Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑ,

Καὶ εἰς αὐτὴν ΣΧΟΛΙΑ, ἢ ἘΞΗΓΗΣΙΣ, τῶν Παλαιῶν.

HOMERI
ODYSSEA,

Et in Eandem SCHOLIA, sive INTERPRETATIO, Veterum.

Unà cum NOTIS *Perpetuis, in* TEXTUM *&* SCHOLIA, *necnon* VARIIS LECTIONIBUS *longè Plurimis, & Versione* LATINA, *accuratiori limâ perpolita.*

——ἄλις πάντεσσιν Ὁμηρος·
Οὗτος Ἀοιδῶν λῷστος. *Theocrit.* Idyll. 16. v. 20.

Operâ, Studio, & Impensis,

JOSUÆ BARNES, S. T. B.

In Academiâ CANTABRIGIA, Regii GRÆCÆ Linguæ Professoris.

CANTABRIGIÆ,

Apud CORNELIUM CROWNFIELD, Celeberrimæ Academiæ Typographum, apud quem etiam, EDITORIS Nomine, Prostant Venales, MDCCXI.

In hoc *Secundo* Volumine Continentur,

DEDICATIO.
Præfatiuncula.
Argumentum *Græcum* totius *Odyſſeæ.*
Odyſſea HOMERI, cum *Argumentis* & *Epigraphis* Veterum; *Scholiis* Emendatiſſimis; *Notis* in *Textum* & *Scholia*, Neceſſariis; *Variis Lectionibus* innumeris; necnon *Latinâ* Verſione accuratius Emendatâ, à *p.* 1. ad *p.* 643.
Tractatus, de *Batrachomyomachiâ.*
HOMERI *Batrachomyomachia*, cum Tribus MSS. *Oxon.* collata.
Hymni & *Epigrammata.*
Præloquium, de HOMERI *Fragmentis.*
Fragmenta, per *Iliadem* totam & *Odyſſeam*, &c.
Tractatus, de *Margite.*
Margites.
Thebais, ſive *Amphiarai* Expeditio.
Epigoni.
Ilias Minor.
Oechaliæ Expugnatio.
Cercopes.
Index, in *Odyſſeam.*
EDITORIS ſuper toto opere *Epilogus.*

Bayerische Staatsbibliothek MÜNCHEN

BIBLIOTHECA REGIA MONACENSIS

Bayerische Staatsbibliothek MÜNCHEN

Illuſtriſſimo, Ornatiſſimoque Domino,

Domino LAURENTIO HYDE,

Comiti ROFFENSI,

Concilii Regii Præſidi, &c.

JOSUA BARNES, χαίρειν.

Illuſtriſſime COMES,

MULTUM me & olim Tua inſignis Humanitas obſtrinxit, quandò EDVARDI *Tertii* Regis Hiſtoriam, honoris causâ Tibi offerentem, tam benignè, honorificè, liberaliter excepiſti. Beneficia quidem ex meâ Memoriâ minimè ſolent excidere; at ea facilè rependere rarò hactenus mihi datum. Inter multa verò, quæ mihi ſecùs acciderint, hoc Unum certè Felicitatis argumentum reputo; quòd cùm *Homeri* noſtri Editio jam ad Umbilicum duceretur, Optatiſſimus ad aures Nuntius venit, Eximium Virum, Prudentiâ gravem, Pietate inſignem, Fide Nemini ſecundum, Reginæ Avunculum, Comitem *Roffenſem*, & ipſum olim *Hiberniæ* Proregem, non modò in *Regium* tandem *Concilium* cooptatum, verùm ejuſdem *Præſidem* creatum.

Hanc itaque, tot Bonorum Votis omnibus expetitam, Gratulandi occaſionem ſtatim arripui, Quam licet *Optanti Divûm promittere Nemo Auderet, volvenda Dies en! attulit ultrò*; hanc, inquam, occaſionem auream arripui publicè Gratulandi publicum *Eccleſiæ, Reginæ, Monarchiæ*, Bonis *Literis* & præſertim *Græcis*, Emolumentum, Incrementum, Succeſſum. Volui equidem, Comes Ornatiſſime, Veniam præfari; nè fòrs invitum, vel potiùs nimis occupatum, vel minùs ſaltem reverentèr, accederet atque interpellaret hæc *Epiſtola*. At id mihi,

uti ſpero, condonabit tua Prudentia ſingularis, cum ſingulari Comitate conjuncta; quòd nec tantundem Moræ paterentur Temporis anguſtiæ: Nam aut hodiè faciendum erat, quod facio, aut nunquam; jam nunc enim hâc unâ in ſchedâ *Coronis* Operi erat imponenda.

Et Dividendus erat iterum *Homerus*, & Diſpertiendus Utrique Volumini ſuus Honos. Qui enim dudum anxius hærerem, an ullibi terrarum Patronum fortè poſſem *Unum* aliquem invenire, *Homero* reverà dignum (præter Illam, quam *Unicam Duobus* præficiendam ſtatueram) nunc *Duos* reperi, *Unum* ILIADI jam antè præfixum, *Te Alterum* ODYSSEÆ, divinitùs, ut puto, conceſſum & reſervatum. Quod quidem duplex Beneficium redimere ferè poſſe videatur, multiplex illud & irreparabile Damnum, quòd *Homo Inimicus* Operi meo Mihique intulit, qui ſereniſſimæ Reginæ Animum, jam tum in hujus *Editionis* Defenſionem paratiorem, impio & inhoneſto Mendaciorum artificio avertere non eſt veritus. At iſtiuſmodi hominum inſidioſa *Malignitas* & impoſturæ (Deo gratias) indies incipiunt pateſcere. Larvata *Pietas*, fucata *Moderatio*, humilis *Superbia*, crudelis *Miſericordia*, æqua *Iniquitas*, lucroſa *Religio* ſatis iterùm nunc notæ. Satis & hoc notum, ut multa eaque magna Bona Malis nuper fuerint accumulata, multáque & magna Mala Bonis illata, majora etiam deſignata, ita & mihi, inter Alios, præcluſum hactenùs omnem ad honores aditum, ea propter, quod *Britannicæ Eccleſiæ* & *Monarchiæ* perpetuus eſſem aſſertor, & ex *Græca* olim Cathedrâ ſtrenuè defenderem.

Hoc ut nuper *Fraudi* mihi fuiſſe memini, quando nempè Ἡμᾶς ἐπ' ἄκρην ἤκομεν γραμμὴν κακῶν, ità nunc *Beneficio* futurum ſpero; cùm ſcilicet Deo ſit viſum & Reginæ Optimæ, Virtutis & Literarum præmia non ampliùs iis relinquere, qui in partium ſtudia duntaxat erogarent, verùm in Eorum manibus deponere, qui ſint & ipſi æquiſſimi Rerum & Perſonarum æſtimatores, & Munerum atque Honorum diſpenſatores fidiſſimi.

Gratulor itaque *Homero*, qui verè nunc ſuis Oculis videtur reſtitutus; quùm Te videat Dignitatis illud Culmen tandem aſcendiſſe, quo ſemper dignus fueris habitus, multóſq; tuî ſimiles unà tecum Gubernaculis admotos: quibus Dei honos & *Eccleſiæ* illius firmamentum & augmentum, præ omnibus, cordi; quibus Reginæ Sereniſſimæ Intemeranda Majeſtas præcipuè Curæ; quibus Virtus, Veritas, Probitas, Sinceritas, Fides, Reipublicæ Tranquillitas & Commodum, Doctrinæ deniq; & Linguarum ſtudium, ſummo ſemper pretio ſolent haberi. Congratulor item omnibus Bonis & Piis Animis, quòd vetus M. *Britanniæ* Gloria & Virtus reflorverit; quòd Novus Sol *Orbi*, Nova *Eccleſiæ* Pulchritudo, Novum Reginæ Decus & Tutamen, Novus *Græcis* Literis ſplendor, Novus Ingeniorum Induſtriæ Favor, atque adeò *Aurea* nobis *Secula* affulſerint.

Nec

Nec ullus hujuſmodi *Seculo* aptior Poeta, quam *Homerus*: qui & Regum auctoritatem divinitùs ortam & ſtabilitam agnoſcit, hoc loco,

Οὐκ ἀγαθὸν Πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
Εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ Θέμιστας· ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.

Regias idem Virtutes paſſim condocet & Artem Regnandi tradit; quo præcipuè nomine *Alexandro* M. & *Julio Cæſari*, aliiſque Mortalium Maximis placuiſſe dicitur. Idem Reges, non niſi à peſſimo & viliſſimo homuncione *Therſite*, opprobriis laceratos facit, eóſque, uti fit, Optimos, *Achillem* ſcilicet & *Ulyſſem*. Quin, ut ſciant omnes, Qualem Poetam Nomini tuo Dedico Offeroque, idem *Annæ* noſtræ ſanctiſſimæ Reginæ Virtutes, & Regni felicitatem his verbis graphicè depingit,

Ὦ γύναι, Οὐκ ἄντις σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νεικέοι· ἢ γὰρ σεῦ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει,
Ὡς τε τοῦ ἠ βασιλῆος ἀμύμονος· ὅστε θεουδὴς,
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχησι· φέρησι δὲ γαῖα μέλαινα
Πυροὺς καὶ κριθάς· βρίθησι δὲ δένδρεα καρπῷ·
Τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα· θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς
Ἐξ εὐηγεσίης· ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.

Verùm abundè patebit, Hoc Opus attentè verſantibus, *Homerum* non modò Poetam præſtantiſſimum, ſed & Prophetam θεόπνευστον, & Scriptorem Omni Arte, Scientiâ, Facultate & Virtute Peritiſſimum. Tu itaque, *Mæcenas* Optime, Poetam hunc Sanctiſſimum, Cura noſtra jam multo Terſiorem, quem, ex ſincero Animi affectu, Illuſtri Tuo Nomini Dicatum volui, Præſidio dehinc Tuo Munitum & Ornatum, Optimis & Maximis Principibus, quibus ferè ſolis Digniſſimus eſt ſemper habitus, reddas acceptiorem indies & gratiorem, atque proinde Me, Illius, Tuique Cultorem Humillimum, Excellentiæ Tuæ Obſtrictiſſimum.

Dabam, ex Ædibus meis, *Hemmingfordiæ-Abbatis*, propè D. *Ivonem*, Comitat. *Huntingdon. Septemb.* 29. Feſto D. *Michaelis*, 1710.

PRÆ-

PRÆFATIUNCULA
IN
ODYSSEAM.

ILIADOS *quidem Materia tam Vaſta, quam Univerſa ipſius Naturæ Facies:* Odyſſeæ *mediocris Moles, at accurata Mundicies:* Illius immenſos miratur *Græcia* campos: Eſt huic non magnus, ſed benè cultus Ager. Γλιχεᾶ γὰς, ϗ ὀλιγόϋλ@ ἡ τ ᾽Οδυσσείας ὑπόθεσις· *aſt hic tamen tantum* Amplificationis *Artificium adhibet* Homerus, *ad Tenue Opus explendum, ut Ipſum ſuis Cothurnis innixum gradi, nec minus* Iliade, *Gradum grandire, ut cum* Plauto *loquar, videatur; quam rem* Grammatici πλατυσμῶ μηχανὰς, *venuſte ſatis appellant. Multo quidem demiſſior, humiliorque Perſonarum Conditio, in* hoc *Opere, quàm in* Illo, *ſi modo* Therſiten *forte excipias; licet Virtutis Exempla & Vitæ Documenta, neſcio, an* Odyſſea *non Plura exhibeat, quàm* Ilias; *unde* Alcidamas Eleates, *Philoſophus & Orator haud Ignobilis,* Τὴν ᾽Οδύσσειαν, Καλὸν ἀνθρωπίνϛ βίϖ κάτοπτρον, *vocavit.*

Critici *omnes agnoſcunt,* Caſtitatem & Temperantiam, *præcipuum eſſe hujus Poematis ſcopum, &* Amorem *legitimum,* Conjugalem; *in quo* Penelope *illius Exemplum inſigne proponitur. Miram etiam* Ulyſſis *Prudentiam & Conſtantiam, in Variis Fortunæ Caſibus graphicè depingit* Homerus, *necnon Dei O. M. Providentiam, qui Pios & Probos Homines in Periculis verſantes, nunquam penitus deſerit, aut obliviſcitur, quod vel hæc* Jovis *dicta teſtantur,* Πῶς ἂν ἔπειτ᾽ ᾽Οδυσῆ@ ἐγὼ θείοιο λαθοίμην; Ὅς ϖᾶσι μὲν νόον ἐςὶ βροτῶν, ϖᾶσι δ᾽ ἰᾷ Θεοῖσιν Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ ϑέϱανον εὐρὺν ἔχϑσιν.

Monet præterea Poeta, Ab omni Injuſtitia, Injuria, Petulantia & Intemperantia prorſus abſtinendum; ubi iniquiſſimos & inſolentiſſimos Procos haud bene Fatis concedere oſtendit. Recte itaque Euſtathius, *in Proœmio,* Σωφροσύνη, τῆς Ποιήσεως ταύτης ὁ κεφαλαιωδέϛατ@ σκοπός· ϗ Φιλανδρίαν δὴ παιδεύσι ἔννομον τὸ Βιβλίον τῦτο, ϖϱοτεθέμενον τ Πηνελόπλω εἰς ᾽Αμφοτέρων ἀρχέτυπον· ἤδη δὲ ϗ ᾽Αδικίας ἀπέχεσθαι ὑποτίθησιν, οἷς τὲς Μνηϛῆϱας ὑ δίκαια πλημμελῦντας, ἀπαλλάτ᾽ϵσθαι ἐκ εὖ, ἰφορεῖ. Luciano *itaque* Ὅμηρ@, ὁ μέγας ᾽Αληθείας ϗ Παῤῥησίας προφήτης *dicitur, &* Dion Chryſoſtomus, Τὸν μὲν Ὅμηρον ὑόμιζε δαιμόνιον ϗ θεῖον τῷ ὄντι Κήρυκα τ ᾽Αρετῆς.

Plura equidem habui, de his rebus dicenda, præter ea, quæ diximus in Præfatione *ad* Iliada, *quæque* Dionyſius Halicarnaſſenſis *& alii in* Prolegomenis; *quæ tamen in aliud Tempus differenda ſtatui; ne Moles hujus Operis enormior æquo exurgat.*

*Εἰ θεός ἐϛιν Ὅμηρ@, ὑ ἀθανάτοιϖι σεβέσθω· *Εἰ δ᾽ αὖ μὴ θεός ὄϛι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

* *Anthолog.* l. 4. c. 27. fol. 366.

* Ἡ

*Ἡ Ὑπόθεσις τῆς ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

* Ex *Tzetza* Scholiis ad *Lycophron.* v. 818. *Posteriana* Editionis.

ΜΕΤΑ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Ὀδυσεὺς ἐξωθεῖς ἀνέμοις, καταίρει πρὸς Κίκονας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Ἴσμαρον περθεῖ, τὴν τῶν λιγμινίδων Μαρώνειαν· καὶ ἅμιλλαν λαμπρὰν, οἱ δὲ φίλοι αὐτῷ σὺν οἷς αὐτὸς τῇ ἐπαύριον δὲ οἱ Ἠπειρῶται Κίκονες παρισθέντες, παντοίαις ἐμάχοντο· ἐφ' ἑσπέρᾳ οἱ Ὀδυσσέως ἡττῶντο, λαμπρολόγχης ἀνδρὸς Εὐδμηκοντοβόου, ὅτι ἀφ' ἑκάστης νεὼς ἄνδρας εἶξε, δύδεκα δὲ εἶχε ναῦς ὁ Ὀδυσσεύς· ὅτου δὲ ἡττῆθησαν. * ἐκεῖσεν ἀπέπλευσε· ἀνέμοις δὲ συχνοῖσι δεινοῖς, ἐ μόλις ἐξελθόντες * γρ. ἀπύσεις γᾶν. δύο ὅλας ἡμέρας ἔκειτο ἐπὶ τὴν γῆν· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πλοῖ ἀπερχόμενοι, μοιρεῖ δὲῖν οἴσιν, malé. ἐλαθεῖς ἵκοντο ἐπὶ τὰς πατρίδας· λαὸς δὲ Μαλέα, ἀκρωτήριόν Πελοποννήσου, ἐξωθέντες, σύτῳ νυχθημερίσας, δεινοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο· δικάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῶν Λωτοφάγων, ὅτι τὸ Καραβελισαῖον, προσπέλασαν· ὑδρευσάμενοι δὲ. * δεινοῖσι † περὶ τὰς ναῦς, εἶτα ἐπιμψαν τρεῖς ἰδεῖν τὴν χώραν· οἱ γευσάμενοι δὲ Λωτοῦ, ὑποτρέφοντος σὺν ἤθεσιν· δεινὸς δὲ Ὀδυσσεὺς αὐτοὺς, ἀπέπλει, καὶ ἦλθον τυχὸν * γρ. δεινῶσιν, malé. σὺν εἰδώλῳ, εἰς νῆσον μικρὸν τὸ Κυκλώπων, ἔρημον, αἶγας δὲ ἀγρίας πολλὰς ἔχουσαν, οὓς τῇ ἐπαύριον ἑκάστῳ, εἴκοσι, ἐ ὀκτὼ δηριώσαντες, εἰσῆλθε παντοίας· ἐφ' ἑσπέρᾳ καὶ πῦρ ἔκαιον, ὁ τῇ γῇ Κυκλώπων, καὶ φωνὰς ‡ ἀμυδρὰς ἤκουον· τῇ ἐπαύριον δὲ τοὺς μὲν ἔνδεκα ναῦς Ὀδυσσεὺς αὐτῷ καθαλιπὼν ὁ τῇ ¶ μικρᾷ νήσῳ, τῇ ἑαυτῷ μόνῃ λαπτάλει ἀσφὲς τὴν γῆν τῶν Κυκλώπων, καταπλασίᾳ χρησάμενος, καὶ παρὰ πυρὶ πετρώδει καὶ λάπαρῳ αἰγιαλὸν, ταύτῃ λαπερύσθη τὸν ναῦν σὺν τοῖς λοιποῖς ἑταίροις· αὐτὸς δὲ δύδεκα μόνος λαβὼν τὸ ἑταίρων, ἐ οἶνον * Μαρωνείᾳ ἀσκὸν καὶ βρώματα, εἰσῆλθον εἰς τὸ τοῦ Κύκλωπος αὐτάλειον, ὑπείνῳ ἐφεῖ ὁρμὴν τὸ ἀγοδάτων ἀγελημένην ἱκετεύσαντων ὑπὸ τῶν φίλων, φαγεῖν τυρὸν, καὶ γάλακτος. ἐ τὸ ἀγοδάτων λαβοῦσι, καὶ ὑποχαρῆσαι, σὺν ἤθεσιν· ἔως ὁ Κύκλωψ ἐφεῖ ἑσπέρου ἐλθὼν, αὐτὸς τὸ τοῦ αὐτάλειο καπίχει, καὶ ἠρώτησε. πῶς ἡ ὑσαῦς αὐτοῦ ἦσαν, καὶ ὅπως αὐτὸς κελεύτο; ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ, τὴν ναῦν μὲ εἰπὼν ὑπὸ τὸ κλύδων λυθῆναι, αὐτὸν δὲ Οὖτιν καλεῖσθ· ὁ δὲ δύο λαβὼν τὸ Ὀδυσσέως ἑταίρων, κατέφαγεν· εἶτα ὁμοίως τῇ ἐπαύριον δύο φαγὼν τὸ τοὺς λοιποὺς κλείσας, ἐξέλαυνε τὸν αὐλίλω ἐπὶ νομοῦ· οἱ δὲ φίλοι τὸ Ὀδυσσέα ξύλον ἀπεξεμορφώσαν, ὑπὸ πυρκαϊᾷ ὕδατος, ὅπῃ ξηρανθῇ περιωθῆναι· καὶ συνέβησε τοῦτο τυφλῶσαι αὐτὸν, ὁ δὲ ἐπείσασε· ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ περὶ ἑσπέρου, καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ αὐτάλειον πάντα τὰ πρόβατα, καὶ πάλιν δύο τούτων φαγόντος, * κριὸν αὐτῷ εἶπον, ὁ μαθόντες, τυφλῶσαι αὐτὸν· τὸ δὲ βοῶντος, περιελθὼν πάντας οἱ Κύκλωπες, ἀκούσαντες δὲ βοῶντος αὐτῷ. Οὔτις μὲ ἐτύφλωσε, μεμηνέναι δοκήσαντες * legend. λαπλησῶσιν· αὐτὸν, ὑπεχώρησαν· ὁ δὲ τῇ σφαίρᾳ τὸ πρόβατα ἐκβάλλει, † περὶ τὸν θύρᾳ· ἔ αὐτὸς καθεοθεὶς, ὅπως ὕστερον κλείσας τὸ αὐτάλειον, καὶ ἐνδὸν αὐτὸς ὢν, αὐτὸς· οἱ δὲ προεξελθόντες ὑπὸ τοῦ πρόβατα. ἐ αὐτῶν πολλὰ ἐμβαλόντες τῷ πλοίῳ, ἀπέπλευσ· βουσάντων δὲ αὐτῶν ὁ Κύκλωψ ἀκμαίως, λίθον βαλὼν εἰς τὸν θαλάσσαν, ἔσφηλεν, ὑπὸ τὸ κλύδων· αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν· * male ibi, περί. ὡς δὲ πάλιν ἀπεπλέοντες ἐδόκουν, ἠρώτα τὸ Ποσειδῶνι, μὴ ἀπολέσθαι αὐτὸς εἰς τὰς πατρίδας, καὶ πάλιν ἀμοίως λίθον βαλὼν, ἔπεμψεν αὐτὸς εἰς τὴν γῆν· εἶτα λοιπὸν ἀπολυόμενος ἦλθον εἰς τὸν μικρὸν νῆσον, ὅπου ἐ αἱ λοιπαὶ νῆες αὐτῶν· εὗρον δὲ ἀκηρόνους τοὺς ἑταίρους, καὶ τότε μὲ εὐαχηθέντες κοιμῶν.

Τῇ ἐπαύριον δὲ κάπως πλέοντες ἦλθον εἰς Αἰολίαν, καὶ Αἰστερίαν οἰκοῦσι μόνοι, λαβόντες Ὀδυσσέως παρ' Αἰόλου τὸ ἀνέμων ἀσκὸν, ἀπέπλευσ. Ζεφύρῳ σύτῳ νυκὶ καὶ ἡμέρᾳς πένοντες· τῇ δικάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην, καὶ ἀνθρώπους, καὶ πῦρ καὶ καπνὸν ἴδασαν· κιμαμένους δὲ Ὀδυσσέως, καὶ καθευδήσαντος, λύσαι τὸν ἀσκὸν, νομίσαντες χρήματα ἔχειν· καὶ ἐκχυθέντων τῶν ἀνέμων, ἀναρπάξας αὐτὸς ὁ κλύδων πάλιν τρίφει σὺς Αἶολον· ὁ δὲ Αἶολος αὐτὸς ἐκπεσόντας λοιπόμπει, ὡς θεοῖς ἐχθρός. Οἱ δὲ ἐρεσίᾳ ἐξ * ἡμέρας πλέοντες, χε. ἥμασι π. ἐ. ἔδδεμα παρὰ Λαιστρυγόνι ἦλθον· καπλέοντες δὲ οἱ Λαιστρυγόνες κρύπαξαν τοὺς ἔνδεκα ναῦς αὐτῶν πέτρας, σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι, μόνῳ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀποκόψας τὸ ἑαυτῷ νηὸς τὸ πρυμνήσιον, ἔφυγε· καὶ πάλιν δὲ πλέοντες, ἦλθον εἰς τὸν Αἰαίην, νῆσον τῆς Κίρκης, ἵππ ἐθηλοποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ δύο ἡμέρας ὅλας ἐπὶ γῆς ἔκειτο ἡσυχίᾳ· τρίτῃ ἡμέρᾳ διαρεθέντες εἰς δύο μοίρᾳ, ἔστησαν, τὸ μὲν τοῦ ἐπὶ Εὐρύλοχον, καὶ εἰκοσίδυο ἑταίρους, αὐτὸ δὲ τοῦ ἑτέρου Ὀδυσσεύς, ἐ ἕτερος εἰκοσίδυο ἑταίρους· καὶ κληρωθέντες, ἔπεσεν, ὁ κλῆρος ἐπὶ Εὐρύλοχον, ἵνα ἀπελθεῖν τοὺς μεθ' αὐτὸν ἐπὶ τὴν Κίρκην· ἀπελθὼν δὲ σὺν εἰκοσίν, εἶδεν ἐξιόντα τὰ αὐλῆς τὰ Κίρκης λύκους, καὶ λέοντας, ἡμέρους, σπένοντας αὐτοὺς ταῖς ὄρχεσι· εἰσελθόντων δὲ τὰ φίλων, αὐτὸς ἔξω ὑπελίφθη· κἀκείνης μὲν ἡ Κίρκη χαίρης ποιεῖ, δῶτα πιεῖν αὐτοῖς οἶνον μεμιγμένον τυρῷ, ἀλφίτοις, καὶ μέλιτι· Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε ἐπὶ τὸν Ὀδυσσέα, καὶ τοὺς λοιποὺς, ἀφανίᾳ μὲν συνεχόμενον, ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἀσκητὶ καθορῶντα τὰ δήκρυα, μόλις δὲ ποτε εἰς ἑαυτὸν γεγονὼς, τὸ τῶν ἀφυγόντων· ἐ Ὀδυσσεὺς αἴτησε αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑποδῆξαι, ὡς δ' οὐκ ἐπείθη. μόνῳ Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἡπέχητο. Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ συνεντήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέλεξε, ἐ δίδωσιν αὐτῷ τὸ Μῶλυ, ὥστε ἐπὶ ἐορτὴ αὐτοπαθῶσι μαχαίρας· ἐ ὅτε πρὸς Κίρκην ἐλθὼν, ἐ μόνον σὺν ἐθηλοποιήθη, ἀλλὰ καὶ τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὸν ἐλκύσας,

ἐλκύσας, ἔπεσε δὲ τὰς φίλας αὐτοῦ πάλιν ἐκ χθονὸς ἀνθρώπους ποιῆσαι· κατελθὼν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀνήγαγε κὴν τὰς ἑτέρας φίλας αὐτῷ, τὰς μετ' Εὐρυλόχου, ἃ μόνον παρὰ τῇ Κίρκῃ διετέλεσαν, συγκαθευδούσῃ τῷ Ὀδυσσεῖ τῇ Κίρκῃ

Μέλλοντι δὲ τὸ μέλλειν αὐτὸς ἀπαλλεῖν, εἶπεν αὐτῇ, Μὴ ἄλλως εἶναι αὐτὸς εἱμαρμένον ἀποπλεῖν, εἰ μὴ κατελθοῦσι εἰς ᾅδην, καὶ χρήσοντι μαντείας ἐκ τῆς Τειρεσίου ψυχῆς· καὶ δὴ δι' ὅλης ἡμέρας τοιοῦτος, κατηλθε λιπὼν τὴν Ἑστερίδα καὶ Κιμμερίδα οἰκίαν, ἃ σκότος βόθρῳ ὀρύξαντες, καὶ σφάξαντες κελὸν καὶ ὄϊν θήλειαν, ἐξέχαν εἰς τὸν βόθρον τὸ αἷμα· καὶ ἔθυσαν χοὴν τοῖς νεκροῖς, καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πολὺν αἷμα· Ὀδυσσεὺς ὁ κατίχων ξίφος, οὐκ εἴα πιεῖν, πρὶν, αὐτῷ *κατελίξαι Τειρεσίαν, ἅπερ βούλοιτο. Καὶ πρώτη μὲν ἡ Ἐλπήνορος ἦλθε ψυχὴ, ὃς οὐ τῇ Κίρκης οἰκίᾳ ἔτι ἀπέθανε καὶ ἄκητος· δευτέρα δὲ ἡ Ἀντίκλεια ἡ μήτηρ Ὀδυσσέως· εἶτα Τειρεσίας, ὃς πάντα τὰ μέλλοντα αὐτὸν καταλήψεσθαι ἐμαντεύσατο· μετὰ ταῦτα πάντες οἱ Ἕρωες ἦλθον, καὶ αἱ τῶν Ἡρώων γυναῖκες, λέγοντες αὐτῶν ὁ καθ' ἓν τὶς ἕκ. Ἐ ὅσαι ἐπαύσθησαν εἶπα φοβηθέντες, μὴ ἡ Γοργὼ *ἐξέλθῃ, ἐμβάντες εἰς τὴν αὐτῶν ναῦν, ὡς πρὸς τὴν Κίρκης νῆσον. πρῶς αὐραῖς κεκμώλιν. ἀ- ἀπέπλευσαν δὲ ἀψαυπὶς τὸν Ἑλπήνορα ἀπολιπόντες, παρὰ τῆς Κίρκης τὰ χρειώδη λαβόντες, ἐκ τῆ Ὀδυσσέως μαθητοῦ παρ' αὐτῆς, ὅτε ἐκ παρὰ Τειρεσίᾳ, τὰς Σειρῆνας, τὰς Πλαγκτὰς, τὸν Σκύλλαν, τὸν Χάρυβδιν, τὰς βόας Ἡλίου, καὶ πάντα ἁπλῶς· κηρῷ δὴ Ὀδυσσεὺς ἀλείψας τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων, παρέπλευ αὐτὸς ἐπὶ τῆ ἰσῆ σκαφοπομπῶν, ἐκ ἀκάλυπτος ἔχων τὰ ὦτα· παρελάσαντες γῆν τὴ λειμῶνα τῆ Σειρήνων, ἐκ τὸ μέλι σκέψαν, ἐφ' ὧν ἠλγόμβροι ἀπέθνησκον οἱ ἀκούοντες, λύσει τὸ Ὀδυσσέα ἔτι ἴσῃ ἔπεσε παραπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, αἳ *πρὸς ἀλλήλας συτκρέγουσι. ἐ φοβερὸν ἀπέπλαυ τὸ κῦμα. †ἦλθον δὲ Χαρύβδεως ἐ Σκύλλης, πλησίον μᾶλλον τὸ Σκύλλης· ἁφαρπαγόντων ὃ παρὰ τὸ Σκύλλης σὺν τὸ νεὼς ἀνδρῶν ἓξ, οἱ λοιποὶ συνθαύπρουν τῇ ἱερσίᾳ χρυσαμένοι, ἴφθασαν.

Περὶ ὃ νύκτα, ἔ Ἡλίου νῆσον Θρινακίαν κατατελάξεσι, νὰ Ὀδυσσεὺς παρακαλεῖν αὐτῷ σαίλδειν· οἱ ὃ μὴ πειθόντες ἐξῆλθον· ἐ πρῶτον μὲ ἠρεύσῃ κὴν ἀγνισμὸν διέσαν· ὡς ὃ Νότος ἔπνει κατὰ μῆνα ὅλον, ἀπελθόντες Ὀδυσσέως εἰς τὸ σόδπρον τὸ νήσου, Εὐξαλῆς, καὶ καθεκοιμηθέντα, σφάτλουσι οἱ μετ' Εὐρυλόχου βόας *σύνια, καὶ ἐδέιπνον ἐπὶ ἐξ ὅλους ἡμέρας· τῇ ἑβδόμῃ ὃ πνοὴ μένει ἔ δεινῶ ἀνέμου, ἐμβάντες, ὥστ πλεῖν, ζεφύρῳ πρῶτον μεταλῷ σωθρικόν· εἶτα κραυνιόντων· Ὀδυσσεὺς ὃ μόνα τῷ τρόπῳ κατίχων. *ἐσῶ συνεζευγμένων. †ὁλοκύκλου ἐφέρετο· ἀναπίπτοντες ὃ ἡλίῳ, Νότῳ φερόμενος, ἦλθε πρὸς τὸν Χάρυβδιν. Ἐ δρακεῖν ἁμα τὸ πρὸς τὴν πέτραν σκάφην ἐκείνου ἐκπνοὴν συνῆς, ἀπεκρίμβε * ἐξ αὐτῆς· τὰ ὃ ξύλα κατέδυ πρὸς τὸ βυθόν· ὀψὲ ὃ ἀναδυόντων αὐτῷ, καθεῖς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἐπελάβετο τῶν ξύλων· καὶ σύτις μὲ ἡμέρας σύηκτο, δεκάτῃ ὃ παρὰ τὸν Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψοῦς, καὶ ἐπὶ χθονὸς ἑαυτὸν συδέξατο· τῇ ὃ ὀγδόῃ ἀπελύθη μετὰ χειδίας, Διὸς *πρὸς ἐξάσαντος τῇ Καλυψοῖ.

Καὶ ἔτι μὲ τὰ χειδίας Ὀδυσσεὺς ἐπτακαίδεκα ἡμέρας ἔπλευσεν, ὀκτωκαιδεκάτῃ ὃ τὸν Φαιακίαν, ἔτι τὸν Κέρκυραν, εἶδεν· ἀνέμων ὃ ὄχμασιν, ὀργῇ Ποσειδῶνος, καπάχθη ἡ σχεδία· δύο ὃ ὅλους ἡμέρας σάνετο, τελτῇ ὃ ἡ Λευκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, ἔδωκε τὸ κρήδεμνον αὐτῆς· μεθ' ὃ ἐξῆλθε εἰς τὸν γῆν τῶν Φαιάκων, καὶ καθέπεσεν τὸ ὕλη σκάφους· τὰ ὃ Ἀλκίνου θυγατρὸς Ναυσικάας, μὲ τὰ θεραπαινίδων αὐτῆς, ἐλθόντας πλύναι, ἔ πρφθῆναι παιγνίοις, καὶ σφαιριζουσῶν, ὡς ἀπήλας, βοᾶς χροιώσης, ἐγείρεται Ὀδυσσεὺς, καὶ ἱκετεύει αὐτήν· ἡ ὃ τροφὴν καὶ εἵμασε δῦσαι, κελεύει τε τὸν ἐλθεῖν ὡς τὸ οἶκον ὃ ταύτης πατρός, ἔ τὸν αὐτῆς ἱκετεύουσι μητέρα Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι ὑπὲρ ἔ βάλοιτο· σκεῖσε *γὰρ ἐρωτᾶται, παρὰ Ἀλκίνουν καὶ τὰ Ἀρήτης, καὶ τὸν πᾶσαν. ἣν ἴφημεν, θηλαῖται Ὑπερήσιοι, καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν μυρία λαβὼν, εἰς τὸν Ἰθάκην πέμπει, ἐσέρα μὲ ἐπιβὰς τὸ νεὼς ἐκ τὰ Φαιακίας, περὶ ὃ ἐσφόρου πιφλακὰς σκεῖσε· καὶ εἰσελθών, ὡς πέπης. *παρὰ τὸ Εὔμαιον, τὸν συοβώτην, ἦλθε πρὸς τὴν μνηστῆρας, καὶ πρῶτα παρὰ πρῶν παρεμυθήσι, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέταις †σὶ, καὶ Τηλεμάχῳ, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τὴν μνηστῆρας, ἀναγνωρίζει ἔ τῇ ἑαυτῇ γυναικί, καὶ συγκαθυδήσας αὐτῇ. πάντα καθὼς λιπὼν διηγήσαθ· τῇ ἐπούρου ὃ σφῶϊν ἔξεσι ¶ παρὰ τὸ ἀγερὸν· οἱ ὃ μνηστῆρων συγγενεῖς καθ' ὅπως τὸ χαλεπὸς, σφῶτα μὲν εἰς τὸν Ὀδυσσέως οἰκίαν ἐλθόντες, θάψαντες τοὺς νεκρὺς, ἔπεσθα ὃ ἀπλιθέντες, ἐξέρχον· ἔ αὐτοὶ σὺς τὸ ἀγερὸν, Ὀδυσσεῖ πολεμήσοντες· Ἀθηνᾶς ὃ βυλῇ φιλιῶντος, καὶ τὸ νεῖκος καθαπαύσοντος.

* Hoc amplius, poſtquam *Argo* præterierat.
† Hic omitto nonnihil præterierat.
* Numerus *Homero* non dicitur.
* Addo ex *Homero*.
† γρ. male ὁλοτυκλίας.
* γρ. σὺν αὐτῇ.
* γρ. ὀρχωδέντες, malè.
* γρ. δ'.
* γρ. περί.
† Hæc tria vocabula addo, ex *Homero*.
¶ γρ. περί.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Α΄.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Α.

Θεῶν ἀγορά γίνεται περὶ τῆς Ὀδυσσέως εἰς Ἰθάκην πλοῦ καὶ τῆς Καλυψοῦς νήσου· μεθ' ἣν ἡ Ἀθηνᾶ εἰς Ἰθάκην παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα Μέντῃ βασιλεῖ Ταφίων. Γενομένης δὲ ὁμιλίας, παραγίνεται καὶ Ἀθηνᾶ Τηλεμάχῳ, παραγενόμενος ἀφ' ὧν τοῦ πατρὸς ζήτησιν, εἰς Πύλον μὲν, πρὸς Νέστορα, εἰς Σπάρτην δὲ, πρὸς Μενέλαον, ἀπαιρεῖ, ἔμφασιν δόντα, ὡς θεὸς εἴη. Καὶ τῆς μνηστήρων γίνεται εὐωχίας.

Ἐπιγραφή.

Θεῶν ἀγορά. Ἀθηνᾶς παρουσίασις πρὸς Τηλέμαχον· Μνηστήρων εὐωχία.

Ἄλλως.

Ἄλφα. θεῶν ἀγορὴ, Ὀδυσσῆος Παλαιὸς ἥρωος. Lib. I.

Ἄνδρα μοὶ ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·
Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα, ὃν κατὰ θυμόν

Virum dic mihi, Musa, sagacem, qui valdè multùm
Erravit, postquam Trojæ sacrum oppidum diripuerat;
Multorum interim hominum vidit urbes, & mores novit:
Plurimos autem ille in mari passus est dolores, suo in animo

Σχολια.

η Ἄνδρα.] Νῦν τὴν φύσει. ὁ γὰρ εὐρίσκεται δύο ἐπίθετα αὐτοῦ κυρίως, ἡ πολυμήχανον. δηλοῖ γὰρ καὶ τὸν ἀνδρεῖον, ὡς, Ἀνδρὸς ἀντιβίοιο· καὶ τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα, ὡς, Νήπιος, ὃς πρὸ σῦ γε μετ' ἀνδράσιν ἔζετο ἀείρων. καὶ τὸν γαμοῦντα, ὡς, Ἄνδρα μοι, ὦ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. καὶ τὴν φύσει, Ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες. Ἔννεπε.] Εἰπέ. Πολύτροπον.] Ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὸν λόγον, συνετὸν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τρόπων.

2. Πλάγχθη.] Ἐπλανήθη. Ἐπεὶ Τροίης.] Ἀπὸ δ, ἀφ' ἧς τὸν Τρῶα. Ἱερὸν πτολίεθρον.] Διὰ τὸ πεπτῶσθαι ὑπὸ θεῶν, ἢ ἀφ' οὗ τὸν Δία εὐσέβειαν. Ἔπερσεν.] Ἐπόρθησεν.

3. Ἄστεα.] Πόλεις.

4. Πάθεν ἄλγεα.] Ἐνταῦθα σκῆπτον, εἶπε δὲ καὶ θυμόν· Ἀρνύμενος.] Τὸ ἑαυτῷ σωτηρίαν καὶ σώζων ἑαυτὸν, καὶ τοὺς ἑταίρους· ἢ αὐτὸ δὲ καθαπαξ σόμενον τῷ ἑαυτοῦ ψυχῷ, καὶ τῷ εἰς τὴν οἴκην τιμωρίαν, ὑπὲρ τῶν ἑταίρων· οἷον αὐτὸς ἀπολέσθαι θέλων, ἵνα σώσῃ τοὺς ἑταίρους· ἀλληγορικὸν ἐπὶ τοῦ καὶ νόσου. Πόντῳ.] Θαλάσσῃ. Ὃν κατὰ θυμόν.] Καθ' ἑαυτοῦ ψυχήν.

Notæ.

V. 1. Ἄνδρα μοὶ ἔννεπε, Μοῦσα.) *Johan. Charax*, vetus *Grammaticus*, in libello περὶ τῶν Ἐγκλινομένων, Μέμφου) οἱ ἀκριβεῖς, τὸ δίτονον τρισυλλάβως ἔχοντα δύο ἐξείας ἐφιεῖς, ὡς, ἄλλός τις· ἡμιβαρύνουσι τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὀδυσσείας ὁ Ἀρίσταρχος σὺν ἄλλοις, ἀναγινώσκων οὕτως, Ἄνδρα μοι, δύο ὀξείας, ἀλλὰ μίαν ἐπὶ τῆς ι, ἢ ἀφ' οὗ τὸν Δία εὐσέβειαν. Ἔπερσεν.] Ἐπόρθησεν.

3. Ἄστεα.] Πόλεις.

4. Πάθεν ἄλγεα.] Ἐνταῦθα σκῆπτον, εἶπε δὲ καὶ θυμόν. Ἀρνύμενος.] Τὸ ἑαυτῷ σωτηρίαν καὶ σώζων ἑαυτὸν, καὶ τοὺς ἑταίρους· ἢ αὐτὸ δὲ καθαπαξ σόμενον τῷ ἑαυτοῦ ψυχῷ, καὶ τῷ εἰς τὴν οἴκην τιμωρίαν, ὑπὲρ τῶν ἑταίρων· οἷον αὐτὸς ἀπολέσθαι θέλων, ἵνα σώσῃ τοὺς ἑταίρους· ἀλληγορικὸν ἐπὶ τοῦ καὶ νόσου. Πόντῳ.] Θαλάσσῃ. Ὃν κατὰ θυμόν.] Καθ' ἑαυτοῦ ψυχήν.

Notæ.

V. 1. Ἄνδρα μοὶ ἔννεπε, Μοῦσα.) *Johan. Charax*, vetus *Grammaticus*, in libello περὶ τῶν Ἐγκλινομένων, Μέμφου) οἱ ἀκριβεῖς, τὸ δίτονον τρισυλλάβως ἔχοντα δύο ὀξείας ἐφιεῖς, ὡς, ἄλλός τις· ἡμιβαρύνουσι τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὀδυσσείας ὁ Ἀρίσταρχος σὺν ἄλλοις, ἀναγινώσκων οὕτως, Ἄνδρα μοι, δύο ὀξείας, ἀλλὰ μίαν ἐπὶ τῆς ι, ἢ ἀφ' οὗ τὸν Δία εὐσέβειαν. Confer *Joh. Rodolphi Wetstenii* Dissert. de Accentibus *Græcorum*, §. XIII. *Livius Andronicus* hunc Versum ità reddit, *Virum mihi, Camœna, versutum insice.* A. Gell. Noct. Att. l. 18. c. 9. Vid. ad v. 64. & v. 225.

Variæ Lectiones.

V. 1. Πολύτροπον) γρ. πολύκροπον *Aristoph.* Schol. fol. 74. *Flor.* Ed. *Edmundi-Burg*, Not. MS. *Eust.* f. 1381. l. 47. ubi non hanc tam *Lectionem*, quam scommaticam alicujus *Parodiam* dicit, nec sine ratione.

4. Ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν, Ἀρνύμενος) γρ. ἄλγεα· ὃν κατὰ θυμὸν Ἀρνύμενος, MS. CCC. & *Brevia* Scholia.

Ἀρνύμενον ἦν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ·
Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀταθαλίῃσιν ὄλοντο·
Νήπιοι, οἳ κτεῖνον βόας Ὑπερίονος Ἠελίοιο
Ἤδιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Τῶν ἀμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
Οἶκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφυγότες ἠδὲ θάλασσαν·
Τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικός,
Νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
Εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα περφυγμένον ἦεν ἀέθλων,

Magnâ-curâ-ſervans ſuamque animam & reditum ſociorum:
Sed neque ſic eripuit ſocios, tametſi cupidus,
Suis enim ipſorum nequitiis pericrunt;
Stulti, qui boves ſupergradientis Solis
Comederunt: aſt ille iis abſtulit reditûs diem.
Horum partem aliquam, dea, filia Jovis, dic & nobis.
Jam alii quidem omnes, quotquot effugerant ſævam mortem,
Domi erant, bellòque elapſi & mari;
Hunc ſolum, reditûs indigentem atque uxoris,
Nympha veneranda detinebat Calypſo, diva dearum,
In ſpecubus cavis, *illum* inprimis cupiens *ſibi* maritum eſſe.
Sed quando tempus venit, circumvolventibus annis,
Quo ei deſtinârunt dii domum redire
In Ithacam; (neque tum expers erat certaminum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

5. Ἀρνύμεν.] Ἀνθυποκαθαιρόμεν. Ἡρ.] Τὸν ἑαυτῦ νόστον ἤν φησι, τὸν οἰκαδὲ ἐπάνοδον.

6. Ἐρρύσατο.] Ἔσωσεν. Ἱέμενός περ.] Καίπερ σπουδαζόμενος.

7. Σφετέρῃσι.] Ταῖς ἑαυτῶν. Ἀταθαλίῃσιν.] Φρενοβλαβείαις. Ὄλοντο.] Ἀπώλοντο.

8. Νήπιοι.] Ἄφρονες, ἀνόητοι. Οἳ καὶ βόας.] Ἐμνήσθη τούτων, ἐπεὶ ἐκ προαιρέσεως ἀδικήσαντες, ἀπώλοντο. Ὑπερίονος.] Ἐπιθετικῶς, ἢ ἡλίου· ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς εἶναι. Ἡσίοδος δὲ Ὑπεριονίδην αὐτὸν ἐξηκριβολόγησεν.

9. Νόστιμον ἦμαρ.] Τὸν τῆς ἀνακομιδῆς ἡμέραν.

10. Τῶν ἀμόθεν γε.] Τῶν πρὸς τὴν Ὀδυσσέα, ὁπόθεν φίλεις, πρᾶξέων, ἀπό τινος μέρους ἀρξαμένη διηγοῦ ἡμῖν. Ἀμόθεν.] Ποθέν· ἔστι λέξις τῶν Ἀττικῶν. ἢ ἀπό τινος μέρους, ὁπόθεν φίλεις. Θύγατερ Διός.] Αντὶ τοῦ, ὦ μοῦσα. Εἰπὲ καὶ ἡμῖν.] Ὡς σὺ οἶδας, ἵνα καὶ ἡμεῖς γνῶμεν.

N O T Æ.

9. Αὐτὰρ ὁ.) Ὁ pro ὅς, vel ὅτος, ut ſæpè alias.

10. Ἀμόθεν) *Heſych.* ἀπό τινος μέρους, ὁπόθεν φίλεις, Quæ ipſa Verba *Br. Schol.* habent, tum locum hunc profert. Ἀμὸς, αὐτὶ οὗ, ὁ εἰς· ἡ, ὁ τίς· ἀδαμὸς, μηδαμὸς, αὐτὶ οὗ, ἀδὶς, μηδὶς. ὅπις, μήτις· ἀδαμοῦθεν, αὐτὶ οὗ, ἀδίποθεν, ἐξ ἡδενὸς μέρους, ἢ τόπου. Ἀμῶς, ἀμῇ, ἀμωσγέπως, ἀμηγέπη· ἀδαμῶς, ἀδαμὴ, καὶ ἀδαμὰ, παρ' Ἀνακρέοντι. Vid. *Euſtath.* fol. 1383. lin. 52. *Anacreontis* locus, v. 1084. Ἄμυδις aliò pertinere cenſetur. Ejuſmodi voces ſunt, ἄλλοθεν, vel ἄλλοθι, πάντοθεν, ἔκποθεν & ἔμπαλιν, *Theocrit.* Idyl. 9. v. 6.

11. Αἰπὺν ὄλεθρον) Αἰπὺς, ὑψηλὸς, σκληρὸς, χαλεπός. *Euſtath.* fol. 16. lin. 44. & *Etymolog.* M. Item ἀφυκλὸς, ut *Iliad.* ν'. v. 773.—τὸν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.

18. Πεφυγμένος) De hac voce diximus, ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

NOTÆ IN SCHOLIA.

5. Ἀρνύμενον) ἀνθυποκαθαιρόμενον· ἐπειδὴ ἀφῃρέθη τὸν οἰκεῖον καὶ τὰ ἄλλα ζῶντα τὰς ἀμοιβὰς ἐποιοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. *Euſtath.* fol. 1383. lin. 7.

11. *Οἶον) μόνον. Οἶον) ὁποῖον. MS. *Gonvillo-Caienſe.* Ibid. Κεχρημένον) ἐπιθυμοῦντα, ζητοῦντα. MS. GC. *Ibid.* Περιτελλομένων) περιτρεπομένων, MS. *id.*

VARIÆ LECTIONES.

7. Αὐτῶν) γρ. αὐπῶν. Item κεῖνοι, *Etymolog.* M. v. Ἀπωθαλία. Aſt ille locus, *Iliad.* δ'. v. 409.

18. Πεφευγμένον) γρ. πεφυγμένον. Vid. Not. in *Textum*, ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

Καὶ

Καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
Νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μελεϊστὶ τηλόθ' ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ δίχθα δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
Οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,
Ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
Ἔνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζώουσ' ἐν μεγάροισιν Ὀλυμπίῳ ἀθρόοι ἦσαν.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
Τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκτανεν Ὀρέστης·
Τῆ ὅγ' ἐπιμνησθείς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα,
Ὤ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ

Etiam inter suos amicos) dii quidem miserabantur omnes,
Præter Neptunum: ille enim indesinenter irascebatur
Divino Ulyssi, antequam suam in terram veniret.
Sed ille quidem Æthiopas accesserat longè semotos,
(Æthiopas, qui bifariàm divisi sunt, ultimi hominum,
Alii quidem ad occidentalem solem, alii vero ad orientalem)
Participans taurorumque & agnorum hecatombam.
Ibi ille delectabatur convivio assidens, cæterum dii alii
Jovis in regiâ Olympii congregati erant.
His utique sermones cœpit pater hominumque deorumque;
Recordabatur enim in animo nobilis Ægisthi,
Quem Agamemnonides inclytus occîdit Orestes;
Hujus ille memor his verbis immortales affatus est,
"Dii Boni, ut scilicet deos mortales culpant!
"Ex nobis enim inquiunt mala esse; hi vero & ipsi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

19. Οἷσι.] Τοῖς ἑαυτῶ. Ἐλέαιρον.] Ἠλέει.

20. Νόσφιν.] Χωρίς. Ὁ δ' ἀσπερχές.] Οὕτως δι' ὅλης. Μενέαινεν.] Ἐχαλέπτο, ὠργίζετο.

21 Ἀντιθέῳ.] Ἰσοθέῳ καὶ ἀριστεῖ. Πάρος.] Πρίν, πρότερον.

22. Μεμιξάθη.] Μετῆλθεν. Τηλόθ' ἐόντας.] Μακρὰν οἰκοῦντας.

23. Δίχθα.] Διχῶς, εἰς δύο. Δεδαίαται.] Νενέμηνται, μεμερισμένοι εἰσίν. Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐπ' ἀνατολὰς εἰσὶν, οἱ δὲ ἐπὶ δυσμάς. Τινὲς δὲ ὡδὲ δέλτα χίζουσι αὐτὸν λέγουσιν.

24. Δυσομένου ὑπερίονος.] Τῆ μὲν δύσει ἡλίου βάλλεται δὲ εἰπεῖν τοὺς Αἰθίοπας, τὴν μὲν δύσιν ὄπας. Οἱ δ' ἀνιόντος.] Ἀνατέλλοντος· τὴν ἀνατολικὴν δηλοῖ.

25. Ἀντιόων.] Μεταληψόμενος, ἤτοι ὑποστὰς, ἢ μεταλαμβάνων. Ἑκατόμβης.] Μεγάλης θυσίας.

26. Δαιτὶ.] Εὐωχίᾳ. Παρήμενος.] Παρὼν, ἀφτερίβων.

27. Ὀλυμπίῳ.] Τῆ τοῦ ὄλυμπου οἰκοῦντος. Ἀθρόοι.] Ὁμοῦ.

28. Τοῖσι δὲ.] Ἐν τούτοις ἢ τοῖς θεοῖς. Μύθων.] Λόγων. Ἦρχε.] Προκατήρχετο. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Ὁ Ζεύς.

29. Μνήσατο.] Ὑπεμνήσθη. Ἀμύμονος Αἰγίσθοιο.] Ἤτοι, καλῶ ὡς δ' μοιχεύσαι, ἢ δ' καλῶ γένος ἀγαθῶ.

30. Τόν ῥα.] Οὗτινα δή. Τηλεκλυτὸς.] Οὗ πόρρωθεν δόξα διήρχεται.

31. Μετηύδα.] Ἐν αὐτοῖς εἶπεν.

32. Ὤ πόποι.] Ὤ παπαί. ἔστι δὲ ἐπιβήκου χειλιασμοῦ δηλωτικόν. Αἰτιόωνται.] Αἰτιῶνται.

33. Ἐξ ἡμέων.] Ἐξ ἡμῶν. Φασί.] Λέγουσιν. Οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν.] Τὸ ἰξῆς· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀτασθαλίαις, ὅ ἐστι ταῖς ἑαυτῶν, οὐ ἵσμεν τρόπῳ, Αὐτοὶ αἴτιοί εἰσιν. Οἱ δὲ πλείονες τὸ καὶ σύνδεσμον ἢ τικτέον οἱ δέ.

N O T Æ.

23. Αἰθίοπας, τοὶ δίχθα δεδαίαται) Vid. *Strabon.* Geogr. l. 1. fol. 54. & quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 423.

32. Ὤ πόποι) Πόποι, Δευτέρων γλῶσσα, ἤτοι. Eu-*stath. Hesych.* Vid. *Andreæ Dounæi*, in *Lycophron.* v. 943. Prælect. VII. MS.

NOTÆ IN SCHOLIA.

25. Μεταληψόμενος) Quæ sequuntur, ex *Aloysii Alemanni* MSto. Agnoscit etiam MS. *GC.*

29. Αἰγίσθοιο) Præmitto ἀμύμονος, quoniam Scholion eò pertinet. Ita MSS. *Aloysii Alem.* & *GC.*

VARIÆ LECTIONES.

24. Οἱ μὲν — οἱ δὲ) γρ. ἡμὲν — ἠδὲ, *Crates* apud *Strabon.* l. 1. fol. 54.

27. Ὀλυμπίῳ) γρ. Ὀλύμπιοι.

31. Ἔπι' ἀθανάτοισι μετηύδα) γρ. ἔπεια πτερόεντ' ἀγόρευε. MS. in Margine Ed. *Flor.* & MS. *Aloys. Alem.*

33. Ἔμμεναι· οἱ δὲ) γρ. ἔμμεναι οἵδε· καὶ *Br. Schol.*

Σφῆσιν ἀταθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.
Ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο
Γῆμ' ἄλοχον μνηστὴν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
Εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ προΐδομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες ἐύσκοπον Ἀργειφόντην,
Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο πίσις ἔσται Ἀτρεΐδαο,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
Ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἁθρόα πάντ' ἀπέτισε.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότ' κεῖται ὀλέθρῳ·
Ὣς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,

"Suis ſtultitiis præter fatum angores patiuntur.
"Quemadmodum & nunc Ægiſthus præter fatum Atridæ
"Duxit uxorem ſponſam, ipſum etiam occidit reverſum,
"Sciens ſuam certam mortem; quoniam illi prædiximus nos,
"Mercurio miſſo ſpeculatore Argicidâ:
"Neque ipſum occide, nec duc uxorem:
"Ex Oreſte enim erit ultio Atridæ *filio*;
"Poſtquam pubuerit & ſuam deſiderabit ditionem.
"Sic ait Mercurius; ſed non menti Ægiſthi
"Perſuaſit bona conſulens: nunc itaque ſimul omnia luit.
Huic reſpondit tandem dea cæſia Pallas;
"O pater noſter Saturnie, ſumme regum,
"Et valdè ille quidem meritâ periit morte:
"Sic pereat & alius, quicunque talia fecerit!
"Verùm mihi pro Ulyſſe bellicoſo cruciatur cor.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

34. Ἀπαθαλίῃσιν.] Ἀπαθαλίαις, ἁμαρτίαις. Ὑπὲρ μόρον.] Ὑπὲρ τὸ πεπρωμένον.

36. Γῆμε.] Ἔγημεν. Ἄλοχον.] Γαμετὴν. Μνηστὴν.] Τὴν ἐπὶ μνηστείαις γαγαμημένην γυναῖκα. Νοστήσαντα.] Ὑποστρέψαντα, ἐπανελθόντα.

37. Εἰδώς.] Ἐπισάμενον. Προΐδομεν.] Προεῖπομεν αὐτῷ.

38. Ἀργειφόντην.] Τὸν ἀργὸν φόνῳ καὶ ἐρεθιστικόν. ἢ τὸν φονεύσαντα Ἄργον, τὸν πολυόμματον κύνα, ὃς ἐφύλαττε τὴν Ἰώ.

39. Κτείνειν.] Ἀνελεῖν, φονεῦσαι. Μνάασθαι.] Μνηστεύεσθαι.

40. Τίσις.] Αὐτὶ δὲ ἔκπτωσις, πήρωσις, κόλασις. Ἔσσεται.] Γενήσεται. Ἀτρεΐδαο.] Μετὰ τοῦτο ὑποστικτέον, ἢ

Ν Ο Τ Æ.

40. Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο πίσις ἔσται Ἀτρεΐδαο) De Productione ᾱο, ante τ', in *Cæſurâ*, diximus ad *Iliad.* α'. v. 45. De *Rhythmo* dicturi ſumus, ad *Odyſſ.* ξ'. v. 199.

41. Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης) Ἱμείρεται, αὐτὶ ἱμείρῃ, Ὁριστικὴ, αὐτὶ Ὑποτακτικῆς, Ἀττικὸν σχῆμα. Ità infrà, v. 57. Ὅππως ἴθακήνδε ἐπιπλήσεται, pro ἐπιπλήσῃ; ſic v. 85. Ὀτρύνομεν, pro ὀτρύνωμεν. Sic

Ν Ο Τ Æ Ι Ν Σ Χ Ο Λ Ι Α.

38. Τὸν πολυόμματον κύνα) *Argus Areſtoris* filius, cùm Homo eſſet multioculus, hìc κύων dicitur, ἀφ' τὸ φυλακτικὸν, quòd Vaccam *Io* tam diligentèr cuſtodiret, ut *Ovid.* Metamorph. l. 1. §. XI. Diſtinguendus igitur ab *Argo*, *Ulyſſis* Cane, vid. ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 1122.

48. Δαΐφρονι) Hoc *Scholion* emendo, & lego pro Δαΐς, δαΐς, & διδασκωὴ καθ' φρένας, pro διδασκυία,

Ν Ο Τ Æ Ι Ν Σ Χ Ο Λ Ι Α.

34. Ὑπὲρ μόρον) γρ. ὑπίρμορον, vid. *Text.* ad *Iliad.* β'. v. 155. & *Schol.* ad *Iliad.* ω'. v. 527.

Ibid. Ἄλγε' ἔχουσιν) γρ. ἄλγε' ἐπίσσυον, *Heraclit.* καὶ ἀπίστων, in ipſo fine.

41. Ὁππότ' ἂν) γρ. ὁππόταν, & ὁππότ' ἄρ', *Steph.* Ibid. Ἱμείρεται) γρ. ἐπιβήσεται, MS. CCC.

44. Τόνδ' ἠμείβετ') γρ. τὸν δ'. At *Euſtathius* & alii Antiqui Codices, τόνδ' &c.

48. Δαΐς) γρ. καΐς), *Euſtath.* & *Br. Schol.*

Δυσμόρα

Δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης,
Νῆσος δενδρήεσσα· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει
Ἀτλαντὶς θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακρὰς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
Τῆς θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει.
Αἰεὶ δὴ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
Θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς,
Ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
Ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρει· τοῦ δέ νυ σοί περ
Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε· ἦ νύ τ' Ὀδυσεὺς
Ἀργείων ποτὶ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων,
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,

"Infelice; qui fanè diù, procul ab amicis, calamitates patitur
"Insulâ in circumfluâ, ubi & umbilicus est maris,
"Insula sylvosa: dea verò intra domum habitat
"Atlantis filia multiscii, quique maris
"Omnes profunditates novit, sustinetque columnas ipse
"Longas, quæ terramque & cœlum disterminant:
"Ejus filia infortunatum lugentem detinet;
"Semper enim mollibus & blandis sermonibus
"Demulcet, ut Ithacæ obliviscatur: cæterùm Ulysses,
"Cupiens vel fumum exilientem videre
"Suæ terræ, mori desiderat: necdum tibi saltem
"Convertitur charum cor, Olympie. Nonne tibi Ulysses
"Græcorum apud naves gratificabatur sacrificando,
"Trojâ in latâ? quid illi tantum irascèris, ô Jupiter?
Huic respondens allocutus est nubium-congregator Jupiter,

ΣΧΟΛΙΑ.

δὴ ἐπὶ τῇ Πηνελόπης λύπῃ, διδαγκυίᾳ καὶ φρίσας, τυτθόν μεμαθηκυίᾳ. ἐξ ὧν τῶν συνετὴν καὶ σώφρονα βούλεται δηλῶν. Δαΐς.] Διακόπτει. Τὸ δὴ καὶς, ἐρώσης.

49. Δυσμόρῳ.] Κακομόρῳ. Δηθά.] Πολλά. Φίλων ἄπο.] Πόρρω τῶν φίλων.

50. Ἀμφιρύτῃ.] Τῇ κύκλῳ τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιῤῥεομένῃ. Ὅθι.] Ἀντὶ τοῦ ὅπου. Ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης.] Μέση τῆς περὶ αὐτὴν θαλάσσης, ἢ τὸ βάθος. Ὀμφαλός.] Τὸ μεσαίτατον.

51. Ναίει.] Οἰκεῖ.

52. Ἀτλαντὶς θυγάτηρ.] Ἡσίοδος δέ, ἐν Θεογονίᾳ, φησὶ, τὸν Καλυψὼ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. Ὀλοόφρονος.] Ὀλεθρίου. ἐπὶ πολλῶν τῶν ζητῶν· οἱ δὲ τὸ ἐξῆς, θαλάσσης ὀλοόφρονος. Οἱ δὲ ἐδάσυναν, ἵνα ᾖ, περὶ τῶν ὅλων φρονοῦντος· αὐτὸς γὰρ ὁ Ἄτλας τὸν κόσμον βαστάζων παραδίδεται. ἢ ἐγίγραπται, καὶ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ὀλοόφρων, (ὃ ἐστιν ὀλοόφρων) εἶπε τὸν μὴ νοήσαντα προσθεῖναι τὸ ος.

53. Βίηφι.] Βίᾳ. Ἔχει δὲ π.] Νῦν ἐπιμελεῖται.

NOTÆ.

57. Ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται) *Indicativus* pro Subjunctivo, ut suprà, ad v. 41.

NOTÆ IN SCHOLIA.

quod facit etiam MS. *Alcysian:* Notandum verò hic *Scholiastæ* μνημονικὸν ἁμάρτημα. Nusquam enim *Homero Penelope* δύσφρων, dicitur; & hic tamen error *Etymologum* tenuit, v. Δαΐς. ἐπὶ δὲ τοῦ, Δυσφρονοῦσα Πηνελοπεὴς, ἡ σημαίνει τὴν πολυμήχανον, ἀλλὰ τὴν σώφρονα καὶ συνετήν. Quibus & *Eustathius* ipse συναμαρτάνει, fol. 1500. lin. 4. Ἰφθίμην, ὁ Ποιητὴς φησὶν, ὡς καὶ τὴν Πηνελόπην δυάφρονα.

50. Ἢ τὸ βάθος] Ex MSto G. C.

52. Ἀτλαντὶς θυγάτηρ) Hoc *Scholion* ex MS. GC. meliùs ordinatur & suppletur. Voces Ἡσίοδος, ad Τηθύος, Nos addimus. Videntur tamen diversæ.

60. Κεχαρισμένως) Ità MS. G C. pro κεχαρισμένον, rectè.

VARIÆ LECTIONES.

51. Ἐν δώμασι ναίει) γρ. ἐν δώμασι ναίει, *Eustath.*

52. Ὀλοόφρονος) γρ. ὀλοόφρων, *Br. Schol.* & *Florentina* Edit. Margo, MS. D. *Edmund. burg.*

60. Οὔ νύ τ') γρ. ὅ νύ κ', MS. CCC. Verùm ὅ νύ τ' melius, cum τ' ponatur pro τοί, vel σύ.

Τέκνον,

Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην;
Ὃς πέρι μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, πέρι δ' ἱερὰ θεοῖσιν
Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
Ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον
Πάσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Οὔπω καταπέφνῃ, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Ἀλλ' ἄγετ', ἡμεῖς οἵδε φρεσὶ φραζώμεθα πάντες
Νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
Ὀργὴν· οὐ γὰρ μιν γε δυνήσεται ἀντία πάντων
Ἀθανάτων, ἀέκητι θεῶν, ἐριδαινέμεν οἷος.

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα οἶκόνδε δέμοντες,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην

"Mea filia, qualis tibi sermo excidit septo dentium?
"Quomodo unquam ego Ulyssis divini obliviscerer?
"Qui longe superat prudentiâ homines; plurima vero sacra Diis
"Immortalibus persolvit, qui cœlum latum inhabitant?
"Verùm Neptunus terram continens assiduò semper
"Ob Cyclopem iracitur, quem oculo privavit,
"Immanem Polyphemum, cujus robur est maximum
"Inter omnes Cyclopas: Thoosa verò eum peperit nympha,
"Phorcynis filia, maris indomiti principis,
"In specubus cavis Neptuno mixta.
"Ex eo tempore Ulyssem Neptunus terræ-quassator
"Neutiquam occidit, sed errabundum arcet a patriâ terrâ.
"Verùm agite, nos ipsi disputemus omnes
"Super-reditu, quo pacto revertatur; Neptunus autem remittet
"Suam iram: neque enim quicquam poterit contra omnes
"Immortales, invitis scilicet Diis, contendere solus.
Huic respondit deindè dea cæsia Minerva,
"O pater noster Saturnie, supreme regnantium,
"Siquidem nunc hoc gratum beatis diis,
"Redire Ulyssem prudentem ad suam domum,
"Mercurium tum internuncium Argicidam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

66. Περὶ μὲ νόον ἐστὶ βροτῶν.] Ἀντὶ τοῦ, σοφὸς ἐστιν ἀπάντων κατὰ συνέσιν, καὶ εὐσυνεσία.

68. Γαιήοχος.] Ὁ τὴν γῆν ἔχων, ἢ ἀπὸ τοῦ γῆς ἐχέμυθος. Ἀσκελὲς.] Ἀμετακινήτως, καθὸ στέρησιν τοῦ σκελῶν, ἢ ἀδιαλείπτως καὶ ἄγαν σφοδρῶς. Αἰὲν.] Ἀεὶ καὶ ἀδιαπαύστως.

69. Κεχόλωται.] Ὠργισται. Ἀλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.

70. Ἀντίθεον.] Νῦν τὸ συναμφότερον τοῖς θεοῖς, τὸ ἀσεβῆ. Ὅου.] Οὗπερ. Ἔσκεν.] Ὑπῆρχεν.

71. Θόωσα.] Μήτηρ Πολυφήμου κύκλωπος κυρίως ἔπος λεγομένη.

72. Φόρκυνος θυγάτηρ.] Ἐναλίου γὰρ θεὸς ὁ Φόρκυν. Μέδοντος.] Βασιλεύοντος· συνήθως γὰρ τὰς ὑπαρχὰς βασιλεῖς ἔλεγον. ἢ σωματίου μέδοντος τὸ στόμα, ὥσπερ οἱ σπήλαιοι τοῦ Ποσειδῶνος χωνευθέντα τὸν Κύκλωπα.

73. Μιγεῖσα.] Κοινωνήσασα.

74. Ἐκ τοῦ δή.] Ἐκ ταύτης δὴ τῆς αἰτίας. Ἐνοσίχθων.] Ὁ τὴν γῆν κινῶν· ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις.

75. Καταπέφνῃ.] Ἀναιρεῖ. Πλάζει.] Πλανᾷ. πατρίδος αἴης.] Ἀπὸ Πόρρω.

76. Περιφραζώμεθα.] Βουλευσώμεθα.

77. Νόστον.] Τὴν ἐπάνοδον. Μεθήσει.] Ἐάσει, παύσει.

78. Ἀντία.] Ἀντικρύ.

79. Ἀέκητι.] Ἀκουσίῳ γνώμῃ. Ἐριδαινέμεν.] Φιλονεικεῖν.

82. Φίλον.] Προσφιλὲς, ἀρεστόν.

83. Νοστῆσαι.] Ἐπανελθεῖν. Οἶκόνδε δέμοντες.] Εἰς τὸ ἑαυτοῦ οἶκον.

84. Διάκτορον.] Ἄγγελον σαφῶς.

N O T Æ.

64. Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος) *Livius Andronicus* ità reddit, *Mea puera*, mea *puera*, *quid verbi ex ore tuo profugit?* Nonius Marcell.

69. Ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν) Vid. *Odyss. ι'.* ubi Historia.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Ὅου) Pro ὅ, de quâ re diximus ad *Il. β'.* v. 315. *Ibid.* Ἔσκεν) Ità pro ἔχει, ex eodem MS.

VARIÆ LECTIONES.

72. Ἔσκεν.) γρ. ἔσκε, vid. Not. in *Br. Schol.*

Νῆσον ἐς Ὠγυγίην· ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
Νύμφῃ βὐπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλήν,
Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται·
Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
Μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
Εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιούς,
Πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵτε οἱ αἰεὶ
Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστου πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἢν ποθι ἀκούσῃ,
Ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.
Ὣς εἰπῶν, ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι φίλας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Βῆ ῥ' ἴμεν αἶψ' ὑλύμποιο καρήνων αἰξασα·
Στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,

"Insuiam in Ogygiam deſtinemus; ut celerrimè
"Nymphæ pulchricomæ edicat firmam noſtram ſententiam,
"Reditum Ulyſſis prudentis; uti redeat.
"Porrò ego in Ithacam proficiſcar, ut ei filium
"Magis excitem, & ipſi robur in mente ponam,
"Ut in concionem vocans comatos Achivos,
"Omnibus procis interdicat, qui ejus ſemper
"Pecora pinguia mactant, & flexipedes ſinuoſis cornibus boves.
"Mittam etiam in Spartam & in Pylum arenoſam,
"Reditum ſciſcitaturum patris dilecti, ſicubi audiverit;
"Atque ut eum gloria inſignis inter homines habeat.
Sic fata, pedibus ſubligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipſam ferebant tàm ſuper mare,
Quàm ſuper rotundam terram, ſimul cum flatu venti:
Accepit item validam haſtam, acuminatam acuto ære
Gravem, magnam, ſolidam; quâ domat acies virorum
Heroum, quibus utique iraſcitur fortipatre-nata.
Deſcendit autem ab Olympi verticibus impetu-ruens:
Stabat deindè Ithacæ in Demo ad veſtibulum Ulyſſis,

ΣΧΟΛΙΑ.

85. Ὠγυγίην.] Ἡ Καλυψὼ νῆσος. Ὀτρύνομεν.] Παρορμήσωμεν, ἐπείξωμεν.

86. Εὐπλοκάμῳ.] Εὐκόμῳ, λίπ μίρας καλῇ.

87. Ταλασίφρονος.] Τῇ ἑαυτῆ φρονήσει πάντα κατορθούσῃ. Νέηται.] Ἐπανέλθῃ.

89. Ἐποτρύνω.] Παρορμήσω.

90. Ἀχαιούς.] Τοὺς Ἰθακησίους.

91. Ἀπειπέμεν.] Ἀπαγορεύσαι. Οἵτε οἱ.] Οἵ τινες αὐτῷ.

92. Ἀδινά.] Ἤτοι λιπαρὰ, ὡσὲι σύλλεγοντι τὰ βοῶν, ἢ αὐτὶ τοῦ ἀδιαλείπτως, ἵνα ᾖ, συνεχῶς καὶ συνεχῶς. Ἕλικας.] Ἐλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας.

93. Ἡμαθόεντα.] Ἀμμώδη.

NOTÆ.

85. Ὀτρύνομεν) Pro ὀτρύνομεν, ut ſuprà, v. 57. & 41. Σχῆμα ὑπερβατὸν καὶ βασιλικόν.

92. Εἰλίποδας) De hac voce diximus ad *Il.* ι'. v. 462.

NOTÆ IN SCHOLIA.

97. Ἀμβρόσια) Olim τίμια tantum; præmitto, ἄφθαρτα, χρύσεα, ex MS. GC.

99. Ἐν τῇ κ'. τ' Ἰλιάδος) Malè olim exciderat κ'. reſtituo itaque jam, Senſu poſtulante; nam hic locus extat in κ'. *i. e.* in Decimo *Iliados*. *Scholia* non benè ἀθετοῦσιν hos Verſus; nam & hic, & in *Iliade*, Ἀθηνᾶς σκεῦος deſcribitur.

101. Ὀβριμοπάτρη) Hoc *Scholion*, ex *Iliad.* ε'. v. 747. corrigo & emendo, mutilatum hactenus.

94. Πευσόμενον.] Ἀκουσόμενον. Ἤν που.] Ἐάν που.

97. Ἀμβρόσια.] Ἄφθαρτα, χρύσεα, τίμια. Τά μιν.] Ἅπερ αὐτῷ.

98. Ἀπείρονα.] Τὸν πέρας ἢ τέλος μὴ ἔχουσαν, λέγει δὲ τὴν γῆν. Ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.] Ἴσα ἀνέμῳ.

99. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος.] Ἀθετοῦνται μετ' ἀστερίσκων, ὅτι ἐν τῇ κ' τῆς Ἰλιάδος καλῶς. Ἀκαχμένον.] Ἐσπασμένον.

101. Κοτέσσεται.] Ὀργιζόμενος. Ὀβριμοπάτρη.] Γενναία παῖς τοῦ πατρὸς· ὄβριμος γὰρ ἰσχυρὸς πατὴρ ἦν αὐτοῦ.

102. Βῆ.] Ἔβη, ἐπορεύθη.

103. Δήμῳ.] Τόπῳ ἐν Ἰθάκῃ, ὅπου ἦν τὸ Ὀδυσσέως βασίλειον.

99. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος) Vid. Not. ad *Scholia Brevia*.

SCHOLIA.

103. Δήμῳ) *Scholiaſtes* δῆμον hìc *proprium* eſſe nomen ait loci, ubi *Ulyſſis* erat Palatium; quod tamen ego ſomnium otioſorum hominum putarem; ut ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 847. Θᾶνοι) τόπος Θήβης, *Scholiaſt.* quæ Vox tamen ſimpliciter *ſedes* ſonat. *Stephanus* tamen ἢ πόλεως, ni & ipſe à *Grammaticis* deceptus, Δῆμος) ὁ τόπος ἐν Ἰθάκῃ, ὃς καὶ Κεφαλλήνιον. Aliàs tamen, *Odyſſ.* ν'. v. 96. Φόρκυνος λιμὴν ἐν δήμῳ Ἰθάκης dicitur, quod certè aliud.

Οὐδὲ

Οὐδὲ ἔπ' αὐλείῃ· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Εἰδομένῃ ξείνῳ Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
Εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
Κήρυκες δ' αὐτοῖσι χὠτρηροὶ θεράποντες,
Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
Οἱ δ' αὖτε ζπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
Νίζον, καὶ προπάθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
Τῷδε πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής·
Ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τεθυμμένος ἦτορ,
Ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἴποθεν ἐλθὼν
Μνηστήρων τ' ἂμ σκέδασιν κατ' δώματα θείη,
Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἰσιδ' Ἀθήνην·
Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο· νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
Ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ σὰς
Χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Χαῖρε, ξεῖνε· παρ' ἄμμι φίλησαι· αὐτὰρ ἔπειτα
Δεῖπνα πασάμενος μυθήσαι, ὅττεό σε χρή.

Limine in aulæ, in manu verò gerebat ferream haſtam,
Similis hoſpiti Taphiorum duci Mentæ.
Invenit porrò procos ſuperbos, qui quidem tum
Talis ante januam animum oblectabant,
Sedentes in pellibus boum, quos occiderant ipſi,
Præcones verò ipſis & ſeduli famuli,
Hi quidem vinum miſcebant in crateribus & aquam,
Illi autem ſpongiis foraminoſis menſas
Abſtergebant & proponebant, & carnes multas dividebant.
Hanc longè primus vidit Telemachus deo ſimilis;
Sedebat enim inter procos charo mœrens corde,
Expectans patrem probum in mente, ſi alicunde veniens
Procorum quidem diſperſionem per ædes faceret,
Honorem autem ipſe recuperaret, & bonis ſuis imperaret.
Hæc cogitans, procis aſſidens, vidit Palladem:
Ibat itaque rectà ad veſtibulum; indignabatur enim animo
Hoſpitem diù ad januam ſtare: propè itaque aſtans,
Manum prehendit dextram, & ſuſcepit æream haſtam,
Et ipſam alloquutus verba alata dicebat,
" Salve, hoſpes; à nobis amicè tractaberis: cæterum deinde
" Cœnâ refectus edifſeres, quæcunque opus ſit.

Σχολια.

104. Οὐδὲ.] Βαθμοῦ, φλιᾶς. Παλάμῃ.] Τῇ χειρί.

105. Ταφίων.] Τάφῳ, ἡ νῆσος τῶν Ἐχινάδων, ὧν κατῴκουν Τηλεβόαι.

106. Ἀγλώσας.] Ἄγαν αὐθάδης, ὑβριστάς.

107. Πεσσοῖσι.] Τοῖς κύβοις, ἀπὸ τοῦ πάσσειν· ἐχρωμάτιζον, ἢ παρὰ τὸ πίπτειν, βολίοις τὸ πεσεῖν· πεσσοὶ γὰρ, οἱ ψῆφοι. Προπάροιθεν.] Ἔμπροσθεν.

108. Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι.] Διὰ τάτε τὸ βιαίως ἠμφιεσμένῃ τῶν μνηστήρων, τὸ πὰς βύρσας ὑποστρωννύειν τοῖς θρόνοις καθημένων. Ῥινοῖσι.] Βύρσαις. Ἔκτανον.] Ἀνεῖλον.

109. Ὀτρηροί.] Δραστικοί.

110. Οἱ μὲν.] Κήρυκες· οἱ δὲ, θεράποντες· οἱ μὲν, οἱ δὲ, χήμα Γοργόνος.

111. Πολυτρήτοισι.] Παντοχόθεν τετρημένοις.

112. Νίζον.] Ἀπένιπτον. Ἰδὲ.] Ἀντὶ δὲ, καὶ. Προπάθεντο.] Ἐμέριζον.

113. Τηλέμαχος ἦτορ.] Τηλεμαχομένῳ τῇ ψυχῇ.

115. Ὀσσόμενος.] Ἀνειδωλοποιούμενος καὶ φαντασιούμενος, προσδοκῶν, ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων.

116. Σκέδασιν.] Σκορπισμὸν, φυγήν. Θείη.] Ποιήσειε.

117. Κτήμασι.] Δούλοις. Ἀνάσσοι.] Βασιλεύοι.

118. Τὰ φρονέων.] Ταῦτα συνυμνούμενος. Μεθήμενος.] Σὺν αὐτοῖς καθήμενος.

119. Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο.] Ἐπ' εὐθείας, ὡς ἐπὶ τὸ προθύρου· οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ πρὸ τοῦ τοῦ τυχόντος καλαμίνου δαπέδου. Νεμεσσήθη.] Μεμπτὸν ἡγήσατο.

123. Φιλήσαι.] Φιλοφρονηθήσῃ, ξενισθήσῃ.

124. Δεῖπνα.] Τῶν καλῶν καὶ ἡμέρων ἀρίστων. Μυθήσαι.] Εἰς λόγους ἥξεις & λήξεις. Ὅττεό σε χρή.] Εἴ τινός σοι χρεία ἐστί.

Notæ.

107. Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων) De hoc Procorum luſu, *Athenæus*, l. 1. fol. 16. & 17. &c. *Euſtath.* in locum.

123. Χαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμμι φιλήσαι) Vid. *Thomaſin.* De Teſſeris Hoſpital. p. 34. 38. &c.

Notæ in Scholia.

107. Ἢ παρὰ τὸ πίπτειν) Addo, βολίοις τὸ πεσεῖν, ex MS. *Aloyſ. Aleman.* confer *Euſtath.* in locum.

110. Κήρυκες) Hoc *Scholion* ex MS. G C.

115. Καὶ φαντάζόμενος) Ex MS. C C C.

124. Σοὶ χρεία) Ità lego, pro corrupto σὲ χρεια, & ità legit MS. G C.

Ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Δουρὸς ἵκμης ἔντοσθεν ἐϋξέου, ἔνθα πὲρ ἄλλα
Ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά·
Αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πέδιλα
Καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἕκτοθεν ἄλλων
Μνηστήρων, μὴ ξεῖνος, ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ,
Δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μεληθών,
Ἠδ' ἵνα μὶν πρὸς πατρὸς ἐπιχθομένοιο ἔροιτο.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχυτο φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· πὰρ δ' ἕ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Δαιτὸς δ' κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων, πὰρ δὲ σφι τίθη χρύσεια κύπελλα.

Sic fatus præibat, atque sequebatur Pallas Minerva;
Illi verò quandò intra domum venerunt excelsam,
Hastam quidem *Telemachus* statuit ferens ad columnam longam,
Intra armarium bene politum; ubi utique aliæ
Hastæ Ulyssis prudentis stabant multæ;
Ipsam verò in thronum collocavit, stragulo substrato,
Pulchro, ingeniosè facto; & sub pedibus scabellum erat.
Ipse etiam sellam juxtà posuit variegatam, seorsùm ab aliis
Procis; nè hospes, offensus strepitu,
In convivio turbaretur, cum superbis congressus;
Atque ut ipsum de patre absente interrogaret.
Aquam verò ancilla ex gutto profundebat ferens
Pulchro, aureo, super argenteum pollubrum
Ad lavandum: juxtáque politam stravit mensam.
Panem verò veneranda cellæ-custos apponebat,
Fercula multa apponens, gratificans de præsentibus.
Coquus quoque carnium lances appositi fumens
Omnigenùm, ipsis etiam apponebat aurea pocula;

ΣΧΟΛΙΑ.

127. Κίονα.] Στύλον.

128. Δουρὸς ἵκμης.] Δορυξόης. τοπίον ἢ ἀπιξεύσαι τὰς κίονας, καὶ ἐστηῦῖα λαπτήσαι τὰ δόρατα. Εὐξεν.] Καλῶς ἐξεσμμένης. Ἔντοσθεν.] Ἔσωθεν.

130. Λῖτα.] Λιπᾶ. Ποικίλον. Πεπάσας.] Ἀπωλωσας.

131. Δαιδάλεον.] Ποικίλον. Θρῆνυς.] Ὑποπόδιον.

132. Κλισμόν.] Δίφρον, ἀνάκλιντον ἔχοντα, καθέδραν. Θέτο.] Ἀπίθησε. Ἐκτὸς.] Χωρὶς, ἰδίᾳ, ἐξωθεν.

133. Ἀνιηθείς.] Λυπηθείς. Ὀρυμαγδῷ.] Κυρίως μὲν τῷ ἐν ὄρει ψόφῳ. ἔστι γὰρ κατὰ τὸ ἔτυμον ὀρομαγδὸς, οὗν ὁ αὐτὸς θόρυβος.

134. Ἀδήσειεν.] Ἀηδῶς διατεθείη. Ὑπερφιάλοισι.] Ὑπερηφάνοις, ὑβριστικοῖς. Μεμπλῶν.] Σωκλῶν.

135. Ἀποιχομένοιο.] Ἀπόντος, ἀποδημοῦντος. Ἔροιτο.] Ἐρωτήσειε, πυθοίτο.

136. Χέρνιβα.] Τὰ ἐπὶ τῶν χειρῶν ὕδατα. Ἀμφίπολος.] Θεραπαινα, ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν δίαιταν πολεῖσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀναστρέφεσθαι. Προχόῳ.] Ἀγγείῳ σφυρικῷ. ἀπὸ δὲ χέειν τὸ ὕδωρ, τῷ καθ' ἡμᾶς ξέειν. Ἐπέχυτο.] Ἐπέβαλλεν.

136. Λεβήτος.] Τοῦ καθ' ἡμᾶς χερνίβου.

138. Ξεστὴν.] Τὴν καλῶς ἐξεσμμένην, ἢ καπεσκευασμένην. Ἐτάνυσσε.] Ἐξέτεινε, παρέθηκε.

139. Αἰδοίη.] Αἰδοῦς ἀξία, τιμία. Ταμίη.] Ταμιοῦχος, φύλαξ.

140. Εἴδατα.] Βρώματα, ἐδέσματα. Χαριζομένη παρεόντων.] Ἐκ τῶν παρόντων ἐποιοῦσα.

141. Δαιτὸς.] Μάγειρος, ὁ διανέμων τὰ κρέα.

142. Παρὰ δέ σφι.] Παρ' αὐτοῖς δὲ.

NOTÆ.

134. Ἀδήσειεν) Cum α' producto, quòd ab ἀηδέω, ut *Eustath.* in locum, fol. 1400. lin. 33. scribitur & cum duplici δ. ut in voce ἀάδδω & ἀάδηκόπος, passim in *Iliade*, quæ correctior esse solet. Vid. infra, ad v. 398.

NOTÆ IN SCHOLIA.

132. Ἀνάκλιντον.] Ità ex eodem MS. pro corrupto ἀνάκλιτον.

138. Ἐξεσμένον καὶ καπεσκευασμένον.) MS. GC. ἐξεσμμένον, ὅπερ ἐστὶ κατεσκευασμένον.

VARIÆ LECTIONES.

131. Ἦεν) χρ. ἦεν, MS. CCC.

134. Ἀδήσειεν) χρ. ἀηδήσειεν & ἀάδήσειεν. Vid. Not. in *Textum*.

Κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἰνοχοεύων.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲ ἔπειτα
Ἑξείης ἕζοντο κλισμούς τε θρόνους τέ.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυαν·
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
[Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι.]
Σῖτον δ' δμωαὶ παρενήνεον ἠνὰ κανέοισιν·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα, πολυκείμενα, χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
Μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
Μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν πολυκαλλέα θῆκε
[* Φημίῳ, ὅς τέ νυ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας, ἀείδων,]
Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε θεοῖς μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.

Præcóque eos sedulò obibat vinum fundens:
Ingressi autem sunt proci superbi, qui quidem continuò
Ordine sedebant per sedilia thronósque:
Hisce quidem Præcones aquam in manus fuderunt;
Puerique crateras coronárunt potu:
Distribueruntque omnibus ordientes poculis.
Panem itidem Ancillæ accumulabant in canistris.
Illi deindè ad cibos paratos & appositos manus extendebant.
Sed postquam potùs & escæ desiderium exemerunt
Proci, ipsis quidem alia in mente curæ erant,
Cantus saltatioque: hæc enim sunt ornamenta convivii.
Præco autem in manus citharam perpulchram posuit
Phemio, qui quidem multùm superabat omnes, versus fundens,
Phemio, qui quidem cecinit inter procos vi, *coactus*.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

143. Θάμ' ἐπώχετο.] Τὸ κατάλληλον δὲ κήρυκος δηλοῖ. Θάμα.] Πυκνῶς, σωρηδόν. Ἐπώχετο.] Ἐπορεύετο. Οἰνοχοεύων.] Οἰνοχόων, κιρνῶν.

144. Ἀγήνορες.] Ἄγαν αὐχηταί.

145. Ἕζοντο.] Ἐκαθέζοντο. Κλισμούς.] Δίφρους, καθέδρας.

146. Ἔχυαν.] Ἐπίβαλλον.

148. Νώμησαν.] Ἐμίσγοσαν. Δμωαὶ.] Θεραπαινίδες. Παρενήνεον.] Παρεσώρευον· ὡς τὸ πλήθος τῶν ἐδεσμάτων ἐμφαίνῃ. Κανέοισι.] Κανίσκοις.

149. Ὀνείατα.] Τὰ ὀνητὰ ἐμποιοῦντα ἐδίσκησιν. Ἴαλλον.] Ἐβάλλοσαν, ἐξέτεινον.

N O T Æ.

146. Τοῖσι δὲ κήρυκες) Hìc ex *Florentinâ* Editione Versus forte excidit, atque proindè ex omnibus ferè illius sequacibus, exceptâ *Eustathii Romanâ*, quæ ità ordinat suppletque, Τοῖσι δὲ κήρυκες — Κοῦροι δὲ κρητῆρας — Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν — Σῖτον δὲ δμωαὶ — Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα. Et hanc *Lectionem* secutum esse *Brevium Scholiorum* Compilatorem, manifestum est, qui ad v. 148. Νώμησαν) Ἐμίσγοσαν, legit. Quare is Versus omninò nobis supplendus erat. Confirmatur hæc Ordinatio, ex *Iliad.* ι'. v. 174. &c. Item, *Odyss.* γ'. v. 338. & φ'. v. 270. Quare in *Textum* sumo, nec Numerum tamen muto, ut & in aliis

N O T Æ I N S C H O L I A.

148. Δμωαὶ) Θεραπαιναι. MS. *GC.*

149. Ὀνείατα) Ad finem hujus *Scholii*; & olim, Νώμησαν) ἐμίσγοσαν. Unde apparet, *Versum* Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, hìc adesse debere, ut ab *Eustathio* rectè adhibetur. Vid. Not. in *Textum* & *Var. Lect.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

149. Σῖτον δὲ δμωαὶ — οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἔτιμα, — Κοῦροι δὲ κρητῆρας —) *al.* Σῖτον — Κοῦροι — οἱ δ' ἐπ', &c. *H. Stephan.* At *Eustathii Romana*, ut Nos nunc.

150. Αὐτὰρ ἐπεί.] Ἐπειδὴ δέ. Πόσιος.] ποτοῦ. Ἐδητύος.] Βρώσεως. Ἐξ ἔρον ἕντο.] Ἐπλήρωσαν τὸν ἐπιθυμίαν.

151. Τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει.] Πιθανῶς, ἵνα ὁ Τηλέμαχος καιρὸν λάβῃ. Μεμήλει.] Ἐμελέτων.

152. Μολπή.] Ἡ μὲν ᾠδὴς παιδιά· ἡ δὲ ᾠδή. Ὀρχηστύς.] Ὄρχησις. Ἀναθήματα δαιτός.] Τῆς εὐωχίας τὸ κόσμημα. ἢ μεταφορᾷ ἀπὸ τῶν τοῖς θεοῖς ἀναπεμπομένων.

153. Κίθαριν.] Κιθάραν. Πολυκαλλέα.] Ἄγαν ὡραιζομένην.

154. Ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.] Προαναφώνησεν, ἵνα ὁ Φήμιος σωθῇ διὰ τὴν μνηστηροφονίαν. Ἤειδεν.] Ἤδεν.

N O T Æ.

ejusmodi Casibus; nè *Seberi* Indicem minùs utilem reddam.

147. Κρητῆρας ἐπιστέψαντο ποτοῖο) Quìà dicitur, κρητὴρ ἐπιστεφὴς οἴνου, ut *Iliad.* θ'. v. 232. & *Odyss.* β'. v. 430. dicimus etiam κρητῆρα ἐπιστέφειν οἴνου, ut ἐπιστέφω sumatur, pro ἐπιστεφῆ ποιῶ, qualia plura apud *Græcos* Auctores reperias. *Athenæus* l. 15. fol. 674. Σπίφειν τοὺς ποιητὰς τινα σημαίνῃ.

* Hunc Versum ex *Herodoti* Vitâ-*Homeri* restituo; nec tamen sequentem tollendum omninò reor; qui & olim in omnibus, & ob œconomiam necessarius; ut *Br. Schol.*

150. Πόσιος) Ποτοῦ. Ἐδητύος) Βρώσεως. Ità re-

Vid. Not. in *Textum* ad v. 146.

* Ὅς τέ νυ πολλὸν) γρ. ὡς τε πολλὸν, *Herodot.*

Hoc

Ἦτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν·
Αὐτὰρ Τηλέμαχος θεοειδὴς γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πθυσθοίατ' οἱ ἄλλοι,
Ξεῖνε φίλ', εἰ καί μοι νεμεσήσεαι, ὅ, τι κεν εἴπω;
Τοῖσιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδὴ,
Ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν
Ἀνέρος, οὗ δή που λευκὰ ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ,
Κείμθ' ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδῃ.
Εἰ κείνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
Πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
Ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐανῆτός τε.
Νῦν δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, ὐδέ τις ἡμῖν
Θαλπωρὴ, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Φησὶν ἐλεύσεσθαι· τῷ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοὶ πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι βίξετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν ὀίομαι ἰνθάδ' ἱκέσθαι·
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,

Et sanè ille citharâ ludens aggressus est pulchrè canere;
Verùm Telemachus alloquutus est glaucis-oculis Palladem,
Propè habens caput, ut nè audirent alii,
" An, hospes chare, *obid* mihi irasceris, quod dixero?
" His quidem hæ curæ sunt, citharæ & cantus,
" Facilitèr *sanè*: quoniam alienam substantiam impunè absumunt
" Viri, cujus certè alicubi alba ossa putrescunt imbre,
" Jacentia in continenti, vel *illa* in mari unda versat.
" Atqui si illum in Ithacam viderint revertum,
" Omnes optârint celeriores pedibus esse,
" Quàm instructiores auro vestèque.
" Nunc verò ille sic obiit malam mortem, neque ulla nobis
" Spes est, etiamsi quis terrestrium hominum
" Dicat rediturum esse; hujus enim perit redìtùs dies.
" Sed agè, mihi hoc dic & verè enarra,
" Quis? unde es hominum? ubi tibi civitas, atque parentes?
" Quali autem in navi advenisti? quo pacto te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? quinam *se* esse prædicant?
" Neque enim ullo pacto te peditem existimo huc venisse:
" Et mihi hoc dic verè, ut benè cognoscam,

ΣΧΟΛΙΑ.

155. Φορμίζων.] Κιθαρίζων. Ἀνεβάλλετο.] Ἀνεκρούετο, ἐπεποιεῖτο.
157. Ἄγχι σχών.] Ἐγγὺς ἐποιησάμενος. Πάθοιατο.] Ἀκούσειαν.
158. Νεμεσήσεαι.] Μέμψῃ. Ὅ, τι κέν.] Ὅπερ ἄν.
159. Ἀοιδή.] Ὠιδή.
160. Ῥεῖ' ἐπεὶ ἀλλότριον.] Τὸ ἐξῆς, ἐπεὶ ῥᾴδιά ἀλλότριον. Βίοτον.] Περιουσίαν. Νήποινον.] Ἀτιμώρητον, ἀνεκδίκητον. Ἔδουσιν.] Ἐσθίουσιν.
161. Οὗ.] Οὗ τινος. Πύθεται.] Σήπεται.
162. Ἐπ' ἠπείρου.] Ἐπὶ τῆς γῆς. Εἰν ἁλί.] Ἐν τῇ θαλάσσῃ. Κυλίνδῃ.] Κυλίῃ.
163. Ἰδοίατο.] Θεάσαιντο, ἴδοιεν.
164. Ἀρησαίατο.] Εὐξαιντο.
165. Ἀφνειότεροι.] Πλουσιώτεροι.
166. Ὣς.] Οὕτως, ὡς ἔχει. Ἀπόλωλε.] Ἀπώλετο, ἀπέθανεν.
167. Θαλπωρὴ.] Χαρὰ, παραμυθία, ἐλπωρὴ, ἐλπὶς, σωτηρία, ἀσφάλεια, σκέπη.
168. Φησὶν.] Φαίη, εἴπῃ. Ἐλεύσεσθαι.] Ἐλθεῖν. Ὤλετο.] Ἀπώλετο. Νόστιμον ἦμαρ.] Ἡ εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπάνοδος.
170. Εἷς.] Ὑπάρχεις. Πόθι.] Πῦ. Τοκῆες.] Γονεῖς.
171. Ὁπποίης.] Ὁποίας. Νηός.] Νεώς, πλοίου. Ἀφίκεο.] Παρεγένου.
172. Εὐχετόωντο.] Ἐκαυχῶντο.
173. Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζόν.] Πεζὸν μὲν γάρ σε ἀδύνατον ἐλθεῖν.
174. Ἀγόρευσον.] Εἰπέ. Ἐτήτυμον.] Ἀληθῆς. Εὖ εἰδῶ.] Ἀσφαλῶς γνῶ.

NOTÆ.

155. Ἦτοι ὁ) Rursum ὁ pro ὅτος, ut suprà v. 9. *Ibid.* Ἀνεβάλλετο) Ἐφθεγγιμιάζετο. Ἀναβολὴ γὰρ προοίμιον, ὡς ὁ Πίνδαρος, Ἀναβολὰς πύχης ἐλελιζομένα, *Pythionic.* Od. 1. v. 7.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Ætiamsi MS. GC. Olim, Πόσιος) Βοώσεως, quo nil absurdius.
167. Θαλπωρὴ) Χαρὰ, παραμυθία, ἐλπωρὴ, ἐλπὶς, κ. λ. Tria priora Vocabula addo ex MS. GC.
171. Ὁππποίης) Ὁποίας. Ità MS. GC. Deleo itaque ὁππποίας, *Poeticum.*

VARIÆ LECTIONES.

157. Πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι) γρ. πευθοίαθ ἄλλοι. 158. Εἰ καί μοι) γρ. ἤ καί μοι, MS. CCC.

Ἦ νέον μεθέπτεις, ἢ καὶ πατρώϊός ἐσσι
Ξεῖνος; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίφρων ἦν ἀνθρώπων.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος ὄβριμα εἶναι
Υἱὸς, ἀταρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισι,
Πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοδαπούς ἀνδρας,
Ἐς Τεμέσσην μὲν χαλκόν· ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος,
Ἐν λιμένι Ῥείθρῳ, ὑπὸ Νηΐῳ ὑλήεντι.
Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώϊοι ὀβριμοί εἰμεν
Ἐξ ἀρχῆς, εἴ περ τε γέροντ' εἴροιο ἐπελθών

" An nunc-primùm venisti, aut etiam paternus es
" Hospes? quoniam multi frequentabant viri nostram domum
" Alii; quoniam etiam ille versabatur inter homines gratiosus.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Enimvero ego tibi hæc valde verè narrabo:
" Mentes Anchiali prudentis præ me tero esse
" Filius: cæterùm Taphiis navigandi studiosis impero.
" Nunc verò huc cum navi veni atque socius,
" Navigans super obscurum pontum ad alienæ linguæ homines,
" Ad Temesen propter æs: duco autem splendidum terrum.
" Navis verò mihi stat ad agrum, seorsim ab urbe,
" In portu Rethro, sub Neio sylvoso.
" Hospites autem invicem paterni gloriamur esse
" Ab initio; siquidem senem interroges accedens

ΣΧΟΛΙΑ.

175. Ἦ νέον μεθέπτεις.] Ἦ νεωστὶ ὡδὲ ἡμᾶς ἦρχη. Μεθέπτεις.] Μετέρχη, ἐλήλυθας.

176. Ἴσαν.] Ἐπίσαντο. Δῶ.] Δῶμα, οἰκημα.

177. Ἐπίφρων ἦν ἀνθρώπων.] Ἐπιφρὴν ἐς ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο τὸ ἀνθρώπων, ἢ ἐς λόγον ἐποιοῦντο πάντες ἄνθρωπει, ἢ ἐπιχώριος καὶ ἐπιδήμιος. Ἐπίφρων.] Συναναστρεφόμενος.

181. Φιληρέτμοισι.] Ναυλικῆς.

182. Ὧδε.] Οὐδέ ποτε κεῖται παρὰ τῷ Ποιητῇ τὸ ὧδε τοπικὸν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ὧπως.

183. Οἰνοπα πόντον.] Μέλαινα πόντον. Ἀλλοθροῦς.] Ἀλλοδαπὰς, ξένας, βαρβάρους.

NOTÆ.

182. Πλέων οἰνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους) Si hoc modo legas, Versus exit μικροχειφάλος, βραχυκίφαλος, sive ἀκέφαλος. *Jambum* habens pro *spondæo*, ut *Iliad* Ψ'. v. 2. Ἐπειδὴ τρῶάς τε καὶ Ἕλληστοντον ἵκανον. Alii, ut sanctur hunc vitio, legunt πρωϊαν, vel πρωΐαν, utraque vox *Homerica*, ut *Odyss.* π'. v. 368. ε'. v. 240. Alii demùm, post πρωΐαν addunt τὸ ἐπὶ, Πλέων ἐπὶ, ut sit Συνίζησις in πρωΐαν, quod facit imprimis Editio *Florentina*, tum *Lovaniana*, item MSS. CCC. necnon *Eustathius* cùm Παρεκβολαῖς, fol. 1408. lin. 55. Ὅτι ὁ εἰς ἀλλοδαπὴν

NOTÆ IN SCHOLIA.

182. Ὧδε) Hoc *Scholion*, ut multa alia, ex *Eustathio*, vel ab illo ex τῶν Παλαιῶν. Idem ait *Etymolog.* M. verùm nescio, an satis rectè. Nam & in hoc ipso loco videtur τοπικῶς sumi, ut in illo, licet ab *Eustathio* aliter explicato. Ἥφαιστ, πρόμολ' ὧδε. Idem dicendum de voce πέλα, v. 251. & de voce μίλλω, v. 232.

184. Βρεντήσιον) *Stephano* περὶ πόλεων, Ἐρεντήσιον. *Ptolemæo*, Βρεντέσιον, & ità MS. *GC.*

186. Νηΐῳ) Τῷ κλ. Ità MS. *GC.* pro corrupto τῷ.

VARIÆ LECTIONES.

183. Πλέων οἰνοπα πόντον) χρ. πλέων ἐπὶ οἰνοπα πόντον, MS. CCC. *Florentin.* & *Eustath.* &c. Vid. Not. ad *Textum.*

184. Τεμέσσην) χρ. Ταμέσην, *Steph.* περὶ πόλεων, v. Ταμασσός. *Ibid.* Μετὰ χαλκὸν) χρ. μετὰ χαλκόν.

186. Ὑπὸ Νηΐῳ) χρ. ὑπονηΐῳ, *H. Stephan.*

Λαέρ-

Λαέρτιν ἥρωα· τὸ δ' οὐκέτι φασὶ πόλινδε
Ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγρῷ πήματα πάσχειν
Γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ ῥῖγόν τε, πόσιν τε
Παρὶ θεῖ· εὖτ' ἂν μιν κάματος γυῖα λάβῃσιν,
Ἑρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
Νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαν' ἐπιδήμιον εἶναι
Σὸν πατέρ'· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτεσι κελεύθου.
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσεύς,
Ἀλλ' ἔτι πὺ ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
Ἄγριοι, οἵ πυ κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ὀΐομαι αὐτὸς
Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι οἴω,
Οὔτε τι μάντις ἐὼν, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
Οὔτι ἔτι δηρόν γε Φίλης ἄπο πατρίδος αἴης
Ἔσται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δεσμὰ ἔχῃσι·
Φράσσεται, ὅς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος παῖς εἶς Ὀδυσῆος.
Αἴνως γὰρ κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας

" Laertem heroëm, quem non amplius ajunt in urbem
" Venire, sed seorsum in agro dolores pati
" Vetulâ cum ancillâ, quæ illi cibúmque potúmque
" Apponit, quoties ipsum labor circa membra invaserit,
" Repentem per fertile solum Areæ vitibus-consitæ.
" Nunc autem veni; dudum enim illum aiebant peregrè reversum adesse
" Tuum patrem; verùm adhuc huic diu impediunt iter:
" Nondum enim mortuus est super terram divinus Ulysses;
" Sed adhuc alicubi vivus detinetur in lato ponto,
" Insulâ in circumfluâ; sævíque ipsum viri tenent,
" Feri, qui alicubi illum invitum detinent.
" Porrò nunc tibi ego vaticinabor, quemadmodum in animo
" Immortales suggerunt, & quemadmodum perfectum iri puto,
" Non quasi vates sim, neque auspiciorum clarè peritus:
" Nequaquam adhuc diu charâ à patriâ terrâ
" Erit, neque si etiam ferrea vincula *illum* detineant:
" Cogitabit enim, quî redeat; quoniam callidus est.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enarrato,
" Si utique ex ipso tantus filius es Ulysse:
" Vehementèr enim & capite & oculis pulchris similis es

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

190. Ἀπάνευθεν.] Ἄπωθεν, μακρὰν. Πήματα.] Κακά.

191. Γρηῒ.] Γραΐ. Βρῶσιν.] Τροφήν. Πόσιν.] Ποτόν.

192. Παρὶ θεῖ.] Παραθεῖ. Εὖτ' ἂν μιν.] Ὁπότ' ἂν αὐτόν.

193. Ἑρπύζοντα.] Μετὰ ὀδύνης ἢ πάσης ἡσυχίας βαδίζοντα, ἀφ' ὧν τὸ γῆρας. Γουνόν.] Τὸ γονιμώτατον ἢ κάλλιστον. Ἀλωῆς.] Ἀμπελοφύτου γῆς. Οἰνοπέδου.] Οἰνοφόρου.

194. Ἔφαντο.] Εἶπον. Ἐπιδήμιον.] Ἐπιδημοῦντα.

195. Βλάπτουσιν.] Ἐμποδίζουσιν.

197. Ζωὸς.] Ζῶν. Κατερύκεται.] Κατέχεται, κωλύεται. Εὐρεῖ.] Πλατεῖ, μεγάλῳ.

198. Ἐν ἀμφιρύτῃ.] Τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένῃ.

199. Ἔρυκανόωσι.] Ἐπίχυσιν κωλύουσιν. Ἀέκοντα.] Ἄκοντα καὶ μὴ βουλόμενον.

202. Οὔτε τι.] Οὐδαμῶς. Οἰωνῶν σάφα εἰδώς.] Ὀρνεοσκοπίας ἔμπειρος, ἢ οἰωνισὴς ὤν.

204. Δίσμαξα.] Δισμοί. ἔστι δὲ Ἀττικῶς τὰ ὑφαντικὰ ἐργαστήρια λίγειν. ἀπὸ δὲ δίω, δίσμαξα, καὶ ἀπὸ τοῦ ξέω, ξίσμαξα. Ἔχῃσι.] Κατέχῃ. Φυλάσσῃ.

205. Φράσσεται.] Διανοήσεται. Νέηται.] Ἀνακομίζεται. Πολυμήχανός ἐστιν.] Πολύβουλος, συνετός.

207. Αὐτοῖο.] Ἐξ αὐτοῦ.

208. Αἴνως.] Νῦν ἀντὶ τοῦ λίαν. Ἔοικας.] Ὅμοιος εἶ.

N O T Æ.

203. Οὔτι ἔτι δηρόν γε) *Ultima* τοῦ ἔτι producitur in *Cæsurâ*, & antè δ'. ἀναβλητὸν, Literam etiam Ἀναδιπλασιασμῷ capacem. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 416. & ad *Odyss.* ζ'. v. 296.

205. Φράσσεται) Pro φράσσεται lego, *Metri* causâ. Quoties enim *Vocalis* ante σ'. Naturâ sit *brevis*, si res postulet, duplicabitur σ'. ut sic Productio fiat, ut *Hesiod.* lib. 1. v. 263. Φραισάμενος πάντ' ἐπέεσσι ἓ εἰς τέλος ἦσιν ἀμείνω. Quod passim in his Notis probatur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

204. Ἔχῃσι) Κατέχῃ, φυλάσσῃ. MS. GC. habet κατέχῃ, φυλάσσῃ.

VARIÆ LECTIONES.

196. Ἐπὶ) χ. ἀνὶ, MS. CCC.

203. Οὔπ ἔτι) χ. ὄπι ἔτι.

Κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
Πρίν γε τ' ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα πὲρ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐνὶ νηυσίν·
Ἐκ τοῦδ', ὅτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, ὅτ' ἐμὲ κεῖνος.
Τίω δ' αὖ Γηλέμαχον πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι γ' ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πω τις ἐὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μακαρός νύ τοι ἔμμεναι υἱὸς
Ἀνέρος, ὃν κλεάτεσσιν ἐοῖς ἔπι γήραος οὐδῷ·
Νῦν δ', ὃς ἀπολμόχαλος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
Τῷ μ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὐ μέν τοι γενεὴν γε θεοὶ νώνυμον ὀπάσσω
Θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς δαὶς, τίς δὲ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;

" Illi: quoniam frequenter ad hunc modum versabamur invicem,
" Antequam in Trojam ille conscenderet; quo utique alii
" Græcorum optimates ierant cavis in navibus:
" Ex hoc tempore neque Ulyssem ego vidi, neque me ille.
Hanc rursus Telemachus prudens alloquebatur,
" Etenim ego tibi, hospes, valde verè enarrabo;
" Mater quidem me inquit ejus esse, caterùm ego
" Nescio: non enim ullo pacto aliquis suum genitorem ipse cognovit.
" Adeò minam ego felicis alicujus forem natus
" Viri, quem in facultatibus suis senium deprehendisset:
" Nunc verò, qui infelicissimus est mortalium hominum,
" Ex hoc me inquiunt natum esse: quoniam tu me hoc interrogas.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Non sanè tibi genus utique dii ignobile in posterum
" Dederunt: quandoquidem te talem peperit Penelope.
" Sed age mihi hoc dic & verè enarrato,
" Quod epulum, quæ verò hæc turba est? quod verò te opus urget?

ΣΧΟΛΙΑ.

209. Θαμὰ] Συχνῶς. Τοῖον.] Τοιοῦτον· ὅτι, ὡς ἐν νῦν ἡμεῖς. Τοῖον.] Τοιοῦτον. Ἐμισγόμεθα.] Ἐμιγνύμεθα.

212. Ἐκ τοῦ.] Ἔκποτε, ἐξ οὗπερ χρόνου.

213. Πεπνυμένος.] Σοφισμένος, πεπαιδευμένος, συνετός.

216. Γόνον.] Γεννήτορα. Ἀνέγνω.] Ἐπέγνω.

217. Ὄφελον.] Ὤφελον. Νύ τοι.] Δή που.

318. Κτάπιοπ.] Κτήμασι. Ἑοῖς ἔπι.] Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. Ἔπιμι.] Καταλαβεῖν.

219. Ἀποτμοπολίζεται.] Δυσχίστως.

220. Ἐρεείνεις.] Ἐρωτᾷς, πυνθάνῃ.

222. Νώνυμον.] Ἀνώνυμον, ἄδοξον.

225. Δαὶς.] Εὐωχία. Ὅμιλος.] Ἀθροισμα, πλῆθος. Ἔπλετο.] Ὑπάρχει. Χρεώ.] Χρεία.

NOTÆ.

225. Τίς δαὶς; τίς ὅμιλος) *Quæ hæc Daps est? Quis festus Dies*, ut *Livius Andronicus* olim vertebat. *Ammonius* ὡς ὁμοίων καὶ ἀδιαφόρων λέξεων & *Aristarchus* legunt, Τίς δαὶς; τίς δαὶ ὅμιλος; Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 408. *Ibid.* Τίπτε δέ σε χρεὼ) Non hìc, ut nonnulli putant, χρεὼ est *Neutrum*, uti neque *Odyss.* δ'. v. 312. Τίπτε δέ σε χρεὼ δεῦρ' ἤγαγε. Δήμιον, ἢ ἴδιον. Ἔλκεψις videtur, Τί ποτέ σε χρεὼ ποιεῖν, τίς χρεία σὲ εἰς ταῦτα ἐλαύνει; Et πῶς δέ σε χρεὼ δεῦρ' ἤγαγε; Ἐλλειπτικῶς, ἀντὶ τοῦ, Δι' ἣν πέπτε; vel πῶς pro πότε, ut pro πῇ πολεῖ; Nec obstat, quod δήμιον, ἢ ἴδιον, sequitur; neutra enim Epitheta sunt. Τί χρεώ, vel certè absolutè sunt sumpta; ut *Quanam te res hue impulit? Publicumne quid, an privatum?* Ubi enim *res* intelligitur, ibi *Adjectivum* effertur *Neutraliter*. Vel fit per Σχῆμα, ὡς τὸ σημαινόμενον, quia χρεὼ idem sonat, quod χρεῖος, quemodò φίλε πάτερ. In illis locis, *Odyss.* β'. v. 28. — πίνα χρεὼ τόσσον ἵκω; Et *Odyss.* ε'. v. 189. — ὅτις μὲ χρεὼ τόσον ἵκοι. *Adverbium est τόσον*, non *Adjectivum* & *Tantoperè* sonat. Apertè enim hanc Vocem *Homerus Femininam* facit, ut *Iliad.* κ'. v. 172. Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὼ βιβᾶσιν Ἀχαιούς. Et bis aliàs, *Iliad.* κ'. v. 118. & λ'. v. 609. χρεὼ γὰρ ἱκάνει) οὐκ ἔτ' αἰνικτός. Hoc tamen in loco, χρεὼ legitur apud *Athenæum* fol. 362. quod certè *Neutrum* est, & ità scribitur, *Odyss.* ο'. v. 201.

NOTÆ IN SCHOLIA.

209. Θαμὰ) Συχνῶς. Τοῖον) Τοιοῦτον· ὅτι, ὡς νῦν ἡμεῖς. Ità ordinandas voces censeo.

VARIÆ LECTIONES.

220. Σύ μι) χρ. σύ γε. *H. Steph.*

225. Τίς δαῖς; τίς ὅμιλος;) χρ. τίς δαῖς; τίς δαὶ ὅμιλος; Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Χρεὼ) χρεῶν. Vid. ut prius.

Εἰλα-

Εἰλαπίνη, ἢ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
Ὡς τό μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
Δαίνυσθ' ἀτρύτους κτῆσιν δώματα νεμεσσήσαιλό κεν ἀνὴρ
Αἴσχεα πόλλ' ὁρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.
Τιὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἐπεὶ ἦρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
Μέλλεν μήν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς κὴ ἀμύμων
Ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
Νῦν δ' ἕτερος ἐβάλοντο θεοὶ, κακὰ μητιόωντες,
Οἵ κεῖνον μὲν ἄιστον ἐποίησαν περὶ πάντων
Ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχίμην,
Εἰ μοῖς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε·
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω·
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο·

" An ſplendidum convivium? an nuptiæ? quoniam non ſymbolæ hæc ſunt.
" Adeò mihi ſupra modum contumeliosè videntur
" Convivari per domum; indignè ferat utique vir
" Flagitia multa videns, quicunque cordatus intervenerit.
Hanc rurſum Telemachus prudens contrà alloquutus eſt:
" Hoſpes, quandoquidem me hæc interrogas atque percontaris,
" Futurum quidem erat, ut aliquando domus hæc locuples & indemnis
" Eſſet, quamdiu adhuc ille vir præſens erat:
" Nunc verò alitèr ſtatuerunt dii mala cogitantes,
" Qui illum quidem evanidum fecerunt ſuprà omnes
" Homines, quoniam non ob mortuum utique ſic lugere poſſem,
" Si inter ſuos ſocios occiſus fuiſſet Trojanorum in populo,
" Aut amicorum in manibus; poſtquam bellum egregiè adminiſtraſſet,
" Tunc utique ipſi tumulum feciſſent omnes Græci,
" Atque etiam ſuo filio ingentem gloriam retuliſſet in poſterum;
" Nunc verò ipſum inglorie Harpyæ diſcerpſerunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

226. Εἰλαπίνη.] Ἡ μεγάλη εὐωχία, ἀπὸ τοῦ ἅμα εἶναι καὶ συσσιτεῖν εὐωχεῖσθαι. Ἐπὶ οὐκ ἔρανος.] Ὡς ἂν ἐκεῖνα κοσμιώτερα καὶ εὐπλειστέρα ὄντος, καὶ εἰκότως. ὁ μὲν γὰρ γάμος καὶ αἱ λοιπαὶ εὐωχίαι, φιλίας πρὸ γίνονται. ὁ δὲ ἔρανος, ὡς ἑκάστου τι κομίσαντος. Ἔρανος.] Τὸ ἀπὸ συμβολῆς εἰρημένον.

227. Δοκέουσι.] Δοκοῦσι, φαίνονται.

228. Νεμεσσήσαιτο.] Μεμψαίμην ἂν ἐγκαλέσαιτο.

229. Αἴσχεα.] Αἰσχύνας. Πινυτός.] Σώφρων, συνετός. Μετέλθοι.] Ἐπέλθοι.

231. Ἀνείρεαι.] Ἀνερωτᾷς. Μεταλλᾷς.] Ἐπιζητεῖς.

232. Μέλλεν.] Ὠφελεν. αὐτη ἡ λέξις ἐδείπνησε κεῖται παρὰ τῷ Ποιητῇ, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ χρωτικῶς, ἀλλ' ἑκάστοτε, ἀντὶ τοῦ ἐμέλλε.

NOTÆ.

226. Εἰλαπίνη ἢ γάμος) Ità ſcribo, pro εἰλαπίνη, ἢ γάμος, quam ad *Var. Lect.* rejicio, quia illa potior, tutiorque videtur *Lectio*. Ità, Ἐν ᾧ δικαιοσύνη συμπέφευγεν πᾶσ' ἀρετή τε. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 277. & infrà, ad v. 290.

234. Νῦν δ' ἕτερος ἐβάλοντο θεοί) Quòd ἐβάλοντο ſit ſcriptum, agnoſcit *Euſtath.* quamquam hìc ἐβάλετο præferat ob εὐμετρίαν. Vid. ad *Var. Lect.* βάλοντο tamen potuit, ſalvo etiam Metro, ſtare. Vid. plura ad *Odyſſ.* π'. v. 387. Εἰ δ' ὑμῖν οὐδὲ μῦθος ἀφανδάνῃ, ἀλλὰ βάλεσθε.

241. Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο) De *Harpyiis*, vid. *Fulgentii* Mytholog. l. 1.

NOTÆ IN SCHOLIA.

226. Ἕκαστός τι κομίσειεν) Pro corrupto κομίσειεν, lego & emendo κομίσειεν. Ità MSS. *Aloyſ.* & GC. Senſu item poſtulante.

232. Μέλλεν) De hoc *Scholio*, vid. ad v. 182.

241. Ἅρπυιαι) Addo in fine, ἢ ὄρνεα ἁρπακτικά ex *Aloyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

226. Εἰλαπίνη ἢ γάμος) *rec.* εἰλαπίνη ἢ γάμος, εἰλαπίνη, ἢ γάμος Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἐπὶ οὐκ ἔρανος) *rec.* ἐπὶ ἢ γ' ἔρανος, *Euſtath.* fol. 207. lin. 33.

234. Ἐβάλοντο) *rec.* ἐβάλετο, MS. GC. *Florent.* Edit. *Lovaniana Rutgeri Reſcii, Br. Schol.* & *Euſtath.* qui tamen ἐβάλοντο præfert ob εὐμετρίαν. Mallem βάλετο, ut *Senſui* & *Metro* ſufficiens.

Ὤϊχε᾽ ἄϊστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ᾽ ὀδύνας τε γόους τε
Κάλλιπεν· οὐδ᾽ ἔπι κείνον ὀλυρόμῳ γε ναχίζω
Οἷον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε᾽ ἔθυξαν.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ᾽ ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην καθυποδρανέουσι,
Τόσσοι μητέρ᾽ ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δ᾽ οἶκον.
Ἡ δ᾽ οὔτ᾽ ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δ᾽ ἥμενοι ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με ἀφαρπάξουσι καὶ αὐτόν.
Τόνδ᾽ ἐπαλαφήσασα προφρονέως Παλλὰς Ἀθήνη,
Ὤ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀπιχόμην Ὀδυσῆος
Δηρόν, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμον ἂν πρώτῃσι θύρῃσι
Σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
Τοῖος ἐών, οἷόν μιν ἐγὼ τὸ πρῶτ᾽ ἐνόησα,
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ᾽ Ἴλου Μερμερίδαο,

" Periit obſcurus, inglorius, mihi verò dolores luctumque
" Reliquit; neque ampliùs illum lugens defleo
" Solum, quoniam mihi alia dii mala incommoda fecerunt.
" Quotquot enim inſulis dominantur optimates
" Dulichioque, Samæque, & nemoroſæ Zacyntho,
" Atque quotquot aſperam Ithacam regunt,
" Tot matrem meam ambiunt, deſtruúntque domum.
" Illa autem neque abnuit odioſas nuptias, neque finem
" Facere poteſt: hi verò dilapidant epulantes
" Domum meam; mox etiam me malè perdent & ipſum.
Hunc indignabunda alloquebatur Pallas Minerva,
" Dii Boni! Proteſtò plurimùm abſentis Ulyſſis
" Indiges, qui utique procis impudentibus manus injiciat.
" Si enim nunc veniens, domûs in primis foribus
" Staret, habens galeam & ſcutum & duo haſtilia,
" Talis, qualem ipſum ego primùm vidi,
" Domo in noſtrâ bibentémque lætantémque,
" Ex Ephyre reverſum ab Ilo Mermeridâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

242. Ἄϊστος.] Ἀνιζόμενος. ἀφανής. Ἄπυστος.] Ἀνήκουστος. Ὀδύνας.] Λύπας. Γόους.] Θρήνους.

243. Κάλλιπεν.] Καπέλιπεν. Σπαχίζω.] Σπαράζω.

244 Ἐπεί νύ μοι.] Ἐπειδή μοι. Ἔτυξαν.] Κατεσκεύασαν.

245. Ἐπικρατέουσι.] Κρατοῦσιν, ἄρχουσι.

246. Δουλιχίῳ.] Νήσῳ κειμένῃ τὴν Κεφαλληνίαν. Ζακύνθῳ.] Νήσῳ κειμένῃ τῇ Κεφαλληνίας. Σάμῃ.] Τὴν Σάμην, Σάμην εἶπε. ἐπὶ ᾗ δὲ αὕτη κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν.

247. Κραναὴν.] Τραχεῖαν. Καθυποδρανέουσι.] Βασιλεύουσι.

248. Μνῶνται.] Μνηστεύονται. Τρύχουσι.] Καταδαπανῶσι.

249. Στυγερὸν.] Μισητὸν, φοβερόν. Τελευτὴν.] Τέλος, τελείωσιν.

250. Φθινύθουσι.] Φθείρουσιν, ἐλαττοῦσι. Ἔδοντες.] Ἐσθίοντες.

251. Τάχα.] Αὕτη ἡ λέξις ἐκ τῆς τάξεως παρὰ τῷ Ποιητῇ οὐσιαστικῶς, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀλλ᾽ ἐπίρρημα ἀντὶ

NOTÆ IN SCHOLIA.

251. Τάχα) De hoc quoque *scholio*, vid. ad v. 182.

254. Δεύῃ) Ἐνδεῖ, λείπῃ. Hoc in loco, εἰδεῖ, pro εἰδῇ, εἰδῇ, Vocis *Mediæ*, & λείπῃ, pro λείπει, *Atticè*.

VARIÆ LECTIONES.

247. Καθυποδρανέουσι) γρ. κάτα ποιφανέουσι.

252. Τὸν οἱ ἐπαλαφήσασα) γρ. τ᾽ ἦ παλαφήσασα. *H. Steph.* & *Br. Schol.*

ἢ τραχείως. Διαρραίσωσι.] Διαφθερῶσιν..

252. Ἐπαλαφήσασα.] Ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσιν, ὡς ἀλαόσις καὶ δεινοῖς ἐσι, δεινοπαθήσασα. ἐκὼν ἢ ἦ χωλὸς ἦ ε, παλαφήσασα, ἴσως τῷ παλαιᾷ, ὃ ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνι τῆς χειρὸς, νύξασα. Παλλὰς.] Ἐπιθετικῶς ἡ Ἀθηνᾶ, ἀπὸ ἦ πάλλειν τὸ δόρυ· ἢ ὅτι Πάλλαντα ἀνεῖλεν, ἵνα τῶν γιγάντων.

253. Ἦ δή.] Ἀληθῶς δή. Πολλὸν ἀπιχόμην.] Ἐπιπολὺ ἀποδημοῦντος. ἢ πολλὸν δεῦρο, ἐπιπολὺ λείπει τούτους τιμωρίαν ἐπιφέρων.

254. Δεύῃ.] Ἐνδεῖ, λείπῃ. Ὅς κε.] Ὅς τις δή, ὅς τις ἄν. Ἔφείη.] Ἐπιβάλλῃ.

255. Εἰ γάρ.] Εἴθε γάρ. Δόμον.] Οἶκον. Ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν.] Ἐν αὐταῖς ταῖς πρώταις θύραις.

256. Σταίη.] Στῇ. Πήληκα.] Περικεφαλαίαν. Δοῦρε.] Δόρατα, δυϊκῶς.

257. Ἐνόησα.] Ἐθεασάμην.

258. Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντα.] Τὸν ἀγαθὸν πᾶς δείκνυσι καιρὸς, οἷος ἂν ᾖ ἐν τοῖς ἔργοις.

259. Ἐφύρης.] Πόλεως Θεσπρωτίας. Ἐφύρα ἡ τρεῖς

NOTÆ IN SCHOLIA.

259. Ἐξ Ἐφύρης) Sex *Ephyras* notat *Euſtathius*; Confer *Br. Schol.* ad *Iliad.* ζ. v. 152. *Strabo*, fol. 338. & *Thucydidis* Scholiaſt. l. 1. fol. 27.

VARIÆ LECTIONES.

254. Δεύῃ) γρ. δεύει, *Lovaniana*, *Rutgeri Reſcii*, Edit. Item, δεύεαι, ὃς μνηστῆρσιν.

Ὤιχετο γὰρ κἀκεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς,
Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
Ἰὸς τοξεύσαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὔ οἱ
Δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας·
Ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεὺς,
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
Ἦ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ αὐτοῦ,
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δ' οὐ φράζεσθαι ἄνωγα,
Ὅσσον κεν μνηστῆρας ἀπώσεται ἐν μεγάροισι.
Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμοῦ ἐμπάζεο μύθων,
Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων·
Μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι.
Μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
Αἶψ' ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.

" Profectus enim erat illuc celeri in navi Ulysses,
" Venenum mortiferum inquirens, ut ipsi esset
" Ad sagittas ungendas ære-acuminatas: sed ille quidem non illi
" Dedit; quoniam deus verebatur sempiternos:
" At pater illi dedit meus, amabat enim vehementer.
" Talis existens procis si obversaretur Ulysses,
" Omnes & brevis fati fierent & amaris-nuptiis *maltractentur*.
" Verùm enimverò hæc deorum in genibus posita sunt,
" Sive reversus ulciscatur, necne,
" Suis in ædibus: te autem considerare jubeo,
" Quonam modo procos expellas ex ædibus.
" Sed agè nunc attende & meam adverte orationem;
" Cras in concionem *ubi* vocaveris heroas Græcos,
" Orat onem edissere omnibus: dii verò testes adsunto:
" Procos quidem ad propria abire jube:
" Matrem autem *jube*, si ipsi animus incessit nubere,
" Redeat in domum patris multùm potentis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ειοίν. ἢ, τὰ θεραπευτικὰ. [ἢ] ἡ νῦν Κέρκυρα, καὶ ἡ τείτη Ἦλις. Ἀντίστρ.] Ἀντιστρόφου. Μερμεριάδαι.] Μερμέρου παιδές.

260. Ὤιχετο.] Ἀπῆλθε. Θοῆς.] Ταχείας.

261. Ἀνδροφόνον.] Ἄνδρας φονεύον. Διζήμενος.] Ζητῶν. Οἱ.] Αὐτῷ.

262. Ἰὸς τοξεύσαι.] Προπαρασκευάσειν, ἵνα μὴ ζητῶμεν, πῶς ἀπὸ μιᾶς πληγῆς ἀναιρεθῶσιν οἱ μνηστῆρες. Ἰός.] Βέλη. Χαλκήρεας.] Χαλκᾷ ἠρμοσμένους.

263. Νεμεσίζετο.] Ἐσέβετο, ἐφοβεῖτο.

264. Φιλέεσκε γάρ.] Καὶ οἶδεν, ὅτι καὶ ἐχθροῦ ἦσεν. Αἰνῶς] λίαν.

265. Ὁμιλήσειε.] Συναναστραφῇ.

266. Γενοίατο.] Γένοιντο. Πικρόγαμοι.] Ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν τὸν γάμον τοῦτον μνηστευόμενοι.

267. Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.] Ἐν τῇ τῶν θεῶν ἐξουσίᾳ ἐστί.

268. Ἀποτίσεται.] Τιμωρίαν εἰσπράξεται.

269. Ἄνωγα.] Κελεύω.

270. Ἀπώσεται.] Ἀποθήσεις, ἐκβαλεῖς. Μεγάροιο.] Τῆς οἰκίας, τ' οἰκείας.

271. Ξυνίει.] Νόησον, ἄκουσον. Ἐμπάζεο.] Ἐπιστρέφου, ἀνάσχου, φρόντιζε.

273. Πέφραδε.] Εἰπέ. Ἔστων.] Ἔστωσαν, ὑπαρχέτωσαν.

274. Σφέτερα.] Τὰ ἴδια. Σκίδνασθαι.] Σκορπίζεσθαι. Ἄνωχθι.] Κέλευε.

275. Μητέρα.] Τῇ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ ἐγίγνωσκεν μῆτερ ἀντὶ τοῦ μήτηρ· τοῦτο ἀγνοήσας τὸ ω ἢ τὸ ιον μητέρα ὑποκοριστικῶς τὸ ἀφωκειωμένον. Ἐφορμᾶται.] Ἐπιθυμεῖ, σπεύδει. Γαμέεσθαι.] Γαμηθῆναι.

275. Αἶψ'.] Ἐπίρρημα συνεκτικὸν, [καὶ καιρὸν παραστατικόν] πάλιν, εἰς τέρμα, καὶ οὐ διὰτέρου. Ἴτω.] Ἀπίτω, ἀπερχέσθω, πορευέσθω. Μέγα δυναμένοιο.] Μέγα ἰσχύοντος ἐν τῇ οἰκίᾳ.

Ν Ο Τ Æ.

261. Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος) Huc refer Ælian. Animal. l. 5. c. 16. De *Vespis* Aculeos suos *Viperino* veneno imbuentibus.

276. Δυναμένοιο) Prior *Syllaba* ex Necessitate *producitur*. quamvis in δύναμαι sit *brevis*; quomodò in aliis *Polysyllabis*, ut ad *Iliad.* α'. v. 265. Idem fit, *Odyss.* λ'. v. 413. *Iresione*, v. 1. Præterea τὸ γ' ἀκολουθικόν ἐστιν, unde & γαμινὸς, *Mediam* producit.

Ν Ο Τ Æ Ι Ν S C H O L I A.

270. Ἀπώσεται) Ἀποθήσεις. Male ἀποβήσεις, *Impressi* & MS. *Aloys.*

276. Quæ inter συνακτικὸν & πάλιν, ex MS. *Aloysii.*

Variæ Lectiones.

275. Μητέρα) Κ. μήτηρ, *Br. Schol.*

Οἱ ἢ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴκε πίθηαι·
Νῆ' ἄρασαι ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν, ἥτις ἀρίστη,
Ἔρχεο πεπυσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο·
Ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
Ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ, καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον·
Κεῖθεν ἢ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
Ὅς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
Ἦ τ' ἂν, τετυχόμενός γε, ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσῃς, μηδέ τ' ἐόντος,
Νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύσαι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερείξαι
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δῦναι·

" Hi nuptias conficient & apparabunt dotem,
" Sanè eximiam, quantam decet charam filiam comitari.
" Tibi autem ipsi prudentèr consulam, siquidem parueris:
" Navi instructâ remigibus viginti, quæ *sit* optima,
" Profic scere interrogaturus *de* patre diù ablente:
" Si quis tib. dicat mortalium, aut famam audiveris
" Ex Jove, quæ potissimum indicationem fert homin.bus.
" Primum quidem ad Pylum abi, & interroga Nestorem divinum:
" Illinc in Spartam ad flavum Menelaum;
" Hic enim novissimus venit Græcorum loricatorum.
" Si fortè patris vitam & reditum audieris,
" Tum sanè, tristis quantumvis, adhuc perduraveris in annum:
" Sin mortuum audieris, neque amplius viventem,
" Reversus posteà charam in patriam terram,
" Monumentum illi erige, & parentalia perfice
" Eximia valdè, qualia decet; & viro matrem dato.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

277. Τεύξωσι.] Ποιήσωσι, κατασκευάσωσι. Ἀρτυνέωσι.] Ἑτοιμάσωσιν. Ἔεδνα.] Δῶρα τὰ διδόμενα ὑπὸ τῶ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ. εἰρηνῇ ὃ τὰ ἔεδνα, τὰ τῷ ἑδραν καὶ παραμονὴν ἐποιεῖτο τῇ νύμφῃ.

278. Ἔοικε.] Πρεπόντως, σχέτλιε. Ἕπεσθαι.] Ἀκολουθεῖν.

279. Πυκινῶς.] Πυκνῶς, συνετῶς. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσω. Πίθηαι.] Πειθῇς.

280. Νῆ' ἄρασαι.] Ἁρμόσας, εὐτρεπίσας. Ἐρέτῃσι.] Ἐρέταις, κωπηλάταις. Ἐείκοσιν.] Εἴκοσιν.

281. Ἔρχεο.] Ἀπέρχου. Πευσόμενος.] Ἀκουσόμενος. Οἰχομένοιο.] Ἀποδημοῦντος.

282. Ἤν τις.] Ἐάν τις. Ὄσσαν.] Τὴν ἐκ θεῶν κληδόνα.

283. Ἥτε.] Ἥτις. Ἥτε μάλιστα φέρει, κ. λ.] Κληδόνα ἐφ' ἡμῖν ὡς ἀγνοουμένων. Κλέος.] Νῦν κληδόνα, τυτέστι κλέος καὶ δόξαν.

284. Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον.] Πέμπει αὐτὸν παιδευθησόμενον, ὡς ἄριστα ἐνδέξον ἐσόμενον, ἐπὶ λῦσαι πατρὸς ἀποδήμησιν. Εἴρεο.] Ἐρώτησον.

285. Κεῖθεν.] Ἐκεῖθεν. Σπάρτηνδε.] Πυρρόν.

286. Ὅς γάρ.] Οὗτος γὰρ. Δεύτατος.] Ὕστατος.

287. Βίοτον.] Βίον, ζωλύν.

288. Ἦ τ' ἂν.] Καὶ ὡς. Τρυχόμενός γε.] Καταπονούμενός. Τλαίης.] Καρτερήσειας, ὑπομείνειας.

289. Τεθνειῶτος.] Τεπλευνηκότος, ἀποθανόντος.

291. Σῆμα.] Τάφον. Χεύσαι.] Χῶσαι, ἀντὶ τοῦ χῶσον. Κτερείξαι.] Ἐνταφιάσαι. Κτέρεα.] Ἐνταφίαν.

292. Δῦναι.] Ἀντὶ τοῦ δύς.

N O T Æ.

Hymn. *Mercur.* v. 44. Ita δαΐπιδον, *priorem*, alias *brevem*, hic producit, Δαΐπιδα καὶ δισμὺς χρυσὸς ἐ παιδαμοίπαρ, *Anthолog.* l. 7. Vid. *Anacreon.* v. 123.

290. Νοστήσας δὴ ἔπειτα) Ita scribendum statuo, cum pro δὴ & ἔπειτα ponatur, non pro ἢ & ἔπειτα. Potest etiam ἢ & ἔπειτα eodem modo *Coalescere*, diverso *scribi*, viz. δ' ἔπειτα. Potest item legi ἢ ἔπειτα, nec *Contrahi*. Vid. *Radulph. Winterton.* ad *Hesiod.* l. 1. v. 290. & in *Theogon.* v. 405.

NOTÆ IN SCHOLIA.

277. Ἔεδνα) Ab εἰρηνῇ, *inclusivè*, & deinceps, ex *Aloysii* MSto.

282. Ὄσσαν) Τὴν ἐκ θεῶν κληδόνα. Ex MS. *GC.*

289. Ἀποθανόντος) Ità MS. *GC.* pro Corrupto illo ἀποθανοῦντος.

Variæ Lectiones.

288. Ἔτι) ἴσως, ἐπί.

289. Τεθνειῶτος) χρ. πεθνηῶτος, MS. *GC.* *Ibid.* Μηδέ τ' ἐόντος) χρ. μηδ' ἔτ' ἐόντος.

290. Δὴ ἔπειτα) χρ. δ' ἔπειτα, Vid. Not. in *Textum.*

291. Χεῦσαι) χρ. χεῦαι, vid. infrà, ad β'. v. 354.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπὶὼ δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
Φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ὅππως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τοῖσι
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδόν· ἐδέ πῃ σε ἔοικε
Νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί.
Ἦ οὐκ ἀΐεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμηδιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
Καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
Ἄλκιμος ἔσσ', ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη,
Ἠδ' ἑτάρους, οἵ πού με μάλ' ἀχαλόωσι μένοντες·
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμεῖο ἐπάκουε μύθων.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
Ὡς τε πατὴρ ᾧ παιδί, καὶ ὅττι λήσομαι αὐτῶν·
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμενον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, τερπόμενός τε φίλον κῆρ,
Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
Τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
Ἐξ ἐμεῦ· οἷά φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδῶσι.

" Porrò poſtquam ſanè hæc finieris & perfeceris,
" Conſidera deinde in mente & in animo,
" Quo pacto procos intra ædes tuas
" Interficias, ſive dolo, ſive palàm: neque enim ampliùs te convenit
" Puerilia confectari, quoniam non ampliùs tantillus es.
" An non audiſti, qualem gloriam conſecutus eſt divus Oreſtes
" Omnes per homines, poſtquam interiecit patricidam,
" Ægiſthum doloſum, qui illi patrem inclytum interemerat?
" Et tu, amice (te enim video eximiúmque magnumque)
" Strenuus eſto; ut aliquis te etiam poſterorum eximiè laudet.
" Cæterùm ego ad navem celerem deſcendam jam,
" Atque ad ſocios, qui ibi me plurimùm anguntur expectantes.
" Tibi autem ipſi curæ ſint, quæ dixi, & meos adverte ſermones.
Hanc rurſus Telemachus prudens contrà loquutus eſt,
" Hoſpes, profectò hæc amicè ſentiens dicis,
" Perinde atque pater ſuo filio; & nunquam oblivíſcar illorum.
" Sed agè nunc expecta, accelerans licet iter,
" Ut & lotus & oblectatus amicum pectus,
" Donum habens ad navem eas, gaudens in animo,
" Preciofum, valdè eximium, quod tibi reconditi muneris loco erit
" Ex me; qualia amici hoſpites hoſpitibus dant.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

293. Αὐτὰρ ἐπιὼ.] Ἐπειδὰν δή. Τελευτήσῃς.] Τελειώσῃς, πληρώσῃς. Ἔρξῃς.] Πράξεις.
295. Τοῖσι.] Τοῖς σοῖς.
296. Ἀμφαδόν.] Φανερόν.
297. Νηπιάας ὀχέειν.] Τὸ νέον φρονεῖν καὶ φέρειν. ἢ ὀχεῖσθαι ὑπὸ νεότητος, τουτέστιν ἄφρονα εἶναι. Τηλίκος.] Τηλικοῦτος, μικρὸς, ἀντὶ δὲ πάνυ νέος. Ἐσσί.] Ὑπάρχεις.
298. Ἀΐεις.] Ἀκούεις, αἰσθάνῃ.
299. Πατροφονῆα.] Τὸν δὲ πατρὸς φονέα.
300. Δολόμηδιν.] Δόλιον βουλεύσαντα. Ἔκτα.] Ἀπέκτεινεν.
302. Ὀψιγόνων.] Μεταγενεστέρων. Ἔσσο.] Γενοῦ.
303. Κατελεύσομαι.] Κατέρχομαι.
304. Ἀχαλόωσι.] Δυσανασχέτως ἔχουσι, δυσχεραίνουσι.
305. Μελέτω.] Ἐν ἐπιμελείᾳ ἔστω. Ἐμπάζεο.] Ἐπιστέφου, ἀντιποιοῦ, φρόντιζε, ἐπιστροφὴν ποιοῦ καὶ σέβου.
307. Φίλα φρονέων.] Φιλοφρονούμενος.
308. Λήσομαι.] Ἐπιλάθωμαι.
309. Ἐπειγόμενος.] Σπεύδων.
310. Λοεσσάμενός.] Λουσάμενος. Τερπόμενος.] Τερφθείς.
311. Κίῃς.] Πορεύθῃς.
312. Τιμῆεν.] Τίμιον. Κειμήλιον.] Ἀποθετὸν χρῆμα.

NOTÆ.

298. Ἦ οὐκ ἀΐεις) De hac Coalitione δυοῖν συλλαβῶν εἰς μίαν, Vid. *Iliad.* ι'. v. 533.

NOTÆ IN SCHOLIA.

305. Ἐπιστροφὴν ἀντιποιοῦ & φρόντιζε &c. quæ in multis deſiderabantur, ex *Aldo* & *Aloyſio*.

VARIÆ LECTIONES.

294. Δὴ ἔπειτα) Vid. ſuprà, ad v. 290.
296. Οὐδέ π) κ. οὐδ' ἔπ.
297. Νηπιάας) κ. νηπιάχους, *H. Steph.*
298. Ἔλλαβε) κ. ἴλαβε, MS. CCC.
307. Φίλα φρονέων) κ. φιλοφρονέων.

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Μή μ' ἔτι νῦν καλέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο·
Δῶρον δ', ὅ, τι κέ μοι δῶναι φίλον ἦτορ ἀνώγει,
Αὖθις ἀνερχομένῳ δόμεναι, οἴκονδε φέρεσθαι,
Καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
Θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρὸς
Μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν· ὁ δ', φρεσὶν ᾗσι νοήσας,
Θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀίετο γὰρ θεὸν εἶναι.
Αὐτίκα δ' μνηστῆρας ἐπᾴχετο ἰσόθεος φώς·
Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἱ δὲ σιωπῇ
Εἵατ' ἀκηδέες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
Λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετέλλετο Παλλὰς Ἀθήνη.
Τῆδ' ὑφ' ὑπερῴῃ φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν

Huic respondebat deinde dea cæsia Minerva,
" Ne me ampliùs nunc detine cupidum nimirum itineris:
" Donum verò quodcunque mihi dare tuum cor jubet,
" Rursus redeunti da, ut domum feram,
" Etiam eximio accepto; tibi vero dignum erit gratiis.
Illa autem sic loquuta abiit cæsia Minerva;
Avis autem ut Anopæa avolabat: huic verò in animo
Indidit robur & audaciam, recordaríque fecit sui patris
Magis adhuc quam antè: hic verò mente suâ considerans,
Obstupuit in animo; putabat enim deum esse.
Statim verò procos adibat deo æquandus vir:
Illis autem cantor canebat insignis; hi verò tacitè
Sedebant audientes: ille itaque Achæorum reditum canebat
Molestum, quem ex Trojâ indixit Pallas Minerva.
Hujus è cœnaculo mente intellexit divinam cantilenam

ΣΧΟΛΙΑ.

315. Κατέρυκε.] Κάτεχε, κώλυε.
316. Ἀνώγῃ.] Βάλλῃ. ϖροτάσσῃ.
317. Αὖθις ἀνερχομένῳ.] Ὑποτρέφοντι ἐν τῇ Ἰθάκῃ. Φέρεσθαι.] Ἀποφέρειν.
318. Ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.] Ἀξίως ἀμοιφθεῖ. ἢ τυχοῦσον. παρ' ἐμοῦ καλὸν δῶρον λάβοις ἄν, ὥστε ἄξιον ἀμοιβῆς γενέσθαι. καὶ γὰρ οἱ ξενιζόντες ἐδίδοσαν δῶρα, Βελλεροφόντης δὲ χρυσοῦν ποτήριον. Ἀμοιβῆς.] Χάριτος.
319. Ἦ μὲν.] Αὐτὰρ μέν. Ἀπέβη.] Ἀπῆλθεν.
320. Ὄρνις δ' ὡς.] Καθάπερ δ' ὄρνις. Ἀνόπαια.] Εἶδος ὀρνέου. ἢ ἀφ' ἑνὸς τόπου, ἢ ἀέρος, ἀφ' οὗ ὡς ὄρνις ταχέως ὁρμῶσαι. καὶ Ἀρίστραχος δέ φησιν ὄνομα ὀρνέου. ἢ ἀνόπαια, ὡς Φήνη εἰδωλίῳ. ἔνιοι δὲ κατὰ τὰς ὤπας, ὅ ἐστι τὰς ὀφθαλμούς. Διέπτατο.] Διέπτη.
321. Ὑπέμνησεν.] Ἐπιμνησθῆναι ἐποίησεν.
323. Θάμβησεν.] Ἐξεπλάγη, ἐθαύμασεν. Ὀίετο.] Ὑπενόησεν.
324. Ἐπᾴχετο.] Ἐπορεύετο. Ἰσόθεος φώς.] Ὅμοιος κατὰ δρᾶσιν. Φῶς.] Ὁ ἀνήρ.
325. Ἀοιδὸς.] Ὁ Φήμιος δηλονότι. Ἄειδε.] Ἤδετο. Περικλυτὸς.] Περίσκοπος ἔνδοξος.
326. Εἵατο.] Ἐκαθίζοντο.
327. Λυγρὸν.] Χαλεπόν. Ἐπετέλλετο.] Προσέταττε.
328. Ὑπερῴῃ.] Ἐκ τῶν ἀναγαίων οἴκου, ἐκ τῶν ὑπερῴων. Σύνθετο.] Σωπῆσαι, ἢ ἡσυχάσαι. Θέσπιν.] Θείαν, θαυμαστήν.

NOTÆ.

323. Ὀίετο) Ita cum duplici σ'. scribendum asserо, & ita legit, MS. *Gonvillo-Caiense*; nec enim alias *Antepenultima* produceretur, *brevis* enim *Naturâ* probatur, per ὠϊσάμην. Idem dicendum de ἐπλιοσάμεθα, *Odyss.* μ'. v. 292. unde *Odyss.* β'. v. 20. ὠπλίσαντο scribendum Curo in nostra hâc Editione, quod & facit MS. CCC. ut ι'. v. 291. & alias etiam antehac scriptum erat: Vid. suprà, ad v. 205. & infrà, v. 323. & v. 398.

326. Ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε) De Reditu *Græcorum* ex *Trojâ*, vel ipsi *Trojano* hosti, miserando, multi retulerunt. *Homerus* Odyss. γ'. v. 130. ad v. 194. Q. *Calaber*, Παραλειπομένων, l. 14. v. 418. ad finem. *Euripides* in *Troum* Prologo. *Lycophron*, in

NOTÆ IN SCHOLIA.

318. Ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς) Locus de *Bellerophonte* explicatur, ad *Iliad.* ζ'. v. 220.

325. Περικλυτὸς.) Περίσκοπος ἔνδοξος, ità MS. *GC.* pro Corrupto illo, θεῖος, ἔνδοξος.

VARIÆ LECTIONES.

314. Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη) γρ. τόνδ' ἀπαμειβομένη προσέφη γλ. Ἀ. MS. CCC. in ipso *Textu*; verùm in Margine, ut nos Legimus.

320. Ἀνόπαια) γρ. ἀνοπαῖα, & ἀν' ὀπαῖα, & παν-οπαῖα, *Etymolog.* M. in v.

323. Ὀίετο) γρ. οἴετο. Vid. Not. in *Textum*. MS. GC, οἰόμενος legit, cum σ'.

Κύρη

Κύρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια·
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν καλεβήσατο οἷο δόμοιο,
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε γ' ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἦδ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων ἀνὰ μύριον λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη,
Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν,
Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
Τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος· οἱ δὲ σιωπῇ
Οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
Λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ φρεσὶ θῆσιν ἔθηκε
Τείρεϊ. ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
Τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
Ἀνδρὸς, οὗ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμὴ, πῖ τ' ἄρ' αὖ φθονέεις, ἐελμένον ἀοιδὸν

Filia Icarii prudens Penelope:
Per ſcalam verò altam deſcendit ſuæ domûs,
Non ſola; unà cum hâc ancillæ duæ ſequebantur.
Illa verò quando jam ad procos perveniſſet diva mulierum,
Stabat ſanè juxta limen aulæ benè fabricatæ,
Ante genas habens tenues vittas:
Ancilla verò certè ei honeſta utrinque aſtabat,
Lacrymanſque demùm alloquebatur divinum cantorem,
" Phemie, multa ſanè alia mortalium obleſtamenta noviſti,
" Geſta hominúmque deorúmque, quæ celebrant cantores:
" Horum unum ipſis cane aſſidens; illique ſilentio
" Vinum bibant: ab hâc verò quieſce cantilenâ
" Moleſtâ, quæque mihi perpetuò in pectoribus charum cor
" Affligit; quando me in primis inceſſit dolor immenſus.
" Tale enim caput deſidero, memor ſemper
" Viri, cujus lata eſt gloria per Græciam & medium Argos.
Hanc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt:
" Mater mea, quare utique invides, jucundum cantorem

ΣΧΟΛΙΑ.

329. Ἰκαρίοιο.] Πηνελόπης πατήρ. Περίφρων.] Σωστή.
330. Καταβήσατο.] Κατῆλθεν. Οἷο.] Τῆς ἰδιωτικῆς.
331. Οἴη·] Μόνη. Δύ'.] Τὸ πλῆθος, δύο.
332. Ἀφίκετο.] Παρεγένετο.
333. Σταθμόν.] Παραστάδα. Τέγεος.] Καλύμματος οἴκου. Πύκα ποιητοῖο.] Τῆς ἐπιμελῶς κατασκασμένης.
334. Ἄντα.] Ἐμφερῶς εἶπεν. Ἄντα παρειάων.] Προκαλυπτομένη τῇ καλύπτρᾳ. Σχεμύνη.] Καλυπτομένη, κρυπτομένη. Λιπαρά.] Ἁπαλὰ, καλά. Κρήδεμνα.] Τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς περιδέσμια.
335. Κεδνὴ.] Προσώπῳ σώφρων, συνετή. Ἑκάτερθεν.] Ἐξ ἑκατέρου μέρους.
337. Θελκτήρια.] Τὰ θέλγητρα ἢ ἀπατῶντα τοὺς ἀνθρώπους.
338. Κλείουσιν.] Ὑμνοῦσι, δοξάζουσι.
339. Σιωπῇ.] Μετὰ σιωπῆς.
340. Πινόντων.] Πινόντωσαν, Ἀττικῶς.
341. Λυγρῆς.] Χαλεπῆς.
342. Τείρει.] Καταπονεῖ. Καθίκετο.] Καθήψατο. Ἄλαστον.] Ἀνεπίληστον.
343. Τοίην γὰρ κεφαλήν.] Τοιοῦτον γὰρ ἄνδρα.
344. Καθ' Ἑλλάδα.] Καὶ τὴν Θετταλίαν, ἀπὸ μιᾶς πόλεως, ὀνόματι Ἑλλάδος.
346. Ἐελμένον.] Εὐάρμοστον, σοφιστήν.

NOTÆ.

Alexandra, *Laurentii Rhodomanni* Troica, & Parva *Ilias*. *Virgilius Æneid.* l. XI. v. 255. *Ovid.* Metamorph. l. XIV. §. 10. *Æſchyl.* Agamemnon. *Seneca*, Agamemnonis, *Act.* 3. *Joſephus Iſcanus*, *Anglus*, in ipſo fine *Daretis Phrygii*, à ſe verſi; *Angelus* denique *Politianus*, in *Ambra*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

334. Κρήδεμνα) Τὰ ἐπὶ &c. pro Ἐπὶ &c. MS. GC. optime.
335. Κεδνὴ) Voces, σώφρων, συνετή ex MS. GC.
346. Ἐελμένον) Εὐάρμοστον. Ità pro Corrupto σοφιστήν, MS. GC.

VARIÆ LECTIONES.

330. Καταβήσατο) χ. καταβήσετο, MS. CCC. Vid. infrà, ad β'. v. 388. & Not. in *Textum* ad β'. v. 337.
341. Αἰεὶ) χ. αἰὲν, ut mox v. 343. & ſemper, ubi Vocalis ſequitur.
346. Τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις) χ. τί τ' ἄρα φθονέοις, MS. CCC. & *H. Steph.*

Τέρ-

Τέρπειν, ὅππῃ οἱ νόος ὄρνῦσι; θεὸς νύ τ' ἀοιδοὶ
Αἴτιοι, ἀλλά που Ζεὺς αἰτίος, ὅστε δίδωσιν
Ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν ἑκάστῳ.
Τούτῳ δ' οὐ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέλῃται.
Σοὶ δ' ὑποτλήτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν.
Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἷος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ,
Ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὴ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο·
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει.
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,

" Oblectare, quicunque illi mens impellitur? non fanè cantores
" In causâ sunt, sed interdum Jupiter in causâ est, qui fingerit
" Viris ingeniosis ità, ut velit unicuique.
" Huic verò non reprehensio *deferetur*, quòd Danaûm adversa canit:
" Eam enim cantilenam magis celebrant homines,
" Quæcunque auditoribus recentissima exsilat.
" Tibi verò sustineat cor & animus audire.
" Non enim Ulysses solus perdidit reditûs diem,
" In Trojâ: multi verò alii viri perierunt:
" Sed in domum profecta, tua opera administra,
" Telámque & colum, & ancillis impera
" Opus accelerare: sermo verò viris curæ erit
" Omnibus; potissimùm vero mihi; hujus enim imperium est in domo.
Illa quidem attonita, rursus in domum ivit;
Filii enim dictum prudens ponebat in animo.
Ad cœnaculum ubi conscendisset cum ancillis mulieribus,
Flevit subinde Ulyssem charum maritum, donec illi somnum
Dulcem palpebris immisit cæsia-oculis Minerva.
Proci verò tumultuabantur per ædes obscuras,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

347. Ὄρνυται.] Προήγηται.
349. Ἀλφηστῆσιν.] Ἐφοδευτικοῖς, ἐπιτροπικοῖς, σοφίσμασι.
350. Οἶτον.] Θάνατον.
351. Ἐπικλείουσι.] Ὑμνοῦσι, δοξάζουσιν.
352. Ἀκουόντεσσιν.] Ἀκούουσι. Νεωτάτη ἀμφιπέλῃται.] Περὶ πάντων λέγει· συντελεσθῆναι.
353. Ὑποτλήτω.] Ὑπομενέτω.
355. Ἐν Τροίῃ πολλοὶ δὴ καὶ ἄλλοι.] Διασυρῆ ἀναγνωστέον. Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐν Τροίᾳ ἀπώλετο. Φῶτες.] Ἄνδρες.
356. Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα.] Ἀφιεῖσα σὺ παῦλαν, ἀπὸ τῶν οἰκείων. Σκιόεντα.] Σύσκια, ἀφ' ὃ τὸ οὐρανόν.

Ὁ δ' Ἔκτορος καλῶς. Κόμιζε.] Ἐπιμελείας ἀξιῶ.
357. Ἠλακάτην.] Ἐργαλεῖον ἐριουργόν.
358. Ἐποίχεσθαι.] Πορεύεσθαι.
359. Κράτος.] Νῦν ἡ διαστολή.
360. Θαμβήσασα.] Ἐκπλαγεῖσα, θαυμάσασα.
Βεβήκει.] Ἐπορεύετο.
361. Πεπνυμένον.] Συνετόν. Ἔνθετο θυμῷ.] Ἐνέβαλε τῇ ψυχῇ, συνῆκεν.
362. Ὑπερῷα.] Τὰ ἀνώγαια οἰκήματα.
363. Ὄφρα.] Μέχρις ὅτου, ἕως. Οἱ.] Αὐτῇ.
365. Ὁμάδησαν.] Ἐθορύβησαν. Ἀνὰ μέγαρα.] Καθ' ὅλους τοὺς οἴκους. Σκιόεντα.] Σύσκια, ἀφ' ὃ τὸ οὐρανόν.

N O T Æ.

351. Τὸν δ' ἀοιδὸν μᾶλλον) Vid. *Athenæ*: fol. 122.
356. Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα) Confer *Iliad.* ζ. v. 490.

N O T Æ I N S C H O L I A.

356. Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα) Male hìc *Critici* Quatuor hos Versus ἀθετοῦσι, quos in *Iliade*, ab *Hectore* benè proferri agnoscunt. *Telemachus* enim Virum jam agere incipit & in Paternæ Domûs jus succedit; quare nihil amplius per Matrem, verùm omnia se deinceps per se ministraturum profitetur. Confer *Sophocl.* Ajac. v. 294. & *Scholiastem*, in locum.

Ibid. Κόμιζε) Ἐπιμελείας ἀξιῶ. Ità *Scholiastem* emendo, qui hactenus, Κόμιζει & ἀξιοῖ, quasi *Imperfectum* esset *Indicativi*, non *Imperativi* Præsens.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

351. Ἐπικλείουσ') χρ. ἐπιφορεύουσ', *Plato* de Rep. l. 4. & *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* p. 151.
352. Ἀκουόντεσσι) χρ. ἀοιδίοντεσσι, *Plato*, ibid. ὀρθ.
360. Οἰκόνδε βεβήκει) χρ. οἴκοσ' ἐβεβήκει, MS. CCC.

Πάντες

Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι·
Τοῖσι δ' Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
Ἕσπεσθ' ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
Ἠῶθεν δ' ἀγορῆνδε καθεζώμεσθα πάντες,
Πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀγορεύω,
Ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατ' οἶκους.
Εἰ δ' ὔμμιν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἐμμενέναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
Κείρεθ', ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴκε πόθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύλλες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε·
Τόνδ' αὖ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκησιν θεοὶ αὐτοὶ
Ὑψαγόρην τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
Μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων

Omnes autem cupiebant cum *illâ* in lectis reclinari.
Illis verò Telemachus prudens incepit sermonem,
" Matris meæ proci, immensâ contumeliâ elati,
" Nunc quidem convivantes delectemur, neque clamor
" Adsit: nam hoc honestum est audire cantorem
" Talem, qualis ille est, diis assimilis voce.
" Manè verò in concionem consideamus venientes
" Omnes, ut vobis sermonem audentèr renunciem,
" Ut exeatis ex ædibus: alias porrò sequimini dapes,
" Vestra bona absumentes, alternis *conviviis* per ædes *singulas*.
" Si verò vobis videtur hoc satius & melius
" Esse, viri unius victum impunè perdere,
" Absumite; ego verò deos invocabo sempiternos,
" Si unquam Jupiter det vicissim retributionem fieri;
" Inulti sanè postea intra ædes peretis.
Sic ait; illi verò omnes mordicùs labiis compressis
Telemachum admirabantur, ob id, quod audacter loquutus esset.
Hunc rursus Antinous alloquutus est, Eupithei filius,
" O Telemache, certè admodùm te docuerunt dii ipsi
" Sublimiloquum esse, & confidenter proloqui.
" Nè te utique in circumfluâ Ithacâ regem Saturnius

ΣΧΟΛΙΑ.

366. Παραὶ λεχέεσσι.] Παρὰ κοίταις. Κλιθῆναι.] Συγκλιθῆναι.
368. Ὑπέρβιον, κ.λ.] Ὑπερήφανοι, βιαίαν ὕβριν ἔχοντες.
369. Δαινύμενοι.] Εὐωχούμενοι. Βοητύς.] Βοή, κραυγή.
371. Ἐναλίγκιος.] Ὅμοιος.
372. Κιόντες.] Ἐλθόντες.
373. Ἀπηλεγέως.] Ἀποτόμως, σπερῶς. Ἀποείπω.] Ἀποφαυῶμαι.
374. Ἐξιέναι.] Ἐξελθεῖν, ἀντὶ δὲ ἐξέλθετε. Ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας.] Ἄλλας ἢ ἀφ' ἑαυτῶν φερούσας ἔχετε εὐωχίας.
375. Ὑμά.] Ὑμέτερα.] Ἀμειβόμενοι.] Ἐξ ἀφθονίας ἀλλήλοις ἐπιδιδόμενοι, ἢ ἀμοιβῆς.
376. Δοκέῃ.] Δοκεῖ, νομίζῃ. Λωΐτερον.] Κρεῖττον, βέλτιον.
377. Νήποινον.] Ἀτιμωρήτως, ἀνεκδίκητον.
378. Κείρεσθε.] Συντόμως ἐωθίσθω. Ἐπιβώσομαι.] Ἐπικαλέσομαι.
379. Παλίντιτα.] Ὑπὲρ ὧν ἐξ ἑτέρου πεπονθέναι γίνεσθε.
380. Νήποινοι.] Ἀπεμώρητοι, ἀνεκδίκητοι. Ὄλοισθε.] Ἀπόλοισθε.
381. Ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες.] Ἐνδακόντες τὰ χείλη.
382. Ὃ.] Διό. Θαρσαλέως.] Τολμηρῶς, καὶ παῤῥησιαστικῶς.
385. Ὑψαγόρην.] Μεγαλορρήμονα.
386. Ἀμφιάλῳ.] Περιῤῥεομένῃ πανταχόθεν ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

NOTÆ.

374. Ἐξιέναι μεγάρων) Hi septem dehinc Versus iterum occurrunt, *Odyss. β'.* v. 139. ut plurima alia &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

371. Ἐναλίγκιος) Ὅμοιος. Et hoc ex *Aloysii* MSto.

372. Καταβαίην) Κοιμᾶσθε. Deleo ex hoc loco, cùm nihil in *Textu* simile reperiatur. Ad *Odyss. η'.* v. 188. pertinet.

377. Νήποινον) Ἀπεμώρητον, ἀδίκητον. Ex *Aloysii* MSto. Lego, ἀνεκδίκητον, ut Mox.

380. Νήποινοι) Ἀπεμώρητοι, ἀνεκδίκητοι, MS. *GC.*

Πολύη-

Ποιήσειεν· ὅ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐστι.

Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνοε, εἴπερ μοὶ ἐγὼ ἀγάασσαι, ὅ, τί κεν εἴπω;
Καί κεν τῶτ' ἐθέλοιμι, Διός γε δίδόντος, ἀρέσθαι.
Ἦ φῄς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλεύεμεν· αἶψά τε οἵ δῶ
Ἀφνειὸν πέλεσθαι, ἐγὼ τιμήεντερος αὐτός·
Ἀλλ' ἦτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ κἀ ἄλλοι
Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί·
Τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἠμετέροιο,
Καὶ δμώων, οὕς μοι λήισατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Τόνδ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσῃ Ἀχαιῶν·
Κτήματά δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
Μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφι

" Conſtitmat, quod tibi propter genus ex patre-hæreditarium eſt!
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Antinoë, an mihi irafceris, ſi quid dixero?
" Et ſanè hoc vellem, Jove utique concedente, accipere.
" An dicis hoc peſſimum in hominibus eſſe?
" Non enim ullo pacto malum eſt, Regem eſſe; ſtatim ei domus
" Dives fit, & honoratior ipſe:
" Sed certè reges Achæorum ſunt etiam alii
" Multi in circumfluâ Ithacâ, Iuvenes & Senes:
" Horum aliquis hoc habeat; quoniam mortuus eſt divus Ulyſſes.
" Cæterùm ego domûs rex ero noſtræ,
" Et mancipiorum, quæ mihi acquiſivit divus Ulyſſes.
Hunc ſtatim Eurymachus Polybi filius contrà alloquutus eſt,
" Telemache, certè hæc deorum in genubus poſita ſunt,
" Quinam circumfluæ Ithacæ dominabitur Achæorum:
" Bona verò ipſe habeas & ædibus illius imperes.
" Non enim ille veniat vir, qui te invitum vi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

389. Ἀγάασσαι.] Θαυμάσειας, ἢ φθονήσειας.

390. Καί κεν τῶτ' ἐθέλοιμι.] Τὸ ἰδιωτεύειν, Διὸς βουλομένου. Οὐ γὰρ ἐστι πάνυ κακόν. Ἀρίσταρ.] Ὑπερνίκησαν.

391. Ἦ φῄς.] Ἦ ἄρα λέγεις.

392. Βασιλεύεμεν.] Βασιλεύειν.

393. Τιμήεντερος.] Τιμιώτερος.

396. Ἔχῃσιν.] Ἐχέτω.

398. Δμώων.] Δούλων, οἰκετῶν. Λήισατο.] Ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτήσατο. Λεία δὲ κυρίως, ἡ ἐκ πολεμικῶν λαφύρων συναγωγή.

399. Πολύβου παῖς.] Εὐρύμαχος.

403. Βίηφι.] Βιαίως, βίᾳ.

N O T Æ.

397. Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἠμετέροιο) De *Rhythmo*, vid. ad v. 40.

398. Λήισατο) Ità pro λήισατο ſcribendum, ut in omnibus Exemplaribus ſcriptum, *Iliad.* σ'. v. 28. Vid. ad v. 323.

402. Δώμασιν οἷσιν) Τεθεῖσι, δώμασιν αὐτῷ, δηλονότι, τῷ Ὀδυσσέως.

403. Μήτοι ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφιν) Ex omnibus, quæ viderim, Exemplaribus aberat τὸ σ', pro σε, quæ Vocula poſt ὅστις exciderat, ut fieri ſolet,

N O T Æ I N S C H O L I A.

389. Ἀγάασσαι) Θαυμάσειας, ἢ φθονήσειας. Ità pro φωνήσειας, quod hactenùs obtinuit. *Aloyſii* MS. φονήσειας, Litera θ'. per incuriam omiſsâ, vel in Literâ φ'. deſignatâ, Veterum more.

390. Καί κεν τῶτ' ἐθέλοιμι) Τὸ ἰδιωτεύειν. Ità lego pro corrupto ἰδιοτεύειν. Verùm *Scholiaſtes* hìc fallitur; non enim τὸ ἰδιωτεύειν, ſed τὸ βασιλεύειν hoc in loco ſubindicatur. Dicit enim *Telemachus*, ſe quidem Velle etiam Regnum Paternum accipere, *Jove* annuente; nec enim illud malum, ἐσθὲ γὰρ ἐστι πάνυ κακὸν, MS. *GC.* ἐ γὸ, &c. Ego κακὸν lego, pro καλὸν, ut & *Aloyſii* MS. eſt enim ἐξηγητικὸν illius, v. 391. Ἦ φῄς τοῦτο κάκιστον; Utcunque res ceciderit; Domûs ſaltem Paternæ adminiſtrationē ſibi vindicat.

398. Λήισατο) Ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτήσατο. Hæc ex MS. *GC.* ſumpta præinferenda duxi; ad ſequentium dilucidationem. Malè olim in *Impreſſis* aberant, quanquam MS. *Aloyſii* agnoſcat.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

398. Λήισατο) χρ. Λήισαθο. Vid. Not. in *Textum*, & ſuprà, ad v. 323.

402. Δώμασιν οἷσιν) χρ. δώμασι σοῖσιν.

403. Ὅστις σ' ἀέκοντα) χρ. ὅστις ἀέκοντα, Vid. Not. in *Textum*.

Κτήματ'

Κτήμαΐ' ἀπορράισῃ, Ἰθάκης ἔπι ναιετάουσης.
Ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, θεὸν ξείνοιο ἔρεσθαι,
Ὁππόθεν ἔτ᾽ ἀνὴρ, ποίης δ' ἐξ ὔχεαι εἶναι
Γαίης· πῆ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
Ἠέ τοι ἀγγελίῃ πατρὸς φέρῃ ἐρχομένοιο,
Ἦ ἑὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐλαυνόμενος τόδ' ἱκάνῃ;
Οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε
Γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ἐώκει.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὐρύμαχ', ἦτοι νόστος ἀπάλετο παντὸς ἐμοῖο,
Οὔτ' ἂν ἀγγελίης ἔτι πείσομαι, εἴποθεν ἔλθοι,
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα μήτηρ
Ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
Ξεῖνος δ' ὅτος ἐμὸς πατρώϊος ὄν. Τάφῳ ἐνὶ,
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρων εὔχεται εἶναι
Υἱὸς, ἀταρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν

" Bonis deprædaturus ſit, Ithacâ adhuc habitatâ.
" Sed volo te, optime, de hoſpite interrogare,
" Unde ille vir, quali autem gloriatur eſſe
" E terrâ, ubinam ei genus & patrium ſolum:
" An tibi nuncium patris adfert venientis;
" An ſuum ipſius debitum expetens huc venit?
" Ut facto impetu ſtatim abiit, neque ſuſtinuit,
" Ut cognoſceremus: neque enim vulgaris hominis vultum præ ſe ferebat.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Eurymache, certè reditus periit patris mei,
" Neque ſanè nuncio ampliùs credo, ſicunde veniat:
" Neque vaticinium curo, ſi quem mater
" Domum vocatum vatem conſulat.
" Hoſpes verò hic meus paternus è Tapho eſt,
" Mentes Anchiali bellicoſi fateur eſſe
" Filius: cæterùm Taphiis navigandi ſtudioſis imperat.
Sic ait Telemachus: mente vero immortalem deam cognovit.
Hi autem ad ſaltationem & amatoriam cantilenam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

404. Ἀπορράισῃ.] Διαφθορεῖ, ἀποπάλῃ. Ναιετάουσης.] Οἰκουμένης.
405. Ἔρεσθαι.] Ἐρωτῆσαι, πυθέσθαι.
406. Ὁππόθεν.] Πόθεν. Ποίης δ' ἐξ.] Ἐκ ποίας δὲ.
408. Ἀγχιάλοιο.] Ἀπαγχιάλοιο.
409. Ἑὸν αὐτοῦ.] Ἑαυτοῦ. Χρεῖος.] Χρέος, ὄφλημα. Ἐλαυνόμενος.] Ἐπιθυμῶν. Τόδ' ἱκάνῃ.] Ἐνθάδε παραγίγνεται, ἐλήλυθεν.
410. Οἷον.] Ἀντὶ τοῦ ὅπως. Ἀναΐξας.] Πορευόμενος. Ἄφαρ.] Ταχέως.
411. Εἰς ὦπα.] Τῷ πρόσωπον. Ἐώκει.] Ὁμοῖος ἦν.
413. Νόστος.] Ἡ οἰκαδὲ ἐπάνοδος.
415. Θεοπροπίης.] Μαντείας. Ἐμπάζομαι.] Ἀντιποιοῦμαι.
416. Ἐξερέηται.] Ἐρωτήσῃ, πύθηται.
421. Ἱμερόεσσαν.] Ἐπέρασιν, κηλώ.

N O T Æ.

ob Literam ejuſdem ſoni, non tamen ſine Verſûs periculo, Senſúſque ipſius jacturâ. *Euſtathius* certe in ſuâ Paraphraſi agnoſcat, fol. 1426. lin. 32. Μὴ ᾖ δ' ὅγε ἵλαος ἀνὴρ, ὃς σε ἀίσσοντα βίῃ κλῄσαι ἀπορρίαντα. Præterea MS. CCC. apertè legit, ὅστις σ' ἀίσσοντα. Quare τὸ σὲ in ſuum dehinc locum reponimus.

406. Ποίης ἐξ ὔχεαι) Pro Veteri ἐξ ὔχεαι; Malo ſeparatim legere, ἐξ ὔχεται, ut ſit ποίης ἐκ γαίης τύχεται εἶναι; Ità *Odyſſ.* σ'. v. 192. τίων δ' ἐξ ὔχεαι εἶναι Ἀνδρῶν. Id certè *Homerus* ipſe aliàs facit, *Iliad.* ξ'. v. 472. Ἄξιος· ὃ μὲν μοι κακὸς εἴδεται· ὃν δὲ κακῶν ἔξ. Et *Brevia Scholia* ita videntur legiſſe. Ità *Odyſſ.* ρ'. v. 130. Pro ἔξεσι, lego, ἐξ εἰσί.

411. Ἐώκει) Ab ἔοικα, Duplicato *Atticè* Augmento, fit ἐώκειν, ut ab εἶκα, *Ionico*, fit ᾔκειν. Unde *Noſſis*, Ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τᾷ μητέρι πᾶσα ποτῴκει. Quod Vir quidam Doctus temerè refert ad *Præſens*, factum ex *Præterito*; cui refragatur *Accentus*. De voce ἐώλπει, vid. ad φ'. v. 96. De ἐώγει, ad δ'. v. 693.

N O T Æ IN S C H O L I A.

410. Ἀναΐξας) Πορευόμενος.) MS. *Aloyſii*. 416. Ἐξερέῃ) Ἐρωτήσῃ, πύθῃ). Malè olim ἐρώτῃ). *Aloyſii* MS. ἐρωτήσῃ, l. ἐρωτήσῃ.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

406. Ἐξ ὔχεαι) χρ. ἐξεύχεαι).
414. Ἀγχιάλης) γρ. Ἀγχιάλοιο, *Euſtath.* ut ſit τῆς &c. quod tamen omiſit *H. Stephan.*
415. Ἥντινα) χρ. ἥντινα, MS. CCC. Tum ad θεοπρόπον refertur; ſin ἥντινα, ad θεοπροπίης.

Τρεψάμβοι τέρποιτο· μένον δ', ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Τοῖσι δὲ τερπομβοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε·
Δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλὴς αὐλῆς
Ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
Ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνήν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
Τῷδ' ἄρ' ἄμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἑεικοσάβοια δ' ἔδωκεν.
Ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·
Εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
Ἥ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
Δμωάων φίλεσκε, τὴ ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσα.
Ὤϊξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῦ·
Ἕζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
Καὶ τὸν μὺν γερίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
Ἣ μὺν τὸν πτύξασα τὴ ἀσκήσασα χιτῶνα,
Παγάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι,

Conversi oblectabantur, expectabantque vesperum adventare.
Dum hi igitur oblectabantur, niger vesper supervenit.
Et tunc dormituri ibant domum unusquisque.
Telemachus autem, ubi ipsi thalamus perpulchræ aulæ
Sublimis ædificatus erat, perspicuo, *vel* cooperto, in loco,
Illuc ivit ad lectum, multa mente repurans.
Huic simul ardentes faces ferebat pudica sciens
Euryclea, Opis filia Pisenoridæ:
Quam olim Laërtes emerat facultatibus suis
Impubem adhuc, preciumque viginti boum dedit.
Perinde autem ipsam ac pudicam uxorem honorabat in ædibus:
Coitu verò nunquam commixtus est; iram nempè vitabat uxoris.
Hæc illi simul ardentes faces ferebat, & ipsum maximè
Ancillarum amabat, & enutrierat, parvulus cùm esset.
Aperuit autem januas thalami benefacti;
Sedebátque in lecto, molléque exuit indusium:
Et id quidem aniculæ sedulæ impositit in manus.
Illa quidem plicato & aptato indusio,
Ad clavum suspenso juxta vermiculatos lectos,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

422. Τρεψάμβοι.] Τερπέσθω. Ἕσπερον.] Ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα, ἑσπερον· μετέπλασε τὸν ἑσπέρον εἰς τὸ ἑσπερινὸν δεῖπνον.

424. Κακκείοντες.] Καθακοιμησόμβοι.

425. Θάλαμος.] Ὁ κοιτών.

426. Δέδμητο.] Ὠικοδόμητο. Περισκέπτῳ.] Ὑψηλῷ, ὅθεν εἰς περισκέψασθαι ἡ παῖδα ἢ ὁρωμένη, περιοράτῳ. Χώρῳ.] Τόπῳ.

427. Μερμηρίζων.] Διατυπούμενος, μεριμνῶν, εἰς πολλὰ μέρη λογιζόμενος τὸν ψυχικόν.

428. Αἰθομένας.] Καιομένας, λαμπούσας. Δαΐδας.] Δᾷδας, λαμπάδας. Κεδνά.] Συνετὴ, πρόσφιλῆ. Εἰδυῖα.] Ἐπισταμένη.

429. Ὦπος.] Περίσπαστέον, διὰ τὸν ἀντίκρυσιν πρὸς τὸ ὀφθαλμόν. Ὠπος θυγάτηρ.] Εὐρύκλεια.

430. Πρίατο.] Ἠγόρασεν.

431. Πρωθήβην.] Πρώτην ἀκμὴν ἡλικίας ἔχουσαν. Ἑεικοσάβοια.] Ἑκάστη βοῶν ἄξια.

432. Ἶσα.] Ἐπίσης, ὁμοίως. Κεδνῇ.] Τιμίᾳ. Τίεν.] Ἐτίμα.

433. Ἔμικτο.] Ἐμίγη. Ἀλέεινε.] Ἐφυλάσσετο.

435. Φιλέεσκεν.] Ἐφίλει.

436. Ὤϊξεν.] Ἀνέῳξεν. Πύκα ποιητοῦ.] Καλῶς κατεσκευασμένου.

437. Ἔκδυνε.] Ἐξεδύσατο. Λέκτρῳ.] Κοίτῃ.

438. Πυκιμηδέος.] Συνετῆς.

439. Πτύξασα καὶ ἀσκήσασα.] Μετ' ἐπιμελείας διπλώσασα.

440. Τρητοῖσι.] Τορευτικοῖς, ἐμπεδέτοις.

N O T Æ.

424. Κακκειοῦσες) Pro καλακειοῦσες, ut κακκῆαι, Odyss λ'. v. 74. pro καζακῆαι. Sic καββάλλω, καλλείπω, ἀμβαίνω, ἀγκρεμάω, pro ἀνακρεμάω. v. 440.

Variæ Lectiones.

440. Ἀγκρεμάσασα) γρ. ἐγκρεμάσασα, *Florentin.* & *Lovaniana* Edit. *Ibid.* Τρητοῖσι λέχεσσι) χρ. τρητοῖς λεχέεσσιν.

Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσε κορώνῃ
Ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ λῆϊδ' ἐτάνυσεν ἱμάντι.
Ἔνθ' ὅγε πανύχιος, κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ,
Βάλλετο φρεσὶν ἧσιν ὁδὸν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

Festinabat ire ex thalamo; januámque attraxit annulo
Argenteo: insuper autem pessulum obtendit loro.
Hic ille pernox, tectus ovis floridâ lanâ
Considerabat in animo suo viam, quam significaverat Pallas.

ΣΧΟΛΙΑ.

441. Ἐπίρυσε.] Ἐφειλκύσατο, ἐπισπάσατο. Κορώνῃ.] Τῷ λεγομένῳ κόρακι. Κορώνῃ] Τῷ ἐπισπάστρῳ τῆ θύρας.

442. Ἐπὶ δὲ λῆϊδ' ἐτάνυσεν ἱμάντι.] Τὸ λεγόμενον ἐφ' ἡμῶν κλεῖθρον. δύο δὲ τοῦτο εἶχεν ἱμάντας ἐκπεπλεγμένους ἀφ' ἑκατέρων τοίχων. ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἀνοίξαι καὶ κλεῖσαι. τοῦτον δὲ τὸ κλεῖθρον παρίστησι κ' παρήγαγε τὸν ἱμάντα.

443. Οἰὸς ἀώτῳ.] Τῷ ἀνθεῖ, νῦν τῷ καλλίστῳ τῶν προβάτων. λέγει δὲ ἐξ ἀπαλῶν ἐρίων γεγειότων προβολαίων. Βόλλετο.

444. Βάλλετο.] Ἐβουλεύετο. Πέφραδε.] Εἶπεν, ἐσήμανεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

441. Ἐπίρυσε) Ἐφειλκύσατο. Ità MS. *GC.* pro ἐφειλκύσατο. Κορώνῃ) Τῷ ἐπισπάστρῳ. Ità ex MS. CCC. ex *Eustathio*, & aliis, pro Corrupto ἐπισπάστρῳ. Huc referrem elegans *Scholion* ex MS. CCC. nisi ad verbum sumeretur ex *Eustathio*, fol. 1429. lin. 1. vel potiùs viceversâ; nam hoc MS. pluribus annis *Eustathio* Antiquius, & ipse etiam Archiepiscopus *Theodorus*, à quo certè *Scholia* ejusdem MSti descripta testatur Dr. *Matthæus Parker* Archiep. *Cantuar.* his Verbis, *Manus Commentarii* Græci *est* Theodori *Archiepiscopi.* Et hæc omnia ab *Eustathio*, sunt desumpta, sive ex hoc ipso Codice, sive ex alio transcripta. Quod de totâ illâ *Scholiorum* farragine dicendum, quæ in Nobilis illius *Homeri* MS, cum *Q. Calabro* adjuncto, margine sunt scripta, in Biblioth. CCC. apud *Cantabrigienses* nostros.

VARIÆ LECTIONES.

441. Ἐπίρυσε) γρ. ἐπίρυσσε.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Β'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Β.

Συναγωγὴ ἐκκλησίαν Τηλεμάχου, παραγενομένῃ τοῖς μνηστῆρσιν ἐξιέναι τ' οἰκίας ἢ Ὀδυσσέως· λαβὼν ἢ παρὰ μὲ Εὐρυκλείας τὰ ἐφόδια, παρὰ ἢ τ' Ἀθηνᾶς ἐτοίμους τὸ κ' ναῦν, εἰς Πύλον ἀναίρει, ἐλθὼν θύεσι.

* Ἄλλη ὑπόθεσις.

* Ἄλλη Ὑπόθεσις. Ἅμα ἔω Τηλεμάχου, κ.λ.) Hoc Argumentum ex MSto *Gonvillo-Caiensi*.

Ἅμα ἔω Τηλεμάχου, συναγαγὼν εἰς Ἐκκλησίαν τοὺς Ἰθακησίους, κελεύει τ' οἰκίας μνηστῆρας ἀπαλλάττεσθαι· κ' ναῦν αἰτήσας παρ' αὐτῶν, ὅπως εἰς Πύλον κ' Σπάρτην πορευθῇ, ἀπαντιχάνει. Παρὰ ἢ Νεμέσεως λαβών, κ' ἐφόδια παρὰ Εὐρυκλείας τ' τροφὸς, λάθρα τ' μητρὸς οἰχεται.

Ἐπιγραφή.

Ἰθακησίων ἐκκλησία, κ' Τηλεμάχου ἀποδημία.

Ἄλλως.

Εἶτ' ἀγορὴν ἔχε, πᾶσι χεροὶ, πλῶν μετ' Ἀθήνας. Lib. II.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ.

Quando verò manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Surrexit tunc ex lectulo Ulyssis dilectus filius,
Vestes indutus, gladium acutum verò suspendit ab humeris:

Σχόλια.

Ἦμος.] Ἤτοι, ὅτε. Ἠριγένεια.] Τὸν ὄρθρον γβυνῶσι, τυπτοι τῷ πρωΐαν, ἢ ὡς τῷ ἦρι γβυναικῶν· ὃ ἐστι ὄρθρος. Ῥοδοδάκτυλος ἡ, ἀπὸ τ' πρωϊνῆς ἀνατολῆς κ' ἢ χρώματος, ἢ ὡς τὸ ἀφόρημα τὸ πρωϊνὸν, τῷ ἡμέραν οἱ ἐπιθέτα κεκόσμηκεν. Ῥοδοδάκτυλος.] Ῥοδόχειρ, ἀπὸ μέρους, καλή. Ἠώς.] Διάφορα σημαίνει. Τῷ πε ἢ σωματοειδῆ θεὸν, ἀφ' τὸ φαίνω τ' Ποιητὴν, Ἠὼς ὁ' ὑπ λευκὸν παρ' ἀχανῦ Τιθωνοῖο Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φάος φέροι, ἠδὲ βροτοῖσι. Ὡς τ' ὀρθρον, φαεσφόρος κληθέντος, ἀπὸ ἢ ὀρθοῦς ἡμᾶς ἀπὸ τ' κοίτης· κ' ὡδὲ τὰ οἰκεῖα πέπλῳ ἔρχα. ὅταν φησὶν, Ἠὼς μὲ κροκόπεπλος ἐπέδυτο πᾶσιν ἐπ' αἶαν· κ' τὸ ἀπὸ ἀχανοῦς, μέχρις ὥρας ἕκτης, ἀφ' ἑσπέρας, ὡς τὸ, Ὄφρα μὲ ἠὼς ἦν, κ' αἴξετο ἱερὸν ἦμαρ. κ' τῷ ὅλῳ ἡμέρᾳ, καθ' ὃ σημαινόμενον ἡμέρα νοεῖται, ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς ἢ ἡλίου δρόμου, μέχρι δύσεως, ὁπότε τῷ ὑπὲρ ἡμᾶς πτερύγων φορὰν, ὁ ἡλιος ἔπος. τὸ παρ' ἡμᾶς διεξιὼν ἡμισφαίριον, Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐερβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί, Ἠοῖ τῇ ἀντέρεμα, τόπι ἢ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι, κ', Ἡματι τῷ ἀετέρῳ, ὅτ' ἐφαίνετο φαέθοντος Ἕκτορ. κ' τὸ συναμφότερον, ἡμέραν τε ἠδὲ νύκτα, καθ' ὃ σημαινόμενον κ' παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς νοεῖται, Ἠὼς δέ μοι ἐστὶν Ἠδὲ δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. κ' τὴν ἡλίου περόδου, κ' τ' τόπου, ὅθεν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καθὼ Ἀρίσταρχος. Ὦ φίλοι, ἢ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, ἠδ' ὅπη ἠώς, Οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν, Οὐδ' ὅπη ἀνεῖται. νῦν ἢδ, καθὰ φησὶν ὁ Κορίνθιος, τ' ποιήσεων ἢ κόσμου μίμησιν μοιρῶν, Ἄρκτου, μεσημβρίας, ἀνατολῆς, δύσεως, ἄνω ἀλλήλοις ἐξ ἀντιθέτου ἀντίκειται. ἡ μὲ ἄρκτος, τῇ μεσημβρίᾳ· ἡ ἢ ἀνατολὴ, τῇ δύσει.

2. Ἐξ εὐνῆφιν.] Ἐκ τ' κοίτης.

3. Ἐσσάμενος.] Ἐνδυσάμενος. Θέτο.] Περιέθηκε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 1. Ἦμος δ' ἠριγένεια.) Huc referatur illud *Merici Casaubonis*, De Nuperâ *Homeri* Editione, Dif-

Ποσὶ

Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσαλο καλὰ πέδιλα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντιο,
Αἶψα δ' ἠρύκεσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο·
Θέσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχυθεν Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δ' γέροντες.
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην, ᾗ μυία ἤδη.
Καὶ ῥ' ὅ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἕβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν,
Ἀνὶφ αἰχμητὴς· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· πύματον δ' ὡπλίσατο δόρπον.

Pedibusque nitidis alligavit pulchra calceamenta;
Festinabatque ire è cubiculo deo similis coram.
Continuò autem præconibus canoris imperavit
Convocare ad concionem comatos Achæos.
Hi quidem convocârunt; illi autem congregabantur valdè celeriter.
Porrò postquam congregati sunt, confertimque adfuerunt,
Ivit utique ad concionem, manu autem tenebat terream hastam,
Non solus, simul eum duo canes velocès sequebantur.
Divinam certè huic gratiam perfudit Pallas:
Hunc sanè omnes populi advenientem admirabantur.
Sedebat verò in patris sellâ; cesserunt autem senes.
His tandem heros Ægyptius cœpit concionari,
Qui ob senectutem incurvus erat & plurima sciebat.
Atqui hujus dilecti filius cum divino Ulysse
Ad Ilium pulchros-equos-nutriens, conscenderat cavis in navibus,
Antiphus bellator: illum verò sævus intercecit Cyclops
In speluncâ cavâ; ultimamque paravit cœnam.

ΣΧΟΛΙΑ.

10. Παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος.] Ἀντὶ σκήπτρου, τὸ δέρυ κατέχων, ὡς ὁ συγχωρούμενος εἶναι βασιλεύς.

11. Κύνες ἀργοί.] Ὑπὸ συνηθείας, ἢ ἀσφαλείας χάριν. Ἀργοί.] Λευκοί, ἢ ταχεῖς.

12. Θεσπεσίην.] Θείαν, θαυμασήν. Κατέχυτο.] Κατέχει, καταβάλλει.

13. Θηεῦντο.] Θεωρεῖτο ἐθαύμαζον.

14. Θώκῳ.] Τοῦτον οἱ Ἀττικοὶ ῥήτορι λίγουσιν. ἴσι δ' κα-θέδρᾳ. Εἶξαν.] Ὑπεχώρησαν.

15. Αἰγύπτιος.] Ὄνομα κύριον.

16. Κυφός.] Κεκυφὼς, κεκυρτωμένος. Ἤδη.] Ἠπιστάτο.

18. Εὔπωλον.] Καλοῖς ἵπποις χρωμένην· ἢ ὅτι καλῶς ἀναγραφῆναι ἔχει.

20. Πύματον δ' ὡπλίσατο δόρπον.] Ἤτοι τὸ παρὸν ἔσχατον· ἢ ἐπιφωνέων τοῦτο εἴρηκεν, οὕτως πύματον ἢ ἔσχατον.

NOTÆ.

V. 4. Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν) *Ultima* Ῑ ὑπὸ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante λ'. ἐκθλιπτικόν. Aliàs potuit & ὑπαὶ legi, ut in *Iliade*.

11. Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω κύνες) *Ultima* Ῑ οἶος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* αὐτοδυνάμου, σ', & ante *Asperum* cum *Acuto*.

20. Ὡπλίσατο) Ità MSS. CCC. Vid. Not. in *Textum*, ad α'. v. 323.

NOTÆ IN SCHOLIA.

sertat. 1. p. 45. &c. Cui tamen condonemus immeritam illam suspicionem, quam ceperat, *In prioribus verbis aliquid Desiderari ad explendam sententiam*. Omnia enim nunc plena, plana & aperta sunt, ut Nos ostendimus, & *Aloysianum* MS. mecum concordat. Ubi ῥηνωμένην, pro μνωμένην, lego, & illud, & MS. *Gonzillo-Caiensi* consentiunt. De cæteris, nihil mutavi, nisi quòd semper Versuum Initia Litteris majusculis scribenda curaverim, & post ἀρίστημα, Voculas, ἀγαθὸν, ex MS. CCC. addiderim. Ad locum de *Aristarcho*, in hoc *Scholio*, confer quæ *Casaubon.* in *Strabon.* l. x. fol. 698.

18. Εὔπωλον) Καλοῖς ἵπποις χρωμένην. Quæ sequuntur, ἢ ὅτι καλῶς ἀναγραφῆναι, (ἔχει,) MSS. *Aloysii* & GC.

20. Πύματον δ' ὡπλίσατο δόρπον) Hoc *Scholion* ex MSS. prædictis emendavi; excepto, quòd *Aloysii* MS. habeat, Ἐπὶ φοινίων τοῦτο εἴρηκε. MS. GC. ἐπιφωνίων τοῦτο εἴρηκεν, οὕτως πύματον ἢ ἔσχατον· διὰ τὸ τεμαχισθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ὀδυσσέως· ἐκεῖνο δὲ Κύκλωψ ἔφαγε, συναποβαλὼν τῷ φωτὶ καὶ τὸ ζῆν, ὡς καὶ λέγεται. Codices *Impressi* ἐπιφέρωμεν, ex quibus omnibus, ἐπιφωνέων formavi; & *Æschyli* quoque Verum plenum exhibeo.

VARIÆ LECTIONES.

V. 4. Ὑπὸ] χρ. ὑπαί. Vid. Not. in *Textum*.

20. Ὡπλίσατο) χρ. ἀπλίσατο, Vid. Not. in *Text.*

Τρεῖς.

Τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν· ὁ δὲ μνηστῆρσιν ὁμίλει
Εὐρύνομος, δῶκε δ' αἰὲν ἔχων πατρώϊα ἔργα·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς λήθεθ' ὀδυρόμενον καὶ ἀχεύοντα·
Τοῖς ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω,
Οὐδέ ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ', οὐδὲ θώκος,
Ἐξ οὗ δὴ Ὀδυσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐπὶ νηυσί·
Νῦν δ' τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει,
Ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἱ προγενέστεροί εἰσιν;
Ἦέ πεν ἀγγελίην πρατὺν ἐκλυεν ἐρχομένοιο,
Ἥν κ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε πρώτερός γε πύθοιτο;
Ἦέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται, ἠδ' ἀγορεύει;
Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος· εἴη οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ, τι φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.
Ὣς φάτο· χαῖρε δὲ Φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἧστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν·
Στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
Κήρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
Πρῶτον ἔπειθ' ἥρωϊ γέροντι καταπόμενος προσέειπεν,

Tres autem illi alii erant: & unus inter procos versabatur
Eurynomus; duo autem perpetuò habebant paterna opera:
Sed neque sic illius oblitus erat lugens & dolens:
Hos lachrymans alloquutus est, & dixit,
" Audite sanè nunc me, Ithacenses, quodcunque dixero;
" Nunquam nostrum concilium factum est, neque consessus,
" Ex quo Ulysses divinus abiit cavis in navibus:
" Nunc autem quis huc congregavit? quem necessitas tantum urget?
" Sive ex junioribus viris, aut qui seniores sunt?
" An aliquem nuncium exercitûs audivit venientis,
" Quem nobis palàm dicere queat, quum prior audiverit?
" An quippiam publicum aliud declarat, aut profert?
" Probus mihi videtur esse, juvans, *vel* *felix*: utinam illi ipsi
" Jupiter benè vertat, quæcunque mente suâ cogitat.
Sic ait: gaudebat autem ob omen Ulyssis charus filius,
Neque amplius diù sedit, cupiebat enim concionari.
Stabat itaque in mediâ concione; sceptrumque ei impositi manui
Præco Pisenor, prudentia consilia edoctus.
Primùm tandem ad senem conversus loquutus est,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πν, ἀφὸ τὸ πιωρηθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ὀδυσέως ἢ πύμασθαι τὸ ἐξ ἧ δίρπον πύματον, οὐκέτι ἦ Κύκλωψ ἔφαγε, συναπολαλὼν τῇ φωτὶ καὶ τὸ ζῆν, ὡς καὶ λέγεται. Δόρπον.] Τὸ καθ' ἡμᾶς δεῖπνον. τελσὶ δ τροφαῖς ἐχρῶντο. καὶ τὴν μὲ σεώτῳ σκάλιν ἄειραν, ὡὶ ἀλαμβανον σεωΐας· χεῖρον ἐπ σκοπιᾶς ὕσης, ἐ ἀνομαίθη ἄειρον. ἢ παρὰ τὸ λαιπεάνοιδας αὐτὲς εἰς τὼ ἀρισείαν σεοέρασ-ζαι· ἢ ἀπὸ τ ἀεροφίρειδ πατὸν σεώτην τὼ τροφώ. παρὰ τὸ Ἄειρε, ἀνομασμένης σ λίξεως, Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ· τὼ δυτίραν, δεῖπνον, μεθ' ὃ ἴδει πονεῖν, ὁπὲ ἐὸν ἐπρχεῖν· λαμβάνοντες δ πατὸν τὼ τροφώ, πάλιν σεὶ τὰ πτλεμικὰ ἔρρα ἐπόνεν. τὼ δ τρίτῳ δίρπον, τὸ καθ' ἡμᾶς λεγόμενον δεῖπνον, ἐ ἐσὶ καὶ τὸ ἔτυμον, ἰαύιρπον, ὅπαν εἰς τὸ ἰαύειν πορευόμεθα· ὃ ὡς ἐσὶ κοιμᾶσθ. Αἰχύλ δ δ τ πάξεως σ ὀνομάτων μακρὺς ἐσὶ λέγων, Ἄειρα, δεῖπνα, δίρπα δ αἰρεῖσθαι, τέλα.

21. Ὁμιλεῖ.] Συναναστρέφετο.

22. Ἔχον.] Εἶχον, κατεῖχον. Ἔρρα.] Τὰ γεώργια.

26. Θόωκ.] Συνέδριον.

28. Ἤγειρε.] Συνήθροισεν, παρώρμησεν. Ἵκει.] Ἀφικνεῖται.

29. Προγενέστεροι.] Πρεσβύτεροι.

30. Στρατὸν ἔκλυεν.] Ἤτοι πολεμίων, ἢ σὺν μετ' Ὀδυσσέως.

31. Ὅπ.] Ἡνίκα. Πρότερ.] Πρῶτος.

32. Δήμιον.] Δημόσιον. Πιφαύσκεται.] Προσημαίνει.

33. Ὀνήμεν.] Ὄνησιν ἑαυτῷ λάβοι, λείπει τὸ εἴη· ὀνήμεν εἴη.

34. Μενοινᾷ.] Καλῶς ἀφ' ἑαυτοῦ ὑπονοεῖται.

35. Φήμῃ.] Τῇ κληδόνι.

36. Μενοίνησε.] Περιθυμήθη.

39. Καθαπτόμενος.] Ἤτοι τὸν λόγον πρὸς αὐτὸν ποιούμενος, ἀμειβόμενος, ἀποτεινόμενος, ἢ καθαπτόμενος καὶ προσαγόμενος.

N O T Æ.

25. Κέκλυτε δὴ νῦν μευ) Vocula μευ exciderat *Elzeviriana* Edit. ut multæ aliæ.

28. Τίνα χρειὼ τόσον ἵκει) Vid. ad α'. v. 225.

NOTÆ IN SCHOLIA.

22. Ἔργα) Τὰ γεώργια, MS. GC.

VARIÆ LECTIONES.

28. Ἵκει) ἧκε, Vid. Not. in *Textum* ad α'. v. 225.

Ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς ὅτος ἀνὴρ, τάχα δ' εἴσεαι αὐτὸς,
Ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει.
Οὔτε πὶν ἀγγελίην γρατῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
Ἥν χ' ὑμῖν σάφα εἶπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
Οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
Ἀλλ' ἐμὸν αὐτῦ χρέος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Δοιά· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
Τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
Νῦν δ' αὖ κὴ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
Πάγχυ διαρραίσῃ, βίοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσῃ.
Μητέρι μοὶ μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
Τῶν ἀνδρῶν Φίλοι υἷες, οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι.
Οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἑοῖσιν δώμασι δοίη,
Δοίη δ', ᾧ κ' ἐθέλοι, καί οἱ κεχαρισμένον ἔλθοι·
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύοντες, καὶ ὄϊς, καὶ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἰθοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὴ πολλὰ καταίνυται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,

" O ſenex, non procul abeſt ille vir, (ſtatim autem ipſe cognoſces)
" Qui populum congregavit; potiſſimum enim me dolor urget,
" Neque ullum nunctum exercitûs audivi ventientis,
" Quem vobis palàm enarrem, quùm prior audiverim:
" Neque quicquam publici aliud profero, neque dico;
" Sed meum ipſius negocium, nam malum in domum incidit
" Duplex: alterum, quòd patrem eximium perdidi, qui quondam inter vos
" Ipſos imperabat; Paterque velut mitis erat.
" Nunc autem longè majus, quòd mox citò domum univerſam
" Funditus evertet, facultates autem omnino diſperdet.
" Matri meæ proci inſtant nolenti,
" Eorum virorum chari filii, qui hîc utique ſunt optimi;
" Qui patris quidem in domum nolunt proficiſci
" Icarii, ut ipſe utique dotet filiam:
" Det verò cui voluerit, & qui ipſi gratus venerit:
" Illi verò in noſtram *domum* divertentes diebus omnibus
" Bŏves mactantes, & oves, & pingues capras,
" Splendidè convivantur, bibúntque generoſum vinum
" Temerè: plurima verò abſumuntur; non enim adeſt vir,

ΣΧΟΛΙΑ.

40. Εἴσεαι.] Μαθήσῃ.
42. Ἔκλυον.] Ἤκουσα.
43. Πυθοίμην.] Ἀκούσω.
44. Πιφαύσκομαι.] Προμηνύω, προλέγω.
45. Ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ.] Μεῖζόν τοῦτο ὑποσχεῖον.
46. Δοιά.] Δύο, ἢ διχᾶς.
47. Τοῖσδεσσιν.] Ἐν τούτοις.
49. Διαρραίσῃ.] Διαφθείρῃ· Ὀλέσσῃ.] Ἀπολέσῃ.
50. Ἐπέχραον.] Μετὰ βλάβης ἐπηρείας ἐπῆλθον.
52. Ἀπερρίγασι.] Δεδίασι, φοβοῦνται, δεδίασιν.
53. Ἐοῖσιν δώμασι.] Ἔνδα ἐπιδῶσῃ. ἐς κυρίως μὲν ἔδνα ἐστὶ τὰ διδόμενα ὑπὸ τῶν γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ· νῦν δὲ καταχρηστικῶς κεῖται ἡ λέξις, ἀντὶ τοῦ χρήματα ἐπιδιῶ.
54. Ὧι.] Ὧι ἄν. Κεχαρισμένος.] Προσφιλὴς, ἡδύς.
55. Πωλεύμενοι.] Παραγινόμενοι, ἀναστρεφόμενοι. Ἤματα πάντα.] Πάντα τὸν χρόνον.
56. Ἱερεύοντες.] Θύοντες, Ὄϊς.] Πρόβατα. Πίονας.] Λιπαρᾶς.
57. Εἰλαπινάζουσιν.] Ἐν αἰθρίσμοις σύνεχῶνται, εὐφραίνονται.
58. Μαψιδίως.] Ματαίως. Καταίνυται.] Καταναλίσκεται.

NOTÆ.

41. Ὃς λαὸν ἤγειρα) *Jambus* in *ſecundo* loco; ſanatur tamen hic Syllaba brevis, in *Cæſurâ*, vi *Liquidæ*. etiam cum *Tono*.

47. Τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν) Hunc locum explicat *Theo. Gataker* ad *M. Antonin.* l. 1. p. 15. §. 9. Οἶκος δὲ πατρονομούμενος κλ. *Hemiſtichium* poſterius infrà occurrit, v. 234. & ε'. v. 12.

58. Τὰ δὴ πολλὰ καταίνυται) Ἄνομαι, *Primâ* productâ, pro ἀναλίσκομαι. Idem Verſus occurrit, *Odyſſ.* ε'. v. 537. ubi *Elzevir.* malè καταίνυ). *Heſych.* Καθαίνυ) Καταναλίσκει, ἀναλίσκει). *Iliad.* κ'. v. 251. Ἀλλ' ἰομὲν· μάλα γὰρ νὺξ ἀνίσταται, ἐγγὺς δὲ ἠοῦς. *Heſych. Etymolog. M.* v. Ἀνύ). *Apollon.* Argonaut. l. 2. ——— νέον ἦμαρ ἀνομένοιο. *Odyſſ.* γ'. v. 496. Ἦνον ὁδόν.

VARIÆ LECTIONES.

40. Τάχα) γρ. μάλα Edit. *Florentin.*
54. Δοίη δ' ᾧ κ' ἐθέλοι, καὶ οἱ κεχαρισμένον ἔλθοι) γρ. Δοίη δὲ ᾧ κ' ἐθέλῃ, καὶ ὃς οἱ κεχαρισμένος ἔλθῃ, MS. CCC.
57. Εἰλαπινάζουσιν) γρ. εἰλαπινάζωσι. MS. GC. τὸ ν'. assumit.

Οἳος

Οὗς Ὀδυσεὺς ἔσχεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι·
Ἡμεῖς δ' ἤ νύ που τοῖσι ἀμυνέμεν· ἢ ῥ' ἔπειτα
Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ ἢ δεδαηκότες ἀλκήν·
Ἤ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ ἔργα τελεύχεται, οὐδ' ἔπι καλῶς
Οἴκῳ ἐμῷ δίλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
Οἳ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
Μήπ μετατρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
Λίσσομαι ὑμὰς Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἠδὲ Θέμιστος,
Ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἀνέρι λύει, ἠδὲ καθίζει,
Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
Τείρεσθ'· εἴ πού πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσεὺς
Δυσμενέων τεύξας ἔργοισιν ἀκηχέμεθ' Ἀχαιῶν·

" Qualis Ulyſſes erat, qui detrimentum à domo arceat:
" Nos verò neutiquam pares ſumus reſiſtendo; quinetiam
" Imbelleſque ſumus, & neque peritia roboris;
" Omninò ſanè reſtitiſſem, ſi mihi vis adeſſet.
" Non enim jam tolerabilia facinora patrantur, neque honeſtè
" Domus mea perit: indignemini & ipſi,
" Aliſque revereamini vicinos homines,
" Qui circùm habitant: deorum verò timete iram,
" Ne quid immutent infeſti malis facinoribus.
" Oro ſive per Jovem Olympium, ſive Themidem,
" Quæ hominum concilia tam dimittit, quam cogit,
" Abſtinete, amici, & me ſolum ſinite dolore moleſto
" Affligi: ſiquid uſpiam pater meus probus Ulyſſes
" Hoſtili animo malis affecit fortes Achivos;

ΣΧΟΛΙΑ.

60. Ἢ νύ ἴπειτα.] Οὕτως δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρήσω.

61. Λευγαλέοι.] Ἀδυνατοῖς, ἀδύναις. Διόλωκεν.] Εἰδῶπες, μισηθηκόπες. Ἀλκήν.] Τὴν τροφὴν τὴ βοηθείας, δύναμιν.

62. Ἀμυναίμην.] Ἀντὶ τοῦ, ἀμυναίμιλο.

63. Ἀνεκτά.] Ἀναχετὰ, ὑπομνηματικά. Τετεύχαται.] Κατεσκευασμένα εἰσὶν.

64. Διόλωλε.] Διεφθάρη, ἀπώλετο. Νεμεσσήθητε.] Μεμφτὸν ἡγήσασθε.

65. Περικτίονας.] Τὰς περιοικίδας.

66. Ναιετάουσιν.] Οἰκοῦσιν. Ὑποδείσατε.] Φοβήθητε.

67. Μετατρέψωσι.] Μεταβάλωσιν. Ἀγασσάμενοι.] Χολωθέντες.

68. Θέμιστος.] Αἰολικῶς τὸ Θέμιδος.

69. Ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς.] Τινες φήσουσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας εἰσφέρειν Θέμιδος ἄγαλμα.

70. Σχέσθε.] Βοηθήσατε. τὸ δὲ φίλοι ἀνάρμοστον κατὰ τὴν μυθοποιΐαν, ἵνα μὴ ἀπέχεσθε.

71. Τείρεσθ'.] Καταπονεῖσθαι.

72. Δυσμενέων.] Ἐχθραίνων. Κακὰ ἔρεξεν.] Ἐκάκωσεν.

NOTÆ.

62. Ἤ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη) Idem ferè *Iliad.* χ'. v. 20. Ἤ σ' ἂν πεσαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.

65. Ἄλλους τ' αἰδέσθητε) Vid. *Scholiaſt. Thucydid. Hudſon.* Edit. fol. 207. §. 104.

67. Μήπ μετατρέψωσιν ἀγασσάμενοι) Ità *Iliad.* γ'. v. 181. Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο φωνήσέν τε. Vid. ad α'. v. 205. & 323. item κ'. v. 249.

71. Τείρεσθ' εἴ πού πατὴρ ἐμὸς) Ità Codex *Cantabr.* & *Caſtellion.* in Margine legit, quam *Veram* eſſe *Lectionem* ſuadet Ratio. Hic enim Senſus loci; *Sinite me ſolum cum meis Miſeriis colluctari. Sicubi fortè Pater meus Vos injuriis affecerit, ea propter Me Vos opprimite, vindictam ſumentes.* Sciebat autem, quod *Ulyſſes* iis ſemper—πατὴρ ὢν, ἠπιόφρων ἦεν. Quare μὴ, ante πω. malè irrepſit, Senſum enim turbat & Verſum mirificè lædit. Nam *Florentina, Lovaniana, Caſtelliana, Hervagiana,* Τείρεσθ', εἰ μή πω π. At *Romana* & *Stephaniana,* Τείρεσθ', εἰ μή πω π. ut Verſui nempè conſulatur; nè aliâ *Lectione* indicatâ. Verùm ut *Prioris* Lectionis falſitatem evincam, Advertite, Εἰ μή πω πατὴρ ἐμὸς ἐκάκωσεν ὑμᾶς. Ἐ ὑμεῖς ὑπὲρ τούτων ἐμὶ κακὰ ῥίζετε, quo nihil inceptius.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Φίλοι, lego pro φίλον, nec tamen ſine MSStorum auctoritate, *Aloyſiani* & *GC.* nequid de *Textu* dicam.

VARIÆ LECTIONES.

63. Ἀνεκτά) γρ. ἀν ἀκτά, *Lovan.* Edit.

67. Ἀγασσάμενοι) γρ. ἀγασάμενοι. Vid. Not. in *Textum.*

70. Ἐάσατε) γρ. ἰάσατε. Verùm ob *Metrum* duplicanda Litera σ'.

71. Τείρεσθ εἴπω ἢ) γρ. Τείρεσθ, εἰ μή πώ π & τείρεσθ', εἰ μή πώ π. Vid. Not. ad *Textum.*

Τῶν

Τῶν μ' ἀποτιννύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
Τύτθυς ὀτρύνοντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη,
Ὑμέας ἐσθέμεν καμήλιά τε, πρόβατά τε·
Εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν πολὺ κ τίσις εἴη.
Τόφρα γὰρ ἂν κτ' ἄστυ πολιπλυστοίμεθα μύθῳ,
Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
Νῦν δέ μοι ἀκρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
Ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
Δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὔτε τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Τηλέμαχ' ὑφαγόρη, μύθος ἄχετε, πῶϊον ἔειπες,
Ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
Σοὶ δ' οὔτι μνηστῆες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἣ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν·
Ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
Ἐξ οὗ ἀτειρέϊ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·

" Eorum tum me vindictam capientes malè afficite hostili animo,
" Istos incitantes: mihi verò satius esset,
" Vos absumere, quicquid pretiosi est in ædibus, & proventum:
" Quòd si vos comederitis, fortassis olim etiam retributio fuerit.
" Tam diù enim per urbem prehensaremus colloquio,
" Bona repetentes, donec omnia persoluta sint:
" Nunc verò mihi irremediabiles dolores injicitis animo.
Sic ait iratus, sceptrum autem projecit in terram,
Lachrymas distillans: commiseratio adeò cepit populum omnem.
Tunc alii quidem omnes taciti erant, neque quisquam audebat
Telemacho verbis respondere molestis:
Antinous verò ipsum solus respondens alloquutus est,
" Telemache altiloque, animo indomite, ut loquutus es,
" Nos dedecorans? vis utique nobis maculam inurere.
" Tibi verò neutiquam proci Achæorum in causâ sunt,
" Sed tua mater; quæ sanè imprimis versutias callet:
" Jam enim tertius est annus, finemque aderit quartus,
" Ex quo eludit animum iatra præcordia Achæorum:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

73. Τῶν.] Ὑπὲρ δὲ. Ἀποτιννύμενοι.] Τιμωρέμενοι. Ῥέζετε.] Ποιεῖτε. Δυσμενέοντες.] Δυσχεραίνοντες, ἐχθρωδῶς διακειμένοι.

74. Ὀτρύνοντες.] Παροξύνοντες, διεγείροντες.

75. Πρόβατα.] Πρόσωδον, διὰ δ΄ ὀξυβαρύνεται ὅτι τάττει τὸν ἐνικὸν. Πρόβατα.] Τὰ πᾶν τετραπόδων κῆπον.

76. Τίσις.] Ἀπόδοσις.

77. Πολυπλυστοίμεθα.] Περιστοιχίζοιμεθα, περιβαλλόμενοι, ἢ ἀχλύσιν χυτίζοιμεν.

78. Ἀπαιτίζοντες.] Ἀπαιτοῦντες. Ἕως.] Μέχρις ὅτι.

79. Ἀτειρέϊ.] Ἀπειλοῦντι.

81. Δάκρυα ἀναπρήσας.] Δακρύων πλῆθος προβαλών. Οἶκτος.] Ὀδυρμὸς, λύπη.

82. Ἀκὴν ἔσαν.] Ἡσυχοι ἦσαν, ἐσιώπων.

84. Ἀμειβόμενος.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀντικελεύόμενος.

85. Ὑφαγόρη.] Μεγαλαυχῶν. Μῦθος ἄχετο.] Ἀπαιτήσει τῇ δυνάμει· εἰρωνικῶς, ἀδύνατον.

86. Μῶμον.] Φόβον. Ἀνάψαι.] Περιποιῆσαι, περιθεῖναι.

88. Κέρδεα.] Δόλους, πανουργίας, ἢ συνέσεις.

89. Εἶσι τέταρτον.] Ἐλεύσεται.

90. Ἀτειρέϊ.] Σπαρακτῇ, ἀφειδοῦντι.

Ν Ο Τ Æ.

Sic Ovidius, Nuces vocat *Poma*. *Homerus* certè μῆλον, de *Capellâ* dixit, *Odyss. ξ'.* v. 105. Τῶν αἰεὶ σφῶϊν ὄμαστος ἔπ' ἠρόϊ μῆλον ἀγινεῖ Ζωρεφίων αἰγῶν. Ego simplicitèr *Proventum* expono. Confer *Brevia Schol.*

81. Δάκρυα ἀναπρήσας) Excussis lacrymis, ad Miserationem ciendam; ut sequitur, Οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα. Vid. *Eustath.* fol. 1433. lin. 30. Quòd verò Viri non citra decorum lacryment, ostendo, ad α'. v. 357.

Variæ Lectiones.

73. Ἀποτιννύμενοι) γρ. ἀποτινόμενοι.

77. Πολυπλυστοίμεθα) γρ. πολυπλωτοίμεθα, *Brevia Scholia*, & MS. GC.

Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, ἡ ὑπίσχετ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Ἡ ἦ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ Φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν,
Κῶροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγάμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰόκε φάρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Μήπις μοὶ κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσας.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστόν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.

" Omnes quidem sperare facit, & promittit viris singulis,
" Nuncios præmittens, mens autem illi alia cogitat:
" Illa verò dolum hunc alium in mente deliberavit:
" Exorsa magnam telam in ædibus texebat,
" Subtilem & immensam; statimque nos alloquuta est,
" Juvenes, mei proci, postquam mortuus est divinus Ulysses,
" Sustinete urgentes meas nuptias, donec vestem *pretiosam*
" Perfecero, ne mihi vana fila pereant,
" Laerti heroi sepulchralem, *in tempus*, quando tandem ipsum
" Fatum malum prehenderit asperæ mortis:
" Nè aliqua me in populo mulierum Achivarum culpet,
" Siquidem absque tegumento jacuerit, multa possidens.
" Sic ait: nobis verò statim persuasus est animus generosus.
" Tum etiam interdiu quidem texebat magnam telam,
" Noctu verò dissolvebat, postquam faces adhibuisset.

ΣΧΟΛΙΑ.

91. Ἔλπει.] Εἰς ἐλπίδα ἄγει, ἐλπίζειν ποιεῖ.

92. Προϊεῖσα.] Προπέμπουσα.

94. Στησαμένη.] Στήσασα.

95. Περίμετρον.] Μέγαν, ὡρισμένον μέτρῳ ἔχοντα φασὶ δ, μὴ μνηστεύσωμαι, ἐσῆ ἐσῶτα.

98. Μεταμώλια.] Μάταια, μὴ ὄντα, μὴ ὤντα, μάταια, καὶ μώλια, ὡς νίτρον, λίτρον· πτεύμων, πλεύμων.

99. Ταφήϊον.] Ἐνταφιον· τοῦτο δ ἦν τὸ πολλοῦ τοῦ γάμου· καθὼ παραθήσω δ' ἐγὼ, ὡς πολεμικόν.

100. Ὀλοή.] Ὀλεθρία. Καθέλῃσι.] Καθελάβῃ. Ταυηλεγέος.] Μακροχρονίου.

101. Ἀχαιϊάδων.] Ἑλλάδων. Νεμεσήσῃ.] Μέμψηται.

102. Αἴκεν ἄτερ σπείρου.] Ὡς ἀξίαν ἐμοῦ σπουδάζοντος αὐτῆς· ὁ γὰρ παντελῶς ἐσπούδαζε σπεῖρον, ὑφασμα, ἐνυάλιον σπεῖρον, καὶ σπαργανῶν, τὸ αὐτῷ σκεπάζειν.

ΝΟΤΑ.

103. Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπιπείθετο.) Olim in pluribus erat, αὖτε πιπείθετο. Sola *Eustathii Romana* rectè habuit, αὖτ' ἐπιπείθητο, ut & olim, *Odyss.* μ'. v. 324. ubi rectè in omnibus; ut & τ'. v. 148.

NOTÆ IN SCHOLIA.

91. 92. 94. 95. 99. 100. 101. 102. Hæc *Scholia*, ex *Aloysii* MS. auxi, aut addidi, fere omnia: Pauca enim ex singulari Codice MS. GC. ut totum 94. Partem 99. 100. 101. Ad *Scholii* 99. explicationem, Confer *Hesych.* v. Ταφήια.

104. Ἔνθα τότε.) Totum hoc *Scholion*, ex MSS. & Impressis paritèr compositum.

103. Ἐπιπείθετο.) Hoc *Scholion*, post ἀνέλυεν, ab ἐπὶ δαΐδας, *inclusive*, in MSto *Aloysii* deest, nec tamen ideò, quod aliquis in *Iliade* semper pronuntiat, à *Schrevelio* suffarcinatur; extat enim in *Aldinâ* Scholiorum Editione; quod dicendum de Omnibus aliis, quæ in *Odysseâ Schreveliana* Editionis habentur, nec in MSS. comparent.

VARIÆ LECTIONES.

99. Εἰς ὅπ) γρ. εἰσόπι, vid. ad *Odyss.* τ'. v. 144.

Ὡς

Ὣς τελέτες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τὴν γ' ἀλλύουσαν ἐφθέγξαμεν ἀγλαὸν ἰφθ.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
Σοὶ δ' ὧδε μνησῆρες ὑποκείονται, ἵν' εἰδῇς
Αὐτὸς σῷ θυμῷ, εἰδῶσι δ' ἅπαντες Ἀχαιοί·
Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
Τῷ, ὅτεῳ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνῃ αὐτῇ.
Εἰ δ' ἔτ' ἀνήσῃ γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
Τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
Ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
Κέρδεά θ', οἷ' ὑπὸ πὶν ἀκούομεν ὑδὲ παλαιῶν,
Τάων, αἳ πάρος ἦσαν εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,
Τυρώ τ', Ἀλκμήνη τὲ, εὐπλόκαμός τε Μυκήνη·

" Sic triennio quidem latuit dolo, & perſuaſit Achæis:
" Sed quum quartus ven t annus, & advenerunt horæ,
" Et tunc certe aliqua dixit mulierum quæ bene ſciebat;
" Et ipſam diſſolventem invenimus pulchram telam.
" Sic illa quidem pertecit, etiam nolens, præ neceſſitate.
" Tibi verò ſic proci reſpondent, ut ſcias
" Ipſe tuo animo, ſciant & omnes Achivi:
" Matrem tuam dimitte; jube autem ipſam nubere
" Illi, cuicunque pater juſſerit, & placuerit ipſi.
" Si verò amplius vexabit multo tempore filios Achivorum,
" Hæc agitans in animo, quæ ei abunde dedit Pallas,
" Operaque ſcire inſignia & mentem ſanam,
" Verſutias, quales nunquam aliquam audivimus neque veterum,
" Earum, quæ olim fuerunt pulchricomæ Achivæ,
" Tyróque, Alcmenéque, pulchricomáque Mycene:

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Τελέτες.] Ὁ μὲν χρόνος, βαρέως· ὁ δὲ μεταφορικὸς ἐκ χρόνου, ὀξυτόνως. Ἔληθεν.] Ἐλάνθανεν, ἢ ἔλαθεν.

107. Καὶ ἐπήλυθον ὧραι.] Ὥραι δὲ τετράδες ἦσαν· ὡς σημαίνεσθαι ἔλεγε, Τάχα δὲ εἶσι πέμπτον, οἷον τελεωθήσεσθαι.

108. Καὶ τότε δή τις ἔειπε.] Ποικίλη οἰκονομία εἰς τὸ ἐξῆς, ἵνα καὶ τῷ Τ θηλυκῶν ἀναίρεσιν ἱστόρως παραδιξάμενος δηλώσῃ ὁ ᾧ δηλικὴ ἀπιστία.

110. Καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης.] Τὸ βίαν τῶν μνησήρων ἐδήλωσεν.

111. Σοὶ δ' ὧδε μνησῆρες ὑποκείονται.] Ἀντὶ δὲ ὕπνου λέπεκείονται. ὅμως ὃ, ὅπερ ὁ Ἀντίνοος ἑαυτῷ τοὺς ὅλους μνησῆρας ὑποκείσθαι, ὡς αὐτὸς ὢν οἱ πάντες· καλῶς ἄρα καὶ πάντων αὐτὸς πιστεῖται, ὑπ' Ὀδυσσέως βληθείς.

114. Ὅτεῳ.] Ὅτῳ, ὡς Πηλέως· ὃ δὲ ὑπὸ τὴν γαμῆς Ἰκαρίᾳ δηλοῖ· ἐν οἷς, Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασιγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῃ γήμασθαι.

115. Εἰ δ' ἔτ' ἀνήσει γε πολὺν χρόνον.] Ἡ ἀντιπόδοσις, ἐν τῷ, Ἡμεῖς δ' ὅτ' ἐπὶ ἔργα, τὰ δὲ λοιπὰ λεκτέον μέσα, ἢ ἀναστροφόδην τὸ, Εἰ, καθ' ὡς εἴωθε ποιεῖν· ὡς ἐν τῷ, Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας. Ἀνήσῃ.] Ἀνιήσῃ, λυπήσῃ.

116. Ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη.] Πικρῶς καθαψάμενος ἐκ τῆς Πηνελόπης, ἀλαζόνα αὐτὴν βάλλει τῇ ἐγκαμμίσει.

117. Ἐπίστασθαι.] Εἰδέναι.

118. Κέρδεα.] Παναρχαίμως· οὐχ ὡς ἡμεῖς, τὸ Φιλοχρηματίαν.

119. Εὐπλοκαμῖδες.] Εὐπλοκαμοῖς, ὡς εὐκρηπῖς, πολυψηφίς.

120. Τυρώ.] Σαλμωνέως θυγάτηρ· ἔχει δὲ ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Πελίαν. Ἀλκμήνη.] Ἠλεκτρύωνος θυγάτηρ. Μυκήνη.] Ἰνάχου θυγάτηρ ἐκ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ. Εὐστέφανος.] Καλὴν στέφανον ἔχουσα· στέφανη δὲ κόσμος γυναικῖος.

ΝΟΤΑΕ.

106. Τελέτες) *Ammonius*, Περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων, Τρίστες βαρυτόνως, καὶ τελετὲς ὀξυτόνως, διαφέρει, φησὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης· ἐὰν μὲν γὰρ βαρυτονήσωμεν, ἴσον ἐπὶ χρόνου· διὸ καὶ Ποιητής φησιν, Ὣς τελέτες μὲν ἔληθε δόλῳ· ἐὰν δὲ ὀξυτονήσωμεν, τελετὴς, ὡς εὐφυὴς, ἴσον ἐπὶ ἡλικίας, οἷον, τελετὴς τὸ παιδίον· ὄφελε τὸ Ἐξετὴ ἀδμήτῳ· χρὴ δὲ ἀναγινώσκειν, ὡς ἀξιοῖ Ἀσκαλωνίτης. Conter *Iliad.* ψ'. v. 266.

114. Ὅπῃ) *Ionicè* pro ὅτῳ. Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 491.

NOTÆ IN SCHOLIA

106. Τελέτες) Hoc *Scholion* ex *Aloyſii* & *Gouvillo-Caienſ.* MSStis.

115. Ἀνιήσῃ) Et hoc ex duobus prædictis.

117. Ἐπίστασθαι) Et hoc itidem.

120. Τυρὼ) Hoc *Scholion* ex duobus Prædictis MSS. addo, aliud alio ſupplendo.

VARIÆ LECTIONES.

120. Εὐπλόκαμος) κ. Ἐὐσίφων, MS. CCC. & MS. GC. *Br. Schol.* & *Pauſanias*, Corinth. fol. 58.

Τάων ὕπις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείη
Ἤίδη· ἀταὶρ μὴν τῦτό γ' ἐσαίσιμον οὐκ ἐνόησεν.
Τόφρα γὰρ ὃν βιόλόν τε τεὸν καὶ κλῆματ' ἔδονται,
Ὄφρα κέ οἱ κείνη τῦτον ἔχῃ νόον, ὄφρα τοὶ νῦν
Ἐν φήθεσι πῆσι θεοί· μέγα μὴν κλέος αὐτῇ
Ποιεῖτ', αὐταὶρ σοί γε πολὺν βιότοιο.
Ἡμεῖς δ' ὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴομεν, ὔτε πῃ ἄλλῃ,
Πρίν γ' αὐτοῦ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὥ κ' ἐθέλῃσιν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνο', ὕπως ἐστὶ δόμων ἀέκητι ἀπῶσαι,
Ἣ μ' ἔτεκ', ἠμ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με, πολλὸν ἀποτίναι
Ἰκαρίῳ, αἴκ' αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δ' δαίμων

" Illarum nulla similes artes Penelopæ
" Norat: cæterùm quidem hoc laudandum nequaquam cogitavit.
" Tam diu igitur victum tuum & bona consument,
" Donec illa hunc habebit animum, quem quidem nunc illi
" In pectoribus posuerunt Dii: magnam quidem gloriam sibi
" Comparat, cæterùm tibi desiderium multi victûs.
" Nos verò nec ad res nostras antè ibimus, neque aliquò aliò,
" Antequam ipsa nubet Achivorum, cuicunque voluerit.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà aliocutus est,
" Antinoe, nullo modo licet è domo invitam expellere,
" Quæ me peperit, quæ me enutrivit; pater autem meus alicubi terræ
" Vivit, sive mortuus est: durum sanè esset, me multa reddere
" Icario, siquidem ipse volens matrem dimiserо.
" Ex patre enim mala patiar, aliaque Deus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

125. Ἐν φήθεσι πῆσι θεοί.] Θεόσδοτον λέγει τὸν Πηνελόπην, ἀλλ' οὐκ ὄντως ὁ νῦν· ἀλλ' ἱκανῶς τὸν Τηλέμαχον ἀπαίσιον τῇ μητρὶ· ἢ ἀφ' τὸ ἴδιον συμφέρον παρορᾷ τὸ τῆς Τηλεμάχου. ἔστι δὲ τῦτο ἐκ φύσεως ἐκπεφυκὸς μίσος. ἀληθῶς γὰρ ὕστερον τοῖς μνηστῆρσιν.

126. Πολέσιν.] Πολλῶν.

127. Ἡμεῖς δ' ὔτ' ἐπὶ ἔργα.] Τῦτο ὡσεὶ κακῶς τοῖς μνηστῆρσιν, ἐξὸν σωθῆναι ἄλλως τοσαυτομίας, ὅμως πάντων ὁμῶς ἐφειδόντος, παντελῶς ἐφθάρησαν. ἐπεὶ οὖν ὁ πολλαπλοῦς ὕστερος ὁ Ἀντίνοος λόγος, ὡς οἰκεῖος τῆς καλῆς τῆς μνηστήρων ὑποκλοπῆς ἀναφώνησε. Ἴθμ.] Πορευόμεθα, ἄπιμεν.

128. Γήμασθαι.] Γαμεσθῆναι.

130. Ἀπῶσαι.] Πυνθάνεται, καὶ συνβούλου, ἢ ἐχὸν τοιαῦτα ἐσόλικυσεν ὁ Τηλέμαχος. Δόμων ἀέκητι ἀπῶσαι.] Καὶ ὕτος πιχνικῶς ἄρασι μετεκλῶ τὴν ἀντίρρησιν ποιεῖται. ὡδὶ μὲν γὰρ τὰ ἀπαίτησις ἢ τὰ ὑποχίσεως σωτικά. παραπερύσας δ', ὅτι μοιλίως ἀπερυθριάσεν ὁ Ἀντίνοος, ὡσεὶ τῦτο τὴν ἀντίρρησιν ποιεῖται. ἔτι γὰρ ὡσύφορον τὸ πολλῷ τὸ ὑπὲρ τὸ φύσεως λόγον αὐτικατατιθῆσαι. ὅρα δὲ τὴν ὑπαλλαγὴν τῦ ῥήματος. ὁ μὲ ψιλῶς εἶπεν, ἀπίτιμψον. ὁ δὲ τῦτο ἀν φησιν ἀπώσασθαι. ἢ ὁ μὲ μητέρα. ὁ δὲ, Ἣ μ' ἔτεκε, ἢ μ' ἔθρεψε, ἐπὶ τῦτοις, τὸ εἰπεῖν. Ἀπῶσαι.] Ἀπωθῆσαι, ἀβαλεῖν.

131. Ἣ μ' ἔτεκ', ἢ μ' ἔθρεψεν.] Ἐπίτασιν δηλοῖ γονικότητος τὸ, ἢ μ' ἔθρεψε, πολλαὶ δὲ μητέρες ὑποτιθέασι τοῖς τέκνοις τὰ τίτθια. Δοὺς ἐ ἀποτίσειν.] Ἀφ' τὸν ἄπαιδον εἰλήφασιν.

132. Ζώει.] Ἀντὶ τῦ ζῇ. Κακὸν δέ με πόλ' ἀποτίνειν.] Ἐπαινῦσι πάντες· λέγει γὰρ, ὅτι Κακὸν ἴσως, πολλοῖς ὑπάρχειν μὲ ἡμερέσιον, ἀποτίμψαι τῷ θυμαρεῖ τῦ Ἰκαρίῳ. Κακὸν δέ με πόλ' ἀποτίνειν.] Κατ' ἴσιν τὸ ὑπομνηματίσαν ὁ τῦτον ἐξήγησις ἡμαρτη. φασὶ γὰρ ὡς ἔθος, εἰ τις ἑκὼν ἐξ οἴκου γυναῖκα ἀπέπεμψε, χρήμασιν ἀποτίνειν, τοῖς αὐτῆς συγγενέσι, καὶ τῷ πατρὶ φησὶν ὅτι, ὅτι κακόν ἐστι. ἐ οἷον ἀλυσιτελὲς, εἰ οὐκ ἐθέλοις τὸ οἰκεῖον τῷ μητέρος· πολλὰ γὰρ ἀποτίσει τῷ Ἰκαρίῳ ἄμεινον ἢ ὅτι ἀφεσίθειεν. Κακὸν δέμας πόλ' ἀποτίνειν.] Καὶ εἰ δεῖ χρημάτων φησὶν, ἀλλὰ σοὶ τὰ ὑπαρχόμενα. Ἐκ γὰρ τῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δ' δαίμων. Δώσει. εἶπε γὰρ ὑπερβατῶς. αἴκεν αὐτὸς Ἰκαρίῳ ἀπεπέμψω τῶν μητέρα. ἐπεὶ, εἰ σοὶ χρημάτων ἕλεγε, σμικροψύχως ἀνεφαίνετο ἔ πατρός· ἢ γὰρ ἀπαγωγὴ αὐτοῦ, ἐκποδὼν, φησὶν, ἀσεφάλῳ πατρὶ ἐδόλου σοὶ φησὶν. ἄλλως τε καὶ Καλύμαχον, μαλιστὰ μοιῦσι ἐπιχθονίων. διὸ Ἀρίστραχον αἰτεῖ τὸ, Ἔσσῃ. οὓς ἐ τῦτον ἐγὼ πατρὶ μῦθον εἰπέμεν. ἀφιστὰς γὰρ ἐστ ἐ σοὶ πάντα τὴν δόσιν.

134. Ἐκ γὰρ τοῦ πατρός.] Ἀπὸ τοῦ πατρός. Πείσομαι.] Ὑποφθῶ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. Πολέσιν) Πολλῶν, ex iisdem MSS.

127. In fine. Ἴθμεν) Πορεύόμεθα, ἄπιμεν, ex iisdem MSS.

128. Γήμασθαι) Γαμεσθῆναι, MS. GC.

130. Ἀπῶσαι) Ἀπωθῆσαι, ἀβαλεῖν, ex duobus MSS. ut prius.

132. Ζώει) Hoc *Scholion*, usque ad Ἰκαρίῳ, ex duobus MSS. Ad hujus loci explicationem facit illud *Demosthenis* contra *Baotum*, Καὶ μὴν πάνυ, ἐ ἀνδὸς αὐτῆς τελευτήσαντος, ἀπολιπῦσα τὸν οἶκον, καὶ κομισαμένη τὴν προῖκα, κλ. Scilicet ex stipulatione & lege.

VARIÆ LECTIONES.

123. Βιότοιό τε τεοῦ) γρ. βίοτον τ' σὸν, MS. GC.

132. Ζώει) γρ. ζώῃ, MS. GC. & *Br. Schol.*

Δώσει.

Δώσῃ· ἐπεὶ μήτηρ γυναικὸς ἀρήσιτ' Ἐρινῦς
Οἴκῳ ἀπερχομένῃ· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
Ἔσται· ὡς δ' αὖτον ἐγὼ πολὺ μῦθον ὀΐσω.
Ὑμέτερος δ' εἰ μὴν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
Ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατ' οἶκους·
Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
Κείρετ'· ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴ κέ ποτε Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· τοῦ δ' αἰετὼ ὑψιπετήεντε Διὸς
Ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
Τὼ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο,
Πλησίω ἀλλήλοισι πτερυγωμένω πετόωντο·

"Dabit, poſtquam mater odioſas imprecata fuerit Furias,
" A domo diſcedens; reprehenſio verò mihi ex hominibus
" Erit. Adeò hunc ego ſermonem nunquam dicam.
" Veſter verò ſiquidem animus indignatur illis,
" Exite è domo meâ; alias curate dapes,
" Veſtra bona edentes, alternis convivüis per ſingulas domos.
" Si verò vobis videbitur ſatiùs & meliùs
" Eſſe, viri unius ſubſtantiam impunè perdere,
" Corrodite; ego verò deos invocabo ſempiternos;
" Si unquam Jupiter dabit talionis opera fieri,
" Inulti deinceps intra domum peretis.
Sic ait Telemachus: huic vero duos aquilas late-videns Jupiter
Ex alto à vertice montis præmiſit volare.
Hi aliquandiù volabant ad flatum venti,
Propinqui invicem, extendentes alas:

ΣΧΟΛΙΑ.

135. Ἀρήσιτ' Ἐρινύς.] Τοῦτο ἴλεγον ἐπηπιάζειν τὴν διὰ οἱ ὕστερον, ὡς παρὰ Φερεκράτει. Ἀρήσῃ.] Καταξιῶ, ἐπικαλέσῃ.

137. Ἐνίψω.] Τὸ μὴ σφοδρότερον καὶ ἀπειλῆς λέγων. Μετ' ἀπειλῆς ἐπιπλήξω, σοφιεῖν, λοιδορήσω.

138. Νημερτέα.] Μεμαθὼν ἀγαθά.

139. Ἔξιτε.] Ἐξέρχεσθε. Ἀλεγύνετε.] Εὐτρεπίζετε.

140. Ἀμειβόμενοι κατ' οἶκους.] Ἐναλλάσσοντες κατὰ λογισμόν.

143. Κείρετε.] Συντόμως εἰπὼν. Ἐπιβώσομαι.] Ἐπιβοήσομαι, ἐπικαλέσομαι.

146. Τοῦ δ' αἰετώ.] Τὸ τοῦ ἀδιαστίκτως· ἴσως δὲ τοῦ Τηλεμάχου. Αἰετώ.] Αἰετὼ, δύο. Τοῦ δ' αὐτοῦ.] Ἡ μὲν ἐξ ὄρους ἄφιξις, τὸν δὲ ἀρχὴν ἐπάνοδον Ὀδυσσέως, καὶ δ' παιδὸς, σημαίνει. καὶ ὁ μὲν τὸ ἀρχαῖς ἐρεσσόμενα πτε-

NOTÆ IN SCHOLIA.

135. Ἀρήσιτ' Ἐρινύς) Τοῦτο ἴλεγον ἐπηπιάζειν τὴν διὰ οἱ ὕστερον, ὡς παρὰ Φερεκράτει. Ità emendo ultimam vocem, ex malè disjunctis ejuſdem Syllabis, ὡς παρὰ Φερεκράτει, ut olim. Quæ noſtra Lectio confirmatur ex his *Euſtathii*, fol. 1438. lin. 36. Ἔνθα σημειώσαι, καὶ ὅτι τὸ Ἐρινύς ἀρήσῃ, ἢ ὅλως ἦν τοῦτο, ἐπηπιάζειν ἴλεγον οἱ Παλαιοὶ, ἀντὶ δὲ καθαρεύσαι, σοφίσαντες καὶ χρῆσιν Φερεκράτους τούτου. Ὕστερον ὡς ἐπηπιάζει τὸ πατρὶ. *Plato* quoque in *Phædro* utitur. Hinc explicatur illud *Heſychii*; Ἐπηβώνους) Καταξιώσῃ. Ἐπηπιάζειν δὲ τὸ καθαρεύσαι, σὺν ἦτοι πικαλέσαι.

137. Ἐνίψω) Voculas, μετ' ἀπειλῆς ἐπιπλήξω ex utriſque MSS.

138. Νημερτέα) Μεμαθὼν ἀγαθά. MS. *GC.*

139. Ἔξιτε) Ἐξέρχεσθε. Ἀλεγύνετε) Εὐτρεπίζετε, ex eodem MS. Vid. ad α'. v. 374.

140. Ἀμειβόμενοι κατ' οἶκους) Ἐναλλάσσοντες κατὰ λογισμόν. MS. utrumque. Κατ' οἶκους ego addo, ex *Textu*, ut Expoſitionis Ratio pateret.

143. Κείρετε) Συντόμως εἰπὼν MS. *Aloyſii*. Ἐπιβοήσομαι) Ἐπιβοήσομαι, ἐπικαλέσομαι, MS. *GC.*

146. Τοῦ δ' αὐτοῦ) *Scholii* pars prior, ad διὰ κῆς, ex utroque MS. Pars altera jam olim ex *Euſtathio*, aut viceverſâ.

147. Ὑψόθεν) Hoc ex MS. utroque.

149. Τετιημένω & deinceps, ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

144. Αἶκε πόθι Ζεὺς δῶσι) γρ. αἴκε πόθι Ζεὺς δῶσι, ut Codd. ferè omnes, ad α'. v. 128. Αἶκε Ζεὺς δώῃσι. *Florentin.* in hoc loco; at in illo, ut reliqui, αἴκε πόθι &c.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσῳ ἀγορῇ πολύφημον ἱκέσθην,
Ἔνθ' ἅμ' ἰδινηθέντε πτερὰ πυκνὰ πέσθην πολλά,
Ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὄσσοντο δ' ὀλέθρου·
Δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειὰς, ἀμφί τε δειρὰς,
Δεξιὼ ἧίξαν ἀφ' τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
Θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἄνωγε τελέεσθαι ἔμελλον.
Τοῖσι δ' ἐπὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης,
Μαστορίδης, ὃ γὰρ οἷος ὁμηλικίῃσιν ἐκέκαστο,
Ὀρνίθας γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι,
Ὅς σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτέ μευ νῦν μᾶλλον, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω·
Μνηστῆρσιν δὴ μάλιστα πεφασμένον αὐδὴν εἶπον,
Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
Δὴν ἀπανεύθε φίλων ἔσται, ἀλλά που ἤδη

Sed cùm jam ad mediam concionem celebrem perveniſſent,
Hic converſi quatiebant alas denſas,
Aſpexerunt autem omnium capita, portendebantque mortem;
Laniantes verò unguibus maxillas, circumque collum
Ad dextram volárunt, & per ædes & per urbem ipſorum.
Admirati verò ſunt aves, poſtquam viderunt oculis,
Diſpiciebantque in animo, quæ perfici debebant.
His verò interiatus eſt ſenex heros Halitherſes
Maſtoridis; hic enim ſolus æquales vincebat,
In avibus dijudicandis & fatalibus edicendis,
Qui inter eos benè ſapiens concionatus eſt & dixit,
" Audite nunc me, Ithacenſes, quodcunque dixero:
" Procis autem potiſſimum ſignificans iſta dico;
" Illis enim ingens periculum imminet: non enim Ulyſſes
" Diu ſeorſum à ſuis amicis aberit, ſed alicubi jam

ΣΧΟΛΙΑ.

150. Πολύφημον.] Ἐν ᾗ πολλαὶ φῆμαι, ἢ πολλαὶ κληδόνες εἰσίν.

151. Ἔνθα.] Ἐκεῖ. Ἐπιδινηθέντε.] Ἐπισραφέντες. Τιναξάσθην.] Ἐπάναξαν. Πολλά.] Πυκνά. Πτερὰ πολλά.] Ἢ διότι πολλὰς ἀπέβαλον καὶ τὰ ἰσηκόων, μνηστῆρας δηλαδὴ καὶ κήρυκας, καί τινας τῶν δ' οἴκων· ἢ διότι διαπτάσασι τοὺς μνηστῆρας, οἷονεὶ ἐπαφίεσθαι πτερούσας.

152. Πάντων κεφαλάς.] Κοινὴν βλάβην δηλοῖ. Ὄσσοντο.] Προεμαντεύοντο.

153. Δρυψαμένω.] Καθάπαξ ἀράξαντες καὶ λοπὴν ὑσάντες. Δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσιν.] Ἐπειδὴ οὐ μόνον μνηστῆρσιν, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἰθακησίοις ἔσαι κακὰ καὶ πολλοὶ τὰς παρειὰς ἐπ' αὐτῷ δρύψονται. καὶ Ἰαμβλιχος οἵδεν ὄρνιθας, οἱ αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀναιρεῖσιν, ἐπὶ δηλώσει μέλλοντες κακῶ ἐκεῖσε φύσιν μιᾷ τοι.

154. Δεξιὼ ἧίξαν.] Ἀναβλικοὶ, οἱ αὖσοι. Καὶ πόλιν αὐτῶν.] Ἢ τὴν Ἰθακησίων, ἢ τὴν ἀετῶν· ὡς ἐπαναξαφέντων ἐνθα ὤκουν· ὁ δὲ ἐδύλιε, ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς δὲ Τηλέμαχον ἀπολείπει τοὺς μνηστῆρας, αὖθις εἰς ἀγρὸν ἀπιόντες, ἵνα πάλιν καὶ οἰκίαν τὴν καταπαύσιν τῶν ἀετῶν λίγη, ἀφ' ἡμῶν δὲ βασιλικῶς τοῦτο ζώμεν.

156. Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν.] Οἱ γὰρ κακοὶ τὰς σφαίξεις κακὰς καὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι· τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν σημείων, τοῖς μὲν ἀγαθοῖς, τὸ χαίρειν, τοῖς δὲ πονηροῖς λύπτροπὴν τοῦ κακοποιεῖν τὸ τολμᾶν. Ὥρμηναν.] Διελογίζοντο, διενοήθησαν. Ἄπιρ.] Καθάπερ.

157. Γέρων ἥρως.] Τοιούτων γὰρ ἀνδρῶν, ἡ πολυπειρία. Ἀλιθέρσης.] Νησιώτης καὶ ἁλιευτικὸς σχέσιν ὄνομα, ὁ σὺν τῇ ἁλὶ διανοίᾳ θεραπεύων.

158. Ἐκέκαστο.] Ἔσχεν.

162. Πιφαυσκόμενος.] Προμηνύων, σημαίνων. Εἴρω.] Ἐρῶ, λέξω.

NOTÆ.

160. Ὅς σφιν) Olim ὅ σφιν, quòd *Amanuenſium* incuriâ σ' alterum excideret, quod in ſimilium Literarum congreſſu, fieri ſolet. *Homerus* enim σφὶν & σφίσιν & σφὶ ſæpè, nunquam φὶν, φίσιν, aut φὶ dixit; quod Notandum, quoties hæc ſcriptura occurrit, ut ſæpè ſæpiùs olim, in MSS. & *Impreſſis*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

150. Πολύφημον) Et hoc ex MSS. iiſdem.

151. Ἔνθα) Ἐκεῖ, MS. GC. Ἐπιδινηθέντε) Ἐπισραφέντες, MS. GC. ἐπισραφέντες, MS. *Aloyſ.* Τιναξάσθην) Ἐπάναξαν, MS. utrumque. Πολλὰ) Πυκνὰ, MS. GC. Reliqua jam olim ex *Euſtathio*, cujus auctoritate, pro ᾗ, lego δηλαδὴ.

153. Δρυψαμένω) Καθάπαξ ἀράξαντες, καὶ λοπὴν ὑσάντες. Ex utroque MSto; quæ ſequuntur, jam olim Impreſſa, ut plurimùm ex *Euſtathio* ſunt ſumpta; certè ab illo lucem mutuantur.

156. Ὥρμηναν) Διελογίζοντο, διενοήθησαν. Ἄπιρ) Καθάπερ. Ex utroque MS. *Aloyſii* & GC.

158. Ἐκέκαστο) Ἔσχεν, MS. *Aloyſii*.

162. Πιφαυσκόμενος) Hoc *Scholion*, ex MS. GC.

VARIÆ LECTIONES.

151. Πτερὰ πολλὰ) γρ. πτερὰ πυκνὰ, MS. *Gonvillo-Caren.*

154. Δεξιὼ ἧίξαν) γρ. δεξιὰ ἧίξαν, MS. CCC.

160. Ὅς σφιν) γρ. ὅς φιν, vid. in *Textum*.

Ἐγὼ

Ἐγγὺς ἐὼν, τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύσῃ
Πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
Οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Φραζώμεσθ', ὡς κεν κατὰ τοῦσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Παυέσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊον ἔσται.
Οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
Καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελουτηθῆναι ἅπαντα·
Ὡς οἱ ἐμυθεόμεθα, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
Ἄγνωστον πάντεσσιν, ἐείκοστῷ ἐνιαυτῷ,
Οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἀντίον ηὔδα,
Ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν,
Οἶκαδ' ἰὼν, μήπως τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·

" Propè cùm sit, his ipsis eadem & tatum clanculùm molitur
" Omnibus, pluribus etiam aliis malè erit,
" Qui habitamus Ithacam claram: sed longe antea
" Consideremus, quomodo finem faciamus; quietam ipsi
" Quiescant: etenim ipsis statim hoc utilius est.
" Non enim inexpertus vaticinor, sed benè doctus.
" Etenim illi affirmo perfecta esse omnia;
" Quemadmodum illi prædixeram, quando ad Ilium conscenderunt
" Argivi, cum ipsis etiam conscendit versutus Ulysses:
" Dixi, postquam mala multa passus esset, amisissetque omnes socios,
" Incognitum ab omnibus, vicesimo demum anno,
" Domum venturum: hæcutique nunc omnia perficiuntur.
Hunc rursus Eurymachus, Polybi filius, contra alloquutus est,
" O senex, agedum nunc vaticinare tuis liberis
" Domum vadens; nè fortè quid mali patiantur in posterum:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

165. Φυτεύσῃ.] Καθασκευάζῃ· ἴδιον οἱ ὕστεροι ἱστορίαν, τὸ δολίευσαι.

166. Πολέσιν.] Πολλοῖς. Κακὸν ἔσαι.] Ἥγουν ζημία.

167. Οἳ νεμόμεσθα.] Συνάπτει ἑαυτὸν τοῖς κακωθεῖσι μίμησει λόγου τὸ φιλαλήθες. Νεμόμεσθα.] Οἰκοῦμεν. Εὐδείελον.] Εὐσκόπιστον, ἢ εὔδηλον καὶ φανερὸν, καθὸ νῆσός ἐστι. Πᾶσαι γὰρ αἱ νῆσοι συγκεκρύμμεναι ἠπείρους εὐδηλόπιστα ἔχουσι τὰ ἑῷα. ἢ τὴν εὐ σκοῦς δύσιν ἑ δήλην κεκριμένην. Δήλη γὰρ, ἡ δύσις, τυπίσει ἱστορίᾳ.

169. Ἄφαρ.] Συναπτικῶς, εὐθέως· ἀπὸ δ' ἄπλου, ἄψω, ἧφα, ἄφαρ· ψιλοῦται ὑ Αἰολικῶς.

170. Ἀπείρητος.] Ἄπειρος, ἀμαθής. Μαντεύομαι.] Μαντικῶς λέγω.

171. Καὶ γὰρ ἐκείνῳ.] Συνιεῖσι ἑαυτὸν ἐπὶ μαντικῇ, παῦται λέγει. Φημὶ.] Πιστεύω, μαντεύομαι. Τελευτηθῆναι.] Τελειωθῆναι, πληρωθῆναι.

172. Ὡς οἱ ἐμυθεόμεθα.] Συναπτέον ἕως, τὸ πολύμητις Ὀδυσσεὺς, δύναται δὲ καὶ ἐπὶ δ μυθεόμεθα εἰζευκτοῖς ἄνω αὐτὸ ἀποδίδως, ἐ ἀφ' ἑτέρας ὑποχῆς ἀναγινώσκειν, ὅτι Ἴλιον εἰσανέβαινον, ἵν' ὑποτάξωμεν μετὰ τὸ Ἀργεῖοι, ἐ Ὀδυσσεύς. ἡ ὑ ἀπόδοσις, Φῆν κακά.

174. Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντα.] Μέχρι δ, Τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται, συνόψις πάσης τ' Ὀδυσσείας. Φῆν.] Ἔφην, εἶπον.

175. Ἄγνωστον.] Μὴ γνωριζόμενον.

N O T Æ.

178. Ἐπιβώσομαι) Ionicè, pro ἐπιβήσομαι, ut ἐπίβωτις, pro ἐπιβότης, *Anacreon* v. 1104. & τεινωμένῳ, pro τετηκυίᾳ, *id.* v. 1259. Ità νωτάμενος *Theocrito*, βιβωμένῳ & ἀνίβωσα, *Herodoto*; ut & βωθήσαντες, pro βοηθήσαντες. Vid. *Eustath.* fol. 288. lin. 13. fol. 1428. lin. 30. & fol. 1856. lin. 11.

NOTÆ IN SCHOLIA.

165. Φυτεύσει) Καθασκευάζῃ· Ità MS. *Aloysii* rectè, καθασκευάζῃ, MS. *GC.* non bene. In alterâ *Scholii* parte, pro ὑποκρύσιεν, & δολιχεύσαι substituo, ὑποφυσιεν & δολιεύσαι, ex *Eustathio*, fol 1440. lin. 2. Ὅθεν οἱ ὕστεροι, λαβόντες ἀρχὴν, ὑπερύσιεν φασὶ τὸ δολιεύσαι. Et ità Vett. Codd. Impressi apertè legunt.

167. Νεμόμεσθα) Οἰκοῦμεν. Εὐδείλον &c. ad finem. Omnia ex utroque MSSto, excepto, quòd Δείλη γὰρ—ad finem, in *Aloysii* solo.

170, ad 175. 182. ad 186. Omnia, quæ addita sunt in his *Scholiis*, ad ea, quæ antehàc erant *Impressa*, ex alterutro, vel utroque, MSto sunt desumpta; ut 170, ex utroque; 171, ex MSto, *Aloysii*, excepto, quòd ibi μαντεύω, quam Vocem *Lexica* vix agnoscunt. *Ibid.* Τελουτηθῆναι, &c. ex solo MSto, *GC.* ut & 174. in fine, Φῆν &c. 175, Ἄγνωστον, &c. ex utroque; 180, πολλὸν &c. ex MS. *GC.* 182, Φοιτῶσι &c. ad μαντικοὶ, inclusivè, ex utroque; & ità de aliis.

VARIÆ LECTIONES.

170. Μαντεύσομαι) γρ. μαντεύομαι. *Br. Schol.*

Ταῦτα

Ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
Ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
Φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὤλετο τῆλ'· ὡς καὶ σὺ καθφθίθοις σὺν ἐκείνῳ
Ὤφελες· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
Οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνιείης,
Σοί οἴκῳ δῶρον πολυδέγμενος, αἴκε πόρησιν·
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε κέ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴκε νεώτερον ἄνδρα, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς,
Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
Αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρότερον ἔσται,
Πρῆξαι δ' ἔμπης ὔπι δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε·
Σοὶ δέ, γέρον, θωὴν ὀπιθήσομεν, ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ
Τίνειν ἀχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσεται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός,

" In his autem ego te longè melior sum
" ad vaticinandum:
" Aves sanè multæ sub radiis solis
" Volitant, neque omnes ad auspicia
" aptæ; porrò Ulysses
" Perîit longè: utinam etiam tu periisses cum illo
" Debuisses: non tanta vaticinans blaterares,
" Neque Telemachum iratum sic incitares,
" Tuæ familiæ donum expectans, si quod præbeat:
" Sed tibi edico, quod etiam perfectum erit,
" Si juvenem virum, veteraque & multa doctus,
" Deceptum verbis incitaveris ad irascendum,
" Illi quidem ipsi molestius *aliquid* erit,
" Efficereque tamen neutiquam poteris illorum gratiâ:
" Tibi verò, ô senex, mulctam infligemus, quam in animo
" Luens, indignè feras; gravisque tibi erit dolor.
" Telemacho autem inprimis ego suadebo ipse,

ΣΧΟΛΙΑ.

180. Πολλόν.] Πολύ.

182. Φοιτῶσι.] Παρεγκίνονται. Ἐναίσιμοι.] Μαντικοί.

183. Ὡς ἐσὺ καθφθίοιο.] Τὸ ὡς, ἀναφορικόν ἐστι, καὶ συναπτέον ἐπὶ τὸ ἑπάνω. ἢ ἀντὶ ὅ, εἶπε, καὶ λάβε ἄλλης ἀρχῆς αὐτὸ ἀναγνωστέον. Καθφθίθαι.] Καθφθαρῆναι.

185. Ὧδ' ἀνιείης.] Ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, ὡς τιθείης. κυπριακὴ ἡ λέξις· ὅτι τὸ κύπρια τὸ δίσημον ἀνίεις, ἀφίεις καλοῦσι. δωσεωτίου· ἐστὶ γὰρ ἀντὶ τοῦ ἀναπίθους. λάβε μισθοφορᾶς τὰ κωπηλῶν, τὰ ἰφθίστων ἰμάντων τοῖς κυσίν. ψιλοῖ δὲ Ἐλλάνικος περὶ τὴν αἰτίαν, καθεχόμενος τὸ λυπεῖσθαι. καὶ γὰρ τοῦτο, ἔχειν γράφουσιν, ἀνιᾷς. τοιαύτη γὰρ ἡ συζυγία. Ἄλλος, Ἀνιείης.] Ἀναπείθεις· ἢ ὃ μισθοφορὰ τὰ λίξεως εἰλκῆσαι ἀπὸ τῶν κωπηλῶν τοὺς ἱμάντας ἀφιεῖσαν.

186. Ποτιδέγμενος.] Προσδεχόμενος. Πόρησιν.] Παράσχῃ.

189. Παρφάμενος.] Παραπίσας, παρελκύσας. Ἐποτρύνῃς.] Παροξύνῃς. Χαλεπαίνειν.] Ὀργίζεσθαι.

190. Ἀνιηρότερον.] Λυπηρότερον. ὡς τὸ αἰδοιότερος. ὄφελλε γὰρ ἀνιηρότερον. ὅτι δὲ ἀμφοτέρων, δικαιότερος, ἀκριτότερος, λάβε δ' ἄκριτος, ἀτυδικώτερος, ἀναγκαιότερος, ἀβουλότερος, ἐπιτηδειότερος, ἀφρονέστερος. καὶ Ἀριστοφάνης, καθὼ Σίλδικος, ἐγκρίνει φιλοπαιστέστερος, παρ' Ὁμήρῳ.

192. Θωὴν ἐπιθήσομεν.] Θωὴ, ἡ ἐπιζημία ἢ τινὶ ξημία· ὅθεν αἱ θῶες, ἃ μὴ ἔχουσι πάχος. Ἄλλως, ἐνὶ θυμῷ Ζηνόδοτος. Ἐπιθήσομεν.] Ἐπιβαλοῦμεν.

193. Τίνειν.] Ἀποτίνειν, λάβε δίδες. Ἀχάλλῃς.] Δυσχεράνῃς.

194. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσομαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

189. Ἐποτρύνῃς) Παροξύνῃς. Χαλεπαίνειν) Ὀργίζεσθαι, ex utroque MSto.

190. Ἀνιηρότερον) Λυπηρότερον &c. Ut sciamus, Hæc *Scholia* nequaquam magno & Veteri illi *Didymo* tribui debere, notandum & hoc ex *Eustathio*, sumi, apud quem apertiùs explicatur, fol. 1441. lin. 50. &c. Post φαεινίστερος, addo ego, παρ' Ὁμήρῳ, etiam ex *Eustathio*, & ad sensum dilucidandum; quoniam ità legit *Aristophanes* Grammaticus, teste *Seleuco*, pro *Homerico* illo, φιλοπαιστέστερος, *Iliad.* α'. v. 122. Plurima hujuscemodi mox videbimus, ex *Eustathii* Scriniis compilata, undè & plura emendantur.

192. Θωὴν ἐπιθήσομεν) A voce, Ἄλλως, ad ἐπιβαλοῦμεν, ex utroque MSto.

193. Τίνειν) Et hoc ex utroque MSto, excepto, quòd MS. GC. ἐπιδίδες legat, MS. *Aloysii* λάβδιδες, melius. Quæ inibi sequuntur, ἢ ἀπὸ τὰς, ἵνος, τίνειν, quæ Sensui & Metro repugnant, ut indigna rejeci. Ἀχάλλῃς) Δυσχεράνῃς, ità rectè *Aloysii* MS. Utrumque per σις profert MS. *GC.* minùs bene.

194. Ὑποθήσομαι) Συμβουλεύσομαι, ex utroque MS.

VARIÆ LECTIONES.

185. Ἀνιείης) χρ. ἀνιᾷς. Vid. *Brevia Scholia*.

191. Δυνήσεται εἵνεκα τῶνδε) χρ. δυνήσεται οἷσ' ἄπαν, MS. CCC. in *Textu*, at in Margine, ut Nos. *Ibid.* Δυνήσεται) χρ. δυνήσῃ.

Μητέρα

Μητέρα ἰὼ ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Οὐ γὰρ πρὶν παύσασθαι ὀΐομαι υἷας Ἀχαιῶν
Μνησῦος ἀργαλέης ἐπεὶ ὕπνα δείδιμεν ἔμπης,
Οὔτ' ἂν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἐόντα.
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομεθ', ἰὼ σὺ, γεραιὲ,
Μύθεαι ἀκρήαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, ὐδέποτ' ἶσα
Ἔσσεται, ὄφρα κὲν ἧγε Διὶ εἰδυίῃσιν Ἀχαιὺς
Ὄν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ, πολιὸν κῆμα πάντα,
Εἵνεκα τ' ἀρετῆς ἐυδαίνομεν, ὐδέ μεθ' ἄλλας
Ἐρχόμεθ', ἀς ἔπεικὲς ὀπυέμεν ἐστὶν ἑκάστῳ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὐρύμαχ', ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
Ταῦτα μὲν ὐκ ὑμέας ἔπι λίσσομαι, ὐδ' ἀγορεύω·

" Matrem suam ad patris *domum* jubeat redire:
" Illi verò nuptias facient, & component dotem
" Insignem, quam convenit charæ filiam sequi.
" Non enim antea quieturos puto filios Achæorum
" A conjugii ambitu: quoniam neminem *timemus, utut sit,*
" Ne quidem *ipsum* Telemachum, tametsi multiloquus sit,
" Neque vaticinium curamus, quod tu, senex,
" Loqueris irritum; odio autem eris adhuc magis:
" Bona verò rursus malè absumentur, neque unquam paria
" Erunt, dum hæc ita dilulerit Achæos
" Suis nuptiis; nos verò rursus, expectantes diebus omnibus,
" Gratiâ ejus virtutis contendimus, neque ad alias
" Ibimus, quas decens ducere est unicuique.
Hunc rursum Telemachus prudens contra loquutus est,
" Eurymache, & alii, quotquot proci generosi,
" Ista quidem non vos ampliùs precor, neque dico:

ΣΧΟΛΙΑ.

195. Ἧν.] Τὴν ἑαυτῆ. Ἀνωγέτω.] Κελευέτω.

196. Οἱ ϗ γάμον τεύξουσιν.] Εἰπὼν εἰς πατρὸς, μετέβη εἰς τὸ πληθυντικόν· οἱ ϗ γάμον τεύξουσιν, δηλονότι οἱ μνηστῆρες, καὶ ἑτοιμάζουσιν ἕδνα, ὅσα δεῖ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ παιδὶ δίδοσθαι παρὰ τῶν γαμούντων. Οἱ ϗ γάμον τεύξουσι.] Τὸ χρῆμα ἀφέλιμον. ἄτιμον. Ἀρτυνέουσιν.] Ἑτοιμάσουσιν. Ἔεδνα.] Τὰ παρὰ ϗ νυμφίου μείλια ϗ. παρὰ ϗ πατρὸς τῇ νύμφῃ διδόμενα.

199. Μνησῦος ἀργαλέης.] Τῆς μιχθείσης τῷ ἀκαπρήσει. Μνησῦος.] Μνησείας.

200. Οὔτ' ἂν Τηλέμαχον.] Θερσίτου ταῦτα τοῦ Ἀντιόου. Πολύμυθον.] Ἀκριτόμυθον· σκώπτει εἰς ποσότητα· ὁ δὲ Ἀντίνοος εἰς ποιότητα λόγου ἴσκωψεν· ἀφεκτέον ϗ, ἐπὶ ὕπνα δείδιμεν ἔμπης, ὕπ Τηλέμαχον, ὅτε τῷ μαντείαν, ὐκέτι ἐπήγαγεν, ὅτε ἄλλοι τινὰ· καὶ τὸ ὁ λόγος ἀπῆκται· ἀλλ' εἶχεν ἀπέχθειαν πρὸς τὸ πλῆθος.

201. Ἐμπάζομεθα.] Ἐπιστρεφόμεθα, φροντίζομεν.

202. Μύθεαι.] Εἰσηγῇ, λέγεις. Ἀπεχθάνεαι.] Εἰς μᾶσσον ἄγεις.

203. Κακῶς βεβρώσεται.] Ὁμολογεῖ τὸ βίαιον. Οὐδὲ ποτ' ἶσα.] Ἤγουν, ἀεὶ ἐλαττωθήσονται τοῖς ἐξ ἀρχῆς, ἐδέποτ' ἶσα ἔσαι.

204. Διαλείσουσιν.] Διατείνειν, τὸ χρονοτριβεῖν, ἀναβάλλεσθαι, καὶ τελεσιουργεῖν. Ἄλλως, Διατρίβουσιν.] Παρίλκει, δαπανᾷ χρονίζουσα.

205. Πεπνύμενοι κ.λ.] Πεφρονιμωμένοι.

207. Ὀπυίμεν.] Γαμεῖν.

209. Ἀγαυοί.] Νῦν ἀντὶ ϗ σύνδεσμος, λαμπροί.

210. Ταῦτα μὲν.] Λείπει ἡ εἰς ἀντὶ ϗ, εἰς ταῦτα.

NOTÆ.

202. Μύθεαι) Regularitèr esset μυθῇαι vel μυθῇ, ut θ'. v. 180. à μυθέεαι, quandò etiam *Media* corripi possit, ut in ἐκεὶ; at *Eustathius* μυθέαι legit, ut ad *Var. Lect.* Potest etiam μύθεαι legi, à μύθομαι, pro μυθέομαι, undè μυθέσκοντο, *Iliad.* σ'. v. 289. Idem dicendum de Πωλέαι, δ'. v. 811. quæ παχυντικῶς in MSS. & ab *Eustathio*, fol 1441. lin. 35. & fol. 1518. lin. 57.

NOTÆ IN SCHOLIA.

195. Ἧν) Τὴν ἑαυτῆ. Ἀνωγέτω) Κελευέτω, & hæc ex utroque MSto. Omnia denique alia, quæ in hoc certè Secundo *Odysseæ* libro, vel addita, vel inserta, vides in his *Scholiis*, ex utroque MS. sunt desumpta; quod ubique, in omnibus aliis hujus certè *Libri* locis intelligendum; nisi quid contrà expressè dixerim. Idque meâ fide Orbi Literato præsto; nè in infinitum res eadem repetenda nauseam creet.

202. Μυθέαι) Εἰσηγῇ. *Aloysii* MS. εἰ ἠγεῖ. MS. *GC.* εἰση ῖ. ex utrisque εἰσηγῇ, emendo, vel εἰσηγεῖ, *Atticum.*

VARIÆ LECTIONES.

202. Μυθέαι) χρ. μυθέαι, *Eustath.* fol. 1441. lin. 35. Μυθῇαι, & μυθῆαι. Vid. Not. in *Textum.*

222. Χεύσω) χρ. Χώσω & Χεύω, MS. *GC.*

Ἤδη γὰρ τά γ' ἴασι θεοὶ κὴ πάντες Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε νῆα θοὴν κὴ εἴκοσ' ἑταίρους,
Οἵ κέ μοι ἔνθα κὴ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τὲ κὴ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς δίου οἰχομένοιο,
Ἤν τις μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσω
Ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον κὴ νόστον ἀκούσω,
Ἦτ' ἂν, τετληότι περ, ἔτι τλαίην ὀιζυρός·
Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσω, μηδ' ἔτ' ἐόντος,
Νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύσω, κὴ ἐπὶ κτέρεα κτερείξω
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· κὴ ἀνέρι μητέρα δώσω.
Ἦτοι ὅγ' ὡς εἰπὼν καθ' ἅρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
Καί οἱ ἰὼν ὃ νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
Πείθεσθαί τε γέροντι, κὴ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.
Ὅς σφιν ἐὐφρονέων ἀγορήσατο κὴ μετέειπε,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω,
Μήτις ἔπι ᾧφρων, ἀγανὸς κὴ ἤπιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, κὴ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
Ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔ μεγαίρω

" Jamdiù enim hæc sciunt dii & omnes Achivi.
" Sed age mihi date navem celerem, & viginti locios,
" Qui mihi hinc atque hinc secent viam *navis*.
" Ibo enim in Spartam & Pylum arenosam,
" Reditum interrogaturus patris diù absentis,
" Si quis mihi dicat mortalium, aut famam audiam
" Ex Jove, quæ potissimum fert gloriam hominibus:
" Siquidem patris vitam & reditum audivero,
" Sanè, quantumvis afflictus, adhuc sustineam annum:
" Si verò mortuum audivero, neque ampliùs superstitem,
" Reversus posteà charam ad patriam terram,
" Sepulchrum illi condam, & parentalia celebrabo
" Eximia, qualia convenit; & viro *alicui* matrem dabo.
Certè ille sic loquutus consedit; his autem surrexit
Mentor, qui Ulyssis inculpati erat socius,
Et illi, cum proficisceretur, commisit totam familiam,
Obedireque seni, & securè omnia custodire:
Qui inter eos benivolus concionatus est & dixit,
" Audite certè me nunc, Ithacenses, quodcunque dixero,
" Nè quisquam ampliùs benignus, mansuetus & mitis sit
" Sceptriger rex, neque in mente pia opera cogitans,
" Sed semper infestus sit, & injusta perpetret.
" Adeò nullus recordatur Ulyssis divini
" Populorum, quibus præfuit; & velut pater mansuetus erat.
" Verum enimverò procos superbos nequaquam invideo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

212. Ἄλλ' ἄγε μοὶ δότε νῆα.] Πρὸς τὰς Ἰθακησίους. ἢ τὴν ὑπόνοιαν ἀπεκδύεται παρὰ τῶν μνηστήρων τὰ ὡσὰς τὴν παρείαν. πῶς δ' ἠδύνατο σκεδάσειν καθ' αὐτῶν πολίτας ὁπαδοὺς ἔχων; Ἑταίρους.] Νῦν ἐρέτας.

213. Διαπρήσσωσι.] Διαπεμῶσι. Κέλευθον.] Τὴν ἁλὸς ἁλαόσης ὁδόν.

219. Τρυχόμενον.] Καθαπτόμενον. Τλαίην.] Καρτερήσω, ὑπομείνω.

222. Σῆμα.] Τάφον. Χεύω.] Χώσω. Κτέρεα.] Ἐκφορά, ταφή. Κτερείζω.] Ἐνταφιάσω.

225. Ἀμύμονος.] Ἀμέμπτου.

226. Ἐπέτρεπεν.] Ἐξουσίαν ἐνεχείριζεν, ἐδίδου.

227. Ἔμπεδα.] Βέβαια, ἀσφαλῆ.

229. Κέκλυτε νῦν μευ, Ἰθακήσιοι.] Ὁρῶν τοὺς μνηστῆρας ἀπηυθαδιακότας, ὡ πρὸς αὐτοὺς ἀπειλήσας, ἀλλὰ πρὸς τὸ κοινόν. εἰδὼς τὸ δικαιολογικὸν ἔχει ἡ δημηγορία. καθαφορικὴ ὦ, καὶ ἀγαθῷ ἐπιτρόπῳ πρέπουσα.

230. Πρόφρων.] Περιφρὴς. Ἀγανός.] Πραότης. πραΰς.

231. Αἴσιμα.] Πρόσφορα, πρέποντα.

232. Αἴσυλα ῥέζοι.] Ἄδικα ποιοῖ, αἰσχρὰ, αἰσχύνης καὶ καθήκοντος ἀσυνηθῆ. Ἄλλως, Αἴσυλα.] Ἀσεβῆ ἄδικα.

233. Ὀδυσῆος θείοιο.] Οἱ μνηστῆρες μίμνηνται τὸν Ὀδυσσέα, οὐχ ὡς θεῖόν μὲν τινα, ἀλλ' ὡς γυναῖκα εὐειδῆ ἔχοντος καὶ ἀφνειόν.

235. Μεγαίρω.] Μισῶ.

Variæ Lectiones.

228. Ὅς σφιν) χ. ὃς φιν, ut v. 160.

Ἔρδεμεν

Ἔρδειν ἔργα βίαια, κακορράφίῃσι νόοιο·
Σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς, κατέδουσι βιαίως
Οἶκον Ὀδυσῆος, τὸν δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
Νῦν δ' ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι· οἷον ἅπαντες
Ἧσθ' ἄνεῳ, ἀτὰρ ὔτι καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν,
Πείρεθ μνηστῆρας κατερύκετε, πολλοὶ ἐόντες.
Τόνδ' Εὐρυνομίδης Λειώκριτος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλεὲ, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας ὀτρύνων καθαπαυέμεν; ἀργαλέον δὲ
Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
Εἴπερ γάρ κ' Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
Δαινυμένους κατὰ δῶμα ἐὰ μνηστῆρας ἀγαυὺς
Ἐξελάσαι μεγάθοιο μενοινήσῃ σὸν θυμῷ,
Οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνὴ, μάλα περ κατέυσσα,
Ἑλθόντ'· ἀλλά κεν αὐτῷ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλ' ἄγε, λαοὶ, μὴν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος·
Τοῦτον δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὀδὸν ἠδ' Ἀλιθέρσης,
Οἵ τοί οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοί εἰσιν ἑταῖροι.
Ἀλλ', οἶμαι, ἢ δηθὰ καθήμενος, ἀγγελιάων

" Committere facinora violenta malis conſiliis mentis:
" Sua enim objectantes capita conſumunt violenter
" Domum Ulyſſis, quem non amplius putant rediturum eſſe.
" Nunc autem reliquo populo ſucenſeo; ut omnes
" Sedetis muti, neque ullo pacto redarguentes verbis,
" Pauciores procos compeſcitis, cùm ſitis plures.
Hunc Euenorides Liocritus contra alloquebatur,
" Mentor convitiator, ingenio ſtolide, ut loquutus es,
" Nos adhortans deliſtere? Difficile autem erit
" Cum viris etiam pluribus pugnare de conviviu.
" Etiamſi Ulyſſes Ithacenſis ipſe adveniens
" Convivantes per domum ſuam procos eximios
" Expellere è domo cogitaverit in animo,
" Non ſanè illo lætata fuerit uxor, quantumvis valde cupiens,
" Veniente; ſed ibi ſævam mortem invenerit,
" Si pluribus pugnârit. Tu verò non ex officio loquutus es.
" Sed agè, populi, quidem diſpergamini ad opera unuſquiſque:
" Huic autem diſponat Mentor viam & Halitherſes,
" Qui illi à principio paterni ſunt amici.
" Sed, puto, & diù ſedens, nuncios

ΣΧΟΛΙΑ.

236. Ἔρδειν.] Πράττειν, ποιεῖν. Κακορράφίῃσι.] Κακοτεχνήσεσι, κακοβουλίαις, κακομηχανίαις.

237. Παρθέμενοι κεφαλὰς.] Προτείναντες ὡς ἐπιξένῳ, ὥσπερ ἐπικάπῳ, ὥστε καπῆναι. Παρθέμενοι.] Ἐπέχοντες ἡμέτερα· αὐτὶ δ', ὡς μὴ ἐπικείμενοι τοῖς ἑαυτῶν κεφαλαῖς· ἀλλὰ παραπλήσιοι αὐτοῖς, ὅπερ ἐστὶν, αὐτὶ δ' παραβάλλοντες.

240. Ἧσθ' ἄνεῳ.] Καθήσθε ἄφωνοι, ἄναυδοι. Οὔτε καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν.] Αἰχύνῃ τοὺς Ἰθακησίους εἰ μηδὲ λόγοις ἀντέστητε τοῖς βιαίοις μνηστῆρσι· τὸ γὰρ χερσὶ δυσχερέστερον. Καθαπτόμενοι.] Νῦν αὐτὶ δ' ἐπιπλήσσοντες.

241. Πείρεθ.] Ὀλίγοι. Κατερύκετε.] Κατέχετε, κωλύετε. Ἐόντες.] Ὄντες, ὑπάρχοντες.

242. Λειώκριτος.] Οἷον ἁπλοῦς δ λαῶν. ὁ Ποιητὴς τὸ μὲ Ἀντίοον, ἁπλούστερον ἐποίησε δημοφορούμενος τὸ ἀφελίστερον· τὸ δ' Εὐρύμαχον ἐμβριθέστερον δ' ἀσφαλέστερον. σύνηθες δ' Λειώκριτον πᾶσι μνηστῆρα βοᾷ κωλύοντα μὴ πλανᾶν, θρασύτερον δ', ὡς ὑ μόνον τὸ Ὀδυσέως ἐξεπιτήδειος, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀγορᾶν παχὺ λύσας. ὥστε ταὐτὸν τῷ ἀγορᾶν ἡμᾶς μὲ οἰκάδισεν, ἀθημίστου δ' ἀνδρὸς ὕβρις ἴλυος.

243. Ἄπαρτηρέ.] Ἀπρὲ, βλαβερὲ, ὀβριστὰ, χαλεπέ. Φρένας ἠλεὲ.] Ἠλίθια καὶ ἀϊόντα τὰς φρένας, μαίτιε.

245. Περὶ δαιτὶ.] Οἱ γὰρ τὸ δαιτὶ οἴονται ἀντιπόστιχόν εἶναι τῷ ἀλκὶ, δ' οἷον κρατηγοῦντ· αὐτοῖς. λέγε δ', ὅτι δύσκολόν τοῖς Ἰθακησίοις, καὶ πλείονας ὄντας ἀντικαθίστασθαι δαιτυμόνας τοῖς μνηστῆρσιν· ὅπερ ἐπὶ κύκλου τῶ ἀδιωάτου.

248. Μενοινήσῃ.] Περιμνησθῇ.

249. Οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνὴ.] Ἅμα γὰρ ἰδοῦσα περήσεται. Κεχάροιτο.] Χαρείη, ἡδείη. Χατίσατο.] Χρήζοντα.

250. Ἐπίσποι.] Καθελοῖτο.

253. Τοῦτον δ' ὀτρυνέει.] Ταῦτα τὸ ἦθος εἶπεν. Ὀτρυνέει.] Παρασκευάζει.

255. Δηθὰ.] Πολλὰ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

237. Παρθέμενοι) Quæ addo ad hujus *Scholii* finem, ex utroque MSS. ſumpta. Vid. *Euſtath.* fol. 1443. lin. 15. & *Heſych.* v. Παρθέμενοι. Item v. Ἐπίξενον.

VARIÆ LECTIONES.

249. Οὔ κεν) κε. οὐκ ἂν &c.

Πεύσεσθ' εἰν Ἰθάκῃ, τελέσῃ δ' ὁδὸν ὅππότε ταύτην.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο κατὰ δώματα θ' ἕκαστος·
Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δώμαθ' ἵσαν θείου Ὀδυσῆος.
Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς, εὐχετ' Ἀθήνῃ,
Κλῦθί μοι, ὅ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ,
Καί μ' ἐκέλευσας ἐπ' ἠερόεντα πόντον
Νόστον πευσόμενον πατρὸς δηρὸν οἰχομένοιο,
Ἔρχεται· τὰ δ' πάντα διοτρέφεσιν Ἀχαιοῖς,
Μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑβριμοεργέες.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲ δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἠδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, ἠδ' ἀνοήμων·
Εἰ δή τοι σῷ πατρὸς ἐνέφυκεν μένος ἧῦ,

" Audiet in Ithacâ: perficiet verò iter nunquam hoc.
Sic certè loquutus est & solvit concionem celerem.
Hi quidem dispergebantur ad domum quisque suam:
At Proci ad ædes ibant divini Ulyssis.
Telemachus autem seorsum profectus ad littus maris,
Manus lavans è cano mari, supplicavit Palladi,
" Audi me, qui heri deus advenisti ad domum meam,
" Et me in navi jussisti per obscurum pontum
" Reditum interrogaturum patris diù absentis
" Ire: hæc verò omnia dilapidant Achivi,
" Proci autem potissimùm malè superbientes.
Sic ait precatus: propè autem illum venit Pallas,
Mentori similis facta, tum corpore, tum etiam voce,
Et ipsum compellans verba alata dixit,
" Telemache, neque in posterum ignavus eris, neque stolidus;
" Siquidem tibi tui patris instillata est indoles bona,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

257. Λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.] Ὡς ἀπὸ δισυλλάβου πνέος· Αἰψηρήν.] Ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς· ὡς τὸ, Τότε μοὶ χάνοι εὐρεῖα χθών· ἀντὶ τοῦ εὐρύ. Αἰψηρήν.] Ταχεῖαν.

258. Ἑὰ.] Τὰ ἰδια.

260. Ἀπάνευθεν.] Πόρρω. Θινί.] Τῷ αἰγιαλῷ.

262. Κλῦθί μοι.] Ὁ μὲν Τηλεμάχου ἁπλῶς φησὶν ἐπικαλεῖται· αἰγιοῖς δ' ὅτις ἦν φησὶν ὁ Φανεὶς αὐτῷ· ὁ δὲ Ποιητὴς, εὔχετ' Ἀθήνῃ, φησί.

263. Ἠερόεντα πόντον.] Μέλανα, δύσβατον αἴρου, ἢ βαθὺν, ἢ ἀναπεπταμένον, ἢ μέγαν, ἢ ἀφ' τὸ μόνον αἴρειν ὁρᾶσθαι τοῖς πλέουσιν. Ἢ ἐπὶ τῶν αἴρειν καθορᾶν ἐστι τὸ ὑδατι· ἢ ὅτι αἴρει ὁμοῖα ἡ θάλασσα τὴν χροιάν.

265. Διατρίβουσιν.] Ἐκλύουσι, δαπανῶσι, χρονίζουσιν, ἐμποδίζουσι, παρ' Ὁμήρῳ, Οὔτε Ἀφειβέω μητρὸς γάμον.

266. Ὑπερηνορέοντες.] Ὑπερήφανοι, ἀλαζόνες.

267. Σχεδόθεν.] Πλησίον, ἐγγὺς, ἢ ἐγγύθεν.

270. Τηλέμαχ'.] Πρὸς παῖδα τὸ μεγάθος. τὸ δὲ ἠδὲ ὄπιθεν, ἀσυντεχνῶς, ὡς ἐπὶ τῷ ἐπικλησίαν ἐμφόρως Ἀφιδεικνύει. εἰ δὲ ὕστερον κακὸς ἔσῃ, ἠδὲ ἄφρων, εἰ Ὀδυσσέως παῖς τυγχάνεις, ἐκ τε πατρὸς σωφρὸς ἔχεις τὸ σύμβολον. Ὄπιθεν.] Ἐξ ὑστέρου. Κακός.] Δειλός. Ἔσσεαι.] Ἔσῃ, γενήσῃ.

271. Ἐνέφυκεν.] Ἔοικεν ἀρτῶσι τὰ ἀρχικῆς σπερματικῆς δυνάμεως. Ἐνέφυκεν.] Ἔνεστι, πέφυκεν. Ἧῦ.] Ἀγαθόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

260. Ἀπάνευθεν) Πόρρω. Θινί) Αἰγιαλῷ. Hæc ex MSto GC. Cùm verò θῖνι scribatur in *Scholio*, & in ipso *Eustathii* Textu, nolui hic, in θῖνα vertere, licet ità *Textus* noster legat; cùm θῖνι sit *Lectio* nihilo inferior. Θῖνα tamen *Florentina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, &c. *Stephanusque* legunt: at *Stephanus* certè debuit, θῖνι saltem reponere inter *Var. Lect.* ob *Eustathii* reverentiam.

263. Ἠερόεντα πόντον) Quæ post βαθὺν, in hoc *Scholio* sequuntur, ex duobus MSS.

265. Διατρίβουσιν) Hoc *Scholion* ex iisdem MSS. quoniam verò etiam *Homero* Ἀφειβέω sonet κωλύω, Addo ego, ἐμποδίζω, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, Οὔτε Ἀφειβέω μητρὸς γάμου, *Odyss. υ'.* v. 341. Ità *Hesych.* v. Διατρίβουσι) Παρ' Ὁμήρῳ ὃ, Ἀφειβέειν, ἐμποδίζειν.

266. &c. ad 277. *inclusive* & 279. ad 284. In his omnibus *Scholiis*, quæ addita sunt Nova, vel Veteribus affuta, ea omnia ex duobus MSS. exceptis mox excipiendis; ut v. 273. ubi pro ἄλλα, ἀλίῃ, suppleo & emendo ex *Eustathio* & MS. *GC.* item *Aloysii* MS. si excipias inibi κεδνὴ, malè, pro κενὴ. v. 279. Περιλείπουσιν) Ex *Aloysii* MSto καταλείπουσιν, ex MSto GC, ὑστέρουσι supplevi, licet ibi male ὑστερήσῃ. v. 281. Τῷ) Διί. Hoc in *Aloysii* MS. ut v. 280, Ἐλπωρὴ) Ἐλπὶς· in MS. GC. non item in *Aloysii*. In genere autem dicendum, quod quæ prius, in hoc libro, obtine-

VARIÆ LECTIONES.

260. Ἀπάνευθεν ἰὼν) γρ. ἀπάνευθε κιὼν *H. Steph.* *Ibid.* Θῖνα) γρ. θινὶ, MS. GC. & *Eustathii* Text.

262. Ὅ) γρ. ὃς, *H. Steph.*

Οἷος ἐκεῖν@ ἔλιω τελέσαι ἔργον τὲ ἔπος τὲ,
Οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος·
Εἰ δ' ὃ κείνου γ' ἐσσὶ γόν@ καὶ Πηνελοπείης,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν, ἃ μενοινᾷς.
Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
Οἱ πλέονες χακίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὀπίσω κακὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνοήμων,
Οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος ἀπολέλοιπεν,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Τῷ νῦν μνηστήρων μὴ ἔα βουλήν τε νόον τὲ
Ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι·
Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
Ὅς δή σφιν ἀγχοῦ ἐστὶν ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσσαι.
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ὃν σὺ μενοινᾷς.
Τοῖος γάρ τοι ἑτοῖμ@ ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
Ὅς τοι νῆα θοὴν τελέω, καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,

" Qualis ille erat ad perficiendum opusque dictumque,
" Non sanè continuò vanum iter erit, neque imperfectum;
" Si verò non illius esses filius & Penelopes,
" Non sane præterea sperarem *te* perfecturum esse, quæ moliris.
" Pauci enim filii similes patri sunt;
" Plerique pejores; pauci verò parentibus meliores.
" Sed quoniam neque in posterum ignavus eris; neque stolidus,
" Neque te penitus intelligentia Ulyssis reliquit,
" Spes tibi deinceps est *te* perfecturum esse hæc opera.
" Ideò nunc procorum mitte consiliumque mentemque
" Insipientium; quoniam neutiquam prudentes, neque justi *sunt*,
" Neque ullo pacto sciunt mortem, & fatum nigrum,
" Quæ *mors* illis jam imminet, *uno* in die omnes perire.
" Tibi verò iter non amplius differetur, quod tu cupis:
" Talis enim tibi socius ego paternus sum,
" Qui tibi navem celerem parabo, & simul sequar ipse.
" Sed tu quidem domum vadens procis conversare,

ΣΧΟΛΙΑ.

273. Οὔτοι ἔπειθ' ἁλίη.] Ἁλίη καὶ ἀπίλεστος οὐκ ἄνευ ἀπιστοῦ λήψονται· ἔσεται μὲν γὰρ ἡ ὁδὸς ἀφ' ἧς ἄλα, ἁλίη, ὡς ἀφ' ἁλὸς ἁλαίστης πάσχουσα· ἀλλ' ὅμως οὐχ ἁλίη ἔσεται, τετρῆσι μυρίαις καὶ κενὴ, καὶ ἀπίλεστος@. Εἰ δὲ παιζώζεις, ἀζαθὸς ἴσῃ, καὶ ὁ μάτην ὁδεύσεις· ἀλλὰ μᾶλλον παιζώζεις, ὡς ἡ δημηγορία σοῦ ἔδειξεν· ἔστι γὰρ ἐπί σοι ἀγαθὴ ἐλπίς. ὁ δὲ Ποιητὴς τὸ χρεὼν ἐπιμόλλοι καὶ γνωμικὸν σεμνότατον, ὃ ἐφ' ᾧ ἀφ' ἡσθήσεως παίδων φιλοσοφεῖν καὶ Ὀδυσσέως ἔπαινον.

274. Γόν@.] Γόνος, υἱός.

275. Τελευτήσειν.] Ἐς τέλος ἄξειν.

276. Παῦροι γάρ τοι παῖδες.] Τὸ αὐτὸν ἐξ ἀνισοσυμβ. Παῦροι.] Ὀλίγοι.

277. Κακίους.] Χείρονες, ἐλάττονες. Ἀρείους.] Κρείττονες, βελτίονες. Πατρὸς ἀρείους.] Ὁποῖος Ἡρακλῆς πρὸς Ἀμφιτρύωνα, Ἀχιλλεὺς, Ἕκτωρ.

279. Μῆτις.] Βουλὴ, γνώμη. Περιλέλοιπεν,] Καταλέλοιπεν, ὑστέρησε.

280. Ἐλπωρή.] Ἐλπίς.

281. Τῷ.] Διό.

282. Ἀφραδέων.] Ἀβούλων, ἀσυνέτων, ἀνοήτων Νοήμονες.] Συνετοὶ, προνοητικοί. Οὔτε νοήμονες, οὔτε δίκαιοι.] Δογματίζει Ὅμηρ@, ὅτι ὁ ἄδικ@ & ἀσύνετός ἐστι.

283. Οὐδέ τι ἴσασιν.] Διασαφεῖ τὸ νοῆμον.

284. Ὅς δή σφιν κ.τ.λ.] Ἀναφώνησις πρὸς μνηστῆρων πάνυ χαρᾶς. Ἐπ' ἤματι.] Ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ. Ὀλέσσαι.] Ἀπολέσαι, ἀπῶσαι εἰς Ἅιδου.

286. Ἑταῖρ@.] Συνεργὸς, βοηθός.

287. Στελέω.] Ἐκπλεύσω ἑτοιμάσω.

288. Ὁμίλει.] Συναναστρέφου.

NOTÆ.

283. Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, & κῆρα μέλαιναν, Ὅς καί σφιν κ.τ.λ.) Nota *Trajectionem*, ὡς refertur ad remotius θάνατον, non ad propius, κῆρα μέλαιναν.

NOTÆ IN SCHOLIA

bant in *Impressi*, *Scholia*, ex *Eustathio* sunt, ut plurimùm, sumpta; ut cuivis patebit conferenti, præsertim ad v. 146. 151. 190. 237. 263. 270. 271. 277. 289. 300. 315. 346. 350. &c.

284. Ὅς δή σφιν κ.τ.λ.) Ἀναφώνησις &c. Περιαναφώνησις legerem; nisi & ita esset apud *Eustathium*. Quod sequitur ad hunc versum ex duobus MSS. ut illa ad v. 286, 287. Idem, ut diximus, dicendum de omnibus omninò *Scholiis*, quæ huc adjecta.

Ὅπλισα-

Ὅπλισόν τ' ἴα, καὶ ἄγλεσιν ἄρσον ἅπαντα,
Οἶνον δ' ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσι· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
Αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ γὰρ νῆες
Πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί.
Τάων μὲν τοι ἐγὼν ὀπόψομαι, ἥτις ἀείρει·
Ὧκα δ' ἐφοπλίσαντες ἐνίσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔπι δὴν
Τηλέμαχος παρέμμενεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Βῆ δ' ἴμεν' εἰς δόμα, φίλον τετιημένος ἦτορ·
Εὗρε δ' ἔνδα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
Αἶγας ἀνιέμενους, σίαλους δ' εὐοντας ἐν αὐλῇ.

" Apparaque viatica & vasis accommoda singula,
" Vinum in amphoris, & farinam, medullam hominum,
" Utribus in densis: ego verò per populum socios
" Statim voluntarios colligam: sunt etenim naves
" Multæ in circumfluâ Ithacâ novæ & veteres.
" Harum quidem ego dispiciam, quænam optima sit,
" Statimque armatam deducemus in latum mare.
Sic ait Pallas, filia Jovis; neque jam adhuc diù
Telemachus morabatur postquam dea audivit vocem.
Festinabat verò ad domum ire, suo tristatus corde;
Invenit etenim procos superbos in ædibus,
Capras excoriantes, porcosque assantes in aula.

ΣΧΟΛΙΑ.

289. Ὅπλισόν τ' ἴα.] Ἐπίμασον τὰ ἐφόδια. οἱ παλαιοὶ φασὶν, ὅτι ἴα κυρίως αἱ ὀπτήσεις καλάμαι, καὶ εἰσυλλάβως ἐν σωωαιρέσι, ἤγουν ὡς Φερεκράτης. Γὴν γαστέρ' ἦσαν κἀχύρων ἐσπαγμένης. Ὅμηρος δὲ τὰ ἁπλῶς βραιμάτα. δηλαὶ δὲ καὶ τὸ εἰς ναῦν ἐπισίτισμον. Ἄρσον ἅπαντα.] Γέμισον, ἐκ δὲ παραγωγῆς ἦρσεν· ἦρσεν γὰρ τὸ πλῆσον τοῦ πληροῦν. Ἄλφιτα, Ὁπλισον.] Παρασκεύασον. Ἴα.] Νῦν τὰ εἰς τὸ ἰέναι ἐφόδια· σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ ἄχυρα, ἤτοι ψημώνια τινάξη· ἐκ τοῦ ἀλεύρα, Ἐν δὲ καὶ ἴα Καρύκου ἐκ τοῦ Ἐπορευόμην, Ἴα, παλαὶ θεὸς γενόμενον. Ἄρσον.] Ἄρμοσον· ἀντὶ τοῦ ἐμβαλε.

290. Ἀμφιφορεῦσι.] Κεραμέοις ἤτοι ἀμφοτέρωθεν φερόμενοι, ὁ ἐστιν ἀμφωτοι, δύωτοι· ἀπὸ τοῦ ἀμφιώτα, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων γωνίων δοῦλον. Ἄλφιτα, Ἀμφιφορεῦσιν.] Ἀμφορεῦσιν· ὁ ὢ ἀμφορεὺς εἶδος κεραμίου ἀμφώτου. Ἄλφιτα, μυελόν.] Ἄλευρα μυελοπεπλα, δριπτικά.

291. Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν.] Ἐν τοῖς στερεοῖς δηλώσεις.

292. Ἐθελοντῆρας.] Ἐθελοντὰς, ἑκουσίους.

293. Ἀμφιάλῳ.] Ἀμφιάλου ὄντος, ἢ περιέχει θάλασσα παντοθεν.

295. Ἐφοπλίσαντες.] Παρασκευάσαντες. Ἐνίσομεν.] Ἐμβαλοῦμεν.

297. Παρέμμενεν.] Παρέμενεν.

298. Τετιημένος.] Λελυπημένος.

300. Αἶγας ἀνιέμενους.] Ἐκφορικὸν ζῴου διαπεφυκὸς τῇ μηνιγγι. Ἀνιέμενος.] Ἐκδέροντας, ἀπὸ τοῦ συμ-

NOTÆ.

289. Ὅπλισόν τ' ἴα, καὶ ἄγλεσιν ἄρσον ἅπαντα) In *Tertio* loco *Anapæstus*, ut sæpè in *Primo*, *Iliad.* ι'. v. 5. Βορέης καὶ Ζέφυρος. *Odyss.* ρ'. v. 181. Ἴεσαν δὲ σύας, & ι'. 283. Νέα μὲν μοι κατέαξε. Fit etiam in Secundo loco, ut *Odyss.* ο'. v. 83. Αὖτως ἀπεπέμψω. Et *Horatius* in *Primo* loco, *Vehemens & liquidus, puroque similimus Amni*, & in *Quinto* admittit, *Epist.* l. 2. §. 2. v. 67. *Militat in Sylvis Casulus. Nunc adhibe puro Mentem animo.* Ratio est, quod *Anapæstus*, *Dactylus* & *Spondæus* sint Pedes τετραχρόνοι & ἰσοδύναμοι. Quod ad hunc locum spectat, potest etiam *Media* Syllaba Ἴα *produci*; ut infra, v. 410. Δεῦτε, φίλοι, ἴα φερώμεθα. Et *Iliad.* γ'. v. 103. Θοὰν, παρδαλίων τε λύκων τ' ἴα πίλον. Licet eadem aliàs Syllaba *Brevis* sit, ut *Odyss.* μ'. v. 329. Ἀλλ' ὅτε δὴ νῆας ἐξέφερε ἴα πάντα.

296. Ὣς φάτ' Ἀθηναίη) Ut mali exempli perniciem meliùs attendamus, sciendum, Ab uno fonte

SCHOLIA.

291. Δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν) Ἐν τοῖς στερεοῖς δηλώσεις. In MSS. Ἐν δηλώσεις. In *Impressis* olim, licet extra ordinem, *viz.* v. 190. Ἐν πυκινοῖσιν) Ἐν στερεοῖς. Ex duobus ægrotantibus, Unum sanum dedi.

292. Vocem ἑκουσίους) Ex *Aloysio* addo.

293. Ἀμφιάλῳ) Hoc *Scholion* ex duobus MSS. hoc est ex utroque, quæ mirè concordare solent.

295. 297. 298. Ex utroque simul MSto.

300. Αἶγας ἀνιεμένους) Totum hoc *Scholion* ex

Variæ Lectiones.

289. Ὅπλισον) γρ. ὄπλισον, *Lovaniana*. Edit.

295. Ἐφοπλίσαντες) γρ. ἐφοπλίσωμεν, *Lovan.* ut prius.

298. Βῆ δ' ἴμεναι) γρ. βῆ δ' ἴέναι, *H. Steph.*

300. Αὐλῇ) γρ. αὐγῇ, vid. *Iliad.* ε'. v. 206. *Odyss.* ζ'. v. 305.

Ἀντί-

Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τηλέμαχ' ὑφαγόρη, μῦθος ἄχεϊ, μήτι τοὶ ἄλλο
Ἐν φρεσὶ κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
Ἀλλὰ μάλ' ἐδριόωμεν, ὡς τὸ πάρος περ.
Ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοὶ,
Νῆα κ' ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνοε, ὄφρα ἔοικε σὺν οὐκ ἐθέλουσι μετ' ὑμῖν
Δαίνυσθαί τ' ἀέκοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἔοικεν.
Ἦ ὀχ ἅλις, ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρεσθε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
Πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμὸς,

Antinous autem ridens obviam veniebat Telemacho,
Illumque manu apprehenſum affatus eſt & nomine compellavit,
" Telemache magniloque, animo indomite, nè tibi aliud
" In præcordiis malum ſit curæ vel opus vel verbum,
" Sed egregie comede, & bibe, ut antèa:
" Iſta enim omninò omnia perficient tibi Achivi,
" Navem, & electos remiges, ut ociùs venias
" Ad Pylum divinam, ad inclyti parentis famam.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Antinoë, neutiquam licet cum vobis ſuperbis
" Convivari invitum, & lætari quietum.
" An non ſatis eſt, quòd antea quidem abſumpſiſtis eximia
" Bona mea, proci: ego autem infans eram?
" Nunc verò quando grandior ſum, & aliorum orationem audiens
" Percipio, & ſanè mihi intùs augeſcit animus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Βαίνοντες· ἀντὶ τοῦ κάτω ἠδὴ τὰ ἄνω ἴσταται οἱ τιθέντες. Σιάλας.] Σιτιδῶντες χοίρους. *Εὐόντας.*] Ἐντεῦθεν τὸ ταθήλη, ἵνα καὶ ταθυτός. *Ἐπὶ ὃ τὸ μὲν εἰνεν ὀρχεῖον. ὅπου ἐπινοηθέντες δ' μαδᾶν ὕδατι ζέοντι. οἷον ἑῶρα, ἐρχαιόηλον, ἐν ᾧ χοῖροι εὐόντας. ἢ κατὰ Παυσανίαν, τὸ ἐν ταχύνοις καυθέντων ἔδεσμα, τὰς ἀνθρέμνας ἀπόκοπτον. ἤτοι ὁ ἐξελκεκαυμένος σταχύς. Ἄλλως, Ἀνειμένους.*] *Ἀνατείνοντας δὲ τὸ κάτω μερῶν ἐπὶ τὰ ἄνω ἑλκοντας ἐ σκάπτοντες, κάπτοντες ἀρχαιόνους, ἢ ἀφ' ὑγρὸς ἐρεωμένους. Σιάλας.*] Λιπαρὲς καὶ ἐστεφεῖς χοίρους. *Εὐόντας.*] Παρελκαίοντας καὶ φλογίζοντας.

301. *Ἀντίνοος δ'.*] Ἰλαρώτερον νῦν πεποίηται τὸν *Ἀντίνοον, ἢ καθ' τὰς ἀγορᾶς. Ἰθὺς.*] Ἐπ' εὐθείας, ἀντίκρυς.

303. *Μήτι τοὶ ἄλλο ἐν φρεσὶ.*] Ταῦτα θυμῷ ἀπο-

πέμπεσι, πεύθεν ἢ παρακελεύουσιν.

305. *Ὡς τὸ πάρος περ.*] Ἐπικερτομεῖ τῷ μειράκιῳ ὡς μάχεσθαι μὲν ἄρτι ἀσωτευομένῳ, νῦν δ' ἐξαίφνης, ὅτι δ' χολάζειν χαίρει, πειρωμένῳ μεζαβάλλεσθαι.

306. Ταῦτα δέ τοι.] Λόγῳ εἰρωνικὸς ἀποτελούτων εἰς φῆμιν· ἔτω δ' ἀληθῶς ἀπίβη. Τελεύτησουσι.] Τελειώσουσι, πληρώσουσι.

307. *Ἵκηαι.*] Καζαλάβοις.

311. *Ἔκηλον.*] Ἥσυχον.

312. *Πολλὰ ἐ ἐσθλά.*] Ποσῷ ἐ σειῷ ἐπιζήτησε τὸ κακόν.

313. *Ἦα.*] Ἀντὶ δ' ἦν.

314. *Μέγας εἰμί.*] Ἀφελῶς εἰρηται. Καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων.] Διδακτικὴ ἄρα ἡ φρόνησις.

315. *Πυνθάνομαι.*] Ἀντὶ δ' πυνθανόμενον ἀκούω.

N O T Æ.

Florentina Editionis fluxiſſe & derivatum eſſe in omnes ſequentes Editiones, Errorem, ὡς ἔφατ' Ἀχαιάν; qui tamen per Verſum minimè ſtare poteſt, ſola *Cantabrigienſis* & *Oxonienſis* una, rectè legunt φατ'. *Ibid.* Οὐδ' ἄρ' ἔτι δύω) Quare *Ultima* δ' ἔτι, produ-catur, antè τὸ δ'. vid. ad α'. v. 203.

312. Ἦ ὀχ ἅλις, ὡς τὸ πάροιθεν) Vid. ad α'. v. 298.

315. Καὶ δή μοι αἴξεται ἔνδοθι θυμὸς) *D. Luc.* c. 2. v. 52. Καὶ Ἰησοῦς ἐπροκόπτε σοφίᾳ, καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

N O T Æ I N S C H O L I A.

Euſtathio, excepto quòd minus accuratè deſcriptum ſit; ut εἰνεν τὸ μαδᾶν ὕδατι ζέοντι, Lego ex *Euſtathio*, Ἐπὶ ὃ τὸ μὲν εἰνεν ὀρχεῖον, ὅπου ἐπινοηθέντες δ' μαδᾶν &c. Ab Ἄλλως ad φλογίζοντας, ex duobus ſimul MSStis ſumpta, excepto, quòd καὶ ante φλογίζοντας MS. GC. habeat, *Alcyſii* MS. non item.

301. Ἰθὺς) Et hoc ex MSS.

305. Ὡς τὸ πάρος περ.) Ἐπικερτομεῖ τῷ μειράκιῳ, ὡς μάχεσθαι μὲν ἄρτι ἀσωτευομένῳ, νῦν δ' ἐξαίφνης, ὅτι δ' χολάζειν χαίρει, πειρωμένῳ μεζαβάλλεσθαι.

306. Τελούτησουσι &c. ex MSS. utroque.

315. Πυνθάνομαι) Hoc ex *Euſtathio* & olim; &

V A R I Æ L E C T I O N E S.

305. Ἀλλὰ μάλ' ἐδριόωμεν) *χ.* ἀλλά μοι ἐδριόωμεν, *H. Steph.*

Πειρήσομαι

Πειρήσω, ὡς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ χῆρας ἵπλω,
Ἠὲ Πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτῷ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
Εἶμι μὴν, οὐδ' ἀλίη ὁδὸς ἔσται, ἣν ἀγορεύω,
Ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος, οὐδ' ἐρετάων
Γίνομαι, ὡς νύ τῳ ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο
Ῥεῖα· μνηστῆρες δ' δόμον κτεῖτα πένοντο.
Οἱ δ' ἐπελώβεον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑβριμορεόντων,
Ἦ μάλα Τηλέμαχος Φόνον ἡμῖν μερμηρίζει.

" Tentabo, ut vobis malum fatum inferam,
" Sive in Pylum profectus, aut hic in hoc populo.
" Ibo sanè, neque vanum iter erit, quod dico,
" Vel nave conductâ; neque enim navis compos, neque remigum
" Sum; sic utique vobis videtur conducibilius esse.
Dixit, & ex manu manum avulit Antinoi
Facilè: proci autem per domum convivium apparabant.
Hi vero cavillabantur & convitiabantur verbis,
Atque ita aliquis dicebat juvenum superborum,
" Enimverò Telemachus cædem nobis molitur:

ΣΧΟΛΙΑ.

Αἴξεται ὅδε ἡ θυμός.] Αὐξανομένῳ τῷ σώματι συναυξάνεται καὶ τὰ λογικῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις καθὰ Γαλλιών. καὶ Ἡρόδοτος, Αὐξανομένῳ τῷ σώματι, συναυξάνεται καὶ αἱ φρένες. πάνυ ἐπ' ὀργῆς, ἤγουν ἔμαθον ἤδη θυμοῦσθαι, καὶ μὴ ἁπλῶς τέλον ἀόργητον εἶναι. αὐξηθέντος δὲ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν. ὁ δὲ Σαρδαναπάλου, θυμὸν αἴξειν, τὸ σφοδρὸν ἐπιθυμίαν ζῆν.

316. Κακὰς ἐπὶ κήρας ἵπλω.] Ἐπιτίμησις· θυμοῦ ἐπιβολὴ ὁ λόγος ἐστὶ τοῦ Τηλεμάχου. πλουσεῖται μὲν γὰρ εἰς Πύλον, ἢ πειράσεται δέ τι πιεῖται.

319. Ἔμπορος.] Ἔμπορον ὁ Ποιητὴς τὸ ἀλλοτρίας νεὼς ἐποδαίτου λέγει, τὸ παρὰ τοῖς ὕστερον ἐπιβάτου, ὡς ἐμπόρια παρ' αὐτοῖς λεγόμενα δι' ἐμβολίσεως καὶ σταγματοῦται. καὶ μάλιστα δὲ ἀφ' ἁλὸς θαλάσσης περῶντες, καὶ ὅπ Ἀττικοὶ τὰς τῶν ταῖς τελήσεσι καπηλάτας, ἐπικώπτας λέγουσιν· ἐποδάτας δὲ, τὰς μοχλοὺς Ἑπποδόλος.] Ἐπιτυχὼς, ἐγκεφαλής. ἀπὸ τῆς βολῆς, ἣν δὲ βάλλειν. ὁ ἐστὶ δὲ σκοπῶ τυγχάνειν, ὅθεν καὶ τὸ, Σὺ δ' οἱ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν, ἀντὶ δὲ ἐπιτυχῶς λάμβανε. καὶ ἡ βολὴ δὲ, οἷον βολή τις ἐστίν. ὅθεν ἔφη, Σῇ δ' ἤλω βολῇ Πηλείωνι πόλις εὐρυάγυια· ὡς εἰ ἅλοιτο τοῖς ὅπλοις, καὶ τοῖς σοῖς τόξοις καὶ βέλεσι. λύσις σύντομος, καὶ τὸ, Ἢ ὁ Φιρὰς ἐπίβαλλε ἐπειγομένῃ Διὸς ἔρᾳ· ἴσι γὰρ λαὸς τὸ πόρρωθεν ἐπιβολῇ ποιημένων, ὥστε τυχεῖν τοῦ Φιρῶν. ὅπου δὲ τῇ λέξει καὶ οἱ μετὰ Ὅμηρον κέχρηνται.

320. Ὡς νύ τῳ ὔμμιν ἐείσατο.] Τοῦτο ὑμῖν ὠφελιμώτερον εἶναι ἐφάνη, τὸ ἐμὲ μὴ ἔχειν ἰδίαν ναῦν, ἀλλ' ἔμπορον ἀποπλεῖν. οἱονεὶ λέγει· ἀντὶ ναυκλήρου, ἐποδάτης δὲ ὑμῶν γένομαι, τὰς τῶν ἐμὰ κραιπαλώσαις ἀπαίσια κτήματα.

321. Καὶ σὺ χειρός.] Ἡ δεξιὰ, μὴ ἐπιβάλλας ἄψηται τῆς χειρὸς, ἢ ὅτι μᾶλλον ἤψατο ὁ Ἀντίνοος.

323. Ἐπιλώβων.] Ὑβριζον· λώβη ἡ ἐν τῷ κοινῷ ὕβρις, οἱονεὶ λαοβόη, ἢ ἐν τῷ λαῷ ἐπιμαίνουσά τινι.

324. Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν.] Μειζόνως τὰς μνηστῆρας· ὧν οἱ μὲν διδάσκουσιν, οἱ δὲ παρραλιπόντες λέγειν.

NOTÆ.

319. Ἔμπορος) Hæc vox quomodò accipienda, vid. *Salmaſ.* De Uſuris, p. 422. *Ibid.* Ἐπιβόλος) De hâc voce, vid. *Bretia Scholia* & quæ ad ea Nos notamus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

apertius atque latius, uti fit, apud eundem legitur. Quod mihi certè Argumentum eſt, Hæc ab illo deſumi, non illum ex his ſuffurari, ut nonnulli malè ſtatuunt (liquidem ità de *Scholiis* quoque in *Odyſſeam* ſtatuant) nam & Auctores ipſos laudat *Euſtathius*, quorum Nomina tantùm hæc *Scholia* memorant. Et quis jam *Aloyſium Alemannum*, vel horum *Scholiorum* Auctorem ſanus ſtatuat, vel ab illo non vitium & perfectum *Euſtathium*; cùm *Aloyſius* vix ampliùs Ducentis abhinc annis hæc *Scholia* deſcripſit? Videndum, quomodò alias tanta ſit inter hæc & illa *Euſtathii*, congruentia, quæ apparebit conferenti, innumeris in locis fuiſſe. Locum de *Sardanapalo* fuſius explicat *Euſtathius*, ibidem.

319. Ἔμπορος) In medio hujus *Scholii*, pro ἐῇ, lego audacter, Σῇ δ' ἤλω &c. Eſt enim Verſus *Homeri*, *Odyſſ.* χ'. v. 230. Ad finem *Scholii*, addas ex *Porphyrio*, ζητήματι εἰς Ὅμηρον, α'. quæque ille ex *Sophocle*, *Platone*, *Xenophonte*, *Hyperidâ*, *Archippo*, &c. Confer *Euſtath.* fol. 1448. lin. 5. qui *Porphyrium* vidit, ex quo hoc *Scholion* ad verbum. Idem *Euſtath.* Edit. *Baſil.* fol. 479. lin. 21. Καὶ νηὸς ἐπιβόλος· ἐν Ὀδυσσείᾳ, ὁ ἐπιτυχὴς· ὅτου δὲ φρεσὶν ἐπιβόλος. Vid. *Longin.* περὶ ὕψους, p. 47.

320. Ἐείσατο) Ἐδίδαξεν, *Aloyſii* MS. malè, an ἐδόκησεν;

323. Ἐπιλώβεον) Ὑβριζον· λώβη &c. Vocem ὑβριζον ex *Aloyſio* addo; pro λάσβη, ſcribo λαόβη, ex *Euſtathio*. & pro λαοῦ, lego λαῷ, ex eodem. Vid. *Etymolog.* M. v. Λαοῦς.

VARIÆ LECTIONES.

310. Ὡς νύ τῳ) κ. ὥς νύ πω, *H. Steph.*

321. Χεῖρα σπάσεν) κ. χεῖρ' ἔσπασεν.

323. Κερτόμεον) κ. σκερτόμεον, *H. Steph.*

Ἦ τινας ἐκ Πύλου ἄξῃ ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
Ἦ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεὶ νύ οἱ ἵεται αἰνῶς·
Ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλῃ πίειραν ἄρουραν
Ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
Ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερφιαλοφρόντων,
Τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς,
Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὥς περ Ὀδυσσεύς;
Οὕτω κέν κ' μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι·
Κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
Τήνδε μητέρι δοίημεν ἔχειν, ἠδ' ὅστις ὁπυίοι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατρὸς
Εὐρὺν, ὅθι πολὺς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,
Εἵματά τ' ἐν λάρνακσι, ἄλις τ' ἐλαίου ἔλαιον.
Ἔνθ' ἄρα πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
Ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
Ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες· εἴποτ' Ὀδυσσεὺς

" Aut quosdam ex Pylo ducet auxiliatores arenosâ,
" Aut ipse etiam ex Spartâ: quandoquidem sanè affectat vehementer:
" Aut & in Ephyram vult pinguem terram
" Proficisci; ut inde mortifera venena afferat,
" Injiciatque crateri, & nos omnes perdat.
Alius rursus dicebat juvenum superborum,
" Quis scit, an etiam ipse profectus cavâ in navi
" Longè ab amicis perierit, errans, ut Ulysses?
" Sic & magis augere poterit nobis laborem:
" Bona enim omnia divideremus, domum verò
" Illius matri daremus habendam, atque ei, qui *illam* duxerit.
Sic ajebat: ille vero *in* altè-cameratum Hypogæum descendit patris
Latum, ubi cumulatum aurum & æs jacebat,
Vestisque in cistis, abundèque odoriferum oleum.
Ibi vero dolia vini veteris dulcis
Stabant, purum, divinum potum intus habentia,
Ordine ad murum aptata: si quando Ulysses

ΣΧΟΛΙΑ.

326. Ἠμαθόεντος.] Ὅτι ἄμαθος, ἡ ἐν τῷ ποδὶ κόνις· ψάμμος δὲ, ἡ ἐπὶ θαλάσσης ἄμμος.

328. Εἰς Ἐφύρην.] Τὴν Θεσπρωτίαν, ἢ Κίχυρος μετωνομάσθη. Πίειραν.] Εὐδαίμονα.

329. Θυμοφθόρα.] Φαρμακὰ λογισμῶν καὶ ἀναισθησίας, κατὰ τοὺς Παλαιούς. Ἐνείκῃ.] Ἐμβάλῃ.

333. Ἀλώμενος.] Πλανώμενος.

334. Ὀφέλλειεν πόνον.] Αὐξήσῃ, σχώπτει ἀοριστῶς, ὡς τύψειε. τίς δὲ ὁ πόνος, λέγει. Κτήματα γὰρ κεν, εἰρωνικῶς· πῶς, τὴν ἐμὴν τροφὸν καὶ μητέρα.

337. Ὀδ' ὑψόροφον.] Ὑψηλόν· ἀφ' οὗ καὶ ὑπερῷον θάλαμον.] Τὸ ταμιεῖον.

338. Εὐρὺ.] Διὰ τὸ βαθὺ πλῆθος τῶν Ὀδυσσέως Κτητῶν.] Σεσωρευμένος. Χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο.] Οἰκονομικὴ μέθοδος, διδάσκουσα τοὺς ποιητὰς τοὺς οἰκοδεσπότας κειμήλια ἔχειν εἰς χρῆσιν τῷ καιρῷ.

339. Ἐν χηλοῖσι.] Χηλὸς, λάρναξ, κιβωτὸς, σορός. Εὐῶδες ἔλαιον.] Ἴσως δὲ τὸ τ' ἐλαίας, εἰκὸς ἦ καὶ ἐσκευάσθαι τιμιώτερον, οἷον τὸ ἴριον, σμυρνόχιον.

341. Ἄκρητον.] Ἀμιγῆ.

342. Ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες.] Ἵνα τὸ μέσον τοῦ θαλάμου εἰς ἄλλως χρήσιμον.

NOTÆ.

337. Ὡς φάθ'· ὁ δ' ὑψόροφον) *Florentina* Editio, *Lovaniana, Romana, Stephaniana, Spondani, Oxoniensis, Cantabrigiensis*, φὰν legunt; φάντ' *Elzevir:* manifesto Errore, ut & φάτ' *Hervag. Castellion.* Omninò enim ante *Asperum* φάθ' legendum; *Plurale* autem non benè ad ἄλλος refertur, qui loqui dicitur v. 331. Cùm tamen ἄλλος sit quasi Nomen *Multitudinis*, & φὰν stare possit ob Quantitatem, committenda est *Var. Lectionibus. Ibid.* Καπβήσαλο) Ità in omnibus Editionibus in hoc loco legitur; non, ut in aliis καπβήσετο.

338. Εὐρὺν, ὄθι πυτὸς) *Ultima* Τ ὄθι producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam.*

339. Ἐθής τ' ἐν χηλοῖσιν) De voce χηλὸς, vid. ad θ'. v. 424. *Ibid.* Ἄλις τ' ἔλαιον) Τὸ ἄλις absolute hic ponitur, vid. *Eustath.* fol. 554. lin. 34. Aliàs ἄλις ἐλαίῳ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

326. Ἠμαθόεντος) Hoc *Scholion* ex solo *Aloysio.*

328. Pro ἢ Νίχυρος, lego ἡ Κίχυρος, ex *Eustathio*, fol. 1448. lin. 33. quem tamen haud rectè capit *Scholiastes* noster.

VARIÆ LECTIONES.

326. Ἦ τινας ἐκ Πύλου) γρ. Ἦ τινας ἐξ ἀμύντορας ἐκ Πύλου, *Plutarch. Homeri* Vitâ.

327. Ἦ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν) γρ. Ἦ νυ καὶ ἐκ Σπάρτηθεν. *Plutarch.* ibid.

337. Ὡς φάθ') γρ. ὣς φάν. Vid. Not. in *Textum.*

Οἴκαδε νοστήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
Κληῖσαὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
Δικλίδες· ἐν δ' ἄρα τῇ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόῳ πολυϊδρείῃσιν,
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη, θάλαμόνδε καλέσας,
Μαῖ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
Ἡδύν, ὅπις μετὰ τὸν λαοσσόον, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Κεῖνον ὀϊομένη τὸ κάμοιμον εἰποθεν ἔλθοι
Διογενὴς Ὀδυσεύς, θανάτοιό τε κῆρας ἀλύξας.
Δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας·
Ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦον ἐϋῤῥαφέεσσι δοκοῖσιν·
Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.

In patriam reverteretur, etiam dolores multos paſſus.
Obſeratæ verò erant fores accuratè aptatæ,
Duplici clave: intus etenim mulier cuſtos noctesque dieſque
Erat, quæ omnia obſervabat mentis multâ ſolertiâ,
Euryclea, Opis filia Piſenoridæ:
Hanc tunc Telemachus alloquutus eſt, in thalamum vocatam,
" Nutrix, age mihi vinum in amphoris hauri
" Suave, quod quidem pòſt illud dulcius eſt, quod tu ſervas,
" Illum expectans infeliciſſimum; ſi quando venerit
" Generoſus Ulyſſes, mortem & fatum evitans.
" Duodecim verò imple & operculis apta omnia:
" Mihi etiam farinam infunde benè conſutis utribus:
" Viginti autem ſint menſuræ molitæ farinæ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

344. Κληῖσαί.] Ἐπικεκλεισμέναι. Ἔπεσαν.] Ἐπῆσαν. Σανίδες.] Αἱ θύραι.

345. Δικλίδες.] Διχόθεν κεκλεισμέναι, διθυρεῖς.

346. Νόῳ πολυϊδρείῃσιν.] Πολυπειρίαις. Περίφρασις δὲ κεδνή.

349. Ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον.] Ἐκ πίθου ἀνάπτυξον εἰς ἀμφιφορεῖς.

350. Λαοσσόον.] Ἡδύποον· ὄμβριον ταῖς Τηλέμαχ', ὅπις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος· χρεὼν ἦθος ὑποφαίνει· ὃ γὰρ τὸ κάλλιστον, ἀλλὰ τὸ μετ' ἐκεῖνον δύσπορον αἰπὺ τὸ περιπόνως τοῦ πατρὶ φυλάσσει.

351. Κεῖνον ὀϊομένη.] Νομίζουσα, ἐλπίζουσα, προσδοκῶσα.

353. Πώμασιν ἄρσον.] Πώμασον.

354. Χεῦον.] Ἔμβαλε. Ἐϋῤῥαφέεσσιν.] Εὐρυπόροις. Δοκοῖσι.] Κωφύκοις, παρὰ τὸ χωρεῖν· φυλάκοις, φασκωλίοις. ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ δέρμασιν, ἀντὶ σάκκων, εἰς ἀλφίτων φυλακάς· ἵνα μηδὲν ἐκεῖθεν διαφορῇ, πηγόντες τὸ πυκνότητι.

355. Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα.] Τὸ μέτρον ἐπί τι ξηρῶν,

N O T Æ.

344. Ἔπεσαν) Pro ἐπὶ ἔσαν, non à πίπτω.

346. Ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε) In *Scanſione* legendum, Ἔσκ', ἣ πάντ' ἐφύλασσε. Nam ab ἔσκε, *erat*, non ab ἔχω, *habuit*; quare ut Diſtinctio ſatis notetur, manet ἰδιογραφία, nec tamen, ut diximus, in *Scanſione* notanda: verùm conſideranda, quaſi *Ultima* Syllaba reverà elideretur, & *Tenuis* in *Aſperam* mutaretur. Male itaque Oxon. ἔσκ', ἣ, *Tenui* ante *Aſperam*. Dicendum aliàs, quod ſtet *Amphimacer* in *Primo* loco, pro *Dactylo*, aut *Spondæo*, ut δ'. v. 485. Ταῦτα μὲ δὴ ἔπω, &c. item, σ'. v. 246. Πλείονές κεν μυησῆρες &c.

350. Λαοσσόον) Pro λαοτρόφον, ut ὀϊζυροσσόος & κακοξεινώτερος. Vid. ad *Iliad.* ρ'. v. 446.

NOTÆ IN SCHOLIA.

344. Ἔπεσαν) Ἐπῆσαν. Hoc addo, nequis ἔπεσαν, pro ἔπεσον, capiat.

346. Νόῳ πολυϊδρείῃσι) Πολυπειρίαις, ex *Aloyſio* ſolo. Τὴν κεδνὴν ſcribo ego, pro τὴν κεδνῶς, quæ vox eſt πυκτικὴ, & ipſe *Euſtathius*, qui horum *Scholiorum* Auctori, ſive Auctoribus, Auctor erat præcipuus, ità fol. 1448. lin. 53. Ὁ δὲ περιφραστικὴ ἑρμηνεία ἐστὶ τὴν κεδνὴν, καὶ κεδνὰ εἰδυῖαν, καὶ πυκνομηδῆ· ἦν ὃ ἡ ταμία Εὐρύκλεια. Locum reſpicit, *Odyſſ.* α'. v. 438. ubi πυκνομηδὴς, de *Euryclea*.

351. Κεῖνον ὀϊομένη) Vocem προσδοκῶσα, ex *Aloyſio* ſolo.

354. Χεῦον) Ἔμβαλε. Et hoc ex *Aloyſio*. Cætera, ut priùs, in *Impreſſis*, excepto, quòd ἀλφορεῖται reſtituam, pro corrupto ἀλφορεῦται.

355. Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα) Τὸ μέτρον ἐπί τι ξηρῶν, ἐπί τι ὑγρῶν λέγει, ὡς οἱ τοῖς περὶ Κύκλωπα. *Scholiaſtes*, qui & hic *Euſtathium* in compendium redigit, undè περὶ poſui ante Κύκλωπα. Alludit ad *Odyſſ.* ι'. v. 209. ubi de *Cyclope*, Ἐν δ' ὕπνῳ ἐμμελέτην

Variæ Lectiones.

346. Ἔσκεν, ἣ) γρ. ἔχ', ἥ. Malè Oxon. ἔσκ', ἣ, Vid. Not. in *Textum*.

350. Λαοσσόον) γρ. λαοσσόου, *Euſtath.* in Textu & ad *Iliad.* fol. 1154. lin. 12. Vid. *Brevia Scholia*.

354. Χεῦον) γρ. χῦον, *Florent. Roman. H. Steph.* MS. *GC.* in *Scholiis*, at χῦσον, *Seberus*, ex Vet. Exempl. & *Iſaac. Caſaubon*.

Αὐτὴ

Αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω.
Ἑσπέριος γὰρ ἐγὼν αἰρήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
Μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ, κοίτου τε μέδηται.
Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσω.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
Ἔπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
Μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
Διογενὴς Ὀδυσεύς, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ·
Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φρασσονται ὀπίσσω,
Ὡς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσωνται.
Ἀλλὰ μέν' αὖθ', ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
Πόντιον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν, οὐδ' ἀλάλησθαι.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θάρσει, μαῖ'· ἐπεὶ οὔτι ἄνευθ θεοῦ ἥδε γε βουλή·
Ἀλλ' ὄμοσον, μὴ μητρὶ φίλῃ ταδε μυθήσασθαι
Πρίν γ' ὅτ' ἂν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,

" Ipſa quoque ſola ſcias: hæc autem maturata-ſint omnia;
" Sub noctem enim accipiam, quando certè jam
" Mater ad cœnaculum conſcenderit, & lecti curam-habuerit.
" Vado enim ad Spartam & Pylum arenoſam,
" Reditum interrogaturus patris chari, ſicubi audiero.
Sic dixit, ejulavit verò chara nutrix Euryclea,
Et quidem lugens, verba alata dixit,
" Cur verò tibi, chare fili, in mente hæc ſententia
" Eſt? Quonam vis ire multam per terram,
" Solus, cùm ſis dilectus? Is verò periit longè à patriâ terrâ
" Generoſus Ulyſſes, ignoto in populo:
" Et hi tibi ſtatim profecto mala machinabuntur poſthac
" Ut dolo pereas, atque hæc ipſi omnia dividant.
" Sed mane hic, apud tuos ſedens; neutiquam te oportet
" Per pontum indomitum mala pati, neque errare.
Hanc rurſus Telemachus prudens contra loquutus eſt,
" Confide, nutrix; quia non abſque deo hoc conſilium eſt:
" Sed jura, non matri charæ te hæc dicturam,
" Priuſquam undecimâque duodecimâque *die* aderit,

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐπὶ τῶν ὑγρῶν λέγεται, ὡς ὁ τῆς θεᾶς Κύκλωψ. Μυληφάτης.] Τῆς ἐκ μύλης κεκμηκυίης. Ἀκτῆς.] Δωρεᾶς, ἢ ἐξ κλάσματος, παρὰ τὸ κλῶ ἢ ἀκτῆς, ἤτοι σιταγωγῆς, τροφῆς.

357. Αἱρήσομαι.] Λήψομαι.

361. Κώκυσεν.] Θρηνητικῶς ἐβόησεν.

363. Τίπτε δέ τοι φίλε τέκνον.] Φίλε υἱέ· πυκνὰ καὶ μετὰ ἀγάπης προσβάλλει) νοήματα ἡ τροφός.

364. Ἔπλετο.] Ἐπῆλθεν. Ἰόντι.] Πορευόμενος.

365. Ἀγαπητός.] Περιπόθητος.

366. Ἀλλογνώτῳ.] Ἄλλοις, καὶ οὐχ ἡμῖν, γινωσκομένῳ, ἢ ἄλλοις γνωτῷ, ἢ καὶ γένει οἰκείῳ. Ὧν δὲ ἀλλογνώτων, καὶ τὸ ἄγνωστον πάσχουσιν.

367. Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι.] Παραναφώνησις· τοῦτο δὲ ἐγίνετο. Ἰόντι.] Πορευθέντι.

369. Ἀλλὰ μέν' αὖθ'.] Τὸ αὐτὸ νόημα καὶ πρὸς Ἀντίνοον ἐλέχθη, δυσμενῶς μέν τοι.

370. Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον.] Ἀκαρπότητος, ἢ ἄκαρπον. Ἀλαλήσθαι.] Πλανᾶσθαι.

374. Γένηται.] Ἔλθῃ ἡμέρα.

NOTÆ.

367. Φράσσονται) Ità cum gemino σ'. ſcribo, *Metri* cauſâ: *Florentin. Lovanian. Hervagian. Roman. Elzevirian.* φράσονται, malè. *H. Stephan.* φράζονται, ità *Spondan.* ita *Oxon.* & *Caſtellion.*

369. Ἀλλὰ μέν') Pro μέν, omninò ſcribendum, ut *Florentin. H. Stephan. Caſtellion.* & *Oxon.* τὸ μέν *Elzevirianum* nihili eſt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

σας, ὕδατος ἀντὶ εὐηθοσι μύτρου. Hæc *Euſtathius* apertius & plenius; *Scholiaſtes* noſter, ſive potius *Euſtathii* compilator, ſuo more, contractiùs.

361. Κώκυσεν) Hoc ex *Aloyſio*; ut & *Scholion*, v. 364. ubi tamen Ἰόντι &c. ex *GC.* ſolo.

365. Ἀγαπητὸς) Περιπόθητος, ex *Aloyſio* ſolo.

367. Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι) Παραναφώνησις. Ità pro Ἀναφώνησις, vid. ad v. 284. *Ibid.* Ἰόντι) Πορευθέντι, MS. *Aloyſii.*

370. Πόντον &c. ex *Aloyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

367. Φράσσονται) κ. φράζονται, *H. Steph.* 369. Μέν') Malè, μὲν, in nonnullis. *Ibid.* Σοῖσι) κ. τοῖσι, *Steph.*

Ἢ αὐτὴν ποθέσαι, ἢ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατ' ἀγλαὸν εἶδος ὀλέσσῃ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δ' θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Αὐτίκ' ἔπειτα οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
Ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦεν εὐῤῥαφέεσσι δοκοῖσιν.
Τηλέμαχος δ' ἐς δῶμα θεοῖς ἐπιμίξ ὁμίλει.
Ἔνθ' αὖ ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατ' ἄστυ ἄγετο πάντη,
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παριστάμενη φάτο μῦθον·
Ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγερέσθαι ἀνώγει.
Ἦδ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
Ἤιτεε νῆα θοήν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἵρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
Ὅπλ' ἐπέθηκε, τά τε νῆες εὐεστελμοι φορέουσιν.

" Aut ipsa desideret, & me solvisse resciverit;
" Videlicet nè flens pulchrum corpus ladat.
Sic loquutus est; anus verò deorum magnum juramentum juravit.
Cæterum postquam juravit, pertecitque jusjurandum,
Statim poslea illi vinum in amphoris hausit:
Farinam etiam illi infudit benè-consutis in utribus.
Telemachus verò domum ingressus cum procis versabatur.
Tum rursus alia cogitavit dea cæsia Minerva,
Telemacho enim assimulata urbem obibat,
Et singulis viris astans dicebat sermonem:
Sub noctem verò ad navem celerem congregari jussit.
Ipsa rursus Phronii Noëmona clarum filium
Rogabat navem celerem; ille verò ipsi lubens promisit.
Occiditque sol, obumbrabantúrque omnes viæ.
Et tunc navem celerem in mare protraxit, omniáque in ipsâ
Arma posuit, quæ naves benè-tabulatæ ferunt.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

375. Ἢ αὐτὴν ποθέσαι.] Ἐδῆ, σχὶν αὐτὴ ποθέσῃ· ὁ δ' ἀσυνήθως ἐχημάτισε, ἀλλὰ τὴν δ' σχὶν ἐπιῤῥήματος δύναμιν. Ποθέσαι.] Ζητῆσαι. Ἀφορμηθείη.] Ἐξελθόντος.

376. Ἰάπτῃ.] Διαφθείρῃ, παρὰ τὸ ἴον· ὄθεν, καὶ τὸ, Ἅιδι φθίσαψεν.

377. Ἀπώμνυ.] Ἀποφατικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐπώμνυ.

378. Ὀμόσσέν τε.] Ὀμόσσαι μὲ, τὸ εἰκὸς ἦθος τι ὄνομα, οἷον νὴ τὸν Ἑρμῆν, μὰ τὰς Ἐλευσινίας θεάς. Τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον.] Τὸ ἀπαθὲς ἀντὶ ἐνεργοῦς λόγου, οἷον ποιήσω τόδε, ἢ ἐποίησεν.

383. Τηλεμάχῳ δ'] εἰκυῖα.] Αἰνίττεται, ὡς ἔκασος τῶν Ἰθακησίων τῷ δοκεῖ νῦν δημιουργείαν εἰς νῆα φέρων, καὶ τὸν δ' βασιλέως ἀνεδυλοπρεπέμενον παῖδα, οἷον παρ' αὐτοῖς ἰσάθμιον, ἢ κρείττων δίκαιος ἑαυτὸν εἰκεῖν, ἢ αἰτήσασθαι, ἀμύνειν μὲ ἐ δικαίως, ἀλλὰ τὸ κινδυνῶδες δ' ἔργε, νῆα ὁ δῆθεν λογιζόντων, καὶ αὐτῶν πως εἰς ἐρέτας συσπουδάζειν. Εἰκυῖα.] Ὁμοία.

386. Φρονίοιο Νοήμονα.] Ἀσελῶς ἀνομαθετοποίηκεν. πάντως γὰρ ἐκεῖνος νῆα ἐτοίμαζε, ὁ μὴ καθ' ἑαυτὸν μνηστῆρας ἀφεσθῆς ἢ ἀνοήμονας ἐπὶ τοῖς μύθοις.

387. Πρόφρων.] Ἑτοίμως. Ὑπέδεκτο.] Ὑπέσχετο.

388. Σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.] Ἡ γὰρ νὺξ, σκιὰ γῆς. Σκιόωντο.] Ἐσκιοποιοῦντο. Ἀγυιαί.] Τὰ ἀμφοδα, αἱ ὁδοί. Σπεύχους Ἀθηναῖοι, ἀγυιὰς Ἀρχαῖοι καλοῦσιν.

389. Εἵρυσε.] Καθείλκυσεν.

390. Ὅπλ' ἐπέθηκ.] Τῶν σκευῶν τὰ νηός. Εὐστελμοι.] Εὐσκευίδωτοι. Λέγει ὁ ἐπιτηδείως τὰς ναῦς, στέλμασι γὰρ τὰ τῶν νεῶν σκευιδώματα.

N O T Æ.

377. Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηῦς δ' θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ) Ità pro Veteri γρηῦς, μετασυλλαβὴ, dissyllabos lego χρῆυς, vel γρεὺς, utroq; enim modò scribitur. Διαίλυσις enim.

385. Ἀγερέσθαι) Ità pro ἀγέρεσθ scribo, *Aoristi* 2.

388. Δύσετο) Aliàs δύσατο, ut suprà, v. 337. Κατεδήσατο.

N O T Æ I N S C H O L I A.

275. Quæ addita ad finem, à ποθέσαι, ad ἐξελθόντος, ex eodem *Aloysio*.

383. Εἰκυῖα) Ὁμοία. *Aloysius*.

386. Φρονίοιο Νοήμονος.) Ὠνομαθετοποίηκεν, *Aloys.* ut *Impressi*. Ὠνομαθετοποιήται, MS. GC.

388. Quæ post σκιὰ γῆς sequuntur, ex MSS. ut & illud *Vetus* Scholion, Σπεύχους Ἀθηναῖοι, ἀγυιὰς Ἀρχαῖοι καλοῦσιν.

389. Εἵρυσε) Καθείλκυσεν, ex duobus MSS.

390. Ab εὐστελμοι — ad σκευιδώματα, *inclusivè*, ex utroque MSto.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

377. Γρηῦς) χ. γρηὺς, & χρῆυς. Vid. Not. in *Textum*.

388. Δύσετο) χ. δύσατο. Vid. ad α'. v. 330. & ad χ'. v. 289. Δύσετό τ') χ. δύσετο δ'.

Στῆσε δ'

Στῆσε δ' ἐπ' ἐχαλῆς λιμένος· πρὶ δ' ἑταῖροι
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Βῆ δ' ἴμεν' ἐς δόμον Ὀδυσῆος θείοιο·
Ἔνθα μιν ἠπείροιο ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχυθεν,
Πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
Οἱ δ' εὖδεν ὤρνυντο κτλ πόλιν· ὑφ' ἄρ' ἕπ δίω
Εἵατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπλεν.
Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων θυμαιετάντων,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
Τηλέμαχ', ἤδη μέν τοι ἐὐκνήμιδες ἑταῖροι
Εἵατ' ἐπήρεμοι, τὰ σὰ πρόπαν ὁρμήν,
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ ἀφατείομεν ὁδοῖο.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὅδ' ἕπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Εὗρον ἔπειθ' ἐπὶ θῖνὶ κομόωντας ἑταίρους·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Δεῦτε, φίλοι, ἤια φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη

Statuit verò in extremitate portûs; circùm autem eximii socii
Frequentes congregabantur: dea verò concitabat singulos.
Tunc alia cogitavit dea cæsia Minerva,
Festinavit ire ad domum Ulyssis divini.
Hic procis dulcem somnum infudit:
Disturbavit autem bibentes, è manibus verò excussit pocula.
Hi itaque dormitum festinabant in urbem, neque amplius
Sedebant, postquam ipsis somnus palpebris incidit.
Cæterùm Telemachum alloquuta est cæsia Minerva,
Evocatum ex ædibus benè-habitatis,
Mentori similis facta, tum corpore tum voce,
" Telemache, jam dudum tibi parati socii
" Assident remigio, tuum expectantes nutum:
" Sed eamus, nè diutiùs differamus iter.
Sic certè locuta præcessit Pallas Minerva
Subitò: ille continuò ad vestigia sequutus est deæ.
Cæterùm postquam ad navem pervenerunt atque mare,
Invenerunt postea ad littus comatos socios.
Hos verò interfatus est divus Telemachus,
" Venite, amici, viatica repetamus; omnia enim jam

ΣΧΟΛΙΑ.

391. Ἐπ' ἐχαλῆς.] Ἐπὶ τὸ ἄκρον ἢ λιμένος, μεθ' ὃ ἡ θάλασσα. Ἐχαλῆς.] Τῇ πλωτῇ μέρει. Ἑταῖροι.] Οἱ σύμπλοοι, ἢ συνιασῦ.

395. Ὕπνον ἔχυθεν.] Τὸ ὑγρὸν ἢ ὕπνον δηλοῖ.

396. Πλάζε δὲ πίνοντας.] Παρεπλάνα ἢ ἐγκρησέναι. Πλανᾶσθαι καὶ παραφορεῖν ἐποίησεν. Χειρῶν δὲ ἔκβαλλε κύπελλα.] Ἀδυνατοῦν, ἀφὲ τὸ ὕπνον.

398. Ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπλεν.] Βαρὺ ὕπνος δηλοῖ, ταχὺ τὰ βλέφαρα κλείοντας.

400. Ἐκπροκαλεσσαμένη.] Ἔξω καλέσασα.

402. Εὐκνήμιδες.] Κατὰ μεταφήλησιν, πρόσκαιροι, εὖ ἀπλισμένοι τὰ πρὸς τὸ πολεῖν.

403. Ἐπήρεμοι.] Ἐπίκαιροι, ἕτοιμοι ἐρέσσειν. Προπαρήγμενοι.] Προσδιχόμενοι.

404. Διατρίβωμεν.] Ἐκλύωμεν, περίλκωμεν.

406. Μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.] Εὐσεβεῖ σχήματι.

407. Κατήλυθον.] Κατῆλθον.

409. Ἰς.] Βία.

410. Δεῦτε, φίλοι.] Δημαγωγικῶς, εὐκαίρως κολακεύει. Ἤια.] Ἐφόδια.

NOTÆ.

397. Οὐδ' ἄρ' ἕπ δήν) De δ'. ectatico, Vid. ad α'. v. 203.

410. Δεῦτε, φίλοι, ἤια φερώμεθα) De *Mediâ* Syllabâ Vocis ἤια productâ, vid. ad v. 289.

NOTÆ IN SCHOLIA.

391. Ἐχαλῆ, Hæc ad συνιασ῀, ex utroque MSto, excepto, quòd *Aloys.* ναῦται, *GC.* συνιάσται.

396. Πλανᾶσθαι ἢ παραφορεῖν ἐποίησεν, ex MS. *GC.* solo.

400. Ἐκπροκαλεσσαμένη) Ἔξω καλέσασα. Hoc ex utroque; mirè enim in multis concordant.

402. Εὐκνήμιδες) Hoc *Scholion* ex utroque MSto, excepto, quòd vox πρόσκαιροι desit in *Aloysio.*

403. Ἐπήρεμοι) Pro ἑτοίσειν, vel τοίσειν, lego ἐρέσσειν. Προπαρήγμενοι) Προσδιχόμενοι, ex utroque MSto, ut etiam *Scholia*, 404. 407. 411. 415. 419.

409. Ἰς) Βία, MS. *Aloysii.*

410. Δεῦτε, φίλοι) In fine hujus *Scholii*, addo, ex *Aloysii* MSto. Ἤια) Ἐφόδια.

VARIÆ LECTIONES.

391. Ἐχαλῆς) γρ. ἐχαλῆ, τῇ πλοΐτῃ μέρει, MS. *GC.* Idem MS. *Scholia Aloysii Alem.*

403. Προπαρήγμενοι) γρ. προσδιήγμενοι, MSS. *GC.* & *Aloysii.* Vid. Not. in *Scholia.*

Ἀθρὸ-

Ἀθρῷ σὺν μεγάθῳ· μήτηρ δ' ἐμὴ ὔπα πέπυσται,
Οὐδ' ἄλλαι δμωαί, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
Οἱ δ' ἅμα πάντα φέρουσιν, ἐϋστέλμῳ ἐπὶ νηΐ
Κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
Νηῒ δ' ὑπὲρ πρύμνη κατ' ἄρ' ἕζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
Ἕζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
Ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Τοῖσιν δ' ἴκμενον ἧκεν ἰὴ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀκραῆ, ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθ'· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν,
Ἱστὸν δ' εἰλάπινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κὰδ δὲ πρότονοισιν ἔδησαν,

" Maturata ſunt in ædibus: mater verò neutiquam ſcit,
" Neque aliæ ancillæ; unica ſola rem audivit.
Sic certè loquutus præceſſit, hi ſimul ſequebantur.
Ipſi verò ſimul omnia portantes benè tabulatam in navem
Depoſuerunt, quomodo præceperat Ulyſſis charus filius:
Telemachus verò navem conſcendit, prævitque Minerva,
Et in Navis puppe conſedit, propéque eam
Sedebat Telemachus: ipſi verò retinacula ſolvebant,
Etiam ipſi aſcendentes per tranſtra ſederunt.
His verò ſecundum ventum miſit cæſia Minerva,
Vividum Zephyrum, reſonantem per obſcurum pontum.
Telemachus interim ſocios hortatus juſſit
Rudentes traſtare; hi verò adhortantem audiverunt,
Malum itaque abiegnum cavam intra baſem, *vel* modium,
Conſtituerunt elevantes, rudentibuſque colligârunt,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

411. Πέπυσμ.] Ἤκουσεν.

412. Μία σ' οἴη.] Λεληθότως, ἀπέρηπεν αὐτῆς ὑποτίθησι τῷ πράξει ἴσως, ἵνα μηδὲ αὐτὴ ἐξείπωσι πατί.

415. Κάτθεσαν.] Καπέθηκε.

416. Νηὸς βαῖν.] Ἐπὶ νηός.

417. Νηῒ δ' ὑπὲρ πρύμνη.] Ἀντὶ δὲ νεὼς πρύμνη· ἐν Ἰλιάδι. Νηῒ δ' ὑπὲρ πρύμνη ἴαρα βοτρύοισι Δόλων.

418. Πρυμνήσια.] Τὰ πείσματα.

419. Κληῖσι.] Ταῖς ναυτικαῖς καθέδραις. Κάθιζον.] Ἐκαθέζοντο.

420. Ἴκμενον.] Ὑγρὸν, παρὰ τὸ ἰκμάδα· ἢ τὸ φορὸν, ἢ εἰς τὸ ἱκέσθαι ἐπιτήδειον, οἱονεὶ ἱκόμενον· ἵκμενον, οἰῦγραν· ἢ ἀλλαχῶς, Ἀνέμων μὲν ὑγρὸν αἴνιττον. ἢ τὸ ἱκετεῦσαι ἢ φέρεσθαι πιστόν. Ἧκεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Ἡ καλὴ τῶν ναυτῶν ἐμπειρία ἡ φρόνησις, ἣ χρησιμώτατοι ἔπλευσαν.

421. Ἀκραῆ ζέφυρον.] Ἐπιτήδειον, ἄκρως πνέοντα διὰ τὴν χρείαν, ὅτι ἴλαιπον· ἢ τὸ μὴ κεκραμένον, ἀλλ' ἀκεραίως ζέφυρον. τινὲς ὑκραῆ. Ἄκρως, Ἀκραῆ.] Ἄκρως πνέοντα, ἢ αὐτάρκως. Κελάδοντ' ἐπὶ οἶνοπα πόντον.] Ἤτοι ἠχοῦντα καθὰ τὸ θάλασσαν τὸν ἄνεμον· ἢ καθὰ τὸ κελαδοῦντα πόντον, πνέοντα. Κελάδοντα.] Ἐπίθετον δὲ πόντου, ὅθεν καὶ οἱ παλαιοὶ Ἐγκέλαδον ἵππον τῷ Ποσειδῶνι παραδιδόασιν.

424. Ἱστὸν τ' εἰλάπινον.] Τὸν ἐξ ἐλάτης γεγονότα. Μεσόδμης.] Τῆς ληνοῦ λέγει, εἰς ἣν ἐμβάλλεται ὁ ἰσός. Ἔστι δὲ μείση δὲ πλοίου, κοῖλον τόπον. Ἔντοσθε μεσόδμης.] Μεσόδμη, ἡ ὀπὴ, δι' ἧς ὁ ἰσὸς συνείρεται, παρὰ τὸ εἰς μίσσον τῆς νηὸς διδομῆσθαι.

425. Ἀείραντες.] Ἐπάραντες. Πρότονοισι.] Σχοινίοις, δι' ὧν ὁ ἰσὸς ἀπεδεσμεῖτο, ὡς ἂν ἔχῃ βεβαίως ἵστασθαι· οἱ δὲ παλαιοὶ, κάλωσι, ἀπὸ δὲ καρχησίου εἰς πρῷραν καὶ πρύμναν διατείνουσι.

N O T Æ.

417. Νηῒ δ' ὑπὲρ πρύμνη) Appoſitio, ut *Virgil. Æn.* l. 1. v. 690. *Laticem Lyæum.*

424. Μεσόδμης) Illa Cavitas, in quam Mali baſis inſeritur; *Modium* vocat *Iſidorus. Iſaac. Caſaubon.* manu ſuâ notavit ad locum. Aliàs dicitur ἱστοπέδη, μ'. v. 51.

NOTÆ IN SCHOLIA.

420. Ἴκμενον) Nihil omnino hujus *Scholii* habet *Aloyſii* MS. excepto, Τὸν ἱκετεῖαν καὶ φέρεσθαι πιστὸν ὄντα MS. *GC.* addit, ἢ οἰῦγρον καὶ ἀπαλόν. Vocem priorem Codd. *Impreſſi* agnoſcunt.

421. Ἄκρως, Ἀκραῆ) Ἄκρως πνέοντα &c. uſque ad πόντον, πνέοντα, ex utriſque ſimul MSS. excepto, quòd inibi πόντον πλοίου, malè; quare emendamus.

424. Ἱστὸν τ' εἰλάτινον) Hoc *Scholion*, ad κοῖλον τόπον, *incluſivè*, ex duobus paritèr MSS. In fine *Impreſſorum* διδομῆσθαι, emendo in διδομῆσθαι, ex *Euſtath.*

425. Ἀείραντες) Ἐπάραντες, ex MSS. Πρότονοισι) Τοῖς δὲ καρχησίου εἰς πρῷραν καὶ πρύμναν διατείνουσι καλοῖς, eadem MSS. Verùm *Impreſſis* eadem Mens; nihil itaque muto.

VARIÆ LECTIONES.

421. Ἀκραῆ) χ. ὐκραῆ. *Brevia Scholia.*

Ἕλκον

Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ εὐτρέπλοισι βοείῃσιν.
Ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
Ἦρ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον·
Δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο·
Λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
Παννυχίη μὲν ῥ' ἧγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

Traxeruntque vela alba benè tortis loris,
Inflavit verò ventus in medium velum: circáque fluctus
Carinam purpureus insonabat, naveeunte.
Illa currebat per fluctus sulcans iter.
Cùm ligarent igitur rudentes celerem per navem nigram,
Constituerunt crateras plenas vini;
Libabantque diis immortalibus sempiternis;
Ex omnibus autem potissimùm Jovis glaucis-oculis filiæ.
Per totam noctem quidem illa & diem trajiciebat iter.

ΣΧΟΛΙΑ.

426. Εὐτρέπλοισι.] Εὐμαλάκτοις, εὐκλώστοις, καλῶς εἰργασμένοις. Βοείοις.] Χρήσεως ἀρχαίας ἐστὶ, καθ' ὃν καὶ νῦν οἱ ῥᾶκος τοὺς παύρους δέρκηκοι, φασκὸν ὀνομάσει, ἐξ ἀλόης τισὶ τυκτοῖς, τῷ τὸ χοιρίων χρεῖαν ἀποπληροῦσι. Βοείαις καὶ βοείῃ, λείᾳ τοὺς ἐκ βοείων ἱμάντας καλέσας. Ἄλλως, Βοείοις.] Τοῖς ἰμᾶσιν· ὕστερον δὲ οἱ καλοὶ ἐπινοήσασι.

427. Ἔπρησεν δ'.] Πνεῦμα ἐπλήρωσεν, ἐκόλπωσεν, ἐφύσησεν· ὄθεν καὶ ὁ πρηστήρ.

428. Στείρῃ.] Τῇ πρώτῃ, διὰ τὸ πρῶτον εἶναι. Πορφύρεον.] Μέλαν. Νηὸς ἰούσης.] Πορευομένης. Ἴαχεν.] Ἤχησεν, ἐνομαζοποιΐα.

429. Διαπρήσσουσα.] Διαπερῶσα.

430. Δησάμενοι.] Δήσαντες.

431. Ἐπιστεφέας.] Πλήρεις μείχεως ἐπιφάνης δὲ καὶ λαμπρὸς ἄνω παρὰ τὸ, Κρητῆρας ἐπιστέψαντο ποτοῖο.

433. Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.] Τῇ Ἀθηνᾷ.

434. Παννυχίη.] Διὰ πάσης νυκτός. Ἠῶ.] Τὸν ὡρισμένον τῆς ἡμέρας καιρὸν εἶπε, τουτέστι τὸν ἡμέραν. Ἄλλως. Ἠῶ.] Τὸν μεταξὺ νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὥραν· ὥρα δὲ ἐστὶν, ἠώ. Πεῖρε.] Διεπέρα, διήρχετο. Ἔνθα καὶ τὸ Ἀλλ' ἄγε καὶ τὰ κύματα πείρων.

NOTÆ.

430. Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο) *Ultima* Ē ἐπιστεφέας producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*; ut nihil dicam, de præcedenti & sequenti *Acuto*. Vid. ad α'. v. 147.

NOTÆ IN SCHOLIA.

426. Εὐτρέπλοισι) Post εὐκλώστοις, addo ex utroque MS. καλῶς εἰργασμένοις.

427. 428. 431. 433. Quicquid his in locis, additum, immutatum, aut innovatum, in *Scholiis*, id omne ex prædictis MSS.

434. Παννυχίη) Διὰ πάσης νυκτός. Ἠῶ) Τὸν ὡρισμένον τῆς ἡμέρας καιρὸν εἶπε, τουτέστι, τὸν ἡμέραν, ità utrumque MS. quæ ut dextrè capiantur, ἡμέρα in Priori loco exponitur *Dies*, in Posteriori *Tempus-matutinum*. In sequentibus, post διεπέρα, addo, διήρχετο, ex duobus MSS. nec tot piget Repetitiones facere, ut *Fidem* & *Diligentiam* nostram Orbi Literato comprobemus.

VARIÆ LECTIONES.

428. Πορφύρεον) γρ. πορφύρεον. Vid. Not. in *Textum*, ad ξ'. v. 16. & *Var. Lect.* ad *Iliad.* α'. v. 482.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Γ.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Γ.

ΤΗλίμαχος ἐλθὼν σὺν Ἀθηνᾷ ξενίζεται Νέστορι· καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὴν ἀπόπλουν ἐκ Τροίας. πυθόμενος δὲ παρὰ τοῦ Νέστορος τὰς μηνῆρας, καὶ γνωρίσας τὸν Ἀθηνᾶν ἀπιόντα, θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. Λαβὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἅρμα σὺν Πεισιστράτῳ Νέστορος υἱεῖ, εἰς Σπάρτην ἀπαίρει· νυκτὸς δὲ ἐπιχωμάσης, ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φηραῖς.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

ΤΗλέμαχος εἰς Πύλον καταχθεὶς, ἅμα τῇ Ἀθηνᾷ ἐν Μέντορος μορφῇ, καταλαμβάνει τοὺς Πυλίους θυσίαν παρὰ ἐκπλεῖν τῷ Ποσειδῶνι· καὶ τὸ πρῶτον αὐτῷ πυθομένῳ, ἐκπέμπεται πρὸς τὸν Ἰλιακῶν διηγημάτων· μεθ' ὃν ἡ μὲν Ἀθηνᾶ ἐν ὄρνιθος μορφῇ ἀπαλλάττεται· ὁ δὲ Νέστωρ θυσίαν αὐτῇ συμπλήσας, τὸν Τηλέμαχον ἅμα τῷ υἱῷ Πεισιστράτῳ εἰς Λακεδαίμονα ἀποπέμπει.

Ἐπιγραφή.

Ἄφιξις Τηλεμάχου εἰς Πύλον.

Ἄλλως.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Ἄλλως.

Γάμῳ μὲν τότε Νέστωρ δέκτο, σωῶρτο δ' ὃς υἷϊ, θεὰ ἔπλη. Lib. III.

Ἦ Ἕλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνῃ,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Οἱ δ' ἦλθον Πύλον, Νηλῆος εὐκτίμενον πτολίεθρον,
Ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
Ταύρους παμμέλανας Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.

SOL verò surrexit, relicto pulchro lacu, i.e. Oceano,
Cœlum in firmum, ut immortalibus illuceret,
Et mortalibus hominibus super almam terram:
Illi utique ad Pylum, Nelei benè-ædificatum oppidum,
Pervenerunt: ipsi autem in littore maris sacra faciebant,
Tauros omninò-nigros Neptuno cæruleâ-cæsarie:

Σχόλια.

Ἀνόρουσεν.] Ἀνάρμοστον. Λίμνην.] Νῦν, τὸν ὠκεανόν.

2. Πολύχαλκον.] Ἰσχυρὸν, στερεόν. Φαείνῃ.] Φαίνῃ, λάμπῃ.

3. Ζείδωρον.] Τὴν τοῦ ζῆν δωρουμένην.

5. Ἷξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Ῥέζον.] Ἔπραττον, ἔθυον.

6. Ταύρους παμμέλανας.] Ταύρους μὲν, ἀφ' οὗ τὸ βίαιον καὶ θηλαστικὸν μέλανας· διὰ δὲ τὸν χρόαν καὶ ὑδατώδη τὸν ἐν αὐτοῖς βάθους. Ἐνοσίχθονι.] Τῷ Ποσειδῶνι τῷ κινοῦντι

NOTÆ.

V. 5. Ἷξον) Vid. quæ ad *Iliad.* ε'. v. 773. 6. Ταύρους ἐνοσίχθονι) *Virgil.* Æn. l. 3. v. 119. *Taurum Neptuno.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Φαείνῃ) Φαίνῃ, λάμπῃ, MSS. *Gonvillo-Caiense* & *Alexii Alemanni.*

6. Μέλανας) Lego ità, pro *corrupto* μέλαινας. Κυανοχαίτῃ) Μελανότριχι. Ità Duo MSS. prædicta, & *Hesych.* Κυανοχαίτης) Μελανόθριξ. Quare, pro μελανοχρῶτι, in *Impressis*, μελανότριχι lego.

VARIÆ LECTIONES.

V. 2. Φαείνῃ) χ. φανίῃ.

Ἐννέα

Ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
Εἵατο, ἠ δ' ἐννέα ταύρους.
Ἔνθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεὸν δ' ἐπὶ μηρία καῖον.
Οἱ δ' ἰθὺς καθάροντο, ἰδ' ἱστία νηὸς ἔίσης
Στεῖλαν ἀείραντες, τλὼ δ' ὥρμισαν· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
Ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' Ἀθήνη·
Τὸν πρότερη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', ἦ μήν σε χρὴ ἔτ' αἰδῶς ἠδ' ἠθαίον,
Τοὔνεκα γὰρ ἠ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
Πατρὸς, ὅπου κύθε γαῖα, ἠ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορα ἱπποδάμοιο·
Εἴδομεν, ὅντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσι κέκευθε.
Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτόν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.
Τλὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι αὐτόν;
Οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
Αἰδὼς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,

Novem quidem sedilia erant, quingentique in singulis
Sedebant, & præbebant singulis novem boves:
Hic illi viscera gustârunt, deoque coxas incendebant.
Hi autem rectà portum subibant, atque vela navis æquatæ
Contrahebant tollentes, illamque firmârunt; ipsi verò egressi sunt.
Ergo Telemachus navi exivit, præbátque Pallas:
Illum prior alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Telemache, minimè te decet amplius pudor nè tantillum quidem:
" Ideò enim & pontum pernavigâsti, ut perconteris
" De Patre, ubi occultet terra, & quodnam fatum consequutus sit.
" Verum agè nunc rectà vade ad Nestorem equorum-domitorem:
" Videamus, quodnam consilium in præcordiis celat.
" Precare verò ipsum, ut vera dicat:
" Mendacium tamen non dicet; valde enim prudens est,
Hanc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Mentor, quo pacto accedam, quo pacto salutabo ipsum?
" Neque unquam sermonum experimentum habeo prudentium:
" Pudor verò, juvenem virum seniorem interrogare.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Telemache, alia quidem in mente tuâ perspicies,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τλὼ γᾶν· ἴνοσις γρ, ἡ κίνησις. Χθὼν ϑ, ἡ γῆ· δοκοῦσι γὰρ οἱ σεισμοὶ ἐξ αὐτῆ εἶναι. Κυανοχαίτης.] Μελανότερας.

7. Ἐννέα ἕδραι ἦσαν.] Ἐννέα σωίδεια ἦν τὰ πᾶλαι, ἃ δὲ τὸ συνεπάπτειν εἶναι τλὼ Πύλον.

8. Εἵατο.] Ἦντο. Πρᾶγμ. ϑ.] Περιέχουϑ, παρεῖχον, ἢ κατεῖχον, ἐπὶ τῷ σφάξαι. Ἑκάστῃ.] Ἑκάστοτε, ἐφ' ἑκάστης.

9. Ἔνθ' οἱ.] Αὐτίκα ἤτοι. Ἐπάσαντο.] Ἐγεύσαντο.

10. Ἔίσης.] Ἴσης καὶ τὰς τοίχας.

11. Στεῖλαν.] Συνέστειλαν. Ἐκ δ'] Ἐβαν.] Ἐξέβησαν δέ.

12. Βαῖνε.] Ἐξέβαινεν.

14. Ἔτ' αἰδῶς.] Ἔπ αἰδεῖσϑαι.

15. Ἐπέπλως.] Ἐπλεύσας.

16. Κύθε.] Κεύθει, κρύπτει, ἢ ἔκρυψεν. Ἔπεσπεν.] Ἐπλήρωσεν.

18. Εἴδομεν.] Γνῶμεν, μαϑωμεν. Μῆτιν.] Βουλὴ, γνώμην.

22. Ἴω.] Προβῶ, προσπλύξομαι, προσταιρίσομαι, ϑεραπεύσω, φιλοφρονήσομαι.

23. Πεπείρημαι.] Ῥᾳϑύμως εἰμὶ· οὐκ ἤσκημαι λόγοις. Πυκινοῖς.] Σωφρόσι, σώφροσιν.

24. Γεραίτερον.] Παλαιότερον. Ἐξερέεσθαι.] Ἐπερωτᾶν.

N O T Æ.

13. Τὸν πρότερη) Nonnulli Codd. hunc Versum non habent, inquit Dr. *Scattergood*; de quo mihi nondum liquet.

26. Τηλέμαχ', ἄλλα μὲ αὐτὸς) Hunc locum egregiè ornat explicatque *Meric. Casaubon.* Tractatu, De *Enthusiasmo*, p. 189. *Phalaris* apertè alludit. Epist. 146. *M. Antoninus*, τοῖς τῶν ἀνεμνήσεις ϑ μυστικὰς διδασκαλίας vocat. Vid. *Max. Tyr.* §. 26.

NOTÆ IN SCHOLIA.

8. Εἵατο) Ἦντο, MS.

22. Προσταιρίσομαι) Lego, ut rectè MS. GC. Malè προσπταιρήσομαι, *Aloys.* & *Impressi.*

Variæ Lectiones.

9. Ἔνθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο) γρ. ἔνθ' οἱ σπλάγχνα πάσαντο. *H. Stephan.*

18. Ἦντινα) γρ. ἤντινα.

Ἄλλα ἤ κ' δαίμων ὑποθήσετ'· ὐ γὰρ οἴω
Οὔ σε θεῶν ἀέκητι γεγάθαι τε τραφέμεν τέ.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἕπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Ἵξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυιάς τε ἠδὲ δόμους.
Ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Δαῖτ' ἐντυνόμενοι, κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον.
Οἵ δ', ὡς σὺν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
Πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα, καὶ ἵδρυσεν, παρὰ δαιτί,
Κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσι,
Πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ.
Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ· δειδισκόμενος δ' προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην κύδιμον Διὸς αἰγιόχοιο,
Εὔχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
Τῷ γὰρ καὶ δαίτης ἐπετήσατε δεῦρο μολόντες.
Αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι, ἣ θέμις ἐστί,
Δὸς καὶ τῷ ἕπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
Σπεῖσαι· ἐπεὶ καὶ τῶν γε ὀΐομαι ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν κατέδημοι ἄνθρωποι·
Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
Τὔνεκά τοι πρώτῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ πάλῃ δέπας ἡδέος οἴνου,

" Alia vero & deus suggeret, non enim puto,
" Te, diis inviris, natumque esse nutritumque.
Sic quidem loquutus præcessit Pallas Minerva
Celeriter: ille verò continuò pòst vestigia incedebat deæ:
Venerunt itaque in Pyliorum virorum congregationem & sedilia.
Hic sanè Nestor sedebat cum filiis: circumque socii
Convivium apparantes, carnes assabant, aliasque transfigebant.
Illi igitur, ut hospites viderunt, conferti venerunt omnes,
Manibusque prehensabant, & considere jusserunt.
Primus Nestorides Pisistratus propè accedens,
Utrorumque prehendit manum, & collocavit ad epulum
Pellibus in mollibus super arenas marinas,
Juxtáque fratrem Thrasymedem, & patrem suum.
Præbuit autem viscerum partes, infundebátque vinum
Aureo in poculo, propinansque allocutus est
Palladem Minervam filiam Jovis,

" Supplica nunc, ô hospes, Neptuno regi;
" Hujus enim dapium participes estis huc venientes.
" Cæterùm postquam libaveris & supplicaveris, ut decens est,
" Da & huic deinde poculum dulcis vini
" Libare: quoniam etiam hunc puto immortalibus
" Supplicare: omnes enim diis indigent homines:
" Sed junior est, ætate similis mihi ipsi;
" Propterea tibi priori dabo aureum poculum.
Sic loquutus in manibus posuit poculum dulcis vini:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

27. Ὑποθήσεται.] Ὑποβάλῃ.
28. Ἀέκητι.] Ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμην. Γενέσθαι.] Γεννηθῆναι.
31. Ἵξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Ἕδρας.] Τὰ συνέδρια.
33. Ἐντυνόμενοι.] Παρασκευάζομενοι. Ἔπειρον.] Περιέπειρον, ἐνῆγον. ὃ ἐστι διεπερόνησαν.
37. Ἵδρυσεν,] Ἐκάθισεν.
38. Κώεσι.] Κωδίοις, δέρμασι καθαίτοις. Ἁλίῃσι.] Θαλασσίαις.
40. Μοίρας.] Μερίδας. Δειδισκόμενος.] Δεξιούμενος, φιλοφρονούμενος.
44. Δαίτης.] Εὐωχίας. Μολόντες.] Ἐλθόντες.
45. Σπείσῃς.] Θύσῃς. Ἐπετήσατε.] Ἐπετύχετε, συνηντήσατε.
49. Ὁμηλικίη.] Ὁμηλιξ, συνηλικιώτης.
50. Πρώτῳ.] Πρώτῃ. Ἄλεισον.] Ἔκπωμα ἐκτετορυδρωμένον, οἷον κύκλιον ὑπάρχον, ἢ πλατὺ, ὅθεν ἐσθίουσιν ἄλις πιεῖν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

33. Ἐνῆγον) Pro *corrupto* σὺν ἦγον lego, ipsis licet MSS. cum *Impressis* refragantibus. Ità enim *Hesych.* Ἔπειρον) Ἐνῆγον. Ἐνῆγον enim & σὺν ἦγον, ab σὺν εἴρω.

VARIÆ LECTIONES.

28. Τὸ τραφέμεν τὸ) γρ. τετραφέμεν τὸ, *H. Steph.*
33. Κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον) γρ. κρέα τ' ὤπτων, ἄλλα τ' ἔπειρον, *Florentin.*

Χαῖρε

Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
Οὕνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον·
Αὐτίκα δ' εὐχετόωντο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρῃς
Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε,
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν,
Σύμπασιν Πυλίοισιν, ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
Δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
Οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὡς ἄρ' ἔπειθ' ἡρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα,
Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
Ὡς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Οἳδ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
Μοίρας διασάμενοι, δαίνυθ' ἑκηβόλα δαῖτα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Ξείνους, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ τί νε χρῆμ' πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε λῃστῆρες ὑπεὶρ ἅλα; τοί γ' ἀλόωνται

Gavisa est autem Pallas propter prudentem virum justum,
Eò quòd ipsi priori præbuerit aureum poculum.
Statimque supplicavit multa Neptuno regi,
" Audi, Neptune, terram-continens, neque invideas
" Nobis supplicantibus perficere hæc opera.
" Nestori quidem primò & filiis gloriam præbe:
" Cæterùm postea aliis da gratam remunerationem,
" Omnibus Pylis, ob inclytam Hecatombam:
" Da insuper Telemachum & me re confectâ redire,
" Cujus gratiâ huc venimus celeri cum nave nigrâ
Sic utique tandem precabatur, & ipsa omnia perficiebat:
Dedit verò Telemacho pulchrum poculum rotundum.
Eodem etiam modo supplicavit Ulyssis charus filius.
Hi postquam assarunt carnes superiores & abstraxerunt,
Partibus distributis, celebrârunt splendidum convivium.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium exemerunt,
Illis utique sermones cœpit Gerenius eques Nestor,
" Nunc certè satius est inquirere & interrogare
" Hospites, quinam sint; postquam saturati sunt cibo.
" O hospites, quinam estis? unde navigatis humidas vias?
" An ob aliquod negocium, aut temerè erratis,
" Tanquam prædones per mare; qui errant,

ΣΧΟΛΙΑ.

55. Μεγήρῃς.] Φθονήσῃς.
58. Ἀμοιβήν.] Χάριν, ἔκτισιν.
59. Ἀγακλειτῆς.] Ἄγαν εὐδόξε.
62. Τελεύτα.] Ἐτελείου, ἐπλήρου.
64. Ὡς δ' αὔτως.] Οὕτως δέ.
65. Ὑπέρτερα.] Τὰ ὑπερβάλλοντα καὶ μείζονα ἔξωθεν τῶν ἔνδον· ἔστι δὲ ἐν ταπαῖς, ταῦτα γὰρ ὑπερέχει τῶν λοιπῶν κρεῶν.
66. Διασάμενοι.] Μερισάμενοι.
68. Γερήνιος.] Καλῶς μὲ Ἡσίοδον, ὃ ἐκ Γερήνας ὠνομασμένον.
69. Καλλιον.] Καλόν. Μεταλλῆσαι.] Ἐπιζητῆσαι. Ἐρέσθαι.] Ἐρωτῆσαι.
70. Τάρπησαν.] Ἐκορέσθησαν.
71. Πλεῖτε.] Πλέετε.
72. Ἀλάλησθε.] Πλανᾶσθε.
73. Οἷά τε λῃστῆρες.] Οὐκ ἄδοξον ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ λῃστεύειν, ἀλλ' ἔνδοξον. Λῃστῆρες.] Λῃστάι. Ὑπὲρ ἅλα.] Κατὰ τὸν θαλάσσαν. Ἀλόωνται.] Πλανῶνται.

NOTÆ.

52. Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ) Ità Oraculum Pythii apud *Eusebium* & *Lactantium*, Εὐσεβέστατον ἦ βροτοῖς γένημαι τόσον, ὅσον Ὀλόμπῳ.
73. Οἷά τε λῃστῆρες) Vid. Not. in *Brevia Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Ὑπέρτερα) Vocalem τ, ante ἔξωθεν, delco, MSS. duorum auctoritate.
73. Οἷά τε λῃστῆρες) Huic *Scholio* lucem præfert *Thucydides*, l. 1. §. ε'. fol. 3. Οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην

VARIÆ LECTIONES.

73. Ὑπὲρ ἅλα) γρ. ὑπὲρ ἅλμ. *Br. Schol.* *Ibid.* Τοίγ' ἀλόωνται) γρ. τοί τ' ἀλόωνται. *H. Steph.*

Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέρουσ᾽;
Τόνδ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
Θῆκ᾽, ἵνα μὶν περὶ πατρὸς ἀπιχομένοιο ἔροιτο,
Ἠδ᾽ ἵνα μὶν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν·
Ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Εἶρεαι, ὁππόθεν εἰμύ· ἐγὼ δέ κε τοὶ κατὰ μοῖραν
Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμεν,
Πρῆξις δ᾽ ἦδ᾽ ἰδίη, ὐ δημιόν, ἣν ἀγορεύσω.
Πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤντιν᾽ ἀκούω,
Δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος· ὅν ποτέ φασιν
Σὺν σοὶ μαρνάμενον, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
Ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
Πευθόμεθ᾽, ἧχι ἕκαστος ἀπώλεσε λυγρῷ ὀλέθρῳ·
Κείνου δ᾽ αὖ κῆρ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
Οὐ γάρ πις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὁππόθ᾽ ὄλωλεν·
Εἴθ᾽ ὅγ᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
Εἴτε κὴ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
Τέκνα νῦν τὰ σὰ γούνατ᾽ ἱκάνομαι, αἴκ᾽ ἐθέλῃθα
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπου ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἀκούσας

" Animis *in diſcrimen* conjectis, malum alienis ferentes?
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
Confidens; ipſa enim intra præcordia confidentiam Pallas
Poſuit; ut ipſum de patre abſente interrogaret,
Et ut ipſum gloria ingens inter homines conſequatur:
" O Neſtor Neleïde, ingens gloria Græcorum,
" Interrogas, unde ſimus; ego quidem tibi enarrabo:
" Nos ex Ithacâ ad Nejum *ſita* venimus,
" Negotiumque hoc privatum eſt, non publicum, quod dicam:
" Patris mei decus ingens inquiro, ſicubi audiero,
" Divi Ulyſſis patientis, quem pridem ajunt,
" Unà tecum pugnantem, Trojanorum urbem evertiſſe.
" Alios quidem omnes, quotquot cum Trojanis pugnârunt,
" Audivimus, quo in loco unuſquiſque perit ſævâ morte:
" Illius verò etiam mortem incognitam fecit Jupiter.
" Neque quiſquam poteſt clarè dicere, ubinam perierit:
" An ille in continenti domitus ſit à viris hoſtibus,
" An in Pelago inter *fluctus* maris
" Ideò nunc ad tua genua venio, ſiquidem velis
" Illius ſævam mortem dicere, ſicubi videris
" Oculis tuis, an alterius orationem audiveris

ΣΧΟΛΙΑ.

74. Ψυχὰς παρθέμενοι.] Ἀφειδήσαντες ἑαυτῶν, παραβαλόντες. Ἀλλοδαποῖσιν.] Τοῖς ἀλλοφύλοις ξένοις.
80. Εἶρεαι.] Ἐρωτᾷς.
81. Ὑπονηίου.] Τῆς ὑπὸ τὸ Νήϊον ὄρος κειμένης.
82. Οὐ δημιόν.] Οὐ δημοσίᾳ.
83. Μετέρχομαι.] Ἐπιζητῶ.
84. Ταλασίφρονος.] Ὑπομενητικοῦ.
85. Ἐξαλαπάξαι.] Ἐκπορθῆσαι.
87. Πευθόμεθα.] Ἐμαθόμεν, ἠκούσαμεν. Λυγρῷ.] Χαλεπῷ.
88. Ἀπευθέα.] Ἀνήκουστον.
91. Ἀμφιτρίτης.] Τῆς θαλάσσης· λέγεται δ᾽ ὅτι ἡ Ποσειδῶνος γυνή.
92. Ἱκάνομαι.] Ἱκετεύω.
93. Ἐνισπεῖν.] Εἰπεῖν. Ὄπωπας.] Ἐθεάσω, ἑωράκας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

τότε δ᾽ ἔργα, φέροντες δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον. Δηλῶσι δ᾽ ἴσως τὸ Ἡσιοδείων τινες ἐπὶ τῷ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν, καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς πύστεις τοῦ καταπλεόντων, παντάχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, Εἰ λῃσταί εἰσιν· ὡς ἔπ᾽ ὧν πυνθάνονται ἀπαξιοῦντες τὸ ἔργον· οἷς τ᾽ ἐπιμελὲς τὸ εἶναι εὐδόκιμον, οὐκ ἀνειδίζοντες.

81. Ὑπονηίου) *Scholioli* hujus Auctor videtur, cum *Crateta*, Νήϊον accipere pro Νήριθον, de quâ re *Euſtath.* fol. 1613. lin. 29. *Heſychius* exponit, Ὑπονηίου) Τόπος, λίνθρον ἔχων· ἐν οἷς ἐδίσμενον τὰς ναῦς.

84. Ὑπομνητικοῦ) Ità ſemper lego, pro corrupto ὑπομνηστικοῦ. Ità *Aloyſii* MS. *Euſtathius* ὑπομνηστικὸς haud ſemel; verùm à μεμνῆσθαι, μεμνῆμαι, fit Regulariter ὑπομνητικὸς, à *Tertia* nempè *Præteriti Act.* Vid. ad *δ'*. v. 636.

VARIÆ LECTIONES.

81. Ὑπονηίου) *χρ.* ὑπὸ Νηίου. vid. ad *α'*. v. 186. & *Br. Schol.*

82. Ἀγορεύσω) *χρ.* ἀγορεύω. *H. Steph.*

92. Αἴκ᾽ ἐθέλῃθα) *χρ.* αἴκε θέλῃθα, olim in *Impreſſis*, at malè; cùm θέλω non ſit *Homericum*, ut ad *Il. α'*. v. 133. & ità hic verſus legitur, *Il. σ'*. v. 457.

Πλαζο-

Πλαζομένῳ· πέλ. γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς·
Λίσσομαι, εἴ πολέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
Ἢ ἔπει, ἠέ τι ἔργῳ, ὑποσχὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι Τρώων· ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀϊζύος, ἣν σὺ ἂν εἴνῳ
Δήμῳ ἀνέτλημεν μυθήσασθαι ἄχεσθαι ἰῆς Ἀχαιῶν,
Ἣ μὴν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Πλαζόμενοι κτὶ λῃΐδ', ὅπη ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
Ἠδ' ὅσα περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Μαρνάμεθ', ἔνθάδ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι·
Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
Ἔνθα ὃ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, ποδὶ μὲν θείειν ταχὺς, ἠδὲ μαχητής·
Ἄλλα τε πολλ' ἐπὶ τοῖς παθόμεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
Πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
Οὐδ' εἰ πενταετές γε καὶ ἑξαετὶς ὧδε μίμνων
Ἐξερέοις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
Πρὶν κεν ἀνιηθεὶς σὴν παλίσσυτο γαῖαν ἵκοιο.
Εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες

" Errantis, nimium enim ipsum arumnosum peperit mater.
" Neque ullo pacto me veritus blandiaris, neque misertus;
" Sed planè mihi narres, utcunque contigit videre:
" Supplico, si unquam tibi pater meus bonus Ulysses,
" Sive dictum, sive factum, promittens perfecit
" Populo in Trojanorum; ubi passi estis clades Græci,
" Horum nunc mihi memor sis, & mihi veritatem dicas.
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,
" O amice, quoniam memorem me facis calamitatis, quam in illo
" Populo passi sumus robore indomiti filii Achivorum,
" Sive quæcunque cum navibus per obscurum pontum
" Errantes ad prædam, ubicunque duceret Achilles:
" Sive quæcunque circa urbem magnam Priami regis
" Pugnavimus; ibi subinde occisi sunt, quotquot optimi.
" Illic quidem Ajax jacet martius, illic Achilles,
" Illic & Patroclus diis, consilio æquiparandus,
" Illic & meus dilectus filius, simul fortis & inculpabilis,
" Antilochus, supra modum currendo velox atque pugnator:
" Aliaque multa præter hæc passi sumus mala. Quis illa
" Omnia utique enarraret mortalium hominum?
" Neque si quinquennio utique & sexennio hîc permanens
" Interrogaveris, quæ illic passi sint mala divi Græci:
" Prius utique tædio affectus tuam ad patriam terram perveneris.
" Novennio enim ipsis mala nexuimus hinc inde aggredientes

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

95. Ὀϊζυρόν.] Ἐπίπονον, παλαίπωρον.
96. Μειλίσσεο.] Μείλιχα καὶ ὡσανεὶ λέγε. Ἐλεαίρων.] Ἐλεῶν.
97. Κατάλεξον.] Ἔκαστα εἰπέ. Ἤντησας.] Ἀπλῶτησας. Ὀπωπῆς.] Θέας, παρὰ τὰς ὄψεις, ἢ φωνῆς, παρὰ τὸ ὄπα.
99. Ὑποσχάς.] Ὑπομείνας, ὧν ὑποχόμενος. Ἐξετέλεσσε.] Ἐτελείωσεν, ἐπλήρωσεν.
101. Μνῆσαι.] Μνημόνευσον. Ἔνισπε.] Εἰπέ.
104. Ἀνέτλημεν.] Ἐπιμείναμεν. Μύθῳ ἄχεσθαι.] Τὸ δύναμαι ἀκαταίσχετοι, ἀνδρεῖοι.

N O T Æ.

114. Καταθνητῶν) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 402.

NOTÆ IN SCHOLIA.

97. Ἀπήντησας) Ità pro, *malo* ἐπήντησας, & pro ὄπας, lego ἄπας, nec sine MSS. Auctoritate.

106. Ὅπη, καὶ λῃΐδα.] Κατὰ τὴν λείαν, ἀφ' τὴν τῶν λαφύρων κτῆσιν. Ὅπη.] Ὅπου. Ἄρξειεν.] Ἡγήσαιτο.
108. Μαρνάμεθα.] Μαχόμεθα.
110. Θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος.] Θεοῖς σὺ τῷ βουλεύσῃ ὅμοιος.
114. Μυθήσαιτο.] Εἴποι.
115. Παρεμμίμνων.] Παραμείνων.
116. Ἐξερέοις.] Ἐξερωτήσειας, ἐρωτήσειας.
118. Κακὰ ῥάπτομεν.] Κακὰ ἐβουλεύομεθα, συνηργάσμεν, ἐτεχνώμεθα.

VARIÆ LECTIONES.

106. Ὅπη) κ. ὅπῃ, MS. GC.
114. Καταθνητῶν) κ. καθ' θνητῶν, vid. Not. in *Textum*.

Παν

Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
Ἔνθ' ὅπις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντιω
Ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεύς
Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἐτεόν γε
Κεῖνο ἔκγονός ἐστι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Ἦτοι γὰρ μυθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε Φαίης
Ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
Ἔνθ' ἦτοι εἶος μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὔτε πότ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Φραζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
Βήμῃ δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐνὶ δάσσατο Ἀχαιούς·
Καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔπι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι,
Πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,
Μήνιος ἐξ ὀλοῆς Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης,

" Omnigenis dolis; vix tandem finem dedit Jupiter.
" Ibi nullius unquam prudentiâ similis esse palam
" Voluit; nam valdè multùm vincebat divus Ulysses
" Omnimodis dolis, pater tuus; siquidem tu verè
" Illius filius es; admiratio me tenet aspicientem:
" Profectò enim sermones similes; neque utique diceres
" Virum juniorem usque adeò similia loqui.
" Ibi profectò quousque quidem ego & divus Ulysses *aderamus*,
" Nunquam in concione diversum dicebamus, neque in concilio,
" Sed eundem animum habentes, mente & prudenti opinione
" Consultabamus, Græcis ut quàm eximiè optima fierent.
" Cæterùm postquam Priami urbem expugnavimus excelsam,
" Abivimusque in navibus, deusque disperfit Græcos;
" Et tunc certè Jupiter tristem in mente machinabatur reditum
" Græcis; nam neque prudentes neque justi
" Omnes erant: ideóq; ipsorum plures malum fatum consequuti sunt,
" Irâ ex pernicioſâ Minervæ terribilem patrem habentis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

121. Ἤθελεν.] Ἠδύνατο.
122. Τεός.] Ὁ σός.
123. Ἔκγονός.] Παῖς. Σέβας.] Ἔκπληξις.
124. Μῦθοι.] Λόγοι. Φαίης.] Εἴποις, ἀντὶ τοῦ εἴποι τις ἄν.
126. Εἶος.] Ἐφ' ὅσον χρόνον.
127. Δίχ' ἐβάζομεν.] Ἐδιχογνωμονοῦμεν, ἐλέγομεν.
128. Ἕνα θυμὸν ἔχοντε.] Ὁμονοοῦντε. Ἐπίφρονι.] Σωστῇ. Βουλῇ.] Σκέψει, γνώμῃ.
129. Φραζόμεθα.] Ἐβουλευόμεθα.
130. Διεπέρσαμεν.] Παντελῶς ἐπορθήσαμεν.
131. Βῆμεν.] Ἐβημεν, ἐσηλθομεν.
134. Σφέων.] Αὐτῶν. Ἐπέσπον.] Ἐπλήρωσαν.
135. Μήνιος.] Ἐπὶ Αἴαντι τῷ Λοκρῷ ὅτι ἐβιάσατο, βιασάμενον ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς Κασσάνδραν. Μήνι.] Ὀργῆς.

N O T Æ.

121. Ἐπὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός) Et aliàs laudi ducitur esse, παντοίοισι δόλοισι κεκασμένον, & ipse aliàs de se, Εἶμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μοῦ κλέος οὐρανὸν ἵκει. De quâ re, Nos fusius ad *Odyss. α'.* v. 417. *Prælection.* XXIX. Vid. infrà, ad v. 198.

NOTÆ IN SCHOLIA.

MSto, at in MSto GC. συνήργημεν, unde συνηργοῦμεν emendamus; quâ voce *Eustathius* utitur, in locum.

122. Τεὸς) Ὁ σός. Hoc ex Duobus MSS. In *Impressis* puto omissum, præ contemptu; cùm aliàs nè ἐῶπα, in totâ hâc *Rhapsodiâ*, in *Impressis* omittatur, quod in MSS. reperiatur, exceptis, quæ excipio.

127. Ἐδιχογνωμονοῦμεν.) Quanquam ἐδιχονοεῖμεν, quod priùs obtinuerat, sit vox probata; cùm tamen MS. *Aloysii* ἐδιχγνωμοῦμεν, & MS. GC. ἐδιχγνωμοῦμεν aperte præferat, ità scribo. Cætera melius ordinavi; & ad sequens *Scholion*, quo pertinebant removi.

135. Μήνιος) Pro ἐκάλεσεν, lego, ὃν ἐκόλασεν, ex *Historiâ*. Nam quod huic *Ajaci*, in *Minervæ* templo *Cassandram* violasse, Impunè fuit, nec in illum à quovis animadversum, ὃν ἐκόλασεν, ideò *Minervæ* cum omnibus pariter *Græcis* irata est, Vid. Prologum *Euripidis*, Troadum & *Hyginum*, Fab. CXVI. *Nauplius*. Sic et M. Nic. Comn. in Aristid. Quintilian. p. 296.

VARIÆ LECTIONES.

123. Ἔκγονός) χρ. ἔχος, *Eustath.* fol. 1460. lin. 17. Nec hoc *H. Steph.* vidit, ut nec alios plurimos. De harum vocum inter se differentia, *Tzetzes* in *Lycophron.* v. 580.

127. Δίχ' ἐβάζομεν) χρ. δίχα βάζομεν, *H. Steph.*

Ἦτ'

Ἦτ' ἔριν Ἀτρείδησι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
Τὼ ἤ καλεσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς
Μάψ, ἀτὰρ ἠ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον μυθείσθην, τῶ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
Ἔνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
Νόστου μεμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
Οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
Λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέζειν τ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
Ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο,
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ἤδη, ὃ ἠ πείσεσθαι ἔμελλεν·
Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων·
Ὣς τὼ μὴ χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
Ἔστασαν· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· δίχα δὲ σφίσιν ἤδαν βουλή.
Νύκτα μὴν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
Ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο·
Ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας εἵλκομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Κτήματά τ' ἐνθέμεθα, βαθυζώνους τε γυναῖκας·
Ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
Αὖθι, παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
Ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ ἤ μάλ' ὦκα
Ἔπλεον· ἐξόρεσεν δὲ θεὸς μεγαχήτεα πόντον.

"Quæ contentionem Atridas inter injecit utrosque.
" Hi verò convocatis ad concionem omnibus Achivis
" Frustrà, sed neque ex decoro ad solem occidentem,
" Venerunt enim vino gravati filii Achivorum,
" Sermones explicabant, cujus gratiâ populum congregârant.
" Ibi tum Menelaus jubebat omnes Græcos,
" Reditûs memores esse super lata dorsa maris:
" Neque Agamemnoni penitùs placebat: volebat sanè
" Populum detinere, & facere sacra Hecatombas,
" Ut Palladis vehementem iram placaret;
" Stultus; neque istoc noverat, quòd non persuasurus erat:
" Non enim statim deorum vertitur mens sempiternorum.
" Sic hi quidem asperis inter se altercantes dictis
" Stabant: ipsi verò surrexerunt fortes Græci,
" Clamore ingenti: bifariàm autem ipsis placebat consilium.
" Noctem quidem dormivimus pernicioſa mente cogitantes
" Invicem; insuper enim Jupiter parabat damnum maximum:
" Manè autem naves quidem deduximus in mare humidum:
" Resque imposuimus, demissas zonas habentesque mulieres.
" Dimidii autem populi remansit manentes
" Ibidem, apud Atridem Agamemnona, pastorem populorum:
" Dimidii a. conscensâ *nave* profecti sumus; hæ autem valdè velociter
" Navigabant: straverit enim deus monstrosum pontum:

ΣΧΟΛΙΑ.

137. Καλεσαμένω] Καλέσαντες.
140. Μυθήσθην.] Ἔλεγον. Ἄγειραν.] Συνήγειραν.
144. Ἐρυκακέειν.] Καθέχειν, κωλύσαι.
145. Ἐξακέσαιτο.] Θεραπεύσειεν, ἰάσαιτο.
146. Πείσεσθαι.] Πείσειν.
147. Τρέπεται.] Μεθίσταται.
148. Ἀμειβομένω.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀλλήλοις ἀπεκρινόμενοι.
149. Ἔστασαν.] Ἀντὶ τοῦ, διέτριβον. Ἀνόρουσαν.] Ἀνεθορύβησαν.
151. Ἄεσαμεν.] Ἀνεπαισθόμεθα, ὀνειρώξημεν, ἢ διενυκτερεύσαμεν, ἐμείναμεν. Ὁρμαίνοντες.] Ἐνθυμούμενοι. βουλευόμενοι.
152. Ἤρτυε.] Παρεσκεύαζεν.
155. Ἐρητύοντο.] Ἐμένομεν οἰκείᾳ τῇ γνώμῃ.
157. Ἡμίσεες.] Ἥμισυς.
158. Ἐξόρεσεν.] Ἔσωσεν, χαλκείῳ ἐπιπόνῳ. Μεγαχήτεα.] Μεγάλα κήτη ἔχοντα.

NOTÆ.

143. Ἐήνδανε) Pro ἤδανε. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 25.
147. Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν) Vid. *Iliad.* ι'. v. 493.

NOTÆ IN SCHOLIA.

146. Πείσεσθαι) Πείσειν, ut benè Duo MSS. malè *Impressi* πείσεσθαι, nihil simul sumas ἴμεναι, πείσεσθαι ἴμεναι) Πείσειν.
155. Γνώμῃ) Ità MSS. Duo; quare βουλῇ, quod olim in *Impressis*, minùs placet.

VARIÆ LECTIONES.

144. Ῥίζειν) γρ. ῥίξαι, *H. Steph.*

Ἐς

Ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱερὰ θεοῖσιν,
Οἴκαδε ἱέμενοι· Ζεὺς δ' ὄπωπ μήδετο νόσον,
Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔσσυτ' ὦρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὖτις.
Οἱ μὲν ἀποφθίμενοι ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαίφρονα ποικιλομήτην,
Αὖτις ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἵ μοι ἕποντο,
Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
Φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήϊος, ὦρσε δ' ἑταίρους·
Ὀψὲ δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κιὲ ξανθὸς Μενέλαος,
Ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας,
Ἦ καθύπερθε Χίοιο νεώμεθα παιπαλόεσσης,
Νήσου ἔπι Ψυρίης, αὐτοῦ ἐπ' ἀριστερὰ ἔχοντες,
Ἦ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
Ἠιτέομέν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν
Δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
Τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπεκ κακότητα φύγοιμεν.
Ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς ἔργ ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον· ἐς δὲ Γερηστὸν

" In Tenedum autem quum advenimus, fecimus sacra diis,
" Domum *pervenire* cupientes: Jupiter autem nondum curabat reditum,
" Infestus: qui contentionem concitavit malam secundò iterum.
" Alii quidem reversuri ascenderunt naves remis utrinque impulsas,
" Qui circa Ulyssem erant regem prudentem varii consilii,
" Rursus Atridæ Agamemnoni gratificantes.
" Sed ego cum navibus congregatis, quæ me sequebantur,
" Fugi; quoniam cognoscebam; quòd jam mala meditabatur deus.
" Fugit & Tydei filius bellicosus, impulitque socios;
" Serò autem ad nos venit flavus Menelaus,
" In Lesbo etenim offendit de longâ navigatione deliberantes,
" An supra Chium iremus asperam,
" Ad Insulam Psyriam, ipsam a sinistris habentes,
" An sub Chio, ad ventosum Mimanta.
" Rogavimus itaque deum ostendere signum: sed hic nobis
" Ostendit & jussit pelagus medium in Euboeam
" Sulcare; ut quàm celerrimè infortunium fugeremus.
" Cœpit autem stridulus ventus spirare; hæ verò valdè velocitèr
" Piscosas vias percurrerunt; & ad Gerastum

ΣΧΟΛΙΑ.

159. Ἐρίξαμεν.] Ἐπραξάμεν, ἐθύσαμεν.

164. Ἦρα.] Ἐπήρατο.

168. Μετὰ νῶϊ.] Ὡς ἐμοὶ ἡμᾶς, μετ' ἡμᾶς.

169. Λέσβῳ.] Λέσβου, νῆσον Τροίας, ἔχουσα πόλεις, Πύρραν, Ἔρεσσον, Μιτυλήνην, Μήθυμναν, Ἄντισσαν. Ἔκιχεν.] Κατέλαβεν. Δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας.] Διανοούμενος ἐπὶ μακρὸν πλοῦν.

170. Καθύπερθεν.] Ὑπερέκεινθεν. Νεώμεθα.] Περάσομεν, ἀντὶ τοῦ πλέομεν. Παιπαλόεσσης.] Τραχείας.

171. Νήσου ἔπι Ψυρίης.] Νησίδιόν ἐστι λυπρὸν ἀπέχον σταδίους π', τῆ Χίῳ· ὃ καὶ αἰγιαλὸν ἴσχει. οὗ φησὶ λιμοῦ σπανίζοντος διὰ τὸ Αἰγαίῳ πελάγει παρασομβάσας τὰς ναῦς· μείνωσι Δημοσθένης· κεῖται ἡ νῆσος Χίου μέση τῆ Ψυρῶν καὶ τῆ Μιμαντῳ. Αὐτοῦ ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες.] Τῷ Χίον λέγει.

172. Παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.] Ὁ Μίμας, ὄρος τῆς Μιμαντίδος, ἐνὸς τῶν μεγίστων, ὀνομαζόμεν. Ἠνεμόεντα.] Ἀνέμοις καθαπτόμενον, κατάνεμον, ὑψηλόν. Ὑπένερθεν.] Ὑποκάτωθεν. Ἐρυθρῶν Ἰωνίας, ἄντικρυς Χίου, τῆ νήσῳ.

173. Ἠιτέομεν.] Ἠιτοῦμεν, παρεκαλοῦμεν. Φῆναι.] Δεῖξαι.

174. Ἠνώγει.] Ἐκέλευεν. Πέλαγος μέσον.] Τῷ τέτων μέσῳ ὁδόν. Εὔβοιαν.] Νῆσον, ἐγγὺς Ἀθηνῶν.

175. Τέμνειν.] Διαπερᾶν. Κακότητα.] Τὸν κίνδυνον, τῷ κακίαν.

176. Οὖρος.] Πόμπιμος ἄνεμος. Ἀήμεναι.] Πνεῖν, φυσᾶν.

177. Ἰχθυόεντα κέλευθα.] Τῷ ἁλμυρὰν λέγει. Γερηστόν.] Γεραιστὸν, λιμοῦ Εὐβοίας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

169. Ἔρεσσον) *Aloysii* MS. & *Stephanus* ἐπὶ πόλεων, Ἔρεσον legunt, undè *Theophrastus* Ἐρίσιος. *Strabo* tamen Ἐρεσσὸς legit, cum Duplici σ'. & *Accento* in ultimâ.

172. Παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα) Ὁ Μίμας, ὄρος Ἐρυθρῶν &c. Ita corrigo, Auctoritate MSti *Aloysiani*, quod legit imprimis, Μίμας δ' ὄρος ἐρυθρᾶς Ἰωνίας, ἄντικρυς Χίου τῆ νήσῳ. Ἐρυθρᾶς corrigo, in Ἐρυθρῶν, & καὶ rejicio, à *Strabone* doctus; qui Montem hunc ad *Erythras* ponit, quam & ille *Jovis* Civitatem docet, fol. 645. & *Stephanus* ἐπὶ πόλεων, v. Ἐρυθραί. Quod olim in fine hujus *Scholii* sequebatur, Μίμαντα) Ὁ Μίμας, ὄρος ἐρυθρᾶς, ἀντικρὺ Χίου, nunc deleo, cùm omnem ejusdem vim in principio extractam habeas. De Gigante *Mimante*, vid. *Horat.* l. 3. Od. iv. Sed quid *Typhœus*, aut validus *Mimas* &c.

Ἐγγύ-

Ἐννύχιαι καταγρῖλο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
Πόλλ' ἐπὶ μήρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
Τέσσαρες ἦμαρ ἔλων, ὅτ' ἐν Ἀργεῖ νῆας ἐίσας
Τυδείδεω ἕταροι Διομήδεϊ ἱπποδάμοιο
Ἕσσαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
Οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς ὤρεγεν ἀῆναι.
Ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπθυθής· οὐδέ π οἶδα
Κείνων, οἵ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἵ τ' ὄλοντο.
Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἠμετέροισι
Πεύσεαι, ἦ θέμις ἐστί, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
Εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
Οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου Φαίδιμος υἱός·
Εὖ δὲ Φιλοκτήταο, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·
Πάντας δ' Ἰδομενῆς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
Οἵ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ ὕπνον ἀπούρα.
Ἀτρεΐδην δ' αὐτοὶ ἀκούετε, νόσφιν ἐόντες,
Ὡς τ' ἦλθ', ὡς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἦτοι κεῖνος μὲν ὑπέμυγερῶς ἀπέτισεν·

" Nocturnæ deductæ sunt: Neptuno autem taurorum
" Multas coxas imposuimus, pelagus magnum emensi.
" Quartus dies erat quando in Argis naves æquales
" Tydidæ socii Diomedis bellicosi
" Constituêre: Sed ego Pylum versus cursum tenui; nec unquam defit
" Ventus, postquam primùm deus præmisit flare.
" Sic veni, dilecte fili, inscius; nec scio quicquam
" De illis, qui servati sint Achivorum, quique perierint.
" Quæcunque autem in domibus sedens nostris
" Audivi, quatenus fas est, doceberis, neque te celabo.
" Bene quidem Myrmidonas dicunt rediisse hastâ exercitatos,
" Quos duxit Achillis magnanimi præclarus filius.
" Bene autem Philoctetem, Pœantis illustrem filium:
" Omnes autem Idomeneus in Cretam duxit socios,
" Qui fugerunt ex bello: pontus etenim ipsi nullum abstulit.
" Atridem verò & ipsi auditis, quanquam procul istis,
" Et quomodò venit, & quomodò Ægisthus molitus est tristè mortem:
" Sed ille quidem etiam miserabilitèr persolvit:

ΣΧΟΛΙΑ.

178. Ἐννύχιαι.] Ἐωθιναὶ, κατὰ νύκτα.

179. Μετρήσαντες.] Διελθόντες, ἀφικόμενοι, ἐλαυνομένοις.

182. Ἔσθη.] Ἐσθίῃ, ἐπαύσαθ.

183. Ἄῆναι.] Πνεῦσαι.

184. Φίλε τέκνον.] Ἤτοι ἀντὶ τοῦ Σημαινόμενον ἀπήντησε φίλως τὸ χαῖρε τέκνον ἠδύπνοον· ἢ ἀντὶ τοῦ συνάνυμον, τὸ παῖς. Ἀπόθης.] Μάλιν πυνθανόμενος, ἢ ἀκούσας.

185. Ἐσάωθεν.] Ἐσώθησαν.

187. Πεύσεαι.] Πυνθάνομαι, ἀκούω. Ἦ θέμις.] Ὡς δίκαιον, ὡς ὁ νόμος. Δαήσεαι.] Μαθήσῃ. Κεύσω.] Κρύψω.

188. Εὖ μὲ Μυρμιδόνας.] Οἱ ναύπορι τὴν Νεοπτόλεμον εἰς τὴν Ἤπειρον ἐλθεῖν λέγουσι.

192. Πόντος δέ οἱ ὕπνον ἀπούρα.] Οὐκ ἀπήλασεν ὁ πόντος πρὸς, ὥς π ἐκαπόνησεν πρό.

194. Ἐμήσατο.] Διεπράξατο, εἰργάσατο.

195. Ἐπισμυγερῶς.] Ἐπιπόνως, τὸ μίσους μετειλημμένον. Αἰολικῶς ἢ ἐστὶν, ἐπιπόνως.

NOTÆ.

179. Πόλλ' ἐπὶ μήρ' ἔθεμεν) Ita *Eustath.* & *H. Steph. Florentina* verò *μηρέ' ἔθημεν*, quam *Lectionem* sunt qui defendunt, per *συνεκφώνησιν* contrahentes Duas breves in unam longam. Verùm non modò *μηρία Homero*, sed & *μηρὰ*, ut *Odyss. ν'.* v. 27. Μηρὰ ϑ κείαντες δαΐνυϑ' ἑτοιμυδὶς δαῖτα, ut ibi *Florentina* etiam. Vid. *Christophori Wasii* Senarium, c. 14. p. 205.

185. Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι) *Ultima* Ἔ ἐνὶ producitur, vi *Toni sui* & ob μ'. ut β'. v. 338.

NOTÆ IN SCHOLIA.

184. Ἀπήντησε φίλως· τὸ χῖ) Olim ἀπήντησε· φίλῳ χῖ τὸ &c. impeditissimè; quod nisi *Aloysii* MS. diremisset, ità legerem, Φίλος χῖ ἀρσενικὸν, τὸ ϑ τέκνον εὐθύπτωτον.

195. Ἐπισμυγερῶς) Ità pro *σμυγερῶς* lego, quià simplex nullo modo hic locum potest habere, & *Hesych.* Ἐπισμυγερῶς) Ἐπιπόνως. Agnosco vocem *σμυγερῶς*, aliàs occurrere; verùm in *Textu* hujus loci, nequaquam; quare neque in *Scholiis*, in quibus Verba *Textûs* repeti debent. Μετειλλπται lego, pro corrupto illo *μετιλληπται*, *Impress.* & *μετήλειπται*, *Aloysian.* & *Aldin.*

VARIÆ LECTIONES.

179. Μήρ' ἔθημεν) γρ. *μηρέ' ἔθημεν*, *Florentin.* vid. Not. ad *Textum*.

185. Οἵ τ' ἐσάωθεν) γρ. οἵ π σάωθεν, MSS. *GC.* & *Aloysii*; in *Schol.* enim ibi, & in *Ald.* Σάωθεν) Ἐσώθησαν.

195. Ἐπισμυγερῶς) γρ. ἐπὶ σμυγερῶς. Vid. Not. in *Br. Schol.*

Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθίμενοι λιπέσθαι
Ἀνδρός· ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφόνῃα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
Ἄλκιμος ἔσσο, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ ἔπῃ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καί οἱ Ἀχαιοὶ
Οἴσουσι κλέος εὐρύ, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.
Αἲ γάρ ἐμοὶ τοσσῶνδε θεοὶ δύναμιν περὶ θεῖεν
Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
Οἵτε μοὶ ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἀλλ' ἤ μοι τοῖόν γε ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν ἦ χρὴ τελάμεν ἔμπης.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλὺς
Ἐν μεγάροις ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι·
Εἰπέ μοι, ἦ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὀπιπεύοντι θεῷ ὁμοφῇ;
Τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτ' ὀφρι βίας ἀποτίσεται ἐλθών,
Ἢ ὅγε μοῦνος ἐών, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
Εἰ γάρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς τότ' Ὀδυσῆϊ περικήδετο κυδαλίμοιο,

" Adeo bonum, & filium interempti relictum esse
" Viri, quoniam & ille i. e. *Orestes* ultus est patricidam
" Ægisthum dolosum, qui ejus patrem inclytum interfecerat.
" Et tu, amice, valde enim te video bonumque magnumque,
" Fortis esto; ut aliquis tibi, & posterorum bene dicat.
Hunc rursus Telemachus prudens contra al oquutus est,
" O Nestor Nelеiade, magna gloria Græcorum,
" Et jure ille quidem ultus est, & ei Græci
" Deterent gloriam latam, & posteris præconium.
" Utinam enim mihi tantam dii vim dedissent
" Ulciscendi procos injuriæ molestæ causa,
" Qui me contumeliâ afficientes nefanda moliuntur.
" Sed neutiquam mihi hujusmodi destinârunt dii honorem,
" Patrique meo & mihi; nunc igitur opus est pati nihilo secius.
Hunc excepit verbis Gerenius eques Nestor,
" O amice, quandoquidem de his me admones & loquutus es,
" Ferunt procos, tuam matrem propter, multos
" Domi, te invito, mala machinari.
" Dic mihi, an lubens victus es, an te cives
" Odio habent publicè, sequentes dei impulsum?
" Quis novit, an aliquando ipsorum violentiam puniet, quando venerit,
" Sive ille solus, sive universi Achivi?
" Si enim te sic vellet amare cæsia Minerva,
" Quemadmodum Ulyssis quondam supra modum curam habuit glorioſi

ΣΧΟΛΙΑ.

196. Καταφθιμένοιο.] Ἀποθανόντος. Λιπέσθαι.] Καταλειφθῆναι.
205. Αἲ γὰρ ἐμοί.] Εἴθε γὰρ ἐμοί.
206. Ὑπερβασίης.] Ὑπερφανίας.
208. Ἐπέκλωσαν.] Εἱμαρμένον γενέσθαι ἐποίησαν. Ὄλβον.] Εὐδαιμονίαν.
209. Τετλάμεν.] Καρτερεῖν.
213. Μηχανάασθαι.] Ἐπινοεῖν.
214. Ὑποδάμνασαι.] Ὑποτέταξαι.
215. Ἐχθαίρουσι.] Μισοῦσιν. Ἐπιπτόμενοι.] Ἀκολουθοῦντες καὶ πειθόμενοι. Ὁμοφῇ.] Χρησμῷ, κληδόνι, μαντείᾳ.

NOTÆ.

196. Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι) Hunc locum egregiè ornat *Ælian.* Hist. Animal. l. 4. c. 45. De *Leone*, socii sui *Canis* necem, ab *Urso* vindicante.
198. Αἴγισθον δολόμητιν) Hic *Dolus malus* damnatur. Vid. ad v. 121.

VARIÆ LECTIONES.

204. Ἐσσομένοισιν ἀοιδήν) κ. ἐσσομένῃσι πυθέσθαι, *H. Steph.*
211. Ἔειπες) κ. ἴσπες, *H. Steph.*
219. Περικήδετο) γρ. πέρι κήδεν.

Δήμῳ

Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί·
Οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλέοντας,
Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη·
Εἴ σ' ὕπας ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
Τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.

Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ γέρον, ὄφρα τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀίω·
Λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγαν μ' ἔχεφ· οὐκ ἂν ἔμοιγε
Ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν.

Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλέμαχος, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
Ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
Ὤλεθ', ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
Ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν· ὁππότε κέν δὴ
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.

Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενοί περ.
Κείνῳ δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
Φράσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Νέστορ'· ἐπεὶ περὶ οἶσθα δίκας καὶ φρένα ἄλλων·
Τεὶς γὰρ δὴ μιν φασὶν ἀνάξασθαι γενεὰ ἀνδρῶν·

" Populo in Trojanorum, ubi passi sumus dolores Græci:
" Non enim unquam vidi usque adeò deos manifestè amantes,
" Quemadmodum illi manifestè astitit Pallas Minerva;
" Si te, *inquam*, adeò velit amare, curaréque in animo,
" Sanè quispiam illorum utique oblivisceretur nuptiarum.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" O senex, nondum hunc sermonem perfectum in exitium:
" Supra modum enim magna dixisti, stupor me tenet; non utique mihi
" Speranti ea contingerent; neque si dii sic velient.
Hunc rursus alloquebatur dea cæsia Minerva,
" Telemache, quod tibi dictum effugit septum dentium?
" Facile Deus sanè, si voluerit, etiam ex longinquo virum servaverit.
" Mallem verò ego etiam dolores multos passus
" Domum redire, & reditùs diem videre,
" Potiùs quàm veniens perire in propriâ domo; veluti Agamemnon
" Ferit, ab Ægisti fraude & suæ uxoris.
" Verum enimverò mortem omnibus communem, neque dii ipsi
" Etiam ab amato viro volunt arcere, quandocunque tandem
" Fatum pernitiosum corripuerit asperæ mortis.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Mentor, nè amplius hæc differamus, tristes licet:
" Illi verò non ampliùs reditus certus; sed ei jam
" Destinârunt immortales mortem & fatum nigrum.
" Nunc verò volo aliud inquirere & interrogare
" Nestorem, quoniam præ *aliis* novit jura & prudentiam:
" Ter enim ipsum dicunt imperâsse sæculis virorum,

Σχολια.

221. Ἀναφανδά.] Ἐκ τῆ φανερᾶ, φανερῶς. Φιλέοντας.] Φιλοῦντας.
223. Κήδοιτο.] Φροντίζοι.
224. Ἐκλελάθοιτο.] Ἐπιλαθοίτο.
231. Σαῶσαι.] Σῶσαι, ἀντὶ τῆ σώσῃ.
234. Ἔφατο, ἤ Ἐπὶ ἑαυτῆ εἶπας, εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.
235. Ὁμοίιον.] Τὸν θρῖον ἐπὶ πάντας καὶ φύσιν ἐρχόμενον.
238. Μοῖρα.] Θανατικὴ ἀνάγκη.
240. Λεγώμεθα.] Διαλεγώμεθα. Κηδόμενοί περ.] Καίτοι λυπούμενοι.
241. Ἐτήτυμος.] Ἀληθής.
242. Φράσαντο.] Ἐβεβαίωσαν.
244. Δίκας.] Δίκαια, καθήκοντα. Φρένα.] Φρόνησιν.
245. Ἀνάξασθαι.] Βασιλεῦσαι.

Variæ Lectiones.

223. Οὔτως ἰθέλοι) *Mss.* ὕτως γ' ἰθέλοι malè; ὅτω γ' ἰθέλοι, melius.
227. Οὐκ) *Mss.* οὐδ', *H. Steph.*
230. Τηλέμαχε) *Mss.* Τηλέμαχε, malè.
240. Λεγώμεθα) *Mss.* λεγώμεθα, *H. Steph.* & MS. GC. & *Aldin.* Schol. & Text. & melior *Lectio.*

Ὥς τε μοὶ ἀθανάτοις ἰνδάλλεται εἰσορόωντι.
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε,
Πῆς ἔθανε Ἀτρεΐδης βὺρυκρείων Ἀγαμέμνων;
Πῆ Μενέλαος ἔλυ; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
Ἦ οὐκ Ἄργεϊ ἦεν Ἀχαιϊκῷ, ἀλλά πη ἄλλῃ
Πλάζεσκ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δ', θαρσήσας κατέπεφνε;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τοῦτο γάρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω·
Ἦτοι μὲν τόδε κ' αὐτὸς οἴεαι, ὥς κεν ἐτύχθη·
Εἰ ζώοντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔπετμεν
Ἀτρεΐδης, Τροίηθεν ἰὼν, ξανθὸς Μενέλαος·
Τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχυσαν,
Ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
Κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκὰς ἄστεος· οὐδέ κε τίς μιν
Κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέσσαμεν ἀέθλους
Ἤμεθ'· ὁ δ' εὐκήλῳ μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
Πόλλ' Ἀγαμεμνονίῃ ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν,
Ἦ' ἤτοι τοπρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς
Δῖα Κλυταιμήστρη, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι·

" Atque mihi immortalibus æquiparatur aſpectu.
" O Neſtor Neleida, tu verò verum dic,
" Quomodo mortuus eſt Atrides latè imperans Agamemnon?
" Ubi Menelaus erat? Quam illi machinatus eſt mortem
" Ægiſthus doloſus? Quoniam occidit ſe multò præſtantiorem.
" Annon in Argo erat Achaico *Menelaus?* An alicubi aliàs
" Errabat apud homines, ille verò ſumpto animo interfecit?
Huic reſpondit deinde Gerenius eques Neſtor,
" Proiectò ego tibi, fili, vera omnia dicam:
" Enimverò quidem hoc ipſe ſuſpicaris, quemadmodum revera accidit:
" Si viventem Ægiſthum in ædibus inveniſſet
" Atrides, à Trojâ profectus, flavus Menelaus;
" Sanè ei neque mortuo fuſilem terram intuliſſet,
" Sed certè canèſque & aves comediſſent
" Jacentem in campo procul ab urbe; neque ulla ipſum
" Deploraſſet Achivarum: valdè enim ingens admiſit facinus.
" Nos quidem illic *in Trojâ* multa obeuntes certamina,
" Aſſidebamus; ille interim deſidioſus in ſecceſſu Argi equos-paſcentis
" Multùm Agamemnoniam uxorem demulſit verbis:
" Ipſa quidem antea certè abnuebat facinus indignum
" Diva Clytemneſtra; mente enim utebatur bonâ:

ΣΧΟΛΙΑ.

246. Ἰνδάλλεται.] Ὁμοιοῦται. φαίνεται, φαντασιοῦται. Εἰσορόωντι.] Ὁρῶν, ἀντὶ τοῦ ὁρῶντι, βλέποντι.

249. Μήσατο.] Εἰργάσατο, ἐπιχείρησε.

250. Δολόμητις.] Δόλια βουλευόμενος. Κτάνε.] Ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν. Ἀρείω.] Βελτίονα.

251. Ἦ οὐκ Ἄργεϊ ἦεν Ἀχαιϊκῷ.] Ἆρα οὐκ ἐν τῷ Ἄργει ἦν τῇ Ἀχαΐας;

252. Καπνίφνεν.] Ἀνεῖλεν.

254. Ἀγορεύω.] Λέγω, εἶπον.

256. Ἔπτμεν.] Κατέλαβεν.

257. Τροίηθεν.] Ἀπὸ τῆς Τροίας.

ΝΟΤΑ.

246. Ὥστε μοὶ ἀθανάτοις ἰνδάλλεται) Κατ' ἐκεῖνο δὲ Θαλῆς, Πρεσβύτατον τῶν ὄντων Θεὸς· ἀγέννητον γάρ. *Diog. Laert.* l. 1. §. 35.

251. Ἦ οὐκ Ἄργεϊ ἦεν Ἀχαιϊκῷ) Ἦ οὐκ ἦν ἐν τῇ Λακωνικῇ; Οὐ μόνον γὰρ Ἄργος, ἡ Πελοποννησος, ἀλλ' ἰδίως ἡ Λακωνικὴ, Ἄργος καλεῖται. *Eustath.* fol. 222. lin. 16. Vid. *Nicolaum Cragium*, De *Lacedæm.* Republ. l. 1. c. 1. & *Strabon.* Geograph. l. 8. fol. 365. & 369. De voce Ἀχαιϊκὸν, vid. ad *Iliad.* ί. v. 141.

NOTÆ IN SCHOLIA.

249. Μήσατο) Emendo tantùm & lego ἐπιχείρησε, pro ἐπιχείρησε &c.

251. Ἀχαιΐας) Ità ſcribo & emendo pro corrupto Ἀχαιϊκῆς, ex MSto *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

251. Ἦ γρ. ἦ. Ἀχαιϊκῷ) γρ. Ἀχαϊκῷ, *Euſtath.* fol. 1465. lin. 61. omittit *H. Steph.*

260. Ἄστεος) χρ. Ἄργεος, *H. Steph.*

266. Κίχρητο) χρ. κίρνητο. *Euſtath.* fol. 1466. l. 36.

Πὰρ

Πὰρ γὰρ ἴλη κὴ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρείδης, Τροίηνδε κιὼν, εἴρυσθαι ἄκοιτιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
Δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ κὴ κῦρμα γενέσθαι·
Τὴν δ' ἐξέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν οἶκόνδε δόμονδε.
Πολλὰ δὴ μηρί' ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆφεν, ὑφάσματά τε, χρυσόν τε,
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ ἔμπορε ἤλπετο θυμῷ.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἀτρείδης κὴ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
Ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱερὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνῶν,
Ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε,
Πηδάλιον μὲν χερσὶ θεὴς πηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐναίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
Νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.

" Etenim aderat cantor vir, cui plurimùm mandârat
" Atrides, ad Trojam profecturus, servare uxorem.
" Sed cùm jam ipsam fatum deorum irretivit *ad hoc, ut* domaretur,
" Jam tum ipsum cantorem ducens in insulam desertam,
" Dereliquit avibus lanienam & prædam fieri;
" Ipsam verò volens volentem duxit suam in domum.
" Multa autem tumora adolebat deorum super sacra altaria;
" Multâque Donaria suspendit, vestesque, aurumque,
" Quòd perfecisset magnum negocium, quod nunquam sperâsset in animo.
" Nos quidem simul navigabamus Trojâ profecti,
" Atrides *Menelaus* & ego, amica cognoscentes invicem:
" Sed cùm ad Sunium sacrum pervenimus, promontorium Athenarum,
" Illic gubernatorem Menelai Phœbus Apollo
" Suis suavibus telis superveniens occidit,
" Clavum in manibus current is navis gestantem,
" Phrontin Onetoridem; qui vincebat secula hominum
" In nave gubernandâ, quoties ingruebat procella.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

267. Πὰρ γὰρ ἴλη κὴ ἀοιδὸς.] Συμπαρῆν ἡ αὐτῇ κὴ ἀοιδὸς· τὸ γὰρ ἀρχαῖον, οἱ ἀοιδοὶ φιλοσόφων τάξιν ἐπῖχον. Τινὲς δὲ, κακῶς νοήσαντες, τὸ εὐνῆχον ἀπέδοσαν.

268. Εἰρυσθ.] Φυλάττειν.

271. Κύρμα.] Ἐγκύρημα, ἐπίτυγμα.

273. Ἔκηε.] Ἔκαυσεν.

274. Ἀγάλματα.] Ἀναθήματα. Ἀνῆψεν.] Ἀνέθηκεν. Ὑφάσματα.] Ἱμάτια ὑφαντά.

275. Ἤλπετο.] Ἤλπιζεν.

278. Σούνιον.] Ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς. Ἱερὸν.] Ἱερὸν, τίμιον. Ἀφικόμεθα.] Παρεγενόμεθα. Ἄκρον Ἀθηνῶν.] Ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Ἀττικῶν εἴρηκεν.

282. Φοῖβος Ἀπόλλων.] Παρὰ τὸ φοιτίζειν κὴ ὄκνον εἶναι, πίπλακε τὸ ὄνομα. Ἐναίνυτο.] Ἐνίκα. κυρίως δὲ τὸ καίνυσθαι. τὸ κτείνασθαι νικῆσαι· καίνειν γὰρ τὸ φονεύειν ἐστί. τὸ δὲ ἀπέρχεσθαι, ἀντὶ τοῦ καπνεῖσθαι.

N O T Æ.

267. Πὰρ γὰρ ἴλη κὴ ἀοιδὸς) *Strabo*, l. 1. fol. 16. κὴ Ὅμηρος δὲ τοὺς ἀοιδοὺς σωφρονιστὰς εἴρηκεν, καθάπερ τὸ τῆς Κλυταιμνήστρας φύλακα, κλ. *Athenæ.* l. 1. fol. 14. Σάφρον δὲ πῆ τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος κὴ φιλοσόφων ἀφῆσιν ἐπῖχον. Vid. *Gisberti Cuperi* Apotheosin *Homeri*, p. 115. *Eustath.* fol. 1466. *Walæum* in Act. c. 8. v. 27. De Eunucho *Candaces*. Confer *Br. Schol.*

279. Ἔνθα κυβερνήτην) Qui suâ morte *Viri* cadebant, præsertim si inexpectatò, aut repentè, ab *Apolline* sagittis petiti dicebantur; *Mulieres*, à *Dianâ*. Etiam, qui non morbo, sed ætate; ut *Odiss* ο'. v. 408. Etiam, de Fœminâ, in Navigatione subitò moriente, *ibid.* v. 477. *Eustath.* fol. 637. lin. 14. Ὅτι ἡ τῇ Ἀρτέμιδι, τουτέστι τῇ σελήνῃ, τὰς αἰφνιδίους θανάτους τῶν γυναικῶν ἀνατίθησιν ἡ Ἑλληνικὴ δόξα· ὥσπερ ὁ Ἀπόλλων, ἥλιος, αὐτῷ λόγῳ δὲ καὶ φῶτα θηκσειν τὰς ἄνδρας. Vid. etiam fol. 1467. lin. 152. Vid. *Turnebi* Adversar. l. xi. c. viii. fol. 346. lin. 159. & *Everhardi Feithii*, Antiqu. *Homeric.* l. 1. c. 2. *Isaac. Casaubon.* Lection. *Theocrit.* c. x. in ipso Fine.

NOTÆ IN SCHOLIA.

267. Πὰρ γὰρ ἴλη κὴ ἀοιδὸς) MSS. ᾠδὲς, & ᾠδοὶ legunt, in *Scholio*.

274. Quæ inter Ἀγάλματα & Ὑφάσματα, pono, id Duorum MSS. facio auctoritate.

282. Pro τὸν κλείναντα, lego eadem auctoritate, τὸ κλείναντα νικῆσαι, ut τὸ referatur ad νικῆσαι.

Variæ Lectiones.

275. Ἤλπετο) γρ. ἔλπετο, *Br. Schol.* Verùm ἤλπετο sonantius, & sexies in *Iliade* occurrit.

280. Ἀγανοῖς βελέεσσι) γρ. ἀγανοῖσι βέλεσσι, *H. Steph.* & alii Codd. verùm *Iliad* α'. v. 759. ut hìc Nos.

283. Σπέρχοιεν) γρ. σπέρχωσι, *H. Steph.*

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατῆστο, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρ' ἕταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερείσειεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος ἀπὸ
Ἶξε θεών, τότε δὴ φυγέμεν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀϋτμένα χεῦε,
Κύματά τε τροφόεντα, πελώρια, ἶσα ὄρεσσιν·
Ἔνθα δ' ἀτμήξας, τὰς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσεν,
Ἧχι Κύδωνες ἔνασιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
Ἔστι δέ τις λιστὴ, αἰπᾶά τε εἰς ἅλα πέτρη,
Ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠερσειδέϊ πόντῳ·
Ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ
Ἐς Φαιστόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμα δοκέργει.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπεδὴ δ' ἄλυξαν ὄλεθρον
Ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
Κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρῳρείους

" Sic ille quidem illic detentus eſt, feſtinabundus licet ad iter,
" Ut ſocium ſepeliret, & parentalia parentaret.
" Sed quando utique & ille valens in obſcurum pontum
" In navibus cavis, Malearum montem exceſſum
" Pervenit currendo, tum certè inviſum iter lato conſpectu Jupiter
" Decrevit: ſtridulorumque ventorum flatum effudit,
" Fluctuſque intumeſcebant ingentes, æquales montibus.
" Illic ſejungens *Jupiter* claſſem, has quidem *Naves* Cretæ admovit;
" Ubi Cydones habitabant, Jardani circa fluenta.
" Eſt autem quædam levis, præruptáque in mare petra,
" Ad finis Gortynis, in obſcuro ponto:
" Huc Auſter ingentem fluctum ad ſiniſtrum promontorium pellit
" Ad Phæſtum; parvulus autem lapis ingentem fluctum impedit.
" Illi quidem huc venerunt: vix autem effugerunt mortem
" Viri: cæterum naves ſanè ad ſaxa fregerunt
" Fluctus; cæterùm quinque naves cæruleis-proris

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

284. Κατέῃστο.] Ἐν λιμνῇ καθῆστο.

285. Κτερείσειεν.] Ἐνταφιάσῃ.

277. Μαλειάων ὄρος.] Τὸν Μαλέαν λέγει, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς.

289. Ἐφράσατο.] Ἐβουλεύσατο. Ἀϋτμένα.] Ἀρρενικῶς τὸν αὐτμένα, ἀπὸ ὀρθῆς, ὁ αὐτμὸς αὐτμὴ ἡ, ἡ ποιὴ ἡ σφοδρά. Χεῦε.] Ἔβαλεν.

290. Τροφόεντα.] Ηὐξανόντα. Πελώρια.] Μεγάλα.

292. Κύδωνες.] Ἔθνος Κρήτης, καὶ Κυδωνὶς, πόλις Κρήτης, πολίται Κυδωνιάτης καὶ Κυδωνεάτης. Ἔχουσα Ἰάρδανον.

293. Ἔστι δέ τις Λιστή.] Λεία πέτρα· ἢ καὶ μεταπλασμὸν, εἶπεν τὴν νῦν καλουμένην παρὰ τοῖς Κρησὶ, σὺν τῷ β'. Βλίαστη. Ἔστι δὲ ἀκρωτήριον τῆς Γορτυνίας· ὅθεν Κρῆτες, σὺν τῷ ιν, γράφουσι Λιστίν.

294. Ἐσχατιῇ.] Ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις.

295. Σκαιὸν.] Δεινὸν, χαλεπόν.

296. Φαιστόν.] Ἀκρωτήριον τῆς Γορτύνης, ἀπὸ μὲ τῶν ἄλλων μερῶν λίαν ἐπικλυζομένου, ἐὰν εἰ βραχεῖά τις αὔρα γένηται· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας ἐὰν ὅλως, καὶ τις δὴ τότε μίγνυται ἐγειρομένῳ κύματι· ἀφ' ὃ τὸ, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀποκηάσας εἰς θάλασσαν πέτρας ἀφειράσατο τὰ κύματα. τινες δὲ τὸν Φαιστὸν, πόλιν τῆς Κρήτης λέγουσιν, ὅπου ἐχυνήθη Ἐπιμενίδης. Μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμα ἀποτείρει.] Τὸ γὰρ ὑπὸ δ' ὅτε κῦμα τὸν Φαιστὸν ἂν ἐποίει ἀλιμένον, εἰ μὴ ἀποκεκλεισμένος ὁ λίθος ἀπώλυεν αὐτὸς μέγα γίνεσθαι κῦμα ἀποκλυζομένων ἂν αὐτὸν τῶν κυμάτων· γράφεται δὲ, Μάλεια· ὁ λίθος. Μάλεον γὰρ ὀνομάζεται ἀπὸ Φαιστίων λιμένος ἀκρωτήριον. Ἀποτείρει] Ἀποκωλύει.

297. Ἤλυξαν.] Ἐξέφυγον.

298. Σπιλάδεσσι.] Παραλίοις πέτραις, παρὰ τὸ ἐσπιλωθῆ· ἢ πέτρας καὶ θαλασσαν ἀπειληφυίας ἐν ὀλίγῳ ὕδατι. Ἔαξαν.] Ἔκλασαν.

N O T Æ.

290. Κύματά τε τροφόεντα) Vid. ad *Varias Lectiones.*

Ibid. Ἶσα ὄρεσσιν) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 109.—
—præruptus aquæ Mons.

NOTÆ IN SCHOLIA.

290. Τροφόεντα) Ηὐξανόντα. Ità Duo MSS. *Aldus*, & Codex *Hervag.* quare procul ablego Codd. *Impreſſorum* delirium, τροφόεντα) ηὐξανόντα, quod evidenter corruptum, pro noſtrâ *Lectione*, aliàs enim αὐξανόντα ſcriberetur. Vid. *Var. Lection.*

296. Ἄλλων μερῶν, pro πολλῶν κυμάτων, lego, ex *Euſtathio* fol. 1469. lin. 13.

VARIÆ LECTIONES.

289. Ἐπ' αὐτμένα χεῦε) γρ. ἐπ' αὐτμένα χεύας. *H. Steph.*

290. Τροφόεντα) γρ. τοφόεντα, *H. Steph.* Τροφόεντα, MSS. GC. *Aloyſiuſque*, *Aldus*, & *Hervag.* *Br. Schol.* quæ *Lectio* videtur hîc proba & ſana; at in *Iliad.* ο'. v. 621. Τροφόεντα, vel τροφόεντα omnino legendum.

295. Ποτὶ) γρ. πρὸς *H. Steph.*

296. Μικρὸς δὲ λίθος) γρ. Μαλέα δὲ λίθος, *Br. Schol.*

Αἰγιπίῳ

Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε ϗ ὕδωρ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον ϗ χρυσὸν ἀγείρων,
Ἤλᾶτο ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Τόφρα δὴ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ,
Κτείνας Ἀτρεΐδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
Ἑπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης·
Τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἦλυθε δῖος Ὀρέστης
Ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων, κτὰ δ' ἔκτανε παφοφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Ἦτοι ὁ τὸν κλείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
Μητρός τε στυγερῆς ϗ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
Αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
Καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
Κτήματά τε σοῖσιν λιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑπερφιάλως· μή τοι κτὰ πάντα φάγωσι
Κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηϋσίλου ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαί ϗ ἄνωγα
Ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οὕς κε ϗκ ἔλποιτό γε θυμῷ
Ἐλθέμεν, οἵτινα πρῶτον ἀποφλῶσιν ἄελλαι
Εἰς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ τοι οὐδ' οἰωνοὶ
Αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τέ, δεινόν τε.

" Ægupto admovit ferens ventusque & unda.
" Sic ille quidem illic plurimum victum & aurum congregans,
" Errabat cum navibus ad alterius linguæ homines.
" Interea verò illa Ægisthus molitus est domi tristia,
" Occidens Atridem: subactus est etiam populus sub illo.
" Septennio itaque imperavit divitibus Mycenis:
" Illi verò octavo in anno malum & vindex venit divus Orestes
" Rursus ab Athenis: occidit autem patris interfectorem,
" Ægisthum dolosum, qui illi patrem inclytum interfecerat.
" Sanè hic cùm hunc occidit, dedit cœnam sepulchralem Argivis
" Matrisque invisæ & imbecillis Ægisthi:
" Eopse verò die supervenit bello bonus Menelaus,
" Plurima dona ducens, quanta illius naves ob pondus portare poterant.
" At tu, amice, ne diutius à domo longè aberres,
" Bonisque relictis virisque in tuis ædibus
" Adeò superbis; nè tibi omnia absumant,
" Facultatibus divisis, tu verò inane iter feceris.
" Sed ad Menelaum quidem ego adhortor & consulo
" Proficisci; ille enim nupèr alicundè venit
" Ex illis hominibus, undè non speraret in animo
" Redire, quemcunque primùm abegerint procellæ
" In pelagus tam vastum: unde utique nec aves
" Intra annum venire possunt, quoniam ingens, horrendumque.

ΣΧΟΛΙΑ.

302. Ἤλᾶτο.] Ἐπλανᾶτο.
304. Δέδμητο.] Ὑπετέτακτο.
307. Ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων.] Ὅτε ἐπαιδεύετο.
309. Τόφρα δὴ ταῦτ' Αἴγισθος. Δαίνυ.] Καπσατεύασε.
310. Μητρός τε στυγερῆς.] Φείδεται λέγων τὸν Ὀρέστην· τὸ μὲν γὰρ εὐφημότερον ἐποίησεν, ὅτι ἔβαψε τὸν μητέρα, τὸ δὲ δεινὸν παρεσιώπησεν. Ἀνάλκιδος.] Ἀσθενοῦς.
312. Ἦμαρ.] Ἐβάσασαν.
313. Ἀλάλησο.] Πλανῶ.
314. Προλιπών.] Καταλιπών.
316. Τηϋσίλου.] Ματαίας.
318. Εἰλήλουθεν.] Ἦλθεν.
319. Ἐκ τῶν.] Ἐξ ἐκείνων. Ἔλποιτο.] Ἤλπισεν.
320. Ἀποφλῶσιν.] Ἀποκρούσωσι καὶ ἀποφλαύσωσι ποιήσωσιν.
322. Αὐτόετες.] Ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει. Οἰχνεῦσιν.] Παραχίνονται.

NOTÆ.

308. Ὅς οἱ) Ità lego, pro ὅ οἱ. ut aliàs in eodem versu, α'. v. 300. & suprà, v. 198. etiam in aliis Editt. *Florent. Steph. Hervag. Castell. Cantab.* priori; quare ὃς restituo, ut *Aldina*, quanquam & aliàs ὅ, pro ὃς ſtabit.

316. Τηϋσίλου ὁδὸν ἔλθῃς) Vid. *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 47, 48. Rectè *Br. Schol.* per ματαίας reddunt; cum ad *Tobiæ Hebr.* referatur.

322. Αὐτόετες οἰχνεῦσιν· ἐπὶ μέγα τὸ δεινόπ) *Ultima*, Ϝ αὐτόετὲς producitur, in *Cæsurâ*. vi *Finalis* & *Toni*; ut τὰ etiam ante δεινὸν, ob δ'. ἐκβλιτὸν, ut α'. v. 203.

VARIÆ LECTIONES.

302. Νηυσὶν ἐπ') γρ. νηυσὶ κατ', *H. Steph.*
307. Ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων) γρ. αὖψ' ἀπ' Ἀθηνάων, *H. Steph.* & ἀψ ἀπὸ Φωκήων, *Eustath.* fol. 1469. lin. 38. non vidit *Steph.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἴθι νῦν, σὺν νηΐ τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
Εἰ δ' ἐθέλεις πεζὸς, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
Πάρ δέ τοι υἷες ἐμοὶ, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
Λίσσεαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
Ὣς ἐφάμην· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
Τοῖσι δὴ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατ' μοῖραν κατέλεξας·
Ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὺν γλώσσας, κεράσατε δ' οἶνον,
Ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Σπείσαντες, κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.
Ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικε
Δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὺν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυθαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιζάμενοι δ' ἐπέλειβον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἄμφω ἰέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι·
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καταπτόμενος ἐπέεσσι,
Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,

" Sed vade nunc cum nave tuâ & tuis
" sociis:
" Aut si inavelis per terram ire, aderit
" currusque & equi,
" Aderunt tibi etiam filii mei, qui tibi
" duces erunt
" Ad Lacedæmonem florentem, ubi
" flavus Menelaus.
" Precare autem eum ipsum, ut vera
" dicat:
" Mendacium tamen non dicet: valdè
" enim prudens est.
Sic ait: sol autem descendit & tene-
bræ advenerunt.
His verò & dixit dea cæsa Miner-
va,
" O senex, profectò hæc ex officio
" dixisti:
" Sed agite, dividite quidem linguas,
& miscete vinum,
" Ut Neptuno & aliis immortali-
bus
" Ubi libaverimus, de lecto cogitemus;
ejus enim hora adest.
" Jam enim lumen ivit sub occasum,
" neque decet
" Diu deorum in epulo sedere, sed re-
dire.
Dixit sanè Jovis filia; hi verò audi-
verunt loquutam.
His quidem præcones aquam manibus
intuderunt,
Juvenes autem crateras coronârunt
vino:
Diviserunt autem omnibus, auspicati
à poculis;
Linguas etiam in ignem conjecerunt,
surgentesque libârunt.
Cæterum postquam libârunt, biberunt;
quantùm desiderabat animus,
Tum certè Pallas & Telemachus deo-
similis
Ambo desiderabant cavam ad navem
redire:
Nestor autem statim detinuit incessus
verbis,
" Jupiter hoc prohibeat, & immortales
dii alii,
" Ut vos à me celerem ad navem ea-
tis,

ΣΧΟΛΙΑ.

324. Πάρα τοί.] Πάρεισι σοί.
325. Πομπῆες.] Προπομποί.
326. Δῖαν.] Εὐδαίμονα.
327. Ἐνίσπῃ.] Εἴπῃ.
332. Τάμνετε μὲν γλώσσας.] Ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς τοὺς καθεύδειν, ἢ ἱερεῖον τὰς γλώσσας ἀποτέμνειν, ἢ καίειν τοῖς θεοῖς, τὰς λόγους ἐπιμελουμένοις· διὸ καὶ ἐπὶ μόνης τῆς Νέστορος θυσίας εἴρηται τὸ ἔθος. εὔηθες γὰρ τὸ λέγειν, σύντεμε τὰς λόγους· λέγε.) Ἢ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ἔθος, λαβόντων τῷ ὀχλῷ σιτεύθαι. Κεράσατε δέ.] Ἀντὶ τοῦ κεράτε.
334. Καίτοιο.] Κοίτης, ὃ ἐστιν ὕπνος.
335. Ζόφον.] Τὸ σκότος. Οὐδὲ ἔοικεν.] Οὐ πρέπον ἐστίν.
336. Θαασσέμεν.] Καθίσαι, διατρίψαι.
337. Αὐδησάσης.] Εἰπούσης.
344. Ἰέσθην.] Ὥρμησαν.
345. Καταπτόμενος.] Φιλοφρονούμενος.
346. Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε.] Τὸ ὑμᾶς χωρισθῆναι ἀπ' ἐμοῦ, ὡς πτοιχρᾷ, ἢ ἀνελόμενος. Ἀλεξήσειε.] Ἀπείρξειε, κωλύσειεν.
347. Κίοιτε.] Ἀπέλθητε,

NOTÆ.

331. Κατὰ μοῖραν) *Ultima* Α *κατὰ* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante μ'.

NOTÆ IN SCHOLIA.

346. Ὑμᾶς scribo, pro ἡμᾶς, quod malè in *Impressis*; ὑμᾶς enim in *Textu*, *Aldinâ*, & MSS. 2o.

VARIÆ LECTIONES.

335. Οἴχεθ') γρ. ὤχθ'.

Ὡς

Ὥς τεῦ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνεμώνος, ἠὲ πενιχρῷ,
Ὥι ὕτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
Οὕτ' αὐτῷ μαλακῶς, ὕτε ξείνοισιν, ὀνεύδειν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
Οὐ θὴν δὴ τῷδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλου υἱὸς
Νηὸς ἐπ' ἰκελόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζώω· ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωμαι,
Ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δώματ' ἵκηται.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον Φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ἔπω.
Ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοι ἅμ' ἕψεται, ὄφρα κεν εὐδῇ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
Εἶμι, ἵνα θαρσύνω τ' ἐτάρους, εἴπω τε ἕκαστα·
Οἷος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕποντο
Πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
Ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ
Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
Εἶμι, ἔνθα μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε,
Οὐδ' ὀλίγον· σὺ δ' ἦ τοῦτον, ἐπεὶ τὸν ἵκετο δῶμα,
Πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱέϊ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
Οἵ τοι ἐλαφρότατοι θέεν, καὶ κάρτος ἄριστοι.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

"Tanquam ab aliquo vel prorsus veste carenti, aut pauperculo,
" Cui neque vestes & operimenta multa domi;
" Ut neque ipsi mollitèr, neque hospitibus, dormiendi copia sit.
" Cæterùm mihi adsunt vestes & operimenta pulchra:
" *Sin minus*, nequaquam illius Viri Ulyssis charus filius
" Navibus in tabulatis pernoctaverit, dum ego
" Vixero, prætereáque liberi in regiâ linquantur,
" Qui hospites susciplant, quicunque ad domum meam perveniet.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Benè sanè hæc dixisti, senex amice: te verò decet
" Telemachum flectere, quoniam longè melius sic.
" Verùm ille quidem nunc te sequatur; ut dormiat
" Domi tuæ: ego autem ad navem nigram
" Vado, ut confirmem socios præcipiámque singula:
" Solus enim inter illos senior glorior esse:
" Alii verò ob amicitiam juniores viri sequuti sunt
" Omnes æquales ætate magnanimi Telemachi.
" Illic utique dormiam cavâ in navi nigrâ
" Nunc: sed manè ad Cauconas magnanimos
" Vado, ubi debitum mihi debetur, neque adeò novum,
" Neque parvum: tu verò hunc, quandoquidem tuam pervenit domum,
" Mitte cum curru & filio: da etiam illi equos,
" Qui tibi celerrimi currendo & robore fortissimi.
Sic certè loquuta abiit cæsiis oculis Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

348. Ἀνέμων.] Μὴ κεκτημένου ἱματίων.
349. Ῥήγεα.] Βαπτὰ ἱματία καὶ ἀμφιβόλαια· ῥῆξαι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον, τὸ βάψαι.
350. Μαλακῶς.] Ἁπαλῶς, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀπαλοῖς.
351. Παύρεσιν.] Παύρεσιν.
352. Τῷδ' ἀνδρός.] Ἤτοι ἀναφορικῶς, τοῦ Ὀδυσσέως· ἢ τῷδε ἀνδρός, δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.
353. Ἐπ' ἰκελόφιν.] Ἐπὶ τῶν κατεσκευασμένων καὶ σανιδώσεων τῶν νηός. Καταλέξεται.] Κοιμηθήσεται.
354. Λίπωμαι.] Καταλειφθῶσι.
355. Ξεινίζειν.] Ξενοδοχεῖν, φιλικῶς ὑποδέχεσθαι.
357. Ἔφησθα.] Εἶπες.
359. Εὕδῃ.] Κοιμηθῇ.
361. Θαρσύνω.] Παραμυθοῦμαι, ἐκφοβεῖν παύομαι.
362. Γεραίτερος.] Παλαιότερος.
365. Λεξαίμην.] Κοιμηθείην.
366. Μετὰ Καύκωνας.] Νῦν τὸ εἰς Ἀρκαδίαν μείωνται· ἐκεῖ γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ ὡδηγεῖ τὸν Μενέλαον, σὺν τῷ Τηλεμάχῳ, ἀφικνεῖται, διότι γάμοι ἐπιτελοῦντο υἱεῖ τοῦ Μενελάου. Ἀλιτεμία δὲ τούτων ἡ Ἀθηνᾶ.
367. Ὀφέλλεται.] Ὀφειλεται, χρεωστεῖται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

349. Ἀρχαῖοι, pro Ἀχαιοί, scribo, nec sine 2 MSS. auctoritate, etiam *Eustathius* in locum, fol. 1471. lin. 55. Καὶ τὸ ῥῆξαι, ὃ ἐστι βάψαι, καθὰ γλῶσσαν, ὥς φασιν οἱ Παλαιοί.

VARIÆ LECTIONES.

367. Ὀφέλλεται) γρ. ὀφείλεται), *Strabo*, l. 8. fol. 526. *Ibid.* Οὔτι νέον γε) γρ. Ἠλιδὶ δίῃ, *Strabo*, qui *Cauconas*, à Fluvio *Elidis*, *Caucone*, dictos vult.

Φήνῃ εἰδομένῃ· θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας·
Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιός, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχῳ δ' ἕλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
Εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕποντο.
Οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
Ἥτοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
Ἀλλὰ, Ἄναξ, ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
Αὐτῷ, καὶ παίδεσσι, καὶ αἰδοίῃ ἀλόχοιπ·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἰθῦν, εὐρυμέτωπον,
Ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.
Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Υἱάσι, καὶ γαμβροῖσιν, ἑὰ κατὰ δώματα καλά.
Ἀλλ' ὅτε δώματ' ἵκανλο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
Ἑξείης ἕζοντο κλισμοῦς τε θρόνους τε.
Τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
Οἴνῳ ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
Ἄϊξεν ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε.
Τῷ ὁ γέρων κρητῆρα κεραάσατο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Οἱ μὲν καχκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
Τόνδ' αὐτῷ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,

Aquilæ similis: stupor eòdem invasit omnes videntes.
Admiratus etiam est senex, postquam vidit oculis;
Telemachi itaque prehendit manum, verbumque dixit, & loquutus est:
" O amice, non te opinor ignavum & imbellem fore,
" Siquidem te juvenem sic dii ductores sequuntur.
" Non enim quisquam hic alius cœlestes domos habitantium,
" Quam Jovis filia prædatrix Pallas,
" Quæ tibi & patrem pium inter Græcos honorabat.
" Quare, Regina, propitia sis; da item mihi gloriam bonam,
" Mihi ipsi & filiis & venerandæ uxori;
" Tibi autem ego sacrificabo bovem anniculam, lata fronte,
" Indomitam, quam nullus dum sub jugum duxit vir.
" Hanc tibi ego sacrificabo, aurum cornibus circumfundens.
Sic ait supplicans, hanc autem audivit Pallas Minerva.
Illis itaque præibat Gerenius eques Nestor,
Filiis & generis *suis*, ad suas ædes pulchras.
Sed postquam ad domum venerunt inclytam regis,
Ordine sedebant per sediliáque thronósque.
His verò senex venientibus craterem miscuit
Vini dulcis, quod undecimo anno
Aperuit ancilla, & operculum removit.
Hujus senex craterem miscuit; plurimùm verò Palladi
Supplicavit, libans filiæ Jovis Ægiochi
Cæterùm postquam libárunt biberuntque, quantum volut animus,
Alii quidem dormiturientes abiérunt ad domum singuli;
Hunc vero illic dormire fecit Gerenius eques Nestor
Telemachum, charum filium Ulyssis divini,

Σ χ ο λ ι α.

372. Φήνῃ.] Φήνῃ, εἴδος ὄρνιθος, ὅμοιον ἀετῷ.
373. Θαύμαζεν δ'.] Ὅτι νέῳ ὄντι τῷ Τηλεμάχῳ συνηκολούθησε ἡ Ἀθηνᾶ.
375. Κακόν.] Δειλόν, ἀσθενῆ.
376. Ἕπον θ'.] Ἀκολουθοῦσιν.
380. Ἵληθι.] Ἵλεως καὶ εὐμενὴς ἴσθι. Δίδωθι.] Δίδου παρεχε.
388. Ἀγακλυτά.] Ἄγαν ἐνδοξα.
392. Κρήδεμνον.] Τὸ πῶμα δ' πᾶν, μεταφορικῶς.

N o t æ.

378. Τριτογένεια) De *Tritone* fluvio, & Τριτὼ, *Caput*, vid. *Diodor. Sicul.* fol. 12. & quæ Nos ad *Euripid.* Ion. v. 872. & ad *Iliad. β'.* v. 39.

381. Παρακοιτ) Παρακοίτιδ, παρακοίτιι, παρακοίτι, *Ultimâ* longâ. Sic. *Odyss. ν'.* v. 299. Μήτι τὸ κλέομαι καὶ κέρδεσιν.

Variæ Lectiones.

372. Εἰδομένῃ) γρ. ἐεισδομένῃ.
378. Ἀγλείῃ) γρ. κυδίῃ, *H. Steph.* & *Severus.*
388. Ἵκανλο) γρ. ἵκανον.
392. Ἄϊξεν) γρ. αἴξει.

Τρη-

Τρητοῖς ὑπ' λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐϋδμήτῳ·
Παρ δ' ἄρ' ἐϋμμελίλιο Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
Ὃς οἱ ἔτ' ἠίθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν·
Αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Τῷ δ' ἄλοχος δέσπινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνάς.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὦρτο δ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἐκ δ' ἐλθὼν, καθ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
Οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,
Λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ μοῦνος πρὶν
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀπάλαλκε·
Ἀλλ' ὁ μοῦνος ἤδη κιχὴν δαμεὶς ἄϊδόσδε βεβήκει·
Νέστωρ αὖ τότ' ἔφιζε Γερήνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Σκῆπτρον ἔχων· περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε, Στρατίος τε,
Περσεύς τ', Ἄρητός τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·
Τοῖσιδ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἦλυθεν ἡγὼς·
Παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες.
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
Ὄφρ' ἤτοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
Ἣ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεῷ ἐς δαῖτα θάλειαν.
Ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα

Tessellatis in lectis sub porticu sonanti:
Juxta eum verò bellicosum Pisistratum, principem juvenum,
Qui ei adhuc cælebs filiorum erat in regiâ;
Ipse verò reversus dormivit in secessu domus excelsæ:
Huic utique uxor Regina lectum præparaverat & cubile.
Quando autem mane-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Surrexit quidem ex lecto Gerenius eques Nestor:
Egressusque sedit super politos lapides,
Qui illi erant ante fores excelsas,
Albi, resplendentes unguenti instar; quibus quidem antea
Neleus sedebat diis consiliarius æquiparandus;
At ille quidem jam fato domitus ad inferos descenderat.
Nestor autem tum insidebat Gerenius, custos Græcorum,
Sceptrum habens; circùm autem filii frequentes congregabantur,
Ex thalamis egressi, Echephrónque, Stratiusque,
Perseusque, Aretusque, & divinus Thrasymedes:
His verò deinceps sextus Pisistratus venit heros;
Juxta verò Telemachum deo-similem collocârunt ducentes.
Ils is demùm loqui cepit Gerenius eques Nestor,
" E vestigio mihi, filii chari, perficite desiderium;
" Ut certè primam deorum propitiem Palladem,
" Quæ mihi palàm venit dei ad convivium celebre.
" Verùm age, alius quidem rus causâ bovis eat, ut celerrime

ΣΧΟΛΙΑ.

399. Αἰθούσῃ.] Τῇ ἀσὶς ἥλιον παρεμβαλῇ, παρὰ τὸ αἰθεσθαι ὑπ' αὐτῆ φῶς, ἤ ἵνα καίεσθαι. Ἐϋδμήτῳ.] Μεγάλως ἤχῳ ἀποτελέσῃ ἀφ' ὧν τὸν ἀνεμον, ἠχήλῃ.
400. Ἐϋμμελίλιο.] Καλῶς τῇ μειλίᾳ χαίρουσι. Ὄρχαμον.] Ἡγεμόνα.
401. Ἠίθεος.] Ὁ λίαν παιδαριώδης ἔτι, ἵνα ἀντιπαίδιον. ἠίθεος λέγει· ἔτι ὢν ἄγαμος.
403. Πόρσυνε.] Ἡτοίμαζεν.
408. Ἀποστίλβοντες.] Ἀπολάμποντες. Ἀλείφατος.] Λειπὰ τὸ ὡς· ἴσα ἦν, ὡς ἐλαίῳ.
409. Ἔζεσκεν.] Ἐκαθέζετο.
411. Ἔφιζε.] Ἐπεκάθητο.
416. Θεοείκελον.] Θεοῖς ὅμοιον. Ἔσαν.] Ἐκάθηντο.
418. Κρηήνατε.] Ἐπιτελέσατε.
419. Ἱλάσσομαι.] Ἐξιλεώσωμαι.
420. Ἐναργὴς.] Φανερά. Θάλειαν.] Θάλλειν γὰρ αὔξειν ποιοῦσιν.
421. Ἴτω.] Βαδιζέτω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

399. Αἰθούσῃ) In fine hujus *Scholii*, τὸ ἠχήλῃ addo, priùs in alium ex hoc loco, divagatum.

416. Pro ἐκάθηντο corrupto, lego ἐκαθίσαν, ut MSS. prædicta.

VARIÆ LECTIONES.

399. Ἐϋδμήτῳ] χρ. ἐϋγδόπῳ, MSS. GC. & *Aloysii*
402. Καθεῦδε] χρ. καθῦδε. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 611.
416. Παρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον ἔσαν ἀγόντων. Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε) χρ. Παρ δ' ἄρα, κλ. Οἱ δ' ἐπὶ ἓν ἅρθρον, ἀκαταρίτως τ' ἠνέοντο, Τοῖσίδε μύθων, *H. Steph.*
421. Ἀλλά γ' ὁ μὲν χρ. ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν *Dioscorides* apud *Suidam*, v. Ομηρος.

Ἐλθησιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ὀπιβουκόλος ἀνήρ.
Εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχῳ μεγαθύμῳ νῆα μέλαιναν
Πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·
Εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελεύθω
Ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
Οἱ δ' ἄλλοι μίμνετ' αὐτοῦ ἀολλέες· εἰπαλὲ δ' εἶπω
Δμωῇσιν κατὰ δῶμαθ', ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
Ἕδρας τε, ξύλα τ' ἀμφί, καὶ ἀγλαὸν οἰνοπέμεν ὕδωρ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον· ἦλθε μὲν ἀρ βοῦς
Ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἑταῖροι
Τηλεμάχου ἔταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεύς,
Ὅπλα οἱ χερσὶν ἔχων χαλκήια, τέχνης
Ἄκμονά τε, σφῦραν τ', εὐποίητόν τε πυράγρην,
Οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη
Ἱερῶν ἀντιόωσα· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
Χρυσὸν ἔδωκ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεῦεν
Ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχαροίατο ἰδοῦσα.
Βοῦν δ' ἀγέτην κεραῶν Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων·
Χέρνιβα δὲ σφ' Ἀρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
Ἦλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρῃ δ' ἔχεν ὄλας
Ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
Ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

" Veniat, adducátque bovem bubulcus vir.
" Unus ad Telemachi magnanimi navim nigram
" Omnes protectus ſocios adducat, relinquat tamen duos ſolos:
" Unus iterum aurifícem Laërceum huc jubeat
" Venire, ut bovis aurum cornibus circumfundat.
" Vos verò alii manete illic ſedulò; dicite autem intùs
" Ancillis per domum auguſtam convivium apparare.
" Sediliáque, lignaque undique, & limpidam afferre aquam.
Sic ait; illi certè omnes miniſtrabant: venit quidem bos
Ex agro, venerunt etiam celeri à nave æquatâ
Telemachi ſocii magnanimi; venit etiam faber
Arma in manibus tenens fabrilia, adminiſtra artis,
Incudemque malleumque benefactamque forcipem,
Quibus ſcilicet aurum faciebat: venit quoque Minerva,
Sacris potitura: Senex autem eques Neſtor
Aurum dedit: ille verò deinde bovis cornibus circumfudit
Aptans, ut devotam rem dea gauderet videns:
Bovem autem ducebant cornibus Stratius & divus Echephron:
Gutturniumque ipſis Arafus in floribus celato malluvio
Venit ex thalamo ferens: alteraque geſtabat molas
In caniſtro: ſecurim autem bellicoſus Thraſymedes
Acutam geſtans in manu aſtabat, bovem cæſurus
Perſeus autem vas *ſanguini recipiendo* tenebat: ſenex a. eques Neſtor

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

424. Λιπέτω.] Καταλιπέτω, ἐασάτω. Οἴους.] Μόνους.
425. Κελεύθω.] Κελεύσατω.
426. Περιχεύῃ.] Περιβάλλῃ.
430. Ἐποίπνυον.] Ἐνήργουν.
433. Ὅπλα.] Τὰ ἐργαλεῖα. Χαλκήια.] Χαλκευτικά. Πείρατι τέχνης.] Οἷς ἡ τέχνη συμπεραίνεται.
436. Ἀντιόωσα.] Μεγαλυνομένη.
440. Ἀνθεμόεντι.] Ποικίλῳ, ἀφ' τοῦ κοσμουμένου αὐτῷ ἐπιτηρεῖται.
441. Ὄλας.] Ἐλαιοβρόχους κριθάς.
442. Πέλεκυν.] Δίτομον αἰχίνην.
444. Ἀμνίον.] Ἔστι μὲν τὸ ἄπαξ εἰρημένον ἡ λέξις σημαίνει ὃ ἀγγεῖον, ὅπου τὸ αἷμα ἐδέχοντο· καὶ ἐστὶ κοινὸν τὸ ἐτυμον, ἀμνίον, ὅ ἐστι περιληπτικὸν ἐδ μόνως, τοῦτέστι ψυχῆς· οἱ Ἀττικοὶ σφάγιον αὐτὸ καλοῦσι.

Ν Ο Τ Æ.

438. Ἴν' ἄγαλμα.] Ἄγαλμα, παῦν, ἀφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. Vid. ad *Euripid.* Helen. v. 269. & v. 1448. Malè olim per *ſimulacrum* vertebatur & hìc & ſuprà. v. 274.

444. Ἀμνίον.] De hâc voce. *Etymolog.* M. *Suidas*, & *Euſtath.* in locum, fol. 138. lin. 4. & 12. ubi & αἰμνίον *Apollodoro*, ἀμνίον, *Nicandro* & *Theodoridæ*.

Variæ Lectiones.

434. Ἐὐπεπλον) γρ. εὐποίητον.

444. Ἀμνίον) γρ. αἰμνίον, & ἀμνίον. Vid. ad *Textum*.

Χέρνι-

Χέρνιβά τ' ὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ'' Αθήνῃ
Εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τείχας ἐν πυρὶ βάλλων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὔξαντο, καὶ ὐλοχύτας τεθάλοντο,
Αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
Ἤλασεν ἄγχι στὰς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας,
Αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Θυγατέρες τε, νυοί τε, καὶ αἰδοίη θεὰ Εὐρυδίκη,
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἔσχον· ἀταρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Τῆσδ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς,
Αἶψ' ἄρα μὲν διέχυαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
Πάντα κατ' μοῖραν, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτοῖς δ' ὠμοθέτησαν·
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
Λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτων δ', ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Τοφρά δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλετ' ἠδὲ χιτῶνα,

Aquamque molasque prælibavit: multisque Minervæ
Supplicavit auspicans: ex capite pilos in ignem jaciens.
Cæterùm postquam precati sunt, & molas porrexerunt,
Statim Nestoris filius generosus Thrasymedes,
Impulit prope stans: securis autem abscidit nervos
Cervicales, solvitque bovis robur: ipsæ vero lætæ exclamabant
Filiæque nurusque & pudica uxor
Nestoris Eurydice, maxima natu Clymeni filiarum.
Hi quidem deinde corripientes cæsam bovem à terra spaciosâ
Tenebant: cæterùm jugulavit Pisistratus dux virorum.
Ex illâ postquam niger sanguis fluxit, reliquitque ossa animus,
Celeriter ipsam diviserunt statim autem coxas exciderunt
Omnia ritè, insuperque omento cooperuerunt,
Bifariàm facientes; super ea verò cruda imposuerunt:
Torrebat autem super ligna senex, & insuper nigrum vinum
Libavit: juvenes verò juxta eum tenebât manib. verua-quinq:-cuspidũ:
Cæterùm postquam coxæ combustæ sunt, & viscera gustârunt,
Minutatimque dissecuerunt, aliâque verubus transfixerunt,
Assârunt que, acuta verua in manibus tenentes:
Interea Telemachum lavit pulchra Polycaste,
Nestoris minima-natu filia Nelei filii.
Porro postquam lavit, & unxit pingui oleo,
Circaque ipsum indusium pulchrum jecit atque tunicam,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

445. Χέρνιβά τ' ὐλοχύτας τε κατήρχετο.] Χερνίβων καὶ ὐλῶν σχῆτος ἤρχετο.

449. Ἤλασεν.] Ἔπαισεν, ἔκρουσεν. Τένοντας.] Παντὸς τοῦ ἀμφιβρώτου νεύρου Ὅμηρος τένοντας καλεῖ.

450. Ὀλόλυξαν.] Μετὰ βοῆς εὔξαντο.

451. Νυοί.] Νύμφαι.

452. Πρέσβα.] Πρεσβυτέρα, ἢ ἔντιμος.

453. Ἀνελόντες.] Κυρίσαντες. Εὐρυοδείης.] Πλατείας ὁδοὺς ἐχούσης.

454. Ἔσχον.] Κατέσχον.

455. Ῥύη.] Ἔρρυσεν.

456. Διέχυαν.] Καθ' μέρη διεῖλον. Τάμνον.] Διέτεμνον, διέκοψαν.

463. Ἀκροπόρους.] Ὀξεῖς. Ὧν τὸ ἄκρον ἀφ' ἑτέρου μικρῶν ἰσχυρῶς δίεισιν ἀφ' τοῦ ἀξύτου.

465. Ὁπλοτάτη.] Νεωτάτη.

466. Λίπ' ἐλαίῳ.] Τῷ λιπαρῷ ἐλαίῳ.

N O T Æ.

450. Αἱ δ' ὀλόλυξαν) Quòd vox ὀλολύζω lætam in sacris præcipuè acclamationem notet, vid. *Meric. Casaubon.* de nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 38. & quæ Nos ad *Euripid.* Iphig. Taur. v. 1337. ad *Troad.* v. 1073. *Electr.* v. 691. & *Anacreon*, v. 634.

Variæ Lectiones.

463. Ὤπτων) γρ. ὄπτων, in *Cantabr.* 2d. verùm ὄπτων suprà, v. 33. & hic ὄπτων *Florentin. Rescian. Lovanie. H. Stephan.* &c. Ὤπτων δ') γρ. ὄπτων τ'.

Ἔκ-

Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθω βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
Πὰρ δ' ἄρα Νέστορ' ἰὼν καθ' ἄρ' ἕζετο, ποιμένι λαῶν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,
Δαίνυθ' ἑζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρουσαν,
Οἶνον ἐοινοχοεῦντες ἐπὶ χρυσείοις δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Παῖδες ἐμοί, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίζυγας ἵππους
Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρμαθ' ἅγησθε, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὺν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Καρπαλίμως δ' ἔζυξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
Ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
Ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχος θοὴν ἐπεβήσατο δίφρου·
Πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
Ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
Οἵδε πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

E lavacro exiit corpore, immortalibus similis:
Apud Nestorem verò profectus resedit, pastorem populorum:
Hi vero postquam assarunt carnes exteriores & detraxerunt,
Epulabantur sedentes; deinde viri primarii surgebant,
Vinum infundentes in aureis poculis.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Inter illos sermonem cœpit Gerenius eques Nestor,
Filii mei, agite, Telemacho pulchros-pilos-habentes equos,
Conjungite sub currum ducentes; ut conficiant iter.
Sic ait, hi certè illum statim audierunt atque paruerunt:
Celeriter autem junxerunt sub currum veloces equos:
Custos vero ancilla panem & vinum imposuit,
Obsoniaque, qualia edunt à Jove-nutriti reges.
Telemachus certè perpulchrum conscendit currum;
Juxta eum verò Nestorides Pisistratus, princeps Juvenum,
In currumque conscendit, & habenas cepit manu:
Verberavitque ad impellendum; illi verò non inviti volabant:
Ad campum, reliquerunt autem Pyli arduam urbem.
Illi verò totâ die quatiebant jugum utrinque tenentes:
Occiditque sol, obumbrabanturque omnes viæ:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

471. Ἐζόμενοι.] Καθιζόμενοι. Ὄρουσαν.] Ὦρμων.

472. Ἐοινοχοεῦντες.] Κιρνῶντες.

476. Πρήσσησιν ὁδοῖο.] Πορεύωνται εἰς τὸ ὁδόν.

480. Ὄψα.] Ἐδέσματα. Διοτρεφέες.] Ὑπὸ Διὸς τεθραμμένοι, εὐγενεῖς.

486. Σεῖον ζυγόν.] Παρακελευκῶς, ἀπὸ δὲ παρεπομένου τὸ σεσηγέμενον, ἀντὶ δὲ ἄδινον.

N O T Æ.

476. Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρμαθ' ἅγησθε) Quanquam olim in omnibus ferè, quas vidi, Editionibus, ζεύξασθ' esset scriptum, Versûs tamen periculo territus, ausus sum τὸ σ'. delere: & *Homerus, Odyss. δ'.* v.47. Ζεῦξον ὑφ' ἅρμαθ' ἅγων. Et infrà, v.478. Καρπαλίμως ἔζυξαν ὑφ' ἅρμασιν. *Eustathii* Textus ζεύξασθ', ut Nos, legit, & fol.1477. lin. 29. Τὸ δὲ ἀκριβέστερον τοῦτο, Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρμαθ' ἅγησθε, ὃ καὶ μόνον ἔλλο, οὔτε ζεύξατε ὑφ' ἅρμαθ', οὔτε δὲ ἑνικῶς, ὑφ' ἅρμαθ'.

NOTÆ IN SCHOLIA.

472. Ἐοινοχοεῦντες) Ità pro οἰνοχοεῦντες, *Textûs* & MSStorum auctoritate.

486. *Eustath* fol.141. lin. 49. Ὅτι τὸ, Παννμέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες, ἀντὶ δὲ ἐρρωμένως σκιρτῶντο καὶ εἰρηται ἀπὸ δὲ παρακολουθοῦντος, ἐπεὶ καὶ τοῖς ἵπποις κινουμένοις ζώοις, σείειν τὸ ζυγὸν, ὑφ' ὃν εἰσὶ καθ φασὶν οἱ Ἰταλικοὶ, ὅτι παρακελευκῶς ἐρρέθη ἀπὸ δὲ παρεπομένου τὸ σεσηγέμενον, ἀντὶ δὲ ἄδινον.

VARIÆ LECTIONES.

469. Πὰρ δ' ἄρα) γρ. πὰρ δ' ὄγε, *H. Steph.*

472. Ἐοινοχεῦντες) γρ. εὖ οἰνοχεῦντες, *Br. Schol.*

476. Ζεύξαθ' ὑφ') γρ. ζεύξασθ' ὑφ', in pluribus, verum Error. Vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Πρήσσησιν) γρ. πρήσσωσιν, *H. Steph.*

479. Ἔθηκεν) γρ. ἔχουν, *H. Steph.*

484. Ἄγησθε) γρ. αἴγοντε, *H. Steph.*

487. Δύσετο) γρ. δύσατο, Vid. ad β'. v. 388. & infrà, v.497.

Ἐς

Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος τοτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς παρὰ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο, καὶ αἰθούσης ἐρύοντο.
Μάστιξεν δ' ἐλάων· τὼ δ' ἅμ' ἄκοντε πετέσθην·
Ἵκον δ' ἐς πεδίον πυροφόρον, ἐνθάδ' ἔπειτα
Ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

Ad Pheras autem venerunt, Dioclei ad domum,
Filii Orſilochi, quem Alphæus genuit filium.
Ibi per noctem quieverunt: ille autem illis hoſpitalia appoſuit.
Quando vero mane-genita apparuit roſeis-digitis Aurora,
Equeſque junxerunt, curruſque pulchros conſcenderunt:
Eque veſtibulo agitârunt, & è porticu reſonanti:
Flagellavit autem *Piſiſtratus*, ut irent: illi verò non inviti volabant.
Venerunt igitur in campum frugiferum: hic tandem
Perficiebant iter; tam gnavitèr currebant veloces equi,
Occiditque ſol, inumbrabanturque omnes viæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

488. Φηρ(ὰς.] Φηραὶ, πόλις τῆ Ἠλείων Μεσσηνίας. οἱ δὲ τῆς Λακωνικῆς.
489. Ἀλφειὸς.] Ποταμὸς τῆς Ἠλίδος.
490. Ἄεσαν.] Ἀνεπαύσαντο, ἐκοιμήθησαν.
495. Πυροφόρον.] Σιτοφόρον.
496. Ἦνον.] Ἦνυον, διήρχοντο. Τοῖον γὰρ ὑπέκφερον.] Οὕτω γὰρ μᾶλλον τέλειος ἔτρεχον.

NOTÆ.

490. Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν) Ἄεσαν, *Euſtathius* per ἀνέπαυσαν ſemper exponit & per conſequentiam, per ἐκοιμήθησαν. Ὅτι οἱ ἡμερόβιοι ἀναπαύονται καὶ ἀναπαύουσι τὰ ἡμερόβια κεκμηκότων. Verbi ἄω, πάω, vel ἀέω, ἀέσω & ἀήσω, unde ἄημι. *Heſych.* Ἀάσαι) Ἀπαῦσαι, κοιμηθῆναι.
495. Ἦνον ὁδόν.) Ab ἄνω, pro ἀνύω, priori longâ. Vid. ad β'. v. 58.

NOTÆ IN SCHOLIA.

488. Huc refer *Pauſan.* in principio Μεσσηνιακῶν & *Strabon.* l. 8. fol. 367. quorum auctoritate putarem, pro ἐλῶν, ſcribi Ἠλείων, niſi & Urbs eſſet *Meſſeniæ*, Ἕλος, unde Εἱλῶται, de quâ *Homerus*, *Iliad.* β'. v. 584. Οἵτ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἕλος τ', Οἰτύλον τε. Verùm cum & *Dioclis* Domus ſit, in *Elide*, & *Alphæus*, illius Avus, ſit Fluvius *Elidis*, Ἠλείων omninò legendum ſtatuo.

VARIÆ LECTIONES.

488. Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο) γρ. ἐς ἣ Φερὰς ἵκοντο. Vid. *Var. Lect.* v. 296.
489. Ὀρσιλόχοιο) γρ. Ὀρτιλόχοιο, *Florentin. Roman. Hervagian. Reſcian. Lovanie, H. Stephan. Caſtellion.* etiam *Pauſan.* in *Meſſeniacis* & *Strabo*, fol. 367. MSS. etiam omnia Ὀρτίλοχος ſemper ſcribunt. Nihilominùs Ὀρσίλοχος eſt *Vera Lectio*, quæ in *Iliade* ſemper, in omnibus Exemplaribus obtinet. *Ilias* autem paulò correctior eſſe ſolet *Odyſſeâ*. Et ità legitur *Odyſſ. ε'.* v. 187. & φ'. v. 16.
490. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα ἣ, & vice verſâ. *Ibid.* Ὁ ἣ τοῖς παρὰ ξείνια θῆκεν) γρ. ὁ δ' ἄρα ξεινήϊα δῶκεν, *H. Steph.*
492. Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ') γρ. ἵππους τὰ ζεύγνυντ'.
494. Ἄκοντε) γρ. αἴκοντε, *H. Steph.*
497. Δύσετο] γρ. δύσατο, vid. ſuprà, ad v. 487.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Δ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Δ.

ΠΑρὰ Μενελάῳ ξενισθεὶς σὺν Πεισιστράτῳ Τηλέμαχος, ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὸν Ἰθάκιλον υἱὸν τῆς μνηστήρων ἀσεβήματα· ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος ὡς ἔσχε τὰ Ἑλλήνων, καὶ τὰ Πριαμίδου μοιχείας, δι' ἃς ἔγημε τὴν Ἀγαμεμνονίδην γαναῖξι, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἴη. Βελτίων δ' γίνεται τὸν μνηστήρων, ὡς ἔσται τὰ Τηλέμαχον ἀνελεῖν. Παραμυθεῖται δὲ ἡ Ἀθηνᾶ δι' ὀνείρου τὸν Πηνελόπην, ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ διαχειμάσαντι. Αἰφ εἰδύλλ, ὁμοιωθεῖσα Ἰφθίμῃ, τῇ τοῦ Πηνελόπης ἀδελφῇ.

Ἐπιγραφαί.

Ἄφιξις Τηλεμάχου εἰς Σπάρτην.

Ἄλλως.

Τὰ εἰς Λακεδαίμονα.

Ἄλλως.

Δίλπε, μαῖθ' ἁμφὶ πατρὸς πὰρ' Ἀτρεΐδᾳ, λοχαίμῳ, υἱός. Lib. IV.

Οἱ δ' ἴξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν·
Πρὸς δ' ἄρα δώμαθ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Τόνδ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἑτῆσιν,
Υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἷϊ πέμπεν·

HI itaque venerunt cavam Spartam amplam:
Ad domum autem agebant Menelai gloriosi.
Hunc invenerunt exhibentem nuptiale epulum multis civibus,
Ob nuptias filii atque filiæ inculpatæ, suâ in domo.
Hanc quidem Achillis bellicosi filio mittebat:

ΣΧΟΛΙΑ.

Κοίλην Λακεδαίμονα.] Ἐπὶ ὑψηλοτάτοις ὄρεσι φασὶ κεῖσθαι. Ποτὲ μὲν τὴν πόλιν καλεῖ Λακεδαίμονα, ποτὲ δὲ τὴν χώραν Λακεδαίμονα, τὴν Σπάρτην.

2. Ἕλων.] Ἥλαυνον.

3. Δαινύντα.] Ἑστιῶντα. Ἑτῆσιν.] Πολίταις.

5. Ῥηξήνορος.] Ἀνδρείου, ἢ ἀπὸ τῆς ἀνορείας ῥήσαντος τὰς τάξεις.

NOTÆ.

Ἴξον) Vid. ad γ'. v. 5. & quæ Nos ad *Iliad.* β'. v. 773. *Ib.* Κοίλην) Vid. ad *Il* β'. v. 581. *Ib.* Κητώεσσαν) Ælian. Animal. l. 17. c. 6. Κήτη δὲ φασὶ Λάκωνες θάλατταν ἀκύμονα γίνεσθαι μεγίστη μίσγεσθαι. καί τινές φασι τὴν Κελτικὴν τὴν Ὁμήρου εὐπυθῆ εἶναι· Λακεδαίμονα κητώεσσαν. Strabo, l. 8. fol. 564. Γραφόντων δὲ τὰ μέν, Λακεδαίμονα κητώεσσαν. τὰ δὲ, καιεδώεσσαν, ζητεῖται, τὴν κητώεσσαν πῶς δεκτέον χρή, εἴτε ὑπὸ τὰ κοῖλα· ὅσῳ δοκεῖ πιθανώτερον εἶναι· τὴν τε καιετώεσσαν, οἱ μὲν, Καλαμοειδῆ δέχεσθαι· οἱ δὲ, ὅτι οἱ λάοι τὰ σεισμῶν ῥωχμοὶ, καιετοὶ λέγονται, καὶ καιάδας τὸ διεσμωτήριον εὐτυχῶν, τὸ παρὰ Λακεδαιμονίοις αὐλακιόν τι ἔνιοι δὲ κάτω μᾶλλον τὸ τοιοῦτο κοιλώματα λέγεσθαι φασὶν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ, Φησὶν ὀρεσκῴοισιν. Εὔσεστος δὲ ἡ Λακωνικὴ καὶ δὴ καὶ Ταϋγέτου κορυφὴν τινα ἀπορραγῆναί τινες μυθολογοῦσιν. Vid. *Bochart.* Ἱεροζωικὸν, 1 Vol. fol. 851. lin. 17. *Athenæum*, hujus libri initium contrahentem merito exagitat *Casaubon.* l. IV. c. 28. fol. 325.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Κητώεσσαν) γρ. καιετώεσσαν, *Zenodot.* apud *Eustath.* fol. 1478. lin. 35. *Strabo* &c. Vid. Not. in *Textum.*

Ἐν

Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι,
Μυρμιδόνων πρὸς ἄστυ περικλυτόν, οἷσιν ἄνασσεν·
Υἱεῖ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἧγετο κούρην,
Ὃς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἐκ δούλης· Ἑλένῃ γὰρ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον,
Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσέης Ἀφροδίτης.
Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες, ἠδὲ ἕταροι Μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μέσῳ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσον.

Ji. Troja enim primùm fœdere pepigerat, atque annuerat
Dare: illis verò dii nuptias perficiebant.
Eam certè ipse illuc equis & curribus mittebat ire,
Myrmidonum ad urbem inclytam, quibus imperabat.
Filio autem ex Sparta Alectoris fuscepit filiam,
Qui ei in senectute natus erat fortis Megapenthes
E servâ: Helenæ autem dii prolem non amplius dabant,
Ex quo semel genuerat filiam amabilem
Hermionem, quæ speciem habebat aureæ Veneris.
Sic hi quidem epulabantur per sublimem magnam domum
Vicini, & subditi Menelai glorioſi,
Oblectati: inter eos verò cantabat divinus cantor,
Citharam pulsans: duóque saltatores inter eos
Cantum auspicantes saltabant in medium.

ΣΧΟΛΙΑ.

7. Δωσέμμεναι.] Δῶναι, παρασχεῖν.

9. Μυρμιδόνων πρὸς ἄστυ.] Ἦν Ὅμηρος μὲν Φθίαν λέγει, οἱ δὲ νεώτεροι Φαρσαλίαν.

10. Σπάρτηθεν.] Ἐκ τῆς Σπάρτης. Ἀλέκτορος κούρην.] Οἱ μὲν Ἰφιάνειραν, οἱ δὲ Ἐχέμηλον λέγουσιν· τὴν δὲ Ἀλέκτορα γλυκαλογοῦσιν Ἀργεῖοι δὲ Πέλοπος. Ἤγετο.] Ἐλάμβανε.

11. Τηλύγετος.] Ἤτοι τηλοῦ τῆς ἡλικίας, τουτέστι σφοδρὸν γηραιοῦσι γονεῦσι γεγονὼς παῖς, μισθὸν ὃν ἐκέτι ἐλπίζουσι τεκνῶσαι, ἢ μονογενὴς· καθάπερ Τηλέμαχος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Ὀρέστης τοῦ Ἀγαμέμνονος. Μεγαπένθης.] Ἐκ δὲ ὀνόματος δηλοῖ, ὅτι μετὰ τὸν ἁρπαγὸν τῶν ἔσχεν.

12. Ἐκ δούλης.] Οἱ μὲν κύριον τὸ δούλης· οἱ δὲ Τηριδάου, τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα. Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον.] Πιθανῶς, ἵνα ἐπαπλεῖσαν ἁρμάσῃ· ἢ ἵνα ἐξ Ἀλεξάνδρου παῖδα μὴ σχῇ. οἱ δὲ νεώτεροι Ἑλένης μὲν ἐν Ἀλεξάνδρου Κόρυθον, ἢ Ἕλενον· ἐκ δὲ Μενελάου Νικόστρατον γλυκαλογοῦσι.

16. Γείτονες ἠδ' ἕταροι.] Γείτονες μὲν τῶν οἰκογενεῖς· ἕταροι δὲ φιλῶς, ἵν' ᾖ, οἱ πολῖται· ἔτι γὰρ ἦσαν μεγαλοπρεπὴς ὁ γάμος.

17. Ἐμέλπετο.] Ἤδετο.

18. Κυβιστητῆρε.] Κυβισταὶ, ὀρχησταί.

19. Μολπῆς.] Τῆς παιδιᾶς. Ἐδίνευον.] Κυκλόσε ἐστρέφοντο· ἀρχοῦντο.

N. O T Æ.

8. Νίσσε) Ἄπελθε, ἀντὶ τοῦ πορεύσεται. Ità, νόστος, pro ἔλευσις, & νοστέω, pro ἔρχομαι. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Rhes. v. 427. & Helen. v. 481. & 897.

9. Μυρμιδόνων) De *Myrmidonibus*, vid. ad *Iliad.* β'. v. 684.

13. Ἐπειδὴ τοπρῶτον) Hic Versus ἀκέφαλος dicitur, de qua re, ad α'. v. 183. & θ'. v. 452.

17. Δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε) Vid. ad *Iliad.* σ'. v. 605. Unde *Aristarchus* sumptisse hæc dicitur, & ad hunc locum non benè posuisse, ab *Athenæo*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. Ἤγετο) Ἐλάμβανε, MSS. *Gonvillo-Caiense* & *Aloysii Alemanni*.

12. Ἐκ δούλης) Οἱ μὲν κύριον τὸ Δούλης· οἱ δὲ, Τηριδάης· Τηριδάη δὲ, τὸ κύριον &c. Ità MS. utrumque. *Apollodor.* Biblioth. l. 3. c. XI. §. 1. Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ παῖδα πάνυ Νικόστρατον· ἐκ δούλης, Πιερίδες, γέγονε Αἰτωλίδης, ἣ καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι, Τηριδάης, Μεγαπένθης· ἐκ Κνωσίας δὲ νύμφης, καθά Εὔμηλος, Ξενόδαμος. *Ibid.* Οἱ δὲ νεώτεροι) Mirum, cùm ipse *Hesiodus* sit hujus auctor sententiæ; ità enim *Sophocl.* Schol. ad *Electr.* v. 540. Ὅμως συμφωνεῖ τῷ Ἡσιόδῳ λέγοντι, Ἣ τέκεν Ἑρμιόνην δουρικλειτῷ Μενελάῳ· Ὀνησίπολίν θ' ἵππιον Νικόστρατόν τε, ἐζοχον Ἄρηος. *Pausanias* quidem *Nicostratum* & *Megapenthen*, fratres ex *Menelao*, at non ex *Helenâ*, fol. 60. lin 33. & fol. 102. lin. 24. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad.* γ'. v. 175. & *Eustath.* ad *Iliad.* fol. 303. lin. 27.

19. Ἐδίνευον) Male olim ἐκύκλωσε &c. Emendamus ex utroque MSto.

VARIÆ LECTIONES.

12. Ἐκ δούλης) γρ. Τηριδάης, MS. *Gonvillo-Caiense*. Fortè, per Appositionem.

Τὼ δ' αὖτ' ἐς πρόδομον δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός,
Στῆσαν· ὁ δ' ἐν προμολῶν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεύς,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων ἀφὰ δώματα ποιμένι λαῶν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένω ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνω δή πινε τώδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄνδρε δύω, γενεὴ ἦ Διὸς μεγάλοιο ἔοικεν·
Ἀλλ' εἶπ', εἰ σφῶϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
Ἦ ἄλλον πέμπωμεν ἰκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.
Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Οὐ μὰ νήπιος ἦθα, Βοηθοίδη Ἐτεωνεῦ,
Τοπρίν, ἀτὰρ μὰ νῦν γε, πάις ὡς, νήπια βάζεις.
Ἦ μὰν δὴ ναῖ ξεινήια πολλὰ φαγόντε
Ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', αἴκε ποθὶ Ζεὺς
Ἐξοπίσω τῷ παύσῃ ὀιζύν· ἀλλὰ λύ' ἵππους
Ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς πρότερον ἄγε δοινηθήιεν.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
Ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμ' ἑσπέσθαι οἱ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγῶ ἱδρώοντας·
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἵππειοι κάπηοι,
Πὰρ δ' ἔβαλον ζειὰς, ἀνὰ δ' ἦ κεῖ λευκὸν ἔμιξαν·
Ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς αἰθέρα παμφανόωντα,
Αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ, ἰδόντες

Portrò in veſtibulo ædium ipſique & equi,
Et Telemachus heros, & Neſtoris inclytus filius,
Steterunt: ipſe verò procurrens vidit præſtans Eteoneus,
Sedulus famulus Menelai gloriofi:
Ivitque celeriter annuncians per domos paſtori populorum:
Propè autem ſtans verba alata dixit,
" Hoſpites jam quidem hi, ô à-Jove nutritæ Menelaë,
" Viri duo, proſapiæ verò Jovis magni ſimiles ſunt.
" Sed dic, ſi ipſis ſolvere debeamus veloces equos,
" Aut ad alium mittamus ire, qui eos amet.
Hunc graviter ingemiſcens alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Non quidem ſtultus eras, Boëtheda Eteoneu,
" Antea, cæterum nunc quidem puer veluti puerilia loqueris.
' Profectò jam nos, *tu & ego*, hoſpitalia multa ubi edimus
" Aliorum virorum huc venimus; ſi alicubi Jupiter
" In poſtremum ſaltem liberârit ab ærumnâ: ſed ſolve equos
" Hoſpitum, ipſos verò deinde introduc ad epulandum.
Sic ait: ille verò ex ædibus proruit, vocabat etiam alios
Fidos famulos unà ſequi ſeipſum.
Hi verò equos quidem ſolverunt ſub jugo ſudantes:
Et hos quidem alligârunt ad equinos præſepia,
Apponebant autem avenas & hordeum album commiſcuerunt:
Currus verò poſuerunt ad parietes pellucidos;
Ipſos autem duxerunt in magnificam domum: hi utique videntes

ΣΧΟΛΙΑ.

22. Προμολῶν.] Προκλιτῶν. Ἴδετο.] Ἐθεάσατο. Κρείων.] Ἐξέχων καὶ ἀφάκελος.
23. Ὀτρηρός.] Σπουδαῖος, δεξιὸς. Θεράπων.] Ὑπηρέτης φίλος, ὁ περὶ τὴν θεραπείαν ὑπάρχων.
24. Ἀγελείων.] Ὀφείλων ἀπαγγεῖλαι.
26. Ξείνω δή πινε.] Εἰσαγγέλλει μόνῳ τῷ ξένῳ Μενελάῳ ἀφὶ τὸ προβεβουλεῦσθαι ὑπὸ ξένου.
27. Γενεὴ.] Γεννήσει, γένει. Ἔοικεν.] Ἔοικασιν.
28. Σφῶϊν.] Αὐτοῖς.
29. Ἄλλον.] Πρὸς ἄλλον. Ἱκοίμεν.] Παραγένοιντο. Φιλήσῃ.] Φιλικῶς ὑποδέξηται.
35. Ἐξοπίσω.] Ἐς ὕστερον, εἰς τὸ μὴ πεῖσαι.
36. Θοινηθῆναι.] Εὐωχηθῆναι.
40. Κάπηοι.] Φάτναις· ἤλως ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπηλαὶ, κιγκρισμοῖς.
41. Ζειὰς.] Ὀλύρας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

26. Προβεβουλεῦσθαι) Ità lego, pro ἐπιβεβουλεῦσθαι, ex *Aloyſii* MSto, cùm & MS. GC. προβεβουλεύσασθαι, ſerat.
27. Γενεὴ) MSS. legunt, Γενέσει, ἢ Γένοσιν) γένει.
28. Σφῶϊν) Αὐτοῖς. MSS. αὐτῶν.
35. Ἐς ὕστερον, MSS. εἰς ὀψέ.

VARIÆ LECTIONES.

26. Τώδε) γρ. τῷδε. *H. Steph.*
27. Γενεὴ) γρ. γένει. MSS. *Aloyſii* & GC. Vid. Not. in *Schol.*
28. Εἴκοσιν) γρ. εἴκοσι, *H. Steph.*
38. Ἅμ' ἑπόμενοι) γρ. ἅμα πάντες, *H. Steph.* Vid. Not. ad χ'. v. 323.

Θαύ-

Θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης,
Δῶμα κατ' ὑψορόφοις Μενελάου κυδαλίμοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λόεσθον.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἕλκας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
Ἐς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος καλῇ καταχεύατο φαίδιμος
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
Δαιτὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων· παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
Τὼ δ' ἀγανύμονι θυμῷ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Σίτου θ' ἅπτεσθον, καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δείπνου παναμύμου, εἰρησόμεθ', οἵ τινες ἐσθέ!
Ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφωΐν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
Ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων,
Σκηπτούχων· ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιοῦσδε τέκοιεν.
Ὡς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
Ὀπτ' ἐν χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσέφης Νέστορος υἱὸν,
Ἆσσον ἀκὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πολυποιπνὰ ἕκαστοι,
Φράζεο, Νεστορίδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

Admirabantur per domum à-Jove-nutriti regis:
Instar enim solis splendor erat atque lunæ,
Domum per excelsam Menelai gloriosi.
Cæterùm postquam saturati sunt videndo oculis,
Ad labra descendentes perpolita lavabant.
Hos postquam igitur ancillæ lavârunt & unxerunt oleo,
Circúmque chlænas villosas posuerant atque tunicas,
In thronos collocârunt juxtà Atridem Menelaum.
Aquam autem ancilla in gutturnio tudite ferens,
Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtáque politam extendit mensam.
Cibum verò veneranda promiconda apposuit ferens,
Fercula multa imponens, de *rebus* præsentibus largiens:
Coquus autem carnium lances proposuit sublatas
Diversarum: ipsíque apposuit aureos pocula.
Hos etiam datâ dextrâ alloquutus est flavus Menelaus,
" Cibúmque gustate, & gaudete: cæterùm deinde
" Cibo saturati, interrogabimus, quinam sitis
" Virorum: non enim vestrorum utique genus evanuit parentum,
" Sed virorum genus estis à-Jove-nutritorum regum,
" Sceptriferorum: quoniam neutiquam ignavi hujusmodi parere possunt.
Sic ait, & ipsis terga bovis pinguia apposuit
Assata in manibus capiens, quæ sibi dona apposuerant ipsi.
Hi verò ad cibos paratos appositos manus extendebant.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium ademerunt,
Jam tum Telemachus alloquutus est Nestoris filium,
Propè admovens caput; nè audirent alii,
" Considera, Nestoride, meo gratissime animo,

ΣΧΟΛΙΑ.

59. Δικτύμῳ.] Διξτάμῳ. 61. Εἰρησόμεθα.] Ἐρωτήσομεν. 62. Οὐ γὰρ σφῶϊ γε γένος.] Σὺν τῷ ι γραπτέον, ὦ ὑπ, σφῶϊν, δυϊκῶς· ἐπεὶ γὰρ ἀφανῶν ἐστὶ γονέων. 64. Κακοί.] Δειλοὶ, ἀσθενεῖς. Τέκοιεν.] Γεννήσειεν. 66. Τά ῥά οἱ.] Ἅπερ δὴ αὐτῷ. Γέρα.] Καλῶς παλιδ. Πάρθεσαν.] Παρέθηκαν. 71. Φράζεο.] Νῦν ἀντὶ Ε, ὄφρα.

NOTÆ.

71. Τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ) *Virgil.* Æn. l. XII. v. 142. Animo gratissime nostro.

NOTÆ IN SCHOLIA.

64. Γεννήσειεν) Ità, pro *γένοιεν*, duo MSS.

VARIÆ LECTIONES.

60. Σίτου θ' ἅπτεσθον) κ. σίτου ἅμ' ἅπτεσθον, *H. Steph.* 61. Παναμύμου — οἵ τινες) κ. πανυσταμύμου — ὦ τινες, *H. Steph.* 62. Γένος) κ. γόνος, *H. Steph.*

Χαλκῷ τε στεροπὴν καδδώματα ἠχήεντα,
Χρυσῷ τ', ἠλέκτρῳ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλέφαντι·
Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.
Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλὰ σίβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Τῷ δ' ἀγορεύοντι ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
Καί σφεας Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
Ἀθάνατοι γὰρ τῷγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
Ἀνδρῶν δ' ἤκεν τίς μοι ἐρίσσει, ἠὲ καὶ ἀκί,
Κτήμασιν· ἢ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς

" Ærisque splendorem, per domum sonantem,
" Aurique, electrique, & argenti, atque eboris:
" Jovis nimirum talis est Olympii intùs aula.
" Quanta hæc pretiosa quam multa! Admiratio me capit intuentem.
Hunc ita alloquentem intellexit flavus Menelaus,
Et ipsos compellans, verba alata dixit,
" Filii chari, haud sanè cum Jove mortalium ullus contenderit:
" Immortalia enim hujus habitacula & res sunt.
" Hominum vero sive aliquis mihi contendere possit, sive minus,
" Opibus: certe plurima passus & multùm errans

ΣΧΟΛΙΑ.

72. Σπεροπήν.] Ἔκλαμψιν. Ἠχήεντα.] Μεγάλα.

76. Ξύνετο.] Συνῆκεν, ἤκουσεν.

80. Ἐρίσσειεν.] Φιλονεικήσῃ.

81. Ἐπαληθεὶς.] Πλανηθεὶς· οἱ δὲ ἐπὶ τὰς ἀληθεῖς Αἰγυπτίους, ὅπου μαντικὴ ἔμπειροι.

NOTÆ.

72. Καδδώματα) Ità pro ἐ δώματα lego. Quicunque enim satis attentè perpenderit, τὸ στεροπὴν referri, ad χαλκῷ, χρυσῷ, ἠλέκτρῳ, ἐλεφάντ., mirabitur, quid καὶ δώματα, quæ prior erat *Lectio* significet, & mecum fortè agnoscet, καδδώματα potiùs legendum, ut suprà, ad v. 45. & 46. Ὥστε δὲ ἠελίῳ &c. Δῶμα κατ' ὑψηρεφές. Certe mos erat, ante *Typographicam* inventam, Unum aliquem Doctum hominem multis Scribis eodem tempore prælegere; undè plurimæ Voces, ex Vocalium & Literarum consimilis soni malè acceptâ & conceptâ notione, in Exemplaribus temerè mutatæ. At in hujusmodi Erroribus Antiquitas plurimum Veritati obstat; nec enim Omnes vident, & Pauci contra flumen audent navigare. Huc refer *Plinii*, l. 33. c. 4. Et *Electro* auctoritas, *Homero* teste, qui *Menelai* Regiam Auro, Electro, Argento, Ebore, fulgere tradit. *Sam. Bochart.* Ἱερόζ. 2 Vol. l. 6. c. 16. fol. 872. De *Electro*, ubi ex *Aristophanis* Scholiast. pro ὕαλον, poni ab *Homero*.

74. Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλὴ) Hanc Lectionē defendit *Aristarchus* contra *Seleucum*; ut *Athena.* l. 5. fol. 189. & ex eo *Eustath.* fol. 1483. lin. 39. qui negabat, ullibi apud *Homerum* vocem Αὐλὴ significare *Palatium Regium*, at potiùs, τόπον τινὰ ἐν πεδίῳ ὄντα, ὅ ἐστιν ὕπαιθρον, ὡς τὰ μεγάλων οἴκων. Ὅμηρος δέ, φησι, τὴν Αὐλὴν αἰεὶ πάτιξε ἐπὶ τῶν ὑπαίθρων τόπων, ἵνα ἦν ὅ Ἑρκεῖος Ζηνὸς βωμός· ὁ μὲν γε Πηλεὺς καταλαμβάνεται, Αὐλὰς εἰς χόρτον ἔχων ὃν χρύσειον ἄλεισον, Σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰγιαλοῖο ἱεροῖσιν. Ὁ δὲ Πελάμων, Αὐλὰς εἰς Χόρτοισι κυλισδόμενος κατὰ κόπρον· καὶ ὁ Ὀδυσεὺς ὡσαύτῳ τοῖς ὡς τὸ Φήμιον, Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων εὐ ναιετάοντων, Ἐκ φόνου εἰς αὐλήν. Et verè quidem in his locis, ut *Seleucus* ait, *Homerus* apertum locum, per αὐλὴν significat; nec minùs tamen manifestè, quod *Aristarchus* ait, in aliis locis idem per Αὐλὴν, *Palatium* notat, ut in hoc ipso, Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή. Quem locum *Seleucus* longè aliàs profert, nè hanc Αὐλὰς significationem cogatur admittere, *viz.* Ζηνός που τοιοῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται, quâ *Lectione*, in hoc loco nihil absurdius; licet bene infrà, v. 127. Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται. Alius etiam locus hanc nostram assertionem confirmat, *viz.* α'. v. 425. ὅθι οἱ θάλαμος ἐυκαμίνου αὐλῆς Ὑψηλὸς δεδμητός. In quem locum *Eustath.* Αὐλὴ μὲν κυρίως πᾶν ἐπ' ἀνεπιμείκτου, ὅ ἐστι, ὑπαίθρου, ὡς τὰ μεγάλων οἴκων· ἐν Αὐλαῖ, τὰ βασίλεια, ἀφ' τὸ μεγάλως ἔχειν ὡς τὰ οἴκων ὑπαίθρες τόπες· Σωικδοχικῶς δὲ, ἡ ὅλη οἰκία, ἐν τῷ, Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν Αὐλή. Vid. *Isaac. Casaubon.* in locum *Athenæi*, fol. 335. *Gerard. Croisius*, Ὁμήρῳ Ἑβραΐσ, p 423. Poeta alludit ad interius Atrium, sive *Sanctuarium*, Tabernaculi, quod erat in *Israele*, in quo Deus dicebatur versari, quod quidem splendidissimum fuit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

75. Ἄσπετα) Πολλά. Hoc *Pseudo Scholion* deleo; quòd utræque voces sint in *Textu*.

VARIÆ LECTIONES.

72. Καδδώματα) χρ. καὶ δώματα, vid. Not. in *Textum*.

74. Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλὴ) χρ. Ζηνός που τοιοῦτα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται, *Seleucus*, vid. Not. ad *Textum*.

76. Ξύνετο) χρ. ξυνῆκε, malè ut *Eustath.*

78. Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν) χρ. τέκνα φίλα, Ζηνὶ μὲ βροτῶν, *H. Steph.* incogitantèr ductâ *Interpretatione*, pro *Variâ Lectione*. *Ibid.* Βροτῶν) χρ. βροτῷ, *Gerard. Croes.* p. 423.

Ἠγα-

Ἠγαγόμην ὀγδοάτῳ ἔτεϊ ἦλθον·
Κύπρον, Φοινίκην τε, καὶ Αἰγυπτίους ἐπαλήθεις,
Αἰθιοπάς θ' ἱκόμην, καὶ Σιδονίους, καὶ Ἐρεμβούς,
Καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεροὶ τελέθουσι.
Τρὶς γὰρ πίπτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ἔνθα μὴ οὔτε ἄναξ ἐπιδευὴς, οὔτε τι ποιμὴν,
Τυρῷ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·
Ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπιτροχόωντα γάλα θηλυς.
Ἕως ἐγὼ δεῦρ' εἶνα πολὺν βίοτον συναγείρων
Ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,
Λάθρη, ἀνωϊστὶ, δόλῳ ὀλομένης ἀλόχοιο·
Ὡς οὔτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
Καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵ τινες ὔμμιν
Εἰσὶν· ἐπεὶ μάλα πολλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,
Εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὧν ὄφελον τριτάτῳ περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν

" Vectus in navibus, & octavo demum anno veni domum:
" Cyprum, Phœnicémque, & Ægyptios oberrans,
" Æthiopasque adii, & Sidonios, & Erembos,
" Et Libyam, ubi agni protinùs cornuti sunt.
" Ter enim pariunt oves per annum integrum:
" Ibi quidem neque herus indigens est, neque pastor
" Casei & carnium, neque dulcis lactis:
" Sed semper præbent per totum annum lac mulgendum.
" Dum ego in his partibus multas facultates colligens
" Errabam, interea mihi fratrem alius interfecit,
" Clàm, insperatò, dolo pernicioſæ uxoris.
" Adeò neutiquam gaudens istis facultatibus impero.
" Et ex patribus ista debebatis audiviſſe, quicunque vobis
" Sunt: quando quidem valdè multa passus sum, & perdidi domum,
" Perquàm benè habitatam, continentem multa & pretiosa.
" Quorum utinam debuissem vel tertiam habens in domo partem

ΣΧΟΛΙΑ.

83. Αἰγυπτίους.] Ἐπὶ τὰς Αἰγυπτίους.

84. Ἰκόμην. Παρεξδρόμην. Σιδονίους.] Τὰς παρὰ τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ λέγει· ὅθεν μετῴκησαν οἱ Φοίνικες. Ἐρεμβούς.] Τὰς Τρωγλοδύτας, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔρημον δύνειν· οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς, παρὰ τὸ Ἐρεβος· μέλανες γάρ. ὅθεν καὶ Κράτης ἐρεμνοὺς γεγράφει. οἱ δὲ ἴδιον ἔθνος. ἔνιοι δὲ τοὺς Ἄραβας, καὶ μεταχαράττουσιν ὕστερον Αἰθίοπας θ' ἱκόμην δὲ Σιδονίους, Ἄραβάς τε.

85. Ἄφαρ κεροί.] Ταχέως φέρουσι διὰ τὴν εὐδίαν. οἱ δὲ ἐπίτηδες τὰ ἀρτίως τὸ κεροί. Τινὲς δὲ τὸ ἄφαρ, ὅτε ταχέως καὶ ἀσθένειαν γίνονται.

86. Τρὶς γὰρ πίπτει μῆλα.] Ἄλλοτε ἄλλα, ἢ δι' ὅλου τοιαῦτα εἰσὶν αἱ γραφαὶ, οὐχ ὥσπερ ἡμῖν μόνον τῇ ἥρᾳ.

87. Ἐπιδευής.] Ἐνδεής.

89. Ἐπιστάμενον.] Ἐπιστολὴν, ἄφθονον. Θηλάσσ.] Κοινῶς μὲν τὸ θηλάσσειν· νῦν δὲ τὸ ἀμέλγειν εἶπεν, παρὰ τὴν θηλήν.

91. Ἠλώμην.] Ἐπλανώμην. Τείως.] Τηνικαῦτα.

92. Ἀνωϊστί.] Ἀνεπιγνώστως, ὥστε μηδὲ φθονῆσαί τινα.

95. Καὶ ἀπώλεσα οἶκον.] Ἀμφίβολον, πότερον τὸν ἑαυτοῦ, ἢ τὸν Μενελάου.

96. Κεχανδότα.] Χωρητικά.

NOTÆ.

84. Σιδονίους) Vid. ad *Iliad.* ζ'. v. 290. Ἐρεμβοὺς) Ab ἔρεβος, fit τὸ ἔρεμβος, *Sophocl.* Aj. v. 395. undè ἐρεμνὸς, tenebrosus, & Gentile, Ἐρεμβός. De quâ voce, præter *Br. Schol.* vid. *Eustath.* in locum, item in *Dionys.* Perieg. v. 180. & v. 963. & quæ Nos ad prædict. locum *Sophoclis. Zeno,* Ἀραβάς τε legit, ut *Strabo* l. 1. fol. 70. & l. 7. fol. 458. & l. 16. fol. 1131.

85. Καὶ Λιβύην) *Steph.* περὶ πόλεων, v. Ἀσία.

86. Τοιαῦτα εἰσὶν) MS. *Aloysii* τοιοῦτα, pro αὐτὰ &c.

89. Θηλάσσω) Ità pro corrupto θηλάσσω, ex MSS.

95. Πότερον) MS. *Aloysii* ità, pro ποτέρου, *Sensu* maximè flagitante.

VARIÆ LECTIONES.

84. Καὶ Ἐρεμβοὺς) γρ. Ἀραβάς τε. *Zeno. Crates,* & *Posidonius,* καὶ ἐρεμνούς. Vide Not. in *Textum,* & *Brevia Scholia.*

90. Ἕως ἐγὼ) γρ. εἶος ἐγὼ, *Hervag.* Edit. 1551.

94. Ὑμῖν) γρ. ὑμῶν, *H. Steph.*

95. Πολλὰ ἔπαθον) γρ. πολλὰ πάθον, *H. Steph.*

Ναίεσκε,

Ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
Ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενον καὶ ἀχεύων,
Πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενον ἡμετέροισιν,
Ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
Τῶν πάντων δ' τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνός, ὅστε μοὶ ὕπνον ἀπεχθαίρῃ καὶ ἐδωδὴν
Μνωομένῳ· ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,
Ὅσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
Αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχε' αἰὲν ἄλαστα
Κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται. ἤδέ τι ἴδμεν,
Ζώει ὅγ', ἦ τέθνηκεν. Ὀδύρεται νύ που αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα παῖδος ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, παῖδος ἀκούσας,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖϊν ἀνασχών
Ἀμφοτέρῃσιν χερσί· νόησε δέ μιν Μενέλαος·
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατ' φρένα καὶ κατ' θυμόν,
Ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἑοῦσιν μνηθῆναι,
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε μυθήσαιτο.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατ' φρένα καὶ κατ' θυμόν,
Ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
Ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα·

" Habitare, & viri ſalvi eſſent; qui tum perierent
" Trojâ in latâ, longè ab Argis pulchros equos-paſcente.
" Sed tamen omnes quidem lugens & deflens,
" Crebrò domi *deſidens noſtræ*,
" Interdum quidem luctu mentem oblector, interdum rurſus
" Quieſco: brevis verò ſatietas moleſti luctûs.
" Horum omnium cauſâ non tantùm lugeo, tametſi triſtis,
" Ut unius gratiâ, quique mihi ſomnum invifum facit & cibum
" Recordanti; quoniam nullus Græcorum tantum laboravit,
" Quantum Ulyſſes laboravit & pertulit: huic utique in-fatis-erat
" Ipſi, dolores ut eſſent, mihi verò *mœror ſemper graviſſimus*
" Illius *cauſâ*, quoniam diù longè abeſt, neque ſcimus,
" An vivat ille, an mortuus ſit. Deflent utique illum
" Laërtéſque ſenex, & prudens Penelope,
" Telemachúſque, quem reliquit recèns-natum in domo.
Sic ait; huic certè ob patrem deſiderium excitavit luctûs.
Lacrymas verò à palpebris humi fudit, de patre audiens,
Chlænam purpuream oculis obtendens
Utráque manu: obſervavit autem Menelaus ipſum:
Cogitavit verò deinde in mente & in animo,
An ipſum cum patris fineret memoriam inducere,
An prior interrogaret fingulâque diceret.
Interim dum ille iſta deliberabat in mente & in animo,
Helena ex thalamo odorifero excelſo
Egreſſa eſt, Dianæ aureum-arcum habenti ſimilis:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

102. Γόῳ φρένα τέρπομαι.] Πληροῦμαι.
103. Αἰψηρὸς ὁ κόρος.] Ὁ ὑπὲρ τὰ ἄλλων μοι δηλῶν ταχέως θραύεται.
104. Ὀδύρομαι.] Ἀποκλαίομαι.
105. Ἀπεχθαίρῃ.] Εἰς μῖσος ἄγῃ.
106. Μνωομένῳ.] Μνησικοῦντι. Ἐμόγησεν.] Ἐκοπίασεν.
107. Ἠρᾶτο.] Ὑπέμεινεν.
109. Ἀποίχεται.] Ἄπεισιν, ἀποδημεῖ.
119. Ἐξερέοιτο.] Ἐξεταζήσειεν, ἀνακαλοῖτο. Μυθήσαιτο.] Εἴποι.
121. Θυώδεος.] Εὐώδους.

Ν Ο Τ Æ.

102. Ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι) *Ariſtot.* l. 1. περὶ Πολιτ. fol. 176. Probat, Voluptatem quandam in Luctibus &c.
120. Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε) *Amphibrachys.* *Dactylo ἰσόχρονον*, ut ſuprà, v. 90.

ΝΟΤΑΕ ΙΝ SCHOLIA.

123. Ἀνάκλιντεον) Ità pro corrupto ἀνάκλιτον, ex *Euſtathio.*

Variæ Lectiones.

118. Ἑάσεις) γρ. ἐάσεις, Prior. Codd.
119. Μυθήσαιτο) γρ. πυθήσαιτο, *H. Steph.*

Τῆ

Τῇδ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίῃ ἐΰτυκτον ἔθηκεν·
Ἀλκίππη δ' ὑπέπτα φέρεν μαλακῆ ἐρίοιο·
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκε
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
Ὅς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
Δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῦ τάλαντα·
Χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
Χρυσείῳ τ' ἠλακάτην, τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασεν,
Ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεχρύσωτο.
Τὸν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα,
Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἠλακάτη τέτατο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Αὐτίκα δ' ἣγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα,

"Ιδμεν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, οἵ τινες οἵδε
Ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
Οὐ γάρ πω πινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,

Huic ſtatim Adraſta ſellam benè-factam appoſuit:
Alcippe verò tapeta ferebat mollis lanæ:
Phylo autem argenteum quaſillum ferebat, quem illi dedit
Alcandra, Polybi uxor, qui habitabat in Thebis
Ægyptiacis, ubi plurima in ædibus bona jacent;
Qui Menelao dedit duo argentea labra,
Geminoſque tripodas, decemque auri talenta:
Seorſim verò rurſus Helenæ uxor dederat pulchra dona,
Auream que colum, quaſillúmque rotundum præbuit
Argenteum, auro verò labia perfecta erant:
Hunc ſanè ei ancillæ Phylo appoſuit ferens,
Filo elaborato repletum: cæterùm ſuper eum
Colus extenſa erat, violaceam lanam habens.
Sedit verò in ſellâ, & ſcabellum ſub pedibus erat:
Continuò autem illa verbis maritum interrogaba: ſingula,
" Scimúſne, Menelaë rex, quinam hi
" Virorum gloriantur, veniſſe noſtram domum?
" Mentiar, an verum dicam? Jubet me animus.
" Nullum enim unquam puto ſimilem adeò vidiſſe
" Neque virum neque mulierem: admiratio me tenet aſpicientem,

ΣΧΟΛΙΑ.

123. Κλισίῃ.] Διάφορ. ἀνάκλιντρον ἔχουσα.
125. Τάλαρον.] Κάλαθον.
126. Θήβῃς.] Θῆβαι, πόλις Αἰγύπτου, ἡ νῦν καλουμένη Διὸς πόλις.
130. Κάλλιμα.] Ἅγνα καλά.
131. Τάλαρον ὑπόκυκλον.] Κύκλον ἔχοντα, ἢ ὑπόστρογγον.
132. Κεχρύσωτο.] Ἐτετελείωτο.
134. Νήματος ἀσκητοῖο.] Εἰς νῆσιν ἐπιτηδειότερον. καλῶς γεγόνοτο. Βεβυσμένον.] Πεπληρωμένον.
135. Ἠλακάτη.] Ἐλαφρικὴ, ἰρκαλεῖον. Τετάτο.] Ἐπέκειτο. Ἰοδνεφὲς.] Μέλαν, ἢ πορφυροῦν. Εἶρος.] Ἔριον.
139. Εὐχετόωνται.] Ἔνιοι, Εὐχετάονται. Ἐκαυχῶνται.
141. Ἐοικότα.] Ὅμοιον ὄντα.

NOTÆ.

126. Ἀλκάνδρη Πολύβοιο δάμαρ) Θέσεις βασιλέως Αἰγύπτου, ὁ παρ' Ὁμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, Ἀλκάνδρας ἀνὴρ, ἐν Ὀδυσσείᾳ φερόμενος παρ' ᾧ, φησὶ, Μενέλαον εὖν τῇ Ἑλένῃ, μῦ τὸν ἄλλοσιν Τροίας κατῆχθαι πλανώμενον. *Euſebii* Chronic. Canon. fol. 115. & *Joſeph. Scaligeri* Animadverſ. fol. 50. *Thonis, Rex Ægypti* ab *Homero Polybus vocatur, maritus Alcandræ.* Θήβῃς Αἰγυπτίης) De *Thebarum Ægyptiarum* Opulentiâ, *Euſtath.* ad *Iliad.* ι'. v. 381. & in hunc locum, fol. 1488. lin. 47. In fine vocis Αἰγυπτίης, Συνίζησις; ut v. 229.

NOTÆ IN SCHOLIA.

131. Ἔχουσα) Pro ἔχει, lego.
134. Νήματος ἀσκητοῖο) Nihil hìc addo, nihil demo, nihil muto; excepto verborum ordine, qui rectè ſe non habebat, & caſu F ἐπιτηδειότερος, qui malè &c.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ὅς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς) γρ. ὃς ἄνασσ' ἐνὶ Θήβῃς, Vid. in *Textum.*
127. Ἐν κτήματα) γρ. ἐνὶ κτήματα. Vid. ad v. 74. Not. in *Texs.* & *Iliad.* ι'. v. 381.
131. Χρυσείῃ) γρ. χρυσῇ, at Incontracta *Homero* uſitatiora.
139. Εὐχετόωνται) γρ. εὐχετάονται, *Br. Schol.* & MSS. *Aloyſii* & *GC.*

Ὡς

Ὡς ὅδ' Ὀδυσῆος μεγαλήτορος υἷϊ ἔοικε
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
Κεῖνος ἀνήρ, ὅτ' ἐμεῖο χυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίῃ, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Οὕτω νῦν κ' ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ εἰσκεις.
Κείνῳ γὰρ τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες,
Ὀφθαλμοί τε βολαί, κεφαλή τ', ἐφύπερθέ τε χαίτη.
Καὶ νῦν ἤτοι ἐγὼ μεμνημένῳ ἀμφ' Ὀδυσῆι,
Μυθεόμενον, ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβε,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀναχώσας.
Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Κεῖνος μὲν τοῦτόν γε ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὧδ' ἐλθὼν τοπρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
Ἄντα σέθεν, σὸ νῶϊ, θεῷ ὡς, τερπόμεθ' αὐδῇ.
Αὐτάρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
Ὄφρα οἱ ἢ τι ἔπος ὑποθήσεαι, ἠέ τι ἔργον.
Πολλὰ μὲν ἄλγε' ἔχει πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο,
Ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν·

" Ut iſte Ulyſſis magnanimi filio ſimilis
" Telemacho, quem reliquit recens natum domi ſuæ
" Ille vir, quando mei inverecundæ gratiâ Græci
" Veniſſis ad Trojam, bellum ferox excitantes.
Hanc viciſſim reſpondens alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Sic nunc ego reputo, uxor, ut tu putas.
" Illius enim ejuſmodi pedes, ejuſmodique manus,
" Oculorumque jactus, caputque & ſuperne comæ.
" Et nunc ſanè ego recordatus de Ulyſſe,
" Loquebar, quantas ille ærumnas patiens toleravit
" Pro me: cæterùm hic amaras à palpebris lacrymas ſtillabat,
" Chlænam purpuream oculis obtendens.
Hunc rurſus Neſtorides Piſiſtratus contrà alloquutus eſt,
" Atride Menelaë, a-Jove-nutrite, dux populorum,
" Illius quidem hic filius eſt certo certiùs, quemadmodum dicis,
" Sed modeſtus eſt, indignaturque in animo,
" Huc veniens primùm, jactationes verborum oſtentare
" Coram te, cujus nos, dei tanquam, delectamur voce.
" Cæterùm me præmiſit Gerenius eques Neſtor,
" Hunc ſimul comes ut ſequerer; cupiebat enim te videre;
" Ut ei aut verbis conſulas, ſive reipſâ.
" Plurimos enim dolores patitur ob patrem filius abſentem,
" Domi ſuæ, cui non alii auxiliatores ſunt;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

148. Εἴσκεις.] Ἀπεικάζεις.
149. Τοῖαι.] Τοιαῦται.
150. Βολαί.] Τὰ βλέμματα. Ἐφύπερθεν.] Ἐπάνωθεν.
152. Μυθεόμενον.] Ἔλεγον, διηγέμην. Ὀϊζύσας.] Ταλαιπωρήσας.
158. Σαόφρων.] Σώφρων. Νεμεσσᾶται.] Ἐντέτιμται, αἰδεῖται.
159. Ἐπισβολίας ἀναφαίνειν.] Τὰς ῥιψορρημοσύνας εἰς αὐτὸν φλυαρίας, ἢ πὰς περὶ τὸ οἶκον αὐτοῦ φλυαρίας, καὶ λοιδορίας, διεξιέναι. ἢ ὑπὸ σωφροσύνης ἢ βάλλῃ περικαθάρσεως λόγων. Ἐπισβολίας δὲ νῦν πὰς τῶν ἵππων εἰσβολὰς καὶ ὁρμάς. Ἀναφαίνειν.] Φαίνειν, διεξιέναι.
162. Ἐέλδετο.] Ἐπεθύμησε.
163. Ὑποθήσεαι.] Ὑποβάλῃς.
165. Ἀοσσητῆρες.] Βοηθοί.

N O T Æ.

149. Κείνῳ γὰρ τοιοίδε πόδες) *Virgil.* Æn. l. 3. v. 490. *Sic oculos, ſic ille manus, ſic ora ferebat.*

165. Ἐν μεγάροις· ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔασιν) Olim in plurimis Editt. πολλοί, quod Senſus reſpuit; non enim neceſſe eſt, ut Orphanus *multos* habeat Patronos, ut ſaltem ut *alios*, præter ſe habeat; nè dicam *Verſum* cum voce πολλοί, laborare. Rectè itaque *Euſtathius* in Commentariis legit, ἄλλοι, ut ſit συνιζησις, ſive συνεκφώνησις, quaſi ſcriberetur, ᾧ μὴ 'λλοι. Quem *Latinorum* morem nec *Græcis* planè incognitum probo, ad *Eurip.* Oreſt. v. 596. Ità *Theogn.* v. 927. Φειδεσθ' ᾧ ἄμεινον· ἐπὶ δὲ θανόντ' ἀπόκλαιε. Vid. *Iliad.* π'. v. 31. *H. Stephan.* ἄλλοι etiam inter *Var. Lect.* habuit ut *Romana* Editio, in *Textu.*

Variæ Lectiones.

165. 'Αλλοι) ζ. πολλοί, vid. Not. ad *Textum.*

Ὡς

Ὣς νῦν Τηλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
Εἴσ', οἵ κεν χεῖ' ἦμον ἀλάλκοιεν κακότητα.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλῳ ἀνέρι υἱὸν ἐμὸν δῶ
Ἰκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολεῖς ἐμόγησεν ἀέθλους·
Καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπείρ ἅλα νόστον ἔδωκε
Νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς·
Καί κέν οἱ Ἀργεῖ ναέτας πόλιν, ᾗ δώματ' ἔτευξα,
Ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ πεκεῖ ᾧ,
Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
Αἳ περιναιετάουσιν, ἀνάσσοντ' δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Καί κε θάμ' ὧδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
Ἄλλο διέκρινεν Φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
Πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Ἀλλὰ τὰ μέν πως μέλλεν ἀγασσάσθαι θεὸς αὐτός,
Ὅς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος·
Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτῳ ἔχεν ὄσσε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Τόν ῥ' Ἠὼς ἔκτεινε φαεινὴς ἀγλαὸς υἱός·
Τῷ ὅγ' ὀπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,
Ἀτρεΐδη, πέρι μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσκ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.
Καὶ νῦν, εἴπερ πώς τοι, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε

" Sic nunc Telemacho cessit: hic quidem abest, neque eidem alii
" Sunt, qui per populum avertere possent calamitatem.
Hunc vicissim respondens alloquutus est flavus Menelaus,
" Dii Boni! Certe perquam amici viri filius meam domum
" Pervenit, qui mei gratiâ plurima subiit certamina:
" Atque ipsum statuebã aliquandò reducem amplexurũ me præter cæteros
" Græcos, si nobis super mare reditum dedisset
" Navibus velocibus fieri Olympius late-tonans Jupiter:
" Et sanè ei in Argo erexissem urbem, & ædes ædificassem,
" Ex Ithacâ reducens cum facultatibus & filio suo,
" Et omni populo, unâ urbe evacuatâ earum,
" Quæ circum-habitabantur, imperantur autem à me ipso:
" Et sanè crebrò hic unà fuissemus versati: neque nos
" Aliud diremisset amantesque obtectantéque,
" Antequam mortis nigra nebula obruisset.
" Sed hæc quidem forte erat, ut invideret deus ipse,
" Qui illum infelicem absque reditu solum reddidit.
Sic ait: his verò omnibus desidérium excitavit luctûs.
Flebat quidem Argiva Helena ex Jove nata,
Flebat etiam Telemachúsque & Atrides Menelaus:
Neque sanè Nestoris filius absque lacrymis habebat oculos;
Recordabatur enim in animo inculpati Antilochi;
Quem sanè Auroræ interfecit splendidæ inclytus filius:
Hujus ille recordatus verba volatilia dixit,
" Atride, supra alios immortales te prudentem esse
" Nestor dicebat ille senex; quando recordaremur tui
" Suis in domibus, & nos mutuò alloqueremur.
" Quare nunc, si forte licet, pareas mihi; non enim ego

ΣΧΟΛΙΑ.

167. Ἀλάλκοιεν.] Κωλύσωσι, βοηθήσωσιν.
171. Ἔφην.] Ἔλεγον. Φιλησέμεν.] Φιλοφρονήσασθαι.
174. Νάσσα.] Κατοίκησα. Ἔτευξα.] Κατασκεύασα.
175. Τίκεῖ.] Τίκτω.
176. Ἐξαλαπάξας.] Μεταστήσας τοὺς οἰκοῦντας εἰς ἄπρον τόπον.
179. Διέκρινεν.] Διεχώρισεν.
180. Ἀμφεκάλυψε.] Περιεκάλυψεν.
181. Ἀλλὰ τὰ μέν πως μέλλεν.] Ἀλλὰ τότε μὲ ἐφάνη. Ἀγασσάσθαι.] Φθονήσειν.
182. Ἀνόστιμον.] Ἐπιπόδυ μὴ τυχόντα.
188. Ἠὼς υἱός.] Ὁ Μέμνων. Τιθωνῷ γὰρ καὶ τῇ Ἡμέρᾳ υἱός.
192. Ἐρέοιμεν.] Ἐρωτήσαιμεν.
193. Εἰπὲ πώ ἐστιν.] Εἰ ἐφίλει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

179. Διέκρινεν) Διεχώρισεν. Addo, ex MS. Διοσῦ.

Τέρπομ' ὀδυρόμενος· μεταδόρπιος· ἀλλὰ καὶ Ἠὼς
Ἐσαῦ) νεμεσσᾶμαί γε μὴν ὐδὲν
Κλαίειν, ὅς κε θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυα παρειῶν.
Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός, ὅττι κάκιστος
Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἤντησα, οὐδὲ ἶδον· πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, θοὸν μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
Εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη·
Τοίη γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις.
Ῥεῖα δ' ἀείγνωτος γόνος ἀνέρος, ᾧ τε Κρονίων
Ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε.
Ὡς νῦν Νέστορι δῶκε Διὶ μητιόεντα πάντα,
Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
Υἱέας αὖ πεπνυμένους τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.
Ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη·
Δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
Χεύάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθεν περ ἔσονται
Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ, διεπέμεν ἀλλήλοισιν.

" Delector flens inter cænandum: Sed & mox Aurora
" Aderit mihi ge ita; molestè quidem neutiquam fero
" Deplorare; quicunq; mortuus fuerit mortali.ũ, & fatũ consequutus fuerit.
" Illud certe munus solum est miserorum mortalium,
" Tonderéque comas, profunderéque lachrymas à genis.
" Etenim meus mortuus est frater, neutiquam pessimus
" Græcorum: scies autem tu, non enim ego
" Obviam fui, neque vidi: supra autem alios ferunt fuisse
" Antilochum, supra quidem currendo velocem, atque bellatorem.
Hunc mutuis verbis excipiens alloquutus est flavus Menelaus,
" Amice, quandoquidem talia dixisti, quæcunque prudens vir
" Diceret & faceret, etiam qui major natu esset:
" Tali enim natus es Patre; quare etiam prudenter loqueris.
" Facile conspicuus est Filius Viri; cui Saturnius
" Faustitatem destinavit Nuptiis paritèr & Natalitiis;
" Sicut nunc Nestori dedit assidue diebus omnibus,
" Ipsum quidem molliter senescere domi suæ,
" Filios rursus prudentes, & hastâ esse optimos.
" Nos tamen fletum relinquamus, qui prius incidit;
" Cœnæ verò rursus memores simus, manibusque aquam
" Profundant: sermones autem etiam manè erunt
" Telemacho & mihi, ad colloquendum invicem.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

194. Μεταδόρπιος.] Μετὰ τὸ δεῖπνον· ἢ ὅτας, οὐκ ἀρίστῳ μὲν θρηνεῖν μετὰ δεῖπνον. *Ἄλλως, Μεταδόρπιος] Δείπνου ὥρα, ἤγουν ὁ τοῦ δείπνου· καὶ μεταδήμιος, ἔνδημος, ὁ ἐν δήμῳ ὤν.

195. Νεμεσσῶμαι.] Νεμεσίζομαι, μέμφομαι.

199. Κάκιστος.] Ἀνολός.

200. Ἴδμεναι.] Εἰδέναι.

205. Ῥέξειε.] Πράξοι.

206. Ὅ.] Διὸ.

207. Ἀείγνωτος.] Εὔγνωστος.

208. Ἐπικλώσῃ.] Εἱμαρμένον ποιήσῃ. Γεινομένῳ.] Τεκνοποιεῖσθαι, γίνεσθαι.

210. Λιπαρῶς.] Εὐδαιμόνως, μεγαλως.

211. Πεπνυμένους.] Σώφρονας, σπουδαίους.

213. Μνησώμεθα.] Ἐπιμελήθωμεν.

214. Χεύάντων.] Ἐπιχείτωσαν, Ἀπίτωσαν.

215. Διεπέμεν.] Διαλεχθῆναι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

195. Νεμεσσῶμαι) Νεμεσίζομαι, μέμφομαι. Pro corrupto νεμεσσῶμαι, lego νεμεσίζομαι· quæ tamen unica vox deest MSS. illa enim νεμεσσῶμαι, μέμφομαι, tantum legunt.

208. Ἐπικλώσῃ) Εἱμαρμένον ποιήσῃ. Ità MSS. quæ cùm *Variæ Lectionis* vestigia præferant, licet ἐπικλώσῃ sit in *Textu*, minimè mutanda censeo. *Schrevel.* Edit. ἐπικλώσῃ) ποιήσῃ &c.

VARIÆ LECTIONES.

197. Οἷον) χρ. οἶον, θαυμαστικῶς, inquit *Eustathius*. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.

207. Ἀείγνωτος γόνος) χρ. ἀείγνωτον γένος, *H. Steph.*

208. Ἐπικλώσῃ) χρ. ἐπικλώσῃ, MSS. *GC.* & *Aloysii.*

212. Ἡμεῖς δ') χρ. ἡμεῖς δὴ, *Eustath.*

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυθεν,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα παρκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε Διὸς κυγερὴ θυγάτηρ·
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων·
Ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὶ κρητῆρι μιγείη,
Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειάων,
Οὐδ' εἰ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
Οὐδ' εἰ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν, ἢ φίλον υἱὸν,
Χαλκῷ δηϊόῳεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
Ἐσθλὰ, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις,
Αἰγυπτίη· τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δ' ὀλοά·
Ἰητρὸς δ' ἕκαστος ἐπιστάμενος τετὶ πάντων
Ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.

Sic ait: Asphalion verò aquam manibus intudit,
Sedulus famulus Menelai glorioſi.
Hi vero ad cibos paratos appoſitos manus mittebant,
Ibi tum alia excogitavit Helena è Jove nata:
Protenus ſanè in vinum miſit pharmacum, unde bibebant,
Abſque dolore & irâ, malorum oblivionem inducens omnium:
Qui illud deglutierit, poſtquam crateri mixtum erit,
Non utique totâ die profundere poterit lachrymas à palpebris,
Neque, ſi ei mortui fuerint matérque patérque,
Neque ſi ei coràm fratrem, aut chrum filium
Ferro trucidarent, ipſe vero oculis videret.
Talia Jovis filia habebat pharmaca utilia,
Bona, quæ illi Polydamna præbuit Thonis uxor,
Ægyptia; ubi plurima producit alma terra
Pharmaca, multa quidem ſalubria mixta, multa quoque lethalia;
Medicus verò unuſquiſque peritus ſuprà omnes
Homines: ſanè enim Pæonis ſunt ex proſapiâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

216. Ἀσφαλίων.] Πεποίηκε τὸ ὄνομα παρὰ τὴν ἀσφάλειαν.

221. Νηπενθές.] Ἀπενθῆ. Ἄχολον.] Τὸ τὴν χολὴν παῦον. Ἐπίληθον.] Προπαροξυτόνως, ἵν' ᾖ ἐπιληπτικόν. οἱ δὲ προπερισπασμένως, ἵν' ᾖ ἐπιλανθανόμενον ποιῶν.

222. Καταβρόξειεν.] Καταπίοι.

223. Ἐφημέριος.] Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐφ' ᾗ ἔπιεν.

226. Δηϊόῳεν.] Ἀναιροῦεν. Φονεύοιεν.

227. Μητιόεντα.] Περιέχοντα, ἢ ὑπὸ σωτήριος ἠνεμμένα.

228. Πολύδαμνα.] Ἀμφίβολα, πότερον τὰ φαρμακίδες ἐστὶ τὸ ὄνομα· ἢ τὰ φάρμακα τὰ πολλὰς δαμάζοντα νόσους, χρόνῳ, χρονικῶν, pro quo νόμῳ legit *Fabricius*.

232. Παιήονος.) In hoc *Scholio*, κεχωρισμένως ex MSS. lego, pro κεχωρισμένως, & ex iisdem, atque *Euſtathio*, Verſus *Heſiodi* emendo; excepto, quòd Παίων, pro Παιήων, Metri gr. legam.

231. Ἰητρὸς δ' ἕκαστος.] Ἕκαστος τῶν ἐπιτηδείων ἰατρῶν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἐστὶν· ἐπεὶ Παιήονος διδάσκαλοί εἰσι. γράφεται καὶ περὶ πάντων φαρμακούντων· ὁ γὰρ πάντας πάντα ἴσασιν. Περὶ πάντων.] Ὑπὲρ πάντας.

232. Παιήονος.] Παιήων ἰατρὸς θεῶν, ὡς ὁ αὐτὸς τοῦ Ἀπόλλωνος· ἀλλὰ κεχωρισμένως. παρὰ μέντοι τοῖς νεωτέροις ὁ αὐτὸς νομίζεται εἶναι. καὶ Ἡσίοδος δὲ μάρτυς ἐστί, διάφορον εἶναι τὸν Παιήονα τοῦ Ἀπόλλωνος, λέγων·

Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπ' ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν,
Ἢ αὐτὸς Παίων, ὃς πάντων φάρμακα οἶδεν.

NOTÆ.

221. Νηπενθὲς) De *Nepenthe*, *Plutarchus*, *Plinius*, *Macrobius*, & alii apud *Duport.* Gnomolog. in locum; quibus add. *Martinii* Lexicon *Philolog.* v. *Nepenthes*, *P. Petiti* l. cui Nomen, *Homeri Nepenthes*, ſive de *Helena* Medicamento, *Trajecti.* 1689. *Joh. Bodin.* Theatr. Nat. l. 3. p. 282. *Meibomium* etiam in Jusjurand. *Hippocratis*, p. 156. n. 16. *Ælian.* denique, Animal. l. 4. c. 41. in fine; & Nos ad *Anacreon.* v. 775.

229. Αἰγυπτίη) Vid. ad v. 126.

NOTÆ IN SCHOLIA.

221. Προπαροξυτόνως) Ità duo MSS. pro corrupto, παροξυτόνως.

227. Συνίστασις ἠνεμμένα) Ultimam vocem, utpote neceſſariam, ex MSS. addo.

228. Θῶνος, ut proprium Nomen ſcribo, & pro

VARIÆ LECTIONES.

221. Ἐπίληθον) κ. ἐπιλήθου, *Br. Schol.* ἐπιληθὲς, *Plutarch.* Vit. *Homeri.*

229. Αἰγυπτίη, τῇ) κγ. Αἰγυπτίῃ, τῷ, *Theophraſt.* τῷ φυτῶν, l. 9. c. 15. fol. 96. *Ibid.* Φέρει) κ. φύει, *Id.* ibid

230. Μεμιγμένα) κ. πεπυγμένα, *Theophraſt.* ibid.

Αὐταὰρ ἐπεί ῥ' ἐπέηκε, κέλθυσέ τε οἰνοχοῆσαι,
Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ἦδέ κ' οἴδε
Ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, ἀταρ θεὸς ἄλλο τ' ἐπ' ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ τοι νῦν δαίνυσθε, καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
Καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
Πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος εἰσὶν ἄεθλοι·
Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε κὴ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆμαΐ' Ἀχαιοί.
Αὐτὸν μὲν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσας,
Σπεῖρα κακὰ ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ ἐοικὼς,
Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν.
Ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ καταπρύψας ἤϊσκε
Δέκτῃ, ὃς ἤδὲν τοῖος ἔλιω ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀβάκησαν
Πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
Καί μιν ἀνηρώτων· ὁ δ' ἐρεθσύνῃ ἀλέεινεν.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼν ἐλόβην κὴ λῖσσον ἐλαίῳ,

Cæterum posquam immisit, jussitque vinum infundere,
Denuò verbis excipiens alloquuta est,
" Atride Menelaë, a Jove nutrite, atque etiam hi
" Virorum fortium filii, porrò Deus aliud in alium
" Jupiter bonumque malúmque confert; potest enim omnia.
" Sanè nunc convivamini, sedentes in domibus,
" Et sermonibus delectamini: decentia enim ordine dicam.
" Omnia quidem non ego enarrare queam, neque nominare,
" Quot Ulyssis patientis sunt certamina:
" Sed qualiter istud fecit, & sustinuit fortis vir
" Populo in Trojanorum, ubi passi estis ærumnas Græci:
" Seipsum plagis indecentibus domando,
" Vilibus pannis circumjectis ad humeros, servo similis,
" Virorum hostium ingressus est urbem latam:
" Alii verò seipsum viro dissimulans assimilavit
" Mendico, qui neutiquam talis erat apud naves Græcorum:
" Huic similis ingressus est Trojanorum urbem, illi vero ignorabant
" Omnes: ego verò ipsum sola agnovi talem existentem,
" Et ipsum interrogabam; ille vero præ astutiâ tergiversabatur.
" Sed quando certò ipsum lavi & unxi oleo,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

233. Οἰνοχοῆσαι.] Κεράσαι.

238. Ἦτοι νῦν δαίνυσθε.] Τὸ ἐξῆς, Ἀτρεΐδη καὶ παῖδες, ἦτοι νῦν δαίνυσθε· Ζεὺς γὰρ ἄλλοτε ἄλλα παρέπεμψεν. νῦν μέντοι ὑμῖν τὰ εὐωχεῖσθαι.

239. Καταλέξω.] Ἐρῶ τε εἶπω.

241. Ἄεθλοι.] Ἆθλοι, ἀγῶνες.

244. Αὐτὸν μιν.] Δύο ἰσοδυναμοῦσαι ἀντωνυμίαι ἀντὶ μιᾶς παραλαμβάνονται. Ἀεικελίῃσι.] Δαμασπαλοῖς, δεινοῖς, χαλεπαῖς.

245. Σπεῖρα κακὰ.] Ἱμάτια, περισίδηκε δὲ κακὰ, ἵνα δηλώσῃ ῥάκη. Οἰκῆϊ.] Οἰκέτῃ, δήλου.

246. Ἀνδρῶν δυσμενέων.] Οἱ μέν, ἵνα μετρήσῃ τὸ πεῖχος, οἱ δὲ, ἵνα πείσῃ τὸν Ἑλένην συνεργῆσαι τῇ Ἕλλησι. Κατέδυ.] Εἰσῆλθεν.

247. Ἤϊσκεν.] Ἀπεικάζει, ὁμοιοῦτο.

248. Δόκτῃ.] Ἐπαίτῃ, λύτῃ ἢ δίκελῳ. Ὃς ἤδὲν τοῖος ἦεν.] Τὸ δὲν παρέλκει.

249. Ἀβάκησαν.] Ἠγνόησαν· παρὰ τὸ βάζω ἐχνεμαθήσαν· ἡ ὃ λέξις, ἢ ἄπαξ εἰρημένων ἐστὶν.

250. Ἀνέγνων.] Ἐπέγνων.

251. Ἀνηρώτων.] Ἠρώτων. Κερδοσύνῃ.] Δόλῳ, πανουργίᾳ. Ἀλέεινεν.] Ἐφυλάττετο.

252. Ἐλόβην.] Ἔλουον· ἵνα ἀκριβέστερον τὸ κατ' ἰαυτὸν μάθῃ, αὐτὴ ἔλεγεν αὐτόν.

N O T Æ.

244. Αὐτὸν μιν) Ità Codd. omnes; verùm puto, αὐτόν μιν, scribi debere. Nam ut ἑαυτὸν dicimus, sic ἐ αὐτὸν agnoscimus, non ἐ αὐτόν. Judicent Docti. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 271.

249. Ἀβάκησαν) *Brevibus Scholiis* adde *Eustath.* fol. 1494. Ἀβακὴς *Sappho*, ἀβακίζομαι habet *Anacreon*, v. 1202.

NOTÆ IN SCHOLIA.

244. Δαμασπαλοῖς) Ità pro δυσήνοις, MSS. auctoritate lego; est etiam δύσηνος, ἀ κὴ ἠ.

249. Ἀβάκησαν) Lego, ἡ ὃ λέξις &c. ex MSS. Vid. ad *Anacreon.* v. 1202.

Variæ Lectiones.

236. Ἄλλο τὶ) χρ. ἄλλοτι, *Br. Schol.* 244. Αὐτόν μιν) χρ. αὐτόν μιν, vid. Not. in *Textum.*

Ἀμφὶ

Ἀμφὶ δ' εἵματα ἕσσα, ὑπὸ δ' ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
Μὴ μὰν πεὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
Πείν γε τὴν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ' ἀφικέσθαι.
Καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
Πολλοὺς δὴ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ,
Ἦλθε μετ' Ἀργείους· χαῖρε δὲ Φρύνιν ἦγαγε πολλήν.
Ἔνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Χαῖρε, ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
Αὖ οἰκόνδ'· ἄτην δὲ μετέτρεπον, ἣν Ἀφροδίτη
Δῶκ', ὅτε μ' ἦγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ παλείδος αἴης,
Παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισαμένην, θάλαμόν τε, πόσιν τε,
Οὔ τευ δευόμενον, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι εἶδος.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἤδη μὰν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τὲ
Ἀνδρῶν ἠρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
Ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ,
Οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ,
Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐσήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελεύσεμεν δέ σ' ἔμελλε
Δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι,

"Vestibus autem indui & juravi firmum juramentum,
"Non ante Ulyssem Trojanis me proditurum,
"Quàm ipse ad naves celeres tentoriáque perveniſſet:
"Et tunc tandem mihi omnem mentem aperuit Græcorum.
"Plurimos autem Trojanorum cùm interfeciſſet longo ferro,
"Venit ad Græcos; aſtutiam verò induxit multam.
"Ibi aliæ Trojanæ ſtridulè ejulabant: ſed meum pectus
"Gaudebat: nam jam mihi cor verſum erat redire
"Rurſus domum; damnum verò deflebam, quod Venus
"Dederat, quando me duxit illuc charâ à patriâ terrâ,
"Filiámque meam ſeparans, thalamumque, maritumque,
"Nullius rei indigentem, neque mentis, neque formæ.
Hanc dictis excipiens alloquutus eſt flavus Menelaus,
"Certò hæc omnia, uxor, ut decet, dixiſti:
"Jam quidem multorum cognovi conſiliumque mentemque
"Virorum heroum, multamque peragravi terram:
"Sed nondum talem ego vidi oculis,
"Quale Ulyſſis patientis erat gratum pectus,
"Quale etiam illud fecit, & ſuſtinuit fortis vir,
"Equo in polito, ubi inſidebamus omnes optimates
"Græcorum, Trojanis cædem & fatum inferentes.
"Veniſti deinde illuc; juſſiſſe autem te videbatur
"Deus, qui Trojanis voluit gloriam præbuiſſe,

ΣΧΟΛΙΑ.

253. Ἕσσα.] Ἐνέδυσα.
254. Ἀναφῆναι.] Μηνύσαι, δεῖξαι.
257. Ταναήκεϊ.] Τεθαμμένῃ ἔχοντι τὴν ἀκμήν.
258. Καὶ ὃ φρένας ἦγαγε πολλάς.] Καὶ ἀφρόνησεν αὐτῶν ἤγαγε· τοιοῦτον, ἢ αὐτὸς κατεφρόνησε τότε αὐτῶν, ἢ τὰς Ἕλληνας ἐποίησεν αὐτῶν καταφρονῆσαι, ἀλλ' ἵνα ἔπεισε τὴν Ἑλένην· ἢ φρενήσας ἀπείρως ἑαυτῷ πεπιθὼς τὸ ὄνομα ταῦτα ποιήσας· οἱ δὲ νεώτεροι, φρένας τὴν λείαν ἀπεδέξαντο.
259. Λίζα.] Ὀξέως. Ἐκάκυον.] Ἐθρήνουν.
260. Νέεσθαι.] Περιοῦσαι.
261. Μετέτρεπον.] Μετεμελόμην.
263. Νοσφισαμένην.] Χωρίσασα, καταλιποῦσα. Πόσιν.] Ἄνδρα.
264. Τεῦ.] Τινός. Δευόμενον.] Ἐνδεῆ ὄντα, εὐδόμενον.
267. Ἐδάην.] Ἔμαθον.
268. Ἐπελήλυθα.] Ἐπῆλθον.
272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ.] Τῷ δουρείῳ ἵππῳ, καλῶς ἐξεσμένῳ. Ἐσήμεθα.] Ἐμβεβλημένοι ἤμεν.
274. Κελεύσεμεν.] Προτρέψαι.

NOTÆ.

272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ) Hiſtoriam Equi *Trojani* tangit iterum, θ'. v. 492. Vid. ad *Euripid.* Troad. v. 10.

NOTÆ IN SCHOLIA.

264. Ἐνδεόμενον) Ità MSS. non εὐδόμενον, quod *Poeticum* eſſet.

VARIÆ LECTIONES.

270. Ἔσκε) γε. ἴσχε, *H. Steph.*

Καὶ

Καί τοι Δηΐφοβος θεοείκελ' ἕσπετ' ἰδυίη.
Τρὶς δὲ περίστειξας κοίλον λόχον ἀμφαφόωσα,
Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀείρας,
Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκων' ἀλόχοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ, ἠ Τυδείδης, ἠ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἥμεθα σὺ μέσοισιν, ἀκούσαμεν, ὡς ἐβόησας.
Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὀρμηθέντε,
Ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν ἡῶες Ἀχαιῶν·
Ἀνίκλος δέ σε γ' οἷος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
Ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάσσατο χερσὶ πίεζε
Νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς·
Τόφρα δ' ἔχ', ἔφρασε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ἄρχε λαῶν,
Ἄλγιον· ἢ γάρ οἵ π τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
Ἀλλ' ἄγεθ', εἰς εὐνὴν πρέπετ' ἡμέας, ὄφρα κὲν ἤδη
Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ τερπώμεθα κοιμηθέντες.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀργείη δ' Ἑλένη δμωῇσι κέλευσε

" Et te Deiphobus deo-similis sequebatur protectam.
" Ter autem circumlustrâsti cavas insidias attrectans,
" Nominatim verò Græcorum nominabas optimates,
" Omnium Græcorum voce assimulatâ uxoribus.
" Cæterùm ego & Diomedes & divus Ulysses
" Sedentes inter medios, audivimus, ut vocabas.
" Nos quidem ambo prompti eramus facto impetu
" Vel exire, vel intus statim obtemperare & respondere;
" Verùm Ulysses prohibuit & continuit quantumvis cupidos.
" Ibi alii quidem omnes tacebant filii Græcorum;
" Anticlus verò te solus convenire verbis
" Voluit; sed Ulysses os manibus compressit
" Indefinenter fortibus, servavitque omnes Græcos;
" Tam diù detinuit, donec te seorsim adduxit Pallas Minerva.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Atride Menelaë, à-Jove-nutrite, dux populorum,
" Durius est: non enim ei ista depulerunt tristem mortem,
" Neque si ei cor ferreum intus esset.
" Sed agite ad cubile mittite nos, ut jam
" Somno à dulci delectemur dormientes.
Sic ait: Argiva autem Helena ancillis præcepit

ΣΧΟΛΙΑ.

276. Καὶ τοι Δηΐφοβος.] Ἐπὶ τελευτήσαντος. Ἢ Ἀλεξάνδου ὑπὸ Φιλοκτήτου, Δηϊφόβου ἡγαμηκότος τὴν Ἑλένην. Θεοείκελος.] Θεοῖς ὁμοίος. Ἰσχυ.] Πορευομένην. Τοί] Σοί.

277. Περίστειξας.] Περιῆλθες· ἀπὸ τοῦ στείχειν, τὸ ἴσον πορεύεσθαι. Κοῖλον λόχον.] Τὸν δόρειον ἵππον. Ἀμφαφόωσα.] Ψηλαφῶσα.

278. Ἐκ δ' ὀνομακλήδην.] Ἐξ ὀνόματος.

279. Ἴσκων.] Ἀπεικάζουσα.

282. Νῶϊ.] Ἡμεῖς. Μενεήναμεν.] Προθυμούμεθα.

283. Ἔνδοθεν.] Ἔσωθεν.

284. Κατέρυκε.] Κατέσχεν, ἐκώλυεν. Ἔσχεθεν.] Ἐπέσχεν. Ἱεμένω περ.] Καὶ εὐθυμουμένου.

285. Ἀκὴν.] Ἡσυχοι.

286. Ἀμείψασθαι.] Ἀποκρίνασθαι.

287. Μάσσατο.] Τὸ στόμα. Πίεζε.] Ἔσφιγγεν.

288. Νωλεμέως.] Ἀδιαλείπτως. Σάωσε.] Ἔσωσεν.

289. Τόφρα.] Ἕως.

292. Ἄλγιον.] Λυπηρόν. Ἤρκεσεν.] Ἐβοήθησεν.

295. Γλυκερῷ.] Ἡδεῖ. Τερπώμεθα.] Τερφθῶμεν.

NOTÆ.

279. Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκων' ἀλόχοισιν) *Ptolemæus Hephæstion*, l. 4. Φασὶν, Ἡχὼ δὲ τὴν Ἑλένην τὸ κύριον καλεῖσθαι, ἀφ' ὃ τὸ φωνήμενον αὐτῷ γενέσθαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

284. Ἔκιθεν) Ἔκιχεν, ex MSS.

285. Ἀποκρινασ) Ita MS. *GC.* ἀποκρίνασ, MS. *Aloysii*; Neutrum ἀποκρίνηται, quod olim.

287. Πίεζε) Ἔσφιγγεν. Ita pro ἔσφιγγεν, nec sine MSS.

VARIÆ LECTIONES.

279. Ἴσκων') γρ. ἴσκων', *Florentin.* & *Recsii Lovaniana.*

294. Τρίπιθ') γρ. τρόπιθ', *Eustath.* *Ibid.* Ὄφρα κεν) γρ. ὄφρα νῦν, *H. Steph.*

295. Τερπώμεθα) γρ. περπώμεθα, MS. *GC.* & *Aloysii*, & *Seberi* Index; *H. Steph.* περπώμεθα, in *Textu*, & πρπώμεθα, in Margine.

Δέμνι'

Δέμνι' ὑτ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐν θέμεναι ἕλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δαΐς μὲν χερσὶν ἔχουσαι.
Δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κήρυξ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προθόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
Ἀτρεΐδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Παρ δ' Ἑλένη ταναύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὦρτο δ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ εἰναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχῳ δὲ παρίζε, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε, Τηλεμάχ' ἥρως,
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
Δήμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι κεχρημένε εἰπέ.
Τόν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,
Ἦλυθον, εἴπνά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐίσπῃς·
Ἐδνί τά μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα.
Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τε μοὶ αἰεὶ

Cubilia ſub portica ponere, & ſtrągula pulchra
Purpurea injicere, ſterneréque ſuperne tapetas,
Chlænáſque imponere villoſas ad ſupra cooperiendum.
Iliæ ibant ex ædibus facem in manibus geſtantes:
Cubilia vero ſtraverunt, hoſpites autem eduxit præco.
Hi quidem in veſtibulo domûs illic dormiebant
Telemac uſque heros, & Neſtoris inclytus filius:
Atrides verò dormivit in receſſu domûs exce ſæ,
Juxtáque Helena lato peplo cubabat præſtans mulierum:
Quando verò manè-genita apparuit roſeis-digitis aurora,
Surrexit ex lectulo bello præſtans Menelaus
Veſtes indutus, acutum vero gladium circumpoſuit humero,
Pedibus verò mollibus ſubligavit pulchros calceos;
Feſtinabatque ire ex thalamo deo ſimilis coram;
Telemachoque aſſidebat, ſermonemque habuit, & ſic fatus eſt,
" Ecqua rete neceſſitas huc egit, Telemache heros,
" Ad Lacedæmona divinam, per latadorſa maris?
" Ad publicum *quid*, an privatum? hoc mihi verè dic.
Hunc rurſus Telemachus prudens contrà alioquutus eſt:
" Atride Menelaë, à Jove nutrite, rex populorum,
" Veni, ſiquam mihi famam de patre diceres.
" Diſſipantur mihi facultates, pereunt verò pinguia opera:
" Hoſtium virorum plena eſt domus, qui mihi perpetuò

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

297. Δίμνια.] Στρώματα.
298. Ἐφύπερθε.] Ὑπεράνωθεν.
300. Δαΐς.] Φῶς, λαμπὰς.
301. Στόρεσαν.] Ἔστρωσαν.
302. Προσόμῳ.] Τῷ πρὸ θαλάμου.
304. Μυχῷ.] Τῷ ἐσωτάτῳ.
305. Ταναύπεπλος.] Τετρημένον πέπλον ἔχουσα. Ἐλέξατο.] Ἐκοιμήθη.
306. Ἦμος.] Ἡνίκα, ὅτε.
310. Ἴμεν.] Πορεύεσθαι.
312. Δεῦρο.] Ἐνταῦθα.
313. Νῶτα θαλάσσης.] Μεταφορικῶς τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης εἶπεν.
314. Δήμιον.] Δημόσιον. Νημερτές.] Ἀληθές.
317. Κληηδόνα.] Κληδόνα, φήμην. Εἴπῃς.] Εἴπῃς.
319. Πλεῖος.] Πλήρης.

N O T Æ.

312. Τίπτε δέ σε χρειὼ, — δήμιον, ἢ ἴδιον) Subaudi, στεῦγος &c. ut ad α'. v. 225.

NOTÆ IN SCHOLIA.

297. Στρώσασθαι) Quæ hactenus ſequebantur, deleo; viz. ἐν αἰθούσῃ) ἠγλαΐῃ, quòd τὸ ἠγλαΐῃ ſit διαλελυκὸν ἐκ ἰσογλώσσου, quæ vox non huius eſt loci; quare in alium removi, ad γ'. v. 399. Vid. ad η'. v. 345.

305. Ταναύπεπλος) Τετρημένον. Ità pro corrupto πεπερασμένον, ex *Aloyſii* MS.

317. Κληηδόνα) Κλῃδόνα, φήμην. Media Vox ex duobus MSS.

VARIÆ LECTIONES.

304. Καθεῦδε) γρ. καθεύδει, vid. ad α'. v. 611. *Br. Schol.*

Μὴλ' ἀδινὰ σφάζῃσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
Τὼνεκα νῦν τὰ σὰ γούνατ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπερ ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
Πλαζομένῳ· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι καθάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσεὺς
Ἢ ἔπει ἠέ τι ἔργον ὑπόσχας ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες.
Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νεογενέας γαλαθηνούς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα εἰλὼ εἰσήλυθεν οὐδεΐ,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὡς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
Αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποθ', ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ,
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλασσεν ἀναστὰς,

" Oves teneras mactant, & flexipedes sinuosos boves,
" Matris meæ proci, mirâ insolentiâ prædicti.
" Propterea nunc ad tua genua venio, siquidem velis
" Illius sævam mortem dicere, sicubi vidisti
" Oculis tuis, aut alterius sermonibus audivisti
" Errantis: supra modum enim ipsum ærumnosum peperit mater.
" Neque quicquam me veritus blandiaris, neque misertus,
" Sed planè mihi enarra, quomodo tibi contigit videre.
" Precor, si unquam tibi aliquod pater meus bonus Ulysses
" Aut dictum, aut etiam factum, sustinens effecit
" Populo in Trojanorum, ubi passi estis ærumnas Græci,
" Horum nunc mihi memor sis, & mihi verum enarres.
Hunc multùm suspirans alloquutus est flavus Menelaus,
" Dii Boni! Certè utique perquam fortis viri in cubili
" Voluerunt cubare, imbecilles ipsi cùm sint.
" Quemadmodum siquando in lustro cerva fortis leonis
" Hinnulos collocans nuper-genitos lactantes,
" Juga investigat, & valles herbosas
" Pascens, hic deinde suum ingressus cubile,
" Et utrisque illis indecentem mortem immittit:
" Ita Ulysses illis turpe fatum immittet.
" Utinam, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Talis sit, qualis olim, benè conditâ in Lesbo,
" Contentione cum Philomelide luctatus est insurgens:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

321. Ὑπέρβιον.] Μεγάλην.
322. Ἱκάνομαι.] Ἱκετεύω.
323. Ὄπωπας.] Ἑώρακας.
325. Ὀϊζυρόν.] Ταλαίπωρον.
326. Μειλίσσεο.] Προσηνῶς λάλει μοι.
329. Ὑποσχὰς.] Ὑποδεξάμενος.
331. Ἔνισπες.] Εἰπέ.
334. Ἀνάλκιδες.] Ἀσθενεῖς.
335. Ξυλόχῳ.] Σκιώδει τόπῳ, καθ' ὃν θῆρες.
336. Νεβροὺς.] Τὰ ἔτι ἁπαλὰ καὶ νεηλυσίας.] Νεογενεῖς γαλαθηνοὺς, ἁπαλοὺς, νεοσσούς.
337. Κνημοὺς.] Τὰς ὑποβάσεις τῶν ὀρέων. Ἐρέῃσι.] Ἐξερευνᾷ. Ἄγκεα.] Τὰς κοίλας πόας τῶν ὀρέων. Ποιήεντα.] Βοτανώδη.
338. Ἑὴν.] Τὴν ἑαυτῆς. Εἰσήλυθεν.] Εἰσῆλθε.
340. Ἐφήσει.] Ἐπιβαλεῖ.
343. Φιλομηλείδῃ.] Τῷ Πανδίονος. Φιλομήλας γὰρ ἦν υἱός.

N O T Æ.

336. Νεβροὺς — νεηλυσίας, γαλαθηνοὺς) *Anacreon.* v. 1129. Νεοθηλέα γαλαθηνὸν νεβρόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

343. Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ) Hoc *Scholion* examinatur ad γ'. v. 134. Not. in *Schol.* Vid. quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 307.

VARIÆ LECTIONES.

329. Ἠέ π) γρ. ἢ ἔπι, *H. Steph.*
336. Γαλαθηνοὺς) γρ. γαλαθηνὸς, *Hesych.* γαλαπίνας, *Cal. Rhodig.* fol. 150. Error in utroque.

Κὰδ'

Κὰδ' δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί.
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεὺς,
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾷς τε λίστεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρεξ εἴποιμι τωδ' ἀκλιδὸν, ὐδ' ἀπατήσω·
Ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρων ἁλιος νημερτὴς,
Τῶν ὑδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, ὐδ' ἀποκεύσω.
Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
Ἔσχον, ἐπεὶ ἕ σφιν ἔρεξα τελήεσσας ἑκατόμβας·
Οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων·
Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Αἰγύπτιοι τοπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι,
Τόσσον ἄ θυ', ὅσσον τε παννυχίη γλαφυρὴ νηῦς
Ἤυσεν, ἢ λιγὺς οὖρος ὀπιπνείησιν ὄπισθεν.
Ἐν δ' λιμένι εὐόρμῳ, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἔἰσας
Ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
Ἔνθα μ' ἐείκοσιν ἤματ' ἔσχον θεοὶ, ὐδέ πω οὖροι
Πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν
Πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Καί νύ κεν ἤια πάντα κατέφθιτο, καὶ μόρε' ἀνδρῶν,
Εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύσατο, καί μ' ἐσάωσε,

" Proſtravit verò fortiter, gavisi ſunt autem omnes Græci:
" Talis exiſtens cum procis verſaretur Ulyſſes,
" Omnes ſanè brevis-vitæ fierent amarique-matrimonii.
" Iſta verò, quæ me interrogas & precaris, non utique ego
" Alia præter *verum* dixero declinando, neque decipiam:
" Sed ea quidem, quæ mihi dixit ſenex marinus verus,
" Ex his neutiquam tibi ego celabo dictum, neque occultabo.
" In Ægypto me adhuc dii cupidum redire
" Detinuerunt, quoniam non ipſis exhibueram legitimas Hecatombas:
" Dii enim ſemper volunt nos memores eſſe præceptorum.
" Inſula deinde quædam eſt valdè undoſo in ponto,
" Ægyptum ante, Pharum verò ipſam vocant,
" Tantùm ſemota, quantùm toto die cava navis
" Contecerit, cui ſtridulus ventus aſpiret à puppi:
" In eâ autem portus portuoſus, unde naves æquales
" In pontum deducunt, poſtquam hauſerunt nigram aquam:
" Illic me viginti diebus detinuerunt dii, neque unquam venti-ſecundi
" Spirantes apparuerunt marini, qui ſanè navium
" Ductores ſunt ſupra lata dorſa maris.
" Et fortaſſis viatica omnia conſumpta eſſent, & animi virorum,
" Niſi me aliquis dearum reſpexiſſet, & me ſervâſſet,

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Κὰδ' δ' ἔβαλε.] Κατέβαλε ἡ, ἐφῆκεν, ἔπεμψεν. Κεχάροντο.] Ἐχάρησαν.

345. Ὁμιλήσειεν.] Συμβάλοι, μαχέσαιτο.

347. Λίστεαι.] Ἱκετεύει, παρακαλέσεις.

348. Παρεξ.] Ἔξω παρὰ τοῦτο. Παρακλιδὸν.] Παρακλιθείσης, παρεξελαθείσης τ' λέξεως.

349. Γέρων ἅλιος.] Θαλάσσιος γέρων, ὁ Πρωτεύς. Νημερτὴς.] Ἀληθὴς, ἀψώδης.

355. Φάρον.] Νῆσον Αἰγύπτου, τὴν νῦν Ἀλεξάνδρειαν.

356. Τόσσον ἄνυθεν.] Εἰκὸς, τοσοῦτον εἶναι καθ' ὑπερβολήν.

357. Ἤυσεν.] Διεπέρασεν. Ἐπιπνείσιν.] Ἐπιπνεύσῃ.

358. Εὐόρμῳ.] Εὐκαθόρμιστος.

359. Ἀφυσάμενοι.] Ἀντλήσαντες.

361. Ἁλιαέες.] Οἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ πνέοντες.

363. Ἤια.] Ἐφοδία. Κατέφθιτο.] Κατηνάλωτο, ἀπέλιπεν.

364. Ὀλοφύσατο.] Ὠκλήρησεν.

NOTÆ.

348. Φιλομηλείδῃ) Quòd *Patronymica* formentur etiam ex Matribus, oſtendo, in Notis ad *Schol.* ε'. v. 134.

352. Ἔχον, ἐπεὶ ἕ σφιν) Hic *Ultima*, Ἕ ἐπὶ, unà cum σφ ὐ, coaleſcit, ut ad v. 165. & infrà, ad v. 682. notamus. Vid. ad *Iliad.* γ'. v. 777.

355. Αἰγύπτιος) Vid. infrà, ad v. 477.

NOTÆ IN SCHOLIA.

348. Παρακλιδὸν) In fine, addo τ' λέξεως, ad Senſum dilucidandum.

356. Τόσσον ἄνυθεν) Pro εἰκὸς, lego εἰκὼς, pro κὰθ' ὑπερβολήν, junctim lego, καθυπερβολήν, & ἰδίως pro ἰδίλιν, *Aloyſii* MS. præeunte, Senſu ipſo confirmante.

VARIÆ LECTIONES.

353. Βούλοντο) γρ. βάλοντο. *H. Steph.*

364. Ἐσάωσε) γρ. ἐλίπεν, *H. Steph.*

Bayerische Staatsbibliothek München

Πρωτέος ἰφθίμη θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος,
Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
Ἥ μ' οἰῷ ἐρέοντι συνίστατο, νόσφιν ἑταίρων.
Αἰεὶ γὰρ τοὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Ἦλθε δ' ἐμοὶ ἄγχι στᾶσα· ἔπος δ' ἐπὶ τοῖσδε προσηύδα·
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον, ἠὲ χαλίφρων,
Ἠὲ ἑκὼν μεθίης, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων,
Ὡς δὴ δηθὰ σοὶ νῆσο ἐρύκεα, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθῃ δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ἔκ μοί τοι ἐρέω, ἥτις σύ γε δῖα θεάων,
Ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
Ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
Ἀλλὰ σύ περ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείλιχον δία θεάων,
Τοιγάρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω,
Πωλεῖται πις δεῦρο γέρων ἁλιοτρεφὴς ἀμέρτης,
Ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης

" Protei glorioſi filia, marini ſenis,
" Idothea: huic ſanè potiſſimùm animum commovi,
" Quæ mihi ſoli deſperabundo obvia fuit, ſeorſum à ſociis.
" Semper enim circa inſulam errantes piſcabantur
" Curvis hamis: domabat etenim ventrem fames.
" Hæc me propè aſſans, verbum dixit, & proloquuta eſt,
" Stultus es, ô hoſpes, maximoperè, aut remiſſo animo,
" Aut ſponte ceſſas, & delectaris dolores ferens,
" Adeò utique diù in inſulâ detineris, ne pue ullum finem
" Invenire poteris; minuitur autem tibi cor ſoc orum.
" Sic ait: cæterum ego ipſam mutuis excipiens alloquutus ſum,
" Sanè tibi dicam, quæcunque tandem ſis dearum,
" Quòd ego neutiquam voluntarius detineor ſed videor
" Immortales offendiſſe, qui cœlum latum habitant:
" Sed tu mihi dic, dii enim omnia ſcunt,
" Quiſnam me immortalium impedit & moratur iter,
" Redituinque, ut in pontum deven am piſcoſum.
" Sic dicebam: illa verò ſtatim reſpondebat diva dearum,
" Enimverò ego tibi, ô hoſpes, valdè vera enarrabo;
" Verſatur quiſpiam hic ſenex marinus veridicus,
" Immortalis Proteus Ægyptius, quique maris

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

365. Πρωτέως θυγάτηρ.] Εἰδοθέα.
366. Ὄρινα.] Ἐπέπληξα.
367. Ἐρέοντι.] Μετὰ λύπης περιόντι καὶ φθειρομένῳ.
368. Ἀλώμενοι.] Πλανώμενοι. Ἰχθυάασκον] Ἰχθῦς ἔθρεπτον.
369. Γναμπτοῖς.] Ἐπικαμπέσιν. Ἔτειρε.] Κατεπίνε.
371. Χαλίφρων.] Κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἢ ἠλίθιε.
372. Μεθίης.] Ἀμελεῖς.
373. Ἐρύκεαι] Κατέχῃ, κωλύῃ.
374. Μινύθῃ] Ἐλαττοῦται, μειοῦται.
377. Κατερύκομαι.] Κατέχομαι. Μέλλω.] Ἔχω.
378. Ἀλιτέσθαι.] Ἁμαρτῆσαι.
380. Πεδάα] Ἐμποδίζει, κατέχει.
384. Πωλεῖται.] Ἀναστρέφεται, περιέρχεται.

N O T Æ.

365. Πρωτέος—θυγάτηρ—Εἰδοθέη) Εἰδοθέα, ἀφ' ἑνὸς θεῶν εἴδησιν· *Euripides*, Θεονόην vocat, nomine ejuſdem ſignificationis, ut *Simmias Rhodius* Μαχεσπόλεμον dixit, pro Τηλέμαχον, & eidem *Penelope* dicitur, Οὐδυσῆος εὐκάτειρα, quòd *Ulyſſes* ejus Maritus ἐὺς, ſe vocatum voluit, in *Cyclopis* antro. Hanc etiam Εὐρυνόμην vocat *Zenodotus*, apud *Euſtath.* fol. 1500. lin. 40. *Conon* hanc narrat, Amore captam *Canobi*, *Menelai* nauclerî, *Narrat.* 8.

379. Θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν) Prior ſ. ἴσασιν *Communis*; hîc *Brevis*, & *Iliad.* ζ' v. 151. at producitur, *Iliad.* ι'. v. 36.

380. Ἀλλὰ σύ περ μοι εἰπὲ) Τὸ ἑξῆς, Εἰπέ μοι, ὅστις θεῶν με πεδᾷ, & ἔδησέ με κελεύθου, & νόστον αἰπύ. Ità mox, v. 423. Εἰρέσθαι, ὅστις σὲ θεῶν χαλέπτει, & νόστον, εἴρεσθαι δηλονότι.

Variæ Lectiones.

366. Εἰδοθέη) γρ. Εὐρυνόμη, *Zenodot.* vid. Not. in *Textum*, ad v. 365.

369. Ἔτειρε) γρ. ἔθειρε, *H. Steph.* errore prelis quem tamen ſecuti, *Caſtellio*, *Spondan.* *Schrevel.* in *Textu* & *Scholiis*, &c.

Πάσης

Πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμώς·
Τόνδε τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἠδὲ τεκέσθαι.
Τόνγ' εἴπως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν ἠμὲν ἰέμεναι
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα·
Καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι, διοτρεφές, αἴκ' ἐθέλῃσιν,
Ὅ, τι τοι ὀ μεγάροισι κακὸν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
Οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
Μήπως μὲ προϊδών, ἠὲ προφανείς, ἀλέηται·
Ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.
Ὣς ἐφάμην, ἠδ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
Ἡμόσσ' ἠελίου μέσον ὄχεον ἀμφιβεβήκῃ,
Τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτής,
Πνοιῇ ὕπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς,
Ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν.
Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης,
Ἀθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδύσαι,

" Totius profunditates novit, Neptuni minister;
" Hunc meum inquiunt patrem esse, atque genuisse:
" Quem si quo pacto tu poteris ex insidiis prendere,
" Ille tibi dicat viam & mensuras iteneris,
" Reditumque, ut per mare proficiscaris piscosum:
" Atque præterea tibi dixerit, ô nobilis, si modo velit,
" Quodcunque tibi in domibus malúmque bonúmque acciderit,
" Absente te per longam viam difficilemque.
" Sic ait: cæterùm ego ipsam vicissim alloquutus sum,
" Ipsa nunc explica insidias divini senis,
" Nè quo pacto me prævidens, aut præsciens, effugiat;
" Difficilis enim est deus mortali homini domari.
" Sic dicebam, ipsa continuò respondit diva dearum,
" Enimvero ego tibi, hospes, valdè verè dicam:
" Quando sol medium cœlum ascenderit,
" Tum certè è mari emergit senex marinus veridicus,
" Flatu sub Zephyri, nigrâ procellâ obtectus,
" Egressus verò dormit sub specubus cavis.
" Circa ipsum vero Phocæ, progenies pulchræ Halosydnæ,
" Frequentes dormiunt, è cano mari egressæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

386. Ὑποδμώς.] Θεράπων, ὑπηρέτης.
388. Δύναιο.] Δυναθείης. Λοχησάμενος.] Ἐνεδρεύσας. Λελαβέσθαι.] Ἐπιλαβέσθαι, κρατῆσαι.
393. Δολιχὴν.] Μακράν.
395. Φράζευ.] Διανοῦ, βουλεύου.
396. Προϊδών.] Προγνούς. Ἀλέηται.] Ἐκκλίνῃ, φυλάξηται.
397. Δαμῆναι.] Δαμασθῆναι.
400. Ἀμφιβεβήκῃ.] Περιχθ.
401. Ἐξ ἁλός.] Ἤτοι ἔξω τῆς θαλάσσης.
402. Φρικὶ.] Τῇ ὑπηχουμένῃ μελανίᾳ τοῦ τοῦ ὑπερκειμένου κινήσεως τῶν ὑδάτων.
404. Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι.] Περὶ αὐτὸν ἡ φώκαι συνδιαπαῖται ὁ Πρωτεύς· ἐπιτηδειότατον γὰρ τὸ εὐαλίων ζώων τῶν εἰς κῆτος. Νέποδες.] Αἱ ἀπὸ τῆς νήχεσθαι τοῦ πορείαν ποιήσεως, ἢ ἄπεδες. Ἁλοσύδνης.] Τῆς θαλάσσης. παρὰ τὸ σὺν ἁλὶ σεύεσθαι.
405. Ἀθρόαι.] Ὁμοῦ πᾶσαι.

NOTÆ.

404. Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης) Νέποδες, τέκνα, ἀπίγονοι. Hinc *Callimach.* de *Simonide, Hyrrhici* filio. Οὐ γὰρ ἐρχαίῳ πεφυὼς τῷ μοῦσαν, ὡς ὁ Κεῖος Ὑρρίχιος νέπως. *Philoxenus* ἰχθύας καλεῖ τέκνα θαλάσσης, ut *Athenæ.* l. 1. fol. 5. *Theocrit.* Idyll. 17. v. 25. Ἀλλ' ἀπάνευθε ἢ καλεῦσ', ἠοὶ νέποδες γενάοντες. Vid. *Isaac. Casaubon.* Lect. *Theocrit.* c. XVIII. & *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Editione, Dissert. 1. p. 33. Quin *Eustath.* fol. 1502. lin. 36. Νέποδες ἢ θαλάσσης, αἱ φῶκαι, ὅ ἐστι τέκνα. Νέπως γὰρ, καθά τινα γλῶσσαν, ὁ ἀπίγονος. *Apollon.* l. 4. v. 1755. Τοῖς νεπόδεσσιν ἑτοίμη. Vid. *Martinii* Lexicon Philolog. v. *Nepos.*

405. Ἀθρόαι εὕδουσιν) *Martial.* Dormitis nimium, Glires, Vitulique marini. *Plin.* l. 9. c. 13. Nullum animal graviore somno premitur. Vid. *Ælian.* Animal. l. IX. c. L. & *Pierii* Hieroglyph.

VARIÆ LECTIONES.

389. Ὅς κεν) γρ. ὥς κεν, αὐτὶ δ', ἄχελ, *Hesych.* Vid. ad *Iliad.* β'. v. 325. Not. in *Textum.*
391. Ἐθέλῃσιν) γρ. ἐθέλησθα, vid. *Eustath.*
399. Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω) γρ. Τοιγὰρ ἀγὼ ἐρέω· σὺ δ' αὖ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν, *H. Steph.* ex Romanâ *Eustathii* Editione. Nostrum tamen, præter Vulgares, & ipsum *Steph.* defendit Lectionem, præfertque *Florentina*, & *Lovaniana.*

Πικρὸν ἀποπνείουσαν ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
Ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἅμ' ἠῖ φαινομένῃφιν,
Εὐνάσω ἐξείης· σὺ δ' εὖ κείνασθαι ἑταίρους
Τρεῖς, οἵ τοι νηυσὶν ἐυσταλμισιν ἄριστοι·
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖν γέροντος.
Φώκας μὲν τοι πρῶτον ἀριθμήσῃ, καὶ ἔπεισιν·
Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσῃ, καὶ ἴδῃσι,
Λέξεται ἐν μέσσῃσι, νομεὺς ὡς πώεσι μήλων·
Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα καλευνηθέντα ἴδησθε,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ὔμμιν μελέτω χάρτος τε βίη τε,
Αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐστύμενόν περ ἀλύξαι.
Πάντα δὴ γενόμενον πειρήσει, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετα γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
Ὑμεῖς δ' ἀτρεμέως ἐχέμεν, μᾶλλόν τε πιέζειν.
Ἀλλ' ὅτε κεν δή σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
Τοῖος ἐὼν, οἷόν κε καλευνηθέντα ἴδησθε,
Καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης, λῦσαί τε γέροντα,
Ἥρως· εἴρεσθαι δ', θεῶν ὅτις σε χαλέπτει,
Νόστον δ'· ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὡς εἰπῦσ', ὑπὸ πόντον ἐδύσαλο κυμαίνοντα·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕρσαν ὀφ φαμάθοισιν,
Ἴμεν· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.

" Acerbum ſpirantes maris profundi odorem.
" Illuc te ego ducens, ſimul aurorâ illucescente,
" Collocabo ex ordine: tu verò probè elige ſocios
" Tres, qui tibi apud naves tranſtratas optimi ſunt:
" Omnes autem tibi enarrabo aſtutias ipſius ſenis.
" Phocas quidem primùm numerabit, & inſpiciet;
" Cæterùm poſtquam omnes per quinterniones numerârit atq; inſpexerit,
" Cubabit in medio, paſtor veluti in grege ovium:
" Atqui ubi primùm ſopitum videritis,
" Tum deinde vobis curæ ſit robúrque viſque,
" Illic utique tenere cupientem & geſtientem licet elabi.
" Omnia verò factus molietur, quæcunque in terrâ
" Anima ineſſunt, & aqua, & divinitùs ardens gnis:
" Vos tamen firmiter tenete, magiſque premite.
" Sed quando utique te ipſe interrogaverit verbis,
" Talis apparens, qualem conſopitum videritis,
" Et tum certè deſiſte à vi, ſolvéque ſenem,
" Heros: interroga verò deorum quiſnam te affligat,
" Reditumque; ut per pontum proficiſcaris piſcoſum.
" Sic loquutus, in pontum ſubiit fluctiſonum:
" Cæterùm ego ad naves, ubi ſtabant in arenâ,
" Ibam multùm verò mihi cor cogitabat euntí.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

406. Ἀποπνείουσαν.] Ὀζουσαν. Πολυβενθέος.] Πολὺ βάθος ἰχούσης.

408. Εὐνάσω.] Καθηκλινῶ, κοιμίσω. Κεῖνασθαι.] Ἐπιλέξασθαι.

410. Ὀλοφώϊα.] Ὀλίθεια, ἢ λάκκρυφα, ἢ δέλια.

411. Ἔπεισιν.] Ἐπιλύσει.

412. Πεμπάσσῃ.] Κατὰ πέντε ἀριθμήσῃ.

413. Λέξεται.] Καθηκλιθήσεται. Νομεὺς ὡς.] Ὡς ποιμὴν. Πώεσι.] Ποιμνίοις.

414. Καταδυνηθέντα.] Κοιμηθέντα.

416. Ἀλύξαι.] Ἐκφυγεῖν.

417. Πειρήσει.] Πειραθείη.

418. Ἕρπετα.] Κυρίως μὲν, οἱ ὄφεις· καθαχρηστικῶς δὲ πᾶν, πάντα τὰ ζῳα.

419. Ἀσπαμφίνας.] Ἀσφαλῶς, βεβαίως, ἀμεταπτώτους. Μᾶλλον πιέζειν.] Βιαιότερον χρατεῖν.

420. Ἀνείρηται.] Ἔρωτήσῃ.

422. Σχέσθαι.] Παῦσαι.

423. Εἴρεσθαι.] Ἔρωτᾶν. Χαλέπτει.] Βλάπτει.

424. Ἐλεύσεαι.] Ἔλθῃς, πορεύσεις.

425. Ἐδύσαλο.] Κατέδυσε.

427. Ἴμεν.] Ἐπορευόμην, ἢ ἐπορεύομαι.

427. Πόρφυρε.] Ἐν βάθει τὰ λογισμοὺς διενοεῖτο καὶ ἐπινοεῖτο, καὶ ἐπορέγετο· ὥστε συμβαίνει ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων· ὁ δὲ τοῖσιν ἐν οἰκοδόμοις πρέπει.

Ν Ο Τ Æ.

408. Ἐὺ κρίναι) Cùm *olim* εὖ malè adeſſet, ſcribendum vidi, ἐὺ, cum notâ Ἁλαλύσεως, *Verſus* cauſâ; nam σὺ, *brevis* Natura. Sic *Iliad.* γ'. v. 235. Ὅυς κεν ἐὺ γνοίω. Ità *Odyſſ.* η'. Argument. Ἥτε δ' ἐὺ φρονέουσι. Sic *Heſiod.* Theogon. v. 885. Ἀλκαιμέ-

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

408. Ἐὺ) γρ. εὖ, vid. Not. in *Textum.*

414. Ἴδησθε) χρ. ἴδηθε, *H. Steph.* & illius ſequaces, haud bene.

421. Ἴδησθε) γρ. ἴδηθε, vid. ad v. 414.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νὺξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε δὴ ῥ' ἴμεν θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Ἴμεν, πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
Τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
Τόφρα δ' ἄρ' ἦγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
Πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί·
Εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἁλίησιν,
Ἧστο μένουσ', ἡμῖν δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθομεν αὐτῆς·
Ἐξείης δ' εὖννυσε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνοτάτῳ λόχος ἔπλετο· τῖσε γὰρ αἰνῶς
Φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατον ὀδμή·
Τίς γὰρ ἂν εἰναλίῳ θῶκ' κήτεϊ κοιμηθείη;
Ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα,
Ἡδὺ μάλα πνείουσαν· ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
Πᾶσαν δ' ἠείλιον μένομεν τετληότι θυμῷ.
Φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα

"Cæterùm poſtquam ad navem veni atque mare,
"Cœnam apparavimus, deinde acceſſit divina nox,
"Tum obdormivimus in littore maris.
"Quando vero mane genita apparuit roſeis digitis aurora,
"Tunc ad littus maris lata-vada-habentis
"Ibam, plurimùm diis ſupplicans: porrò ſocios
"Tres ducebam, quibus potiſſimum confidebam ad omne mol meri.
"Interea verò hæc ingreſſa maris latum ſinum,
"Quatuor Phocarum ex ponto pelles attulit:
"Omnes verò erant recens-excoriatæ: dolum autem ſtruebat patri:
"Cubilibus enim in arenâ exſculptis marinâ,
"Sedebat expectans, noſque valdè prope ven mus eam.
"Ex ordine itaque collocavit, injecitque corium unicuique.
"Illic ſanè moleſtiſſimæ inſidiæ erant: affligebat enim graviter
"Phocarum in mari-nutritarum peſſimus odor:
"Quis etenim marinum propè cetum poſſet cubare?
"Sed pſa ſervavit & excogitavit magnum remedium:
"Ambroſiam ad nares unicuique poſuit afferens,
"Dulce admodùm ſpirantem: repreſſitque ceti odorem.
"Totum matutinum tempus expectavimus patienti animo.
"Phocæ autem è mari venerunt frequentes: illæ quidem deinde

ΣΧΟΛΙΑ.

των, τὸ δὲ βάθος κινήματα μελαίνεσθαι. Κιόντι.] Ἀπιόντι.

429. Ὁπλισάμεσθα.] Παρεσκευάσαμεν. Ἀμβροσίη.] Ἀφθαρτος, θεία.

434. Πεποίθεα.] Ἐπεποίθειν, ἐθαῤῥουν. Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.] Ἐπὶ πᾶσαν ὁρμὴν ἐπιχείρησιν.

435. Ὑποδῦσα.] Καταδῦσα. Εὐρέα.] Πλατὺν, ἢ μέγαν.

437. Νεόδαρτα.] Νεωστὶ ἀποδαρθέντα.

438. Διαγλάψασα.] Διασκιάλεσασα.

440. Εὔννυσεν.] Κατέκλινεν, ἐκοίμησεν.

441. Αἰνοτάτῳ.] Δεινοτάτιος, χαλεπωτάτος. Τῖσε.] Κατεπόνει.

442. Ἁλιοτρεφέων.] Τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ τρεφομένων. Ὀλοώτατον.] Ὀλεθριώτατον.

443. Εἰναλίῳ.] Θαλασσίῳ.

444. Ὄνειαρ.] Ὠφέλημα.

445. Ἀμβροσίην.] Νῦν τὸ θεῖον καὶ ἀνώδυνος ἔλαιον.

446. Ἡδὺ.] Ἡδέως.

447. Ἠείλιον.] Τὸν ἀπὸ ἑῳθινῆς ὥρας ἕως ὥρας ἕκτης καιρόν. Τετληότι.] Καρτερικῷ, ὑπομονητικῷ.

NOTÆ.

435. Εὐρέα κόλπον) Notandum, quod Vulgari Grammatica deeſt, Nomina Adjectiva in ὺς, duplicem habere *Accuſativum*, in *Maſculo*, ut εὐρέα pro εὐρὺν, ut hìc, ἡδέα pro ἡδὺν, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

435. Εὐρέα) Πλατὺν, ἢ μέγαν. Ità pro πλατεῖαν, ἢ μεγάλην, ut concordet cum τὸν κόλπον, in *Textu*.

VARIÆ LECTIONES.

438. Διαγλάψασ') χ. Διαγνάψασ', *H. Steph.*

441. Κεῖθι δὲ αἰνοτάτῳ) χ. ἔνθα νὺν αἰνοτάτῳ, *H. Steph.*

443. Τίς γὰρ ἂν εἰναλίῳ) γρ. τίς γάρ κ' εἰναλίῳ, *H. Steph.*

Ἐξῆς

Ἐξῆς ἠιάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνθιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὗρε δ' ἔπειτα Φώκας
Ζατρεφέας· πάσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
Ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
Ὠίετ' ἦ δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος,
Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἠδὲ μέγας σῦς·
Γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
Ἡμεῖς δ' ἀτρεμέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων, ὀλοφώϊα εἰδώς,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπεν,
Τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱὲ, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,
Ὄφρα μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σὲ χρή;
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Οἶσθα, γέρον· τί με ταῦτα παρὲξ ὀπίσω ἐρεείνεις;
Ὡς δὴ δηθὰ σὺν νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέχνῃ
Εὑρέσθαι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν.
Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.

" Ordine sopiebantur juxta littus maris.
" Meridianus autem senex venit è mari, inventque Phocas
" Obesas: omnes verò adibat, recensuitque numerum.
" Nos autem primos recensuit inter cetos, nec omninò in animo
" Suspicabatur dolum esse, deinde cubavit & ipse.
" Nos vero protinùs vociferantes irruimus: circumque manus
" Jecimus, neque ipse senex dolosæ oblivisceba tur artis,
" Sed certè primum leo factus est magnis-jubis,
" Porrò deinde draco, & panthera, atque ingens sus:
" Factus est etiam liquida aqua, & arbor altis-foliis:
" Nos vero firmiter tenebamus forti animo.
" Sed cùm iam angustabatur senex, versutias doctus,
" Tunc certè me verbis interrogans alloquutus est,
" Quisnam tibi, Atrei fili, deorum contulit consilia,
" Ut me cæteres invitum insidiatus? cujus rei opus habes?
" Sic ait; cæterum ego ipsum excipiens alloquutus sum,
" Scis, senex; quid me ista decipiens interrogas?
" Quòd iam diu in insulâ detineor, neque ullo pacto finem
" Invenire queo, minuitur autem mihi intùs cor.
" Sed tu utique mihi dic, dii etenim omnia sciunt.
" Quinam me immortalium impedit (& vertit à viâ)
" Redditum meum, ut per pontum vadam piscosum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

449. Ἐξῆς.] Ἐφεξῆς, κατὰ τάξιν. Ἠιάζοντο.] Ἐχειμῶντο.

450. Ἔνδιος.] Μεσημβρινὸς· τότε γὰρ ἀρχὴ λαμπρὰν εὐδίαν ἡ ἅλη, ὅ ἐστι, ἡ ἀκτὶς ἁλίζει.

451. Ζατρεφέας.] Εὐτραφεῖς. Λέκτο.] Ἠριθμήσατο.

452. Λέγε.] Κατηρίθμει.

453. Ὠίετο.] Ὑπενόησεν. Λέκτο.] Νῦν ὑπανεθύδησεν.

454. Ἰάχοντες.] Βοῶντες. Ἐπεσσύμεθα.] Μετὰ ὁρμῆς ἐπήλθομεν.

456. Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα.] Οὐχ ὅλως μετέβαλεν, ἀλλὰ φαντασίαν ἐποίῃ τέχνῃ μαγικῇ· ἐλήφθη γὰρ οὐ λέων ἢ σωματούμενος, οὐδὲ σοφιζόμενος ἐπὶ τοῖς μηδὲν μαντείας. Ἠϋγένειος.] Καλὸν ἔχων γένειον.

459. Ἔχομεν.] Κατείχομεν.

460. Ἀνίαζεν.] Ἐστέναζεν.

461. Ἀνειρόμενος.] Ἐρωτῶν.

463. Τέο σὲ χρή;] Τίνος σοι χρεία ἐστίν;

465. Παρὲξ ὀπίσω.] Παυσιλογίζομενος.

466. Ἐρύκομαι.] Κατέχομαι.

469. Πεδάα.] Ἐμποδίζει, κατέχει.

470. Ἐλεύσομαι.] Ἔλθω, ἀφικέσθαι.

N O T Æ.

454. Ἡμεῖς δ' αὖ ἰάχοντες) Ità *Virgil.* Georg. l. 4. v. 439. Cum clamore ruit magno &c. totum denique hunc locum, à v. 411. ad v. 465. imitatur ibid. à v. 429. ad v. 447. &c.

470. Νόστον θ') De *Syntaxi*, vid. ad v. 380.

NOTÆ IN SCHOLIA.

456. Οὐχ ὅλως) Ità lego pro ὐ καλῶς, *Sensu* omninò postulante; quanquam in hâc parte nihil favent MSS. Alterutrum tamen eorum, MS. *GC.* σοφθακὼς, pro σοφισηκὼς, &c.

VARIÆ LECTIONES.

465. Ἐρεείνεις) γρ. ἀγορεύεις, *H. Steph.*

Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἀλλὰ μάλ' ὤφελες Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
Ῥέξας ἱερὰ καλὰ ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
Σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο, πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο
Αὖτις ὕδωρ ἕλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ εὐρὺν οὐρανὸν ἔχουσι·
Καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μνώεαι.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐμοὶ γε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Αἰγυπτίην ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ἀλλὰ καὶ ὣς μιν ἔπειτα ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ταῦτα μὲν δὴ ὕπο τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
Οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἦέ πῃς ὤλετ' ἀλεξρῳ ἀδμήτι ἧς ἐπὶ νηὸς,
Ἦὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἀτρεΐδη, πῖ με ταῦτα διείρεαι; οὐδὲ τί σε χρὴ
Ἰδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σε φημὶ

" Sic dicebam; ille verò rursus respondens alloquutus est,
" Atqui omninò debebas Jovi, aliisque diis
" Sacris litatis, conscendere, ut velocissimè
" Tuam in patriam venires, navigans per nigrum pontum.
" Non enim tibi antèa fatum est amicosque videre & venire
" Ad domum benè-constructam, & tuam ad patriam terram,
" Quàm Ægypti à-Jove-fluentis flovit
" Rursus ad aquas redieris, feceriſque sacras Hecatombas
" Immortalibus diis, qui cœlum latum tenent;
" Et tunc tibi dabunt viam dii, quamtu affectas.
" Sic ait; cæterùm mihi infractum est charum cor,
" Eò quod me rursus jubebat per obscurum pontum
" Ægyptum ire, longam viam difficilemque.
" Verùm etiam sic ipsum verbis excipiens alloquutus sum,
" Ista quidem sic perficiam, senex, uti tu præcipis;
" Sed age mihi hoc dic & verè recente;
" Num omnes cum navibus illæsi redierint Graci,
" Quos Nestor & ego reliquimus à Troiâ profecti,
" An quis iam periit morte inopinatâ suâ in nave,
" Aut amicorum in manibus, postquam bellum contexerunt?
" Sic dicebam; ille me rursus excipiens alloquutus est,
" Atride, quid me ista interrogas? neque tuam te convenit
" Scire, neque explora e meum animum; neque te puto

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

472. Ὤφελες.] Ὤφελες.
473. Ἀναβαίνειν.] Ἀναβαίνειν, ἀπὸ τῶν πλοίων ἀλλοῦσθαι.
474. Ἵκοιο.] Παραγένοιο, ἔλθοις.
477. Αἰγύπτοιο.] Αἰγυπτίου· ὁ Νεῖλος σεβήρεος ἐκαλεῖτο Διιπετής.] Τῷ ὄντι Διὸς πλημμύρα.
481. Κατεκλάσθη.] Ἐλυπήθη λίαν.
483. Δολιχὴν.] Μακρὰν.
485. Τελέω.] Τελέσω, πλεύσω, πλεύσομαι.
489. Ἀδμήτι.] Ἀπροσδοκήτῳ, ἀκαιρίῳ.
490. Τολύπευσεν.] Ἐπιτελέσαντο, μὴ καταπαθόντες τι δεινὸν. πολυπόνου. ἐπιτέλεσις· πόνων. ἢ ἐργασία· πολυπόνου. ἐργασίαν καὶ πόνον φιλοτιμήσασθαι ἔφασαν.
492. Διείρεαι.] Ἐρωτᾷς.
493. Δαῆναι.] Μαθεῖν.

N O T Æ.

477. Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο) Ἡ Αἴγυπτος, γῆ· ὁ Αἰγύπτιος, ποταμός· ὃς καὶ ὕστερον Νεῖλος Vid. *Eustath.* & *Br. Schol.* in locum; cui Nomen *Sihor*, & *Plinio*, Siris; item *Melus*, & *Triton*. Vid. *Festum* in *Melo*, & *Scaliger.* in *Festum*; *Diodor. Sicul.* l. 17. *Heliodor. Æthiop.* l. 10. *Servium* in *Virgil. Plin.* l. 5. c. 9. &c.

485. Ταῦτα μὲν δὴ ὕπο τελέω) *Amphimacer* in *Primo loco*, ut σ'. v. 246. Πλεύσεις καὶ μνησῆες ἐὺ ἐμοὶ τάδε πάντα κελεύεις. Ità *Virgil.* Æn. l. 6. v. 791. *Hic Vir, hic est, tibi quem promitti sæpiùs audis.* Vid. ad β'. v. 346.

492. Ἀτρεΐδη, πῖ μοι ταῦτα διείρεαι) Hic damnatur importuna Curiositas de Futuro, vid. *A. Gell.* l. 14. c. 1. & quæ Nos ad *Euripid. Hec.* v. 345.

VARIÆ LECTIONES.

492. Ἀτρεΐδη, πῖ μοι ταῦτα διείρεαι;) κ. Ἀτρεΐδη, μὴ ταῦτα διείρεο. *H. Steph.* licet ille μὴ tantùm proferat; nec consequenter aliam vocem, ut debuit.

Διὰ

Δὶὼ ἄκλαυτον ἕσεσθε, ἐπὶὼ εὖ πάντα πύθηαι·
Πολλοὶ μὲὼ γὰρ τῶνδε δάμεν, πολλοὶ δ᾽ λίποντο.
Ἀρχοὶ δ᾽ αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχη δέ τ᾽ ἐὼ σὺ πεφῆσθα·
Εἷς δ᾽ ἔτι πὼ ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ
Αἴας μὲὼ μοῦνοι νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι·
Γυρῆσιν μὲὼ πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
Πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξέσσωσε θαλάσσης·
Καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μέγ᾽ ἀάσθη·
Φῆ ῥ᾽ ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
Τῷ δὲ Ποσειδάων μεγάλ᾽ ἔκλυεν αὐδήσαντος·
Αὐτίκ᾽ ἔπειτα τρίαιναν ἐλὼν χερσὶ κιβαιήτην,
Ἤλασε Γυραίῃ πέτρῃ, πὸ δ᾽ ἔχισεν αὐτήν.
Καὶ τὸ μὲὼ αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ·
Τῷ ῥ᾽ Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ᾽ ἀάσθη,

" Diù absque lacrymis fore, postquam
" bené omnia audieris:
" Multi etenim illorum domiti sunt,
" multique relicti.
" Duces verò duo soli Græcorum lo-
" ricatorum,
" In reditu perièrunt; pugnæ etenim
" & tu interfuisti:
" Et unus adhuc alicubi vivus detine-
" tur lato in ponto.
" Ajax quidem inter naves domitus est
" longos remos habentes:
" Ad Gyras quidem primùm Neptu-
" nus advexit
" Petras ingentes, & servavit è ma-
" ri:
" Et sanè effugisset mortem, quantum-
" vis invisus Palladi,
" Nisi impium dictum protulisset, & &
" graviter offendisset:
" Dixit, invitis dis, se effugiturum
" ingentes fluctus maris.
" Hunc Neptunus magnifica audivit
" jactantem:
" Statim deinde, tridente arrepto, ma-
" nu forti,
" Percussit Gyream petram, abscinditque
" illam:
" Et unam quidem illic mansit, alte-
" rum fruſtum incidit mari:
" Hinc fanè Ajax primùm insidens,
" valdè læsus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

496. Ἀρχοὶ δ᾽ αὖ δύο.] Τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν λέγει, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα· ἑκάτερος γὰρ αὐτῶν ἐδίπλωσε τὸν αὐτοῦ παρὰ τῶν οἰκείων.

497. Παρῆσθα.] Παρῆς.

499. Δολιχηρέτμοισι.] Μεγάλαις, ἐπιμήκεσι, μακροπτέροις.

500. Γυρῆσι.] Πέτραις πλησίον Μυκόνου τῆς νήσου, ἅτινας καλοῦμέν φασιν, ἐπεὶ εἰσὶ τραχύτεραι. Ἐπέλασσε.] Προσήλασεν.

502. Ἐχθόμενός περ.] Λυπούμενος.

503. Ὑπερφίαλον.] Ὑπερήφανον. Ἀάσθη.] Ἐβλάβη.

504. Αἰχμῇ.] Ἀβουλίᾳ. πικρῷ γνώμῃ. Λαῖτμα.] Βάθη. ἢ ἀλγηρά.

507. Ἔλασσεν.] Ἔπληξεν. Γυραίῃ πέτρῃ.] Τὰς Γυρὰς.

508. Αὐτόθι.] Ἐπὶ χώρας, ἐπὶ τόπου. Τρύφος.] Τὸ ἀπόκλασμα.

509. Ἐφεζόμενος.] Ἐπικαθήμενος.

NOTÆ.

495. Πολλοὶ γὰρ μὲ τῶνδε δάμεν) De Græcorum Reditu infelici, vid. ad α'. v. 327.

499. Αἴας μὲ μοῦνοι νηυσὶ δάμη) *Sil. Italicus*, Quibus Oïliades fulmen jacu ante Minervâ, Surgentes domuit fluctus ardentibus ulnis. *Plinius* notat *Ajacis* Picturam fulmine percussi, *Apollodori* opus *Athenienſis*, à se visam *Pergamo*. Solus ferè *Timæus Siculus*, Hiſtor. l. 2. *Ajacem* Iram *Neptuni* evaſiſſe ſcribit, Μισθὸν τῶν Τροίας ἅλωσιν, πολλοὶ τῶν Λοκρῶν ἐπὶ τὰς Γυρὰς ναυαγησάντων ἀνῃρέθησαν· οἱ δὲ λοιποὶ σὺν Αἴαντι μόλις εἰς Λοκρίδα διεσώθησαν. Φθορᾶς δὲ καὶ λοιμοῦ τῆς χώρας αὐτῶν, μέχρι τὸ τελεῖον ἔτος, ἐχόντων, Δίᾳ τῶν μίξιν αἰτιάσασθαι Αἴαντος τῆς Καασάνδρας, ἔχρησεν ὁ θεὸς, εἰς ἔτη χίλια τῷ Αθηνᾶ τῷ ἐν Ἰλίῳ ἱλάσκεσθαι, πέμποντας δύο παρθένους ἐπὶ κλῆρον. Vid. *Elia schedii*, de Diis *Germanis*, l. 2. c. 33. p. 398. *Ajacis* hujus hiſtoriam vid. in *Brevibus Scholiis*, ad *Iliad. v.* v. 66.

502. Καί νυ κεν ἔκφυγε κῆρα — εἰ μὴ ὑπερφίαλον) Oſtendit Poeta, *Peccatores ultrò ſibi ſuum exitium accelerare, Deo ferè invito; neque per ſuum pati ſcelus Iracunda Jovem ponere fulmina.*

503. Ἔπος ἔκβαλε) Ità Vett. omnes, ſola *Elzeviriana*, ἔβαλε, per errorem.

VARIÆ LECTIONES.

494. Δὶὼ ἄκλαυτον ἔσεσθε, ἐπὶὼ εὖ) γρ. δὶὼ ἄκλαυτοι ἔσεσθαι. ἐπεί κ᾽ εὖ, *H. Steph.*

495. Πολλοὶ μὲ γὰρ τῶνδε δάμεν) γρ. πολλοὶ μὲ γὰρ τῶνγε δάμεν, & πολλοὶ μὲ τάπερ ἔφασαν, *H. Steph.* *Ibid.* Πολλοὶ δ᾽ λίποντο) γρ. πολλοὶ δ᾽ ἐλίποντο.

498. Εὐρεῖ πόντῳ) γρ. εὐρεῖ κόσμῳ, *Tzetzes* Chiliad. VII. §. 110.

503. Ἔκβαλε) γρ. ἔβαλε, vid. Not. in *Textum*; & ἔκφαζε.

Τόνδ᾽

Τόνδ' ἐφόρει κῦμ' πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ὄλεσθεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Σὸς δέ πεν ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἠδ' ὑπάλυξεν,
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρεν, μεγάλα στενάχοντα,
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῇ, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
Τοπρίν, ἀταρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κἠκεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
Ἄψ ἦ θεοὶ ὦρσαν τρέψαν, κὴ οἴκαδ' ἵκοντο,
Ἦ τοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
Καὶ κύνει ἀσπόμενος ἣν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτῦ
Δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
Τόνδ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὅν ῥα καθεῖσεν
Αἴγισθος δολόμητις ἄγων· τῷ δ' ἔχετο μισθὸν,
Χρυσῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
Μή ἑ λάθοι παριὼν, μνήσαιτο δ' ἀθεμβοσύνης.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων τοῖς δώματα ποιμένι λαῶν·
Αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίῃ ἐφεύρατο τέχνῃ·
Κεινάμενος κὴ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους
Εἵσε λόχονδ', ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
Αὐταρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Ἵπποισιν κὴ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
Τόνδ' οὐκ εἰδότ' ὄλεθρον ἀνήγαγε κὴ κατέπεφνε
Δειπνίσας, ὥστις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Οὐδέ τις Ἀτρεΐδεω ἑτάρων λίπετ', οἵ οἱ ἕποντο,

" Hunc enim detrusit in mare ingens, undosum.
" Sic ille quidem ibi periit, postquam bibit salsam aquam:
" Tuus verò utcunque effugit mortem frater, atque elapsus est
" In navibus cavis, i. e. *in Classe*: servavit enim veneranda Juno.
" Sed quando nunc statim videbatur Malearum montem arduum
" Pervenire, tum certe ipsum abreptum procella
" Pontum per piscosum tulit valdè ingemiscentem,
" Agri ad extremam oram, ubi ædes habitabat Thyestes
" Prius, cæterùm tunc habitabat Thyestiades Ægisthus.
" Sed cùm jam & illinc apparebat reditus illæsus,
" Retroque dii ventum verterunt; & domum venerunt,
" Certè ille quidem gaudens conscendit in patriam terram,
" Et osculabatur attingens suam patriam: multæque ab ipso
" Lacrymæ uberes effundebantur, quoniam lubenter vidit terram.
" Hunc sanè à speculâ conspexit speculator, quem constituit
" Ægisthus dolosus, ducens: promisit etenim mercedem,
" Auri duo talenta; observabat verò hic toto anno,
" Nè ipsum lateret accedens, memorque foret strenui roboris.
" Festinabat itaque ire annunciaturus ad ædes pastoris populorum:
" Statimque Ægisthus dolosam excogitavit fraudem:
" Delectis ex plebe viginti viris fortissimis,
" Constituit in insidiis, & ab alterâ parte jussit convivium apparari.
" Cæterùm ipse ivit invitans Agamemnonem, pastorem populorum,
" Equis & curribus, indecentia deliberans.
" Hunc imprudentem ad mortem deduxit & trucidavit,
" Convivio excipiens, veluti si quis interfecit bovem ad præsepe:
" Neque quisquam Atridæ sociorum relictus, qui eum sequebantur,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

510. Ἐφόρει.] Ἤνεγκεν. Ἀπείρονα.] Τὸν μέγαν, καὶ πέρας μὴ ἔχοντα.
512. Ὑπάλυξεν.] Ἐξέφυγεν.
514. Μαλειάων.] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς.
515. Ἵξεσθαι.] Ἀφίξεσθαι, παρακίνησιν. Θύελλα.] Ἄνεμον συροφήν.
517. Ναῖε.] Ὠίκει.
518. Θυεστιάδης.] Θυέστου παῖς, Αἴγισθος.
522. Κύνει.] Προσκυνεῖ.
525. Ὑπὸ δ' ἔχετο.] Ὑπέσχετο δὲ. Τιμῆσις.
527. Μνήσαιτο.] Μνησθείη.
529. Τέχνῃ.] Μηχανῇ.
530. Κεινάμενος.] Ἐπιλεξάμενος.
531. Ἑτέρωθι.] Ἀνωχθὶ Πανδίονος.] Ἐνεργεῖν περάτων.
535. Δειπνίσας.] Εὐωχήσας. Κατέπεφνε.] Ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν.

Ν Ο Τ Æ.

511. Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ὄλεσθεν) Animam putabant Veteres extingui per Aquam suffocatis; quare omnes horrebant id genus Mortis.

520. Ἄψ ἦ θεοὶ) Vocula ἦ exciderat Edit. *Elze-vir.* & v. 563. ἀλλ' σ', pro ἀλλά σ' &c.

531. Λόχονδε) Εἰς λόχον, ut ξ'. v. 217. Ὅσοπ κέλευσε λόχονδε Ἄνδρας ἀρίστους. Olim λόχου, non æquè bonè.

Οὐδέ τις Αἰγίσθῳ· ἀλλ' ἔκταθεν ὃν μεγάροισιν.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Κλαῖον δ' ὃν ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νύ μοι κῆρ
Ἤθελ' ἔτι ζώειν τε ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
Δὴ τότε μὲ προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτής,
Μηκέτι, Ἀτρέος υἱὲ, πολὺν χρόνον ἀσχαλόων ἔτι
Κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
Πείρα, ὅππως κέν δὴ σὸν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
Ἦ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἦ κεν Ὀρέστης
Κτείνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀνιβολήσαις.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Αὖτις ὑπὸ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ περ, ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέτυς μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
Ὅστις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Ἦ θανέων· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων·
Τόνδ' ἴδον ὃν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
Νύμφης ὃν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,

" Neque quiſquam Ægiſthi; ſed con-
" trucidati ſunt in regiâ.
" Sic ait, cæterùm mihi confractus eſt
" charus animus:
" Flebam igitur in arenis deſidens; ne-
" que mihi cor
" Volebat ampliùs vivere, & videre lu-
" men ſolis.
" Poſtò poſtquam flendo *neque ipſum*
" volutando ſaturatus ſum,
" Tum me alloquutus eſt ſenex mari-
" nus veridicus,
" Nè ampliùs, Atrei fili, longo tem-
" pore indefinenter ſic
" Fleas, quoniam non remedium ali-
" quod inveniemus: ſed citiſſimè
" Tenta, quo pacto jam tuam ad pa-
" triam terram pervenias.
" Aut enim ipſum vivum deprehendes,
" aut Oreſtes
" Interfecit prævenies: tu verò cœnæ
" ſepulchrali intereris.
" Sic ait: cæterùm mihi cor & ani-
" mus generoſus
" Rurſus intra pectus etiam quantum-
" vis triſti, gaviſum refloruit:
" Et ipſum alloquutus verba alata di-
" xi,
" Iſtos quidem novi: tu verò tertium
" virum nomina,
" Qui adhuc vivus detinetur in lato
" mari,
" Aut mortuus: volo autem quantum-
" vis mœſtus audire.
" Sic dicebam: ille me rurſus excipi-
" ens alloquutus eſt,
" Filius Laërtæ, in Ithacâ domos ha-
" bitans, *eſt Tertius*:
" Hunc vidi in inſula lacrymas uberes
" fundentem,
" Nymphæ in ædibus Calypſûs, quæ
" ipſum neceſſitate quâdam
" Detinet; nec ille poteſt ſuam patri-
" am terram adire:
" Non enim ei adſunt naves remigio
" inſtructæ, & ſocii,
" Qui utique ipſum reducere poſſent
" per lata dorſa maris.
" Tibi autem non à fato decretum eſt,
nobilis ô Menelaë,

ΣΧΟΛΙΑ.

540. Ζώειν.] Ζῆν.
541. Κυλινδόμενός θ'.] Κυλιόμενός θ'.
543. Ἀσκελές.] Ἀδιαλείπτως.
544. Ἄνυσιν.] Πρᾶξιν. Δήομεν.] Εὑρήσομεν.
545. Πείρα.] Πειρῶ, πειράζει.
546. Κιχήσεαι.] Καταλήψεσθαι.
547. Κτείνει.] Ἔκτεινεν, ἀνεῖλεν. Ὑποφθάμενος θ'.] Προλαβών. Τάφου.] Τῆς ἀφειδήτου. Ἀνιβολήσαις.] Μεθέξοις.
549. Ἰάνθη.] Διεχύθη, ἥδη.
558. Ἴσχει.] Κατέχει, κωλύει.
559. Ἐπήρετμοι.] Ἐπίκωποι.
560. Πέμποιεν.] Διακομίζοιεν.
561. Θέσφατόν.] Τὸ ὑπὸ θεῶν πεφημισμένον, εἱμαρτόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

547. Μεθέξοις) Ità MS. pro μεθέξῃς.
560. Πέμποιεν) Διακομίζοιεν. Ita ſcribo, *Senſu* poſtulante, licet omnes Impreſſi pariter & MSS. vel δεκιμάζοιεν, vel δεκιμάζοιμεν, habeant. Κομίζειν enim & πέμπειν gemina ſunt, & facilis mutatio &c.
561. Πεφημισμένον) Ex duob. MSS. Πεφατμένον itaque, ut Poëticum, rejicio.

VARIÆ LECTIONES.

552. Εὐρεῖ πόντῳ) κ. εὐρεῖ κόσμῳ, ut ſuprà, v. 498.

Ἄργεϊ δὴ ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
Ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
Τῇ περ ῥηϊδίη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
Οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἄρ χειμὼν πολὺς, οὔτε ποθ' ὄμβρος,
Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους·
Οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην, καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑταίροισιν
Ἴα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἠμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐν δ' ἱστοὺς πιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν εἴσης·
Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι καθίζον,
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο, διιπετέος ποταμοῖο,
Στῆσα νέας, καὶ ἕρεξα τελήεσσας ἑκατόμβας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
Χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.

" In Argo equos-pascente mortem & fatum oppetere:
" Sed te ad Elysium campum, & fines terræ
" Immortales mittent; ubi flavus Rhadamanthus est,
" Ubi utique facillima-vivendi ratio est hominibus;
" Non nix, neque hyems longa, neque unquam imber,
" Sed semper Zephyri suavitèr-spirantes auras
" Oceanus emittit, ad refrigerandum homines:
" Quòd habes Helenam, & ipsis Jovis gener es.
" Sic loquutus subiit in pontum fluctuosum:
" Cæterùm ego ad naves simul cum divinis sociis
" Ibam; plurima autem mihi cor fluctuabat incedenti.
" Cæterùm postquam ad navem venimus atque mare,
" Cœnamque apparavimus, supervenitque solitaria nox,
" Tum dormivimus in littore maris.
" Quando autem mane-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Naves quidem ante omnia deduximus in mare divinum;
" Malos autem imposuimus & vela navibus æquatis:
" Ipsi etiam ingressi super transtra sederunt;
" Ordine autem considentes spumosum mare verberabant remis.
" Rursusque ad aquas Ægypti, à-Jove cadentis fluminis,
" Constitui naves, & perfeci legitimas Hecatombas.
" Cæterùm postquam sedavi deorum iram immortalium,
" Extruxi Agamemnoni tumulum; ut immensa gloria esset.

ΣΧΟΛΙΑ.

563. Ἠλύσιον πεδίον.] Τὸ τέρμα ἐφάπτηται, κεκλημένον ἀπὸ Ἠλυσίου τοῦ Ἐλευθῆρος, ὑφ' οὗ ἐστάθη ἡγεμὼν· ἢ παρὰ τὸ ἄλυσις οὐ αὐτῇ μέσον τὸ σύμπαν· ὁ δὲ τόπος, ἐν ταῖς ἐκλειμμέναις μακάρων νήσοις.

565. Ῥηΐδιη.] Ἀρετὴ, ἄφθονος. Βιοτή.] Ζωὴ, βίος.

566. Νιφετὸς.] Χιών.

567. Λιγυπνείοντας.] Ἡδέως ἔχοντα πνοήν.

568. Ἀνίησιν.] Ἀναδίδωσι, ἀναπέμπει. Ἀναψύχειν.] Ἀναπνεῖν.

570. Κυμαίνοντα.] Κυματώδεστον.

572. Πόρφυρε.] Διενοεῖτο. Κιόντι.] Ἀπίοντι, πορευομένῳ.

577. Ἐρύσσαμεν.] Ἑλκύσαμεν, καταχέαμεν.

580. Πολιὴν.] Λευκὴν διὰ τὸ ἀφρῶδες.

584. Χεῦα.] Ἔχυσα. Ἄσβεστον.] Ἀκατάπαυστον.

NOTÆ.

563. Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον) Huc refer *Plutarch. Sertorio* & Consolat. ad *Apollon.* ex *Pindaro*, item *Photium*, Biblioth. ex Vitâ *Sertorii*, fol. 1199. *Origen.* contra *Celsum*, l. 7. p. 350. *Servium* in *Virgilii* illud — *amœna Piorum Concilia, Elysiumque colo.* Vid. Not. ad v. 520.

NOTÆ IN SCHOLIA.

563. Ἐλευθῆρος) MSS. Ἐλευθέρου, sed quum *Pausanias* meminerit Ἐλευθῆρος *Apollinis* filii, nihil muto.

VARIÆ LECTIONES.

567. Λιγυπνείοντας) χ. λιγὺ πνείοντας, *Eustath.* fol. 1509. lin. 49.

568. Ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους) χ. ἀϋτὴν πνεύσαντα ἀνθρώπῳ, *Pindar.* Schol.

577. Ἐρύσσαμεν) χ. ἐρύσσομεν, vid. Not. *in Text.* ad ι'. v. 73. & λ'. v. 2.

Ταῦτα τελευτήσας νέμειν· ἔσσαν δέ μοι ἔρον
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
Ὄφρα κεν ἑνδεκάτην τε δυωδεκάτην τε γένηαι·
Καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δόσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
Τρῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐύξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δέπας καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπείσῃσθα θεοῖσιν
Ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος περιφραδὲς ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκει.
Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοὶ γ' ἀνεχοίμην
Ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἶκος ἔλοι πόθος, οὐδὲ τοκῆες.
Αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούω
Τέρπομαι· ἀλλ' ἤδη μοὶ ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
Δῶρον δ', ὅ, τι κέ μοι δίνῃς, κειμήλιον ἔστω·
Ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλά σοι αὐτῷ
Ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
Εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολύς, ἐν δὲ κύπειρον,
Πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' εὐρυστάχυες κρῖ λευκόν.
Ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἄρ δρόμοι εὐρέες, οὔτε τι λειμών·
Αἰγίβοτος· τὴ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
Οὐ γάρ τις νήσων ἱπποήλατος, οὐδ' εὐλείμων,

" Hæc ut perfeci, redii: dederunt etenim mihi ventum secundum
" Dii, qui me celeriter charam ad patriam miserunt.
" Verum age hunc mane in ædibus meis,
" Donec undecimáque duodecimáque oriatur *dies*;
" Et tunc te bene dimittam; daboque tibi splendida dona,
" Tres equos & currum benè politum: cæterum præterea
" Dabo pulchrum poculum, ut libes diis
" Immortalibus, mei memor diebus omnibus.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Atride, ne fane me multo tempore hic detine.
" Etenim ad annum ego apud te utique perdurarem
" Sedens, neque me domûs caperet desiderium, neque parentum:
" Veh menter enim verbis sermonibusque tuis audiens
" Oblector: sed jam mihi pertæsi-sunt socii
" In Pylo divinâ: tu autem me *longum* tempus hic detines.
" Donum autem, quodcunque mihi dare cupieres, *tale* sit, ut ferri & recondi possit:
" Equos enim in Ithacam non ducam, sed tibi ipsi
" Hic relinquam in deliciis: nam tu campo imperas
" Lato, in quo quidem lotus frequens, in quo cyperus,
" Triticum, spelæa, atque latè germinans hordeum album.
" In Ithacâ autem neque fanè curricula lata, neque illum pratum:
" Capris-pascendis apta *est* Ithaca; & *mihi* optabilior equorum pascuo.
" Nulla enim insularum spaciosa neque pratis accommodata,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

585. Τελευτήσας.] Τελειώσας, πληρώσας. Νέμειν.] Ἐπερέχειν.
591. Ἔρυκε.] Κατέχει.
595. Ἀνεχοίμην.] Ὑποφέροιμι, ἐγχαίμι.
596. Ἥμενος.] Ἀπρόκλητος καθήζομενος.
598. Ἀνιάζουσι.] Λυπεῖσθαι, ἀνιῶνται.
599. Ἐρύκεις.] Κατέχεις.
602. Λείψω.] Καταλείψω, ἐάσω.
603. Λωτός.] Εἶδος πόας, καὶ δένδρου. Κύπειρον.] Εἶδος πόας, τὸ κύπερον.
604. Ζειαί.] Ὄλυραι. Εὐρυστάχυες.] Τὸ ἐπὶ πλάτος καὶ ἱππολυ φύμενον. Κρῖ.] Κριθή.
606. Αἰγίβοτος.] Τραχεῖα, ὀρεσὶ βόσιν καὶ τροφὴν αἰγῶν ἐπιτηδεία. Καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.] Ἀπὸ ἄλλης ὀχῆς τοῦτο· ἐν ᾗ, καί τις αἰγίβοτος ἂν, ἢ ἱπποτρόφος ἐμοὶ μᾶλλον ἐπήρατος· ἐπήρατος δέ, ἐπίφορος.
607. Ἱππήλατος.] Εἰς ἔλασιν ἵππων ἐπιτηδεία. Εὐλείμων.] Καλῶς λειμῶνας ἔχουσα.

N O T Æ.

607. Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος) Hoc de minoribus Insulis intelligendum, quales Insulæ Maris Ægæi & Jonii; minimè etenim verum de *Siciliâ*, *Cretâ*, *Sardiniâ*, aut *Britanniâ* nostrâ, quæ pascendis, generandis, & exercendis equis optimè inserviunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

606. Αἰγίβοτος) In ipso *Scholii* fine, ἐπίφορος, cum MS. lego, pro ἐπίφατος.

Variæ Lectiones.

603. Ἔνι) *sic*, ἐν, *H. Steph.*
604. Ζειαί τε, ἰδ') *sic*, ζειαί τ', ἠδ', eodem recidit.
605. Ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἄρ) *sic* ἐν δ' Ἰθάκῃ ἐ ῇ, *Turneb. Volcob.* & *Bongarsius*; nec bene.

Αἳ δ' ἀλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ πέρι πασέων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βίῃ ἀγαθὸς Μενέλαος,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταμείσω· δύναμαι γάρ.
Δώρων δ', ὅσ' ἂν ἐμοῦ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ πολυτιμήεν ἔσται.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
Κεῖσέ με νοστήσαντα· τεὸν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Δαιτυμόνες δ' ἐς δῶμα θεῖον βασιλῆος·
Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήρατα οἶνον·
Σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλιχρήδεμνοι ἔνεικαν.
Ὣς οἱ μὲν τῇσι δεῖπνον εἰν μεγάροισι πένοντο.
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο

" Quæ mari claudantur: Ithaca etiam
supra omnes.
Sic ait: risit verò bello fortis Mene-
laus,
Manuque ipsum prehendit, verbúm-
que dixit atque nominavit,
" Sanguinis es boni, chare fili, qualia
loqueris.
" Atqui ego tibi hæc *Dona* commuta-
bo; posſum enim.
" Donorum autem, quicunque in meâ
domo thesauri jacent,
" Dabo, quod pulcherrimum & pre-
cioſiſſimum eſt:
" Dabo tibi craterem elaboratum: ar-
genteus utique
" Eſt totus, auro autem labra perfecta
ſunt:
" Opus verò eſt Vulcani; donavit autem
illud Phædimus Heros
" Sidoniorum rex, quando ejus domus
ſuſcepit
" Illuc me profectum: tibi autem volo
id præbere.
Sic hi quidem hujuſcemodi inter ſe
loquebantur:
Convivatores verò in domum ierant
regis divini:
Et hi quidem adducebant oves, af-
ferebantque animoſum vinum:
Panem verò ipſis uxores pulchris-
vittis intulerunt.
Sic illi quidem circa cœnam in domo
Menelai laborabant.
Proci interèa ante Ulyſſis domum

ΣΧΟΛΙΑ.

608. Ἀλὶ κεκλιαται.] Περιέχονται τῇ θαλάσσῃ. Περὶ πασέων.] Ὑπὲρ πάσας.
611. Αἵματος.] Γένους. Οἷα.] Ὁποῖα.
612. Μεταμείσω.] Μεταλλάξω, μεταλλάξω.
616. Κεκράανται.] Τετελείωνται, πεπλήρωνται.
617. Φαίδιμος.] Ὄνομα κύριον.
618. Ἑός.] Ὁ ἴδιος. Ἀμφεκάλυψε.] Περιεκάλυψεν ἀντὶ τοῦ ἐκαλλώπισε.
619. Τεόν.] Σοι. Ὀπάσαι.] Παραχωρῆσαι.
621. Δαιτυμόνες.] Οἱ ἑστιατορεῖς.
622. Εὐήρατα οἶνον.] Τὸν ἀνδρείαν παρέχοντα καὶ καρδίᾳ πινόμενον.
623. Καλλιχρήδεμνοι.] Καλαὶ τὰς βολβόλους ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσαι.

NOTÆ.

612. Μεταμείσω) De hâc voce, vid. ad *Iliad.* ν. v. 745.

617. Φαίδιμος ἥρως Σιδονίων βασιλεύς) Τὸ ἑξῆς, Σιδονίων βασιλεύς, Φαίδιμος ἥρως, ὅτε δώμας ἐδέξατο. Τοῦτο ὄνομα Σελεύκου, ἢ Σοβάλου (an Σολομῶνος) ἢ Σήρου· ὡς Εὐτύχιος· ὡς δὲ Ἀχιλλεύς, Ἴερμος, Εἰρηναῖος, ἢ Χειραμος. Et *Clemens Alexandrin.* Stromat. l. 1. Εἰρηναῖος τῷ ἑαυτοῦ θυγατρὶ Σολομῶνι δίδωσι, καθ' ὃν χρόνον, μετὰ τῶν Τυρίων ἄλωσιν, Μενελάου εἰς Φοινίκην ἀφιξις ὡς φησι Μενανδρος, ἐν Λαΐτῃ δὲ τῆς Φοινικικῆς. Vid. *Tatian. Edit. Worthii*, Oxon. p. g. 128. §. 58. Τὸ δὲ Φαίδιμος ἥρως, ἄξιον καὶ τὰς Παλαιὰς, εἴπερ κύριόν ἐστι ὄνομα. Τινὲς δὲ Σωβάλου αὐτὸν, οἱ δὲ Σελεύκου ἱστόρησαν, inquit *Euſtathius*, fol. 189. lin. 44. in hunc locum. De *Syntaxi*, vid. ad ο'. v. 117.

621. Δαιτυμόνες δ' ἐς δῶμα') Poeta adhuc de *Menelao* & illius rebus loquitur, non de Procis; ut *Euſtathius* deceptus putat, fol. 1512. lin. 3. ubi Δαιτυμόνας exponit, per τὰς τῷ δαῖτα ἐπιμαζούσας, per θεῖα βασιλῆος, *Ulyſſem* notat, per ἄλοχοι, Famulas *Ulyſſis*, quæ potiùs exponuntur *Menelai* filiorum & amicorum Uxores; nondum enim Poeta ad *Proces* venit, niſi ad v. 625. Μνηστῆρες δὲ πάροιθε &c. Quare *Euſtathio*, diligentiſſimo alioquin Interpreti, condonandus hic lapſus, ne tandus tamen; ne plures il ius auctoritate decipiantur, præter Doctorem *Stephanum*, ad *Egilbai Homer.*

VARIÆ LECTIONES.

617. Φαίδιμος) κ. Χειραμος. Vid. ad ο'. v. 117. & quæ hîc, in Notis ad *Textum*.

623. Ἔνεικαν) κ. ἔπεμπον, *H. Steph.*

Δίσκοι-

Δίσκοισιν τέρπονθο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι πὲρ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·
Τοῖσδ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμην προσέειπεν,
Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ὀϊόμεθ' ἐν φρεσὶν ἠὲ καὶ οὐκί,
Ὁππόθ' Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνεθ' αὐτῆς,
Ἠλιβ' ἐς εὐρύχορον ἀλαὸν πεδίον, ἔνθα μοὶ ἵπποι
Δώδεκα θήλειαι, τὼ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
Ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλαυνάμενος δαμασαίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· ὀΐω γὰρ ἔφασθο
Ἐς Πύλον οἰχέσθαι Νηλήϊον, ἀλλά που αὐτοῦ
Ἀγροῦ, ἢ μήλοισι παρεμμεναι, ἠὲ συβώτῃ.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱὸς,
Νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ὤχετο, καὶ τίνες αὐτῷ
Κῶροι ἕποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι; ἦ ἑοὶ αὐτοῦ
Θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό γε καὶ τὸ τελέσσαι;
Καί μοι τῶτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἦ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπούρασε νῆα μέλαιναν,

Diſcis delectabantur & amentis jaculantes
In ornato pavimento, ubi antèà inſolentiam exercebant.
Antinous verò conſederat & Eurymachus deo-formâ-ſimilis,
Duces procorum; virtute enim erant longe optimi:
His filius Phronii Noëmon propè accedens,
Antinoum verbis interrogans alloquebatur,
" Antinoe, Nunquid ſcimus in mente noſtrâ, an non,
" Quandò Telemachus redit ex Pylo arenoſâ?
" Navem mihi abiit abducens: mihi verò opus eſt illius,
" Ut Eudem in ſpacioſam trajiciam, ubi mihi equæ
" Duodecim fœminæ, ſubtùs autem muli patientes-operis
" Indomiti: ex quibus aliquem adigens ſubjugarem.
Sic aït: hi vero in animo obſtupeſcebant; non enim putabant
Pylum abiiſſe Neleiam, ſed alicubi illic
In agris, aut ovibus adeſſe, aut cum ſubulco.
Hunc ſtatim Antinous alloquutus eſt Eupithei filius,
" Verè mihi dic, quando abiit, & quinam illum
" Juvenes ſequuntur ex Ithacâ electi? an proprii ipſius
" Mercenariique mancipiaque? potuitne hoc etiam perficere?
" Et mihi hoc dic verè, ut benè ſciam,
" An te per vim invitum privavit navi nigrâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

627. Τυκτῷ δαπέδῳ.] Καποσκάσμῳ καὶ λελειωμμένῳ ἐδάφει.

633. Ὁππόθ'.] Ποτέ. Νεῖτο.] Ἐπανέξει, ἐλεύσεται, πορεύσεται.

635. Διαβήμεναι.] Διελθεῖν, διαπλεῦσαι.

636. Ταλαεργοί.] Ὑπομενητικοί.

637. Ἀδμῆτες.] Ἀδάμαστοι.

638. Ἐξαίμβεον.] Ἐξεπλήττοντο.

644. Θῆτες.] Οἱ ἐπὶ μισθῷ δουλεύοντες. Δμῶες.] Οἱ δοῦλοι, παρὰ τὸ δεδμῆσθαι, ὅ ἐστι κατοικίζεσθαι.

NOTÆ.

634. Χρεὼ γίνεθ' αὐτῆς) Ità Reſtituo ex *Florentinâ*, *Lovaniana* &c. *H. Stephanus* malè, χρεὼ γίνετ' αὐτῆς, quandoquidem prior in γίνομαι & γινώσκω *Naturâ* producatur; quare tunc oportebat legere χρεὼ γίνετ' αὐτῆς. Verùm Vetuſtiores libri prævaleant.

643. Ἦ ἑοὶ αὐτοῦ ἔωτες;) Τὸ ἑοὶ ἀντὶ τοῦ ἕωτες φέρεται, ἀλλ' ὁ ἀντὶ αὐτοῦ λέγοιτο ἂν δι' ἂν τύχῃ, ἑο αὐτοῦ.

645. Ἦ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπούρασε) *Malignè* videtur *Antinous* hìc *Noemona* ad Mendacium & falſum teſtimonium dandum provocare, contra *Telemachum*, modeſtum & probum Juvenem, quem ſibi ſimilem fingit, improborum hominum more. Verum *Noemon* apertè & ſincere loquitur, de Regis ſui filio, & tacitè ipſos Procos iniquitatis in eum arguit. De *Noemone*, notat *Euſtathius*; de *Antinoo*, non item.

NOTÆ IN SCHOLIA.

627. Λελειωμμένῳ.) MS. *Aloyſii* ità legit, pro veteri λελειομένῳ corrupto.

636. Ταλαιεργοί.] Ὑπομενητικοί. Ità *Aldi* Editio, 1528. ita *Aloyſii* MS. Rejicio itaque ὑπομενητικοί & hìc, & v. 447. ſit enim à μεμένηκμαι. Vid. ad γ'. v. 84.

VARIÆ LECTIONES.

634. Χρεὼ γίνεθ' αὐτῆς) χρ. χρεὼ γίνετ' αὐτῆς &c. Vid. Not. in *Textum*.

643. Ἑοὶ αὐτοῦ) χρ. ἕο αὐτοῦ, vid. Not. in *Textum*.

Ἠὲ

Ἦε ἑκὼν οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπύθεο μύθῳ;
Τόνδ' ὡς Φρονίου Νοήμων ἀντίον ηὔδα,
Αὐτὸς ἑκὼν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
Ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,
Αἰπύζῃ; χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἶναι.
Κοῦροι δ', οἱ κατ' δῆμον ἀριστεύουσι μετ' ὑμέας,
Οἵ οἱ ἕπονται· τὸν δ' ἀρχὸν ἐγὼ μαίνομαι ὁρόωσα
Μέντορα, ἢ θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐοικώς.
Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον αὐθάδε Μέντορα δῖον
Χθιζὸν ὑπ' ἠῶ· τότε δ' ἔμβη νηὶ Πύλονδε.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγαυῶν·
Μνηστῆρες δ' ἄμυδις κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός,
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντε ἐίκτην·
Ὦ πόποι, ἢ μέγα ἔργον ὑφ' ἁλὸς ἐτελέσθη,
Τηλεμάχῳ ὀδὸς ἥδε· φάμην δέ οἱ ἢ τελέεσθαι.
Ἐκ τόσσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὔτως
Νῆα ἐρυσσάμενος, κείνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀείρας.

" An ſponte ei dediſti, poſtquam convenerat te ſermone?
Hunc filius Phronii Noëmon contrà alloquutus eſt,
" Ipſe ſponte ei dedi: quid utique faceret etiam alius,
" Quando vir talis, habens curas in animo,
" Peteret? difficile ſanè negare munus foret.
" Juvenes autem, qui in populo excellunt poſt vos,
" Illi eum ſequuntur; ducem verò ego conſcendentem agnovi
" Mentorem, aut deum; illi verò ipſi omnimodo ſimilis erat.
" Sed hoc admiror, vidi hic Mentorem divinum
" Heri ſub aurorâ; tum tamen conſcenderat navem ad Pylum.
Sic loquutus abiit ad domum patris;
His autem utriſque perculſus eſt animus generoſus;
Proci verò ſimul conſederunt, & quieverunt à certaminibus.
Et illis Antinous interfatus eſt Eupithei filius,
Triſtatus: furore enim multùm præcordia nigra
Implebantur, oculique ei igni ſplendenti ſimiles erant.
" Dii Boni! Certè ingens facinus inſolentèr commiſſum eſt,
" Telemacho profectio iſthæc! Dixerimus ei non perfectum iri.
" Tot nempe invitis juvenculus puer abiit temere
" Nave deductâ, electiſque per populum optimis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

647. Προσπύθεο.] Ἐκολάκευσεν, ἐξελιπάρησεν, ἐφιλοφρονήσατο.

649. Τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος.] Τί ἂν πράξειε καὶ ἄλλος, εἰ τοῦτο τοιοῦτος; πάντας σωφρονεῖν.

650. Μελεδήματα.] Μερίμνας, παρὰ τὸ μέλη ἔχειν, ὅ ἐστιν ἐνθυμεῖσθαι.

651. Αἰπύζῃ.] Αἰτῇ, παρακαλῇ. Ἀνήνασθαι.] Ἀρνήσασθαι. Δόσιν.] Δωρεάν.

652. Κοῦροι δ' οἱ κατὰ δῆμον.] Ἄνδρες αὐτῷ συμπλέοντες λοχαῖοι Ἰθακήσιοι, οἱ μετ' ὑμᾶς κρατοῦσιν.

653. Βαίονται.] Εἰσιόντα.

656. Ὑπ' ἠοῖον.] Ὑπὸ τὴν ἕω, ὀρθρινόν. Ἔμβη.] Εἰσῆλθεν.

658. Ἀγάσσατο.] Ἐθυμώθησαν, ἐξεπλάγη.

666. Ἐρυσσάμενος.] Ἑλκύσας, καθελκύσας. Κείνας.] Τὰς κρείττονας καὶ ἐκλεξαμένους.

N O T Æ.

652. Ὑμέας) Ità pro ὑμᾶς, quod hactenùs malè in omnibus obtinuit; ità enim *Brevia Scholia* etiamnum legunt, & Senſus omninò poſtulat: *Noemon* enim non ſe inter Optimos numerat, ſed *Procos*; dicitque, *Juvenes Ithacenſium nobiliſſimi, quique poſt Vos, ô Proci, ſunt præcipui, unà cum Telemacho abiere; μετ' ὑμέας, poſt Vos.* Quare omninò Veram *Lectionem* aſſerendam duxi. Nôrunt Docti, quàm facile ὑμεῖς & ἡμεῖς, inter ſe invicem mutentur, in antiquis MSS.

658. Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν) Εὐρυμάχῳ δὲ Ἀντινόῳ, ἐς μόνους τοὺς μνηστῆρας τρεπομένους Νοήμων, παιζόντων τῶν ἄλλων. Vid. ad v. 628.

NOTÆ IN SCHOLIA.

652. Μετ' ὑμᾶς) Licet in *Textu* omnes fere Codices ἡμέας malè legant, in *Scholiis* tamen Omnes ὑμᾶς rectè legunt, ut Duo MSS. etiam Editt. *Aldina, Hervag. Pariſian.* An. 1530. *Elzevirian.* &c.

Variæ Lectiones.

651. Αἰπύζῃ) γρ. αἰπύζοι, *H. Steph.*

652. Ὑμέας) γρ. ἡμέας, vid. Not. in *Textum.*

656. Ὑπ' ἠοῖον) γρ. ὑπηοῖον, ex *Conjecturâ.*

Ἀρξῃ γὰ προτέρω κακὸν ἔμμορε· ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίλυ, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
Ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι, ἠδὲ φυλάξω,
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης·
Ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυήλεε εἵνεκα πατρός.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
Αὐτὰρ ἔπειθ' ἀναστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
Μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς,
Αὐλῆς ἐντὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων ἀμφὶ δώματα Πηνελοπείης·
Τόνδε καὶ ὑδὸν βάντα προσηύδα Πηνελόπεια,
Κῆρυξ, πάπτε δέ σε προέσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
Ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο
Ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
Μὴ μνηστεύσαντες, μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες,
Ὑσταῖα καὶ πύματα νῦν οἱ ἥδε δειπνήσειαν,
Οἵ θἁμὰ ἀγειρόμενοι, βίοτον κατακείρετε πολλὸν,
Κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαίφρονος· ἠδὲ πατρῶν

" Incipiet & ulterius malum esse: sed illi ipsi
" Jupiter perdat vim, antequam nobis malum molietur!
" Verùm agite, mihi date navem celerem & vigenti socios,
" Ut eum ipsum redeuntem insidiis excipiam, atque observem,
" In freto Ithacæque Samique aspera:
" Ut cum suâ pernicie naviget propter patrem.
Sic ait; hi certè omnes laudabant atque jubebant.
Statim deinde, ubi surrexissent, ibant in domum Ulyssis.
Neque tamen Penelope longo tempore fuit insciа
Sermonum, quos proci in mente profundè cogitabant.
Præco enim illi dixit Medon, qui audierat consilia,
Cùm extra aulam esset: illi verò interius consilium texebant.
Festinabat igitur ire annunciaturus per domum Penelopæ.
Hunc sub limen venientem alloquebatur Penelope,
" Præco, cur te præmiserunt proci inclyti?
" An ut dicas ancillis Ulyssis divini
" Ut à labore cessent, ipsisque convivium apparent?
" Nè amplius procantes, nec usquam aliò decedentes,
" Ultimò & postremò nunc hic cœnent.
" O Vos, qui simul congregati, victum absumitis multum,
" Facultatem Telemachi prudentis: nec quicquam à patribus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

667. Ἀρξῃ καὶ προτέρω.] Οἷον προσκακώσῃ ἡμᾶς. εἰ δὲ ὄνομα, ἀπὸ αὐτείας τὴ ἀρχὴ· ἵν' ᾖ, ἀπὸ ταύτης τὴ ἀρχῆς χεῖρον ἡμᾶς ἐργάσῃ.

670. Λοχήσομαι.] Ἐνεδρεύσω. Φυλάξω.] Τηρήσω.

671. Πορθμῷ.] Τῷ μὲν πορθμῷ τὴ στενὴ τόπῳ. πορθμὸς γὰρ λέγεται ἡ στενὴ θάλασσα. Παιπαλοέσσης.] Τραχείας.

672. Ἐπισμυγερῶς.] Ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῆ, ἐπιπόνως. Ναυήλεε.] Πλέῃ.

675. Ἄπυστος.] Ἀνήκοος, ἀνήκουστος.

676. Βυσσοδόμευον.] Κατὰ βάθους τῆς διανοίας ἐβουλεύοντο.

678. Ὕφαινον.] Κατασκεύαζον.

681. Πρόεσαν.] Προέπεμψαν.

684. Μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες.] Μηδὲ ἄλλοθί που συνδιάγοντες.

685. Πύματα.] Ἔσχατα, πλευταῖα.

686. Ἀγειρόμενοι.] Συναθροιζόμενοι. Κατακείρετε.] Καταναλίσκετε, καθαπανᾶτε.

687. Πατρῶν.] Πατέρων, συγγενῶν.

N O T Æ.

674. Ἀναστάντες) *Suavius* hoc & Ὁμηρικώτερον, & ἀναστάντες, ut π'. v. 358. ρ'. v. 177. &c. quare & hic ità lego, τῷ ἀναστάντες ad *Var. Lect.* rejecto.

682. Ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν) Τὸ ἦ & τὸ εἰ — Coalescunt, ut supra, ad v. 165. & 352.

685. Πύματα) *Ultima* hujus Vocis producitur, in *Cæsura*, ante Literam ἀναδιπλασιασμῷ capacem, & ad ostendendum πάθος loquentis. *Ib.* Δειπνήσειαν) *De* Procis jam loquitur, & versu sequenti, versâ velut in eos facie, *ad* ipsos loquitur, καθαπανᾶτε &c. adeò egregiè animi πάθος exprimit Poeta; quæ res exemplo non caret etiam apud *Prophetas* Sacrosanctos.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

668. Φυτεύσαι) γρ. χρεῖος, *H. Steph.* χρεῖος, *Seberi* Index, refragante *Metro*, ut Not. in *Textum* v. 634.

674. Ἀναστάντες) γρ. ἀναστάντες, Vett. fere omnes in hoc loco, nec benè; vid. Not. in *Textum*.

686. Οἵ θἁμ' ἀγειρόμενοι) γρ. οἵ δ' ἁμ' ἀγειρόμενοι, Editt. *Florentin.* & *H. Steph.*

Ὑμετέ-

Ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἑοῖο,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
Οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπὼν
Ἐν δήμῳ· ἦτ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·
Ἄλλον μὲν ἐχθαίρῃσι βροτοί, ἄλλον δὲ φιλοίη.
Κεῖνος δ' ὅπποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
Φαίνῃ, ὑδέ τις ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργεόντων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
Αἲ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε πλεῖον κακὸν εἴη,
Ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
Μνηστῆρες φάζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ,
Οἴκαδε νεισόμενον· ὁ δ' εἶβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' αὖτε λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Δηὼ δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχεθε φωνή.
Ὀψὲ δὴ μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε,
Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι πάϊς οἴχεται ὑδέ τι μιν χρεὼ
Νηῶν ὠκυπόρων βαίνειν ἐπὶ νῶτα θαλάσσης,
Ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πηλὸν ἐφ' ὑγρήν;

" Vestris antea auditis, pueri cùm essetis,
" Qualis Ulysses erat inter vestros parentes,
" Neque ullum tractans iniquè, neque quicquam loquutus
" Publice; qui tamen mos est magnorum Regum;
" Alium subditorum odio *quis eorum* habeat, alium amplectatur,
" Ille verò nunquam prorsus improbè aliquem affecit:
" Sed vester quidem animus, & indigna facinora
" Apparent, neque ulla est gratia post beneficia *accepta*.
Hanc rursus alloquutus est Medon, prudentia doctus,
" Utinam sanè, ò regina, hoc maximum malum esset;
" Sed multò majusque & perniciosius aliud
" Proci tentant, quod nequaquam perficiat Saturnius!
" Telemachum cupiunt interficere acuto ferro,
" Domum revertentem: ille verò profectus est ad patris famam
" Ad Pylum sacram, atque ad Lacedæmona divinam.
Sic ait; aſſ hujus illic soluta sunt genua & amicum pectus;
Diù ipsam silentium-verborum cœpit; *ipsius* verò oculi
Lacrymis impleti sunt, & tenellæ ei detenta est vox:
Tandem verò ipsum verbis excipiens alloquuta est,
" Præco, cur mihi filius abiit? neque ipsum necessitas erat
" Naves celeres conscendere, quæ in mari equi
" Hominibus sunt, penetrantque immensum humidum *mare*;

ΣΧΟΛΙΑ.

690. Ἐξαίσιον.] Ἔξω τῆς καθήκοντος, ἄδικον.
691. Δίκη.] Νόμος, ἢ τρόπος.
692. Ἐχθαίρῃσι.] Μισεῖν.
693. Ἀτάσθαλον.] Ἁμαρτωλὸν, ἄδικον. Ἐώργ.] Εἰργάσατο.
694. Ἀεικέα.] Ἀπρεπῆ, χαλεπά.
695. Εὐεργέων.] Εὐεργασιῶν.
698. Ἀργαλεώτερον.] Δεινότερον, χαλεπώτερον.
699. Τελέσειεν.] Εἰς τέλος ἄξειεν.
701. Νεισόμενον.] Ἐπανερχόμενον, ὑποστρέφοντα.
704. Ἀμφασίη.] Ἀμφασία, ἀφωνία· κεῖται τὸ μ' ἐφεξῆς.

NOTÆ.

693. Ἐώργ.] Vid. ad φ'. v. 96.

695. Οὐδέ τις ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργεόντων) Εὐεργέων, ἀντὶ τοῦ εὐεργετῶν, *Eustath.* fol. 1514. lin. 31. Ut sit εὐεργὴς, pro εὖ ποιῶν, cùm aliàs ponatur, pro εὖ ποιητὴς. ut *Iliad.* ε'. v. 585. — εὐεργέων ἔκπισθ' ἰόφρα. An τὸ εὐεργέων, παρὰ τὸ εὐεργία, ut τὸ εὐεργὲς, pro εὐεργασία; Ità *Br. Schol.*

703. Τῶσδ' αὐτῇ λύτο γούνατα) *Marc. Meibomius*, ad *Diog. Laert.* in *Zenone*, monet legendum, τῆσδ' αὖ λῦτο τὰ γούνατα, nullâ auctoritate, fallâque insuper ductus ratione; quod fem el aut bis λῦτο legisset. Verùm non vacat omnium Intemperias perstringere.

708. Αἴ γ' ἄλοι ἵπποι Ἀνδράσι γίγνονται) *Hesych.* Ἵππειοι· Ποσειδῶν, Φυσικῶς φασὶ διὰ τὸ λίγειν Ποιητὴν, αἴθ' ἄλοι ἵπποι Ἀνδράσι γίγνονται· Malè ibi λίγειν τὸ τῶν τ' αἰθαλόεις.

709. Πηλὸν ἐφ' ὑγρὴν) Vid. infrà, ad μ'. v. 369.

VARIÆ LECTIONES.

697. Αἲ γὰρ) γρ. αἴ γ'. *H. Steph.*
701. Νεισόμενον) γρ. νεισόμενον, & νεοσόμενον.
703. Αὐτῇ λύτο γούνατα) γρ. αὖ λῦτο τὰ γούνατα Vid. Not. ad *Textum.*

Ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτῆ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
Τλῶν' ἠμείβετ' ἔπαιτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
Οὐκ οἶδ', εἴπης μὲν θεὸς ἄρσεν, ἠέ τις αὐτῆ
Θυμὸς ἐφορμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
Πατρὸς ἑοῦ, ἢ νόστον, ἢ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμα Ὀδυσῆος.
Τλῶν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατ' οἶκον ἐόντων·
Ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο,
Οἴκτῳ ὀλοφυρομένη· τεῦχοι δ' ἀμφὶς μινύριζον
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δῶμα ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί·
Τῆς ἀδινὸν χέουσα μετὰ σφίσι Πηνελόπεια,
Κλῦτε, φίλαι, πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκαν
Ἐκ πασέων, ὅσσαι μοι ὁμῶ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο·
Ἦ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Ἐσθλόν, τοῦ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
Ἀκλεᾶ ἐκ μεγάρων· ὃν δ' ὁρμηθέντα γ' ἄκουσα.
Σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς πω ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη
Ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπισταμένη σάφα θυμῷ,
Ὅππότ' ἐκεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα,
Τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἀσύμφορός περ ὁδοῖο,
Ἢ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
Ἀλλά τις ὀτρηρὸς Δολίον καλέσειε γέροντα,

" An ut ne quidem nomen ejus inter homines relinquatur?
Hanc alloquutus est deinde Medon, prudentia doctus,
" Haud scio, an aliquis ipsum Deus impulit, an & ipsius
" Animus impulsus est ire ad Pylum, ut audiat
" Patris sui, aut reditum, aut quonam fato interierit.
Sic ut que loquutus abiit per domum Ulyssis.
Hanc autem dolor circumfudit animum crucians, neque amplius sustinuit
In sella sedere, licet multæ in domo essent;
Verùm super limen sedebat elaborati thalami,
Miserabiliter lugens: circùm igitur ancillæ ejulabant
Omnes, quotquot in domo erant juvenes atque vetulæ:
Illas assiduò lugens alloquebatur Penelope,
" Audite, amicæ, supra modum enim mihi cœlites dolores dederunt
" Ex omnibus, quæcunque unà mecum nutritæ, atque natæ sunt:
" Quæ antèà quidem maritum bonum amisi animosum,
" Omnibus virtutibus ornatum inter Græcos,
" Eximium, cujus gloria lata per Græciam & medium Argos.
" Nunc rursus filium dilectum abripuerunt procellæ
" Inglorium ex ædibus, neque de abeunte audivi.
" Infelices, neque vos quidem in mente induxistis unaquæque
" E lectulo me suscitare, scientes manifestè in animo,
" Quando ille conscendit cavam navem nigram.
" Si enim ego scivissem istam profectionem molientem,
" Sanè statim aut mansisset, quantumvis festinans ad iter,
" Aut me mortuam in domo reliquisset.
" Sed aliquis famulus Dolium accersat senem,

Σχολια.

710. Λίπηται.] Καταλειφθείη.
712. Ἔρεξεν.] Παρώρμησεν.
713. Πύθηται.] Ἀκύμη, μαθῃ.
714. Ἔπέσπεν.] Ἐπλήρωσεν.
716. Θυμοφθόρον.] Βλαπτικὸν λογισμῶν.
717. Ἐφέζεσθαι.] Ἐπικαθίζεσθαι.
718. Πολυκμήτου.] Μετὰ πολλῶν κοπιάτων κατασκευασθέντος.
719. Οἴκτῳ.] Ἐλεεινῶς. Μινύριζον.] Ἡσύχως ἔκλαιον, ἐθρήνουν.
721. Ἀδινόν.] Ἀθρόως, ἀδινῶς.
724. Θυμολέοντα.] Ἀνδρεῖον, λεοντόθυμον.
725. Κεκασμένον.] Κεκοσμημένον.
728. Ἀκλεᾶ.] Ἄδοξον. Ὁρμηθέντα.] Ἐξελθόντες.
729. Σχέτλιαι.] Ἀγνώμονες, χαλεπαί. Θέσθε.] Ἀποθέσθε, φυσιουργήσατε.
732. Πυθόμην.] Ἤκουσα, ἔμαθον. Ὁρμαίνοντα.] Προθυμούμενον.
734. Ἔλειπεν.] Ἀφῆκε μᾶλλον.
735. Ὀτρηρός.] Ἔντιμος, Ὀτρηρῶς, Δραστικῶς, σπουδαίως. Δολίον.] Ὄνομα κύριον.

Variæ Lectiones.

727. Ἀνηρείψαντο θύελλαι) *pro.* ἀπηρτίσαν μοιρίδιαι, *H. Steph.* & *Florentin.* ut ε'. v. 18.
735. Ὀτρηρὸς) *pro.* ὀτρηρῶς, *Br. Schol.* & MS. *Aloysii*, Ὀτρηρῶς) Δραστικῶς.

Δμῶ-

Δμῶ' ἐμὸν, ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔπι δεῦρο κιόντι,
Καί μοι κῆπον ἔχῃ πολυδένδρεον· ὄφρα τάχιστα
Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
Εἴ δή πῦ τινα κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας,
740 Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἱ μεμάασιν
Ὃν ϗ' Ὀδυσῆα φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλεῖ χαλκῷ,
Ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τι οὐκ ἐπιθύπω·
745 Ἤιδη ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσσ' ἐκέλευσε,
Σῖτον ϗ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὅρκον,
Μὴ πρὶν σοὶ ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,
Ἢ σ' αὐτὴν πυθέσθαι, ϗ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα χρὶ καλὸν ἰάπτῃς.
750 Ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροὶ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Εὔχεο Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο·
Ἣ γάρ κέν μιν ἔπειτα ϗ ἐκ θανάτοιο σαώσῃ.
Μὴ δ' γέροντα κάκα κεκακωμένον· οὐ γὰρ ὀΐω
755 Πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γενὴν Ἀρκεισιάδαο
Ἔχθεσθ'· ἀλλ' ἔπι πῦ τις ἐπέσσεται, ὅς κεν ἔχησι
Δώματά θ' ὑψερεφέα ϗ ἀπόπροθι πίονας ἀγροὺς.
Ὡς φάτο· τῆς δ' ὕπνῳ γόον, ᾠχέτο δ' ὅστε ῥόοιο.

" Mancipium meum, quem mihi dedi-
" pater huc eunti,
" Et mihi hortum fervat arboriferum;
" ut celerrime
" Laertæ hæc omnia aſſidens indi-
" cet;
" Si fortaſſe aliquod ille in mente con-
" ſilium commentus,
" Progreſſus apud populum deploret
" *de iis*, qui cupiunt
" Suam & Ulyſſis perdere prolem di-
" vini.
Hanc rurſus alloquuta eſt chara nu-
trix Euryclea,
" Domina chara, tu quidem me inter-
" fice crudeli ferro,
" Sive relinquas in ædibus, ſermonem
" certè *non* celabo:
" Novi ego illa omnia, præbui autem
" illi, quæcunque poſtulavit,
" Panem & vinum dulce; à me etenim
" exegit magnum juramentum,
" Non priùs tibi dicere, quàm duode-
" cimáque adeſſet *dies*,
" Aut tu ipſa deſiderares, & abiiſſe re-
" ſciſceres:
" Nè flens corpus pulchrum lædere-
" res.
" Verùm lota, puras corpori veſtes in-
" duens,
" In cœnaculum conſcendens, cum
" ancillis mulieribus,
" Supplica Palladi, filiæ Jovis Ægio-
" chi:
" Hæc enim ipſum tandem etiam ex
" morte ſervabit.
" Nè verò ſenem afflige afflictum;
" non enim exiſtimo
" Penitùs diis beatis ſobolem Arceſia-
" dæ
" Inviſam eſſe; ſed alicubi aliquis ſu-
" pererit, qui poſſideat
" Domos excelſas, & porrò-jacentes
" fertiles agros.
Sic ait: hujus autem ſedavit luctum;
cohibuit & oculos à luctu.

ΣΧΟΛΙΑ.

736. Κιόντι.] Πορευομένῳ.
737. Κῆπον ἔχῃ.] Νῦν αὐτὸ Ξ, ἐπιμελεῖται.
738. Καταλέξῃ.] Εἴπῃ ἐκφαῦλα.
739. Μῆτιν.] Σύνεσιν, βουλὴν, γνώμην, τέχνην, δόλον, ἀπάτην, ἢ Θ. Ὑφήνας.] Καταπλέξας.
740. Ὀδύρεται.] Ἀποκλαύσεται.
741. Φθῖσαι.] Διαφθεῖραι.
743. Κατάκτανε.] Ἄνελε, φόνευσον.
746. Ἕλετο.] Ἔλαβεν.
749. Ἰάπτῃς.] Διαφθείρῃς.
750. Ὑδρηναμένη.] Λουσαμένη, ὕδατι περιχυθεῖσα.
Ἑλοῦσα.] Λαβοῦσα, αὐτὶ Ξ ἐνδυσαμένη.
754. Κάκα.] Λύπῃ.
755. Γενὴν.] Γένος. Ἀρκεισιάδαο.] Πατρωνυμικῶς, Ξ Λαέρτου.
756. Ἔχθεσθ'.] Μισεῖσθ. Ἐπίσσεται.] Καὶ εἰς τὸ μέλλοντα οὕτω ἴσται.
757. Ὑψηρεφέα.] Ὑψηλόστεγα. Πίονας.] Τὰς παιόντας, τουτέστι λιπαρεῖς, πλουσίους ποιοῦσας τοὺς ἀνθρώπους.
758. Εὕνησεν.] Ἔπαυσεν, ἐκοίμισεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

743. Κατάκτανε) Ἄνελε, φόνευσον. Ità MS. *Aloyſii*. Olim, Κατάκτανε νηλεῖ) φόνευσον. Sciolus aliquis, τὸ ἄνελε, vertebat in νηλεῖ; cujus tamen nihil in Scholio δηλωτικόν.
757. Ὑψηλόστεγα, pro ὑψηλόπυργα, ex MSS. reſtituo.

VARIÆ LECTIONES.

741. Φθῖσαι) χρ. φθεῖσαι, MS. *Aloyſii*. *Al.* φθίσαι.
744. Δέ τι) χρ. δή τι.
745. Ἐκέλευσε) χρ. ἐκέλευσε, *H. Steph.*
747. Τὴ) χρ. ᾗ, *H. Steph.*
753. Σαώσῃ) χρ. σαώσει, *H. Steph.* in *Textu*, at non *Florentin.*

Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἐν δ' ἔθετ' ἀλφιτόεντας ἀνέμῳ, ἠρήσατο δ' Ἀθήνῃ,
Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Εἴποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
Ἢ βοὸς, ἢ ὄϊος πίονα μηρὶ ἔκηε,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι Φίλον ὧπα σάωσον,
Μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑβριοωρέοντας.
Ὡς εἰποῦσ' ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς·
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδέ τις εἴπεσκε νέων ὑβριωρεόντων,
Ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
Ἀρτύνει· οὐδέ τι οἶδεν, ὅ οἱ φάος ὧκὺ τέτυκται.
Ὡς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
Πάντας ὁμῶς, μήπως τις ἐπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.
Ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
Μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤρεσεν ἡμῖν.

Ipsa verò lota, puras corpori vestes induens,
In cœnaculum conscendit cum servis ancillis:
Impositumque molas canistro, supplicavitque Palladi,
" Audi me, Ægidem-tenentis Jovis filia indomita,
" Si unquam tibi versutus in ædibus Ulysses
" Aut bovis, aut ovis pingues coxas adolevit,
" Horum nunc memor sis & mihi charum filium serva:
" Procos verò averte malè superbientes.
Sic loquuta, ejulavit; dea autem illius audivit preces:
Proci verò tumultuabantur per atria obscura:
Atque ità aliquis dicebat juvenum superbientium,
" Profectò jam nuptias nobis à multis ambita Regina
" Apparat, neque ullo pacto novit, quòd filio cædes filio subornatur.
Sic certè quispiam dicebat: ea autem nesciebant, ut erant decreta.
Illis verò Antinous concionatus est & fatus,
" O improvidi, sermones quidem arrogantes fugite
" Omnes pariter; nè fortè quispiam annunciet etiam intùs.
" Sed agè silentio sic exurgentes perficiamus
" Consilium, quod jam etiam omnibus in mente placuit nobis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

766. Ἀπαλάλκει.] Ἀποκώλυε. Ὑπερηφορίοντας.] Ὑπερίχοντας τῇ δυνάμει· σημαίνει δὲ καὶ ὑπερηφανεύεσθαι.

767. Ὀλόλυξεν.] Ὀλοφυρμὸν ἐφθέγξατο. Ἀρῆς.] Εὐχῆς.

768. Ὁμοδόησαν.] Ἐθορύβησαν. Ἀνὰ μέγαρα] Κατὰ τὰς οἰκίας.

770. Πολυμνήστη.] Ὑπὸ πολλῶν μεμνηστευμένη.

771. Ἀρτύνει.] Παρασκευάζει.

772. Οὐκ ἴσαν.] Οὐκ ἐγίνωσκον.

774. Δαιμόνιοι.] Μακάριοι, θαυμάσιοι. Ἀλέασθε.] Ἐκκλίνατε, φυλάξατε.

776. Σιγῇ τοῖον.] Μετὰ σιγῆς ὅπω. Τελέωμεν.] Τελειώσωμεν, πληρώσωμεν.

777. Ἤρεσεν.] Ἤρμοσεν.

N O T Æ.

767. Ὡς εἰποῦσ' ὀλόλυξε) De Voce ὀλολύζω, vid. ad γ'. v. 450. Extendum tamen, vel ex hoc loco, Vocem aliquandò ab *Homero* accipi, Modernorum more, pro *ejulavit*, ὀλοφυρμὸν ἐφθέγξατο, ut *Br. Sobol.* quod cùm etiam factum sit in *Batrachom.* v. 100. & *Anacreon*, v. 634. vix satis cautè videtur notâsse *Isaac. Casaubonus* ad locum, viz. *Batrachom.* v. 100. " *Homerus* hâc voce nunquam sic est usus: " Nec *Homeri* est hoc Carmen: nec ullius optimi " Poetæ; nedum *Homeri*. Certè in hoc loco, *Homerus* hâc voce sic est usus. Vix enim credibile est, *Penelopen* aliter se, in hâc tantâ animi acerbitate & angustiis gerere potuisse. *Eustathius* tamen aliter sentit, & credit eam etiam nunc *latiori* quâdam acclamatione, Pietatis ergò usam; undè Proci putabant illam Nuptiis tandem animum intendere. Et sanè Poeta dixit consolationem aliquam cepisse ex *Euryclea* verbis. ad v. 758. Τῆς δ' αὖτις γέον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

766. Ὑπερηφορίοντας) Ὑπερίχοντας hanc solam vocem addo, ex MSS.

771. Ἀρτύνει) γρ. ἀρτύει, vid. ad *Var. Lect.*

Variæ Lectiones.

762. Κλῦθί μοι) γρ. κλῦθί μευ, *Dionys.* Halicarn. Vid. ad *Iliad. α'.* v. 37.

771. Ἀρτύνει) γρ. ἀρτύει, MSS. *Aloysii* & *GC.*

775. Μήπως τις) γρ. μήπω τις. *H. Steph.*

776. Τοῖον) γρ. τῷδε, *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς εἰπὼν, ἐκέλευε· ἑείκοσι φῶτας ἀείρας
Βὰν δ' ἴέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσαν·
Ἐν δ' ἰστόν τ' ἐπίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
Ἡρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροπῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα κατ' μῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασαν.
Τεύχεα δὲ σφιν ἔνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τιθέμεν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοί,
Ἐνθάδε δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Ἡ δ' ὑπερῴῃ ἀναβᾶσα πεφίδρων Πηνελόπεια
Κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Ὁρμαίνουσ', εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
Ἦ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
Ὅσσα δ' μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
Δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι·
Τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπέλλαβε νήδυμος ὕπνος·
Εὗδε δ' ἀνακλιθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἴκτο γυναικὶ
Ἰφθίμῃ, κεδνῇ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο·

Sic loquutus, elegit viginti viros optimos:
Festinabant verò proficisci ad navem velocem & littus maris.
Navem quidem principio maris in altum traxerunt:
Malum verò imposuerunt, & vela navi in nigra:
Aptabantque remos vertebris coriaceis,
Omnia ritè; sursumque vela alba expanderunt.
Arma verò ipsis tulerunt glorioſi famuli,
Et alte in humidum hanc statuerunt; ingressique sunt ipsi,
Illic cœnam sumpserunt, expectârunique hesperi adventum.
Cœnaculum verò cum conscendisset prudens Penelope,
Jacebat sanè jejuna, non gustans cibum, neque potum,
Cogitans, an mortem fugeret ejus filius inculpatus,
An ipse à procis impiis domitus foret.
Quàm multa autem cogitat leo virorum in turbâ,
Timens, cùm circà ipsum dolosum circulum, i.e. Rete, ducant:
Tam varia ipsam cogitantem corripuit dulcis somnus:
Dormiebat verò recumbens, solutæque sunt ei compages omnes.
Ibi tum alia excogitavit dea cæsia Minerva,
Idolum effinxit, corpore autem assimulatum erat mulieri
Iphthimæ, filiæ magnanimi Icarii:

ΣΧΟΛΙΑ.

778. Ἐκέλευε.] Ἐπέλεξε.
781. Ἐν δ' ἰστὸν ἐπίθεντο.] Πῶς, τῇ ἰδιοπάθειᾳ χρώμενοι; κόσμου χάριν.
782. Ἡρτύναντο.] Παρεσκευάσαντο. Ἐρετμά.] Κώπας. Τροπῖς δὲ δερματίνοισι.] Περιπαμφίους· δηλοῖ δὲ τοὺς τροπωτῆρας, οἷς αἱ κῶπαι πέπονθε καὶ τρῆσιν ἔχουσι τὰ ἱμάντια τῆς περιδιδομένους ταῖς κώπαις.
784. Ὑπερῴῃ.] Ἀνδρεώτιδι.
785. Ὑψοῦ.] Ἐν ὕψει, ἐν τῷ βαθυτέρῳ τόπῳ. Νοτίῳ.] Τῷ διύγρῳ· οἱ δὲ, εὐνοτίῳ, τῷ εὐδίους νότους τόπῳ. Ὥρμισαν.] Ἡσύχως ἐστάναι τὰ ναῦς ἐποίησαν. Ἔβαν.] Ἔβησαν, εἰσῆλθον.
786. Ἕλοντο.] Ἔλαβον. Ἕσπερον.] Τὸν ἑσπέριον.
788. Ἅπαστος.] Ἄμοιρος.
789. Ὁρμαίνουσα.] Λογιζομένη.
791. Ὁμίλῳ.] Πλήθει.
792. Δόλιον περὶ κύκλον.] Τὸ δίκτυον.
794. Ἅψεα.] Ἅψεα δὲ, μέλη φησὶν, ἀπὸ τῶν συνῆφθαι.
796. Εἴδωλον.] Φάσμα. Ἴκτο.] Ὅμοιον ἦν.
797. Ἰφθίμῃ.] Οὕτως ἐκαλεῖτο κυρίως ἡ ἀδελφὴ τοῦ Πηνελόπης. Ἄσιος δέ φησι, Κεφαλῆς τῆς Ἰκαρίου Μεδεσικάστης καὶ Πηνελόπειαν. Ἀνδρὸς ὃ * Δηϊπύλου λέγει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

781. Ἐπίθεντο) MS. GC. & *Aloysii*, ἐπίθεντο. Cætera, ut Nos.
782. Σπέφονται, ità MSS. pro πίφονται.
785. Βαθυτέρῳ τόπῳ) Pro καπωτέρῳ τρόπῳ, emendo, ex MSS. & mox εὐνοτίῳ, unicâ voce.
792. Δόλιον περὶ κύκλον) Δίκτυον. Ità Oppian. Hal. l. I. v. 251. — ὑποχῆς περιηγέι κύκλῳ.
797. Ἄσιος δὲ) Hæc ex *Aloysii* MS. excepto, quòd: pro Δηϊπύλου, aliquid corruptum sit, * ὑπύλου. quod emendare ex *Eustathio* non licet; nec *Apollodoro*,

VARIÆ LECTIONES.

780. Νῆα μὲν ἂρ) γρ. νῆα μὲν ἔν, *H. Steph.*
781. Ἐν δ' ἰστὸν τ' ἐπίθεντο) γρ. εἰ δ' ἰστὸν τ' ἐπίθεντο, MSS. *Aloysii* & GC pro ἐπίθεντο.
784. Σφὶν ἔνεικαν) γρ. σφ' ἤνεικαν, *H. Steph.*
785. Ἐν νοτίῳ) γρ. εὐνοτίῳ, MSS. *Aloysii* & GC. item *Br. Schol.*
787. Ἡ δ' ὑπερῴῃ ἀναβᾶσα) γρ. ἡ δ' ὑπερῴῃσι κάτω. *Florentin.* & *H. Steph.*
793. Ἐπίλαβε) γρ. ἐπήλυθε, *H. Steph.*

Τὼ

Τὴν Εὔμηλος ὄπυιε, Φερῆς ἔνι οἰκία ναίων.
Πέμπε δέ μιν πρὸς δώμαθ' Ὑακινθίου θείοιο,
Εἴπως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην γοόωσαν
Παύσειε κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε θοὸν κληῖδος ἀμάρτῃ,
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εὕδεις, Πηνελόπεια, φίλον τειρομένη κῆρ;
Οὐ μέν σ' ὧδε ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
Κλαίειν, οὐδ' ἀχαχῆσθαι, ἐπεί ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστι
Σὸς παῖς· οὐ μέν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμονός ἐστιν.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύφρων Πηνελόπεια,
Ἦδυ μάλα κνώσσω ὑπ' ὀνειρείῃσι πύλῃσι,
Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἦλυθες; οὔπω πάρος γε
Πωλέαι, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπὸ πρόθεν δώματα ναίεις·
Καί με κέλῃ παύσασθαι ὀϊζύος, ἠδ' ὀδυνάων
Πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

Quam Eumelus duxerat, in Pheris domo habitans.
Misit igitur hanc *Minerva* ad domum Ulyssis divini,
Si quo pacto Penelopen lamentantem, lugentem,
Compesceret à luctu fletúque lachrymoso.
In thalamum verò ingressa est ad ferè lorum;
Stetitque supra caput, & ipsam sermone alloquuta est,
" Dormis, Penelope, charo afflicta corde?
" Nequaquam te sinunt dii facilè viventes
" Flere, neque tristem esse; quoniam adhuc rediturus est
" Tuus filius: nequaquam enim Diis obnoxius est.
Hanc excepit prudens Penelope,
Valdè suaviter dormiens in somniorum portis,
" Cur, ò soror, huc venisti? non antèà quidem
" Invisebas, quandoquidem valdè procul domum habitas:
" Et me jubes cessare ærumnâ atque doloribus
" Plurimis, qui me irritant in mente & animo:

ΣΧΟΛΙΑ.

798. Φερῆς.] Ἐν ταῖς Φεραῖς. Φηραὶ γὰρ πόλις τῆς Μεσσηνίας· Φεραὶ δὲ τῆς Θετταλίας, ὡς εἰρηται. Εὔμηλος δὲ Ἀδμήτου καὶ Ἀλκήστιδος. Ἄδμητος δὲ ὁ Φέρητος, ἀφ' οὗ καὶ τῇ πόλει ὄνομα.

801. Δακρυόεντος.] Δακρύων ποιητικῶς.

802. Παρὰ κληῖδος ἰμάρτῃ.] Ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἧς ἡ κλεὶς ἁρμόττει, ἢ τις ἁρμόττει εἶχε παρὰ τὸ κλειθρον.

804. Τειρομένη.] Λελυπημένη.

805. Ῥεῖα ζώοντες.] Ῥᾳδίως καὶ ἀπόνως ζῶντες.

806. Νόστιμός ἐστι.] Ἐλπίζων ἀνακομισθήναι καὶ σωθῆναι.

807. Ἀλιτήμονός ἐστιν.] Ἡμαρτηκὼς, ἢ ἡμαρτημένος.

809. Κνώσσουσα.] Κοιμωμένη. Ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσιν.] Ἐν τῷ βάθει δὲ ὕπνου· ἀφ' ἧς τάττει ὄνειρον.

810. Τίπτε;] Τί δή; Κασιγνήτη.] Ἀδελφή. Ἦλυθες.] Ἦλθες.

811. Πωλέαι.] Παραλέγει, ἀναιρίφει. Ἀπόπροθεν.] Πόρρωθεν. Ναίεις.] Οἰκεῖς.

812. Ὀϊζύος.] Ταλαιπωρίας, κακοπαθίας.

813. Ἐρεθίζουσι.] Ἐρεθίζουσιν.

NOTÆ.

811. Πωλέαι) Pro πωλέαι. Vid. Not. in *Textum* ad β'. v. 202. ubi μυθέαι. & hic MS. παρεξύνῃ τὸ πωλέαι, quod cùm video *Eustathium* defendere, item facio, ut loco præd.

NOTÆ IN SCHOLIA.

nec alius, quod sciam, verum nomen hujus *Penelopæ* Sororis profert, præter quod *Asius* dicat & *Andron* imperfectè referat. At hæc *Icarii* Genealogia. *Jupiter*, ex *Taygetâ*, *Atlantis* & *Pleionæ* filiâ *Lacedæmona* genuit. Hic ex *Spartâ*, *Eurotæ* f. *Amyclam*; qui ex *Diomedâ*, *Lapithæ* f. *Cynortam* & *Hyacinthum*. *Cynortæ* filius *Perieres*, qui ex *Gorgophonâ Perfei* f. genuit *Oebalum*. Is ex nymphâ *Naiade*, *Bateâ*, *Icarium*, *Aphareum* & *Leucippum*. *Icarius*, ex *Periboeâ*, *Naiade* nymphâ, *Thoantem*, *Damasippum*, *Imeusimum*, *Aletem*, *Perilaum*, filios & *Penelopen*, atque *Iphthimam*, vel ut alii *Medon* & *Deipylen*, filios.

798. Φερῆς) Hoc *Scholion*, quòd *Messeniam* nihil ad *Thessaliam* pertinere scirem, ex *Strabone*, *Stephano* περὶ πόλεων, *Pausania*, & *Eustathio* concinnavi. Nihil enim hic MSS. nisi quòd *Aloysius* lacunam videtur agnoscere.

811. Πωλέαι) MS. παρεξυνῃσῖ. Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

802. Ἐς θάλαμον) γρ. εἰ θάλαμον, *H. Steph.* errore *Preli*, at *Elzevir.* εἰ &c.

811. Πωλέαι) γρ. πωλεῖ, Vid. Not. in *Textum*, pro πωλέαι, aut πωλεῖο pro πωλεῖσο.

Ἦ μὲν μὴ πάσιν ἑταῖρον ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένον ἠδὲ Δαναοῖσιν,
Ἑταῖρ· ὃν κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν δ' αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς
Νήπιος, ὅτε πόνων εὖ εἰδὼς, ὅτ' ἀγορᾶων.
Τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἢ περ ἐκείνου·
Τοῦ γ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια, μή τι πάθῃσιν
Ἢ ὅγε, τῶν σὺ δήμῳ, ἵν' οἴχεται, ἢ σὺ πόντῳ·
Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
Ἰθμῆνοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρὸν,
Θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μοι φρεσὶ δείδιθι λίην·
Τοίη γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕρχεται, ᾗ τε καὶ ἄλλοι
Ἀνέρες ἠήσαντο παρεστάμεναι, δύνατ' ἀλκῇ,
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένῳ ἐλεαίρει·
Ἦ νῦν μοι προέηκε, τέων τάδε μυθήσασθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Εἰ μὴ δὴ θεός ἐσσι, θεοῦ τε ἔκλυες αὐδῆς,
Εἴ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀιζυρὸν καταλέξον,
Εἴπου ἔτι ζάει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,

" Quæ antè quidem maritum bonum amisi magnanimum,
" Omnibus virtutibus ornatum, inter Græcos,
" Eximium; cujus gloria lata per Græciam & medium Argos.
" Nunc rursus filius dilectissimus abiit cavâ in nave
" Pupilius, neque laborum probè gnarus, neque concionum.
" Hujus causâ jam ego etiam magis lugeo, quàm illius:
" Ob hunc undique tremisco & timeo, ne quid patiatur
" Aut ipse ab aliquo illorum in populo, quò abiit, aut in ponto.
" Hostes enim multi in ipsum insidias struunt,
" Cupientes occidere; antequam ad patriam terram veniat.
Hanc respondens alloquutum est simulachrum obscurum,
" Confide, neque prorsus in mente timeas tantopere:
" Talis enim comes unà sequitur, quam etiam alii
" Viri optârint adesse, pollet enim,
" Pallas Minerva: te verò lamentantem miseratur;
" Quæ nunc me præmisit, tibi hæc ut dicerem.
Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Si quidem tu dea es, deæque audivisti vocem,
" Agè mihi & illum ærumnosum enarra,
" Num alicubi adhuc vivat, & videat lumen solis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

814. Πάσιν.] Ἀνδρ.
818. Νήπιον.] Νῦν ὁ πραγμάτων ἄπειρον, ἢ μικρόν. Εὖ εἰδὼς.] Ἀκριβῶς ἐπισάμενον.
820. Τρομεω.] Τρέμω. Δείδια.] Φοβοῦμαι, εὐλαβοῦμαι.
821. Ἴνα.] Ὅπου.
822. Μηχανόωνται.] Ἐπιτοῦσιν.
823. Ἰθμῆνοι.] Προσῳκοδόμησαν.
824. Ἀμαυρὸν.] Τὸ μὴ βλεπόμενον· οἱ δὲ, τὸ ἄρτι πᾶς αὔρας φερόμενον, ἀόριστον.
825. Δείδιθι.] Φοβοῦ.
826. Πομπὸς.] Παραπέμπουσα, ὁδηγός.
829. Τεὸν.] Σοί.
832. Εἰδ' ἄγε.] Ἄγε δή.

N O T Æ.

820. Τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἢ περ ἐκείνου) *Spondanus* hîc, licet impensum Matris amorem agnoscat, non tantam tamen in uxore Reverentiam putat hîc offendi, quantam apud Nos Dei jussu convenit; quanquam *Penelopæ* dolorem super *Ulyssis* absentia tempore penè deletum, aut certè imminutum concedat; ut hîc recens de *Telemacho* conceptus dolor esset gravior. Verùm multæ aliæ sunt rationes, quas licet Poeta expresserit, ille satis non attendebat; *Ulyssem* nempè Periculis obeundis magis esse idoneum, hunc prorsus inexpertum, v. 818. Νήπιον, ἔτι πόνων εὖ εἰδὼς, ὅτ' ἀγορᾶων. Illum in dubia belli pericula ferentem se misisse, hunc in certam perniciem, inscium & ignarum, v. 822. Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται, &c. Verùm nescio, an ipsæ etiam nostræ Literæ majorem inter Conjuges charitatem expetant, quam inter *Ulyssem* & *Penelopen* facit Poeta: Certè rarò nobis similem vidisse contigit. Hæc, ne optimo Poetæ justa desit Defensio; quoniam nihil hîc *Eustathius*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

820. Δείδια) Hæc ex utroque MS.

VARIÆ LECTIONES.

820. Ἀμφιτρομέω) γρ. ἀμφὶ τρομέω, *Br. Schol.* & MS. *Aloysii.*
821. Ἐνὶ δήμῳ) γρ. ἐν δήμῳ.
826. Ἅμ' ἕρχεται) γρ. ἅμ' ἕσπεται, *H. Steph.*

Ἦ

Ἦ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀίδαο δόμοισι.
Ἰλύϊ' ἀπαμειβόμενον θεοειδέα εἴδωλον ἀμαυρὸν,
Οὐ μάν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
Ζάλῃ ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Ὣς εἰπὼν, σαθμοῖο θοὴν κληῖδα λιάδῃ
Ἐς πνοιὰς ἀνέμων· ἡ δ' ἐξ ὕπνου ἀόρουσε
Κούρη Ἰκαρίοιο· Φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
Ὡς οἱ σαργὲς ὄνειρον ἐπέστυλο νυκτὸς ἀμολγῷ.
Μνησῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ Φόνον αἰπὺν σὺν Φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
Ἔστι δέ τις νῆσος μέσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
Μεσσηγὺς Ἰθάκης τὲ Σάμοιό τε παιπαλόεσσης,
Ἀστερὶς, ἠ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι καύλοχοι αὐτῇ
Ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

" An jam mortuus est & in Plutonis ædibus.
Hanc respondens alloquutum est idolum obscurum,
" Non quidem tibi illum identidem inculcabo,
" Vivat ille an mortuus est; turpe verò vana loqui.
Sic dicens, Januæ apud seram evanuit
In flatus ventorum; ipsa verò ex somno excitata est
Filia Icarii; charum autem illi pectus refloruit,
Adeò ipsi evidens somnium ingruerat nostris in conticinio.
Proci verò conscendentes navigabant humidas vias,
Telemacho cædem certam in mente meditantes.
Est verò quædam insula medio mari petricosa,
Inter Ithacámque Samúmque asperam,
Asteris, non magna; portus quidem navibus apti in ipsâ
Ab utroq; latere introitū habentes, ibi hunc expectabant insidiantes Achi.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

834. Τέθνηκεν.] Ἀπέθανεν. Εἰν ἀίδαο.] Ἐν ᾅδου.

836. Διλωκίως.] Σαφῶς, ἀκεραίως, ἴσως τέλως, τὰ πάντα.

837. Ἀνεμώλια.] Μάταια. Βάζειν.] Λέγειν.

838. Σταθμοῖο.] Τῆς παρασκάδος. Κληῖδα.] Τὸν κλεῖθρον. Λιάδῃ.] Ἐλύθη, ἐχωλεύθη.

840. Ἰάνθη.] Εὐφράνθη.

841. Ἐναργὲς.] Φανερόν. Νυκτὸς ἀμολγῷ.] Ἐν τῇ δὲ μεσονυκτίᾳ ὥρᾳ· καὶ ἔστι καθὸ τὸ ἔτυμον, ὅτι ἀμολγὸς, καθ' ἣν ὥραν συμβαίνει μὴ ἀμίλλας ζῶα· ἢ καθὸ ἀφαίρεσιν δὲ γ ἀμολγὸς, καθ' ἣν ὥραν ὑδὶς μολίσκῳ, ὅ ἐστι βαδίζει· ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν δὲ λ ἀμολγὸς, καθ' ἣν ὥραν ὑδὶς μολεῖ, ὅπερ ἐστὶ καθεύδει, ἀπὸ τῆς ἀναπαύσεως· παῦται ἡ πάντα εἰς τὴν δὲ μεσονυκτίαν ὥραν καταφέρει.

842. Ὑγρὰ κέλευθα.] Τὴν ἁλὸς θαλάσσης ὁδόν.

844. Μέσῃ ἁλί.] Ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ. Πετρήεσσα.] Πετρώδης, τραχεῖα.

846. Ἀστερὶς.] Ὄνομα νήσου κειμένης μέσον Ἰθάκης καὶ Σάμου. Καύλοχοι.] Ἐν οἷς αἱ νῆες λοχῶσαι καὶ ἐνεδρεύσασαι λαθεῖν δύνανται· ἢ οἱ τὰς ναῦς ὑποδεχόμενοι τόποι.

847. Ἀμφίδυμοι.] Ἀμφοτέρωθεν εἰσδύσεις, τουτέστιν ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἔνθα καὶ ἔνθα εἰσοδους ἔχοντες· ἢ διπλοῦς. Τῇ.] Ἐκεῖ. Λοχόωντες.] Ἐνεδρεύοντες. Ἀχαιοί.] Οἱ μνηστῆρες.

N O T Æ.

838. Ὣς εἰπὼν, σταθμοῖο) Ità audacter *Textum* ipsum emendavi, in quo hactenùs εἰπὰν obtinuit: De *Mulieris* enim εἰδώλῳ dictum, de quo bis suprà, ad v. 824. & 835. Τήνδ' ἀπαμειβόμενον θεοειδέα εἴδωλον ἀμαυρόν. Quod si per ᾗμοι, ἢ τὸ σημαινόμενον de *Sorore*, vel de *Pallade* intelligatur (de Nemine autem alio sumi potest) tunc esset εἰποῦσα; quod minimè hic stabit; quare εἰπὼν restituendum censeo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

838. Ἐλύθη) MS. *Aloysii*, ἐκλείθη. MS. *GC.* ἐκλίθη. Impressi Codd. ἐκλύθη, quod pro ἐξελύθη. Ex omnibus, ἐλύθη, scribo.

846. Ἀστερὶς) *Steph.* ἢ πόλεων, v. Ἀστερία. Μεταξὺ Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης &c. *Apollodorus* Portum hìc novit, suo tempore, & urbiculam, cui nomen *Alalcomenæ*, aut, ut *Stephanus*, Alcomenæ; ubi Templum *Minervæ*. Pertinebat autem *Asteris* ad *Ithacam*. Vid. *Strabon.* l. x. fol. 700. &c.

Variæ Lectiones.

837. Εἰπὼν) γρ. εἰπὰν, in Prioribus, malè; ut in Not. ad *Textum*.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ε΄.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ε.

Ἐκκλησίαν τῶν θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς, Ἑρμῆν πέμπει ἐπὶ Καλυψὼ, κελεύων ἀπιέναι τὸν Ὀδυσσέα· ᾧ δὴ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ τῇ δ΄ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, καὶ χαλεπήνας, λύει τὸν σχεδίαν. Ἰνὼ δὲ αὐτῷ δίδωσι κρήδεμνον, σὺν ἐπιλαμβάνει ἐπιβάντα τῆς γῆς ἀπορίψαι αὐτὸ· καὶ πολλὰ παθὼν, εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται διασωθείς.

Ἐπιγραφαί.

Ἀπόπλους, ἢ Ἀνάπλους, Ὀδυσσέως παρὰ Καλυψοῖ.

Ἄλλως.

Καλυψοῦς ἄπεφις· Ὀδυσσέως σχεδία· ἢ, τὰ περὶ τὴν σχεδίαν.

Ἄλλως.

Ε, πλεῖ ἐπὶ σχεδίης Ὀδυσεὺς πόντῳ κεκαδείσης. LIB. V.

Ἦως δ΄ ὀρ. λεχέων παρ΄ ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὄρνυθ΄, ἵν΄ ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ὀρ δ΄ ἄρα τοῖσι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Τοῖσι δ΄ Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ΄ Ὀδυσῆος,
Μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ὀν δώμασι νύμφης.
Ζεῦ πάτερ, ἠδ΄ ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,

AUrora autem ex lecto ab generoso Tithono
Surrexerat, ut immortalibus lumen ferret, atque mortalibus:
Ipsi verò dii ad conseſſum conſederant, inter illos præcipuè
Jupiter altitonans, cujus potentia eſt maxima:
Illis quidem Pallas recenſebat ærumnas multas Ulyſſis,
Memor *ejus*: curæ enim illi erat cùm eſſet in domo Nymphæ.
" Jupiter, *inquit*, pater, atque alii beati dii ſemper exiſtentes,
" Nullus amplius benignus, mitis & manſuetus ſit
" Sceptriter rex, neque mente pia *opera* cogitans,

ΣΧΟΛΙΑ.

Τιθωνοῖο.] Τιθωνὸς, Λαομέδοντος παῖς, Πριάμου ἀδελφὸς, Ἠὼς ἀνήρ. ὁ Ἐνδυμίων λέγεται συνδυάσαι τῇ Σελήνῃ, καὶ ὁ Τιθωνὸς τῇ Ἡμέρᾳ· ἀλλαγῆναι δὲ τοῦτο ἢ ἔτος· ὁ Ἐνδυμίων, εἰς ἅιδου κωμήσας, καὶ τῇ μὲν νυκτὶ κοιμώμενον, τῇ δὲ ἡμέρᾳ ὠδὶ ποσῶν, ἀφ΄ οὗ ἠχολήσε τοῦ κωμάσαι· ὁ δὲ Τιθωνὸς, εἰς ἀγρὸν ὁρμῶν, ἐν τῇ μὲν ἡμέρᾳ κοιμώμενον, τῇ δὲ νυκτὶ ἐπαγρυπνοῦντα, ἀφ΄ οὗ ἠχολήσε τοῦ ὕπνου. 3. Θωκόνδε.] Εἰς συνέδριον. 6. Μνησαμένη.] Ὑπομνησθεῖσα. Μέλε.] Διὰ φροντίδος ἦν. 8. Ἤπιος.] Πρᾶος, ἥμερος.

NOTÆ.

V. 1. Τιθωνοῖο) *Mythologi* volunt, Hunc Uxorem ex Oriente duxiſſe, & Urbem *Suſa*, ad *Choaſpen*, ſive *Eulæum*, condidiſſe; quod alii filio ejuſdem *Memnoni* tribuunt, ut *Pauſan.* Attic. vid. *Eſther.* v. 70.

Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς ὔπις μέμηλε Ὀδυσσῆϊ θείοιο
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ἦν ἵλαος ἦεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται ἀκάματα πάσχων,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκη
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀπὸ κλυτὸν ἐμμεμάασιν,
Οἴκαδε νεισόμενον· ὁ δ' ἕρκεα μὴ πατρὸς ἀκουὴ

"Sed semper durus esto, & injusta perpetret:
"Ita nemo memor est Ulyssis divini,
"Civium, quibus præfuit, ut pater tutus lenis esset.
"Sed ille quidem in insulâ jacet: graves dolores patiens,
"Nymphæ in ædibus Calypsûs, quæ ipsum necessitate
"Detinet; hic verò non potest suam in patriam terram venire:
"Non enim ei adsunt naves remis-instructæ & socii,
"Qui ipsum deducant super lata dorsa maris.
"Nunc rursum filium dilectissimum occidere cupiunt
"Domum revertentem; ille verò abiit post patris famam
"Ad Pylum divinam, atque ad Lacedæmona claram.
Hanc excipiens allocutus est nubicoga Jupiter,
"Filia mea, quale tibi dictum excidit septum dentium?
"Annon jam hoc quidem consultâsti consilium tu ipsa,
"Ut planè illos Ulysses ulciscatur reversus?
"Telemachum quidem tu deduc accuratè, potes enim,
"Ut illæsus suam in patriam terram veniat;
"Proci verò in nave retrò iter-relegant.
Dixit fanè, & Mercurium, dilectum filium, alloquebatur,
"Mercuri, tu etenim in aliis mandatis es,
"Nymphæ pulchricomæ dicito firmum *nostrum* decretum,

ἐκλύσειε, πόρῃσι δὲ πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Τηλέμαχον δ' οὐκ ἔστι κακὸν μόρον ἐξαπαφεῖν,
Ὡς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἵκηται πατρὸς ἐς αἶαν ἐλθών·
Μνηστῆρες δ' εἰν νηῒ παλιμπετὲς ἔπλεον οἶκον.
Ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, * υἱὸν Φίλον, ἀντίον ηὔδα,
Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα πέρ ἀγγέλους ἐσσι,
Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,

"Ita ut ille solvat, dabuntque multa & bona.
"Telemachum autem non est malum fatum effugere,
"Quin quàm maximè illæsus veniat patris in terram postquam venerit:
"Proci verò in navi retrò iter-relegant domum.
Dixit, & Mercurium, filium Philum, adversùs dicebat,
"Mercuri, tu enim & cætera quidem nuntius es,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

10. Αἴσυλα.] Παράνομα, καὶ ἁμαρτωλά.
15. Ἴσχει.] Κατέχει, κωλύει.
16. Πάρα.] Πάρεισιν.
19. Ἀκουὴ.] Φήμη.
20. Δῖαν.] Μεγάλην.
23. Οὐ γὰρ δή.] Οὐ τοῦτο; ἐν ἑαυτῇ ἐσφυνκτίον. Ἐξέλυσας.] Ἐβουλεύσω, ἐσκέψω.
24. Ἀποτίσεται.] Τιμωρήσεται.
25. Ἐπισταμένως.] Ἐπιστημόνως.
26. Ἀσκηθής.] Ὑγιὴς, ἐξ ἐπιμελείας.
27. Παλιμπετὲς.] Ἐξ ὑποστροφῆς, εἰς τὰ ὀπίσω.
28. Νῆα.] Ἕλκυσον.
30. Εἰπεῖν.] Ἀντὶ δὲ τοῦ. Ταλασίφρονα.] Καρτερικῶς.

N O T Æ.

24. Ἀποτίσεται) Ità pro ἀποτίσεται, ut malè hactenùs in pluribus script. cùm prior Naturâ sit longa, nec σ'. duplex esse debeat. & ità *Florentin.* & *Roman.* & aliàs hæc Vox plus vicies, cum simplici σ'. scribitur.

27. Ἀπτολίεθρον) Vid. ad *Iliad.* β'. v. 113.

28. * Υἱὸν φίλον) Ità pro φίλον υἱὸν, scribo, quod malè hactenus obtinuit in omnibus; *Metri* caussâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 10. Αἴσυλα) Olim καὶ αἴσυλα ῥέζοι, ex *Textu*; cum verò redderetur nihil ad καὶ & ῥέζοι, istas voces rejeci, nec sine MSto *Alosii*. Vid. ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

V. 10. Αἴσυλα) κρ. ἀήσυλα, ut *Iliad.* ϛ'. v. 876. & *Hesych.* Ἀήσυλα) Παράνομα, ἁμαρτωλὰ, ἐ κακοήθεις. Vid. Not in *Textum.*

18. Ἀποκπίναι) κρ. ἀπικτίμεναι.

24. Ἀποτίσεται) κρ. ἀπτίσεται), *Lovan. H. Steph.*

27. Ἀπτολίεθρον) κρ. ἀπτίον), *Seberi* Index, *Florentin. Lovan.*

28. Υἱὸν φίλον ἀντίον) κρ. φίλον υἱὸν ἀντίον. Vid. Not. in *Textum.*

Νόστου

Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται,
Οὔτε θεῶν πομπῇ, ὅτε θνητοῖσ ἀνθρώποις,
Ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
Ἤματί κ' εἰκοστῷ Σχερίῃ ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαίηκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀσχίθεοι γεγάασιν·
Οἵ κέν μιν θεὸν ὣς κῆρι, θεὸν ὡς, τιμήσουσιν,
Πέμψουσιν δ' ἐν νηῒ φίλῃ ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά τε δόντες,
Πολλ', ὅσ' ἂν δὴ ποτ' Ὀδυσσεὺς Τροίης ἐξήρατ' ἀέθλων,
Εἴ οἱ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ λῆδος ἅπασαν.
Ὡς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργοφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια· τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
Εἵλετο δ' ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλῃ, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
Τὴν μὲν χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης,
Πιερίην δ' ἐπιβὰς, ἐξ αἰθέρος ἆμπεσε πόντῳ.
Σεύατ' ἔπειθ' ἐπὶ κῦμα, λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς,

" Reditum Ulyſſis patientis; ut redire queat,
" Neque deorum ductu, neque mortalium hominum,
" Sed ipſe in rate colligatâ dolores patiens
" Die viceſimâ ad Scheriam fertilem perveniat,
" Phæacum ad terram, qui propinqui dius ſunt:
" Qui ipſum animo, deum veluti, honorabunt,
" Mittentque in navi charam in patriam terram,
" Æſque aurúmque abundè, veſtémque exhibentes,
" plurima, quanta nunquam ex Trojâ ſuſtuliſſet Ulyſſes,
" Etiamſi indemnis veniſſet, portionem ex prædâ ſortitus.
" Sic enim ei fatum eſt amicoſque videre, & pervenire
" Domum ad excelſam, & ſuam in patriam terram.
Sic ait; neque non-obedivit internuncius Mercurius:
Statim deinde pedibus ſubligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipſum ferebant ſive per mare,
Sive per immenſam terram, pariter cum flamine venti:
Cepit etiam virgam, quâ virorum oculos demulcet,
Quorumcunque vult, alioſque rurſus ſopitos excitat.
Hanc in manibus tenens delabitur fortis Mercurius,
Et Pieriam ſupergreſſus, ex æthere incidit in mare.
Feſtinabat deinde ſuper fluctus, laro avi ſimilis,

ΣΧΟΛΙΑ.

32. Οὔτε θεῶν πομπῇ.] Οὐδενὸς θεῶν παρεμπίπτοντος. Πομπῇ] Παρακομιδῇ.

33. Σχεδίης.] Λεπτῆς, οἷας τ' αὐτοσχεδίως πεχθείσης. Πολυδέσμου.] Πολλοῖς ἐμπεπηγμένης δεσμοῖς.

34. Ἤματι.] Ἡμέρᾳ. Σχερίῃ.] Σχερία ὠνομάσθη ἡ νῆσος ἡ Φαιάκων· τὸ δὲ μὴ πάντα ὠνόμασται Κερκύρα· τὸ δὲ ἀρχαιότατον ὠνομάσθη Δρεπάνη. Ἐρίβωλον.] Μεγαλόβωλον, εὔγειον.

35. Ἀσχίθεοι.] Ἤτοι κεχωρισμένοι εἰσὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος, οἱ βασιλεῖς αὐτῶν· ἢ ὅτι εὐδαίμονές εἰσιν· ἢ καθὸ οἱ θεοὶ συνδιατρίβουσιν αὐτοῖς ἐναργῶς.

36. Περὶ κῆρι.] Περισσῶς, ἐκ λίαν τῇ ψυχῇ, σπουδαίως.

38. Ἅλις.] Ἱκανῶς, αὐτάρκως.

39. Τροίης ἐξήρατο.] Διαφερόντως. τὸ γὰρ ἐξῆς, Τροίης ἀπὸ λῆδος, ἀπὸ τῆ Τρωϊκῆς λείας. Ἐξήρατο.] Ἐξῃρέθη ἔλαβεν.

40. Λαχὼν.] Κληρωσάμενος.

41. Μοῖρα.] Εἱμαρμένη.

43. Διάκτορος.] Ἀγγέλου, σαφῶς, ὁ ἀφήγων τὰς ἀγγελίας.

47. Εἵλετο δ' ῥάβδον.] Λόγος ὀρθότατα νοητέον, τὴν δὲ Ἑρμῆ ῥάβδον· ὥστε ψυχὰς μὲ πλαγγμόνας παύειν, ἀκλαλυμένους δ' ὀνειρέειν. Θέλγει.] Ἀμαυροῖ· τὸν δ' ἡμιμοίζει.

48. Ὑπνώοντας ἐγείρει.] Κοιμωμένους, καθεύδοντας.

50. Πιερίην.] Πιερίαν, ὅς Μακεδονίας, ἐχόντων ἐκεῖσε. Ἔμπεσε.] Ἀθρόως κατῆλθεν.

51. Λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς.] Τὴν ὁρμὴν, ὅτι τὸ σῶμα λάρου, ὄρνεον θαλάσσιον.

NOTÆ.

34. Σχερίῃ) Præter Br. *Schol.* vid. *Conon.* §. III.

38. Ἅλις, *Ultimam* producit, in *Cæſurâ*, vi *Finalis* &c.

51. Σεύατ' ἔπειτ') De *Laro*, vid. *Pierii Hieroglyphic.* l. XXIII. fol. 167.

NOTÆ IN SCHOLIA.

33. Πολυδέσμου) MS. GC. pro δεσμοῖς, legit ζόμφοις.

39. Ἐξήρατο) γρ. ἐξ ἧρατο. Br. *Schol.*

45. Φέρον) γρ. Φέρου.

47. Λόγος ὀρθότατα) Ita pro λόγῳ αἰθεσπέσῳ reſtituo.

Ὅσσε χτ' δεινὸς κόλπος ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Ἰχθῦς ἀργύφεους, πυκινὰ πέρα δεύεσθαι ἅλμῃ·
Τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσασθαι κύμασιν Ἑρμῆς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
Ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος, ἤπειρόνδε
Ἤιεν· ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
Ναῖεν ἐϋπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
Πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδμὴ
Κέδρου τ' εὐκεάτοιο, θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει,
Δαιομένων· ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
Ἰσὸν ἐποιχομένη, χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
Ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθόωσα,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
Ἔνθάδε τ' ὄρνιθες ταναυσίπτεροι θύνάζοντο,
Σκῶπές τ', ἴρηκές τε, ταναύγλωσσοί τε κορῶναι
Εἰνάλιαι, τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.

Quæ circum magnos ſinus maris indomiti
Piſces venans, denſas alas mergit ſalſugine:
Huic ſimilis plurimos ſuperinvectus eſt fluctus Mercurius.
Sed quando jam inſulam perveniſſet procul jacentem,
Tum ex ponto conſcendens cæruleo, ad continentem
Ibat, donec ingentem ſpecum pervenit, in quo Nympha
Habitabat pulchricoma; hanc verò intùs invenit.
Ignis quidem ad focum ingens ardebat, procul item odor
Cedrique fiſſilis, thuriſque per inſulam redolebat,
Ardentium: ipſa verò intùs cantillans voce pulchrâ,
Telam percurrens, aureo radio texebat.
Sylva autem ſpecum circumcreverat virefcens,
Alnuſque, populúſque, & bene-odorata cypreſſus:
Ibi etiam aves extenſas-alas-habentes nidulabantur,
Aſiones, accipitréſque, latáſque-linguas-habentes cornices
Marinæ, quibus utique marina opera curæ erant.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

52. Κόλπος ἁλός.] Τὰ κυκλώματα τ' θαλάσσης.
53. Ἀργύφεους.] Θηρεύων, ἀγκύων. Πυκινά.] Πυκνῶς, συνεχῶς. Δεύεσθαι.] Βρέχεσθαι.
54. Ὀχήσασθαι.] Ἐπαγχήσασθαι, ἐπιδραμεῖν.
56. Βάς.] Ἐκβάς, ἐξιλθών. Ἰοειδέος.] Μέλανος. Ἤπειρόνδε.] Εἰς τὴν γῆν.
57. Τῇ ὕει.] Ἐν ᾗ.
58. Ναῖεν.] Ὠίκει. Εὐπλόκαμος.] Καλὰς πλοκάμους ἔχουσα. Τέτμεν.] Κατέλαβεν.
59. Ἔπ' ἐσχαρόφιν.] Ἐπὶ τὰ ἑστίας, ἢ ἐπὶ τὰ ἐσχάρας. Τηλόσε.] Ἄλλοι, Τηλόθι. Πόρρω.
60. Κέδρου.] Εἴδους ὕλης. Εὐκεάτοιο.] Εὐκοπιάσης, εὐκλάστου, *εὐχίστου. Θύου.] Εἴδους ὕλης, ἢ φυτοῦ. Ἀνὰ νῆσον.] Καθ' τὴν νῆσον. Ὀδώδει.] Ἔπνεεν, εὐωδίδου. Ὤζεν.
61. Δαιομένων.] Καιομένων. Ἀοιδιάουσα.] Ἀείδουσα.
62. Ἰσὸν ἐποιχομένη.] Ἐπιποροδομένη.
63. Σπέος ἀμφί.] Περὶ τὸ σπήλαιον. Πεφύκει.] Ἐπιφύτευτο, ἦν. Τηλεθόωσα.] Ἄγαν θάλλουσα.
64. Κλήθρη τ' αἴγειρός π.] Εἶδη ὕλης.
65. Ταναυσίπτεροι.] Οἱ ἐν τῇ πτήσει τείνοντες τὰ πτερά.
66. Σκῶπες.] Ὄρνεα νυκτόμαχα, *κακόφωνα· σκαιῶπες ἔνιοι λέγουσιν. Ἴρηκες.] Ἱέρακες. Ταναύγλωσσοι.] Πλατύγλωσσοι.
67. Εἰνάλιαι.] Θαλάσσιαι. Τῇσιν.] Αἷς πεσιν. Θαλάσσια ἔργα.] Αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀφέλειαι.

N O T Æ.

52. Ὅσσε καθ' δεινὸς) *Ultima* Ε *καθ'* producitur, in *Caſurâ*. vi *Toni* &c.

60. Κέδρου τ' εὐκεάτοιο, θύου τ') De *Cedro*, vid. *Calii Auguſtini Curionis* Hieroglyph. fol. 441. Θύον *Macrobius* exponit per *Citreum* malum, *Saturnal.* l. 2. c. 15. unde εἴμαξε, ab *Homero*, θυόεντα dici, ut infrà, v. 264. viz. a θύον *Citreum*, quod Veſtibus interjectum Tineas necat, ut *Oppius* ibid.

N O T Æ I N S C H O L I A.

60. *Εὐχίστου, pro εὐχισίου, reſtituo.
63. Σπέος ἀμφί) Περὶ τὸ σπήλαιον. Ità pro σπίος) σπεῖ &c. *Ibid.* Ἐπιφύτευτο, ità pro πεφύτευτο.
66. Κακόφωνα, quod olim poſt, *νυκτόμαχα obtinuit, delco; ut MS. *GC.* νυκτερινὰ MS. *Aloyſii.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

55. Τηλόθ') χρ. τηλόσ', vid. infrà, ad v. 59.
59. Τηλόθι) χρ. τηλόσε, *Florentin. Lovan. H. Steph. Br. Schol.* & MS. *GC.*
60. Θύου) χρ. θείου, *Florentin.* Edit. & *Lovan.*
63. Ἀμφὶ πεφύκει) χρ. ἀμφιπεφύκει, *Florentin. Lovan.* &c. *Br. Schol.* melius disjunctim.
66. Σκῶπες) χρ. Κῶπες, *Ariſtotel.* apud *Ælian.* Hiſt. Animal. l. 15. c. 8. *Ibid.* Ἴρηκες) χρ. ἵρηκες.

Ἡδ'

Ἡ δ' αὐτῆ τέτυκτο βαθὺ σπέος γλαφυροῖο,
Ἡμενὶς ἠβώωσα, τεθήλει δ' ὄσφυϊ βότρυς·
Κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
Πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου, ἠδὲ σελίνου
Θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
Θηήσαιτο ἰδὼν, καὶ τερφθείη φρεσὶν ἧσιν·
Ἔνθα γὰς θηεῖτο ἑλάκτορος Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντίον
Ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
Ἀθάνατοι, οὐδ' εἴπις ἀπὸσφόδι δόματα ναίῃ.
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτλμη,
Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος· ἔνθα πάρος περ
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.

Ibi extensa erat circùm spelunca cavam
Vitis pubescens, florebátque uvis:
Quatuor verò serie fontes fluebant aquâ lympidâ,
Vicini inter se versi aliò alius.
Circùm verò mollia prata violarum, atque apii
Virescebant: eò utique etiam immortalis accedens
Demiratus fuerit tuens & oblectatus suo in animo.
Ibi igitur *aliquantùm* stans mirabatur internuncius Mercurius.
Cæterùm postquam omnia suo contemplatus est animo,
Statim in latam speluncam perrexit, neque ipsum contrà
Ignoravit conspicata Calypso, diva dearum:
Non enim ignoti utique dii invicem sunt
Immortales; neque siquis longè-procul domos habitet.
Neque tamen Ulyssem magnanimum intùs deprehendit,
Sed ipse ad littus flebat sedens; ubi antea etiam
Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
Pontum in irrequietum prospiciebat, lachrymas stillans.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

68. Τεθύνυο.] Ἐξεπάλλε. Περὶ σπέους.] Περὶ δὲ σπηλαίου. Γλαφυροῖο.] Τοῦ κοίλου.

69. Ἡμενὶς ἠβώωσα.] Ἀμπελος, εἰς ἀμφιτελῆ τὰ ἀγρίας, ἀκμαζούσης. Τεθήλει.] Ἐξανθεῖ.

70. Πίσυρες.] Τέσσαρες.

71. Τετραμμέναι.] Ἀπεστραμμέναι. Ἄλλυδις ἄλλη.] Ἄλλη. ἀλλαχοῦ. τὸ ἄλλη εὐθεῖα ἐστι, ὅθεν ἀπὸ δὲ ἐγένετο.

72. Λειμῶνες μαλακοί.] Καὶ οὗτος τοὺς ἀβελτέρους, ἵν' ᾖ, ὡς ἔοικε, ἀπαλοὶ· ἀλλαχοῦ δὲ λέγει ὑδρηλοὶ μαλακοί. Ἴα.] Ἴον, εἴδος ἄνθους.

73. Θήλεον.] Ἔθαλλον.

75. Θηεῖτο.] Ἐθαύμαζεν.

76. Θηήσαιτο.] Ἐθαύμαζεν.

79. Ἀγνῶτες.] Ἄγνωστοι. Πέλονται.] Εἰσὶν, ὑπάρχουσιν.

82. Ἐπ' ἀκτῆς.] Ἐπὶ δὲ αἰγιαλοῦ.

83. Στοναχῇσι.] Στεναγμοῖς. Ἄλγεσι.] Κακοῖς. Θυμὸν ἐρέχθων.] Καθαπτῶν τὸ ἑαυτοῦ, τίνων, λυπούμενος βαρέως.

84. Διρκέσκετο.] Ἔβλεπεν.

N O T Æ.

72. Λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου) *Athenæ.* l. 2. fol 61. Σία, Σπεύσιππος τὸ δεύτερον ἁμαίων φησὶν, οὐ ὑδατώδη χόρτον, σελίνου εἶδος τὸ φύλλον ἔοικός· διὸ καὶ Πτολεμαῖος, ὁ δεύτερος, Εὐεργέτης, Αἰγύπτου βασιλεύσας, παρ' Ὁμήρῳ ἀξιοῖ γράφειν, Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ σίου, ἠδὲ σελίνου· Σία γὰρ, μὴ σελίνου φύσει, ἀλλὰ μιμήσει. Idem ferè *Eustath.* in locum.

79. Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ) *Florentina, Lovaniana, Stephaniana, Casellionæa, Elzevirianæ*, &c. ἀγνῶτές γε θεοὶ legunt, non tùm Veriùs jacturâ, ex redundanti Syllabâ; nec dicendum τὸ θεοὶ pati hic συνίζησιν, *Romana* enim Editio, cum *Eustathio*, τὸ γὲ nesciunt; quare omittendum duco.

NOTÆ IN SCHOLIA.

71. Εὐθεῖά ἐστι) Ita Ego, pro ἐπίρρημα, ex MSS. & *Eustathio*. Minor autem ἐπίρρημα hic admissum, cum εὐθεῖα. MS. GC. εὐθέως, Ms. *Alosii* habeat. Infrà certè. v. 369. ἄλλη, ἐπίρρημά ἐστι, κατὰ μέρη. Ἔστι γραπτέον.

VARIÆ LECTIONES.

68. Ἡ δ'] γρ. ἠΝ, *Florent. Lovan.* &c. At *Roman. Hervag. Stephan. Casellion.* ἠδ'. *Ibid.* Στεύς) γρ. σταθείσης, & σπείσης, pro σπείους, *Plutarch.* fortè σπίους.

72. Ἴα) γρ. σία, *Eustath.* nec tamen *H. Stephan.* Vid. Not. in *Textum.*

79. Ἀγνῶτες θεοὶ) γρ. ἀγνῶτές γε θεοὶ, Vid. Not. in *Textum.*

82. Πάρος περ) γρ. παρὸς γὲ, *H. Steph.*

Ἑρμείαν

Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ σιγαλόεντι,
Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόῤῥαπι, εἰλήλουθας,
Αἰδοῖός τε φίλος τέ; πάρος γέ μὲν οὔπι θαμίζεις.
* Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν·
Ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
Ἀμβροσίης πλήσασα· κέρασσε δ' ἔρυθρον νέκταρ.
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤρατο θυμὸν ἐδώδῃ,
Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα, θεὰ, θεόν; αὐτάρ ἐγώ τοι
Νημερτέως τὸν μῦθον ἐκατηπω· κέλεαι γάρ.
* Ζεύς μοι ἔμ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
Τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵτε θεοῖσιν
Ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἑκατόμβας.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο

Mercurium autem interrogabat Calypso, diva dearum,
Cùm eum in throno collocâsset splendido, admirando,
" Cur ad me, Mercuri aureâ-virgâ, veniſti,
" Venerandus & charus? ante quidem neutiquam frequentabas:
" Loquere, quodcunque cupis, perficere autem me animus jubet;
" Si poſſum perficere, & ſi perficiendum eſt.
" Verùm ſequere ulteriùs, ut tibi hoſpitalia apponam.
Sic certè loquuta dea appoſuit menſam,
Ambroſiâ repletam, miſcuitque nectar rubrum:
Caterùm ipſe bibebat & comedebat internuncius Mercurius.
Porrò poſtquam cœnatus eſt & refecit animum cibo,
Tum ipſam verbis excipiens alloquutus eſt,
" Interrogas me venientem dea deum? cæteùm ego tibi
" Verè ſermonem enarrabo; jubes enim.
" Jupiter quidem me juſſit huc ire invitum:
" Quis enim volens tantam percurreret ſalſam aquam,
" Immenſam? neque ulla propè mortalium urbs, quique dis
" Sacra faciant & legitimas Hecatombas.
" Verùm nullo modo fas eſt Joris mentem Ægiochi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

85. Ἐρίεινεν.] Ἠρώτα.
86. Ἱδρύσασα.] Καθίσασα. Σιγαλόεντι.] Ποικίλῳ.
87. Χρυσόῤῥαπι.] Χρυσῆν ῥάβδον * ἔχων.
88. Αἰδοῖος.] Αἰδῆς ἄξιος, τίμιος. Θαμίζεις.] * Συνεχῶς ἐπιφοιτᾷς, ἢ ἔρχῃ.
89. Ἄνωγεν.] Ἐκέλευεν.
90. Εἰ πεπλεσμένον ἐστίν.] Εἰ φύσει ἔχει τὸ δύνασθαι πλεωθῆναι, ἢ δυνατόν ἐστι γενέσθαι.
93. Ἀμβροσίης.] Τῇ τῶν θεῶν βρώσει. Πλήσασα.] Πληρώσασα. Κέρασσε δ' ἔρυθρον νέκταρ.] Νῦν σύγχυσιν λέγει τῶν ἀρχαίας σωτηρίας· εἰς καρπὸν δὲ ἰσχύοντος ὕστερον.
94. Ἦσθε.] Ἤσθιεν.
95. Ἤρατο.] Ἀρεσθῆναι ἐποίησεν, τουτέστιν ἥρμοσεν.
98. Νημερτέως.] Ἀληθῶς. Ἐκατηπω.] Εἶπον, λέξω.
99. Οὐκ ἐθέλοντα.] Ἐκ τούτου ἐμφαίνεται ἀκουσίως ἀφιχθαι.
101. Ἄσπετον.] Πολύ.
102. Ἐξαίτους.] Ἐξαιρέτους.

N O T Æ.

89. * Αὔδα) In omnibus olim Editt. quas vidi, αὖδα, in hoc tantùm loco; de quâ re multùm queſti ſunt Docti Viri, datis ad me Literis. Verùm cùm hæc vox contrahatur, ab αὔδαα & in aliis locis rectè ſcribatur, ut ſcribi debet, αὔδα, in omnibus iiſdem Editt. in ipſo etiam *Euſtathio*, ad hunc locum, fol. 1525. lin. 22. & MS. etiam αὔδα aperte præ ſe ferat, nemo de verâ ſcriptione dubitare debet. Aliud prorſus dicendum, de ἔπι, pro ἔπεσι, & ὔπι, pro ὔπιστ, per *Apocopen*; undè & errorem in hâc voce ortum puto.

99. * Ζεύς μοι ἔμ' ἠνώγει) Olim in pluribus, Ζεὺς ἔμ' ἠνώγει, *Caſtellio* ſolus ἐμὲ totum protulit, at nihil ille de *Hiatu*, & *Emphaſi* cogitavit, quorum τὸ μοι huic ſatisfacit, illi occurrit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

87. * Ἔχων, pro ἴσχει ſcribo, ex *Aloyſii* MS.
88. * Συνεχῶς, pro συνεπῶς, ſubſtituo, ex MS. eodem.

Variæ Lectiones.

88. Θαμίζεις) γρ. θάμιζες, ex Conjecturâ.
89. Αὔδα) γρ. αὖδα, vid. Not. in *Textum*.
98. Νημερτέως) γρ. νημερτὲς, *Adverbialiter*.
99. Ζεὺς μοι ἔμ' ἠνώγει) γρ Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει, *Caſtellio*. Malè olim in aliis omnibus, Ζεὺς ἔμ' ἠνώγει. Vid. Not. ad *Textum*.

Οὔτε

Οὔτε παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, οὔτ' ἀλιῶσαι.
Φησί τοι ἄνδρε παρεῖναι ὀϊζυροώτατον ἄλλων
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ περὶ Πριάμοιο μάχοντο
Ἐννέαετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
Οἴκαδ'· ἀταρ σὺν νόστῳ Ἀθηναίῃ ἀλίτηντο,
Ἣ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τόνδε δὲ δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.
Τὸν νῦν σ' ἐπάγγελλε θοπεμπέμεν, ὄφρα τάχιστα·
Οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἄπο νόστιμον ὀλέσθαι,
Ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Σχέτλιοι ἐστέ, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
Οἵτε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
Ἀμφαδίην, ἤ τίς τε φίλην ποιήσεται ἀκοίτιν.
Ὡς μὲν ὅτ' Ὠρίωνα ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
Ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·

" Neque prætergredi alium deum, neque irritam facere.
" Ait tibi virum adesse ærumnosissimum aliorum
" Virorum, qui circa urbem Priami pugnârunt
" Novennio; decimo verò urbem depopulati conscenderunt *navem*.
" Versus domum: cæterùm in reditu Palladem offenderunt,
" Quæ ipsis excitavit ventumque malum & fluctus ingentes.
" Ibi alii quidem omnes perierunt boni socii,
" Hunc unique huc ventúsque ferens & fluctus appulit.
" Quem nunc te jubet dimittere quàm celerrimè;
" Non enim ei hic fatum est ab amicis seorsim perire,
" Sed adhuc illi fatum est amicósque videre & pervenire
" Ad domum excelsam, & suam in patriam terram.
Sic ait: exhorruit verò Calypso, diva dearum,
Et ipsum compellans voce verba alata dixit,
" Improbi estis, dii, invidi præ aliis,
" Quique deabus invidetis, ut cum viris dormiant
" Palàm, si aliqua charum adepta fuerit maritum.
" Sic quidem cùm Orionem cepit roseis digitis Aurora,
" Tamdiù illi invidistis dii facilitèr viventes,
" Donec ipsum in Ortygiâ aureâ-sellâ Diana casta
" Suis mitibus sagittis aggrediens occidit:

ΣΧΟΛΙΑ.

104. Οὔτε παρὲξ ἐλθεῖν, οὔτ' ἀλιῶσαι.] Οὔτε μάταιον ἡγήσασθαι, οὔτε παρελθεῖν ἢ ἀπειπεῖσαι.

105. Ὀϊζυροώτατον.] Καταπονηρότατον, πεπαλαιπωρημένον.

106. Τῶν.] Ἐκείνων.

107. Πέρσαντες.] Πορθήσαντες. Ἔβησαν.] Ἐπορεύθησαν, ἐπέπλευσαν.

108. Ἀλίτηντο.] Ἥμαρτον.

109. Ἐπῶρσεν.] Ἐπήγαγεν.

110. Ἀπέφθιθον.] Ἐφθάρησαν.

113. Τῇδε.] Ἐνθάδε. Αἶσα.] Πεπρωμένη. Ὀλέσθαι.] Ἀπολέσαι.

118. Σχέτλιοι.] Ἀγαθύμονες. Ζηλήμονες.] Ζηλότυποι ἢ, Δηλημονες.] Βλαπτικοί.

119. Ἀγάασθε.] Ἀγαπᾶτε. Εὐνάζεσθαι.] Κοιμᾶσθαι.

121. Ὡς μὲν ὅτ' Ὠρίωνα.] Οἱ παλαιοὶ ὑπὸ Σιμωνίδου φασὶν αὐτὸν ἀνηρῆσθαι βιασάμενον τὴν Ἄρτεμιν· ὁ δὲ Ἀπόλλων οὐκ ἀνεῖλεν ἰσως μὴ παρὼν πάτερ.

122. Ἠγάασθε.] Φθονεῖτε.

123. Ὀρτυγίῃ.] Τῇ Δήλῳ· νῆσος ἡ Δῆλος ἐστὶν ἀνὰ μέσον τῶν Κυκλάδων.

NOTÆ.

108. Οἴκαδ'· ἀταρ σὺν νόστῳ) *Ultima* Ῡ ἀταρ producitur, vi *Toni* & *Finalis*, ut mox, v. 113. etiam extrà *Cæsuram*.

113. Οὐ γάρ οἱ) Vid. infra, ad v. 143.

120. Ἥτις τε φίλον) In *Elzevir.* τὸ τε excideràt, quod ex *Florentinâ*, *Lovanianâ*, *Stephan.* etiam ex *Hervagianâ* restituo; quæ postrema, ἥν τις τὸ habet.

122. Τόφρα οἱ ἠγάασθε) *Antepenultima* Ῡ ἠγάασθε producitur, vi *Toni* & *Hiatûs*. An ἠγάασθε, ut *Iliad.* γ'. v. 181.

VARIÆ LECTIONES.

104. Παρὲξ ἐλθεῖν) γρ. παρεξελθεῖν. *H. Steph.* ex Vett.

106. Περὶ) γρ. πέρι.

118. Ζηλήμονες) γρ. δηλήμονες, *Br. Schol.* & *H. Steph.* Vid. ad *Iliad* α'. v. 33.

120. Ἥ τις τε) γρ. ἤν τις τε, *Florent. Lovan. Hervag. H. Steph.* τὸ τε *Elzevir.* excideràt.

122. Ἠγάασθε) γρ. ἠγάσασθε, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς

Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ,
Ὧι θυμῶι εἴξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῆι,
Νειῶι ἐνὶ τριπόλωι· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῶι.
Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγαθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα πάρειτε.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐτάρωσα καὶ ἱππότα βεβαῶτα
Οἶον· ἐπεί οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῶι
Ζεὺς ἔλασας σκέδασε μέσωι ἐνὶ οἴνοπι πόντωι·
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἑταῖροι,
Τόνδε ἄρα δοῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασε.
Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὔτας ἐστὶ Διὸς νόος Αἰγιόχοιο
Οὔτε παρεξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, οὐδ' ἀλιδσαι,
Ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον· πέμψω δέ μιν οὔπη ἔοικε.
Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἱ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

" Sic etiam quandò *Jasio* pulchricoma Ceres
" Suo animo cedens, commixta est in amicitiâ & lectulo,
" Novali in tertiato; neque tum diu fuit ignarus
" Jupiter, qui ipsum occîdit feriens candenti fulmine.
" Sic rursus nunc mihi invidetis, dii, mortalem virum adesse.
" Illum quidem ego servavi à carinâ susceptum
" Solum, posteaquam illi navem celerem coruscо fulmine
" Jupiter jaculando dithdit medio in nigro ponto.
" Tùm alii quidem omnes perierunt eximii socii,
" Hunc utique huc ventúsque ferens & fluctus adegit:
" Hunc ego amavi & enutrivi, atque promiseram
" Facere immortalem, & absque senio diebus omnibus.
" Verùm quandoquidem nullo pacto fas est Jovis mentem Ægiochi
" Neque prætergredi alium deum, neque irritam facere,
" Eat-periturus, si illum ipse excitat & juber,
" Pontum per irrequietum: dimisero verò ipsum nusquam ego;
" Non enim mihi præstò sunt naves remis-instructæ & socii,
" Qui ipsum deducant per lata dorsa maris.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

125. Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι.] Τοῦτο καὶ Δήμητρα ὁ Πλάτων· ἦν δὲ Κρὴς ὁ Ἰασίων. Ἑλλάνικος δὲ Ἡλέκτρας, ἣ Διὸς αὐτὸν χρυσαλεγεῖ. ἔνιοι δὲ φασὶ μαργκαίτεζον ὄντα δίξαν ἔχειν, ὅτι τῇ Δήμητρι συνῆλθε. πεῖς δὲ φασὶ μὴ τὸ ἐπικλυσμὸν παρὰ μόνοις Ἰασίωνι σπόρια πυρὸς εὑρεθῆναι ἐν Κρήτῃ, ὅθεν Δαρδανὸς Φρυγίαν, ὅτι ἡ Δημήτηρ αὐτῷ συνῆλθε καὶ ἐδίδωσε Πλάτων.

126. Ὧι θυμῶι εἴξασα.] Ἐπιθυμήσασα.

127. Νειῶι.] Νεοσμήτῃ γῇ. ἡρωϊκῇ. Τριπόλῳ.] Τρίτον ἱσταμένῃ. Ἄπυστος.] Ἄγνωτος.

130. Ἑτάρωσα.] Ἕσωσα. Περὶ τρόπιος βεβαῶτα.] Περιεσωκότα τὴν τρόπιν.

132. Ἔλασας.] Ἔνιοι, Ἔλασας, πλήξας, κεραυνώσας. Ἐκάουσε.] Ἔκαυσε, διέφθειρεν.

136. Ἀγήραον.] Μὴ γηρῶντα.

139. Ἐρρέτω.] Ἀμφίβολον, πότερον εἰς Δία, ἢ εἰς Ὀδυσσῆ. Ἐποτρύνει.] Παροξύνει.

140. Οὔπη.] Οὐδαμοῦ.

141. Πάρα.] Πάρεισιν.

N O T Æ.

125. Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι) *Jasius*, vel *Jasion*, ex *Jove* & *Electrâ Atlantide* natus, *Cereris Amasius*, ex eâ *Plutum* genuit, ut *Hesiod.* Theogon. v. 969. Vid. *Diodor. Sicul.* l. 6. Sæpe apud Authores hujus nomen per errorem Ἰάσων scribitur, pro Ἰασίων, ut in his *Scholiis* olim semel, *Apollonii* Schol. in *Canon.* §. 21. *Plauto*, in Pseudol. fol. 784 &c. Vid. *Eustath.* fol. 1528. lin. 6. ubi Ἡμίρας etiam pro Ἡλέκτρας, per errorem, & *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 12.

127. Οὐδὲ δὴν ἦεν) *Ultima* Ε ὐδὲ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & Ε δ'. σκέδασε.

139. Ἐρρέτω) De *Ulysse* omninò dictum censeo, quicquid *Br. Schol.* quæ de *Jove* ipso etiam accipi posse dicunt, quomodo *Cicero*, l. 1. De Naturâ Deorum, *Si Deus talis est, ut nullâ gratiâ, nullâ hominum caritate teneatur, valeat.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

125. *Ἰάσωνι, corrigo & lego Ἰασίωνι, ut Not. in *Textum*.

Variæ Lectiones.

129. Ἄγαθε) γρ. ἀγάθε.

132. Ἔλασας) γρ. ἐλάσας, *Florentin. Louan. Br. Schol. H. Steph.* MS. GC. ἔλασας *Romana*, πεπληκώπεον.

138. Παρεξ ἐλθεῖν) γρ. παρεξελθεῖν, vid. suprà, ad v. 104.

Αὐτάρ

Αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, ὐδ' ὀπιθύσω,
Ὡς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἰὼ πατρίδα γαῖαν ἵκῃ.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆτιν,
Μήπως τοὶ μετόπιθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
Ἦλθ' ἐπ' Ὀγυγίην μεγαλήτορα πότνια νύμφη
Ἦι, ἐπειδὴ ζωὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
Τόνδ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ πού οἵγε
Δακρυόφιν τέρσονλο· κατείβετο δ' γλυκὺς αἰὼν
Νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι οἱ πάρα νύμφη.
Ἀλλ' ἤτοι νύκτας μὲν ἀνάγκῃ κατὰ ἀναγκη
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
Ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠιόνεσσι καθίζων,
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
Ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων,

Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ὧδέ γ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
Φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασ' ἀποπέμψω.
Ἀλλ' ἄγε, δούρατα μακρὰ τεμὼν, ἁρμόζεο χαλκῷ
Εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῆ

Cæterùm eiiubeas conſulam, neque celabo,
Quomodò omninò incolumis ſuam in patriam perveniat.
Hanc ſtatim alloquutus eſt internuncius Mercurius,
" Sic nunc dimitte, Joviſque evita iram,
" Nè fortaſſis tibi in poſterum iratus ſuccenſeat.
Sic certè loquutus avolavit foris Mercurius:
Ipſa autem ad Ulyſſem magnanimum veneranda Nympha
Ibat, poſtquam Jovis accepiſſet mandata.
Hunc utique in littore invenit ſedentem; neque unquam oculi
A lachrymis ſiccabantur, conſumebatur verò dulcis ætas
Ob reditum lugenti, quoniam nondum *reditus* placuerat Nymphæ.
Sed certè nocte quidem dormiebat etiam coactus
In ſpelunca cavâ, nolens apud volentem.
Die verò in petris & littoribus ſedens,
Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
Pontum in indomitum proſpiciebat, lachrymas ſtillans.
Prope igitur aſtans alloquuta eſt diva dearum,
" Infelix, nè amplius mihi hìc lugeas, neque tibi ætas
" Conſumatur; jam enim te valdè prompta dimittam.
" Ve ùm age lignis longis abſciſſis apta ferro
" Latam ratem; cæterùm tabulata fige ſuper eam

ΣΧΟΛΙΑ.

142. Ποσίφρων.] Περίφρων, ἢ σεσοφισμένος. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσω.
146. Ἐποπίζεο.] Ἐπιφρόνει, φρόντιζε.
147. Χαλεπήνῃ.] Ὀργισθῇ.
152. Τιτρώσκω.] Ἐξ. φαίνομαι. Κατείβετο.] Ἐν δάκρυσιν ἦν αὐτῇ ὁ βίος χρόνος, καὶ καπετήκετο.
153. Νόστον.] Τὸν οἶκον ἐπόθει. Ἐπὶ οὐκέτι ἦν ἡδονὴ.] Κατ' ἐδὲν ἦρεσκεν ἀπολαμβάνειν ἐπ αὐτῷ· ἢ τὸ μὲν σῶζον, ὡς σώσασα ὑπῆρξεν· τὸ δ' μὴ παῦε, οὐκέτι.
154. Ἰαύσκεν.] Διενυκτέρευεν, ἢ ὁμοιωτέρ.
158. Διρκάσκετο.] Ἔβλεπεν.
160. Κάμμορε.] Ἦτοι κακόμορε, καὶ παλαίπωρε. Αἰὼν.] Ὁ βίος τῆ ἀνθρώπε, τουτέστιν ὁ τῆς ζωῆς χρόνος.
161. Φθινέτω.] Φθειρέσθω.
162. Δούρατα.] Ναῦν. ξύλα. Ταμών.] Κόψας.
163. Σχεδίην.] Τὴν εἰκαίαν καὶ σκαφοειδῆ καὶ σώσουσαν ναῦν λέγει. Ἴκρια.] Τὰ ὀρθὰ ξύλα, ἐφ' ὧν τὰ τῆ νεὼς καταστρώματα πήγνυται, τὰ ἐγκρίδια λεγόμενα παρ ἡμῖν. Πῆξαι.] Συμπῆξον.

NOTÆ.

143. Αὐτάρ οἱ πρόφρων) *Ultima* Ᾱ αὐτάρ producitur, vi *Finalis, Ionique* tui. & ante *Aſperum*, ut v. 113.
153. Ἐπὶ οὐκ ἔπ ἤνδανε νύμφῃ.] Δηλονότι. πρὸς Ὀδυσσέως· εἰ ἦ νύμφη ἐπ' αὐθεσίας, οὐκ ἔπ ἤρεσκεν Ὀδυσσεῖ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

153. Σώσασα ὑπῆρξε· τὸ δ'] Ità ſcribo, pro σώσας ἐπῆρξεν· τὸ δ &c. MSS. non diſtinguunt.
163. Ἐγκρίδια, ex *Euſtathio* lego, fol. 1528. lin. 59. pro ἐγκύλα, pro quo MS. *Aloyſii* ἐγκύλια.

VARIÆ LECTIONES.

153. Νύμφῃ) γρ. νύμφη, *H. Steph.* & *Br. Schol.*
163. Εὐρεῖαν) γρ. εὐρεῖλω, malè olim, vid. in *Textum*.

Ὑψῦ, ὥς σε Φέρησιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον τε ὕδωρ τε οἶνον ἐρυθρὸν
Ἐνθήσω μυοεικέ', ἄ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
Εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι ὄπιθεν ἀέλλας,
Ὡς κε μάλ' ἀσκηθὴς σὸν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
Αἴκε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οἵ μιν Φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε.
Ὣς Φάτο· ῥίγησεν δ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄλλο τι δὴ σύ, θεά, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπὴν,
Ἣ με κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐίσαι
Ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὖρῳ.
Οὐδ' ἂν ἐγών, ἀέκητι σέθεν, σχεδίης ἐπιβαίην,
Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ὣς Φάτο· μείδησεν δ Καλυψώ, δῖα θεάων,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσι, καὶ οὐκ ἀπεφώλια εἰδώς·
Οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπέφραδες ἀγρεύσας;
Ἴσω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅττε μέγιστος
Ὅρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,

" Sublimiùs, ut te ferat per obscurum pontum.
" Porrò ego panem & aquam, & vinum rubrum
" Imponam dulce, quæ tibi famem arceant,
" Vestéque induam; mittámque tibi ventum à tergo,
" Ut omninò incolumis tuam in patriam terram pervenias,
" Si modo dii utique voluerint, qui cœlum latum habitant,
" Qui me fortiores sunt in cognoscendóque judicandóque.
Sic ait; exhorruit autem patiens divus Ulysses,
Et ipsam alloquutus verba alata dixit,
" Aliud quippiam tu, dea hâc in re moliris neutiquam profectionem;
" Quæ me jubes rate trajicere ingentes undas maris,
" Horrendas, difficilémque; quas neque ipsæ naves æquales
" Veloces trajiciant, lætantes Jovis vento.
" Neque tamen ego, te invitâ, ratem conscenderim,
" Nisi mihi sustineas, ô dea, magnum jusjurandum jurare;
" Nè ullum mihi ipsi damnum malum consulas aliud.
Sic ait; risit verò Calypso, diva dearum,
Manu ne ipsum demulsit, verbum que dixit & proloquuta est,
" Certè veterator es, & non incauta sciens,
" Qualem enimverò hunc sermonem excogitâsti prolo jui?
" Sciat nunc hoc Terra & Cœlum latum superne,
" Et ipsa subter labens Stygis aqua, quod maximum
" Juramentum gravissimumque existit beatis diis;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

166. Μυοεικέα.] Τὰ μὴ ἁρμόζοντα. Ἐρύκοι.] Κωλύοι.
170. Κρῆναι.] Τελειῶσαι.
171. Ῥίγησεν.] Ἔφριξεν, ἐφοβήθη. Πολύτλας.] Πολλὰ ὑπομείνας.
173. Μήδεαι.] Ἔνιοι, Μήδεα, βουλεύμασι. Πομπήν.] Ἔφοδον, ἐξαποστολήν.
176. Ὠκύποροι.] Ταχέως πλέουσι. Περόωσιν.] Διαπερῶσιν. Ἀγαλλόμεναι.] Τερπόμεναι.
177. Αἴκεν.] Ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμῃ.
179. Βουλεύσεμεν.] Βουλεύσασθαι. ἐπινοῆσαι.
181. *Κατέρεξεν.] Κατέψησε, καταψηλάφησε, κατεστρέψατο· ἀπὸ τοῦ ῥίζω, ῥέξω.
182. Ἀλιτρός.] Ὁ μὴ ἀπηλλαγμένος πανουργίας, ὁ ἁμαρτωλός. Ἀπεφώλια.] Ἀπαίδευτα· φαυλοι γὰρ οἱ παιδευτήριοι· ἢ ἃ οὐκ ἂν τις ἀπεφήναιτο, ἢ ἀστύτερα.
183. Ἐπέφραδες.] Ἐβουλεύσω, ἐπινόησας.
184. *Ἴσω.] Ἀντὶ τοῦ, γινωσκέτω.

N O T Æ.

174. Ἣ με κέλεαι) Κέλεαι scribendum incontractim, verùm in *Scansione*, quasi κέλῃ scriptum, de quâ re sæpè monemus.

N O T Æ I N S C H O L I A.

181. *Κατέρεξε) Totum hoc ex *Aloysii* MS. 184. *Ἴσω) Et hoc ex eodem.

V a r i æ L e c t i o n e s.

173. Μήδεαι) γρ. μήδεα, *Br. Schol.* etiam MSS. nec tamen hic bene. 177. Ἐσθλὸν) γρ. ἔσθλ', *H. Steph.*

Μήτι

Μή τι τοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βεβλυσέμεν ἄλλο·
Ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φεράσσομαι, ἄσσ' ἂν ἐμοὶ φρ
Αὐτῇ μηδόμενον, ὅτι μὲ χρειὼ τόσον ἵκοι.
Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἀναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Ἦλθον δὲ σπείους γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ·
Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἔνθα κάθιζεν ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας· νύμφη δ' ἐπιθὼ πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν,
Εἶσεν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
Αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆϊ θείοιο,
Τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Τῶς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἴκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
Εἴγε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσὶν, ὅσσα τοι αἶσα
Κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἐνθάδε αὖθι μέμων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
Ἀθάνατός τ' εἶης· ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
Σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.

" Non ullum tibi ipſi damnum malum
me conſulturam aliud.
" Sed ea quidem diſpicio & ſuadeo,
quæcunque mihi ipſi
" Utique ſuaderem, ſi quando me neceſſitas tantoperè urgeret.
" Etenim mihi mens eſt ancora; neque mihi ipſi
" Animus intra præcordia ferreus, ſed miſericors.

Sic loquuta, præceſſit diva dearum
Celeritèr, ille deinde poſt veſtigia
ivit deæ:
Pervenerunt itaque ad ſpeluncam cavam dea atque vir.
Et ille quidem illuc reſedit in ſolio,
unde ſurrexerat
Mercurius: Nympha verò appoſuit
omnimodum cibum
Ad edendum & bibendum; qualia
mortales viri edunt:
Ipſa verò è regione ſedit Ulyſſis divini,
Atque ipſi ambroſiam ancillæ & nectar appoſuerunt.
Hi verò ad fercula parata appoſita
manus extenderunt.
Cæterùm poſtquam ſaturati ſunt cibo & potu,
His certè ſermonibus cœpit Calypſo,
diva dearum,
" O inclyte Laërtiade, verſute Ulyſſes,
" Siccine jam domum charam ad patriam terram
" Protenùs nunc vis proficiſci? tu tamen gaude nihilominus.
" Sin modò ſcires tuâ mente, quantos
tibi fatum eſt
" Dolores implere, priuſquam ad patriam terram pervenias,
" Certè hic manens unà mecum hanc
domum cuſtodires,
" Immortaliſque eſſes: quantumvis cupidus ſis videndi
" Tuam uxorem, cujus uſque deſiderio
teneris dies omnes.

ΣΧΟΛΙΑ.

188. Ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω.] Ἀλλὰ ταῦτά σοι μελήσει, ὅσα φρονῶ, νῦν ὅσα ἂν ἐμοὶ συνβουλεύσω, τὸ τούτῳ σ' χρείας κομίσασθαι.

189. Μηδόμενον.] Βουλευόμενον. Ἵκοι.] Ἔλθοι.

190. Ἀναίσιμος.] Ἀχαρής.

194. Ἷξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Γλαφυρόν.] Κοῖλον, ἀφ' τὸ γλυφθαι.

205. Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι.] Ἐν ἐπερωτήσει. *Ἔμπης.] Τὸ ἔμπης, ὁ νῦν ἔμπα λέγομεν, ἐκ τούτου τοῦ τόπου, ὅπου σημαίνει, ποτὲ δὲ, ὁμοίως καὶ ἐπίσης, ὡς τὸ, Ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ ἔσχατον ἵκεο· αὐτημή.

206. Εἰδείης.] Ἤδεις, ἠπίστασο.

207. Κήδεα.] Λύπας, ἀνίας. Ἀναπλῆσαι.] Ἀναπλησῶσαι.

208. Δῶμα.] Καταχρηστικῶς, τὸ σπήλαιον.

209. Ἀθάνατός τ' εἶης.] Ἀθάνατος γένοιο. Ἱμειρόμενός περ.] Ἐπιθυμῶν.

210. Ἐέλδεαι.] Ἐπιθυμεῖς. Ἤματα πάντα.] Πάντα τὰ χρόνον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

205. *Ἔμπης) Hoc ex *Aloyſii* MS. vid. *Heſych.* v. ἔμπα & ἔμπης, & *Euſtath.* fol. 1854. lin. 41.

VARIÆ LECTIONES.

195. Κάθιζεν) κ. καθίζετ', *H. Steph.*

205. Ἔμπης) κ. ἔμπα, vid. *Br. Schol.*

208. Ἐνθάδε αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ) κ. σὺ δὲ αὖθι μένων παρ' ἐμοῖ. *H. Steph.*

Οὐ μὰ ἔγωγε κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν· ἐπεὶ ἤπιός οἱ ἔοικεν
Θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐείζειν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Πότνια θεὰ, μή μοι τόδε χώο· οἶδα καὶ αὐτὸς
Πάντα μάλ', ὕνεκα σεῖο σαόφρων Πηνελόπεια
Εἶδος ἀκιδνοτέρη, μεγεθός τ', εἰς ἄντα ἰδέσθαι·
Ἣ μὲν γὰρ, βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως·
Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἦμαζ πάντα
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Εἴ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Τλήσομαι, ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
Ἤδη γὰρ μάλα πολλ' ἔπαθον καὶ πολλ' ἐμόγησα
Κύμασι, καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Ὣς ἔφαθ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
Ἐλθόντες δ' ἄρα τώγε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο,
Τερπέσθην φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι μίσγοντε.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἕννυτ' Ὀδυσσεὺς,
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
Λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δ' ζώνην βάλετ' ἰξυῖ

" Nequaquam certè illâ inferior glorior esse,
" Nec corpore, neque indole: quandoquidem minimè decet
" Mortales cum immortalibus corpore & formâ contendere.
Hanc respondens alloquutus est versutus Ulysses,
" Venerenda dea, nè mihi ob hoc succenseas; scio enim ipse
" Omnia recte, quòd te prudens Penelope
" Formâ inferior sit, proceritateque, coram aspectu:
" Illa etenim mortalis est, tu vero immortalis & senii expers:
" Sed & sic volo, & desidero diebus omnibus,
" Domumque redire, & reditûs diem videre.
" Quòd si quispiam me malè mulctârit deorum in vinoso ponto,
" Patiar, in pectore habens patientem animum:
" Jam enim valdè multa passus sum & multa pertuli
" In fluctibus, & bello, post quæ & hoc accedat.
Sic ait; & sol occidit & tenebræ subortæ sunt:
Venientes igitur hi in secessum spelunceæ cavæ,
Oblectabantur amore, juxta se manentes.
Quando autem mane-genita apparuit roseis digitis aurora,
Continuò chlænamque tunicámque indúit Ulysses,
Ipsa quoque candidam stolam ingentem induit Nympha,
Tenuem & gratiosam, zonamque circumposuit lumbis

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

211. Οὐ μὰ θην.] Οὐ μὰ δή.
213. Ἐελζειν.] Φιλονεικεῖν.
215. Πότνια.] * Σεβασμία, τιμία. Χώο.] Ὀργίζῃ.
217. Ἀκιδνοτέρη.] Οἱ μὲ γλωσσογράφοι, ἀθενεστέρα, οἱ δὲ, εὐπλεστέρα· καὶ ἔστι σὺ ἄλλοις, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο, * αὐτὶ δὲ εὐπλεστέρου· οἱ μὲν τὴν γλωσσογράφοι ἀπίδοσαν πάλιν, ἀδυνατώτερον.
218. Ἀγήρως.] Μὴ γηρῶσα.
220. Νόστιμον ἦμαρ.] Τὴν τῆ ἀνακομιδῆς ἡμέραν.
221. Εἰ δ' αὖ τις.] Εἰ δή τις Ῥαίησι.] Διαφθείρῃ.
222. Ταλαπενθέα.] Ἱκανῶς πεπονθότα.
223. Ἐμόγησα.] Ἐκακοπάθησα.
226. Μυχῷ.] Τελευταίῳ, ἰσχάτῳ. Σπείους.] Σπηλαίου.
229. Ἔννυτο.] Ἐνεδύσατο.
230. Ἀργύφεον.] * Λαμπρὸν, λευκόν.
231. Ἰξυῖ.] Ὀσφύϊ.

N O T Æ.

215. Πότνια θεὰ) Τὸ θεὰ μετασυλλάβως, ut *Iliad.* α'. v. 18. At MS. *Gonvillo-Caiense* legit, πότνα θεὰ, quæ quidem Vox *Odyss.* ν'. v. 61. in *Florentin. Lovan. Stephan. Castellion.* &c. licet eædem omnes hoc in loco. πότνια præferant
219. Ἄλλα ἰλάσκεο κακότητος) Vid. *Iliad.* τ'. v. 423.

NOTÆ IN SCHOLIA.

215. *Σιβασμία, pro σεβασμένη lego, quæ vox nihili.
217. * Αὐτὶ δὲ εὐπλείστερον, addo ex MS. GC. Pro ἀπίδοσαν πάλιν, MS. *Aloysii* παλαιοὶ tantum.
230. * Λαμπρὸν, addo, ex MS. *Aloysii.*

VARIÆ LECTIONES.

215. Πότνια θεὰ) χρ. πότνα θεὰ, MS. GC. vid. Not. in *Textum.*
219. Ἐέλδομαι) χρ. ἔλδομαι, *H. Steph.*
221. Εἰ δ' αὖ τις) χρ. αὖτις, mihi, in *Elzevir.* Edit.
222. Στήθεσσιν ἔχων) γρ. σήθεσι φέρων.
226. Σπείους) γρ. σπηιους, &c. vid. ad v. 68.

Καλλὺ,

Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην·
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
Δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσι,
Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Στειλειὴν εὐκαλλὲς, ἐλαΐνεον, εὖ ἐναρηρός·
Δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐΰξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
Νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν ὑψομάχαιρα,
Αὖα πάλαι, εὐξήρα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξε, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψώ, δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον.
Εἴκοσι δ' ἐξέταλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
Ξέσσε δ' ὀπιζαμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τίφρα δ' ἔνειρε τέρετρα Καλυψώ, δῖα θεάων,
Τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισι·
Γόμφοισιν δ' ἄρα τιὼ γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρεργεν.

Pulchram, auream: capitique imposuit calyptram:
Et tum *reverâ* Ulyssi magnanimo apparabat profectionem.
Dedit quidem ei securim magnam, habilem in manibus,
Ferream, utrinque acuminatam: cæterum in ipsa *erat*
Manubrium perpulchrum, oleaginum, bene insertum.
Deditque insuper asciam politam; & dux erat viæ
Insulæ ad extremam oram, ubi arbores proceræ enatæ erant,
Clethráque, populusque, abiesque in cælum pertingens,
Aridæ dudum, vehementer siccæ, quæ ei navigarent leviter.
Cæterum postquam ostendit, ubi arbores longæ crevissent,
Redit quidem domum Calypso, diva dearum:
Cæterùm ipse scindebat ligna, celeriterque ei absolvebatur opus:
Viginti quidem dejecit *arbores* ipsas,
dolavitque ferro,
Politvitque scitè, & ad perpendiculum direxit.
Interea attulit terebras Calypso diva dearum;
Terebravit igitur omnia & commisit inter se.
Clavis autem illam, *i.e. Ratim* So compagibus aptavit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

232. Καλύπτρην] Τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.
233. Πομπὴν.] Παραπομπήν.
234. Ἄρμενον.] Ἁρμοστὸν.
235. * Ἀκαχμένον.] Ὀξύ.
236. Στειλειὴν] Στειλεὸν, ἢ λαβὴν ἢ πλάτος. Περικαλλὲς.] Πάνυ καλόν. Ἐναρηρός.] Ἐναρμοστόν.
237. * Σκέπαρνον.] Τὸ ἔργον, ᾧ τὸ σκάπτειν ἢ ἄρυσσον. Ἅμα δὲ τούτῳ τῷ τύπῳ τὸ δόρυ ἄκμας λέγουσιν, ἢ μαλλον ἀμφίστομον πέλεκυν.
238. Ἐπ' ἐσχατιῆς.] Ἐπὶ τῶν ἐσχάτων μερῶν.

N O T Æ.

240. Αὖα πάλαι, εὐξήρα τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς) *Lil. Gyraldus*, De Navigiis, c. 6. probat, Illa Navigia, quæ ex Humidâ materiâ construuntur, non eundem celeritatis Usum habere, atque quæ ex Aridâ fiunt, exemploque confirmat ex *Cæsare* sumpto; quod facile concedendum. At quod *Homerus* ἐλάτην. *Abietem*, longis Navigiis ommodam facit, id quoque *Theophrastus* probat, Histor. Plant. l. 5. c. 8. Τὰ μακρὰ πλοῖα, ἐλάτινα ποιοῦσι, διὰ κυφότητα.

N O T Æ I N S C H O L I A.

235. * Ἀκαχμένον) Ὀξύ. Ex *Aloysii* MS.
236. Στειλειὸν. pro στειλεὸς, emendo & σεπρμοσμένον lego, MS. *Aloysii* auctoritate.
237. * Σκέπαρνον) Hoc *Scholion* ex *Hesychio* & *Eustathio* confarcinatum.
240 * Ἐξυλημένα, pro ἐξαλειμμένα, emendo, *Hesychii* & *Etymologi* M. auctoritate.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

236. Ἔναρηρὸς) γρ. ἐπαρηρὸς, *H. Steph.*
237. Ἔΐδεσαν) γρ. εὖ ἴδεσαν, *Eustath.* fol. 1531. lin. 46.
240. Αὖα πάλαι) γρ. αὖ ἀπάλαι, *Br. Schol.*
244. Ἔκβαλε) γρ ἔμβαλε, *Lovan.* Editt.
248. Γόμφοσιν) γρ. γόμφωσιν. *Ibid.* Ἄρεργεν) γρ. ἄραρεν, *Br. Schol.*

Ὅσσον

Ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
Φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
Τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδίην ποίησαθ' Ὀδυσσεύς.
Ἴκρια δ' ἤησας, ἀραρὼν θαμέσι ζαμίνοισι,
Ποίῃ, ἀτὰρ μακρῆσιν ἐπισκελίδεσσι τελεύτα.
Ἐν δ' ἱστὸν ποίει, καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
Πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὅππῃ ἰθύνοι.
Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι,
Κύμαλος εἴλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
Τόφρα δὲ Φάρε' ἔνεικε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἱστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά·
Ἐν δ' ὑπέρας τε, κάλως τε, πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ.
Μοχλοῖσιν δ' ἄρα τῷ γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·

Quantum quisque fundum navis circumscribat faber
Onerariæ latæ, bene peritus fabrilis artis;
In tantum latam ratem confecit Ulysses.
Tabulata verò erigens, compingens frequentibus trabibus
Faciebat, caterùm longis asseribus perficiebat:
Inque malum fecit, & antennam congruentem ei:
Præterea temonem fabricavit, ut gubernaret.
Communivit quoque ipsam cratibus undique saligneis,
Fluctuum obstaculum ut forent; multam autem ingessit materiam:
Interea verò lintea attulit Calypso, diva dearum,
Velis connectendis, ille autem benè confecit & ista:
Et rudentes antennarum & veli funes pedesque ligavit in eâ.
Vectibus demùm hanc deduxit in mare vastum.
Quartus dies erat, & ei absoluta sunt omnia:

ΣΧΟΛΙΑ.

λήλας· ἢ παστάλους, ἢ πλατύτητι ἐπείρας, ἢ σφήνας. Ἁρμονίησιν.] Ἁρμονίαις. Ἄραρεν.] Ἥρμοσεν· γεφύρωσεν ἄρειρεν.

249. Ῥοδοδακτύλου νηός] Τὸ κατὰ πάντων κῦτος τῆς νηός. Τορνώσεται.] * Περιγεγράψεται.

250. Φορτίδος.] Φορτικωτέρας, ἢ ἐλκαίδος καλαμβώδους. Τεκτοσυνάων.] Τῆς περὶ τὸ τεκτονικὸν ἐμπειρίας.

252. Ἀραρὼν.] Ἁρμόσας. Θαμέσι.] Πυκνοῖς, συνεχέσιν. Σταμῖνεσσι.] Τοῖς ἐπιπήξεσι ξύλοις, ἃ παρεμπήγνυται τοῖς ἐκείνοις ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν πρὸς τὸ ἰσάζειν· ἢ τοῖς ὀρθοῖς ξύλοις, οἷς τὰ πηδάλια ἐμπήγνυσι.

253. Ἐπισκελίδεσσι.] Ταῖς διαπεφαλμίσι σπείραις, καθ' ἃς ἐκτίθησιν ἕκαστον γ. οἷον ἐπισκελίδεσι, ταῖς ἐπικειμέναις δοκοῖς. Τελεύτα.] Ἐπλήρου ἐπλήρει.

254. Ἐπίκριον.] Τὸ κεραίαν, τὸ πλάγιον ξύλον ἔχον ἱστόν, ᾧ περιδέδηται τὸ ἄρμενον.

255. Πηδάλιον.] Κώπην. Ἰθύνοι.] Ἐπ' εὐθείας ἄγοι, κυβερνᾷ.

256. Ῥίπεσσι.] Πλέγμασι * ψιαθώδεσιν Διαπεπερές.] Διὰ παντὸς, δι' ὅλου. Οἰσυΐνῃσι.] Ταῖς τῶν ἰτέων ῥάβδοις, ἤ ἐστι κλάδοις, ἢ ἀπὸ οἰσυῶν, ὅ ἐστι ἱμαντώδεσι φυτοῖς.

257. Εἶλαρ. Ἀσφάλεια· ἢ φυλακή καὶ φυλακή. Ἐπεχεύατο ὕλην.] Ἔρεισμα τῆς σχεδίας.

258. Φάρε'.] Οἴδασι.

259. Τεχνήσατο.] Εἰργάσατο.

260. Ὑπέρας.] Τὰς εἰς ἄνεμον τῆς ὀθόνης ἐξερμαμένας κάλως· ἢ τὰς προχοΐδας. Κάλως.] Τὰ χοινίκια· δι' ὧν ἀνάγεται καὶ καθίσταται ὁ ἱστός. Πόδας.] Τὰς πόδας τῆς κάτω ὄψεως συνεχούσας τῷ ὀθονίῳ· ἢ τὰς μεταχωνὰς ἔχοντας κεράτῳ· ἑτέροι δέ φασι χοινίκια εἶναι τὰ σχοινία ἀπὸ σχοίνου καὶ ἀπὸ σχοινίων, ἢ ἐσθῆτος· ἢ τὰ ἐκτεταμένα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου χοινικα.

261. Κατείρυσεν.] Καθείλκυσεν.

NOTÆ.

262. Τέτρατον ἦμαρ ἔην) Mirum, *Clement. Alexandrin.* Stromat. l. 5. & *Euseb* Evangel. Præparat. l. 13. c. 13. ἕβδομον, pro τέταρτον. hic legi dicere.

NOTÆ IN SCHOLIA.

249. * Περιγεγράψεται), ita *Aloysii* MS. olim περιγεγράφεται.

256. Ῥίπεσσι) * Πλέγμασι ψιαθώδεσι &c. Ità pro τοῖς τῶν ἰτέων ῥάβδοις, ὅ ἐστι κλάδοις, ἢ ἀπὸ οἰσυϊνῶν, ὅ ἐστιν ἱμαντώδεσι φυτοῖς, supplevi & ordinavi, ex Duobus toties laudatis MSS. excepto, quòd ψιαθοειδέσι

illic, vox minùs Prosæ conveniens & οἰσυΐνῃσι, *Adjectivum*, &c. Vid *Hesych.* v. Ῥίπεσσι, & v. Οἰσυΐνῃσι & *Eustath.* fol. 1533 lin 50.

260. Πόδας) In hoc scholio, MS. * φασὶ. Codd. Impressi per φορεὰ extulerunt. Lego * φασὶ, idque ex auctoritate *Eustathii*, fol 1534. lin. 28.

VARIÆ LECTIONES.

251. Ῥοδοδακτύλου) γρ. εὐρείης, ex Errore, quòd præcesserit εὐρείης. Vid. ad v. 163.

257. Πολλὴν ἐπιχεύατο ὕλην) γρ. πολλὴ ἐπιχύσθω ὕλη. MS. GC. & Br. Schol.

262. Τέτρατον) γρ. ἕβδομον, vid. Not. in *Textum*.

Τῷ

Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψώ,
Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λύσασα.
Ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ πῖα
Καρύκῃ, ἐν δέ οἱ ὄψα τίθη μνοεικέα πολλά·
Οὖρον δὲ πρόεηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
Γηθόσυνος δ' ὕπερθε πέτασ' ἰσίῃ δῖος Ὀδυσσεύς·
Αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνήεντως
Ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, καὶ ὀψὲ δύνοντα Βοώτην,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτῷ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορος ἐστὶ λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

Quinto lætus demisit ab insulâ diva Calypso,
Vestesque indutum odoratas, & lavatum.
Imposuit autem utrem dea nigri vini
Unum, alterumque aquæ magnum, & viatica
In perâ; item ei posuit obsonia vires-firmantia plurima:
Ventum insuper præmisit innocuum placidumque.
Lætus igitur vento secundo extendit vela divus Ulysses;
Cæterùm ipse temonem gubernabat artificiosè
Sedens: neque ei somnus palpebris incidebat,
Pleiadasque contemplanti, & tardè occidentem Booten
Ursamque, quam & Currum cognomento vocant,
Quæ ibidem vertitur, atque Orionem observat:
Sola verò expers est aquarum Oceani.

ΣΧΟΛΙΑ.

264. Ἀμφιέσασα.] Ἐνδύσασα θυώδεα.] Εὐώδη.

266. Ἥμισυ.] Φρόδια, ἄλφιτα.

267. Καρύκῃ.] Τῷ ἁλατῷ. Μετοικέα.] Περισσῶς, ἀρίστοις τῇ ψυχῇ, ἀγαθά.

269. Πεπασεν.] Ἥπλωσεν.

270 Ἰθύνετο.] Ἐπ' εὐθείας ἦγεν, κυβέρνα. Τεχνηέντως.] Ἐπιτηδείως.

271. Ἥμενος.] Καθήμενος.

272. Πληϊάδας.] Ἐπὶ τὰς ἀρίστας συνοχῆς, * κατ' ὀφθαλμὸν δ' Ταύρου κεφάλης, ἐν οἷς ἑπτὰ μόνοι φαίνονται. Ὀψὲ δυνόντα Βοώτην.] Τότε γὰρ μάλιστα δύεται ὁ ἀστὴρ ὁ λύρας, οἱ βάτις. Ὀψὲ δυνόντα.] Μετὰ πολὺν χρόνον τῆς συνανατολῆς τῶν δύο. καὶ γὰρ ὁ τῆς Ἄρκτου, Τίτρωσι δὲ μείραις ἄμυδις κεκλόνται Βοώτην Ὠκεανὸς δίκτυ. συγκαθέρξαντα δὲ τέτρασι ζωδίοις, Σκορπίῳ, ἀφ' οὗ ἄρχεται, Τοξότῃ, Αἰγοκέρωτι, Ὑδροχόῳ, ἀφ' οὗ λήγει. Βοώτην.] Ὁ Βοώτης καὶ Ἀρτοφύλαξ καλεῖται καὶ δικαίως εἶναι. ὁ Ἰκαρίου. Βοώτης δὲ λέγεται, ὅτι κατὰ τὸν ἐπιτελοῦντα αὐτῷ βοηλατῆσαι ἐστερέωσεν· ἢ ἐπεὶ ὁ Ἰκάριος ἐπὶ ἁμαξῶν παρεκόμιζε τὸν οἶνον.

273. Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν.] Καὶ ἅμαξα καλεῖται ἡ Ἄρκτος. Ἐπεὶ οὐ πασῶν * ἀστέρων τὸ πλινθίον κύκλῳ κεῖνται, καὶ τὸ ἰφικλῆς τελῶν ὥσπερ οὐ τροχῶν ἐν μέσῳ ἁμάξης κύκλῳ διοπλεῖται. Ἐπίκλησιν.] Ἐπωνυμίαν.

NOTÆ.

264. Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα) Vid. ad v. 60.

265. Μέλανος οἴνοιο) Ultima in μέλανος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Acutum*.

266. Ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν) Hoc prudenter dixit, quia multò largior haurtus *Aquæ*, quàm *Vini*; ut *Menander*, Τρεῖς ὕδατος· οἶνον δ' ἕνα μόνον. *Hesiod.* Τρὶς δ' ὕδατος προχέειν, τὸ δ' τέτρατον εἶμεν οἰνοῦ. *Homerus*, Ἓν δέπας ἐμπλήσας· ὕδατος δὲ τρὶς ἐπῆλθε κρητῆρα. *Ibid.* Ἐν δ' ἔπεα τίθει) In *Scansione* consonandum, quasi ἓν scriberetur, ut ad β'. v. 289. & v. 346.

268. Οὖρον δ' προέηκεν) Hic locus, Ἀνάπλους παρὰ Καλυψοῦς, vocatur à *Rau Antiq.* fol. 238 lin. 23.

271. Κέλης δ' ὡς ἵππον ἐλαύνων) Qui privis equis currerent, κέλητες vocati; unde & priscum *Celeris*, nomen; ut *Equites* sub *Romulo* dicti: ut *Scaliger.* Vox ducta à κίλλω, τυχεῖν βαδίζω· ἢ παρὰ τὸ δισκελισμόν τινα κατὰ γῆν ἅμα τοὺς ἵππους, ut *Eustath.* fol. 1038. lin. 10.

274. Ἥ τ' αὐτῷ στρέφεται) Vid. ad *Iliad.* σ'. v. 488. ubi & hic locus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

272. Πληϊάδας) Pro * κατ' ἀρὰν ὁ Ταύρου, pro quo legendum ἀρὰν δ' Ταύρου, ut *Eustathius*, aut potiùs πλάσαν, ut *Br. Schol.* ad *Iliad.* τ'. v. 486 confer *Br. Schol.* ad Ὀdyss. μ'. v. 63. MS. ὦμον habet, quod ego ὀφθαλμὸν scribo, ut *Ovid.* Fast. l. IV. Ore micant *Tauri* septem radiantia flammis Sydera. Vid. *Scaliger* in *Manilium*, qui *Plinium* reprehendit, quod & ille deceptus in Cauâ ponat *Tauri*.

273. * Ἀστέρων τὸ πλινθίον κύκλῳ κεῖνται) Hæc verba, malè olim omissa, ex 2 MSS. restituo. Huc refer *Theon* in *Arat.* p. 7.

VARIÆ LECTIONES.

263. Τῷδ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ') γρ. Ὀγδόῃ δ' ἄρα πέμπ' & ὀγδ. δὴ ἑ πέμπ', ut ad v. præcedent.

Τὼ δ'

Τὼ γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ποντοπορεύεσθαι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
Ἑπτακαιδέκατον μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·
Εἴσατο δ', ὡς ὅτε τε ῥινὸν σὺν ἠερόεντι πίτνῳ.
Τόνδ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων Ἐνοσίχθων,
Τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ
Πόντον ἐπιπλείων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν,
Ὤ πόποι, ἦ μάλα δὴ μεταβήσεται θεοὶ ἄλλως
Ἀμφ' Ὀδυσῆι, ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος·
Καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθα οἱ αἶσα
Ἐκφυγέειν μέγα πεῖρας ὀιζύος, ἣ μιν ἰκάνει·
Ἀλλ' ἔτι μὲν μιν φημὶ ἄδην ἐλάσαι κακότητος.
Ὣς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,

Etenim ipsam jusserat Calypso, diva dearum,
Ponto-navigare ad sinistram manum habentem.
Septendecim quidem navigabat dies iter faciens marinum,
Octodecimâ verò apparuerunt montes umbrosi
Terræ Phæacum, quâ proximum iter erat illi:
Apparebat verò, veluti scutum in obscuro ponto.
Hunc ex Æthiopum terrâ rediens potens Neptunus
E longinquo ex Solymorum montibus conspexit; visus enim ei erat ei
Pontum navigans: hic ergò effervbuit corde vehementius:
Movensque caput ad suum dixit animum,
" O Dii, profectò jam consultârunt dii aliter
" De Ulysse, cùm ego apud Æthiopas essem:
" Atque adeò Phæacum terræ prope est: ubi ei fatum est
" Effugere magnam meram ærumnarum, quæ ipsum occupant.
" Verum adhuc sum puto satis miseriarum subiturum.
Simo quamvis collegit nubes, & commovit pontum,

ΣΧΟΛΙΑ.

276. Τὼ γὰρ δὴ μιν.] Ποδὸς πάντη γὰρ δὴ αὐτόν.

277. Ποντοπορευέμεναι.] Πρὸς τὸ ἐπλάσατο ἀφηνιάζοντα καὶ πλέειν.

280. Ἄγχιστον δέ.] Τὸ ἐγγύτερον.

281. Εἰσατο δ' ὡς ὅτε ῥινόν.] Εἰ μὲ ῥινὸν ἀναγνωστέον ἴσως, ἐφάνη, ὡς ἀσπὶς, ὁ ἐστι βύσσα· εἰ δὲ ἐρινὸν, ἴσως συκέα· οἱ δὲ λέγουσιν Ἰλυρικὸς ἔρινον λέγειν τὸ *ἀχλὸν· ἐφάνη δὲ, ὡς ἀχλὺς, ὑγρὰ. Εἰσατο. Ἐφάνη, ἴδιξεν.

283. Σολύμων.] Σολυμὸς ὄρη τῆς Πισιδίας.

285. Κάρη.] Τὸ νοερὸν, τὸ φρενικόν. Προτὶ ὃν] Πρὸς τὸν ἑαυτοῦ. Μυθήσατο.] Εἶπεν.

286. Μεταβήσεται.] Μετάγνωσιν.

289. Πείρας.] Ἢ τὸ τέρας, τὸ τέλος· ἢ τὸ λυπηρὸν καὶ ἀνιαρόν.

290. Ἄδην.] Λήθην. Ἐλάσαι κακότητος.] Κόρον σχεῖν τῶν κακῶν.

291. Σύναγεν νεφέλας.] Πρὸς ἀνθρώπους πάντες πάντων ἐξηπάτηνται.

NOTÆ.

283. Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ) *Florentin. Hervagian. Stephan. Castellion. Elzevirian.* Edittt. ἴδεν habent, non sine Versûs detrimento: Legendum ἴδην, ut *Louvaniana, Spondaniana* & *Romana Eustathii*; quare *Henr. Stephan.* debuit filtrem inter *Var. Lect.* hanc quoque agnoscere. *Solymi* autem Populus *Lyciæ* conterminus, ut *Pindari* Schol. ait. ad Olympionic. 13. v. 109. à Monte *Solymo*, alias dicti *Pisidæ, Plinio* & *Stephano*. Vid. *Strabon.* & *Herodor.* l. 1. c. 173. *Eustath.* p. 1. 489. lin. 7.

288. Καὶ δὴ Φαιήκων γαίης χεδὸν) Ἰστέον, Ὀδυσεύς ἐστιν. Genitivus & Dativus ad χεδὸν refertur, hic potiùs γαίῃ legendum, quam γαίης ob σ' sequens in χεδὸν. Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

281. *Ἀχλὸν, pro corrupto ἀρχὴν, vidit hic olim ponendum *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Editione, p. 66. quod & sequentia *Scholii* verba confirmant: etiam, ut nunc video, Duo MSS. nostra; quare ἀρχὸν rejicio. Lego, ἐρινὸν, pro ἐρινεὸν, & ἔρινον, pro ῥινὸν ex *Hesychio*, Ἔρινον) Νέφος.

291. *Scholii* hujus verba per se satis obscura, ità explico. Meretur animadversionis, quomodo *Neptunus* dicatur συνάγειν νεφέλας, cùm *Jupiter* sit proprie νεφεληγερέτης; *Scholiastes* ait, Πρὸς ἀνθρώπους, οἱ πάντες ἀεὶ

VARIÆ LECTIONES.

278. Ἑπτακαιδέκατον) γρ. ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα.

281. Ὡς ὅτε ῥινὸν) γρ. ὡς ὅτ' ἐρινὸν, *Br. Schol.* Vid. Not. in *Textum.*

283. Ἴδεν) γρ. εἶδεν, vid. Not. in *Textum.*

284. Ἐπιπλείων) γρ. ἐπιπλώων, *H. Steph.*

288. Γαίῃ χεδὸν) γρ. γαίης χεδὸν, γαῖα χεδόν. Nam γαίη nusquàm in *Nominat.*

289. Πείρας) γρ. πεῖρα, *H. Steph.*

290. Φημὶ ἄδην) γρ. φήμ' ἄδδην. vid. ad ε'. v. 203.

Χερσὶ

Χερσὶ τέλασσαν ἐλάν· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
Παντοίων ἀνέμων· σὺν δὴ νεφέεσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμῶ ἠ πόντον· ὀρώρει δ' ἠερόθεν νύξ.
Σὺν δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἔπεσε, Ζέφυρός τε δυσαὴς,
Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα ἠ φίλον ἦτορ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
Δείδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
Ἣ μ' ἔφαθ' ὃ πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Οἷσιν νεφέεσι στείρη ὑράνιον εὐρὺν
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
Παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἶπυς ὄλεθρος.
Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, ἠ τετράκις, οἵ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν ἠ πότμον ἐπισπεῖν
Ἤματι τῷ, ὅτε μοὶ πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα

Manibus tridente captò: omnes verò concitavit procellas
Omnium ventorum; nubibus utique operuit
Terram simul & pontum; ingruebat adeò à cœlo nox.
Unà Eurusque Notusque ruebat, Zephyrusque vehemens,
Et Boreas frigidus, ingentem fluctum provolvens.
Et tunc Ulyssis solvebantur genua & amicum pectus;
Trifariatusque dixit ad suum magnanimum animum,
" Heu me miserum, quid mecum tandem fiet?
" Vereor, ne jam omnia dea vera dixerit,
" Quæ me dicebat in mari, priusquam in patriam terram pervenirem,
" Dolores impleturum esse: ea certè nunc omnia perficiuntur.
" Qualibus nubibus coronat cælum Iatum
" Jupiter! commovitque mare! ingruunt verò procellæ
" Omnium ventorum: nunc mihi repositum certum exitium.
" Ter beati Græci & quater, qui quondam perierunt,
" Trojâ in latâ, Atridis gratificantes.
" Utinam ego debuissem mori, & fatum assequi
" Die illo, quando mihi plurimi ferratas hastas

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

192. Τέλασσαν ἐλάν.] Εὐφεμιστῶς εἶπε τὸ κινῆσαι· φόβημα γὰρ εἶχεν ἀκούειν. Ὀρόθυνεν.] Ἐπέτεινε, συνήγαγε.

194. Ὀρώρει.] Ἐκινεῖτο, πεφορμᾶτο. Νύξ.] Σκότος.

295. Δυσαὴς.] Δύσπνους, ἢ λίαν δυσμῶν πνέων· ἢ διπλῶς καλῶ τὸ πνεῖν· καὶ γὰρ ἀναψύχει τοὺς αἰθριάσαντας.

296. Αἰθρηγενέτης.] Αἰθρίαν καὶ εὐδίαν ποιῶν· ἢ αἰθέρα ποιῶν, ὅ ἐστι πάχος.

297. Λύτο.] Ἀντὶ τοῦ, ἐλύθη.

299. Δειλὸς.] Δείλαιος, δυστυχής. Τί νύ μοι μήκιστα γένηται;] Τίνα μοι τύπτων δύναται χεῖρα μείζονα κακὰ πῆξαι ἢ ἀφελέσθαι; πῶς μοι τύπτων δύναται μείζω χεῖρα κακὰ; Μήκιστα.] Μείζονα.

301. Ἔφατο.] Εἶπεν.

302. Ἀναπλήσειν.] Ἀναπληρώσειν.

303. Οἷσιν.] Ὁπτίοις. Περιστέφει.] Περιλαμβάνει, περικαλύπτει.

304. Ἐπισπέρχουσι.] Καππείγουσι.

305. Νῦν μοι σῶς αἶπυς ὄλεθρος.] Τοῦτό ἐστιν, ἀντὶ τοῦ, θανοῦμαι. *Σῶς.] Νημερτής.

307. Χάριν φέροντες.] Χαριζόμενοι.

N O T Æ.

297. Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα) *Livius Andronicus* in *Odysseâ*. Igitur demùm *Ulyxi* cor fixit præ pavore. Vid. *Servium* in Æn. l. 1. v. 96. Vid. ad δ'. v. 703. ubi *Meibomii* Lectio explosa.

306. Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ ἠ τετράκις) Hos Versus à Puero *Corinthio* Patriæ suæ superstiti prolatos *Memmio* Victori lacrymas excussisse, memorat *Plutarchus*. *Virgil.* Æn. 1. v. 98. O terque quaterque beati, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

πάντων ἰσχύειν ἔχουσιν. Ità *Minerva* in *Græcos* ex Trojâ redeuntes fulmine usa est. *Pallasne exurere classem Argivûm*, &c.

299. Τί νυ βέομαι, lego ex *Homer.* χ'. v. 431. non obstante MSto & Codd. *Impress.* qui legunt βίομαι.

305. Νῦν μοι σῶς αἶπυς ὄλεθρος) Τοῦτό ἐστιν, ἀντὶ θανοῦμαι, ita ex Ms. *Σῶς, νημερτὴς, & hoc ex *Aloys.* MS.

VARIÆ LECTIONES.

295. Τ' ἔπεσε) χρ. τ' ἔπεσεν, & τὲ πέσε, *H. Steph.* Ibi. Δυσαὴς) χρ. δύσπνους, *Br. Schol.* ut per διπλῶς, &c. patet.

297. Λύτο) χρ. λῦτο, vid. ad δ'. v. 703.

299. Τί νυ) χρ. πίνα, *Br. Schol.* Ibid. Μήκιστα) χρ. μηκίστη, *Br. Schol.* & MS. GC.

308. Ὡς δὴ) χρ. ἐ δὴ, *H. Steph.*

Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.
Τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μὴ κλέος ἦρον Ἀχαιοί.
Νῦν δέ με λυγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Ὡς ἄρα μὴν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα καὶ ἄκρης,
Δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δ' ἀχλὺν ἐλέλιξεν.
Τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πιδάλιον δὲ
Ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἰστὸν ἔαξε
Δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
Τηλοῦ δ' ὃ σπεῖρον ἀπίκεον ἔμπεσε πόντῳ,
Τόνδ' ἄρ' ὑπόδρυχα θῆκε πολὺν χρόνον· οὐδὲ δυνάθη
Αἶψα μάλ' ἀναχθῆναι, μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς·
Εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ·
Ὀψὲ δὲ δή ῥ' ἀνέδυ, τὸ μάλος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην
Πικρὴν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς σχεδίης ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
Ἀλλὰ μετορμηθεὶς ἐν κύμασιν, ἐλλάβεθ' αὐτῆς·
Ἐν μέσσῃ δ' ἧστο, τέλος θανάτοιο ἀλεείνων.
Τὴν δ' ἐφορῷ μέγα κῦμα κατ' ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
Ἀμπεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχονται·
Ὡς τὴν ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.

" Troës contorferunt circa Achillem mortuum;
" Tum fortitus essem parentalia, & meam gloriam celebrassent Græci:
" Nunc me tristi morte decretum est perire.
Sic certe ipsum loquutum pepulit ingens fluctus a vertice,
Horrendum irruens, invertitque prorsus ratem.
Longe verò a rate excidit, clavúmque
Ex manibus projecit, medium verò malum ei fregit
Horrenda commixtorum ventorum irruens procella.
Longe itaque velum & antenna incidit ponto,
Illum sub aquâ detinuit longo tempore; neque potuit
Valdè statim emergere, magni sub fluctûs impetu:
Vestes enim gravabant, quas illi præbuerat diva Calypso.
Tandem tamen emersit, & ex ore evomuit salsuginem
Amaram, quæ ei copiosa à capite defluebat.
Sed neque sic ratis oblitus est, tametsi afflictus,
Verùm impetu facto in fluctibus apprehendit eam;
In medio autem sedit, finem mortis effugiens.
Hanc terebat ingens fluctus per undarum impetum huc atque illuc.
Quemadmodum quoties autumnalis Boreas fert spinas
Per campos, dentes autem invicem cohærent:
Sic illam per mare venti ferebant huc atque illuc.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

310. Περὶ Πηλείωνι θανόντι.] Ἴσως ἀφ' τῷ Θέτιν, ἢ Ἀχιλέως ἐμνήσθη.

311. Τῷ κεν.] Οὕτω δ' ἄν. Ἔλαχον.] Ἔτυχον, ἠξιώθην. Ἦρον.] Διέφθειραν, διεσύρισαν.

312. Λυγαλέῳ.] Ἀδίξῃ, ἢ ἀδυσώπητῳ, ἢ τῷ δι' ὕδατος. Εἵμαρτο.] Πέπρωτο. Ἀλῶναι.] Ἀποθανεῖν.

313. Ἔλασεν.] Ἔπαισεν, ἐνέκρυσεν, ἔπληξεν. Κατ' ἄκρης.] Καθ' κεφαλῆς· ἢ αντὶ τοῦ ὅλου· καὶ γὰρ, κατ' ἄκρας πόλιν εἶπεν, φησὶ.

314. Ἐλέλιξεν.] Ἔσεισεν.

316. Προέηκεν.] Ἀφῆκεν, ἐξέλασεν.

318. Σπεῖρον.] Νῦν τὸ ἄρμενον.

319. Ὑπόδρυχα.] Ὑποβρύχιον· βάλλει δὲ λέγειν τὸ καταδυόμενα εἰς τὸ ὕδωρ.

320. Ἀναχθῆναι.] Ἦτοι ἀνῦξαι, ἢ ἀνελθεῖν.

323. Κρατὸς.] Κεφαλῆς. Κελάρυζεν.] Μᾶλλον ἔρρει.

324. Τειρόμενός περ.] Καὶ καταπονούμενος.

325. Ἐλλάβεθ'.] Ἐπλάβετο, κατέσχεν.

326. Τέλος θανάτοιο.] Τὸ θανάτου.

327. Κατὰ ῥόον.] Κατὰ τὸ ῥεῦμα.

328. Ὀπωρινὸς.] Ὁ ἐν τῷ καιρῷ τῆ ὀπώρας, ὅ ἐστιν ἐν τῇ δεῖξαι πνέων. Φορέῃσι.] Φέροι, κυφίζοι.

329. Ἔχονται.] Ἀντέχονται.

N O T Æ.

323. Κελάρυζεν) Ità *Textum* restituo, ità olim *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana* &c. *H. Stephanus* κελάρυσε, per errorem prieli, & multa ejusmodi; hinc alii usque ad *Elzevir.* &c.

325. Ἐλλάβεθ' αὐτῆς) Vid. ad *Iliad. ε'.* v. 83. & ad *Odyss. η'.* v. 145. Ἐλλάβεθ', *Br. Schol.*

329. Ἀμπεδίον) *H. Steph.* ἀν πεδίον, nè notatâ aliâ *Lectione*; cùm tamen *Florentina* omnium vetustissima legat ἀμπεδίον, ut & *Aldina* & *Eustath.* & in sequenti Versu ἀμπέλαγος, quæ vera est *Lectio*, & in *Iliade* ferè perpetua, ut ad *Iliad. ε'.* v. 87.

330. Ἀμπέλαγος) Vid. ad Not. præcedent.

Variæ Lectiones.

323. Πολλὴ) γρ. πολλόν. *H. Steph.* *Ibid.* Κελάρυζεν) γρ. κελάρυσεν, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum.*

329. Ἀμπεδίον) γρ. ἀν πεδίον, vid. Not. in *Textum.*

330. Ἀμπέλαγος) γρ. ἀν πέλαγος, vid. ut supra.

Ἄλλοτε

Ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
Ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.
Τόνδε ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἦεν βροτὸς αὐδήεσσα,
Νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξ ἔμμορε τιμῆς.
Ἣ ῥ' Ὀδυσῆι ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα,
Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης.
Ἵζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον,
Κάμμορε, πίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
Οὐ μὲν δή σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,
Εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς, σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
Κάλλιπ'· ἀτὰρ χείρεσσι νέων, ἐπιμαίεο νόστου
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
Τῇ δ' τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι

Interdum quidem Notus Boreæ objectabat, ut ferret,
Interdum vero rursus Eurus Zephyro cessit, ut persequeretur.
Hunc vidit Cadmi filia, pulchris-talis Ino,
Leucothea, quæ antè quidem erat mortalis terrestris;
Nunc vero maris in fluctibus deorum sortita erat honorem.
Hæc Ulyssem miserta erat vagabundum, dolores habentem;
Mergo verò assimilis volatu emersit è gurgite,
Seditque in rate, & ipsum sermone alloquuta est,
" Infelix, quid tibi sic Neptunus terram concutiens
" Iratus est ferociter, quòd tibi mala multa ingerit?
" Nequaquam tamen te perdet, licet hoc summoperè studens.
" Sed certè sic fac, videris mihi non desipere,
" Vestibus his exutis, ratem ventis ferre
" Derelinque; cæterùm manibus natans quære reditum
" Ad terram Phæacum, ubi tibi fatum est effugere.
" Accipe etiam hanc victam & sub pectore extendas

ΣΧΟΛΙΑ.

331. Προβάλεσκε.] Προεβάλετο, ἔθηϊ.

332. Εἴξασκε.] Παρεχώρει.

333. Τόνδ' ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ.] Ἐλεεῖ αὐτὸν, ὡς ἀνθρωπον· ἡμεῖς δὲ, Ἰνὼ, ἣ ὅπ ἦν φιλογύνης ὁ Ὀδυσσεὺς· ἢ ὅτι τὰ Ἀθήναζε ἐδυστύχησεν· οὐκ εἰκαίως δὲ τῇ Ποσειδῶνι. Καλεῖται γὰρ οἶδεν, ὅτι δεῖ σωθῆναι αὐτόν. Καλλίσφυρος.] Καλὰ σφύρα ἔχουσα, ἃ ἐπὶ ποδῶν.

334. Λευκοθέη.] Λευκοθέα καλεῖται ἡ Ἰνὼ, ἀπὸ τῆς θεᾶσθαι, ὅ ἐστι δραμεῖν, ἀφὰ τῆς λεγομένης Λευκοῦ πόλεως τῆς Μεγαρέων. Αὐδήεσσα.] Ἦτοι ἀφθέγκτης ἀφὰ τοῦ συμβάντος· ἢ ἐπὶ οἱ ἀνθρωποι φωνήεντες ἀφὰ τὰ ἄλλα ζῶα· Πρὶν ἐδήεσσα | Ἢ ἐπίγειος ποτε.

335. Ἐξέμμορε τιμῆς.] Μοῖραν ἔχει τιμῆς.

337. Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ.] Σὺν τῷ ν γραπτέον,

Tu verò hoc velum sub pectore extendas

ΝΟΤΑΕ.

334. Ἣ πρὶν μὲν ἦεν βροτὸς αὐδήεσσα) Quùm neque θεὸς ἦσα, αὐδῆς ἐστερέσκετο, ut mox videbimus, suspicor hoc certè loco legendum, ἐδήεσσα, quam vocem *Br. Schol.* per τὸ ἐπίγειον exponunt. Hæc sane *Lectio* semper inter *Var. Lect.* numeratur, quoties in *Textu* αὐδήεσσα legitur; & ubi de Dea inferiori dicitur, ut de *Circe*, *Calypsone*, & hâc *Leucothea*, videtur ideò dici; quòd hæ Deæ non utique *Cœlestes* essent, verùm *Terrestres*, aut certè *sublunares*: quare ἐδήεσσα non est hic prorsus nihili habenda. Vox enim αὐδήεσσα æquè ad Cœlestes Deas refertur; quod semel hic monco: est αὐδήεις, qui

VARIÆ LECTIONES.

333. Τόνδε ἴδεν) γρ. τόνδ' εἶδεν, *H. Steph.*

334. Αὐδήεσσα) γρ. ἐδήεσσα, *Br. Schol.* vid. Not. in *Textum*.

335. Θεῶν ἐξ ἔμμορε) γρ. θεᾶν ἐξέμμορε, *Florentin. Lovan.* & *Br. Schol.*

337. Ποτῇ) γρ. ποτὶ, *Eustath.* MSS. *GC.* & *Aloysii*, *Br. Schol. H. Steph.*

338. Πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον) γρ. καί μιν ἔπεσσι μύθου ἔειπε, *Florentin. Lovan. Aldin.* & *H. Steph.*

342. Ἔρξαι) γρ. ἔρξον, *H. Steph.*

346. Στέρνοιο) γρ. στέρνοισι, *H. Steph.*

Ἄμβροτον· οὐδέν τοι παθέειν δέος, οὐδ' ὀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐράψεαι ἠπείροιο,
Ἄψ ὀπόδυσάμενος καλέειν εἰς οἰνοπα πόντον,
Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ὀπὸ νόσφι τεραπέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
Αὐτὴ δ' ἂψ ἐς πόντον ἐδύσαλο κυμαίνοντα,
Αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγώ, μήτις μοὶ ὑφαίνηται δόλον ἄλλον
Ἀθανάτων, ὅτε μὲ σχεδίης ὀπολεῦσαι ἀνώγει.
Ἀλλὰ μάλ' αὖτως πείσομ· ἐπεὶ ἥκιστα ὀφθαλμοῖσι
Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοὶ φάτο φύξιμον εἶναι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·
Ὄφρ' ἂν μοι κεν δέρατ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
Τόφρ' αὐτῇ μιμνέων καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδίην διὰ κῦμα πνάξῃ,
Νήξομ'· ἐπεὶ οὐ μοὶ πάρα φαινομένη ἀμείνων.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ὦρσεν ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινόν τ', ὀγαλέον τε, κατηφέα· ἤλασε δ' αὐτόν.
Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα πνάξῃ

" Immortalem, neque tibi sic pati timor, neque per te.
" Porrò postquam manibus contigeris littus,
" Rursus resolvens projice in nigrum pontum,
" Longe à continente, ipse insuper seorsum aversus iis.
Sic utique loquuta dea vittam dedit;
Ipsa verò rursus in pontum ingressa est fluctuantem,
Mergo adsimilis; nigerque ipsam fluctus obtexit.
Cæterum ipse hæsitabat perpessitius divus Ulysses,
Ingemiscensque dixit ad suum magnanimum animum,
" Heu mihi, ne quis mihi struat dolum alium
" Immortalium, quando me à rate descendere jubet.
" Veruntamen minimè parebo; quoniam longe ab oculis
" Terram ego vidi, ubi mihi dixit effugium esse:
" Sed sic faciam, videtur verò mihi esse optimum:
" Quamdiù sanè ligna in compagibus compacta perstiterint,
" Tamdiu hìc manebo & sustinebo dolores patiens:
" Cæterùm postquam mihi ratem fluctus discusserit,
" Natabo; nam nihil est in promptu excogitare commodius.
Dum ille hæc cogitabat in mente & in animo,
Excitavit ingentem fluctum Neptunus terræ-quassator,
Horrendúmque, gravem, & excelsum: impulit etiam ipsum.
Veluti autem ventus vehementer-spirans palearũ arcervum conquassat

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

348. Ἐφάψεαι.] Ἐπιλάβῃ.
350. Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου.] Ἵνα μὴ τὸ κῦμα ὀκβράσσῃ.
356. Ὑφαίνηται.] Καζασκευάζῃ.
358. Πείσομαι.] Πειθήσομαι.
359. Φύξιμον.] Φάσκτόν.
360. Ἔρξω.] Πράξω.
361. Ἀρήρῃ.] Ἥρμοσται.
364. Νήξομαι.] Κολυμβήσω. Οὐ μὴν τι πάρα φαινομένη ἀμείνων.] * Τάχα κρεῖττόν ἐ μὴ πάρεστι νοῆσαι.
365. Ὦρμαινε.] Διενοεῖτο.
367. Κατηφέα.] Ὑψηλὸν, ἐπισημασμένον καὶ κατακαλύψαν αὐτόν.
368. Ζαὴς] Μεγάλως πνέων, πολύπνους. Ἠΐων.] Ἀχύρων, παρὰ τὸ εἶναι ἐν φέρειν τὰ χύσεις τὸ ἄχυρον. δηλοῖ δὲ καὶ βραμάσθαι καὶ ἰφόδια· Θημῶνα.] Σωρόν.

N O T Æ.

humanâ voce præditus, articulatè loquitur, ut ζ'. v. 125. Item *Canorus*, ut *Hesiod.* Μουσάων, αἵ τ' ἀνδρὸς πολυφραδέος πηγῆσι, Θύσπιον, αὐδήεντα.

365. Ἕως ὁ) *Amphibrachys*, loco *Spondæi*, aut *Dactyli*, ut ad *Iliad.* α'. v. 193. Vid. ad *Var. Lect.*

368. Ἠΐων) Hæc vox ἀσυναίβως consideranda, τετσυλλάβως scribenda, ut v. 266.

NOTÆ IN SCHOLIA.

364. Οὐ μὴν τι πάρα φαινομένη ἀμείνων) * Τάχα κρεῖττόν ἐ μὴ πάρεισι νοῆσαι. Hæc Verba cùm in *Aloysii* essent MSto, pleniùs exhibui *Textum*, ut utrinque essent Paria.

VARIÆ LECTIONES.

356. Ἄλλοι) γρ. αὖτι, *Florent. Aldin.* & *H. Steph.*
359. Φύξιμος) γρ. Φεύξιμος, MS. GC. & MS. *Aloysii.*
365. Καὶ κατὰ θυμὸν) γρ. δῖος Ὀδυσσεύς. *Roman.*

Editt. & *H. Steph.* Cætera, ut nos.
366. Ὦρσεν ἐπὶ) γρ. ἆρσε δ' ἐπὶ, tum verò τὸ ἦ παρέλκει, Omnes ferè Codd.

Καρφα-

Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
Ὡς τὰ σύεσσα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαίνε, κέλητ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
Εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
Αὐτίκα δ' ἐν κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν·
Αὐτὸς δ' πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
Νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δὲ κρείων Ἐνοσίχθων,
Κινήσας δ' κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν,
Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἁλόα κῦτ' πόντον,
Εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης·
Ἀλλ' ὦδ' οὔ σε ἔολπα ὀιόσεσθαι κακότητος.
Ὡς ἄρα φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
Ἵκετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ἄλλ' ἐνόησεν·
Ἤτοι τοὺν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
Παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ βυσσήεσσαν ἆπαντας·
Ὧρσε δ' ἐπὶ πρυμνὴν Βορέην, προτὶ δὲ κύμαθ' ἔαξεν,
Ἕως ὅγε Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
Διογενὴς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο δ' ἤματα κύματι πηγῷ
Πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κεφαλὴν προτιόσετ' ὀλέθρου.

Aridarum, quas quidem dissipat alias aliò;
Sic ipsus tabulata longa dispersit; porrò Ulysses
In unum lignum conscendit, celeren ut equũ *divaricat. tibiis* impellens:
Vestes verò exuit, quas ei præbuit diva Calypso.
Statimque vittam sub pectus extendit;
Et ipse pronus in mare cecidit, manus extendens,
Natare cupidus; vidit verò potens rex Neptunus,
Movénsque caput ad suum loquutus est animum,
" Sic nunc mala plurima passus errasper mare,
" Donec ad homines à-Jove-nutritos accedas;
" Sed neque sic te spero floccifacturum ærumnas *tuas*.
Sic certè loquutus impulit pulchricomos equos;
Perveniteque ad Ægas, ubi ei inclytæ ædes sunt.
Cæterùm Pallas, filia Jovis, alia cogitavit;
Atque aliorum ventorum obstruxit vias;
Quiescere verò jussit, & consopiri omnes:
Excitavit tamen velocem Boream, cùm fluctus priùs fregerat,
Donec ipse Phæacibus rei-nauticæ studiosis misceretur
Inclytus Ulysses, morte & fato evitato.
Hic duas noctes, duósque dies in fluctu nigro
Errabat: sæpéque ei cor ante oculos proponebat mortem.

ΣΧΟΛΙΑ.

369. Καρφαλέων.] Ξηρῶν. Διεσκέδασεν.] Διεσκόρπισεν. Ἄλλυδις ἄλλη.] Ἄλλα ἀλλαχόσε.

371. Κέλητ' ὡς ἵππον.] Ὡς κέλης, ὃ ἐστιν ὁ ἄζυγος ἵππος. Βαίνε.] Περιέβαινεν. Κέλητα.] Μόνον ἵππον.

372. Ἐξαπέδυνεν.] Ἀπεδύσατο.

374. Πρὸς ἡμᾶς.] Ἐπὶ σωτηρίαν.

375. Νηχέμεναι.] Νήχεσθαι, κολυμβᾶν.

377. Ἁλόα.] Πλεῖν

379. Ὀιόσεσθαι κακότητος.] Ἐξαπλήσειν τὴν κάκωσιν, ἢ μίμψεσθαι.

381. Αἰγὰς] Πόλιν τῶν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ νῆσον φασὶ τὴν Εὐβοίας, ἱερὰν Ποσειδῶνος.

383. Κατέδησε.] Κατέσχεν, ἔπαυσεν. Κελεύθους.] Νῦν τὰς πνοάς.

385. Κέαιπόν.] Ταχὺν, ἢ ὀξύν. Πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν.] Κατέαξε τὰ τῶν ἄλλων ἀνέμων κύματα· ἐπιφέρει δὲ, μιγάλα ὑπὸ κύματος ἀρθέντα.

388. Πηγῷ.] Οἱ μὲν γλαυκογεφύροι, μέλαινι δὲ ἰσχυρῷ· πηγὴ δὲ γαληναίῳ· κρεῖσσον δὲ, σύπαγεῖ καὶ σύστροφοι ἐκ σύμπηξιν.

389. Πλάζετο.] Ἐπλανᾶτο, ἐφοσπίλαζε τῇ γῇ. Προπόσεσθ' ὀλέθρου.] Ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ φαντασίας ἐφέρετο τῷ ἑαυτοῦ ἀπόλεσιν.

NOTÆ.

371. Κέλητ' ὡς ἵππον ἐλαύνων) De *Celete* Equo, Nos plura, *Fin.lar.* Prælect. IX. ferè ad finem.

NOTÆ IN SCHOLIA.

383. *Ἔπαυσεν) Pro ἔπαισεν lego, ex MSS.

385. Vocem *ἀνέμων, quæ hactenùs desiderabatur, restituo, ex *Eustath.* fol. 1544. lin. 43. Ἤτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους, τουτέστι, κύματα ὑπ' αὐτῶν ἐμφθέντα, καὶ πνοὰς αὐτῶν· μόνον τὸν Βορέαν εἴασεν ἔτι πνέειν. Confer ipsum *Poet.* v. 383.

389. Γὰρ, pro καὶ, lego.

VARIÆ LECTIONES.

369. Ἄλλη) γρ. ἄλλα, vid. Not. in *Schol.* ad v. 71.

385. Κύματ' ἔαξεν) γρ. κύματα ἄξεν, *Dionys. Halic.* Vit. *Hom.*

386. Ἕως ὅγε) γρ. ἕως ἂν, *H. Steph.* & ὡς ὅτε.

388. Δύο δέ) γρ. δύο τ', *H. Steph.*

Ἀλλ'

390 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη· ὁ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν,
Ὀξὺ μάλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
Ὡς δ' ὅταν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσι φανείη
395 Πατρὸς, ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατερὰ ἄλγεα πάσχων,
Δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
Ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ὡς Ὀδυσῆι ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη·
Νῆχε δ', ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·
400 Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσι θαλάσσης·
Ῥόχθεε γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
Δεινὸν ἐρευγόμενον· εἴλυτο δὲ πάντ' ἀλὸς ἀχνῇ·
Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπίωνες,
405 Ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν, σπιλάδες τε, πάγοι τε.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι· ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι

Sed quando jam tertiam diem pulchricoma adduxit aurora,
Deinde tunc ventus quidem quievit, atque serenitas
Erat tranquilla; ipse verò propè conspexit terram,
Valdè acute prospiciens, à magno fluctu levatus.
Ut autem desiderata vita filiis appareat
Patris, qui morbo decumbit immensos dolores patiens,
Diù contabescens, infestus autem ei ingruit deus;
Optatò quidem hunc dii à morbo liberârunt:
Sic Ulyssi optatò apparuit terra & sylva.
Natabat verò, nitens pedibus continentem conscendere;
Sed cùm tantum abesset, quantum auditur clamans,
Illicò sonitum audivit ad scopulos maris,
Murmurabat enim ingens fluctus ad aridam continentis
Horrendùm eructans, obducta verò erant omnia maris aspergine:
Non enim erant navium portus capaces, neque secessus,
Sed littora projecta erant, scopulique saxaque.
Tunc Ulyssi soluta sunt genua & charum cor,
Ingemiscensque dixit ad suum magnanimum animum,
" Heu mihi; postquam terram insperatam dedit videre

ΣΧΟΛΙΑ.

391. Νηνεμίη.] Ἥσυχος, χωρὶς πνοῆς.
393. Ἀρθείς.] Ἐπαρθὶς, κυφωθείς.
394. Βίοτος.] Βίος, ζωή.
395. Κραπεφ.] Ἰσχυρῶς. Ἄλγεα.] Νῦν ὀδύνας.
396. Ἔχραε.] Ἐπέσκηψεν, ἢ ἐπιβάρησεν, ἢ μᾶλλον ἐπῆλθεν.
397. Κακότητος.] Τῶ κινδύνῳ τῶ ἴσου.
398. Ἀσπαστὸν.] Ἐπιθυμητὸν.
399. Νῆχε.] Ἐνήχετο, σκολύμβα.
400. Ἀπῆν.] Ἀφειστήκει. Ὅσσον τε γέγωνε βοήσας.] Ὡσεὶ ἐξάκουσον φωνοῦντα βοήσαντα.
401. Σπιλάδεσσι θαλάσσης.] Ὑφάλοις πέτραις.
402. Ῥόχθεε.] Ποῖον ἦχον ἀπιτελεῖ. Ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.] Πρὸς τὸ ξηρὸν τῆς γῆς· λέγει δὲ τὸ πετρῶδες τῆς ἀκτῆς.
403. Ἐρευγόμενον.] Μετὰ ἤχου ἀποβάλλον, * ἐκβρασσόμενον. Εἰλυτο.] Ἐκαλύπτετο. Ἀλὸς ἀχνῃ.] Τῷ λεπτομερεστάτῳ δὲ ἀφρῷ, ἢ τῇ ἀναθαρσίᾳ.
404. Νηῶν ὄχοι.] Οἱ στωϊκῶντες τὰς ναῦς· ἢ ἐφ' ὧν ὀχοῦνται καὶ ἀναπαύονται αἱ ναῦς. Ἐπίωνες.] Οἱ ἀνάρμοι σκέπαι ἔχοντες τόπους· ἢ αἱ ἐξοχαὶ ἢ οἱ πλατεῖς αἰγιαλοί.
405. Ἀκταὶ.] Ἐξοχαί. Προβλῆτες.] Αἱ προβεβληκυῖαι τῆ θαλάσσης πέτραι. Σπιλάδες.] Αἱ διαχυμαίνουσαι ἢ κεκοιλασμέναι πέτραι, ὑπὸ τῆς πλήξεως τῶν κυμάτων. Πάγοι.] Οἱ ὀξεῖς τόποι, αἱ πετρώδεις ἐξοχαὶ, ἢ εἰς ὕψος ἀνέχουσαι πέτραι, ἀναπεφυκότες τόποι.
408. Ἀελπέα.] Ἀνέλπιστον.

NOTÆ.

402. Ξερὸν ἠπείροιο) Pro ξερὸν, per *Ionicam* συναλοιφὴν, ut *Anacreon.* v. 1267. ῥιγῶ, pro ῥῖγῶ, & v. 1272. λατὲς, pro λᾶπᾶς.
403. Εἰλυτὸ ϗ πάντ' ἀλὸς ἀχνῃ) Cùm ab omnibus *Scholiastis* ἀχνῃ exponatur, ut *Dativus*, & πάντα sit *Nominativus*, mirum, à Nemine hactenùs scriptum, ut *Dativum*; quod nunc fieri curatum à nobis.
406. Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος) Vid. ad v. 297.

NOTÆ IN SCHOLIA.

403. * Ἐκβρασσόμενον legò, pro corrupto ἐκβαζόμενον, ex 2 MSS.
404. Σκέπαι, pro σκίπωνι, lego, ex *Aloysio.*

VARIÆ LECTIONES.

397 Ἀσπαστὸν) γρ. ἀπὸ πασῶν. *Florent. Lov. H. Steph.*
398. Ὀδυσῆι) γρ. Ὀδυσῆ, ut σ'. v. 157.
403. Ἀχνῃ) γρ. ἄχνη, vid. Not. in *Textum.*
406. Λύτο) γρ. λῦτο, vid. suprà, ad v. 297.

Ζεὺς,

Ζεὺς, ᾧ δὴ τόδε λαῖτμα ἀφαλμήξας ἐπέρησα,
Ἔκβασις ὅππη φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε·
Ἔκτοθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
Βέβρυχεν ῥόθιον, λιστὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
Ἀξυβαθὴς δὲ θάλασσα· ᾧ ὅππως ἐπὶ πόδεσσι
Στήμεναι ἀμφοτέρῃσι, ᾧ ἐκφυγέειν κακότητα,
Μήπως μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι προπὶ πέτρῃ
Κῦμα μέγ' ἁρπάξαν, μελέη δέ μοι ἔσεται ὁρμή.
Εἰ δέ κ' ἔπι προτέρω παρανήξομαι, ἤν πῃ ἐφεύρω
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης,
Δείδω, μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρέα στενάχοντα,
Ἦ ἔπι μοὶ ᾧ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
Ἐξ ἁλὸς, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
Οἶδα γὰρ, ὡς μοι ὀλώδυσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατ' φρένα ᾧ κατ' θυμὸν,
Τοφλὰδε μὲν μέγα κῦμα φέρεν τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
Ἔνθ' ἂπο ῥινός τε δρύφθη, σύν τ' ὀστέ' ἀράχθη,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀμφοτέρῃσι γὰρ χερσὶν ἐπεσσυμένη λάβε πέτρης,
Τῆς ἔχετο στενάχων, εἷος μέγα κῦμα παρῆλθε.

" Jupiter, atque adeò has undas fulcans penetravi,
" Egreſſus unſquam apparet ex mari cano foras:
" Extra enim laxa acuta, undique etiam fluctus
" Fremit impetuoſus, planáque eminet petra:
" Prope autem profundum mare; & nullo modo licet pedibus
" Conſiſtere ambobus, & effugere malum,
" Ne fortaſſe egredientem jactet ad lapidoſam rupem
" Fluctus magnus abripiens, vanus verò mihi erit conatus.
" Sin adhuc ultrà natabo, ſi alicubi inveniam
" Littoráque obliqua, portuſque maris,
" Vereor, nè me rurſus abripiens procella,
" Pontum in piſcoſum auferat, gravitèr ingemiſcentem;
" Aut etiam mihi & cerus immittat magnum deus
" Ex mari, qualia plurima nutrit clara Amphitrite:
" Novi enim, quàm mihi infenſus eſt inclytus Neptunus.
Dum ille hoc deliberabat in mente & in animo,
Interea ipſum magnus fluctus tulit ad aſperum littus.
Ibi ſanè cutis eſſet lacerata, ſimúlque oſſa fracta,
Niſi in mentem indidiſſet dea cæſia Minerva:
Ambabus igitur manibus irruens apprehendit petram,
Quam amplectebatur ingemiſcens; donec ingens fluctus præteriiſſet.

ΣΧΟΛΙΑ.

412. Βέβρυχεν.] Ἠχεῖ, βοᾷ, βρίμῃ, βρυχᾶται. Ῥόθιον] Ἀπὸ τῆς κινουμένης ὕλης τὸ πραιτόμενον, ἢ ῥοιζῶ φερόμενον, ᾧ ὁρμητικόν. Λιστὴ] Ἡ λεία ᾧ ὁμαλή. Ἀναδέδρομε.] Ἀνατείνει, ἀνέχει εἰς ὕψος.

413. Ἀξυβαθὴς.] Ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς βάθος ἔχουσα.

415. Λίθακι.] Λιθώδη πέτρᾳ. * ὑποπιπλωκυίᾳ τῇ θαλάσσῃ, ἢ ἐξιχνούσῃ.

416. Μελίη.] Μ ταία.

418. Ἠιόνας.] Α καλεῖς. * Παραπλῆγας.] Τὰς ἐκ πλαγίου ᾧ ἀχρὶ αἰπέρου, ἢ ὁμαλὰς τόπους· πλὴς ὃ τὰς ἀπὸ κυμάτων παραπλησομένους λιμένας, ἐπιθαλασσίους.

419. Θύελλα.] Ἀνέμων συστροφή.

420. Σπεράχοντα.] Σπεράζοντα.

422. Ἀμφιτρίτη.] Ἀπὸ δὲ βάλματος ἡ θάλασσα.

423. Ὠδύσατο.] Κεχόλωται, ὠργισται.

426. Ῥινός.] Δέρματος. Δρύφθη.] Ἀπεδάρη, ἐξεστάθη, ἐξέπεσεν. Ἀράχθη.] Συνετρίβη ἢ ἐρράγη.

428. Ἐπεσσυμένη.] Ἐφορμήσας. Λάβε.] Ἐπελάβετο.

429. Σπεράχων.] Σπεράζων.

NOTÆ.

416. Ἔνθ' ἂπο ῥινός π) *Florentina* Lectio, de quâ ad *Var. Lect.* nequaquam ſtabit, niſi vel τὸ rejiciatur, vel prior δ δρύφθη *communis* fiat: alias ῥινὸς admitti poteſt, cum πρὸ καὶ ſubintellecto, ut τὸ ὀστέον quoque; & *Lectio* erit minimè contemnenda; & paulò pòſt, v. 435. Ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

415. * Ὑποπιπλωκυίᾳ, legendo, pro ὑποπιπλωμένῃ, ex 2 MSS.

418. * Παραπλῆγας) Hoc *Scholion* emendo & ſupplco, ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

415. Λίθακι ποτὶ πέτρῃ) γρ. λίθακι ποτὶ πέτρῃ, non æquè bene.

426. Ἔνθ' ἂπο ῥινός π δρύφθη) γρ. ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινὸς π δρύφθη, *Florent. Aldin. Lovan. Hervag.* Vid. Not. in *lextum*. *Ibid.* Σύν τ' ὀστέ' ἀράχθη) γρ. σὺν δ' ὀστέ' ἀράχθη, Edit. *Euſtathii Romana.*

Καὶ

Καὶ τὸ μὲν ὣς ὑπάλυξε· παλιῤῥόθιον δέ μιν αὖτις
Πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
Ὡς δ' ὅτε πωλύποδος, θαλάμης ἐξελκομένοιο,
Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται·
Ὣς τῷ περὶς πέπλῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ῥινοὶ ἀπέλυφθεν· τὴν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
Ἔνθα κε δὴ δύσμορος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
Εἰ μὴ Ἀθηναίης δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κύμαλος ἐξαναδύς, τά τ' ἐξεύγετο ἠπείρονδε,
Νῆχε παρὲξ ἐς γαῖαν ὁρώμενος, εἴπη ἐφεύροι
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατ' ὦμα καλλιρόοιο
Ἷξε νέων, τῇ δή οἱ ἐείσατο κάρτος ἄριστος,
Λεῖος πετράων, ἠδ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
Ἔγνω δὴ ποταμόνδε, καὶ εὐξάμενος κατ' ὀπιπὴν,
Κλῦθι, ἄναξ, ὅστις ἐσσί· πολύλλιτον δέ σ' ἱκάνω,
Φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος εἰπάς.
Αἰδοῖος μὲν τ' ἐπὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἀνδρῶν ὅστις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
Σόν τε ῥόον, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας.

Et hunc sic effugit: revertens autem fluctus ipsum rursus
Percussit irruens, longèque ipsum injecit ponto.
Sicut Polypodis, è suo domicilio extracti,
Acetabulis multi lapilli adhærescunt:
Sic hujus ad scopulum fortibus à manibus
Cutis lacerata erat; hunc verò ingens fluctus obtexit.
Ibi tandem infelix præter fatum obiisset Ulysses,
Nisi prudentiam indidisset cæsia Minerva:
Ex fluctu emergens, quà propellitur ad littus,
Præternatabat in terram circumspiciens, sicubi inveniret
Littoraque fluctibus percussa, portúsque maris:
Sed quando nunc fluvii ad ostia pulchrifluentis
Pervenit natans, ubi ei visus est locus optimus,
Æquabilis & vacuus à petris, & receptio erat à ventis;
Agnovit sanè profluentem, & supplicavit suo in animo,
" Audi, rex, quisquis es; exoptatissimum enim ad te venio,
" Fugiens ex ponto Neptuni minas.
" Venerabilis quidem est etiam immortalibus diis,
" Ex hominibus quicunque venerit errans, quemadmodum ego nunc
" Ad tuum fluentum, tuáque genua accedo, plurima passus.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

430. Ὑπάλυξεν.] Ἐξέφυγεν. Παλιῤῥόθιον.] Παλινόρμητον, εἰς τὰ πίσω φερόμενον, ὑπὸ τῆς ἀντικρυρρίσεως.

431. Ἐπεσσύμενον.] Ἐπιλῦον τὸ κῦμα.

432. Πωλύποδος.] Τῆς ὀκταπόδος· εἶδος γὰρ ἰχθύος ἡ ὀκτάπους. Θαλάμης.] Φωλεᾶς, καταδύσεως.

433. Πρὸς κοτυληδονόφιν.] Πρὸς τοῖς κοτυληδόσι. κοτυληδόνες δέ εἰσιν αἱ τῶν πολυπόδων πλεκτάναι, σκαπίας ἢ * ασθιβόληνας. Πυκιναί.] Πυκναὶ, συνεχεῖς. Λάϊγγες.] Μικραὶ λιθάριαι, ἢ μικραὶ ψῆφοι.

435. Ῥινοί.] Τὰ δέρματα. Ἀπέλυφθεν.] Ἀπεδύθησαν, ἀπεσπάσθησαν, ἀπεξέσησαν.

436. Δύσμορος.] Ἄθλιος.

437. Ἐπιφροσύνην.] Σύνεσιν, ἐπίνοιαν.

438. Ἐξαναδύς.] Ἀναλθών. Ἐρεύγεται.] Μετ' ὄχθου ἔρχεται ἀποπηδήσας.

441. Στόμα.] Τὸ εἴσοδον. Καλλιρόοιο.] Καλὰ ῥεύματα ἔχοντος.

442. Ἷξε.] Ἀφίκετο, παρεγένετο. Χῶρος.] Τόπος.

443. Σκέπας.] Σκέπη.

444. Ἔγνω.] Ἐθαύμασε· ἢ ἤσθετο.

445. Πολύλλιτον.] Πολυλιτανεύθην.

446. Ἐκπάς.] Ἀπειλάς.

448. Ἵκηται.] Ἱκετεύσῃ.

449. Ἱκάνω.] Ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω.

N O T Æ.

445. Κλῦθι, ἄναξ, ὅς' ἐσσὶ) *Florent. Aldin. Lovan.* & *Hervagian.* ὅστις ἐσσὶ legunt, & *Christoph. Vitus*, de *Senario*, c. 2. p. 13. defendit, nescius, ὅπως dici posse πεπλακωμένως, ut notamus ad *Iliad.* γ'. v. 279. Verùm *H. Stephanus* hìc legit, ὅς' ἐσσί.

NOTÆ IN SCHOLIA.

433. Ποτὶ κοτυληδονόφιν) In fine *Scholii*, * ασθιβόληνας, lego, ex MS. GC. pro ασθιβίβληνας.

Variæ Lectiones.

445. Ὅς' ἐσσὶ) γρ. ὅπως, & ὅπη, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Πολύλλιτον) γρ. πολύλλιπες olim in pluribus, verùm *Eustathius*, & *H. Stephan.* Lectionem πολύλλιτον agnoscunt, & *Seberus*, MS. *Schol. Aloysii*, *Br. Schol.* Edit. *Aldin. Hervag.* & *Hesychius*, Senlu etiam postulante.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ὣς φάτ'· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δ' ὑπεῖκα
Πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνιον· ἦ δ' ἐσάωσεν
Ἐς ποταμοῦ πρόχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἀμφω γούνατ' ἔκαμψε,
Χεῖράς τε πλατάγας· ἀλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
Ὠίδησε δὲ πάντα· θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ
Ἂν στόμα τε, ῥινάς τε· ὁ δ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
Κεῖτ' ὀλιγοπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεσπὶ·
Καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν,
Ἄψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· αἶψα δ' ἄρ' Ἰνὼ
Δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
Σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δ' ζείδωρον ἄρουραν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγώ, τί πάθω; τί νύ μοι μήσατο γένηται
Εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,
Μή μ' ἄμυδις πίφῃ τε καὶ ἤλυς ἔέρσῃ,
Ἐξ ὀλιγοπελίης, δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέῃ ἠῶθι πρό.
Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην,

" Verum miſérere, rex, ſupplex enim
tibi eſſe profiteor.
Sic ait; ille continuò ſedavit ſuum
fluentum, continuit & fluctum:
Et ante eum fecit tranquillitatem, &
ſervavit eum
Ad fluvii oſtia: ille verò utrunque
genu flexit
Manúſque fortes; mari enim afflictus
erat charum cor.
Tumebat verò corpore toto, mare
autem manabat copioſum,
Per óſque narésque; ille adeò abſque
anhelitu & voce
Jacebat animo deficiens; vehemens
etenim ipſum defatigatio invaſerat.
Sed poſtquam reſpiravit, & in mente
animus colle&us eſt,
Tum certè vittam à ſe ſolvit deæ,
Et ipſam fluvium in falſuginoſum
immiſit,
Retro igitur *illam* ferebat ingens flu-
ctus per aquæ decurſu; ſtatimq; Ino
Suſcepit manibus charis; ille verò
ex fluvio ſecedens
Junco recubuit, oſculatuſque eſt al-
mam tellurem.
Ingemiſcens mox dixit ad ſuum mag-
nanimum animum,
" Heu mihi, quid patiar? quid mihi
tandem fiet?
" Siquidem in fluvio *per* difficilem no-
ctem excubias egero,
" *Timeo*, nè me ſimul frigus malum &
vegetans ros,
" Præ imbecillitate, conficiat afflictum
animo;
" Aura enim ex fluvio frigida ſpirat
matutino tempore.
" Si verò ad clivum conſcendens &
umbroſam ſylvam

ΣΧΟΛΙΑ.

450. Ἐλέαιρε.] Ἐλέησον. Εὔχομαι.] Νῦν, λέγω.
451. Ἔσχε.] Ἐπέσχε, ἔπαυσεν.
453. Πρόσθε δέ.] Τὰ πρὸς θάλασσαν ἦ ποταμῶν στόμια, πρὸς περαίωσεις.
454. Δέδμητο.] Ἐδιδάμασο. Ἀλὶ γὰρ δέδμητο.] Τῇ θαλάσσῃ κεκρατικότο. ἦν.
455. Ὠίδησε.] Ἔνιοι, ᾤδησεν ὄγκῳ. Κήκιε.] Κατήρᾳ, ἀνεφέρετο.
456. Ἄπνευστος.] Μὴ ἀναπνέων. Ἄναυδος.] Ἄφωνος.
457. Ὀλιγοπελίων.] Ὀλιγοψυχῶν. Ἵκανεν.] Νῦν, συνῆλθεν.
460. Ἁλιμυρήεντα.] Ἐπιθαλασσίαν, ἢ εἰς θάλασσαν
ἐκρεουσάμενον. Μεθῆκεν.] Ἀφῆκεν.
462. Δέξατο.] Ἔλαβεν. Λιασθείς.] Χωρισθείς.
463. Σχοίνῳ.] Εἴδος πόας, ἢ χοίνικος. Ὑπεκλίνθη.] Ἐπέπεσεν. Κύσε.] Κατεφίλησεν.
466. Δυσκηδέα.] Χαλεπὴν, κακοπαθῆ.
467. Ἄμυδις.] Ὁμοῦ. Πίφῃ τέ.] Ἡ παγῇ, ἢ ἀπόφραξιν, ἢ τὸ ἐωθινὸν ψῦχος. Θῆλυς.] Θαλερὸς. Ἔέρσῃ.] Δρόσος.
468. Ὀλιγοπελίης.] Ὀλιγοψυχίας. Κεκαφηότα.] Ἐκπεπνευκότα, ἢ κεκακωμένον.
469. Αὔρη.] Πνοή. Ἠῶθι πρό.] Πρὸ ἡμέρας.
470. Κλιτύν.] Τὴν ὑψηλὴν πρόσβασιν ἢ ὄρους. Δάσκιον.] Δασύσκιον.

NOTÆ.

467. Θῆλυς ἔέρσῃ) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 776.

NOTÆ IN SCHOLIA.

455. Ὠίδησε ᾠδῆς τὸ ὄγκῳ, lego, Ἔνιοι, ᾤδησεν ὄγκῳ. Videtur autem ſub voce ἔνιοι, *Varia Lectio* latere, ut Ἔνιοι, ὄγκῳ δ' ᾠδήσασκε. Judicent alii.
457. Ὀλιγοψυχῶν) Lego, pro ὀλιγοψύχων.

VARIÆ LECTIONES.

455. Ὠίδησε ᾠδῆς) γρ. ᾤζησε, *Euſtath.* fol. 1541. lin. 62. & ᾤδησεν, *Br. Schol.* vid. Not. in *Schol.*

Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καθεύδοιμι, εἴ με μεθείη
Ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθοι,
Δείδω, μὴ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δ' ἀσχεδὸν ὕδατος εὗρεν
Ἐν περιφαινομένῳ, δοιὼ δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνω,
Ἐξομόθεν πεφυῶτε· ὁ μὲν, φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης.
Τὼ μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων ἀφῆ μάλα υγρὸν ἀέντων,
Οὐδέποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος διάσκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνοὶ
Ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· ὧς ὕπ' Ὀδυσσεὺς
Δύσετ'· ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ Φίλητος
Εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
Ὅσσον τ' ἠὲ δύω, ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἔρυσθαι
Ὥρῃ χειμερίῃ· εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἐν δ' ἄρα μέσῃ λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων·
Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ παρὰ γείτονες ἄλλοι,

" Arbuſtis in denſis dormiero, etiamſi ceſſet
" Frigus & laſſitudo, jucundus vero mihi ſomnus irrepat,
" Vereor, nè feris laceratio & præda ſiam.
Sic ſanè ei deliberanti viſum eſt ſatiùs eſſe:
Feſtinabat ire ad ſylvam; hanc autem prope aquam invenit
In circumſpicuo loco; duo ſanè ingreſſus eſt arbuſta,
Una adnata; hoc quidem oleaſtri, alterum autem oleæ.
His neque ventorum perflat vis humida ſpirantium,
Neque unquam ſol lucens radiis percuſſit,
Neque imber penetrabat penitùs; ſic ſanè denſa
Invicem creverunt alternatim intertexta, quæ Ulyſſes
Subiit: ſtatim verò cubile meſſuit manibus ſuis
Latum: foliorum enim erat copia affatim ingens,
Quantum ad duos, vel tres viros tegendos *ſat eſſet*
Tempore hyberno, etiamſi potiſſimum ſæviat.
Illam quidem videns lætatus eſt patiens divus Ulyſſes;
In medio autem cubuit, copiámque ſuperingeſſit foliorum.
Quemadmodum cùm quiſpiam torrem cinere abſcondit nigro
In domo in agro longè-remoto *ſitâ*; cui non adſunt vicini alii,

ΣΧΟΛΙΑ.

471. Θάμνοις.] Δασέσι φυτοῖς. Καθεύδοιμι.] Καθεύδοιμι, κοιμηθῶ. Μεθείη.] Ἐάσοι.

474. Κύρδιον.] Ὠφέλιμον, χρεῖττον. Φρονέοντι.] Βουλευομένῳ.

476. Περιφαινομένῳ.] Περιφερομένῳ· ἐφ' ὃν τόπον ἐκ ἦσαν ὕλη, ἀλλὰ μόνον θάμνος· τὸ δὲ ἐφ' αὐτὸν, ψιλόν.

477. Ἐξομόθεν.] Ἐκ δ' αὐτῆ τόπω. Πεφυῶτε.] Πεφυκότε, ἀναδενδρώσε. Φυλίης.] Εἴδος ἐλαίας τὸ καλλικάρπου, φυλίας.

478. Διαπρὸ.] Διαπερῶ, δίεσιν. Ἀέντων.] Πνεόντων.

481. Ἔφυν.] Ὑπῆρχον, ἐπεφύκεσαν. Ἐπαμοιβαδίς.] * Ἐπιπλεγμένοι ἐναλλάξ.

482. Δύσετο.] Ἐπίδυ, ὑπεισῆλθεν. Ἐπαμήσατο.] Ἐπεστρώσατο, ἐπεσώρευσεν, ἐπέβαλεν.

483. Χύσις.] Ἄθροισις, πλῆθος. Ἤλιθα.] Ἀθρόως, δαψιλῶς.

484. Ἔρυσθαι.] Ῥύεσθαι, σώζειν, φυλάττειν.

485. Ὥρῃ χειμερίῃ.] Ἐν τῇ ὥρᾳ χειμῶνος ἄρτι. Χαλεπαίνοι.] Χαλεπῶς ἔχοι ῥίγους λήψεσθαι.

487. Λίπτο.] Ἐκοιμᾶτο.

488. Δαλὸν.] Διάπυρον ξύλον. Σποδιῇ.] Κονίᾳ σποδοῦ.

489. Ἐπ' ἐσχατιῆς.] Ἐπ' ἐσχάτων μερῶν.

NOTÆ.

474. Δοάσσατο) Ἐδόκησε. Vid. infrà ad ζ. v. 242. in Δόκησε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

481. * Ἐπιπλεγμένοι, pro corrupto ἐπιπλεγμένοι.

VARIÆ LECTIONES.

471. Εἴ με) γρ. εἴ κε, *H. Steph.*

477. Ἐξομόθεν) γρ. ἐξ ὁμόθεν, *Euſtath.* fol. 240. lin. 21.

478. Διαπρὸ) γρ. ἀμφὶ, *Dionyſ.* Halicarn. Vit. *Homeri*, §. 14. *Æolicumque* dicit, pro ἀμφὶ.

479. Οὐδέποτ' ἠέλιος) γρ. οὐδ' αὖ ἠέλιος, *H. Steph.*

482. Εὐρὺν) γρ. ὕλλον, *Euſtath.* fol. 240. lin. 8.

489. Ἐπ' ἐσχατιῆς) γρ. ἐπ' ἐσχαλιῇ, MS. *GC.*

Σπέρ-

490 Σπέρμα πυρὸς σάῳζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὖσε
Ὡς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦε, ἵνα μὶν παύσειε τάχιστα
*Δυσπαθέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

Semen ignis ſervans, ut nè aliunde incendat:
Sic Ulyſſes foliis abſconditus erat: huic ſanè Pallas
Somnum in oculis fudit, ut ipſum *ſomnus iſte* recrearet confeſtim
Ab anxio labore, charas palpebras abſcondens,

ΣΧΟΛΙΑ.

490. Σπέρμα πυρός.] Τὸν σπινθῆρα ἢ πυρός. Λύσε.] Ἐξάψῃ.

492. Χεῦε.] *Ἐπίβαλεν.

493. Δυσπαθέος.] Χαλεπῶς πάνυ ἐπιφέροντος. Ἀμφικαλύψας.] Περιοκτάκις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

492. *Ἐπίβαλεν, pro ἐπέλαβεν, ſcribendum.

VARIÆ LECTIONES.

493. Δυσπαθέος) γρ. *δυσεχεμυίου, *Plutarchus*, ſive *Dionyſ. Halicarn.* Vit. *Homer.* §. xxiii. Et hæc vox *Homero* dignior, & *Analogiæ* congruentior. *Euſtathius* quidem δυσπαθέος agnoſcit; at timidiùs paulò, fol. 241. lin. 43. ὁ δυσπαθὴς· ἀπροσπάθητος ἢ πρὸς τὸ ἁπτικὸς· ὡς ἡ ἄπειρος, ἀπείρατος· ὅτου τις δύσπαθος, δυσπαθὴς· Τοιοῦτον ἢ ἐπὶ ἀλίγων, ἄλγος, ἀλγεινός. Quæ Vox occurrit ſupra, ad v. 408.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ζ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ζ.

Ἀθηνᾶ ἐπιστᾶσα ὄναρ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ Ναυσικάᾳ, κελεύει αὐτῇ τὸν ἐθῆσι ἐπὶ τὸ ποτάμιον ἀπαγέσθαι πλύνειν· πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὰ γάμου· ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. Ἔπειτα παίζει μὲν τὰ θεραπαινῶν· ἀνίστησι δὲ αὐτῶν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἐξυπνίζεται· καὶ διηγεῖται Ναυσικάᾳ, ἐθῆσι καὶ τροφῷ παρ' αὐτῆς λαβὼν, ἵκεται εἰς τὸν πόλιν.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ναυσικάα, ὁ Ἀλκινόου θυγάτηρ, ὑπὸ ὀνείρου τεραπῖσα, ἐπὶ τὰ ποτάμια κάτεισι, πλύνουσα τοῖς ἐθῆσιν· μεθ' ἃ τὸ πλύναι, παιδιά τις, οἵαπερ εἰκὸς, ἀλλ' σφαίρας παῖζει κόραις γίνεται. Ὀδυσσεὺς δὲ, γυμνὸν γλυκμῷ, διϊστίθησι καὶ ἐθῆτος τυχὼν, μίσγει δὲ τῇ Ἀθηνᾶς ἱερῷ, ὃ ὡς τὰ πόλεως ἦν, συνάδει τῇ κόρῃ.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Ἄλλως.

Ζῆτα δὲ Ναυσικάα κόμιστ' ἐσ Σχερίην Ὀδυσῆα. LIB. VI.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δήμόν τε πόλιν τε·
Οἵ πρὶν μὲν πολὺ ναῖον ὑπερφιάλῳ Ὑπερείῃ,
Ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερφιάλων τῶν,

SIC quidem illic dormiebat patiens divus Ulysses,
Somno & labore oppressus: interea Minerva
Ibat ad Phæacum virorum populúmque urbémque
Qui antea quidem habitabant in spaciosâ Hypereâ,
Propè Cyclopas, viros superbientes;

ΣΧΟΛΙΑ.

2. Ἀρημένος.] Βεβλαμμένος· ἤτοι συμπεπλεκώς, ὑπὸ μὲν τοῦ καμάτου βεβόλασται· ὑπὸ δὲ ὕπνου σύγκειται. ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, τὸν ἀκμαιότατον, ὕπνου ἔφη· ἢ ἀπὸ τοῦ καμάτου εἰκότως· εἶτα ἀρημένος, ὑπὸ δὲ Ποσειδῶνος βλαβείς, καὶ παρεθείς, ἢ καταχόμενος.

4. Εὐρυχόρῳ.] Πλατυχώρῳ, μεγάλῃ. Ὑπερείῃ.] Οἱ μὲν τὸν ἐν Σικελίᾳ Καμικηῖναι· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ, ὑπὲρ τὸν ἡμῶν γινωσκομένου· ἄλλοι δὲ, ὅτι ἦν τῶν Κυκλώπων πλησίον τὰ τῶν Κυκλώπων χώρας.

5. Ὑπερφιάλων.] Ὑπερεχόντων τῇ ὑπερᾳ, ὃ ἐστι τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ ἀλαζονείᾳ τοῦτο ὑπεσημάνατο.

NOTÆ.

V. 1. Καθεῦδε) Ità hìc scribendum, non καθεύδει, testatur *Eustath.* fol. 1548. lin. 49. & fol. 162. lin. 39. & Edit. *Basil.* fol. 243. lin. 6. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 611. *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Παρεθείς) Ità pro corrupto παραθείς, idque Duorum MSS. auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Καθεῦδε) γρ. καθεύδει. Vid. ad *Textum.* 2. Ἀρημένος) γρ. ἀρημένος. *Eustath.* fol. 242. lin. 51.

Οἵ

Οἳ σφέας σινέσκοπλι, βίηφι ὃ φέρτεροι ἦσαν.
Ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδὴς,
Εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ ἑκὰς ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν·
[* Ἀνθρώπων ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ὑπὸ πόντῳ.]
Ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλῃ, καὶ ἐδείμαλο οἴκους,
Καὶ νηὸς ποιήσε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἄϊδόσδε βεβήκει·
Ἀλκίνοον δὲ τότ' ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
Τῷ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μηδομένη·
Βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
Κοιμᾶτ', ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
Σταθμοῖιν ἑκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
Ἠὼ δ' ἀνέμη ὡς πνοιὴ ἐπέστιλο δέμνια κούρης·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
Ἥ οἱ ὁμηλικίη μὺθ ἔῖω, κεχάδετο δὲ θυμῷ·
Τῇ μὲν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

qui ipsos prædabantur; viribus enim potiores erant:
Hinc migrare cogens illos dux Nausithous deo similis,
Collocavitque in Scheriâ procul ab hominibus ingeniosis,
[Procul, *insanam*, ab Hominibus, undoso in mari.]
Circum verò murum duxit civitati, ædificavit & domes,
Etiam templa fecit deorum & divisit agros.
Sed hic jam fato domitus, ad inferos descenderat:
Alcinous verò tunc imperabat, à diis consilia doctus.
Hujus quidem perrexit ad domum dea cæsia Minerva,
Reditum Ulyssis magnanimi consultans:
Celeriter verò ibat ad thalamum fabre-factum, in quo puella
Dormiebat, immortalibus indole & specie similis,
Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi.
Aderant duæ ancillæ, à Gratiis pulchritudinem nactæ,
A postibus utrinque; fores verò imminebant lucidæ.
Illa vero venti veluti flatus accessit ad eubilia puellæ:
Steitque supra caput, & ipsam sermone alloquuta est,
Assimilata filiæ celebrata-re-navali Dymantis,
Quæ ei æqualis quidem erat, & grata animo:
Huic seipsam assimilans alloquuta est cæsia Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

6. Οἳ σφέας] Οἳ πρὶν αὐτούς. Σινίσκοντο. Ἐκάκων, ἠδίκουν, ἐβλασφήσε.
7. Ἀναστήσας] Ἀνακρούσας, ἀπωσάμενος σεισμῷ Θ.
8. Εἶσε.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἵδρυσεν. Σχερίᾳ.] Ἡ τῶν Φαιάκων πόλις. Ἀλφησίοις.] Τῶν ἐφευρετικῶν καὶ ἐπιτηδείων ἀνθρώπων.
9. Τεῖχος ἔλασσε.] Περιέτεινε, περιέβαλεν· ἢ ὃ μεθερμ. ἀπὸ τοῦ ἐλαυνομένου σιδήρου· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλάσαι, ὅ ἐστι πῆξαι καὶ σκάψαι. Ἐδάσσατο.] Κατεσκεύασεν.
10. Ἐδάσσατο.] Διεμοιρήσατο, ἢ ἐμέρισεν.

11. Κηρὶ] Θανατηφόρῳ μοίρᾳ. Ἄϊδόσδε.] Εἰς ᾅδου.
15. Πολυδαίδαλον.] Πολυτεκτόνητον. Ὧι ἔνι.] Ἐν ᾧ.
17. Θυγάτηρ Ἀλκινόοιο.] Ἡ Ναυσικάα.
19. Σταθμοῖιν.] Τῶν παραστάδων. Ἑκάτερθεν.] Ἐκατέρωθεν. Ἐπέκειντο.] Ἐπεκαλύμμα ἦσαν. Φαειναί.] Λαμπραί.
20. Δύμαντος.] Στερράφου.
22. Κούρῃ.] Θυγατρί. Ναυσικλειτοῖο.] Ἐν τοῖς περὶ ναυκλῶ ὑφηγησαμένοις.
23. Ὁμηλικίη.] Ὁμῆλιξ. Κεχάδετο.] Περιῆν, ἐφιλεῖτο.

NOTÆ.

8. Σχερίῃ) *Scheria*, quæ pòst *Phæacia*, nonnullis *Corcyra*: *Herodoro*, *Oasis*, ut *Phot.* Biblioth. fol. 111.
9. * Ἀνθρώπων ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ὑπὸ πόντῳ) Hunc Versum, diù hìc, ob rotunditatem Periodi, desideratum, ex *Plutarcho*, περὶ φυγῆς, fol. 603. restituo. Vid. infrà, ad v. 204.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. Ἐδάσσατο) Διεμοιρήσατο, ἢ ἐμέρισεν. Hoc ex MSS. dd. excepto, quòd ibi διενοήσατο, per incuriam, pro διεμοιρήσατο. *Herveg.* Edit. *Aldina* & *Parisiana*, Ἐδάσσατο) Διεμέρισεν.

VARIÆ LECTIONES.

8. Ἀνδρῶν) χρ. ἄλλων.
9. Ἀνθρώπων) γρ. Κυκλώπων.
20. Ἐπέστιλο) χρ. ἐπ' ἔστιλο.
24. Τῇ μὲν ἐεισαμένη) χρ. τῇ μὲ ἐειδομένη. *H. Steph.* ἐειδομένη, *Aldina* & *Lovaniana Rescii.*

Nausi-

Ναυσικάα, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
Εἵματα μὲν γάρ τοι κεῖται ἀκηδέα, σιγαλόεντα·
Σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
Ἔννυσθαι, τά τ' ἄλλοις ὀπάσσεις, οἵ κέ σ' ἄγωσιν.
Ἐκ γάρ τοι τάδε φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
Ἐσθλή· κάδδησιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
Ἐντύνειαι· ἐπεὶ ἤδη ἔπι δηὖ παρθένος ἔσσαι·
Ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
Πάντων Φαιήκων, ὅθι τοὶ γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπόρουσον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι μετ' ἠοῖ
Ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσι
Ζώστρά τε, καὶ πέπλους, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Καὶ δέ σοι αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἢ πόδεσσιν
Ἔρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἔμμεναι· ὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, ὔτε ποτ' ὄμβρῳ
Δεύεται, ὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
Πέπλαται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·

" Nauſicaa, ecquid tete ſic negligentem peperit mater?
" Veſtes etenim tibi jacent neglectæ, pulchræ;
" Tibi verò nuptiæ inſtant, quandò oportet pulchras teipſam
" Induere, aliaſque iliis præbere, qui te ducent.
" Etenim ex his fama tibi apud homines aſcendit
" Bona; gaudentque pater & veneranda mater.
" Quin eamus loturæ ſimul cum aurorâ apparente,
" Et ego adjutrix ſimul ſequar; ut celerrimè
" Expediaris; quoniam non ampliùs diù virgo eris.
" Dudum enim te ambiunt optimi in populo
" Omnium Phæacum; ubi tibi genus eſt etiam ipſi.
" Verùm age incita patrem inclytum matutino tempore,
" Ut mulos & currum apparet, qui vehere queat
" Tunicaſque, & peplos, & pallia pulchra.
" Quippè tibi ſic ipſi multò honeſtius eſt, quàm pedibus
" Ire; multùm enim abſunt lavacra ab urbe.
Ipſa quidem ſic loquuta abiit cæſia Minerva
Ad Olympum, ubi inquiunt deorum ſedem firmam ſemper
Eſſe, quæ neque ventis concutitur, neque unquam imbre
Rigatur, neque nix admovetur; ſed potius ſereniras
Aperitur innubis, lucidúſque circumfulget ſplendor:

ΣΧΟΛΙΑ.

25. Μεθήμονα.] Ἀμελῆ, ῥᾳθυμον.
26. Ἀκηδέα.] Μηδὲ μιᾶς φροντίδος ἠξιωμένα, ἢ ἀτημέλητα. ἀφρόντιστα. Σιγαλόεντα.] Ἁπαλά, ποικίλα· τὰ μὲν γὰρ σκληρὰ ἀντιπίπτει καὶ ἦχον ἀπηλά. ἄσιτα σιγᾷ δὲ ἡσυχάζει.
28. Ἔννυσθαι.] Ἐνδύεσθαι. ἀμφιέννυσθαι. Τὰ δὲ τοῖσι παρέχειν.] Ὡς ἔθος τοιοῦτο ὄντος.
29. Φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει.] Διαβόητος γίνεται.
32. Συνέριθος.] Συνεργὸς, παρὰ τὸ ἀγαθὴν ἔριν.
33. Ἐντύνειαι.] Κοσμώσεως, πλύσεως, εὐτρεπίσεως. Ἔσσαι.] Ἔσῃ, γένῃ.
35. Ὅθι τοὶ γένος.] Οὐ τυπτὸν ἴσα νῦν, ἀλλὰ φίλα
36. Ἐπόρουσον.] Παρόρμησον.
37. Ἐφοπλίσαι.] Παρασκεύασαι. Ἥ κεν.] Ἥ τις ἄν. Ἄγῃσιν.] Ἄγοι, φέροι, βαστάζοι.
38. Ζώστρα.] Τὰ περὶ ζώνην ἐπτύσθια εὐθύμως λέγει ἢ χιτῶνας, ἢ ζώνας.
40. Πλυνοί.] Οἱ τόποι, ἐν οἷς πλύνουσιν.
42. Ἕδος.] Ἵδρυμα. κάθισμα.
43. Τινάσσεται.] Κινεῖται.
44. Ἐπιπίλναται.] Προσπλάζει, ἐμπίπτει. Αἴθρη.] Εὐδία.
45. Πέπλαται.] Ἀναπέπτωκεν, ἀνέῳγεν. Ἀνέφελος.]

NOTÆ.

45. Ἀνέφελος) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 258. Et *Euſtath.* in hunc locum, fol. 245. lin. 39.

NOTÆ IN SCHOLIA.

29. Διαβόητος γίνεται) Ità pro διαβόητοι γίνονται, ut *Textui* reſpondeat, φάτις σοὶ καθὼ ἀνθρώπους.
35. Ὅθι τοὶ γένος) Ubi *Br. Schol.* ὅτου legunt, MSS. ὅτι τοὶ, melius.
45. Πέπλαται) Ἀναπέπτωκεν, cum *Aloyſii* MSto lego, pro ἀναπέπταται) *Poetico*, ut & καπνῷ ἐερσιμόῳ, pro corrupto καπνὸς ἐερσιμόῳ. Pro ἴσασιν, MS. ἴσασιν. Hoc *Scholion* ὁπὸ τῶ Παλαιῶν laudat *Euſtath.* fol. 246. lin. 7.

VARIÆ LECTIONES.

35. Ὅθι τοὶ) χ. ὅτου, *Br. Schol.* an pro, ἢ τοι. MSS. *Aloyſii* & *GC.* ὅτι τοί.
44. Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ) γρ. ὄλυμπόνδ', ὃν φασὶ, *Br. Schol.* ad *Iliad.* α'. v. 420.
45. Ἀνέφελος) γρ. ἀνέφελον.

Τῷ ἔνι τέρπονθ᾽ μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα·
Ἔνθ᾽ ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρῃ.
Αὐτίκα δ᾽ ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος, ἣ μιν ἔγειρε
Ναυσικάαν ἐύπεπλον· ἄφαρ δ᾽ ἀπεθαύμασ᾽ ὄνειρον.
Βῆ δ᾽ ἴεναι διὰ δώματ᾽, ἵν᾽ ἀγγείλειε τοκεῦσι,
Πατρὶ φίλῳ ἠ μητρί, κιχήσατο δ᾽ ἔνδον ἐόντας.
Ἡ μὲν ἐπ᾽ ἐσχάρῃ ἧστο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Ἠλάκατα τροφόωσ᾽ ἁλιπόρφυρα· τὴν δ᾽ ὑπέραζε
Ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετ᾽ κλειτοὺς βασιλῆας
Ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
Ἡ δ᾽ ἄρα πατρὸς ἔασα φίλον πατέρα προσέειπε,
Πάππα φίλ᾽, οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσειας ἀπήνην
Ὑψηλήν, εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ᾽ ἄγωμαι
Ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
Καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντι
Βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῒ εἵματ᾽ ἔχοντα·
Πέντε δέ τοι φίλοι υἱες ἐν μεγάροις γεγάασιν,
Οἱ δύο μὲν ὀπυίοντες, τρεῖς δ᾽ ἠίθεοι θαλέθοντες·
Οἱ δ᾽ αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ᾽ ἔχοντες,
Ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ᾽ ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
Ὣς ἔφατ᾽· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
Πατρὶ φίλῳ· ὃ δὲ πάντα νόῃ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,

In quo delectantur beati dii diebus omnibus.
Huc abiit Pallas, postquam rem injunxerat puellæ.
Continuò aurora aderat pulchra, quæ ipsam excitabat
Nausicaam pulchris-peplis; cæterùm admirata est somnium.
Festinabat ire per domos, ut annunciaret parentibus,
Patri charo & matri; mater autem est intùs existentes.
Illa quidem ad focum sedebat cum ancillis fœminis
Pensum versans marinâ purpurâ-tinctum; in hunc autem foràs
Egredientem incidit ad inclytos reges
Ad concilium, quò ipsum invitârant Phæaces generosi.
Hæc ergò valdè propè astans charum patrem alloquuta est,
" Pater chare, annon utique mihi apparaveris currum
" Excelsum, rotundum; ut pulchras vestes ducam
" Ad flumen lotura, quæ mihi sordidatæ jacent?
" Quin etenim tibi ipsi convenit inter primores versantem
" Consilium consulere, pulchras corpori vestes habentem.
" Quinque etiam tibi chari filii in regiâ sunt,
" Quorum duo in matrimonio, tres autem cælibes florentes:
" Hi semper volunt, recens-lotis vestibus induti,
" Ad saltationem ire; hæc meæ menti omnia curæ sunt.
Sic ait; verebatur enim floridas nuptias nominare
Patri charo; ille tamen omnia intelligebat, & respondebat sermone,

ΣΧΟΛΙΑ.

Νεφελῶν χωλός. ἡ δὲ κορυφὴ ἡ ἔξ ὀλύμπου ἐπεσάρισθαι κελεύεται· ὁ δὲ λόγος ὑφ᾽ Ὁμήρου, διὰ τῶν νεφελῶν ὡς ἔξ ὑποστρεφομένου τόπου, σωματικῶς αὐτὴν τῇ κατηρτισμένῃ κελεύει. Ἐπιδίδρομφ.] Ἔπεισιν, ἐπιτρέχει. Αἴγλη.] Λαμπηδών.

46. Τῷ ἔνι.] Ἐν τούτῳ.

47. Διεπέφραδε.] Διεσήμανεν.

48. Ἐύθρονος.] Θρόνον νῦν τὸ ἀρραγὲς καὶ τὸ πῦρ καὶ τὴν ἰρὰς· ἡ γὰρ ἦν ἐδραία ἡ θεὸς αὐτὴ, ἡ νῦν εἰρημένη.

50. Ἀγχίλεως.] Ἐπαγχίλη, εἶπεν.

52. Ἐπ᾽ ἐσχάρῃ.] Παρὰ τῇ ἐσχάρᾳ· ἐσχάρα ὁ τόπος, ἐφ᾽ ᾧ τὸ πῦρ καίεται.

53. Ἠλάκατα.] Νῦν, τὰ ἔρια. Στρωφῶσα.] Στρέφουσα, ἐργαζομένη. Ἁλιπόρφυρα.] Θαλασσοβαφῆ. Θόρωζε.] Ἔξω.

54. Ἐύθρονος.] Σωφύτευτον. Κλειτούς.] Ἐνδόξους.

55. Βουλήν.] Νῦν, τὸ τεῖχος, ὅπου βουλεύουσι.

57. Πάππα.] Προσφώνησις φιλοφρονητικὴ νεωτέρα ὡσεὶ σεισεύπερον. Ἐφοπλίσειας.] Παρασκευάσειας. Ἀπήνην.] Ἅμαξαν.

63. Ὀπυίοντες.] Γεγαμηκότες. Ἠίθεοι.] Ἄγαμοι. Θαλέθοντες.] Θάλλοντες, ἀκμάζοντες.

65. Χορόν.] Τὸ συνέδριον, τὸ ἀθροισμα, διδασκαλεῖα.

66. Αἴδετο.] Ἠισχύνθη, ἐντρέπεται. Θαλερόν.] Θαλλεῖν καὶ ἀκμάζειν ποιοῦντα. Ἐξονομῆναι.] Ὀνομαστὶ εἰπεῖν.

67. Ἀμείβετο.] Ἀντεπιρρίπτετο, ἐξ ἀμοιβῆς προσεφθέγγετο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Χορὸν) MSS. legunt *τὸ ἄθροισμα, non ut *Impressi*, τὰ ἀθροίσματα.

VARIÆ LECTIONES.

50. Διὰ) γρ. καθ᾽, *H. Steph.*

57. Ἐφοπλίσειας) γρ. ἐφοπλίσειεν, *Eustath.* fol. 246. lin. 50.

60. Ἔοικε) γρ. ἔοικα, *H. Steph.* & *Eustath.* fol. 247. lin. 33.

67. Πάντα νόει) γρ. πάντ᾽ ἐνόει.

Οὔτε

Οὔτε τοὶ ἡμιόνων Φθονέω, τέκος, οὔτε τοῦ ἄλλου
Ἔρχευ· ἀτὰρ τοι δμῶες ἐφοπλίσουσιν ἀπήνην
Ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ὑπερτελίην ἀραρυῖαν.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἐπίθοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονείην
Ὦπλεον, ἡμίονοι δ' ὑπαγον, ζεύξαν δ' ὑπ' ἀπήνῃ·
Κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐΐδηα φαεινὰ,
Καὶ τὰ μὲν κατέθηκεν εὐξέστῳ ἐπ' ἀπήνῃ·
Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐπίθει μυρίον ἐδωδὴν,
Παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης·
Δῶκε δὲ λευσείῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Εἴως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα ἑῇ σιγαλόεντα,
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ὑπὸ ἡμιόνοιιν
Αἰ δ' ἄμοτον τανύοντο· φέρον δ' ἐΐδηα, ἁ αὐτὰς,
Οὐκ οἶαι· ἅμα τῇγε ἑ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Αἶψ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον θείκαλλε' ἵκοντο,
Ἔνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ

" Neque tibi mûlos invideo, filia, neque quicquam aliud;
" Abi, cæterùm tibi famuli apparabunt currum
" Altum, rotundum, contabulatione instructum.
Sic loquutus, servis præcepit; hi verò paruerunt.
Illi quidem foràs currum velocem à mulis agitatum
Instruebant, mulosque submiserunt, junxeruntque sub curru;
Virgo autem è thalamo ferebat vestes pulchras,
Et eas quidem composuit benè-polito in curru:
Mater verò in cistâ collocabat sufficientem cibum,
Omne genus, obsoniaque imposuit, vinumque infudit
Utrem in caprinum: puella interea conscendit currum;
Dedit etiam aureâ in ampullâ humidum oleum,
Ut ungeretur cum famulis mulieribus.
Illa verò accepit flagellum & lora pulchra,
Flagellavitque ad cursum promovendum; & strepitus erat Mulorum;
Nam illi incessantèr extendebantur, ferebantque vestes, & ipsam,
Non solam; simul cum illâ ibant ancillæ aliæ.
Illæ cùm jam fluvii ad alveum limpidum pervenerunt,
Ubi lavacra erant perennia, multaque aqua

ΣΧΟΛΙΑ.

68. Οὔτε πῦ] Οὔτε τινός.

69. Ἐφοπλίσουσιν.] Παρασκευάσουσιν.

70. Εὔκυκλον.] Εὔτροχον· κύκλοι γὰρ, οἱ τροχοί. Ὑπερτελίην.] Τὴν ἐπιθημένην πλινθίαν τῇ ἁμάξῃ, ὥστε τὸ πλέονα βάρη φέρειν, ὑψηλοτάτην, ἣ δὲ πλινθίον καλεῖται· ἢ τὴν ὑπεράνω τῆς ἁμάξης τετραγώνην ξύλῳ δίχα μέσῳ τὸ σύνθημα φορτίου.

71. Δμώεσσιν.] Θεράπουσιν.

72. Εὐτροχον.] Καλὰς τροχοὺς ἔχουσαν.

73. Ὦπλεον.] Ἡτοιμαζον, παρεσκεύαζον. Ὑπαγον.] Ἐζῆγον.

74. Ἐΐδηα φαεινὰ.] Οὐ τότε ὅτε φαεινὰ· ἐφόρουν γὰρ, ἀλλὰ τὰ τῇ φύσει καθαρὰ.

76. Κίστῃ.] Ἐλιτρωτοθήκῃ· * οὐκ ἄπυθεν δὲ ἔγκεῖσθαί τι ἐν αὐτῇ.

77. Ἔχευεν.] Ἐνέχεεν, ἔβαλεν.

79. Ληκύθῳ.] Ἐλαιοδόχῳ ἀγγείῳ. Ὑγρὸν ἔλαιον.] Οὐ τὸ τῇ φύσει ὑγρὸν, ἀλλὰ τὸ ὑγροποιόν.

80. Εἴως.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ὅπως. Χυτλώσαιτο.] Λουσαμένη ἀλείψαιτο· χύτλον γὰρ, τὸ μετ' ὕδατος ἔλαιον.

82. Καναχὴ.] Ψόφος, ἦχος.

83. Ἄμοτον.] Ἀπλήστως. Τανύοντο.] Σπουδῇ ἐφέροντο.

84. Κίον.] Ἐπορεύοντο.

86. Ἐπηετανοὶ.] Συνεχεῖς, καὶ ἀεὶ ῥέοντες.

NOTÆ.

79. Χρυσείῃ) Ità hîc lego, pro χρυσέῃ, *Metri* causâ; ut infrà, v. 215. viceversâ. Cur ὑγρὸν ἔλαιον, Vid. *Plutarch.* Sympos. l. 6. c. 9. fol. 695. & *Eustath.* fol. 248. lin. 15.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Ὑπερτελίην) In hoc *Scholio*, pro πλινθίον, lego πλινθίον, ex *Aloysii* MS. & ὑπεράνω, voce unicâ.

74. Τὰ τῇ φύσει καθαρὰ) Ex MS. *GC.* τὴν addo, & καθαρὰν pro καθαρᾷ lego.

76. *Οὐκ ἄπυθεν) Hunc locum laudat & explicat *Eustath.* fol. 248. lin. 7. Κίστη ἡ παρ' Ἀττικοῖς κ.λ.

86. Ἐπηετανοὶ) Συνεχεῖς, καὶ ἀεὶ ῥέοντες. Ità *Aloysii* MS. nisi quòd ibi σωιχοντες malè, pro σωιχεῖς.

VARIÆ LECTIONES.

70. Εὔκυκλον) χρ. ἰύκυκλον.

73. Ὦπλεον) χρ. ὅπλεον, sine *Augmento*, olim, in nonnullis, & plus semel apud *Eustathium*.

79. Χρυσείῃ) χρ. χρυσέῃ, olim in *Florentin. Lovanian.* &c. malè tamen. Vid. Not. ad *Textum*.

81. Σιγαλόεντα) χρ. φοινικόεντα. Vid. ad *Il.* Σ'. *v.* 116.

Καλὴν

Καλὸν ὑπεκτροχόεν, μάλα πὲρ ῥυπόωντα καθῆσθαι·
Ἔνθ' αἴγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκτροχέλυσαν ἀπήνης,
Καὶ τοὺς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα,
Τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
Εἵματα χερσὶν ἔλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ·
Στεῖσον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πλυνάν τε, κάθηρέν τε ῥύτα πάντα,
Ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλός, ἦχι μάλιστα
Λάϊγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
Αἱ δ', λοεσσάμεναι, καὶ χρισσάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,
Δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο·
Εἵματα δ' ἠελίοιο μένον περσήμεναι αὐγῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν θυμώς τε, καὶ αὐτὴ,
Σφαίρῃ ταί τ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
Τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἦρχετο μολπῆς·
Οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεα ἰοχέαιρα,
Ἢ κατὰ Τηύγετον περιμήκετον, ἠὲ Ἐρύμανθον,
Τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι,
Τῇσιν δ' ἅμα Νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,

Pulchra profluebat, etiam plurimùm
sordidata ad purgandum *sufficiens*;
Ibi illæ mulos solvebant à curru,
Et eos quidem agebant fluvium ad
vorticosum,
Ut ederent gramen dulce: ipsæ verò
à curru
Vestes manibus ceperunt & injece-
runt in nigram aquam:
Pressabant autem in scrobibus cele-
ritèr cœnum proferentes.
Cæterùm postquam laveruntque, pur-
gâruntque sordes omnes,
Ordine extenderunt ad littus maris,
quà potissimùm
Lapillos ad littus abluebat mare:
Illæ verò lotæ, & unctæ splendido
oleo,
Prandium deinde sumpserunt ad ri-
pam fluvii.
Vestes autem solis expectabant dum
siccarentur splendore.
Cæterùm postquam cibo saturatæ an-
cillæque, & ipsa,
Pilâ ipsæ ludebant, capitis redimi-
cula deponentes;
His interim Nausicaa pulchris-ulnis
incepit cantilenam:
Qualis autem Diana incedit per mon-
tes sagittis gaudens,
Aut per Taygetum arduum, aut Ery-
manthum,
Sese oblectans apris, & velocibus
cervis,
Simulque cum illa Nymphæ filiæ Jo-
vis Ægiochi

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Ῥυπόωντα.] Ῥυπαρά.

88. Ὑπεκτροχέλυσαν.] Ἡ μὲν ὑπὸ, τῷ ὑπὸζυξιν δηλοῖ· καὶ ἡ ὑπὸ, τῷ ὑκλυσιν τὸ ὑποζυγίων· ἡ δὲ κατὰ, τὸ κατὰ τὸ λυσιτελές.

89. Στεῖσαν.] Ἐδίωξαν. Διηνεκῶς. Δίνας καὶ συστροφὰς ἔχοντα.

90. Ἄγρωστιν.] Εἴδος βοτάνης, ἅπερ ἐστὶ πόα χορτώδης.

92. Σπιῤῥον.] Ἐπάτουν. Βάθρασι.] Τοῖς ὀρύγμασι. Προφέρουσαι.] Προβάλλουσαι.

93. Ῥύπα.] Τὸν ῥύπον.

94. Πέτασαν.] Ἐξέτειναν.

95. Λάϊγγας.] Τὰ μικρὰ λιθάρια, ἢ τὰς μικρὰς ψήφους. Χέρσον.] Τὴν γῆν. Ἀποπλύνεσκε.] Ἔνιοι, Ἀποπλύσκε. Ἀπέῤῥιπτεν.

96. Λοεσσάμεναι.] Λουσάμεναι. Χρισσάμεναι.] Ἀλιψάμεναι. Λίπα.] Λιπαρῶς.

97. Δεῖπνον.] Ἄριστον. Ὄχθησι.] Τοῖς χείλεσι τοῦ ποταμοῦ.

98. Περσήμεναι.] Ξηρανθῆναι.

99. Τάρφθεν.] Ἐκορέσθησαν.

102. Εἶσι.] Πορεύεται, ἢ ἔρχεται. Ἰοχέαιρα.] Ἰοῖς πιπτομένη.

103. Τηύγετον.] Ὄρος τῆς Λακωνικῆς. Περιμήκετον.] Ὑψηλόν. Ἐρύμανθον.] Ὄρος τῆς Ἀρκαδίας, ἐν πολλοῖς ἔνθα ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος· ὃν τούτοις ὃ λέων ἀνῄρηται.

104. Ὠκείῃς.] Ὠκείαις, ταχείαις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

88. Ὑπεκτροχέλυσαν) Hoc *Scholion*, in MSS. & *Impressis* corruptum, emendavi, ex *Eustath.* fol. 1553. lin. 8.

102. Ἰοχέαιρα) Ἰοῖς πιπτομένη, MS. *Aloysii*, excepto quòd malè ibi, Ἰῶν.

103. Τηύγετον) In fine hujus *Scholii*, ad hæc, Ἐν τούτοις ὃ λέων ἀνῄρηται, refer *Ælian.* Animal. l. 3. c. 27. Ὅτι ἀνῄρηται) λέων ὁ Πελοποννήσιος.

VARIÆ LECTIONES.

95. Ἀποπλύνεσκε) γρ. ἀπεπλύσκε, *Br. Schol.* & MS. *GC.*

96. Χρισσάμεναι) γρ. ἀλειψάμεναι, *H. Steph.* & *Br. Schol.*

104. Ὠκείῃς) γρ. ὠκείαις, *Ælian.* Animal. l. 3. c. 27.

105. Τῇδε θ' ἅμα) γρ. τῇδε ἅμα, & τῇ δ' ἅμα, *H. Steph.* Τῇδε θ' ἅμαι, *Callimach.*

Ἀγροιόμοι παίζυσι· γέγηθε δέ τε Φρένα Λητώ·
Πασάων δ' ὑψόρρων ἦγε κάρη ἔχε δὲ μέτωπα,
Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεν, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
Ὡς ἦγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
Ζεύξασ' ἡμιόνους, πλύξασά τε εἵματα καλά,
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς Ὀδυσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
Ἣ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἠγήσαιτο.
Σφαῖραν ἔπειθ' ἕρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια·
Ἀμφιπόλῳ μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμπεσε δίνῃ·
Αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ὤ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι;
Ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
Ὥς τε μὲ κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀυτὴ
Νυμφάων, αἵ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα·
Ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἠδὲ ἴδωμαι.
Ὡς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πλόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
Φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροΐ μήδεα φωτός.

Agreſtes ludunt: gaudet interimmente Latona;
Omnes quidem ipſa capite ſuperemînet, atque fronte,
Facilis enim cognitu eſt, pulchræ tamen & omnes:
Sic illa inter ancillas excellebat virgo intacta.
Sed quùm jam rurſum domum itura erat,
Junctis mulis plicatiſque veſtibus pulchris,
Tum ſtatim alia excogitavit dea cæſia Minerva,
Ut Ulyſſes excitaretur, viderétque pulchris-oculis puellam,
Quæ illum ad Phæacum virorum urbem deduceret.
Pilam deindè jecit ad ancillam Princeps:
Ab ancillâ quidem aberravit; in profundum autem *incidit gurgitem.*
Illæ itaque altè clamârunt; excitabaturque divus Ulyſſes:
Sedens itaque deliberabat in mente & in animo,
" Hei mihi, quorùmnam hominum ad terram deveni?
" Anne hic injurii & agreſtes, neque juſti?
" Aut hoſpitales, & ipſis eſt mens deorum-reverens?
" Ut me puellarum invaſit fœmineus clamor
" Nympharum, quæ habitant montium ſummos vertices,
" Et fontes fluviorum, & paluſtria loca herboſa!
" An fortaſſis homines ſum propè vocales?
" Quin ego ipſe experiar atque videbo.
Sic loquutus arbuſtis clàm-egreditur divus Ulyſſes:
Ex denſâ autem ſylvâ ramum fregit manu craſſâ,
Foliis, ut tegeret circa corpus pudenda viri.

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Ἀγροιόμοι.] Αἱ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν νεμόμεναι, ἢ ἀγραν νέμουσαι.
108. Ἀριγνώτη.] Μεγάλως καὶ γνωστὴ καὶ φοβερά.
109. Ἀδμής.] Ἀδάμαστος, ἄγαμος.
111. Πτύξασα.] Διπλώσασα, ἢ διπλωθῆναι ποιήσασα.
113. Ἔγρο.] * Ἐξανιστάμενος. Εὐριπίδης.] Εὐρύφαλμος· ὤπις * γὰρ οἱ ὀφθαλμοί.
116. Δίνῃ.] Τῇ τῶν ὑδάτων συστροφῇ.
117. Ἄυσαν.] Ἐβόησαν.
121. Θεουδής.] Θεοσεβὴς, θεοῖς ὅμοιος· ἢ θεοειδὴς, ὁ θεοῖς ἀρέσκων, ἢ θεῶν ἔχων αὐδήν.
122. Αὐτή.] Νῦν, ἡ φωνή.
124. Πείσεα.] Τοὺς διόρυχας τόπους· παρὰ τὸ πῖσαι, ὅ ἐστι πεπῖσαι.
125. Αὐδήεντων.] * Εὐφώνων, εὐαρθρῳ φωνῇ χρωμένων.
127. Ὑπεδύσετο.] Ὑπεξῆλθεν.
128. Πτόρθον.] Κλάδον, βλαστόν.
129. Ῥύσαιτο.] Καλύψοι, σκεπάσοι. Μήδεα.] Νῦν, τὰ αἰδοῖσιμα μέρη, τὰ αἰδοῖα.

NOTÆ.

125. Ἀνθρώπων — αὐδηέντων) Prætèr *Br. Schol.* vid. quæ Nos ad *Odyſſ. ε'.* v. 334.

NOTÆ IN SCHOLIA.

113. *Ἐξανισταίη, pro ἐξανίσῃ, ſcribo & * ᾖ, pro ᾗ, ex Duob. MSS.
125. *Εὐφώνων) MS. *Aloyſii*, ἀμφώνων, meliùs.

VARIÆ LECTIONES.

115. Ἀμφίπολον βασίλεια) γρ. ἀμφιπόλῳ βασιλείᾳ, *H. Steph. Sylburg.* Vid. *Dionyſ. Halicarn. Hudſon.* Edit. 2 Vol. fol. 11. Not. h.
116. Ἔμπεσε) γρ. ἔμβαλε, *H. Steph.*
127. Ὑπεδύσετο) γρ. ὑπεκδύσετο, *Aldin.*

Βῆ δ' ἴμμν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ὅς τ' εἶσ' ὑόμμῳ καὶ ἀήμμῳ· σὺν δέ οἱ ὄσσε
Δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσὶν ἐπέρχεται, ἢ ὀΐεσσιν,
Ἠὲ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστὴρ,
Μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν εὐπλοκάμοισιν ἔμελλε
Μίξεσθαι, γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανε.
Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἅλμῃ·
Τρέσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προχέουσαι·
Οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων·
Στῆ δ' ἀνταχομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσεύς,
Ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν, εὐώπιδα κούρην,
Ἢ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι
Λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν, καὶ εἵματα δοίη·
Ὣς ἄρα οἱ Φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι,
Μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο Φρένα κούρη.
Αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον Φάτο μῦθον,

Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις, ἢ βροτός ἐσσι·
Εἰ μέν τις θεὸς ἐσσὶ, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

Festinabat ire, veluti leo montanus, viribus fidens,
Qui incedit madidus & ventos-paſſus, inque ſuos oculos
Candeſcit: cæterùm hic ad boves accedit, aut oves,
Aut ad agreſtiores cervos; jubet etenim cum venter
Pecudes tentaturum, etiam intra deaſam domum ire:
Ita Ulyſſes puellas pulchricomas erat
Acceſſurus, nudus quamvis eſſet, neceſſitas enim urgebat:
Horribilis autem ipſis apparuit, malè affectus ſallugine;
Diffugerunt itaque huc atque illuc per littora prominentia:
Sola autem Alcinoi filia conſtitit; ipſi enim Pallas
Audaciam in mente indidit, & metum exemerat è membris:
Stetit itaque contra *ipſum* excepturа: cogitabat interea Ulyſſes,
An ſupplicaret genua prendens pulchris-oculis puellæ:
An ut erat, verbis longè ſtans blandis
Precaretur, ſi oſtenderet civitatem, & veſtes donaret.
Sic ſanè ei cogitanti videbatur ſatius eſſe,
Precari verbis eminùs ſtando blandis,
Nè ei genua prehendenti iraſceretur mente puella:
Protenùs blandum & ſolertem dixit ſermonem,

" Supplicitèr te oro, ô regina, dea ſive aliqua, aut mortalis es:
" Siquidem dea es *earum*, quæ latum cœlum incolunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

130. Βῆ δ' ἴμμν.] Ὥρμησε ὡς ἀκόντιον. Ὀρεσίτροφος.] Ὀρεσι τρεφόμμος.

131. Ὑόμμῳ.] Βρεχόμμῳ. Ἀήμμῳ.] Ὑπὸ ἀνέμων καταπεόμενος.

132. Δαίεται.] Καίεται, *πυρὶ ὁμοίως ἔχει. Ἐπέρχεται.] Μετέρχεται.

134. Πειρήσοντα.] Πεῖραν λημψόμμενον.

135. Εὐπλοκάμοισιν.] Εὐκόσμοις, ἀπὸ μέρους, τὸ πᾶν κοσμοῦσι.

137. Κεκακωμένος.] Κακῶς διακείμενος.

138. Τρέσαν.] Φοβηθῆσαι ἔφυγον. Προχέουσαι.] Περιβιβλημένοι.

140. Δίεται.] Φόβον. Εἵλετο.] Ἀφείλετο.

141. Ἀνταχομένη.] Νῦν, ἐξεναντίας ἀναχομένη, τοῦτ' ἐστὶν ἀντίασασα.

142. Λίσσοιτο.] Παρακαλοίη.

143. Αὔτως.] Οὕτως, ὡς ἔχει. Ἀποσταδὰ.] Ἐκ διαστήματος.

145. Δοάσσατο.] Ἔδοξε.

147. Χολώσαιτο.] Ὀργισθείη.

148. Κερδαλέον.] Σωτήριον.

149. Γουνοῦμαι.] Ἱκετεύω. Ἄνασσα.] Βασιλὶς, δέσποινα.

NOTÆ.

137. Σμερδαλέος) Vid. ad *Var. Lect.*

145. Δοάσσατο) De hâc voce, vid. ad *Il.* ν'. v. 458.

NOTÆ IN SCHOLIA.

132. *Πυρὶ ὁμοίως ἔχει) Hæc addo, ex duob. MSS. Senſus, λέων ὁ ἑαυτῷ κατ' ὄσσε δαίεται, ut *Euſtath.* exponit, fol. 1555. lin. 40.

VARIÆ LECTIONES.

132. Ἐπέρχεται) γρ. μετέρχεται, *H. Steph.* & *Br. Schol.*

137. Σμερδαλέος) γρ. σμερδαλέως, *Lugdun. Oxon.* & *Cantabr.* malè; cùm *Florent. Lovanian. Euſtath. Aldin.* & *Steph.* σμερδαλέος, benè.

Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε, Διὸς υἱέϊ μεγάλοιο,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυλὴ τ', ἄλιγκια εἰσκω·
Εἰ δέ τις ἐστὶ βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
Τεισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ ἠδὲ πότνια μήτηρ,
Τεισμάκαρες ἦ καὶ σίγνητοι· μάλα πού σφίσι θυμὸς
Αἰὲν ἐϋφροσύνησιν ἰαίνεται, εἵνεκα σεῖο,
Λαοσσόων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
Ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βείσας οἰκόνδ' ἀγάγηται.
Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον σάωσα·
Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαὸς
Τῷ ὀδύν, ἣ δή ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι·
Ὡς δ' αὔτως κἀκεῖνο ἰδὼν, ἐτεθήπεα θυμῷ
Δήν· ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐς δόξυ γαίης·
Ὡς σέ, γύναι, ἄγαμαί τε, τέθηπά τε, δείδιά τ' αἰνῶς
Γίνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.

" Dianæ te ego, Jovis filiæ magni,
" Formáque, staturáque, indoleque, quàm proximè assimilo.
" Sin aliqua es hominum, qui supra terram habitant,
" Ter beati tibi pater & veneranda mater,
" Ter beati fratres; valdè nimirùm ipsorum animus
" Usque lætitiâ perfunditur, tui gratiâ,
" Videntibus tale germen ad choream prodeuntem.
" Porrò rursum ille animo felicissimus præter cæteros,
" Quicunque te sponsaliis onerans, domum duxerit.
" Nondum enim talem vidi hominem oculis,
" Neque virum, neque mulierem; admiratio me tenet aspicientem.
" Nuper in Delo tale, Apollinis juxta aram,
" Palmæ recens germen succrescens vidi.
" Profectus enim eram illuc, multúsque mihi erat populus
" In eâ profectione, quæ mihi malum infortunium erat allatura:
" Eodem modo & illud conspicatus obstupui animo
" Diù, quandoquidem nunquam tale successerat ligneum è terrâ:
" Ita te, ô mulier, admiror, obstupeo, & vereor vehementer
" Genua prehendere: difficilis nam me dolor occupat.

ΣΧΟΛΙΑ.

156. Εὐφροσύνησιν.] Θυμηδίαις. Ἰαίνεται.] Χαίρει. τέρπει.

157. Λαοσσόων.] Βλεπόντων. Θάλος.] Βλάστημα. Εἰσοιχνεῦσαν.] Εἰσερχομένην, παρουσαν.

159. Ἐέδνοισι.] Τοῖς περὶ γάμων δώροις, μνήστροις. Βείσας.] Βαρύνας. * Βείζω γάρ, τὸ κοιμῶμαί ἐστι.

163. Φοίνικος νέον ἔρνος.] Τὸν ἀναπηγέντα λίγνῃ φοίνικι τῇ Λητοῖ, ὅ ἐφαπαφθὲν ἀπεκύησεν. Ἔρνος.] Κλάδος.

164. Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε.] Πλανᾶται ἐμφαίνει πικρὸν ἀποφανῶν, ἵνα μὴ φορτηγὸς, ἢ κακοπλάτης εἶναι δόξῃ.

165. Ἔσεσθαι.] Γενήσεσθαι.

166. Ἐτεθήπεα.] Ἐξεπλάγην.

167. Δόξυ.] Δόξαν.

168. Ἄγαμαι.] Θαυμάζω. Τέθηπα.] Κατεπλάγην.

ΝΟΤΑ.

154. Τρὶς μάκαρες) Hinc illud *Antholog.* l. 7. fol. 476. Εὐδαίμων ὁ βλέπων σε, &c.

155. Μάλα πού σφισι θυμὸς — λαοσσόντων) *Eustathius* refert ad Σολοικοφανὲς καὶ κακοσχεπὲς, quod tamen rectè solvitur, si λαοσσόντων *Absolutè* capias. Vid. quæ Nos ad illud *Odyss.* ι'. v. 256. — ἡμῖν ὃ καπικλάδην φίλον ἦτορ, δεισάντων. Vid. *Dionys.* Halicarnass. de Vitâ & Scriptis *Homeri.*

157. Τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν) *Atticismus* elegans, τὸ θαλῶν, ἀντὶ τοῦ θαλερὸν παρθένον, *Abstractum*, pro *Concreto.* Referri etiam potest ad Σχῆ-

159. * Βείζω γάρ, τὸ κοιμῶμαί ἐστι, ex *Aloysii* MS. ego autem βείσας hoc à βείθω potiùs ducendum reor.

163. Φοίνικος νέον ἔρνος) Cicero, de Legibus, sub initio, Quod *Homericus Ulysses Deli* se proceram & teneram *Palmam* vidisse dixit, hodiè monstrant eandem. Et *Plinius*, l. 16. c. 44. Nec non Palma *Deli*, ab *Apollinis* ætate conspicitur. *Ælian.* Var. Hist. l. 5. c. 4. Περὶ φυτῶν πίνων ὁ Δήλῳ θαλλόντων. *Theogn.* v. 6. *Callim.* Hymn. Dian. v. 210. *Homeri* Hymn. in *Apoll.* v. 117. *Eustath.* in hunc locum, *Euripidis* Scholiast. ad *Hecub.* v. 458. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

VARIÆ LECTIONES.

154. Τεισμάκαρες) γρ. τρὶς μάκαρες, vid. *Dupor.* Gnomolog. *Homeric.* in locum.

155. Τεισμάκαρες) γρ. τρὶς μάκαρες, *Dupor.* ut suprà.

Χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἶνοπα πόντον·
Τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι
Νίσου ἀπ' Ὠγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
Ὄφρ' ἔτι που καὶ τῇδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἴω
Παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
Ἀλλὰ, ἄναξ, ἐλέαιρε, σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἐς πρώτην ἱκόμην· τὴν δ' ἄλλων ὔπια οἶδα
Ἀνθρώπων, οἳ τῇνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
Ἄσσυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δ' ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
Εἴ τι που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
Σοὶ δὴ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
Ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
Ἐσθλήν· οὐ μὲν γάρ τε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νόημασιν οἶκον ἔχητον
Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πολλὰ ἄλγεα δυσμενέεσσι,
Χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.
Τόνδ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἐπεὶ ὔτε κακῷ, ὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἐοικας,
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
Ἐσθλοῖς, ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ·
Καί που σοὶ τάδ' ἔδωκε, σὲ δὴ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
Οὔτ' ἂν ἐδῆτος δηλήσεαι, ὔτε τοῦ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοικ' ἰκέτῃσι ταλαπείριον ἀντιάσαντα.

" Heri vigesimo effugi demum die nigrum pontum:
" Eousque me semper fluctus ferebat, & celeres procellæ
" Insulâ ab Ogygiâ: nunc verò me huc appulit deus,
" Ut adhuc fortasse & hîc patiar malum; non enim puto
" Cessatum iri; verum adhuc multa dii efficiunt ante.
" Sed, ô regina, miserere, ad te enim miserias multas perpessus
" Primam veni, aliorum autem neminem novi
" Hominum, qui hanc urbem & terram incolunt.
" Urbem mihi ostende, da vero pannum ad *me* circumcingendum,
" Si quod forte integumentum pannorum habes huc profecta.
" Tibi vero dii tanta dent, quanta animo concupiscis;
" Maritum, & familiam, & concordiam præbeant
" Bonam; non enim eo quicquam præstantius & melius,
" Quam cùm concordes consiliis, rem familiarem administrant
" Vir atque conjux; multos dolores hostibus præbentes,
" Gaudia autem benevolis; maximè verò sentiunt & ipli.
Hunc rursus Nausicaa albis-ulnis contra alloquuta est,
" Hospes, quandoquidem non ignavo, nec stulto similis es viro,
" Jupiter ipse distribuit felicitatem Olympius hominibus,
" Bonis atque malis, prout vult, unicuique.
" Et fortasse tibi isthæc dedit, te tamen oportet pati nihilo seciùs.
" Nunc verò, quùm ad nostram & urbem & terram venis,
" Neque vestium indigebis, neque alicujus alterius *rei*
" Earum, quæ decent supplicem miserum occurrentem.

Σ Χ. Ο Λ Ι Α.

171. Φόρει.] Ἔφερεν. Κραιπναί.] Ταχεῖαι, ἢ ὀξεῖαι. Θύελλαι.] Αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων.

176. Ἱκόμην.] Ἱκέτιδα, ἀφικόμην.

179. Εἴλυμα.] * Ἐνείλημα, κάλυμμα, σκέβλημα. Σπείρων.] Ἱματίων.

180. Σοὶ δὴ θεοὶ τόσα δοῖεν.] Σωστικῶς ὁ Ὀδυσεὺς πᾶσα συνεύχεται, ἃ μόνα ἀνὰ φρονίδιός οἱ εἶναι.

181. Ὁμοφροσύνην.] Γνησίαν φιλίαν. Ὀπάσειαν.] Παράσχοιεν.

182. Ἄρειον.] Κρεῖττον, βέλτιον.

183. Ὁμοφρονέοντε.] Τὰ αὐτὰ βουλευόμενοι.

185. Χάρματα δ'.] Χαραί. Εὐμενέτῃσι.] Τοῖς φίλοις, τοῖς εὐμενῶς διακειμένοις, καὶ εὐνοοῦσιν. Μάλιστα δὲ τ' ἔκλυον αὐτοί.] Τὰς ὡς ἀληθῶς εὐνοίας αἰσθάνονται ἐκ λογισμοῦ.

188. Νήμερ.] Ἀπονήμῃ, ἀφορίζῃ.

189. Ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσι.] Δύνανται καὶ οἷς ἂν μείνωσι τοῖς ἀγαθοῖς τὰ κακὰ, ὡς ἄξιον ἑκάστῳ νέμειν ἢ κακὰ, ἢ τὰ ἀγαθά.

191. Ἱκάνεις.] Παραγίνῃ.

192. Δηλήσεαι.] Ἐνδεὴς ἔσῃ.

193. Ταλαπείριον.] Τὸν πεῖραν ἐληλυθότα· ἢ τὸν ταλαίπωρον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

179. Εἴλυμα) * Ἐνείλημα, pro *σκείλυμα*, ex MS. lego, ut magis *Prosaicum*.

VARIÆ LECTIONES.

171. Τόφρα δὲ) *γρ.* τοφσόν.

183. Οἶκον ἔχητον) *γρ.* οἰκί' ἔχῃον, *Hierocles*, in Aur. Carm. *Pythagoræ*.

190. Τάδ') *γρ.* πάγ', *H. Steph.*

Ἄσσυ,

Ἄγε δή τοι δείξω, ἑρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τῇδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Τοῦδ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε, βίη τέ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσε,
Στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε, φῶτα ἰδοῦσαι;
Ἦ μήπου πιὰ δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
Οὐκ ἔσθ' ὅτος ἀνὴρ διερὸς βροτός, οὐδὲ γένηται,
Ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται,
Δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
Ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
Τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τέ, φίλη τέ.
Ἀλλὰ δότε, ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε·
Λούσασθε δ' ἐν ποταμῷ, ὅθι ἐπὶ σκέπας ἔσται ἀνέμοιο.
Ὣς ἔφατ'· αἱ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν·
Κάδδ' ἄρ' Ὀδυσσῆ εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Παρὰ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ', ἔθηκαν·

" Urbem itaque tibi oſtendam, & dicam nomen populorum.
" Phæaces hanc urbem, & terram habitant:
" Sum autem ego filia magnanimi Alcinoi;
" Ex hoc Phæacum pendet & imperium, & potentia.
Dixit ſanè, & ancillis pulchricomis imperavit,
" Siſtite gradum mihi, ancillæ, quò fugitis, virum intuitæ?
" An ſcilicet aliquem hoſtium putatis eſſe virorum?
" Non eſt hic vir vivus homo, neque eſſe poſſit,
" Qui Phæacum ad terram veniat,
" Hoſtilia inferens: valdè enim chari ſumus immortalibus.
" Habitamus præterea ſeorſum undoſo in mari
" Extremi, neque aliquis nobiſcum homo commercium habet alius.
" Verùm hic aliquis infelix errans huc venit,
" Quem nunc oportet curare: à Jove enim ſunt omnes
" Hoſpites & egeni; donum autem utut exiguum, gratum tamen eſt.
" Quare date, ancillæ, hoſpiti cibum & potum,
" Et lavate in fluvio, ubi defenſio eſt à vento.
Sic ait; illæ igitur ſtabant & ſe mutuò hortabantur;
Ulyſſemque collocârunt ſub umbraculo, quemadmodum juſſerat Nauſicaa, filia magnanimi Alcinoi;
Propè ipſum verò pallium, & tunicam, veſtes, appoſuerunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

200. Φάσθε.] Ὑπολαμβάνετε.

201. Διερὸς βροτός.] Ζῶν *ἐῤῥαμμένος καὶ ἐκμαλάξας μετέχων· τῷ μὲν γὰρ ζωὴν ὑγρότης καὶ θερμασία συνέχει, τὸν δὲ θανάτῳ ψυχρότης καὶ ξηρασία· ὅθεν καὶ ἀλίβαντες, *οἱ νεκροὶ, λιβάδας μὴ μετέχοντες.

207. Κομέειν.] Τιμᾶσθαι. Πρὸς γὰρ Διός εἰσιν.] Ὑπὸ γὰρ Διὸς ἐποπτεύονται καὶ ξένοι καὶ πτωχοί.

208. Δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τέ.] Ὀλίγη μὲ τῷ διδόντι, φίλη δὲ τῷ λαμβάνοντι· ὁ γὰρ ἔνδεια, ἐστὶ τὸ ὀλίγον φίλον ἠγάπται.

210. Σκέπας.] *Σκέπασον.

NOTÆ.

201. Διερὸς βροτὸς) *Porphyrius*, De Antro Nympharum, Διὸ καὶ διερὸς τὰς σὺν ῥεύσει ὄντας καλεῖν τὸ Ποιητὴν, τὰς διύγρους καὶ ψυχὰς ἔχοντας· αἷμα μὲν γὰρ ἂν παύσαις, ἐὰν ὁ διύγρος φόνος φίλος. Vid. *Heſych.* v. Διερὸν, & *Br. Schol.* in hunc locum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

201. Διερὸς βροτὸς) *Ἐῤῥαμμένος, pro corruptis ἐῤῥαμμένος, ἐῤῥαυμένος, ἐῤῥαυμένος, ex *Aloyſii* MS. & poſt ἀλίβαντες, ex *Euſtathio* & *Heſychio*, *οἱ νεκροὶ, ad *Scholii* dilucidationem. *Euſtath.* fol. 552. lin. 33. Ἀλίβαντες μὲν, οἱ νεκροὶ· διερὸς δὲ βροτὸς, ὁ ζῶν. Vid. Not. in *Textum*.

210. *Σκέπασον) Ità pro σκέπασον corrupto, ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

205. Βροτῶν) γρ. βροτός. *Florentin. Aldin. Lovanian. H. Steph.*

211. Αἱ δ' ἔσαν τε ἓ ἀλλήλῃσι κέλευσαν) γρ. αἱ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν, *Euſtath.* & *H. Steph.* ἀλλήλοισι, *Florentin. Lovanian. Aldin. H. Steph. Lugdun. Oxon.* &c. Malè omnes.

212. Ὀδυσσῆ εἶσαν) γρ. Ὀδυσσέα εἶσαν, *Euſtath.* Roman. Edit. *Textus*, *H. Steph.*

Δῶκαν

Δῶκαν ὃ χρυσείῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Ἤνωγον δ' ἄρα μὶν λοῦσαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀμφίπολοι, στῆτ' ἔπω ἀπὸ τοσσοῦθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
Ἅλμιν ὤμοιιν ἀπολύσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
Χείσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή·
Αὐτὰρ ἐγὼν οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσομαι· αἰδέομαι γὰρ
Γυμνὸς ἐοῖσ', κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών.
Ὣς ἔφατ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρῃ.
Αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεύς
Ἅλμιν, ἣ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα λοέσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
Ἀμφὶ δ' εἵματα ἕσσατ', ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής·
Τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ δὲ κάρητος
Οὖλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἰδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνιν παντοίην, χαρίεντα δ' ἔργα τελείει·
Ὡς ἄρα τῷ κατέχυθε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·
Ἕζετ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κιὼν, ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,

Dederuntque ei aureâ in ampullâ liquidum oleum,
Jusserunt deinde; ut se ablueret in fluvii fluento.
At tum ancillas alloquutus est divus Ulysses,
Ancillæ, state ità è longè; donec ego ipse
" Salsuginem ab humeris abluam, circumque oleo
" Inungam; jam enim diù à corpore est unctio:
" Coram verò non ego lavero; vereor enim
" Nudari inter puellas pulchricomas versans.
Sic ait; illæ autem seorsum abibant, referebantque Virgini *Dominæ*.
Cæterum ipse ex flumine à corpore lavabat divus Ulysses
Salsuginem, quæ ei dorsum & latos circumfudit humeros:
E capite etiam eluebat maris sordes indomiti.
Cæterùm postquam omnia abluisset, & oleo inunxisset,
Vestesque induisset, quas illi præbuerat virgo intacta;
Hunc quidem Minerva reddidit, ex Jove nata,
Majoremque aspectu, & pinguiorem: à capite verò
Crispas demisit comas, hyacinthino flori similes.
Quemadmodum cùm quis aurum circumfundit argento vir
Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
Artem omnifariam, glorioſa verò opera perficit:
Sic huic infudit gratiam capitique & humeris.
Consedit deinde, quùm seorsum cessisset, ad littus maris,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

216. Ἤνωγον.] Ἐκέλευον. Ῥοῇσι.] Ῥεύμασι, ῥείθροις.
218. Ἀπόσσεθεν.] * Πόρρωθεν.
221. Λοίσομαι.] Λούσομαι. Αἰδέομαι.] Αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
222. Μετελθών.] Ἀντὶ τοῦ ἀπελθών.
224. Νίζετο.] Ἀπεκλύζετο.
225. Ἄμπεχεν.] Περιεῖχεν.
226. * Ἔσμηχεν.] Ἐκάθαιρεν. Ἁλὸς χνόον.] Τὸ λεπτότατον τῆς ἁλὸς, ἢ τὴν ἀκαθαρσίαν.
227. Λοίσατο.] Ἀπελούσατο, ἀπέπλυνεν. Λίπ' ἄλειψεν.] Λιπαρῆ, ἢ λιπανθεὶς ἐλαίῳ ἠλείψατο.
228. Ἕσσατο.] Ἐνεδύσατο.
230. Πάσσονα.] Παχύτερον. Κάρητος.] Τῆς κεφαλῆς.
231. Οὖλας.] Συστραμμένας. Ἧκεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐποίησεν.
232. Περιχεύεται.] Περιβάλλεται.
233. Ἴδρις.] Ἐπιστήμων, πεπειρημένος. Δίδαεν.] Ἐδίδαξεν.
234. Χαρίεντα.] Ἐπίχαρτα, καλά. Τελείει.] Ποιεῖ, κατασκευάζει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

218. Ἀπόσσεθεν) * Πόρρωθεν. Ità pro ἔμπροσθεν, emendo; nec sensus enim, nec res illud ferat.
226. * Ἔσμηχεν) Ἐκάθαιρεν. Ex *Aloysii* MS. excepto, quod ibi ἐκαθάρθη. *Eustathius* & *Hesych.* Σμήχω) Καθαίρω.
227. Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MS. purgo, deleto uno ἐλαίῳ, quod erat superfluum.

VARIÆ LECTIONES.

215. Χρυσείῃ) χ. Χρυσείῃ, verùm in Metri Detrimentum; quare *Stephanum*, &c. nihil moror, at *Florentinam* sequor, licet *Eustath.* Codex errorem retineat. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 79.

Κάλλει

Κάλλεϊ τ' ἠδὲ χάρεσι φίλῳ· θηεῖτο δ' ἠγήρ·
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι μετηύδα,
Κλῦτέ μοι, ἀμφίπολοι, λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω
Οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Φαίηκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἠπεδανοῖσι.
Πρόσθεν μὲν γάρ δή μοι ἀεικέλιος δοκεῖ εἶναι,
Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ εὐρυνον οὐρανὸν ἔχουσιν.
Αἴ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
Ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν.
Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα μάλα μὺν κλύον, ἠδὲ πίθοντο,
Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι θέσαν βρῶσίν τε, πόσιν τε.
Ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἤσθιε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς
Ἀρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδήτυος ἦεν ἄπαστος.
Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ὀτρύνεν·
Εἵματ' ἄρα πτύξασα πίθῳ καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
Ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· αὐτὰρ ἔβη αὐτή·
Ὤρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Ὄρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
Πατρὸς ἐμῷ ἐς δῶμα δαίφρονος, ἔνθα σὲ φημὶ
Πάντων Φαιήκων εἰδήσεμεν, ὅσσοι ἄριστοι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσαι,
Ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,

Pulchritudine & gratiâ refplendens; admirabatur utique *ipſa* puella:
Tunc ad ancillas pulchricomas loquebatur,
" Audite me, ancillæ, pulchris lacertis; ut aliquid dicam;
" Non omnibus invitis dis, qui cœlum tenent,
" Ad Phæacas hic vir pervenit Diis ſimilis.
" Nam anteà mihi nihili videbatur eſſe,
" Nunc verò diis ſimilis, qui cœlum latum inhabitant.
" Utinam mihi talis maritus vocatus eſſet
" Hic habitans, & ipſi placeret hic manere.
" Sed date, ancillæ, hoſpiti cibumque, potúmque.
Sic ait; illæ ſanè hanc diligentèr audiverunt & paruerunt:
Ulyſſi verò appoſuerunt *cibúmque*, potúmque.
Protectò ipſe bibebat, & edebat prudens divus Ulyſſes
Rapaciter; diu enim cibum non guſtaverat.
Cæterùm Nauſicaa albis lacertis aliud commenta eſt:
Veſtes certè plicatas poſuit pulchrum in currum,
Jungens mulos fortibus ungulis, conſcenditque ipſa,
Adhortata Ulyſſem, verbúmque dixit & eloquta eſt,
" Surge nunc, hoſpes, ad urbem ire, ut te deducam
" Patris mei ad domum prudentis; ubi te puto
" Omnes Phæaces viſurum eſſe, quotquot optimates *ſunt*.
" Sed ſic ſanè fac ito, videris enim mihi non prorſus deſipere,
" Donec quidem per agros iverimus & opera hominum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

237. *Θηεῖτο.] Ἐθαύμαζεν.
242. Ἀεικέλιος.] Εὐπλὴς καὶ φαῦλος. *Δίατο.] Ἐδόκει, ἐφαίνετο.
245. Ἄδοι.] Ἀρέσκοι.
250. Ἀρπαλέως.] Ἁρπακικῶς.
257. Εἰδησέμεν.] Γνῶναι, μαθήσεσθαι.
258. Ἀπινύσσαι.] Ἀσύνετος εἶναι.

Ν Ο Τ Æ.

242. Δίατ' εἶναι) Vox δίατο, ſingularis, ἁπλῶς ἐρημένη, videtur ex Ε δαίσαλο fieri. Notandum verò, Δίατο legi ab *Euſtathio*, in ipſo *Textu*, ut & Edit. *Lovaniana Reſcii*, item in *Aldinâ*; etiam in MSS. *Aloyſii* Scholiis, & in Scholiis Impreſſis, Edit. *Pariſian. Morrhii*, *Aldi*, & *Hervagii*, quæ etiam in *Textu* δίατ' legit; quare ità & nos *Scholia* edimus. *Heſychio*, Δίατο) φαίνεται. δοκεῖ. Δεάομαι) ἐδοκίμαζον, ἐδίκαζον. *Etymolog. M.* v. Δία), legit, πρόσθεν μοι ἀεικέλιος δίατ' εἶναι. Antiqui Lexicographi, Δία), Δίατο, & Δεάομαι, non Δόα), &c.

249. Ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἤσθιε Ὀδυσσεύς) Vid. quæ ad κ'. v. 215.

250. Ἐδητύος ἦεν ἄπαστος) Pleonaſmus *Atticus*, ut νῆες βοραὶ, *Euripid.* ἅπαις παίδων, *Xenoph.* πυρὶ πιζύειν, *Anthолog.* Ità *Odyſſ.* Δ'. v. 788. Καὶ ἔρ' ἄστος, ἄπαστος, ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

237. *Θηεῖτο) Ἐθαύμαζεν, Ex *Aloyſio*.

242. *Δίατο) Ità pro δίατο, emendo ex Vett. vid. Not. ad *Textum*.

Τόφρα

Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι, μεθ' ἡμίονους καὶ ἅμαξαν,
Καρπαλίμως ἔρχεσθ'· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
Αὐτὰρ ἐπὴν πόλεως ὑπερβήσομθα, ἣν πέρι πύργος
Ὑψηλὸς, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληϕ,
Λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
Εἰρύαϕ· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ·
Ἔνθάδε τέ σφ' ἀγορὴ, καλὸν Ποσειδήϊον ἀμφὶς,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἁρμῇα.
Ἔνθάδε νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
Πείσματα, καὶ σπείρας, καὶ ἀκοπίδας ἐρέτμά.
Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς, οὐδὲ φαρέτρη,
Ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρέτμα νεῶν, καὶ νῆες ἔϊσαι,
Ἧισιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν.
Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδυκέα, μήτις ὀπίσσω
Μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι χατ' ἄνδρας.

" Tamdiù cum ancillis, post mulos & currum,
" Celeriter venito; ego utique viam præibo:
" Cæterùm postquam ad urbem conscenderimus, circa quam turres
" Altæ, pulcherque portus ab utroque latere urbis,
" Arctus item introitus; navesque per viam utrinque agitatæ
" Subducuntur; omnibus enim statio est unicuique:
" Ibi & ipsis forum est, pulchrum Neptuni circa templum,
" Ingentibus lapidibus excisis locatum.
" Ibi navium armamenta nigrarum curant,
" Rudentes, & spiras; & poliunt remos.
" Non enim Phæacibus curæ est arcus, neque pharetra,
" Sed mali, & remi navium, & naves æquatæ,
" Quibus gavisi penetrant spumosum mare.
" Horum evito famam amaram; nè quis à tergo
" Obtrectet: valdè enim sunt superbi apud vulgus.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

261. Ἔρχεσθον.] Ἔτιοι, Ἔρχεσθ.

262. Ἐπιβήσομεν.] Ἐπιβῶμεν, εἰσελθωμεν. Πέργαμον.] Νῦν, τὸ τεῖχος.

264. Εἰσίθμη.] Εἰσοδες, ἀπὸ τῆς εἰσιέναι· καλῶ μιζοπλασμὸν τοῦ ἰσθμὸν λέγει.

265. Εἰρύαϕ.] Εἰλκυσμένα εἰσὶν. Ἐπίστιον.] Ἐπιοίκιον, σκήνη, νεώριον, ἢ σκάφος· παρὰ τὸ ἱστίον. λέγει δὲ, ὅτι ἐκάστῳ τῶν νεῶν πεπωλημένων στιὴ ἔστι ἡ εἴσοδος.

266. Ποσειδήϊον.] Τὸ Ποσειδῶνι καθιερωμένον τέμενος.

267. Ῥυτοῖσι.] Τοῖς εἰλκυσμένοις, ἃ δὴ τότε μεγάλοις. Κατωρυχέεσσι.] Κατορυγμένοις.

268. Ὅπλα.] Τὰ τῶν νεῶν χοινία. Ἀλέγουσι.] Διαφερτίδες ἔχουσι, καὶ ἐπιμελείας ἀξιοῦσι.

269. Πείσματα.] Τὰ λίνεα χοινία, * παρὰ τὸ πεῖσθαι αὐτοῖς τὴν ναῦν. Σπείρας.] Νῦν, τὰς μεγάλας κάλως, δι' ὧν ἕλκουσαι νῆες· παρὰ τὸ σπειρῆσαι. Ἀκοπίδας.] Τὸν φλοιὸν ἀφειλέσθαι.

270. Φαρέτρη.] Βελοθήκη.

272. Ἀγαλλόμενοι.] Χαίροντες. Ἀδυκέα.] Σκληρὰν, χαλεπήν.

274. Μωμεύῃ.] Λοιδορήσῃ, μέμψηται, ψέξῃ.

N O T Æ.

261. Ἔρχεσθ) Olim ἴρχεσθον, *Roman.* Edit. & *Eustathii* Text. undè error in Cætera pòst Exemplaria dimanavit. Verùm in *Florentinâ*, omnium Antiquissimâ, *Aldinâ*, & *Lovaniana Rescii*, ἔρχεσθ, qui *Modus* non aliàs modò pro *Imperativo*, verùm hoc in loco multoties ad *Ulyssem* usurpatur ab ipsâ *Nausicaâ*, ut v. 258. 295. 298. 304. 311, &c. Vid. *Var. Lect.*

265. Πᾶσιν γὰρ ἐπίστιον) Præter *Eustath.* & quæ Nos ad *Anacreont.* v. 44. & v. 1091. *Porphyr.* Ὁμηρικῶν ζητημάτων β'. in ipso fine. Πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν) Ἤτοι οἰκίδιόν ἐστιν, ἀλλὰ πάντες πολῖται, καὶ ἱδρύσεν πῦρ ἔχοντες· ἀφ' ὧν ψιλῶ ἐξετάσεικεν, ὡς τὸ δίκεσθ, δίκεσθ· καὶ ἐχὶ, οἰκί. Quod Ionum est.

269. Πείσματα καὶ σπείρας) *Hervagius*, in Textu & Scholiis, *Florentina* Editio &c. σπεῖρα hìc habent, verùm *Eustathius*, *Aldina*, & *Lovaniana Rescii* Editio, & *Brevia Scholia*, & *H. Stephanus*, τὰ σπείρας agnoscunt; & *Castellio*, & *Scapula*, in v. σπεῖρον, ut etiam *Hesychius*, v. Σπεῖρα. Et ut σπείρας *Versui* convenientior *Lectio*, ità & *Sensui*; nam σπεῖρα, τὰ νεῶν μαλάγματα, nempè laceræ vestes, sive linea, sive lanea, aut cannabinæ, molles, & usu attritæ, quibus utuntur Nautæ, ad naves consarciendas; quomodò *Homerus* utitur, ῥάκεσιν οἰσυίνοισιν, *Odyss* ε'. v. 256. At αἱ σπεῖραι, *Funes*, ut *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

269. Πείσματα) Τὰ λίνεα χοινία· * παρὰ τὸ πεῖσθαι αὐτοῖς τὴν ναῦν. Ex utroque MSto.

Variæ Lectiones.

261. Ἔρχεσθ) γρ. ἴρχεσθον, *Br. Schol.* vid. in *Textum.*

262. Πόλεως) γρ. πόλιος, vid. infrà, v. 294.

269. Σπείρας) γρ. σπεῖρα, vid. Not. in *Textum.*

Καή νύ πις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας,
Τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε, μέγας τε
Ξεῖνος; ποῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσται αὐτῇ;
Ἦ πνά που πλαγχθέντα κομίσατο ἧς ἀπὸ νηὸς,
Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ οὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν.
Ἦ τις οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
Οὐρανόθεν καταβάς; ἔξει δέ μιν ἤματα πάντα.
Βέλτερον, εἴ κ' αὐτή γε ποριχομένη πόσιν εὕρῃ
Ἄλλοθεν· ἢ γὰρ τούσδε γ' ἀπημάξῃ κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.
Ὡς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο·
Καὶ δ' ἄλλην νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
Ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
Ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
Ξεῖνε, σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
Πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμεῖο·
Δήμῳ ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθηναίης, ἄγχι κελεύθῳ,
Αἰγείρων· ἐκ δ' ὑδρίη ῥέει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
Ἔνθά οἱ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
Τόσσον ἀπὸ πτόλεως, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
Ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς
Ἄστυ δὲ ἔλθωμεν, καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
Καὶ τότε Φαίηκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἠδ' ἐρέεσθαι
Δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.

" Et fortasse quis sic dicerat te deterior obviam factus,
" Quis ille, qui Nauficaam sequitur pulchérque magnúsque
" Hospes? ubi illum nacta est? maritus certe erit ipsi?
" Aut alicubi errantem benignè eduxit e suâ navi
" Ex viris externis; nam nulli propè sunt hujusmodi.
" Aut quispiam supplicanti multùm exoptatus deus adest,
" E cœlo delapsus? habebit verò ipsum dies omnes.
" Rectè fecit, si ipsa obambulans maritum invenit
" Aliundè; certè hos sprevit in populo
" Phæacas, qui ipsam ambiunt multique & nobiles.
" Sic dicent; mihi vero hæc probra essent:
" Atque alii succenserem, quæcunque talia faceret,
" Quæ invitis charis patre & matre viventibus
" Viris miscetur, priusquam palàm nuptiæ advenissent.
" Hospes, tu quidem ità meum attende sermonem, ut celerrimè
" Deductionem & reditum assequaris à patre meo.
" Inveniemus pulchrum lucum Palladis, propè viam,
" Ex populis; fons autem effluit, circaque nemus, seu pratum.
" Ibi patris mei & prædium, & florentes horti,
" Tantum ab urbe, quantum auditur clamans:
" Ibi desidens præstolare aliquamdiù, donec nos
" Ad urbem venerimus, & pervenerimus ad ædes patris.
" Cæterùm postquam nos putaveris ad ædes pervenisse,
" Tum Phæacum eas ad urbem, atque require
" Ædes patris mei magnanimi Alcinoi:

ΣΧΟΛΙΑ.

275. Καικάπερος.] Φαυλόπερος, χείρων. Ἀντιβολήσας.] Συντυχών.
276. Ἕπεται.] Ἀκολουθεῖ.
278. Κομίσατο.] Ἐπιμελείας ἠξίωσεν.
279. Τηλεδαπῶν.] Τῶν ἀπὸ τῆς πόρρω ἠπείρου, ἢ ξένων.
280. Πολυάρητος.] Πολυάυτος.
285. Ἐρέουσιν.] Ἐροῦσι, λέξουσιν.
288. Ἀμφάδιον.] Τὸν σὺν δῆ φανερῶ.
290. Τύχῃς.] Ἐπιτύχῃς.
291. Δήμῳ.] Εὐρήσομεν.
292. Ναΐ.] Ῥεῖ
293. Τεθαλυῖα.] Θάλλουσα, καὶ πλήθουσα φυτοῖς.
Ἀλωή.] Ὁ εἰς φυτείαν ἐπιτήδειος τόπος· ἢ δενδροφόρος γῆς.
297. Ἔλπῃ.] Ἐλπίζῃ, νομίζοις. Ἀφῖχθαι.] Ἐλθεῖν, παραγενέσθαι.
298. Ἐρείεσθαι.] Ἐρωτᾶν· ἀντὶ τοῦ ἐρέσθαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

279. Τηλεδαπῶν) Vocula ἤ, ex *Aloysio*, addo.
291. Δήμῳσιν.) Εὐρήσομεν. Ex *Aloysio* MS. excepto, quòd illud, εὑρέωμεν. *Eustathius* autem & omnes, δήμῳσιν, εὑρήσομεν.

VARIÆ LECTIONES.

285. Ἐμοὶ δέ κ' ἀνείδεα) γρ. ἐμοὶ δ' ἂν ἀνείδεα. *M. Steph.*
294. Πτόλιος) γρ. πόλιος, vid. *suprà*, v. 262.

Ῥεῖα

300 Ῥεῖα δ' ἀείγνωτ' ἐστί, κ' ἂν παῖς ἡγήσαιτο
Νήπιος· ἡ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
Δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
Ἥρωος· ἀλλ' ὀπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι κ' αὐλὴ,
Ὦκα μάλ' ἐς μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
305 Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' ἧται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἠλάκατα τρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κίονι κεκλιμένη, δμωαὶ δέ οἱ εἵαται ὄπιθεν.
Ἐνθάδε πατρὸς ἐμεῖο θρόνος πολυκέκλιται αὐτῇ,
Τῷ ὅγε οἰνοποτάζων ἐφήμενος, ἀθάνατος ὥς·
310 Τὸν παμμειψάμενος, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
Βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί.
Εἰ γάρ τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
315 Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὸν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
Ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
Αἶψα δ' εὖ μὲν πρόσσω, εὖ δ' ἀλίαντο πόδεσσιν.

" Facilis enim cognitu sunt, & vel puer duceret
" Infans; neque ullo pacto similes illis sunt
" Ædes Phæacum, qualis domus Alcinoi
" Herois: sed postquam te ædes celaverint & aula,
" Quàm celeriter ex regiâ domo ulteriùs perge, ut pervenias
" Ad matrem meam; hæc autem sedet ad focum in ignis splendore,
" Pensum versans purpureum, mirabile visu,
" Columnæ recumbens: & ancillæ sedent ponè illam.
" Ibi patris mei solium vergit ad eam,
" Quo ille vino indulgens insidet, velut deus.
" Hoc ubi præterieris, matris ad genua manus
" Extende nostræ, ut reditionis diem videas
" Gaudens statim; etiamsi valdè procul hinc sis.
" Siquidem tibi illa utique benè volet in animo,
" Spes tibi deinde amicosque videre & pervenire
" Domum ad pulchrè ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sic loquuta flagellavit flagello lucido
Mulos; hi verò celeritèr reliquerunt fluvii fluenta:
Illi sciè quidem currebant & pulchrè succussabant pedibus.

ΣΧΟΛΙΑ.

300. Ἀείγνωτα.] Εὔδηλα, πάνυ φανερά.
303. Κεκύθωσι.] Κρύψωσι, * ἐφείκωσι, χωρήσωσιν.
304. Διελθέμεν.] Διελθεῖν· ἀντὶ τοῦ διέλθῃ.
305. Ἧσται.] Κάθηται. Ἐν πυρὸς αὐγῇ.] Ἐν τῷ * καθαπφωλισμένῳ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τόπῳ.
307. Κεκλιμένη.] Ἐπαναπαυομένη.
308. Πολυκέκλιται αὐτῇ.] Πελίκῃ τῇ αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ πτῶσιν.
309. Οἰνοποτάζων.] Εὐωχούμενος. Ἐφήμενος.] Ἐπικαθήμενος.
310. Παμμείψαμενος.] Παρελθών. Μητρὸς ποτὶ γούνασι.] Ἤτοι ὡς γυνὴ γυναῖκα σωζειν, ἐπεὶ φρονιμωτάτη παρεδίδοτο· ἢ ἄλλως ἡ φιλοικίρμων, τὸ θῆλυ.
313. Φίλα φρονέῃσι.] Φιλοφρονεῖται βούλοιτο.
318. Τρέχων.] Ἔτρεχον. Πλίσσοντο.] Διέβαινον· πλίσσω γὰρ τὸ ὑπὸ τοῦ αἴδοῦς δίρμα, ὁ δύνεται διαβαίνειν.

NOTÆ.

303. Ἥρωος ἀλλ' ὁπότ' ἂν σε δόμοι) Observanda Συνεκφώνησις, sive συνίζησις, Vocalium ω' & ο'. Duæ enim ultimæ Syllabæ Coalescunt, quasi ἥρως scriberetur; ut Λαέρτης, pro Λαέρτης, Sophocl. Ajac. v. 1. Ἀεὶ μέ, δ' πατῆ Λαέρτης, & ἥρως Florent. Aldin. & Lovan. legunt. Sic Hesiodus, ἔργων l. 2. v. 225. Βυσὶ τῶν ἡρώων ἐπέπιτνον, αὐτὰρ ἔπειτα. Sic Pindarus φωνᾶεν dixit pro φωνήεντα, & ἀλαλᾶντας, pro ἀλαλήντας, ut Homerus, Iliad. σ'. v. 475. πρῶτος, pro πρώτης. quomodò & Nonnus, D. Johan. c. 18. v.

NOTÆ IN SCHOLIA.

303. * Πελίκωσι) Hæc Vocula ex Aloysio addita.
305. * Καθαπφωλισμένῳ) Ità emendo, ex utroque MSS. pro corrupto illo καθαπιφλισμένῳ, & καθαπιφλισμένου.
310. Vocula ἐπεὶ, ex Aloysio.
318. * Πλίσσεσθαι &c. ad ποδῶν & finem Scholii, ex Aloysio.

VARIÆ LECTIONES.

303. Ἥρωος ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε) γρ. ἥρως ἀλλ' ὁπότ' ἂν σε, Vid. Not. in Textum. Ibid. Κεκύθωσι) γρ. κεύθωσι, Florent. Edit. Aldin. Lovanian. & H. Steph.
308. Αὐτῇ) γρ. αὐγῇ. Br. Schol.

Ἡ ῥ' μάλ' ὑπὸχθυεν, ὅπως ἅμ' ἑποίατο πεζοὶ,
Ancillæque, Ulyſſeique; arte vero impegit flagellum.
320 Ἀμφίπολοί τ', Ὀδυσῆος· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
Vergebat autem ſol, & illi inclytum ad nemus pervenerunt,
Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοι κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
Sacrum Palladi, ubi conſedit divus Ulyſſes:
Ἱερὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Statim deinde ſupplicavit Jovis filiæ magnanimi,
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
" Audi me, Ægidem-ferentis Jovis filia indomita,
Κλῦθί μοι, Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
" Nunc ſaltem me exaudi, quoniam antea nunquam exaudiviſti
325 Νῦν δή πέρ μοι ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔποτ' ἄκουσας
" Jactatum, quandò me jactabat inclytus Neptunus:
Ῥαιομένῳ, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
" Da, me ad Phæacas gratum venire, atque miſerabilem.
Δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν.
Sic ait ſupplicans, hunc autem audivit Pallas Minerva:
Ὣς ἔφαθ' ὑχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Ipſi tamen nondum apparuerat palam; verebatur enim
Αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἐναντίον· αἴδετο γάρ ῥα
Patruum *Neptunum*: is etenim vehementer irascebatur
330 Πατροκασιγνήτου· ὁ δ' ὀπιζομένως μνώεσκεν
Divino Ulyſſi, antequam ſuam ad terram veniret.
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

νόητον. [*πλόκος γὰρ, τὸ βάθος ἀφαιρεῖται· καὶ πλέγμα, τὸ ἀφαίρημα τῶν ποδῶν.]

319. Μάλα.] Νῦν, ἐπιπημόνως. Ἑποίατο.] Ἀνελθήσεσθαι.

320. Νόῳ δ' ἐπίβαλλεν ἱμάσθλῃ.] Τεχνικῶς ἤλαυνεν.

321. Δύσετό τ' ἠέλιος.] Νῦν, ἀντὶ δυσμὰς ἀπέκλινεν· ἡμέρας γὰρ ἦν ὅσης εἰσέρχεται Ὀδυσσεὺς, παρὸ ἐ ἀχλὺν αὐτῷ περιχέει.

326 Ῥαιομένῳ.] Φθειρομένῳ. Ἔρραιε.] Ἔφθειρεν. Ἐννοσίγαιος.] Ὁ Ποσειδῶν, ὁ τὴν γῆν κινῶν· ἔνοσις γὰρ ἡ, ἡ κίνησις.

327. Ἐλεεινόν.] Ἐλέους τυχεῖν.

329. Ἐναντίον.] Ἀπεναντίας, ἐκ τοῦ φανερᾶς.

330. Πατροκασιγνήτου.] Τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν, τὸν θεῖον.

N O T Æ.

321. Δύσετο) Οἷον, παρὰ τὸ δύσεμαι· ἀναδιπλασιάσαντες τὸ μέσον εἰς σύνεσιν, ut *Euſtathius*. Ità ſanè, ab οἶτω, *Futuro*, fit οἶτε *Præſens*, in *Imperativo*, *Callimacho*, Hymn. *Cereris*, v. 137. etiam *Homero*, *Odyſſ.* χ'. v. 106. & 481. & *Iliad.* τ'. v. 173. οἰσέτω, ut & *Odyſſ.* ϑ'. v. 255. Sic ἐβήσετο, *Homerus*, de quo *Euſtathius*, Τέλειον σχῆσιν παρεδέξατο τὸ βήσομαι ῥῆμα, ὃ ἐκ μέλλοντος ἀναδιπλασιάσαντες εἰς σύνεσιν. At ſciendum & has Voces *Variari* & δύσετο, βήσετο, &c. legi.

329. Αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἐναντίον) *Minerva* hìc dicitur, ob patrui *Neptuni* reverentiam, nondum ſe apertè *Ulyſſi* manifeſtaſſe, antequam in ſuam Patriam revertiſſet: Dicendum itaque, quùm paulò pòſt, nempè η'. v. 15. eadem *Minerva* dicatur, Nebulam eidem *Ulyſſi* circumfundere, & mox v. 19. ipſa eidem apparuerit ſub Virginis tenellæ ſpecie, nullibi tamen *Ulyſſi* ſe notam fecit, nequid patrui ſui inimico favere videretur, aut animos illi, invito *Neptuno*, ante tempus præſtitutum dare. *Euſtath.* fol. 1565. lin. 7. Διατὶ ὃ τῷ Ποσειδῶνι ζαφελῶς μεσεμβαίνοντι καὶ Ὀδυσσέως, ἡ Ἀθηνᾶ οὐκ ἀντίσχη; Εὐλαβὲς δηλ ἐξ Ὁμήρου κερδίσασα λύειν σαφέστερον ἐκ τοῦ κατ' αὐτὸν Ἱππολύτου· ἔνθα ἡ Ἄρτεμις ἐφ' εἶναι φησὶ τοῖς φησι, μὴ ἀντικαθίσασθαι ἀλλήλοις, ὅτι τινὰ βλάπτουσι, καὶ ὁ φίλτατος ἀνθρώπων εἴη· καθὰ καὶ αὐτὴ ὧδε ἀντέπραξε τῇ Ἀφροδίτῃ, ἐφ' οἷς ἐθανάτα τὸν φίλον Ἱππόλυτον. Vid. *Euripid. Hippolyt.* v. 1328.

Variæ Lectiones.

321. Δύσετο) γρ. Δύσατο. Vid. Not. in *Textum*.

329. Ἐναντίον) γρ. ἐναντίη, *Euſtath.* fol. 1565. lin. 4. *Ibid.* Αἴδετο) γρ. ἄζετο, Not. MS. ad Edit. *Florent.* Margin.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Η'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Η.

Ναυσικάα * εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται, καὶ μετ' ὀλίγον Ὀδυσεὺς ἱκετεύει Ἀρήτην τὴν τοῦ Ἀλκινόου καὶ βασιλίσσης γυναῖκα· καὶ μὴ τὸ δίκτυον πυθομένης, ὅπόθεν τὴν ἐσθῆτα ἔχει, ἐγνώρισε δὲ αὐτὴν, τὰ συμβάντα αὐτῷ καθ' ὁδὸν καὶ τὸν πλοῦν, καὶ τὴν Ὠγυγίας μίχεα καὶ τὸν Φαιάκων γῆς διηγεῖται.

* Hoc Argumentum & olim obtinuit, verùm hic, pro τὴν Ἀρήτην Ἀλκινόου, lego, Ἀρήτην, τὴν τοῦ Ἀλκινόου, quod & Editio *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana* facit.

Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ἀθηνᾶ * τὴν πόλιν παραγνωρίζει Ὀδυσσεῖ ἀπαντᾶ καὶ ἐξῆς αὐτοδείκνυσι τὸν Ἀλκίνου οἶκον· εἰς ὃν εἰσελθὼν Ὀδυσσεὺς φοβοσπλαγχνεῖ τοῖς τοῦ Ἀρήτης γόνασι, καὶ δίπτυα αὐτῆς, πίμψας αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα. Ἀναφήνας δὲ αὐτὸν ὁ Ἀλκίνοος παροικοδομεῖ αὐτῷ, καὶ δίπτυον παρέχει. Ἡ δὲ Ἀρήτη θαυμάζει τὴν ἐσθῆτα, συνθέντας, πόθεν ἔχει; Ὁ δὲ διηγεῖται αὐτοῖς τὰ κατὰ Καλυψῶ πλοῦν, καὶ τὸ ῥυόμενον Ναυσίθοον, καὶ τὴν αὐτοῦ ἄφιξιν, καὶ ὅπως λήθοις Ναυσικάας, ἔλαβε τὴν ἐσθῆτα.

* Hoc Argumentum, ex MS. *Gonvillo-Caiensi* descripsi; nisi quòd ἀξίως ibi, pro ἐξῆς, & vocem πλοῦν, quam post Καλυψῶς excidisse viderim, restituerim.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως εἴσοδος πρὸς Ἀλκίνουν.

Ἄλλως.

Ἦτοι ὁ μὲν ἐνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, — L. I B. VII.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Κούρην δ' ἠγάγετο ῥωστὶ ἄστυ φέρεν μήτηρ τε μνηστοί τε.
Ἣδ' ὅτε δὴ ῥ' ὅ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώματ' ἵκανεν,
Στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι, κάσιγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
Ἴσαν', ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ' ἀπ' ἀπήνης
Ἡμίονους ἔλυόν τ', ἐδήτυί τε ἔσφερον εἵσω.

SIC quidem ibi supplicabat prudens divus Ulysses;
Puellam verò ad urbem ferebat robur mulorum.
Illa itaque quando jam ad sui patris inclytas ædes pervenit,
Constitit in vestibulo; fratres verò ipsam undique
Circumstabant, immortalibus similes; qui fane à curru
Mulos solvebant, vestemque portârunt intrò.

ΣΧΟΛΙΑ.

V. 5. Ἀπλίης.] Ἀμαξης.

NOTÆ.

V. 6. Ἡμιόνους ἔλυόν τ', ἐδήτυί π ἔσφερον) Voculam τὰ, quæ post ἔλυον olim exciderat, restituo; quod Sensus, & *Versus* eam ferè requirant.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 5. Ἀπήνης) Ἀμαξης. Hæc Notula, nec in MSS. nec in *Aldinâ*, *Hervagianâ*, *Parisianâ*, *Morrhii*, &c. Sola *Lugdunensis* & *Amstelodamensis* agnoscunt; verùm, cùm *Hesychii* sit gemmula, per me maneat.

VARIÆ LECTIONES.

V. 6. Ἔλυόν τ') γρ. ἔλυον, Vid. in *Textum*.

Αὐτὴ

Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἐὸν ἤιε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
Γρηῢς Ἀπειραίη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
Τλῴ ποθ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
Ἀλκινόῳ δ' αὐτῷ γέρας ἔξοχον, οὕνεκα πᾶσι
Φαίηκεσσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὡς δῆμος ἄκουεν·
Ἣ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
Ἣ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆς ὦρτο πόλινδ' ἴμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Πολλὴν ἠέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
Μήπις Φαίηκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
Κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐρατήν,
Ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ·
Στῆ δ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἠγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
Καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔπινα οἶδα
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὃν με κελεύεις,
Δείξω· ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προσλοόσεο, μηδ' ἐρέεινε·

Ipsa verò ad thalamum suum ibat; accendebat autem illi ignem
Anus Epirotica cubicularia Eurymedusa,
Quam olim ab Epiro naves duxerunt biremes:
Alcinoo autem eam in donum elegerunt, eò quòd *omnibus*
Phæacensibus imperabat, & veluti deum populus audiebat:
Quæ *enutrivit* Nausicaam pulchrisulnis in regiâ.
Hæc ei ignem accendebat, & intùs cœnam adornabat.
Et tunc tandem Ulysses surrexit ad urbem ire; at Pallas
Multam caliginem circumfudit, benevolens Ulyssi,
Nequis Phæacum insolentium obviam factus,
Convitiaretur verbis, & interrogaret, quisnam esset.
Sed cùm jam civitatem ingressurus esset amabilem,
Tum ei obviàm facta est dea cæsia Minerva,
Virgini similis juvenculæ, urnam gestanti:
Stabat verò ante eum, interrogabatque divus Ulysses,
" O filia, an non mihi domum viri ostendere poteris
" Alcinoi, qui inter hosce homines imperat?
" Etenim ego hospes multa-passus huc venio,
" Procul ex alienâ terrâ; quare nullum novi
" Hominum, qui hanc urbem & terram *inhabitant*.
Hunc contra alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Profectò ego tibi, hospes pater, domum, quam me jubes,
" Monstrabo; quoniam mihi patrem inculpatum juxta habitat.
" Sed eas tacitè, ut facis; ego enim viam monstrabo;
" Neque quenquam *hominum* alloquere, neque interroga:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

7. Ἐὸν.] Τὸν ἑαυτῆς.
8. Ἀπειραίη.] Ἄπωθεν πεπρῶσα, ἠπειρωτικήν· ἔστι δὲ ἀντικρὺ τῆς Κερκύρας ἡ Ἤπειρος. Θαλαμηπόλος.] Ἤτοι ἡ ὡρισμένα τὰ θαλάμου διαστρεφομένη· ἢ ἡ δοῦλα θεραπεύουσα.
9. Ἀπείρηθεν.] Πόρρωθεν ἀπὸ τῆς ἠπείρου.
10. Ἔξοχον.] Ἐξαίρετον ἔδωκαν.
13. Ἐκόσμει.] Παρεσκεύαζεν.
15. Ἤερα.] Νῦν, τὴν ὁμίχλην.
17. Κερτομέοι.] Χλευάζοι.
18. Δύσεσθαι.] Εἰσελθεῖν. Ἐρανὴν.] Ἐπέρασεν, καλὴν.
20. Παρθενικῇ νεήνιδι.] Παρθένῳ νεωτέρᾳ. Εἰκυῖα.] Ὁμοία. Κάλπιν.] Ὑδρίαν.
21. Ἀνείρετο.] Ἐπηρώτησεν.
24. Ταλαπείριος.] Ἀείσυρτος μὲ, ἀντὶ δὲ ταλαίπωρος· πῶς ἡ, ἀντὶ δὲ ξένος, ὁ πόρρωθεν πεπερασμένος, ἢ μακρόθεν ἀφιγμένος.
25. Τηλόθεν.) Πόρρωθεν. Ἐξ ἀπίης γαίης.] Ἐκ τῆς μακρὰν ἀπεχούσης γῆς.
31. Προσλοόσεο.] Ἐνόησε· ἢ προσαγάγοις· ἢ φθεγξάμενος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

7. Ἐὸν) Τὸν ἑαυτῆς. Ex MS. GC.
8. Ἀπειραίη) Ἠπειρωτικήν. Ex *Hesychio*.
25. Τηλόθεν) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 270. Confer *Eustath.* fol. 102. lin. 40. & *Hesych.*

VARIÆ LECTIONES.

26. Πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι) γρ. πόλιν ἠδ' ἔργα νέμονται, *H. Steph.*

Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,
Οὐδ' ἀγαπάζονται φιλέως', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι·
Νηυσὶ θοῇσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείῃσιν,
Λαῖτμα μέγ' ἐνπερόωσιν, ἐπεὶ σφισι δῶκε Ἐνοσίχθων·
Τῶν νέες ὠκεῖαι, ὥστε πτερὸν, ἠὲ νόημα.
Ὣς ἄρα Φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Τόνδ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐόησαν
Ἐρχόμενον κατ' ἄστυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
Εἴα ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἣ ῥά οἱ ἀχλὺν
Θεσπεσίην κατέχυτε, φίλα φρονέουσ' ἀπὶ θυμῷ.
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας τ' ἐῢ νῆας εἰσας,
Αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς, τ' εἴχε μακρὰ,
Ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἐρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώματ' ἵκανεν,
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὗτός δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὅν με κελεύεις
Πεφραδέμεν· δήεις τ' διοτρεφέας βασιλῆας
Δαίτῃ δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
Ταρβεῦ· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ὃν πᾶσιν ἀμείνων
Ἔργοισιν τελέθῃ, εἰ καὶ πόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.

" Non enim hospites hi clementèr homines suscipiunt,
" Nec curantes amplectuntur, quicunque aliunde venerit:
" Navibus celeribus isti freti velocibus,
" Undas ingentes tranant; nam id ipsis dedit Neptunus
" Quorum naves veloces, veluti penna, atque cogitatio.
Sic sanè loquuta præibat Pallas Minerva
Celeriter: ipse deinde post vestigia ibat deæ.
Hunc certè Phæaces inclyti navibus haud advertebant
Vadentem per urbem inter ipsos: non enim Pallas
Sinebat pulchricoma, vehemens dea; quæ ei caliginem
Divinitùs immissam affudit, benè volens in animo.
Mirabatur verò Ulysses portus & naves æquatas,
Ipsorumque Principum curias, & mœnia longa,
Sublimia, vallis munita, mirabile visu.
Sed quando jam ad Regis inclytum Palatium pervenerunt,
Hisce verbis sermones cœpit dea cæsia Minerva,
" Hæc sanè tibi, hospes pater, domus, quam me jubes
" Indicare; invenies itaque à Jove nutritos reges
" Epulum celebrantes: tu verò intrò eas, neque quid animo
" Timeas: audax enim vir in omnibus potior
" Rebus existit, etiam si quando aliunde veniat.

ΣΧΟΛΙΑ.

32. Οὐ γὰρ ξείνους οἵ δε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται.] Οὐ ξενίζουσι τοὺς ἀνθρώπους· πῶς δὲ οἱ τοῖς ἐξῆς φιλοξενωτάτους λέγει; ἢ τὸ μὲ ναυλικὸν ὄχλον τοῦ ὅπη εἶναι αἰσθῶνται, ἢ ὡσὸς ἕτερον καθεχθήναι. *Ἀνέχονται.] Ἀναδέχονται. € Ἀγαπάζονται.

33. Ἀγαπαζόμενοι.] Φιλοφρονούμενοι. Φιλέυσι.] Φιλικῶς ὑποδέχονται, ξενίζουσιν.

34. Πεποιθότες] Θαρροῦντες.

35. Λαῖτμα] Οἱ μὲ, ὁρμήματα· οἱ δὲ, τὸ αὐτὸ· οἱ δὲ, τὸ ἀφόρμημα ἢ πλάγιος ἐξ ὧν τὸ μέγα καὶ πλατύ· λέγει τὸ κῦμα.

36. Ὠκεῖαι.] Ταχεῖαι.

37. Ἡγήσατο.] Ἡγεμὼν τ' ὠδὸς ἐγένετο.

39. Ναυσικλυτοί.] Οἱ διὰ τὴν θάλασσαν ἐνδοξοι.

40. Διὰ σφέας.] Δι' αὐτούς· ἀντὶ δὲ, δι' αὐτῶν.

41. Δεινὴ.] Φοβερὰ, δῖος ἀξία.

42. Φίλα φρονέουσα.] Τὰ κάλλιστα βουλομένη.

45. Ἀρηρότα.] Σωματοφαλισμένα.

49. Πεφραδέμεν.] Ἐπιδείξαι. Δῆες.] Εὑρήσεις.

50. Κίε.] Ποροῦ.

51. Ταρβεῦ.] Φοβοῦ.

NOTÆ.

38. Μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο) Θεὸς etiam de *Deâ* dicitur, ut *Virgil.* de *Venere*, Ducente Deo, ità mox, v. 41. δεινὴ θεός Vid. ad v. 291.

47. Τοῖσίδε) Ità lego, pro τοῖσι δ', *Sensu* omninò flagitante, ut aliàs sæpè, & *Br. Schol.* Iliad. θ'. v. 160.

Hic Ordo, Ἀλλ' ὅτε βασιλῆος δόμον ἵκοιτο, τότε τοῖς ἦρχε &c. Quis locus hic pro δ', *verò?* Poeticè τοῖσίδε, vel τοῖσι, pro τότε, ponitur. Vid. *H. Steph.* ad *Iliad.* α'. v. 58.

NOTÆ IN SCHOLIA.

32. In ipso fine, *Ἀνέχονται &c. MS. GC. & *Aloys.* MS. usque ad ἀναδέχονται, tantùm.

42. Φίλα φρονέουσα) Ex GC. MS.

VARIÆ LECTIONES.

35. Δῶκ' Ἐνοσίχθων) γρ. δῶκε Κρονίων, *H. Steph.*

47. Τοῖσίδε) γρ. τοῖσι δ', & τοῖσδε, Vid. in *Textum*.

Δέσποτο,

Δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν,
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἐκ δ' ἧς τοκήων
Τῶν αὐτῶν, οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
Ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
Ὃς ποτ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
Τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορά τ', Ἀλκίνοόν τε.
Τὸν μὲν, ἄκοιτιν ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
Καί μιν ἔτισ', ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ πέφ) ἄλλη,
Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν,
Ὡς κείνη τῇ κῆρι τετίμηταί τε, καὶ ἔστιν,
Ἔκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιο,

" Reginam quidem primò invenies in regiâ,
" Arete nomen est inditum ei: ex parentibus autem
" Eisdem est, qui utique genuerunt Alcinoum regem.
" Nausithoum quidem primùm Neptunus terræ-quassator
" Genuit, & Peribœa, mulierum forma pulcherrima,
" Minima natu filia magnanimi Eurymedontis,
" Qui olim superbis Gigantibus imperavit:
" Verùm hic quidem perdidit populum impium, perit & ipse.
" Ast cum illâ Neptunus congressus est, & genuit filium
" Nausithoum magnanimum, qui Phæacas rexit:
" Nausithous verò genuit Rhexenoremque, Alcinoumque.
" Illum quidem virili-prole-carentem percussit decorus-arcu Apollo,
" Sponsum in regiâ, unicâ solâ filiâ relictâ
" Aretâ: hanc Alcinous duxit uxorem,
" Et ipsam honorabat, ut nulla super terrâ honoratur alia,
" Quotquot nunc mulieres sub viris domum habent,
" Quemadmodum illa ex animo honorabatur & *etiamnum in honore* est,
" Cum à charis liberis, tum ab ipso Alcinoo,

ΣΧΟΛΙΑ.

53. Κιχήσεαι.] Νῦν αὐτὶ τοῦ *Ἱκπύσεις· ἀ γὰρ καθολικῆς σημαίνει.

54. Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστίν.] Καθὸ ἀρετῶς ἐκ εὐκταίως ἐζωγράφη. Ἐπώνυμον.] Φερώνυμον. Τοκήων.] Τῶν προγόνων.

60. Ὤλεσεν.] Ἀπώλεσεν.

61. Ἐγείνατο.] Ἐγέννησεν.

63. Ῥηξήνορα.] Ὄνομα κύριον.

64. Ἄκοιτιν.] Ἄμοιρον ἀρρένων παιδὸς, ἣ μὰ γλυκύτητα παῖδα ἄρρενα.

65. Νυμφίον.] Νεωστὶ γαμηθέντα. Λιπόντα.] Καταλιπόντα.

67. Τίετας.] Τιμᾶτας.

68. Ὅσσαι.] Ὁπόσαι.

NOTÆ.

53. Δίσποιναν μὲν πρῶτα) Hunc locum copiosè tractat *Julianus* Apostata, §. 3. p. 195.

59. Ὃς ποτ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσι βασίλευεν) Ex hoc *Homeri* loco, ut ex SS. Scripturis, abundè constat, Vastos & robustos homines olim extitisse, qui communem hominum staturam excederent: de quâ re *Kercherus*, in Mundo Subterraneo, *Fazellius*, De rebus *Siculis*, *Cælius Rhodigin.* l. 2. c. 6. *Hugo Grotius*, l. 1. De Veritate *Christianæ* Religionis &c.

66. Τὴν δ' Ἀλκίνοος ποίησατ' ἄκοιτιν) Hinc patet, *Alcinoum* Avunculum esse Uxoris suæ; quam Relationem, licet aliàs nullibi à se observatam dicat *Spondanus*, *Gracis* tamen familiarem fuisse agnoscent, qui *Demosthenem*, reliquosque *Graces* Oratores perlegerit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

53. *Ἱκπύσεις) Ità emendo, pro *ἱκπύες*, idque MS. *Aloysiani* auctoritate.

54. Ἀρήτως) Rectè, ut MS. *GC.* cum *Impressis*, concordat. MS. *Aloys.* ἀρρήτως, errore manifesto *Exscriptoris*. Et cum hoc *Scholio* explicit toties nobis laudatum MS. *Gonvillo-Caiense*, pervetustum quidem & authenticum; in cujus fine scribitur, manu multùm recentiori, Τἄλλ' ἴσχυς ἐν τῷ πτυπωμένοις βιβλίοις, φύλλῳ οζ'. *Cætera habes in Libris Impressis, folio 77.* Quæ verba notant *Hervagianam* Editionem *Homeri*, cum *Scholiis*, *Basileæ*, An. MDXXIV. In istius enim Editionis folio, 77. hic locus reperitur, & sequentia auspicantur.

VARIÆ LECTIONES.

68. Νῦν μὲ) γε. τῶν τε, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ λαῶν, οἱ μέν ῥα, θεὸν ὣς, εἰσορόωντες,
Δειδέχαθ' μύθοισιν, ὅτε τείχηθ' ἀνὰ ἄστυ.
Οὐ μὲν γάρ π νόῳ γε ἢ αὐτὴ δύνεθ' ἐσθλῇ,
Οἵσίν τ' εὖ φρονέῃσι, ἢ ἀνδράσι νείκεα λύῃ.
Εἰ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃθ' σὺν θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, ἢ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον ἢ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ', ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον· λίπε δ' Σχερίην ἐρατεινήν·
Ἷκετο δ' ἐς Μαραθῶνα, ἢ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
Δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου προὸς δώμαθ' ἵε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν' ἰσαμόων, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι·
Ὣς γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἢὲ σελήνης,
Δῶμα κάθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδαθ' ἔνθα ἢ ἔνθα,

"Et civibus, qui ipsam sanè veluti deam suspicientes,
"Excipiunt vocibus *fanstis*; cùm incedit per urbem.
"Minimè enim mente etiam ipsa eget bonâ,
"Quibusque benè vult, etiam viris lites solvit.
"Si tibi igitur illa benè velit in animo,
"Spes est tibi postea amicósque videre & pervenire
"Domum in excelsam & tuam in patriam terram.

Sic loquuta, abiit cæsia Minerva
Pontum per indomitum; deseruit vero Scheriam amabilem:
Venitque ad Marathona, & lativias Athenas,
Et ingressa est Erechthei benè-munitam domum: sed Ulysses
Alcinoi ad domum ibat inclytam: plurima verò illi cor
Cogitabat stanti, prius quàm ad æreum pavimentum venisset:
Instar enim solis splendor erat, aut lunæ,
Domum per excelsam magnanimi Alcinoi.
Ærei etenim parietes ducebantur hinc atque hinc,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

72. Δειδέχαθ'.] Δεξιοῦνθ', ἀσπάζονθ'. Στείχῃσι.] Πορεύῃ.

73. Δύνεθ'.] Ἐνδύσεται ὑπάρχει.

74. Οἵσίν τ' εὖ φρονέῃσι.] Καὶ οἷς ἂν εὐφρονῇ ἡ Ἀρήτη, τοὺ νείκη, ἢ πρὸς ἄνδρας ἀμάλας ἀμφορεῖς τ' ἀνδρῶν, ἢ τ' γυναικῶν ἀμαλίη.

79. Σχερίην.] Ἡ τ Φαιάκων χώρα, ἡ νῦν· ἢ ἡ Κέρκυρα τὸ παρῆκον ὅπως σκαλεῖται.

80. Μαραθῶνα.] Τόπον τ Ἀττικῆς. Ἀθήνην.] Νῦν τὴν πόλιν, πρὸς Ἀθήνας.

81. Δῦνε.] Κατέδυ, εἰσῆλθεν. Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον.] Τὸ ἰσωτῆς τίμιον· ἐν τούτῳ γὰρ ἐτράφη Ἐρεχθεύς.

86. Ἐληλάδαθ'.] Παραπεζωμένοι· οἱ ἢ ἐρηρέδατο, ἁρμοσμένοι ἦσαν.

N O T Æ.

74. Καὶ ἀνδρῶν νείκεα λύει) Non omittenda hoc in loco, de hâc *Alcinoi* Conjuge Regiâ historiola, huc pertinens, licet ab *Eustathio* omissa; quam tamen *Onomacritus*, Argonaut. v. 1321. memorat, & *Apollonius Rhodius*, Quando *Æeta* Legati, sui Regis nomine, ab *Alcinoo* postulabant, *Medeam* filiam sibi reddendam, quæ cum *Jasone* & *Argonautis* à suo Patre illuc confugerat, & *Alcinoo* justa illa videbatur postulatio, *Areta* statim Regina hanc conditionem interposuit, Modò *Medea* adhuc esset Virgo intacta, nec à *Jasone* compressa; alioquin enim Matrimonium nullo modo solvi debere. Quæ conditio quùm *Argonautis* clàm esset declarata, *Jason* statim, super subsirato Aureo Vellere, Virginitatem illi eripuit, atque ità *Phæacum* protectionem obtinuit.

86. Ἐληλάδαθ') Olim ἐρηρέδαθ', ab ἐρείδω. At Vox ἐληλάδαθ', ut *Br. Schol.* & *H. Stephanus* legunt, huic loco aptior videtur; nam de parietibus æneis, qui ductilibus certè laminis erant induti, Vox ἐλαύνω propriè usurpatur; mox autem ad v. 95. οὐ ἢ ἔρκοι ἔσαν τοῖχοι ἐρηρέδατ', ibi quidem Vox ἐρείδω significantior: quare meo quidem judicio, vox ἐληλάδαθ hoc in loco scribenda, ut MS. *Scholia Aloysii* expressè legunt, illo posteriori loco, ἐρηρέδαθ. Et ipse mox Poeta, v. 113. eâdem voce utitur, de Sepimento, Muri instar erecto, ἔρκει δ' ἵρκος ἐλήλαται. *Brevia Scholia*, Ἐλήλαται· Τετείχισται. Sic *Hesiod.* Theogon. v. 726. Τὸν ἔρκει χάλκεον ἵρκος ἐλήλατο. Hanc denique *Lectionem* agnovit *Eustathius* Edit. *Roman.* fol. 1569. lin. 62. & similem ait, huic, ἵρκος ἐλήλαται, &, ἀμφὶ ἢ πῖχος ἤλασε πόλῃ. Ἐληλάδαθ, pro ἐληλαμμένοι ἦσαν, & ἐρηρέδαθ, pro ἐρηρεισμένοι, *Ionicè*, Reduplicatione *Atticâ* insuper assumptâ.

VARIÆ LECTIONES.

74. Οἵσίν τ' εὖ φρονέῃσι) *al.* ἧσίν τ' εὖ φρονέῃσι, καὶ ἧσίν τ' εὐφροσύνῃσι, *Eustath.* & *H. Steph.*

86. Ἐληλάδατ') *al.* ἐρηράδατ'. Vide in *Textum.*

Ἐς μυχὸν ἐξ ὑδοῦ· τῇ δ' ἦ θείκελος κυάνοιο
Χρύσειαι δ' ἔσαν πυκινὸν δόμον αὐτὸς ἔεργον·
Σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκέῳ ἕστασαν ὑδοῦ,
Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσείη δ' ὀρόλυγξ.
Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε κύνες ἦσαν, ἃς Ἥφαιστος ἔτευξε δαήμοσι παλάμῃσι,
Δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Ἀθανάτους ἔντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
Ἐν δ' ἦ θρόνοι τῇ τοῖχον ἐρηρέδαται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἐς μυχὸν ἐξ ὑδοῦ διαμπερές· ἔνθ' οἱ πέπλοι
Λεπτοὶ εὔννητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
Ἔνθάδε Φαίηκων ἡγήτορες ἑδριόωντο,
Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπιστάμενον γὰρ ἔχεσκον.
Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν
Ἕστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
Φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.
Πεντήκοντα δέ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·

In intimum receſſum à limine: pinnaculum autem ex cyano:
Aureæ verò fores firmam domum intùs claudebant:
Poſtes item argentei in æreo ſtabant limine,
Argenteum quoque ſuperliminare, aurea item cornix:
Aureique utrinque & argentei canes erant,
Quos Vulcanus fecerat peritis præcordiis,
Domum ut cuſtodirent magnanimi Alcinoi,
Immortales exiſtentes & ſenio non obnoxios dies omnes.
Intus ſolia circa murum firmata erant hinc atque hinc,
Ad intimum receſſum à limine: ubi ſuper *iis* pulvilli
Tenues benè neti ſtrati erant, opera mulierum.
Hic Phæacum primates ſedebant,
Bibentes & edentes; affatim enim habebant.
Aurei verò juvenes ſuper politis columellis
Stabant, ardentes faces manibus geſtantes,
Illucentes nocte per domum convivantibus.
Quinquaginta autem ei ancillæ per domum fœminæ:

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Ἐς μυχὸν ἐξ ὑδοῦ.] Ἀπὸ τοῦ ὁδοῦ, ἴσως τοῦ ἴσου κοινίας. Μυχόν.] Τὸ ἐνδότατον τῆς οἰκίας. Θείγκος.] Ὁ ἐκβολεὺς τῆς οἰκίας, ἢ τὸ ἐπικόσμημα ἢ τοίχου.

88. Ἔεργον.] Ἀπεῖργον, κώλυον, ἐφείχον.

89. Σταθμοί.] Αἱ παραστάδες.

90. Κορώνη.] Τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας· ἤτοι τὸ *κελκίον,

91. Χρύσειοι δ'.] ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν.] Ἤτοι κυρίως, ἢ ἅλυς λόγῳ, παρ' ὃ καὶ κυνάδας φασὶ, ἢ τὰς διπλᾶς ἅλυς. τινὲς δὲ φασὶ τὰς δαΐνας ὑπὸ Ἥρας Ποσειδῶνι ὑποβ ἢ συμβοῆν αὐτῷ ὡς τῷ ἢ

ΝΟΤΑ.

89. Ἀργύρεοι δὲ σταθμοί) Quòd σταθμὸς *Primam* habeat communem, nequis Tyronum miretur, ſuppetunt Exempla, quæ congeſtimus ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19. Legi tamen poteſt, Σταθμοὶ δ' ὑπὸ

NOTÆ IN SCHOLIA.

90. Ultimam vocem *Κελκίον emendo, ex corrupto κελγκίον, cùm κελγκίον nullibi extet, nihil ſonet; at κελκίον fit ὑποκορεστικὸν, à κέλκω, *Annulus*, ut κελκίλλιον. Et *Euſtath.* fol. 1570. lin. 31. Καὶ ἡ Κορώνη, τὸ κελκίον δηλαδὴ, ᾧ ἐπισπῶνται τὴν θύραν.

VARIÆ LECTIONES.

87. Θείγκος) κε. πτίγκος, *Euſtath.* fol. 271. lin. 41. 44, &c.

89. Σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι) κε. ὀργύρεοι δὲ σταθμοί. Vett. Editt.

90. Ἐφ' ὑπερθύριον) κε. ἐφυπερθύριον.

92. Ἔτευξεν ἰδυίῃσι) κε. ἔτευξ' ἰδυίῃσι, vid. ad *Iliad.* α'. v. 608.

Διὸς ἐπίφησιν, ὅτινας θελήσῃ εἰς Ἀλκίνοον. Ἐκφέρῃ.] Ἐκατέρωθεν.

92. Ἰδυίῃσιν.] Ἐμπειρίαις. Παραπίδιαι.] Φρασὶν.

95. Ἐρηρέδαται.] Ἐστηριγμένοι εἰσὶ.

97. Εὔννητοι.] Εὖ νενησμένοι. Βιβλήατο.] Ἐπέκειντο.

99. Ἐπισταμένον.] Ἀδιαλείπτως.

100. Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι.] Ἀνδριάντες πρὸς. Εὐδμήτων.] Καλῶς ἡκριβωμένων. Ἐπὶ βωμῶν.] Ἐπὶ τῶν βάσεων.

101. Ἕστασαν.] Ἵσταντο.

102. Δαιτυμόνεσσι.] Εὐωχουμένοις.

γύρεοι, & longè melius.

92. Ἰδυίῃσι) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 608.

100. Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι) Hunc locum reſpicit *Maximus Tyrius* §. 3. p. 34. Edit. *Davisiana.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

100. Βωμῶν) Ἐπὶ τῶν βάσεων. Nunc de elevatioribus Columellis loquitur, ex primævâ *Etymologiâ*, Βαμαθ, *Ezekiel*, c. 20. v. 29. Vid. *Etymolog.* M. v. Βωμός.

VARIÆ LECTIONES.

Iliad. δ'. v. 12. in *Textum*.

97. Εὔννητοι) κε. ἰύννητοι, *H. Steph.*

101. Μετὰ χερσὶν ἔχοντες) κε. μετὰ χερσὶ φέροντες, *Max. Tyr.* §. 3. p. 34.

103. Δὶ οἱ) κε. δ' ἴσαν, *H. Steph.*

Αἱ

Αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπὸν,
Αἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα τροφόωσιν
Ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
Καιροσέων δ' ὀθονέων ἁπλοΐδες ὑγρὸν ἔλαιον·
Τόσσον Φαίηκες πέρι πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
Νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὡς ἢ γυναῖκες
Ἰσὸν τεχνῆσαι· πέρι γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
Ἔργα τ' ἐπίσασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς.
Ἔκτοθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
Τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθάδε δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
Ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,

Aliæ quidem molunt sub molâ pomacei coloris frumentum,
Aliæ telas texunt & pensum versant
Sedentes, qualiter folia excelsæ populi;
Staminatisque vestibus distillat φαὶ humidum oleum.
Quintum Phæaces supra omnes periti sunt homines
In celeri nave, per pontum navigare; tantum etiam mulieres præstant
In telâ operandâ: supra modum enim illis dedit Pallas
Operâque scire perpulchra & ingenium bonum.
Extra verò aulam ingens hortus propè januas
Quatuor jugerum: circa autem septum deductum est utrinque:
Ibi arbores proceræ crescebant florentes,
Pirus & malus punica, & alia multi pulchrum-fructum-producentes.

ΣΧΟΛΙΑ.

104. Ἀλετρεύουσι.] Ἀλῶσιν. Μύλης ἔπι.] Ἐν τοῖς μύλοις, ἐπὶ τῶν μύλοις. οἱ δὲ, ὅτι τὸ ἄλευρον ἐπὶ δὲ μυρεῖ ἄγριος· μύλη γὰρ, τὸ ἄλευρον δὲ μυρεῖν. Μήλοπα καρπόν.] Τὸν πυρόν· μηλοειδὴς γὰρ ἐστι τῷ χρώματι. Ἄλλοι, Μύλης ἔπι.

105. Ὑφόωσιν.] Ὑφαίνουσιν. Στρωφῶσιν.] Στρέφουσιν, ἐργάζονται.

106. Ἥμεναι.] Καθήμεναι. Οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο.] Οἱ μέν, ὅτι ἀλιτρεύσιν ταῖς ἐπίσης καθήμεναι ἀλιτρευούσαις· οἱ δὲ, ὅτι πικύκνωται τὸ δένδρον τοῖς φύλλοις· φύλλα γὰρ, ὅτου ἀφ' τὸ πλῆθος, ἢ ἀφ' τὸ εὐκίνητον τῶν χειρῶν· ὡς τὸ τρέφειν τῷ κρόκῳ. ὡς καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου αὐτοφυομένα ἀλλήλοις, καὶ εὐκίνητα ῥᾳδίως, καὶ ὑπὸ τοῦ πνεύματος αὔρας· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀτρεῖ· Ὥσπερ γὰρ ἐν φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, Κἂν ἄλλο μηδὲν, ἀλλὰ τόκείνης κλέος Κινεῖται, αὔραις κἀναπνοαῖσι πλειόνων. Μακεδνῆς.] Τῆς μακροδὸς ἢ ὑψηλῆς, παρὰ τὸ μῆκος.

107. Καιροσέων.] Εὐύφων, ἢ κεκαιρωμένων· καὶ-

NOTÆ.

ρωμένων δὲ ἐστὶ τὸ ἀφαπλικόμενον ἐν τῷ ἱστῷ, παρὰ τὸ μοῖρα· ὑπὸρ δὲ μὴ συλλαβῆς τῶν ἱστῶν. ὅθεν λύει μοίρας δὲ μιτώμασιν, τῶν ὅλως εὐύφεις λέγει. Ἀπολείπειν ὑγρὸν ἔλαιον.] Ἤτοι ὕπως ἦσαν πυκναὶ, ὡς μηδὲ ἔλαιον δι' αὐτῶν διελθεῖν, ἢ ἔξωθεν, ὡς ἔλαιον, ἔπλεον ἀφ' τοῦ λιπαρότητα· ἢ τρυφερωὶ ἦσαν, ὡς δυκεῖν λείπειν· ἢ ὕπως λειπολιβεῖν τὸ μοῖρα, ὡς δυκεῖν ἔλαιον λείπεσθαι.

108. Ἴδριες.] Ἐπιστήμονες, ἔμπειροι.

109. Ὡς ἢ γυναῖκες.] Νῦν, τὸ ὡς, ἀντὶ δὲ τοσοῦτον.

110. Τεχνῆσαι.] Τεχνίτδες.

112. Ὄρχατος.] Ἡ ἐπὶ τίχει, καὶ τὸ ταῖξ τῶ ἀμπέλων φυτεία, ὄρχατος λέγε), ἢ κῆπος.

113. Τετράγυος.] Τεσσάρων γεῶν· γύη δὲ μέτρον γῆς γεωργικόν. Ἕρκος.] Περίφραγμα, τοῖχος. Ἐλήλαται.] Τετείχισται. Ἀμφοτέρωθεν.] Νῦν, παντοχόθεν.

114. Τηλεθόωντα.] Πάνυ θάλλοντα.

115. Ὄγχναι.] Ἄπιοι. Ἀγλαόκαρποι.] Λαμπρὸν καρπὸν φέρουσαι.

NOTÆ.

thèins etiam, fol. 157 2. lin. 8. per τεχνικαὶ exponit, ut τεχνῆσαι pro τεχνήσασαι formetur, quomodò πρᾶττες, pro τιμήσαντες, de quâ re, Nos ad ζ'. v. 303.

115. Ὄγχναι) Malè olim ὄγχναι in hoc loco; verùm ὄχναι legendum evincitur, ex α'. v. 246. ubi *Prior* Syllaba communis, ut in τίχη, quod fieri

NOTÆ IN SCHOLIA.

106. Corrigo, * ἐν Ἀτρεῖ, pro ἐναργῶς, pro quo MS. *Aloysf.* ἐν Ἀργεῖ, non æquè benè; Versus emendo, ut conferenti apparebit. *Meursius*, alioquin diligentissimus δραματολόγος, hos *Iambos* in *Sophoclis Atreo* ponendos non curavit.

110. Τεχνῆσαι) Τεχνίτδες. Non hæc in *Aloysii* MSto, verùm nec *Schrevelium* habent Auctorem; nam & in Veteribus, *Aldinâ*, *Parisiensi*, *Hervagianâ* inveniuntur. Male tamen ibi Τεχνῆσαι) Τεχνίτδες. Quod *Scholion*, quià *Variam Lectionem* præferre videtur, intactum fino, aliàs ut falsum & ineptum rejecissem. Vid. in *Textum*.

115. Ὄγχναι) Ἄπιοι. Ità ex *Morrhii* Edit. &c. pro corrupto. Ὄγχνη) Ἄπιος.

VARIÆ LECTIONES.

104. Μύλης) γρ. μύλῃς, *Br. Schol.*

110. Τεχνῆσαι) γρ. τεχνῆσαι, vid. Not. in *Textum*.

114. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δὲ.

115. Ὄγχναι) γρ. ὄγχνας, vid. in *Textum*.

Συκαῖ τε γλυκερὰι, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
Τάων οὔποτε καρπὸς ἀπήλυθε, οὐδ' ἀπολείπει
Χείματος, οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Ζεφυρίη πνείουσα, τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
Ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
Αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλὴ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
Ἔνθά δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται·
Τῆς ἕτερον μὲν, θειλόπεδον λοβερῷ ἐνὶ χώρῳ
Τέρσεται ἠελίῳ· ἕτεραι δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
Ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν,
Ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποφοινίσσουσιν.
Ἔνθάδε κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
Παντοίαις πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι·
Ἐν δὲ δύω κρῆναι, ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπασαν
Σκίδναται, ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησι

Ficúsque dulces, & oleæ virescentes.
Ex iis fructus nunquam perit, neque deficit
Hyeme, neque æstate, toto anno durans, sed sanè semper
Zephyrus spirans, hæc crescere facit, alia quæ maturescere.
Pirus post pirum senescit, pomum post pomum,
Porrò post uvam uva, ficúsque post ficum.
Ibi ei fructuosa vinea plantabatur:
Hujus alterum quidem apricum solum lato in loco
Aresci t sole; alias sanè vindemiant,
Alias item calcant; ulteriùs tamen uvæ immaturæ sunt
Florem emittentes, nonnullæ iam submaturescunt.
Ibi exculti horti ad extremam seriem
Omnis generis producuntur toto anno florentes;
Duo præterea fontes aderant, alter quidem per hortum universum
Dispergitur, alter autem ex alterâ parte sub aulæ limen vadit

ΣΧΟΛΙΑ.

116. Τηλεθόωσαι.] Θάλλουσαι, ἀκμάζουσαι.

118. Χείματος.] Χειμῶνος. Θέρους.] Θέρεος. Ἐπετήσιος.] Ἐκάστου ἐνιαυτοῦ, ἢ ἐφ' ὅλῳ τῷ ἔτει τῷ ἐνιαυτῷ.

119. Ζεφυρίη] Ἡ δὲ ζεφύρου πνοή. Πέσσει.] Πεπαίνει, πέπειρα ποιεῖ.

120. Ὄχνῃ.] Ἄπιοι.

122. Ἀλωή.] Ἀμπελόφυτος γῆ. Ἐρρίζωται.] Πεφύτευται.

123. Θειλόπεδον.] Ἔνθα θέλει μάλιστα βοτρύων, καὶ ἀλιᾶται. καὶ ψύχεται ἢ ὁ ψυκτήρ. Λοβερῷ.] Λοιφῷ, ὁμαλῷ, ἢ πλατεῖ.

124. Τέρσεται.] Ἀντὶ τοῦ, * πίφρυκται.

125. Τραπέουσι.] Πατοῦσιν. Πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν.] Τὸ πλῆθος ἄμπελοί εἰσι τοιαῦται· ἐπὶ τούτων οὐ ἑτέρα τάξις, διὸ πάλιν ἐπιφέρει, ἕτεραι δέ] ὑποπυρίζουσι, ἀντὶ ὅλως.

126. Ἄνθος ἀφιεῖσαι.] Ἀπὸ ἄνθους εἰς ὄμφακας μεταβάλλουσαι Ὑποφοινίσσουσι.] Τῇ παρωξυσμένῃ ἀκμάζουσι· οἷον οὐκ ἔστιν ὄμφαξ μεταβάλλουσα εἰς τὸ μέλαν τὸ σταφυλῆς χρῶμα πεπαινόμενον.

127. * Κοσμηταί.] Ἐν τάξει διαπεθημέναι. Πρασιαί.] Αἱ λαχανεῖαι, ἢ αἱ τῶν φυτειῶν πτερύγωσις χέσεις, ὡς τὸ πλινθία. Νείατον.] Ἔσχατον. Ὄρχον.] Στίχον ἀμπέλου.

128. Πεφύασιν.] Εἰσὶν, ὑπάρχουσιν. Γανόωσαι.] Θάλλουσαι, λάμπουσαι. Ἐπηετανὸν γανόωσαι.] Διηνεκῶς λάμπουσαι.

130. Ἵησι.] Ῥεῖ.

NOTÆ.

non potuit, si cum tribus consonantibus scriberetur. Et ità *Diodorus Siculus* legit fol. 139. & 211. *Max. Tyrius*, §. 4. p. 40. Edit. *Davisian.* cum Editt. *Morrhii*, &c.

119. Ζεφυρίη) Subaudi πνοὴ, vel αὔρα. In hâc voce *prior* Syllaba producitur, ante *Aspiratam*, vel, ut *Polysyllaba* alia, de quâ re, ad *Iliad. β'.* v. 113. vel *Tribrachys*, in *primâ* sede, & proinde Versus ἀκίνδυνος, ut *Odyss. μ'.* v. 423. Ἐπίτονον βίβλῃσθ', βοὸς ῥινοῖο τετυχώς.

126. Ἄνθος ἀφιεῖσαι) *Prior* Syllaba δ *lisis*, per se *Communis*, plus semel *Homero* producitur, ut *Iliad. α'.* v. 51. Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βάλε ἔγχεϊ ὀξυόεντι ἰφθίμῳ. & *Odyss. μ'.* v. 192. Ὡς φάσαν, ἐδάην δὲ κάλλιμορ. De quâ re diximus ad *Euripid.* Phœniss. v. 490.

NOTÆ IN SCHOLIA.

118. MS. *Aloys.* ad * ἔτει legit, nec ampliùs; quare δ ἐνιαυτῷ, quod sequitur, in *Aldin. Hervag. Parisian.* & *Schrevelian.* deterem prorsus; nisi scirem, τὸ ἔτος etiam dici de qualibet Anni parte, ut τίσαρα ἔτη ἐνιαυτῷ.

124. Τέρσεται) Ἀντὶ δ, * πίφρυκται. Ità emendo, pro πιφύτευται, quod malè hìc, bene suprà, ad v. 122.

127. * Κοσμηταὶ, ad διαπεθημέναι, ex MS. *Aloys.*

VARIÆ LECTIONES.

117. Ἀπολείπει) γρ. ἐπιλείπει, *Hackian.* non æquè bene. *Eustath.* & Vett. ἀπολ.

120. Ὄχνη) χρ. ὄγχνη, ut suprà, v. 115.

Πρὸς

Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
Τοῖά ῥ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Ἔνθα ςὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐῷ θηήσατο θυμῷ,
Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.
Εὗρε δ' Φαίηκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
Σπένδοντας δεπάεσσιν εὐσκόπῳ Ἀργεϊφόντῃ,
Ὧι πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
Αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πολλὴν ἠέρ' ἔχων, τὴν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,
Ὄφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες.
Θαύμαζον δ' ὁρόωντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεὺς,
Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος θείοιο,
Σόν τε πόσιν, σά τε γούνα θ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας
Τῦσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
Ζωέμεναι, καὶ παισὶν ὀπηδοσύνην ἑκάστοις
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ', ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν·
Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἰκέσθαι

Ad domum excelsam, unde aquabantur cives.
Talia certe in Alcinoi domo deorum erant splendida dona:
Ubi stans admirabatur patiens divus Ulysses.
Cæterum postquam omnia suo admiratus est animo,
Celeriter super limen ingressus est domum intra.
Invenit autem Phæacum duces atque consiliarios
Libantes poculis speculatori Mercurio,
Cui ultimo libabant, quandò cogitabant de lecto.
Cæterum ipse ivit per domum patiens divus Ulysses,
Multam caliginem habens, quam ei circumfudit Pallas,
Donec pervenit ad Aretem & Alcinoum regem.
Aretæ autem circumjecit genibus manus Ulysses:
Et tum certe rursus ab ipso dissipatus est divinitùs affusus aer.
Hi verò taciti facti per domum, ut virum conspexerunt,
Admirabanturque videntes: dum supplicavit Ulysses,
" Arete, filia Rhexenoris divini,
" Ad tuum maritum, & ad tua genua pervenio plurima passus,
" Et ad hosce convivas; quibus dii feliciter dent
" Vivere, & liberis transmittant singuli
" Bonaq; domi quæ sunt; honoremque, quemcunque populus concesserit.
" Cæterum mihi deductionem parate ad patriam perveniendi.

ΣΧΟΛΙΑ.

131. Ὑδρεύοντο.] Ὕδωρ ἐλαμβανον.
132. Τοῖα.] Τοιαῦτα.
137. Εὐσκόπῳ.] Καλῶς σκοπῶλ.
138. Ὧι πυμάτῳ.] Ἐπὶ ἀνειρόμενον, ἢ ὕστερ παρεκλικὸς· διὸ, ἐλλιτο δ' βάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει. Κοίτου.] Κοίτης.
143. Θέσφατος.] Θεῖος, θαυμαστὸς.
144. Ἄνεω.] Ἥσυχοι.
148. Ὄλβια δοῖεν Ζωέμεναι.] Ἐν εὐδαιμονίᾳ παρέχοιεν ζῆσαι.
149. Ἐπιτρέψειεν.] Παραδοῖεν.
151. Ὀτρύνετε.] Ἐπείξατε, παρορμήσατε.

NOTÆ.

131. Πρὸς δόμον ὑψηλὸν· ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται) *Florent. Roman. Basilienſis, Aldin.* & *Lovan.* ὑδρεύονται legentes, errorem aliis profeminârunt. *Henricus Stephanus* illam vocem ad *Var. Lectiones* rejecit, & in *Textum* ὑδρεύοντο primus recepit, non ob *Metrum* modò, verùm ipſo *Senſu* poſtulante. *Iſaac. Caſaubonus* Verſus aliquot ſimiles corruptos huc ad oram ſui Codicis congerit, quos defendere ſatagit, cùm potiùs emendare debuiſſet. *Brevia Scholia* in omnibus Editt. Ὑδρεύοντο) Ὕδωρ ἐλαμβανον. Quin ſimilem locum habemus, *Odyſſ. ρ'.* v. 206. Τυκτὸν, καλλίροον· ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται, ubi Omnes Codd. conſentiunt legendo, ὑδρεύοντο.

138. Ὧι πυμάτῳ σπένδεσκον) Remotis Epulis, proxima Potio erat, Ἀγαθῷ Δαίμονος. *Heſych.* Ἀγαθῷ Δαίμονι πόμα. *Ælian.* Var. Hiſtor. l. 1. c. 20. Edit. *Jacobi Perizonii.* *Meurſius, Grac.* Feriat. v. Ἀνθεστήρια. *Suidas*, & *Homeri* Interpretes in hunc locum.

145. Ἐλλιτάνευεν) Vid. ad α'. v. 325.

VARIÆ LECTIONES.

131. Ὑδρεύοντο) γρ. ὑδρεύονθ', vid. in *Textum*.
132. Τοῖά ῥ') γρ. τοῖ' ἄρ', *H. Steph.*
145. Ἐλλιτάνευεν) γρ. ἐλιτάνευεν, Vid. ad α'. v. 298.
149. Ἐπιτρέψειεν ἕκαστον) γρ. ἐπιτρέψειαν ἕκαστα, *H. Steph.*

Θᾶσσον· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
Ὣς εἰπὼν καθ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι
Πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
Καὶ μύθοισι πέπασθο, παλαιά τε, πολλά τε εἰδώς.
Ὅς σφιν ἐὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ἀλκίνοε, ἦ μάλ τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ἔοικε,
Ξεῖνον μὴ χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
Οἵδε δὲ σὸν μῦθον πολυδέγμονες ἰσχανόωσιν.
Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Εἶσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
Οἶνον ὀπιπεύσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
Δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
Ὧρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
Υἱὸν ἀναστήσας, ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
Ὃς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχυθε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· πρὸ δὲ ξεστὴν ἐπάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο,

" Ocyùs; quoniam diù ab amicis xrumnas patior.
Sic fatus resedit ad focum in cineribus
Juxtà ignem; illi certè omnes facti taciti silentio.
Serò tandem interfatus est senex heros Echenéus,
Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,
Et eloquentiâ præstabat, priscaque & plurima doctus.
Hic inter eos benignè sentiens concionatus est & interfatus,
" Alcinoë, non sanè tibi hoc honestius, neque convenit,
" Hospitem quidem humi sedere ad focum in cineribus;
" Ast hi tuum jussum expectantes desistunt.
" Verùm age tandem hospitem in sede argenteis clavis *distincta*
" Colloca surgere jubens: tu autem præconibus impera
" Vinum adhuc infundere; ut & Jovi fulminatori
" Libemus, qui supplices venerandos comitatur;
" Cœnam verò hospiti proma det ex *rebus*, *quæ* sunt intus.
Porrò ut hoc audivit sacrum robur Alcinoi,
Manu prehensum Ulyssem prudentem, varium-consilio,
Levavit à foco, & in sedem locavit splendidam,
Filio cedere jusso, dilecto Laodamante,
Qui ei proximus sedebat; maximeque ipsum amabat.
Aquam tum ancilla gutturnio superinfudit ferens
Pulchro, aureo, super argenteum lebetem,
Ad lavandum, juxtáque politam extendit mensam:
Panem verò veneranda proma apposuit ferens,
Fercula multa inferens, gratificans de præsentibus *rebus*:
Cæterùm ipse bibebat & comedebat prudens divus Ulysses.
Et tum præconem alloquutum est robur Alcinoi,

ΣΧΟΛΙΑ.

154. Ἀκλύ.] Ἡσύχως.
157. Κίησθ.] Παρὰ δοκίμ.
160. Ἐπ' ἐσχάρῃ.] Παρὰ τῇ ἐσχάρᾳ.
161. Ἰσχανόωσι.] Κατέχουσι.
163. Εἶσον.] Κάθισον.
164. Ἐπικρήσαι.] Ἐπὶ τῷ ὅπα ἕτερον ἐπικερᾶσαι.
165. Ἱκέτῃσιν.] Ἱκέταις. Ὀπηδεῖ.] Ἀκολουθεῖ.
166. Ταμίη.] Ταμιοῦχος, φύλαξ.
168. Ποικιλομήτην.] Σωτῆρα βουλόμενον.
169. Ὧρσεν.] Ἀνέστησεν. Ἀπ' ἐσχαρόφιν.] Ἀπὸ τῆς ἐσχάρας.
170. Ἀγαπήνορα.] Ὑπὸ ἀνδρῶν ἀγαπητὸν· ἢ φιλάνδρωπον· ἢ τ ἀγαπῶντα ἀνδρείαν.

NOTÆ.

158. Ὅς σφιν) Vid. ad β'. v. 160. & ad θ'. v. 271.

VARIÆ LECTIONES.

158. Ὅς σφιν) γρ. ὅ σφιν, vid. in *Textum*.
169. Ἐσχαρόφιν) γρ. ἐσχαρόθεν.

Ποντόνοε,

Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμεν᾽ ἠδὲ νέμεσθαι
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
Σπείσωμεν, ὅσθ᾽ ἱκέτῃσιν ἅμ᾽ αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
Νώμησεν δ᾽ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαί τ᾽, ἔπιόν θ᾽, ὅσον ἤθελε θυμός,
Τοῖσιν δ᾽ Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ᾽ εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ᾽ ἰόντες·
Ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες
Ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θεοῖσι
Ῥέξωμεν ἱερὰ καλά· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
Μησόμεθ᾽, ὥσχ᾽ ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
Πομπῇ ὕφ᾽ ἡμετέρῃ λιλ παπείδα γαῖαν ἵκηται,
Χαίρων καρπαλίμως· εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί·
Μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
Πρίν γε τὸ ἧς γαίης ὀπιβήμεναι· ἐνθάδ᾽ ἔπειτα
Πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα, κατακλῶθές τε βαρεῖαι,
Γενομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε καὶ οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
Ἄλλο τι δὴ τόδ᾽ ἔπειτα θεοὶ τετιμηκανόωνται·
Αἰεὶ γὰρ τοπάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
Ἡμῖν, εὖθ᾽ ἕρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας·

" Pontonoë, craterem miscens vinum distribue
" Omnibus per domum; ut & Jovi fulminatori
" Libemus, qui supplices honoratos benignè prosequitur.
Sic ait: Pontonous autem dulce vinum miscebat:
Distribuitque omnibus propinans poculis.
Cæterùm postquàm libârunt biberuntque, quantùm cupiebat animus,
His Alcinous concionatus est & interfatus,
" Audite, Phæacum duces atque consiliarii,
" Ut dicam, quæ me animus in præcordiis jubet:
" Nunc quidem epulati dormiatis ad domum profecti:
" Manè vero senibus pluribus advocatis
" Hospitem in ædibus hospitio excipiemus, atque diis
" Faciemus sacra justa: deinde etiam de reditu
" Cogitabimus, ut hic hospes absque labore & tristitiâ
" Deductione sub nostrâ suam in patriam terram adveniat,
" Gaudens actutum; etiam si valdè procul sit:
" Neque quicquam interea mali & damni patiatur,
" Antequam ipse suam terram conscendat: ibi demum
" Patietur, quæcunque ei Fatum, Parcæque graves,
" Jam nato nerunt filo, quando ipsum peperit mater.
" Quòd si quis immortalium utique de cœlo venerit,
" Aliud quippiam hoc deinceps dii meditantur.
" Semper enim etiam antea dii apparent manifesti
" Nobis, quando facimus inclytas Hecatombas:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

179. Νεῖμον.] Μέρισον, λάβε.
181. Αἰδοίοισιν.] Αἰδοῦς ἀξίοις, πρέπουσι.
183. Νώμησε.] Διέδωκεν, ἐμέρισεν. Ἐπαρξάμενος.] Τῷ καταρχὴν τῶν πόσεως ποιησάμενος.
188. Δαισάμενοι.] Εὐωχηθέντες. Κατακείετε.] Κοιμᾶσθε, καθεύδητε, καταχαλᾶσθε. Ἰόντες.] Ἀπελθόντες.
192. Ἀνίης.] Λύπης, ἀνίας.
195. Μεσσηγύς.] Μεταξύ.
197. Αἶσα, κατακλῶθές τε βαρεῖαι.] Αἱ κατακλώθουσαι, καὶ καταμοιρῶσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον. Βαρεῖαι.] * Κακοπνοοῦσαι. Ἄλλως. Κατακλῶθες.] Ἐπιπλώσεις τῶν μοιρῶν.
198. Γενομένῳ.] Τικτομένῳ. Νήσαντο.] Ἔπεινησαν, * ἐτμοίρησαν.
201. Ἐναργεῖς.] Φανεροί.
202. Ἕρδωμεν.] Θύωμεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

188. Κατακείετε] Vid. ad α'. v. 372.
197. * Κακοπνοοῦσαι) οἴκοθεν addo, quoniam τὸ βαρεῖαι hactenus esset ἀνατατόδως. Quæ sequuntur, ex MSto.
198. * Ἐτμοίρησαν) Quùm olim ἐτμοίρασαν, vocem nullâ, Αἰολικῇ MS. ἐτμοίρησαν habeat, at deformiter scriptum; unde error, nunc detersus.

VARIÆ LECTIONES.

188 Δαισάμενοι) γρ. δαινύμενοι. *H. Steph.*
197. Αἶσα, κατακλῶθές τε βαρεῖαι) γρ. αἶσα, κατὰ Κλῶθές τε βαρεῖαι, & αἶσα κατακλώθουσι βαρεῖαι, *Eustath.* fol. 1576. lin. 49. & lin. 39. & *Hesych.* & *H. Steph.* nec tamen ideò melius; ut ex ipsâ voce νήσαντο abundè patet.

Δαί-

Δαίνυνται τε παρ' ἄμμι καθήμενοι, ἔνθα πὲρ ἡμεῖς.
Εἰ δ' ἄρα τὶς καὶ μᾶλ' ἰὼν ξύμβλητ' ὀδίτης,
Οὔτι κατακρύπτουσιν· ἐπεὶ σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν,
Ὥσπερ Κύκλωπές τε, καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε, ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσὶν· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
Οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀίζὺν
Ἀνθρώπων· τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
Καὶ δ' ἔτι κὲν καὶ πλείν' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε, κηδόμενόν περ·
Οὐ γάρ τι γυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
Ἔπλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθαι ἀνάγκῃ,
Καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
Ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἣ δ' ὄμαλ' αἰεὶ
Ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πίνέμεν· ἐκ δέ με πάντων
Λήθάνῃ, ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐπιπλήσασθαι ἀνώγει.
Ὑμεῖς δ' ὀπρύνεσθε ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν,
Ὥς κέ με τ' δύστηνον ἐμὴν ὀπιβήσετε πάτρην,

" Convivantúrque apud nos sedentes, ubi & nos.
" Si autem aliquis & solus iens occurrerit viator,
" Nullo modo occultant; quoniam ipsos propè sumus,
" Quemadmodum Cyclopesque, & agrestes gentes Gigantum.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Alcinoë, aliud quid tibi curæ sit mentibus; non enim ego
" Immortalibus similis sum, qui cœlum latum habitant,
" Neque corpore, neque indole; sed mortalibus hominibus,
" Quos vos scitis maximè devehentes ærumnam
" Hominum; hisce utique in doloribus æquiparari debeo.
" Et adhuc etiam plura ego mala dicerem,
" Quæ sanè omnia deorum voluntate passus sum.
" Verùm me quidem cœnare permittite tute, licet afflictum:
" Non enim odioso ventre importunius aliud
" Est: qui jubet sui recordari necessitate:
" Et valdè afflictum aliquem, & in mentibus dolorem habentem.
" Sic & ego luctum quidem habeo mentibus; hic tamen valdè semper
" Comedere juber, & bibere, & me omnium.
" Oblivisci facit, quæcunque passus sum, & repleri jubet:
" Vos autem festinate, simul atque aurora apparuerit,
" Ut me infelicem meam inducatis in patriam,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

203. Δαίνυνται.] Εὐαγγῶν.
204. Ξύμβλητ'.] Σωτύχη. Ὀδίτης.] Ὀδοιπόρος.
205. Εἰμέν.] Ἐσμέν.
206. Ὥσπερ Κύκλωπές τε καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.] Ὡς εἰσὶν ἀλλήλων ἐγγὺς Κύκλωπές τε καὶ Γίγαντες· ἤτοι κατὰ γένος, ἢ κατὰ τόπον, ἢ κατὰ ἀδικίαν. ὅπως ἡμεῖς ἀγαθοῖς πλησίον, καὶ δικαιοσύνῃ.
209. Ἔοικα.] Ὁμοιοῦμαι εἰμί.
211. Ὀχέοντας.] Ὑποφέροντας, ἢ ἔχοντας καὶ βαστάζοντας.
214. Ἰότητι.] Βουλήσει.
215. Δορπῆσαι.] Ἀναπαῆσαι.
216. Κύντερον.] Ἀναιδέστερον, χαλεπώτερον.
217. Ἔο.] Ἑαυτῆς. Μνήσασθαι.] Μνημονεῦσαι.
221. Λήθάνῃ.] Ἐπιλαθίζῃ σαυτῆ. Ἐπιπλήσασθαι.] Πληρῶσαι. Ἀνώγει.] Κελεύει.
222. Ὀπρύνεσθε.] Ἐπείγεσθε.
223. Δύστηνον.] Δυστυχῆ. * Ἐπιβήσετε.] Ἐπιβῆναι ποιήσετε.

N O T Æ.

215: Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε) Ex hoc loco, & alio, ζ. v. 249. Ἤτοι ὁ πῖνε καὶ ἤδετε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς, Ἁρπαλίσας, *Criticorum* nonnulli *Ulyssem* faciunt helluonem, & ἀδηφαγίας, ἢ πολυφαγίας reum agunt, ut videre est apud *Athenæum*, l. x. c. 1. fol. 412. Nec boni illi Viri satis perpenderunt, quòd in his locis *Ulysses* diutino jejunio nimis oppidò maceratus inducitur, quibus tamen perpessitius ille Princeps, sui semper memor, ut & δ' αἰσιμος Poeta, illam Rapacitatem suam aliquo modo semper excusare conatur, quod & ipsæ ejusdem circumstantiæ palàm omnibus faciebant.

N O T Æ I N S C H O L I A.

214. Βουλήσει. rectè omnes *Impressi*, MS. *Aloysii* βουλῇ, malè: quòd obiter noto, quandoquidem hujus MSti. ut & aliorum, non pauca *Errata*, quæ accuratius in *Impressis* reformari video, sicco pede transire soleo; nè fruſtrà, illius auctoritatem in aliis labefactam.

223. * Ἐπιβήσετε) Olim ἐπιβήσετ' malè in *Impressis*: emendo itaque ex *Aloysii* MS.

Καί

Καί ῥ' πολλὰ παθόντα· ἰδόντα μὲ κ' λίποι αἰὼν
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε, κ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐνέλθοιν
Πεμπέμεναι τ' ξεῖνον, ἐπεὶ καζὰ μοῖραν ἔειπεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε, κ' Ἀλκίνοος θεοειδὴς,
Ἧστην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἦρχε μύθων,
Ἔγνω γὰρ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἰδοῦσα,
Καλὰ, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτὴ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
Οὐ δὴ φὴς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι
Κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Τῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
Ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψὼ,
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
Μίσγεται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
Οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἐλάσας ἐνέαστε, μέσῳ οἰνοπι πόντῳ,
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἑταῖροι·

Quamvis multa passum: ubi semel videro, etiam relinquat vita
" *Nempe* possessionem meam, famulosque, & altam magnam domum.
Sic dixit: hi autem omnes approbabant & hortabantur
Deducere hospitem, quoniam decenter dixit.
Sed postquam libaverunt; biberuntque, quantum voluit animus;
Hi quidem dormituri iverunt domum unusquisque;
Sed in domo remansit divus Ulysses,
Et apud ipsum Aretéque, & Alcinous divina specie præditus,
Sederunt; famulæ autem auferebant vasa convivii.
His itaque Arete albis ulnis incepit verba,
Agnovit enim pallium & tunicam, vestimenta videns,
Pulchra, quæ ipsa fecerat, cum ancillis mulieribus;
Et ipsum alloquens verba pennata dixit,
" Hospes, hoc quidem te primùm interrogabo ipsa,
" Quis? unde venis virorum? quis tibi hæc vestimenta dedit?
" An non dicis, in mari errans huc venisse?
Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Difficile, Regina, perpetuò *sermone* commemorare
" Dolores, quoniam mihi multos dederunt dii cœlestes.
" Hoc autem tibi dicam, quod me interrogas & inquiris,
" Ogygia quædam insula longè in mari jacet,
" Ubi Atlantis filia, dolosa Calypso,
" Habitat pulchricoma, gravis dea:
neque aliquis cum ipsa
" Versatur, neque deorum, neque mortalium hominum.
" Sed me infelicem domesticum duxit Genius *aliquis*
" Solum; quoniam mihi navem velocem candenti fulmine
" Jupiter jaculatus discidit, medio in nigro mari,
" Ubi alii quidem omnes perière boni socii:

ΣΧΟΛΙΑ.

224. Αἰών.] Ὁ βίος.
229. Κακκείοντες.] Καζακοιμηθησόμενοι.
232. Ἧστην.] Ἐκαθίζοντο. Ἀπεκόσμεον.] Ἀφῄρουν. Ἔντεα δαιτός.] Τὰ ὅπλα τὰ εὐωχίας, οἷον τραπέζας, καὶ τὰ τοιαῦτα.
234. Ἔγνω.] Ἐπέγνω.
235. Τά ῥ'] Ἃ δή.
237. Εἰρήσομαι.] Ἐρωτήσω.
241. Διηνεκέως.] Νῦν, ταχέως· ἢ, τὸ σύμπαν.
244. Ὠγυγίη.] Ἡ Καλυψὼ νῆσος.
245. Δολόεσσα Καλυψώ.] Δόλιος μηχανᾶται δυναμένη.
248. Ἐφέστιον.] Ἐπὶ τῷ οἰκείῳ αὐτῆς ἐπιξενωθησόμενον.
250. Ἐλάσας.] Σωτελάσας. Ἐλάσασι.] Διέχυσε.
251. Ἀπέφθιθον.] Διεφθάρησαν.

NOTÆ.

224. Ἰδόντα μὲ κ' λίποι αἰών) Ita *Jacob.* optat mori, viso Redemptore, *Nunc Dimittis* cecinit. Et *Æschyl.* viso jam filio *Josepho*, Gen. c. 47. v. 30. Ità *Simeon*, Agamemn. Χαίρω· πιθανὰν δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ φωτὸς.

VARIÆ LECTIONES.

250. Ἐλάσας) χ. ἔλασας, *Eustath.* & *H. Steph.*

Αὐταὶ ἐγὼ, πρόπιν ἀγχὶς ἐλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
Ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
Ναίῃ ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἣ με λαβοῦσα,
Ἐνδυκέως ἐφίλῃ τε, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε,
Θήσειν ἀθάνατον, καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἔνθα μὲν ἐπτάετες μύρον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
Δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Καὶ τότε δή με κέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
Πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκε,
Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν·
Οὖρον δ' πρόεηκεν ἀπήμονά τε, λιαρόν τε.
* Ἑπτακαίδεκα μὲν πλέον ἤματα πontοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
Δυσμόρῳ ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζύϊ
Πολλῇ, τλῶ μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.

" At ego, vel carinam ulnis capiens navis utrinque remis agitatæ,
" Novem diebus ferebar; decimâ autem me nocte nigrâ
" Insulam ad Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypso
" Habitabat pulchricoma, gravis dea; quæ me fuscipiens
" Accuratè excepit, & alebat, & dicebat,
" Facturam immortalem, & senii-nescium diebus omnibus:
" Sed meum nunquam animum in pectoribus flexit.
" Illic quidem septem annos permansi firmitèr, vestimenta autem semper
" Lachrymis madefaciebam, quæ mihi pulcherrima dedit Calypso:
" Sed quandò jam octavus revolutus annus venit,
" Et tum jam me jussit concitans redire
" Jovis ex jussu, sive etiam animus mutatus ipsius est.
" Misit verò me in rate consutili, multaque dedit,
" Panem & suave vinum, & elegantes vestes induit.
" Ventum insuper immisit innocuum suavemque.
" Septemdecim quidem navigabam dies per mare iter faciens,
" Decimâ octavâ verò apparuerunt montes umbrosi
" Terræ vestræ; lætatum verò mihi charum cor,
" Infelici: certè enim futurum erat adhuc, ut versarer cum ærumnis
" Multis, quas mihi immisit Neptunus terræ-quassator;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

252. Τρόπιν.] Τὸ κατάστασιν μέρος τῆς νεώς, ἀφ' οὗ ὁρίζεται τὸ κῦρμα, ἢ τὸ μέσον τῆς νεὼς ξύλον. Ἀγκὰς ἐλών.] Ἐναγκαλισάμενος, ἀφελόμενος.

256. Ἐνδυκέως.] Φιλοφρόνως· ἔφασκε δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγεν.

260. Δεύεσκον.] Ἔβρεχον. Ἄμβροτα.] Θεῖα.

261. Ἐπιπλόμενον.] Συμπληρούμενον, ἐπιφερόμενον.

262. Ἐποτρύνουσα.] Ἐπείγουσα.

263. Ἀχιλλῆος.] Νῦν. κελεύσεως.

265. Ἕσσεν.] Ἐνέδυσεν.

266. Ἀπήμονα.] Ἀβλαβῆ. Λιαρόν.] Ἡδύ.

270. Ξυνέσεσθαι ὀϊζύϊ.] Συμπίπτειν τῇ παλαιπωρίᾳ.

N O T Æ.

252. Τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης, Ἐννῆμαρ φερόμην) Quomodò hoc, inquiunt, Ὁμηρομάστιξ; Ἄσιτος γὰρ, καὶ ἄπαστος. καὶ αὖπτον. Hoc itaque in loco, si unquam aliàs, *Homerus* excutiisse videtur, & ipse *Longinus*, inter *Homeri* Dormitationes hoc recenset, vid. *Langbain.* in locum, p. 71. Dico autem Ego, Hæc cum Grano salis esse sumenda, non quasi prorsus ab omni cibo abstineret, verùm ab ordinario, tempestivo, & lautiori. Confer locum Πραξαποστολ. c. 27. v. 33. ubi D. *Paulus* Ducentos Septuaginta quinque alloquitur Navigationis socios, dicens, Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες, ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. Quin ipse Poeta satis sibi consuluit, quod observant *Br. Scholia*, ad μ'. v. 447. Οὐ δεῖ ζητεῖν, πῶς (σὺν ἦμαρ) διακαρτερεῖ ὁ ἥρως, εἰπόντος τῆς Ἀθηνᾶς, Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, διαμπερὲς ἤ σε φυλάσσω, Ἐν πάντεσσι πόνοισιν, υ'. v. 47. & ρ'. v. 301. — ἤτοι τοὶ αἰεὶ Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω.

261. Ὄγδοον) Διασυλλάβως metire, per συνίζησιν.

267. * Ἑπτακαίδεκα) Hoc olim in loco, in omnibus Exemplaribus, erat ἑπταικαίδεκα. At cùm in eodem illo Versu, ρ'. v. 278. ἑπταεπταίδεκα legant omnia itidem *Exemplaria*, MSS. & Impressa; quidni hunc locum ex illo faniorem reddamus & emendatiorem?

Variæ Lectiones.

259. Αἰεὶ) γρ. αἰὲν, *H. Steph.*

262. Δή μὲ κέλευσεν) γρ. δή μ' ὀτρύνουσι, *H. Steph.*

267. * Ἑπτακαίδεκα) γρ. ἑπταεπταίδεκα, vid. in *Textum.*

Ὃς

Ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδησε κελεύθους,
Ὤρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον· οὐδέ τι κῦμα
Εἴα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχουσα φέρεσθαι.
Τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ· αὐτὰρ ἔγωγε
Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
Ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
Ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βίησαλο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
Πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν καὶ ἀτρεπέι χάρῳ·
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἔως ἐπῆλθον
Ἐς ποταμόν, τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
Λεῖος πετράων· καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
Ἔκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ
Ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διϊπετέος ποταμοῖο
Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
Ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς καθ' ἀπείρονα χεῦεν.
Ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ἦτορ,
Εὗδον παννύχιος, καὶ ἐπ' ἠῶ, καὶ μέσον ἦμαρ,
Δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τέης ὁρόωσα θυγατρὸς
Παιζούσας, ἐν δ' αὐτὴ ἧστο εἰκυῖα θεοῖσιν.
Τὴν ἱκέτευσ'· ἡ δ' ἧπτο νοήμασι ἤμβροτεν ἐσθλῆ,

" Qui mihi excitatis ventis impedivit iter;
" Commovit verò mare immensum; neque ullo pacto me fluctus
" Sinebat in rate vehementer ingemiscentem vehi;
" Hanc quidem deinde procella dispersit: cæterùm ego
" Natans profundum illud emensus sum; donec me terræ
" Vestræ adegit ferens ventúsque & aqua.
" Ibi me egredientem allisisset fluctus ad terram,
" Petras ad magnas jaciens, & inamœnum locum:
" Sed regressus natavi rursus, donec veni
" Ad fluvium, qui mihi visus est locus opportunissimus,
" Liber à petris, & insuper defensio erat à vento.
" Excidi itaque animum colligens: divina verò nox
" Advenit; ego autem seorsim ab Jovecadente fluvio
" Egressus in arbustis dormivi: circumquaque verò folia
" Congessi; somnumque deus immensum infudit.
" Hic quidem in foliis, dilecto afflictus corde,
" Dormivi totâ nocte, usque ad auroram, & meridiem,
" Inclinabatque sol, & me dulcis somnus dereliquit.
" Ancillas verò in littore tuæ agnovi filiæ
" Ludentes; inter eas autem ipsa erat similis diis:
" Illi supplicavi: illa verò neutiquam ab indole aberravit bonâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

272. Ἐφορμήσας.] Ἐπιγείρας. Κατέδησεν.] Ἐνεπόδισεν.
273. Ὤρινεν.] Ἐπέρρηξεν. Ἀθέσφατον.] Πολύν.
274. Ἀδινά.] Ἀθρόως, εἰκῇ.
276. Νηχόμενος.] Κολυμβῶν. Διέτμαγον.] Διέπεμψον.
277. Ἐπέλασσε.] Ἐγγίσας ἐποίησε.
279. Ἀπρηΐ.] Ἀηδῆ, χαλεπῷ.
280. Νῆχον.] Ἐνήχόμην, κολύμβων.
281. Ἐείσατο.] Ἐφαίνετο.
282. Λεῖος.] Ὁμαλός. Σκέπας.] Σκέπη.
283. Θυμηγερέων.] Λειποψυχῶν, ἢ συλλαμβάνων, καὶ συνάγων, καὶ ἀνακτώμενος τὴν ψυχήν.
284. Διϊπετέος.] Τοῦ ἀπὸ Διὸς ὄμβρου πλημμύρης ποταμοῦ.
285. Κατέδραθον.] Καπηρεμήθην.
286. Ἠφυσάμην.] Κυρίως ἡ σεσιβαλόμην, ἀλλ' ἐπλήτλησα, καὶ ἐπέβαλον ἀθρόα· νῦν δὲ ἐπεχάμην. Ἀπείρονα.] Πολύν.
287. Τεθηπυῖα.] Λελυπημένη.
289. Ἀνῆκεν.] Ἀφῆκεν.
290. Τέης.] Τῆς σῆς.
292. Ἤμβροτεν.] Ἥμαρτεν, ἀπέτυχεν.

NOTÆ.

280. Ἕως ἐπῆλθον) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 193. Potest tamen hic & aliàs Versui prospici, si legamus ἐπιῆλθον, & ἵως, uti fit, contrahamus μετουσιαστέως. Verùm antiqui Limites non sunt nobis evellendi.

291. Εἰκυῖα θεοῖσιν) Potest quidem & θεῇσιν legi; licet nec opus, quùm ὁ θεὸς absolutè ponatur, pro Divinâ quâvis Personâ cujusvis Generis; etiam ὁ θεὸς absolutè dicatur, de Deâ quâvis. Reperitur quoque θεὸς *Emphaticè*, pro ἥλιος· ubi *Sensus* postulat: de quibus, pluribus Nos, ad *Euripidem*.

VARIÆ LECTIONES.

273. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἴπ, & οὐδέ μοι.
280. Ἕως ἐπῆλθον) γρ. ἵως ἐπιῆλθον, vid. in *Textum*.
289. Δύσετο) γρ. δύσατο, vid. ad α'. v. 330.
Ibid. Ἀνῆκεν) γρ. ἀφῆκεν.
291. Θεοῖσιν) γρ. θεῇσιν, vid. in *Textum*.

Ὡς ὑ * κἀν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσασθαι
Ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
Ἤ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις, ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
Καὶ λῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
Ταῦτά τοι, ἀχνύμενός περ, ἀληθείαν κατέλεξα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ξεῖνε, ἤτοι μὲν τοῦτό γ' ἀμήχανον οὐκ ἀνόησε
Παῖς ἐμὴ, οὕνεκά σ' οὔπ μὲν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
Ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτιστα ἰκέτευσας.
Τόνδ' ἀπαμφοτέρωθεν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἥρως, μή μοι ταύτην ἀμύμονα νείκεε χώρῳ·
Ἡ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἤθελον, δείσας, αἰχνύμενός τε,
Μήπως κέ σοι θυμὸς ὀπισσύσαιτο ἰδόντι·
Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ξεῖνε, ἔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ φρεσὶ φίλον κῆρ
Μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων, ἅτ' ἐγὼ περ,

" Ità non utique ſperaveris juniores obviantem
" Facturam, ſemper enim *aliàs* juniores deſipiunt.
" Quæ mihi cibum dedit affatim, & ſplendidum vinum,
" Et lavit in flumine, & mihi has veſtes dedit.
" Hæc tibi, tametſi affictus, verè enarravi.
Huic rurſus Alcinous reſpondit, dixitque,
" Hoſpes, certè quidem hoc decenter non conſideravit
" Filia mea, quòd te neutiquam cum ancillis fœminis
" Duxit in noſtram *domum*: tu tamen *illam* primam ſupplicaſti.
Hunc excipiens alloquutus eſt verſutus Ulyſſes,
" Heros, ne mihi ideò innocuam reprehendas puellam:
" Hæc etenim me juſſit cum ancillis ſubſequi:
" Sed ego nolui timens, reverituſque,
" Nè fortaſſis tibi animus commoveretur videnti:
" Suſpicioſi ſiquidem ſumus ſupra terram genus hominum.
Huic rurſus Alcinous reſpondit, dixitque,
" Hoſpes, non mihi hujuſmodi in præcordiis charum cor
" Temerè irafci ſolet: potiora autem honeſta omnia.
" Utinam, Jupiter pater, & Minerva, & Apollo,
" Talis *nimirum*, qualis es, eaque, quæ ego, ſentiens,

ΣΧΟΛΙΑ.

293. Ἔλποιο.] Ἐλπίσειας.
294. Ἐρξέμεν.] Πράξαι. Ἀφραδέουσιν.] Μωραίνουσι.
295. Ἄλις.] Αὐτάρκως.
297. Κατέλεξα.] Ἔκρυψα εἶπον.
299. Ἐναίσιμον.] Καθῆκον.
301. Ἐς ἡμέτερον.] Τυπίσιν, εἰς τὴν ἡμέτερον οἶκον. Ἁπλοῦς ὁ χαμαιζηλισμός.
303. Ἀμύμονα.] Μῶμον καὶ ψόγον οὐκ ἔχοντα, ἀγαθήν. Νείκεε.] Μέμφου.
306. Ἐπισσύσαιτο.] Ὀρμηθείη.
307. Δύσζηλοι.] Κακόζηλοι, φθονεροί.
308. Ἀπαμείβετο.] Ἀντέπελεγε, ὅ ἐστιν, ἐξ ἀμοιβῆς προσεφθέγγετο.
310. Ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.] Τὰ καθήκοντα πάντα καλὰ ἐστιν.

NOTÆ.

203. Ὡς ὑ * κἀν ἔλποιο) Litteras olim malè disjunctas, nunc meliùs conjunxi, pro οὐκ ἂν, legens ὑ κἀν, & eodem tenore, *Metro* & *Senſui* conſului. Vid. ad *Var. Lect.*

297. Ἀληθείαν) Ità ſcribendum noto, pro corrupto, ἀληθείην, ad *Iliad.* ψ', v. 361.

307. Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν) Nota Poetæ Prudentiam. *Ulyſſes* non quidem *Alcinoum* vocat *Suſpicioſum*, verùm ſe involvit, dicens, *Nos homines ſuſpicioſa gens ſumus.*

312. Τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι) In *Secundo* loco, ων, ως, *Dactylicè* metimur; de quâ re diximus ad *Iliad.* γ'. v. 275. & ad σ'. v. 105.

VARIÆ LECTIONES.

293. Ὡς ὑ κἀν ἔλποιο) γρ. ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο. vid. Not. in *Textum*.

304. Ἐκέλευε) γρ. ἐπίλευσε, *H. Steph.*

306. Ἐπισσύσαιτο) γρ. ἐπισχέσαιτο, & ἐπισχύσαιτο, *Euſtath.* & *H. Steph.*

Παῖδά τ'

Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι,
Αὖθι μένων· οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
Αἴκ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντά δέ σ' οὔτις ἐρύξει
Φαίηκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
Πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Αὔριον· ἐς τῆμόσδε σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
Λέξαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνιον, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπερ τοι φίλον ἐστίν·
Εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης·
Τὴν γάρ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο
Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
Ἦγον, ἐποψόμενον Τιτυὸν, Γαιήιον υἱόν·

" Ut filiam meam habere *velis*, & meus gener vocari,
" Hic manens; domum autem ego & bona darem,
" Si modo volens maneas: invitum verò te nullus detinebit
" Phæacum; neque hoc gratum Jovi patri esset.
" Reductionem verò in hoc ego designo, ut benè intelligas,
" Cras: in id temporis tu quidem domitus somno
" Dormias: illique remigabunt tranquillè; donec perveneris
" In patriam tuam, & domum, & si cubi aliàs tibi gratum fuerit;
" Etiamsi valdè multò longiùs est Eubœa:
" Eam enim longissimè ajunt abesse, qui eam viderunt
" Ex populo nostro; quandò flavum Rhadamanthum
" Duxerunt, invisurum Tityum, Terræ filium:

ΣΧΟΛΙΑ.

313. Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν.] Ταῦτα λέγει πειρώμενος δ' Ὀδυσσέως, εἰ ταῖς ἀληθείαις παραπίπτει θεῖναι· εἰ δὲ φαντασίᾳ ὑποχθὴς γαμήσειν, πάντας ἐλεγχθήσεται κἀκεῖνο ψευδόμενος. Ἐχέμεν.] Γαμῆσαι.

314. Δοίην.] Παρέχοιμι.

317. Τεκμαίρομαι.] Τελεῖν.

318. Τῆμος. | Τηνικαῦτα. Δεδμημένος.] Δαμασθείς, ὑποζυχθείς, ἢ δεδαμασμένος.

319. Λίξεται.] Κοιμηθήσῃ. Ἐλόωσιν.] Ἐλάσουσιν.

320. Εἴ πῃ τοὶ φίλον ἐστίν.] Ὅπῃ ἄν σοι φιλοφιλὲς ἐστιν.

321. Ἑκαστέρω.] Πορρωτέρω.

322. Τηλοτάτω.] Πορρωτάτω.

324. Ἐποψόμενον.] Θεασόμενον. Τιτὸν γαιήιον υἱόν.] Τὸν τῆς γῆς υἱὸν, κτηνώδη ὁ τύπος. Ἑλάρᾳ δὴ τῇ Ὀρχομενῷ, φησὶ, Διὸς * Μίνωος, σωσιλήτου Διὸς, Δήμῳ τῷ Ἥρας ζηλοτυπίαν ἔκρυψεν αὐτὴν καὶ γῆς. ἡ δὲ ἀνῆκε παῖδα ἰσχνόταλον, ὃς ὠνομάσθη Τιτυὸς, ὃν ἠγάσθη Λητώ.

NOTÆ.

316. Φαίηκων· μὴ τοῦτο φίλον) Μηδ' ὕπω scriptum olim erat, ex *Amanuensium* errore, soni similitudine deceptorum. De Solâ *Florentinâ* Editione loquor, & illius sequacibus, ex quocunque MS. sumpta illa fuerit: nam *Eustathii Roman.* & *Basil.* Editt. μὴ τοῦτο apertè legunt. Quare *Isaac. Causabon.* MS. pugnat ad palum & cum larvâ luctatur; cùm hunc & alios similes *Homericorum* Versuum errores defendit. Vid. ad ν. 131.

320. Εἴ πῃ τοὶ φίλον ἐστὶ) In *Florentin. Aldin. Roman.* & *Basileensi*, cum *Lovaniensi*, per errorem legitur, εἴ πῃ τὶ φίλον ἐστὶ, quandoquidem in *Florentina* margine *Schola Etonensis*, explicatur, Ὅπῃ ἄν σοι περσοφιλὲς ἐστι, quod *Br. Schol.* habent, & in ipso *Eustathii* Textu, inter παρεκβολὰς laudato, ῥητῶς laudatur, fol. 287. lin. 21. Edit. *Basil.* — ὄφρ' ἂν ἵκηαι Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπερ τοι φίλον ἐστί. Quare rectè *Cantabrigiensis* τοὶ legit, nempè pro σοί· quod & notandum, ad κ'. v. 66. ubi idem Versus occurrit, eodem errore olim maculatus, nunc purgatus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

318. Δεδμημένος) Δαμασθείς, MS. *Aloysii*, nec amplius. *Schrevelius* hæc etiam, ὑποζυχθείς, ἢ δεδαμασμένος, quæ non ex suis tamen addit; sequuntur enim in *Aldin. Hervagian.* & *Parisiensi Morrhii.*

324. In hoc *Scholio* emendo, & lego, * τύπος, pro τύπος, ex MS. *Aloysii*, & pro * Ἑλάρᾳ, lego, Ἑλάρᾳ, pro * Μίνωος, * Μίνως, ex eodem MS. & *Eustathio*, fol. 1581. lin. 60. & *Basil.* Edit. fol. 287. lin. 44. an Μινυῆ; Ità pro διὸς, subſtituo δίκαιος, quanquam & δίκαιος, & Διὸς ἦν. Confer *Apollodor.* l. 1. c. 4. §. 1. *Strabon.* l. 9. *Pausan.* Lacon. & *Apollonii* Scholiast.

VARIÆ LECTIONES.

314. Δὶ ἐγὼ) γρ. Ν' ἐγώ. *H. Steph.*

316. Μὴ τοῦτο) γρ. μηδ' ὕπω, vid. in *Textum.*

318. Τῆμόσδε) γρ. τῆμος δ', non æquè benè.

320. Εἴπερ τοὶ) γρ. εἴ πῃ τὶ, vid. in *Textum.*

321. Ἑκαστέρω) γρ. ἑκατέρω, *Florentin. Lovanian.* & *Br. Schol.* Verùm error apertus.

Καὶ

Καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, ἀτὰρ καμάτοιο τέλεσσαν
Ἤματι τῷ αὐτῷ, ἀπόγαιον οἶκαδ' ὀπίσσω.
Εἰδήσεις δ' ἠδ' αὐτὸς ἐνὶ φρεσίν, ἔσσο ἄειρας
Νῆες ἐμαὶ ἠδ' ἥβοι, ἀναρρίπτειν ἅλα πηδῷ.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε, τελευτήσειεν ἅπαντα,
Ἀλκινόῳ· τῷ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
Ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ἕλας, καθύπερθεν ἑσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μὲν χερσὶν ἔχουσαι·
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐξονέουσαι

" Atque illi hinc venerunt, & absque labore transmârunt
" Die eo ipso; & abduxerunt domum retrò.
" Cognosces verò & ipse in mente, quàm optimæ
" Naves meæ & juvenes, in percutiendo mari remis.
Sic ait; gavisus est autem multiscius divus Ulysses:
Supplicans verò dixit verbum, orationemque habuit,
" Jupiter pater, utinam quæcunque dixit, perficiat omnia,
" Alcinous: hujus quidem per almam terram
" Immortalis gloria esset; ego etiam ad patriam venirem.
Sic illi quidem hujusmodi invicem colloquebantur.
Jusserat autem Arete albis-lacertis ancillis
Ut ponerent sub porticu cubilia, & stragula pulchra
Purpurea ut injicerent, insternerentque desuper tapetas,
Chlænasque imponerent villosas, ad superne induendum.
Illæ verò ibant ex ædibus, facem in manibus gestantes.
Cæterùm postquam straverunt pulchrum lectulum accelerantes

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τῶν, καὶ ἐπεξιὼν τοῦ Ἀπόλλωνος ἦκε δι' ὁ Ῥαδάμανθυς ἐπὶ Δίκαν τὸ Τιτυοῦ, ἣ δίκαιον ὢν, ἐπαφρόνισεν αὐτόν. Φαίηκες] ἢ οἱ Φαίακες πλησίον τῆ μακάρων νήσων καθιδρυμένοι. Γαιήιον.] Τὸν τῆς γῆς ἱερόν.

326. Ἤματι τῷ.] Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

327. Εἰδήσεις.] Γνώσῃ, μαθήσῃ. Ἄειρας.] Κάλλιστα.

328. Ἀναῤῥίπτειν.] Κωπηλατεῖν· ἀναῤῥιπτεῖν δὲ τὸ ὕδωρ τοῦ τὰ κωπηλατοῦντος. Πηδῷ.] Νῦν, ἀπὸ πηδαλίου (ἐν δὲ ἔχουσι πηδάλια) ἀλλὰ κώπαις παρὰ τὸ πλεῖν τῷ θαλάσσαν· πηδὸν δὲ, εἶδος ξύλου ἢ, πηδῷ, τῷ πλατεῖ τῆς κώπης.

331. Τελευτήσειεν.] Εἰς τέλος ἄξειεν, πληρώσειεν.

336. Δίωνια.] Σπερμάτια. Αἰθούσῃ.] Σποᾷ. Ῥήγεα.] Βαπτὰ, ποικιλόμαλλα.

338. Οὖλας.] Ἁπαλάς. * Καθύπερθεν.] Ἄνωθεν, ὑπερκάτωθεν.

339. Δάος.] Φῶς, λαμπάδα.

340. Ἐξονέουσαι.] Σπεύδουσαι, σὺν ἐργάσῃ ἐπιμελῶς.

N O T Æ.

328. Ἀναῤῥίπτειν) *Eustath.* fol. 2582. lin. 22. *Rom.* Editt. τὸ δὲ ἀναῤῥίπτειν, γράφει καὶ ποιοσπουδαίως. N. B. Nullum Verbum *Barytonum*, in *Præpositionum* Compositione ποιοσποῦν, quod tamen in *Nominum* Compositione patiuntur; ut à γράφω) Ἀναγράφω, διαγράφω, ποιογράφω, ἐγγράφω, ἀντιγράφω, & ità semper, cum *Præpositione*. Sin cum *Nomine*, mutatur *Barytonum* in *Circumflexum*, ut Γεωγράφος, εἰκονογραφία, ἀνθρωπογραφία, ἠθογραφία, ἰχθυογραφία, καλλιγραφία, λογογραφία, & eodem modo, de Omnibus aliis dicendum. Quare & ἀναῤῥίπτω scribendum esset, minimè ἀναῤῥιπτέω, nisi quòd simplex quoque ῥιπτέω dicatur, undè ἀναῤῥιπτέω Regulariter formatur; quare & hæc Lectio rectè ab *Eustathio* memoratur. Præterea Notandum, Nomina ab istiusmodi *Verbis*, cum *Præpositione* compositis, desinere in ὴ. cum *Nominibus*, in ία, ut Περιγραφὴ, ἀναγραφὴ, ἐπιγραφὴ &c. Γεωγραφία, λογογραφία, χωρογραφία, &c.

N O T Æ I N S C H O L I A.

228 Πηδὸν δ', * εἶδος) * Hoc *Scholion* alludit *Eustath.* fol. 1782. lin. 24. & *Basil.* fol. 288. lin. 28. Ἐν δὲ ἀκριβεῖ Παλαισεῖ εὑρηται, ὡς ὅτι εἶδος ξύλου τὸ πηδόν. Hinc corrigo illud πηδῷ, & lego, πηδόν.

338. * Καθύπερθεν) Hæc ex *Hesychio*.

Variæ Lectiones.

326. Ἀπόγαιον) γρ. ἀπόνοσον, *H. Steph.*

328. Ἀναῤῥίπτειν) γρ ἀναῤῥιπτεῖν, vid. in *Textum*.

332. Μέν κεν) γρ. ἤ ἂν, *H. Steph.*

338. Ἔσασθαι) γρ ἕσεσθαι.

Ὣς τοὶ μὲν

Ὄρνυον Ὀδυσῆα παρηγάμβρῳ ἐπέεσσιν,
Ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή·
Ὣς φάν· τῷ δ' ἀσπασὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς,
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐϊδδίπῳ.
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Παρ δ' ἄρα οἱ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Excitârunt Ulyſſem aſtantes verbis,
" Surge dormiture, hoſpes; paratus eſt tibi lectus.
Sic dicebant: huic verò gratum viſum eſt dormire.
Sic ille quidem illic profundè dormivit multa-paſſus divus Ulyſſes,
Torno-elaboratis in lectis, ſub porticu ſonante.
Alcinous verò dormiebat in receſſu domûs excelſæ;
Juxtaque uxor regina lectum apparavit & ſtratum.

ΣΧΟΛΙΑ.

342. Κίων.] Κοιμηθησόμενος.
343. Ἀσπασόν.] Ἀσπασῶς. ἡδέως.
345. *Ὑπ' αἰθούσῃ ἐϊδδίπῳ.] Ὑπὸ τῷ ἐχείλικῳ.
346. Λέκτο.] Ἐκοιμᾶτο. Μυχῷ.] Τῷ ἐσωτάτῳ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

345. *Ὑπ' αἰθούσῃ) Hæc, olim in locum non ſuum divagata, huc removi. Vid. Not. in *Schol.* ad Δ. v. 297.

VARIÆ LECTIONES.

341. Ὄρνυον) γρ. ὄρνυτο, *Baſil.* Edit. & *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Θ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Θ.

Ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τοῦ ξένου, καὶ ναῦς καθέλκεται εἰς ἐπιπομπὴν τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ ἱππῶν παρὰ τοῦ Ἀλκινόου τῶν Φαιάκων οἱ ἄριστοι, ἐν μὲν τούτοις δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίακες ἐν Ὀδυσσεύς· καὶ ὁ Δημόδοκος ᾄδει, σχῶν μὲν τὸν περὶ τῶν μοιχείων Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης· ἔπειτα δὲ τὸν περὶ τῶν ἐπαναγνωρίσεων τοῦ Δουρείου ἵππου· καὶ τοῦ Ὀδυσσέως κλαίοντος, ὁ Ἀλκίνοος συνήδεται, λαβὼν τί κλαίῃ, καὶ τίς, καὶ πόθεν εἴη.

Ἐπιγραφαί.

Σύστασις τοῦ Ὀδυσσέως πρὸς τοὺς Φαίακας.

Ἄλλως.

Ἀλκίνου ἀπόλογοι ἢ, Τὰ τοῦ Ὀδυσσέως παρὰ Ἀλκίνῳ.

Ἄλλως.

Τὰ παρὰ Ἀλκίνῳ πρόθυμηγήσεως· ἢ, Τῶν παρ' Ἀλκίνῳ πρόθυμήσεως.

Ἄλλως.

Θῆτα δ' ἄθλοις Φαίηκες Ὀδυσσῆος πείρηθεν. LIB. VIII.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὦρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσεύς·
Τοῖσίν δ' ἡγεμόνευε ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορηνδ', ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
Ἐλθόντες δ' κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
Πλησίον· ἦ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθηνὴ,
Εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονι Ἀλκινόοιο,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
Δεῦτε, ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

QUandò mane-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
Surrexit ex lecto sacrum robur Alcinoi;
Præterea Inclytus surrexit urbium-eversor Ulysses:
Illis præibat sacrum robur Alcinoi
Phæacum ad concionem; quæ ipsis apud naves constituta erat.
Venientes igitur considebant in politis lapidibus
Propè invicem; ipsa interea per urbem pertransibat Pallas Minerva,
Assimilata præconi prudentis Alcinoi,
Reditum Ulyssi magnanimo meditans:
Et sanè unicuique viro assistens dixit verbum,
" Huc agè, Phæacum principes, atque consiliarii,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἦμος.] Ἡνίκα, ὅτε.
3. Ὦρτο.] Ἀνίστη.
5. Ἣ σφιν.] Ἥτις αὐτοῖς.
11. Δεῦτ' ἄγε.] Ἀμφότερα παρασκευαστικῶς παρ' Ὁμήρῳ κεῖται.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Ἠμὲν δ') γρ. ἦμος δ', *Vett.* malè.
4. Τοῖσίν δ') γρ. τοῖσιν ἦ, *Vett.* malè: vid infrà. ad v. 25.
6. Δὲ κάθιζον) γρ. δ' ἐκάθιζον, ut in similibus, vid. ad v. 94.

Εἰς

Εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθηαι,
Ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
Πόντον ὑπιπλαγχθείς, ἀέκας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ὣς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Καρπαλίμως δ' ἔμπλητο βροτοῦ ἀγορή τε, καὶ ἕδρη,
Ἀγρομένων· πολλοὶ γὰρ ἐθηήσαντο ἰδόντες
Υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα· τῷδε δ' ἄρ' Ἀθήνη
Θεσπεσίην κατέχυτο χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις·
Καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
Ὡς κεν Φαίηξιν φίλος πάντεσσι γένοιτο,
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
Πολλούς, οὓς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆϊ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
Ξεῖνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅτις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
Ἠὲ πρὸς Ἠοίων, ἢ Ἑσπερίων ἀνθρώπων·
Πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
Ἡμεῖς δ', ὡς τοπάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
Οὐδέ γὰρ ὅστις ἔπειτα βροτῶν, ὅς κ' ἐμὰ δώματ' ἵκηται,
Ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει, εἵνεκα πομπῆς.
Ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
Πρωτόπλοον· κοῦροι δὲ δύω, καὶ πεντήκοντα,

" Ad concionem ite, ut hospitem audiatis,
" Qui recens Alcinoi prudentis venit ad domum,
" Ponto pererrato, corpore immortalibus similis.
Sic loquuta incitavit alacritatem & animum singulorum:
Mox verò implebantur hominibus forumque, & sedilia,
Congregatis; multi enim admirabantur conspicati,
Filium Laërtæ prudentem: huic certè Minerva
Divinam superinfudit gratiam capitique, & humeris,
Et ipsum proceriorem & succulentiorem reddidit aspectu,
Ut nempè Phæacibus omnibus gratus fieret,
Gravisque & venerabilis, & ut perficeret certamina
Multa, quibus Phæaces periculum facerent de Ulysse.
Cæterùm postquam convenerant congregatique erant,
His Alcinous concionatus est & interloquutus,
" Audite, Phæacum duces, atque principes,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Hospes ille, haud scio quisnam, errando venit meam domum,
" Sive ab Eois, sive Hesperiis hominibus,
" Deductionemque flagitat, & precatur ratum esse.
" Nos verò, ut antea quidem, maturemus deductionem:
" Neque enim quisquam alius, quicunque meam domum pervenerit,
" Hic lugens diù manet propter deductionem.
" Sed agè, navem nigram deducamus in mare divinum
" Prætoriam; juvenes autem duo, & quinquaginta,

ΣΧΟΛΙΑ.

12. Ἰέναι.] Πορεύεσθαι. Πύθηαι.] Ἀκούσῃ.
16. Ἐμπλῶντο.] Ἐπληρώθησαν. Ἀγορή.] Αἱ ἐκκλησίαι. Ἕδραι.] Τὰ συνέδρια.
17. Ἀγρομένων.] Ἀθροιζομένων. Ἐθηήσαντο.] Ἐθαύμασαν.
19. Κατέχυτο.] Κατῄρει.
20. Πάσσονα.] Παχύτερον, ἢ πλατύτερον.
22. Δεινός.] Δίκης καὶ φόβου ἄξιος. Ἐκτελέσειεν ἀέθλους.] Πληρωθῆναι εἴπει τὸ ὃ δίκην ἆθλον. Κρείττης

ΝΟΤΑ.

20. Πάσσονα) Ἀντὶ τοῦ, παχίονα· ὡς μάσσων, ἀντὶ τοῦ, μακρότερος· βράσσων, ἀντὶ τοῦ, βραχύτερος· ἐλάσσων, ἀντὶ τοῦ, ἐλαχύτερος. Vid. *Eustath.* in locum, fol. 291. lin. 14. *Etymolog.* in v.

VARIÆ LECTIONES.

12. Πύθηαι) *ex.* πύθοιο, *Eustath.* fol. 290. lin. 18.
16. Ἐμπλῶντο) *ex.* ἔπλητο, *Br. Schol. Aldin.* Edit.
17. Γὰρ ἐθηήσαντο) *ex.* δ' ἄρα θηήσαντο, *H. Steph.*
25. Τοῖσιν δ') *ex.* τοῖσι δ'. Vid. Not. in *textum.*

Κεκλόδων χ' ὅσσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
Δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἑρετμὰ
Ἅλεσθ' αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα,
Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω·
Κήρυσιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
Ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν,
Μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δ' ἠῢν ἀοιδὸν
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδὴν
Τερπνήν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δ' ἦ μετὰ φῆτο θεῖον ἀοιδόν.
Κέκλετο δ' ἥκιστα δύω, καὶ πεντήκοντα,
Βῆτην, ὡς ἐκέλευσε, παρ' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσαν,
Ἐν δ' ἱστόν τ' ἐπίθεντο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ.
Ἠρτύναντο δ' ἐρέτμὰ τροπῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα, κατ' μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν·
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τιθύ γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαίφρονος ἐς μέγα δῶμα.

" Eligantur è populo, quicunque sunt omnium optimi.
" Ligatis bene omnes ad transtra remis
" Exite: cæterùm continuò subitum apparate convivium,
" Ad nostram *domum* profecti; ego autem rite omnibus præbebo.
" Juvenibus quidem hæc præcipio: cæterùm illi alii
" Sceptrigeri reges ad meam domum pulchram
" Veniatis; ut hospitem in regiâ amplectamur,
" Neque quisquam recuset: advocate etiam divinum cantorem
" Demodocum: huic etenim deus excellenter dedit cantilenam
" Ad oblectandum, quocunque animus *ipsum* impulerit canere.
Sic certè loquutus præibat, illi simul sequebantur
Sceptrigeri; præco verò accersivit divinum cantorem.
Juvenes interea electi duo, & quinquaginta,
Ibant; ut præcepit, ad littus maris indomiti.
Porrò postquam ad navem venerunt atque mare,
Navem quidem ipsi nigram in maris profundum deduxerunt,
Malumque imposuerunt, & vela navi nigrâ:
Aptârunt quæ remos per vincula coriaria,
Omnia, ut decebat: veláque alba extenderunt.
Altè verò in humidum hanc protraxerunt: cæterùm postea
Festinabant ire Alcinoi prudentis in magnam domum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

36. Κεκλόδων.] Ἐπιλεχθέντων.
37. Δησάμενοι.] Δήσαντες. Κληῖσι.] Καθίδρυσις.
38. Θοήν.] Ἀντὶ τῆ θοῶς. Ἀλεγύνετε.] Εὐτρεπίζετε.
39. Ἡμέτερον δῶ.] Εἰς τὴν ἡμέτερον οἶκον.
40. Κήρυσιν.] Νέοις.
41. Φιλέωμεν.] Φιλοφρονησώμεθα.
45. Ὅππῃ θυμός.] Ὅσα βούλεται αὐτὸς, ἢ, ὅσα ἡ ἐπιθυμία τὸ ἀκούειν. Ἐποτρύνῃσι.] Παροτρύνῃ.
47. Μετὰ χεῖρα.] Μετὴν.
53. Τροπῖς.] Τοῖς τροπωτῆρσι.
55. Νοτίῳ.] Ὑγρῷ, τῷ ὑδατι.

N O T Æ.

ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη καλεῖ τὸ πλέειν· ἢ μᾶλλον πρώτως πρὸς πλέουσα, ὅ ἐστι, ναυαρχίς. Metiendum, quasi esset πρωτόπλουν. *Ibid.* Κέκλετο δ' ἥκιστα δύω, & πεντήκοντα, κελεύσων) Ità mox, v. 48. Κέκλετο δ' ἥκιστα δύω, καὶ πεντήκοντα, Βῆτην, *Eustath.* fol. 292. lin. 23. Ὅτι σιωπηρὸς παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὁ παραδηλῶν δύο ἀφελομένων, ἢ μᾶλλον ἀφαιρέσεως φυσικὸς λόγος τὸ ἐλάττωσις· ἔστω γὰρ εἴδεκα, & δυώδεκα, φαμὲν, & δύο καὶ ἑπτακαίδεκα· & ἕτερα μυρία· διὸ καὶ σύνταξιν ὁ ποιητὴς ἐμίσησεν δύω καὶ πεντήκοντα λέγει, ἀλλὰ καὶ τιθὼ ἢ λόγῳ σύνταξιν ἀφὸς τὸ δύω ἀποτείνῃ, ἢ ἀφὸς τὸ πληθυντικὸν, εἰπὼν, Κέκλετο, &c. Dicendum, Duos Juvenes, aliis Quinquaginta superadditos, ut Duces & Principes; undè Poeta, de Duobus, ut præcipuis loquitur, quare distinctionem nos facimus pungendo. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad.* ι'. v. 182.

48. Κέκλετο δ' ἥκιστα) Ità omninò scribendum, non ut hactenùs, κελεύστε, non modò ob Versum, verùm ex aliorum normâ; nam in omnibus & olim Exemplaribus, *Iliad.* ν'. v. 129. Κελεύστε, in quem locum vide, quæ Nos.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

44. Πίεσι δῶκεν) χρ. ἐφέδωκεν.
45. Τιθὼ) χρ. τίθεσι, *H. Steph.* ex *Eustathio*, & Editt. *Florentin. Aldin.* & *Lovan. Rescii.*
48. Κελεύστε) χρ. κελεύστε, Vid. Not. in *Textum.*

Πλήττω

Πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε, ἠ ἔρκεα, ἠ δόμοι ἀνδρῶν
Ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι, ἠδὲ παλαιοί.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
Ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
Τοὺς δέρον ἀμφί θ' ἔπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐραλεήν.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδόν,
Τὸν περὶ Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε·
Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
Τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
Κὰδ δ' ἐκ παστάλῳφι κρέμασεν φόρμιγγα λιγείαν
Αὐτῆ ὑπὲρ κεφαλῆς, ἠ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
Κῆρυξ· παὶρ δ' ἐτίθει κάνεον, καλήν τε τράπεζαν,
Πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα πρόκειμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος ἠ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἄνηκεν ἀείδεμεναι κλέα ἀνδρῶν,
Οἶμης, ἧς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
Νεῖκος Ὀδυσσῆος ἠ Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος,

Implebantur itaque porticúsque, & ſepta, & domus viris
Congregatis: multi autem erant juvenes atque ſenes.
Illis verò Alcinous duodecim oves mactavit,
Octo autem albis-dentibus ſues, duos flexipedes boves:
Hos excoriabant, apparabantque convivium jucundum.
Præco autem propè venit ducens amabilem cantorem:
Quem ſupra modum Muſa dilexit, dedit vero bonumque malumque;
Oculis quidem privavit, dedit autem dulcem cantilenam.
Huic ſanè *Pontonous præco* appoſuit ſedem argenteis-clavis *diſtinctam*,
In medio convivantium, ad columnam longam applicans:
Ad paxillum autem ſuſpendit citharam ſonoram,
Ipſius ſupra caput, & monſtrabat, quo pacto manibus prenderet,
Præco, juxtáq; apponebat caniſtrum, pulchramque menſam,
Juxta etiam poculum vini, ut biberet, quoties animus juberet:
Illi itaque ad edulia parata appoſita manus mittebant.
Cæterùm poſtquam potûs & cibi cupiditatem expulerunt,
Muſa utique cantorem excitavit, ut caneret laudes virorum,
Cantilenæ, cujus tunc gloria ad cœlum latum pervenit,
Contentionem viz. Ulyſſis & Pelidæ Achillis,

ΣΧΟΛΙΑ.

57. Πλῆντο.] Ἐπληροῦντο. Αἴθουσαι δ, αἱ σὺν αὐλίοις τετραμμέναι τοῖχοι. Δόμοι.] Οἶκοι.

60. Ἀργιόδοντας.] Λευκοὺς ἐξαιρέτως ὀδόντας ἔχοντας. Ὕας.] Χοίρους.

62. Ἐρίηρον.] *Μεγαλοφιλῆ, ἀγαθὸν, ἐπιχαρῆ.

63. Δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε.] Πῶς δὲ ἐφίλησεν; ἤτοι ἐπεὶ οἱ τυφλοὶ μυσικώτεροι, μὴ σχολὴ πολλὰ ἀκολούθοις· ἢ οἰκονομικῶς, ἵνα μὴ ἐπιγνῶ τὴν Ὀδυσσέα· ἢ ἐπεὶ πάντως ἄνθρωπον ὄντα δεῖ καὶ τὰ δυσχερῆ. Τινὲς δὲ φασὶν, ὡς *αὐτὸν παῦται αἰτήσαντα τὴν Ποιητήν.

64. Ἄμερσεν.] Ἐστέρησεν.

66. Ἐρείσας.] Ὑποστήσας.

67. Καὶ δ' ἐκ παστάλῳφιν.] Κατὰ δὲ παστάλ. Λιγείαν.] Ἡδεῖαν.

68. Ὑπὲρ κεφαλῆς.] Ὑπερθεν τῆς κεφαλῆς. Καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι.] Ἐμβεβῖν. Ἤτοι ἐπήκουεν, ἵνα

NOTÆ IN SCHOLIA.

62. Ἐρίηρον) *Μεγαλοφιλῆ. Ità ſcribo, ex *Aloyſii* MS. pro *Aldino* μεγαλοφιλῆ, nec enim Vox illa latis authentica; & pro *Schrevelian* μεγαλοφιλῆ, quæ Vox nihili. *Heſych.* Ἐρίηρες) Μεγαλοφιλεῖς.

63. Δίδου δ' ἀγαθόν τε κακόν τε) In fine hujus *Scholii*, pro αὐτὸν, lego ex *Aloyſii* MSto ἑαυτὸν, vel αὐτὸν. *Euſtath.* fol. 293. lin. 34. ad hoc *Scholion* adjudit, Τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ Ὁμηρικῶς νοεῖσθαι, εἶπεν πρὸς ἀγαθῷ εἶναι τῷ ἀοιδῷ τὸ τῶν τοῦ ὀφθαλμῶν ἀμερσαι, ὁ ἐστιν ἀμαυρῶσαι· ἐπεὶ φασι, μυσικώτερος ὁ πιστὸς, ὡς μὴ ἀκολουθεῖν πολλά.

75. * Χρεομένω) Ità rectè *Aloyſii* MStum; quare χρεομένῳ, in χρειομένῳ emendo.

VARIÆ LECTIONES.

70. Ὅπ) γρ. ὅ, π.

74. Ἀνδρῶν, οἶμης) γρ. αὐτῶν οἶμης, *H. Steph.*

Ὡς ποτε δηϊόωντο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ,
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηϊόωντο·
Ὡς γὰρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅτ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
Χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι,
Κεκκεφαλῆς εἴρυσε, κάλυψε δ' ἧκα τεὸν πρόσωπα·
Αἴδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
Ἤτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδός,
Δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἔλεσκε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν·
Αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
Ἂψ Ὀδυσεὺς κεφάτα καλυψάμενος γοάασκεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε, δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἐπέφραδε, καὶ νόησεν,
Ἧμενος ἄγχ' αὐτοῦ· βαρὺ γὰρ στενάχοντος ἄκουσεν·
Αἶψα δὲ Φαίηξι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

Ut quondam contenderunt, deorum
in convivio celebri,
Vehementibus verbis: rex autem virorum Agamemnon
Gaudebat animo, quòd optimates
Græcorum contenderent:
Sic enim illi vaticinans prædixerat
Phœbus Apollo,
In Pythiâ divinâ, quando supergressus est lapideum limen
Oraculum periturus: tunc enim verlabatur mali principium,
Inter Trojanos & Græcos, Jovis
magni per voluntatem.
Ista sane cantor cantabat inclytus;
cæterùm Ulysses
Purpureâ ingenti veste acceptâ manibus fortibus,
In caput traxit, obtexitque pulchram faciem:
Reverebatur enim Phæaces, sub superciliis lachrymas stillans.
Sed quandò desinebat canens divinus
cantor,
Lachrymis absterfis, à capite tunicam demebat,
Et poculum rotundum accipiens libabat diis:
Cæterùm quandò rursus inciperet,
& concitarent, ut caneret,
Phæacum optimates, quoniam oblectabantur *illius* carminibus,
Rursus Ulysses capite obvoluto, lugebat.
Ibi alios quidem omnes latebat, lachrymas stillans,
Alcinous verò solus ipsum deprehendit, atque animadvertit,
Sedens propè ipsum; graviter enim
suspirantem audivit:
Continuò igitur Phæacibus studiosis remorum loquebatur,
" Audite, Phæacum principes, atque
consiliarii,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

76. Δηϊόωντο.] Διὰ λόγων ἐφιλονείκησαν. Θαλείῃ.] Τῇ θαλλούσῃ, ἢ θάλλειν ποιούσῃ.
77. Ἐκπάγλοις.] Ἄγαν ἐρεθιστικοῖς.
78. Δηϊόωντο.] Ἐφιλονείκουν.
79. Χρείων.] Χρησμῳδῶν, μαντεύόμενος.
80. Πυθοῖ.] Πυθὼ, πόλις τῆς Φωκίδος, ἣ αὐτὴ καὶ Δελφοί.
81. Χρησόμενος.] Μαντευσόμενος. Κυλίνδετο.] Ἐκυλίετο, ἐπῆγε.
85. Κεκκεφαλῆς.] Κατὰ τὴν κεφαλῆς.
86. Αἴδετο.] Ἠδεῖτο.
87. Λήξειε.] Παύσαιτο.
88. Ὀμορξάμενος.] Ἀπομηξάμενος. Ἔλεσκε.] Ἀφῄρει.
90. Ὀτρύνειαν.] Ἐπεκέλευον.
92. Κεφάτα.] Τὸν κεφαλὸν. Γοάασκεν.] Ἐθρήνει.

N O T Æ.

88. Κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἔλεσκε) *Isaac. Casaubonus* MS. in locum, Cod. Episcopi *Elienſis*, κεφαλῆς ἄπο legit: verùm Vir magnus non vidit, Referri posse ad τὸ ἔλεσκεν, ut sit per τμῆσιν, pro ἀφίλεσκε.
92. Καβὰ κράτα) Apparet hinc, quòd κρὰς sit *Masculinum*, quicquid contrà *Eustathius* per incogitantiam, de quâ re Nos ad *Anacreon.* v. 71. Quòd Heroem lacrymare non dedeceat, vid. ad *Iliad.* α'. v. 357.

Variæ Lectiones.

76. Δηϊόωντο) κ. δηΐσαντο, & δηϊόωντο, vid. ad v. 78.
78. Δηϊόωντο) κ. δηΐσαντο, vid. ad v. 76.
81. Χρησόμενος) γρ. χρειόμενος.
88. Κεφαλῆς ἀπὸ) κ. κεφαλῆς ἄπο, vid. N. in *Text.*
92. Ἂψ Ὀδυσεὺς) κ. ἀψ δ' Ὀδυσεὺς, *H. Steph.*
93. Λείβων) γρ. εἴβων, *Eustath.* fol. 295. lin. 19. & *H. Steph.*
94. Ἤδη νόησεν) γρ. ἠδ' ἐνόησεν, *H. Steph.* vid. ad v. 6.

Ἤδη

Ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐίσης,
Φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
Πάντων· ὡς κ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων,
Πύξ τε, παλαισμοσύνῃ τὲ, καὶ ἅλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο·
Κὰδ δ' ἐκ παστὸν ἕλον κρέμασε φόρμιγγα λιγεῖαν·
Δημοδόκῳ δ' ἕλε χεῖρα, καὶ ἐξαγεν ἐκ μεγάροιο
Κήρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτῇ ὁδὸν, ἣν περ οἱ ἄλλοι
Φαίηκες οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.
Βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, ἅμα δ' ἕσπετο πυκνὸς ὅμιλος,
Μυρίοι· ἀν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε, καὶ ἐσθλοί·
Ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε, καὶ Ὠκύαλος, καὶ Ἐλατρεύς,
Ναυτεύς τε, Πρυμνεύς τε, καὶ Ἀγχίαλος, καὶ Ἐρετμεύς,
Ποντεύς τε, Προρεύς τε, Θόων, Ἀναβησινέώς τε,
Ἀμφίαλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
Ἄν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τὲ,
Πάντων Φαίηκων, μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
Ἄν δ' ἔσαν τρεῖς παῖδες ἀμύμονες Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ', Ἅλιός τε, καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
Οἱ δή τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν·
Τοῖσιδ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
Καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·

" Jam quidem convivio explevimus animum æquali,
" Citharaque, quæ convivio congruens est lauto:
" Nunc ergò exeamus, & certamina experiamur
" Omnia; ut hospes narret suis amicis,
" Patriam reversus, quantum superemus alios,
" Pugnisque, luctaque, & saltu atque cursu.
Sic certè loquutus præibat, illi verò unà sequebantur;
E palo itaque suspendit citharam fidulam;
Demodocumque prehendit manu, & eduxit ædibus
Præco: præibat verò ei eandem viam, quam & alii
Phæacum optimates certamina spectaturi.
Iverunt autem ad forum, simulque sequebatur ingens turba,
Infiniti; surrexerunt verò juvenes multique, & fortes,
Surrexit quidem Acroneus, & Ocyalus, & Elatreus,
Nauteusque, Prymneusque, & Anchialus, & Eretmeus,
Ponteusque, Proreusque, Thoon, Anabesineusque,
Amphialusque, filius Polynei Tectonidæ;
Surrexit quoque Euryalus, homicidæ simillis Marti,
Naubolidesque, qui optimus erat specieque, corporéque
Omnium Phæacum, post inculpatum Laodamantem.
Surrexerunt item tres filii inculpati Alcinoi,
Laodamasque, & Halius, & divinus Clytoneus.
Hi utique primùm periculum fecerunt pedibus.
Illisque à carceribus extensus est cursus; & hi simul omnes
Celeritèr volitabant pulverem excitantes in campo,
Horum currendo longè optimus erat Clytoneus inculpatus;

ΣΧΟΛΙΑ.

99. Σωήορ⊙.] Σωηρμοσμένη.
103. Ἅλμασι.] Πηδήμασιν.
108. Θαυμανέοντες.] * Θεασόμενοι.
109. *Ὅμιλ⊙.] Λαός.
110. Ἀνίσταντ⊙.] Ἀνίστασαν.
115. Βροτολοιγῷ.] Ἀνδροφθόρῳ.
121. Νύσσης.] Καμπτῆρ⊙.
122. Κονίοντες.] Κόνιν ἐγείροντες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

108. Θαυμανέοντες) *Θεασόμενοι. Ità pro θεασάμενοι, corrigo, ex *Eustathio*, quod *Causabonus* monuit faciendum; Dissert. de Nuperâ *Homeri* Edit. p. 57. & futurum tempus designatur; quare & *Hesychius* per ὀψόμενοι explicat.

109. *Hoc *Scholion*, ex *Aloys.* MS.

VARIÆ LECTIONES.

99. Συνήορός ἐστι θαλείῃ) γρ. συνήορός ἐστιν ἑταίρῃ, *Eustath.* & *H. Steph.*

108. Θαυμανέοντες) γρ. θαῦμα νέοντες. Ἀπόπως. *Eustath.* in locum, οὐκ ἂν δὴ ἐπαινοῖτο ἡ τοιαύτη γραφή. Fit enim Luxuriâ quâdam otiosi ingenii, ut *Sophocl.* Ajac. ἰλιοδρόμοι, ἵλοι δορί.

113. Θόων) γρ. Θοων τ'.

Ὅσσον,

Ὅσσον τ' ἀν ἡμαθ ἄρηρε πέλῃ ἡμιονοῖιν,
Τόσσον ὑπεκπροθέων λαὸς ἵκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
Οἱ δ' ἄρα παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο,
Τῇδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους·
Ἄλμαλι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστερος ἦεν.
Δίσκῳ δ' αὖ πάντων προφερέστατος ἦεν Ἐλατρεὺς,
Πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρένα ἀέθλοις,
Τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο,
Δεῦτε φίλοι, ἢ ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴτιν ἀέθλων
Οἶδέ τε, καὶ δεδάηκε· φυὴ γε μὲν ἐσθλὸς ὀΐσι,
Μηρώ τε, κνήμας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὑπερθεν,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
Δευέται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηκται πολέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
Ἄνδρα τε συσχεῦσαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Λαοδάμα, μάλα τῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Αὐτὸς νῦν προκάλεσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
Στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, καὶ Ὀδυσῆα προσέειπεν,
Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
Εἴ πνά πῃ δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλῃς·
Οὐ μὲν γὰρ μείζων κλέος ἀνέρος, ὄφρα κεν ἦσιν,

Quantumque in novali ſpatium ſolet
etle mularum, *ante boves arantium*,
Tantum præcurrens ad populum
venit: alii vero relinquebantur.
Alii quidem moleſtæ luctæ periculum fecerunt;
In hàc rurſus Euryalus vicit omnes
optimates:
Saltu verò Amphialus omnium optimus erat.
Diſco è contrà omnium præſtantiſſimus erat Elatreus:
Pugnis rurſus Laodamas, eximius filius Alcinoi.
Cæterum poſtquam omnes oblectarunt animum certaminibus,
His utique Laodamas interloquutus filius Alcinoi,
" Agite, amici, hoſpitem rogemus,
ſi quod *certamen*
" Et ſcit & didicit; indolem ſanè
minimè aſpernendus *eſt*,
" Femoraque, & Crura, & utraque
Brachia deſuper
" Cervicemque firmam, ingenſque robur; neque prorſus vegetâ-ætate
" Eget; verùm malis debilitatus eſt
multis.
" Non enim ego exiſtimo pejus aliud
mari,
" Ad hominem debilitandum; etiam
ſi valdè fortis ſit.
Hunc rurſus Euryalus excepit dixitque,
" Laodama, ſanè hunc ſermonem decenter dixiſti:
" Tu ipſe nunc provoca vadens &
conveni ſermone.
Cæterum poſtquam hoc audivit eximius filius Alcinoi,
Steſit in medium profectus & Ulyſſem alloquutus eſt,
" Huc age & tu, hoſpes pater, periculum fac certaminum,
" Si quod fortaſſis didiciſti; nam par
eſt, te ſcire certamina;
" Neque enim major gloria hominis,
quo-ad *fuerit*,

ΣΧΟΛΙΑ.

124. Νειὸ.] Ἠροτριασμένῃ γῇ. Οὖρον.] Ὁρμημα, ἄφεσιν.
125. Ὑπεκπροθέων.] Προτρέχων. Ἐλίποντο.] Καταλείφθησαν.
126. Ἀλεγεινῆς.] Ἐπιπόνου. Πειρήσαντο.] * Διάπειραν ἔλαβον.
127. Ἀπεκαίνυτο.] Διέφερεν, ἐνίκα.
129. Προφερέστατος.] Δυνατώτατος, κρείττων.
133. Ἐρώμεθα.] Ἐρωτήσωμεν.
134. Δεδάηκε.] Μεμαθηκε.
137. Συνέρρηκται.] Συμπέπλωκεν, ὑλαίτῃ), συγκέχυται.
139. Συσχεῦσαι.] Κακῶσαι.
141. Κατὰ μοῖραν.] Κατὰ τὸ ἁρμόττον.
142. Πέφραδε.] Διασάφησον, εἰπέ.
145. Δεῦρ' ἄγε.] Ἀμφοτέρα * κελεύσεικε.
146. Ἴδμεν.] Εἰδέναι.
147. Ὄφρα κέν.] Ἕως ἄν. Ἦσιν.] Ἀντὶ τῦ ὑπάρχῃ.

NOTÆ.

136. Αὐχένα τε στιβαρὸν) Vocula τε exciderat Editioni *Hackianæ*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. * Ità pro ἀφὲ πείρας.
145. * Κελεύσεικε, omnino legendum, pro κελεύσαι. v. 213.
146. Εἰδέναι, pro οἶδμεν, legendum, ut & mox,

VARIÆ LECTIONES.

130. Πυξῖς) γρ. παῖς, ut & infrà, v. 132. & v. 143.

Ἦ ὅπι ποσσίν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἐῄσιν.
Ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ὑπὸ κήδεα θυμῷ·
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκ ἔπι δηρὸν ἀπείσεται, ἀλλά τοι ἤδη
Νῆύς τε κατείρυσται, καὶ ἑταρτῆες εἰσὶν ἑταῖροι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς,
Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
Κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ὀϊζύι θυμὸν ἔχουσι,
Ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα·
Νῦν δ' μετ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόσφιν κατίζων
Ἥμαι, λιαζόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντην,
Οὐ γάρ σ' ἁδρὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐίσκω
Ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μεθ' ἀνθρώποισι πέλονται·
Ἀλλὰ τῷ, ὅς τ' ἄμα νηῒ πολυκληῖδι θαμίζων,
Ἀρχὸς ναυβατάων, οἵτε πρηκτῆρες ἔασιν,
Φόρτου τε μνήμων, καὶ ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων,
Κερδέων θ' ἁρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς,
Ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀταθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας·
Οὕτως οὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν

" Quàm cùm pedibus strenuè agat & manibus suis.
" Verum age, fac periculum; & pelle mœstitiam ab animo:
" Tibi enim protectio non diutiùs aberit, sed jam utique
" Et navis deducta est, & præparati sunt socii.
Hunc excipiens alloquutus est prudens Ulysses,
" Laodama, quid me ista juberis improperantes?
" Dolores mihi etiam magis in animo, quàm certamina;
" Qui antea valde multa passus sim, & multa pertulerim:
" Nunc verò in vestro consessu reditu indigens
" Sedeo, precans regemque, omnemque populum.
Huic rursus Euryalus respondit objurgavitque palàm,
" Minimè te, hospes, guaro viro assimilo
" Certaminum, qualia multa inter homines sunt:
" Verùm istiusmodi viro potius, qui simul navi transtractâ frequentans,
" Princeps nautarum, qui & negotiatores sunt
" Vecturæque memor, & administer est viaticorum,
" Lucrique rapacis; nequaquam athletæ similis es.
Hunc torvè intuitus alloquutus est prudens Ulysses,
" Hospes, non honestè dixisti; protervo viro similis es.
" Adeò non omnibus Deus gratiosa donat,

ΣΧΟΛΙΑ.

149. Σκίδασον] Σκόρπισον. Κήδια.] Κακά.
150. Ἀπίσεται] Ἀπίσῃ.
151. Νῆύς.] Ναῦς. Κατείρυσται.] Καθείλκυσαι. Ἑταρτῆες.] Ἕτοιμοι, ἐξηρτισμένοι.
153. Κερτομέοντες.] Χλευάζοντες.
156. Κατίζων.] Χρήζων, δέομαι.
157. Λιαζόμενος.] Παρακαλῶν.
159. Δαήμονι.] Ἐμπείρῳ.
161. Θαμίζων.] Πυκνῶς πλέων, καὶ παραγινόμενος.
162. Πρηκτῆρες.] Πρακτῆρες, ἔμπορεῖοι.
163. Φόρτου τε μνήμων.] Ἐπιμελόμενος τῆς φορτίων, ἢ μυημονεύων ἕκαστα, πόσα ἦν ἄξιον. Ἐπίσκοπος.] Ἔφορος, ἢ φύλαξ. Ὁδαίων.] *Ἡίων.
164. Κερδέων.] Ὠφελειῶν. Ἁρπαλέων.] Ἅ ἂν τις ἁρπάσειε ἀφ' ἡδονῆς. Ἀθλητῆρι.] Ἀγωνιστῇ.
166. Ἀταθάλῳ.] Ὑπερφίαλῳ, ὑβριστῇ.

NOTÆ.

154. Κήδεά μοι ἔ μᾶλλον) *Is. Casaub.* MS. notat, de voce κε, ante τὸ μᾶλλον, quòd vacat, ego *Emphaticam* dico.
163. Ἐπίσκοπος ἦσιν ὁδαίων) Ità *Theocrit.* §. 24. v. 105. — ἐπίσκοπον εἶναι οἰῶν. Undè patet, illius conjecturam, qui hunc locum emendavit, ἐπὶ σκοπὸν εἶναι οἰῶν, Ingeniosam licet, non tamen satis firmam.
167. Οὕτως οὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν) Hanc

NOTÆ IN SCHOLIA.

161. Πυκνῶς πλέων ἔ παραγινόμενος. Ità *Aloys.* MS. pro corrupto, πυκνῶς· πλέον, &c.
163. Ὁδαίων, *Ἡίων.
164. Κερδέων) Ὠφελειῶν. Cum prius omnia in unum confusa essent hoc modo, Ὁδαίων, κερδέων, ἀφελειῶν, ex *Aloysio* *ἡίων addo, & reliqua distinguo. Ἅ ἂν τις) pro ἁπὶς, ex *Aloysio*.

VARIÆ LECTIONES.

148. Ῥέξῃ] *χρ.* ῥίξῃ.
161. Ἀλλὰ τῷ, ὅς θ' ἅμα) *χρ.* ἀλλὰ τῷ, ὃς θαμὰ, *H. Steph.*
163. Ἐπίσκοπος) *γρ.* ἐπίσκοπος, *H. Steph.*
167. Θεὸς χαρίεντα δίδωσιν) *χρ.* θεοὶ χαρίεντα δίδωσιν, *Florentin. Aldin.* & *H. Steph.*

Ἀνδρὶ

Ἀνδράσιν, ὅτε φυλὸν, ὅτ' ἄρ' φρένας, ὅτ' ἀγορήν·
Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλε ἀνὴρ,
Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφ· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
Τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δ' πρέπει ἀγρομένοισιν·
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὣς, εἰσορόωσιν.
Ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
Ἀλλ' οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφει ἐπέεσσιν.
Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
Οὐδὲ θεὸς τεύξειε· νόον δ' ἀποφώλιος ἐσσί·
Ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσι φίλοισιν,
Εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νήϊς ἀέθλων,
Ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἴω
Ἔμμεναι, ὅππ' ἤδη τε πεποίθεα, χερσί τ' ἐμῇσι.
Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·

" Hominibus, neque indolem, neque prudentiam, neque eloquentiam;
" Alius quidem formâ interior est vir,
" Verùm deus formam verbis supplet: alii verò in ipsum
" Oblectati aspiciunt; hic itaque securè loquitur
" Modestiâ dulci, eminetque inter conf atos;
" Et incedentem eum per urbem, veluti d m. suspiciunt:
" Alius iterum formâ quidem similis immortalibus:
" Verùm haud ei Gratia circum affunditur sermonibus;
" Sic & tibi species quidem decora, neque alitèr
" Nè Deus quidem fingeret; Mente tamen rejectaneus es.
" Lacessisti mihi animum in præcordiis charis,
" Loquutus indecenter: ego verò minimè ignarus certaminum,
" Ut tu loqueris, verùm inter primores puto
" Esse, siquidem juventâ fiderem & manibus meis:
" Nunc verò occupor ærumnis & doloribus; multa enim passus sum,
" Virorúmque bella, sævosque fluctus penetrans.

ΣΧΟΛΙΑ.

168. Ἀγορητύν.] Διάλεκτον, δημηγορίαν.

169. Ἀκιδνότερος.] Παρὰ τὸ ἀκίζω, ἀκίζω, ἀκιδνὸς γίνεται, ἀφ' ᾧ καὶ συγκριτικὸν ἀκιδνότερός ἐστιν, ἀσθενέστερος, ἢ φαυλότερος, ἢ ἀμφότερον.

170. Ἔπεσι.] Λόγοις. Στέφ.] Κοσμεῖ.

171. Λεύσσουσιν.] Λεύσσοντες, ὅ ἐστι βλέποντες. Ἀσφαλέως.] Μὴ σφαλλόμενος, * μὴ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν. Ἀγορεύει.] Διαλέγεται.

172. Ἀγορμένοισι.] Συνηθροισμένοις.

174. Ἀλίγκιος.] Ὅμοιος.

175. Περιστέφει.] Παρακολουθεῖ, πάρεστιν.

176. Ἀφραδέσσι.] Ἐπίσημοι, φανεροί. * Οὐδέ κεν ἄλλως.] Εἰ θεὸς θελήσειε καλὸν ποιῆσαι τοῦτον, οὐδ' ἂν οὕτω.

177. Τεύξειε.] Ποιήσειεν. Ἀποφώλιος.] Ἀπαίδευτος.

178. Ὤρινας.] Ἐτάραξας.

179. Νήϊς.] Ἄπειρος.

180. Μυθεῖαι.] Λέγεις.

181. Πεποίθεα.] Ἐπεποίθην, ἐθάρρουν.

182. Ἔχομαι.] Συνέχομαι. Ἄλγεσι.] Κακοῖς. Ἔτλην.] Ἐκαρτέρησα.

183. Πείρων.] Διαπερῶν.

NOTÆ.

Lectionem ipse *Eustathius* in utráque Editione, *Romanâ* & *Basileensi* retinet, inter παρεκβολὰς, licet utraque Editio, in *Homeri* Textu, malè habeat, φησὶ, & ὁἴδωσι. Nostram Lectionem *Henr. Stephanus* pluribus confirmat. Vid. *Var. Lect.*

169. Ἄλλος μέν γέ τ' εἶδος ἀκιδνότερος) Hunc locum ità illustrat *Galenus*, Protreptic. c. 4. Χρὴ πίνειν τὸ οἶνον, πεθόρηγον τῷ παλαιᾷ παραγγέλματι, τῷ ἑαυτὸ μορφὸν ἐν κατόπτρῳ θεασάμενον, εἰ μὲ καλὸς εἴη τὴν ὄψιν, ἀσκῆσαι τοιαύτην εἶναι τὴν ψυχὴν, ἄτοπον ἡγησάμενον ἐν καλῷ σώματι ψυχὴν αἰσχρὰν οἰκεῖν· εἰ δὲ Αἰσχρὸς αὐτὸ φαίνοιτο, τῷ δ' σώματος ἰδίαν εἶναι, πολλῷ μᾶλλον ἐπιμεληθῆναι τ' ψυχῆς, κ.λ.

175. Ἀμφιπεριστέφει) Ità *Eustathius*, & confert cum illo, v. 170. Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφ. Ità quoque *Henricus Stephanus*, qui tamen agnoscit in Margine *Lectionem*, ἀμφιπεριστέφει, quam *Florentina*, *Etonensis* in *Textu* & *Scholiis* MSS. retinet; *Aldus*, *Hervagius*, *Morrhius*, *Castellio*, solam agnoscunt, *Spondanus*, in margine notat. Vid. *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

171. * Μὴ ἁμαρτάνων) Has voces addo, ex MS. *Aloysiano*. 176. Οὐδέ κεν) Et hic &c.

VARIÆ LECTIONES.

175. Ἀμφιπεριστέφεται) sc. ἀμφὶ περιστέφεται, & ἀμφὶ περιστέφει). Vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ καὶ ὣς κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων·
Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.
Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ Φάρῳ ἀναΐξας λάβε δίσκον
Μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον πέρ,
Ἦ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
Τόν ῥα περιῤῥέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·
Βόμβησεν δ' λίθος· κὰδ δ' ἔπιπτεν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπαλτο σήματα πάντων,
Ῥίμφα θεὸν ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρμαθ' Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Καί κ' ἀλαὸς τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
Ἀμφαφόων· ἐπεὶ οὔτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
Οὔτις Φαιήκων τόνγ' ἵξεται, οὐδ' ὑπερήσει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων, οὕνεκ' ἔταῖρον ἐσθλὸν λεῦσ' ἐν ἀγῶνι,
Καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι·
Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
Ἧσειν, ἢ τοσσοῦτον, οἰόμαι, ἢ ἔτι μᾶσσον.

" Verum & sic, mala multa *licet* passus, periculū faciam certaminum;
" Mordax enim *tuus est* sermo; & proritâsti me locutus.
Dixit utique, & cum ipsâ veste impetum faciens prendit discum
Majorem & crassiorem, firmioremque haud paululùm,
Quam quali Phæaces ludere solebant inviceem.
Hunc circumrotatum misit validâ de manu:
Stridebat verò Lapis & procubuere ad terram
Phæaces longis-remis-utentes, navigandi-periti viri,
Lapidis ab impetu: ille demùm supervolavit tigna omnium
Rapidè ruens à manu: fixit verò signum Pallas
Viro corpore assimilata, verbúmque dixit & locuta est,
" Etiam cæcus tibi, ô hospes, posset dijudicare signum
" Palpitando, quandoquidem neutiquam mixtum est multitudini,
" Verùm longè primum; tu itaque confide quoad hoc certamen;
" Nullus Phæacum ad hoc perveniet, nedum transmittet.
Sic ait; & gavisus est patiens divus Ulysses,
Lætus, quòd foclum benignum vidisset in certamine,
Et tum leniùs Phæacas alloquutus est,
" Hunc nunc assequimini, Juvenes; brevi denuò alium
" *Me* missurum esse tantuplum puto, aut adhuc graviorem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

184. Ἀλλὰ καὶ ὣς.] Ἀλλά καὶ ὅμως.
185. Θυμοδακής.] Τῆς ψυχῆς ἀψάμενος. Ἐπώτρυνας.] Παρώξυνας.
186. Αὐτῷ Φάρει.] Σὺν τῷ ἱματίῳ, ὃς εἶχεν.
187. Πάχετον.] Παχύτερον.
189. Τόν ῥα περιῤῥέψας.] Ὁ δίσκος οὐ μόνος χοῦν εἶχε.
190. Βόμβησεν δ' λίθος.] Τὸ ἐξῆς, ἤχησεν ὁ λίθος ὡσὲ τῇ γῇ, ὡς τοὺς Φαίακας καταπλῆξαι· δύναι δ', καὶ ἔδυσεν ὡς τὸν γλῶ· ἀπὸ τοῦ καταπλήξει πεῖσαι. Ἐπλῆξαν.] Κατέδυσαν ἐπλαλάγησαν.
191. Δολιχήρετμοι.] Μακραῖς κώπαις χρώμενοι, ὅ ἐστι ναυλοχοί.
192. Ῥιπῆς.] Ὁρμῆς, βολῆς. Σήματα.] Σημεῖα· πηγὴ δ, βήματα.
193. Ῥίμφα.] Ῥᾳδίως, εὐχερῶς. Τέρματα.] Σημεῖα.
195. Ἀλαός.] Ὁ τυφλός. Διακρίνειε.] Διαχωρίσειεν.
196. Ἀμφαφόων.] Ψηλαφῶν.
198. Ὑπερήσει.] Ὑπερβιβάσει, ὑπερβαλεῖ.
200. Ἐνήκα.] Πρᾶον, ἀσφαλῶς. Λεῦσε.] Ἐβλέπετο, ἔβλεπον.
201. Κουφότερον.] Ἐπιρρεμφέστερον, παῤῥησιαστικώτερον, εὐθυμότερον. Μετεφώνεεν.] Ἐν αὐτοῖς εἶπε.
202. Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε.] Τὸν τόπον, ἢ τὸ λῆθος.
203. Ἧσειν.] Πεμψειν, ἀκοντίσειν. Μᾶσσον.] Μακρότερον.

N O T Æ.

185. Θυμοδακὴς δ μῦθος) Vid. ad illud *Anacreon.* v. 127. Δακέθυμά μοι λέγοντες.
192. Ὑπέρπαλτο) Ità optimi Codd. *Florentin. Eustath. Aldin. Lovanian. Rescii, Stephan. Oxonienſ.* quare malum *Hackian.* τὸ ὑπίπαλτο, rejicio.

NOTÆ IN SCHOLIA.

201. * Εὐθυμότερον) Hæc vox in *Aloysii* MSto deest, at in *Aldinâ*, & Vett. omnibus adest merito.

Variæ Lectiones.

192. Ὑπέρπαλτο) γρ. ὑπίπαλτο, *Hackian.* Edit. *Br. Schol.* Vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Σήματα) γρ. βήματα,
202. Ἀφίκεσθε) γρ. ἱφικεσθε, *H. Steph.*

Τῶν δ' ἄλλων, ὅππα κραδίη, θυμός τε κελεύῃ,
Δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω· ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην,
Ἦ πυξ, ἠὲ πάλῃ, ἢ καὶ ποσίν, ὑπ μεγαίρω,
Πάντων Φαιήκων, πλὴν γ' αὐτῷ Λαοδάμαντι·
Ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστὶ τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
Ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ ὀπιδανὸς πέλῃ ἀνὴρ,
Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρῃσ' ἀέθλων,
Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἕο τ' αὐτῷ πάντα κολύῃ·
Τῶν δ' ἄλλων ὕπερ πίν' ἀναίνομαι, οὐδ' ἀθεΐζω,
Ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην·
Πάντα γὰρ ὐ κακός εἰμι μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄεθλοι.
Εὖ μὲν τόξον δ' οἶδα ἐύξοον ἀμφαφάασθαι·
Πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι, ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
Ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
Ἄλλοι ὠδάζοιεν, καὶ τοξάζοιατο φωτῶν.
Οἶος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ,
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅτε τοξάζοιμεθ' Ἀχαιοί.
Τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
Ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Ἀνδράσι δ' ἠρώεσσιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
Οὔθ' Ἡρακλῆϊ, οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ,
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων·

" Ex aliis igitur, quemcunque cor animusque invitat,
" Huc age, periculum faciat, quoniam me irritatus valde,
" Aut cestu, aut luctâ, aut etiam cursu; nihil detrecto;
" Ex omnibus, *inquam*, Phæacibus, præter ipsum Laodamantem:
" Hospes enim mihi ille est; quis cum amico pugnaret?
" Insipiens ille & nullius precii est vir,
" Quicunque cum hospite contentionem obtulerit certaminum,
" Populo in alienigeno, suque ipsius *res* omnes perturbat.
" Aliorum utique nullum rejicio, neque despicio;
" Sed volo explorare & periculum facere palam:
" Non enim usq; quaq; ignavus fũ inter homines, quotquot certamina sunt:
" Benè enim arcum novi perpolitum tractare;
" Primus utique virum contingerem, sagittans in turbâ
" Virorum hostilium; etiam si valdè multi socii
" Juxtà astent, & arcum tendant in viros.
" Solus sanè me Philoctetes vincebat arcu,
" Populo in Trojanorum, quoties sagittabamus Græci;
" Aliorum me affero longè eximium esse,
" Quales nunc mortales sunt in terrâ, pane vescentes:
" Cum viris autem priscis contendere nolo,
" Neque cum Hercule, neque cum Euryto Oechalienſi;
" Qui etiam cum diis contendebant de arte sagittandi:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

205. Ἐχολώσατε.] Εἰς ὀργὴν ἐκινήσατε.
206. Μεγαίρω.] Φθονῶ.
209. Οὐπιδανὸς ἀνὴρ.] Ἀνὴρ ἀδόκιμος λόγου ἄξιος.
210. Προφέρῃ.] Προβάλλῃ.
211. Ἀλλοδαπῷ.] Ἀλλοφύλῳ. Κολύῃ.] *Καζασείῃ, κωλύῃ, ἐμποδίζῃ. Ἕο τ' αὐτῷ πάντα κολύῃ.] Ἀφανίζῃ καὶ ἀλαπάζῃ τὰ ἑαυτῷ συμφέροντα.
212. Οὔ πνα.] Οὐδένα. Ἀναίνομαι.] Παραιτοῦμαι, φεύγω. Ἀθεΐζω.] Ἀποδοκιμάζω, λοιδορῶ.
213. Ἴδμεν.] Εἰδέναι.
215. Ἀμφαφάασθαι.] Μεταχειρίζεσθαι.
220. Τοξαζοίμεθα.] Εὐστόχως τοξεύομεν.
224. Οἰχαλιῆϊ.] Ἡ Οἰχαλία, πόλις τῆς Θεσσαλίας.

N O T Æ.

204. Ὅππα) Pro ὅππα, *Æolûm* Dialectus. Vid. ad *Iliad.* ο'. v. 492. & infrà, ad ο'. v. 394.

215. Εὖ μὲν τόξον δ' οἶδα) Olim τὸ ϝ exciderat, ex pluribus, &c.

224. Οὔθ' Ἡρακλῆϊ) *Ultima* ῆϊ Ἡρακλῆϊ producitur, in *Cæsurâ* & in Medio Versûs, ubi Syllaba quævis potest esse *Communis*, etiam ante *Incisum*, ob *Hiatum*, & sequentem *Acutum*. Ità nonnulli legunt id *Horat.* Non usitatâ, aut tenui ferar pennâ. De *Rhythmo*, infrà, ad ξ'. v. 199.

N O T Æ I N S C H O L I A.

211. *Καζασείῃ) Hanc vocem addo, ex *Aloysio*, licet omnibus aliis desit; quòd *Hesych.* v. Κολύῃ) Καζασείῃ, σκέπῃ, κωλύῃ, ἐμποδίζῃ, κολοβοῖ.

213. Vid. ad v. 146.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

215. Τόξον δ' οἶδα) γρ. τόξον οἶδα.
216. Πρῶτός κ' ἄνδρα) γρ. πρῶτος ἂν ἄνδρα. *Eustath.* fol. 303. lin. 10.
221. Εἶναι) γρ. εἶναι.

Τῷ

Τῷ ῥα καὶ αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὐρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
Ἵκεθ' ὑπὲρ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
Ἔκτανεν, ὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι·
Δυσὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσσον οὐκ ἄλλος τις ὀϊστῷ·
Οἴοισιν δείδοικα ποσὶν, μήπως μὲ παρέλθῃ
Φαίηκων· λίλιον γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομιδῇ ἔτι νῆα
Ἧεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπε,
Ξεῖνε, ἐπεὶ οὐκ ἀχάρισσα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἣ τοι ὀπηδεῖ,
Χωόμενος, ὅτι σ' ἔτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι προβιβᾶσι
Νείκεσεν· ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς ἔπλετο μύθων,
Ὅστις ἐπίσταιτο ἦσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
Εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
Δαιτὶ πρὸς σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα πίθησι πάλαι γενεὴν ἐξέτι παιῶν.
Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταὶ,

" Itaque etiam fatim mortuus eſt ingens Eurytus, neq; ad ſenectutem
" Pervenit in ædibus; iratus enim Apollo
" Occidit, eò quod Ipſum provocârat ad certamen arcuum.
" Hasta itidem jaculor, quantum nullus alius quiſquam ſagittâ:
" Solis timeo pedibus, ne aliquis me ſuperet
" Phæacum; nimiùm enim duritèr domitus ſum
" Fluctibus in multis; quoniam minimè accurata tractatio in navi
" Erat perennis; ideoque mihi chara genua ſoluta ſunt.
Sic ait; illi verò omnes obmutuerunt:
Alcinous tamen ipſum ſolus reſpondens alloquutus eſt,
" Hoſpes, quandoquidem non ingrata inter nos hæc concionaris,
" Sed vis virtutem tuam oſtendere, quæ tibi famulatur,
" Iratus; quòd te ille vir in certamine aſtans
" Objurgavit: Adeò tuam virtutem mortalis nullus vituperet,
" Quicunque ſcit ſuo judicio commoda dicere;
" Sed agè, nunc meum intellige ſermonem; ut etiam alii
" Dicas Heroum, quandò tuis in ædibus
" Epulaberis apud tuam uxorem & tuos liberos,
" Noſtræ virtutis memor; qualia etiam nobis
" Jupiter opera impoſuerit perpetuò jam inde à majoribus.
" Non enim pugiles ſumus exquiſiti, neque luctatores,

ΣΧΟΛΙΑ.

226. Τῷ ῥα.] Διὸ δή.
230. Οἴοισιν.] Μόνοις.
231. Ἀεικελίως.] Ἀσχετῶς, χαλεπῶς.
232. Κομιδῇ.] Ἐπιμελείᾳ.
233. Ἐπηετανός.] Δαψιλὴς, αὐτάρκης.
236. Ἀχαρίστων.] Ἀηδῆ.
237. Φαινέμεν.] Δεικνύειν.
239. Ὀνείδῃ.] Μέμψαιτο.
240. Ἐπίσταιτο.] Εἰδείη. Ἄρτια.] Ἀπηρτισμένα.
241. Ξυνίει.] Νόει, ἄκουε.
246. Οὐ γὰρ πυγμάχοι.] Ἐλεγχθεὶς ἀριστεύς, ἵνα εἰς τὸ μὴ παροξύνῃ τὸν Ὀδυσσέα. Ἀμύμονες.] Ἀμεμπτοι.

NOTÆ.

227. Ἐνὶ) Ità pro ἐπὶ reſtitui, ex *Euſtathii* authoritate, fol. 304. lin. 10. & ipſius *Homeri*, in aliis locis.

232. Ἐπὶ δὲ κομιδὴ κατὰ νῆα ἦεν ἐπηετανός) De *Euſtathii* interpretatione, vid. fol. 304. lin. 4. Ego puto hic ſimpliciter *Ulyſſem* damnare Vitam marinam, ut minùs elegantem, ſalubrem, aut rebus convenientibus & neceſſariis inſtructam. Aliàs certè, ſatis *Calypſo* Navem rebus commodis inſtruxerat, ut apparet, *Odyſſ. ε'.* v. 264. &c. nihil adeò mali paſſus eſt, ante Naufragium.

240. Ἐπίσταιτο) Ità *Aloyſii* MS. & *Br. Schol.* etiam *Aldina* Scholiorum Editio, apertè legunt, ut in *Textu*. Vid. ad *Iliad. ξ'.* v. 92.

243. Δαιτύῃ) *Media* Syllaba hic longa, at τ'. v. 328. Δαιτύῃ, ἀνθρώπων ἧς, &c. brevis. Ratio obvia.

NOTÆ IN SCHOLIA.

241. Ξυνίει) Νόει, ἄκουε. Ità pro, νοεῖ, ἀκούει.

246. Ἐλεγχθεὶς ἀριστεύσας) Ità lego, pro ἀριστεύσῃ.

VARIÆ LECTIONES.

227. Ἐνὶ μεγάροισι) γρ. ἐπὶ μεγάροισι. *Florentin. Aldin. Lovan. H. Steph.* ſed malè. Vid. *Textum.*

240. Ἐπίσταιτο) γρ. ἐπιστεῖν, Vid. Not. in *Textum.*

Ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέσθω, ϗ νηυσὶν ἄεισον·
Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαὶς τε φίλη, κίθαρίς τε, χοροί τε,
Εἵματά τ' ἐξ μιβδὰ, λοετρά τε θερμὰ, ϗ εὐναί.
Ἀλλ' ἄγε, Φαίηκων βητάρμονες, ἴστε καὶ ἄλλοι,
Παίσατε· ὡς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοστήσας, ἴσον τῷ ζιγνόμεθ' ἄλλων
Νωλεμέως, ϗ ποσσὶ, ϗ ὀρχηθμοῖ, ϗ ἀοιδῇ.
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
Οἴσετω, ἥ πῃ κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
Ὣς ἔφατ' Ἀλκινόοιο θεοείκελος· ὦρτο δ' ἀνὴρ
Οἴνων φόρμιγγα λιγυρὴν δόμον ἐς βασιλῆος.
Αἰσυμνῆται δ' ἄρα τοὶ ἐνέα πάντες ἀνέσταν
Δήμιοι, οἵ κατ' ἀγῶνας ἐϋπρήστηρες ἔχασκε·
Λείηναν δ' χορὸν, καλὸν δ' εὐρύναν ἀγῶνα.

" Sed pedibus celeritèr currimus, & navibus optimi sumus:
" Semperque nobis conviviumque gratum, citharaque, chorique,
" Vestesque mutatoriæ, lavacraque calida, & cubilia.
" Verùm age, Phæacum saltatores, quotquot optimi,
" Ludite; ut hic hospes dicere queat suis amicis,
" Domum reversus, quantum superemus alios
" Arte navigandi, & pedibus, & saltatione, & cantu.
" Demodoco verò aliquis statim protectus citharam sonoram
" Afferat, quæ alicubi jacet in nostris ædibus.
Sic ait Alcinous augustus; surrexit autem præco
Laturus citharam suavem domo ex regis.
Præsides Ludorum interea electi novem omnes surrexerunt
Publici, qui in certaminibus rectè administrabant singula:
Planum faciebant chorum, & pulchram ampliârunt aream.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

247. Θέσθω.] Τρίχρονον.

249. Ἐξημιβιά.] Ἄλλοτε ἄλλα ἀμοιβόμενα καὶ ἀλλασόμενα.

250. Βητάρμονες.] Ὀρχησταὶ, ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἁρμονίως.

251. Παίσατε.] * Παίξατε, Ἀττικῶς, χρεώσαις. Ἐνίσπῃ.] Εἴπῃ.

252. Νεμεληθμοῖ.] Ὑπερίχομεν.

253. Νωλεμέως.] Τῇ ταχεῖ τῶν ναυτῶν· τίχνῃ. Ὀρχηθμοῖ.] Ὀρχήσει.

256. Ὦρτο.] Ὥρμησεν.

257. Οἴσετω.] Κομίσαι. Γλαφυρήν.] Κοίλην, ἀπὸ τοῦ γεγλύφθαι.

258. Αἰσυμνῆται.] Οἱ παρὰ ἡμῖν λεγόμενοι βραβεῖς, καὶ ἀγωνοθέται· ἤτοι ἐπίσκοποι δὲ ἀγῶνος· καὶ εἴη ἂν, καθὰ τὸ ἔτυμον, αἰσιομνηταὶ, οἱ τὸ αἶσιον, ὅ ἐστι τὸ καθῆκον μοῖραν καὶ καθῆκον, ἀπονέμοντες τοῖς ἀγωνιζομένοις. Κρητοί.] Ἐπίλεκτοι.

259. Δήμιοι.] Δημόσιοι. Πρήστηρες.] Ἐπιμεληταὶ, ὑπηρέται.

260. Λείηναν.] Ὁμαλὸν ἐποίησαν. Χορόν.] Τὸν τόπον, ἔνθα ἔμελλον χορεύειν. Εὐρύναν.] Ἐπλάτυναν. Ἀγῶνα.] Τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἠγωνίζοντο.

N O T Æ.

249. Λόετρά τε θερμὰ) De Balneis, *Plin.* Nat. Hist. l. xxxi. c. 11. *Joh. Petr. Lotichii* Comment. in *Petronii* Satyricon. l. 1. c. xi. p. 74. ad 76.

251. Παίσατε) Ἀττικοὶ παίσατε λέγουσι, ἀλλ' ὁ παίξατε. Vid. *Mattaire*, Dialect. Attic. p. 46. & *Br. Schol.*

254. Φόρμιγγα λίγειαν) Ità hoc in loco, & aliàs, λίγειαν ὀξυπαροξυτόνως scribendum dicit *Eustathius*; quoniam, inquit, ità Voluit *Homerus* dici, ab Unâ *Sirenum*, cujus nempè Nomen λίγεια· aliàs fatetur λιγεῖα scribi debere, à λιγύς. Ego, ut dicam, quod puto, Criticorum deliriis rejectis, credo in illis locis, ubi λίγειαν primitùs scriptum, debere semper λιγέαν scribi, nisi ubi *Proprium* sit Nomen. Verùm nolo Ego Libros temerare.

255. Οἰσέτω) Vel dicendum, Hanc Vocem esse

N O T Æ I N S C H O L I A.

τάρμονες. Confer *Br. Schol.* infrà, v. 383.

251. * Παίξατε) Ità pro πλήξατε.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

257. Λιγυρὴν) γρ. γλαφυρὴν, *Br. Schol.* & *H. Steph.*

259. Ἐϋπρήστηρες) γρ. ἐϋπρήστηρες, *Br. Schol.* verùm *Hesych.* ἐϋπρήστηρες, ὑπηρέται.

Κῆρυξ

Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κι' ἐς μέσον· ἀμφὶ δ' ἄρα κοῦροι
Πρωθήβαι ἵσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο·
Πέπληγον δ' ὑπὸ ποσσὶ θεῖον χορόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δ' θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητι, εὐστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,
Ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι
Λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤσχυνε γ' εὐνὴν
Ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὃς σφ' εἶδήσε μιγαζομένους φιλότητι.
Ἡφαιστος δ', ὡς ὃν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων·
Ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς
Ἀῤῥήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον, κεχολωμένος Ἄρῃ,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντη·
Πολλὰ δ' ὑπὲρ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεχέχυντο
Ἠΰτ' ἀράχνια λεπτά, τά κ' οὐ νέ τις οὐδὲ ἴδοιτο

Præco verò propè advenit ferens citharam sonoram
Demodoco; & is deinde ibat in medium; circúmque juvenes
Jam-pubescentes stabant, periti saltationis:
Quatiebant igitur divinum chorum pedibus: cæterum Ulysses
Micationes admirabatur pedum, stupescebatque animo.
Cæterùm ipse citharam tangens cœpit pulchrè canere,
De Martis amore, pulchréque-coronatæ Veneris,
Ut primùm coierint in Vulcani domibus
Clàm: plurima enim dedit, lectúmque deturpavit & cubile
Vulcani regis: statim verò illi nuncius venit
Sol, qui ipsos observârat commixtos amore.
Vulcanus autem, ubi acerbum sermonem audivit,
Festinabat ire ad officinam, mala animo profundè cogitans:
Imposuit incudi-repositorio magnam incudem, cuditque vincula
Infrangibilia, insolubilia; ut firmiter illic manerent.
Cæterùm postquam struxit dolum, iratus Marti,
Festinabat ire in thalamum; ubi chara cubilia stabant.
Circumfudit lecti fulcris vincula circulo undique;
Multaque etiam desuper è trabe effusa erant,
Perinde atque tela aranea subtilis, quam nemo ne videre queat

ΣΧΟΛΙΑ.

263. Πρωθήβαι.] Τὸ ἄκρον τῆ ἀκμῆς ἔχοντες, ὅ ἐστιν, ἀκμάζοντες. Δαήμονες.] Ἔμπειροι. Ὀρχηθμοῖο.] Ὀρχήσεως.

264. Πέπληγον.] Ἔκλεκτον, ἔκρουσαν.

265. Μαρμαρυγάς.] Τὰς σωστίνας τῶν ποδῶν κινήσεις· οὐ γὰρ ταῖς ὀξείαις κινήσεσι δύναται τὰ ποδῶν χίνεσθαι. Θηεῖτο.] Ἐθαύμαζεν.

266. Ἀνεβάλλετο.] Ἀνεκρούετο, ἐφθοιμώδιζε.

267. Ἀμφ' Ἄρεϊ φιλότητος.] Περὶ κοινωνίας Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης· μακρεύθει παιδιᾷ αὐτὰς μὴ ἀσελγαίνειν, ὡς τοῖς θεῶν ἀλλ' οὐ πᾶσι κεχημοιώντων. Εὐστεφάνου.] Καλῶς στεφάνῃ ἐχούσης· στεφάνη δ', κόσμος γυναικείος.

271. Ἥλιος, ὃς σφ' εἰδήσε.] Ἐνταῦθα τρισυλλάβως λέγει τὸ θεός. Σφέ.] Αὐτούς. Μιγαζομένους.] Μιγνυμένους. Φιλότητι.] Συνουσίᾳ.

272. Θυμαλγέα.] Τὸν ψυχὴν λυπῶντα.

273. Χαλκεῶνα.] Τὸν τόπον, ὃ ἐχαλκεύετο, τὸ χαλκεῖον. Βυσσοδομεύων.] Καλῶς βαθὺς τὰ λογισμὸς βουλεύμενος.

274. Ἀκμοθέτῳ.] Τῷ ὀρύγματι, ὃ ἐν ὃ ἡ ἄκμων ἐκάθητο. Κόπτε.] Κατασκεύαζεν.

276. Δόλον.] Πανουργίαν.

277. Δέμνια.] Στρώματα.

278. Ἑρμῖσι.] Τοῖς τοῖχοις τὰ κλίνης· ἕρμα γὰρ ὥσπερ εἰσὶ τὰ κλίνης, παρὰ τὸ εἴρειν. Χέε.] Περιέβαλλεν. Δέσματα.] Δεσμούς.

279. Μελαθρόφιν.] Ἐκ τῆ ὀροφῆς. Ἐξεχέχυντο.] Ἐξήρτηντο.

280. Ἀράχνια.] Τὰ τῆ ἀραχνῶν· ὑφάσματα.

NOTÆ.

267. Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος) Ovid. Art. Amandi, l. 2. Fabula narratur, toto notissima Cœlo, &c. Vid. de hujus Fabulæ Interpretatione, Sensu & Defensione, *Eustath.* fol. 310. lin. 19. & *Er. Schol.*

271. Ὅς σφ') Vid. ad β'. v. 160.

NOTÆ IN SCHOLIA.

280. *Ὑφάσματα) Hanc vocem addo, ex *Etymolog.* M.

VARIÆ LECTIONES.

271. Ὅς σφ' εἰδήσε) χ. ὃς φ' εἰδήσε, vid. Not. in *Textum.*

Οὐδὲ

Οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεύαν,
Εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
Ἣ οἱ γαιάων πολὺ φίλτατη ἐστὶν ἁπασέων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
Ὡς ἴδεν Ἡφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
Βῆ δ' ἴμεν εἰς δόμον εἰσὶν κλυτοῦ Ἡφαίστοιο,
Ἰχανόων φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
Ἣ δ' νέον εἰσαφίκανε πατρὸς ἐριβρεμέτεω Κρονίωνος·
Ἑρχομένη καὶ ἄρ' ἔζετ'· ὁ δ' εἴσω δώματος ἦλθε,
Ἔνθ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπείομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γὰρ ἔθ' Ἡφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη
Οἴχεθ' ἐς Λῆμνον, μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
Τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο·
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι·
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' οὐκ ἔτι φύκτα πέλονται.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Neque ex diis beatis: adeò enim dolosa fecerat.
Cæterùm postquam omnem dolum circa lectulum fudit,
Simulabat se iturum in Lemnum, pulchrè structum oppidum,
Quæ illi terrarum multò charissima est omnium.
Neque cæcam speculationem habuit aurato-freno-utens Mars;
Ut vidit Vulcanum inclytum arte seorsum euntem:
Festinabat itaque ire ad domum inclyti Vulcani,
Cupidus amoris pulchrè-coronatæ Veneris.
Illa verò jam recens à patre præpotente Jove
Veniens desedit; quandò ille intra domum vadebat,
Manúque illam apprehendit, verbumque dixit atque compellavit,
" Age, chara, ad lectulum divertamus concubituri;
" Non enim amplius Vulcanus domi est, sed alicubi
" Profectus est jam in Lemnum, ad Sintias barbaros.
Sic ait; illique gratum videbatur cubitum-ire.
Illi in lectulum ut conscenderunt, concumbebant: vincula autem
Fabrefacta circumfundebantur prudentis Vulcani:
Neque ullo pacto movere membra poterant, neque assurgere.
Et tum certè agnoverunt, non ampliùs effugia patere.
E propinquo interea venit inclytus Vulcanus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

281. Θεῶν μακάρων.] Μακαρίων δημιούργων. Δολόεντα.] Παντέχνως κατασκευασμένα.
283. Εἴσατο.] Προσεποιήσατο.
285. Ἀλαοσκοπιήν.] Τυφλὴν τὴν καζασκοπήν. Χρυσήνιος.] Χρυσᾶς ἡνίας ἔχων.
286. Κλυτοτέχνην.] Ἐνδοξον περὶ τὴν τέχνην.
287. Περικλυτοῦ.] Περιφανοῦς εὐδόξου.
288. Ἰχανόων.] Ἐπιθυμῶν. Κυθερείης.] Ἐπὶ Κυθήροις τιμωμένης. Κύθηρα δ', νῆσος τῆς Λακωνικῆς.
289. Ἐριβρεμέτεω.] Καλλίφωνου δόντιμου ἔχοντος.
290. Ἧλθ.] Ἐπορεύετο.
291. Φῦ χειρί.] *Ἀντὶ τοῦ ἐπιπέπλασεν αὐτῇ τὴν ἐπιστήμην τῇ χειρὶ· λέγει δὲ φύειν.
292. Εὐνηθέντε.] Κοιμηθέντε.
293. Μεταδήμιος.] Ἐπιδημῶν.
294. Σίντιας.] Τοὺς τὴν Λῆμνον κατοικοῦντας ἀνόμους.
295. Ἀσπαστόν.] Ἀσπαστῶς, ἡδέως.
296. Κατέδραθον.] Νῦν, ἀντὶ παῤῥησίασαι, ἐκοιμήθησαν.
297. Τεχνήεντες.] Τεχνικῶς κατασκευασμένοι. Ἔχυντο.] Περιεχύθησαν.
298. Ἀναεῖραι.] Κυφίσαι.
299. Φύκτα.] Φεύξιμα.
300. Ἀγχίμολον.] *Ἐκ δὲ σύνεσις, μετ' ὀλίγον. Ἀμφιγυήεις.] Ὁ Ἥφαιστος.

N O T Æ.

281. Περὶ γὰρ δολόεντα) *Lugdunensis* Editio sola legebat γὰ, quod rejecimus, & γὰρ loco suo pristino restituimus, ut *Florent. Aldin. Lovan.* & omnes alix.
299. Φύκτα) Vid. ad α'. v. 18: & ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

NOTÆ IN SCHOLIA.

291. *Φῦ χειρὶ) Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MS.
300. * Hoc *Scholion*, ex *Aloysiano* MS.

VARIÆ LECTIONES.

281. Γὰρ) γρ. γὰ, vid. in *Textum*.
287. Ἴμεναι) γρ. ἴεναι, *H. Steph.*
292. Εὐνηθέντε) γρ. εὐνηθέντες, *Br. Schol.*
298. Οὐδέ π) γρ. οὐδ' ἔτι, ut in similibus, plus semel.
299. Φύκτα) γρ. φυκτὰ, vid. in *Textum*.

Αὖτις

Αὖτις ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνῳ γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον·
Βῆ δ' ἴμμεν᾽ πρὸς δῶμα, φίλον τιθυμμένον ἦτορ·
Ἔστη δ' ἐν προθύροισι· χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει.
Σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Δεῦτ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ὀπιθωκτὰ ἴδηαθε·
Ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀίδηλον Ἄρηα·
Οὕνεκ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
Ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ ὔπρο μοὶ αἴτιος ἄλλος,
Ἀλλὰ τοκῆε δύω· τὼ μὴ γένασθ' ὄφελλον.
Ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τώ γε κατακλίδην ἐν φιλότητι,
Εἰς ἐμὰ δέμνια βάντε· ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκάχημαι.
Οὐ μὲν σφέας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν ὕπνῳ,
Καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
Εὕδειν· ἀλλὰ σφῶε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
Εἰσόκε μοὶ μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσῃ ἕεδνα,
Ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα, κυνώπιδος εἵνεκα κούρης.

Retrò reversus, antequam ad Lemni terram veniret:
Sol enim illi speculationem habuit, dixitque rem:
Festinabat itaque ire ad domum, charo afflictus pectore.
Stabatque in vestibulo; ira enim ipsum vehemens cepit,
Horrendumque clamavit, audirique fecit omnes deos,
" Jupiter pater, atque dii beati alii semper viventes,
" Venite, ut opera ridicula & non tolerabilia videatis:
" Ut me, claudus quòd sim, Jovis filia Venus
" Semper dehonestat, amatque pernicioſum Martem:
" Eò quòd ille quidem pulcher & sanus pedibus; sed ego
" Imbecillis factus; cæterùm neutiquam mihi causa alia est,
" Quàm parentes duo, qui non genuisse debebant.
" Verùm videte, ubi illi dormiunt in amore,
" Meo conscenso lecto; ego autem aspiciens tristor.
" Non illos quidem ampliùs puto vel paululùm dormire hoc modo,
" Quantumvis se amantes; non fortè volent simul
" Dormire; sed ipsos dolus & vinculum detinebit;
" Donec mihi omnem pater retribuat dotem,
" Quantam illi præbui, impudentem ob puellam:

ΣΧΟΛΙΑ.

302. Σκοπιὴν ἔχ.] Καθίσκοπος ἦν.
303. Τιθυμμένον.] Ἀντὶ τοῦ τιμωρημένον ἐκλυπημένον.
304. Βῆ ἴμμεν.] Ἐλάμβανε.
305. Γέγωνε.] Ἐξάκουσον βόησον.
307. Γελαστά.] Γέλωτος ἄξια. Οὐκ ὀπιθωκτά.] Οἷς οὐκ ἄν τις εἴξειεν.
309. Ἀίδηλον.] Ἄδηλον, ἀφανισμόν.
310. Ἀρτίπος.] Ἀρτίπους, ὁ ἀρτίως καὶ ὁλοκλήρους τοὺς πόδας ἔχων.
311. Ἠπεδανός.] Ἀσθενής.
312. Τοκῆες.] Γονεῖς. Γένασθ.] Γεννῆσαι.
313. Ὄψεσθε.] Θεάσεσθε. Τώγε.] Οὗτοι.
314. Ἀκάχημαι.] Λυποῦμαι.
315. Μίνυνθά γε.] Ὀλίγον. Κειέμεν.] Καθεύδειν.
316. Καὶ μάλα περ φιλέοντε.] Τὸ ὅλον, Καί ἐξ ὑπερβολῆς φιλοῦντες, ὥ δυνήσονται ἀμελῆσαι ἀλλήλους διὰ τὸν δεσμόν· ἢ ἐκεῖ ἡδέσθησαν, φόβῳ τοῦ δεσμοῦ, πάλιν συνελθεῖν.
317. Δόλος.] Μηχάνημα.
319. Ἐγγυάλιξα.] Ἔδωκα, παρέσχον.

NOTÆ.

307. Διῦδ', ἵνα ἔργα γελαστὰ) Semper suspicabar legendum ἔργα γ' ἄλαστα, nam nec putandum, ipsi *Vulcano* hæc Opera γελαστὰ videri, nec τὸ γελαστὰ satis commodè cum τῷ οὐκ ἐπιεικτὰ conveniat, ἄλαστα sanè plurimum. Verùm quicquid sentio, nullius *Exemplar* Conjecturæ nostræ favere video. Judicent alii. Sin ἄλαστα legas, *irremissibila* vertere liceat; quia nec vere condonantur Injuriæ, quæ memoriæ traduntur; unde illud Nostrum, FORGET AND FORGIVE.

315. Σφέας) Ità scribo, pro σφᾶς, nec enim *Enclitica* vox; quare & Duæ *breves* contractæ unam efficiunt *longam*; & hæc vox plus tricies occurrit *Homero*. Altera vox σφέας, est *Adjectivum*, à σφὸς, σφὴ, σφὸν, ut *Odyss. β'.* v. 237. Σφὰς γὰρ πατρὶς ἀπώλεσε καὶ φίλος υἱός.

NOTÆ IN SCHOLIA.

303. Τιθυμμένον.) Vid. infrà, ad v. 472.

VARIÆ LECTIONES.

307. Γελαστὰ) γρ. γ' ἄλαστα, vid. N. in *Textum*.
315. Σφέας) γρ. σφᾶς & σφας, vid. in *Textum*.

Οὕνεκα

Οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
Ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
Ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ἦλθεν δ' ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Θηλύτεραι δ' ἔσθεν μάλα δὴν αἰδῖ οἴκοι ἑκάστη.
Ἕσαν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτῆρες ἐάων·
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
Ὣδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Οὐκ ἀρεταῖ κακαὶ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν·
Ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,
Ὠκύτατον τῶν ἐστὰ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Χωλὸς ἐὼν, τέχνῃσι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἑρμῆι δ' ἐπέτειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων,
Ἑρμεία, Διὸς υἱὲ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων,
Ἦ ῥά νέν σ' ἐθέλοις κρατερῶσι πιεσθεὶς
Εὐνῇ ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργειφόντης,
Αἲ γὰρ τῆτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
Δεσμοὶ μὲν κἠς τόσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,

" Quòd illi pulchra filia, cæterùm neutiquam pudica.
Sic ait, ipsique congregati sunt dii æream in domum:
Venit Neptunus terræ-quassator, venit & valde-utilis
Mercurius, venit etiam rex jaculator Apollo:
Fœminæ autem deæ manebant pudore domi singulæ,
Stabant itaque in vestibulo dii, datores bonorum;
Immensus vero risus excitatus est Diis beatis,
Artes inspicientibus ingeniosi Vulcani.
Tum verò aliud quis ità dicebat intuens proximum alium,
" Non recte succedunt mala opera: assequitur tardus celerem:
" Ut nunc Vulcanus, cum sit tardus, cepit Martem,
" Qui est velocissimus deorum, qui Olympum tenent,
" Claudus, *ingenium*, technis: propter quod & mulctam debet.
Sic illi quidem talia invicem dicebant:
Mercurium verò alloquutus est rex, Jovis filius, Apollo,
" Mercuri, Jovis fili, internuncie, dator bonorum,
" Numquid in vinculis velles duris compressus
" Dormire in lectulo, juxta auream Venerem?
Huic respondit continuò internuncius Mercurius,
" Utinam hoc fierent, ô rex jaculator Apollo:
" Vincula quidem ter talia inextricabilia circumfusa essent,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

320. Οὐκ ἐχέθυμος.] Οὐ λογισμὸν ἔχουσα, ἢ ὁ κρατοῦσα τῶν ἐπιθυμιῶν, ὁ σώφρων.
321. Χαλκοβατές.] Χαλκᾷ βεβηκὸς, στερρόν.
322. Ἐριούνης.] Μεγαλωφελής.
323. Ἑκάεργος.] Μακροβόλος, τοξότης, ὁ ἔκαθεν ἐνεργῶν.
324. Αἰδῖ.] Αἰχύνῃ.
325. Δωτῆρες ἐάων.] Ἀγαθῶν δοτῆρες.
326. Ἄσβεστος.] Ἀκαπίστους. Μεταφορικῶς, ἀπὸ ἀψύχων εἰς ἔμψυχα. Ἀπὸ γὰρ τῶν πυρὸς ἐπὶ τὰ γάλακτα μετήνεγκε. Ἐνῶρτο.] Διεγήγερτο.
327. Τέχνας.] Δόλους.
329. Οὐκ ἀρεταῖ κακαὶ ἔργα.] Οὐκ ἀρετῶν ῥῆμα ἐστὶ συζυγίας δυτέρας τῶν ὠθισπωμένων· δηλοῖ γὰρ, οὐκ ἀρετῶ κακὰ ἔργα. Ἢ ἀπαχῶ, Ἀρετῶσι γὰρ λαοὶ ἐπ' αὐτῷ, εὐδηνοῦσι. Κιχάνει.] Καταλαμβάνει.
330. Εἷλε.] Νῦν, κατέλαβε.
331. Ὠκύτατον.] Ταχύτατον.
332. Τέχνησι.] Δόλοις, μηχαναῖς. Μοιχάγελα.] Μοιχόληπτα, τὰ ὑπὲρ τῶν ἀγερύσεως καὶ συλλήψεως τῶν μοιχῶν ἐκπονούμενα. Ὀφέλλει.] Ὀφείλει, χρεωστεῖ.
335. Δῶτορ ἐάων.] Δοτὴρ ἀγαθῶν.
337. Λέκτροισι.] Κοίταις. Χρυσῇ.] Καλῇ, χρυσοφόρᾳ.
338. Διάκτορος.] Διαγων τὰς ἀγγελίας.
340. Ἀπείρονες.] Μεγάλοι. Ἀμφὶς ἔχοιεν.] Περιέχειν.

N O T Æ.

329. Οὐκ ἀρεταῖ κακαὶ ἔργα) Hic satis sensum suum Divinus aperit Poeta. *Theogn.* v. 329. Καὶ βραδὺς εὐβέλης εἷλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων.

336. Ἦ ῥά κεν σὺ δεσμοῖς ἐθέλοις) Ità rectè *Eustathius* in Textu, & παρεκβολαῖς, Malè *Florentina* & *Aldina*, δεσμοῖσι θέλοις, vid. ad *Iliad.* α'. v. 133.

Variæ Lectiones.

336. Δεσμοῖς ἐθέλοις) γρ. δεσμοῖσι θέλοις, vid. Not. ad *Textum*.

337. Χρυσῇ) γρ. χρυσῷ.

Ὑμεῖς

Ὑμεῖς δ' εἰσορόωντε, θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Αὐτὰρ ἐγὼν εὔδοιμι παρὰ ξανθῇ Ἀφροδίτῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
Τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύμητις Ἀμφιγυήεις,
Μή με, Ποσείδαον γαιήοχε, ταῦτα κέλευε·
Δειλαὶ τοι δειλῶν γε κὴ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Εἴκειν Ἄρηος οἴχοιτο, κρέος κὴ δεσμὸν ἀλύξας;
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ἥφαιστ', εἴπερ γάρ κεν Ἄρηος κρεῖος ὑπαλύξας
Οἴχηαι φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύμητις Ἀμφιγυήεις,
Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.
Ὣς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει μύθος Ἡφαίστοιο.

Vos autem videritis, dii, omnesque deæ,
Nihilominùs vellem dormire apud auream Venerem.
Sic ait, risusque excitatus est ab immortalibus diis:
Neque tamen Neptunum risus tenebat, precabatur autem instanter
Vulcanum inclytum artificem, ut solveret Martem;
Et ipsum alloquutus verba alata dicebat,
Solve; ego autem illum spondeo, ut tu jubes,
Soluturum esse decentia omnia inter immortales deos.
Hunc rursus alloquutus est inclytus artifex Vulcanus,
„ Ne me, Neptune terræ-quassator, hæc jubeas:
„ Miseræ pro miseris etiam sponsiones ad spondendum.
„ Quo enim pacto ego te obligarim inter immortales deos,
„ Siquidem Mars abierit, debito & vinculis evitatis?
Hunc rursus alloquutus est Neptunus terræ-quassator,
„ Vulcane, etiamsi Mars debitum renuens
„ Abierit fugiens, ipse tibi ego hæc persolvam.
Huic respondit continuò inclytus Vulcanus,
„ Non fas est, neque decet, tuam orationem abnuere.
Sic locutus, è vinculis solvit robur Vulcani.

ΣΧΟΛΙΑ.

341. Ὀρόωντες.] Ὁρῶντες, βλέποντες.

345. Κλυτοεργὸν.] Ἐνδοξον καὶ τὸ ἔργον.

347. Ὑπίσχομαι.] Ὑπισχνοῦμαι.

348. Τίσειν.] Ἐκτίσειν, ἀποδώσειν.

349. Ἀμφιγυήεις.] Ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἔχων χωλούς.

351. Δειλαὶ τοι δειλῶν γε.] Δειλαὶ κὴ δυσυχεῖς αἱ ἐγγύαι, κὴ δειλὸν τὸ ἐγγυᾶσθαι· ἢ, αἱ ὡσὶ τὰς δικαίας & ἀσθενεῖς ἐγγύας ὑπὲρ δύναν] τῶν ἀδικημάτων ὑπεξελθεῖν, δι' ἀσθένειαν μὴ δυναμένων· ἢ ὅτως, αἱ ὑπὲρ τῶν κακῶν κὴ δειλῶν ἐγγύαι, κὴ αὗται κακαὶ εἰσι, τῶν πίστιν ὑπὲρ τῶν τοιούτων μηδενὸς τηρεῖν δυναμένων· παρὸ τοῦτο ὁ κὴ τὸ σοφὸν, Ἐγγύη· πάρα δ' ἄτη.

352. Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι.] Εὐλαβοίμην, καθαλαμβάνοιμι, ὡς, Δείσε τόν γε σύοντα· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, πῶς ἂν σ' εὐθύνοιμι; οἱ δὲ, ἐπὶ τὸ δῆσαι * κὴ δισμεῦσαι. ὀρᾷς, φησὶν ὁ λόγος, ἀρτεῖται δὲ, ἐὰν δύναμαί σε δῆσαι, ὁ δὲ ἐγκαίμιος ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς γίνεται. εἰ γὰρ ὁ Ἄρης ἀποδεφύσας, φησὶν, οἴχῃ φυγὼν, πῶς ἄν σε αὖτ' ἐκεῖνα δήσαιμι, ὅτε μοῦ πολλῷ χρυσειότερος ἦτει ἀφ' τῶν αὐτῶν ἀθένειαν, ἢ ἀφ' τῶν θεῶν ἐκεῖνον αἰδῶ. Δέοιμι.] Δεσμεύοιμι, κρατοίμι, ζηπτοίμι.

353. Οἴχοιτο.] Ἀπέλθοι.

355. Χρεῖος.] Ἀπλικῶς τὸ χρέος, τὸ ὄφλημα.

356. Τίσω.] Ἐκτίσω, ἀποδώσω.

359. Ἀνίῃ.] Ἕλοιτο.

NOTÆ.

359. Ὣς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει) *Aldina*, *Florentina*, *Romana Eustathii* & *Basileensis*, & *Lovaniana*, δισμῶν omnes legunt, δισμὸν, *H. Steph.* qui nè alteram *Lectionem* visus vidisse; nec enim inter *Varias* habet. *Eustath.* fol. 313. lin. 17. ὁ δὲ δισμῶ λῦσε, τὸ δ' αὐτὸ κὴ ἀνίσας λέγεται, ὡς δηλοῖ τὸ, Δεσμῶν ἀνίῃ. Δεσμὸν itaque Error Prælii, &c. Εἰπὼν, refertur ad Ἀμφιγυήεις, quod præcesserat, non ad μύθος &c. nisi per χῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

352. Πῶς) Totum hoc *Scholion*, usque ad δισμεῦσαι, apud *Etymolog.* M. unde &, pro * κὴ σὺ θρασὺς, quod nihil huc attinebat, melius lego * κὴ δισμεῦσαι.

VARIÆ LECTIONES.

352. Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι) γρ. πῶς ἄν σ' εὐθύνοιμι, *Aristarch.* Vid. *Br. Schol.* & *Etymolog.* M. v. Δέοιμι.

355. Χρεῖος) γρ. χρέος, *Eustath* fol. 313. lin. 37.

359. Δισμῶν) γρ. δισμὸν, vid. Not. in *Textum*.

Τῶδ' ἐπεὶ ὦκ. δεσμοῖο λύθεν, κρατερῷ περ ἐόντος,
Αὐτίκ' ἀναΐξαντες, ὁ μὲν Θρήικνδε βεβήκει,
Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε Φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἐς Πάφον· ἐνθάδε οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις·
Ἐνθάδε μιν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας·
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄφαρ περικλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἧσιν ἀχαιῶν, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρεμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
Μοῦνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὔτις ἐρίζεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο
Πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δαίφρων,
Τὴν ὁ μὲν εἰς ῥιπάσκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα,
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθείς,
Ῥηϊδίως μετέλεσκε, πάρος ποσὶν ἅδας ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
Ὀρχήσαντο δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πυκνὰ βοτείρῃ,
Ταρφέ' ἀμειβομένω· κῆρσε δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
Ἐξαύτις καλ' ἀγῶνα· πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
Δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς,

Illi postquam nexu soluti sunt, quantumvis duro,
Statim impetu facto, ille quidem in Thraciam descendit,
Illa verò ad Cyprum pervenit risum-amans Venus,
In Paphum; ubi illi lucus araque odorata.
Hìc ergo ipsam Gratiæ lavârunt, & unxerunt oleo
Immortali, ut diis in usu est immortalibus;
Vestes autem induebant desiderabiles, visu suspiciendas.
Hæc utique cantor cantabat inclytus: cæterùm Ulysses
Oblectabatur mente suâ audiens, atque etiam alii
Phæaces longorum-remorum, navibus-inclyti viri.
Alcinous autem Halium & Laodamanta jussit
Solos tripudiare, quoniam cum ipsis nemo contendebat.
Hi igitur postquam pilam pulchram in manibus acceperunt
Purpuream, quam ipsis Polybus fecerat prudens,
Hanc alter jaciebat ad nebulas umbrosas
Flexus retrò, alter autè à terrâ in altũ elevatus, *viz.* in aëre suspensus,
Facilè accipiebat, antequã pedibus in solum veniret:
At postquam pilâ in rectum periculum-fecerunt,
Saltaverunt postea in terrâ almâ,
Frequentèr alternantes; juvenes autem applaudebant alii,
Stantes in certamine; multúsque strepitus ortus est.
Jam tunc Alcinoum alloquutus est nobilis Ulysses,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

361. Ἀναΐξαντ.] Ἀνορμήσαντες.
362. Φιλομμειδὴς.] Φιλόγελως, ἱλαρά.
363. Πάφον.] Πόλις Κύπρου. Θυήεις.] Θυμιαμάτων πλήρης.
365. Ἐπενήνοθεν.] Ἔπλυνε, ἐπέκειτο.
366. Ἐπήρατα.] Ἐπίσατα, καλά.
369. Δολιχήρεμοι.] Μακρόκωποι.
371. Μοῦνὰξ.] Καθ' ἕνα, * ἢ μόνους. Ἐπὶ σφισιν.] Ἐπ' αὐτούς. Ἔριζεν.] Ἐξισοῦτο.
374. Ῥίπτασκε.] Ῥιπίζετο.
375. Ἰδνωθείς.] Καμφθείς. Ἀερθείς.] Ἐπαρθείς.
376. Μετέλεσκε.] Μεταλάμβανε.
377. Ἀν' ἰθύν.] * Ἔγκειται τὸ ἄνω, * ἢ ἀνά, καὶ τὸ ἰθύνειν, οἷον ἀνορμᾶν τις· * ἤλοντο χαίρ.
379. Ταρφὲ' ἀμειβομένω.] Πυκνᾶς ἀλλαλοπλέκοντες, εἰς ἀλλήλους συμπλεκόμενοι. Ἐπελήκεον.] Ἐπιβοῶντο, ἐπικρότουν τοῖς ποσίν.
380. Ἐξαύτις.] Ἰσάμενοι.

N O T Æ.

361. Ἀναΐξαντες) Ità, pro ἀναΐξαντι, quomodò *Eustath.* fol. 314. lin. 11. *Ib.* Ὁ μὲν Θρήικνδε βεβήκει. Ovid. Art. Am. l. 2. *Mars Creten* occupat, illa *Paphon.* Pro *Creten*, tu *Threcen* lege, hujus loci auctoritate.

N O T Æ I N S C H O L I A.

365. Ἐπενήνοθεν) Præter *Scholia*, consule *Hesych. Suidam, Etymolog.* M. in v. *Eustath.* fol. 314. lin. 13.
371. Μουνὰξ) Καθ' ἕνα, * ἢ μόνους. Ità *Aloys.* MS. pro corrupto καθ' ἕνα, * ἢ μόνους.
377. * Ἔγκειται) & * ἤλοντο, pro περὶ & ἄλοντο, emendo. Voces * ἢ ἀνά, addo &c.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

361. Ἀναΐξαντες) *al.* ἀναΐξαντε. *Br. Schol.* & multæ Editt.
371. Ἐπεὶ σφισι) *al.* ἐπὶ σφισι, *Br. Schol. Aldin.* Edit.
377. Ἀν' ἰθύν) *al.* ἀνιθύν. *H. Steph.*
380. Κάμπτω) *al.* δέπω, *H. Steph.*

Ἀλκί-

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀειδεικέλε λαῶν,
Ἦ μὺ ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀείσους,
Ἦ δ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκλο· σέβας μ' ἔχε εἰσορόωντα.
Ὡς Φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Αἶψα ἢ Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὅ ξεῖνος μάλα μοὶ δοκέῃ πεπνυμένῳ εἶναι·
Ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὡς ἐπιτείκες·
Δώδεκα γὰρ κατ' δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
Ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
Τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος εὐπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Καὶ τρυσοῖο τάλαντον ἀνείκατε πημένῳ.
Αἶψα ἢ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὄφρ' ὑπὸ χερσὶ
Ξεῖνος ἔχων, ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ὑπὸ θυμῷ·
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν διαιτάσθω ἐπέεσσι
Καὶ δώρῳ· ἐπεὶ ὄφρ' ἔπος καὶ μοῖραν ἔειπεν.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι κήρυκα ἔκαστος.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε.
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀειδέκετε λαῶν,
Τοιγὰρ ἐγὼ τ' ξεῖνον διαπράσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις·
Δώσω οἱ τόδ' ἄορ παλχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη

* Alcinoë rex, omnium clarissimè populorum,
" Certè pollicitus es tripudiatores esse optimos,
" Profectò manifestè factum est: stupor me habet inspicientem.
Sic dixit, lætata autem est sacra vis Alcinoi;
Statimque Phæacenses amantes-remos alloquutus est,
" Audite, Phæacensium ductores ac principes:
" Hospes mihi valdè videtur prudens esse.
" Verùm agite, ei demus hospitale munus, uti decet:
" Duodecim enim in populo præclari reges
" Principes imperant, tertius decimus autem ego ipse.
" Ex his ei vestem singuli benè-lotam & tunicam,
" Et auri talentum ferte pretiosi.
" Statim verò omnia portemus congregati; ut in manibus
" Hospes tenens ad cænam veniat lætus in animo.
" Euryalus autem illum ipsum conciliet verbis,
" Et dono; quoniam nequaquam, ut decuit, loquutus est.
Sic dixit; omnesque laudaverunt, & jusserunt;
Donáque ut ferret, præmiserunt præconem singuli;
Huic rursus Euryalus respondit, loquutusque est,
" Alcinoë rex, omnium clarissimè populorum;
" Tibi equidem hunc hospitem conciliabo, sicut tu jubes;
" Dabo ei hunc ensem totum æreum, cui est manubrium

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

382. Κρεῖον.] Ἄρχων, βασιλεῦον. Ἀειδείκετε.] Ἄγαν ἔνδοξε, ἐπιφημότατε, ὑπαγορεύστατε.
383. Ἀπείλησας.] Περιτείνω, ὑπίχνω, ὑπαυχένω, παρὰ τὸ δόνος. Βητάρμονες.] Ὀρχησταὶ, οἱ ἀφ' ἕ ποδῶν ἀρχόμενοι, κατ' ὀρχησμὸν βαίνειν.
384. Ἐτοῖμα τέτυκλο.] Φανερὰ ἦν, ὅτας εἶχον.
386. Φιληρέτμοισι.] Φιλοκάπους, ναυλικοῖς.
389. Ὡς ἐπιτείκες.] Ὡς σεμνοί.
391. Κραίνουσι.] Διαπλέουσι, ὑπάρχουσιν.
393. Ἐνείκατε.] Ἀγάγατε, κομίσατε, ἐνίγκατε.
394. Ἀολλέες.] Ὁμοῦ σαυαχθέντα, ἀθρόα.
395. Δόρπον.] Δεῖπνον. Ἴῃ.] Πορεύοιτο.
396. Διαπράσσω.] Φιλοφρονέσσομαι.
399. Πρόεσαν.] Προέπεμψαν.
402. Διαπράσσομαι.] Φιλοφρονήσομαι.
403. Κώπη.] Ἡ λαβή.

N O T Æ.

396. Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν) *Henricus Stephanus* & *Eustathius*, ἕ αὐτὸν videntur tantùm legisse, *Florentina*, *Aldina*, *Iovianana*, *Romana* & *Basileensis*, ἑ ἑαυτὸν, quæ ultima vox si junctim legatur, minimè hic ferenda; sin disjunctim, veram habes Lectionem, Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν, geminâ nempe voce pro μὲν αὐτὸν, ut δέ v. 643. Non benè *Isaac. Casaubon.* ἑαυτὸν ex *Eustathio* & aliis Edittt. legendum monet, non enim reciprocatur cum *Euryalo*, verùm ad *Ulyssem* refertur, quem ille irritaverat, unde nunc urgetur ab ipso Rege, sibi conciliare & placare.

Variæ Lectiones.

384. Ἦ δ' ἄρ' ἐτοῖμα) γρ. πῶτα δ' ἐτοῖμα.
391. Τρισκαιδέκατος) γρ. τρισκαιδέκατος, *Eustath.* fol. 318. lin. 29.
393. Ἐνείκατε) γρ. ἐνίγκατε.
394. Ἀολλέες) γρ. ἀολλία, *H. Steph.*
396. Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν) γρ Εὐρύαλος ἕ ἑαυτὸν, vid. Not. in *Textum*.
403. Παλχάλκεον) γρ. παγχρύσεον.

Ἀργυρέη, κολεὸν ἢ νεοπρίστῳ ἐλέφαντος
Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθη ξίφος ἀργυρόηλον,
Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, πάτηρ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴπερ τι βέβακται
Δεινὸν, ἄφαρ τό φέρουσιν ἀναρπάξασαι ἄελλαι·
Σοὶ δὴ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν, καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι,
Δοῖεν· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
Μηδέ τι τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
Τύτθ, ὃ δή μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον·
Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα πάρηεν.
Καὶ τὰ γ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
Δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν θείκελλέα δῶρα.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε ἰὴ μετὰ Ἀλκινόοιο·
Ἐλθόντες δὴ κάθιζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι·
Δή ῥα τότ' Ἀρήτῃ προσέφη μετὰ Ἀλκινόοιο,
Δεῦρο, γύναι, φέρε χλαῖν' ἀειπρεπέ', ἠδὲ χιτῶνα·
Ἐν δ' αὐτῇ θὲς φᾶρος ἐϋπλυνές, ἠδὲ χιτῶνα·
Ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμελε δ' ὕδωρ,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, ἰδὼν τ' εὖ κείμηλα πάντα
Δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
Δαιτί τε τέρπηται, καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούσῃ·
Καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεσσον ἐμὸν θείκελλες ὀπάσω,

" Argenteum, vaginâque nuper-fectâ eboris
" Circumvoluta eſt, multo autem ei dignus erit.
Sic dicens, in manibus poſuit enſem argenteis-clavis,
Et ipſutus alloquens verba pennata dixit,
" Gaude, pater ô hoſpes; verbum verò ſi quod dictum eſt
" Grave, ſtatim illud auferant rapientes turbines.
" Tibi autem dii uxorem videre, & in patriam redire,
" Concedant, quandoquidem diu ab amicis incommoda pateris.
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Et tu, amice, valdè gaude; dii verò tibi felicia dent,
" Neque amplius tibi enſis deſiderium poſthac fiat
" Hujuſce, quem jam mihi dediſti concilians verbis.
Dixit & circa humeros poſuit enſem argenteis-clavis;
Occidit-que ſol, & huic inclyta dona adfuerunt.
Et hæc in domum Alcinoi tulerunt præcones conſpicui.
Suſcipientes autem filii eximii Alcinoi,
Matrem juxta venerandam poſuerunt perpulchra dona.
His itaque præibat ſacra vis Alcinoi;
Vementes verò ſederunt in altis ſoliis:
Tunc utique Areten alloquuta eſt vis Alcinoi,
" Agè, mulier, fer arcam pulchram, quæ optima;
" Inque eâ impone veſtem benè lotam & tunicam.
" Et pro eo ſuper ignem lebetem calfacite, fervefacitreque aquam;
" Ut lotuſque, & videns benè poſita omnia
" Dona, quæ ei Phæaces eximii huc tulerunt,
" Et convivio oblectetur, & cantilenæ carmen audiens.
" Atque ei ego hoc poculum meum pulchrum præbebo,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

404. Κολεόν.] Ἡ ξιφοθήκη.
405. Ἀμφιδεδίνηται.] Κύκλῳ πεῖται.
408. Βέβακται.] Πεφλυάρηται. Ἔνθεν καὶ βαῖξι, ὁ κρούεται, παρὰ τὸ βαΐζειν.
413. Ὄλβια.] Ὄλβον, εὐδαιμονίαν, πλοῦτον.
414. Ποθή.] Ἐπιζήτησις.
417. Δύσετο.] Ἔδυ.
424. Δεῦρο.] Ἀντὶ τοῦ, ἄγε. Χλαῖν.] Κιβώτιον. Ἀειπρεπέ.] Ἄγαν εὐπρεπῆ.
426. Ἰήνατε.] Θερμαίνετε, χλιαίνετε.
430. Ὀπάσω.] Δώσω, παρέχω.

Ν Ο Τ Æ.

424. Χλαῖν ἀειπρεπέ, ἢ τις ἀρείων) Hinc patet Vulgarium *Lexicorum* Error, quibus ὁ χλαὶς, cùm tamen & hìc, & γ'. v. 68. & φ'. v. 51. & 52. & *Iliad.* π'. v. 221. & 222. Fœmininum eſſe appareat.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

408. Πατὴρ) γρ. πάτερ, ut ſæpè aliás. Mallem, χαῖρε, πατὴρ ὁ ξεῖνος, &c. *Ibid.* Βέβακται) γρ. λέλεκται, *Plutarch.* Vid. *Dupors.* Gnomolog. *Homeric.* in hunc locum.
417. Δύσετο) γρ. δύσατο, vid. ad φ'. v. 289.

Χρύσεον,

Χρύσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημθός ἥμαζε πάντα
Σπένδῃ σοὶ μεγάρῳ Διί τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀρήτη δ' μῦθον δμωῇσιν ἔειπεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
Αἱ δ' λοετροχόον τρίποδ' ἔστησαν σὺν πυρὶ κηλέῳ·
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δ' ξύλα δαῖον ἔλυσαν.
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
Τοῖσιν δ' ἄρ' Ἀρήτη ξεινῳ θεὶ καλλέα κηλὶν
Ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθη δ' οἱ κάλλιμα δῶρα,
Ἑσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
Ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκεν, καλόν τε χιτῶνα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
Μήτις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππόταν αὖτε
Εὕδηθα γλυκὺν ὕπνον, ἰὼν σὺ νηῒ μελαίνῃ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
Ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε Φρεσὶ πότνια Κίρκη.
Αὐτόδιον δ' ἄρα μίν ταμίη λόεσθαι ἄνωγεν,
Ἐς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
Θερμὰ λοέτρ'· ἐπεὶ ὔπω κομιζόμθός γ' ἐθάμιζεν,
Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο·

" Aureum; ut mei memor diebus omnibus
" Libet domi *suæ* Jovique, aliisque Diis.
Sic, ait; Arete autem ancillis loquuta est,
Ut circa ignem locent lebetem magnum quam celerrime.
Hæ itaque lavacralem lebetem locârunt ad ignem ardentem:
Aquam vero infuderunt, subtusque ligna accendebant congesta:
Alvum quidem tripodis ignis circumdedit, calefiebat autem aqua.
Interea Arete hospiti pulchram cistam
Extulit è thalamo, impositque verò pulchra dona,
Vestem, aurumque, quæ ei Phæaces dederant.
Inque ea indusium imposuit, pulchramque tunicam,
Et ipsum alloquuta verba volatilia dixit,
" Ipse nunc vide de operculo, statim verò vinculum circumliga,
" Nè quis tibi in itinere damnum afferat, cùm forte
" Dormieris dulcem somnum, profectus in navi nigrâ.
Cæterum postquam hoc audivit prudens divus Ulysses,
Statim aptavit operculum, celeriterque vinculum ligavit
Varium, quod olim illum docuerat ingenio veneranda Circe.
E vestigio autem ipsum ancillarum moderatrix lavari jussit,
In lavacrum ubi conscendisset; ille verò libenter vidit animo
Calida lavacra; quoniam neutiquam curatus frequentaret *talia*,
Ex quo reliquit domum Calypsûs pulchricomæ:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

435. Λοετροχόον.] Εἰς ὃν τὰ λουτρὰ χεῖτο. Κηλείῳ.] Καυσικαῷ.
436. Δαῖον.] Διάκαιον.
437. Γαστρὶ μὲν.] Τὸ χώνευμα, ἢ τὴν πυθμένα.
443. Ἴηλον.] Ἐπίβαλε.
444. Καθ' ὁδόν.] Κατὰ πλοῦν.
445. Εὕδηθα.] Καθεύδεις.
447. Ἐπήρτυεν.] Ἐφήρμοζεν. Ἴηλε.] Ἐπέβαλεν.
448. Δίδαεν.] Ἐδίδαξεν, ἀφ' ὃ, τὰς ἑταίρας αὐτῆ λοῦσαι τὸν ἐν ἀσκῷ δεσμόν.
449. Αὐτόδιον.] Παραχρῆμα, ἐξ αὐτῆς ὁδοῦ, οὐκ ἀλλαχοῦ πῆ χωρεισθείσα. ἢ Αὐτοδίως, πρὶν ἀλλαχῆ πορευθῆναι, μὴ τὸ δῆσαι τῷ κιβωτὸν ἢ Ὀδυσσέως.
450. Ἀσάμινθον.] Πόντον, ἀπὸ ἢ μισεῖσθαι τῷ ὕσπι· ἢ σώματος. Ἀσπασίως.] Ἐπιθυμητῶς.
451. Κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν.] Οὐδὲ ὅλως ἐκόσμειτο, οὐδ' ἐπιμελείας ἠξιοῦτο.
452. Ἐπειδή.] Ἀφ' ὃ δή.

N O T Æ.

436. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν) Olim in omnibus Exemplaribus, hoc in loco, ἔχυαν· verùm in ἔχεαν emendandum censui, q. od ità in omnibus legatur, *Iliad.* σ'. v. 347. *Isaac. Casaubon.* χῦαν, ex *Eustathio* legendum monet, fol. 320. lin. 36.

452. Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς) Versus ἀκέφαλος, μικρεγκέφαλος, βραχυκέφαλος. *Iambus* enim pro *Spondæo*, in principio, Vid. *Athenæ.* l. 14. c. 8. fol. 632. & quæ Nos ad *Iliad.* ψ'. v. 2.

Variæ Lectiones.

435. Ἔσταν) γρ. ἵστεσαν, *H. Steph.*
436. Ἔχεαν) γρ. ἔχευαν, χῦαν, vid. N. in *Textum.*
449. Αὐτόδιον) γρ. αὐτοΐως, *Br. Schol.*
451. Κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν) γρ. κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν, ut infrà, v. 481.

Τόφρα

Τόφρα δέ οἱ κομιδή γε, θεῷ ὡς, ἔμπεδος ἦεν.
Τόνδ' ἐπεὶ δὴ δμωαὶ λῦσαν, ἠ χεῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθῳ βὰς ἄνδρας μὴ οἰνοποτῆρας
Ἤϊε. Ναυσικάα ἠΰ, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
Μνήσῃ ἐμεῖ, ὅτι μοὶ πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλεις.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Οὕτω νῦν Ζεὺς θείη ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Οἶκάδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῷ ὡς, εὐχετοάμην
Αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβίωσαο, κούρη.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκινόοιο βασιλῆα.
Οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον, κεράσαντό τε οἶνον.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε, ἄγων ἐρίηρα ἀοιδὸν,
Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Νώτου ἀπὸ πρήθοντα· ἐπὶ ἦ πλεῖον ἐλέλειπτο
Ἀργιόδοντος ὑός, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή,
Κῆρυξ, τῇ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ὑπαχθονίοισιν ἀοιδοὶ

Tunc enim ei curatio, tanquam deo, perpetua erat.
Hunc poſtquam ancillæ lavârunt & unxerunt oleo,
Circaque ipſum chlænam pulchram jecerunt atque tunicam,
Ex labro egreſſus viros ad vini-potatores
Ibat. Nauſicaa verò, à diis pulchritudinem habens,
Stetit juxta portam tecti pulchrè fabricati;
Admiratáque eſt Ulyſſem oculis aſpiciens,
Et ipſum alloquuta verba alata dicebat,
" Salve, hoſpes, ut etiam olim, cùm eris in patriâ terrâ,
" Memineris mei, quòd mihi vitæ *conſervatæ* mercedem debes.
Hanc reſpondens alloquutus eſt ſolers Ulyſſes,
" Nauſicaa, filia magnanimi Alcinoi,
" Sic nunc Jupiter ratum-faciat valdeſonans maritus Junonis,
" Domum ut veniam, & reditûs diem videam;
" Idcirco tibi etiam illic, velut deo, vota faciam
" Semper diebus omnibus: tu enim me ſervâſti, puella.
Dixit, & in thronum ſedit juxta Alcinoum regem.
Hi verò jam partes dividebant, miſcebantque vinum.
Præcoque propè venit ducens amabilem cantorem,
Demodocum, populo venerandum; collocavitque ipſum
In medio convivantium, ad columnam longam firmando *eum*.
Jam tum præconem alloquutus eſt ſagax Ulyſſes,
A tergo proſcindens; multum enim ſupererat
Albidentis ſuis, multaque erat circum pinguedo,
" Præco, en! hanc præbe carnem, ut comedat,
" Demodoco, & *dic*, ut ipſum complectar, tametſi triſtis;
" Omnibus enim hominibus terreſtribus Poetæ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

453. Κομιδή.] Ἐπιμέλεια.
456. Οἰνοποτῆρας.] Τὰς εὐωχυμένους.
458. Σταθμόν.] Παραστάδα. Τέγεος.] Ἤτοι ἔ μελλάθρῳ, οἴκῳ.
462. Ζωάγρια.] Τὰ ὑπὲρ τῆς ζωῆς ὀφειλόμενα. Ὀφέλλεις.] Ὀφείλεις, χρεωστεῖς.
467. Τῷ κέν τοι.] Διὸ ἂν σοι. Εὐχετάομαι.] Εὔχομαι.
468. Ἐβιώσαο.] Τὸ ζῆν παρεσκεύασας, ἔσωσας.
470. Μοίρας.] Μερίδας. Ἔνεμον.] Ἐμέριζον.
472. *Τετιμένον.] Ἔντιμον, μεγαλόν.
475. Παρὰ μῶν.] Ἀφελών.
476. Θαλερὴ.] Θάλλουσα. Ἀλοιφή.] Πιμελὴ, λίπος.
477. Τῇ.] Δίκαι, λάβε.
478. Περισπτύξομαι.] Φιλοφρονήσομαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

472. *Τετιμένον) Hoc *Scholion* ità ad *Textum* conformo: quod hactenùs malè huc intruſerat, in ſuum locum repono, nempe ad v. 303.

VARIÆ LECTIONES.

462. Μνήσῃ) γρ. μνήσκῃ, *H. Steph.* *Ibid.* Ἐμεῖ) γρ. ἐμεῦ. 464. Θύγατερ) γρ. θυγάτηρ, *H. Steph.*

Τιμῆς

Τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, ὅτεκ' ἄρα σφέας
Οἶμας Μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησε γὰρ φῦλον ἀοιδῶν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δὲ Φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
Ἡρωϊ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Ἦ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἦ σὲγ' Ἀπόλλων·
Λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
Ὅσσ' ἔρξαν τ', ἔπαθόν τε, καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί·
Ὡς τέ που ἢ αὐτὸς παρεών, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
Δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
Ὃν ποθ' ἐς ἀκρόπολιν, δόλον, ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἳ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
Αἴκεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
Ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδήν,
Ἔνθεν ἑλών, ὡς οἱ μὲν εὐστέλμων ἐπὶ νηῶν

" Honore digni sunt, & reverentiâ; eò quòd ipsos
" Cantum Musa docuit, amatque genus cantorum.
Sic ait; præcoque ferens in manibus posuit
Heroi Demodoco: ille autem suscepit, gaudebatque animo.
Hi itaque ad fercula apparata proposita manus extenderunt.
Cæterum postquam potûs & cibi appetitum posuerunt;
Jam tum Demodocum alloquutus est consilio-valens Ulysses,
" Demodoce, longe te supra mortales laudo omnes.
" Sive te Musa docuerit, Jovis filia, sive Apollo:
" Valdè enim ornatè Græcorum fatum canis,
" Quanta fecerint, passique sint, & quanta laborârint Græci:
" Tanquam alicubi vel ipse præsens fueris, vel ab alio audieris.
" Verùm progredere, & Equi apparatum canta
" Lignei, quem Epeus fecit auxilio Palladis;
" Quem quondam in arcem, Strategema, duxit divus Ulysses,
" Viris ubi impleviſſet, qui Ilium everterunt:
„ Siquidem enim mihi hæc elegantèr enarraveris,
„ Tum ego omnibus pronunciabo hominibus,
„ Quòd certè tibi benignus deus præbuit divinam cantilenam:
Sic ait, at ille concitatus à deo cœpit, apparabatque cantilenam,
Inde exorsus, quo pacto illi quidem bene-tabulatis navibus

ΣΧΟΛΙΑ.

480. Ἔμμοροι.] Μέτοχοι.
481. Οἶμας.] Ὠιδάς.
486. Πολύμητις.] Πολύβουλος, συνετός.
487. Αἰνίζομαι.] Θαυμάζω ἐπαινῶ.
489. Καθ' κόσμον.] Καθ' τάξιν. Οἶτον.] Μόρον, θάνατον.
490. Ἔρξαν.] Ἔπραξαν. Ἐμόγησαν.] Ἐκακοπάθησαν.
492. Κόσμον.] Καθασκευήν.
493. Δουρατέου.] Ξυλίνου ἵππου. Ἐπειός.] Ὁ τῶν Ἑλλήνων τέκτων. Ὀνομαὶ ἦν κύριον. Ἐποίησεν.] Ἐδίδαξεν.
495. Ἐμπλήσας.] Πληρώσας. Ἐξαλάπαξαν.] Ἐπόρθησαν παντελῶς.
496. Καταλέξῃς.] Ἔκαστα εἴπῃς.
498. Ὤπασεν.] Παρέχειν, ἔδωκεν.
499. Φαῖνε.] Ἐδείκνυεν.
500. Ἔνθεν ἑλών.] Ἐντεῦθεν ὁρμώμενος.

NOTÆ.

483. Ἡρωϊ Δημοδόκῳ) Vid. ad ζ'. v. 303. N. in *Text.*
488. Ἦ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς) Sive te *Jovis* & *Monetæ* filia docuit, *Livius Andronicus.*
492. Ἵππου κόσμον ἄεισε) Breviter hìc attingit Poeta *Equi Lignei* historiam, ut & δ'. v. 272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῇ, & λ'. v. 522. Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον καταβαίνομεν, ὃν κάμε Ἐπειός. Verùm post *Quintum Calabrum*, *Virgilius* hanc Fabulam graphicè depingit, Æn. l. 2. à v. 16. *Instar* Montis, Equum, &c. Confer *Simmiæ Rhodii* Securim; *Pausaniæ* Corinthiacas; *Tryphiodori* Ἅλωσιν, ubi de *Epeo*, & Equo, illius fabricâ.
493. Τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ) En! insigne Παρεγκλίσεως exemplum, quale suprà, v. 481. φίλησε γὰρ φῦλον ἀοιδῶν. De quâ re *Eustathius* plus semel, & in hunc locum, fol. 322. lin. 42.

VARIÆ LECTIONES.

481. Ἐδίδαξε· φίλησε) γρ. ἐδίδαξ' ἐφίλησε, ut suprà, v. 451.
483. Ἡρωϊ) γρ. ἥρῳ, *Romana Eustathii*, Edit. Vid. Not. in *Textum.*

Βάντες

Βάντες ἀπέπλειον, πῦρ δὲ κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
Αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
Ὡς ὁ μὲν εἰστήκει· τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον,
Ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· πρίχα δὲ σφισιν ἤνδανε βουλὴ,
Ἠὲ διαμπῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέϊ χαλκῷ,
Ἦ κεν πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,
Ἦ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
Τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν.
Αἶσα γὰρ ἦν ἁλόλεσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
Δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Εἶδεν δ', ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπεδίλιπόντες.
Ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζόμεν' αἰπήν·
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
Βήμεναι, ἠύτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
Νικῆσαι καὶ ἔπειτα, μεγάθυμον Ἀθήνην.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Τήκετο· δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
Ὅς τε ἑῆς προπάροιθεν πόλιος λαῶν τε πέσησιν,
Ἀρῆϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
Ἣ μὲν τ' ἀνήσκουσα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα,

Conſcenſis enavigârunt, igne in tentoria injecto,
Græci; alii verò jam inclytum apud Ulyſſem
Sedebant in Trojanorum concilio, obtecti Equo:
Ipſi enim eum Trojani in arcem protraxerant.
Sic ille quidem *in arce* conſtitit; illi autem incerta multa proferebant,
Sedentes circa ipſum: tritariam enim ipſis placuit conſilium,
Aut perſcindere cavum lignum ſævo ferro,
Aut de rupe dejicere protractum in ſummitatem,
Aut finere ingens Donarium deorum placamentum eſſe:
Quâ utique ſententiâ etiam poſtea, ut fieret, futurum erat.
Fatale enim erat, ut perirent, poſtquam urbs intra ſe receperat
Ligneum ingentem Equum, ubi ſedebant omnes optimates
Græcorum, Trojanis cædem & mortem afferentes.
Cecinit etiam, ut urbem depopulati ſunt filii Græcorum,
Ex Equo effuſi, cavis inſidiis relictis:
Aliumque aliàs cecinit urbem depopulatum eſſe excelſam;
Cæterùm Ulyſſem ad domum Deiphobi
Conſcendiſſe, tanquam Martem cum eximio Menelao.
Illic jam graviſſimum bellum dicebat auſum
Viciſſe etiam *continuò*, per *magnanimam* Palladem.
Hæc certè cantor cecinit eximius: cæterùm Ulyſſes
Tabeſcebat; lacrymaque irrigabat ſub palpebris genas.
Ut fœmina flet dilectum virum circumvoluta,
Qui ſuam ante urbem populumque ceciderit,
Urbi & liberis vindicans ſævum fatum:
Hæc quidem illum morientem & adhuc palpitantem conſpicata,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

503. Κεκαλυμμένοι.] Περικεκλεισμένοι.
504. Ἐρύσαντο.] Εἵλκυσαν.
506. Τρίχα.] Τριχῶς. Σφίσιν.] Ἀντὶ τοῦ, αὐτοῖς.
507. Διατμῆξαι.] Διατεμεῖν. Κοῖλον δόρυ.] Τὸν δόρειον ἵππον.
508. Ἐρύσαντες.] Ἑλκύσαντες.
509. Ἄγαλμα.] Πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. Θελκτήριον.] Ἱλαστήριον.
512. Εἵατο.] Ἐκαθέζοντο.
514. Διέπραθον.] Διεπόρθησαν.
515. Ἱππόθεν.] Ἐκ τοῦ ἵππου. Ἐκχύμενοι.] Ἀθρόως ἐξελθόντες.
516. Κεραϊζόμεν.] Διαφθειρόμενον.
517. Προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο.] Ἐκ τούτου οἱ μεταγλωττίσαντες τὸν Ἑλένου καὶ Δηϊφόβου γάμους φασὶ γενέσθαι λέγειν.
522. Ἔδευεν.] Ἔβρεχεν.
524. Ἑῆς.] Τῆς ἑαυτοῦ.

N O T Æ.

507. Κοῖλον δόρυ) *Virgil.* Æn. l. 2. v. 39. — cavo ſe robore promunt.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

524. Προπάροιθεν πόλιος) γρ. προπάροιθε πόλιος. *H. Steph.* ut συνίζηῃ) πόλιος, *diſſyllabâ*.

Ἀμφ'

Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύῃ· οἱ δέ τ' ὄπιθεν
Κόπτοντες δάρεσσι μεθάφρενον, ἠδὲ κὴ ὤμους,
Εἴρεσον εἰσανάγυσι, πόνον τ' ἐχέμυθ κὴ ὀϊζύν·
Τῆσδ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθυσι παρειαί·
Ὡς Ὀδυσεὺς ἐλεφὴν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοον δέ μιν οἷος ἐπεφράσατ', ἠδ' ἐφόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτῷ, βαρὺ ἤ γεναχοντα ἄκουσεν·
Αἶψα ἢ Φαίηκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη φορμίγγα λίγειαν
Οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδῃ.
Ἐξ οὗ δορπέομέν τε, κὴ ὤρορε δῖος ἀοιδός,
Ἐκ τοῦδ' ὅπη παύσαιτ' ὀϊζυροῖο γόοιο
Ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν·
Ἀλλ' ἄγε, ὁ μὲν κατέθετω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
Ξεινοδόκοι κὴ ξεῖνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ὕπω.
Εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
Πομπὴ κὴ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
Ἀντὶ κασιγνήτου ξεινός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
Ἀνέρι, ὅτ' ὀλίγον περ ὀπιφαύσκῃ περαπίδεσσι.
Τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
Ὅ, τι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
Εἶπ' ὄνομ', ὅ, τι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε, πατήρ τε,
Ἄλλοι θ', οἵ τ' ἄστυ, κὴ οἱ περιναιετάουσιν·
Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμος ἔστ' ἀνθρώπων,

Super illum fusa stridulè ululat; illi vero è retrò
Cædentes hastis tergum, atque etiam humeros,
Servitutem inducunt, laboremque ferendum & calamitatem;
Hujus miserabilissimo dolore tabescunt genæ:
Sic Ulysses miserabiles sub palpebris lacrymas stillabat.
Tunc alios quidem omnes latuit lacrymas fundens:
Alcinous autem ipsum solus consideravit atque observavit,
Sedens propè ipsum, vehementerque ingemiscentem audivit,
Statim igitur Phæacibus navigandi-peritis dicebat:
" Audite, Phæacum principes, atque consiliarii,
" Demodocus jam cohibeat citharam sonoram;
" Non enim fortassis omnibus gratificans hæc cantat.
" Ex quo cœnavimusque, & cœpit divinus cantor,
" Ex hoc nunquam cessavit ab ærumnoso luctu
" Hic hospes; valdè alicundè ipsum dolor mente circumdedit.
" Sed agè, ille quidem cessat, ut simul oblectemur omnes,
" Hospitio-suscipientes hospesque: quoniam multò honestius est *ita fieri*.
" Nam ob hospitem hæc venerandum parata sunt,
" Celebritas & amica dona, quæ illi dedimus amantes.
" Instar fratris & hospes & supplex est factus
" Viro, qui etiam vel paululum attingit mente.
" Ideoque nunc ne tu cela ingenio vatro,
" Quodcunque interrogavero: dicere etenim te melius est:
" Dic nomen, quo te illic vocabant materque, paterque,
" Aliique, qui in urbe tuâ, & qui circum vos habitabant vicini;
" Non enim quisquam omninò absque nomine est hominum,

ΣΧΟΛΙΑ.

527. Χυμένη.] Περιχυθῆσα, ἐπιπλακεῖσα. Λίγα.] Ὀξέως, ἠλίως. Κωκύῃ.] Θρηνεῖ.

529. Εἴρεσον.] Αἰχμαλωσίαν, δουλείαν τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις νῦν ἀναπίπλασθαι κατ' ὀχλῶ παρὰ τὸ ἐᾶν μὴ ἐλευθερίας εἴρειν νῦν λέγειν τὰς ἄλλας.

531. Ἐλεεινόν.] Ἐλεεινῶς, οἰκτρῶς.

537. Σχεδίτω.] Ἐπίχω, παυσάσθω.

539. Δορπέομεν.] Δειπνοῦμεν.

546. Ἀντὶ κασιγνήτου.] Ἴσως ἀδελφός.

547. Ἐπιφαύσκῃ περαπίδεσσιν.] Ἅπλετον τινὰ φρενὸς, ὅ ἐστι, φρόνιμός ἐστι.

548. Νοήμασιν.] Ἐννοίαις. Κερδαλέοισιν.] Πανούργοις

549. Εἴρωμαι.] Γνωστόν. Φάσθαι.] Εἰπεῖν.

NOTÆ.

550. Κάλεον) Τετυπλάσθω *scribendum*, at διπλάσθω legendum, quasi κάλεον, ut mox de voce πόλιας, notandum, v. 560.

VARIÆ LECTIONES.

539. Δῖος) γρ. θεῖος, *H. Steph.*

550. Κάλεον) γρ. κάλεον, ut suprà, v. 524.

Οὐ κακὸς, οὐδὲ μὴν ἐσθλὸς, ἐπὶ τὰ πρῶτα γένηται,
Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι τοκῆες.
Εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν, δῆμόν τε, πόλιν τε·
Ὄφρα σὲ τῇ πέμπωσι πλυσκόμωμαι Φρεσὶ νῆες.
Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
Οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
Ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ πάντων ἴασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς
Ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχιστ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
Οὖτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὐδ' ὀλέεθαι.
Ἀλλὰ τάδ' ὡς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων·
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐὺ ἠερόεντι πόντῳ
Ῥαιστέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
Ἢ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὡς οἱ φίλον ἐπλέτο θυμῷ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ὅππη ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἂς πινας ἵκεο χώρας
Ἀνθρώπων· αὐτούς τε, πόλεις τ' εὖ ναιετάουσας.
Ἦ μὲν ὅσοι χαλεποί τε, καὶ ἄγρια, οὐδὲ δίκαιοι·

" Neque ignavus, neque eximius, poſtquam primùm natus ſit;
" Sed omnibus impoſuntur, ſimulatque genuerint parentes.
" Dic etiam mihi terramque tuam, populumque, urbemque,
" Ut te illuc mittant conjectantes quaſi animo naves.
" Non enim Phæacibus gubernatores ſunt,
" Neque ullo pacto gubernacula ſunt, quæ aliæ naves habent:
" Sed ipſæ ſciunt propoſitum & mentem virorum:
" Et omnium ſciunt urbes & pingues agros
" Hominum: & undas celerrimè maris tranant,
" Caligine & nebulis obtectæ: neque unquam ipſis
" Neque damnum-patiendi ſubeſt metus, multò minùs pereundi.
" Verùm hæc ità quondam patrem ego dicentem audivi
" Nauſithoum, qui narrabat Neptunum ſuccenſere
" Nobis, quod ductores illæſi ſumus omnium.
" Dicebat aliquando Phæacum virorum bene-compactam navem
" Ex deductione redeuntem in obſcuro ponto
" Perditurum eſſe *Neptun.* ingentemque nobis montē urbi circumductūrū.
" Sic dicebat ſenex: ea verò deus vel perficiet
" Vel imperfecta ſiverit, ut illi placitum eſt in animo,
" Verùm agè mihi dic hoc, & verè enarra,
" Ubinam aberraveris, & ad quamnam perveneris regionem
" Hominum, *enarra* ipſoſque, urbeſque benè habitatas:
" Sive quot moleſtique & agreſtes, neque juſti,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

556. Τιτυσκόμεναι.] Καθιστάμεναι.
559. Ἴσασιν.] Γινώσκουσιν, ἐπίστανται. Νοήματα.] Ἐννοίας, βουλάς.
563. Πημανθῆναι.] Βλαβῆναι. Ἔπι.] Ἐπίσιν. Δέος.] Φόβος.
565. Ἀγάσασθαι.] Ἄγαν ὀργισθῆναι.
566. Πομποί.] Οἱ παραπέμποντες. Ἀπήμονες.] Ἀβλαβεῖς.
569. Ῥαιστέμεναι.] Διαφθεῖραι. Ἀμφικαλύψαι.] Περισκεπάσαι.
571. Ἦ κ' ἀτέλεστ' εἴη.] Νῦν, τὸ εἴῃ, ἀντὶ τοῦ ἐάσειεν· ὑπὸ δὲ τῶν καθ' ὑπόγησιν ἡδυπαθῶν, τὸ ἀσυμφόρως ἐπιλάθηται. Ἀλλὰ πῶς ὁ Ὀδυσσεὺς παῦται ἀκούσας, τῶν Ποσειδῶνος μηνύσαντος ὀργήν; ἢ ἠθέλησε τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν.
573. Ἀπεπλάγχθης.] Ἀπεπλανήθης.
574. Εὖ ναιετάουσας.] Καλῶς οἰκουμένας.

Ν Ο Τ Æ.

560. Πόλιας) Ut πόλεις *legendum*, vid. ad v. 550.
569. Ἥμιν) *Circumflexus* ob *Metrum*, ab *Ultimâ* Syllabâ, ad *Primam* retrahendus, ut oſtendo ad *Anacreon.* v. 903. 915, &c. Vid. *Euſtathium.*
571. Ἦ κ' ἀτέλεστ' εἴῃ) Si, ut *Brevia Scholia*, pro ἐάσειεν ponatur, ſcribendum omninò εἴῃ, ab εἶμι *Ionicè*, pro ἐάω, & hæc *Lectio* Syntaxi magis favere videtur, ut reſpondeat τῷ πλέσθαι· quàm εἴη, ab εἰμὶ, *ſum*; quod Pauci viderunt.

Ν Ο Τ Æ Ι Ν Σ Χ Ο Λ Ι Α.

571. Ἦ κ' ἀτέλεστ' εἴῃ) Vid. in Not. ad *Textum.*

Υ Α Ρ Ι Æ Λ Ε Χ Τ Ι Ο Ν Ε Σ.

571. Εἴη) γρ. εἴῃ, vid. Not. in *Textum.*

Οἵτε

Οἵτε Φιλόξεινοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Εἰπὲ δ', ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ,
Ἀργείων, Δαναῶν, ἠδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
Τὸν δὴ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
Ἀνθρώποις, ἵνα ἦσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
Ἦ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπώλετο Ἰλιόθι πρό,
Ἐσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, οἵ τε μάλιστα
Κήδιοι τελέθουσι, μετ' αἶμά τε, καὶ γένος αὐτῶν;
Ἦ τίς πε καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
Ἐσθλός· ἐπεὶ καὶ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
Γίνεται, ὅς κεν, ἑταῖρος ἐὼν, πεπνυμένα εἰδῇ.

" Quique hospitales, & quibus mens est deo placens:
" Dic item, quidnam fleveris & luxeris intra animum,
Argivorum, Græcorum, atque fatum audiens.
" Hoc autem dii quidem fecerunt, destinâruntque excidium
" Hominibus, ut sit & posteris cantilena & *exemplum*.
" Nunquis tibi cognatus periit ante Ilium,
" Qui eximius erat gener, aut socer, quales potissimùm
" Curæ sunt, post sanguinem & genus nostrum?
" An aliquis fortasse socius vir grata sciens
" Eximius? Quoniam non sanè frater inferior
" Est, qui, cùm sit socius, prudentia scierit.

ΣΧΟΛΙΑ.

576. Θεουδής.] Θεοειδὴς, ἢ θεοῖς ἀρέσκων.
577. Ὀδύρεαι.] Θρηνεῖς, κλαίεις.
579. Τεῦξαν.] Ἐποίησαν.
580. Ἐσσομένοισιν.] Μελλησομένοις.
581. Πηός.] Συγγενὴς, ἀπὸ ἐπιγαμίας, ἢ πόρρωθεν συγγενής.
583. Κήδιοι.] Λόγου, καὶ φροντίδος ἄξιοι, συγγενικότατοι. Τελέθουσι.] Γίνονται.
586. Εἰδῇ.] Γινώσκῃ.

VARIÆ LECTIONES.

579. Ἐπεκλώσαντο δ') γρ. ἐπεκλώσαντό τ'.
580. Ἀνθρώποις, ἵνα ἦσι) γρ. ἀνθρώποισιν ἅπασι, *H. Steph.*
583. Αὐτῶν) γρ. ἀνδρῶν, *H. Steph.*
584. Ἦ τίς πε) γρ. ἤ πού τις, *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ι'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ι.

Ἀρχὴ τῆ Ὀδυσσείας διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶ πεπολεμηκέναι πρὸς Κίκωσι, καὶ ἐκεῖθεν τοὺς Λωτοφάγους παραγενέσθαι, καὶ ἐκεῖθεν τὸ Κύκλωπα Πολύφημον περιελθόντα· καὶ τοῦτον φαγόντα ἐξ ἅδου ἑταίρους κατυφλῶσαι.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ κατὰ Κίκωνας, καὶ Λωτοφάγους, καὶ Κύκλωπας.

Ἄλλως.

Κυκλωπεία.

Ἄλλως.

Λωτοφάγων, Κικόνων, σὺν Κυκλώπεσσιν, Ἰῶτα. L I B. IX.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκινόε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστί, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν·
Οὐ γάρ πού τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
Ἢ ὅταν δὴ φρεσὶν ἦσι κατὰ δῆμον ἅπαντα,
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,

HUnc excipiens alloquutus est versutus Ulysses,
"Alcinoë imperator, omnium eminentissime populorum,
"Certe hoc jucundum est, audire cantorem
"Talem, qualis hic est diis assimilis voce:
"Non enim ego quippiam puto tandem elegantius esse,
"Quàm quoties lætitia quidem detineat populum universum,
"Convivantesque per domum audiant cantorem,

Σχολια.

5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημί.] Ταῦτα ἁρμοζόμενος τῷ καιρῷ λέγει, ὡς ὃ πάντας ἡδέως ζῆν τέλος εἰρηκὼς τῷ ἡδεῖ, ἁπλῶς συμποσίῳ τινός.

6. Εὐφροσύνη.] Θυμηδία.

7. Ἀκουάζωνται.] Ἀκροῶνται. Ἔνιοι, ἀκουάζονται.

Notæ.

V. 3. Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν) Felicitatem Populi sub benigno & pacifico Rege degentis depingit. Cui simile locus, 1 *Reg.* c. 4. v. 20. *Juda* & *Israel* plurimi erant, *&c.* Comedentes & Bibentes & Lætantes, *viz.* sub *Solomone* Rege. Qui & *Ecclesiastæ* c. 5. v. 18. Est hoc Bonum & Pulcrum, ut quis Comedat & Bibat & fruatur lætitiâ. Huc refer *Br. Schol.* item *Senecæ* Epist. 88. ubi de *Homero*; *Angel. Politian.* fol. 485. Edit. *Basil.* & *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. 18.

5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ) D. *Basil.* ὡς τὰς νίκας, Οὐ τοίνυν ἐπαινεσόμεθα τὰς πανηγύρεις, — ἐν ὅσῳ τερπνὸν τὸ πλησιάσαι καὶ φιλίας ἀνεμίνασε τῷ εὐδαιμονίαν ὁρίζοντι.

6. Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ) *Eratosthenes* apud *Athenæum*, pro καθ' δῆμον ἅπαντα, legendum voluit, κακότητος ἀπούσης, quam Emendationem rectè rejicit *Athenæus*, & *Casaubonus* ad *Athen.* l. 1. c. XIV. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.

Notæ in Scholia.

V. 7. Ἔνιοι, ἀκουάζονται) In *Aldinâ* desunt.

Variæ Lectiones.

V. 5. Αὐδήν) γρ. αὐδῇ, *Strabo*, fol. 959.

6. Ἔχῃ) γρ. ἔχει, *H. Steph.* *Ibid.* Κατὰ δῆμον ἅπαντα) γρ. κακότητι ἀπούσης, vid. N. in *Textum.*

7. Ἀκουάζωνται) γρ. ἀκουάζονται, *H. Steph.*

Ἥμῳοι

Ἥμθοι ἑξείης· ὣδε δ' ἢ πλήθωσι τράπεζαι
Σίτου καὶ κρειῶν· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
Οἰνοχόος φορέηται καὶ ἐγχείη δεπάεσσιν·
Τῦτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπερχάπτελο γονόεντα
Εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος γοναχίζω.
Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
Κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ ὐρανίωνες.
Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
Εἴδῆτ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγὼν αἶσὰ νηλεὲς ἦμαρ,
Ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων·
Εἰμὶ Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μου κλέος ὐρανὸν ἵκει.
Ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀειπρεπές· ἀμφὶ δ' ἤπησι
Πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσι,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
Αὐτὴ δ' χθαμαλὴ παρυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
Πρὸς ζόφον· αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
Τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· ὔπ' ἔγωγε

" Sedentes ordine; juxta itidem impleantur mensæ
" Pane & carnibus; vinumque ex cratere hauriens
" Pincerna adstrat & infundat poculis:
" Hoc quiddam mihi pulcherrimum in mente videtur esse.
" Tibi verò animus meos dolores cupit lacrymosos
" Inquirere; ut adhuc magis lugens ingemiscam.
" Quid primum, quid deinde, quid ultimum narrabo?
" Dolores quandoquidem mihi plures dederunt Dii cœlestes.
" Nunc verò nomen primùm dicam; ut & vos
" Sciatis; egoque, postquam effugi sævum fatum,
" Vobis hospes sim, etiam longè domum habitans:
" Sum Ulysses Laertiades, qui omnibus dolis
" Hominibus curæ sum, & mea gloria cœlum attigit:
" Habito autem Ithacam clarissimam: in ipsa verò mons est
" Neritus, multis arboribus clarus: circumque insulæ
" Plures inhabitantur valde prope invicem,
" Dulichiumque, Sameque, & nemorosa Zacynthus:
" Ipsa autem terræ-continenti-finitima supereminens in mari jacet
" Ad Occasum, illæ verò seorsum ad auroram solemque
" Aspera, sed bona juvenum altrix. Nihil ego

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Πλήθωσι.] Πεπλήρωνται.
9. Ἀφύσσων.] * Ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν.
10. Ἐγχείη.] Ἔγχυτη.
11. Εἴδεται.] Φαίνεται, δοκεῖ.
12. Ἐπιτρέπεις.] Παραδυμεῖ.
14. Ὑστάτιον.] Ἔσχατον.
20. Μέλω.] Ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.
21. Ναιετάω.] Οἰκῶ. Εὐδείελον.] Πρὸς δύσιν τῶν ἄλλων κειμένην. * Εὐδείελον.] Ἤτοι ἐπιφανῆ, εὖ σκοπὸς τῶν δείλῃ κειμένων· εἰ δὲ σημαίνῃ τῶν ἀκρωτηρίων, ἀκατάληπτον· ἀνάγκη· ἔλη γάρ ἐστιν ἡ δὲ ἠλὶς αὐγὴ, ὅτι καὶ τὸ εἰληθερεῖν, τὸ ἡλίῳ χρῆσθαι.
22. Νήριτον.] Ὄρος Ἰθάκης. Εἰνοσίφυλλον.] Κινησίφυλλον. Ἔνοσις γὰρ, ἡ κίνησις.
24. Δουλίχιον.] Μία τῶν Ἐχινάδων. Ὑλήεσσα.] Ὑλώδης, σύμφυτος.
25. Χθαμαλὴ.] Ταπεινὴ, κοίλη τὴν θέσιν· πῶς δὲ παρυπερτάτη; ἢ τῇ δέξῃ, ἢ πρώτη τῶν ἄλλων, ὡς πρὸς δύσιν. Παρυπερτάτη.] Ὑπερκειμένη.
26. Ζόφον.] Νῦν, δύσιν. Ἠῶ.] Νῦν, τὴν ἀνατολήν.
27. Κουροτρόφος.] Νεωτέρων τροφός.

NOTÆ.

25. Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ παρυπερτάτη) *Strabo*, fol. 454. Καὶ τοῦτο δὲ δεκτέον ὑπεναντίωσίν τινα δηλοῦν· Χθαμαλὴ μὲν γὰρ, ἡ ταπεινὴ καὶ χαμαλὴ· παρυπερτάτη δὲ, ἡ ὑψηλὴ, κλ. Ἐξηγεῖται δὲ ὁ κακῶς, ὅτι μὲν χθαμαλὴν λέγων ταπεινὴν σύκ οἶδε, ἀλλὰ προσχαμαιζον τῇ ἠπείρῳ, ἰγγυτάτω ὄσαν αὐτῆς· ὅτε παρυπερτάτην, ὑψηλοτάτην, ἀλλὰ παρυποτάτην πρὸς ζόφον· οἷον ὑπὸρ πάσας ἐγγύτατα, πεφαμμένην πρὸς ἑσπέραν, κλ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Ἀρυόμενος) Ità pro ἀρύσσων.
21. * Εὐδείελον &c. ad finem, ex *Alcyssi* MSto.
25. Χθαμαλὴ) Ad hujus *Scholii* explicationem: facit locus *Strabonis*, quem vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

9. Δ' ἐκ κρητῆρος] γρ. ὃ κρητῆρος. *Max. Tyr.* §. 37. fol. 696. malè, ut ex *Homero*, *Odyss.* δ'. v. 605.
10. Φορέηται] γρ. πορχέηται, *Max. Tyr.* ibid. at sequens vox ἐγχείη refutat hanc *Lectionem*.
22. Νήριτον) γρ. Νήρικον, ut α'. v. 376. Vid. *Eustath.* in illud *Dionys. Periegn.* v. 495. Τῇδ' ὑπὸ Νηρικίης Ἰθάκης ἴδος ἐσάρικε.
19. Εἶμι') γρ. εἰμὶ, pro εἰμί.
21. Εὐδείλου) γρ. ἱππήλατον, *Xylander* in *Strabon.*

Ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
Ἣ μέν μ' αὐτόθι ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ὡς δ' αὖτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
Ὡς γὰρ γλύκιον ἧς πατρίδος γαῖάν τε τοκήων
Γίνεθ', εἰ καί τις ἀπ' οἴκου πίονα οἶκον
Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίῃ ἀπάνευθε τοκήων.
Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
Ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
Ἰλιόθεν μὲ φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ· ἔνθάδ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς.
Ἐκ πόλιος δ' ἁλόχους τε κτήματα πολλὰ λαβόντες
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης·
Ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διερὴν ἐπὶ φυγέμεν ἠμέας
Ἠνώγεα· τοὶ δ' μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
Ἐνθάδε πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δ' ἔπλα
Ἔσφαζον παρὰ θῖνα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.

" Suâ terrâque solum dulcius aliud videre.
" Certe quidem me illic detinuit Calypso, diva dearum,
" In specubus cavis, cupida maritum esse:
" Consimiliter Circe detinuit domi suæ
" Ææa, dolosa, cupiens maritum esse:
" sed meum nunquam animum intra præcordia persuaserant.
" Adeò nihil dulcius suâ patriâ neque parentibus
" Est, etiamsi & quis longè procul divitem domum
" Terrâ in alienâ habitet seorsum à parentibus.
" Agè verò tibi & reditum meum lacrymosum dicam,
" Quem mihi Jupiter immisit à Trojâ profecto.
" Ab Ilio me ferens ventus Ciconibus appulit
" Ad Ismarum; ibi ego urbem depopulatus sum, occidique ipsos *incolas*.
" Ex urbe verò uxoribus & bonis multis acceptis
" *Eo* divisimus, ut non aliquis mihi privatus abierit suâ parte:
" Tum verò quidem ego celeri pede fugere nos
" Jussi: hi verò valdè stulti non perebant.
" Hic multum quidem vini bibitum est, multas item oves
" Macta bant ad littus, & flexipedes nigros boves.

ΣΧΟΛΙΑ.

31. Καπερήνευ.] Καπῖχεν.

32. Αἰαίη.] Ἐξ Αἰαίας νήσου τῆ Τυρρηνίας, ἣ Κολχικῆς. Αἶα γάρ, ἡ πόλις τῆ Κολχίδος. * Νῦν δὲ Αἰαίη ἐστὶν ἡ τῆ Κίρκης νῆσος, ἡ πλησίον δέ ἄδυτόν ἐστι, ἀπὸ τῶν πραγμάτων τῶν ἐν αὐτῇ, παρὰ τὸ αἰὲν αὐ ἡμῖν ἱκνεῖσθαι ἐπίρρημα. Λιλαιομένη] Ἐπιθυμοῦσα.

34. Γλύκιον] Γλυκύτερον, ἡδύτερον.

36. Ἀλλοδαπῇ] Ἀλλοφύλῳ, ξένῃ. Ναίῃ.] Οἰκεῖ.

37. Πολυκηδέα.] Πολλῶν κακῶν πλήρη. Ἐνίσπω.] Ἐρῶ, λέξω.

38. Ἐφέηκε.] Ἐπέπεμψε. Ἰόντι.] Ἐπανιόντι.

40. Ἰσμάρῳ.] Ἴσμαρος πόλις τῆ Κικονίας, ἥτις νῦν * Μαρώνεια λέγεται. Πόλιν ἔπραθον.] Ἐπὶ οἱ Κίκονες τῷ Πελάσῳ συμμαχήσαντι, Καύκωνι ὑγιόντες Μίντῃ.

42. Δασσάμεθα.] Ἐμεριζόμεθα. Ἀτεμβόμενος.] Σπερισκόμενος. Κίοι.] Ἀπέλθοι. Ἴσης.] Ἰσότιμος.

43. Διερὴν ποδί.] Μεθοφελικῶς, τῇ ταχεῖ· οἱ δὲ διερὴν, τὴν ἐξεῖ, ἐκ ταχεῖ· οἱ δέ, τὴν ζῶσαν, ἐπεὶ ξηρὰ οἱ λάσιοι ἰχθύες. ἐκ γὰρ ὑγρᾶς, * διερὰς βορᾶς, φασὶν· οἱ δέ, τῇ κούφῃ· οἱ δέ, τὴν διερὰν ἀπὸ τῆ θαλάσσης, περὶ ξηρασθῆναι τλῶ ἀπὸ τῆ βάσεως ὑγρασίαν· λέγει δὲ τὴν ἰδρῶτα.

44. Ἠνώγεα.] Ἐκέλευον.

* Odyss. ζ'. v. 201.

NOTÆ IN SCHOLIA.

32. Αἰαίη) In hoc *Scholio*, pro * Αἰαία, lego, * Αἶα γὰρ ἡ πόλις τῆ Κολχίδος, ex *Stephano*, καὶ πόλεων & *Eustath.* fol. 333. lin. 36. ut ostendo in Not. ad *Scholia*, *Iliad.* β'. v. 856. * Νῦν δὲ Αἰαίη κλ. ex *Aloysii* MS.

40. Ἰσμάρῳ) * Μαρώνεια scribo, pro * Μαραθών. Ità *Eustath.* fol. 335. lin. 19. Ἡ δὲ ῥηθεῖσα Ἴσμαρος ἡ, καὶ Ἰσμάρα ὕστερον, Κικόνων φασὶ πόλις, ἐγγὺς Μαρωνείας. *Steph.* καὶ πόλεων, v. Ἰσμαρος, & Μαρώνεια. Nomen post habuit à *Marone*, *Evanthis* filio, qui erat *Bacchi*, vid. infrà, *Br. Schol.* ad v. 197. Vid. *Suidam*, v. Ἰσμαρικὸς οἶνος.

VARIÆ LECTIONES.

34. Γλυκίον ἧς πατρίδος) γρ. γλυκίον γ' ἧς πατρίδος, & γλυκίον γῆς πατρίδος, *Anthology.* fol. 88.

36. Ναίῃ) γρ. ναίῃ, *Eustath.* fol. 333. lin. 44. nec vidit *H. Steph.*

40. Ἐγὼ) γρ. ἐγὼν, at non benè, ante *Consonam.*

Τόρρα

Τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
Οἵ σφισι γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους,
Ἠπειρον ναίοντες, ἅτε ξαμένοισι μὲν ἀφ' ἵπποιν
Ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
Ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα, καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,
Ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
Ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποτὶ νῆας ἐλαστοῦ·
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας·
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιῶν·
Ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἑταῖροι
Ὤλοντ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε, μόρον τε.
Ἔνθεν δὴ πρόσσω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ὅτι θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Οὐδ' ἄρα μοὶ πρόσσω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,

" Interea verò digressi Cicones Ciconibus acclamabant,
" Qui ipsis vicini erant simul plures & meliores,
" Continentem habitantes, doctique quidem ab equis
" Hominibus pugnare, & cum opus esset peditem pugnare.
" Venerunt continuò, quot folia & flores sunt vere,
" Matutini: tunc sanè malum Jovis fatum affuit
" Nobis infelicibus; ut dolores multos pateremur.
" Sistentes etenim gradum pugnabant pugnâ ad naves veloces;
" Feriebantque invicem æreis hastis.
" Quamdiù quidem mane erat & augebatur sacra dies,
" Tam diù defendentes sustinebamus, plures licet essent:
" Quandò verò sol ibat ad vesperam,
" Et tum jam Cicones invaluerunt domando Græcos.
" Sex igitur à singulis navibus benè ocreati socii
" Perierunt: alii effugerunt mortemque, fatumque:
" Illinc verò ulteriùs navigavimus tristes corde,
" Læti ex morte evitatâ, charis amissis sociis.
" Neque certè mihi ulteriùs naves procedebant utrinque agitatæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

47. Οἰχόμενοι.] Ἀπιόντες. Γειτονεῦσιν.] Ἐκάλουν, ἐβόων.
49. Ναίοντες.] Οἰκοῦντες.
51. Ὤρη.] Τῇ δ' ἴσῃ καιρῷ.
52. Ἠέριοι.] Ὀρθρινοί.
53. Αἰνομόροισι.] Κακομόροις.
57. Ἀλεξόμενοι.] Ἀμυνόμενοι, ἢ σωπαίνοντες.
58. Βάλλον.] Τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ βάις ἀπαλύουσιν ἢ ἔρχου.
59. Κλῖναν.] Ἐξέκλινεν, ἔτρεψεν. Δαμασάντες.] Ἀνελόντες.
61. Ὤλοντο.] Ἀπώλοντο.
62. Πρόσσω.] Εἰς τὸμπροσθεν. Ἀκαχήμενοι.] Λυπούμενοι.
63. Ἄσμενοι.] Εὐχαῖοι. Ὀλέσαντες.] Ἀπολέσαντες.

NOTÆ.

58. *Μετενίσεσθε*) *Eustath.* fol. 335. lin. 47. Τὸ δὲ μετενείσεσθε. ἀντὶ τοῦ ἐπετρύθη. μετήλθε, διὰ διφθόγγου γράφουσιν οἱ Παλαιοί· ὡς λαὸς δὲ νέος, νείου. νείσου· οὕτω καὶ κεῖμαι, κείσω· καὶ χεῖμα, χείσω, τὸ χωρῶ· ἐξ οὗ καὶ χεῖται· ὡς τὸ, Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὁδὸ χεῖται, ὅ ἐστι χωρεῖται· οἱ δὲ ὕστερον, ἐν τοῖς ἐγράφουσιν, ὡς λαὸς δὲ νῦν, λοιπὸν, μετ' ἐνὸς σ'. ὡς καὶ ἤθελον αὐτοὶ ἐκ ἐπόμενοι τοῖς Παλαιοῖς.

60. Ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς) Paulò infrà apparebit, *Ulyssis* Naves Duodecim fuisse, v. 159. Νῆες μοὶ μετὰ ἕπτὰ δυώδεκα. Periêre itaque omninò 72 Socii in hâc ad *Ismarum* pugnâ. Neque se cruciet Lector, neque Poetam inquiet, quod Navium numerum hìc non ponat; ut sociorum occisorum Numerus apertiùs innotescat. Sciendum enim, illum in *Navium Catalogo* poni; ut *Il.* β'. v. 636. Τῶν αὖ Ὀδυσσεὺς ἦρχε— πρὸ δ' ἄρα νῆας ἔστησε δυώδεκα. Ille autem locus omnino debet hunc præcedere. Huc refer illud *Senecæ*, De Vitæ brevitate, c. XII. *Græcorum* iste morbus fuit, Quærere, quem numerum Remigum *Ulysses* habuisset; priorne scripta esset *Ilias*, an *Odyssea*? Prætereà, an ejusdem esset Auctoris. *Eustath.* fol. 334. lin. 50. Ἐνταῦθα δὲ ἐπιφύεται Ζωίλος ὁ Ὁμηρομάστιξ, λέγων, Ἀπιθάνως ἴσως ἀφ' ἑκάστης ἀπολέσθαι νηὸς, καθάπερ ἐξ ἐπιτάγματος· οἱ γὰρ λοιποὶ, Ἀνταλέγουσιν αὐτῷ πιθανῶς ὅτι δὲ ἀπωλέσθησαν τῶν ἀπολωλότων ταῖς ὅλαις ναυσὶ καὶ λαὸς δὲ σχεδὸν ἀπολωλεκότων μιᾷ ἑκάστῃ ἀνὰ ἑξ ἀνδρῶν.

VARIÆ LECTIONES.

51. Ὤρη) γρ. ἥρῳ, *Eustath.* fol. 334. lin. 42. & *H. Steph.*
57. Ἀλεξόμενοι) γρ. ἀλεξόμενοι, *Br. Schol.*
58. Μετενίσεσθε) γρ. μετενίσεσθε, vid. Not. in *Textum.*

Πεὶν

Πρίν πινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τεὶς ἕκαστον ἀῦσαι,
Οἳ θάνον ὑπ πεδίῳ Κικόνων ὕπο δηιωθέντες.
Νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον βορέῃ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δ' νεφέεσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμῶς ἠδὲ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ὀπικάρσιαι, ἱστία δὲ σφιν
Τειχθά τε ἠ τετραχθὰ διέχισεν ἰς ἀνέμοιο.
Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν δείσαντες ὄλεθρον,
Αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προφερύσαμεν ἠπειρόνδε.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
Κείμεθ', ὁμῶς καμάτῳ τε, ἠδ' ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Ἱστοὺς στησάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λευκὰ ἐρύσαντες
Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,

" Priusquam horum miserorum sociorum ter unumquemque vocassem,
" Qui perierunt in campo à Ciconibus trucidati.
" Navibus autem immisit ventum Boream nubicogus Jupiter
" Cum procellâ ingenti, nubibus verò cooperuit
" Terram simul & pontum, ruitque è cœlo nox.
" Hæ quidem deinde ferebantur obliquæ; at vela ipsis
" In tres quatuorque partes discidit vis venti.
" Et hæc quidem ad naves recondimus timentes interitum:
" Ipsas verò magnâ festinatione subduximus ad continentem.
" Hic duas noctes & duos dies continenter semper
" Jacebamus, simulque labore & doloribus animum macerantes:
" Sed quando jam tertium diem pulchricoma perfecit aurora,
" Malis erectis, velisque albis explicatis
" Sedimus: illas ventusque gubernatoresque dirigebant.
" Et illæsus fortassis pervenissem in patriam terram,

ΣΧΟΛΙΑ.

65. Τεὶς ἕκαστον ἀῦσαι.] Ἀρχαῖον ἦθος τὸ ἐπὶ ξένης ἀπολυμένων τὰς ψυχὰς ἀναγκαίως τελέτων τὰς προσηκούσας. * ἐπὰν ἀπίωσιν εἰκὸς δὲ * εἴ τις ἔτι ἀπολείποιτο ἐν τῷ πεδίῳ, ὡς σήθοι.

66. Δηιωθέντες.] Ἀναιρεθέντες.

68. Λαίλαπι.] Τῷ μετ' ἀνέμων ὄμβρῳ.

70. Ἐπικάρσιαι.] Πλάγιαι.

71. Ἰς ἀνέμοιο.] Ἀνεμοφθ.

72. Κάθημεν.] Κατεθήκαμεν.

73. Ἐσσυμένως.] Προθύμως. Προφερύσαμεν.] Προκαθειλκύσαμεν.

74. Ἤματα.] Ἡμέρας. Συνεχὲς.] Συνεχῶς.

75. Θυμὸν ἔδοντες.] Τὴν ψυχὴν ἀθλίους, ἀντὶ τοῦ καταθλιβόμενοι.

76. Τέλεσε.] Ἐπλήρωσεν, ἐπλήρωσεν.

77. Ἐρύσαντες.] Ἀνελκύσαντες.

78. Ἥμεθα.] Ἐκαθήμεθα. Ἴθυνον.] Ἐπ' εὐθείας ἔφερον.

79. Ἀσκηθὴς.] Ὑγιὴς ἐξ ἐπιμελείας.

NOTÆ.

65. Τεὶς ἕκαστον ἀῦσαι) Vid. *Joh. Meursii* Spicilegium ad *Theocrit.* Idyll. 13. v. 58. Τεὶς μὲ Ὕλαν ἀῦσεν. *Joh. Tzetzes*, Chiliad. v. §. 14. Περὶ ἔθους παλαιοῦ, Τὸ καλεῖν ἐξονομακλήδην τρισσῶς τὸν ἐπὶ ξένης θανόντα τὸν ἔτι ψυχόπαις, κλ. Vid. *Eustath.* fol. 335. lin. 4. Ἔνθ' εἰ' ἦν, τὰς τῶν ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων ψυχὰς, κλ. Huc refer Notas in locum ad *Ogilbæi Homer.* fol. 115.

66. Δηιωθέντες) Ità quidem scribendum, incontractim, verùm legendum, quasi δηιαθέντες scriberetur.

72. Κάθημεν) Pro κατέθημεν, ut καθημένη *Hesiodo*, & κάθητο & καθῆσαι *Homero*. In *Scansione* tamen hîc ἀπλοῦτως legendum, quasi καθῆμεν scriberetur; certè τὸ α', ante τ' & θ', omnino corripiendum. In Hymno *Apollinis*, v. 487. καθῆτο, & v. 503. καθῆσαι, pro κάθητο & κάθησαι, scribuntur; quidni & hic?

73. Προφερύσαμεν) *Aristarchus* hoc in loco προερίσσομεν legit, probabiliter, ut *Eustath.* fol. 336. lin. 20. quare inter *Varias Lectiones* saltem pono; quanquam *Henr. Stephan.* nec hoc vidit. Quin eadem Vox occurrit, *Odyss. ν'.* v. 279. Σπευδῇ δ' ἰς λιμένα προερίσσομεν. Et sanè προερέω propriè dicitur, quando Navem ex Portu in altum protrahunt, προερίσσω, quandò ex Alto in Portum remigando reducunt.

74. Συνεχὲς) *Eustath.* fol. 336. lin. 22. Καὶ ὅρα εἰ τετυς τὸ συνεχὲς ἐκτείνει τῷ καταρχᾶσαν προθῆται ἀσυνήθως· εἰσὶ γὰρ ἱστόμηποί τινες, ὡσαῦτῳ ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν, ἤτοι ἐκπαῦσε διπλῶσαι τὸ ἀμφίβολον, ἀλλὰ διάπλεον. Vid. quæ Nos ad *Iliad. μ'.* v. 26.

NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Τεὶς ἕκαστον) In hoc *Scholio*, pro ἐπ' ἂν ἐπίασιν, lego * ἐπὰν ἀπίωσιν & voces * εἴ τις addo.

VARIÆ LECTIONES.

72. Κάθημεν) γρ. κάτθημεν, vid. Not. in *Textum.*

73. Προφερύσαμεν) γρ. προερίσσομεν, vid. Not. in *Textum.*

74. Συνεχὲς) γρ. συνεχὲς, vid. Not. in *Textum.*

Ἀλλὰ

80 Ἀλλά με κῦμα, ῥόος τε, περιγάμπτους Μάλεαν,
Καὶ βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δ' Κυθήρων.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
Γαίης Λωτοφάγων, οἵτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
85 Ἐνθάδ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
Αἶψα δ' δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ', ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
Ἄνδρε δύω κέρσας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας,
90 Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Οἳδ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδοντ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
Ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
Τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπόν,
95 Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι.
Ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
Νηυσὶ δ' ἔνι γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἑοῦσας.
100 Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους

" Sed me unda, æstusque, circumfle-
" ctentem Maleam,
" Et boreas abjecit, & excidere fecit
" Cytheris.
" Hinc novem diebus ferebar adversis
" ventis
" Pontum per piscosum: cæterum de-
" cimo die conscendimus
" Terram Lotophagorum, qui flori-
" dum cibum edunt.
" Hic littus conscendimus, & hausi-
" mus aquam;
" Statimque prandium ceperunt celeres
" apud naves socii.
" Porro postquam cibum comedimus,
" & potum,
" Certè tum ego socios præmittebam,
" ut eundo percontarentur,
" Viros duobus selectis, tertium præ-
" conem simul adjungens,
" Quinam viri essent in terrâ cibum
" sumentes.
" Hi statim digressi venerunt ad vi-
" ros Lotophagos.
" Neque sanè Lotophagi parabant so-
" ciis mali quippiam
" Nostris, sed ipsis præbuerunt lotum
" gustare.
" Horum quicunque loti comedisset
" dulcissimum fructum,
" Non jam renunciare rursum voluit,
" neque redire;
" Sed illic volebant cum viris Loto-
" phagis
" Lotum edendo manere, reditûsque
" oblivisci.
" Hos quidem ego ad naves ducens
" flentes necessitate,
" Navibus in cavis sub transtra ligavi
" attractos.
" Cæterùm alios jussi percharos so-
" cios

ΣΧΟΛΙΑ.

80. Ῥόος.] Ῥῦς, ῥεῦθος. Περιγαμπτους.] Περικαμπτους. Μάλεαν.] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς *λίαν ἐπικίνδυνον· ὅθεν ἡ παροιμία, Μαλέαν ἢ κάμψας, ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε.

81. Ἀπέωσεν.] Ἀπωθήσαθ. Παρέπλαγξεν.] Ἀπεπλάνησεν. Κυθήρων.] Κύθηρα, νῆσος τῆς Λακωνικῆς.

82. Ὀλοοῖς.] Ὀλεθρίοις.

84. Ἄνθινον εἶδαρ.] Τὸν λωτὸν, ἢ τροφὴν ἐξ ἀνθῶν.

85. Ἐβημεν.] Ἐβαμεν, ἐξέλθομεν. Ἀφυσσάμεθ.] Ἠντλήσαμεν.

87. Ἐπασσάμεθ.] Ἐγευσάμεθα, *ἐφάγομεν. Ποτῆτος.] Ποτοῦ.

88. Περῆν.] Περάπεμπον. Πεύθεσθαι.] Πυθέσθαι, μαθεῖν.

89. Τρίτατον κήρυκα.] Ἵνα μὴ σύσπειρα ἐργάται εἶεν. Ἀπὸ τοῦ κήρυκος. Ὀπάσσας.] Παραχών.

90. Εἶεν.] Ὑπάρχοιεν.

91. Οἰχόμενοι.] Παραδόμενοι. Μίγεν.] Ἐμίχθησαν.

92. Μήδοντο.] Ἐβουλεύοντο.

97. Ἐρεπτόμενοι.] Ἐσθίοντες.

99. Ὑπὸ ζυγά.] Ὑπὸ τὰς καθέδρας. Ἑούσας.] Ἑλκούσας.

NOTÆ.

88. Περῆν) De hâc voce, vid. suprà, ad ε'. v. 478. & infrà, ad κ'. v. 100.

93. Λωτοῖο πάσασθαι) De *Loto* multa *Eustath.* fol. 337. lin. 17. Vid. & *Br. Schol.* ad δ'. v. 603. & *Athenæ.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

80. *Λίαν ἐπικίνδυνον) Hæc addo, ex Vett. Notis.

87. *Ἠθίομεν) Hanc vocem addo; quòd sola illa hoc in loco sit exegetica. *Hesych.* Πάσασθαι) ἐδεῖν. Infrà, v. 93. λωτοῖο πάσασθαι, mox, v. 94. καρπὸν λωτοῖο φάγοι. & v. 102. λωτοῖο φαγών.

VARIÆ LECTIONES.

88. Περῆν) γρ. περῶν, vid. Not. ad *Textum*.

Σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
Μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν, νόστοιο λάθηται.
Οἱ δ' αἶψ' εἰσέβαινον, ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς·
Ἔνθεν ἦ περτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
Ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
Οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν·
Ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
Πυροὶ καὶ κριθαὶ, ἠδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
Οἶνον ἐριτάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες·
Ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δ' ἕκαστος
Παίδων ἠδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τεθάνυται

" Festinantes naves conscendere celeres,
" Nè fortassis quis lotum comedens redirùs oblivisceretur.
" Illi igitur statim ingressi sunt & per transtra sederunt:
" Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
" Atque istinc ulteriùs navigavimus tristes corde.
" Cyclopum autem ad terram immanium, solitariorum,
" Venimus, qui fane dis freti immortalibus
" Neque plantant manibus plantam, neque arant:
" Sed hæc inseminata & inarata omnia proveniunt,
" Triticum & hordeum, atque vites, quæ quidem ferunt
" Vinum, ex magnis uvis, & ipsis Jovis imber incrementum dat:
" Illis verò neque concliones consiliariæ sunt, neque jura;
" Sed ipsi celsorum montium inhabitant cacumina,
" In speluncis cavis; jus autem dat unusquisque
" Liberis atque uxoribus: neque se invicem curant.
" Insula deinde brevis è portu obtenditur

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν.] Δίκαιοι ἔτι πλὴν Πολυφήμου· ὄθεν τὸ μὴ ὑπερφιάλων, νῦν μιαιλάων· τὸ δὲ ἀθεμίστων, μὴ ἐχόντων ἴδια νόμιμα, ἀφ' ὧν θεμιστεύει ἕκαστος Παίδων ἠδ' ἀλόχων. πῶς δὲ ἠδίκουν τὰς Φαίακας καὶ ἐλύπουν; ἀφ' ὧν ἀνόμιστοι τῇ πολιτείᾳ. * Ἀθεμίστων.] Ἀκριτοπήτων.

108. Ἀρόωσιν.] Ἀροτριῶσιν.

109. Ἀνήροτα.] Ἀναροτίαστα.

111. Ἐριτάφυλον.] Ἐκ πλείω καρπῶν τὴν σταφυλὴν γινόμενον.

112. Βουληφόροι.] Εἰς ἃς αἱ βουλαὶ ἀναφέρονται, ἵνα ἐπιπλεοσθῶσιν. Θέμιστες.] Κοινὰ νόμιμα.

113. Κάρηνα.] Ἀκρωρείας.

114. Θεμιστεύει.] Ἄρχει, δικάζει.

116. Λάχεια.] Εὔγεως, ἢ εὔσκαφος, λαχαίνειν καὶ σκάπτειν δυναμένη· οἰκονομικῶς δὲ εἰς πάντα νῦν παρὰ κατηχήσεως, ἵνα μὴ ἁπλῶς πάντες. Παρὲκ λιμένος.] Ἔξω δὲ λιμένος. Τεθάνυται.] Ἐκτέταται, διήκει.

NOTÆ.

108. Ἀρόωσιν) Hic *Grammatici* cæspitant, & *Eustath.* fol. 340. lin. 27. Τὸ δὲ ἀρόωσιν, ἔοικε δευτέρας εἶναι συζυγίας τῶν ἀθεματωμένων· ἢν δ' ἂν καθαρῶς τρέπῃς. εἴπερ ἐγράφετο ἀρόουσι, vix satis attente; quandoquidem Poetæ *Tertiam* Conjugationem *Contractorum* nonnunquam, ut *Secundam* formant, & *Secundam* haud rarò, ut *Tertiam*. Quævis item Verba Contracta, cujuscumque Conjugationis, si ο' præferant πρ.—ῶσι, per όωσι Poetæ efferunt, Κομόω, pro κομάω, & proinde κομόωσι; nam à quolibet Verbo, in όω, faciunt όωσιν, ut hoc in loco ἀρόωσιν. Quam Lectionem, præter *Eustathium*, confirmat *Hesychius*, Ἀρίωσις) Ἀροτριῶσις. Corrige & lege, Ἀρόωσιν) Ἀροτριῶσιν, Ipsa *Brevium Scholiorum* verba. Sic φυσιάωσιν, pro φυσιῶσιν, *Homerus*, & φυσιόωμεν, pro φυσιῶμεν, *Greg. Nazianz.*

111. Ἄσπαρτα) Τὸ δὲ, ἄσπαρτα ὑπτιάνως τῶν λήγουσιν, inquit *Eustath.* fol. 340. lin. 28.

116. Νῆσος ἔπειτα λάχεια) Puto legi debere, Νῆσος ἔπειτ' ἐλάχεια. *Eustath.* fol. 341. lin. 25. Τινὲς μέν τι τὸ Λάχεια, ὅτερμα τῆς νήσου ὑπάρξειεν, ὡς γνωσθὲν ἀφ' Κίρκης τῇ Ὀδυσσεῖ ἐξ ἐρωτήσεως· ἕτεροι δὲ λάχειαν, τὴν εὔγεων φασὶ καὶ ἐπιτηδείαν λαχαίνειν, ἤτοι σκάπτειν· ὅθεν καὶ τὸ λάχανον· καίτοι δὲ μὴ ταῦτα ἡ λέξις, Ἀκτή τε λάχεια· εἰ δὲ γράφοι τις τετραυλιζόντως ἐλάχεια, εἴη ἂν ὥσπερ λιγύς, λίγεια, ὅτου καὶ ἐλαχὺς,

NOTÆ IN SCHOLIA.

106. *Ἀθεμίστων) Hæc addo, ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

114. Παίδων ἠδ' ἀλόχων) χρ. παίδων ἠδ' ἀλόχῳ, *Aristot.* Moral. l. x. & alii, non malè; ut θεμιστεύῃ, &c. alias tamen, id. *Aristot.* ἀλόχων.

116. Νῆσος ἔπειτ' ἐλάχεια) χρ. νῆσος ἔπειτα λάχεια, vid. Not. in *Textum*.

Γαίης

Γαίης Κυκλώπων, ὕτε χερδὸν, ὑτ' ἀποτηλοῦ,
Ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
Ἄγελαι· ὑ μὴν γὴ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵτε καθ' ὕλιν
Ἄλγεα πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
Οὔτ' ἄρα ποίμνησιν κατοίκεται, ὑτ' ἀρότοισιν,
Ἀλλ' ἥγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα,
Ἀνδρῶν χηθεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
Οὐ γὰρ Κυκλώπεσι νέες πάρα μιλτοπάρηοι,
Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν
Νῆας εὐσταθέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
Ἅτε ἔπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν,
Οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο.
Οὐ μὴν γάρ κε κακὴ γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
Ὑδρηλοί, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.

" Terræ Cyclopum, non prope, neque remota,
" Sylvosa: in eâ verò capræ innumeræ nascuntur
" Sylvestres; neque enim frequentatio hominum prohibet:
" Neque ipsam investigant venatores, qui per sylvam
" Dolores patiuntur, juga montium lustrantes.
" Neque certè gregibus occupatur, neque arationibus,
" Sed ipsa inseminata & inarata diebus omnibus
" Viris caret; pascit verò balantes capras.
" Non enim Cyclopibus naves adsunt milto-piætæ,
" Neque viri præstò navium fabri, qui conficiant
" Naves transtratas, quæ utique perficerent singula,
" Ad urbes hominum euntes; veluti crebrò
" Viri ad se invicem mare transmittunt navibus,
" Qui utique ipsis & insulam bene-habitatam colerent.
" Nequaquam enim contemnenda; tulerit utique tempestiva omnia,
" Insunt enim prata maris cani ad littus
" Irrigua, mollia; inprimis enim perennes vites essent.

ΣΧΟΛΙΑ.

118. Ἀπειρέσιαι.] Ποικ. al.

119. Πάτος.] Ἀναστροφή. Ἀπερύκει.] Ἀπείργει. κωλύει.

120. Εἰσοιχνεῦσιν.] Εἰσπορεύονται, εἰσέρχονται.

121. Ἐφέποντες.] Ἐπιζητοῦντες.

122. Καταίσχουσι) Κατέχουσι. * Ἀρότοισιν.] Ἀροτριάσεσιν.

123. Ἀνήροτος.] Μὴ ἀροτριωμένη.

124. Χηρεύει.] * Σπανίζει, ἔρημός ἐστι. Μηκάδας.] Μηκωμένας, ἀπὸ τῆς φωνῆς. Μηκὰς γὰρ λέγεται ἡ τῶν αἰγῶν φωνή· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὰ μήκη κίεναι, * ἤγουν πορεύεσθαι.

125. Μιλτοπάρηοι.] Μίλτῳ τὰς παρειὰς κεχελιδωμένας, τυτέστι τὰς σχεδίας. Μίλτος ἡ, πηλὸς ῥυσιώδης.

126. Ἔνι.] Ἔνεισιν. Κάμοιεν.] Κατασκευάσειεν.

127. Τελέοιεν.] Προΐστοιεν, ὑπουργοῖεν.

128. Ἱκνεύμεναι.] Παραγινόμεναι.

130. Ἐκάμοντο.] Κατειργάσαντο, κατασκευάσαντο.

131. Ὥρια.] Τὰ εὐθὺς ἕκαστον καιρὸν ἐπιτήδεια· * τὰ καθ' καιρὸν ὥρια.

133. Ὑδρηλοί.] Καλύγροι. Μαλακοί.] Ἁπαλοί. Ἄφθιτοι.] Ἄφθαρτοι.

NOTÆ.

ἰλάχεια, ἰλαχίση. Auctor *Etymolog.* M. v. λαχαίνειν, adeundus, qui λάχεια vult legi, & πάρος, pro παρὲκ, scribit, per errorem. *Hesychius*, Ἐλάχεια, (ita lego pro ἰλαχία) μικρά· ἢ βαθύγειοι, καὶ εὔγειοι. Ubi ut ex priori interpretatione μικρά, *Lectionem* τῆ ἐλάχεια agnoscit, ità ex posteriori, λάχεια quoque. Quare Vetus error reputandus; licet rursus occurrat, *viz.* κ'. v. 509. Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια, & *Apollin. Hymn.* v. 197. Τῇσι μ' ὅτ' αἰχμὴ μεθαμώλιπ), ὅτε λάχεια. Ad priorem locum, *Scholia*, Λάχεια) ἰλαχίση. Ex altero loco sole clarius patet, ἰλάχεια legi oportere, αἰχμὴ enim & ἰλάχεια, τὰ, μεγάλη καὶ εἶδος ἀκμὴ, opponitur, ubi λάχεια, à λαχαίνω, locum nullum habet. Vid. *Kusteri Suidam*, v. Λάχεια.

126. Οἵ κε κάμοιεν) Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

122. * Ἀρότοισιν) Ità pro ἀρότροισιν, cum ἄροτος, sit ἄροσις, vel ἀροτρίασις. Hæc in *Schol.* v. 123. olim posita, ad suum locum nunc restituo.

124. * Σπανίζει) *Aloys.* MS. legit σπανίζει· * quod additur in fine, ex eodem MSto.

131. * Τὰ καθ' καιρὸν ὥρια, ex MS. *Aloys.*

VARIÆ LECTIONES.

126. Οἵ κε κάμοιεν) γρ. οἳ κεκάμοιεν, vid. in *Textum*, ad *Iliad.* η'. v. 5.

133. Μάλα κ') γρ. μαλ' ἂν, *Eustath.* fol. 341. lin. 17.

Ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κὲν βαθὺ λήϊον οἰὲν
Εἰς ὥρας ἀμέλξαι· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὕπ' ἤδας.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' ὦ χρεὼ πείσμαλός ἐστιν,
Οὔτ' εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
Ἀλλ' ὁπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
Θυμὸς ἐποτρύνῃ, ἢ ὁπιπνεύσωσιν ἄηται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
Κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
Νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προφαίνετ' ἰδέσθαι.
Ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ ἦεν, οὐδὲ σελήνη
Οὐρανόθεν προφαίνε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν.
Ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Οὔτ' ἂρ κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
Εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐυσταθέας ὑπερέλασαι.
Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, καθείλομεν ἱστία πάντα·
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βήμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Ἔνθα δ' ὑπεδείξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεύμεθα κατ' αὐτήν.
Ὦρσαν δὲ νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,

" In eâ quidem aratio facilis; valdè altam meſſem ſemper
" Suo tempore mererent: quandoquidem valdè pingue ſolum ſubeſt.
" In eâ portus opportunus, ut non opus funibus ſit,
" Neque anchoras ejicere, neque rudentes alligare,
" Sed qui appulerint manere aliquamdiu, uſquedum nautarum
" Animus voluerit & aſpirârint venti.
" Cæterùm ad initium portûs fluit limpida aqua,
" Fons ſub ſpecu: circumque alni naſcuntur.
" Huc appulimus, atque aliquis deus dux viæ fuit
" Noctem per obſcuram: non enim antea apparebat, ut videretur,
" Caligo enim circa naves denſa erat, neque luna
" E cœlo lucebat; obſcurata enim erat nubibus.
" Hinc nullus inſulam vidit oculis;
" Neque ſanè fluctus immenſos provolutos ad littus
" Vidimus, antequam naves bene-tabulatas applicâſſemus.
" Appulſis autem navibus collegimus vela omnia;
" Ipſi etiam egreſſi ſumus in littus maris,
" Inibique dormientes expectavimus auroram divinam.
" Quando igitur mane-genita apparuit roſeis-digitis aurora,
" Inſulam admirantes, ambulavimus per eam,
" Excitârunt verò Nymphæ, filiæ Jovis Ægidam-habentis.

Σχολια.

134. Ἄροσις.] Ἄρσις εἶπεν. Λείη.] Ὁμαλή. Λήϊον.] Σιτοφόρον πεδίον.
135. Ἀμέλξαι.] Θερίζειν. Πῖαρ.] Λιπαρὲς, εὔγειον. Οὐδας.] Τὸ ἔδαφος.
136. Εὔορμος.] Εὐσταλὴς. Πείσματος.] Ἀπογείου χωρίου, ᾧ πρόσεστι ἡ ναῦς.
137. Εὐνὰς.] Ἀγκύρας. Ἀνάψαι.] Προσδῆσαι.
138. Ὑπικέλσαντας.] Ὑποκέλσαντας τῇ γῇ, ὑποψαύσαντας.
139. Ἐποτρύνῃ.] Παροξύνῃ, παρορμᾷ. Ἄηται.] Οἱ ἄνεμοι.
140. Κρατὸς λιμένος.] Τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος.
143. Προφαίνετο.] Προφαίνετο.
144. Ἀὴρ.] Ἀχλὺς, ὁμίχλη. Βαθεῖ.] Σκοτεινή.
145. Προφαίνε.] Φαίνει, λάμπει.
146. Ἔδερκεν.] Εἶδεν, ἠθέασατο.
147. Περὶ χέρσον.] Πρὸς τὴν γῆν.
149. Κελσάσῃσι.] Ὑποκελσάσαις τῇ γῇ.
151. Ἀποβεβήκαμεν.] Ἐπὶ βορᾷ καὶ τροφῇ λαμβάνοντες.
153. Θαυμάζοντες.] Θεώμενοι. Ἐδινεύμεθα.] Περιερχόμεθα, ἀναστρεφόμεθα.
154. Ὦρσαν.] Διήγειραν.

Notæ.

136. Οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 172. —*hic feſſas non vincula Naves Ulla tenent, unco non alligat Anchora morſu.* Vid. *Macrob.* de *Virgilii* Imitatione *Homeri.*

144. Ἀὴρ δὲ περὶ νηυσὶ) Cùm olim ἐσθὶ in Omnibus Exemplaribus legeretur, *Henricus Stephanus*, ad *Erotiani* Lexicon *Hippocrat.* p. 14. περὶ legendum probat; quod tamen in ſuâ Editione non vidit. Quare & in *Textum* περὶ ſumo. ἐσθὶ ad *Var. Lect.* rejicio; quùm & illa Vox cum *Dativo* ferri poſſit, at non ſatis commodè in hoc loco.

Variæ Lectiones.

134. Μάλα κὲν) κε. πάχα κὲν, *Euſtath.* ib. lin. 18.
144. Περὶ) κε. πτερὶ, vid. Not. in *Textum.*
145. Γάρ) γρ. δὲ, *H. Steph.*
147. Περὶ) γρ. πετὶ, non æquè bene.

Αἶγας

Αἶγας ὀρεσκῴους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
Εἱλόμεθ' ἐν νηῶν· ἁφὶ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
Βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μυθοφόρα θήρην.
Νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
Ἐννέα λάχνοον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἶοι.
Ὣς τότε μὲν τοσσῆμαρ ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
Ἀλλ' ἔτι· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
Ἤφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,
Καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν, οἰῶν τε, καὶ αἰγῶν.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον,
Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
Ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινές εἰσιν,
Ἢ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Ὣς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἑταίρους,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

" Capras montanas, ut prandium sumerent socii.
" Continuò incurvos arcus, & hastas longo-ferro
" Cepimus ex navibus; & in tres partes instructi
" Jaculabamur: statimque dedit deus decentem venationem;
" Naves quidem me sequebantur duodecim, in unamquamque autem
" Novem sortito tulerunt capras, & mihi decem elegerunt soli.
" Sic tùm toto die ad solem occidentem
" Sedebamus, convivantes carnes multas, & vinum dulce.
" Non enim ex navibus absumptum erat vinum rubrum,
" Sed supperebat; multum enim in amphoris singuli
" Hausimus, Ciconum sacrum oppidum depopulati.
" Cyclopum autem versus terram prospiciebamus, propè degentium,
" Fumumque, ipsorumque murmur, oviumque, & caprarum,
" Quando autem sol occidit, & crepusculum advenit,
" Tum dormivimus in littore maris;
" At quando manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Et tum ego concione habitâ ad omnes loquutus sum,
" Alii quidem nunc manete mihi, dilecti socii;
" Cæterùm ego cum navi meâ & cum sociis meis
" Transmittens, hos homines explorabo, quinam sint,
" An illi contumelioſi & agreſtes, neque juſti,
" An hoſpitales, & ipſis mens ſit pia.
" Sic fatus navem conſcendi; juſſi verò ſocios
" Ipſoſque conſcendere, & rudentes ſolvere:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

155. Ὀρεσκῴους.] Τὰς ἐν ὄρει διαβιβώσας.
156. Καμπύλα.] Ἐπικαμπῆ. Αἰγανέας δολιχαύλους.] Ἀκόντια ἐπιμήκεις τὰς αὐλὰς ἔχοντας, ἤ ἐστι τὸ σίδηρον.
157. Εἱλόμεθα.] Ἐλάβομεν.
158. Μινυθμία.] Τῷ μιᾷ ἁρμοζόμενα.
160. Ἔξελον.] Ἐξείλεσθαι ἔδωκαν.
161. Πρῆσσαν ἦμαρ.] Διὰ ὅλης τ. ἡμέρας. Ἠέλιον καταδύντα.] Περὶ δύσεως ἁλίου.
162. Ἄσπετα.] Πολλά. Μέθυ.] Οἶνον.
163. Ἐξίφθιτο.] Ἐξεδαπανᾶτο, ἀνάλωτο.
164. Ἀλλ' ἔτι.] Ἀλλ' ἐπὶ. Ἀμφιφορεῦσιν.] Ἀγγείοις διὰτοῦ.
165. Ἠφύσαμεν.] Ἠντλήσαμεν.
166. Ἐλεύσσομεν.] Ἐθεώμεθα, ἐωρῶμεν, ἐθελήσομεν.
169. Ῥηγμῖνι.] Τῷ αἰγιαλῷ.
171. Θείμεν.] Ποιησάμενος.
176. Φιλόξεινοι.] Φιλόξενοι.

N O T Æ.

160. Ἐννέα λάχνοον αἶγας) Si vera *Lectio*, quod valdè dubito, licet Omnia omninò Exemplaria αἶγας legant, tum λάχνοον, hic *Paſſivè*, pro ἐκλεχθῆναι, ut *Euſtath.* fol. 342. lin. 42. Credo tamen legendum αἶγας, ut ſit, ἐς ἑκάστην οἱ ἑταῖροι ἐλάχνοον ἐννέα αἶγας, οἱ δὲ ἐμοὶ μόνῳ ἕλαχε ἕξελον. At quùm infrà, v. 334. ἔλαχον, occurrat, pro *ſorte electi erant*, nihil muto; niſi in *Verſione* tantùm.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

160. Αἶγας) χ. αἶγας, vid. Not. in *Textum*.
172. Μίμνετ' ἐμοὶ) χ. μίμνετέ μοι, H. Steph.

Οἶδ'

Οἵδ' αἶψ' εἴσβαινον, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπλον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τ' χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
Ἐνθάδ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
Ὑψηλὸν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἐνθάδε πολλὰ
Μῆλ', ὄϊές τε, καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο κατηυχέεσσι λίθοισι,
Μακρῇσίν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
Ἐνθάδ' ἀνὴρ ᾤκεεν πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
Οἷος ποιμαίνεσκεν ἀπὸ σφέθεν· οὐδέ μεθ' ἄλλους
Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἤδη.
Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἐῴκει
Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνετ' οἶον ἀπ' ἄλλων.
Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἑρίηρας ἑταίρους
Αὐτῷ πὰρ νηΐ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ κείνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
Βῆν· ἀτὰρ αἶγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
Ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς,

" Illi continuò conſcenderunt, & per tranſtra ſederunt;
" Ordine autem ſedentes, canum mare verberabant remis.
" Sed cùm jam in locum pervenimus propinquum,
" Hic in extremâ parte ſpeluncam vidimus propè mare
" Excelſam, lauris denſam; ubi multa
" Pecora, oveſque & capræ quieſcebant: juxtaque aula
" Excelſa ædificata erat exciſis lapidibus,
" Longiſque pinis, & quercubus alticomis.
" Hic vir habitabat ingens, qui certè pecora
" Solus paſcebat longè, neque cum aliis
" Verſabatur; ſed ſeorſum exiſtens intanda ſciebat.
" Etenim monſtrum erat horrendum, neque ſimilis
" Homini frumentivoro, ſed cacumini ſylvoſo
" Excelſorum montium, quando apparet totum ab aliis.
" Tum alios juſſi dilectos ſocios
" Illic apud navemque manere, & navem cuſtodire:
" Ipſe verò eligens ſociorum duodecim optimos
" Ibam; caterum caprinum utrem habebam nigri vini
" Suavis, quod mihi dedit Maron, Euanthei filius,

ΣΧΟΛΙΑ.

180. Πολιλώ.] Λάβοις.

182. Ἐπ' ἐσχατιῇ.] Ἐπὶ τῇ ἐσχάτῳ καὶ πλαγιαίῳ μέρει.

183. Καπηρεφές.] * Καπνοκιασμένον.

184. Μῆλ', ὄϊές τε, καὶ αἶγες.] Περιπαῖας τὸ γένος, ἐπήνεγκε τὸ εἶδος. Ἰαύεσκον.] Διενυκτέρευον, ἐκάθευδον.

185. Δέδμητο.] Ἐδεδόμητο, ἐνδέδμητο. Κατασχίεσι.] Τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐνωρυγμένοις, ἢ ἐκ πεφιμελωμένοις.

186. Ὑψικόμοισιν.] Ἐν ὕψει κομώσαις.

187. Ἐόντα.] Διάτεμε· ἢ, ἐκάθευδε.

189. Πωλεῖτ'.] Ἀπεχρίφετο. Ἀπημίστια.] Ἄδικα.

191. Ῥίῳ.] Ἀκρωτηρίῳ, ὄρους ἐξοχῇ.

194. Ἔρυσθαι.] Φυλάξαι.

197. Μάρων.] Εὐάνθους υἱός. Εὐάνθης ὁ, Διονύσου.

NOTÆ.

184. Μῆλ', ὄϊές τε, & αἶγες) Vid. ad β'. v. 75. & infrà ad v. 237.

187. Ἐνθάδ' ἀνὴρ ᾤκεεν πελώριος) Rectè in *Siciliâ* ponit *Gigantes*; nam & *Thomas Fazellus* Hiſtor. *Sicil.* Decad. 1. l. 2. c. 1. ſe vidiſſe, ait, inibi in Domo ſuâ Humana Corpora, quorum *Dentes* quatuor, vel quinque Uncias penderent; *Statura* autem ad 18. 20. 22. & 25. aliquando Cubitus aſſurgeret. Vid. *Camerarii* Hiſtor. Meditat. l. 5. c. 3.

191. Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ) Σιτοφάγος ἀνὴρ, ἀντὶ τοῦ, ἡμερος, ὡς Ἡσίοδος, —Οὐδὲ ἔπι σῖτον Ἥδιον, ἀλλ' ἀνδράσιν ἔπλετο θυμὸν, Ἄφλαστοι (ἀπίλαστοι) μεγάλη δ' βίη, ἐν χείρεσ' ἄκαπτοι· καὶ ῥιπιφόρος Δημήτηρ, ὅτι καὶ Καλλίμαχος, —πολίσσιον ἐκδότα τίθμια δῶκε. *Ceres* juſſit *Triptolemum*, omnium Nationum agros circumeuntem, ſemina partiri, quò faciliùs ipſi Poſterique eorum à fero victu ſegregarentur. *Hygin.*

194. Αὐτῷ πὰρ νηΐ τε μένειν) *Ultima* ῑ νηΐ producitur, In *Caſurâ*, τὶ *Toni* ſui, & ante ἐλλιπόν. Vid. plura ad κ'. v. 444. & infrà ad v. 245.

NOTÆ IN SCHOLIA.

183. *Καπνοκιασμένον) Ità pro κατεσκιασμένον, ex *Euſtathio*, repono. Hoc vidit *Meric. Caſaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. p. 58. Eundem cum Impreſſis errorem errat MS. ut ſæpe aliàs.

VARIÆ LECTIONES.

181. Ἐόντα) γρ. ἐόντες, *H. Steph.*

182. Ἔνθα δ') γρ. ἐνθάδ', *H. Steph.*

Ἰεὺς

Ἰρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει,
Οὔνεκά μιν σὺν παισὶ φειδόμεθ', ἠδὲ γυναικί,
Αἴδομαι· αἶψα γὰρ ἦν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος· ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
Χρυσοῦ μέν μοι δῶκ' εὐεργέα· ἑπτὰ τάλαντα·
Δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσας,
Ἡδύν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
Ἤιδη δμώων, οὐδ' ἀμφίπολων ἐνὶ οἴκῳ,
Αὐτὸς τ', ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τέ μιν οἴη.
Τόνδ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
Ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατι δ' ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
Χεῦ· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
Θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέθοι φίλον ἦεν.
Τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἴα
Κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀίσατο θυμὸς ἀγλαὸς,
Ἀνδρ' ἐπελθόντα μεγάλῳ ὀπτευσόμενον ἀλκῇ,
Ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας.
Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
Εὕρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.

"Sacerdos Apollinis, qui Ismarum incolebat;
"Quòd ipsum cum liberis defendimus atque uxore,
"Reverentiâ mori: habitabat enim in luco arborifero
"Phœbi Apollinis: ille mihi dederat pulchra dona;
"Auri quidem mihi dedit elaborati septem talenta;
"Dedítque mihi craterem totum argenteum: cæterum postea
"Vinum in amphoris duodecim ipsis hausturn,
"Suave, impermixtum, divinum potum; neque quisquam illud
"Noverat famulorum, neque famularum in domo,
"Sed ipse, uxorque chara, promaque una sola.
"Hoc quoties biberent dulce vinum rubrum,
"Uno poculo impleto, aquæ viginti mensuras
"Immiscuit: dulcis tamen odor ab cratere spirabat
"Divinus; tum non tibi abstinere gratum fuisset.
"Hujus ferebam impletum utrem magnum; viatica quoque
"In perâ: flatim enim mihi expectabat animus generosus,
"Virum adfuturum ingenti præditum fortitudine,
"Agrestem, neque jura benè doctum, neque leges.
"Celeriter autem in antrum venimus, neque ipsum intus
"Invenimus; sed pascebat per pascua pinguia pecora.

ΣΧΟΛΙΑ.

198. Ἀμφιβεβήκει.] Κατέχειν, ἐφύλασσεν.
199. Φειδόμεθα.] Περιεσώσαμεν, ἐφυλάξαμεν.
200. Αἴδομαι.] Σεβόμενοι, εὐτρεπόμενοι. Ἄλσει.] Ὑδρηλῷ καὶ πόαν ἔχοντι τόπῳ.
204. Ἀφύσας.] Ἀντλήσας.
205. Ἀκηράσιον.] Καλὸν, καὶ ἀδιάφθαρτον, ἢ ἀκέραιον.
206. Δμώων.] Οἰκετῶν, δούλων.
208. Ἐρυθρόν.] Πυῤῥόν.
209. Ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι.] Προσμετρούμενον, ἵνα μὴ ζητῶμεν, πῶς ὁ τοσοῦτος ἐκορέσθη.
211. Ἀποσχέθοι.] Ἀπουρήσαι.
212. Ἦιε.] Ἄλφιζε.
213. Κωρύκῳ.] Θυλάκῳ.
214. Ἐπελθόντα.] Ἐπελθόν. Ὀπτευσόμενον.] Περιβλεπόμενον.
216. Ἄντρον.] Τὸ σπήλαιον.
217. Ἐνόμευεν.] Ἔνεμεν. Νομὸν κάτα.] Εἰς τὸν * καταυλῶνα.

NOTÆ.

199. Παισὶ) *Eustath.* fol. 347. lin. 48. Τὸ ᾧ, σὺν παισὶ φειδόμεθα, Ἀελίαρχος, σὺν παιδί.

208. Τόνδ' ὅτε πίνοιεν) *Plinius.* Nat. Hist. l. 14. c. 4. *Maronem* Vinum vicies tanto adulto Aquæ miscendum *Homerus* prodidit. Durat etiamnum vis in terrâ huic Generi, vigorque indomitus: Quippe cum *Mutianus* ter Consul, ex his qui nuperrime prodidere, Sextarios singulos octonis Aquæ misceri compererit, præses in eo tractu. De Vino hoc, videtis *Marsilii Cognati* l. 3. c. 13. Quis ille *Maron*, unde Nomen hoc manavit, diximus ad *Euripid.* Cyclop. v. 141.

212. Ἓν ᾧ καὶ ἴα) In *Scansione* legendum, quasi ᾗα scriberetur; de quâ re, ad β'. v. 346. & ε'. v. 368.

NOTÆ IN SCHOLIA.

217. * Καζαυλῶ) Pro corrupto, καζωνὴν.

VARIÆ LECTIONES.

198. Ἰρεὺς) χ. Ἰερεὺς, *Æolicè*, *Eustath.* & ἰερεὺς, *Anapæst.* pro *Spondæo.*

199. Παισὶ) χ. παιοὶ, vid. Not. in *Textum.*

Ἐλθόν-

Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεθα ἔκαστα·
Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βεβιθότο, σηκοὶ δὲ συνωλοὶ
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δ' ἔκασται
Ἔρχαλο· χωρὶς μὲν προγόνοι, χωρὶς δὲ μέσσαι,
Χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· νᾶες δ' ὀρῷ ἄγλεα πάντα,
Γαυλοί τε, σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώτιστα ἔταροι λίσσοντ' ἐπέεσσι,

Τυρῶν αἰνυμένους ἴέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
Σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
Ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη·
Οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
Ἔνθάδε πῦρ κείαντες ἐμείναμεν· ἦδὲ καὶ αὐτοὶ

" Venientes igitur in antrum perluſtrabamus ſingula:
" Vaſa quidem caſeis onerabantur, repleta erant ſtabula
" Agnorum atque hœdorum; ſeparatæ vero ſingulæ *pecudes*
" Incluſæ erant; ſeparatim quidem maturiores, ſeorſim juniores,
" Separatim recenter-natæ: natabantque ſero vaſa omnia,
" Mulctraliaque, ſcaphæque, accommodata; quibus immulgebat.
" Tum me præcipuè ſocii precabantur verbis,
" Ut ſumptis caſeorum *nonnullis* rediremus; cæterum deinde
" Celeriter ad navem celerem hœdoſque & agnos
" Ex ſtabulis agentes navigaremus ſalſam aquam.
" Verùm ego non parui, certè multo ſatius fuiſſet,
" Donec ipſum viderem, & fors mihi hoſpitalia daret:
" Neque ſanè futurus erat ſociis viſus amabilis.
" Ibi ignem accendentes manſimus, & ipſi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

218. Ἐθηεύμεθα.] Ἐθαυμάζομεν, ἐθεωρούμεθα.

219. Ταρσοί.] Οἱ καλαθίσκοι, ἐν οἷς τυροκομοῦσι. καὶ σανιδωτοὶ οἱ τυροί. Λίγων δὲ καὶ πάλαροι ἢ ψυγοί, ἢ ψυκτῆρες· δι' ὧν ἐκ τοῦ αὐτοῦ τὸ γάλα ψύχεται. Ἔστι δὲ αἰγγεῖα πλεκτά. Ταρσοὶ δὲ παρὰ τὸ τέρσω, ὃ ἐστι ξηραίνω. Βεβίθυν.] Ἐπεπλήρωντο. Στείνοντο.] Ἐστενοχωροῦντο. Σηκοί.] Αἱ μάνδραι καὶ αὐλίβολοι, ἐν οἷς συλλέγονται τὰ θρέμματα, ἢ κοιδωτοὶ τὰ θρεμματοτήρια.

220. Διακεκριμέναι.] Διακεχωρισμέναι, ἢ ἐπίλεκτοι.

221. Ἔρχατο.] Σανιδίσκοντο, συγκλεισμοῖς ἦσαν. Προγόνοι.] Προγλυκέστεραι, παλαιότεραι, ἢ μειζοτέραι τῇ ἡλικίᾳ. Μέσσαι.] Μέσαι, μεσαίτεραι.

222. Ἕρσαι.] Αἱ νεογναὶ καὶ ἁπαλαὶ δὲ δορκάδες.

N O T Æ.

221. Ἔρχαθ'. χωρὶς μὲν προγόνοι) Huc refer *Heſych.* in v. Προγόνοι, ubi hic locus expenditur, ut in Not. ad *Br. Scholia.*

225. Τυρῶν αἰνυμένους) Ità mox τυρῶν αἰνύμενοι. Ἀτλικῶς δὲ ἡ πάντας σαῦς τὰς τυρὸς ἦν αἴνυσθαι, ἀλλὰ μέρος αὐτῶν. *Euſtath.* ad *Iliad.* fol. 1292. lin. 31. & ad *Odyſſ.* fol. 351. lin. 9. Τὸ δὲ τυρῶν αἰνυμένους,

N O T Æ I N S C H O L I A.

221. Πρόγονοι) *Heſych.* Πρόγονοι) οἱ πρωτόγονοι ἄρνες· οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς, Μέσσαι. Ἕρσαι δὲ, ἁπαλοὶ καὶ τῇ ἡλικίᾳ νεόθρεπτοι. Ἔρχατο χωρὶς μὲν πρόγονοι χωρὶς δὲ, μέσσαι· χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι. *Ariſtoph.* Grammat. apud *Euſtath.* fol. 349. lin. 51. Τῶν αἰγῶν, οἱ μὲν τίλεοι, τράγοι καὶ ἴξαλοι· ἡ δὲ ἐχομένη ἡλικία, χίμαροι· τὰ δὲ νεόπαλα, ἔριφοι. Ὁ δὲ Ποιητὴς ἐν Ὀδυσσείᾳ,

V A R I Æ L E C T I O N E S.

223. Τοῖς ἐνάμελγεν) *γρ.* τοῖσιν ἄμελγεν, *Br. Schol.*

225. Αἰνυμένους) *γρ.* ἀχθομένους, *Euſtath.* fol. 351.

λάπ' ἡ ἔρσης· ἢ ἐνδιαῖς τῇ ἡλικίᾳ. Νᾶες.] Νῆες, ἀντὶ δὲ * ἐξειρρόουν καὶ καπήρεον· ἢ ἐπιπλέρωντο, ἢ ἔκλυν. Ὀρῷ.] Τῷ διαφθορᾷ γάλακτι, ἢ τῇ ὑγρότητι δὲ γάλακτος· ὁρὸς γὰρ λέγεται, ἡ δὲ γάλακτος ὑδατώδης ὑγρότης.

223. Γαυλοί τε.] Ἀγγεῖα τοιμετρικὰ σκαφοειδῆ, εἰς ἃ οἱ τοιμῆρες ἀμέλγοντες ἔχουσι τὸ γάλα. Ἐσθητῆσι δὲ εἰς τυρῶ λάβησιν. Σκαφίδες.] Ὑποκορικῶς, αἱ σκάφαι. Τετυγμένα.] Κατασκευασμένα. Τοῖσιν.] Ἐν οἷς.

225. Αἰνυμένους.] Αἴρουσας. βαστάσουσας.

230. Ἐρατεινός.] Ἀγαπητὸς καὶ ἐπέρασος. Ἡ ἐδὺς καὶ εὐσταλής.

231. Κείαντες.] Καύσαντες, ἀναψαντες.

N O T Æ.

Ἀτλικῶς ἐρῶδη, ἀντὶ δὲ οὐ τὸ τυρῶν ἔφασκε· ἡ δὲ πάντας ἤθελον ἔρασθαι τῶν τυρῶν. Οὕτω καὶ λέων βοὸς βεβρωκέναι φησὶ λέγεται, καὶ μόνης δαφοιβάζει. φάλλαν δ' ἔφησε φαγεῖν. Vid. ad *Anacreon.* v. 323.

231. Ἐμεινάμεθ') Hanc vocem è *Textu* rejiciunt Editt. *Henr. Stephani*, *Romana Euſtathii* & *Baſil. Cantabr. Oxon.* &c. interque *Var. Lect.* ponunt, le-

N O T Æ I N S C H O L I A.

τὰ τίλια μὲν, πρόγονος καλεῖ· τὰ δὲ μετὰ τοῦτα, μέσσας· τὰ δὲ ἔτι νεώτερα, ἕρσας· καὶ διαφέρει δὲ καλῶν ἡλικίας τὰς καὶ πρωτίνας, καὶ ἐπιπρωτίνας· ὅτι καὶ πυροφόλα. Αἰγὸς ἐπιπρωτίνας ἐρυθρὸν πάρα ἄεθλα. *Æſchylus* in *Agamemn.* teneros Ovium pullos δέρατας vocat, ut hic ἕρσας, agnellos *Homerus.*

lin. 25.

231. Ἐμεινάμεθ') *γρ.* ἐδύσαμεν, vid. Not. in *Textum.*

Τυρῶν

Τυρῶν αἰνύμενοι Φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον
Ἥμενοι, ἔως ἐπῆλθε νέμων· Φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
Ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ πολυδόρπιον εἴη·
Ἔκτοθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀχμαζδὸν ἔθηκεν·
Ἡμεῖς ᾗ δείσαντες ἀπεστύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ', ὅσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,
Ἀρνάς τε, τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω κὴ εἴκοσ' ἅμαξαι
Εὐδμαὶ, τετραβάκυκλοι, ἀπ' οὐδεος ὀχλίσειαν·
Τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
Ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄις καὶ μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατ' μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκε·

" Caseos sumentes comedimus, expectavimusque ipsum intus
" Sedentes, donec venit pastoris more: ferebat autem ingens pondus
" Ligni aridi, ut illi ad cœnam esset:
" Extrà itaque antrum dejiciens strepitum fecit;
" Nos autem perterriti discurrimus in recessum antri.
" Cæterùm ille in latam speluncam egit pinguia pecora,
" Omnia prorsum, quæ mulgebat: at mares reliquit foris,
" Arietesque, hircosque, altam extrà aulam.
" Cæterùm deinde admovit repagulum ingens altè levans,
" Grave: non illud duo & viginti currus
" Fortes quaternis rotis à solo dimovere potuissent:
" Tantam excelsam petram admovit januæ.
" Sedens itaque mulsit oves & balantes capras,
" Omnia, ut decebat, & fœtum submisit singulis.
" Statim autem dimidium coagulans albi lactis
" Textilibus in calathis constructum reposuit:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

232. Αἰνύμενοι.] Λαμβάνοντες.

233. Νέμων.] Βοσκων. Ἄχθ⊙.] Φόρτον, * βάρ⊙ τ῀ ὕλης.

234. Ἀζαλέης.] Ξηρᾶς. Ἵνα οἱ πολυδόρπιον εἴη.] Ἀντὶ τ῀, ἵνα αὐτῷ δειπνῆται φῶς παρείη.

235. Ἔκτοθεν δ' ἄντροιο βαλών.] Δηλονότι, τὸν στρεπτὸν τῆς ὕλης.

236. Ἀπεστύμεθα.] Ἀνεχωρήσαμεν.

238. Θύρηφιν.] Ἔξω.

240. Θυρεόν.] Τὸν μοχλόλιθον.

242. Τετράκυκλοι.] Τετράτροχοι. Ὀχλίσειαν.] Κινήσειαν.

243. Ἠλίβατον.] Ὑψηλόν. Τόσσην.] Τοσαύτην.

245. Ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν.] Ὑπέθηκεν ἐμβρυον. Ὅμως ⊙ῦ, ὑπεναντίον τ῀ συνηθείας, Βρίθ⊙ μὲ λέγῃ τὸ καὶ γαστὸς, Ἔμβρυον ᾖ, τεκνίον, ἢ τὸ τίκτον.

246. Θρέψας.] Πήξας.

247. Ἀμησάμενος.] Περισχοινισάμενος, συναγαγών.

N O T Æ.

gentes ἐθύσαμεν, in *Textu*. Verùm hanc Lectionem hoc in loco *Sensus* vix admittit, & *Florentina*, omnium Vetustissima habet, ἐμελναμεν, ut & *Aldina*, *Lovan.* & *Castell.* quod melius. Quomodo enim imparati in Antro alieno sacrificarent, de rebus non suis? Fateor tamen infrà etiam sequi, μόνομέν τί μιν ἔνδον. Nisi forte quis ad illorum referat metum; ut sacrificarent, periculi metu. Videsis *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 27.

233. Ἥμενοι, ἕως ἐπῆλθε) De *Amphibrachy* in Secundo loco, diximus ad ᾗ. v. 280. & ad δ'. v. 90. & 120.

237. Πίονα μῆλα) Mox divisit inter ἀρνειάς τε τράγους τε, de quâ re, vid. suprà, ad v. 184.

242. Ἐδμαὶ, τετραβάκυκλοι) Olim πετράκυκλοι, quòd Vox illa occurat in *Iliad.* ω'. v. 324. at πετρά⊙κυκλ⊙ est Vox huic loco, & *Homero*, aptior, quomodò τετραφάλοιοι, *Iliad.* ψ'. v. 705. Τετράκυκλοι certè nequaquam hujus loci, quare ad *Var. Lect.* rejicio; relinquo tamen in *Br. Schol.*

245. Πάντα κατὰ μοῖραν) *Ultima* Ᾱ καὶ producitur, in *Casurâ*, vi *Toni*, & ante *Liquidam*, ut mox, v. 299. Τὸν μὲ ἐγὼ βάλλοντα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν· & *Od. ΙΙ.* μ'. v. 35. Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. Ità etiam sine *Toni* adjumento, *Iliad.* χ'. v. 133. Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον. *Ibid.* Ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν) Ex hoc loco & alio *Iliad.* ψ'. v. 266. constat, *Homerum* voces βρίθ⊙ & ἔμβρυον contra nostrum usum vicissim usurpare; de quâ re *Eustath.* fol. 352. lin. 30. & *Br. Schol.* Hinc *Theocr.* §. 9 v. 3. Μέχρις βωσὶν ὀφίντες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

233. * Βάρ⊙ τ῀ ὕλης) Ex *Aloysii* MSto.

Variæ Lectiones.

241. Ἄμαξαι) χ. ἅμαξαι, vid. ad *Il.* σ'. v. 487. 242. Τετραφάκυκλοι) χ. πετράκυκλοι, vid. N. in *Textu*.

Ἤμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
Πίνειν δαινυμένῳ, καί οἱ πολυδέρκιον εἴη.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ σπεῦσε ποτησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἰσίδεν, εἴρετο δ' ἡμέας,
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ πρὸς ἐμπορίην, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε λῃστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Δειδιότων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
Ἀλλὰ καὶ ὣς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ὑποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλῃ ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
Ἤλθομεν· ὥς που Ζεὺς ἤθελε μητιάασθαι.
Λαοὶ δ' Ἀτρείδαο Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
Τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί·
Τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
Πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
Ἱκόμεθ', εἴ πῃ πόρις ξεινήϊον, ἠὲ καὶ ἄλλως
Δώῃς δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.

" Dimidium verò rurſus conſtituit in vaſibus, ut ei eſſet
" In potum comedenti, & ei ad cœnam ſufficeret.
" Cæterùm quandoquidem feſtinavit expeditis illis ſuis operibus,
" Et tum ignem accendit & aſpexit, & interrogavit nos,
" O hoſpites, quinam eſtis? unde navigatis humidum mare?
" Num ad negotiationem, aut temerè erratis?
" Perinde atque piratæ ſupra mare, qui errant,
" Animas periculo objicientes, malum alienigenis ferentes.
" Sic ait; nobis autem ſtatim exanimatum eſt charum cor,
" Timentibus ſonitumque gravem, ipſumque monſtrum.
" Verùm etiam ſic ipſum verbis excipiens alloquutus ſum,
" Nos quidem à Troja aberrantes Græci,
" Diverſis ventis ſuper ingentes fluctus maris,
" Domum petentes, aliâ viâ, aliis itineribus
" Venimus, ſic fortaſſis Jupiter voluit moliri.
" Milites autem Atridæ Agamemnonis gloriamur eſſe,
" Cujus certè nunc maxima ſub cœlum gloria eſt:
" Tantam enim evertit urbem, & perdidit populos
" Multos: noſque demum procumbentes ad tua genua
" Supplicamus, ſi quod præbeas hoſpitale munus, ſive etiam aliter
" Donum dares, qualis inter Hoſpites mos eſt.

ΣΚΟΛΙΑ.

248. Ἔφησεν· τὸ ἀγχίσιν.] Ἔβασεν· τὸ τοῖς ἀγγείοις.
249. Δαινυμένῳ.] Ἐπιθυμοῦντι, λαμβάνοντι.
250. Σπεῦσεν.] Ἐκακοπάθησεν. Ποτησάμενος.] Ἐνεργήσας, ἀφέλας.
252. Ὑγρὰ κέλευθα.] Τὰ ἁλμυρὰ θαλάσσης ὁδόν.
255. Παρθέμενοι.] Παραβάλλοντες.
259. Ἀποπλαγχθέντες.] Πλανηθέντες.
261. Ἱέμενοι.] Ἐπιθυμοῦντες.
262. Μητιάασθαι.] Ἔνιοι, Μητίσασθαι, ἐργάσασθαι.
265. Διέπερσεν.] Διεπόρθησεν.
266. Κιχανόμενοι.] Παραγενόμενοι.
267. Ἱκόμεθα.] Ἱκετεύομεν. Πόρις.] Παράσχοις.
268. Δωτίνην.] Δωρεάν.

ΝΟΤΑΕ.

252. Ὦ ξεῖνοι, πόθεν ἐστέ;) Locus extat ſuprà, γ'. v. 71. & Hymn. *Apoll.* v. 452.

256. Ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ Δειδιότων) Ἡμῖν δειδιότων, videtur *Solœciſmus*, at non eſt; rectè enim ἡμῖν ἦτορ κατεκλάσθη, tum ſequitur δειδιότων, δηλονότι ἡμῶν. Sic de illo, *Iliad.* κ'. v. 187. Ὡς τῷ γε νήδυμος ὕπνος ἀνὰ βλεφάροιιν ὄλωλε, Νύκτα φυλακομένοισι, quaſi diceret, ὑπνῳ αὐτῶν. ὄλωλεν αὐτοῖς. Ità *Iliad.* ξ'. v. 139. Ἀχιλλῆϊ ὁλοὸν κῆρ ἐκθεῖ—Δερκομένῳ, hoc eſt, Ἀχιλλῆϊ κῆρ γνθεῖ αὐτοῦ licet in aliis locis, pro δερκομένῳ, legat δερκομένου *Euſtathius*, & *Henricus Stephanus*. Ità Οδυſſ. ψ'. v. 205. Τῆς δ' αὐτῇ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ, Σημᾶ' ἀναγνούσῃ, licet nonnulli & hic legant ἀναγνόσῃ, elegantiæ nempè imperiti. Vid. *Euſtath.* fol. 353. lin. 39. Ὅρα ὃ τὸ, Ἡμῖν δ' καὶ ἐκλάσθη ἦτορ δειδιότων, ὅτι δὲ καὶ Σολοικοφανὲς δοκεῖ, ἀλλ' ὅμως πέφευγεν καὶ αὐτὸ καθαλλάξας τῷ καιρῷ καὶ τῇ διαλέκτῳ κλ. Vid. ſimilem locum, ad ζ'. v. 155.

VARIÆ LECTIONES.

249. Εἴη) γρ. αὐτοῖ.
250. Ἔπειδὴ) γρ. ἐπεὶ δή.
262. Μητιάασθαι) γρ. μητίσασθαι, *Br. Schol. H. Steph.* *Seberus.* Rectiùs, μητίσασθαι.
268. Ἥτε) γρ. ἤτε, *H. Steph.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' αἰδοῖο, Φέρισε, θεούς· ἱκέται δέ τοι εἰμέν.
Ζεὺς δ' ὀπιμήτωρ ἱκετάων τε, ξείνων τε,
Ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δείδιμεν, ἢ ἀλέασθαι.
Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
Οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην,
Οὔτε σεῦ, οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύοι.
Ἀλλά μοι εἰπέ, ὅπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα·
Ἦ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ ἀγχόθι, ὄφρα δαείω.
Ὣς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά·
Ἀλλά μιν ἄψορρον ποσσέφιλα δολίοις ἐπέεσσι,
Νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
Ἄκρῃ ποσσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικε·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε διέφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·
Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε·
Σὺν δ' δύο μάψας, ὥστε σκύλακας ποτὶ γαίῃ

"Sed verere, optime, deos; supplices enim tibi sumus:
"Jupiter etenim ultor est supplicumque, hospitumque,
"Hospitalis, qui hospitibus simul venerandis opitulatur.
"Sic loquutus sum; ille vero mihi rursus respondit sævo animo,
"Stultus es, ô hospes, vel longe advenisti,
"Qui me deos jubes sive timere, sive observare.
"Non enim Cyclopes Jovem à capranutritum curant,
"Neque deos beatos, quoniam multo præstantiores sumus.
"Neque ego Jovis inimicitias evitans pepercerim,
"Neque tibi, neque sociis, nisi me animus jubeat.
"Sed mihi dic, ubi appuleris huc profectus bene factam navem;
"An alicubi in extremis locis, aut propè, ut sciam.
"Sic ait tentans: me tamen non latuit scientem plurima;
"Sed ipsum vicissim anoquurus sum dolosis verbis,
"Navem quidem fregit Neptunus terræ-quassator,
"Ad scopulos conjectam, vestræ ad fines terræ,
"Promontorio adactam: Ventus autem ex ponto intulit:
"Cæterùm ego cum hisce effugi ardalam perniciem.
"Sic locutus sum; ille autem mihi nihil respondit sævo animo.
"Sed ille irruens sociis manus intulit,
"Duosque corripiens, quemadmodum catulos ad terram

ΣΧΟΛΙΑ.

270. Ἐπιμήτωρ.] Ἐπόπτης. βοηθός.

271. Ὀπηδεῖ.] Ἀκολουθεῖ.

274. Δειδίμεν.] Φοβηθῆναι. Ἀλέασθαι.] Ἐκκλῖναι, φυλάξασθαι.

275. Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν.] Ἀσπὶς οὖν ὁ Πολύφημος ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ τοὺς λοιποὺς· ἀπὸ γὰρ ἑαυτῶν οὐκ ἴσασιν ἄθλιοι, περίεργοι ὁ Ποιητὴς λέγων, Νῶϊν γ' ὄφρα ἴστι Διὸς μεγάλου αἰόλαξ.

277. Πεφιδοίμην.] Φεισαίμην.

279. Ἔσχες.] Κατέσχες. Εὐεργέα.] Τὴν καλῶς κατεσκευασμένην.

281. Πειράζων.] Ἐπιβουλεύων.

282. Ἀψορρον.] Πάλιν, οὐκ ἁπλῶς.

284. Ὑμῆς.] Ὑμετέρας.

285. Προσπελάσας.] Προσαγγίσας, ἀντὶ τοῦ * προσφερήσας.

288. Ἴαλλε.] Ἐπέβαλλεν.

289 Μάψας.] Ἁρπάσας, συλλαβών. Σκύλακας.] Τοὺς νεογνοὺς κυνας.

NOTÆ.

269. Ἀλλ' αἰδοῖο, φέρισε, θεούς) *Florentina* αἰδοῖο legit, ut sit αἴδεο, *Ionicè*, αἰδοῖο, quæ *Lectio* certè extat aliàs, *Iliad. α'.* v. 503. Ἀλλ' αἰδοῖο θεούς, Ἀχιλεῦ. Verùm *Eustathiana* παρεμβολαὶ præferunt αἰδοῖο, ut sit *Optativum*, αἴδοιο, αἰδοῖο, ità legunt

NOTÆ IN SCHOLIA.

275. * Νῶϊν γ' ὄφρα) * Ità pro νῶϊν ἄν' emendo: Versus enim sequitur mox, v. 411. Sensum hujus *Scholii* plenè exhibet *Eustath.* in locum.

285. * Προσφερήξας) Ità ex *Aloys.* MS. pro corrupto, προφερήξας.

VARIÆ LECTIONES.

269. Αἰδοῖο) γρ. αἰδοῖ, vid. Not. in *Textum*.

274. Δειδίμεν) γρ. δειδίμεν, *H. Steph.*

Κόπτ' ὀπὶ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν δὲ μελιστὶ ταμὼν ὠπλίσατο δόρπον.
Ἤσθιε δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλειπεν
Ἔντερά τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα μυελόεντα.
Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διὶ χεῖρας,
Σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν,
Ἀνθρώπεια κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,
Κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος μετὰ μήλων·
Τὸν μὲν ἐγὼ βέλτιστα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἆσσον ἰὼν, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηρὸν,
Οὐτάμενος κατὰ φρένας, ὅθι μιν μάλιστα δάμναται,
Χειρὶ ψαύσας· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
Αὐτῷ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπώλομεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
Οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
Χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν ἐπέθηκεν.
Ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα

" Illisit: cerebrumque humi effluebat, irrigabatque terram.
" Hos membratim reficans apparabat cœnam,
" Devorabatque, quemadmodum leo montanus, neque reliquit
" Intestinaque, carnesque, & ossa medullis plena.
" Nos interea flentes sustulimus Jovi manus,
" Miseram rem videntes; desperatio etenim invasit animum.
" Cæterùm postquam Cyclops magnum implevérat ventrem,
" Humanas carnes comedens & ad hæc merum lac bibens,
" Jacuit intra antrum extensus inter pecora.
" Hunc quidem ego volui, ex magnanimo animo,
" Propiùs accedens, gladium acutum stringens ab femore,
" Vulnerare ad pectus, ubi præcordia hepar circumdant,
" Manus admovens capulo: aliud autem consilium me impedivit.
" Illic enim etiam nos periissemus certâ morte:
" Non enim poteramus ab januâ excelsâ
" Manibus movere saxum grave, quod admoverat.
" Itaque tum ingemiscentes expectavimus auroram divinam.
" Quando igitur mane-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Tunc ignem accendit, & mulsit pulchra pecora

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

290. Κόπτε.] Σωίτερψε.
291. Μελιστί.] Καθ' μέλη. Ὡπλίσατο.] Παρεσκεύασεν.
292. Οὐδ' ἀπέλειπεν.] Διὰ τοῦτο, οὐδὲ ὅτι λειψάνους μένοντος ἐπέσχεν τὴν ἀμυντικὴν αὐτοῦ ὁ Ὀδυσσεύς.
293. Μυελόεντα.] Μυελῶ πλήρη.
294. Ἀνεχέθομεν.] Ἀνετείναμεν.
295. Ἀμηχανίη.] Ἀπορία.
296. Ἐμπλήσατο.] Ἐπλήρωσεν, ἐκόρεσεν. Νηδύν.] Τὴν γαστέρα.
297. Ἀνθρώπεια.] Ἀνθρώπινα. Ἔδων.] Ἐδίων.
298. Τανυσσάμενος.] Ἐκτεθείς. Ἐμφαντικῶς ἢ ἐδήλωσε τὸ μέγεθος.
299. Βέλτιστα.] Ἐβουλευσάμην.
301. Οὐτάμενος.] Τρῶσαι. Ὅθι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν.] Ὅπου αἱ φρένες τὸ ἧπαρ συνέχουσιν.
302. Ἐπιμασσάμενος.] Ἐφαψάμενος. Ἔπρος.] Ἀλλά. Θυμός.] Νοῦς, λογισμός.
303. Ἄμμες.] Ἡμεῖς.

N O T Æ.

299. Τὸν μὲν ἐγὼ βέλτιστα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν) *Ultima* Β *nempe* producitur, ut supra, v. 245. Verùm frigidè disputat *Spondanus* de causis, quare *Ulysses Polyphemum* nollet occidere, quasi nimirum Cæcitas esset ipsâ Morte gravior pœna; nec vidit, quod hìc Poeta dicit, *Ulyssem* illum omninò occisurum; sed cohibuit unica illa consideratio; quòd tum ipse cum sociis omninò periret, utpote quibus nullus ex antro pateret aditus, nempe quod occluderetur ingenti Rupis fragmine, quod erat soli *Polyphemo* tollendum. Quam rationem qui non vidit satis firmam, ipso Cyclope cæcior mihi videtur. Et *Eustath.* fol. 357. lin. 16. Καὶ ἦν μὲ εὐχείστερον ἀντλεῖν αὐτὸν Β ὁπωσοῦν· ὅπερ ἦν ἂν καὶ ἐλπὶς ἐπὶ σωθῆναι. Διὰ τὸ παιδάριόν θε λίθον Β μεγάλου δύσεισε γένεσθαι σοφωτέρας φρενῶνος κατὰ τὸν τύφλωσιν, καὶ ὅπως ἐξεισάζῃ.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

291. Διαμελεῖσι) *pr.* Διὰ μελεῖσι. Διαμμελεῖσι. *Strabo*, fol. 137.
296. Ἐμπλήσατο) *pr.* ἐπλήσατο, *H. Steph.*

Πάντα

Πάντα κτ' μοῖραν, ἡ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἑκάστη.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε ποιησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω μάρψας ὁπλίσατο δεῖπνον.
Δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
Ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἂψ ἐπέθηκ', ὡς εἴτε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
Πολλῇ ἢ ῥοίζῳ ὦρσε ὄρος πρόπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
Εἴπως τισαίμην, δῴη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
Ἥδε δέ μοι κτ' θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
Χλωρὸν, ἐλαίνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φορείη
Αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες εἰσκομμεν εἰσορόωντες,
Ὅσσον τ' ἰσὸν νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
Φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπερόα μέγα λαῖτμα·
Τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσορόασθαι.
Τῆς μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστὰς,
Καὶ παρέθηκ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
Ἄκρον, ἄφαρ δ' ἁβὼν ἐπυρήκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα καλύψας ἔνδον κόπρῳ,
Ἣ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή·

" Omnia, ut decuit, & *suum* fœtum ſubmiſit ſingulis.
" Porrò poſtquam feſtinavit perficiens ſua opera,
" Simul ille rurſus *duobus* correptis apparavit jentaculum.
" Ut lentavit autem, ex antro egit pingua pecora,
" Facile dimovens obicem ingentem: exterum poſtea
" Rurſus admovit, veluti ſi pharetræ operculum imponeret.
" Plurimo autem ſibilo ad montem egit pingua pecora
" Cyclops: ſed ego relinquebar mala profunde-cogitans,
" Si quo pacto ulciſcerer, daretque gloriam Pallas.
" Hoc autem mihi in animo optimum apparebat conſilium;
" *Cyclopis* enim jacebat ingens clava ad ſtabulum,
" Viridis, oleaginæ; hanc quidem exciderat, ut ferret
" Arefactam, quam & nos aſſimilabamus inſpicientes,
" Quantus eſt malus navis viginti-remis agitatæ nigræ,
" Onerariæ, latæ, quæ penetrat ingentes fluctus;
" Tanta erat longitudo, tanta ſpiſſitudo aſpectu:
" Ab hâc, quantum ulna eſt, ego abſcidi aſtans,
" Et appoſui ſociis, poliréque juſſi.
" Hi verò planum levigârunt, egoque acui aſtans
" Summitatem: ſtatimque apprehendens aduſti in igne ardente.
" Et hanc quidem benè depoſui abſcondens ſub ſtercore,
" Quod per ſpeluncam tulum erat multum denſe abundé.

ΣΧΟΛΙΑ.

313. Θυρεόν.] Λίθον.
315. Ῥοίζῳ.] Ἀσάμῳ φωνῇ, συριγμῷ.
317. Τισαίμην.] Τιμωρησαίμην.
319. Ῥόπαλον.] Ξύλον. Σηκῷ.] Τῇ μάνδρᾳ.
320. Χλωρόν.] Νεωστὶ σκηπτόν. Ἔκταμεν.] Ἐξέπεσεν. Φορείη.] Φέροι, βαστάζοι.
321. Αὐανθέν.] Ξηρανθέν. Εἰσκομεν.] Ἀπεικάζομεν.
323. Φορτίδος.] Φορτηγοῦ.
325. Ὄργυιαν.] Ἐκτεταμένων τῶν χειρῶν τὸ διάστημα. ὄργυιά ἐστι.
327. Ἐθόωσα.] Ἀπέξυνα· ὁμοῦ δὲ συναιτύσσω τὸ ἀποξυνόμενον. Ὁ τορπὸν μετάληψις.
328. Ἐπυρήκτεον.] Ἐπύρευν εἰς τὸ διαλὸν παιπάλῃ. Κηλέῳ.] Καυσκελεῖ.
330. Ἤλιθα.] Χύδην, παρὰ τὸ ἄλις· ἢ ἀφόρως, δυσιλῶς.

NOTÆ.

309. Πάντα καλὰ μοῖραν) De *Ultimâ* ᾱ καλὰ producta, vid. ad v. 299.

311. Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω) Olim σὺν δ' ἐγὲ δ' αὖτε, evidenti errore, cùm τὸ ε bis occurreret ſtrophæ; nunc ε ſemel adeſt, & ὅδε, rectè pro ὅτε, ut mox, v. 318. ἦδε δέ· at σὺν ε ὄγε ε, minimè ferendum. Aliàs σὺν δ' ὄγε αὖτε, idem locus occurrit mox, v. 344.

VARIÆ LECTIONES.

311. Σὺν δ' ὄγε δ' αὖτε) γρ. σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δείπνον) γρ. δόρπον, *H. Steph.*

320. Ἔκταμεν) γρ. ἔκσπασεν, *Euſtath.* fol. 358. lin. 12.

329. Ὑπὸ κόπρῳ). γρ. ἐνὶ κόπρῳ, *Euſtath.* fol. 358. lin. 24.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ τὺς ἄλλυς κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγον,
Ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
Τείψαι σὺ ὀφθαλμῷ, ὅτε τ' γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
Οἱ δ' ἔλαχον, τὺς ἄν κε κ' ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι,
Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μὲτ τοῖσιν ἐλέγμην.
Ἑσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ'· οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
Ἤ τι ὀϊσάμενος, ἢ κ' θεὸς ὡς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ἐζόμενος δ' ἤμελγεν ὄις κ' μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, κ' ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἑκάστη.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω μάρψας ὁπλίσατο δόρπον·
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παστὰς,
Κισσύβιον μὲτ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο,
Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνθρόμεα κρέα·
Ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νῆυς ἐνεκεύθει
Ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλέησας
Οἴκαδε πέμψας· σὺ δ' μαίνεαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.
Σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε κ' ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο

" Cæterùm alios sorte fortiri jussi,
" Quinam auderet mecum vectem sublatum
" Inferre in oculum, quando illum dulcis somnus occuparet.
" Et illi sorte sunt electi, quos utique voluissem ipse capere,
" Quatuor, cæterùm ego quintus cum his numerabar.
" Vespertinus igitur rediit villosa pecora curans:
" Continuò verò in latam spelunca egit pinguia pecora
" Omnia omninò; neque ullum reliquit profundam extra cauam,
" Aut suspicatus, sive etiam deus sic jussit.
" Porrò deinde admovit repagulum ingens alte sublevans,
" Sedensque mulsit oves & balantes capras,
" Omnia, ut decebat, & fœtum suum submisit singulis.
" Cæterùm postquam festinavit, perfectis suis operibus,
" Simul ille rursus duobus correptis apparavit cœnam:
" Et tum ego Cyclopem alloquebar prope astans,
" Poculum in manibus tenens nigri vini,
" Cyclops, accipe, bibe vinum, postquam comedisti humanas carnes;
" Ut scias, qualem utique potum navis occultaverat
" Nostra, & tibi quidem libamen tuli, ut meum misereris
" Domum mittas: tu autem furis non amplius colerabiliter.
" Infelix, quemodo quisquam ad te in posterum alius accedat

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

331. Πεπαλάχθαι.] Κληρωθῆναι.
335. Ἐλέγμην.] Ἠριθμούμην.
336. Ἑσπέριος.] Δειλινός. Νομεύων.] Βόσκων.
339. Οἰσάμενος.] Ὑπολαβών.
346. Κισσύβιον.] Ἤτοι πυριμανικὸν ποτήριον, ἢ κισσίνῳ ξύλῳ κατασκευασμένον· ἢ ὅτομα κύκλου ποτηρίου, ἢ ἔχων κισσὸν ἔξωθεν.
347. Τῇ.] Λάβε, δέξαι.
348. Ἐνενεύθει.] Ἐκρυπτεν.
349. Λοιβήν.] Σπονδήν.
350. Οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.] Οὐκ ἀνεκτικῶς, οὐκ ὑπομονητικῶς.
351. Σχέτλιε.] Ἄθλιε. Ἵκοιτο.] Ἱκετεύοι.

N O T Æ.

334. Οἱ δ' ἔλαχον) Παθητικῶς, ἀντὶ τῦ ἐκληρώθησαν, vid. suprà, ad v. 160.

342. Πάντα κατὰ μοῖραν) Vid. ad v. 309.

344. Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω) De hoc loco, diximus ad v. 311. Notandum verò, In Editione *Elzevirianâ*, solo tamen hoc loco, & in *Oxoniensi*, solo in alio loco, legi, σὺν δ' ὅγε αὖτε, verùm cum hoc temerè videatur utrobique factum, nihil refert.

346. Κισσύβιον μὲτ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο) De Voce κισσύβιον, quod sit πυριμανικὸν ποτήριον ἐκ κισσίνου ξύλου. *Eustath.* fol. 358. lin. 52. *Athenæus*, & Nos ad *Euripid.* Ultima τῦ μέλανος producitur, in *Casurâ*, vi Literæ ἀσπιδυνάμου, & ante *Acutum*.

347. Κύκλωψ, τῇ, πίε οἶνον) *Hierocles* seviralibus plagis flagellatus, sanguine suo respersit Judicem, hoc versu utens; ut *Suidas*. vid. ad *Var. Lect.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

331. Πεπαλάχθαι) γρ. πεπαλάσθαι, *Aristarch.* apud *Eustath.* fol. 357. lin. 52.

333. Τείψαι σὸ ὀφθαλμῷ) γρ. τείψαι ἐπ' ὀφθαλμῷ. *H. Steph.*

335. Ἐλέγμην) γρ. ἐλέχθην, *H. Steph.*

347. Κύκλωψ, τῇ πίε οἶνον) γρ. Κύκλωψ, τῇ πῖ οἶνον. *Suidas*, v. Ἰσχολῆς, quod corrigendum hinc. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 299. *Br. Schol.*

351. Πῶς κέν τις) γρ. πῶς ἄν τις, *H. Steph.*

Ἀνθρώ-

Ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ ἢ κατὰ μοῖραν ἔρεξας;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἤσατο δ' αἰνῶς
Ἡδὺ ποτὸν πίνων· καί μ' ἤτεε δεύτερον αὖτις,
Δός μοι ἔπι θεσφρων, καί μοι τὸν ὄνομα εἰπὲ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίροις.
Καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον·
Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἦλυθεν οἶνος,
Καὶ τότε δή μιν ἔπειτα προσηύδων μειλιχίοισι,
Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης.
Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομα· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι
Μήτηρ, ἠδὲ πατήρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεὶ θυμῷ,
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι,
Τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τόδε τοι ξεινήιον ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀνακλιθεὶς πέσεν ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα· καδδὲ μιν ὕπνος

" Ex hominibus plurimis, quoniam non ex officio egisti?
" Sic dixi; ille accepit & ebibit, gavisusque est vehementer
" Dulcem potum bibens; & me rogavit secundò rursus,
" Da mihi adhuc benignus, & mihi tuum nomen dic
" Statim nunc; ut tibi dem hospitale *munus*, quo tu gaudeas.
" Etenim Cyclopibus fert alma terra
" Vinum generosum, & illis Jovis imber auget:
" Verùm hoc ambrosiæ & nectaris est latex.
" Sic ait: cæterum ei rursus ego dedi ardens vinum:
" Ter quidem præbui, ter autem ebibit insipientiâ.
" Cæterùm postquam Cyclopem circamentem occupavit vinum:
" Tum certè ipsum verbis alloquebar blandis,
" Cyclops, interrogas me nomen inclytum? cæterum ego tibi
" Dicam, tu autem mihi da hospitale *munus*, ut pollicitus es.
" Nemo mihi nomen est, Neminemque me vocant
" Mater atque pater, atque omnes alii socii.
" Sic dicebam; ille verò me rursus excepit sævo animo,
" Neminem ego extremum edam post suos socios,
" Alios quidem priùs; hoc tibi hospitale-munus erit.
" Dixit, & recumbens cecidit supinus; cæterùm deinde
" Jacebat inflexus crassam cervicem, & illum somnus

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

352. Ἔρεξας.] Ἔπραξας.
353. Ἤσατο.] Ἥδετο ἐτέρφθη, ἐχάρη, εὐφράνθη.
358. Ἐριστάφυλον.] Μεγαλοσάφυλον.
359. Ἀπορρώξ.] Ἀπόῤῥοια, ἀπόσπασμα.
361. Ἀφραδίῃσιν.] Ἀνοίαις.
369. Ἔδομαι.] Βρώσομαι.
372. Ἀποδοχμώσας.] Πλαγιάσας· δοχμὸς γὰρ, τὸ πλάγιον.

N O T Æ.

353. Ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν) Quandò olim in pluribus ἔπιεν scriberetur, ob Versûs periculum indolui; qui tamen aliquo modo sanari poterat. Verum sciebam, Sensum ipsum requirere, ut ἔκπιεν hic scriberetur; quia bibacitatem & aviditatem *Cyclopis* Poeta voluit innuere, ut aliàs, rapacitatem ejusdem in edendo, v. 292. Ἤσθιε δ', ὥστε λέων ἐρίμπτερφὲς ἠδ' ἀγέλαστος Ἐγκατὰ πῖε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα. Sed nec simpliciter πιεῖν erat *Cyclopi* periculosum, verum ἔκπιεν. Et res ipsa ostendit, totum Illum ebibisse poculum, quod illicò poscat aliud & subindè aliud. Quare licet *Florent. Aldin. Lovanian. Hervag. Stephaniana, Casselliana, Elzeviriana, Oxonienses*, & quæ nascuntur ab illis, ἔπιεν legant omnes, in hâc certè parte *Romanam* & *Basileensem Eustathii*, omnibus præfero, quæ ἔκπιεν apertè legunt, ut & *Cantabrigiensis*, 1664. *Eustathius* plus ſexies ἔκπιεν repetit, & ipse Poeta, v. 361. Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν, ut in illo loco legunt Omnes Editt. Ità quoque κ'. v. 237. Αὐτὰρ ἐπὶ δοιὰς ἔκπιεν καὶ ἔκπιον. Video jam & hoc vidisse *Isaacum Casaubonum*, in hunc locum, *Lego*, inquit, ἔκπιεν, *ut mox*, respiciens ad locum prædictum, v. 361.

366. Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν) De hoc *Utide Homeri*, ut & de *Asteropeo*, scripsit *Ptolemæus Alexandrinus, Aristarchi* discipulus, ut Nos docet *Suidas*. Certè *Ptolemæus Hephestion*, & ipse *Alexandrinus*, licet longè infrà *Aristarchi* ætatem, dicit, in l. 1. Ὅτι Ὁδυσσεὺς, διότι μεγάλα εἶχεν, Οὖτις ἐκαλεῖτο.

VARIÆ LECTIONES.

353. Ἔκπιεν) γρ. ἔπιεν, vid. Not. in *Textum*. 354. Αὖτις) γρ. αὖθις. 356. Καὶ ἔρεως) γρ. καὶ ἔρεξε.

Ηῖες

Ἡΐξε παυδαμάτωρ· Φάρυγος δ' ἐξέαυλο οἰνῳ,
Ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
Καὶ τότ' ἐγὼ τ' μοχλὸν ὑπὸ σποδιῆ ἤλασα πολλῆς,
Εἵως θερμαίνοιτο· ἔπεσί τε πάντας ἑταίρους
Θάρσυνον, μήτις μοὶ ὑποδδείσας ἀναδύῃ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος οὐ πυρὶ μέλλεν
Ἀψαλδ, χλωρός περ ἐών, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἄασον Φέρον ὑκ πυρὸς, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Ἵσαντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
Οἱ μὲν, μοχλὸν ἑλόντες ἐλάϊνον ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ,
Ὀφθαλμῷ ὑπέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀείρας
Δίνεον, ὡς δ' ὅτε τὶς τρυπᾷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
Τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποστείβουσιν ἱμάντι
Ἀψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δ' ἠνεκὲς ἐμμενὲς αἰέν·
Ὡς τῷ γ' ὀφθαλμῷ πυρήϊκα μοχλὸν ἑλόντες
Δινέομεν, τὸ δ' αἷμα περιῤῥέε θερμὸν ἐόντα.
Πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὖσεν ἀϋτμὴ,
Γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.

" Cepit, omnia-domans; è gutture verò erumpebat Vinum,
" Pruſtaque humanæ carnis; & ipſe ejectabat vino-gravatus:
" Et tum ego vectem ſub cinere demiſi multo,
" Ut calefieret; verbiſque omnes ſocios
" Confirmavi, ne aliquis mihi ſubveritus declinaret.
" Sed cùm mox vectis oleaginus in igne erat
" Arſurus, viridis exiſtens, candebatque vehementer;
" Et tum ego propiùs attuli ex igne, circum autem ſocii
" Stabant, cæterum animum inſpiravit ingentem Genius *aliquis*.
" Hi quidem vectè apprehenſo oleagino acuto in ſummitate,
" Oculo infixerunt; ego autem ſuperne innixus
" Verſabam; veluti quis terebrat lignum vir navale
" Terebro, aliique infra torquent loro
" Prenſantes utrinque, illud autem circumvolvitur aſſiduè ſemper;
" Sic ejus in oculo ignitum vectem prenſantes
" Verſabamus; hunc autem ſanguis circumfluebat calefactum.
" Ipſas verò ei palpebras circum & ſupercilia ærumnavit vapor
" Pupillâ ardenti; frigebantque ei ſub igne radices.

ΣΧΟΛΙΑ.

373. Ἡΐξε.] Καπλάμβανει. Παυδαμάτωρ.] Ἐπιθηλικῶς, ὁ ὑπὸ πάντας δαμάζων καὶ θεὸς καὶ ἀνθρώπους. Φάρυγος.] Σωικδοχικῶς ἀντὶ τοῦ ὅλου. Ἐξέαυστο.] * Ἐξήϊ.

374. Ψωμοί.] Σάρκες, μέλη. Οἰνοβαρείων.] Βεβαρημένος τῷ οἴνῳ.

375. Ἤλασα.] Ὑπέβαλον.

376. *Εἵως.] Ὅπως, ἵνα.

377. Θάρσυνον.] * Διήγειρα. Ἀναδύῃ.] Παραιτήσηται.

379. Ἀψαλδ.] Ἀφθίσας. Διεφαίνετο.] Διεφαίνετο ὡς ἦν, ὅτι ἐπιτύρωδες.

381. Ἐνέπνευσεν.] Ἐνέβαλεν.

383. Ἐνέρεισαν.] Ἐπιθάρσησαν, εὐέπτυξαν.

384. Δίνεον. Ἐρι Φορ. Δόρυ.] Ναυπηγήσιμον ξύλον.

385. Ὑποστείβουσι.] Τὸ πλήρες, τρυπῶσιν.

386. Ἀψάμενοι.] Ἅψασθαι, δήσασθαι.

387. Πυρήϊκα.] Πεπυρωμένον.

388. Δινέομεν.] Ἐμφορέμεν.

389. Εὖσεν.] Ἐθολοῦσεν.

390. Γλήνης.] Κόρης. Σφαραγεῦντο.] Διατείνονται, ὠδίνουσιν, ἢ κατεπονοῦντο, ἢ * ἰσπαράσσονται.

ΝΟΤΑ.

373. Φάρυγος.) *Euſtath.* fol. 363. lin. 44. Τὰ γὰρ ἀκελεβίσσεα τῶν Ἀνδιγεάφων, ἀφ' ὃ τὸ εὐμητρότερον, φάρυγας κλ.

384. Τρυπᾷ.) *Euſtath.* fol. 364. lin. 38. Τὸ δὲ τρυπᾷ, ὃν δὲ τρυπάμι, τρυπᾶς, γίνεται εὐκλιτῶς· διὸ καὶ τρυπᾷ, ἐκ τοῦ ὁμοίου.

390. * Pro ἰσπαράσσονται, ſcribo & emendo, ex *Euſtath.* fol. 364. lin. 49. * ἰσπαράσσονται, *Aldin.* ἰσπαράσσονται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

373. * Ἐξήϊ) Ità, pro corrupto ἐξεῖν, emendo.

376. *Εἵως) Ὅπως, ἵνα, ex *Aloyſii* MSto.

377. * Διήγειρα) Emendo pro διήγειρον.

VARIÆ LECTIONES.

373. Φάρυγος) γρ. Φάρυγός, vid. Not. in *Textum*.

384. Ὡς οἱ) ὅτε) γρ. ὡς ὅτε. *H. Steph.*

385. Ὑποστείβουσιν) γρ. ὑποστείβουσι, *Br. Schol.*

387. Πυρήϊκα) γρ. πυρηϊκία, vid. in *Textum*.

Ibid. Ἑλόντες) γρ. ἔχοντες, ex *Ariſtarcho*, *Euſtath.* fol. 364. lin. 19.

390. Πυρὶ ῥίζαι) γρ. περὶ ῥίζαι, *Euſtath.* fol. 364. lin. 21.

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἢ σκέπαρνον,
Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα,
Φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου τε κράτος ἐστίν·
Ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ ἐνὶ μοχλῷ.
Σμερδαλέον δ' ἤμεγ' ὤμωξεν· περὶ δ' ἴαχε πέτρη.
Ἡμεῖς δ' δείσαντες ἀπεστύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
Ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων.
Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἵ ῥα μὲν ἀμφὶς
Ὠίκεον ἐν σπήεσι δι' ἄκελας ἠνεμόεσσας·
Οἱ δ', βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλοι·
Ἱστάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος, ὅ, τι οἱ κήδοι,
Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας,
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ἠδ' ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα;

" Veluti cùm vir faber ſecurim magnam, aut aſciam,
" In aquâ frigidâ mergit valdè ſtridentem,
" Corroborans; hoc enim ferri utique robur eſt:
" Sic hujus ſtridebat oculus oleaginum circa veſtem.
" Horrendè itaque ejulavit, inſonuitque petra;
" Et nos perterriti diffugimus: cæterum ille veſtem
" Exemit oculo aſperſum ſanguine multo;
" Illum quidem deinde abjecit à ſe manibus anxius.
" Cæterùm ipſe Cyclopas altè vocavit,
" Habitabant in ſpeluncis per promontoria ventoſa:
" Illi igitur vocem audientes accurrebant aliunde alius;
" Stanteſque interrogabant circa ſpeluncam, quidnam ipſum affligeret,
" Cur tantum, Polypheme, læſus ſic clamâſti,
" Noctem per divinam & inſomnes nos feciſti?

ΣΧΟΛΙΑ.

392. Ἰάχοντα.] Ἠχοῦντα.

393. Φαρμάσσων.] * Στηρίσσειν, τεμεῖν, τεμνειν. Σιδήρου τὸ κράτος ἰσχύς.] Τὸ βαφὴν ψυχρὰν τὸ πυρωμένον σίδηρον. Ἰσχυρὸν γὰρ αὐτὸν ποιεῖ.

394. Σίζε.] Καὶ τοῦτο ἀνομοιοπαθοῦντα, λέγει δὲ μὴ τὸ λίπος γινόμενον * σισμῷ, ὅ ἐστι συνηχείας.

397. Ἐξέρυσεν.] Ἐξείλκυσεν. Πεφυρμένον.] Ἡιμαγμένον.

398. Ἀλύων.] Ἀλημονῶν, δυσφορῶν.

399. Ἤπυεν.] Ἐβόα, ἐκάλει. Ἀμφὶς ᾤκεον.] Περιῴκουν.

400. Δι' ἄκελας.] Τὰς μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων τόπους, ἢ τὰς τῶν ὀρῶν ἀκρωρείας. Ἠνεμοέσσας.] Ὑψηλὰς, ὑπὸ ἀνέμων κατασκοπουμένας.

401. Ἐφοίτων.] Περιῆσσον.

402. Εἴροντο.] Ἠρώτων. Ὅ, τι οἱ.] Ὅπως αὐτὸν κήδοι.] Λυποῖ, βλάπτοι.

403. Ἀριθμόν.] Βεβλαμμένον.

404. Τίθησθα.] Διατιθεῖς ποιεῖς.

NOTÆ.

Monſtri deplorabilem animi defectum innuendum. Et aliàs Ϝ δακρύων penultima, producitur, *Batrachom.* v. 68. Vid. ad α'. v. 276. λ'. v. 413. & ad *Anacreon.* v. 123. Περιγεγράφασι δέ τινες τῶν Παλαιῶν τὸ ἰῶτα εἰς τὸ ἀλύειν, καθὰ καὶ εἰς τὸ ὀπυίειν. *Euſtath.* fol. 365. lin. 14. & mox, Ἔνιοι δέ φασι ἓν ἔτος, Ἀλύειν, τὸ μὴ ἐπαίρεσθαι, δασύνοντες· τὸ δὲ λυπεῖσθαι, ψιλῶσιν.

404. Ἀΰπνους ἄμμι τίθησθα.) *Euſtath.* fol. 365. lin. 52. Τὸ δέ, ἀΰπνους ἄμμι τίθησθα, φανερῶς τὸ ἄμμε δηλοῖ,

NOTÆ IN SCHOLIA.

393. * Στηρίσσειν) Ità, pro monſtro φαρμαφιρίσσειν, ex *Aloyſii* MS. ſuffragante *Euſtathio.*

394. * Σισμῷ, ὅ ἐστι συνηχείας) Pro σισμῷ, olim σισιλιγμῷ, pro quo *Aloyſ.* MS. σισιλισμῷ. Et hæc *Euſtath.* fol. 365. lin. 6. Οἱ δὲ Παλαιοί φασι, ἓν ὂν ἀνομοιοπαθοῦντα τὸ σίζειν λέγει δὲ καὶ τὸ λίπος γινόμενον σισιλισμῷ. quod tamen nec ille explicat, nec ſcio quî poſſit. Mallem equidem legere σισμῷ, ὅ ἐστι συνηχείας, παρὰ τὸ σίζω.

VARIÆ LECTIONES.

392. Βαπτῇ) γρ. βαφῇ. *H. Steph.*

398. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum.*

Ibid. Ἀλύων) γρ. ἀλυίων. Vid. Not. in *Textum.*

[* Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν ϗ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς;] " [Nunquis te excæcavit & abstulit oculi tui lumen?]
Ἦ μή τις σεῦ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνῃ; " Num quis à te oves mortalium invito abegit?
Ἦ μή τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ, ἠὲ βίηφι; " Anne aliquis te ipsum perfundat dolo, aut vi?
Τὸν δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κεκαπνισμένος Πολύφημος, " Hoc rursus ex antro alloquutus est fortis Polyphemus,
Ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνῃ δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν· " Amici, Nemo me interfecit dolo, neque viribus.
Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον, " Illi verò respondentes verba volatilia dixerunt,
Εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται, οἷον ἐόντα, " Siquidem itaque nemo te affligit, solitarium existentem,
Νοῦσόν γ' οὔπως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι· " Morbum nequaquam fas est à Jove magno *missum* evitare:
Ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι. " Verùm tu precare Patrem Neptunum regem.
Ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ, " Sic dixerunt abeuntes; meum autem ritè charum cor,
Ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν ϗ μῆτις ἀμύμων. " Quòd nomen decepisset meum & inculpatum consilium.
Κύκλωψ δὲ πενάχων τε, ϗ ὠδίνων ὀδύνῃσι, " Cyclops igitur ingemiscensque, & contristatus doloribus,
Χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἵλε θυράων· " Manibus palpitans, lapidem quidem amovit à januâ;
Αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο, χεῖρε πετάσας, " Ipse verò intra januam sedebat, manus extendens,
Εἴποτέ πω μεῖ' ὄεσσι λάβοι φεύγοντα θύραζε· " Si aliquem fortassis inter oves caperet exeuntem foràs;
Οὕτω γάρ πω μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι. " Sic enim me putabat in mente stultum esse.
Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο, " Cæterum ego deliberaveram, quid factu optimum esset,
Εἴπῃ ἑταίροισιν θανάτου λύσιν, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ " Si quam sociis mortis solutionem, atque mihi ipsi
Εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους ϗ μῆτιν ὕφαινον, " Invenirem; omnes igitur dolos & consilium texui,
Ὡς τε περὶ ψυχῆς, μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν. " Videlicet ob vitam, ingens enim malum præsens erat.

ΣΧΟΛΙΑ.

405. Ἐλαύνῃ.] Ἀπελαύνῃ. 420. Βούλευον.] Ἐβουλεύομεν.
418. Στείχοντα.] Προϊόμενον. Θύραζε.] Ἔξω.

NOTÆ.

ἀντὶ πολλῆς πλήθους λαμβάνῃ, καθὰ διφορίαν Ἰωνικήν. Eleganter autem hoc Poeta facit, quod *Duos* jam *Polyphemus* turbet, nempè *seipsum* & *alios*.

405. * Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν, ϗ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς) Hic Versus, diu ex *Homero* exulans, nunc suo loco restituitur, ex *Diogenis Laertii Zenone*, l. 7. §. 163. *Hesychius*, Λαμπάδες) Ὀφθαλμοί. Et *Virgil.* Æn. l. 3. v. 37. *Cyclopis* oculum, puto, ex hoc loco adjutus, dicit, *Argolici Clypei, aut Phœbæa Lampadis instar*. Unde eleganter *Lycophroni* dicitur *Ulysses* λαμπηδοκλέπτης.

406. Κτείνῃ) Ità pro κτείνῃ scribo, ut cum ἐλαύνῃ congruat, quanquam κτείνῃ in plurimis Exemplaribus. *Castellio* quidem & Pauca alia mecum legunt κτείνῃ. Verùm hi *Modi* mutuò sibi fraudem facere solent, ut ex *Variis Lectionibus* hinc inde patet. Qui Poetam putant respicere ad nomen Οὔτις, v. 414. in μῆτις ἀμύμων, frustrà sunt. Est quidem fortuita allusio, μήτις & μῆτις, verùm ea nimis frigida, quàm quæ *Homeri* consilio tribuatur. *Ibid.* Δόλῳ ἠὲ βίηφι) *Polyæni* Strategemat. Procem. Δοκεῖ δ μοίχα πεῦτα συμβουλεύειν Ὅμηρος· ὅταν γὰρ πολλάκις ἄθλῳ ἢ δόλῳ, ἢ βίηφιν, ἄλλως τε παραγγέλλῃ, ἢ τείχεσι, ϗ στρατηγήμασι χρήσεσθαι καθὰ τὸ πολεμίων, κλ.

411. Νοῦσον δ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι) De *Jove* dicuntur Morbi omnes provenire, unde *Sophocles*, Ajac. 137. Νόσος, πληγὴ Διὸς vocatur; de quâ re Nos in *Prælectionibus*.

421. Εἰ περ' ἑταίροισιν θανάτου λύσιν) Cum *Marco Meibomio* fixum esset, *priorem* Syllabam ῦ λύω & *Derivatorum*, semper ante *Consonam* producere, scribendum hic ῥύσιν statuebat, & alios omnes *Homeri* locos contra militantes, mutavit; in quibus ἄλυτον, aut ἀλύτους scriberetur, corruptos pronuntiavit, mutare non potuit. Verùm is turpiter errat. Vide quæ diximus ad Δ. v. 703.

VARIÆ LECTIONES.

406. Κτείνῃ) γρ. κλείνῃ, vid. Not. in *Textum*.
421. Λύσιν) γρ. ῥύσιν, vid. Not. ad *Textum*.

Ἠδὲ

Ἤδε δέ μοι κῆ θυμὸν ἀείσῃ Φαίνετο βουλή.
Ἄρσενες οἰῶες ἦσαν εὐτρεφέες, δασύμαλλοι,
Καλοί τε, μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
Τοὺς ἀκέων συνέειρον εὐστρεφέεσσι λύγοισι,
Τῇς ἔπι Κύκλωψ εὗδε, πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδὼς,
Σύντροφα αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
Τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην, σώοντες ἑταίρους.
Τρεῖς δὴ ἕκαστον φῶτ' οἰῶες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ἀρνειὸς γὰρ ἔην, μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Τὸν καθ' νῶτα λαβὼν, λασίῃσι δὴν γαστέρ' ἐλυσθείς
Κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτῳ θεσπεσίοιο
Νωλεμέως γραφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ·
Ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέστυφε ἄρσενα μῆλα·
Θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
Οὖθαρ γὰρ σφαραγεῦντο· ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι
Τειρόμενος, πάντων οἰῶν ἐπεμαίετο νῶτα
Ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὴ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
Ὡς οἱ ὑπ' εἰροπόκων οἰῶν στέρνοισι δέδεντο.
Ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστιχε θύραζε,
Λαχμῷ στενόμενος, ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.

" Illud verò mihi in animo optimum apparebat conſilium.
" Mares oves, *i. e. arietes*, erant benè nutriti, lanoſi,
" Pulchrique, magnique, violaceam lanam habentes:
" Hos tacitè colligavi benè-tortis funibus,
" In quibus Cyclops dormiebat, monſtroſus, impia doctus;
" Tribus-unà conſtrictis; ille in medio, virum ferebat,
" Duo autem alii utrinque ibant, ſervantes ſocios.
" Tres igitur ſingulos viros oves ferebant; cæterùm ego,
" Aries enim erat, pecudum longè optimus omnium,
" Hujus tergum arripiens, villoſum ſub ventrem delapſus
" Pendebam; cæterùm manibus lanæ denſæ
" Firmiter implicitus hærebam audaci animo:
" Sic tum quidem ingemiſcentes expectavimus auroram divinam.
" Quando autem manè genita apparuit roſeis-digitis aurora,
" Et tum continuò ad paſcua prorumpebant maſcula pecora;
" Fœminæ verò balabant immulctæ per ſtabula,
" Ubera enim gravabantur; Dominus verò doloribus gravibus
" Affligtus, omnium ovium palpitabat terga
" Recte ſtantium: illud autem ſtultus non animadvertit;
" Ut illi ſub villoſorum arietum pectoribus ligati eſſent.
" Ultimus aries *omnium* pecorum exibat foras,
" Denſitate pilorum gravatus, & mea varia cogitante.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

426. Ἰοδνεφὲς.] Μέλαν. Εἶρος.] Ἔριον.
427. Συνέειρον.] Συνέδουν. Λύγοισιν.] Ἱμαντώδεσι φυτοῖς.
428. Τῇς ἔπι.] Ἐφ' αἷς.
429. Αἰνύμενος.] Λαμβάνων. Φέρεσκε.] Ἔφερεν, ἐβάστασεν.
430. Ἴτην.] Ἐπορεύοντο.
431. Φέρον.] Ἐβάσταζον.
432. Ἀρνειός.] Κριός.
433. Λασίῃσι.] Δασέσιν. Ἐλυσθείς.] Συσταφείς, εἱλυσθείς.
434. Λώτῳ.] Τῷ ἄνθει. Λέγει δὲ θεῖον. Θεσπεσίοιο.] Λαμπροῦ, ἢ πολλοῦ.
435. Στεφθείς.] Περιστραφθείς, συστρέψας τὰς χεῖρας. Ἐχόμην.] Ἀντεχόμην, κατεῖχον.
439. Ἐμέμηκον.] Ἀντὶ τοῦ, ἐβλαχῶντο.
440. Οὖθαρ.] Οἱ μαστοί. Σφαραγεῦντο.] Ἐπιπλήρουντο.
441. Τειρόμενος.] Καθαπτόμενος. Ἐπιμαίετο.] Ἐφήπτετο, ἐπιλαμβάνετο.
443. Εἰροπόκων.] Ἐρίοις νεμομένων.
444. Ὕστατος.] Ἔσχατος, πλαγιαῖος. Ἔστιχε.] Ἐπορεύετο.
445. Λαχμῷ.] Τῇ δασύτητι τῶν μαλλῶν. Γράφεται

N O T Æ.

425. Ἄρσενες οἰῖες ἦσαν, εὐτρεφίες, δασύμαλλοι) Facilè Ego legerem, οἰῖες, ut apud *Theocritum* Idyll. 1. v. 9. Αἶκα ταὶ Μῶσαι τὰν οἰῖδα δῶρον ἄγωντι). Et ità ſcribendum putârim, quoties Prior Syllaba producenda, qualis ἴκτινος fieri ſolet; ut liquet ex ἄα, & εἰίη, μυλωτὴ, de quâ re vid. *Euſtath* fol. 1828. lin. 49. Alias οἴς, *Communiter*, & οἰὶς, οἰίδες, vel οἰῖος, *Ioniré*.

445. Λαχμῷ) *Euſtath.* fol. 368. lin. 29. *Etymolog.* M. λάχνη, ex *Herodiano* & *Seleuco* legunt, &

Variæ Lectiones.

425. Οἰῖες) γρ. οἴες, vid. Not. in *Textum*.
445. Λαχμῷ) γρ. λάχνῃ, vid. in *Textum*.

Τόνδ' ὀπιμαστάμβος προσέφη κραλεὸς Πολύφημος,
Κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε μάλ' ὄσσε ἔσυο μήλων
Υ̓́σατος; ἦ πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης,
Μακρὰ βιβὰς πρῶτος ἠὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις·
Πρῶτος ἠὲ σαθμόνδε λιλαίεαι ἔπνεεσθαι
Ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύσταλος· ἦ σύγ' ἄνακτος
Ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
Σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασταμένου φρένας οἴνῳ,
Οὖτις, ὃν ἦ πω φημὶ πεφυσμένον εἶναι ὄλεθρον.
Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, πολιφωνήεις τε γένοιο,
Εἰπεῖν, ὅππη κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει·
Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε σὺν ὀστέος ἄλλυδις ἄλλη
Θεινομένῳ ῥαίοιτο πρὸς οὐδέϊ· καδδὲ ἐμὸν κῆρ
Λωφήσειε κακῶν· τά μοι ὐπιδρὸς πόρεν Οὖτις.
Ὣς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
Ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε, καὶ αὐλῆς,
Πρῶτος ὑπ' ἐρρειῆ λυέμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
Καρπαλίμως δὴ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,

"Hunc palpans in tergo alloquutus eſt fortis Polyphemus,
"Ignave arie, quid mihi ità per ſpeluncam exis ovium
"Ultimus? neutiquam antea reliquus ibas ab ovibus,
"Sed multò primus paſcebaris teneros flores herbæ,
"Magnifice incedens; primus ad fluenta fluviorum perveniebas;
"Primus autem ad caulam deſiderabas redire
"Veſpertinus; nunc rurſus ultimus; an tu domini
"Oculum deſideras? quem vir malus eruit,
"Cum moleſtis ſociis; poſtquam domuiſſet mentem vino,
"Nemo; quem nondum exiſtimo elapſum eſſe mortem.
"Sin idem-mecum-ſentires, vocalisque fieres,
"Ut diceres, ubinam ille meum robur effugit;
"Profectò ei cerebrum per ſpeluncam huc & illuc
"Verberato flueret ad ſolum, meumque cor
"Quieſceret à malis, quæ mihi nullius-precii vir intulit Nemo.
"Sic loquutus, arietem ab ſe dimiſit foràs.
"Venientes igitur paululum à ſpeluncaque & aula,
"Primus ab ariete ſolvebar, ſolvique ſocios.
"Celeriter exin pecora reſtipeda, pinguia adipe,

ΣΧΟΛΙΑ.

κὴ λάχνῃ παρωνύμως τῇ λάχνῃ. Στεινόμενος.] Βαρυνόμενος. Καὶ ἐμοί.] Ἀντὶ δέ, καὶ ὑπ' ἐμοί. Πυκινά.] Σωσιβῶ, φρόνιμα.

446. Ἐπιμαστάμενος.] Ἐφαψάμενος.

447. Ὕστερος.] Ὕστατος. ἐξῆλθε.

449. Νίμεαι.] Βόσκῃ, ἐδίῃς. Ποίης.] Πόας.

453. Ἐξαλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.

454. Λυγροῖς.] Χαλεποῖς. Δαμασταμένου.] Δαμασάσης, ἀντὶ δὲ ἀλλοιώσας.

456. Ὁμοφρονέοις.] Τὰ αὐτὰ μοι βούλοιο. Πολυφωνήεις.] Ὁμόφωνος, λαλῆσαι δυνάμενος.

457. Ἠλασκάζῃ.] Ἐκκλίνῃ, ἀποφεύγῃ.

458. Τῷ κε.] Διὸ ἂν.

459. Θεινομένῳ.] Τυπτομένῳ. Ῥαίοιτο.] Διαφθείροιτο.

460. Λωφήσειε.] Παύσῃ. ἢ λήξῃ.

462. Ἠβαιόν.] Ὀλίγον.

464. Ταναύποδα.] Τεθραμμένους τοῖς κατὰ βαθέων, ἢ ἰχνόποδα, ἢ πλατύποδα. * Ταναὸν γὰρ, τὸ ἐπίμηκες. ἢ τέτακται γενόμενος τὰς πόδας ἀφ' ὧν ἐλίγμων ἐ περείας, οὐκ εἰλίττει, ὡς οἱ βόες.

NOTÆ.

In Scholia agnoſcunt. Λαχμὸν *Etymolog.* pro λακτισμὸν, poni ab *Antimacho*, ut —λαχμὸν δ' ὑ δίδιεν ἔκπαν. *Heſych.* Λαχμὸς στενόμενος) Τῇ δασύτητι καὶ τοῖς μαλλοῖς πεπυκνωμένος.

461. Ὡς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο) Vid. ſuprà, ad v. 398.

464. Καρπαλίμως δὴ τὰ μῆλα ταναύποδα) Quùm in voce ταναπόδα Omnes Syllabæ Naturâ eſſent *breves*, & poſita eſſet pro ταναύποδα, quomodò plurimi Veteres Codices etiamnum habent, licet, ſine Notâ Διαλύσεως, nempè ταναύποδα, hoc quidem *Textui* reſtituendum duxi. Ταναύποδα enim apertè præfert *Florentina*, ut & *Aldina*, *Euſtathii* item *Textus*, qui & expreſsè ταναύποδα dixit *Æolicum* pro ταναόποδα, ὑ pro ὁ, poſitâ, ut in ὄνυμα, & Σίσυφος; vid. *Euſtath.* fol. 357. lin. 13. & fol. 368.

NOTÆ IN SCHOLIA.

464. Ταναύποδα) Vid. Not. in *Textum*. * Ταναὸν, pro ταινὸν, lege.

VARIÆ LECTIONES.

461. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum*. 464. Ταναύποδα) γρ. ταινόποδα, vid. Not. in *Textum*.

Πολλὰ

Πολλὰ περιπτόλεες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
Ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
Οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ γενάχοντο γοῶντες.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ,
Κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
Πόλλ' ἐς νηὶ βαλόντας ἁλὸς πλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ.
Οἱ δ' αἶψ' εἰσέβαινον, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι,
Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
Ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφι.
Καὶ λίην σέ γε μέλλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
Σχέτλι'· ἐπεὶ ξείνους οὐκ ἄζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
Ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔτι μᾶλλον ἐμάνη κῆρ ἀγάσσατο·
Ἦρε δ' ὄρος πρηνὲς κορυφοῦ ὀρεος μεγάλοιο·
Καὶ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι·
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
Τὴν δ' αἶψ' ἤπειρόνδε παλίρροθον φέρε κῦμα,
Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν προμήκεα κοντὸν

" Multa circumducentes egimus; donec ad navem
" Pervenimus; desiderati verò charis sociis visi sumus,
" Qui effugimus mortem: alios autem ingemiscebant flentes.
" Sed ego non sinebam, supercilii enim innuebam singulis,
" Lugere; sed jussi celeriter villosa pecora
" Multa in navem recipientes renavigare salsam aquam.
" Illi statim conscenderunt & per transtra sedebant,
" Ordineque sedentes cavum mare verberabant remis.
" Sed quando tantum aberam, quantum utiq; audiri potest exclamans,
" Et tunc ego Cyclopem alloquebar convitiis,
" Cyclops, non parabas imbellis viri socios
" Mandere in spelunca cavâ, fortivi:
" Et sanè te deprehensura erant mala facta;
" Immitis! quoniam hospites non verebaris tuâ in domo
" Absumere, ideoque te Jupiter ultus est & alii dii.
" Sic dicebam; ille autem continuò irascebatur ex corde magis:
" Misit autem abrumpens verticem montis magni;
" Dejecitque ante navem nigram-proram-habentem.
" Paululum verò absuit gubernaculum extremum nancisci;
" Inundavit enim mare subsidente à petrâ.
" Et hanc (*i.e. navem*) statim ad littus refluus ferebat fluctus,
" Inundatio ex mari, appropinquavitque ut littus attingeret.
" Cæterùm ego manibus apprehendens ingentem contum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

465. Περιτροπίοντες.] Περιτρέποντες, συγκλείοντες.
466. Ἀσπάσιοι.] Ἐπιθυμητοί.
467. Σπενάχοντο.] Ἐστέναζον. Γοώντες.] Θρηνοῦντες.
476. Κρατερῇφι βίηφι.] Τῇ ἰσχυρᾷ δυνάμει· τὸ πάθος.
478. Ἄζεο.] Ἐντρέπου.
479. Τίσατο.] Ἐπιμωρήσατο.
480. Χολώσατο.] Ὠργίσθη. Κηρόθι.] Ἐκ ψυχῆς.
482. Κυανοπρῴροιο.] Μελανοπρῴρου.
483. Ἐδεύησεν.] Ἐδέησεν, ἐνέλιπεν. Οἰήϊον.] Πηδάλιον, παρὰ τὸ οἰακίζειν, ὅ ἐστι καθιθύνειν.
485. Ἤπειρόνδε.] Εἰς τὴν γῆν. Παλίρροθον.] Τὸ εἰς τοὔπίσω φερόμενον κῦμα. Ἐκλύσθη.] Ἐκλυδωνίσθη.
486. Πλημμυρίς.] Πλημμούρα, ἢ τὰ ἁλὸς ἐπαυλάκεις· ἢ κλύδωνος φορά, ἢ ἀνάχυσις. Θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.] Ἐξέγεσεν ἐποίησε τῇ γῇ. Χέρσον.] Γῆν.

N O T Æ.

lin. 6. & fol. 427. lin. 38. Ità legit *Aloysii* MS. quam *Lectionem Hesychius* agnoscit, *Etymolog.* M. & Lexica non pauca; & Hymn. *Mercurii*, v. 232. *Seberus* πανύσσατε legit, etiam *Dinnerus* & alii. Aliàs diceremus, *Antepenultimam* necessariò produci ob πολυβαχίαν, & vi *Toni*, etiam *Acuto* adjuvante. Vid. ad *Iliad.* Ζ. v. 113.

481. Ἦρε δ' ἀπερρήξας κορυφοῦ ὄρεος μεγάλοιο.) *Virgil.* Æn. l. 10. v. 127. *Fert ingens toto connixus corpore saxum, Haud partem exiguam Montis.* Vid. *Senecæ* Controvers. Suasor. l. 1. p. 8.

482. Προπάροιθε) Puto hìc μετόπισθε legi debere, mox, v. 539. προπάροιθε, nempè *viceversâ*. Rationes viderint Docti in rebus *Nauticis*.

Variæ Lectiones.

477. Σέ γε μάλλα) γρ. σέ γ' ἔμελλε.
480. Ἔπειθε χολώσαιτο) γρ. ἔπειτ' ἐχολώσατο.

Ὥστε

Ὦσα παρέξ· ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας, ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπῃσι, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
Κρατὶ καταβύων· οἱ δ', ὡς περ πεσόντες ἔρεσσον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἄλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος,
Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθίζεμεν ἄγριον ἄνδρα;
Ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα
Αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
Εἰ δ' ὅ τεο φθεγξαμένου τεῦ, ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
Σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς, καὶ νήϊα δοῦρα,
Μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν.
Ὣς φάσαν· ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ,
Κύκλωψ, αἴκέν τίς σε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
Ὀφθαλμῶν εἴρηται ἀεικελίῃ ἀλαωτύν,
Φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,

" Detruſi ab littore, ſocioſque excitans, imperavi
" Incumbere remis; ut malum fugeremus,
" Capite annuens: hi igitur incumbentes remigabant.
" Sed quando jam bis tantum mare ſulcantes receſſimus,
" Et tum ego Cyclopem alloquebar, circum verò ſocii
" Blandis verbis inhibebant aliàs aliùs,
" Inſelix, cur vis irritare agreſtem virum?
" Qui etiam nunc in pontum jacto telo deduxit navem
" Rurſus ad continentem, & certè exiſtimabamus illic perituros.
" Siquidem loquentem aliquem, aut vociferantem audierit,
" Collidere poterit noſtra capita, & navalia ligna,
" Saxo aſpero jaciens; tantum enim jaculatur.
" Sic dicebant; ſed non flexerunt meum generoſum animum,
" Sed ipſum rurſus alloquutus ſum elato animo,
" Cyclops, ſi quis te inter mortales homines
" Oculi interrogaverit indecentem cæcitatem,
" Dic, Ulyſſem urbium everſorem evulſiſſe,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

488. Ὦσα παρέξ.] Ἀπέωσα εἰς τὸ ἐκτός.

490. Περπησόντες.] Σφοδρᾶς ἐπιπεσόντες καὶ ἐγκείμενοι. Ἔρεσσον.] Ἐκωπηλάτουν.

491. Ἀλλ' ὅτε δὴ.] Πῶς ὃν ἀκούσῃ, προσέρηκε γῆ, Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας. ἤτοι μεγαλόφωνος ὁ Ὀδυσσεὺς, ἢ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἀπέχομεν πάλιν· ἤτοις γὰρ ἡ ναῦς ἠνίχθη. Πρήσσοντες.] Διαπερῶντες. Ἀπῆμεν.] Ἀφειστήκειμεν.

495. Βέλος.] Βλῆμα· νῦν γὰρ τὸ βληθὲν λίθον λέγει.

498. Σύν κεν ἄραξεν.] Συνέτριψεν. Νήϊα δοῦρα.] Τὰς ναῦς.

499. Ἵησιν.] Ἀκοντίζει. Ὀκριόεντι.] Τραχεῖ

501. *Ἀψορρον.] Πάλιν. Κεκοτηότι.] Ὡρμημένῳ.

503. Εἴρηται.] Ἐρωτήσῃ. Ἀεικελίῃ.] Δεινῇ. Ἀλαωτύν.] Τύφλωσιν, εἴρησιν ὀφθαλμῶν.

504. Φάσθαι.] Λέγειν, ἀντὶ δὲ λέγα. Ἐξαλαῶσαι.] Ἀντὶδ. ἐκτυφλῶσαι. * Κεῖται ἀπερίμφαθον, ἀντὶ δὲ περισπωμένου.

N O T Æ.

490. Κρατὶ καταβύων) Nonnulli duplicandum ν', cenſent; hi καταβύνων, illi καταβύων, quin & κάτω βύων legi poteſt; quovis modo, *Verſui* ſatis conſultum. Τὸ α'. enim bene produci poteſt, ante *Liquidam*, ut ſuprà, v. 245. Idem dicendum infrà, ad κ'. v. 169. Βῆ δὲ καταλοφάδια φέρων, &c.

497. Ἄκουσε) De *Caſu* loquitur, quem dudum evaſerant, quùm ex violentâ Reſilitione fluctuum ſub ora *Polyphemi* reducta eſſet Navicula; poteſt etiam ἀκούσῃ legi, ut intelligatur de *Statu* præſenti.

498. Σύν κεν ἄραξ') Ità *Delphicum* Oraculum apud *Herodot.* Ἰσθμὸν δὲ μὴ πυργοῦν, μηδ' ἐρύκειν· Ζεὺς γάρ κ' ἔθηκε νῆσον, εἰ κ' ἐβούλετο.

502. Καταθνητῶν ἀνθρώπων) Ita unicâ voce pro κατὰ θνητῶν, lego; ita legit *Iſaac. Caſaubon.*

504. Φάσθαι) *Euſtath.* fol. 371. lin. 34. Diſputat, utrum φάσθαι, παροξυτόνως, an περισπωμένως ſcribendum; illud κοινὸν, hoc ab Inſigni Critico factum ait, lin. 38. Ὁ δὲ βαθὺς Ἡρακλείδης φησὶν· Θέλων, φύσῃ τὸ μακρὸν εἶναι τῷ παραλήγοντι δὲ φᾶσθαι. Ἐ

N O T Æ I N S C H O L I A.

501. *
504. * Quæ *Aſteriſcis* notantur, ex *Aloyſii* MSto omnia.
511. *

V a r i æ L e c t i o n e s.

490. Καταβύων) γρ. καταβύνων, & καταβυνόων.

497. Ἄκουσε) γρ. ἀκούσῃ, vid. Not. in *Textum.*

502. Καταβυητῶν) γρ. καταθνητῶν, *Euſtath.* fol. 372. lin. 33. Τὸ δὲ καταβυητὸν, ἀντὶ τοῦ ἐπιπλαστὸν ἴσχει τὸν ποιητήν. Quare ille ut unicam vocem legebat, quomodo nunc ſcribo. Vid. Not. in *Textum.*

504. Φάσθαι) γρ. φᾶσθαι. *Ibid.* Πολυπόρθιον) γρ. πτολιπόρθιον, vid. N. in *Textum*, de utraque *Lectione.*

Υἱὸν

Υἱὸν Λαέρτιω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμάξας ἠμείβετο μύθῳ,
Ὦ πόπαι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφατ' ἰκάνεις.
Ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐνέκαστο,
Καὶ μανθάνων κατέγηρα Κυκλώπεσσιν·
Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
Χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν τ' καλόν τε δέεσθαι
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλῳ ἐπιειμένον ἀλκῇ·
Νῦν δέ μ', ἐὼν ὀλίγος τε, τ' ὑπδεής, τ' ἄκικυς,
Ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
Πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
Τῷ γ' ἐγὼ παῖς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι·
Αὐτὸς δ', αἴκ' ἐθέλησι, * ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος,
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε τ' αἰῶνός σε δυναίμην
Εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω·
Ὣς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἐνοσίχθων.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι

" Filium Laërtis in Ithacâ domum habentem.
" Sic dicebam; ille mihi ejulans respondebat sermone,
" Papæ! Nunc certe me valdè antiqua Oracula attingunt.
" Erat quidam hic vates vir bonusque, magnusque,
" Telemus Eurymedes, qui vaticiniis excellebat,
" Et vaticinans consenuit inter Cyclopas:
" Hic mihi dicebat hæc omnia perfectum iri in posterum,
" Manibus ex Ulyssis privatum iri visu.
" Sed semper quendam virum ingentem & pulchrum existimabam
" Huc venturum esse, magno indutum robore;
" Nunc autem me parvus, & nihili, & imbellis,
" Oculo privavit, postquam domuit me vino.
" Sed age huc veni, Ulysses; ut tibi hospitalia præbeam,
" Deductionemque solicitem dare inclytum Neptunum:
" Hujus enim ego filius sum, paterque meus gloriatur esse:
" Ipse autem, siquidem voluerit, sanabit, neque quisquam alius,
" Neque deorum immortalium, neque mortalium hominum.
" Sic ait; porrò ego ipsum excipiens alloquebar,
" Utinam sanè animâ & vitâ te potuissem
" Spoliatum mittere intra Plutonis domum:
" Adeò haud oculum utique sanabit neque Neptunus.
" Sic dicebam, ille continuo regi Neptuno

ΣΧΟΛΙΑ.

507. Παλαίφατα.] Πάλαι πεφασμένα, ἤτοι εἰρημένα. Θέσφατα.] Μαντεύματα.
509. Εὐρυμίδης.] Εὐρύμου παῖς, Τήλεμος.
511. * Ὅς.] Οὗτος.
512. Ἀμαρτήσεσθαι.] Ἀποτυχεῖν, στερηθῆναι. Ὀπωπῆς.] Ὄψεως.
513. Ἐδεήμην.] Ἐξεδεχόμην.
514. Ἐπιμένων.] Περιβεβλημένος.
515. Ἄκικυς.] Ἀσθενής.
516. Ἀλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.
518. Ὀτρύνω.] Παρασκευάσω, σπουδάσω. Αἰῶνος.] Βίου, ζωῆς.
524. Εὔνιν.] Ἕστερημένον.
525. Ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γε.] Διὰ τὸν τύφλωσιν, ἀλλ' ὡ ἀφῇ πὰς φωνὰς ταύτας, ὑφίσται ὁ Ποσειδῶν· τότων γὰρ ὁ υἱὸς ὢν ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται) κακὸν ὄντα.

NOTÆ.

σφοδρότερος πᾶς αὐτῷ. *Ibid.* Πολυπόθητον) Cum & hic, & infra, v. 530. πολυπόρθητον scribatur, certè hic frustra sunt, qui refragante *Versu*, πολύπορθον legant, cum πολύπορθον in hoc Versu habeat *Florentina* & *Aldina* Editt. *Eustathius* πολυπόρθητον legit, fol. 372. lin. 30. & fol. 375. lin. 24. *&c.* Vid. quæ Nos ad ν'. v. 316. & infrà, ad v. 530.

509. Τήλεμος Εὐρυμίδης) De hoc Vate, *Theocritus*, §. 6. v. 23. Αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος. Item *Ovid.* Metamorph. l. 13. §. 8. *Telemus* interea *Siculum* delatus in æquor, *Telemus Eurymides*, quem nulla fefellerat ales, Terribilem *Polyphemon* adit, Lumenque, quod unum Fronte geris mediâ, rapiet tibi, dixit, *Ulysses*.

VARIÆ LECTIONES.

509. Τήλεμος Εὐρυμίδης) γρ. Τήλεμος Εὐρύμαχος, *Theocriti* Scholiast. *Idyll.* 6. v 23. malè.
515. Ἄκικυς) γρ. ἀεικὴς, *H. Steph. Seberi* Index, & *Eustath.* fol. 374. lin. 53.
516. Ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο) γρ. ἀλάπαξε, ἐπί μ' ἐδαμάσσατο, Edit. *Basil. H. Steph.*
520. Ἐθέλησι, * ἰήσεται) γρ. ἐθέλησιν * ἰήσεται, malè olim; cùm prior ε ἰήσεται) sit *longa*. Vid. v. 525.

Εὔχεσθαι,

Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Κλῦθι, Ποσείδαον, γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
Εἰ ἐτεόν γε σὸς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
Δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πολιπόρθιον οἶκαδ' ἱκέσθαι,
Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ἔχοντα.
Ἀλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκῳ.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Κυανοχαίτης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ἧκε δ' ὀπιδινήσας· ἐπέρεισε δὲ μίν' ἀπέλεθρον.
Κὰδδ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι.
Ἐκλύσθη δὴ θάλασσα καλερχομένης ὑπὸ πέτρης·
Τὴν δὲ πρόσσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα πὲρ ἄλλαι
Νῆες ἐϋσσέλμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας πολιὸν δέγμενοι αἰεί,
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Μῆλα δὲ Κύκλωπος, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι,
Μήλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸ δ' ἐπὶ θεῖ
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,

" Supplicabat, manus extendens in cœlum ſtelliferum:
" Audi, Neptune, terram continens nigrâ cæſarie,
" Si utique tuus ſum, paterque meus profiteris eſſe,
" Da, nè Ulyſſes urbium-everſor in patriam veniat,
" Filius Laërtis, in Ithacâ domum habens.
" At ſi illi fatale eſt amicoſque videre & pervenire
" Domum ad bene-ædificatam, & ſuam in patriam terram,
" Serò malè veniat, poſtquam perdiderit omnes ſocios,
" Nave in alienâ; inveniatque vexationes in Domo.
" Sic ait precans, illumque audivit Neptunus.
" Cæterùm ille rurſus multò majore lapide ſublato,
" Miſit circum rotatum, intendit autem magnam vim.
" Dejecit itaque poſt navem nigro roſtro:
" Paululum defuit autem, quin gubernaculum ſummum attingeret:
" Exundavit verò mare proruente ab ſaxo.
" Hanc igitur ulterius ferebat fluctus, appropinquabatque terram adire.
" Sed quando jam ad inſulam pervenimus; ubi aliæ
" Naves benè tabulatæ ſtabant denſæ, & in ipſis ſocii
" Sedebant lugentes, nos expectantes ſemper;
" Navem quidem illuc, ubi veniſſemus, ſubduximus in arenas,
" Et ipſi quoque eximus in litus maris.
" Pecora autem Cyclopis, cavâ ex navi deducta,
" Diviſimus; ut nullus mihi privatus abierit ſuâ portione.
" Arietem autem mihi ſoli bene-ocreati ſocii,
" Diviſis ovibus, dederunt extra-ſortem: eum vero in littore
" Jovi atras-nubes-*cogenti* Saturnio, qui omnibus imperat,

ΣΧΟΛΙΑ.

528. Κυανοχαῖτα.] Μελανόθριξ.
538. Ἐπιδινήσας.] Περιστρέψας. Ἧκε δ' ἀπέλεθρον.] Δύναμιν πολλήν.
540. Ἐδεύησε δ' οἰήιον.] Ἐπὶ ἔσχατον ἀφῆκεν· πῶς γὰρ ἂν ἔμπαλιν ἡ ναῦς ἠνέχθη;
542. Πρόσσω.] Εἰς τοὔμπαλιν, πρόρριζα.
544. Ἀθρόαι.] Ὁμοῦ πᾶσαι.
545. Εἵατο.] Ἐκαθέζοντο. Ὀδυρόμενοι.] Ἀπομαλακόμενοι.
546. Ἐκέλσαμεν.] Ὡρμήσαμεν, ἐσωλκύσαμεν.
551. Δαιομένων.] Μεριζομένων, διαιρεμένων. Ἔξοχα.] Ἔξοχον, ἐξαίρετον.

NOTÆ.

530. Πολυπόρθιον) Quòd caſu *Florentina* hìc legeret πολίπορθον, & hinc *Aldina*, licet in hoc tantùm loco, multi decepti. Vid. ad v. 504.

532. Ἀλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ) *Virgil. Æn.* l. 4. v. 612. *ſi tangere portus, &c. At bello audacis populi vexatus, &c.* Vid. *Macrob.* l. 5. c. 12.

VARIÆ LECTIONES.

530. Πολυπόρθιον) χρ. πολίπορθον, ut ſupra, v. 504.
539. Μιλήσιοι) γρ. περιπέφευγη. Vid. ſuprà, v. 482.

Ῥέξας

Ῥέξας, μηρί' ἔκηον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
Ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
Νῆες εὐσταμοι, ἠ ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι.
Ὡς τότε μὲν πρῆσσον ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαπύμενοι κρέα τ' ἄσπετα ἠ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, ἠ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Καὶ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ' αἶψ' εἰσέβαινον ἠ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἔνθεν ἠ πρότερον πλέομεν, ἀχαχήμενοι ἦτορ,
Ἀσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

" Sacrificio facto, femora incendi: ille verò non curabat sacra;
" Sed jam tum deliberabat, quo pacto perderentur omnes
" Naves bene-tabulatæ, & mei dilecti socii.
" Sic tunc quidem totâ die, donec sol occidit,
" Sedebamus, epulantes carnes immensas & dulce vinum:
" Quando verò sol occidit, & tenebræ supervenerunt,
" Et tum dormivimus in littore maris.
" Quando autem manè-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
" Tum ego sociis *illos* excitans imperavi,
" Et ipsos conscendere & rudentes solvere:
" Illi verò statim ingressi sunt, & per transtra sedebant,
" Ordineque sedentes canum mare verberabant remis.
" Hinc igitur ulterius navigavimus, tristati corde,
" Læti *tamen* ex morte *evitatâ*, postquam charos amisimus socios.

ΣΧΟΛΙΑ.

553. Οὐκ ἐμπάζετο.] Οὐ προσεποιεῖτο, οὐκ ἐπεμέλετο.
554. Ἀπολοίατο.] Ἀπόλοιντο.
557. Ἄσπετα.] Πολλά.
565. Πρότερον.] Εἰς τὸ μᾶλλον.
566. Ἄσμενοι.] Χαίροντες.

NOTÆ.

553. Ἔκηον) *Ionicè*, pro ἔκαιον.

VARIÆ LECTIONES.

554. Μερμήριζεν) al. μερμήριξεν.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Κ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Κ'.

ΤΑ περὶ τὸ Αἰόλου ἀπαγγέλλει, τὸ τοὺς ἀνέμων φύλακα, ὡς ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ ἄγριον Ζέφυρον, τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐσκεδασμένους εἰς ἀσκόν· ὧν οἱ ἑταῖροι λύσαντες, κομισαμένου Ὀδυσσέως, ἄπρακτον τὸν αὐτοῖς χρυσὸν εἶναι νομίζοντες ὑποτοπήσωσι περὶ Αἰόλου· ὃ φησιμωνεῖ ὃ δ' Αἰόλος τῷ Ὀδυσσεῖ, ἀπειθοῦντι ἀπελάσαι, εἰς Λαιστρυγόνας ἀφικνεῖται· παρ' οἷς ἔνδεκα τῶν νεῶν ἀπολέσας, μιᾷ εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον παραγίνεται· κἀκ σὺν Εὐρυλόχῳ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἑταίρων κλήρῳ λαχόντας ἐκπέμπει, πρόσοψίν τινες οἱ κατοικοῦντες μορφοφθόγγων ὄντες· ἀπὸ δὲ τούτων εἰς σῦς ὑπὸ τῆς Κίρκης, πλὴν Εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἐλθών, λαβὼν παρ' Ἑρμοῦ φάρμακον, τὸ μῶλυ, ἐδὼν βλέπει· ἀλλὰ καὶ τῶν ἑταίρων τὴν ἀρχαίαν φύσιν λαβόντων, ἐκείνων παραμείνας παρὰ τῇ Κίρκῃ, εἰς ἄδυτα κατέρχεται.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ Αἰόλου, καὶ Λαιστρυγόνων, καὶ Κίρκης.

Ἄλλως.

* Vid. Not. in *Textum* infra, ad v. 36.

Τὰ τῆς Κίρκης πίπλου * ἢ, Κίρκης πίπλος.

Ἄλλως.

Κάπη ἔχει * Αἰόλου, Λαιστρυγόνων, ἔργα τὰ Κίρκης. Lib. X.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,

IN Æoliam insulam pervenimus; ubi habitabat
Æolus Hippotades, charus immortalibus diis,

Σχολία.

1. Αἰολίην δ' ἐς νῆσον.] Οὐ τὰς Αἰόλου νήσους νῦν λεγομένας, ἀλλά τινα ἄλλην ἐπιθέσπισμόν νῆσον λέγει. οἱ δὲ λέγοντες περὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν πεπλανῆσθαι τὸν Ὀδυσσέα, λοιδοροῦσι μέν, λέγουσι τὸν νῦν Ἀκραγαντίνους· οἱ δὲ τοὺς Καμαριναίους· Κύκλωπας δὲ τοὺς Λεοντίνους. τοὺς δὲ Αἰόλου νήσους, τὴν τῶν περὶ τὸν στρόμβον Στρογγύλλου, καὶ τὰς λοιπὰς ἑξ. Διδύμους, Ἱέρας, Ἰκεσίαν, Λιπάραν, Ἐρικοῦσσαν, Φοινικοῦσσαν· τινὲς δὲ Ἀλικυρίτιδας, Αἴολον μέν, λέγουσι τὸν ἑαυτοῦ· δώδεκα δὲ παῖδας, τοὺς μῆνας· τινὲς δέ, ὅτι παρετήρησεν ἀστρολογίας ἔμπειρος ὤν, ἡλίῳ ὄντος τοῦ Ταύρου, Ζέφυρον πνεῦσαι· οἱ δὲ ἄνεμοι πνέουσι σύσσημοι, ὡς καθ' ἑαυτούς, ὡς καὶ παλαιοί· καὶ ἡμεῖς, δίχα βασιλικῆς ἀσφαλοῦς ἀγγελίας· τινὲς δὲ πεύκας τὰς νήσους τοῦ Τυρρηνικοῦ πελάγους λέγουσιν.

2. Αἰόλου Ἱπποτάδης.] Αἰόλοι δὲ δύο· ὅτε μὲ Ἱππότου, ὃς Μίμαντος ἦν ὄρος δὲ Ἕλλην, ὃς Διὸς, ὃ ἐν Ἡσιόδου μέμνηται.

Notæ.

V. 1. Αἰολίην δ' ἐς νῆσον) De *Allegoriâ* hujus loci, præter *Br. Schol.* Vid. *Eustath.* fol. 376. lin. 42. &c. *Palaphatum*, c. 18. *Heraclid. Ponticum*.

Notæ in Scholia.

V. 1. Αἰολίην δ' ἐς νῆσον) *Scholiast. Apollonii*, ad Argonaut. l. 3. v. 41. Ἐστὶ δὲ αἱ δ' Αἰόλου νῆσοι Ἐπὶ αὗται· Στρογγύλη, Εὐώνυμος, Ἱέρα, Λιπάρα, Διδύμη, Ἐρικώδης, Φοινικώδης, περὶ Σικελίαν. *Steph.* περὶ πόλεων, Ἐρικοῦσσαι, ἢ Φοινικοῦσσαι, melius vocat ultimas Duas. Confer *Diodor. Sicul.* l. 5. *Plin.* l. 3. *Eustath.* ad *Dionys.* Perieg. v. 461. & ad hunc locum, fol. 377. lin. 32.

2. *Ἕλλην, ὃς Διὸς) Ità pro *Corrupto*, Ἕλλη, ὃς ἦν Διὸς, *Eustathio* præeunte, fol. 1644. lin. 6.

Variæ Lectiones.

V. 1. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ'. Priores Codd.

Πλωτῇ σὺν νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
Χάλκεον, ἄῤῥηκτον· λιστὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη·
Τῇ γε δώδεκα παῖδες ἐν μεγάροις γεγάασιν·
Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' ἡβώοντες ἀκοῖται.
Οἵ δ' αἰεὶ ὧδε πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
Δαίνυνθ'· ὧδε δέ σφιν ὀνείατα μυία κεῖται.
Κνισσῆεν δέ τε δῶμα θεοπεσιαχίζεται αὐλὴ
Ἤματα, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν
Εὕδουσ', ἔν τε τάπησι καὶ ἐν πεπτοῖς λεχέεσσι·
Καὶ μὲν τοὺς ἱκόμεθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
Μῆνα δὲ πάντα φίλῃ μὲ, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,

Natatili in insulâ; totam tamen ipsam circumdat murus
Ferreus, infrangibilis; lævique praterea surrigitur petra.
Hujus duodecim liberi in regiâ nati sunt;
Sex quidem filiæ, sex autem filii pubescentes:
Ibi ille filias conjunxit filiis, ut essent uxores.
Hi semper juxta patrem charum & matrem venerandam
Convivantur; juxtaque iis cibaria varia apponuntur:
Odorata autem domus circum personat Aulæ
Die; nocte verò rursus apud pudices uxores
Dormiunt, intraque tapetas & in tessellatis lectis.
Et ad horum quidem pervenimus urbem & domos eximias.
Mensem vero totum amicè excipiebat me, & interrogabat singula,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

3. Πλωτῇ.] Ἐνίοτε μὲ τὸ πλειρθίλω, οἷον τῷ σὺ πλειρθέος τόπους κειρθίλω νῆσον· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος Πλωτῇ, φορητῇ, οἷον παραφορεμβῇ, ὥστε ποτὲ μὲ σὺ τοῖς δεξιοῖς μέρεσι, αὐτὸ δὲ σὺ τοῖς ἀριστεροῖς ὁρᾶς· οἷον δή τε καὶ τῷ Δῆλον ἐπερεῖ Πίνδαρος, λέγων ὅτως, * ἣν δὲ τὸ πάροιθε φορητὸς κυματώσαις Δῆλος· πανθδικῶν ἀνέμων ῥιπαῖσιν. εἰ δὲ ἄπλῳ, ὡσπλειρθέῃ ὑπ' ἀνθρώπων, ἢ ἐφερομένη ὑπὸ τῶν ῥιπαλῶν ἀμείνων δὲ τὸ ἀφ' ἑτέρου· οἱ γὰρ ἐπίπλοι τῇ θαλάσσῃ, οὐκ ἂν εὖ ἐπὶ τῆς γῆς ἔχοιεν οὕτω 'Οδυσσεύς· ἢ ἐφερομένῃ. Τεῖχος χάλκεον.] Ἰσχυρόν· ἀσφαθὲς γάρ ἐστι τὸ ἐκ χαλκοῦ.

4. Λιστὴ.] Λεία, ὁμαλὴ, ἢ ἀσφαθὲς. Ἀναδέδρομε.] Εἰς ὕψος ἀνέβη μέ.

6. Ἡβώοντες.] Ἀκμαζοντες.

8. Κεδνῇ.] Σώφρονι, σωστῇ.

10. Κνισσῆεν.] Ἥτοι εὐοσμον, ἢ κνίσσης μεστόν. Θεοπεσιαχίζεται.] Περιηχεῖται.

12. Εὕδουσι.] Καθεύδουσι.

14. Φίλῃ.] Φιλικῶς ὑπεδέχετο. Ἐξερέεινεν.] Ἀκριβῶς ἠρώτα.

N O T Æ.

ὁπλομαχοί· εἶτα ὁ Κρηθέως, ἐκ Αἰολίμαστος, ἐκ Σισύφου πατὴρ, Ἕλληνος παῖς· ὁ Ἕλληνος, γόνος μὲν φασι Διὸς εἶναι· λόγῳ δὲ, Δευκαλίωνος· ἴστε δὲ Αἰολον, ὁ ἐκ Μελανίππης, καὶ Ἱππότου, ὁ Αἰολὸς τοῦτο τὸν, Ἱπποτάδης· τελευτῶν δὲ ὁ ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης· Ἀσκληπιάδης δὲ, ἐπὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο φησι τὸ Ὀδυσσέα ἐλθεῖν.

3. Πλωτῇ σὺν νήσῳ· πᾶσαν δὲ πέρι εἶχε τεῖχος χάλκεον) Hinc Monachorum commentum illud de fratre *Bacone*, nobili Mathematico, *Britanniam* nostram aheneo Muro cincturo: Nec enim illorum Ignorantia *Homeri* detrahit Ingenio; nec his Ille authoritatem conciliat. Stulti, cùm sapientes imitantur, semper id ridiculè faciunt, at sapientiæ suus interim honos debetur. Vid. *Eustath.* in locum & *Br. Schol.*

N O T Æ I N S C H O L I A.

3. * Πλωτῇ) In hoc *Scholio* laudatur elegans *Pindari* Fragmentum, ut & *Eustath.* fol. 378. lin. 1. quod plenius profert *Strabo*, l. x. fol. 743. Sed nec *Isaac. Casaubonus*, nec *Andreas Schottus*, nec *Oxonienses* Editores satis corrigere valuerunt; quare Nos nunc emendatissimum exhibemus. Ἦν δὲ τὸ πάροιθε φορητὸς Κυμάτεσσι Δᾶλος, Παυσδικᾶν ἀνέμων ῥιπαῖς ἐν Ἀλλὰ * Κεῖθι γένος, ὅπως Ὀλύμπιοι θνατοὶ ἐπέβαινον. Ὅτε τότε τέσσαρες ὀρθαὶ Πρύμνων ἀπάρσιον χθονίων, Ἂν δὲ ἐπὶ κεφαλᾶ χθὼν πέσσα Ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες· Ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμων Ἐπώπεως γένεα. Olim Θ ὁ γένος, quod *Andreas Schottus* sicco pede præterit, *Casaubonus*, ὁ γένος removendum duxit. Tu mecum, ex κεῖθ' γένος, fac Κεῖθι γένος. Omnia erunt in tuto: *Latona* enim Φοίβης καὶ Κοίου γένος. Vid. *Etymolog.* M. v. Δᾶλος ἡ ἱερεια, &c.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

7. Ἀκοῖτας) *Ms.* ἀκοίτης, pro ἀκοίτας, optimè, *Eustath.* fol. 378. lin. 22. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκοίτης.

12. Τρηπτοῖς λεχέεσσι) *Ms.* τρηπτοῖσι λέχεσσιν, *H. Steph.*

14. Πάντα φίλῃ) *Ms.* πασὶ φίλῃ.

Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐγὼ τοῦ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ἤιτεον, ἠδ' ἐνέλθων
Πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν·
Δῶκε δέ μοι δείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
Ἔνθά δε βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
Ἠμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐθέλησι.
Νηῒ δ' ἔνι γλαφυρῇ κατέδησε μέρμιθι φαεινῇ
Ἀργυρέῃ, ἵνα μήτι τοῦ ἀπόπνευσή ὀλίγον πέρ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἀῆναι,
Ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἐκτελέειν· αὐτοὶ γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα·
Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλαύνομεν, ἐγγὺς ἐόντας.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων· οὐδέ τῳ ἄλλῳ
Δῶκ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
Οἱ δ' ἕταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Δῶρα παρ' Αἰόλεω μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο.

Ilium, Argivorumque naves & reditum Græcorum;
Cæterùm ego huic omnia, ut decebat, enarravi.
Sed quando jam ego iter postulabam, atque admonebam
Dimittere, nihil quicquam ille abnuit, paravit autem deductionem.
Deditque mihi excoriatum utrem bovis novennis;
In quo procellosorum ventorum ligavit flatus:
Illum enim promum ventorum fecit Saturnius,
Tam mulcere, quàm tollere, quemcunque velit.
Nave itaque in cavâ alligavit funiculo splendido,
Argenteo, ut nequid præter-flaret nè paululum quidem:
Cæterùm mihi flatum Zephyri immisit ad flandum,
Ut ferret navesque & nos: non quidem id erat
Perfecturus: propriâ nostrâ enim periimus insipientiâ.
Per novem tamen dies continuò navigabamus noctesque & dies:
Decimâ verò jam apparebat patria tellus:
Et jam qui faces præferrent vidimus, propè existentes.
Ibi me quidem somnus occupavit defessum;
Semper enim pedem, *i. e. clavum*, navis movebam; neque cuiquam alii
Dedi sociorum, ut celeriùs perveniremus in patriam terram.
Socii intereà verbis ad se invicem loquebantur,
Et me dixerunt auromque & argentum domum reducere,
Dona ab Æolo magnanimo Hippotadâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

17. Ἤιτεον.] Ἤτουν, παρεκάλουν.
18. Ἀνήνατο.] Ἠρνεῖτο.
19. Ἐννεώροιο.] Ἐνιαυτοῦ.
20. Βυκτάων.] Ἀθρόως πνεόντων, εὐφυσήτων, πλεγέντων τὰ ἰσία. Κέλευθα.] Πνεύματα.
21. Ταμίην.] Διοικητὴν, φύλακα, ἢ ταμιευτήν.
23. Κατέδησε.] Καταδήσασθαι. Μέρμιθι φαεινῇ.] Περιηνιόμησεν, ἵνα τῇ δεσμῷ ἀπατηθῶσιν οἱ ἑταῖροι· καὶ ἦδει ὅτι τὰ κυφότητος ἦν γνωρίσματα· ταμιεύεται γάρ. Μίρμιθι.] Σχοινίῳ.
27. Ἐκτελέειν.] Πληρώσειν.
30. Πυρπολέοντας.] Πυρσεύοντας, πῦρ καίοντας, ἢ ἀπὸ τοῦ πῦρ ἀναφερομένους. Ἐλαύνομεν.] Ἐβλίπομεν.
32. Πόδα νηός.] Τὸν μοχλαγωγὸν ἢ κίρκον καλοῦσι, ἢ τὸ πηδάλιον. Ἐνώμων.] Ἐκύβα, μετέφερον. Οὐδέ τῳ.] Οὐδενί.
35. Ἄγεσθαι.] Κομίζειν.

NOTÆ.

19. Ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο) *Aristot.* Histor. l. 6. c. 21. Ἀκμάζει ὁ μάλιστα ὁ βοῦς πιαινόμενος ὢν· διὸ καὶ Ὁμηρός φησι ποιήσασθαι Ἀρτέμιδι πηλαίτηρον, ἐκ τοῦ, βοὸς ἐννεώροιο· δύναται δὲ ταὐτόν.
36. Δῶρα παρ' Αἰόλου) *Media* ου Αἰόλου producitur, ante *Liquidam*, vique *Tomi*; quâdam denique *Metri* necessitate, quæ & multa alia Poetas cogit facere, ut *Athenæus* ostendit, fol. 632. ubi de *Versibus*, qui *Grammaticis* dicuntur *διέφωνοι, λαχανοὶ, μείγεις*. Nonnulli in hujusmodi casibus λ'. geminant.

VARIÆ LECTIONES.

18. Οὐδέ π) κ. οὐδ' ἔπ.
20. Ἐνθάδε) κ. ἔνθα δέ. Priores Codd.
25. Προέηκεν) κ. προσέηκεν, *H. Steph.*
27. Ἐκτελέειν) κ. ἐκπλέσειν, *Br. Schol.*
31. Ἐπέλυθε) κ. ἐπύλυθε, *H. Steph.*
36. Αἰόλου) κ. Αἰόλω, vid. Not. in *Textum.*

Ὧδε

Ὣδε δέ πῃς εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
Ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
Πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
Λαΐδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμῶς ὁδὸν ἐκτελέσαντες,
Οἴκαδε νισόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
Καὶ νῦν οἱ τάγ' ἔδωκε χαριζόμενος Φιλότητι
Αἴολος· ἀλλ' ἄγε δᾶστον ἰδώμεθα, ὅ, τι τάδ' ἐστίν,
Ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.
Ὣς ἔφασαν· βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
Ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
Τοὺς δ' αἶψ' ἁρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
Κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
Ἐγρόμενος, κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
Ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἠὲ πόντῳ,
Ἦ ἀχέων τλαίην, καὶ ἔπι ζωοῖσι μετείην.
Ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηΐ
Κείμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
Αὖτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ' ἑταῖροι.
Ἐνθάδ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ·
Αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπάσσάμενος καὶ ἑταῖρον,
Βῶν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐνίχανον

Atque ità aliquis dicebat conſpicatus
in proximum alium,
" O dii, quàm hic omnibus gratus eſt
& magni precii
" Hominibus, ad quorumcunque ur-
bem & terram veniat:
" Multa quidem ex Trojâ ducit cime-
lia pulchra,
" Ex præda: nos rurſus eâdem pro-
tectione confecta,
" In patriam redimus vacuas manus
habentes.
" Et nunc ipſi hæc præbuit gratificans
ob amicitiam
" Æolus; verùm age ſtatim videa-
mus, quid hæc ſint,
" Quantum quid aurique & argenti
utri inſit.
Sic dicebant, conſilium autem ma-
lum vicit ſociorum:
Utrem quidem ſolverunt, ventique
omnes eruperunt.
Hos ſtatim furens ferebat in pontum
procella
Flentes, terrâ à patriâ: cæterùm
ego
Experrectus, in animo ſimplici de-
liberabam,
Utrum lapſus ex navi perirem in
ponto,
An tacitus ſuſtinerem & adhuc vivis
intereſſem:
Sed ſuſtinui & manſi: velatus autem
in navi
Jacebam: illæ interim ferebantur
malo venti turbine
Rurſus ad Æoliam inſulam; lugebantque ſocii.
Ibi in littus conſcendimus, & hauſimus aquam:
Statim etiam prandium ceperunt celeres apud naves ſocii.
Cæterùm poſtquam cibumque cepimus atque potum,
Tum ſane ego præconem comitem eligens & ſocium,
Ivi ad Æoli inclytas ædes: hunc vero inveni

ΣΧΟΛΙΑ.

39. Ὅτεων.] Ὧν πεῶν.
41. Λαΐδος.] Λείας. Ὁμοίην.] Ὁμοίαν.
42. Νισόμεθα.] Ἀπολισόμεθα. Κενεὰς.] Κενὰς, κατειλείας.
47. Ὅσσος.] Αὐτὶ Σ, ξξηλθον.
50. Ἐγρόμενος.] Ἀναστὰς. Μερμήριξα.] Ἔβουλάσμην.
51. Ἀποφθίμην.] Ἀποφλιφείην, ἀναιρεθείην.
52. Ζωοῖσι.] Ζῶσιν. Μετείην.] Συμπαρχοίμην.
59. Παασσάμεθα.] Ἐγευσάμεθα.
60. Βῶν.] Ἔβην, ἐπορεύθην. Ἐνίχανον.] Κατέλαβον.

NOTÆ.

Idem dicendum de hujus *Rhapſodiæ* Argumento Metrico, Κάπετ' ἴχθ' Αἰόλε, Λαομεγόντος, ἔργα τὰ Κίρκης, ut Ego quidem lego. Idem notandum infrà, ad v. 60. Βῶν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα.

42. Οἴκαδε νισόμεθα κενεὰς) *Ultima* Σ νισόμεθα producitur, in *Caſurâ*, & vi Σ κ'. ἐπιζευγνῦσι. De voce νίσεσθαι, vid. ad δ'. v. 701. *Var. Lect.*

47. Ἀσκὸν μὲν λῦσαν· ἄνεμοι) *Ultima* Σ λῦσαν producitur, in *Caſurâ*, vi *Liquidæ*, & antè στγμὴν, necnon ob *Acutum* ſequentem. Vid. ad *Var. Lect.*

51. Ἀποφθίμην) Vid. de hac Voce, ad λ'. v. 329.

60. Αἰόλου) Vid. ad v. 36.

VARIÆ LECTIONES.

42. Νισόμεθα) χρ. νεισόμεθα κενεὰς, νισόμεθα, & νεισόμεθα. Vid. Not. in *Textum*.
47. Λῦσαν) χρ. λύσαν.
51. Ἀποφθίμην) χρ. ἀπόφθιμον.
58. Σίτοιό τ' ἐπασσάμεθα) χρ. σίτοιό τι πασσάμεθα.
60. Αἰόλου) γρ. Αἰόλου, vid. suprà, v. 36.

Δαιτυ-

Δαιτύμονι, ὥδε ἥ τ' ἀλόχῳ ἠδ' οἴσι τέκεσσιν.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα, καθιζόμεσθα ἔπ' ὀδοῦ
Ἐξόμενοι· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἔκ τ' ἐρέοντο·
Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔσχεο δαίμων;
Ἦ μέν σ' εὐδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
Πατρίδα σὴν, ἠδ' οἶκον, ἠδ' εἴ πῃ τοι φίλον ἐστίν.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ,
Ἄασάν μ' ἕταροί τε κακοὶ, ἅμα δὲ τοῖσί τε ὕπνος
Σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.
Ὣς ἐφάμην, μαλακοῖσι καθαπλόμενος ἐπέεσσιν·
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
Εἰ ῥ' ἐν νήσῳ θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
Ἄνδρα τ', ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
Εἰ ῥ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
Ἔνθεν ἴμεν τέρεω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς,
Ἡμετέρῃ ματίῃ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·

Convivantem juxta ſuam uxorem & ſuos liberos.
Ut venimus autem in domum ad fores in limine
Sedebamus: illi verò in animo obſtupeſcebant interrogabantque,
" Quomodo veniſti, Ulyſſes? quis tibi malus ingruit dæmon?
" Certe quidem te accuratè dimiſimus, ut pervenires
" In patriam terram & ædes, & ubicunque tibi gratum eſſet.
Sic dicebant; cæterùm ego alloquebar, triſtatus corde,
" Læſerunt me ſocii mali, & ad hæc ſomnus
" Infelix; ſed medemini, amici: poteſtas enim penes vos.
Sic loquutus ſum blandis demulcens verbis:
Illi verò muti facti ſunt; at Pater excipiebat ſermone,
" Abi ocyùs ex inſulâ, peſſime viventium;
" Neque enim mihi fas eſt excipere neque dimittere
" Virum illum, qui diis inviſus eſt beatis.
" Abi; quoniam certè diis inviſus huc veniſti.
Sic loquutus; dimiſit ex ædibus gra..er ſuſpirantem.
Hinc itaque ulterius navigavimus, afflicti corde.
Fatigabatur autem virorum animus à mole tà remigatione,
Noſtrâ ſolidatate; quoniam non amplius apparuit deductio.
Per ſex tamen continuò navigavimus noctesque & dies:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

63. Ἐξόμεθα.] Ἐκαθίζομεθα.
64. Ἔσχεο.] Μανικῶς * ἐπίθητο.
65. Ἐυδυκέως.] Φιλοφρόνως.
67. Μετεφώνεον.] Ἐν αὐτοῖς ἔλεγον.
68. Ἄασαν.] Ἔβλαψαν.
69. Ἀκέσασθε.] Ἰάσασθε.
72. *Εἰ ῥ'.] Μετὰ φθορᾶς ἄπιθι. Ἐλέγχιστε.] Ἐπονειδίστε.
74. Ἀπέχθηται.] Μισεῖται.
78. Εἰρεσίης.] Κωπηλασίας.
79. Ματίῃ.] Μαζιόπλῃ, φρενοβλαβείᾳ. Πομπή.] Παράπεμψις.

N O T Æ.

64. Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ;) *Ultima* Σ ἦλθες producitur, ante Literam αὐτοδύναμον, in *Ceſurâ* &c.
66. Εἴ πῃ τοι φίλον ἐστὶν) Ità legendum, pro εἴπῃ τι, probo ad η'. v. 320.
72. Εἰ ῥ', ἐν νήσῳ θᾶσσον) Huc refer *Joh. Tzetzæ* Chiliad. l. 9. v. 283.
75. Εἰ ῥ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις) *Florentina, Aldina, Lovaniana Reſcii, Romana* & *Baſileenſis Euſtathii, Hervagiana, Caſtelliana, Can-*

N O T Æ I N S C H O L I A.

64. *Ἐπίθι) Ità, pro corrupto ἐπίτι, ex *Aloyſii* MS.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

65. Ἀφίκοιο) γρ. ἀφίκηαι.
66. Εἴπῃ τοι φίλον ἐστὶν) γρ. εἴπῃ τί φίλον &c. Vid. Not. in *Textum*.
73. Οὐδ' ἀποπίμπειν) γρ. ἢ ἰλαύειν, *Julian.* Epiſt. 49. fol. 433. Edit. *Spanheim.*

tabrigienſis, Schreveliana, Εἰ ῥ', ἐπεὶ ἄρα legunt, pro quo, εἰ ῥ', ἐπεί ῥα legendum pronuntio; quòd ἐπεὶ maximè ſit congruum huic loco, ἄρα autem priorem corripiat; ita *Odyſſ. τ'.* v. 556. ἐπεί ῥά τοι αὐτὸν Ὀδυσῆα, &c. *H. Steph.* & illius ſequaces legunt εἰ ῥ', ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν, ut θεοῖσιν διουλοβόσας ſonet, potuit & legi εἰ ῥ', ἐπὶ ἦρα θεοῖσιν, & εἰ ῥ', ἐπεί ῥα θεοῖσιν. At prior Lectio ſenior, & *Homero* convenientior.

*72. *Εἰ ῥ') Μετὰ φθορᾶς ἄπιθι, ex *Euſtathio.*

Ἑβδο-

Ἑβδομάτῃ δ' ἱκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν
Ἠπύει εἰσελάων, ὁδὸς τ' ἐξελάων ὑπακούει.
Ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιὼς ἐξήρατο μισθούς,
Τὸν μέν, βουκολέοντα, τὸ δ', ἄργυφα μῆλα νομεύοντ'·
Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματος εἰσὶ κέλευθοι.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλυθομεν, ὃν πέρι πέτρη
Ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν·
Ἀκταὶ δ' ἠδὲ προβλῆτες ὑπαπὸ ἀλλήλῃσιν
Ἐν δόμαι' ἠδὲ θύρῃσιν· ἀραιὴ δ' εἴσοδός ἐστιν.

Septimâ verò venimus Lami ad excelsam urbem
Telepylum Læstrygoniam, ubi pastorem pastor
Evocat impellens, alter verò exigens audit.
Ibi utique insomnis vir pastor duplicem capit mercedem,
Unam pascendis bobus, alteram pascendis nitidis pecoribus:
Propè enim noctisque & diei sunt viæ.
Ibi postquam ad portum inclytum venimus, quem circum petra
Excelsa erat, perpetuo utrinque;
Littoraque prominentia contraria sibi invicem
In ostia procurrunt; angustus autem introitus est.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

81. Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον.] Ἀπὸ δὲ βασιλεύσαντος Λαιστρυγόνος, Λάμου, ἢ Ποσειδῶνος παιδὸς, ἢ ὀνόματος Λαιστρυγόνος.

82. Τηλέπυλον.] Μεζάλην· τὴν γὰρ πολὺ διαφοῦσιν αἱ πύλαι τινὲς ἢ τὸ κύκλου Τηλέπυλον ἐξειδέχασι· οἱ δὲ τηλέπυλον φασι, μακρόπυλον· ἀπὸ τοῦ ἀφεστήκασι, ἀπὸ τοῦ πλάτους τὸ πύλης, ἢ τοῦ μήκους. Λαιστρυγονίην.] Τὴν τῶν Λαιστρυγόνων. Λαιστρυγόνες δὲ οἱ τὸν Λάμου οἰκοῦντες. Ὅθι ποιμένα ποιμήν.] Ὅπου οἱ νομεῖς ἀλλήλους ἀποστρέφουσιν· ἀφ' ὃ τὸ σύνεγγυς εἶναι τοὺς νομεύς· ἢ μᾶλλον δὲ ἀφεστήκασι τὸ ἀπανταῖον τῶν πυλῶν μίσγειν ἀπέχειν, καὶ ὅτε τὸν φωνὸν ἐξακούειν δύνασθε εἰσελαύνοντος, καὶ δὲ ἐξελαύνοντος. Ποιμένα.] Καθαχρηστικῶς εἴρηκε ποιμένα καὶ τὸ βουκόλον.

83. Ἠπύει.] Φωνεῖ. Εἰσελάων.] Εἰσελαύνων. Ἐξελάων.] Ἐξελαύνων.

84. Ἐξήρατο.] Ἀπηύρα.

85. Ἄργυφα.] Λευκὰ, ἢ λαμπρά.

86. Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.] Αἱ νυκτερειναὶ καὶ ἡμεριναὶ νομαὶ ἐγγύς εἰσι τοῦ πόλεως. φασὶ δὲ τὸν Λαιστρυγόνας καταχρήσαι τῷ τοῦ Λεοντίνων ἔθει Σικελίας χώρας, ὃ δὴ χθονὸς πολλὴν μόνοπα, καὶ τὸ εἶσορον. ὥστε τοὺς μὲν λέσπε τὴν ἡμέρας νέμεσθαι, τοὺς δὲ ψιλὰ τῇ νυκτὶ, καὶ ὅτας τὸ διωκόμενον ἀρχυτείῃ δύο μισθὸς ἀποφέρεσθαι. Κρήτης δέ φησι καὶ τῶν δ' ἑφεξῆς αὐτὸν καταπειρᾶσθαι κεφαλῇ· ἔθει γὰρ Ἄρεσι λέγει, Κείνῃ τὸ κεφαλὴ τῇ νείσῃ· ἤχπερ ἄκραι Μίσγῃ δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσιν· ὥστε πλείω μὲν εἶναι τὴν ἡμέραν, ὀλίγῳ δὲ τὴν νύκτα· ὡς ἀνάπαλιν παρὰ τοῖς Κιμμερίοις· ἔνθα δὲ δύνασθαι ἀφεγγυσίην, διπλὰς κομίζεσθαι μισθούς.

88. Ἠλίβατος.] Ὑψηλή. Τετύχηκεν.] Ἐστὶν, ὑπάρχει. Διαμπερὲς.] Ἀντὶ δὲ, ἐπίμηκες.

89. Ἀκταὶ δὲ προβλῆτες.] Αἱ προβεβλημέναι εἰς τὴν θαλάσσης πέτραι, καὶ προέχουσαι ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ, καὶ στενὸν ποιοῦσι τὸ εἴσπλουν.

90. Πρόσχουσι.] Προέχουσιν, ὅ ἐστι προβέβληνται. Ἀραιή.] Λεπτὴ καὶ στενή.

N O T Æ.

81. Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην) Quanquam ego Τηλέπυλον hic, ut proprium accipio, quoniam nonnulli scrupulos hinc sibi faciunt, dicendum, Etiamsi Portæ urbis quam maximè à se invicem distarent, posse tamen *Pastores*, aut potius *Bubulcos*, sibi satis attendere: dum Unus enim redit in urbem, alius per eandem Portam exit, & nihil hìc aliud juxta literam velle *Homerum* puto, quam Urbem totam rei *Pastoritiæ* deditam. De cæteris adeas *Eustath.* fol. 383. lin. 2. &c. *Br. Schol.* etiam *Spondan.* in hunc locum fol. 135. *Cal. Rhodigin.* l. 7. c. 10. fol. 339. *Lycophron.* v. 956. & *Scholia* in locum; *Hyginum* l. iv. Titulo *Æquinoctialis*, Quicunque ad ipsius caput *Draconis* habitant, ità longo die utuntur, ut eis nè tertia quidem horæ pars in unaquâque nocte obtingat. Itaque *Aratus* ait, Κείνῃ τὸ κεφαλὴ τῇ νήχεται, ἤχι σφε ἄκραι Μίσγῃ δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσιν. *Cicero* vertit, Quod Caput hic paulum sese subitoque recondit, Ortus ubi atque Obitus parte admiscentur in una. De hoc *Homerus* quoque in *Odyssea*, qui ità brevem Noctem esse dicit, ut Pastores cùm alii exigant, alii reducant pecus, possint alius alium audire, cum unus propter Noctem pecus reducat, alter propter Lucem exigat.

84. Δοιὼς ἐξήρατο μισθούς) *Ælian.* Animal. l. 14. c. 29. Δάσσ' ἢ Ὅμηρος εἰπὼν μοι, ὅτι ἐπὶ διπλῶν αἰρῶν μισθὸν οἴδε οἱ ἄνδρες, τὸ μὲν ἐκ τοῦ πωλεῖν, τὸ δὲ ἐκ τοῦ γῆς· οἷς τοὺς αὐτοὺς εἶναι καὶ ναύπας καὶ γεωργούς.

85. Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματος) *Crates* dicit *Lestrygonas* sub *Draconis* Capite positos, ut ad v. 82. ex *Hygino* & *Arato*. Huc refer *Hesiod.* Theogon. à v. 743. —ὅθι Νὺξ τε καὶ Ἡμέρα ἄσσον ἰοῦσαι; &c. ad v. 758. *Crepusculum* fit, Nocte deficiente, De oriente, vel contrà.

Variæ Lectiones.

90. Πρὸς ἔχουσιν) γρ. στοὺς ἔχουσαι, *H. Steph.*

Ἔνθ'

Ενθ' οἵγ' εἵστω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
Αὐτὰρ ἐπὶ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
Πλησίαι· ὃ μὲν γάρ τοι ἀέξετο κῦμά γ' ἐπ' αὐτῷ,
Οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
Αὐτῷ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐν πείσματα δήσας.
Ἔσκον ἔπ', σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών·
Ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,
Καπνὸν δ' οἶον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς αἰσσοντα.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους τρεῖς πέμψαι πεύθεσθαι ἰόντας,
Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
Ἄνδρε δύω κέλομαι, τρίτατον κήρυκ' ἅμ' ὀπάσσας.
Οἳ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ἦπερ ἅμαξαι
Ἄσυδ' ἀφ' ὑπνλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλιν.
Κέρην δ' ξύμβλητο τρηχὺ ἄστυ ὑρθυόσην,
Θυγατρὶ ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.
Ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ τρηχεῖ ἄστυ φέρεσκον.
Οἱ δ' παριτάμενοι τρηχυστεφέος, ἔκ τ' ἐρέοντο,
Ὅστις τῶν εἴη βασιλεὺς, ἠδ' οἵοισιν ἀνάσσοι.

Ibi illi intus omnes tenebant naves utrinque agitabiles;
Quæ quidem intra portum concavum ligabantur
Propinquæ; nunquam enim attollitur fluctus in ipso,
Neq; magnus, neque parvus; candida enim erat circum tranquillitas.
Cæterùm ego solus tenui extra navem nigram,
Illic in extremâ parte, petræ funes alligans.
Stabamque, speculâ excelsâ conscensâ;
Ibi quidem neque boum neque virorum apparebant opera,
Fumum tantum videbamus à terrâ erumpentem.
Cæterùm tunc ego socios præmisi scisciturum protectos,
Quinam viri essent supra terram panem vescentes;
Viris duobus electis, tertium præconem unà comitem tradens.
Illi iverunt egressi in planam viam,
qua plaustra utique
Ad urbem ab excelsis montibus deducunt lignum.
Puellæ verò obvii-facti-sunt ante urbem aquam-petenti,
Filiæ proceræ Læstrygonis Antiphatæ.
Hæc quidem ad fontem descenderat limpidum
Artaciam, hinc enim aquam ad urbem ferebant.
Illi verò astantes alloquebantur interrogabantque,
Quisnam eorum esset rex, & quibus imperaret.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

97. Σκοπιὴν.] Ὑψηλὸν τόπον. Παιπαλόεσσαν.] Τραχεῖαν. Ἔνθεν καὶ τῇ σωνηθείᾳ παιπάλιμον λέγομεν ἄνδρα τὸ τραχὺν, καὶ μὴ ἁπλοῦν.

99. Αἰσσοντα.] Ἀνιόντα.

100. Πρεῖεν.] Πρεσβύτερον.

103. Λείην.] Λείαν, ὁμαλήν.

104. Καταγίνεον.] Κατέφερον.

105. Ξύμβλητο.] * Συνήρχετο.

107. Καλλιρέεθρον.] Καλὰ ῥεύματα ἔχοντα.

108. Ἀρτακίην.] Ὄνομα κρήνης. * Εἶπεν δὲ τὸ ὄνομα * παρὰ τὴν Κίρκης μεμαθηκώς· λέγει γὰρ, Οἶδα καὶ αὐτὸ Ἤ μὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα· ἃ κατὰ τὸ σωτήριον, παρὰ τὴν φυγόντων, μαθόντων παρὰ τῆς κόρης, * ἐπύθετο.

N O T Æ.

100. Πρεῖεν) Olim hoc in loco πρεῖεν, verùm quùm aliàs in omnibus Exemplaribus πρεῖεν legeretur, *viz.* ι'. v. 88. & μ'. v. 9. & *Eustathius* ità legat, hoc etiam in loco, ità scribo; nam à πρείσσω venit, & πρεῖεν, ad *Var. Lect.* relego.

106. Ἀντιφάταο) Ab Ἀντιφάτης· mox, v. 114. Ἀντιφατᾶο, quasi ab Ἀντιφατεὺς, quomodò Γηρυόνης & Γηρυονεὺς, & similia. Plures Rectos habet, Τυφὼν, Τυφάων, Τυφὼς, Τυφωεὺς, quod notat *Eustathius*, ut Αἴδης, Ἀΐδης, Ἄϊς, Ἄϊδος, &c. Ἀϊδωνεύς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

105. * Συνήρχετο) Ità pro corrupto, ἤρχετο, legendum.

108. * Εἶπεν δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὴν Κίρκης μεμαθηκώς) ità pro Corrupto εἶπεν, &c. παρ' αὐτῆς μεμαθηκότες, & mox, * ἐπύθετο, pro ἐπύθοντο, nam *Ulysses* solus hic loquitur, & de eo solo hoc *Scholion*, quod alludit ad *Circæ* dictum, infrà, v. 457. Οἶδα καὶ αὐτὸ, &c. Per κόρης autem intellige θυγατρὸς Ἀντιφάτου.

VARIÆ LECTIONES.

100. Πρεῖεν) κ. πρεῖεν, *Br. Schol.* vid. N. in *Text.*

103. Ἅμαξαι) κ. ἄμαξαι, ut *Iliad.* η'. v. 426.

107. Κατεβήσετο) γρ. κατεβήσετο, *H. Steph.* vid. ad θ'. v. 417.

Ἡ δ'

Ἡ ἦ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψιφαὲς δῶ.
Οἳδ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τλῶδε γυναῖκα
Εὗρον, ὅσιν τ' ὄρεος κορυφὴν, τὴ δ' ἔφυγον αὐτήν.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
Ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
Αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων, ὡπλίσατο δόρπον·
Τὼ ἦ δὺ' ἀίξαντε φυγῇ ἔβη νῆας ἰκέσθην.
Αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν ἀγορὴ ἄρα· οἱ δ' ἀίοντες
Φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
Μυρίοι, οὐκ ἀνδράσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
Οἵ ῥ' ἀπὸ πέτρεάων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
Βάλλον· ἄφαρ δ' ἀνὰ νῆας ὀρώρει κακὸς ὀνάρων
Ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμένάων·
Ἰχθῦς δ' ὡς, περόωντες, ἀτερπέα δαῖτα φέρουσι.
Ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
Τοφρά δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τῇ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρῴροιο.
Αἶψα δ' ἑμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπῃσ', ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
Ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
Νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
Ἔνθεν ἦ τοσσέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους·

Illa valdè statim patris ostendit excelsam domum.
Hi postquam ingressi sunt inclytam domum, ipsam quidem mulierem
Invenerunt, velut montis verticem, & abominati sunt illam.
Illa verò continuò è foro evocabat inclytum Antiphatem
Suum maritum, qui jam illis intendebat sævam mortem;
Statim uno correpto sociorum, apparavit cœnam:
Duo verò ruentes fugâ ad naves pervenerunt.
Cæterum is clamorem excitavit per urbem, atque illi audientes
Ibant fortes Læstrygones alundè alius,
Innumeri, non hominibus similes, sed Gigantibus;
Qui à petris ponderosis saxis
Jaciebant; statim autem malus strepitus per naves excitatus est,
Virorum pereuntium, naviumque fractarum;
Tanquam pisces verò, transfigentes tristes epulas ferebant.
Dum illi hos perdebant profundum portum intrà,
Interea ego gladium acutum extrahens à fœmore,
Eo funes abscidi navis nigrâ-prorâ.
Statimque meos socios excitatos jussi
Incumbere remis; ut calamitatem subterfugeremus.
Hi simul omnes incumbunt timentes mortem.
Libenter autem in pontum altas effugit petras
Navis mea: cæterùm reliquæ densæ illic perierunt.
Hinc igitur ulteriùs navigavimus tristes corde,
Læti ex morte *evitatâ*, postquam dilectos amisimus socios.

ΣΧΟΛΙΑ.

111. Ἐπέφραδεν.] Ἐσήμανεν, ἔδειξεν.
113. Κατὰ δ' ἔσυγον.] Κατεπλάγησαν.
119. Φοίτων.] Περιῆλθον.
121. Ἀνδραχθέσι.] Τοῖς δυναμένοις ἄνδρα καταβαρύνειν· ἢ μέγα βάρος παρέχουσι τοῖς βασταζουσι.
122. Κόναβος.] Ἦχος.
123. Ἀγνυμένάων.] Συντριβομένων.
124. Ἰχθῦς δ' ὡς περόωντες.] Ἀντὶ τοῦ, ταχόμενοι καὶ πτερῶντες, ὥσπερ ἰχθύες, ἢ ἀλλαπερόωντες, ὡς ἰχθύας· χάριν δὲ καὶ σταίρουσα. πείρουσι γὰρ, ἐκ αὐτοῦ τὸ διείρουσι. Φέρουσι.] Περιφέρουσι.
130. Ἀπέρριψαν.] Ἐκατεπλάγησαν.
131. Ἐπηρεφέας.] Ἤτοι ἄνωθεν ἐπηρμένας, ἢ ἐπικαλυμμένας πέτρας.
132. Ἀολλέες.] Ὁμοῦ πᾶσαι.

NOTÆ.

120. Οὐκ ἀνδράσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν) Hinc νὸκ ἀνδρογίγας facta *Callimacho*, Hymn. *Cereris*, v. 35. Et Nos, *Esther*. v. 1087. Ὦγαί τε καὶ Σιμῶνα κατὰλιτον ἀνδρογίγαντας. De Gigantibus diximus ad γ'. v. 59.

VARIÆ LECTIONES.

116 Ἕνα μαρψας) γρ. ἓν' ἁμαρψας, rectissimè, pro ἀναμαρψας. *Ibid.* Δόρπον) γρ. δεῖπνον, *H. Steph.*
124. Περόωντες) γρ. σταίρουσι, *Br. Schol.*

135 Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός, αὐδήεσσα,
Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο.
Ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
Μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
140 Ἔνθάδ' ἐπ' ἀκτῆς νηῒ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
Ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
Ἔνθα τότ' ἐκβάντες, δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
Κείμεθ', ὁμῶς καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
145 Καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ,
Καρπαλίμως νηὸς ἀνήϊον ἐς θεοπιλὴν,
Εἴπως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, σκοπιήν τε πυθοίμην.
Ἔσχον δ', σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,

Æam autem ad insulam pervenimus: ubi habitabat
Circe pulchricoma, veneranda dea, eloquens,
Germana soror prudentis Æetæ:
Ambo enim natæ sunt ex illustrante nomine Sole,
Et matre ex Perse, quam Oceanus genuit filiam.
Hic in littore nave devenimus clàm
Navium-capacem in portum, & Deus aliquis dux erat.
Ibi tum exeuntes, duos dies & duas noctes
Jacebamus, pariter & labore, & dolore animum macerantes,
Sed quando jam tertiam diem pulchricoma perfecit aurora,
Et tum ego meam hastam capiens & gladium acutum,
Celeriter ab nave recessi in speculam,
Sicubi opera viderem mortalium, vocemque audirem.
Stabam igitur, speculam in præruptam ubi conscendissem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

135. Αἰαίην.] *Ταύτην ἔνιοί φασι, τὴν τῶν Κίρκαιον ὡσὰς τῇ Ἰταλίᾳ.

136. Αὐδήεσσα.] Ἤτοι θεοειδῆ, ἢ εἰς ἀφελξιν καὶ προσαγόρευσιν ἀνθρώπους ἐρχομένη· ἢ καθὸ ἐπίγειός ἐστι.

137. Ὀλοόφρονος.] Τῇ σωτείρᾳ καὶ ὀλόκληρα φρονούσῃ. Αἰήτεω.] Κόλχων βασιλέως, πατρὸς Μηδείας, Κίρκης ἀδελφῆς.

138. Ἐκγεγάτην.] Ὑπάρχουσιν. Φαεσιμβρότου.] Τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις φαίνοντος.

139. Πέρσης.] Πέρση, Ὠκεανῆϊ μὲ ἐκ θυγατρὶ, Ἡλίῳ ἢ γυνή. *Ἠλίῳ ἢ, καὶ Πέρσης, ἢ Ὠκεανῆϊ, Αἰήτης καὶ Κίρκη. Ἡσίοδος ἢ καὶ τὴν Ἐκάτην Περσηΐδα λέγει.

140. Ἀκτῆς.] Παραθαλασσίᾳ τόπῳ.

141. Ναύλοχον.] Τὸν εἰς φυλακὴν τῶν νεῶν ἐπιτήδειον τόπον· ἢ τὰς ναῦς κρύπτοντα. ἢ ὑποδεχόμενον.

146. Ἀνήϊον.] Ἀνῆλθον. Περιωπὴν.] Τόπον ὑψηλὸν· ἀφ' ἧς ἐπισκέψασθαι ἐδύνατο τὰ ἐπιπολάζοντα.

N O T Æ.

136. Θεὸς αὐδήεσσα) Cùm nulla subsit ratio, quare *Circe* θεὸς αὐδήεσσα potius dicatur, quàm quævis alia Cœlestium Dearum, quibus vocem certè *Homerus* minimè negat; quidni alia Antiqua *Lectio* hic præferenda videatur, ἀδήεσσα, de quâ re fusius ad ι'. v. 334. Certè *Br. Schol.* & hìc eam *Lectionem* alludunt in ipso fine, Καθὸ ἐπίγειός ἐστι.

137. Αὐτοκασιγνήτη Αἰήταο) *Æetes*, Rex *Colchorum*, filius *Solis* & *Perseidos*, vel *Persæ*, *Oceanina*; sororem habuit *Circen*, filiam *Medeam*, filium *Absyrtum*.

138. Ἐκγεγάτην) Non hoc *Contractum*, pro ἐκγέγαστην, tum enim *Penultima* produceretur; verùm a *Simplici* ἔκγαα, pro ἐκγέγαα. Fit enim γέγαα, ut γεγαὼς, γεγὼς, *Hesychio*. Sic μεμαὼς, μεμὼς, minimè per *Contractionem*. Γεγάτην autem legitur in *Tertiâ* Duali; quâ γέγαα æquè dicitur atque γεγάασι. Nam ut *Tertia* Dualis definit in ον, ubi *Tertia* Pluralis exeat in ασι, ασι, ασι, vel αρ· Sic è contrà semper definit in ην, ubi *Tertia* Plurali exeat in ον, αν, ασι, vel τ· quod *Observanti* patebit. Quòd autem γέγαα, æquè atque γεγάασι dicatur, id sine Exemplo non fit; nam ità *Bœoticè* πίφευκα, pro πεφεύγασι, *Lycophron*. v. 252. Ἔοργα, *Homer*. Batrachom. v. 178. Ἔγνωκα, *D. Johan.* c. 17. v. 8. Εἰρήκαν, *Apocalyps.* c. 19. v. 3.

NOTÆ IN SCHOLIA.

135. *Ταύτην, pro αὐτὴν, lego ex *Aloysii* MS. Hunc locum explicat *Theophrastus* περὶ φυτῶν, l. 5. c. 9. Τὸ ἢ Κιρκαῖον καλούμενον, εἶναι μὲ ἄκανθαι ὑψηλαὶ, δασεῖαι ἢ σφόδρα, καὶ ἔχειν δρῦν ἐ δάφνην πολλαχοῦ, καὶ μυρρίνην· λέγειν ἢ τοὺς ἐγχωρίους, ὡς σπανίζῃ ἡ Κίρκη κατοικοῦσα, ἐ δεικνύειν τὸ ἕδος Ἑλπήνορος πάφον. — Καὶ πρότερον μὲ ἦν, νῆσον εἶναι τὸ Κιρκαῖον· νῦν ἢ ὑπὸ πολέμων τινῶν ἐστενοχωρῆσθαι, καὶ εἶναι ἡπείρου· τὸ ἢ μῆκος τὸ μεταξὺ πρὸς ὀγδοήκοντα σταδίους. Vid. *Munck.* in *Hyginum*, p. 194.

139. *Ἠλίῳ ἢ] Has voculas, Sensui planè necessarias, ex *Aloysii* MSto addendas curavi. Huc refer *Spondan.* in locum, fol. 135. ubi ex *Hesiodo* & *Diodoro Siculo*, multa in hanc rem.

VARIÆ LECTIONES.

135. Ἔνθάδ' ἐπ'] κ. ἔνθα δ'.

136. Αὐδήεσσα) ζ. ἀδήεσσα, *H. Steph.* Vid. Not. in τρίτον.

Καὶ

Καί μοι ἐείσατο καπνὸς ὑπὸ χθονὸς ἠϋγενείης,
Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλλα.
Μερμήριξα δ' ἔπειτα κατ' φρένα καὶ κατὰ θυμόν
Ἐλθεῖν, ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
Ὡδε δέ μοι φρονέοντι δοάσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ ἕταρα θαλάσσης,
Δεῖπνον ἐταίροισιν δόμεναι, πεφέρμεν τε πυθέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καί τότε τίς με θεῶν ὀλοφύσατο μοῦνον ἐόντα,
Ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
Ἦκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήιεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
Πιόμενον, δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο·
Τόνδ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
Πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ὑπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
Τῷδ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
Εἴασα· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε.
Πεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐϋστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
Πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.

Et mihi apparebat fumus à terrâ latâ,
Circes in ædibus, per arbores densas & sylvam.
Deliberabam itaque deinde in mente & in animo
Proficisci, atque scisciari; postquam vidi fuligineosum fumum.
Sic verò mihi reputanti visum est satiùs esse,
Primùm profectum ad navem celerem & littus maris
Prandium sociis dare, præmittereque ad inquirendum.
Sed quando jam propè eram vadens ad navem utrinque agitatam,
Certe tum aliquis me deorum misertus est solum exulantem
Qui mihi excelsis cornibus cervum magnum in viam ipsam
Misit; is quidem ad flumen descendebat ad pascua sylvæ
Potaturus, jamdudum enim ipsum ceperat vis Solis.
Hunc ego egredientem per spinam medio tergo
Percussi, ipsum verò penitùs hastile ferreum transiit:
Decidit itaque in pulveres vociferans, & evolavit animus.
In hunc ego irruens, hastam ferream ex vulnere
Extraxi, illam quidem illic reclinans in terrâ
Reliqui; cæterùm ego avulsi virgultaque viminaque;
Funeque ad ulnæ longitudinem benè torto undique
Complicato, colligavi pedes ingentis monstri.

ΣΧΟΛΙΑ.

149. Ἐείσατο.] * Ἐφάνη.

150. Διὰ δρυμά.] Διὰ τῶν δρυμαδῶν, καὶ σκιωδῶν τόπων.

152. Αἴθοπα καπνόν.] Τὸν ἐκ τῆς αἴθης, * ἤτοι καπνὸς, κτόμενον.

155. Πεφέρμεν.] * Προπέμψαι.

156. Ἀμφιελίσσης.] Ἐκατέρωθεν ἐλαυνομένης.

157. Ὀλοφύσατο.] Ἠλέησεν.

158. Ὑψίκερων.] Ὑψηλὰ κέρατα ἔχοντα.

159. Κατήιεν.] Κατήρχετο.

160. Δὴ γάρ μιν ἔχε μένος ἠελίοιο.] Τὸν *Ἴλαφον φησὶν ἐπὶ τῆς Ἠλίου σκηπτικῆς, καὶ ὡς ἐν πυρὶ γεγενῆσθαι· διὸ καὶ ἐπὶ τὸ ποταμὸν καλύναι, ἵνα πίῃ ἕνεκα.

161. Κατὰ ἄκνηστιν.] Ἐπιξηράσαι μέσα νῶτα, τὴν ῥάχιν· ἢ τὰ μέσα τῶν τετραπόδων, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κινήσασθαι.

163. Μακών.] Ὠνομασθαπτοίηκε τῇ λέξει, οἷον πωλεῖν φωνῇ καὶ ἀσημῳ ἀκατασκέπτως.

164. Ἐμβαίνων.] Ἐπιβαίνων, ὡς λάξ.

165. Εἰρυσάμην.] Εἵλκυσα.

166. Σπασάμην.] Ἀπέσπασα. Λύγους.] Γένη ῥάβδων. Ῥῶπάς τε λύγους τε.] Ἱμαντώδη φυτὰ, ἐπιμήκεις καὶ εὐκάμπτους ῥάβδους ἔχοντα.

167. Πεῖσμα.] Σχοινίον. Ὄργυιαν.] Τῶν ἐν χερσὶν ἐχόντων. Ἐϋστρεφὲς.] Καλῶς ἠσκημένον.

168. Πελώρου.] Τέρατος, θηρίου.

* Vid. *Psalm.* 42. v. 1.

NOTÆ.

160. Πίομεν) Ut πῶ, pro πίνω, *Priorem* haud rarò producit, ità πίω, pro πίνω, non semel; de quâ re Nos plura, ad π'. v. 143.

NOTÆ IN SCHOLIA.

149. * Ἐφάνη) Ità, pro Corrupto ἐφώτ, nihil hîc à MSto adjutus.

152. * Ὃ ἐπ καπνὸς κτόμενον, ex *Aloysii* MSto.

155. * Προπέμψαι) Ità pro προπέμψαμεν, quod προέμεν sit Modi *Infinit.* MS. προπέμψαι, mihi πρὸ ε'. admisso.

VARIÆ LECTIONES.

158. Ὑψίκερων) γρ ὑψίκερον.

160. Πιόμεν) γρ. πινόμενον.

Βὰς ὑ καζαλοφάδια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἔσχε ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμῳ
Χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Κὰδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεὸς· ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσσι, παραστὰς ἄνδρα ἕκαστον,
Ὦ φίλοι, ἢ γάρ πως καζαδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
Εἰς Ἀΐδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.
Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηῒ θοῇ βρωτύς τε, πόσις τέ,
Μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Ἐκ δὴ καλυψάμενοι πρὸ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καζαδύντα
Ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
Ἡμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηϊμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

Descendi itaque in cervice gerens ad navem nigram,
Hastâ innixus, quoniam nullo pacto poteram in humero
Manu ferre altera; valdè enim magnum animal erat.
Dejeci autem ante navem, excitavique socios
Blandis verbis, astando viros singulos,
" O Amici, nequaquam certè descendemus, quantumvis afflicti,
" In Plutonis ædes, antequam fatalis dies advenerit.
" Sed agitè, quamdiu ea in navi celeri cibusque potusque,
" Memores simus escæ; neque vexemur fame.
Sic dicebam; hi celeriter meis verbis parebant:
Egressi autem è latebris ad littus maris irrequieti
Admirabantur cervum; valdè enim magna fera erat.
Cæterùm postquam oblectati sunt videntes oculis,
Manibus lotis apparabant eximium convivium.
Sic tum quidem totum diem ad Solis occasum
Sedebamus, convivantes carnes multas & vinum dulce:
Quando autem Sol descendit & tenebræ advenerunt,
Certè tum dormivimus in littore maris.
Quando autem manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

169. Καζαλοφάδια.] Καζὰ λόφα ἢ αὐχένος, καζὰ τραχήλου.

170. Ἐρειδόμενος.] Ἐπερειδόμενος. Οὔπως εἶχεν.] Οὐκ εὐδέχετο ἴσχειν.

173. Παραστὰς.] Παρεστὼς πλησίον.

174. Καζαδυσόμεθα.] Καπλαδυσόμεθα, καπίλλομεν. Ἀχνύμενοί περ.] Καὶ σὺ λυπούμενοι.

175. Εἰς Ἀΐδαο.] Εἰς ᾅδης. Μόρσιμον ἦμαρ.] Τὴν εἱμαρμένην ἡμέραν.

177. Βρώμης.] Βρώσεως. Τρυχώμεθα.] Καταπονώμεθα.

179. Ἐκ δὴ καλυψάμενοι.] Ἐκκαλύψαντες, λάσιοι πάσαντες.

182. Τεύχοντο.] Κατασκεύαζον. Ἐρικυδέα.] Τὴν ποιοῦσαν χαυνότητα, ἢ μεγάλως * ἐνδοξον.

184. Ἄσπετα.] Πολλά.

N O T Æ.

169. Βὰς ὑ καζαλοφάδια φέρων) Olim καζαλοφάδια, at *H. Steph.* καζαλοφάδια legit rectius. Ita & *Seberus*, MS. *Aloysii*, *Br. Schol.* vid. supra ad ι'. v. 490. *Eustath.* fol. 389. lin. 31. Καζαλοφάδια ὑ, ἀντὶ τοῦ, καζὰ λόφα, ἤγουν αὐχένος, καζὰ τραχήλου· λόφος ὑ κυρίως, ἐπὶ ἀλόγων ζώων, τὸ μὴ τῷ κεφαλῇ· ἔνθα τινὲς ζυγυγημένους ἐπιλέγεται ὁ ζυγός. Et alias, Ὁ λόφος, ὁ ἄνω τόνου, ὅτι ὁ ὦμος τραχήλου· ὅθεν καὶ τὸ καζαλοφάδια· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ, — τοῦ ζυγοῦ ὑπὲρ αὐλόφως φέρειν· ὡς λόφος ὅτος ὁ καζὰ τὸ τραχήλου μέρος, ᾧ ἐπίκειται ὁ ζυγός.

174. Ὦ φίλοι, ἢ γάρ πως) Si quod faveret Exempl. ar, σὺν ἄρ πως legerem; nihil enim τὸ ἦ videtur huc pertinere. Facilis autem *Amanuensium* Error, ex similitudine soni, inter ἢ ἦ & σὺν ἄρ, unde sæpe idem ortus Error. Τὸ ἦ tamen haud rarò circa initium.

177. Μνησόμεθα) Aperte ponitur, pro μνησώμεθα, ut ex τρυχώμεθα constat. Vid. ad α'. v. 41.

N O T Æ I N S C H O L I A.

182. * Ἔνδοξον) Ita pro ἔνδοξα scribo, nam ad δαῖτα refertur.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

169. Καζαλοφάδια) γρ. καζαλοφάδια, vid. Not. in *Textum*.

170. Οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμῳ) γρ. ὕπως ἦν ἐπὶ ὤμῳ, *H. Steph.* & ὕπως εἶχεν (an εἶχον) ἐπ' ὤμῳ, *Br. Schol.*

174. Οὐ γάρ πως) γρ. ἢ γάρ πω & πω, *H. Steph.* & σὺν ἄρ πω, vid. Not. in *Textum*.

175. Ἐπέλθῃ) γρ. ἐπιλθεῖν, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμην μετὰ πᾶσιν ἔειπον,
Κέκλυτέ μοι μύθων, κακὰ πολλὰ πάσχοντες ἑταῖροι,
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠώς,
Οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὐδ' ὅπη ἀνήεται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
Εἴπης ἔτ' ἔστι μῆτις· ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
Εἶδον γάρ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,
Νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείρισος ἐστεφάνωται·
Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται, καπνὸν δ' ἐν μέσῃ
Εἰσάκουσ' ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο,
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο.
Κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν χύτ' δάκρυ χέοντες·
Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐϋκνήμιδας ἑταίρους

Et tum ego concione coactâ omnes alloquutus sum,
" Audite meos sermones, mala etsi passi, socii,
" O amici, non enim scimus, ubi Septentrio, neque ubi Meridies,
" Neque ubi sol hominibus lucem præstans vadit sub terram,
" Neque ubi resurgit; quare consilium ineamus celeriter,
" Si quid adhuc fuerit consilii; ego quidem non existimo esse.
" Vidi enim, speculam ubi ad excelsam ascendi,
" Insulam, quam pontus infinitus circumdat;
" Ipsa verò humilis jacet, fumumque in medio
" Vidi oculis, per arbores densas & sylvam.
Sic dicebam, his verò perculsum est amicum cor,
Recordatis facinorum Læstrygonis Antiphatæ,
Cyclopisque violentiæ, magnanimi, viros-devorantis.
Flebant itaque valdè uberes lacrymas profundentes:
Sed nullum erat emolumentum, *quod accurreret*, lugentibus.
Cæterùm ego bifariam omnes beneocreatos socios

ΣΧΟΛΙΑ.

188. Μετὰ πᾶσιν.] Ἔνιοι, μοῦθον.

190. Οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη.] Οὐ γὰρ ἴσμεν, ὅπου δύσις, ἢ ὅπου ἀνατολή· ταῦτα δὲ λέγει οὐκ ἀπειρῶν, ἀλλὰ διεσπαθῶν τοῖς παροῦσιν.

192. Ἀνείτην.] Ἀναπλᾷ, ἀνίσχει, ἀναφέρει.

195. Ἀπείρισος.] Πολύς. Ἐστεφάνωται.] Κύκλῳ ἀπείληπται.

196. Χθαμαλή.] Ταπεινή.

197. Ἐδρακον.] Ἐθεασάμην.

199. Μνησαμένοις.] Ὑπομνησθεῖσιν.

NOTÆ.

190. Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν.) Et hic, οὐκ ἄρ τ' ἴδμεν, ob eandem rationem legerem, & infrà, v. 202. De hoc autem loco videsis *Meric. Casaubon.* De Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 44, &c. quod tamen paulò ante obsérvárat *Spondanus*, in locum, fol. 137. qui & *Strabonem* laudat, quod *Casaubono* dissimulâsse vix erat ingenuum: licet ante utrumque *Eustathius* fol. 1654. lin. 11. *Basil.* Edit. fol. 391. lin. 8. digitum tenderet ad *Strabonem*, l. x.

192. Ἀνείτην.) Pro ἀνανείτην, ab ἀνὰ & νέομαι, recte itaque duplicatur τὸ ν'. Ità *Eustath.* fol. 391. lin. 2. Ἀνίᾳ, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀνείτην, ἀντὶ δ'. ἀναπείχῃ, ἀνατείνῃ), ἀνίσχει), ἀναπέλᾳ. Male itaque *Br. Schol. Florentin. Aldin. Lovanian. Suidas*, &c. quicunque ἀνείτην hic legunt.

202. Ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις.) Et hic videtur legendum, Ἀλλ' οὐκ ἄρ τις. Vid. supra, ad v. 174. & v. 190. Πρῆξις) Ἄνυσις, *Hesych.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

190. Οὐ γάρ τ' ἴδμεν.) Ad explicandum hoc *Scholion* & *Versionem*, pariter nostram, De Quatuor Mundi plagis, eadem faciunt *Br. Schol.* ad Ε'. v. 1. & Not. in *Schol.* & locum ibi notatum *Strabonis*, Ἐσὶ μὲν δὴ δίχα τὴ τέτταρα κλίματα τὴν ἡὼ διχομένους τὸ Νότον μέρος. & *Casaubon.* in dictum *Strabonis* locum. *Eustath* fol. 391. lin. 10. Τῶν τινὲς δὲ Παλαιῶν, οὐκ ἀπείρους, διεσπαθῆσθαι δέ, τὸ Ὁδυσσέως πᾶσι λέγει φασί. Vid. Not. in *Textum* & *Spondan.* in locum.

VARIÆ LECTIONES.

188. Μετὰ πᾶσιν) γρ. μοῦθον, *Florent. Lovan. Aldin. Br. Schol. H. Steph.*

191. Εἶσ' ὑπὸ γαῖαν) γρ. εἶσιν ὑπὸ γῆν, *H. Steph.* non benè.

192. Ἀνείτην) γρ. ἀνεῖτην, *Suidas*; vid. Not. in *Textum.*

193. Ἔστι) γρ. ἔσιν.

200. Ἀνδροφάγοιο) γρ. ἀνδροβόροιο, & ἀνδροφόνοιο, *H. Steph.*

201. Καὶ δάκρυ χέοντες) γρ. καὶ δακρυχέοντες, *H. Steph.* Vid. infrà, ad v. 409.

202. Οὐ γάρ τις) γρ. οὐκ ἄρ τις, vid. suprà ad v. 174.

Ἠέλ-

Ἠείθμεον· ἦρχον δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
Τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τοῖς δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
Κλῆρος δ' ὠκὺν χαλκῆρει πάλλετο μῶκα,
Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
Κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπιθεν.
Εὗρον δ' ἐν βήσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
Ξεστοῖσι λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι, ἠδὲ λέοντες,
Τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
Οὐδ' οἵγ' ὁρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
Οὐρῇσιν μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέσταν.
Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
Σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρ' μειλίγματα θυμῷ·

Numerabam; principemque utriſque præbui:
Alterorum ego dux eram, alterorum Eurylochus deo ſimilis.
Sortes vero in galeâ ferreâ concuſſimus celeriter;
Et exiliit ſors magnanimi Eurylochi.
Feſtinabat igitur ire; unaque cum eo duo & viginti ſocii
Flentes; & nos reliquerunt lugentes poſt eos.
Inveniebant itaque in convalle ædificatas ædes Circes
Politis lapidibus conſpicuo in loco.
Circa ipſam verò lupi erant montani atque leones,
Quos illa circumraverat, poſtquam mala pharmaca dediſſet.
Neque illi irruerunt in viros, ſed utique ipſi
Caudis longis adblandientes aſſurgebant:
Quemadmodum quoties dominum canes è convivio proficiſcentem
Circumblandiuntur, ſemper enim adfert lenimenta furoris;

ΣΧΟΛΙΑ.

204. Ὄπασσα.] Ἔδωκα.
206. Κυνέῃ.] Περικεφαλαίᾳ. Πάλλομεν.] Ἐσείομεν.
207. Ἔθορεν.] Ἐξεπήδησεν.
210. Ἐν βήσῃσιν.] Ἐν ταῖς προβάσεσι καὶ ὀρεσταῖς κοιλάσιν.
212. Ὀρέστεροι.] Ἄγελοι.
213. Κατήλυθον.] Πρᾶοι καὶ ἥμεροι ἐποίησεν.
215. Περισσαίνοντες.] Κολακεύοντες.
216. Δαίτηθεν.] Ἀπὸ εὐωχίας.
217. Σαίνασι.] Κολακεύουσι. Μειλίγματα.] Περὶ ἡδονὴν δωρήματα, ἢ κρέα πινὰ, ἢ τοῦ ὀπτηματοδαλιοῦ, ὃν ὡσεὶ δεῖχνυσι οἱ τὰς κύνας ἐρεθίζοντες.

NOTÆ.

204. Ἠείθμεον· ἦρχον δ') Duæ poſteriores ἠείθμεον Syllabæ, in *Scanſione* ſunt contrahendæ in unam, quaſi ἠείθμευν ſcriberetur. De quâ re moneo, ad *Iliad.* σ'. v. 493.

205. Κλῆρος δ' ὠκὺν κυνέῃ) Hunc morem ſortes in Galeâ movendi tangit *Homerus, Iliad.* γ'. v. 316. ubi de *Paride* & *Menelao* congreſſuris; item *Iliad.* η'. v. 175. ubi de *Hectore* & *Ajace*, de quâ re etiam *Sophocles*, Ajac. v. 1301. Vid. *Spondan.* in locum fol. 122.

211. Ξεστοῖσι λάεσσι) In multis hactenus, ξεστοῖσι λάεσσιν, ut & mox, v. 215. Οὐρῇσι μακρῇσιν, ubi τὸ λ'. & τὸ μ'. poſſunt ob vim ectaticam ſufficere, infrà tamen, v. 253. ξεστοῖσιν λάεσσιν & olim rectè ſcriptum, quod & haud rarò in Vetuſtiſſimis Codicibus; quare nunc in omnibus, ad vitandam *Tyronum* offenſionem & Scriptoris incertitudinem, ità ſcribendum curavi. Vid. infrà, v. 450.

212. Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν) Huc refer *Spondanum*, multis probantem tales fieri mutationes, à fol. 137. ad fol. 139. *inclusivè*. De λυκανθρωπίᾳ, *Camerarius*, Ds. de *Montaigne*, & alii. Vid. *Euſtath.* fol. 392. lin. 39 & mox, lin 43. Εἶτε ἡ ἐγχώριος λέοντες οἱ ῥηθέντες καὶ λύκοι, εἴτε ἐξ ἄλλοθι ποθὲν μεταπεμφθέντες, σιωπᾷ ὁ Ποιητὴς, ὡς μὴ ἀναγκαῖον ὂν παρασημαίνεσθαι.

215. Οὐρῇσιν μακρῇσι) Vid. ſuprà, ad v. 211. Περισσαίνοντες) Licet à σαίνω, in *Compoſitione* tamen, σ'. duplicatur, *Metri* cauſâ; ut in vocibus ἐύσσελμος, ὑποσσείω, ἐπισσείησιν, *Iliad.* δ'. v. 167. &c. ità in ἐννέπω, πολυσσήνησος, παρράλιος, & *Euſtathius*, *Henricuſque Stephanus* in hoc loco Duplicant σίγμα. Vid. ad π'. v. 4.

NOTÆ IN SCHOLIA.

217. Ad hujus *Scholii* explicationem, & quid ſit ὀπτηματοδαλιὰ, facit illud *Pollucis* Onomaſtic. l. 6. c. 14. Οἱ παλαιοὶ ταῖς καλυμμέναις ὀπτηματοδαλιαῖς ἐχρῶντο, αἱ ἦσαν ἐν τῷ ἄρτῳ μαλακοὶ καὶ στεατώδεις, οἷς ὁ ὀπτησάμενος τοὺς κυνὰς αὐτὸ παρέβαλον· ὅθεν καὶ Λακεδαιμόνιοι κυνιδίοις τοῖς ὀπτηματοδαλιοῖς καλοῦσιν· ὑπο-

VARIÆ LECTIONES.

204. Ἠείθμεον) γρ. ἠείθμευν, vid. Not. in *Textum*.

211. Ξεστοῖσιν λάεσσι) γρ. ξεστοῖσι λάεσσι, vid. Not. in *Textum*.

215. Οὐρῇσιν μακρῇσι) γρ. οὐρῇσι μακρῇσι. *Ibid.* Περισσαίνοντες) γρ. περισσαίνοντες, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς

Ὡς τὼς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες, ἠδὲ λέοντες,
Σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
Ἔσαν δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
Ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεάων
Λεπτά τε, καὶ χαρίεντα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται·
Τοῖσι δ' μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε,
Ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν,
Καλὸν ἀοιδιάᾳ, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
Ἦ θεός, ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες·
Ἣ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· οἳ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
Εἷσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κτλ. κλισμούς τε, θρόνους τέ.
Ἐν δέ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα, καὶ μέλι χλωρὸν,
Οἴνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δ' ὄσίτῳ
Φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κτλ. συφεοῖσιν ἔέργνυ.
Οἱ δ' συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, δέμας τε,

Sic circa hos lupi fortibus unguibus atque leones
Geſtu-blandiebantur: hi verò timuerunt, ut viderunt gravia monſtra.
Stabant nihilominùs in januis deæ pulchricomæ:
Circen autem intùs audiebant cantillantem voce pulchrâ,
Telam percurrentem ingentem, divinam, qualia dearum
Subtilia & gratioſa & ſplendida opera ſunt,
Inter hos verba cœpit Polites princeps virorum,
Qui mihi chariſſimus ſociorum erat, maximeque venerandus,
" O ſocii, intus ſanè aliqua percurrens ingentem telam
" Pulchrè canit, pavimentum autem totum reſonat,
" Aut dea, aut fœmina; quare clamemus ocyus.
Sic ſanè dixit; illi verò clamabant vocantes.
Illa continuò egreſſa januas aperuit pulchras,
Et invitabat: illi unà omnes imprudenter ſequebantur:
Eurylochus verò remanſit, ſuſpicatus fraudem eſſe.
Sedere itaque fecit introductos per ſediliaque, thronoſque,
Ipſis interèa caſeumque & farinam & mel flavum,
Vino Pramnio immiſcuit; commiſcuitque pani
Venena nocentia, ut prorſus oblivi-ſcerentur patriæ terræ.
Cæterùm poſtquam porrexitque & ebiberunt, ſtatim deinde
Virgulâ percutiens intra haras concluſit.
Illi ſuum habebant capita, voceſque, corporaque,

ΣΧΟΛΙΑ.

218. Κρατερώνυχες.] Ἰσχυρόποδες.

219. Αἰνὰ.] Δεινὰ, χαλεπά. Πέλωρα.] Τέρατα. Θηρία.

225. Κηδ.] Συγγενικώτατος, φρονιμώτατος. Κεδνότατος.] Τιμιώτατος, κηδεμονικώτατος.

227. Ἀοιδιάᾳ.] Ἀϊδῇ Δάπεδον.] Τὸ ἔδαφος. Ἀμφιμέμυκεν.] Ἠχεῖ, σεσήχε.

230. Ὤϊξεν.] Ἀνέῳξεν.

231. Ἀϊδρείῃσι.] Ἀπειρίαις, ἀνοίαις.

232. Ὀϊσάμενος δόλον.] Ἀπὸ τοῦ μόνον ὅσοι φιλοφρόνως αὐτὸς καλεῖν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμερόπους τὸ θηρίον.

234. Μέλι χλωρόν.] Νέον.

235. Πραμνείῳ.] Ἔνιοι μὲν τὸν ἐκ Πραμνείας ἀμπέλου οἶνον λέγεσθαι ἠθέλησαν· ὡς καὶ Θασία· ἔνιοι δὲ πραμνείαν, τὸν πραίνοντα τὸ μέθυσμα, οἷον τὸν ψυχρὸν εἰς πραότητα ἄγοντα· οἱ δὲ, ὅτι τὸ οἶνον ἔνιοι καυστικόν. ἔνιοι δὲ ἡδύν· πινὸς δὲ πραμνείσιοι καὶ παραμύθιοι εἰς πολλάκωσιν, καὶ μὴ μισοβάλλοντες. Ἐκύκα.] Ἔσπευδε, ἐπέφερεν, ἐμίσγετο, ἀνέδυεν.

236. Λαθοίατο.] Ἐπιλάθωνται.

238. Πεπληγυῖα.] Κρούσασα. Σκληξασα. Συφεοῖσι.] Ταῖς τῶν χοίρων μάνδραις. Ἔεργνυ.] Συνέκλεισεν.

NOTÆ.

234. Ἐν δέ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα) Habes hujuſmodi κυκεῶνα, in *Neſtoris* tentorio ſa-rum. *Iliad.* λ'. v. 629. ὅτε. quod etiam τυρὸς pro *Placentâ* po-natur, diximus ad ὁ. *v.* 69.

NOTÆ IN SCHOLIA.

ἁλοῖ δὲ καὶ Ὁμηρ. Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα, κλ. Vid. *Euſtath. Heſych.* & *Suidam*, v. Ἀπαλαλιαί, *Spondanum*, &c.

235. Πραμνείῳ) *Athene.* l. 1. c. 24. fol. 30. Δίδυμος δὲ Πραμνείου φησὶν οἶνον, ἀπὸ Πραμνείας ἀμπέλου τινὸς καλουμένης, hunc locum reſpiciens.

VARIÆ LECTIONES.

225. Ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν) γρ. Ὅς μοι ἑταίρων ἦν κήδιστος.

Καὶ.

Καὶ τείχας· αὐτὰρ νῆς ἦν ἔμπεδος, ὡς τοπάρος πέρ.
Ὡς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχαλο· τοῖσι δ' Κίρκη
Πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπόν τε κραneίης,
Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιβληνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' ἀψ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων ἠδ' ἀδευκέα πότμον.
Οὐδέ π ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱέμενός περ,
Κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ὀφρα δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠΐετο θυμός.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
Καὶ τότε δὴ ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον,
Ἤϊομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμά, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Εὕρομεν ἐν βήσῃσι τετυγμένα δώματα καλὰ
Ξεστοῖσι λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἔνθά τις μέγαν ἰστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν,
Ἢ θεός, ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγξαντο καλεῦντες.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ἄϊξε φαεινὰς,

Et fetas; cæterùm mens erat firma, ut antea.
Sic hi quidem flentes concluſi ſunt: his autem Circe
Glandem juglandemque appoſuit, fructumque corni arboris,
Edere, perinde ac ſues humi cubantes ſemper edunt.
Eurylochus autem continuo venit celerem ad navem nigram,
Nuncium de ſocijs relaturus, & amarum fatum.
Sed neque proloqui quibat verbum, cupidus licet,
Cor dolore ingenti perculſus: ipſius verò oculi
Lacrymis implebantur; luctumque arguebat animus.
Sed cum tandem omnes inſtabamus interrogantes,
Tum alterum ſociorum commemoravit exitium,
" Ivimus, ut juſſeras, per ſylvas, inclyte Ulyſſes,
" Invenimus in vallibus fabricatas ædes pulchras
" Politis lapidibus, conſpicuo in loco.
" Illic quidem magnam telam percurrens eleganter canebat,
" Seu dea, ſeu mulier: hi verò clamabant vocantes.
" Illa continuò egreſſa januam aperuit pulchram,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

240. Αὐτὰρ νῆς ἦν.] Οὐχ ὁ σύμπας, ἀλλὰ ἐ καλὸ τὸ φιλάνθρωπον μόνον· διὸ καὶ σαίνουσιν, ὥσπερ ἡμεροῦσι φιλάνθρωπα ἢ ἐκ ἄλλων βιοτῶν, καθὰ ὁ Πίνδαρος. Ἐμπεδὸς.] Βέβαιος.

241. Ἐέρχατο.] Συνεκλείσθησαν ἦσαν.

242. Ἄκυλον.] Τὸν ἐ πεῖνα καρπόν. Βάλανον.] Δρυὸς καρπόν. Καρπόν τε κραneίης.] Ὁ ἐ κραneίας καρπὸς πίτυλλος λέγεται.

243. Χαμαιβληνάδες.] Ἐπὶ βόθρου ἐρύσσοντες ἐ κυμαίνοντες.

245. Ἀδευκέα.] Ἀνιαρόν.

247. Κῆρ.] Τὴν ψυχήν. Βεβολημένος.] Τετρωμένος.

248. Ὠΐετο.] Προσδέχετο, ἐνόσει τε.

249. Ἀγασσάμεθα.] Ἐμιμνῄσκεσθε. Ἀγαζόμεθα.] Ὀρχιζόμεθα.

251. Ἤϊομεν.] Ἐπορεύθημεν.

N O T Æ.

244. Εὐρύλοχος δ' ἀψ ἦλθε) Omninò hìc, pro αἶψ', legendum ἀψ, nam de *Eurylochi* Reditu loquitur; qui & ipſe poſtea fatetur, non ſe ſtatim rediiſſe, verùm diu ibidem præſtolatum eſſe, ut v. 260. ἠμὲν ὁ καθήμενος ἰσχέπαζον. Quare ἀψ in *Textu* lego, αἶψ', inter *Var. Lect.* aſſervandum pono.

246. Οὐδέ π ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος) *Ultima* Ε δύνατο producitur, in *Cæſurâ*, τριχικῶς, ad *Eurylochi* horrorem exprimendum, per *Hiatum* Carminis. Vid. *Chriſtophori Waſii* Senarium, in *Hiatu*.

252. Δώματα καλὰ) Malè in nonnullis, δώματα Κίρκης. Non quod reverà non eſſet *Circæ* domus; at quod illius Nomen nondum potuerit *Eurylocho* innoteſcere, & paulò poſt, 254. Ἔνθά τις, ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή. Vid. Not. *Fabri* & *Tollii*, ad *Longinum* περὶ ὕψους, §. 19. l. 4. p. 133.

N O T Æ I N S C H O L I A.

ἐκ. *Euſtath.* fol. 395. lin. 21. Φασὶ ἢ οἱ Παλαμοὶ ἐ ὡς ὐχ ὁ σύμπας τῆς τοιούτης φιλοτιμίας, ἀλλ' ὁ καθὰ μόνον τὸ φιλάνθρωπον· διὸ ἐ σαίνουσιν, ὥσπερ ἥμερόν τι οἱ διλφῖνες, ἐξ ἀνθρώπων ἡμέρωσιν, Φιλάνθρωπα ὐκ ἄλλων βιοτῶν, καθὰ Πίνδαρος.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

244. Ἄψ) γρ. αἶψ', vid. Not. in *Textum*.

246. Οὐδέ π) γρ. οὐδ' ἔτι, οὐδέτι. *Ibid.* Ἐκφάσθαι) γρ. ἐκφᾶσθαι, & ἐκφαῖσθαι.

249. Ἀγασσάμεθα) γρ. ἀγαζόμεθα, *Br. Schol.*

251. Ἐκέλευες) γρ. ἐκέλευσας, *Suidas*, v. Ἤϊομεν.

252. Δώματα καλὰ) γρ. δώματα Κίρκης, vid. Not. in *Textum*.

Καὶ

Καὶ κάλεϕ· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείησιν ἕποντο·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμυθα, δόλον δ' ἐνοσάμυνον.
Οἱ δ' ἄμ' ἀϊγώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῆϕι
Ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενον ἐσκοπίαζον.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
Ὤμοιϊν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα.
Τὸν δ' αἶψ' ἡνώγεα αὐτὸν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων,
Καί μ' ὀλοφυρόμενον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
Οἶδα γάρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, οὔτε τιν' ἄλλον
Ἄξεις σῶν ἑτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θᾶσσον
Φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μεθ' αὐτοῦ τῶνδ' ὀΐω χώρῳ,
Ἔδων καὶ πίνων, κοίλην περὶ νηῒ μελαίνῃ·
Αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
Ὡς εἰπὼν ἀπὸ νηὸς ἀνήϊον, οὐδὲ θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσας,
Κίρκης ἴξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
Ἔνθα μοὶ Ἑρμείας χρυσόῤῥαπις ἀντεβόλησεν
Ἐρχομένῳ προτὶ δῶμα, νεμεσσήτῃ ἀνδρὶ ἐοικώς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ· τῷπερ χαριεστάτη ἥβη·
Ἓν τ' ἄρα μοὶ φῦ χειρὶ, ἕπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,

" Et invitabat; Illi simul omnes illum imperitiâ sequebantur:
" Cæterùm ego subitùm, existimans dolum esse.
" Illi igitur simul evanuerunt conferti, neque quisquam eorum
" Apparuit: diù autem delidens animadvertebam.
Sic ait, cæterùm ego quidem gladium argenteis clavis-confixum
Humeris circumjeci ingentem, ferreum, arcumque similiter.
Illumque continuò justi eandem viam monstrare.
Cæterùm illic utrâque prehensis precabatur genibus,
Et me lugens verbis alatis alloquebatur,
" Ne me duc illuc invitum, ô generose, sed relinquas hic:
" Novi enim, quòd neque ipse redibis, neque quenquam aliorum
" Abduces tuorum sociorum: sed cum hisce ocyus
" Fugiamus: adhuc enim forsan effugere poterimus malum fatum.
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquebar,
" Euryloche, ideo quidem tu mane hic, hoc in loco,
" Edens & bibens, cavam apud navem nigram;
" Cæterùm ego vadam: ingens enim mihi adest necessitas.
Sic fatus ab nave ego ascendebam, atque mari:
Sed cùm jamjam, pergens sacras per valles,
Circes accedebam veneficæ ad magnam domum,
Ibi mihi Mercurius aureâ virgulâ obviam-venit
Incedenti ad domum, adolescenti viro similis.
Primùm pubescenti; cujus gratiosissima est pubertas.
Manuque mihi inhæsit, verbumque dixit & proloquutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

259. Αἰσώθησαν.] Ἠφανίσθησαν.
260. Ἐσκοπίαζον.] Κατεσκόπευον.
266. Ἄγε.] Ἄπαγε. Λίπ'.] Κατάλιπεν.
267. Ἐλεύσεαι.] Ἐλεύσῃ.
268. Ἄξεις.] Κομίσεις.
269. Ἀλύξαιμεν.] Ἐκφύγοιμεν.
272. Ἔδων.] Ἐδίων.
273. Εἶμι.] Πορεύομαι. Κραπερή.] Ἰσχυρά.
275. Ἱερὰς ἀνὰ βήσας.] Τὰς ἀτριβήτους.
277. Χρυσόῤῥαπις.] Χρυσῶν ῥάβδον ἔχων. Ἀντεβόλησεν.] Συνίντησεν.
278. Νεμεσσήτῃ.] Νεοτέρῳ.
279. Πρῶτον ὑπηνήτῃ.] Ἄρτι * χνοιοῦσθαι. Ὑπηνήτης δέ ἐστι, τὸ ἐπίνωτον χιλὸν, ἀφ' ᾧ πρῶτον χνοῦται χνοῦς, ὅ ἐστιν, ἡ πρώτη δασύτης χνοώδης ἔκφυσις. Ἥβη.] Ἀκμὴ, ἡλικία.

NOTÆ.

263. Τόνδ' αἶψ' ἡνώγεα) Et hìc suspicor legendum ἄψ. pro αἶψ', ob easdem rationes, quas suprà, ad v. 244. ut sit, Ἐγὼ ἦ τοῦτον ἠνώγεα ἄψ ἡγήσασθαι αὐτὸν ὁδόν. Οὐ γὰρ αἶψ' ἠνώγει τοῦτο ποιεῖν· ὥστε ἦν γὰρ ἀφίστορ, ὡς εἰκὸς, ἐπιζημιώσων. Judicent *Docti*.

264. Ἐλλίσσετο) In hujusmodi vocibus Duplicabant *Liquidam* Veteres Codices, ut infrà, v. 481. ἐλλιλίζουσα, & suprà, v. 215.

269. Φεύγωμεν) *Ultima* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Punctum*, & ob *Acutum* sequentem.

VARIÆ LECTIONES.

263. Τόνδ' ἄψ') γρ. τόνδ' αἶψ', vid. suprà, ad v. 244. *Ibid.* Ἠνώγεα) γρ. ἠνώγει & ἠνώγεον.

264. Ἐλίσσετο) γρ. ἐλίσσετο, vid. Not. in *Textum*.

Πῆ δ' αὖτως, δύστηνε, δι' ἄκεας ἔρχεαι οἶος,
Χώρῳ ἄϊδρις ἐών; ἕταροι δέ τοι οἷδ' ἐνὶ Κίρκης
Ἔρχαϊ, ὥστε σύες πυκινὰς κεκαδμῶτας ἔχουσες.
Ἦ τὰς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σε φημὶ
Αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δ' οὐ, ἔνθα περ ἄλλοι.
Ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι, ἠδὲ σαώσω·
Τῆ τόδε Φάρμακον ἐσθλόν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἔρχευ, ὅ κέν τοι κεφαλὸς ἀλαλκήσῃ κακὸν ἦμαρ.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης·
Τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακα σίτῳ·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς θέλξαι σε δυνήσεται· ἠὺ γὰρ ἐόντι
Φάρμακον ἐσθλόν, ὅ τοι δώσω· ἐρέω δ' ἔπος αὖτις·
Ὁππότε κέν Κίρκη σ' ἐλάσῃ τανυσιπλῆγι ῥάβδῳ,
Δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπαΐξας, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
Ἡ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
Ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεὸν εὐνὴν,
Ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους, αὐτόν τε κομίσσῃ·
Ἀλλὰ κέλευθά μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,

" Quorsum, ô infelix, per tesqua incedis solus,
" Locorum ignarus? socii autem tibi illi in Circes *aedibus*
" Clauduntur, ut sues densa latibula inhabitantes.
" An hos liberaturus huc venis? neque te puto
" Ipsum rediturum esse: manebis verò tu, ubi utique alii.
" Sed, agè jam te ex malis solvam, atque servabo;
" Accipe hoc remedium bonum, habensque ad ædes Circes;
" Vade, quod sanè à capite avertet malum diem.
" Omnia etiam tibi dicam perniciosa consilia Circes.
" Apparabit tibi cinnum, mittet verò venena in panem:
" Sed neque sic incantare te poterit; non enim permittet
" Remedium eximium, quod tibi dabo: dicam verò singula.
" Quando Circe te percutiet prælongâ virgâ,
" Tum sanè tu gladio acuto extracto à femore,
" In Circen irrue, perinde atque interficere cupiens.
" Illa te subtimescens invitabit ad concubitum;
" Ibi tu neutiquam deinde abnega deæ cubile,
" Ut tibi solvatque socios, *te* que ipsum benignè excipiat:
" Sed jube ipsam beatorum magnum juramentum jurare,

ΣΧΟΛΙΑ.

281. Αὖτως.] Ἔνιοι, αὖτ' ὦ. Δι' ἄκεας.] Ἄκρας ἔχοντας τόπους, τραχεῖς καὶ ὀλοίους.
282. Ἄϊδρις.] Ἄπειρος.
283. Ἔρχαϊ.] Συγκέκλεινται. Σύες.] Χοῖροι. Πυκινὰς.] Πυκνὰς, στενοχώρους. Κεκαδμῶτας.] Νῦν τὰς τόπους, ὅπου κρύπτονται, καὶ συγκεκλεισμένοι εἰσίν.
286. Ἐκλύσομαι.] Ἐλευθερώσομαι, λυτρώσομαι. Σαώσω.] Σώσω.
288. Ἀλαλκήσῃ.] Βοηθήσῃ.
289. Ὀλοφώϊα.] Ὀλέθρια. Δήνεα.] Βουλεύματα.
290. Τεύξει.] Καθασκεύσει.] Κυκεῶ.] Κυκεῶνα καλεῖ ὑπερβατῶς. Κυκεὼν ἡ λέξις τὸ ἐξ οἴνου καὶ μελίτης καὶ ἀλφίτων καὶ ὕδατος καὶ τυροῦ ἀναμεμιγμένον πόμα.
291. Θέλξαι.] Κακῶσαι. * Τὸν νῦν ἀλοιῶσαι.
293. Ἐλάσῃ.] Τύψῃ, κρούσῃ.
296. Ὑποδδείσασα.] Φοβηθεῖσα.
297. Ἀπανήνασθαι.] Ἀπαρνήσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἀπαρνήσῃ.
298. Κομίσσῃ.] Κομιδῆς καὶ ἐπιμελείας ἀξιώσῃ.
299. Κελεύθους.] Κελεῦσαι, ἀντὶ τοῦ κέλσαι.

NOTÆ.

290. Τεύξει τοι κυκεῶ) Non *Dandi*, sed *Accusandi* casu, pro κυκεῶνα, per *Apocopen*; ut Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα· ἰδρῶ, *Iliad.* χ'. v. 2. pro ἰδρῶτα· ἰχῶ, pro ἰχῶρα. De Cinno, sive Κυκεῶνι, *Eustath. Etymolog. M. Br. Schol. Turneb.* Adversar. l. 12. c. 8. fol. 386.

291. Ἐάσσῃ) Ità, pro ἐᾷς, ob *Metrum*, ut aliàs.

296. Κελήσεται) A κέλω, κέλομαι, κελήσομαι· ut à θέλω, μέλω, θελήσω, μελήσω. Alii legunt κεκλήσεται, ut *Seberus* in *Indice*, & καλήσεται vel καλέσεται aut καλέσσεται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

291. * Τὸν νῦν ἀλοιῶσαι) Ità, pro τὸ τὸν ἀλοιῶσαι, ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

281. Πῆ δ' αὖτως, δύστηνε) γρ. πῆ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε, *Br. Schol. H. Steph.*

287. Τῆ—ἴχω δ' ἰς) γρ. τῆ··ἴχων ἰς, *Eustath.* fol. 396. lin. 43.

288. Ἀλαλκήσῃ) γρ. ἀλαλκησιν, *Aldin.* & ἀπαλάλκῃ, *H. Steph.* expositio potius, quam *Var. Lect.*

291. Ἐάσσῃ) γρ. ἐᾷς, vid. Not. in *Textum.*

296. Κελήσεται) γρ. κεκλήσεται, &c. vid. in *Textum.*

298. Κομίσσῃ) γρ. κομισῃ, vid. supra, ad v. 291.

Μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βυλθυσέμῳ ἄλλο,
Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείη.
Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε Φάρμακον Ἀργιφόντης,
Ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτῆς ἔδειξεν.
Ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δ' εἴκελον ἄνθος·
Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Ἔνθα στᾶς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
Ἣ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυρόηλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δ' ὑποδήμους ποσὶν ἦεν.

" Nè ullum tibiipsi detrimentum malum paret aliud,
" Ne te nudatum imbellem & invirilem faciat,
Sic utique loquutus præbuit remedium Mercurius,
Ex terrâ evullum, & mihi naturam ejus commonstravit.
Radice quidem nigrum erat, lacti autem simile flore;
Et Moly ipsum vocant Dii; difficile vero effossu
Viris utique mortalibus; dii autem omnia possunt.
Mercurius quidem tum discessit ad magnum Olympum,
Insulam per sylvosam; ego autem ad domum Circes
Ibam; multaque mihi cor cogitabat eunti.
Constiti itaque in portis deæ pulchricomæ;
Ibi stans vocavi; dea autem meam exaudivit vocem.
Illa statim egressa januas aperuit splendidas,
Et invitabat; cæterùm ego sequutus sum, tristatus corde.
Collocavit igitur me introductum in throno argenteis clavis,
Pulchro, fabrefacto; scabellum verò sub pedibus erat.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

301. Ἀπογυμνωθέντα.] Τὸ ξίφος ἀποθήκευον. Ἀνήνορα.] Ἀνανόρατον. Θείη.] Ποιήσῃ.

303. Ἐρύσας.] Ἕλκυσας. Φύσιν.] Νῦν τὸ εἶδος.

305. Μῶλυ.] Βοτάνης εἶδος, παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀφαιρεῖσθαι τὰ φάρμακα· φασὶ δ', τοῦτο ἐλκόμενον τῆς ῥίζης, τῇ πλὴ γάλακτι ἐπιφέρειν τῷ ἀπατωμένῳ. Χαλεπὸν.] Μοχθηρὸν, δυσχερές.

309. Πόρφυρε.] Διετύπου.

N O T Æ.

305. Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί) De herba *Moly*, quòd *Eruditionem* & *Doctrinam* significet, vide *Eustath.* fol 397. lin. 8. Ἡ δὲ Ἀλληγορία ἐν τούτοις, Ἑρμῆν μὲν οἶδε συνήθως τὸν λόγον· Μῶλυ δὲ, τὴν παιδείαν, ὡς ἐκ μώλυ, τουτέστι κακοπαθείας, ὠφελιμωμένου· ἢ Μῶλυν μὲν ῥίζαν μέλαιναν, ἀφ' ἧς τὸ εἶδος σκοτεινὸν ἐν δυσφραίνει δὲ τὴν εὐαρμοστίαν τῶν παιδιῶν, ἐν ἀφ' οὗτος δυσεύρετόν τε, καὶ ὑδὲ ἡδύ κλ. Ità *Theocritus*, Idyll. 9. v. 35. ——— ἰμὶν Μῶσαι φίλαι· ὃς κεν ἐρῶσαν Γαθῆσιν, τὰς οὔπω ποτὶ δαλήσαθ' Κίρκη, quod nec *Eustathium* fugit, Ὅτι δὲ εἰς αἰλοφίαν πνὰ ἡ Κίρκη ἀπηγορεύθη, δηλοῖ φαιεφᾶς ἐν ὁ γράψας, ὅτι δὲ ἐφοσφῶσιν αἱ Μῶσαι, τούτου ποτὶ δηλήσαθ' Κίρκη. Quin *Eloquentiam*, per *Moly* denotatam credas, παρὰ λόγῳ Ἑρμῇ nempè traditam. Tum sanè facile referas ad *Hebraicum* MALAL, *Verba fecit, locutus est.* Hæc Deorum Lingua: Et *Homerum* Vocis *Hebræa*, Rituumque, expertissimum agnoscunt Plurimi. Et huic sententiæ favet *Philostratus* in *Heroicis*, fol. 637. Ὀδυσσεῖ μὲν δὴ, ὁπότε πόρρω κεῖ τὸ νεὼς ἤλυθεν, σύτυχὼν ὁ Ἑρμῆς, ἢ τις τῶν παρὰ Διὸς Ἑρμῆ σοφῶν ἐς κοινωνίαν λόγου τὸν ἐν ἀσυδῆς ἀφίκετο· τοῦτο δὴ ἡκίστα φασὶν τὸ Μῶλυ. Vid. *Photii* Biblioth. fol. 482. *Duport.* Gnomolog. *Homeric. Natal. Comit.* Mytholog. l. 6. c. 6. p. 572. *Anthology.* fol. 103. Τὴν Κίρκην δέ φησι, καθὼς εἴρηκεν Ὅμηρος, &c. *Cassus*, De Antiqu. *Cassabr.* Academ. l. 1. p. 198. *Mel* recusat, propter *Apes*, & *Moly* florem lacteum, propter Radicem nigram; hoc est, Animi tranquillitatem, Virtutis absolutæ præmium, propter *Laboris* levem molestiam; ut *Homerus* innuit. *Plinius Cynocephaleam* putat, vel Oïritin, l. 30. quem vid. etiam, l. 25. c. 4. Item *Ptolem. Hephastion.* l. 4. collat. cum *Scholiis* Lycophron. v. 679. —ἀμὰ τιν βλάβης Μῶλυ κοινοῦ ῥίζα. Vid. in Not. ad *Scholia. Maximus Tyrius*, §. 19. quid sit Μῶλυ, explicat.

NOTÆ IN SCHOLIA.

305. Μῶλυ) Hoc *Scholion* etiam alludit & laudat *Eustath.* fol. 397. lin. 30. Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ τὸ Μῶλυ λέγεσθαι παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀφαιρεῖν τὰ φάρμακα. *Ptolemæus Hephastion*, l. 4. Περὶ δὲ παρ' Ὁμήρῳ Μώλυος, τοῦ βοτάνης, ἣν οἱ δὲ αἱμαίου, δὲ ἀναιρεθέντος, ὁ τῇ Κίρκης νήπιος, γελασθέντος, λέγεται φῦναι ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἔχειν λευκόν· ὅτι ὁ συμμαχῶν τῇ Κίρκῃ τὸν γελασθέντα, ὁ Ἥλιος ἦν, μῶλος δὲ, ἡ μάχη· ἐξ οὗ καὶ ἡ βοτάνη. Vid. Not. in *Textum*.

Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσείῳ δέπα', ὄφρα πίοιμι·
Ἐν δέ τε Φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφαι', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξαι ἑταίρων.
Ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσάμμος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπήϊξα, ὥστε κταμένην μνησαίμαν.
Ἡ δ' ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
Θαυμά μ' ἔχει, ὡς οὔπι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.
Οὐδὲ γὰρ ὧδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
Ὅς κε πίῃ, καὶ πρῶτον ἀμείψῃ ἕρκος ὀδόντων·
Σοὶ δέ τις ἐν στήθεσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
Ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεὶ
Φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης,
Ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ;
Ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶϊ δ' ἔπειτα

Adornavitque mihi cinnum aureo poculo, ut biberem,
Intulsque pharmacum misit, mala meditans in animo.
Cæterùm postquam dedit & ebibi, neque me domuit,
Virgulâ feriens, verbumque dixit & proloquuta est,
" Abi nunc in haram, cum aliis cuba sociis.
Sic ait, ego verò gladio acuto stricto, à fœmore
In Circen irrui, tanquam occidere moliens:
Illa verò magnum exclamans subtercurrit & prendit genua,
Et mihi plorabunda verba volatilia dixit,
" Quis? cujas es hominum? ubi tibi urbs atque parentes?
" Stupor me tenet, quod nè bibens hæc venena mutatus es.
" Minimè enim quisque alius vir hæc venena sustinuit,
" Quicunque hauserit, & primùm transmiserit septum dentium.
" Tibi verò quædam in pectoribus impermulcibilis mens est.
" Nimirum tu Ulysses es versutus, quem mihi semper
" Prædixit venturum aureâ-virgâ utens Mercurius,
" Ex Troiâ reversum celeri cum nave nigrâ?
" Sed agè nunc in vaginam gladium pone; & nos deinde

Σ Χ Ο Δ Ι Α.

318. Ἔθελξεν.] Ἠλλοίωσεν.

320. Συφεόνδε.] Εἰς τὸν τῶν χοίρων μάνδραν. Λέξαι.] Κοιμηθῆναι, ἢ ἀναπαύσασθαι.

322. Ἐπήϊξα.] Ἐφώρμησα.

323. Μίσα ἰάχουσα.] Διὰ τὸ φοβεῖσθαι πανθάμα, οὐκ ἀποβαίνειν.

326. Ἐθέλχθης.] Ἠλλοιώθης.

327. Ἀνίστη.] Ὑπέμενεν.

328. Ἀμείψῃ.] Παρέλθῃ.

329. Ἀκήλητος.] * Ἄθελκτος, ἀκαταπόητος, ἀνεξαπάτητος.

331. Φάσκεν.] Ἔλεγεν.

333. Θέο.] Ἀπόθες, ἔμβαλε.

N O T Æ.

316. Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ) Qui κυκεῶ scribunt, malè ad χρυσείῳ referunt, quod cum δέπα congruit, pro quo δέπα, vel δέπας, ut hic scribi possit, quomodò, *Odyss.* λ'. v. 135. γηρᾳ, & ψ'. v. 283. potest & δέπας, sine *Diæresi*, aut *Subjunctione*, ἀρχαϊκῶς legi. Vid suprà, ad v. 290. De voce κυκεῶ.

320. Λέξαι) Olim in *Eustath.* fol. 399. lin. 1. παρεκβολαῖς. & in *Textu*, λεξαι. ut & in *Florentinâ*; à quibus malè desciverunt *Lovaniana Rescii*, *Aldina*, & *H. Stephanus*, λεξον legentes. *Schol. Aldina*, λέξαι) κοιμηθῶ, ἢ ἀναπαήσω, quæ verto, in λέξον) κοιμηθῆναι, ἢ ἀναπαύσθαι, quod istius sint Modi. Λέξαι

N O T Æ I N S C H O L I A.

320. Λέξαι) Vid. Not. in *Textum*.

329. * Ἄθελκτος) Ita, pro *Corrupto* ἄθελκτος, ex *Aloysii* MSto.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

316. Δέπα) χ. δέπαϊ, δέπας, δέπαν, vid Not. in *Textum*.

320. Λέξαι) χ. λεξον, λέξο, *Br. Schol.* &c. vid. ad *Textum*.

Εὐῆς

Εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήσομεν, ὄφρα μιγέντε
Εὐνῇ καὶ φιλότητι, πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.
Ὣς ἔφαθ', αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμείβομενος προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλῃ σοὶ ἤπιον εἶναι;
Ἦ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ὀνὶ μεγάροισιν ἑταίρους·
Αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις
Ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
Ὄφρα μὲ γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης;
Οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεά, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μήπ μοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλεύσεμεν ἄλλο.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν, ὡς ἐκέλευον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τ' ὅρκον,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην εὐπλοκάμοιο λέκτρου.
Ἀμφίπολοι δ' ἄρα κεδναὶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
Τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
Γίνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων, ἀπό τ' ἀλσέων,
Ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἵτ' εἰς ἅλαδε προρέουσι.
Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ,

" Lectulum noſtrum conſcendamus, ut commixti:
" In lecto & amicitiâ confidamus invicem.
Sic ait, cæterùm ego ipſum excipiens alloquebar,
" O Circe, quo pacto me jubes tibi manſuetum eſſe,
" Quæ mihi ſues quidem feciſti in domibus ſocios;
" Ipſum autem hîc detinens dolos agitans jubes
" In thalamumque ire, & tuum conſcendere cubile,
" Ut me nudatum, inutilem & effeminatum facias?
" Non ſanè ego volo tuum conſcendere lectum,
" Niſi mihi ſuſtineas, dea, magnum juramentum jurare,
" Ne ullum mihi detrimentum malum machineris aliud.
Sic dicebam; illa continuò juravit, ut juſſi.
Cæterùm poſtquam juravit & perfecit juſjurandum,
Tum ego Circes conſcendi pulchrum lectum.
Ancillæ autem interea quidem intra domum ſatagebant
Quatuor, quæ ei domi adminiſtræ erant.
Natæ verò hæ erant ex fontibus & à ſylvis,
Et ex ſacris fluminibus, quæ ad mare profluunt:
Harum una quidem injecit thronis ſtragula pulchra,

ΣΧΟΛΙΑ.

335. Πεποίθομεν.] Πιστεύσαμεν, θαῤῥήσαμεν.
337. Κέλῃ.] Κελεύεις.
340. Ἰέναι.] Εἰσιέναι.
341. Γυμνωθέντα.] Τὸ ξίφει ἀπηθμένον. Ἀνήνορα.] Ἄνανδρον. Θείης.] Ποιήσῃς.
348. Πίονες.] Ἐπήρατον.
349. Δρήστειραι.] Ὑπηρέτιδες, διάκονοι.
350. Γίνονται δ' ἄρα ταί γ.] Ὑφίστανται νύμφαι τινὲς ἐξ ὕδατος· τινὲς μέν, ὑποβρύχιον, Ἡ δὲ πόρτις ὕδωρ φησὶ ἐκ τε κρηνῶν. οἱ δὲ ἀλληγορεῖσι, Κίρκην μὲν λεγόντες, τὴν ἑαυτοῦ, τίσασαν δὲ θεραπαινίδας, τὰς ὥρας· Ἔκ τε κρηνῶν, ἀπό τ' ἀλσέων.] Ἔνθα καὶ Ναϊάδες εὔρουσαι, ἐκ αἱ Δρυάδες.
352. Ἔβαλλεν.] Ἐπιῤῥίπτει.

NOTÆ.

335. *Εὐνῇ καὶ φιλότητι πεποίθομεν*) Vid. ſuprà, ad v. 328.
337. *Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με*) Vid. ſuprà, ad v. 202.
347. *Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην εὐπλοκάμοιο λέκτρου*) Nequis *Ulyſſem* temerè à Poetâ factum putet, nunc Continentem, nunc Incontinentem, Notandum, *Circen* filiam *Solis*, cæleſtem Influxum innuere, qui *Græcos* reliquos ad Voluptates incitaret, quibus & illi citrò ſuccumbebant. At huic *Ulyſſes* ſe oppoſuit ſtrenuè, nec eodem ſe poculo faſcinari paſſus eſt. Hunc igitur ſuis amoribus excipit; quòd Sapiens Cæleſti Influxui Dominetur & recta innuenti etiam lubens obſequatur, juxtà illud, Sapiens dominabitur Aſtris.
349. *Ἀμφίπολοι δ' ἄρα κεδναὶ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο τέσσαρες*) *Apertè* hîc ſe *Mythologum* prodit eſſe *Homerus*. *Circe*, Annum ſonat, quo nempe ſpatio apud eam *Ulyſſes* eſt detentus: Famularum *Prima*, Ver; *Secunda*, Æſtatem; *Tertia*, Autumnum; *Quarta*, Hyemem ſignificat; de quâ re *Euſtathius* adeundus, fol. 400. lin. 43. Τινὲς δέ γε τῶν Παλαιῶν, ἀσυμβιβάστως μὲν πρὸς πλάτος ἀλληγορίας, ὅμως δὲ ὑποτόπως, Ἐνιαυτὸν μέν, Κίρκην· τὰς δὲ ὑπ' αὐτῆς τέσσαρας· αὐτῆς μὲν κόσμους, τὰς Τέσσαρας Ὥρας, κλ. Vid. *Brevia Scholia*, ad v. 350. item ſuprà, ad v. 1. & v. 5.

VARIÆ LECTIONES.

337. Πῶς γάρ μοι) *Al.* πῶς κ' ἄρ μοι, vid. ad *Textum*.
352. Θρόνοις ἔνι) *Al.* Θρόνοις ἐπί.

Πορφύ-

Πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δ' λῖτ' ὑπέβαλλεν·
Ἡ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐπίταινε τραπέζας
Ἀργυρέας, ἐπὶ δὲ σφι πίθη χρύσεα κάνεα·
Ἡ δ' τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
Ἡδὺν σὺν ἀργυρέῳ, νέμε δ' χρύσεα κύπελλα·
Ἡ δ' τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, ἀν' πῦρ ἀνέκαιε
Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ζέσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Ἐς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα, λό' ἐν τρίποδος μεγάλοιο,
Θυμῆρες κεράσασα κατ' κρατός τε ἀν' ὤμων,
Ὄφρα μοὶ ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων,
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, ἀν' ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα·
Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δ' θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· πρὸ δ' ἄρα ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμὸν δ' οὐκ ἤνδανε θυμῷ·
Ἄλλ' ἦμος ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός·
Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἐμ' ἥμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
Χεῖρας ἰάλλοντα, φυγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
Ἄλλα παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσεῦ, καὶ ἄρ' ἕζεαι ἶσος ἀναύδῳ,
Θυμὸν ἔδων; βρώμης δ' οὐκ ἅπτεαι, οὐδὲ ποτῆτος;
Ἦ πού πῃ δόλον ἄλλον ὀΐεαι; οὐδ' ἔπι σε χρὴ

Purpurea supernè, infernè lintea tenuia subjecit;
Altera verò ante thoros extendit mensas
Argenteas, & iis imposuit aureas lances.
Tertia quoque in cratere mellifluum vinum miscebat
Dulce argenteo, distribuitque aurata pocula.
Quarta verò aquam ferebat, & succendebat ignem
Magnum sub tripode magno, calefiebatque aqua.
Cæterum postquam efferbuit aqua in splendido aheno,
In labrum me collocatum lavit ex tripode magno,
Suavitèr fusa aquâ per caputque & humeros,
Donec mihi laborem animum-rodentem demeret membris.
Porro postquam lavit & unxit pingui oleo,
Chlænam mihi pulchram circum induit, atque tunicam;
Collocavitque me introductum ad thronum argenteum
Pulchrum, fabrefactum; scabellum verò sub pedibus erat.
Aquam præterea ancilla gutturnio perfundebat ferens,
Pulchro, aurato super argenteo lebete,
Ad lavandum, extulitque politam extenditque mensam
Panem verò venerabilis dispensatrix ferens,
Edulia multa apposuit, gratificans ex præsentibus
Edereque jubebat; meo autem non placuit animo.
Sed sedebam alia cogitans, malaque præsagiebat animus:
Circe verò ut vidit me sedentem, neque ad cibum
Manum extendentem, gravemque me dolorem habentem,
Propè astans verba volatilia dixit,
" Quid sic, Ulysses, sedes similis muto
" Animum macerans? cibumque non attingis, neque potum?
" An aliquem dolum alium times?
Non amplius te oportet

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

353. Λῖτ'.] Ἁπλᾶ ἐνεβάλλετο.
354. Ἐπίταινε.] Ἔστησεν, εἶλκεν.
355. Κάνεα.] Κανίσκια.
357. Νέμε.] Διεδίδου.
359. Ἰαίνετο.] Ἐθερμαίνετο.
360. Ἤνοπι.] Διαυγεῖ, ὃ ἐστιν ἰδιῖν αὐτόν.
361. Ἀσάμινθον.] Τὸν πύελον, ἤτοι λουτῆρα, παρὰ τὸ ἄσαι μινύθειν. Ἔσασα.] Καθίσασα, ἐμβιβάσασα.
Λόε.] Ἔλουε.
362. Θυμῆρες.] Καθαρτήριον, ἡδύ.
363. Θυμοφθόρον.] Τὸν ψυχὴν λυμαινόμενον.
374. Ἀλλοφρονέων.] Ἄλλα σκοπῶν, ἄλλα διανοούμενος. Ὄσσετο.] Προσῄσθετο.
376. Ἰάλλοντα.] Ἐπιβάλλοντα.
378. Κατ' ἄρ' ἕζεαι.] Καθήζῃ. Ἀναύδῳ.] Ἀφώνῳ.
379. Ποτῆτος.] Ποτοῦ.

N O T Æ.

362. Θυμῆρες) Vid. ad *Euripid.* Ion. v. 1154. & ad *Iliad. ι'.* v. 336.

Δεῦδ-

Δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον.
"Ως ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμβιος προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, πῖς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
Πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Πρὶν λύσασθ' ἑτάρους τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
Ἀλλ' εἰ δὴ προέφρασσα πιεῖν, φαγέμεν τε κελεύεις,
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἑρίηρας ἑταίρους.
"Ως ἐφάμην· Κίρκη δ' ἰδὰ μεγάροιο βεβήκει,
Ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χερσὶ, θύρας δ' ἀνέῳξε συφειοῦ·
Ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δ' ἄρα τοῖσιν
Ἐρχομένη προσάλφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσε
Φάρμακον ἀλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
Ἄνδρες δ' αὖθ' ἑνένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν,
Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι·
Ἔγνωσαν δέ μ' ἔπειτα, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
Πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
Σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
Ἡ δέ μιν ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ δῖαν θάλασσαν·
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἠπειρόνδε,
Κτήματα δ' ἐν σπήεσι πελάσσατε, ὅπλα τε πάντα·

" Timere: jam enim juravi forte juramentum.
Sic ait, cæterùm ego ipſam excipiens dixi,
" O Circe, quis etenim vir, qui æquus & juſtus ſit,
" Prius audeat guſtare cibum, atque potum,
" Antequam redemerit ſocios & in oculis viderit?
" Sed ſi jam benigna bibere, edereque jubes,
" Solve; ut palàm videam dilectos ſocios.
Sic dicebam. Circe itaque ex ædibus ibat,
Virgam tenens in manu, januaſque aperuit haræ, &
Exegit porcis ſimiles novennibus.
Illi quidem tum ſtabant contrarii: hæc verò per eos
Incedens admixit unicuique pharmacum aliud.
Horum igitur è membris pili defluebant, quos antè produxerat
Pharmacum pernicioſum, quod ipſis dederat honoranda Circe.
Virique iterum redintegrantur ſtirpentiores, quam antea fuerunt,
Et multò pulchriores & majores aſpectu:
Agnoverunt verò me illi, inque hæſerunt in manibus ſinguli.
Omnibus itaque jucundus ortus eſt luctus, perque domum
Horrendum reſonabat, dea verò miſerta eſt & ipſa.
Illa igitur prope me ſtans loquuta eſt diva dearum.
" Generoſe Laertiade, multiſcie Ulyſſes,
" Vade nunc ad navem celerem & ad littus maris,
" Navem quidem omnium primùm ſubducite ad continentem;
" Facultates verò in ſpeluncis abſcondite, armaque omnia;

ΣΧΟΛΙΑ.

381. Δειδίμεν.] Φοβεῖσθ.
383. Ἐναίσιμος.] Δίκαιος.
384. Πάσασθαι.] Γεύσασθαι.
386. Προέφρασσα.] Προῆμος.
389. Συφειοῦ.] Τῆ συφεῶνος.
390. Σιάλοισιν.] Συγκαθεῖπε Ἐννεώροισιν.] * Ἐννέα ἐτῶν ἐστιν.
393. Ἔφυσε.] Ἐποίησε φυτήν.
394. Οὐλόμενον.] Ὀλέθριον.
397. Ἔγνωσαν.] Ἐγνώρισαν. Ἔφαν.] Προσφυῶς· ἐπλαμβάνοντο.
398. Ἱμερόεις.] Ἐράσμιος, ἡδύς. Ὑπέδυ.] Ὑπεισῆλθεν.
403. Ἐρύσσατε.] Ἑλκύσατε.
404. Σπήεσσι.] Σπηλαίοις. Πελάσσατε.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ λάβητε.

NOTÆ.

389. Συφειῶ) *Euſtath.* fol. 403. lin. 34 Πλεονασμὸν ἔπαθεν, ὁποῖον καὶ τὸ, ἀδελφεὸς, ἀδελφιός.
390. Ἐννεώροισι) *Euſtath.* fol. 403. lin. 35. Ἐννεώροι δὲ σύες, ἤτοι σύναπτοι· ἢ ἐπ' ἄκρως ἴσως, οἱ σύνεσθ' ὡραῖοι, ἤγουν ἐκ τῶν δύο καὶ ἑνὸς μηνός· χρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον, καθὰ τὸ, Ἐννέωρος δ' ποίμνη ἐ σύναπτος ἔχεται, ὡς λέγει· ἔστι δὲ, ὡρῶν, συναυτὸς· ἐς ὁμώνυμον ὥρην, ἤλιον, ἐστὶν· τὸ δὲ, ἐννεώροισι, συνίζησιν ἔπαθε, τοῦ ἐ. κῶμα. εἰς ἓν πάντα μακρόν.

VARIÆ LECTIONES.

393. Ἔφυσε) γρ. ἔφυσε.
395. Αἶψ) γρ. ἄψ, ut ſupra, v. 263.
397. Μὲ κεῖνοι) γρ. μ' ἐκεῖνοι, *H. Steph.*
399. Κοναβίζει) γρ. καναχίζε, *Euſtath.* fol. 404. lin. 1.

Αὐτὰρ ἐγὼ

Αὐτὸς δ' ἂψ ἴέναι, καὶ ἄγειν ἑρίηρας ἑταίρους.
Ὡς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
Βὰν δ' ἴέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
Εὗρον ἔπειθ' ἐπὶ νηῒ θοῇ ἑρίηρας ἑταίρους
Οἴκτῳ ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
Ὡς δ' ὅταν ἄγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας
Ἐλθοῦσας ἐς κόπρον, ἐπὶ βοτάνης κορέσασαι,
Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ὀχαπίαι· οὐδέ σφιν αὐτοὶ
Ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφὶ θέουσι
Μητέρας· ὡς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Δακρυόεντες ἔχυντο· δύκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
Ὡς ἔμμεν, ὡς εἰ πατρίδ' ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτὴν
Τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν, ἠδ' ἐγένοντο.
Καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,

" Ipseque tandem revertere & adduc dilectos socios.
Sic ait, cæterùm mihi persuasus est animus generosus:
Festinabam igitur ire ad navem celerem & littus maris.
Inveni deinde juxta navem celerem dilectos socios,
Miserabiliter lugentes, teneilas lacrymas profundentes.
Ut cum in agro degentes buculæ circa vaccas armentarias
Venientes ad mandram, postquam herbâ saturæ sunt,
Omnes simul ludunt oppositæ, neque ipsa stabula
Detinent, sed indesinenter mugientes circum currunt
Matres; sic circum me illi, postquam viderunt oculis,
Lacrymantes fundebantur; videbaturque ipsorum animus
Sic esse, veluti in patriam venissent & urbem suam
Asperæ Ithacæ, ubi & nutriti sunt, atque nati.
Et me lugentes verbis volatilibus alloquebantur,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

405. Ἴέναι.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἀποστρέφειν.
409. Οἴκτῳ ὀλοφυρομένους.] Οἰκτεῖως ὀδυρομένους.
410. Ἄγραυλοι.] Ἐν ἀγροῖς αὐλιζόμενοι. Πόριες.] Νέαι βόες, μόχοι. *Ἀγελαίας] Νομαίας, ἀζεύκτους.
411. Κόπρον.] Τῶν βοῶν. Βοτάνης.] Τῆς νομῆς. Κορέσασαι.] Κορεσθῶσι.
412. Σκαίρουσι.] Σκιρτῶσι, σκιρτῶσι. Ἐναντίαι.] Ἀπεναντίας. Σημεῖ.] Ἐπαύλεις.
413. Ἴσχουσι.] Κατέχουσι. Ἀδινόν.] Οἰκτρῶς. Μυκώμεναι.] Βοῶσαι. Μυκηθμὸς γὰρ ἡ φωνὴ τῶν βοῶν. Ἀμφιθέουσι.] Περιτρέχουσιν.
415. Ἔχυντο.] Ἐπίδραμον. Δύκησεν.] Ὑπέλαβεν.
416. Ὡς ἔμμεν.] Οὕτως εἶναι. Ἔμμεν.] Εἶναι.
417. Ἵνα.] Ὅπου. Ἔτραφεν.] Ἐτράφησαν. Ἐγένοντο.] Ἐγενήθησαν.

N O T Æ.

405. Αὐτὸς δ' ἂψ ἴέναι) Hic iterum ἂψ legendum moneo, & αὖψ' ad *Var. Lect.* relegandum, ut suprà, v. 244. & v. 263.

410. Πόριες) *Florentina* Editio, ità legit, pro πόρπες; & ità MSS. *Scholia* ad illius oram adscripta, Codicem *Etonensem* volo; ità *Aldina* Editio *Scholiorum*, & *Parisiensis*; ita *Hervagiana* in *Textu* & in *Scholiis*; ità *Aldina* & *Rescii Lovaniana*, in *Textu*; ita *Seberus*, *Scapula*, & *Eustathius*, hoc certè in loco, videtur hanc Lectionem agnoscere: probat enim πόριες pro πόρπιες vel πόρδακες, dici; &, hoc in loco ut dicatur, *Versûs* ratio postulat. *Euripid.* Bacch. v. 736. Καὶ τὸν μὲν ἀν' ποδοῖδες εὔθηλοι πόριν, in quem locum, vid. quæ nos. *H. Steph.* primus πόρλιες hìc legit, nè *Lectione* τοῦ πόριες notatâ; hunc secuti Moderni omnes; non sine ignaviæ notâ: at Nos meliori auctoritate moti, πόριες hìc scribimus, & πόρλιες ad *Var. Lect.* remittimus.

413. Ἀμφὶ θέουσι) Disjunctim potius lego, quoniam Vox ἀμφὶ referenda est non tantum ad μητέρας, verùm etiam ad ἰμὼ proximè sequens.

417. Ἵνα τ' ἐτράφεν) De ἵνα, pro ὅπου, dicimus aliàs, *Pindar.* Prælect. fol. 180. Vox ἐτράφεν, pro ἐτράφησαν, παροξυτόνως scribenda; ut Scholiastes *Theocriti*, ad Idyll. 7. v. 60. ex *Callimacho* Grammatico, quomodò κόσμηθεν, pro ἐκοσμήθησαν, *Æolicè*, aut *Bœoticè*. Vid. *Etymolog.* M. v. Κοσμῶσαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

410. *Ἀγελαίας) Hoc *Scholion* laudat *Eustathius*, ὡς τῶν Παλαιῶν, fol. 404. lin. 8.

Variæ Lectiones.

405. Ἂψ) γρ. αὖψ', vid. in *Textum*.
409. Καθ' ἁκρυ χιοντως) γρ. καθαδακρυχιοντως, vid. ad v. 201, & λ'. v. 5.
410. Πόριες) γρ. πόρπες, vid. Not. ad *Textum*.
412. Σκαίρουσιν) γρ. σπαίρουσιν, *Eustath.* fol. 404. lin. 9.
413. Ἀμφὶ θέουσι) γρ. ἀμφιθέουσι, vid. Not. in *Textum*.
416. Αὐτῶν) γρ. αὐτῶν, in *Prioribus*, non æquè bene.
417. Ἐτράφεν) γρ. ἔτραφεν, & τέτραφεν. Vid. in *Textum*.

Σοὶ

Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφὲς, ὡς ἐχάρημεν,
Ὡς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἄγε, τὴν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ τοῖσιν φάτο μείλια εἰπών,
Νῆα μὲν ἀν πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἠπειρόνδε,
Κτήματά τ' ἐν σπέεσι πελάσσομεν, ὅπλα τε πάντα·
Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
Ὅφρα ἴδηθ' ἑτάρους, ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
Πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπιστεμένως γὰρ ἔχουσιν.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους,
Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἆ δειλοὶ, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τύπτειν,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἤ κεν ἅπαντας
Ἢ σῦς, ἠὲ λύκους ποιήσει, ἠὲ λέοντας·
Οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ.
Ὣσπερ Κύκλωψ ἔρξε, ὅτε οἱ μέσαυλον ἵκοντο
Ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς·
Τύτθ γὰρ καὶ κεῖνοι ἀταθαλίῃσιν ὄλοντο.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἔγωγε μὴ φρεσὶ μερμήριξα,
Σπασσάμενος ταυσίκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν θυσάνδε πέλασσα,

"Tibi quidem redeunti, generose, ſic gratulamur.
"Perinde atque ſi in Ithacam veniſſemus patriam terram:
"Sed age, aliorum ſociorum narra interitum.
Sic dicebant; cæterùm ego alloquebar blandis verbis,
" Navem quidem omnium primùm ſubducamus in littus,
" Bonaque in ſpeluncis recondamus, armamentaque omnia:
" Voſque accelerate me unà univerſi ſequi;
" Ut videatis ſocios ſacris in ædibus Circes,
" Bibentes & comedentes; copioſum enim victum habent.
Sic dicebam; illi celeriter meis verbis credebant:
Eurylochus verò ſolus mihi detinebat omnes ſocios,
Et ipſos alloquutus verba levia proloquutus eſt,
" Ah miſeri, quò ibimus? quid mala deſideratis illa,
" Circes ad ædes deſcendere? quæ omnes
" Aut ſues, aut lupos reddet, aut leones;
" Qui ei magnam domum cuſtodiamus etiam neceſſitate.
" Sic ſane Cyclops fecit, quando ejus ad ſtabulum venerunt
" Noſtri ſocii, cumque his audax ſequutus eſt Ulyſſes;
" Hujus enim etiam illi pervicaciâ perierunt.
Sic ait; cæterùm ego in mente deliberabam,
Extracto gladio oblongo à fœmore,
Cum illo abſciſſum illius caput ad ſolum dejicere,

ΣΧΟΛΙΑ.

420. Ἀφικοίμεθα.] Παραγγοίμεθα.
424. Πελάσσομεν.] Ἀποθώμεθα.
427. Ἐπιστένως.] Δαψιλές.
429. Ἐρύκανε.] Κατῆχεν, ἐκώλυεν.
431. Ἆ δειλοί.] Ἄθλιοι. * Πόσε.] Εἰς τίνα τόπον; Ἱμείρετε.] Ἐπιθυμεῖτε.
432. Καταβήμεναι.] Καταβῆναι * ὑποφωίδην.
434. Φυλάσσοιμεν.] Τηρεῖμεν.
435. Μέσαυλον.] Τὸν ὑπαυλιν.
436. Θρασύς.] Τολμηρός.
439. Σπασσάμενος.] Ἐπιπασσάμενος.
440. Οὐδάσδε πελάσσας.] Εἰς τὸ ἔδαφος ῥίψας.

NOTÆ.

423. Νῆα μὲν ἀν πάμπρωτον ἐρύσσομεν) Pro ἐρύσσομεν, ut v. 424. Πελάσσομεν, pro πελάσσομεν. De quâ re, vid. ſupra ad v. 328. 335, &c.
429. Ἐρύκανε) Suſpicor & hìc legendum ἐρύκακε, rectiſſimâ voce *Homericâ*; cùm hæc vox ἐρυκάνω nuſquam aliàs occurrat, ἐρυκανέω, ſemel quidem; quod moneo tantùm. Omnia enim *Exemplaria* ἐρύκανε præferunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

431. * Πόσε) Addo, ex *Lexicis*.
432. Καταβῆναι, * ὑποφωίδην, monſtrum vocabuli, ὑποφωίδην lego, at ad v. 558. ubi locum habet, pono; hinc, ubi locum non habet, moveo.

VARIÆ LECTIONES.

429. Ἐρύκανε) γρ. ἐρύκακε, vid. Not. in *Textum*.
433. Ἢ λύκους) γρ. ἢ ἐλάφους, *Euſtath.* fol. 405. lin. 19. & lin. 34.
439. Σπασσάμενος) γρ. ἀπασσάμενος.
440. Ἀποτμήξας) γρ. ἀπεπλήξας, *Euſtath.* fol. 405. lin. 42. &c.

Καὶ πηῷ περ ἐόντε μάλα χεδόν· ἀλλά μ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος,
Διογενές, τῦτον μὴν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
Αὐτῦ παρ νηί τε μένειν καὶ νῆα ἐρυσθαι.
Ἡμῖν δ' ἡγεμόνευε ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.
Ὡς φάμενοι, βῆν δ' αὐτὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
Οὐδὲ μὴν Εὐρύλοχος κοίλη παρὰ νηὶ λέλειπτο,
Ἀλλ' ἕπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὼν ἔκπαγλον ὀνείδος.
Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἑτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
Ἐνδυκέως λέσσέν τε, καὶ ἔχεσιν λίπ' ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἕλας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
Δαινυμένους δ' ἄρα πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσαντό τε πάντα,
Κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στοναχίζετο δῶμα.
Ἡ δέ μεν ἄλλοθεν ἦλθε θεὰ ἐπιτερπέα εἰδυῖα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
Ἡμῶν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντα,
Ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐδέτε βρῶμα, καὶ πίνετε οἶνον,
Εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
Οἷόν ὅτε πρῶτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν

Etiamsi valdè consanguinitate me attingeret; sed me socii
Mollibus verbis continuerunt aliunde aliis,
" O generose, hunc quidem linquamus, siquidem tu jubes,
' Hic juxta navem manere & navem custodire:
" Nobis autem dux eo esto sacram ad domum Circes.
Sic loquuti, ab nave discedebant atque mari:
Neque quidem Eurylochus cavam apud navem relinquebatur,
Sed sequebatur; timuit enim meas asperas minas.
Interea verò alios socios in ædibus Circe
Studiosè laveratque, unxeratque pingui oleo:
Circumque pulchras chlænas induerat atque tunicas:
Epulantes igitur pulchrè omnes invenimus in ædibus.
Hi verò postquam invicem conspexerunt, reputabantque omnia,
Flebant lugentes, undiquaque autem resonabat domus.
Illa verò propè me fans alloquebatur diva dearum,
" Generose Laertiade, versute Ulysses,
" Nè amplius nunc ubertatem luctum exciteris: scio etiam ipsa
" Et quos in ponto passi estis dolores piscoso,
" Et quæcunque hostiles viri nocuerunt in terrâ.
" Sed agite, comedite cibum & bibite vinum,
" Donec denuò animum intra præcordia recepteritis,
" Qualem quando primùm relinquebatis patriam terram

ΣΧΟΛΙΑ.

441. Πηοῦ.] Συγγενοῦ. * Κλυμένῳ δὲ ἐπιχωριάσαι τὸν Ὀδυσσέως ἀδελφόν.
444. Ἔρυσθαι.] Φυλάττειν.
445. Ἡγεμόνευε.] Ἡγοῦ.
446. Ἀνήϊον.] Ἀνέσχοντο.
448. Ἔκπαγλον.] Ἔσχον, μεγάλων. Ἐνιπὴν.] Ὕβριν, κατηγορίαν, ἐπίπληξιν, ἀπειλήν.
450. Ἐνδυκέως.] Ἐπιμελῶς.
451. Οὗλας.] Ἕνιοι, καλάς.
453. Φρασσαντο.] Ἐπιγνῶσαι.
454. Περὶ δὲ στοναχίζετο.] Περιήχει.
457. Θαλερὸν γόον.] Ἀκμαῖον, τέλειον. Ὄρνυτε.] Διεγείρεσθε.
458. Ἰχθυόεντα.] Ἰχθῦς ἔχοντα.
459. Ἀνάρσιοι.] Πολέμιοι. Ἐδηλήσαντο.] Ἔβλαψαν.

NOTÆ.

444. Αὐτῦ παρ νηί π μίνειν) *Ultima* Υ νηὶ producitur, ut ι. v. 194.

450. Ἔχεσιν λίπ' ἐλαίῳ) Ità scribo, pro ἔχεσι, nec sine Veterum exemplo, ut suprà, v. 211.

NOTÆ IN SCHOLIA.

441. *Κπωλῶν) Ità ex *Aloysii* MS. & *Eustathio* restituo, pro κλωμένων, quod in *Aldin. Herwagian. Lugdun.* &c. malè obtinuerat.

VARIÆ LECTIONES.

443. Ἑλόμεσθ') γρ. ἑλόμεσθα, vid. suprà, ad v. 291.
449. Τόφρα δὲ) γρ. τὸφρά δὲ.
450. Ἔχεσιν λίπ') γρ. ἔχεσι λίπ', vid. Not. in *Textum*.
451. Οὗλας) γρ. καλὰς, *H. Steph.* & *Br. Schol.*
452. Δ' ἄρα) γρ. δ' ἰὼ, *Florentin. Hen. Stephanus*
Ibid. Πάντας) γρ. τόσσα, & τόσσ', *Eustath.*
457. Θαλερὸν γόον) γρ. συχνὸν γόον, *Aristoph.* apud *Eustath.* to. 406. lin. 53. Nec *H. Steph.* vidit.
459. Χέρσῳ) γρ. χόρσῳ.
460. Πίνετε) γρ. πίετε, *Eustath.* fol. 406. lin. 3.

Τρηχείης

Τρηχείης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
Αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· ἀλλά ποθ' ὑμῖν
Θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποσθε.
Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐσσαι.
Ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέθη,
Καὶ τότε μ' ἑταλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι,
Δαιμόνι', ἤδη νῦν μεμνήσκεο πατρίδος αἴης,
Εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμοῦ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐσσαι.
Ὡς τότε μὲν πρόφατον ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατ' μέγαρα σκιόεντα.
Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιδὰς θείοιο θαλάμου,
Γούνων ἐλλιτάνευτα· θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑποσχεσίην, ἣν περ ὑπέσχες,
Οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔστυφε ἤδη,

" Asperæ Ithacæ; nunc verò defatigati & tristes sumus,
" Semper erroris duri memores; nec quæ unquam vobis
" Animus est in lætitiâ, quandoquidem valde multa passi estis.
Sic ait; nobis autem continuò paruit animus generosus.
Hic quidem diebus omnibus plenum in annum
Sedebamus, convivantes carnes immensas, & suave vinum;
Sed quando jam annus erat, & circumvertebantur horæ,
Mensibus defluentibus, circumque dies longi exacti sunt;
Et tum me evocatum aloquuti sunt dilecti socii,
" Infelix, nunc tandem memor esto patriæ terræ,
" Si tibi fatale est servari, atque pervenire
" Domum ad excelsam, & tuam in patriam terram.
Sic dicebant; caterum mihi persuasus est animus generosus.
Sic tum quidem toto die ad solis occasum
Sedebamus, convivantes carnes immensas & suave vinum;
Quando verò sol occidit, & crepusculum advenit,
Illi quidem dormierunt per ædes obscuras.
Caterùm ego Circes conscenso splendido lecto
Ad genua supplex rogavi; dea verò meam audivit vocem,
Et ipsam compellando verba volatica dixi,
" O Circe, perfice mihi promissionem, quam promisisti,
" Domum ut mitteres; at animus mihi impellitur jam,

ΣΧΟΛΙΑ.

463. Ἀσκελέες.] Ἄγαν καρτερικότες, σκληροί, σκληροδόμοι, καὶ νεκρωθέντες ἢ ἄκαρν καμπικόπες. Ἄθυμοι.] Κεκακωμένοι· ἤγουν ψυχῇ. οἷον ἄψυχοι.

464. Ἄλης Πλάνης.

465. Πέποσθε.] Κέκτησθε, πεπόθησε.

468. Δαινυμένοι.] Εὐωχούμενοι.

469. Περὶ δ' ἔτραπον ὧραι.] Περιῆλθον ὁ πάλιν οἱ καιροὶ ἐπὶ τὰ ὥραν.

471. Ἐκκαλέσαντες.] Ἐξω καλέσαντες.

472. Μιμνήσκεο.] Ὑπομνήσθητι.

473. Σαωθῆναι.] Σωθῆναι.

481. Γούνων ἐλλιτάνευτα.] Τῶν γονάτων ἁψάμενος παρεκάλεσα.

483. Ἣν ὡς ὑπέσχες.] Ἣν περ ὑπεσχέθης.

484. Ἔστυφ.] Ἐφορμᾷ.

NOTÆ.

465. Πέποσθε) *Etymol.* fol. 403. lin. 48. Οἱ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ πάσχω, τὸ παθεῖν, παράγουσι, κακολογοῦντες Ἡρωδιανόν· λέγοντες, ὅτι καθ' ἑαυτὸν λήγων, τὸ λαγχάνω· ἢ παρακείμενον τρίτου ἢ ἡ. εἰς ὁ. λέλοιπα, καὶ πεπόνθηφ ἢ γ'. λέλοιθα, ἅπερ καὶ ἐκ τῆς μὴ ταῦτα ῥηθήσεται· ἔστω ἐκ πάθω. πέποσθα· ἢ παθητικὸν, περὶ πεπόνθηφ· καὶ πάλιν ἐνεστῶτος, πάσχω, καὶ πεπονθασμαι ἢ σύγμα. πέποσθε· ἐκ ὅτου μὴ οἱ τιθῶσι. Ἀρίσταρχος δὲ, τὸ, κακὰ πολλὰ πέποσθε, τί παίω γράφει ἀπὸ ἐπὶ, κτᾶσθε. Εἰς μόνους τὸ, ἀλλὰ τὸ ὁ. γραφοῦσι, πέπεσθε, κρεῖττον πείθουσιν οἱ συγκοπτοντες αὐτὸ ἐκ τοῦ πεπόνθατε. Eadem Vox, *Iliad.* γ'. v. 99. Vid. *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

464. Αἰὲν ἄλης) γρ. αἰεὶ ἄλης, non æquè benè, ante *Vocalem*.

465. Πέποσθε) γρ. πέπασθε, vid. Not. in *Textum*.

467. Ἔνθα μὲ) γρ. ἔνθα καὶ, *H. Steph.*

470. Μηνῶν φθινόντων) Deest hic Versus. In nonnullis, teste *H. Steph.* Agnoscit *Florent. Aldin. Lovan.*

481. Ἐλλιτάνευσα) γρ. ἐλιζάνευσα. Vid. suprà, v. 264.

Ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μοι φθιμένοισι φίλον κῆρ,
Ἀμφ' ἐμὶ ὀδυρόμενοι, ὅτε πὴ σύγε νόσφι γένηαι.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμοὶ σὺ μίμνετε οἴκῳ.
Ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, ἠδὲ ἱκέσθαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
Μάντηος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
Οἷῳ πεπνύσθαι· τοὶ δ', σκιαὶ ἀΐσσουσιν.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐμοιγε καλεκλάδη φίλον ἦτορ·
Κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
Ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
Καὶ τότε δή μιν ἔπειτα ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτῃ ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
Εἰς Ἄϊδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, Πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ τῇδε νηὶ μελέσθω·
Ἱστὸν δὲ στήσας, ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσας,

" Atque aliorum ſociorum, qui mihi affligunt charum cor,
" Circa me lugentes; quando tu ſeorſum abes.
Sic dicebam; illa continuo reſpondebat diva dearum,
" O generoſe Laertiade, verſute Ulyſſes,
" Nè amplius nunc inviti meâ manere in domo.
" Sed aliam oportet primùm viam perficere, & pervenire
" Ad Plutonis domum, & ſeveræ Proſerpinæ,
" Animam conſulturos Thebani Tireſiæ,
" Vatis cæci, cujus Prudentia ſtabilis & confirmata erat.
" Huic etiam mortuo mentem tribuit Proſerpina,
" Solus ut ſaperet; reliqui vero umbræ circumvolitant.
Sic ait; cæterùm mihi fractum eſt amicum cor;
Flebam autem in lectulo deſidens, neque omninò animus
Volunt amplius vivere, & videre lumen ſolis.
Cæterùm poſquam ſiénſque provolutuſque ſatur eram,
Et tum jam ipſam verbis excipiens alloquebar,
" O Circe, quiſnam hanc viam demonſtrabit?
" Ad Plutonem ſanè nemo unquam pervenit nave nigrâ.
Sic dixi; illa continuò reſpondit diva dearum,
" Generoſe Laërtiade, prudens Ulyſſes,
" Minimè tibi ducis deſiderium pro nave curæ ſit:
" Malum verò erigens, velíſque albis extenſis,

ΣΧΟΛΙΑ.

492. Ψυχῇ χρησομένους.] Διατί δὲ οὐκ αὐτὴ μαντεύεται; ὅτι οὐκ ἦν ἐπίσευστος Ὀδυσσεῖ, ἐρῶσα αὐτῆς· ἢ καθὸ μὴ σειρῆσιν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς γέγραπται, μυηθεὶς ἦν ὑπὸ τοῦ Τειρεσίου εἶπεν, εἰδὼς ἐρῶσαν τὴν Κίρκην· διὸ καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιτυχεῖν τῆς μαντικῆς. Χρησομένους.] Μαντευσομένους.

494. Τῷ καὶ τεθνειῶτι.] Διόπερ ἐδιδάσκετο δύο δρυφακτοὺς ἐν τῷ Κιθαιρῶνι μιγνυμένους, ἃ παρεφύλαττεν ἡ Ἥρα ἀνεῖλεν· καὶ ἐπὰς ἐγένετο γυνὴ, καὶ πάλιν ἄρρεν, καὶ ἀπείλαβε τὴν ἰδίαν φύσιν. Ζεὺς δὲ καὶ Ἥρα, ἐπὶ ἑκατέρων μετέσχεν, κριτὴν αὐτὸν εἰλοῦθ'· εἷς μᾶλλον ἡδὺ] ἐν συνουσίᾳ, ὁ ἀνὴρ, ἢ ἡ γυνή; ὁ δὲ εἶπεν, Οἵην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπῃ ἀνήρ· τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα· διὸ ἡ μὲν Ἥρα ὀργισθεῖσα, ἐπήρωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς τὴν μαντικὴν ἔδωκεν.

495. Πεπνύσθαι.] Συνετὰ καὶ ἔμφρονα εἶναι. Ἀΐσσουσι.] Κινοῦνται.

505. Ποθὴ.] Ἐπιζήτησις. Μελέσθω.] Ἐν φροντίδι ἔστω.

NOTÆ.

493. Μάντηος ἀλαοῦ) Vox ἀλαὸς, hoc in loco, *Duas* Priores habet *longas*, Primam, ob λ'. *eſtaticum*, *Secundam*, ob *Hiatum*, per quem πυκνικῶς στρωσὶς τις innuitur; aliàs utraſque breves. *Hiſtoriam* Tireſiæ *vid.* ad *Schol.* v. 494. *Ovid.* Metam. l. 3. §. 4. *Tzetzem* ad *Lycoph.* v. 683. *Euſt.* in hunc locum & *Apollodor.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

494. Τῷ καὶ τεθνειῶτι) Hoc *Scholion* lucem fert ex *Euſtath.* fol. 407. lin. 22. ex *Apollodoro*, l. 3. §. 7.

VARIÆ LECTIONES.

486. Ἀμφ' ἔμ') γρ. ἀμφί μ'.
499. Κυλινδόμενός τε κορέσθην) γρ. κυλινδόμενός τ' ἀκορέσθην.
502. Ἄϊδος δ') γρ. Ἀΐδόσδ'.

Ἠδ'

Ἦμος· τῷ δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέαο φέρησιν.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηῒ δι' ὠκεανοῖο περήσῃς,
Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
Μακραί τ' αἴγειροι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
Νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
Αὐτὰρ ἐς Ἀΐδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι,
Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
Πέτρη τε, ξυνέσις τε δύω ποταμοῖο βοάων.
Ἔνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χειμῴθεις πέλας, ὥς σε κελεύω,

" Sede; illam verò tibi flatus Boreæ ferat.
" Sed cum jam navi per Oceanum transmiseris,
" Ubi littus breve & nemora Proserpinæ,
" Longæque alni, & salices frugiperdæ:
" Navem quidem illic siste in Oceano profundis vorticibus,
" Ipse autem in Plutonis eas domum obscuram.
" Hic quidem in Acherontem Pyriphlegethonque confluunt,
" Cocytusque, qui utique Stygis aquæ est fluxus,
" Petraque est & concursus duorum fluviorum valde-sonantium.
" Hic deinde, heros, accedens propè, ut te jubeo,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

507. Φέρησιν.] Ἀποφέροι.

509. Ἀκτή.] Ἡ ἐσχατιὰ καὶ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν ἄκρα. Λάχεια.] Ἐλαχίση. Ἄλσεα.] Ἱερὰ καὶ σύνδενδρα χωρία.

510. Ὠλεσίκαρποι.] Ἐπειδὴ τὸ ἄνθος ἀποβάλλουσιν· ἢ ἐπὶ οἱ πίνοντες ἄνθος ἰτέας, ἄγονοι ἀφαμβροῦνται. Ὠλεσίκαρποι.] Ἀποβάλλει γὰρ τὸ ἄνθος· οἰκείας δὲ ἀγόνους φυτοῖς ἔχουσιν. * ἱκανὰ γὰρ νεκροῖς τὰ ἄκαρπα. Φησὶ δὲ Θεόφραστος τὸ φυλλοβολεῖν τὰ * χυλὸν τὰ ἰτέας πινόμενον ἀφανίζειν τῷ γάλακτι τὰ ἀνθρώπων.

511. Κέλσαι.] Νεωλκῆσαι, ὁρμῆσαι. Βαθυδίνῃ.] Βαθέως ἔχοντι συρροάς.

512. Δόμον εὐρώεντα.] Ἤτοι πλατὺν καὶ τὸ εὐρύ· ἢ σκοτεινόν.

513. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα.] Τοῦτο τὸ χωρίον καλεῖται ἀφοδιζόμενον, καὶ καθ' ὑπερβολὴν τὸ εἰσω ὁ Ἀλκμανικόν. τὸ δὲ ἑξῆς, Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε, καὶ Κώκυτος ῥέουσιν. Πυριφλεγέθων.] Ποταμὸς τοῦ ᾅδου.

514. Κώκυτός θ'.] Ποταμὸς τοῦ ᾅδου. Ἀπορρώξ.] Ἀπόρροια.

515. Ξύνεσις.] * Συνάφεις, καὶ εἰς ταυτὸ συμβολὴ τῶν ποταμῶν. Ἐλιδόντων.] Μεγαλοήχων.

516. Χειμῴθεις.] Προσπελασθείς. Πέλας.] Ἐγγὺς, πλησίον.

N O T Æ.

509. Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια) Legerem & hìc, ἀκτή τ' ἐλάχεια, cùm & *Br. Schol.* per ἐλαχίση exponant; de quâ re *Eustath.* fol. 409. lin. 39. Λάχεια δὲ ἡ ἐλαχίση, καθὰ τοὺς Παλαιοὺς ὥστε χέρσοι' ἂν τῷ λόγῳ τούτῳ, καὶ ἡ ἐλάχεια. Vid. *Etymolog. M.* v. Λαχαίνει, & Λάχεα.

510. Μακραί τ' αἴγειροι) γρ. κλῆθρόί τ', αἴγειροί τε, Crantium laplus. *Ibid.* Ἰτέαι ὠλεσίκαρποι) Huc refer illud *Porphyrii* de Styge, apud *Stobæ*: §. 98. fol. 541. Ἥτε Ἰτέα αὐτὴ τὸ καρπὸν ἀποβάλλει, περὶ οὗ φησίν· διὸ ὠλεστικάρπου αὐτὴν ὁ Ποιητὴς ὀνομάζει· καὶ μήποτε ἱερὰ, ὡς μὴ οἷόν τε θῆναι ὁ ταύτης καρπὸς, αἰγέρους ποιεῖ τοὺς πίοντας, καὶ καταστύγνυσι τὸ σπέρμα, ὃ μαραίνει τὸν γόνιμον ἰκμάδα. Idem *Ælian.* Animal. l. 4 c. 23. Vid. Amici Clarissimi *Gisberti Cuperi*, Apotheos. *Homeri* fol. 89. & *Theophrastum* περὶ φυτῶν.

N O T Æ I N S C H O L I A.

510. * Ἱκανὰ) Ità emendo, pro ἑκαῖα, & mox * χυλὸν, pro χιλὸν.

515. Συνάφεις) A σωαφίσκω, non à σωάπτω, tum enim συναφὴ, σωαφεια, vel σύναψις. Et *Eustath.* fol. 409. lin. 53. σωαφίσεις apertè, ut & omnes Codd. Etiam *Hesych.* σωιφισις legit.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

508. Ὁπότ' ἂν) γρ. ὁπόταν.

509. Λάχεια) γρ. ἐλάχεια, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Περσεφονείης) γρ. Φερσεφονείης, *Eustath.* fol. 408. lin. 39.

510. Μακραί τ' αἴγειροι) γρ. κλῆθρόί τ' αἴγειροί τε. Vid. Not. in *Textum*.

Βάθρον.

Βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγόσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἀμφ' αὐτῷ δὴ χοὴν χεῦσαι πᾶσιν νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖτ' ὕδατι· ὄπασσε δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
Πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὰν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρισίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄιν ἱερευσέμεν οἴῳ,
Παμμέλαν', ὃς μῆλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
Ἔνθ' οἶν δρεπτὸν ῥέξειν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Εἰς Ἔρεβος τρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι,
Ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· οἱ δὲ πολλοὶ
Ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνειώτων.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνειν καὶ ἀνώξαι
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκηε' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
Δείραντας καλέσασθαι ἐπεύξασθαι τε θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.

" Fossam fode, quasi cubitalem quoquo versum.
" Super illam libamen funde omnibus mortuis,
" Primùm mulso, deinde & suavi vino,
" Tertium rursus aquâ; insuperque farinam albam sparge.
" Multa verò precare mortuorum imbecilla capita, venens,
" Ubi veneris in Ithacam, sterilem vaccam, quæ optima sit,
" Sacrificaturum domi tuæ, pyramque impletorum rebus optimis:
" Tiresiæ verò separatim arietem sacrificaturum soli,
" Prorsus nigrum, qui inter oves excellit veltras.
" Cæterum postquam precibus oraveris insignia examina mortuorum,
" Ibidem o em ma em sacrifica, fœmellamque nigram,
" Ad Erebum versus, ipse verò seorsum aversus sis,
" Attentus ad fluvii fluenta: ibi verò multæ
" Animæ accedent mortuorum defunctorum.
" Tum continuò sociis impera & jube
" Oves, quæ quidem jacent mactatæ sævo ferro,
" Excoriatas comburere; & vota facere dis,
" Animoso Plutoni, & severæ Proserpinæ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

517. Βόθρον.] Ὄρυγμα. Ὀρύξαι.] Ἀντὶ τοῦ ὄρυξον. Πυγόσιον.] Πυγμαῖον. Πυγὼν δέ ἐστι, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος, μίχρι τῶν δακτύλων * κεκαμμένων, ἀφέσημα· αἰνίττεται δὲ διὰ τούτου τὸ μὴ ἀνιαρὸν, μηδ' ἐπ' ἐκκοπὰς εἶναι τὰς πολυδιηκόπους. ἀλλ' ὥσπερ ἐχόντων καὶ ἐγκλείδας, καθάπερ καὶ οἱ θάκυλοι. Ἔνθα καὶ ἔνθα.] Εἰς πλάτος καὶ εἰς μῆκος.

518. Χοὴν.] Τὴν τῆς γενομένης ἐπιχεομένην χύσιν. Χεῦσαι.] Ἐπιχέαι.

519. Μελικρήτῳ.] Τῷ μὴ χαλασθέντι μέλιτι.

520. Παλύνειν.] Φυρᾶν, ἀναδεύειν.

521. Γουνοῦσθαι.] Παρακαλεῖν. Ἀμενηνά.] Ἀσθενῆ, μόνον σῶμα ἔχοντα, * ἢ σώματος δύναμιν ἀπὸ τοῦ μένειν

ἔχειν ἐκεῖ τὴν ψυχήν.

522. Στεῖραν βοῦν.] Εἰς τὸ ὅμοιον· ἄγονα γὰρ καὶ τὰ σώματα τῶν νεκρῶν.

523. Ἐμπλησέμεν.] Πληρώσειν.

524. Οἶν ῥεκτόν.] Προβατίνην.

526. Λίσῃ.] Λιτανεύσῃς.

527. Ῥέξειν.] Θύειν. Μελαιναν.] Καὶ τοῦτο ὡς τὸ ὅμοιον.

528. Ἔρεβος.] Σκότος. Νόσφι τραπέσθαι.] Ὡς ἀποστῆναι τοὺς παρόντας.

529. Ἱεμένου.] Ποταμοῦ ῥέοντος.

531. Ἐπεύξασθαι.] * Ἐπιξῆναι. Ἀνώξαι.] Κελεῦσαι σφάξαι.

533. Καλέσασθαι.] Καλέσαι αὐτούς.

N O T Æ

520. Τὸ τρίτον αὖτ' ὕδατι· ἐπὶ δ') *Ultimo* τοῦ ὕδατι producitur, in *Cæsurâ*, ante *Punctum*, & ob *Hiatum*, ex paulâ; ut mox, λ'. v. 28.

525. Ὑμετέροισι) Mallem legere ἡμετέροισι, nam *Ulysses* nullius gregis erat Possessor; omnia illi *Circe* ex suis administrabat. At de futuro sacrificio, in patriâ *Ithacâ* post faciendo, si loquitur, rectè se res habet.

NOTÆ IN SCHOLIA.

517. * Κεκαμμένων) Ità, pro κεκαμμένον, emendo, ex *Eustathio*, Ἐπὶ δὲ πυγὼν, τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος, μίχρι δακτύλων κεκαμμένων, ὅ ἐστι συνεπτυγμένων, ἄφεσημα. quæ tantum in ἢ verto, &c.

521. * Ἢ σώματος) Ità, pro *corrupto*, ex σώματος, quod in *Impressis*, ex MS. restituo, ex

531. * Ἐπιξῆναι) Ità, pro ἐπιξῆναι.

Variæ Lectiones.

517. Βόθρον ὄρυξαι, ὅσον) *al.* βόθρον ὄρυξον, ὅσον, & βόθρον ὄρυξ', ὅσον. *H. Steph.*

523. Ῥέξειν σὺ μεγάροισι) *al.* ῥέξειν σ' ἐν μεγάροισι.

525. Ὑμετέροισι) *al.* ἡμετέροισι, vid. N. in *Textum*.

528. Στρεψας) *al.* τρέψας, *H. Steph.*

Αὐτὸς

Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμην παρὰ μηροῦ
Ἥστο, μηδὲ ἐᾶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἰμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἐνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὃς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἔφαν· αὐτίκα δ' ἦλθε θρόνου προσαείρας Ἀὼς.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν·
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἐννύσα Νύμφη
Λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ,
Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
Αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ δῶμα διὰ θοὰς ἤια βήσας
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον
Μηκέτι τῶν εὐδοντας ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
Ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπιπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Οὐδὲ μὲν ἐξ ἔνθεν πὰρ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους·
Ἔλπήνωρ δέ τις ἦεν νεώτατος, οὔτε τι λίην
Ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,
Ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων, ἱερῆς ἐν δώμασι Κίρκης,
Ψύχεος ἱμείρων καλέλεξατο οἰνοβαρείων·
Κινυμένων δ' ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας,
Ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάγετο φρεσὶν ἦσιν
Ἄψορρον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν·
Ἀλλὰ καλανρικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
Ἀφραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθεν.

" Ipse interea gladio acuto exerto à femore
" Sedens, nèque permitte mortuorum imbecillia capita
" Ad sanguinem propè accedere, antequam Tiresiam audieris.
" Hic tibi statim vates adveniet, ô dux populorum,
" Qui utique tibi dicet viam & modum viæ,
" Reditumque, ut per pontum proficiscaris piscosum.
Sic dixit, statimque aureâ sede advenit aurora;
Me verò chlamydemque, tunicamque, vestes induit;
Ipsa autem candidam togam ingentem induit Nympha
Tenuem & venustam, zonâque cinxit lumbos
Pulchrâ, aureâ; capitique impositit flammeolum.
Cæterùm ego per domum vadens excitavi socios,
Mollibus verbis astando, virum unumquemque;
" Nè amplius nunc dormientes indulgete dulci somno;
" Atcamus: jam enim mihi indicavit *omnia* veneranda Circe.
Sic dicebam, illis verò persuasus est animus generosus.
Neque sanè illinc illæsos abduxi socios:
Erat enim quidam junior natu, nec ve valde
Fortis in bello, neque mente suâ aptus,
Qui separatim à sociis, sacris *in* ædibus Circes,
Refrigerium cupiens dormivit benè potus:
Sed autem moventium sociorum strepitum & tumultum cùm audiisset
Repentè surrexit: & oblitus est mente suâ
Retrorsùm sic descendere, veniens ad scalam longam.
Sed per tectum de tecto decidit, cujus autem cervix
Ex junctura fracta est; animaque ad inferos descendit.

ΣΧΟΛΙΑ.

537. Ἆσσον.] Πλησίον.
543. Ἀργύφεον.] Λευκόν.
544. Ἰξύι.] Ὀσφύϊ.
545. Καλὴν χρυσείην.] Κεφαλίδα σμερδαλέην.
546. Ὦτειλον.] Προέπεμπον. ἀκόντιζον.
548. Ἀασπὶς.] Ἀπαιτῶ ζητῶ τὸ ὕπνον.
553. Ἀρηρώς.] Ἥρμοσται.
555. Ψύχεος ἱμείρων.] Ἀναψύξαι δηλονότι τὸ πίνειν ἐκ τῶν μεθυόντων ἐπιθυμῶν τὸ αὔριον. Ψύχει.] Ψύχους, τὸ αὔριον. Ἱμείρων.] Ἐπιθυμῶν. Καπηλίζετο.] Ἐκαθηύδησεν, κατεκοιμήθη.
556. Κινυμένων.] Κινουμένων.
558. Ἄψορρον.] Ὀπισθόρμησεν. * Καταβῆναι.] Ὑπερώϊον.
559. Ἀντικρὺ.] Κατευθύ. Τέγεος.] Οἴκου. Αὐχήν.] Ὁ τράχηλος.
560. Ἀφραγάλων.] Σφονδύλων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

558. Καταβῆναι) Ὑπερώϊον. Hoc *Scholion*, quod malè olim aderat ad v. 432. rectiùs huc movendum.

VARIÆ LECTIONES.

559. Καταντικρὺ) γρ. κατ' ἀντικρὺ, *Br. Schol.*

Ἔρχο-

Ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον,
Φάσθε νύ πῃ οἴκονδε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἔρχεσθ'· ἄλλῳ δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένω Θηβαίου Τειρεσίαο.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ καὶεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Ἑζόμενοι δὲ καλαῦθι γόων, πίλλοντό τε χαίτας.
Ἀλλ' ὁ γάρ πῃς πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ ἐπὶ θῖνα θαλάσσης
Ἤϊομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
Τοφρασσάμενος ἄρ' οἰχομένην Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ
Ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν ὧδε ἐθέλοντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἔνθ', ἢ ἔνθα κιόντα;

Venientes autem hos ego ſermones alloquutus ſum,
" Exiſtimatis fortaſſis domum charam ad patriam terram
" Venturos: aliam verò nobis viam prædixit Circe
" Ad Plutonis domum, & ſeveræ Proſerpinæ,
" Animam conſulturos Thebani Tireſiæ.
Sic loquutus ſum; illiſque confractum eſt charum cor.
Deſidentes autem illic flebant, evellebantque crines:
Sed neque ſic ullum remedium ſuccurrebat lugentibus.
Verùm quando jam ad navem celerem & littus maris
Ivimus triſtes, calidas lachrymas profundentes;
Interea adveniens Circe ad navem nigram,
Maſculam alligârat ovem, fœmellamque nigram;
Facile oculos noſtros eludens: quiſnam deum nolentem
Oculis videret, aut huc, aut illuc euntem?

ΣΧΟΛΙΑ.

563. Τεκμήρατο.] Διεσημήνατο.
567. Γόων.] Ἐρήνων.
568. Πρῆξις.] Ἡ πεῖξις. Μυρομένοισιν.] Ὀδυρομένοις.
571. Οἰχομένην.] Ἀπελθοῦσαν.
573. Παρεξελθοῦσα.] Λάθρᾳ παριοῦσαν.

NOTÆ.

563. Ἧμιν) Ità omninò, pro ἡμῖν, ſcribendum, *Carminis* cauſâ; ut ad *Anacreon.* v. 903.
568. Ἀλλ' ὁ γάρ πῃς πρῆξις) Vid. ſuprà, ad v. 202.

VARIÆ LECTIONES.

563. Φάσθε) γρ. φᾶσθε. *Ibid.* Ἧμιν) γρ. ὑμῖν, non æquè benè.
565. Χρησομένους) γρ. χρησομένοις.
567. Καθαῦθι) γρ. καθ' αὑτὴν.
568. Ἀλλ' ὁ γάρ πῃς) γρ. ἀλλ' οὐκ ἄρ πῃς, vid. ad *Textum*.
571. Τοφρασσάμενος) γρ. τόφρα δ'.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Λ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Λ'.

Ἀπαγγέλλει, πῶς καὶ Κίρκης ἐστάλαις εἰς ᾅδου κατῆλθεν· καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου, καὶ μάντεως, περὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων σωτηρίας· καὶ ὡς τὰς ἥρωας ἐν ταῖς ἡρωίσιν εἶδεν ἐν ᾅδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἐς Ἴλιον συμβαλόντων ἐκείνους, καὶ τῶν ἐν ᾅδου κολαζομένων τίνας.

Ἐπιγραφαί.

* Νεκυία) γρ. Νεκυΐα, ἢ Νεκύα, ut *Eustath.* fol. 1950. lin. 64.

Νεκυομαντεία· ἢ, * Νεκυΐα.

Ἄλλως.

Λαμβδα δ' ὁ Αἴδην ψυχαῖς ἐστιξίχων Ὀδυσεύς. LIB. XI.

Ἀυτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ἐν δ' ἰστὸν πτῆμεσθα καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν· ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν χέοντες δάκρυ χέουσι.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον ἦρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,

Cæterum postquam ad naves venimus & mare,
Navem quidem omnium primùm deduximus in mare divinum:
Malumque imposuimus & vela navi nigræ;
Intra verò pecora accepta induximus; intro & ipsi
Conscendimus tristes, uberes lachrymas profundentes.
Nobis deinde à posteriori parte navis nigræ proræ
Secundum ventum immittit, implentem velum, bonum socium,

Σχολια.

3. Ἐν δ' ἰστὸν πτήμεσθα.] Οὐχ ἁπλῶς ἐστήκαμεν τῇ νηΐ, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ ἱστὸν ἔστημεν ἢ ἱστὸν, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν τὰ ἱστία, οἷον συντεταμένα.

4. Ἐβήσαμεν.] Εἰσεβιβάσαμεν.

5. Βαίνομεν.] *Εἴαμεν, ἐβαίνομεν.

7. Ἴκμενον.] Ἰκριατόδη, ὑγρόν. Πλησίστιον.] Πληρῶσαν τὸ ἄρμενον. Ἑταῖρον.] Νῶτον, ἢ συμπράγον.

Notæ.

V. 2. Ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν) Idem Versus, δ'. v. 577. Verùm utrobique suspicor legendum, ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν· ut è contrà, ubi ἤκειρόδη sequitur hoc verbum, tunc ἐρύσσομεν legendum. Contrà quidem statuit *Aristarchus*, ut notamus ad ι'. v. 73. undè certè id constat; quòd hæ voces invicem soleant confundi. Quare omninò hoc in loco debet ἐρύσσομεν inter *Var. Lection.* reponi.

7. Πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον) Ἄνεμον καλὸν, τοῖς πλέουσιν ἐσθλὸν ἑταῖρον καλεῖ· ὡς καὶ Φόρμιγγος, Ἐν δὲ τι φόρμιγξ Ἠπύει· ἣν ἄρα δαιτὶ θοῇ ποίησαν ἑταῖρον. *Odyss.* ρ'. v. 270. καὶ, Θαρσύνῃσιν ἔχε Φοῖβος, Φόβῳ κρυόεντι ἑταίρῃ, *Iliad.* ι'. v. 2.

Notæ in Scholia.

V. 5. Βαίνομεν) Pro εἴαμεν, *εἴαμεν scribo, & ἐβαίνομεν addo, ad *Tempus* notandum.

Variæ Lectiones.

V. 2. Ἐρύσσομεν) γρ. ἐρύσσομεν, vid. N. in *Textum.* ad κ'. v. 409.

5. Καὶῶ δάκρυ χέοντες) γρ. καβδακρυχέοντες, vid.

6. Κατόπισθ') γρ. μετόπισθ', *H. Steph.*

Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα ποτησαίμεθα καὶ κατὰ νῆα,
Ἥμεθα· τὸν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
Τῆσδε παντημερίης τέταθ' ἱστία πολιοπορεύσης,
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἦδ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο·
Ἔνθά δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων διδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
Οὔτ' ὁπότ' ἂν εἰχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Οὔτ' ὅταν αὖ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν πεδάπησι·
Ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
Εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε ῥόον Ὠκεανοῖο
Ἤϊομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν Φράσε Κίρκη.

Circe pulchricoma, veneranda dea, vocalis.
Nos itaque armis singulis ordinatis per navem
Sedimus; hanc ventusque gubernatorque dirigebat.
Hujus totâ die extendebantur vela per pontum iter-facientis:
Occiditque sol, obscurabanturque omnes vici.
Illa ad fines pervenit profundi Oceani;
Ubi Cimmeriorum erat virorum populusque civitasque,
Qui caligine & nubibus tecti sunt: neque unquam eos
Sol lucidus aspicit radiis,
Neque cùm convertitur ad cœlum stelliferum,
Neque cùm in terram de cœlo defertur;
Sed nox perniciosa supervolat miseris mortalibus.
Navem quidem illuc profecti subduximus, pecoraque
Extraximus, ipsi vero deinde ad fluxum Oceani
Ibamus, donec in regionem pervenimus, quam demonstravit Circe.

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ποτησαίμεθα.] Ἐνεργήσαιμεν, * εὐτρεπίσαιμεν.
10. Ἄνεμος.] Ὡς ἂν εἰκασάσης τὴν Κίρκης, τὸ ἄνεμοι πνέουσιν. Ἴθυνεν.] Ἐπ' εὐθείας ἤγεν.
11. Παντημερίης.] Διὰ ὅλης ἡμέρας. Πολυπορεύσης.] Τῶν πολλαπλασίων διερχομένης, πλεούσης.
12. Ἀγυιαί.] Ἀμφοδα.
14. Κιμμερίων.] Ἔθνος φασιανὸν τὴν ἀκτὴν, οἱ Κιμμέριοι· εἶναι δὲ γράφουσι Χειμερίων· οἱ δὲ Κερβερίων, ὡς Κράτης. Ἡρόδοτος δὲ ὑπὸ Κιμμερίων φησὶ Σκύθας ἐξελασθῆναι· ἄλλοι δὲ, Κιμμερίους φασὶν ὑποτιθεμένους τὰς καθ' ὅλου δύσεις οἰκεῖσθαι, καὶ προσχώρους τοῖς καθ' ἅδου τόποις, ἢ νεκροῖς· διὸ καὶ τοῖς * ἡρωικοῖς κεῖσθαι.
16. Ἡλίου φαέθων ἐπιδέρκεται.] Πῶς δὲ ζῶσιν ἢ ἐπιδέρκεται ὁ, φαέθων δὲ ἄν. Ἐπιδέρκεται.] Ἐφορᾷ, βλέπει.
17. Στείχῃσι.] Πορεύηται.
18. Οὐρανόθεν πεδάπησι.] Διὰ τούτου δοκεῖ εἰδέναι ὁ ποιητὴς, ὅτι ὁ ἥλιος τῷ ἀεὶ ὑπὸ γῆν πορείαν ποιούμενος ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολὰς, ὅμως ὑπὸ γῆν παντὸς * ἀνθέλκεται εἰς τὸ ὁμοούσιον τῷ αὐτός. Πεπεδάπησι.] Μεταβάλλει, ἀπκλίνει.
19. Νύξ.] Ζοφώδης ἀήρ. Τέτανται.] Ἐπλατύνθη. Δειλοῖσι.] Δειλαίοις, ἀθλίοις.

NOTÆ.

8. Θεὸς αὐδήεσσα) Vid. quæ diximus, ad κ'. v. 136.
14. Ἐνθά δὲ Κιμμερίων) *Strabo*, ex *Ephoro*, l. 5. fol. 375. de *Cimmeriis*, quod interdiù sub terrâ latitent, noctu erumpant. *Crates*, Κερβερίων legit. & χειμερίων alii, ut *Proteas Zeugmatites* & *Br. Schol.* Vid. *Etymolog.* M. v. Κιμμερίης.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Εὐτρεπίσαιμεν) Ità emendo, pro εὐτρεπίσαιμεν.
14. * Ἡρωικοῖς) Ità pro Corrupto ἡρωϊκοῖς lego; ità *Sensus* postulat. *Cimmeriorum* nomen de Mortuis usurpari dicit, & ideo vocari, παρὰ τὸ ἀεὶ ἡρία, ἢ ἥρωα κεῖσθαι, à jacendo in Monumentis. Hoc ait *Eustath.* fol. 415. lin. 50. Δοκεῖ δὲ παραδηλῶν καὶ τὴν ἴσην τῶν φορᾶς ἡ λέξις, τὸν ἀεὶ ἡρία κειμένους, ἢ ἀεὶ ἥρωας, ὡς οἱον ἡρῴους.
18. * Ἀνθέλκεται) Ità, pro ἀνέλκεται, quod olim obtinebat, scribo, *Sensu* postulante, *Aloysii* Mamuscripto suffragante.

VARIÆ LECTIONES.

8. Αὐδήεσσα) *Ms.* ἀδήεσσα, vid. Not. in *Textum*.
12. Δύσεθ') *Ms.* δύσαθ', *H. Steph.* vid. ad κ'. v. 107.
14. Κιμμερίων) *Ms.* Κερβερίων, Χειμερίων, & Κιμμερίων, ut *Etymolog.* M. vid. Not. in *Textum*.
15. Ἐπὶ νὺξ) *Ms.* ἐπινὺξ, *Strabo*, l. 1. fol. in Margine, ἐπινὺξ, Vett. libb.
16. Ἐπιδέρκεται) *Ms.* καθεόρκεται, *Eustath.* fol. 415. lin. 26.
17. Ὁπότ' ἂν) *Ms.* ὁπόταν.
19. Ἐπὶ νὺξ) *Ms.* ἐπὶ νὺξ, & ἐπινὺξ, ut supra, v. 15.
21. Παρὰ) *Ms.* παρὰ, ut aliàs.

Ἔνθ'

Ἔνθ' ἱερήϊα μὲν Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Εἶχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ,
Βόθρον ὄρυξα, ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δὴ χοὰς χεόμην πᾶσιν νεκύεσσιν,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
Πολλὰ δὲ γυιόμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερεύσεμεν οἴῳ
Παμμέλαιν', ἣς μῆλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
Τὸν δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
Ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
Ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἶψα δ' ἀγέροντο
Ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἐρέβευς νεκύων κατατεθνηώτων,

Hic ſacra quidem Perimedes Eurylochuſque
Geſtabant; ego verò gladio acuto extracto à fœmore
Scrobem fodi, quaſi cubitalem quoquo-verſus;
Circaque libamina fundebamus omnibus manibus,
Primùm muſto, poſtea vero dulci vino,
Tertiùm demum aquâ; inſuperque farinam albam commiſcui.
Multum autem precatus ſum mortuorum infirma capita, *pollicitus*,
Ubi venerim ad Ithacam, ſterilem bovem, quæ optima *eſſet*,
Sacrificaturum in ædibus, pyramque impleturum bonis:
Tireſiæ verò ſeorſim vervecem ſacrificaturum ſoli
Pernigrum, qui inter pecudes excellit noſtras.
Hos poſtquam votis precibuſque, gentes mortuorum,
Precatus ſum, & pecudes ubi cepiſſem jugulavi,
Super foſſam, fluebat vero ſanguis niger; & tum congregabantur
Animæ ex Erebo manium defunctorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

23. Ἱερήϊα.] Οὐκ ὀρθῶς, ἐπὶ μὲν νεκρῶν, τάφοις καὶ ἔντομα· ἐπὶ δὲ θεῶν, ἱερεῖα· ἢ, ὅτι τὰ θήμασιν, ἱερεῖα ἐκάλουν.

24. Εἶχον.] Ἀντὶ τοῦ, κατέχον.

26. Χοὰς χεόμην.] Ἐπιχέομαι.

28. Πάλυνον.] Ἐφύρων, διέβρεχον, ἢ ἐπέπασσον.

29. Γυιόμην νεκύων.] Πῶς, οἱ μὴ αἰσθάνονται οὐδὲ ἔχουσι· ἐπὶ δὲ θεῶν; ὡς τὸν πολὺ τοῦ διανοεῖσθαι· ἢ διηθεῖς, ἢ γεγυιωμένων; ἐπαγωνιῶμεν.

34. Εὐχωλῇσιν.] Εὐχαῖς. Λιτῇσι.] Λιβανώτοις, ἱκεσίαις. Ἀπεδειροτόμησα.] Ἀπεκεφάλισα.

37. Ὑπ' ἐξ Ἐρέβευς.] Ἀπὸ τοῦ σκότους.

NOTÆ.

25. Βόθρον ὄρυξα) *Magorum* filiis ſolenne erat, in Scrobibus ſacra facere, quod & teſtatur locus, 1 *Samuel* c. 28. v. 13. ubi ſaga loquitur de Diis ex terrâ aſcendentibus. *Ovid.* Metam. l. 7. §. 2. Haud procul egeſtâ ſcrobibus tellure duabus Sacra facit. Et *Horat. de Canidiâ*, & Satyr. l. 1. §. 8. —*Scalpere terram Unguibus.* De his Ritibus, *Max. Tyrius*, §. 26. Ἡ δὲ καὶ ἡ Ἰταλίας καὶ τῶν μεγαλίων Ἑλλάδα, ἀφὶ λίμνην Ἄορνον ἴσην καλαμώνην, μαντεῖόν ἄντρον, ἢ θεσπιῳδοῦσης ἡ ἄντρου, ἄνθρες ψυχαγωγοὶ, ἵνας ἀνακαλοῦνται ἐκ ἡ ἴργυ· ἐπειδὰν ὁ δόμενος ἀφικόμενος, εὐξάμενος, σπονδὰς σφάγια, χοὰς ἀνακαλεῖται ψυχὴν ἑτοίμην τὸ πατέρων, ἢ φίλων· ἢ αὐτῷ ἀπάντα εὐθὺς, ἀμοιβὸν μὲ καὶ ἰδίᾳ ἀμφισβητήσιμον, φθεγγόμενον ἢ ἐ μαντικόν· ἐ συγχεόμενος ὑπὸ ἂν ἐδεῖτο. ἀπηλλάγη. Τοῦτο μοι δοκεῖ τὸ μαντεῖον ἐ Ὁμηρος γνὺς, παρῆλθε τὴν Ὀδυσσεῖ τῶν ἐπ' αὐτῷ ἐδόν. *Strabo*, l. 1. fol. 46. Νεκυομαντεῖα ἢ ἐν τῇ Ἀόρνῳ meminit, & l. 5. fol. 374. Ἐμοῦσιον δ' οἱ ἀφ' ἑαυτῶν, ἐν τῇ Ἀόρνῳ τὰ ἀφὶ τῶν Νεκυομαντεῖον τὴν Ὁμηρικὴν· ἢ δὴ ἐ νεκυομαντεῖον ἱσταῦσιν ἐπαῦθα γενέσθαι. ἐ Ὀδυσσέα εἰς τοῦτο ἀφικέσθαι.

26. Πᾶσιν νεκύεσσι) Quamvis πᾶσι νεκύεσσι ſtare poſſit, ob *Caſuram* & ν. *efficacem*; cum tamen in aliis ſimilibus optimi vetuſtiſſimique Codd. τὸ ν. aſſumant non rarò, ego etiam in omnibus faciendum ſtatuo, & *Tyronibus* indulgendum.

28. Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι) Vid. ad κ'. v. 520.

37. Ἐρέβευς) Ἔρεβος ab *Hebræâ*, vel *Syriacâ* voce, *Ereb*, Veſper, ut *Joſ. Scaliger* melius, quam *Euſtath.* ἀφὸ τοῦ ἔρεβος τοῦ ἥλιου βαίνειν, inquit *Conrad. Ritterbuſ.* in *Oppian.* Cæſtius autem pro ἐρέβευς, nunc ἐρέβεσι ſcribimus, cum Exemplaribus ſanioribus & vetuſtioribus. Ità *Horti* Adonidis, Θεὸν, Κεφοὶ Δωρεηῇ δ' ἐν εἰς τὸν ἐν ἄφθογγον, ἠὲν, ἠῶν· ὡς, ἐρέβευς, ἐρέβεσι. Locum autem *Virgilius* bis imitatur, *Georgic.* l. 4. v. 471. & *Æneid.* l. 6. v. 305. *Manes, atque Viri*, &c.

VARIÆ LECTIONES.

24. Εἶχον) χρ. ἔχον, *H. Steph.*

26. Χοὰς) χρ. χὴν, *H. Steph.*

35. Ἐλλισάμην) χρ. ἐλισσάμην.

37. Ἐρέβευς) χρ. ἐρέβεος· at ἐρέβεσι, *Homerica* vox, & antiquior, & *H. Stephano* probata; quare & in *Textum* ſumo, rejecto τῷ ἐρέβεος, ad *Var. Lect.*

Νύμφαι τ', ἠίθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
Παρθενικαί τ' ἀταλαί, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
Πολλοὶ δ' ὑτάμνοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
Ἄνδρες ἀρηίφατοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες,
Οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
Θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δ' ὑπὸ χλωρὸν δέος ἧρει.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα,
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧμην, οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
Σῶμα γὰρ ὃν μεγάρῳ Κίρκης λελείπομεν ἡμεῖς
Ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;

Sponsæque juvenesque, & multa passi senes,
Virgunculæque tenellæ, novo-luctu affectum animum habentes:
Multi quoque vulnerati hastis ferreis,
Viri bellicosi cruenta arma habentes;
Qui plures circa fossam obambulabant aliunde alius,
Immenso clamore: me verò pallidus timor cepit.
Certè tum tandem socios adhortatus jussi,
Pecora, quæ utique jacebant mactata sævo ferro
Excoriata adolere, & vota facere diis,
Fortique Plutoni, & gravi Proserpinæ.
Cæterum ego gladio acuto stricto à fœmore
Sedebam, neque sinebam mortuorum inania capita
Ad sanguinem propè accedere, antequam Tiresiam convenissem.
Prima quidem anima Elpenoris venit socii:
Nondum enim sepultus erat sub terrâ latas vias habente:
Cadaver enim in ædibus Circes reliqueramus nos
Indefletum & indefossum, quoniam labor alius urgebat.
Illum ego deflevi, ut vidi, & misertus sum animo,
Et ipsum alloquutus verba alata dixi,
" Elpenor, quo pacto venisti sub tenebras obscuras?

ΣΧΟΛΙΑ.

38. Νύμφαι τ' ἠίθεοί τε] Ἀθετοῦνται ὅτι οἱ ἐξ * σίχοι· ὅπ ὅπου ὡσσίρχοι). Ἐ ὅπ ἀδύνατον φέρειν τὰς ψυχὰς τ σωμάτων πληγάς· ἀλλὰ ὡσὺς ἀνακεφαλαίωσιν ποιήσηται τ μ παῦτα ῥηθήντων. Ἠίθεοι] Ἀχαμεῖ. Πολύτλητοι.] Πολλὰ ὑπομείναντες.

39. Ἀταλαί.] Νέαι, ἁπαλαὶ, αἱ μηδὲν πλῆναι δυνάμεναι. Νεοπενθέα.] Ἐν τῇ νεότητι πενθοῦσαι.

41. Βεβροτωμένα.] Δοκοῦσι βεβροτῶσθαι, ὃ ἐστι ἠμάχθαι.

44. Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισι.] Αὐτὸς φ, ὡς ἡ Κίρκη ἔφη αὐτῷ, ἐπὶ δ βόθρῳ μόνῳ· ὑπαυδᾷ ἵν χωρίζῃ τὰς ἑταίρας, ἵνα μὴ πρὸς ἀλλήλους τ * μαστιῶν.

49. Εἴων.] Σωιεχώρουν.

51. Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος.] Ἐπὶ ἄπαφος τ δὲ τυγχάνει, καὶ ὡσὺ δ * πιεῖν, φέρεται αἱ ψυχαί.

52. Εὐρυοδείης.] Μεγάλης, πλατείας.

57. Ἐλπῆνορ πῶς ἦλθες.] Οὐδένα ἱρεᾶ τ παρὰ τῇ Κύκλωπι, ἢ ὑπὸ Λαιστρυγόνος ἀπολωλότων· ὅτου φ οὐ καὶ ἀδόκητος, ἀλλ' ἦν ἐπάφησεν.

NOTÆ.

51. Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος.) *Br. Schol.* ostendunt, quare ille & *Ulysses* agnoscat, & loquatur, licet expers sanguinis; quòd nempe nondum sepultus sit, ut ipse Poeta statim, Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο.

57. Πῶς ἦλθες) *Ulysses* nesciebat illum mortuum; aut minimè advertebat, mente aliàs occupatâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

38. * Σίχοι) Hanc Vocem, quæ olim exciderat, restituo. At *Scholiastes* redarguendus, qui Sex hos Versus rejiciendos monet; quum Sensus omnino postulet, ut Innumeri Mortuorum Populi circa *Ulyssem* congregarentur: quomodò enim aliàs *Ulysses*, aut his potuit sanguinem bibendum permittere, aut illos repellere, quosque vellet, convenire; nisi ex omnibus delectum faceret? Præterea *Virgilius* locum agnoscit, quem bis imitatur, *viz.* Georgic. l. 4. v. 475. & *Æneid.* l. 6. v. 304 ut Notamus ad v. 37.

44. * Μαστιῶν) Ita scribo, pro corrupto * μαστευόντων, quod prius obtinebat.

51. * Πιεῖν) Olim malè πιεῖν, in multis; πιεῖν *Aloysii* MS. *Hervag. Aldus, Morrhii.*

VARIÆ LECTIONES.

54. Ἄκλαυτον) γρ. ἄκλαυστον, *H. Steph.*

57. Ἐλπῆνορ) γρ. Ἐλπήνωρ, *H. Steph.*

Ἔφθης

Ἔφθης πεζὸς ἰὼν, ἢ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἀσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ, ᾗ ἀθέσφατος οἶνος.
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέξομαι οὐκ ἐθέλουσα
Ἄψορρον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
Ἀλλὰ κατανίκρυ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
Ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθε.
Νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γυνάζομαι, ἠδ παρεόντων,
Πρός τ' ἀλόχου ἠδ πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλιπες·
Οἶδα γὰρ, ὡς ἐνθένδε νέον δόμον ἐξ Ἀΐδαο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην νήεις εὐεργέα νῆα·
Ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο,
Μή μ' ἄκλαυτον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καταλείπῃν,
Νοσφισθεὶς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
Ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσι, ἅσσα μοί ἐστιν,
Σῆμά τέ μοι χεῦαι, πολιῆς ἐπὶ ἰνὶ θαλάσσης,
Ἀνέρος δυσμήνοιο, τῷ ἐσσομένοισι πυθέσθαι·
Ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν,

" Prævenisti *scilicet*, pedes cum sis, quàm ego cum navi nigrâ.
Sic dixi; ille me ejulans excepit sermone,
" Inclyte Laertiade, ingenioſe Ulyſſes,
" Læſit me dæmonis fatum malum, & copioſum vinum:
" Circes in domo cubans non attendi,
" Retro converſus deſcendere, iens ad ſcalam longam,
" Sed pronus è tecto decidi, cervixque mihi
" Ex vertebris fracta eſt: anima verò ad interos deſcendit,
" Nunc te per eos, qui procul te ſunt, oro, non præſentes,
" Per uxoremque & patrem, qui te enutrivit, parvulus cùm eſſes,
" Telemachumque, quem unicum in ædibus reliquiſti:
" Scio enim, quòd hinc profectus ex domo Plutonis,
" Inſulam in Ææam iſtes fabrefactam navem:
" Ibi te continuò, domine, hortor recordari mei,
" Nè me indefletum, inſepultum diſcedens pòſt relinquas,
" *Sejunctus*; nequa tibi deorum indignatio fiam:
" Sed me combure cum armis, quæcunque mihi reſtant,
" Sepulchrumque mihi erige ſpumoſi in littore maris,
" Viri infelicis, etiam poſteris audiendum:
" Hæc mihi perfice, figeque ſuper ſepulcrum remum,

ΣΧΟΛΙΑ.

58. Ἔφθης.] * Ἔφθασας, ἐσφάλθης.
59. Οἰμώξας.] Σπάσας.
61. Ἆσεν.] Ἔβλαψεν. Ἀθέσφατος.] Πολὺς.
62. Καταλείσομαι.] Καθυδήσας.
66. Τῶν ὄπιθεν.] Τῶν καταλελειμμένων οἴκοι, τ' ἠ παρεόντων. Γυνάζομαι ἠ παρεόντων.] Λείπει ἡ ἐσθὶς, ἢ ἡ ἐσθὶς τ' ἠ παρόντων γυνάζομαι, ἱκετεύω· ὡς ἐσθὶς τ' ἠῶν ἐ ἐσθὶς Διός.
67. Πρός τ' ἀλόχου.] Οὐ ἐσσέβησε τὸν μητέρα· ὁρᾷ δὲ τὸν ψυχὸν αὐτῆς.
68. Μοῦνον.] Μόνον, ἀντὶ τ μονοχιτῶνα.
69. Ἐνθένδε κιών.] Χάριν τ λαβὼν ἐφόλξ, ἠ μαθὼν ἐσὶ τ πλοῦ.
70. Σχήσεις.] Ὁρμήσεις.
73. Νοσφισθείς.] Χωρισθείς. Μήνιμα.] Μῆνις, ὀργή.
74. Κακκῆαι.] Καταχῶσαι· ἀντὶ τ καῦσαι· καίεσθαι γὰρ τὰ ὀστᾶ.
76. Δυσήνοιο.] Δυσνόου.
77. Ἐρετμόν.] Τὸν κώπην.

NOTÆ.

61. Ἆσέ μοι δαίμονος αἶσα) Suavis παρήχησις, & ἐσφέρασις τ Ἄτης, ἡ πάντας ἔβαλε, &c.
67. Πρός τ' ἀλόχου, ἠ πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε) Cùm olim ὃς ἔτρεφε ſcriberetur, & σ' tamen neceſſarium eſſet, & ὁ pro ὃς familiare ſit *Homero*, legendum ſtatim duxi, ὅ σ' ἔτρεφε. Vid. ad *Iliad.* θ'. v. 283. Quòd Poeta *Uxorem Patri* præponat, id ex Legum auctoritate, & SS. Scripturæ etiam fit, quæ monet, *Patrem, matremque* relinqui debere, & *Uxoribus* adhærere; quod non noto, ut probem *Homero* notas noſtras Literas (licet id plurimi agnôrunt) ſed ut Critici *Chriſtiani* molliores erga eum fiant; quoniam nil nobis diſſonum ſcribit.
74. Κακκῆαι) Pro καταχῆαι. Vid. ad *Iliad.* v. 83. Ità *Anacreon*, v. 1090. κακχύδην, pro καταχύδην, & *Lycophron*, v. 1162. Λαφθεῖα κακκέλδεται.
77. Πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν) Hinc *Virgil.* Æneid. l. 6. v. 232. At pius *Æneas* ingenti mole

NOTÆ IN SCHOLIA.

58. * Ἔφθασας) Ita pro ἔφθαδας, *Schrevelii*; ἔφθασις *Morrhii*; & ἔφθασε *Bedroti*.

VARIÆ LECTIONES.

67. Ὅ σ') γρ. ὃς, vid. Not. in *Textum*.
72. Ἄκλαυτον) γρ. ἄκλαυστον, ut ſupra, v. 54.

Τῷ

Τῷ κ' ζωὸς ἕρεσσον, ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμφιβόμενος παρὰ νῶτον,
Ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελεσθήσω τε καὶ ἔρξω.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθα γυναικοῖσιν
Ἥμεθ'· ἐγὼ μὲν ἄνωθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων,
Εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν ἑταίρων πολλὰ ἀγορεῦον·
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς καταθνητῆς,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
Τὴν ζωὸν κατέλιπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱερήν.
Τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς εἴων πρόσθεν, πυκινὸν περ ἀχεύων,
Αἵματος ἆσσον ἰμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι·
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν,
[* Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
Τίπτ' αὖτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο,

" Quo etiam vivus remigabam, cùm eſſem cum meis ſociis.
Sic ait; cæterum ego ipſum excipiens alloquutus ſum,
" Hæc tibi, ô miſer, perficiam & expiebo.
Nos quidem ſic verbis *alternatis* excipientes triſtibus
Sedebamus: ego quidem ſuper ſanguine gladium tenens,
Idolum verò ex alterâ parte ſocii multa loquens:
Supervenit tandem anima matris demortuæ,
Autolyci filia magnanimi Anticlea,
Quam vivam reliqui, profectus ad Ilium ſacrum,
Hanc quidem ego deflevi conſpicatus, & miſeratus ſum animo:
Sed neque ſic permittebam priorem,
tametſi valdè triſtatus,
Ad ſanguinem prope accedere, antequam Tireſiam audirem.
Supervenit tandem anima Thebani Tireſiæ,
Aureum ſceptrum tenens, meque agnovit & alloquuta eſt,
" Nobilis Laertiade, ingenioſe Ulyſſes,
" Quid huc, ô infelix, relicto lumine ſolis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

78. Ἕρεσσον.] Ἐκωπηλάτουν.
81. Στυγεροῖσι.] Μισητοῖς, φευκτοῖς.
82. Ἴσχων.] Κατίσχων.
83. Εἴδωλον.] Εἰ μὲ λάβῃ ἡ εἴδωλα, ἀφ' μόνα ἦ, γρηγορῶν· εἰ δ' λάβῃ ἡ εἴδως, καθεύδω) τὸ ι· * Ἀγορεῦον.] Διαλεγόμενον.
84. Καταθνητῆς.] Τελευτώσης.
85. Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια.] Ὁ λόγος ὧν, Ἀντίκλειαν, * ἀφ' τ πάθος ἡ παιδὸς, βρόχῳ ἑαυτὴν ἐξαγαγοῦσ ἡ βίᾳ.
86. Ζωὸν.] Ζῶσαν.
88. Πρόσθεν.] Πρώτην. Πυκινὸν περ.] Καί περ πολὺ λυπέμενος.
91. Ἐμὲ δ' ἔγνω.] Οὐκ εἶπε εἰμί, ἀλλ' ὅτι σφάγια κομίζω· μὴ τὸ πιεῖν ἐκ τ μαντείας γνοὺς αὐτὸν ὅσα δ' ἂν τις ἐκδιδῷ) πυθόμενος τ Τειρεσίου, πάντα καλὸν τὸ ἔγνω, ἵνα μὴ τὸ ἐλαττοῦν τ ὄψιν τῇ τ συνέσεως γνώσῃ πληρώσῃ.

N O T Æ.

ſepulcrum Imponit, ſuaque arma Viro, Remumque Tubamque. Huc refer *Macrob.* Saturnal. l. 5. c. 13. *Turneb.* Adverſar. l. 28. c. 44. & *Spondan.* in hunc locum. *Archimedis* ſepulcro *Sphæra* & *Cylindrus* inſcribebantur. P. *Ramus* Dialecticen ſibi poſcebat.

83. Ἀγορεῦον) Ità pro ἀγόρευσιν ſcribo, ut ſit hìc Ordo. Νῶϊ μὲ ἥμεθα· ἐγὼ μέν, ἄνωθεν, φάσγανον ἴσχων· εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν, ἑτέρωθεν, ἀγορεῦον. Ità *Br. Schol.* Edit. *Aldin.* & Editt. *Romana* & *Baſileenſis*, *Euſtathii*, *Hervag. Pariſin. Argentorat.* & *H. Steph.*

90. Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ ——— σκῆπτρον ἔχων) Σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον, ψυχὴ Τειρεσίου, ἀντὶ τ Τειρεσίας, ἔχων. Vid. *Euſtathius* fol. 420. lin. 20. &c.

92. * Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ) Mirum eſt, Hunc verſum in tot *Editionibus* loco ſuo excidiſſe, nec ab *Henrico Stephano* notatum quidem, cùm tamen in ipſo *Textu Romano* paritèr & *Baſileenſi*, & proinde in *Euſtathii* Commentario, extet; & quicquid *Brevia Scholia* contendant, ab ipſo *Homero* dictum innuatur, per præcedens illud, ἐμὲ δ' ἔγνω, καὶ προσέειπεν. Nam & antea προοικονομούμενος εἶπεν ὁ Ποιητὴς περὶ αὐτῦ, Οἷος πάσιν), &c. quod non ſatis advertentes *Grammatici*, hunc Verſum

NOTÆ IN SCHOLIA.

83. * Ἀγορεῦον) Licet τὸ ἀγόρευσιν probam *Lectionem* agnoſcam, in hoc tamen *Scholio* ἀγορεῦον legendum ſcio, quòd explicetur per τὸ διαλεγόμενον. Et ſane inter *Varias Lectiones* dudum repoſitum, benè in hoc loco laudatur, ut in Vett. *Aldin. Hervag. Pariſin. Argentorat.* &c.

85. * Διὰ τ πάθος) Deleo διὰ τὸ, quòd præceſſerat olim πρ, διὰ τ πάθος.

VARIÆ LECTIONES.

78. Μετ' ἐμοῖς) χρ. μοῖς σοῖς.

83. Ἀγορεῦον) γρ. ἀγόρευσιν, Vid. Not. in *Textum*.

Ἦλυ-

Ἦλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
Ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπιχε δ' ξίφος ὀξὺ,
Αἵματος ὄφρα πίω, καί τοι νημερτέα εἴπω.
Ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος, ξίφος ἀργυρόηλον
Κουλεῷ ἐγκατέπηξα· ὁ δ' ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινὸν,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων,
Νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Τόνδε τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ ὀΐω
Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενον, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
Ἀλλ' ἔτι μάλ γε καὶ ὣς, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε,
Αἴ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
Ὁππότε δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον·

" Venisti, ut videas manes & tristem regionem?
" Verùm retrocede à fossâ; removeque gladium acutum,
" Ut de sanguine bibam, & tibi vera dicam.
Sic ait; egoque retrocedens gladium argenteis clavis distinctum
Vaginâ recondidi; at ille quùm bibisset sanguinem nigrum,
Tum certe me verbis alloquebatur vates inculpabilis,
" Reditum quæris gratissimum, eximie Ulysses,
" Quem tibi difficilem faciet deus: non enim puto
" Latiturum te Neptunum, qui tibi iram reposuit animo,
" Iratus, quòd ei filium charum excæcâsti.
" Verum adhuc quidem & sic, mala quantumvis passi, pervenietis,
" Modò velis tuum appetitum coercere & sociorum,
" *Eo tempore*, quando primùm appuleris firmam navem
" Trinacriæ insulæ, ubi effugeris obscurum pontum:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

93. Ἀπρπίσω.] Ἀπρπῶ.
94. Ἀποχάζεο.] Ἀναχώρει. Ἄπιχε.] Ἀπόχισον, ἀπόπαυσον.
97. Κελαινόν.] Μέλαν.
99. Δίζηαι.] Ἐπιζητεῖς.
100. Θήσει.] Ποιήσει.
101. Λήσειν.] Λαθεῖν.
102. Ὅτι οἱ.] Ὅτι αὐτῷ. Ἐξαλάωσας.] Ἐξετύφλωσας.
103. Ἰκοισθε.] Παραγένοισθε.
104. Αἴ κ' ἐθέλῃς.] Ἐὰν θέλῃς.
105. Πελάσῃς.] Προσορμίσῃς.
106. Θρινακίῃ.] Τῇ Σικελίᾳ· ἀπὸ τριῶν ἐχούσῃ ἀκρωτηρίων, Πέλωρον, Παχυνον, Λιλύβαιον. Ἰοειδέα.] Μελανοειδῆ.

Ν Ο Τ Æ.

hinc temere moverunt. *Florentina* quidem Editio, *Aldina*, & *Lovaniana Rescii*, mulctantur hoc Versu; at prior & potior, una *Eustathii* auctoritas.

101. Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι) *Isaac. Casaubon.* in margine Codicis quondam sui, nunc Episcopi *Elienſi*, *Johannis Mori*, calamo hæc notaverat, *An ὃ pro ὅν, ut ὅ τινα, pro ὅντινα, & similia.* Nequaquam, inquam ego, ὃ pro ὅν, vel hoc in loco, vel unquam alias. Ὃ igitur hic, pro ὅς, quod sæpè factum *Homero* & aliis probo, ad *Euripid.* Hippolyt. v. 525. Ponitur etiam consequenter pro ἅτις, ut α'. v. 9. Potest etiam & hìc, ut aliàs, pro ὅτι poni.

102. Χωόμενος, ὅτι οἱ) *Ultima* ἡ χωόμενος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sequentis, Literæ *Finalis*, ante *Incisum* & *Asperum*.

103. Ἀλλ' ἔτι μάλ γε καὶ ὣς, κακὰ περ πάσχοντες, ἵκοισθε) Suspicor ferè, legendum, Ἀλλὰ δίμοιγε, vel δίμοισθε, quæ *Lectio* proximè ad harum literarum vestigia & sonum accedit. Certè ἱκέσθαι δίμοιο est *Homericum*, ἱκέσθαι, *Absolutè*, pro *Redire*, nequaquam. Et infrà, v. 110. εἰς Ἰθάκην ἵκοισθε. Cum tamen vox δίμοιο possit etiam intelligi, & hic locus referatur, ad v. 99. νόστον δίζηαι & v. 100. Τόνδε τοι ἀργαλέον θήσει θεός· tum, ἀλλ' ἔτι μάλ γε καὶ ὣς ἵκοισθε, nihil muto, verùm omnia Doctis trutinanda relinquo.

106. Θρινακίῃ νήσῳ) *Lycophroni*, νῆσος τριλόφῳ, dicitur, *Insula* tribus cervicibus, ut pote *Tribus* insignis *Promontoriis*, unde & τριγώνῳ, *Triquetra*, & *Trinacria*, ἀπὸ τῶν τριῶν ἄκρων, quorum Nomina, *Pelorus*, *Pachynus*, *Lilybæum*; Primus, *Italiam* versus, *Medius*, versus *Peloponnesum*, Tertius, versus *Africam*. Sic & nostra *Magna Britannia* Insula τριλόφος, ut *Diodorus Siculus*, Tria habet Promontoria; Unum, inquit, est *Cantium*, nec tamen totam illam Regionem intelligit, verùm *Doroberniam* duntaxat, & hoc paulum distat à Continente; secundum Promontorium, est *Bellerium*, Mons nempe D. *Michaelis*, in ultimis Finibus *Cornubiæ*; & hoc distat à Continente, ut *Diodorus Siculus*, πλῶν

Variæ Lectiones.

93. Ἴδῃς) γρ. ἴδῃ.
103. Ἀλλ' ἔτι μάλ γε) γρ. ἀλλὰ δίμοισθε, vel δίμοιγε. vid. Not. in *Textum*.
105. Δὴ) γρ. κεν) *H. Steph.* *Ibid.* Πελάσῃς) γρ. πελάσσῃς, *Er. Schol.*

Βοτσο-

Βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει·
Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάσῃς, νόστου τε μέδηαι,
Καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ', ὄλεθρον
Νηΐ τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νέσσαι, ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δήεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ,
Ἄνδρας ὑφοφιάλους, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες·
Ἀλλ' ἦτοι κείων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών·
Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἔρχεσθαι δὴ πεῖτα, λαβὼν εὐῆρες ἐρετμόν,
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.

" Pascentesque inveniatis boves & pinguia pecora
" Solis, qui omnia videt & omnia audit.
" Hos greges siquidem illæsos permiseris reditúsque memor sis,
" Sanè adhuc in Ithacam, mala licet passi, pervenietis:
" Quod si læseris, tum tibi prædico, exitium
" Navique & sodalibus; ipse verò etiamsi effugies,
" Serò calamitosè redibis, quum perdideris omnes socios,
" Nave in alienâ, invenieſque clades domi,
" Viros superbos, qui tibi substantiam consumunt,
" Procantes divinam uxorem & munera dantes:
" Sed certè illorum injurias ulciscēris adveniens.
" Cæterum postquam procos domi tuæ
" Interfeceris, sive dolo, sive palàm acuto ferro,
" Proficiscere deindè accepto agili remo,
" Donec ad illos perveneris, qui haud sciunt mare
" Viri, neque sale conditum cibum comedunt;
" Neque sanè hi sciunt naves prorasrubricata habentes:
" Neque agiles remos, qui & alæ navium sunt.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

107. Ἴφια.] Ἰσχυρὰ, μέγαν πλοῦτον ποιοῦντα.

109. Ἀσινέας.] Ἀσινεῖς, ἀβλαβεῖς. Ἐάσῃς.] Καταλείψῃς. Μέδηαι.] Φροντίζεις.

111. Σίνηαι.] Βλάψῃς. Τεκμαίρομαι.] Τελεσθῆναι λέγω, σεσημαίνω.

112. Ἀλύξῃς.] Ἐκφύγῃς.

113. Ὀψὲ κακῶς νέσσαι.] Ἐπὶ τῷ τὸ βοῶν τολμήσαι ἅπαξ ἔτη ὅλα παρὰ Καλυψοῖ διατρίβειν καὶ πάλιν ναυαγήσας εἰς τὴν Φαίακας εἰσβραδύνειν. Νέσσαι.] Ἀπλοῦν.

114. Δήεις.] Εὑρήσεις.

115. Καπίδουσι.] Καταναλίσκουσι, καταναλίσκουσι.

116. Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.] Τῇ μὲν ἀληθείᾳ ἤδη ὄντα τὸν Ἰθάκης καὶ Ὀδυσσέως, καὶ ἤνδει ἐπ' αὐτῷ εἰσοφέρουσιν αὐτῇ οἱ μνηστῆρες τὰ ἕδνα· ὡς τι ἄξιον μνηστεύσεως δῆθεν εὑρήσουσι.

117. Ἀποτίσεαι.] Τιμωρίαν κόλασιν εἰσπράξῃ.

119. Κτείνῃς.] Ἀνέλῃς, φονεύσεις. Ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδόν.] Ἀντὶ τοῦ, ἢ ὅπως ἂν, καὶ δόλῳ, καὶ φανερῶς. Ὅμοιον τοῦτο, Ἀρτέμιδι ἐκάλει, καὶ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ· καὶ γὰρ ὁποῦδηποτε τὸ ἦ, καὶ ἀπίθανον ὂν τὸ συνδιαζεύξαι τὰ μάντεσι καὶ φαίνεται ὄν, τὰ μὲν σαφῆ δόλῳ, ἐξῆς δὲ, φανερῶς ἐπιθήσεσθαι.

120. Εὐῆρες.] Καλῶς ἐρετούμενον.

121. Τοί.] Περὶ τούτου. Φάσκουσι.] Παραλήγουσι τὸν ὅπου ἴσασι θάλασσαν.] Ἵνα καὶ τὴν γνῶσιν τῶν Ποσειδῶνος δύναμιν.

123. Φοινικοπαρῄους.] Ἐρυθρὰ βάμμασι κεχειρωμένας τὰς πλάγια.

N O T Æ.

ἡμισεῶν πασάων, Quatuor dierum navigationem; Tertium est ad Mare *Septentrionale*, & dicitur *Orca*; unde *Orcades* Insulæ.

109. Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάσῃς) *Scholia Victoriana* ad *Iliad.* ι'. legunt, Τὰς, pro τὰς, ut videtur, rectè: nam suprà, v. 107. βοσκομένας. Ità infrà, v. 137. Τὰς apertè legitur; quare τὰς in *Textum* recipio, τὰς ad *Var. Lect.* rejicio.

113. Ὀψὲ κακῶς νέσσαι) A νίσσομαι, in *Secundâ*, νέομαι, pro quo νίσσα, *Ionicâ* Dialysi, νῆαι & νεῖαι, per *Contractionem*.

120. Δὴ πεῖτα) De hac Scriptione, vid. ad α'. v. 290.

VARIÆ LECTIONES.

109. Τὰς) γρ. τὰς, vid. Not. in *Textum*.

113. Νεῖαι) γρ. νῆαι. Vid. Not. in *Textum*.

120. Δὴ πεῖτα) γρ. ἦ ἔπειτα, & δ' ἤπειτα.

122. Ἀνέρες) γρ. ἀνέρας. *Ibid.* Οὐδ' ἅλεσι) γρ. οὐδ' ἐφ' ἅλεσι, *Strabo*, l. 14.

Σῆμα

Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσει·
Ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐήρες ἐρετμὸν,
Ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ὀπιβήτορα κάπρον,
Οἶκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν
Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ

" Signum vero tibi dicam valdè manifeſtum, neque te latebit:
" Quando utique jam tibi obviam factus alius viator
" Dixerit te ventilabrum habere ſuper ſplendido humero,
" Tum certe quando terræ infixeris agilem remum,
" Feceriſque opima ſacra Neptuno regi,
" Arietem, taurumque, ſuumque maritum verrem,
" Domum revertere, faciaſque ſacras Hecatombas
" Immortalibus diis, qui cœlum latum inhabitant,
" Omnibus ſane ordine: mors verò tibi ex mari, & tamen abſq; mari, ipſi
" Debilis utique talis adveniet, quæ te occidet

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

125. Σῆμα.] Σύμβολον, σημεῖον. Ἀριφραδές.] Ἄγαν φανερόν.

126. Συμβλήμενος.] Συντυχών. Ὁδίτης.] Ὁδοιπόρος.

127. Φήῃ.] Εἴπῃ, ὑπολάβοι. Ἀθηρηλοιγόν.] Τῶν ἀθήρων ὀλοθρευτικὸν ὄργανον· ἀθῆρες γὰρ λέγουσι κυρίως τὰ ἀσταχύων τὰ ἄκρα· λέγει δὲ τὸ πίσσον, Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατυῦ πίσσαν, μεγάλῳ κηΐ' ἀλοιήν, Θρῴσκωσι κύαμοι μελανόχροες, ἣ ἐρέβινθοι· ὁ μὲν τοι Σοφοκλῆς ἀποδιξάμενος τὸ Ἀθήρης κίνημα λέγων ἔτως, Ὥμοις ἀθηρεύοντα ὄργανον φέρων.

129. Ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.] Ἐν τοῖς οἰκείοις κλήροις οἱ τιμώμενοι, εἴτε ἄν ἄνθρωποι, εἴτε καὶ θεοί, οὐκ ἂν ἐπί τινος γένοιτο φιλοτιμίας μείζονες, εἰ μή τις τὸ πᾶσιν τισὶ τοῖς πέρυσι, καθ' ὃς ἐπολίτευον, λαβοιεν γέρας· ὑπαυδᾷ δὲ πλείων ἡ χάρις. ἦλθε δὲ ἀφ' ἑτέρου παρὰ τὴν Ὀδυσσέως εὐσέβειαν καὶ θεραπείαν, ἣ ἐπὶ-

N O

127. Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν) Ex hoc loco *Oppianus* didicit vocare *Ventilabrum*, χερσαῖον ἐρετμὸν, *Halieutic.* l. 4. v. 497. Οἷον δ' ἐρχάνην. Δηθὰ πόνον σκαπλίσαντες, Πρωϊῆς, χερσαίοις τε ἀλεξέπονοι ἐρετμοῖς, κλ.

133. Θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς ἔσται) De hujus loci ambiguitate, quæ fit, ex diverſâ *Lectione*, vid. *Meric. Caſaubon.* de Nupe râ *Homeri* Editione, §. 1. p. 23, &c. item *Euſtath.* in locum, fol. 422. lin. 11. & fol. 423. lin. 32. *Ptolemæus Hephaſtion*, l. 4. in ipſo fine, Ἄλκα, Τυῤῥηνῷ φαρμακίδα, Κίρκης θεράπαιναν, εἰς ἵππον μοιχὸν βεβληκέναι τὸ Ὀδυσσέα τοῖς φαρμάκοις, καὶ πτερωθέντα παρ' αὐτῆς, ἵνα γηράσας ἐπιλύσηται· ὃν καὶ αὐτὸς ὁ Ἰσαρίας λύει· καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ λαπερώμενον,

N O T Æ I N

133. Ψυχαγωγῖς) Hunc locum aliquantò hactenùs depravatiorem, etiam in MSto, nunc ex *Johannis Meurſii* emendatione reſtituimus; qui in *Æſchyli* ψυχαγωγοῖς hoc nobis præſtitit; quam illius Emendationem *Stanleius* etiam noſter admiſit, in *Æſchyli*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

127. Ἔχειν ἀνὰ) κ. ἴσχει σ' ἀνὰ. *Ibid.* Φαιδίμῳ ὤμῳ) κ. Φαιδίμου ὤμου, *Euſtath.*

129. Ῥέξας) γρ. ἕρξας, *H. Steph.*

ρώτης ἂν τιμηθείη Ποσειδῶν.

131. Ἀποστείχειν.] Ἀπιέναι. Ἔρδειν.] Πράττειν, θύειν· ἀντὶ δ', θύσειν.

133. Θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ.] Οἱ νεώτεροι τὰ ὡδὲ Τηλέγονον ἀνέπλασαν, ὃν Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως ὁ δεσπότης κρίσει ζήτησιν ἔσεσθαι τῆς Ἰθάκης ἐλθὼν ὑπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα ἀμφισβητοῦντα τυγχάνῃ κέντρῳ. Αἰσχύλος δὲ ὁ Ψυχαγωγῖς ἰδίως λέγει.

Ἐρωτὶς γὰρ ὑψόθεν πεπτάμενος·
Ὃν ὡς ἔπληξε νηδύος κοιλώμασιν,
Ἐκ τοῦδ' ἄκαντα πυτίσι βοσκήμασιν
Σήψει παλαιὸν ἕλμιν καὶ τειχοῤῥύτη.

Ἐξ ἁλός.] Διπλῆ ἀπαγγελία. καὶ ἔξαλος ἀσυμφερούσης, ἀντὶ δ', ἴσως καὶ πόῤῥω τῆς θαλάσσης. ἢ ἐξ ἁλὸς διηρημένως, ἀφ' οὗ τὸ τῆς γῆς κέντρον, ἀφ' ὁ Τηλέγονος, ἀντὶ αἰχμῆς, ἐχρῆτο.

134. Ἀβληχρός.] Ὁ ἀσθενής.

T Æ.

— Θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ. Aliud *Parthenius Nicaenſis*, Ἐρωτικῶν, c. 3. in ipſo quoque fine, ut & *Dictys Cretenſis*, in ipſo fine, Quòd *Ulyſſes* ſpinâ *Turturis* marinæ, ſive *Paſtinacæ*, ſaucius occubuerit. Vid. *Oppian.* Halieutic. l. 2. à v. 497. ad v. 505. & *Conrad. Ritterhuſ.* Not. in locum; *Andreæ Schotti* Not. in *Procli* Chreſtomath. p. 22. & Obſervat. l. 3. c. 17. *Joh. Meurſ.* Not. ad *Lycophron*, v. 796.

134. Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος) Huc ſpectant illa *Æliani*, Animal. l. 4. c. 41. Ἔοικε δὲ ὁ θάνατος ὕπνῳ, ἐπὶ μάλα γε ἡδεῖ, ἐπ' ἀνωδύνῳ· καὶ οἷον οἱ Ποιηταὶ τὸ λυσιμελὲς φιλοῦσιν ὀνομάζειν, ἢ τὸ ἀβληχρόν.

SCHOLIA.

ſui verè Aurei Fragmentis. Quòd ſi *Sophoclis* etiamnum ſupereſſet Tragœdia, Ὀδυσεὺς ἀκροθαλὴς dicta, clarior inde Lux fieret huic *Homeri* loco. Huc refer *Andreæ Schotti* Obſervat. l. 3. c. 17. p. 146.

Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἕαται· τάδε τοι νημερτέα εἴρω.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ πω ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Μητρὸς τλήμον' ὁράω ψυχὴν καταπεφνείσης·
Ἥδ' ἀκέουσ' ἥσται χεδὸν αἵματος, οὐδὲ ὃν υἱὸν
Ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν, οὐδὲ προσπτύσασθαι.
Εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ῥηϊδίην τοι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θείω·
Ὅντινα μὲν κεν ἐᾷς νεκύων καταπεφνόντων
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·
ὯΙδέ κ' ὑπιφθονέεις, ὅδε τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.
Ὣς φαμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν·
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
Ἦλυθε, καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
Ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι·
Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔπως ἔστι περῆσαι,

" Senectute sub molli confectum, circumque populi
" Felices erunt: hæc tibi vera dico.
Sic dixit, cæterùm ego ipsum excipiens allocutus sum,
" Tiresia, hæc nimirum decreverunt dii ipsi:
" Sed agè mihi hoc dic & verè enarra,
" Matris hanc video animam demortuæ:
" Illa tacita sedet propè sanguinem, neque suum filium
" Dignatur palam aspicere, neque alloqui.
" Dic, rex, quo pacto me agnoscere queat talem esse.
Sic dicebam; ille me rursus excipiens alloquutus est,
" Facile tibi verbum explicabo & in mente ponam;
" Quemcunque quidem fines mortuorum defunctorum
" Sanguinem propè accedere, ille tibi verum dicet:
" Cui verò invides, ille tibi abibit retrò.
Sic loquuta, anima quidem abiit in domum Plutonis irrus
Tiresiæ regis, postquam oracula expiaverit.
Cæterum ego illic manebam firmiter, donec mater
Advenit & bibit sanguinem nigrum: statim verò agnovit,
Et mihi lugens verba alata dixit,
" Fili mi, quo pacto venisti sub caliginem obscuram,
" Vivus cùm sis? difficile verò hæc viventibus visu:
" Interfunt enim ingentes fluvii & gravia fluenta;
" Oceanus quidem primùm, quem non licet transmittere,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

135. Λιπαρῷ.] Εὐδαίμονι. Ἀρημένον.] Βεβλαμμένον.
136. Ὄλβιοι.] Εὐδαίμονες. Εἴρω.] Λέγω.
138. Ἐπέκλωσαν.] Ἐπεμοίρασαν.
143. Ἀναγνοίη.] Γνωρίσειεν.
145. Ῥηϊδίην.] Ῥᾴδιον, εὐχερές. Θήσω.] Ἐμβαλῶ.
147. Ἐνίψει.] Ἐνείπῃ.
156. Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα.] Λείπει τὸ. Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι, ἀφεστῶντα. τὸ γὰρ ἐξῆς, μέσσῳ ὠκεανός· γελοῖον δὲ, καὶ Πλάτωνι εἰρῆσθαι.
157. Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα.] Καὶ οὐκ ἐπήγαγε, δεύτερα δὲ τείτα· ἀπὸ δὲ τοῦ στοιχείου οὐδὲν ἔλαττον ἔδει γε, οἷον ἵνα μὴ ἄλλος ποταμὸς, ἢ ῥεῦμα λέγωμεν, αὐτὸν πρῶτον ὠκεανόν.

N O T Æ.

135. Ἀμφὶ δὲ λαοὶ Ὄλβιοι ἕαται) *Eustath.* fol. 423. lin. 32. Μέσῳ δὲ πάντως εὐτυχίας βασιλεῖ τὸ μέσσῳ, Ὀλβίως ἕαται αὐτῷ εἶναι τινες λαούς· διὸ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, Ἀρητῶσι δὲ λαοὶ ἕαται αὐτῷ.
156. Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα) Confer *D. Luca*, c. 16. v. 26. Μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήριχται, κλ. Quæ licet in *Novo Testamento*, ex *Veteri* tamen *Hebræorum* sapientiâ; ut *Homeri* ferè omnia. *Brevia Scholia*, minimè id assecuta, Obelo locum insignem notant, imperitè satis-

V A R I Æ L E C T I O N E S.

135. Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ) γρ. γήρᾳ ὑπὸ, ὑπὸ &c. *Ibid.* Ἀμφὶ δὲ λαοὶ) γρ. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, *Eustath.* fol. 422. lin. 13. *H. Steph.*
136. Εἴρω) γρ. βάζω.
141. Οὐδὲ ὃν) γρ. οὐδ' ἑὸν.
143. Τοῖον) γρ. ἑὸν, *Hervag.* Edit. in *Margine.*
144. Ἀμειβόμενος προσέειπεν) γρ. ἀμειβόμενος μάντιν ἀμύμονα.

Πεζὸν

Πεζὸν ἐόντ', ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
Ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ὧδέ τ' ἰκάνεις
Νηί τε, καὶ ἑτάροισι, πολὺν χρόνον; ὐδέ που ἤλυθες
Εἰς Ἰθάκην; ὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Μήτηρ ἐμὴ, χρειώ με καθήγαγεν εἰς Ἀΐδαο,
Ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, ὐδέ που ἁμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ἄιζυν,
Ἐξ οὗ τὰ πρῶτα ἐπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε ταναηλεγέων θανάτοιο;
Ἦ δολιχὴ νοῦσός γ'; ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε, καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
Ἦ ἔτι παρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι;
Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε, νόον τε,
Ἦε μιμνει παρ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει;
Ἦ ἤδη μιν ἔγημε Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος;
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
Καὶ λίην κείνη γε μιμνει τλήπτῃ θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀιζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε, καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.

[a] Peditem, nisi quis habuerit benecompactam navem.
[b] An verò nunc tu jam à Troja errans huc veniti?
[c] Navique, & sociis, sero tempore? necdum accessisti
[d] Ad Ithacam? neque vidisti domi uxorem?
Sic aio; cæterùm ego ipsam excipiens allocutus sum,
[e] Mater mea, necessitas adegit me ad Plutonis ædes,
[f] Ab animâ oraculum susceperum Thebani Tiresiæ.
[g] Nondum enim propè veni Achaiam, neque nostram
[h] Terram ascend.; sed semper habens erro ærumnam;
[i] Ex quo primum sequebar Agamemnonem divinum
[k] Ad Ilium equorum-equos-nutriens, ut cum Trojanis bellarem.
[l] Sed agè mihi hoc dic & verè narra,
[m] Quod te fatum edomuit sævæ mortis?
[n] An diuturnus morbus? Aut Diana sagittis gaudens
[o] Suis levibus jaculis superveniens occidit?
[p] Dic item mihi & de patre & filio, quem reliqui,
[q] An adhuc in illorum manibus mea bona, an quisquam jam
[r] Virorum alius habet, neque non amplius putant rediturum?
[s] Dic etiam mihi desponsatæ uxoris consiliumque mentemque,
[t] An manet cum puero, & salva omnia custodit?
[u] An jam illam duxit Græcorum, qui sit optimus?
Sic dicebam, ipsa statim respondit veneranda mater,
[x] Et sanè illa quidem manet afflicto animo
[y] Suis in ædibus; ærumnosæ verò illi semper
[z] Absumuntur noctesque diesque lacrymanti:

ΣΧΟΛΙΑ.

159. Ἀλώμενος.] Πλανώμενος.
168. Εὔπωλον.] Ἱππικήν.
170. Ταναηλεγέων.] Μακροχρονίων.
171. Δολιχή.] Μακρά.
172. Ἀχαιοῖσιν.] Ἀχαιῶν.
181. Ὀιζυραὶ δέ οἱ αἰεί.] * Οὐχ ὑπὸ μνηστήρων ὀχλουμένη (καίτοι που καὶ οἱ μνηστῆρες, οἶμαι μὴ πίστεως ἕνεκα ἐπιάσαν) ἀλλά σε ζητοῦσα. Ὀιζυραί.] Ταλαίπωροι.
182. Φθίνουσιν.] Φθείρουσι, φθινύθουσι.

NOTÆ.

165. Ἁμῆς) *Eustath.* fol. 425. lin. 3. Τὸ δὲ ἁμῆς γῆς, καὶ ὁμοιότροπα τούτοις ὑμῆς, ὅπερ ἐστὶν, ὑμετέρας, καὶ δεύτερον ἀντωνυμικὸν σχῆμα.
171. Νῦσος) *Ultimam* producit, in *Cæsurâ*, ante συμφωνῶ, &c. *Ibid.* Ἄρτεμις — οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι) De hujus Phraseos mente, vid. ad γ'. v. 279.

NOTÆ IN SCHOLIA.

181. * Οὐχ ὑπὸ μνηστήρων) Hoc *Scholion* emendatius exhibeo, delendo, φθίνουσι, &c. quæ nil huc attinebant, Parenthesεως notam adhibendo, legendoque, pro ζητοῦσιν, ζητοῦσα, &c.

VARIÆ LECTIONES.

168. Εὐπωλον) χρ. εὔπωλον.
171. Ἦ δολιχὴ νῦσος, ἦ) χρ. ἦ δολιχὴ νῦσός γ', ἦ &c.
172. Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι) χρ. οἷς ἀγανοῖσι βέλεσσι, *Seberus*, vid. ad γ'. v. 280.

Σὸν δ' οὔπω τὶς ἔχῃ καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἔκηλος
Τηλέμαχος τεμένη νέμῃ, καὶ δαῖτας ἐίσας
Δαίνυῃ, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
Πάντες γὰρ καλέουσι· πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
Ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ,
Δέμνια, καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
Ἀλλ' ὅγε χείματα μὲν εὕδῃ, ὅθι δμῶες, σὺς οἰνοπέδοιο
Ἔν κόνι, ἆσχι πυρὸς, κακὰ εἵματα εἵατο·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος, τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
Πάντη οἱ κτὺ γυνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
Φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
Σὸν πότμον γοόων· χαλεπὸν δ' ὅπη γῆρας ἱκάνῃ·
Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον.
Οὔτ' ἔμ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐύσκοπος Ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·
Οὔτε τὶς ἦν μοι νῆσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα
Τηκεδόνι γυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,

" Tuum vero nondum quiſquam poſſi-
" det pulchrũ præmium; ſed quietus
" Telemachus poſſeſſionibus utitur, & &
convivia æqualia
" Epulatur, quæ decet principem vi-
rum curare;
" Omnes enim invitant: pater autem
tuus illic manet
" In agro, neque in urbem concedit,
neque illi lectuli,
" Strata & chlænæ, & ſtragula pre-
tioſa.
" Sed ille hyeme quidem dormit, ubi
mancipia, in domo,
" In pulveribus, propè focum, laceras
verò corpori veſtes induit.
" Cæterùm poſtquam venit æſtaſque
vireſcenſque autumnus,
" Undique illi per tertilem partem
vineæ vitiferæ
" Ex foliis decapſis humi ſternitur le-
ctulus.
" Hic ille jacet triſtis, ingentemque
in mente dolorem auget,
" Tuum fatum deflens, moleſtaque ſe-
nectus ſupervenit:
" Sic enim & ego perii, & fatum
contraxi.
" Neque me domi ſagittandi-perita
Diana
" Suis mitibus telis ſuperveniens in-
teremit;
" Neque aliquis me morbus invaſit,
qui maximè
" Tabe horrendâ ex membris tollit
animum:
" Sed me tuique deſiderium, tuæque
curæ, inclyte Ulyſſes,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

184. Τεμένη.] Χωρία.
185. Δαίνυται.] Εὐωχῆται. Ἀλεγύνειν.] Καπηδεύειν.
188. Ῥήγεα.] Βαπτὰ σκεπάσματα. Σιγαλόεντα.] Ποικίλα.
189. Χείματα.] Ἐν τῷ χειμῶνι. Εὕδῃ.] Καθεύδῃ.
190. Ἔν κόνι.] Ἐν τῇ γῇ. Κακά.] Λυπρά. Ἕατο.] Ἐνδύεται.
192. Γυνόν.] Γόνιμον τόπον.
193. Φύλλων κεκλιμένων.] Κεκαλυμμένων, πεπεσόντων. Χθαμαλαί.] Οὐχ αἱ ἐπὶ τῆς γῆς ἀλλ' ἐν τῇ γῇ. ἢ παρὰ γᾶν. Βεβλήαται.] Βέβληνται, κεῖνται.
194. Αἴξῃ.] Αὔξῃ.
195. Γοόων.] Θρηνῶν.
196. Οὕτω γὰρ κ' ἐγὼν ὀλόμην.] Οὐχ ὡς οἱ ναύτορες, ὅτι ἑαυτὸν ἀνήρτησεν, Ναυπλίῳ ψεύδεϊ μαντευσάμενον Ὀδυσσέως. Οὕτω γὰρ κἀγὼν ἐγὼν ὀλόμην.] Ἀπωλόμην, ἀπέθανον.

N O T Æ.

186. Πάντες) Non videtur verum, *Telemachum* ab omnibus Invitari; quare ſatius forſan eſſet, πάντας legere; quoniam ille, præter Procos, & alios quoſvis hoſpitio exceperit, καλέουσι verò ad *Telemachi* ſervos refertur. Πάντες certè *Euſtathius* legit in παρεκβολαῖς, fol. 425. lin. 38. Vid. eundem fol. 426. lin. 49.

190. Εἵατο) Ab ἵω, *Induo*, Præterit. Perfect. *Paſſiv.* εἵμαι, unde εἵμα, *Veſtis*, quod facit etiam εἵσσα, ut in *Pluſquam-Perfecto*, εἵσο, *Poeticè*, & *Ionicè*, ἵστο *Homero*, & ἵεσο, *Iliad.* μ'. v. 464. Certè in *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ*, & *Br. Schol* ἵσσατο, apertè legitur; pro quo ἵστο & εἵατο, ut *Euſtath.* fol. 425. lin. 48

195. Σὸν πότμον γοόων) *Euſtathius*, fol. 425. lin. 51. legi etiam ait, Σὸν νόστον πενθέων, minùs accuratè; nam licet *Ulyſſes* reverà non eſſet defunctus, pro deplorato tamen à Patre habitus eſt.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

186. Πάντες) χρ. πάντως, Vid. Not. in *Textum*.
189. Ἐνὶ οἴκῳ) χρ. καθ' οἶκον.
190. Ἔν κόνι) χρ. ἐν κόνῃ. *Br. Schol.* Ibid. Εἵατο) χρ. ἵστο, vid. Not. in *Textum*.
195. Σὸν πότμον γοόων) γρ. σὸν νόστον πενθέων, vid. Not. in *Textum*.

Σὴ

Σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν καταθνητῆς.
Τρὶς μὲν ἐφορμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἄνωγε,
Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον, ἢ καὶ ὀνείρῳ,
Ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' οὐ μίμνῃς ἐλέειν μεμαῶτα,
Ὄφρα καὶ εἰν ἀΐδαο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
Ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
Ὤτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος τεναχίζω;
Ὣς ἐφάμην· ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
Ὤ μοι τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
Οὔτι σὲ Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν.
Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
Ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
Δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λευκὸν ὀστέα θυμός,
Ψυχὴ δ', ἠύτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.
Ἀλλὰ φάωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
Ἴσθι, ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἰπῇσθα γυναικί.

" Tuaque benignitas dulci animo privârunt.
Sic ait; cæterùm ego volui mente deliberans
Matris meæ animam prehendere defunctæ:
Ter quidem irrui, amplectique me animus invitabat;
Ter autem mihi ex manibus, instar umbræ, vel etiam somni,
Avolabat: mihi verò dolor acutus exorieba ex animo magis,
Ita ipsam alloquutus verba velocia dixi,
" Mater mea, cur me non expectas amplecti cupidum;
" Ut etiam apud inferos, charis circa manibus amplectentes,
" Nos ambo sævo saturemur luctu?
" Nunquid mihi idolum hoc illustris Proserpina
" Excitavit, ut adhuc magis lugens ingemiscam?
Sic dicebam; ipsa rursus respondit veneranda mater,
" Eheu, fili mi, super omnes infelix viros,
" Minimè te Proserpina, Jovis filia, eludit,
" Sed ipsa lex est mortalium, cum mortui fuerint:
" Non enim ampliùs carnesque & ossa nervi sustentant,
" Sed ea quidem ignis forte robur arcentis
" Absumit statim, ut primùm reliquit alba ossa anima:
" Anima verò, tanquam somnium, avolitans evolitat.
" Sed in lucem *viventium* celerrimè contende; hæc autem omnia
" Scias, ut etiam in posterum tuæ dicas uxori.

ΣΧΟΛΙΑ.

202. Σή τ' ἀγανοφροσύνη.] Εὐχήμως τὴν ἀψυχίαν ἐπαίνησεν, ὡς ἀπὸ ἐψυχῶν τῶν ἑαυτῶν ἐξαναχθέντων δι' ἀβίαν. Ἀγανοφροσύνη.] * Περαότητι, φρενῶν πραότητα.
204. Ἐλέειν.] Περιπτύξασθαι.
205. Ἐφορμήθην.] Πρὸς μηδὲν.
207. Περὶ χεῖρε.] Περιστάσεις. Κενόν.] Ἐν κεναῖς, ἐν τῇ ψυχῇ.
210. Εἰν ἀΐδαο.] Ἐν ᾅδου.
211. Κρυεροῖο.] Ψυχρὸς καὶ ῥίγους ποιητικός. Τεταρπώμεσθα.] Κορεσθῶμεν.
212. Εἴδωλον.] Τὴν εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον ἐλθοῦσαν, ἢ μή τις καὶ εἰς ἄλλην αἴσθησιν. Ἀγαυή.] Λαμπρά.
215. Κάμμορε.] Δυστυχέστατε.
216. Ἀπαφίσκει.] Ἀπατᾷ.
217. Δίκη.] Νόμος.
218. Ἶνες.] Τὰ νεῦρα. Ἔχουσι.] Συνέχουσι.
220. Δαμνᾷ. Φθείρει. Λίπῃ.] Καταλιμπάνῃ.
221. Πεπότηται.] Ἵπταται.
222. Λιλαίεο.] Πρόθυμος, ἐπείγου.
223. Ἴσθι.] Ἐπίστασο, ἴσαθι. Τεῇ.] Τῇ σῇ.

NOTÆ.

205. Τρὶς μὲν ἐφορμήθην) Hinc *Virgil.* Ter conatus ibi Collo dare brachia circum. Vid. *Macrob.* l. 5. c. 5. & 7.
206. Εἴκελον) Ità semper scribo, ubi *Prior* longa; aliàs ἴκελον.
210. Φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε) *Pluralis* hic *Numerus* bis jungitur *Duali*, φίλας χεῖρε & βαλόντε. ἀμφοτέρω τεταρπώμεθα, ut *Iliad.* γ'. v. 435.

NOTÆ IN SCHOLIA.

202. * Περαότητι &c.) Ex *Aldo* restituo, pro περαίτης & περήνεια.

VARIÆ LECTIONES.

206. Εἴκελον) γρ. ἴκελον.
210. Βαλόντε) γρ. βαλόντες.

Νῦν,

Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δ' ἄρα γυναῖκες
Ἦλυθον, ὅσσαι ἔσαν, ἠδὲ θύγατρες·
Αἵδ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο·
Αὐτὰρ ἐγὼ βάλλομον, ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην·
Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Σπασσάμενος ταναήκες ἄορ παχέος περὶ μηροῦ,
Οὐκ εἴων πιέειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
Αἱ δ', ὡς μνηστῖνας ἐπήισαν· ἡ δ' ἑκάστην
Ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἁπάσας.
Ἔνθ' ἤτοι πρώτιστα Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,
Ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
Φῆ δ' Κρηθῆος γυνὴ ἔμμορε Αἰολίδαο.
Ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ' Ἐνιπῆος θείοιο,
Ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι·
Καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
Τῷδ' ἄρα εἰσάμενος Γαιήοχος ἐννοσίγαιος,

Nos quidem sic verbis respondebamus: ipsæ autem fœminæ
Accesserunt, egit enim inclyta Proserpina
Quotquot optimatum uxores erant atque filiæ:
Illæ circa sanguinem nigrum frequentes congregabantur.
Cæterum ego consultabam, quo pacto interrogarem singulas.
Illud autem mihi in animo optimum videbatur consilium,
Stricto acuto gladio crassò à fœmore,
Non sinebam bibere simul omnes sanguinem nigrum.
Illæ verò deinceps accedebant, unaquæque autem
Suum genus narrabat: ego enim interrogabam singulas.
Hic videlicet primam Tyro vidi nobili patre natam,
Quæ dicebat Salmonei inculpati se filiam esse;
Dicebatque Cretbei se uxorem esse Æolidæ.
Hæc fluvium amavit Enipeum divinum,
Qui multò pulcherrimus fluviorum per terram labitur;
Et prædi fiderio juxta Enipei versabatur pulchra fluenta.
Hunc ergò assimulatus Neptunus terram quatiens,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

228. Ἐρεοιμι.] Ἐρωτήσω.

232. Πεφνηνῖαι.] Ἤτοι ἐπὶ μίαν ἐξῆς, ἢ ἐπάλληλοι· ἢ ἐπὶ σίχον· ἢ ἔτι καθὰ τὸ ἔτυμον * φονευθείσας, διὸ δὲ περισπᾶται τῷ ἰῶτα.

233. Ἐξαγόρευεν.] Φανερὰς ἔλεγον. Ἐρέεινον.] Ἠρώτων.

234. Τυρώ.] Σαλμωνίως θυγατέρα. Εὐπατέρειαν.] Ἐν ἠθεῖ εἶπεν· δυσιθὲς γὰρ ἦν ὁ Σαλμωνεὺς, ἀνταφρονῶν τῷ Διΐ, καὶ ἀνταστράπτων· διὸ καὶ κεραυνοῖς ἔφθειρεν.

235 Σαλμωνῆος.] Σαλμωνίου. Ἔκγονος.] Θυγάτηρ.

237. Ἐνιπῆος.] Ἐνιπεὺς, Ἥλιδος ποταμὸς καὶ Θεσσαλίας· πῶς ἦν οὖν Ἰλιάδι ὁ Ἀξιός; ἢ δὲ μὴ Ἀξίῳ τὸ ὕδωρ, ἢ δὲ Ἐνιπέως τὸ σῶμα· ὄθεν καὶ ἐρεῖται.

239. Πωλέσκετο.] Ἀντὶ τοῦ ἐπορεύετο.

N O T Æ.

231. Πιέειν) Ità scribo, pro corrupto illo πινέειν, quæ vox est nihili; & ità mecum *Seberus* legit. *Florentina* quidem, *Aldina*, *Rescii Lovaniana*, *Hervagiana*, & *Castellionæa*, cum *Eustathio*, πίνειν legunt; quare inter *Var. Lection.* repono, at πινέειν rejectaneum & *Elzevirianum* delirium.

234. Τυρὼ) De hâc, *Br. Schol.* ad β'. v. 120. *Lucian.* Ver. Histor. l. 2. *Candida Tyro*, Propert. l. 2. §. 28. Laudatissima formâ, *Ovidio.*

237. Ἐνιπῆος) Ità *Scholiastes*, *Propertius*, *Ovidius*, *Lucanus*, *Claudianus*, hunc *Thessaliæ* fluvium, *Enipea* vocant omnes; nè *Herodotum* & alios memorem. *Strabo* tamen, l. 8. fol. 546. Ἐνιπέα nonnullis dictum ait, unde *Eustath.* fol. 431. lin. 16. Τὸν δὲ ῥηθέντα Ἐνιπέα ὁ Γεωγράφος Πελοποννήσιον οἶδε ποταμὸν, ἐμβάλλοντα εἰς τὸν Ἀλφειόν· ὁ γὰρ αὐ Θετταλίαν, Ἐνισεύς, φησι, λέγεται, ἐξ οὗ καὶ Ἐνιπεύς. Vid. *Lud. Carrionis* Scholia, ad *C. Valerii Flacci* Argonaut. p. 195.

N O T Æ I N S C H O L I A.

232. * Πεφνηνῖαι) Ità, pro πεφνείσας, scribo; vid. quæ Nos ad φ'. v. 230. & *Etymolog.* M. in v.

234. * Εὐπατέρειαν) Addo.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

231. Πιέειν) γρ. πίνεν, vid. Not. in *Textum.*

232. Ἦδε ἑκάστη) χρ. ἠδὲ ἑκάστη, *H. Steph.*

234. Πρώτιστα) γρ. πρῶτον, *H. Steph.*

237. Ἐνιπῆος) γρ. Ἐνισῆος, vid. Not. in *Textum*, *Br. Schol.*

238. Ἴησι) γρ. ἵησι, *Eustath.* fol. 430. lin. 20.

239. Ἐνιπῆος) γρ. Ἐνισῆος, ut suprà, v. 237.

240. Τῷδ' ἄρα εἰσάμενος) γρ. τῷδ' ἄρ' ἐεισάμενος.

Ἐν

Ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ἶσον,
Κυρτωθέν, κρύψεν τε θεὸν, θνητήν τε γυναῖκα·
Λῦσε δ' παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχυθεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Χαῖρε, γύναι, φιλότητι· περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ,
Τέξῃς ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
Ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν, ἀποτάλλεμέναί τε.
Νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, κὴ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνῃς·
Αὐτὰρ ἐγώ τοι εἰμὶ Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Ὣς εἰπὼν, ἔσω πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, Πελίην τέκε κὴ Νηλῆα·
Τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
Ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαολκῷ
Ναῖε πολύρρηνος· ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι.
Τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ', ἠδὲ Φέρητ', Ἀμυθάονά θ' ἱπποχάρμην.
Τληδὲ μέτ', Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα,
Ἣ δὴ κὴ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,

In ostiis fluvii accubuit vorticosi.
Cæruleus quidem fluctus circumstitit, monti æqualis,
Curvatus, absconditque deum, mortalemque fœminam;
Solvit itaque virginalem zonam, somnumque superinfudit.
Cæterùm postquam perfecit deus amatoria opera,
Inhæsit sanè manui, verbumque dixit, & prolocutus est,
" Gaude, mulier, ob connubium hoc, circumvoluto enim anno,
" Paries pulchros liberos; quoniam non inanes concubitus
" Immortalium: tu verò hos nutri & educa:
" Nunc autem eas ad domum, & tibi cave, nè nominaveris:
" Cæterùm ego tibi sum Neptunus terræ quassator.
Sic loquutus, pontum subiit fluctuantem.
Illa igitur imprægnata Peliam peperit & Neleum;
Qui inclyti ministri Jovis magni erant
Utrique: Pelias quidem in spaciosâ Iolco
Habitabat pecorosus, hic verò in Pylo arenosâ.
Alios quoque marito Cretheo peperit regina fœminarum,
Æsonemque, atque Pheretem, Amithaonique gaudentem equis.
Post hanc, Antiopem vidi, Asopi filiam;
Quæ utique & Jovis gloriabatur inire ulnis dormiisse;

ΣΧΟΛΙΑ.

241. Ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος.] Ἐπαφροδίτως ὁμοῦ καὶ φιλοτίμως, τὸ αὐτὸ μίσγων τῷ ποταμῷ, ὃ δὴ ἡ Τυρὼ ἤρα, * τῷ Ποσειδῶνι κοινωνήσαι * ἠθέλησεν, ὥσπερ * ἐπιγελᾶντα. Προχοῇσι δὲ, τοῖς εἰς θάλασσαν τὸ ποταμὸν φέρουσιν.

242. Πορφύρεον.] Μέλαν. Οὔρεϊ.] Τῷ ὄρει.

244. Λῦσε δὲ περὶ ζώνην.] Ἀντὶ δὲ, διεπαρθένευσε.

245. Φιλοτήσια ἔργα.] Ἐρωτικὰ τυτίσι, τοῦ μίξιν.

247. Περιπλομένου.] Περιερχομένου.

248. Ἀποφώλιοι.] Ἀδύκιμοι, ἄγονοι, ἄπαιδες, ἄκαρποι.

249. Κομέειν.] Ἐπιμελείας ἀξιῶν. Ἀποτάλλεμεναί.] Ἐκ παίων ἀναιρέφειν.

250. Ἴσχεο.] Ἡσύχαζε. Ὀνομήνῃς.] Ἐξείπῃς.

253. Ὑποκυσαμένη.] Ἔγκυος γενομένη.

254. Θεράποντε Διὸς.] Βασιλεῖς· καὶ γὰρ οἱ πολέμιοι καὶ θεράποντες Ἄρεως.

255. Εὐρυχόρῳ.] Πλατυχώρῳ, μεγάλῃ. Ἰαολκῷ.] Ἰωλκῷ. Ἰωλκὸς, πόλις Θετταλίας.

257. Πολυρρήνιος.] Πολλὰ πρόβατα ἔχων.

258. Ἱπποχάρμην.] Ἤτοι χαίρουσα ἵπποις· ἢ ἐφ' ἵπποις μαχόμενον.

260. Εὔχετο.] Ἔλεγεν, ὑπεσχάτο. Ἰαῦσαι.] Κοιμηθῆναι.

NOTÆ.

248. Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ) Scribo τέκνα, ob *Vocalem* sequentem, & *Metri* causâ. Cùm olim in Omnibus τέκνα pleniùs scriberetur; ut *Ultima* & ἐπὶ & οὐκ coaleteerent.

NOTÆ IN SCHOLIA.

241. * Ἐπιγελᾶντα) Pro ἐπιγελᾶντα, emendando scribo, & * τῷ Ποσειδῶνι, pro ᾧ Ποσειδῶνι, & * ἠθέλησεν, pro ἠθέλησαν, MS. *Alcyssi* præeunte. Vid. *Philostrati* Imag. l. 2. § *Meles*, & lib. 1. § *Neptunus*, vel *Amymone*; nam ab illo confusam utramque Historiam agnoscet, qui hunc *Homeri* locum, cum ultimo illo *Philostrati* conferet.

258. * Ἐφ' ἵπποις) Ità pro ἐφ' ἵπποις, ex *Aldo*.

VARIÆ LECTIONES.

248. Τέξῃς') γρ. τέκνα. vid. Not. in *Textum*.

Καὶ

Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε, Ζῆθόν τε,
Οἵ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκλισαν ἑπταπύλοιο,
Πύργωσάν τ'· ἐπεὶ ὄ μὴν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
Ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, καλλιρόῳ περ ἐόντε.
Τὼ δὲ μέτ', Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
Ἣ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα,
Γείνατ', ὑπ' ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα.
Καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
Τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύων ὑπὸς, μάλα αἰὲν ἀτειρής.
Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,

Et peperit duos filios, Amphionemque Zethumque.
Qui primi Thebarum fundamenta locârunt feptem-portarum,
Turribusque circumdederunt, quoniam non abſq; turribus poterant
Habitare latas Thebas, quamvis fortes eſſent.
Poſt hanc autem, Alcmenam vidi, Amphitryonis uxorem,
Quæ Herculem audacem, animumleonis-habentem,
Peperit, in complexu Jovis magnanimi congreſſa:
Et Megaram, Creontis magnanimi filiam;
Quam habuit *idem* Amphitryonis filius, robore ſemper indomitus.
Matrem jue Oedipodis vidi, pulchram Epicaſtem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

262. Οἱ πρῶτοι Θήβης.] Μεῖζόν φησι τάφρους, Καὶ ἕρμα.

263. Πύργωσάν τ'.] Καὶ * ἐτείχισαν. Ἐπεὶ ὄ μὴν ἀπύργωτόν.] Διὰ τὰς Φλεγύας μὴ ὢν τοῦ πλούτου αὐτῶν, Εὐρύμαχον * ἠρήμωσε τὰς Θήβας, ὡς φησὶ Φερεκύδης ἐν τῇ * σὺν ἑπτακαιδεκάτῃ.

264. Ναιέμεν.] Οἰκεῖν.

265. Τὼ δὲ μέτ' Ἀλκμήνην ἴδον Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν.] Τηλεβόαι στρατεύσαντες, κλέψαντι τὰ Ἠλεκτρύωνος παῖδα τοῦ θρασυμέμνονος ἀγωνιζόμενον καὶ Ἀμφιτρύωνα ἀπέκτειναν ἄκοντα Ἠλεκτρύωνα, φεύγει εἰς Θήβας. Ἀλκμήνη δὲ ἡ Ἠλεκτρύωνος, σὺν ἐβούλετο γαμηθῆναι, πολὺ πᾶσι τὰς Τηλεβόας, ὑπὲρ τὸ αὐτῆς ἀδελφῶν ὑπισχνεῖτο ὃ τοῦτο Ἀμφιτρύων, καὶ αὐτὸν εἰς Θήβας μισθοφόρον, πορεύεται ἐπὶ Τηλεβόας. Οὐ τούτῳ Ζεὺς τῇ νυκτὶ ἐφικνεῖται ἐπὶ τὸν Ἀμφιτρύωνος οἰκίαν, ἔχων καρχήσιον ἴσιον Ἀμφιτρύωνι. ὁ δὲ Ἀλκμήνῃ δοκῶν τὸν ἑαυτῆς παῖδα εἶναι, πωλεῖται ὡς τὸ Τηλεβόαι, εἰ κατέκτεινεν αὐτούς. ὁ δὲ Ζεὺς, λέγων αὐτῇ παῖζε, ἵνα μὴ γένηται, δίδωσι καὶ τὸ καρχήσιον. φαμένου δὲ ἀρίστους εἰληφέναι παρὰ τῶν στρατιωτῶν· ὁ δὲ ἀσμένως ἀπτίδησιν. ἐπὶ πολὺ σωφρονοῦσιν Ζεὺς ἀπέρχεται. Ἐν τῇ αὐτῇ παρεγένετο νυκτὶ Ἀμφιτρύων μίσθαι καὶ ἦλθε Ἀλκμήνῃ. ὃν μὲν Διὸς, Ἡράκλεια· ὃν δὲ Ἀμφιτρύωνος, Ἰφικλέα· ὁ δὲ ἱστορεῖ παρὰ Φερεκύδῃ.

266. Θυμολέοντα.] Λεοντόψυχον.

268. Κρείοντος.] Κρέοντος· ὄνομα δὲ κύριον, ὁ Κρέων. Καὶ Μεγάρην Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα. Τὼ ἔχεν Ἀμφιτρύων ὑὸς.] Θυγάτηρ Κρείοντος, ὃς Θηβῶν βασιλεύων χρησμῷ Ἡρακλεῖ, παῖδας ἴσχε Θηρίμαχον καὶ Κρεοντιάδην· βασίζοντος δὲ αὐτῷ εἰς ἄδυ. ἐπὶ τὸ δὲ κωὸς ἄθλου, Λύκος ὁ Θηβῶν βασιλεὺς στάσεις Ἥρα. * καθίστησι τοὺς Ἡρακλέους παῖδας, ἵνα θύσῃ ὑ χαρ αὐτὸν ἐπανήξει φέρει· παρεγένοντο ὃ Ἡρακλῆς, ἀναιρεῖ αὐτὸν, καὶ τοὺς ἑπτὰ παῖδας· μανεὶς ὃ Λύσσῃ τῷ Ἥρᾳ νήπιος τοὺς ἰδίους. ἔμεινε δὲ καὶ τὸ ἀδελφοῦ Ἰφικλέα, εἰ μὴ ἔφασαν Ἀθηνᾶ κωλύσασα. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Μίσος αἰὲν ἀτειρὲς.] Ὀργῆς ἀφορᾶτε μισός.

270. Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν Ἐπικάστην.] Λάϊος, ὁ Οἰδίποδος πατὴρ, παρὰ Φοίβου μαντεῖον λαβὼν, ὅτι πολεμοῦντος παῖς ἀπ' αὐτοῦ, ἀναιρεῖ αὐτὸν, Ἐπικάστην γήμας, γίνεται Οἰδίποδα, καὶ τοῦτον ἀπῆσαν * Σικυωνίοι ὃ ἱππηφορβοὶ ἀναλαβόντες ἔτρεφον αὐτόν. ἡλικίας δὲ γενόμενος ὁ Οἰδίπους, ἦλθε εἰς Θήβας, ἐπιζητῶν τοὺς γονεῖς· ἀπαλλάσσει δὲ ἀκουσίως τὸ πατέρα λαμβάνει εἰς γάμον, οὐκ εἰδὼς, τὴν μητέρα, ἐπιλυσάμενος τὸ τῆ Σφιγγὸς αἴνιγμα. τὸ λέγει, τί ἐστιν, τέτρεις, τί τετράπους; ἓ λέγομεν, ὅτι τὸ ἐστιν ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, τὸ τέτρεις γέρων βαδίζων βακτηρίαν, καὶ τὸ τετράπους, τὸ νήπιον τὸ συρόμενον. γίνεται δὲ ὁ τόπος

NOTÆ IN SCHOLIA.

262. * Τάφρους) Pro τάφρις, ex *Aldo*.

263. * Ἐτείχισαν) Ex *Aldo* reſtituo, pro ἐτείχισαν— * ἠρήμωσε, pro ἤρμωσε, vel ἥρμοσε, MS. legit, quod confirmat *Euſtath.* fol. 432. lin. 28. Pro δικάτῃ in *Impreſſis*, MS. habuit *ἰδικάτῃ*, hoc eſt * σὺν ἑπτακαιδεκάτῃ, ut nunc ſcribo.

268. 269. Ex Duobus, malè olim diſcretis, *Scholiis*, Unum jam compegi, ex MSti auctoritate, *Senſu* item poſtulante, * καθίστησι autem lego, pro καταστρέφει, ex Hiſtoriâ: Coronati enim ad Aram ſiſtebantur mactandi. Huc refer *Euripidis* Hercul. Fur. quem miror, *Scholiaſten* omiſiſſe, *Aſclepiad* longe priorem. Vid. *Euſtath.* fol. 433. lin. 46.

270. * Σικυώνιοι ὃ ἱππηφορβοί.] Ita diſtinguo & ſcribo, pro Corrupto, ἀπῆσαν Σικυώνιοι οἱ ὃ ἱππηφορβοί. &c. Non enim *Sicyone*, verùm in monte *Cithæronis* erat expoſitus. Pro Πολυύχου, lego * Πολιούχου· ἵππιος ὃ addo, & * βοηδρόμια, pro ἀπατῶν, ex Hiſtoriâ; qua *Sophocli*, in *Oedipo*, ἐπὶ Κολωνῷ, qui & ipſe *Androtione* prior, nec à *Scholiaſtâ* nominatus.

VARIÆ LECTIONES.

261. Ἔτεκεν) γρ. ἔσχεν, *H. Steph.* Εἶδ. Παῖδ') γρ. παῖδας, & παῖδι, non benè.

263. Οὐ μὴν) γρ. ὅ μοι, *H. Steph.* Olim, ὅ μὴν, malè.

Ἡ μέγα

Ἦ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο,
Γημαμένη ᾧ υἷϊ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
Γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυσα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
Αὐτὰρ ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων,
Καδμείων ἤνασσε, θεῶν ὀλοὰς ἀφὶ βουλάς·
Ἡ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατερῆος,
Ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
Ὠϊ ἄχεϊ χομένη· τοῖ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
Πολλὰ μάλ', ὅσα τε μητρὸς Ἐριννύες ἐκτελέσουσι.
Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα· τὴν ποτε Νηλεὺς
Γῆμεν, ἐὸν ἀφὶ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
Ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο·
Ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηΐῳ ἶφι ἄνασσεν,
Ἠδὲ Πύλῳ βασίλευε· τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,

Quæ ingens facinus commisit insipientiâ mentis,
Nupta suo filio; ille item suum patrem ubi interfecit,
Uxorem duxit; statim verò vulgata dii fecerunt hominibus.
Sed ille quidem in Thebe execrabili dolores patiens,
Thebanis imperabat, deorum dira per fata:
Illa autem abiit in Plutonis *domum* validas portas habentis,
Alligato funè longo ab altâ trabe,
Suo dolore correpta; huic autem dolores reliquit post se
Valdè multos, quotquot matris Furiæ efficiunt.
Et Chlorin vidi perpulchram: quam olim Neleus
Uxorem duxit, ejus propter pulchritudinem, postquàm præbuit sponsalia,
Minimam natu puellam Amphionis Jasidæ:
Qui quondam in Orchomeno Minyeo fortiter imperavit;
Atque in Pylo regnavit: peperitque illi pulchros liberos,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, ἐκ θυγατέρες, Ἀντιγόνη ἐ Ἰσμήνη· ὕστερον ἡ Ἰοκάστη ἐπιγνοῦσα, ὅτι τοῦ παιδὸς παρεμίγη, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· ὁ δὲ Οἰδίπους ἐκπεσὼν ὑπὸ Κρέοντος, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀττικήν, καὶ ἄκησεν Ἱππία Κολωνὸν καλούμενον, ἐκ ἐκέτευεν ἐν τῷ ἱερῷ τῶν θεῶν Δήμητρος, ἐκ * πολιοῦχον Ἀθηνᾶς καὶ Διός· * ἔπειθε δὲ ἀγόμενος ὑπὸ Κρέοντος ἔρχε * βοηθὸν τὸν Θησέα. Τελευτῶν δὲ ὁ Οἰδίπους ἀφὶ γῆρας, παρεκάλεσε τὸν Θησέα μηδενὶ τῶν Θηβαίων ἀλλῷ τὸν τάφον· εἰδέναι γὰρ αὐτὸν ἐκ νεκρὸν ἀκίνητον ἔσεσθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀνδροτίωνι. Ἐπικάστην.] Παρὰ πᾶσι τραγικοῖς, Ἰοκάστην.

271. Νόοιο.] Τῆς νεᾶς.

272. Ἐξεναρίξας.] Ἀτελῶς, φονεύσας.

273. Ἀνάπυστα.] Ἀντὶ σώματα πᾶσι λέγειν, καὶ πυνθάνεσθαι· ἢ φανερά.

274. Πολυηράτων.] Πολλὰς ἀρὰς καὶ βλασφημίας θεῶν * ὑπομενούσης, ἃ γὰρ ἐρασμίως· ὅπως ἂν ᾖ τοῦ ὑποκειμένου ἀκόλουθον.

275. Θεῶν ὀλοὰς ἀφὶ βουλάς.] Τὸ ἐξῆς, ἄλγεα πάσχων θεῶν ὀλοὰς ἀφὶ βουλὰς, Καδμείων ἤνασσεν· ἤγουν, θεῶν ὀλοὰς ἀφὶ βουλὰς ἤνασεν.

276. Πυλάρταο.] Τῆς πύλας ἰσχυρῶς ἐπιστῶντος καὶ συγκλείοντος.

277. Ἀψαμένη.] Ἐκδήσασα, ἀνάψασα. Αἰπύν.] Ὑψηλὸν, ὡσεὶ τὴν γῆν ἀφεψηκότα. Μελάθρου.] Νῦν, δοκοῦ.

278. Ὠϊ ἄχεϊ χομένη.] Νικηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἰδίας λύπης. Σχεμένη.] Καθεχεθεῖσα.

280. Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς γῆμεν ἐὸν ἀφὶ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα, Ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος.] Νηλεὺς, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Τυρῶς παῖς, ἐξελαθεὶς ὑπὸ Πελίου, ἦλθε καὶ ἀδελφοῦ, τοῦ Ἰωλκοῦ, ἀφίκετο εἰς Μεσσήνην τὴν Πελοποννήσου· καὶ λαβὼν παρὰ ἐγχωρίων, τὴν Πύλον κτίζει· καὶ γαμεῖ Χλῶριν, τὴν Ἀμφίονος, καὶ Ἰασίου καὶ Περσεφόνης, τῆς Μίνω * θυγατέρος· βασιλεύει τε ὐ μόνον τῆς Πύλου, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν Ὀρχομενῶν, καὶ γίνεται εὐδαιμονιῶν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

282. Ὁπλοτάτην.] Νεωτάτην. Ἀμφίονος Ἰασίδαο.] Ἔπος ἔστιν ὁ Ἀμφίων· Ἀργεῖος, ὁ Διός.

283. Ὀρχομενῷ.] Ὀρχομενὸς, πόλις Βοιωτίας.

N O T Æ.

281. Γῆμεν ἐὸν ἀφὶ κάλλος.) Omninò ἀφὶ legendum, non μὴ, & ità *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* apertè legit ἀφί. Ita *Br. Schol. Aldin.* Sic *Il.* α'. v. 72. Ἦν ἀφὶ μενεσύνῃσι. Et Hymn. *Vener.* v. 204. Ἥρπασ' ἐὸν ἀφὶ κάλλος. Alii σίζουσιν ad γῆμεν, & legunt ἐὸν μὴ κάλλος ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα, ut *Florentina, Aldina, Lovaniana, Hervagiana*, quod minùs ferendum. At *Eustath.* fol. 436. lin. 31. Περικαλλὲς ἡ τὴν Χλῶριν λέγει, ἐπεὶ ἐ ἀφὶ κάλλος αὐτὴν ὁ Νηλεὺς ἔγημεν. Idem tamen fol. 435. lin. 19. Καὶ ἔγημε Χλῶριν μὴ κάλλος, τινὲς ἀφὶ κάλλος, quare omninò μὴ inter *Varias Lectiones* reponenda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

274. * Ὑπομενούσης) Ità, pro *Corrupto* ὑπομείνας quem errorem errat & *Aloysii* MS.

280. * Θυγατέρος) Ità, pro θυγατέρα.

Variæ Lectiones.

278. Ἄχεϊ χομένη) γρ. ἄχεϊ ἰχομένη.

279. Ἐκτελέσουσι) γρ. ἐκτελέσωσι.

281. Διὰ) γρ. μὴ, vid. Not. in *Textum*.

285 Νέστορά τε, Χρομίον τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμῳ Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
Τὴν πάντες μνώοντο περικλυτοί· ἐδὲ π Νηλεὺς
Τῷ ἐδίδυ, ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους
Ἐκ Φυλάκης ἐλάσῃσι βίης Ἰφικληείης

Nestoremque Chromiumque, Periclymenumque superbum.
Et super his eximiam Pero peperit miraculum hominibus;
Quam omnes ambiebant accolæ: neque dum Neleus
Ulli dabat, qui non boves latis-frontibus
Ex Phylace abegerit violentiæ Iphicleæ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

285. Νέστορά π, Χρομίον π.] Πῶς ἂν ὁ Ἰλιαδι, Δαΐδικα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος ἴμεν ἤμβι; ἐξ ἄκων ὁ ἄκων· ὁ δὲ Χλωρίδος ἦν πρεῖς· ἢ νῦν καὶ ἐξοχὴν τῶν πρεῖων ἀρωνύθη· Χρομίῳ μὲν, ὡς πρεσβυζότῳ· Περικλυμένῳ δὲ, ὡς ἀνδρειοζάτῳ· Νέστορα δὲ, ὡς σωφρονέστατον· Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.] Ἡσίοδος * τὸν Περικλύμενον διηγεῖται δῶρον εἰληφέναι παρὰ Ποσειδῶνος, ὅστε ἀμείβειν ἑαυτὸν εἰς οἷα ζῷα, ἢ ἄνδρα, ἢ θῆλυν εἰκόνα. Ἀγέρωχον.] Νῦν, τὸ ἄγαν ῥᾳδίως μεζαφερόμενόν π καὶ μεζαχόμενον εἰς ὃν ἂν βάλοιτο.

286. Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμῳ Πηρὼ τέκε θαῦμα βροτοῖσι,
Τὴν πάντες μνώοντο περικλυτοί· ἐδὲ π Νηλεὺς
Τῷ ἐδίδυ, ὃς μὴ ἕλικας βοῦς εὐρυμετώπους
Ἐκ Φυλάκης ἐλάσῃσι βίης Ἰφικληείης.]

Νηλεὺς, ὁ Ποσειδῶνος, ἔχων θυγατέρα. Πηρὼ τίνομα, καλὴν εὐαρεστάτην, ἀδελφὴ παύτῳ ἐξεσίδε πρὸς γάμον, οἱ μὴ πρότερον ἐκ Φυλάκης τὰς τ' μητρὸς Τυρῦς ἐλάσῃσι τὰς βοῦς παρ' Ἰφίκλῳ· πάντων δ' ἀπερυμένων, βίας, ὁ Ταλαϊ, μόνῳ ὑπῆκτο δρᾶσαι τοῦτο, καὶ πείθῃ τ' ἀδελφὸν Μελάμποδα ῥᾴξαι τὸ ἄργον· ὁ δὲ καὶ ὡς εἰδὼς, ἅτε δὴ μάντις, ὅτι ἁλώσεται, οἰκεῖον, εἰς τὸν * Ὄθρυν ἀφικνεῖται ἐπὶ τὰς βοῦς· οἱ δὲ Φύλακες ἐπαῦλαι καὶ οἱ βυκόλοι κλέπτοντα αὐτὸν λαμβάνουσι καὶ παραδιδόασιν Ἰφίκλῳ· καὶ δηθεὶς, ἐφυλάσσετο, παρεζευγμένων αὐτῷ θεραπόντων δύο, ἀνδρὸς καὶ γυναικός· καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ αὐτὸν ἐπιφερῶς ἐθεράπευεν, ἡ δὲ γυνὴ φαυλότερον. ἐπεὶ δὲ ὁ οἰκέτης ὀλίγον πρὸς τὸ πλεωθῆναι * θᾶσσον, Μελάμπους ἀκούσας ὑπερθρῆναι πᾶσι σκωλήκων ἁλισγομένων, ὅτι κατεδεδρώκεισαν τὰ δόκανα· καὶ τοῦτο ἀκούσας κελεύει τοὺς ἁλιεῖς, καὶ κελεύῃ, αὐτὸν σκάφεσιν τὰ κλίνης, λαμβανόμενον τῶν μὲν γυναῖκα πρὸς ποδῶν, τὰ δὲ ἄνδρα πρὸς κεφαλῆς· οἱ δὲ αὐτὸν ἀναλαβόντες σκάφεσιν· ὁ πατὴρ δὲ καὶ ἡ δοκὸς κατακλᾶται καὶ ἐπιπίπτῃ τῇ γυναικὶ καὶ κλείνῃ αὐτῷ· ὁ δὲ ἀνὴρ ἐξαγγέλῃ τῷ Φυλάκῃ, ὁ δὲ Φύλακος Ἰφίκλῳ, τὰ γεγόμενα. οἱ δὲ ἐλθόντες παρὰ τὸ Μελάμποδα, ἐρωτῶσιν αὐτὸν, τίς ἐστι; ὁ δὲ ἔφη μάντις εἶναι. οἱ δὲ αὖτε τὰς βοῦς ὑπισχνοῦνται δώσειν, ἐὰν μηχανήσηται ὅπως εὔπαις παίδων γένηται Ἰφίκλῳ, ἐπισεύει παῦτα. ὁ δὲ Μελάμπους βοῦν ἱερεύσας τῷ Διὶ, ἀμφιεῖ μηρία πᾶσι τοῖς ὄρνισιν· οἱ δὲ ἦλθον πάντες, πλὴν ἑνὸς αἰγυπιοῦ. ὁ δὲ Μελάμπους ἐρωτᾷ πάντας τοὺς ὄρνιθας, εἴης οἶδε μηχανᾶσθαι, πῶς ἂν Ἰφίκλῳ γένοιντο παῖδες· ἀπρεπὴς δὲ ἐφαίνοιτο, καὶ ζητεῖ τὸ αἰγυπιόν. ἔπης δὲ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπαιδίας ἀπορᾶς εὐθὺς εὕρεν. διώκει γὰρ τὸν Φύλακα μετὰ μαχαίρας τὸν Ἰφίκλον ἐπὶ νεογνοῖς οὖσι, ἀφ' οὗ τὸν ἰδίων αὐτὸν ἀπεκτόνη τε ποιῆσαι, ἐπεὶ τὸν Φύλακα μὴ καταλαμβάνοντα, πῆξαι τὴν μάχαιραν εἰς πνα ἄχερδον, καὶ θεραπεῦσαι αὐτὴν τὸν φλοιόν· τὸν δὲ Ἰφίκλον ἀφ' οὗ δὴ μηκέτι παῖδας ποιῆσαι. σκέλλεσθαι δὲ ὁ αἰγυπιὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῷ ἀχέρδῳ κομίζοντα, καὶ ἀποσπάσαντα τὸν ἰὸν ἀλύειν ἀπ' αὐτῆς πολὺν ἐν οἴνῳ ἡμέρας Ἰφίκλῳ, χρῆσαι δὲ αὐτὸν παῖδας ἐκ τούτου. ποιήσας δὲ ὁ Ἰφικλῆς τοῦτο, τὴν γοητὴν ἀναιρήσαντα, καὶ ἰσχὺ Ποδάρκην παῖδα· καὶ δόντα τὰς βοῦς τῷ Μελάμποδι· * ἃς λαβὼν εἰς Πύλον, δίδωσι Νηλεῖ τὰ ἔδνα τῆς Περῦς, καὶ λαμβάνει αὐτὴν τῷ ἀδελφῷ Βίαντι πρὸς γάμον, ἐξ αὐτῆς γόνον παῖδες, Περάλεως καὶ Ἄρηϊ, καὶ Ἀλφεσίβοια. ὁ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ τε τῇ ἐδείμῃ.

287. Μνώοντο.] Ἐμνηστεύοντο. Περικλύτη.] Οἱ εὐγενικοῦντες.

288. Εὐρυμετώπους.] Πλατυμετώπους.

289. Ἐκ Φυλάκης ἐλάσῃσι.] Τυρὼ ἦλθε παρὰ Δηϊονέα τὸν ἑῶν· ὁ δὲ κρίζαν αὐτῷ, εἰς Θεσσαλίαν δίδωσι Κρηθεῖ τῷ ἀδελφῷ, ἐξ οὗ Ποσειδῶνος ἐγκηδεῖαι Νηλέα καὶ Πελίαν. ὁ τοίνυν Νηλεὺς Ἰφίκλου τὰ Φυλάκας * Δηϊονίους, ἀπαιτεῖ τὰ τ' μητρὸς, καὶ ἐς οἷα ἀπιδίδωσι· Μελάμπους δὲ, ὁ Ἀμυθάονος, ὑπὸ δεκαέτους τὰ ὅτε κεκαθαρῆσθαι, ὡς καὶ τὰ ἀλόγων ὑπακούειν ζώων, τοὺς Ἰφίκλου βοῦς * ἀπελαύνειν ἐπειρᾶτο, ὑπὲρ δὲ γῆμαι Πηρὼ, τὴν

N O T Æ.

286. Πηρὼ) *Propertius* hujus Fabulam narrat.

NOTÆ IN SCHOLIA.

285. Ἡσίοδος * τὸν Περικλύμενον) *Hesiodi* locum profert Scholiastes *Apollonii*, ad Argonautic. l. 1. v. 156. ——Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον, Ὄλβιον· ὃ πρὸς δῶρα Ποσειδάωνι σιοσίχθονι Παντὶ· ἄλλοτε μὲν γὰρ σὺ ὀρίησι φάσκεσκεν Ἀιτὸς· ἄλλοτε δ' αὖτε πελείῃσιν, θαῦμα ἰδέσθαι, Μύρμηξ· ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσάων ἀγλαὸν φῦλον· Ἄλλοτε δινὸς ὄφις· τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς Ποσειδάων ἔδωκε Περικλυμένῳ, οὐκ ὀνομαστὶ· τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς Δόλωσι, Βυλῇ Ἀθηναίης. Vid. ad *Iliad.* λ'. v. 691.

286. Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμῳ) Hoc *Scholion*, olim malè positum, in hunc suum locum reduxi; pro τὸν ὄφρυν, vel ὀφρὺν, lego τὸν * Ὄθρυν, nam Mons Othrys Latinis *Masculus*; *Græcis*, ἡ Ὄθρυς, ut *Hesiodo* & *Nicandro*. * Περιήει, pro περῆει, lego. Vid. ad v. 289.

289. Ἐκ Φυλάκης ἐλάσῃσιν) Hoc *Scholion* illustratur ab *Apollodoro*, Biblioth. l. 1. c. 9. §. 12. & ab *Eustathio*, fol. 435. lin. 31. Partem posteriorem hujus *Scholii*, disjungo & ad v. 286. pono; pro * ἃς

VARIÆ LECTIONES.

285. Χρέμιόν τε) γρ. Χρομίον τε.

287. Οὐδέ π) γρ. οὐδ' ἔτι.

Ἀρ;α-

290 Ἀργαλέας· τάσθ' οἷος ὑπέσχελο μάντις ἀμύμων
Ἐξελάαν· χαλεπὴ δ' ἦεν θεῶν κτεάτεσσι,
Δεσμοί τ' ἀργαλέοι, καὶ βουκόλοι ἀγριῶνται.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
Ἀψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
295 Καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη,
Θέσφατα πάντ' εἰποῦσα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδάρεω παράκοιτιν,
Ἥ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρονα γείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα·
300 Τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἵ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν περὶ Ζηνὸς ἔχοντες,
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε

Indomitas; has solus promisit vates inculpatus
Abacturum; sævum verò dei fatum impedivit,
Vinculaque difficilia, & bubulci rustici.
Sed quando jam menses & dies perficiebantur,
Rursus circumvoluto anno, & advenerunt horæ,
Tum certè ipsum solvit vis Iphiclea,
Vaticinia omnia loquutum: Jovisque perficiebatur consilium.
Et Ledam vidi, Tyndarei uxorem,
Quæ ex Tyndareo magnanimos peperit filios,
Castoremque equorum-domitorem, & pugnis valentem Pollucem.
Hos ambos viventes detinet fertilis terra;
Qui etiam infra terram, honorem ab Jove habentes,
Interdum quidem vivunt alternis diebus, interdum rursus

ΣΧΟΛΙΑ.

Νηλέως, Βιάσω. τὸ ἀδελφὸν αὐτῦ συναφθεὶς ὃ δὲ εἰς ἁρκτὼ ἐμβληθείς, καζικύσας τὸ ἀφελεχθὲν σκωλήκων, ὀλίγον ὕπ ἀπέχεσθαι τ δικου, ἐκέλευσεν ἐκκομισθῆναι. ὃ δ οἰκήσαι κρατησχθείς, φησὶν ὁ Ἰφικλῆς, ὑπισχνεῖται τῷ Μελάμποδι τὰς βοῦς, εἶτα τ ἀπειλὴν αὐτὸν ἀφ τ τέχνης παύσειν· ὁ δ Μελάμπους παρ' αἰγυπιοῦ μαθὼν τὴν αἰτίαν, δ ἀναζητήσας ἐκείνῳ τὴν μάχαιραν ἀχρὰν φλοιῷ κεκαλυμμένην, ἣν ἐπήνεγκε Φύλακι τῷ Ἰφίκλῳ ἐπὶ τ ἀγρῶν ἐπιμονὴν τὰ τετράποδα, θύσας τὰ ἱερεῖα, μηνίσειν ὑπὲρ τ τ τετραπόδων εὐτυχίας, τ Ἰφίκλεον ἀπιφήσαθ πατέρα Πρωτεσιλάου καὶ Ποδάρκου. Φυλάκης.] Πόλεως Θεσσαλίας. Ἐλάσειν.] Ἀπελάσειν. Βίης Ἰφικληείης.] Περιφραστικῶς, δ Ἰφίκλου.

290. Ἀργαλέας.] Χαλεπὰς, δυσκόλους· ἀπὸ δ φερέτχοντος ὃ καὶ ἴσχυν περσημαίνων, αὐτὸ τὸ φερεχόμενον ἐπωνόμασεν. Ἀργαλέαι γὰρ, οὐκ αὐταὶ αἱ βόες, ἀλλ' αἱ περὶ αὐτὰς πραγματεῖαι καὶ ἀσυδαί.

291. Ἐξελάαν.] Ἀπελαύνειν· Χαλεπή.] Δύσκολος, κακή.

292. Ἀγριῶνται.] Ἄγριοι γίνονται.

293. Ἐξετελεῦντο.] Ἐπλεροῦντο.

294. Ἀψ περιτελλομένου ἔτους.] Εἰς τὸ πρῶτον δ ἔτος περιέρχονται.

296. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.] Τὸ προκείμενον ἐλάμβανε τέλος.

297. Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέῳ παράκοιτιν.] Ζηνὸς Λήδας ἐραθείσης, τ Θεσσαλῶν βασιλέως, εἰς κύκνον ἑαυτὸν μετέβαλεν, καὶ ἀφικομένῳ αὐτῇ. μ χρόνου ὃ ἀετὸς διώκων, καὶ τὴν ἀετὸν ἁρπάσας, ἦλθε πρὸς τὸν Τυνδάρεων. ἡ δ ἱστορία παρὰ τοῖς νεωτέροις.

299. Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα.] Τύπτων, ὁ μὲν Πολυδεύκης λέγεται δ θεὸς ἀπὸ μητρὸς γεγονὼς, ὁ δ Κάστωρ, ἀπὸ Τυνδάρεω.

300. Φυσίζοος.] Πρὸς τὸ ζῆν φύουσα· Τοὺς ἄμφω ζωούς.] Ἀναιρεῖται Κάστορ ὑπὸ Μελεάγρου, ἢ Πολυτίκους, Πολυδεύκης ἀφαιρεῖ ὢν, διὰ τὸ ἐκ Διὸς γεγονέναι, παρεκάλεσε τ πατέρα, ὅπως ἀπατρέψῃ αὐτῷ τιμίους πρὸς τ ἀδελφὸν τὸν ἀφαρέως, ὥστε παρ' ἡμέραν ἀμφοτέρους, ὅτι μὲ ἐν Ὀλύμπῳ ἀφικέσθαι, ὅτι δ ἐν Ἀΐδου.

302. Ἑτερήμεροι.] Παρ' ἡμέραν ἀμφότεροι, ἢ μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶντες.

NOTÆ.

297. Τυνδάρεω) Ità *Plutarchus*, in Vitâ *Homeri*, *Br. Schol.* &c. verùm ob Τυνδάρεῳ sequens, mutabatur à Sciolis; Τυνδαρέῳ tamen ad *Var. Lect.* invenies. Est autem κοινῶς, Τύνδαρος· Ἀττικῶς, Τυνδάρεως· ὁδαμῶς, Τυνδάρεος. Ità Πάνδαρος, Πανδάρεως, τ' v. 518. & υ'. v. 66.

300. Τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος) Ità *Iliad.* γ'. v. 243. Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα, in quem locum, vid. *Br. Scholia*, & *Eustathium*, ut etiam in hunc locum, fol. 438. lin. 12, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

λαμβάνει αὐτῷ, lego & suppleo ex *Aloysii* MS. * ἀς λαβὼν εἰς Πύλον, &c.

300. * Μελεάγρου) Quod narrant hìc *Brevia Scholia*, de *Castore* à *Meleagro*, aut *Polynice*, occiso, novum omninò mihi videtur, nec omninò, quod scio, ab ullo alio dictum. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad.* γ'. v. 243. *Pindarum*, ad Olympionicam, §. x. v. 112. *Theocriti* Διοσκούρους, *Apollodori* l. 3. c. xi. *Hygin.* §. lxxx.

VARIÆ LECTIONES.

291. Μοῖρα πέδησε) γρ. μοῖρ' ἐπέδησε.

297. Τυνδάρεω) γρ. Τυνδαρέῳ, vid. Not. in *Textum*.

Τεθνᾶσιν, πιλνὼ ϗ λελόγχασ', ἴσα θεοῖσι.
Τλῶδε μέτ', Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος ἄλοχοιην,
Εἰσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω ϗ γενέσθην,
Ὦτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλυτόν τ' Ἐφιάλτην.
Οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος Ἄρουρα,
Καὶ πολὺ καλλίστους, μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
Ἐννέωροι γὰρ τοί γε, ϗ εἰνεαπήχεες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην εἰνέργυοι.
Οἵ ῥα ϗ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην, ἐν Ὀλύμπῳ
Φυλόπιδα στῆσαι πολυάικος πολέμοιο·
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' ἐρατὸς ἀμβατὸς εἴη.
Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·

Moriuntur, honorémque sortiti sunt, æqualiter diis.
Post hanc, Iphimedéam, Aloëi uxorem,
Aspexi, quæ sanè dicebat Neptuno commixtam fuisse:
Et peperit duos filios, brevis autem vitæ fuerunt,
Otumque Deo-parem, inclytumque Ephialtem.
Quos utique longissimos enutrivit alma Terra,
Et longè pulcherrimos, post inclytum Orionа:
Novennes enim cùm essent, novem etiam cubitorum erant
Latitudine, cæterùm longitudo erat novem ulnarum.
Qui sanè immortalibus minabantur, in Olympo
Moturos certamen tumultuosi belli:
Ossam super Olympum conati sunt imponere, cæterum Ossæ
Pelium frondosum; ut cælum pervium esset.
Et fortassis perfecissent, si ad pubertatis mensuram venissent:

ΣΧΟΛΙΑ.

303. Τεθνᾶσι.] Τελευτῶσι. Λελόγχασιν.] Ἔχουσι, κεκλήρωνται.

304. * Ἰφιμέδειαν.] Τὴν δὲ Τελοπόν.

306. Μινυνθάδιοι.] Ὀλιγοχρόνιοι.

308. Οὓς δὴ μηκίστους.] Τί ἐν ὁ Τιτυὸς ἐπ' εὐτέλειᾳ κεῖτο πίλησαι; γηθεῖν σκεῖον· τέτταρες ϗ αὐτεξουσίᾳ ἀνθρώποις.

310. Ἐννέωροι.] Ἐνναετεῖς.

311. Εὖρος.] Πλάτος. Ἀτὰρ μῆκός τε γένεσθην εἰνέργυοι.] Δαιμόνιον ἡ ἀκεράσια· ἀναλόγων γὰρ σώματι, ἡ τὸ πλάτος, * τέλειον ἐπὶ δὲ μῆκος. Ἐννέργυοι.] Ἐννέα ὀργυιῶν. Ὀργυιὰ δέ ἐστι, ἡ τὰ χεῖρε ἐκτάσεις.

NOTÆ.

303. Τεθνᾶσιν· πιλνὼ ϗ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσι) *Eustath.* fol. 483. lin. 25. Σημείωσαι ϗ, ὅτι τὸ λελόγχασι συντελεῖ τῷ πιλνάμενοι, πυρρὸν τὸν κοινῶν μὲ παραπέμψιν, ἡ μακρὸν παρέλκουσα οἷόν τὰ ἔστιν ἐστὶν παρακειμένων τέλειον πλέον πλῶ ἄλλως, ἀναλόγως τῇ στε αὐτὸ ὅλη κλίσει δὲ λέλογχα· εἰ δὲ ἴσως εὐρεθείη πε καὶ ἐκθλίψιν τ' λήγουσα γραφόμενον, πρὸν ϗ λελόγχασι ἴσα θεοῖσι, τότε ϗ κὴ αὐτὸ ἀκπεφυκόν ἴσως, καὶ τὸ πτύφασι, ϗ πεποίηκασι, ἐπὶ τὰ ὅμοια.

NOTÆ IN SCHOLIA.

304. * Ἰφιμέδειαν) Τὴν δὲ Τελοπόν, ex *Apollodori* Bibliothec. l. 1. c. 7. §. 4.

311. Δαιμόνιον ἀκεράσια) *Eustath.* fol. 439. lin. 32. Ἐπαινοῦσιν οἱ Παλαιοὶ τὸ δαιμόνιον τ' εὐ συμμετρίᾳ συμφυΐκῇ ἀκεραίας· ἀναλόγων γάρ, φασι, σώμασι· ἐὰν τὸ πλάτος, τρίτον δὲ μῆκος· ὡς ἐπὶ τοῦτο, ἐκάστης ὀργυιᾶς ἀνὰ τριῶν πηχῶν οὔσης, τὸ εἰπεῖν εὖ, τρίτον ἐστὶ δὲ εἰνέοργυιον μῆκος. Hinc Corrigo *Br. Schol.* & lego * τρίτον, pro πίπρον.

VARIÆ LECTIONES.

303. Λελόγχασ') γρ. λελόγχασιν, vid. Not. in Textum.

309. Μετὰ γε κλυτὸν) γρ. μετ' ἀγακλυτὸν, *H. Steph.*

311. Μῆκός γε) γρ. μῆκός τε, *Br. Schol.* at γε, *Ald.*

312. Ἀπειλήτην) γρ. ἀπειλείτην, *Eustath.* fol. 439. lin. 35.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός, ὃν ἠύκομος τέκε Λητὼ,
Ἀμφοτέρω· πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰάλυς
Ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε γένυν θαλερῇ λάχνῃ.
Φαίδρην τε, Πρόκριν τε ἴδον, καλήν τ' Ἀριάδνην,

Sed perdidit Jovis filius, quem pulchricoma peperit Latona,
Ambos: antequam ipsis sub temporibus lanugo
Floreret, ornaretque genam florenti barbâ.
Phædramque, Procrimque vidi, pulchramque Ariadnam,

ΣΧΟΛΙΑ.

317. Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός.] Οἱ νεώτεροι φασὶ, τὸν Ἄρτεμιν ἔλαφον ἑκάστῃ δι' αὐτῶν, τὰς ϗ * εἰς τὸν ἔλαφον ἀφίξας, ἀκόλους ἀφανίσαι.

318. Ἰάλυς.] Τὰς καθ' ἥβην γενείων τρίχας, ἰάλυς λέγει· ἀφ' ὧν τὰς ἤδη πώγωνας ἔχοντας ἀρχὴν ἔσχε τὸ ὅλον, ὅθεν τὸ τέλειον λέγει.

319. Πυκάσαι.] Καλύψαι. Εὐριπίδης.] Εὐφυεῖ· Λάχνῃ] Τριχί.

320. Φαίδρην τε.] Φαίδρα, Μίνωος θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως. Θησεὺς, ὁ Αἰγέως, ἔχων παῖδα Ἱππόλυτον ἐξ Ἀμαζόνος Ἀντιόπης, ἔγημε Φαίδρην, τὴν Μίνωος θυγατέρα, ϗ τὴν Κρητῶν βασιλέως· εὐλαβέμενος ϗ μητρυιᾶς ἐπιβουλὴν, πέμπει ἐξ Ἀθηνῶν τὸν υἱὸν Ἱππόλυτον, Τροιζῆνα οἰκεῖν· ἦν γὰρ αὐτῷ ἀφὰ τῆς Πιτθέως * Αἴθρας μητρυιὰ τῆς δεχῆ δίκης. Φαίδρα ϗ, ἐραστευθεῖσα ϗ Ἱππολύτου, σφοδρῶς ἐπ' αὐτῷ τηκομένη, τὸ μὲν πρῶτον ἱερὸν Ἀφροδίτης ἐν Ἀθήναις ἱδρύσατο, τὸ τοῦ Ἱππολύτου καλούμενον· εἰς Τροιζῆνα ϗ ὕστερον παρεγενομένη, διενοεῖτο πείθειν τὸν νεανίσκον, ὅπως αὐτῇ μιγείη· χαλεπῶς δ' ὑπείκων ἀποδεξαμένου τὸν λόγον, λέγεται * φοβηθεῖσαν αὐτὸν αἰτησάμενον τὴν αἰτίαν, καὶ ἀπὸς Θησέα ἀφανίσαι, ὡς Ἱππολύτου πειρῶντος αὐτὸν. ὁ ϗ τελευτῶν, ὡς φασὶ, αὐτῷ παρὰ ϗ Ποσειδῶνος εὐχὴν εἶναι ἀμοιλόγησεν, ὅ, τι ἂν εὐξηται συντελεσθῆναι, πεισθεὶς τῇ Φαίδρᾳ, μίαν τάπιν χρήσεσθαι. τὰ δὲ παιδὸς ὀλέθρου. ἐκεῖνον μὲν ὁμολογοῦσι τὸν ἅρμα χαλινάζοντα, παραφερεῖσης ἐξαίφνης ἀπὸ τῆς θαλάσσης ταύρου, καὶ παρέχοντα τὸν ἵππον, ἐλκόμενον ἀποθανεῖν. τὴν Φαίδραν ϗ φανερᾶς γενομένης τὰ ἀμαθόλης, ἀπάγξασθαι ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Πρόκριν τε ἴδον.] Πρόκρις, Ἐρεχθέως θυγάτηρ, Κέφαλον τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα συνεχῶς ἐπὶ θήρας ἐξιόντα ἐτήρει λαθραίως, ἀφ' ζηλοτυπίας· ὁ ϗ Κέφαλος νομίσας εἶναι θηρίον ἀπὸ ϗ τῆς ὕλης κλύσας, ἔλαθεν αὐτὴν Πρόκριν κατακοντίσας. Πρόκριν τὸ.] Κέφαλος, ὁ Δηϊονέως, γήμας Πρόκριν, τὴν Ἐρεχθέως, ἐν τῇ Θορικίων κατοικίᾳ. ἦλθεν ϗ τὸ γυναικὸς ἐπιθυμήσας, λάθρα εἰς ἀπόκρημνον * ἀπίσω ἐπὶ τὸν ὀκτὼ. καθαλιτὸν αὐτὸν * ἐπ νύμφων ὕσων· ἔτειδε κεκακωσμένος, ϗ ἀκοσθὴ ἑαυτὸν πτήσας, ἦρχε εἰς τὴν οἰκίαν, ἔχων κόσμον· ϗ πείσας τὴν Πρόκριν δῖξαι τῶν, νὺν συμμιγῆναι αὐτῷ· ἡ ϗ Πρόκρις ἐπφθαλμίσασα τὸν κόσμον, καὶ τὸν Κέφαλον ὁρῶσα κάφτα καλὸν, συνοικῆσαι αὐτῷ· ἐκφήνας ϗ ἑαυτὸν ὁ Κέφαλος, αἰτᾶται τὴν Πρόκριν· ἡ μὴν ἀλλὰ καθαλλαγὴς ἐξέρχεται ἐπὶ θήραν· πυκνῶς δὲ αὐτὸν τῶν δρυῶν, ὑποπλάσσεται ἡ Πρόκρις, ὅτι μίσγεσθαι γυναικὶ ἑτέρᾳ· ἀποσκαλισαμένου ϗ τὸ εἰκότην ἔλεγεν, εἰ συνοίδειν· ὁ ϗ θεράπων ἴφη, τὸ Κέφαλον ἰδεῖν ἐπί τινος ὕλης κορυφὴν, ϗ λέγει συχνῶς. ὦ Νεφέλη, πυκάζῃ ϗ τῶτο μόνον σωνειδίνᾳ. ἡ δὲ Πρόκρις ἀκούσασα, ἔρχεται εἰς τὴν κορυφὴν, κἀκ καθαρύσεσθαι. κἀν τὸ αὐτὸ λέγει ὁ αὐτοῦ πύθεσθαι, ἀποτρέχει ἀπὸς αὐτόν. ὁ δὲ Κέφαλος ἰδὼν αὐτὴν ὑφιείσας, ἔξω ἑαυτοῦ γίνεται ϗ ἀσπὼ ἔξει, βάλλει μὴ χεῖρα ἀκοντίῳ τὴν Πρόκριν, ϗ κτείνει. μιαιφονήσαντα δὲ τὸν Ἐρεχθέα, μάντις πολυπλὰς αὐτὸν. ἡ ϗ ἱστορία περὶ Φερεκύδην ἐν τῇ * ἑβδόμῃ. Καλήν τ' Ἀριάδνην.] Ἀριάδνη, Μίνωος θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως· ἐξ ἧς Δημοφῶν, ϗ Ἀκάμας. Θησεὺς δὲ. ὁ Αἰγέως, λυχνὸν μὲν τὸν ἡθέων, εἰς Κρήτην πλεῖ, τῷ Μινωτάυρῳ παραπεμψόμενος ἀπὸς αἴσεσιν ἀφικόμενος δὲ αὐτοῦ, ἐρασθεὶς * ἀπὸς αὐτὸν ἀφανίζεται ἡ ϗ Μίνως θυγάτηρ, Ἀριάδνη, δίδωσιν ἀγαπόδοτα μίτον, λαβοῦσα παρὰ Δαιδάλου

NOTÆ.

τόσδε λέγει, τὸ, Εἰ ἐτεθνᾶκει ὁ δῖος, πέρυσας ἦλθεν· ἀλλὰ μὲν οὐκ ἦλθε πέρυσας, ἀεὶ ἄρα ἐπιθάνη. Ὅμοιον γὰρ καὶπὶ τὰ τὸ, Ἐξετέλεσεν ἂν, εἰ ὡς ἤδης μέτρον ἦν· ἀλλὰ μὴν ἃ δύνατον, τὰς θεραπαινίδας ἠρώτησεν· ἐξ ἄρα δύνατον συμπλῆσαι αὐτὰς, ὁ ἦθλον. Et mox, fol. 295. lin. 13. Λίνεσθαι δὲ. ἡ ὅπ ἐξανολίσθησεν ἰξιόντα ἐτήρει λαθραίως, ἀφ' ζηλοτυπίας· ὁ ϗ Κέφαλος νομίσας εἶναι θηρίον ἀπὸ ϗ τῆς ὕλης κλύσας, ἔλαθεν αὐτὴν Πρόκριν κατακοντίσας. Πρόκριν τί.] Κέφαλος, ὁ Δηϊονέως, γήμας Πρόκριν, τὴν Ἐρεχθέως, ἐν τῇ Θορικίων κατοικίᾳ. ἦλθεν ϗ τὸ γυναικὸς ἐπιθυμήσας, λάθρα εἰς ἀπόκρημνον * ἀπίσω ἐπὶ τὸν ὀκτὼ. καθαλιτὸν αὐτὸν * ἐπ νύμφων ὕσων· ἔτειδε κεκακωσμένος, ϗ ἀκοσθὴ ἑαυτὸν πτήσας, ἦρχε εἰς τὴν οἰκίαν, ἔχων κόσμον· ϗ πείσας τὴν Πρόκριν δῖξαι τῶν, νὺν συμμιγῆναι αὐτῷ· ἡ ϗ Πρόκρις ἐπφθαλμίσασα τὸν κόσμον, καὶ τὸν Κέφαλον ὁρῶσα κάφτα καλὸν, συνοικῆσαι αὐτῷ· ἐκφήνας ϗ ἑαυτὸν ὁ Κέφαλος, αἰτᾶται τὴν Πρόκριν· ἡ μὴν ἀλλὰ καθαλλαγὴς ἐξέρχεται ἐπὶ θήραν· πυκνῶς δὲ αὐτὸν τῶν δρυῶν, ὑποπλάσσεται ἡ Πρόκρις, ὅτι μίσγεσθαι γυναικὶ ἑτέρᾳ· ἀποσκαλισαμένου ϗ τὸ εἰκότην ἔλεγεν, εἰ συνοίδειν· ὁ ϗ θεράπων ἴφη, τὸ Κέφαλον ἰδεῖν ἐπί τινος ὕλης κορυφὴν, ϗ λέγει συχνῶς. ὦ Νεφέλη, πυκάζῃ ϗ τῶτο μόνον σωνειδίνᾳ. ἡ δὲ Πρόκρις ἀκούσασα, ἔρχεται εἰς τὴν κορυφὴν, κἀκ καθαρύσεσθαι. κἀν τὸ αὐτὸ λέγει ὁ αὐτοῦ πύθεσθαι, ἀποτρέχει ἀπὸς αὐτόν. ὁ δὲ Κέφαλος ἰδὼν αὐτὴν ὑφιείσας, ἔξω ἑαυτοῦ γίνεται ϗ ἀσπὼ ἔξει, βάλλει μὴ χεῖρα ἀκοντίῳ τὴν Πρόκριν, ϗ κτείνει. μιαιφονήσαντα δὲ τὸν Ἐρεχθέα, μάντις πολυπλὰς αὐτὸν. ἡ ϗ ἱστορία περὶ Φερεκύδην ἐν τῇ * ἑβδόμῃ. Καλήν τ' Ἀριάδνην.] Ἀριάδνη, Μίνωος θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως· ἐξ ἧς Δημοφῶν, ϗ Ἀκάμας. Θησεὺς δὲ. ὁ Αἰγέως, λυχνὸν μὲν τὸν ἡθέων, εἰς Κρήτην πλεῖ, τῷ Μινωτάυρῳ παραπεμψόμενος ἀπὸς αἴσεσιν ἀφικόμενος δὲ αὐτοῦ, ἐρασθεὶς * ἀπὸς αὐτὸν ἀφανίζεται ἡ ϗ Μίνως θυγάτηρ, Ἀριάδνη, δίδωσιν ἀγαπόδοτα μίτον, λαβοῦσα παρὰ Δαιδάλου

NOTÆ IN SCHOLIA.

317. Τὰς ϗ * εἰς τὸν ἔλαφον.) Τὸ * εἰς addo, ex Historiâ; de quâ vid. *Apollodor.* Ibid.

320. * Αἴθρας) Ita pro ἔχθρας, ex historiâ & MSto *Aloysiano*. *Euripidis Hippolytus* huic loco lucem dabit; *Aricleiaden* Etiam notat *Scholiastes*. *Ibid.* pro monstro illo βοκθῖσιν, lego φοβηθῖσιν. Mox in *Procridis* historiâ, addo * ἀπίσω. Παρὰ Φερεκύδην ἐν τῇ * ἑβδόμῃ, lego pro ἐν τῇ ζῇ, ex MSto. Tamo post, superfluam *Textûs* Repetitionem rejicio, quod MS. docet, denique * ὡς addo, & pro ἰπιφανὴς, lego Ἐπιφανὴς, eâdem Auctoritate. Huc refer *Antonini Liberalis* Metamorphoseon, c. 41. *Ovid.* Metamorph. l. 7. §. 26. ubi tamen, pro *Græco* Νεφέλη, *Aura*.

VARIÆ LECTIONES.

319. Γένυν) χ. γένυς, pro τὰς γένυς, *Eustath.* & *H. Steph.* haud inepte.

Κέξ-

Κούρην Μίνωος ὁλοόφρονος, ἣν ποθὲ Θησεὺς,
Ἐκ Κρήτης ἐς γυνὸν Ἀθηναίων ἱεράων,
Ἦγε μὲν, οὐδ' ἀπένητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔκτα
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρίῃσι.
Μαῖράν τε, Κλυμένην τε ἴδον, στυγερήν τ' Ἐριφύλην,
Ἣ χρυσὸν φίλῳ ἀνδρὶ ἐδέξατο τιμήεντα.

Filiam Minois prudentis, quam olim Thesèus,
Ex Cretâ in solum Athenarum sacrarum,
Duxit quidem, sed non potitus est: antea enim ipsam Diana detinuit
Diâ in circumfluâ, Bacchi testimonio.
Mæramque, Clymenemque vidi, mœstamque Eriphylem,
Quæ aurum ob dilectum virum accepit pretiosum.

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἦ πάλιν, ἢ διδάσκει αὐτὸν. ἐπειδὴ εἰσέλθῃ, τὴν ἀρχὴν τὰ ἀναθήματα ἐκθῆσαι ὡσεὶ τὸ ζυγὸν τὸ ἄνω θύρας, ἐξ αἰτιλίσσοντος ἰόνας, μίσχους δὲ ἀφίκα) εἰς τὸ μυχόν. καὶ ἐὰν αὐτὸν καθιδρύσασθαι μάρψῃ, κρατήσασθαι τῶν τριχῶν τὰ κιφαλῆς, τοῦ Ποσειδῶνι θύσαι, ἐξ αἰτιλίσσοντος ὀπίσω τὴν ἀναθέσθαι. ὁ δὲ Θησεὺς λαβὼν τὴν Ἀριάδνην εἰς τὴν ναῦν ἐμβάλλει), καὶ τὰς ἡλῆκας, καὶ παρθένους, ἃ δῆπου φθείσαντος τοῦ Μινοταύρου παρατεθῆναι. καὶ παίσπαισιάς, νυκτὸς μέσης ἀπέπλει· ὡστρωμήσας ὁ τῇ Δίᾳ νήσῳ, ἐκβὰς ἐπὶ τὸν γιόν μιχαιμιᾶ)· καὶ αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ παρασᾶσα, κελεύει τὴν Ἀριάδνην ἐᾶν, καὶ ἀφικνεῖσθαι εἰς Ἀθήνας· συντόμως ὁ Ἀγησιλᾶς φησὶ τοῦτο. καθλοφυρομένης δὲ τὴν Ἀριάδνης ἡ Ἀφροδίτη ἐπιφανεῖσα ἀρρῆν αὐτῇ παραινεῖ, Διονύσῳ ἢ ἔσεσθαι γυναῖκα, ἐ εὐκλεᾶ γενέσθαι· ὅθεν ὁ θεὸς *ἐπιφανεὶς μίσγει) αὐτῇ ἐ δωρεῖ) στέφανον αὐτῇ χρυσοῦν, ὃν αὖθις οἱ θεοὶ κατησίσιον τῇ ἐ Διονύσῳ χάριν. ἀναιρεθῆναι ὁ αὐτὴν ὑπὸ Ἀρτέμιδος, στρατεμένην τὴν παρθενίαν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

321. Κούρην.] Θυγατέρα.

323. Ἦγεν.] Ἔφερεν. Ἀπένητο.] Ὤνητο ἔχει. Ἔκτα.] Νῦν, ἀντὶ ἐ ἀνεῖλεν· γράφει) καὶ ἔκτα.

324. Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ.] Δῖᾳ, νήσῳ τῇ Κρήτῃ, ἥτις *νῦν Νάξος καλεῖ) ἱερὰ δὲ αὐτῇ ἐ Διονύσου. Διονύσου μαρτυρίῃσιν.] Ἐπὶ κατεμαρτύρησεν αὐτῆς ἀσέβειαν, μιαίνουσα τὸ τεμένη αὐτῷ τῷ Θησεῖ· οἱ δὲ νεώτεροι φασὶ καταλειφθεῖσαν αὐτὴν ὑπὸ Θησέως, ἁρπαγῆναι ὑπὸ ἐ Διονύσου.

325. Μαῖράν τε.] Μαῖραν. Περίτης ἐ Ἀντείας θυγάτηρ, ἐτελεύτησε δὲ παρθένος. Ἄλλως, Μαῖράν τε.] Μαῖραν,

ἡ Περίτου, ἐ Θερσάνδρου, θυγάτηρ, καὶ Ἀντείας, τοῦ *Ἀμφιάραου, ἐγένετο καλλίστη ἁπασῶν γυναικῶν δὲ ὡσὶ πλείστοι τὴν παρθενίαν, εἶτεν τῇ Ἀρτέμιδι ἐπὶ τῷ κυνηγέσιον. ταύτης ἐραθεὶς Ζεὺς, ἀφικνεῖ) ὡς αὐτὴν, καὶ λαθόντων ἁλαφείου. ἡ δὲ ἔγκυος μαθοῦσα πέπτει Λοκρῷ τὸ ὄνομα παιδὶ, ὃς Θήβας μετ' Ἀμφίονος καὶ Ζήθου οἰκίζει. τὴν δὲ Μαῖραν λέγει) τοξευθῆναι ὑπὸ Ἀρτέμιδος, διὰ τὸ μηκέτι παραγένεσθαι εἰς τὸ κυνήγιον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Κλυμένην τ' εἶδον.] *Κλυμένην Μινύου, ἐ Ποσειδῶνος, ἣ ὡς ἔνιοι, ἐ Ἰφικλου, ἐ Εὐρυανάσσης, τῆς Ὑπέρφαντος, γαμηθεῖσα Φυλάκῳ, τοῦ *Δηϊονέως, Ἰφίκλου πέπτε παῖδα † τοῦτον λέγει) διὰ τὴν τῶν ποδῶν ὀρθότητα συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις, ἐπί τε τῶν ἀκαχύων διήρχεσθαι, ἐ διὰ ἐ τάχος τὴν κεφάλην μὴ σείεσθαι τὰς ἀθέρας. ἔνιοι δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην γαμηθῆναι φασὶν Ἡλίῳ ἐξ ἧς Φαέθοντα γένεσθαι παῖδα· ἡ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδῳ. Στυγερήν τ' *Ἐριφύλην.] Ἰφιος θυγατέρα, μισητὴν ὄν, ἀφ' τὸ λαβεῖν παρὰ Πολυνείκους, ἢ Ἀδράστου, χρυσῆν ὅρμον, καὶ ὡσεδεδώκειαν Ἀμφιάραον, τὸν ἀνδρα αὐτῆς, μὴ βουλόμενον στρατεύεσθαι ἐπὶ Θήβας, εἰδότα, ὡς μάντιν, τὸ ἀποθανούμενον.

326. Φίλῳ.] Προσφιλοῦς. Ἀνδρί.] Ἀντὶ ἐ, καθ' ἀνδρός. Ἐδέξατο.] Ἠγάσατο, ἐσέμνυνεν. Τιμήεντα.] Ἐντιμότερον. *Στυγερὴν τ' Ἐριφύλην, Ἣ χρυσὸν φίλῳ ἀνδρὶ ἐδέξατο τιμήεντα.] Ἀμφιάραον, ὁ *Οἰκλέος, γήμας Ἐριφύλην, τὴν Ταλαοῦ, καὶ διενεχθεὶς ὑπέρ τινων ὡσὸς Ἄδραστον, καὶ πάλιν ἀφιλυθείς, ὁρκώμοσεν ὠμολόγησεν, ὑπὲρ ὧν ἂν ἀφίσιν) ὡσὸς ἀλ-

NOTÆ.

† Vid. *Apollonii* Argonaut.

323. Ἀπόνητο) De hâc voce, vid. *Etymolog.* M. in Ἀπόναος, & Ἀπώιαξ, & ad *Iliad.* ρ'. v. 25.

325. Στυγερὴν τ' Ἐριφύλην) *Virgil.* Æn. l. 6. v. 445. — mœstamque *Eriphylen*. *Br. Schol.* in hunc locum *Iphis* filiam; eadem versu proximo, *Talai*, Patris *Adrasti*, quod & *Eustathius* ait fol. 441. lin. 1. qui tamen corrigendus; pro Ταλαῦ, ἀδελφῷ Ἀδράστου, legendum Ταλαοῦ, πατρὸς Ἀδράστου.

NOTÆ IN SCHOLIA.

324. *Νῦν, ante Νάξος, ex *Aloysii* MS. addo.

325. * Κλυμένην, Μινύου θυγάτηρ, Κλυμένην τὴν ἰδὼν) His verbis deletis, * Κλυμένην Μινύου, ἐ Ποσειδῶνος, ἢ ὡς ἔνιοι, ἐ Ἰφίκλου, ex *Eustath.* fol. 440. lin. 50. *Brevia* tamen *Scholia* mox ad *Ἐριφύλην) Ἰφίκλου θυγατέρα addunt, cùm notissimum sit, Illam *Talai* filiam, *Adrasti* sororem, ut mox, v. 326. ipsa agnoscunt *Brevia Scholia*; quare Caveat Lector. * Ἀμφιάραον, pro Ἰοβάτην, legunt, Δηϊονίως lego, pro Δηϊόνου, & superflua deleo nonnulla; de quibus mox.

326. * Στυγερὴν τ' Ἐριφύλην &c.) Hæc Verba, quæ malè olim in præcedente *Scholio*, nunc in suum locum repono, pro Ἰοκλεὺς, lego Οἰκλέος, &c. totum denique *Scholion*, ex *Aloysii* MSto melius paulò ordinavi, & ex historiâ; vid. *Euripidis Alcmæonis*, Argumentum: quod *Scholiastes* omisit.

VARIÆ LECTIONES.

323. Ἔκτα) γρ. ἔκτα, *Eustath.* fol. 440. lin. 30. & *Br. Schol.* nec tamen notat *H. Steph.* sed *Isaac. Casaubon.* vidit.

325. Τὴν ἰδὼν) γρ. εἶδον, *Br. Schol.*

Πάσας

Πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον, ἠδὲ θυγατρας·
Πρὶν γάρ κεν ἡ νὺξ φθεῖτ' ἄμβροσ(ον)· ἀλλὰ καὶ ὥρη
Εὕδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους,
Ἢ αὐτῷ· πομπὴ δ' ὑμῖν θεοῖς, ὑμῖν τε μελήσει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
Κηληθμῷ δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων,
Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅγε φαίνετ(αι) εἶναι,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας;
Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστιν· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
Τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
Οὕτω χρηίζοντι κολύετε· πολλὰ γὰρ ὔμμιν
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέονται.
Τοῖσιδὲ καὶ μετέειπε γέρων, ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,

Omnes verò non ego eloqui poſſum, neque nominare,
Quotquot Heroum uxores vidi, & filias;
Antea enim etiam nox periret divina: ſed & hora
Me dormire, ſive ad navem celerem digreſſum ad ſocios,
Sive hìc; reductio autem diis, vobiſque curæ erit.
Sic ait; hi utique omnes quieti facti ſunt ſilentio;
Voluptate enim tenebantur per domum obſcuram.
His verò Arete albis-lacertis cœpit ſermonibus,
" Phæaces, quomodò vobis vir ille apparet eſſe,
" Formaque, magnitudineque, atque mente intùs pari?
" Hoſpes ſanè meus eſt; unuſquiſque autem particeps eſt honorum:
" Ideò minimè feſtinantes dimittite, neque dona
" Sic egenti decurrate: multa enim vobis
" Bona in ædibus, deorum benignitate, jacent.
Hiſce & interfatus ſenex Heros Echeneus,
Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,

ΣΧΟΛΙΑ.

λήλους αὐτός τε καὶ Ἄδραστος, ἐπιτρέψαι Ἐλεφήνορι καὶ Ἀρίστωνι, καὶ πείσθησαι αὐτῷ. μετὰ δὲ ταῦτα χρησμὸς τοῖς ἐπὶ Θήβας στρατείας, ὁ μὲ Ἀμφιάραον ἀπίστως τὴν Ἀργείαν, καὶ τὸ ἐσόμενον ὄλεθρον φυγεῖν ἀναδύσαν· λαβοῦσα δὲ ἡ Ἐριφύλη τὸ ὅρμον παρὰ Πολυνείκους, τὸ τοῦ Ἁρμονίας, ἐφυλάττετο τοὺς περὶ Ἄδραστον βιαζομένους. τὸν Ἀμφιάραον γὰρ ἰδόντα τὴν τοῦ δώρου ὑποδοχὴν, καὶ πεπαῦσθαι τὴν Ἐριφύλην αἰτιασάμενον, αὐτὸν μὲν ἐξορμῆσαι ἐφ' ἑαυτὸν στρατίαν, μὴ ἀφίστεσθαι μὲν τοῦ * Ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας πορευόντας, πελὸν * ἀπολειπόμενον τὴν μητέρα· παῦσαι δὲ τοὺς παῖδας δράσαντας λέγεται τὸν Ἀλκμαίωνα, καὶ λαβεῖν τὴν μητροκτονίαν μαίνεσθαι· τοὺς δὲ θεοὺς ἀπολῦσαι τοῦ νόσου αὐτὸν λαβεῖν τε, ὁσίως ἐπαμύνοντα τῷ πατρὶ, τῶν μητέρα κολασάντα· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

329. Φθεῖτ' ἄμβρ(οτον)] Ἐπιλείποι. * Ἀμβρό(τον). Θείαν.
333. Κηληθμῷ δ' ἔχοντο] Τῇ μὲν ἡδονῇ καὶ τέρψει. * ἀκουσίᾳ. * Ἔχοντο. Κατεχέσθησαν.
334. Ἤρχετο] Περικατήρχετο.
335. Φαίνετ(αι)] Δοκεῖ.
336. Ἐΐσας.] Τὰς ἀναλογούσας τῷ σώματι, ἢ ἁρμοὺς καὶ δικαίας.
337. Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστ.] Διὰ δύο φησὶν ὁ Ἀρήτη ἄξιον εἶναι μὴ μικρολογεῖσθαι, ὅτι δὴ καὶ αὐτὸς ἐστ ξένος, αὐτῇ δὲ πρώτῃ συνέβη· καὶ ὅτι ἕκαστος αὐτῶν εὐπορεῖ. Ἕκαστος τιμῆς.] Οἷον μοῖραν ἔχει καὶ ὑσίαν, ὥστε καὶ τιμῆς δύνασθαι.
339. Χρηίζοντι.] Διορύττω. * Κολύετε.] Ἐλαττοῦτε, ἐμποδὼ ζητε
340. Ἰότητι.] Βουλῇ. Κέονται.] Ἀπόκεινται.

NOTÆ.

329. Φθεῖτ' ἄμβρ(οτον)) *Euſtath.* fol. 441. lin. 22. Τὸ δὲ φθεῖται, οἷον εὔσηλον, εἶπε διὰ διφθόγγου, ὡς ἀπὸ τοῦ φθίω, φθῶ εἶπε διὰ τοῦ ι, ὡς οἷον τοῦ φθίω· πλεοναζούσης ἢ διὰ διφθόγγου γραφῆς. Rectè itaque Nos φθεῖται ſcribimus; φθῖτ' enim, pro φθίνει, corripitur, ut *Theogn.* v. 1137. Εὐσεβίων ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο. Et *Odyſſ.* ο'. v. 356. & v. 357. ἀπόφθιμένην & ἀπέφθιθ. & φθίσας. & φθείσας aliàs. *Penultima* tamen τοῦ ἀπόφθιμένου producitur, *Odyſſ.* κ'. v. 51. quare φθῖτ', retineo in *Variis Lectionibus*. An φθίη; *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, φθῖτ' legunt; at in Margine *Florentin.* MS. Scholiis, φθεῖτ', legitur, & in *Br. Scholiis*, *Aldin.* &c. φθεῖτ', ἐπιλείπει.

333 Κηληθμῷ δ' ἔχοντο) *Andronicus Rhodius*, τοῦτο παῦσαι, Κάλησις ἡ, ἡδονὴ δι' ἀκοῆς καθάπαξ· ἢ ἡδονὴ οὐ λόγου τινὸς, ἢ μυστικῆς, ἢ δι' ἀκοῆς γνωμένη. ἢ ἀπάτης. Vid. *Etymolog.* M. & *Suidam*, v. Κηληθμός. Et *Ægid. Menag.* ad *Diog. Laert.* l. 7. §. 115.

NOTÆ IN SCHOLIA.

326. * Ἐπιγόνων & * ἀπολειπόμενον) Olim ἐπιγόνων, & ἀπολείπει. 339. * Κολύετε) Ita, pro κολύετ), &c.

VARIÆ LECTIONES.

329. Φθεῖτ') κ. φθῖτ', *H. Steph.* vid. ad *Textum*. 333. Ἔχοντο) κ. ἴχοντο.

Ὦ φίλοι, ἢ μὰν ὑμμιν ἀπὸ σκοπὸς ἠδ' ἀπὸ δόξης
Μυθεῖται βασίλεια πεφίδρων· ἀλλὰ πίθεσθε·
Ἀλκινόῳ δ' ὅν. τοῦδ' ἔπεται ἔργον τε, ἔπος τέ.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀταμείβετο, φώνησέν τε,
Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴ κεν ἔγωγε
Ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Ξεῖνος ἔπι τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
Ἔμπης εἰ ἐπιμείναι ἐς αὔριον, εἰστε πᾶσαν
Δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἀνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Εἴ με κ' εἰς ὅ.αυτὸν ἀνώγειτ' αὐτόθι μίμνειν,
Πομπήν τ' ὀτρύνοιτε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
Πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·
Καί κ' αἰδοιότερός τε καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἶην
Πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' εἰσκομέν εἰσορόωντες,

" O amici, non scilicet vobis præter opinionem & à scopo
" Loquitur regina prudens: sed obedite:
" Alcinoo autem ex ipso sequetur opusque, dictumque.
Hunc rursus Alcinous excepit dixitque,
" Hæc utique ità erit res, si modo ego,
" Vivus Phæacibus navigandi peritis imperem,
" Hospes autem sustineat, tametsi reditûs indigus est,
" Nihilominus expectare in crastinum, donec totum
" Munus perficiam: deductio enim viris curæ erit
" Omnibus, potissimùm autem mihi; hujus enim imperium est in populo.
Huic respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Alcinoe rex, omnium gloriosissime populorum,
" Si me etiam in annum jusseritis hic manere,
" Deductionemque apparaveritis, & splendida dona dederitis,
" Profectò illud mallem, & sanè utilius esset,
" Pleniori cum manu charam ad patriam pervenire;
" Et magis utique honorandus & charior viris essem
" Omnibus, quotquot me in Ithacam victum venientem.
Hunc rursus Alcinous alloquutus est dicitque,
O Ulysse, id utiquam suspicamur te aspicientes,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

343. Ἀπὸ σκοποῦ.] Ἀποθὲν ἀπὸ σκοποῦ, λίαν εἰκαιρμένως εἰρηκὼς ἢ ἀπὸ τοξοτῶν. Ἀπὸ δόξης.] Ἀποθὲν τῆς ἐμῆς ὑπολήψεως τοὺς ξένους ἀφίησιν.

344. Μυθεῖται.] Λέγει.

345. Ἀλκινόῳ δ' ὅν. τοῦδ'.] Οἷον, ὃν Ἀλκινόῳ ἐστὶ τὸ τελείως ἀπαλλαχθῆναι. Ἕπεται.] Γίνεται.

347. Ἔσαι.] Γένοιτο.

349. Τλήτω.] Καρτερησάτω.

355. Εἴ με κ' εἰς ὅ.αυτὸν ἀνώγειτ' αὐτόθι μίμνειν.] Χαριέντως τὸ λέγειν, ἐτίμως ἔχειν καὶ πάντα συναυτὸν ἐπιμένειν αὐτόθι, τὸ διδομένων αἰεὶ πλεονεκτεῖσθαι. Ἀνώγειτε.] Κελεύοιτε.

356. Ὀτρύνοιτε.] Ἐπείγοιτε, παρασκευάζοιτε.

358. Πλειοτέρῃ σὺν χειρί.] Σὺν πλείοσι κτήμασιν ἢ μᾶλλον, τὸ διδομένων πλεονεκτούμενον.

359. Αἰδοιότερός τε.] Αἰδοῦς ἀξιός· σεμνύνει Ἡσίοδος, πλούτῳ μὲν ἀρετὴ κῦδος ὀπηδεῖ· ἀλλὰ καὶ Ὅμηρος, * βασιλῆος σὺν πίνην αἰδοίοιο.

362. Τὸ μὲν σ' εἰσκομέν.] Τὸ μέν, ὑπερωτηματικόν τι ἔμφασιν καὶ ἐπίκλοπον, ὅτι σ' εἰσκομεν.

N O T Æ.

351. Πομπὴ δ' ἀνδρεσσι μελήσει) Ut appareat *Homeri* Dexteritas, in rebus Diversis eodem modo, aut in rebus iisdem diversimodè efferendis, conferat curiosus Lector, quomodo, paucis mutatis, hæc eadem *Hector* proferat, *Iliad.* ζ'. v. 492. & *Telemachus*, *Odyss.* α'. v. 358. & ipse nunc *Alcinous*. Adeo sui *Homerus* παρῳδὸς primus; undè orta *Parodia*. Vid. *Eustath.* fol. 442. lin. 27.

NOTÆ IN SCHOLIA.

359. * Βασιλῆος ἐυκτὴν αἰδοίοιο) Extat *Iliad.* δ'. v. 402. Addo autem ad *Sensum* implendum.

Variæ Lectiones.

345. Ἀλκινόῳ] γρ. Ἀλκίνῳ, *H. Steph.* osciranter, quùm *Prosaica* vox minimè in Versu stabit.

350. Ἐς αὔριον) γρ. ἐσαύριον, *H. Steph.*

Ἠπερο-

Ἠπεροπῆά τ' ἔμμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
Βόσκῃ γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
Ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
Σοὶ δ' ἔνι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί·
Μῦθον δ', ὡς ὅ, τ' ἀοιδὸς, ἐπισταμένως κατέλεξας,
Πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτοῦ, κήδεα λυγρά.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴ πινας ἀντιθέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
Νὺξ δ' ἥδε μάλα μακρὴ, ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
Εὕδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα·
Καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
Τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη καὶ ὕπνου.
Εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Τύτων σοὶ φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι
Κήδε' ἐμοῖς ἑτάροις, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
Οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον γόνοιο σαν ἀϋτμὴν,
Ἐν νόστῳ δ' Ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
Ἀγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
Ἦλθέ δ' ὀπὴ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ

" Impoſtoremque te eſſe & furem, perinde ut multos
" Paſcit terra nigra errones homines,
" Mendacia concinnantes; unde quis nequaquam viderit;
" Tibi verò ineſt elegantia verborum, menteſque bonæ;
" Hiſtoriam verò, ut & Poeta, ex ordine recenſuiſti
" Omnium Græcorum, tuique ipſius dolores triſtes.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enarra;
" Si quoſdam eximiorum ſociorum vidiſti, qui teipſum
" Ad Ilium ſimul conſequuti ſunt, & illic fatum nacti ſunt.
" Nox hæc valdè longa, immenſa, neque tempus eſt
" Dormiendi in ædibus; tu autem mihi dic mira opera;
" Equidem vel ad auroram divinam ſuſtinerem, quando tu
" Suſtineas hic in domo *meâ* tuos dolores dicere.
Hunc excipiens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Alcinoe rex, omnium glorioſiſſime populorum,
" Tempus quidem multa loquendi, tempus & dormiendi.
" Sin adhuc audire utique cupis, non ſanè ego
" His tibi abnegàro & miſerabiliores alios dicere
" Dolores nempe meorum ſociorum, qui jam poſtea perierunt;
" Qui Trojanorum quidem effugerunt luctuoſum bellum,
" In reditu verò perierunt, conſilio malæ fœminæ.
Cæterùm poſtquam animas quidem diſperſit huc atque illuc
Caſta Proſerpina mulierum fœminarum,
Supervenit anima Agamemnonis Atridæ
Triſtis; circumque aliæ congregabantur, quæcunque ſimul cum eo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

363. Ἠπεροπῆα.] Ἀπατεῶνα, γόητα. Ἐπίκλοπον.] * Παραλογιστικόν. καὶ γὰρ ὁ κλέπτης παραλογιζόμενος κλέπτει. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιθυμητήν· καὶ γὰρ ὁ κλέπτης ἐπιθυμεῖ τῶν ἀλλοτρίων τοῦτο ποιεῖ.

364. Βόσκῃ.] Τρέφῃ. Πολυσπερέας.] * Πολυπλανᾶς.

365. Ἀρτύνοντας.] Πλάττοντας, παρασκευάζοντας. Ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο.] Ὅθεν οὐδεὶς ἀφείδηλός τις, ὅτι ψεύδεται.

366. Μορφή.] Εὐκρίνεια.

372. Ἀθέσφατος.] Ἀμέτρητος, πολλή.

379. Ἀκουέμμεναί.] Ἀκουσθῆναι.

380. Οἰκτρότερα.] Ἐλεεινότερα.

382. Στυγερὸν.] Στυγητῶν πάθεων.

383. Κακῆς ἰότητι γυναικός.] Ἑλένης, ἢ Κλυταιμνήστρας, ἢ κακοβουλίας Κασσάνδρας, ἣν Ἀλφειὸς ὁ Λοκρὸς Αἴαντι τῷ περὶ τὴν Ἀθηνᾶν, δυσμενῆ κατέστησε τοῖς Ἕλλησι τὴν Ἀθηνᾶν.

384. Ἀπεσκέδασαν.] Πέμψαι ἐσκόρπισεν.

387. Ἀχνυμένη.] Λελυπημένη. Ἀγηγέραθ'.] Συνηθροισμέναι ἦσαν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

363. * Παραλογιστικὸν) Ità pro παραλογικὸν ſcribo, ex *Aloyſii* MSto & *Euſtathio*, fol. 443. lin. 36.

364. * Πολυσπερέας) Πολυπλανᾶς, lego, pro πολυσπερέας, Veteri.

VARIÆ LECTIONES.

366. Ἔνι] γρ. ἔστι, *H. Steph.*

385. Ἀγνὴ) γρ. αἰνὴ, *H. Steph.*

Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον ἠ πότμον ἑπέσπον·
Ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ χεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν.
Κλαῖε δ' ὄγε λιγέως, θαλερὸν χύ' δάκρυον εἴβων,
Πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων.
Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἰς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς,
Οἵη πὲρ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσι.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπτα πτερόεντα προσηύδων·
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε ταπηλεγέα θανάτοιο;
Ἠέ σ' ἐν νήεσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν;
Ἠέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ,
Βῶς προμαρνάμενον, ἠδ' οἰῶν πώεα καλὰ,
Ἠὲ προὶ πόλιος μαχεούμενον, ἠὲ γυναικῶν;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμὴν,
Οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ·
Ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε, μόρον τε,
Ἔκτα, σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἰκόνδε καλέσσας,
Δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
Νωλεμέως κλείονλο, σύες ὡς ἀργιόδοντες,

Domo in Ægisthi perierunt & fatum obierunt:
Agnovit statim me ille, postquam bibit sanguinem nigrum,
Flevit autem ille vehementèr, uberes lacrymas distillans,
Extendens ad me manus, porrigere cupidus.
Sed non ampliùs ei aderat vis firma, neque illa potentia,
Qualis utique antea erat in mobilibus membris.
Illum quidem ego flevi, ut vidi, misertusque sum in animo,
Et ipsum compellans verba alata dixi,
" Atride inclyte, rex virorum, Agamemnon,
" Quodnam te fatum domuit asperæ mortis?
" An te in navibus Neptunus domuit,
" Ciens sævorum ventorum immensos flatus?
" An te iniqui viri læserunt in terrâ
" Boves super pugnantem, atque ovium pulchros greges,
" An pro urbe pugnantem, atque fœminis?
Sic locutus, ille autem me statim excipiens alloquutus est.
" Inclyte Laertiade, multiscie Ulysses,
" Neque me in navibus Neptunus domuit,
" Excitato infestorum ventorum magno flatu;
" Neque me hostiles viri læserunt in continente:
" Sed mihi Ægisthus, structâ morteque fatoque,
" Occidit, cum perniciosâ uxore, domum vocatum,
" Convivio exceptum, quemadmodum quis occidit bovem ad præsepe.
" Sic perii miserabilissimâ morte, circumque alii socii
" Sævè occidebantur, quemadmodum sues albis dentibus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

390. Εἴβων.] Χέων, τάζων.
391. Πιτνάς.] Ἐκτείνων. Ὀρέξασθαι.] Ἐπιλαβέσθαι.
392. Κίκυς.] Ἡ μὴ δυνάμεως κίνησις.
393. Γναμπτοῖσι.] Καμπτικαῖς δυναμέσις.
399. Ὄρσας.] Ἐγείρας, κινήσας. Ἀμέγαρτον.] Ποσὶ λύ. Ἀϋτμήν.] Πνοὴν.
401. Βοῦς προμαρνάμενον.] Ἐπειδὴ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς Κίκονας, ἐν ἁρπαγῇ ἐκεῖ ὑπῆρξέσας, οὐκ εὐ ἀπήλλαξεν, εἰκότως τὰ ὅμοια ὑποπτεύει πεπονθέναι τὸν Ἀγαμέμνονα. Προμαρνάμενον.] Προμαλόμενον.
408. Τεύξας.] Καθασκευάσας.
411. Οἰκόνδε.] Ἀπλῶς, κακῶς.
412. Κτείνοντο.] Ἐφονεύοντο.

N O T Æ.

401. Βῶς * προμαρνάμενον) Ità legendum pronuntio, pro προμνώμενον, quòd qui Prædam ejusmodi peterent, Viva Animalia, & totos greges, abigere solerent, profligatis priùs Pastoribus; idque ut facerent, pertinacitèr pugnarent, & ipsi aliquandò sint capti, ut modò de *Melampode* vidimus. ad *Br. Schol.* v. 289. aliquandò cæsi. De *Ultimâ* productâ sæpè monuimus.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

400. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσιν, ut & mox, v. 407.
401. Περιμαρνάμενον) γρ. προμνώμενον, vid. Not. in *Textum*.
402. Ἠὲ γυναικῶν) γρ. ἠδὲ γυναικῶν.
407. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσιν, ut suprà, v. 400.
412. Ἀργεϊάδεω) γρ. ἀγελείδεω, *Seberi* Index.

Οἵ

Οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειῷ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
Ἢ γάμῳ, ἢ ἐράνῳ, ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
Ἤδη μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντιβόλησας
Μοναξ κτεινομένων, ἠ ἐν κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύρατο θυμῷ,
Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πλησθείσας,
Κείμεθ' ἐν μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὀπὴ Πριάμοιο θυγατρὸς,
Κασσάνδρης, τὴν κτείνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων,
Βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἡ δ' ἀπέβητο
Νοσφισθεῖσ', οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἀίδαο,
Χερσὶ καθ' ὀφθαλμὼς ἑλέειν, σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
Ὡς οὐκ αἰπότερον κῆρ κύντερον ἄλλο γυναικὸς,
Ἥ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται·
Οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικὲς,
Κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον· ἦτοι ἔφην γε
Ἀσπασίῃ παίδεσσιν, ἰδὲ δμῳῇσιν ἐμοῖσιν,
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λύγρ' εἰδυῖα,
Ἥπτε καὶ αἰσχρὸν ἔχθος, καὶ ἐσομένοισιν ὀπίσσω
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.

" Qui quidem in locupletis viri multùm potentis,
" Aut nuptiis, aut collatitio *convivio*, aut dapibus festis *maĉtantur*.
" Sanè quidem multorum virorum cædibus interfuisti,
" Separatim interfectorum, & in forti pugnâ,
" Sed protectò illa potissimum conspicatus ingemuisses animo,
" Ut circa crateras, mensasque plenas,
" Jacebamus in ædibus; pavimentum autem totum sanguine madet.
" Mœstissimam autem audivi vocem Priami filiæ,
" Cassandræ, quam occidit Clytæmnestra dolosa
" Propè me: cæterùm ego à terrâ manus sublatas
" Jactabam moribundus in gladium; illa autem impudentissima
" Secessit; neque mihi voluit, eunti licet ad Plutonis *domum*,
" Manibus oculos comprimere, atque os componere.
" Adeò non gravius & improbius aliud muliere,
" Quæcunque quidem hujusmodi in mentem facinora induxerit;
" Quale certè & illa patravit facinus indignissimum,
" Legitimo struens marito cædem: utique putabam
" Gratum *me* liberis, atque mancipiis, atque ancillis meis,
" Domum venturum: illa vero *res* apprime perniciosas edocta,
" Sibique turpitudinem asperfit, & etiam venturis in posterum
" Mollibus fœminis, etiam illi, quæ benefica erit.

ΣΧΟΛΙΑ.

414. Ἐρανῷ.] Ἔρανος λέγεται, τὸ ἐκ συμβολῆς γινόμενον δεῖπνον.
416. Μοναξ.] Καθαρόνας.
417. Ὀλοφύρατο.] Ἐλέησας.
418. Πληθύσας.] Πεπληρωμένας.
419. Θῦεν.] Ἐμολύνετο.
420. Οἰκτροτάτην.] Ἐλεεινοτάτην. Ὀπὴ.] Φήμην, αἰτίαν.
421. Κτείνει.] Ἀπέλει.
422. Ἀείρων.] Κυφίζων, ἐπαίρων.
423. Κυνώπις.] Ἀναιδεστάτη.
424. Νοσφισθεῖσ'.] Ἐχωρίσθη. Ἔτλη.] Ἐκαρτέρησεν.
425. Ἑλέειν.] Καθελεῖν, συσκιάσαι. Ἐρεῖσαι.] Ἁρμόσαι, ἢ ἐπικλεῖσαι.
426. Αἰπότερον.] Δεινότερον, χαλεπώτερον.
428. Ἀεικὲς.] Ἀπρεπὲς, ἀ πρέπον.
429. Τεύξασα.] Καθασκευάσασα.
432. Καὶ αἶσχρὸν ἔχθος.] Αἰσχύνῃ δ' ὄνειδος κατακλύσει. Ἐσομένῃσι.] Ταῖς μετέπειτα γενεαῖς.
433. Εὐεργὸς.] Σώφρων, καλὰ ἔργα πρᾴσσουσα.

NOTÆ.

424. Νοσφίσθη) Potest quidem ad *Gladium* referri, quem subduxerat cadenti egregia uxor.

426. Ὡς οὐκ αἰπότερον κῆρ κύντερον ἄλλο γυναικὸς) Nil gravius, nil improbius, quam Fœmina vivit. *Duportus* in locum multa congerit ex variis Auctoribus in Mulieres convitia: verùm is auctor Cœlebs erat perpetuus. Ego nihil in Muliere reperiendum puto, quod non in Viro facilè reperias. *Plutarchus* scripsit, De Claris Mulieribus. Vid. *Clement. Alexandrin.* Stromat. l. 4. fol. 380. *Angel. Politian.* Epist. l. 3. fol. 38. *Gerard. Johan. Voss.* De Philologiâ, c. 2. & quæ Nos ad *Euripid.* Medeæ v. 1084. Quibus *omnibus addatur* ANNA, *M. Britanniæ* Regina, *Belli* Fulmen, *Pacis* Ornamentum, *Ecclesiæ* Tutamen, *Regni* stabilimen, *Subditorum* gloria, *Literatorum* Patrona.

VARIÆ LECTIONES.

417. Ἀλλά κε κεῖνα) γρ. ἀλλά κ' ἐκεῖνα.
419. Κείμεθ' ἐν μεγάρῳ) γρ. κείμεθα ἐν μεγάρῳ.

Ὡς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμβος προσέφην, — Sic dixit; cæterùm ego ipsum excipiens allocutus sum,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς — " Dii Boni! quam valde genus Atrei altitonans Jupiter
Ἐκπάγλως ἤχθηρε, γυναικείας ἀφ' βυλάς, — " Vehementer odit, fœminea propter consilia.
Ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί· — " Ab initio: Helenæ quidem gratiâ perierunt plures;
Σοὶ δ' Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι. — " Tibi verò Clytæmnestra dolum struxit procul absenti.
[* Ὡς δ' Κλυταιμνήστρη, λείπουσ' Ἀγαμέμνονα δῖον, — " [Sicut etiam Clytæmnestra, linquens Agamemnona magnum,
Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, τῷ εἵλετο χείρονα βουλήν, — " Ægistho concubuit, elegisque pejorem Virum;
Ὡς Ἑλένη ἤχυνε λέχος ξανθῷ Μενελάῳ.] — " Ità Helena dedecoravit Cubile flavi Menelai.]
Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμφιβόμβος προσέφην, — Sic dicebam; ille autem me protinùs excipiens alloquutus est,
Τῷ νῦν μή τοι σὺ γυναικὶ φρεσὶ πῆμα εἶναι, — " Ideoque nunquam etiam tu nè uxori benignior sis,
Μηδ' οἷ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν, ὅν κ' εὖ εἰδῇς, — " Neque illi sermones omnes revela, quos benè noveris:
Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ κεκρυμμένον εἶναι. — " Sed hoc quidem dic, illud verò celatum sit,
Ἀλλ' ἤ τοί γ', Ὀδυσεῦ, φόνος ἔσται ἔκ τε γυναικός· — " Sed non tibi, Ulysses, exitium erit ex uxore;
Λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδε, — " Valdè enim prudens & benè in mente consilia scit,
Κύρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια. — " Filia Icarii, prudens Penelope.
Ἦ μὲν μιν νύμφιον γε νέον καταλείπομεν ἡμεῖς, — " Profectò ipsam nuptam juvenem reliquimus nos,
Ἐρχόμενοι πολεμόνδε· παῖς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ, — " Abeuntes in bellum; filius autem illi erat ad mamillam,
Νήπιος, ὅς πω νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζε ἀριθμῷ, — " Infans, qui alicubi nunc in virorum sedet numero,
Ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθών, — " Beatus: certè enim eum pater charus videbit, ubi venerit,
Καὶ κεῖνος πατέρα προσπτύξεται, ἣ θέμις ἐστίν· — " Et ille patrem excipiet; ita ut fas est.
Ἡ δ' ἐμὴ οὐδέ πω ἦος σατιήσεται ἄκοιτις — " Illa autem mea haud filio *me* saturari uxor
Ὀφθαλμοῖσιν ἑοῖσι, πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν. — " Oculis permisit; priùs enim me occidit & ipsum.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι, — " Aliud verò tibi dicam, tu autem in mente reconde;
Κρύβδην, μηδ' ἀναφανδά, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν — " Clàm, nequaquam palàm, charam in patriam terram
Νῆα κατιχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν. — " Navem dirige, quoniam non amplius fidendum est fœminis.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, — " Sed agè mihi dic, & vera narra,
Εἴπου ἔτι ζώοντα κλυὼν ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο, — " An fortassis adhuc viventem audivisti filium meum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

436. Γυναικείας ἀφ' βυλάς.] Αἰσίπης) τῶν Ἀτρέως.
440. Εἶναι.] Ἀντὶ τοῦ, ἴσα.
441. Πιφαυσκέμεν.] Λέγειν. Εὖ εἰδῇς.] Καλῶς μαθῇς.
444. Πινυτή.] Ὄλβιος, εὐδαίμων, πλούσιος, συνετὸς, σώφρων.
450. Προσπτύξεται.] Φιλοφρονήσεται.
451. Υἱὸς.] Τῷ ὑῷ. Ἐνιπλησθῆναι.] Πλησθῆναι.
454. Κρύβδην.] Κρύφα, λαθραίως.
455. Καταχέμεναι.] Καθορμίζειν.
457. Ἐμοῖο.] Τοῦ ἐμοῦ.

Ν Ο Τ Æ.

438. Σοὶ δ' Κλυταιμνήστρη) Huc addendi sunt *tres Versus, qui nescio quomodò hoc suo loco excident, quos restituo ex Veteri *Scholiastâ Euripidis* ad Oresl. v. 249. fol. 57. Ὡς τε Κλυταιμνήστρη, λείπουσ' Ἀγαμέμνονα δῖον, Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, τῷ εἵλετο χείρονα βουλήν. Ὡς δ' Ἑλένη ἤχυνε λέχος ξανθοῦ Μενελάου.

Variæ Lectiones.

442. Τὸ δ' ἐσ.) κρ. τὸ δὴ τοι, *H. Steph.*
450. Καὶ κεῖνος) κρ. καὶκεῖνος, *H. Steph.*

Ἦ που ὀ Ὀρχομενῷ, ἢ ὀ Πύλῳ ἠμαθόεντι,
Ἦ που πὰρ Μενελάῳ, ὀὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ;
Οὔ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμενος προσέφην,
Ἀτρεΐδη, τί μὲ ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Νῶϊ μὺ ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω νεγεθοῖσιν
Ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
Ἔγνω δ' ἣ ψυχή με ποδώκεος Αἰακίδαο,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ὀὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
Πῶς ἔτλης Ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
Ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμοιβόμενος προσέφην,
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος ὑὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν
Εἴποι, ὅπως Ἰθάκην εἰς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην·

" Sive in Orchomeno, aut in Pylo arenosâ,
" An alicubi apud Menelaum, in Spartâ latâ?
" Nondum enim mortuus est in terrâ divus Orestes.
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum,
" Atride, quid me hæc interrogas? neque enim scio,
" Vivatne ille, an mortuus sit: malum autem incerta loqui.
Nos quidem sic verbis alternantes tristibus
Stabamus tristati, tenellas lacrymas profundentes.
Supervenit autem anima Pelidæ Achillis,
Et Patrocli, & eximii Antilochi,
Ajacisque, qui optimus erat formaque corporeque
Aliorum Græcorum, post irreprehensibilem Achillem.
Agnovit autem me anima velocis Æacidæ,
Et lugens verba alata dixit,
" Generose Laertiade, multiscie Ulysses,
" Infelix, quid adhuc majus in mente cogitâsti facinus?
" Quo pacto audes ad inferos venire; ubi mortui
" Temerarii habitant, hominum simulachra mortuorum?
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum,
" Achilles, Pelei fili, excellentissime Græcorum,
" Veni Tiresiæ propter Oraculum; si quod consilium
" Diceret, quo pacto Ithacam ad asperam pervenero;

Σ Χ Ο Α Ι Α.

458. Ἦ που ὀ Ὀρχομενῷ, ἢ ὀ Πύλῳ.] Ἐν Πύλῳ μὲν, διὰ τὸν ὑπερβάλλουσαν φιλίαν καὶ δύναμιν Νέστορος· ὥσπερ ὀ Σπάρτῃ, διὰ τὸν συγγένειαν. ὀ δ' Ὀρχομενῷ ὄ, διὰ τὸν ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν· ἐκεῖ γὰρ τότε καὶ οἱ ἀριστοὶ τῶν πόλεων ἐτίθεντο θησαυρούς. αὐτὸς δὲ τούτων φησὶν ὁ Ποιητὴς ὀ Ἰλιάδι, Οὐδ' ὅσ' ἔχ Ὀρχομενόν.

465. Ἕσταμεν.] Ἱστάμεθα.

467. Πατροκλῆος.] Αὕτη ἡ χρῆσις διὰ τὸ ἀδήλως ἐπὶ Πατροκλῆς, ὡς Φιλοκλῆς καὶ Σοφοκλῆς.

473. Μήσεαι.] Βουλεύσῃ, ἐργάσῃ.

474. Ἔτλης.] Ἐκαρτέρησας.

475. Ἀφραδέες.] Ἀδιανόητοι, ἢ ἀσύμβολοι. Εἴδωλα.] Αἱ εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνες. Καμόντων.] Ἀποθανόντων.

478. Χρέος.] Μάντευμα.

N O T Æ.

477. Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος ὑὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν) Vid. de Mensurâ, ad *Iliad.* α'. v. 489. Μέγα autem pro μεγάλως, *Adjectivum*, pro *Adverbio*, Atticè. Μέγα φέρτατος, μέγα ὄλβιος, μέγα τίπτε, μήτε ἀμείνων, μήτε ἄριστος, passim *Homero*. Eodem modò πολὺ, &c.

N O T Æ I N S C H O L I A.

458. * Ὀρχομενῷ, pro Ὀρεχομενῷ, lego. Verùm ad *Scholii* dilucidationem, de *Orchomeni* Opulentiâ, notandum, Quòd *Minyas*, *Orchomeni* Rex, collecto ampliſſimo Theſauro, Ærarium primus conſtruxit, ut *Pauſanias*, in *Bœot.* fol. 310. lin. 22. Περιόδου ἐχόντων τὴν Μινύου τοιαύτην μέγεθος, ὡς ὑπερβαλλέσθαι τὰς ἀφ' αὐτοῦ πολίτας· θησαυρόν τε, ἀνθρώπων, ὧν ἴσμεν, Μινύας πρώτους εἰς ὑποδοχὴν χρημάτων φκοδομήσασθαι. Locus à Poetâ citatus, extat *Iliad.* ν'. v. 381.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

477. Πηλῆος ὑὲ) κε. Πηλέος ὑὲ, Πηλεῦς ὑέ. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐ

Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἀμῆς
Γῆς ἐπέβημι, ἀλλ' αἰεὶ ἔχω κακά· σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ,
Οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
Πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν, ἶσα θεοῖσιν,
Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
Ἔνθάδ' ἐὼν· τῷ μήτι θανὼν ἀκαχίζευ, Ἀχιλλεῦ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέφη,
Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ
Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
Ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἐνίσπες,
Ἢ ἑπεὶ ἐς πόλεμον πρῶτος ἔμμεναι, ἦε οὐ μετέησθα;
Εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσαι,
Ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἦ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
Οὕνεκά μιν χρὼς γῆρας ἔχει χεῖράς τε, πόδας τε·
Οὐ γάρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Τοῖος ἐών, οἷός ποτ' ἐὼν Τροίῃ θυμὸν ἐρείκω
Πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Εἰ τοῖος δ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
Τῷ κε τέῳ σθένεϊ μιν ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀάπτους,
Οἵ κεῖνον βιόωνται, ἐέργοιμί τ' ἀπὸ τιμῆς.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέφην,
Ἦ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι·
Αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο

" Nec dum propè veni in Achajam necdum noſtram
" Terram conſcendi, ſed ſemper malum habeo: te vero Achilles
" Nullus vir majorum beatior, neque poſterorum.
" Antea enim te vivum honorabamus æqualitèr diis, *nos*
" Græci, nunc rurſus latè imperas mortuis,
" Hic cum ſis; ideò neutiquam mortuus triſteris, Achilles.
Sic dicebam, ille autem me protinus excipiens alloquutus eſt,
" Ne ſane mihi mortem conſolare, inclyte Ulyſſes:
" Vellem utique ruſticus eſſe, & mercede ſervire alii
" Viro inopi, cui nec victus ſufficiens eſſet,
" Quam omnibus mortuis vitâ-defunctis imperare.
" Sed age mihi de filio meo generoſorem enarra;
" An pergebat ad bellum propugnator eſſe, an non?
" Dic etiam mihi, de Peleo eximio ſi quid audieris,
" An adhuc tenet honorem multos apud Myrmidonas,
" An ipſum deſpiciunt per Theſſaliam Phthiamque,
" Eò quod ipſum ſenium occupat manibuſque pedibuſque:
" Non enim ego adjutor ſub ſplendore Solis
" Talis exiſtens, qualis olim in Trojâ latâ
" Trucidabam populum bellicoſum, pugnans pro Græcis.
" Si talis venirem vel ad breve tempus in patris domum,
" Sane alicui terribiliter-oſtenderē *meū* robur & manus inacceſſas, *eorum*,
" Qui illum injuriâ-afficiunt detruduntque ab honore.
Sic ait, cæterùm ego ipſum excipiens allocutus ſum,
" Profectò quidem de Peleo inculpato nihil audivi;
" Sed tibi de filio utique Neoptolemo charo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

480. Ἀμῆς.] Τῆς ἐμῆς.
482. Μακάρτατος.] Μακαριώτερος, εὐδαιμονέστερος.
485. Ἀκαχίζευ.] Λυποῦ.
487. Παραύδα.] Παραμυθοῦ, παρηγόρει.
488. Θητεύειμεν.] Ἐπὶ μισθῷ δουλεύειν.
489. Ἀκλήρῳ.] Κλῆρον καὶ οὐσίαν μὴ ἔχοντι.
493. Πέπυσμ.] Ἀκήκοας.
494. Τιμὴ.] Τῷ βασιλείαν.
499. Πέφνον.] Ἀνεῖλον, ἐφόνευσα.
501. Τῷ κε τέῳ.] Οὕτως ἂν τινι. Στύξαιμι.] Εἰς καθάπαξ ἀναίρεσιν.

N O T Æ.

480. Ἀμῆς) Pro ἡμετέρας, vid. ſuprà, ad v. 165.
482. Μακάρτατος) Ἀντὶ τοῦ, μακαρίτερος, ὡς ἂν εἴ, Οὔτις σοῦ μακαρίτερος. Ὑπερθετικὸν, ἀντὶ συγκριτικοῦ. Vid. ad *Euripid.* Andromach. v. 6. Νῦν δ' οὔτις ἄλλη δυσχεραίνη γυνὴ Ἕρμιονος πλέον. Συγκριτικὸν, ἀντὶ θετικοῦ, ut *Iliad.* δ'. v. 277. μειλιχίτερον, ἠύτε πίσυρα.
488. Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος) Hunc locum recipit ludens *Lucianus*, Dialogo, *Achillis & Antilochi.* Damnant nonnulli, ut indignum Heroe; cùm alia ſit rerum in hac Vitâ, atque in alterâ æſtimatio. Laudat ſanè *Virgilius*, & hic, ut ſemper, *Homerum* ſequitur, Æn. l. 6. v. 435. *Quam vellent æthere in alto* Nunc & pauperiem & duros perferre labores!

Πᾶσιν

Πᾶσαν ἀλήθειαν μυθήσομαι, ὡς με κελεύεις·
Αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἔἰσης
Ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίλου φραζοίμεθα βουλάς,
Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐκ ἠμάρτανε μύθων·
Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ *νικάσκομεν οἴω.
Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίλου μαρναίμεθ' Ἀχαιοὶ,
*Οὔτε πότ' ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν, ἀλλ' ἐὸν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Ἀλλ' οἷον τ' Τηλεφίδην κατενήριπε χαλκῷ
Ἥρως Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἅμ' αὐτὸν ἑταῖροι,
Κήτειοι κλεινοὶ γυναίων εἵνεκα δώρων.

" Omnem veritatem dicam perinde, ut jubes:
" Ipſe enim illum ego cavâ in navi æquali,
" Duxi ex *inſulâ* Scyro ad armatos Græcos.
" Proteĉtò, quandò circa urbem Trojam iniremus conſilia,
" Semper primus dicebat, & non aberrabat oratione:
" Neſtorque eximius & ego vincebamus ſoli.
" Cæterum quoties circa urbem Trojanorum decerneremus Græci,
" Nunquam in multitudine manebat virorum, neque in turbâ,
" *Sed longe* præcurrebat, ſuo robore nulli cedens;
" Multos autem viros trucidavit in gravi pugnâ:
" Omnes verò non ego eloqui poſſem, æque nominare;
" Quantum exercitum occidit defendens Græcos.
" *Sed* ut Telephidem interfecerit ferro,
" Heroa Eurypylum, multi autem circa eum ſodales
" Cetei trucidabantur, muliebria propter dona:

ΣΧΟΛΙΑ.

508. Ἐκ Σκύρ.] Ἀπὸ τ Σκύρ. Σκῦρ ῆ, πόλις Δολοπίας.

510. Ἔβαζεν.] Ἔλεγε. Ἡμάρτανε.] Ἀπετύγχανε. Μύθων.] Τῶν συμβαλλομένων εἰς τὸ κρατεῖν λόγων.

511. Νικάσκομεν.] Ἐνικῶμεν. Οἷω.] Μόνοι.

518. Τηλεφίδην.] Υἱὸν Τηλέφ. Κατενήριπε.] Ἀνεῖλεν ἰσχύλωσεν. Ἀλλ' οἷον τ Τηλεφίδην κατενήριπε χαλκῷ ἥρως Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἅμ' αὐτὸν ἑταῖροι, Κήτειοι κλεινοὶ γυναίων εἵνεκα δώρων.] Εὐρύπυλον, ὁ Ἀσυόχης ἐκ Τηλέφου, ἢ Ἡρακλέους, παῖς, λαχὼν τὴν παιτρῴαν ἀρχὴν, τ Μυσίας ἀρχῆς ἐφείσατο· πυθόμενος ἢ Πείραμος τ ὠφελῆσαι τότε δυνάμενος, ἔπεμψεν ὡς αὐτὸν, ἵνα παραγένηται σύμμαχος· εἱπόντος ἢ αὐτῷ, ὡς οὐκ ἐξὸν αὐτῷ ἀφ' τῶν μητέρα, ἔπεμψεν ὁ Πείραμος τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀσυόχῃ δῶρον χρυσοῦν ἄμπελον. ἣν λαβοῦσα τῶν ἄμπελον, ἔπεμψεν τ ἱερὸν ἐπὶ στρατιάν. Νεοπτόλεμος ἢ, ὁ Ἀχιλλίως παῖς, τοῦτον ἀναιρεῖ· ἣν ἢ, ἱερεία παρὰ Ἀκυσιλάου.

520. Κήτφοι.] Τινὲς ἀπίδεσαν μεζόνως, παρὰ τὸ κῆτος. Κρεῖσσον ἢ ἀποδιδόναι, Μυσοῖς ἔθνος τοὺς Κη-

NOTÆ.

511. * Νικάσκομεν) Ità *Textum* emendo. Olim in *Florentinâ*, & *Lovanianâ* νεικάσκομεν, in *Aldinâ*, νεικάσκομεν; hanc in *Textum* recepit *H. Stephanus*, illam in *Variis Lect.* Cùm tamen *Br. Schol.* per σὺν κῶμοις explicent, apparet omninò, legendum νικάσκομεν. Sin à νεικέω, contendo, νεικάσκομεν. At vix credibile, *Ulyſſem* tantum *Neoptolemo* tribuere, ut & ſe, & *Neſtorem*, ab eo æquiparatos dicat eloquentiâ. Satis erat *Juveni* bellatori, ſi ab his ſolis vinceretur *Linguâ*.

513. Οὔτε πότ' ἐς πληθὺν) Quamvis plura quidem *Exemplaria* legant οὔποτε, ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, *Stephaniana*, *Caſtellionea*, *Lugdunenſis*, *Cantabrigienſis*, *Oxonienſis*, &c. quum tamen *Senſus* & *Metrum* præferat τὸ, Οὔτε πότ', quod & melius refertur ad ſequens ἀλλ', & *Romana* & *Baſileenſis*, *Euſtathii* Editt. in *Textu* legant, Οὔτε πότ', hanc *Lectionem* admitto, aliâ ad *Var. Lect.* rejectâ.

519. Ἥρω' Εὐρύπυλον) Hujus Effigiem exhibet *Gronovius*, Græc. Antiquit. Vol. I. §. III. cum Inſcriptione, ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ ΗΡΩΣ.

520. Κήτφοι κλεινοῖ) De hoc loco, præter *Br. Schol.* adeundus *Euſtath.* fol. 425. lin. 53. Ἔνιοι ἢ

NOTÆ IN SCHOLIA.

518. Ἀλλ' οἷον τ Τηλεφίδην) Hoc *Scholion*, ad v. 520. olim divagatum, huc jam in ſuum locum reduxi.

520. Κήπιοι) Quum videris *Scholiaſtæ* dubitationem hoc loco, memineris hujus loci *Strabonis*, l. 13.

VARIÆ LECTIONES.

506. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείην, olim, male.

511. Νέστωρ τ' ἀντίθεος) γρ. Νέστωρ ἀντίθεος, *H. Steph. Ibid.* Νικάσκομεν) γρ. νεικάσκομεν, & νεικίσκομεν, & νικίσκομεν, de quâ re, vid. Not. in *Textum*.

513. Οὔτε πότ') γρ. οὔποτε, vid. ad *Var. Lect.*

519. Ἥρω' Εὐρύπυλον) γρ. ἥρω, & ἥρωα, *Euſtath.* fol. 452. lin. 41.

520. Κήπιοι) γρ. κήδιοι, & χήτφοι. Vid. N. in *Text.*

Κεῖνον

Κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον, μετὰ Μέμνονα δῖον.
Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον καλεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός,
Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἠδ' ὀπιθῆναι·
Ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δάκρυά τ' ὠμόργνυντο, τρέμε δ' ὑποὶ γυῖα ἑκάστου·
Κεῖνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα καλλίμορον, οὔτε παρειῶν
Δάκρυ' ὁμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πολλ' ἰκέτευεν
Ἱππόθεν ἐξίμεναι· ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπῃ,
Καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς, κακὰ δ' ἤρᾶτο Τρώεσσι μητίσασθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
Μοῖραν τε γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νῆας ἔβαινεν
Ἀσκηθὴς, οὔτ' ἀρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ,
Οὔτ' αὐτοσχεδίῃ ὑτασμένος οἷά τε πολλὰ
Γίνεται ἐν πολέμῳ· ὀπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.
Ὣς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο

" Illum sane pulcherrimum vidi, post Memnona divinum.
" Cæterùm cùm in equum conscendimus, quem fabricavit Epeus,
" Græcorum optimates, commissa mihi erant omnia,
" Sive aperire densas insidias; sive concludere:
" Hinc alii Græcorum duces, atque consiliarii,
" Lacrymas abstergebant; subtremebantque membra uniuscujusque:
" Illum autem nunquam prorsus ego vidi oculis,
" Neque pallescentem corpore pulchro, neque à maxillis
" Lacrymas abstergentem: verùm etiam is mihi multum supplicabat
" Ab equo exire, gladii autem affectabat capulum,
" Et hastam gravatam ære; mala verò Trojanis cogitabat.
" Sed quando jam Priami urbem depopulavimus celsam,
" Portionem & munus eximium habens, navem conscendit
" Incolumis, neque læsus acuto jaculo,
" Neque cominùs vulneratus, uti sæpiùs
" Fit in bello; permixtim namque sævit Mars.
Sic dicebam; anima autem pedibus celeris Æacidæ

ΣΧΟΛΙΑ.

τείας. ἢν δὲ ὁ Τήλεφος Μυσίας βασιλεύς· καὶ Ἀλκαῖος ὁ φησὶ τὸ Κήτειον, ἀντὶ τοῦ, Μυσόν. Γυναίων εἵνεκα δώρων.] Ἔνιοι μὲν γύναια δῶρα ἀπίδοσαν τῷ χρυσῷ ἀμπέλον, ὃν ἐχαρίζετο Ζεὺς Τρωΐ, ἀντὶ τοῦ Γανυμήδους ἁρπαγῆς, ἣν καθ' ᾅδου δεχῷ μετέπεισεν εἰς Πέλοπα. εἶδε δὲ τούτων οἶδεν Ὅμηρος· κρεῖττον δὲ λαβεῖν, ὡς ὑπέχθετο Πελόπι τῇ Εὐρυπύλῃ μίσει τοῦ θυγατέρων δόσει γυναῖκα, ὡς καὶ Ὀθρυονεῖ ὑπέχθετο. οὐ δὲ ἄλλα, ἢ δηλοῖτον δώρων τῇ Εὐρυπύλῃ γυναικὶ τοῦ Πέλοπος, ἵνα πίσῃ τὰ ἄνδρα αὐτῆς ἄκριτα ἐπιστρατεῦσαι, συμμαχήσουσα τοῖς Τρωσίν.

ΝΟΤΑ.

γεάφυσι Κνίδιοι, τυπίσι κηδεσταὶ, συγγενεῖς. ἢ καὶ ἄλλως εἰρῆσθαι, κάδιοι· εἰσὶ δὲ οἱ γεάφυσι Κήτειοι γυναίων, εἵνεκα δώρων, τυπίσιν ἐστερημένοι γυναικῶν· ἵνεκα δώρων,

NOTÆ IN SCHOLIA.

fol. 915. Αἴνιγμά τι θῆσις ἡμῖν μᾶλλον, ἢ λόγων τι σαφές· Οὔτε γὰρ τοὺς Κητείους ἴσμεν, ὄντας δίκαιον εἶναι τὸ, —γυναίων ἕνεκα δώρων· ἀλλὰ καὶ οἱ Γραμματικοὶ μυθικὰ παραβάλλουσι, εὑρησιλογῆσαι μᾶλλον, ἢ λύσαι τὰ ζητούμενα. *Eustath.* fol. 452. lin. 51. Ἔστι δέ, καὶ ὅτι Κητείους, τοὺς μισθωτοὺς εἶπεν τινὰς, ἀπὸ τοῦ ἀκόρεστον, ὁπερ μισθοφορᾶς κήτους ἕτερον ὄν, ἴδιον Μυσίας φασὶ τοὺς ὕστερον Ἐλαίτας, ἀπὸ Κητείου, πόλεως Σεμαρρώδους, ἐν τῇ Ἐλαΐτιδι, ὃν ἐκ Κητωΐδος φασὶν ἄλλοι ὄν Κητείας, τοὺς Περγαμηνοὺς οἰκῆσαι. Quod ultimum benè confirmatur, à Nummo *Pergamenorum*, in quo ΗΡΩΣ ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ. Vid. Clarissimi *Ezek. Spanhemii*, Magni Regis *Prussiæ*, nunc in *M. Britanniâ* Legati, De Præstantia Numismatum, 1 Tom. fol. 505. ubi probat ex *Plinio*, l. 5. c. 30. *Cetium* fluvium præterfluere urbem *Pergamum*. Verum cavendum, Nè confundatur hic *Eurypylus, Telephi* filius, *Herculis* Nepos, cum alio *Eurypylo, Herculis* ipsius, & *Chalciopæ* filio, Regis Insulæ *Co, Græcarum* partium fautore, de quo *Il. β'. v. 677.*

VARIÆ LECTIONES.

522. Κατεβαίνομεν.] Εἰσήειμεν. Καίρει.] Ἐξιπτύησεν.
523. Ἐτέταλτο.] Ἐπετέτραπτο.
526. Ὠμόργνυντο.] Ἀπεψῶντο. ἀπεμάσσαντο.
528. Ὠχρήσαντα.] Ὠχελώσαντα. Καλλίμορον.] Καλόν.
529. Ὁμορξάμενον.] Ἀπονησάμενον.
530. Ἐξίμεναι.] Ἐξιέναι. Ἐπεμαίετο.] Ἐφήπτετο.
531. Μαλοίνα.] Ἐλοιζέτο.
534. Ἀσκηθὴς.] Ὑγιὴς. Βεβλημένος.] Πόρρωθεν βεβλημένος.
536. Ἐπιμὶξ.] Ἐπιμεμιγμένος.

ΤΑΕ.

ἤχων μισθῷ· ἐπὶ δώροις δ' Ἕκτωρ καὶ ἰδωδῇ κατέτρεχε τοὺς λαοὺς, ἀφ' ὧν συμμαχίας, ὧν εἵς καὶ ὁ Εὐρύπυλος. *Strabo*, l. 13. fol. 915. Vid. in Not. ad *Br. Schol.*

Φοίτα, μακρὰ βιβῶσα, καὶ ἀσφοδελὸν λιμῶνα,
Γηθοσύνη, ὅ οἱ υἱὸν ἔφιν ἀειδείκελον εἶναι.
Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνειώτων
Ἔστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη.
Οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
Νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
Τὴν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ,
Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιοῦδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
Τοίου γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτοῦ γαῖα κατέσχεν,
Αἴαντ', ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο

Abibat magnificè incedens per herbosum pratum,
Læta, quòd ejus dixissem filium inclytum esse.
Aliæ verò animæ mortuorum defunctorum
Stabant tristes, narrabantque tristes fortunas unaquæque.
Sola autem Ajacis anima Telamonidæ,
Longè absistebat, irata propter victoriam,
Quâ ipsum ego vici, judicio contendens ad naves
Pro armis Achillis; proposuit enim veneranda mater:
Filii autem Trojanorum judicârunt, & Pallas Minerva.
Utinam sanè non debuissem vincere hujusmodi in certamine;
Tale enim caput ob ista *arma* terra occulit,
Ajacem, qui eximius quidem formâ, etiam rebus gestis fuit

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

538. Βιβῶσα.] Διαβαίνουσα. Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.] Ἀσφοδελώδη. Ἀσφόδελος δὲ ἡ βοτάνη, ὁμοία σκίλλῃ.

539. Γηθοσύνη.] Χαίρουσα. *Ὁ.] Ἀντὶ τοῦ, ὅτι.

540. Κατατεθνειώτων.] Τελευτησάντων.

541. Εἴροντο.] Ἤλεγον, διηγοῦντο.

543. Ἀφεστήκει.] Διέστηκε, ἀνηχώρει. Κεχολωμένη.] Ὠργισμένη.

546. Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν ἐν Παλλὰς Ἀθήνη.] Φυλετικῶς· ὁ Ἀχαμείμονα τὸν δεξαμενὸν πατέρα χαρίσασθαι τῶν περὶ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων ἀμφισβητούντων, αἰχμαλώτους τοὺς Τρῶας ἀγαγών, ἠρώτησεν ὑπὸ ὁποτέρου * αὐτῶν οἱ Τρῶες μᾶλλον ἐλυπήθησαν. Εἰπόντων δὲ τὸν Ὀδυσσέα τοὺς αἰχμαλώτους, δηλαδὴ σαῖνον εἶναι τὸ ἄρεσαν κερδαίνειν, τοὺς πλείστα λυπήσαντας τοὺς ἐχθροὺς, ἔδοσαν αὐθὶς τῷ Ὀδυσσεῖ τὰ ὅπλα.

547. Αἰθλῳ.] Ἄθλῳ, ἀγῶνι.

N O T Æ.

538. Ἀσφοδελὸν λειμῶνα) *Daniel Heinsius*, Rectè ἀσφοδελὸν λειμῶνα Mortuis tribuit, quòd sint extra necessitates Vitæ hujus positi, nec rei Familiaris cura iis impendeat; sed victu simplicissimo utantur, qualis ἡ μαλάχη καὶ ἀσφόδελος. *Homerus* enim Duos ῥητὰ ζώοις constituit, τοὺς ζῶντας καὶ τοὺς τεθνεῶτας. Hinc Mortuis in tumulo *Malvam Asphodelumque* ferebant, nè deesset illis cibus. Et hoc voluit sibi *Porphyrius*, in illo Epigrammate, Νῦν μὲν μαλάχην τε καὶ ἀσφόδελον πολύριζον, Κόλπῳ δ' Ἀβλάβιον τὸν καλὸν ἔνδον ἔχω. *Eustath.* fol. 454. lin. 19. Ὀξύνει δὲ ὁ Ὁμηρικὸς ὕπνος ἀσφοδελὸς, ὡσεὶ λιγυσελὴν, ὡς περισελικὸς ὢν τὸ ἀσφόδελον· ἀσφόδελος μὲν γὰρ ὠνόμασε ὀξυτόνως, τὸ φυτὸν καὶ Ἐρίννιον Φίλωνα· ἀσφοδελὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ αὐτῷ τόπος. Idem *Etymolog.* M. in v. Vid. ad *Iliad.* ζ. v. 433.

543. Νόσφιν ἀφεστήκει) Potest quidem, missō *Augmento*, legi ἀφεστήκει, pro ἀφειστήκει. At cùm simplex ἑστήκει multò pluries apud *Homerum* occurrat, quàm ἐστήκει, visum est certè ἀφειστήκει, inter *Var. Lectiones* reponere.

549. Αἴαντ', ὃς περὶ μὲν εἶδος) *Iambus* licet haud ineptè stare possit, in *Tertio* loco, ut in *Primo*, hic tamen τὸ, μὲ εἰ *Spondaicè* fumendum; ut μὲ producatur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, Literæ etiam *Finalis*, & ob *Circumflexum* sequentem, quod dicendum etiam ad illud, v. 575. Καὶ Τιτυὸν εἶδον. Hoc Judicium *Græcorum*, & Certamen *Ajacis* atque *Ulyssis*, pro Armis *Achilleis*, *Ovid.* Metamorph. l. 13. §. 1. Vid. *Eustath.* fol. 455. lin. 4. De *Parrhasii* lepido, super *Ajacis* infortunio, dicto.

NOTÆ IN SCHOLIA.

538. Ἀσφοδελὸν) Vid. Not. in *Textum*.

539. *Ὁ) Ἀντὶ τοῦ, ὅτι. Hoc *addo*, ex aliis sumptum.

542. Αἴαντος ψυχὴ) Olim, vice *Scholii*, attexebantur tres Versus, cum Hemistichio, sine ullâ ἐξηγήσει, quare delevi; licet & Error ille MStum invaserit.

546. * Αὐτῶν οἱ Τρῶες) Ità emendo, pro τῶν Τρώων, *Sensu* postulante. Quique hoc valent, ad hos provoco.

VARIÆ LECTIONES.

538. Κατ' ἀσφοδελὸν) γρ. καὶ σφοδελὸν, & σπεδελὸν, *Eustath.* fol. 454. lin. 13.

539. Γηθοσύνη) γρ. γηθοσύνῃ, *H. Steph.* tum expone, *præ-lætitiâ*.

543. Ἀφεστήκει) γρ. ἀφειστήκει, vid. Not. in *Textum*.

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι παρασπίδων μειλιχίοισιν,
Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
Οὐδὲ θανὼν λήσεσθ' ἐμοὶ χόλω, εἵνεκα τευχέων
Οὐλομένων; τὰ δ' ἤ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.
Τοῖος γὰρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ' Ἀχαιοὶ
Ἶσον Ἀχιλλῆϊ κεφαλὴ Πηλιάδαο,
Ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναοῖ κρατὸν αἰχμητάων
Ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεῖν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος ἠμὲν μῦθον ἀκούσῃς
Ἠμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
Ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων κατατεθνειώτων.
Ἔνθα μ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἤ κεν ἐγὼ τὸν,
Ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ φίλεσσι φίλοισι
Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνειώτων.
Ἔνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,
Ἥμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα,
Ἥμενοι, ἑστάοτες τε, κατ' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
Τόνδε μέτ', Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
Θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα·

Aliorum Græcorum; poſt irreprehenſibilem Achillem.
Illum quidem ego verbis alloquebar mollibus,
" Ajax, fili Telamonis irreprehenſibilis, nonne debuiſti
" Saltem mortuus remittere mihi iram, ob arma
" Pernicioſa? illa etenim perniciem dii fecerunt Græcis.
" Talis enim ipſis turris periiſti; propter te autem Græci
" Æquè ac propter Achillis caput Pelidæ,
" Dolebamus occiſum penitùs; neque quiſpiam alius
" In culpâ eſt; ſed Jupiter Græcorum exercitum fortium
" Horrendùm odit; tibi verò fatum impoſuit.
" Sed age, huc veni, rex, ut verbum & orationem audias
" Noſtram: doma autem robur & generoſum animum.
Sic dixi; ille verò mihi nihil reſpondit, ibat enim ad alias
Animas in Erebum mortuorum defunctorum.
Tùm nihilominus me allocutus fuiſſet, *licet* iratus, aut certe ego hunc,
Sed mihi maluit animus in præcordiis meis
Aliorum animas videre defunctorum.
Ibi tum Minoa vidi, Jovis glorioſum filium,
Aureum ſceptrum geſtantem, leges ferentem mortuis,
Sedentem: alii verò circa ipſum cauſas dicebant regem,
Sedentes, ſtantesque, per latam Plutonis domum.
Poſt hunc, Orionem ingentem animadverti
Feras ſimul venantem per floridum pratum;

ΣΧΟΛΙΑ.

553. Λήσεσθ'.] Ἐπιλαθήσῃ.
554. Οὐλομένων.] Ὀλιθρίων.
555. Πύργος.] Τεῖχος.
557. Ἀχνύμεθα.] Λυπούμεθα.
561. Δάμασον δὲ μένος.] Τῷ θυμῷ ἢ τῇ ὀργῇ κράτησον.
568. Θεμιστεύοντα.] Δικάζοντα.
570. Εὐρυπυλὲς.] Πλατεῖαις πύλαις ἔχον.
571. Εἰσενόησα.] Εἶδον, ἐθεασάμην.
572. Εἰλεῦντα.] Συνωθοῦντα.

NOTÆ.

564. Ἔνθα μ' ὁμῶς προσέφη) *Euſtath.* fol. 455. lin. 1. Ἤγουν, τότε δὴ ἀνεπίμενεν, ἕως ὁ Αἴας; καὶ τοι κεχολωμένος, προσέφη ἂν ἐμοὶ, καθὰ ἐγὼ αὐτόν· ἀλλά μοι, κλ. Poſt ἔνθα itaque, pro otioſo χ', μ' pono, pro μοὶ, quòd hoc poſtulet Neceſſitas, illud etiam mox in τὸ κεν includatur; Is enim Senſus loci, ἔνθα ὁ Αἴας ἐμοὶ προσέφη, ὁμῶς χολόμενος, ἢ ἐγὼ αὐτὸν, vel ἢ ἐγὼ, ante ἤθελε, καθὰ, ut *Euſtathius* modò.

568. Θεμιστεύοντα νέκυσσιν) Ità lego, pro νεκύεσσιν, cùm nulla ſit συνιζήσεως neceſſitas. Et hæc *Leſbio Straboni* placuit, l. 2. fol. 224. Hinc *Pindari*, θεμιστῖον σκᾶπτον, Olymp. §. 1.

VARIÆ LECTIONES.

557. Φθιμένοιο) γρ. φθινόμενοι, *H. Steph.* oſcitantér.
561. Ἀγήνορα) γρ. ἀτενῆα, *Plutarch.* Sympos. 9. 5. Vid. *Duport.* l'. §. 16.
564. Μ') γρ. χ'. *Ib.* Ὁμῶς) γρ. ὅμως, *H. Steph.*
Ib. Ἤ κεν) γρ. ἢ κεν, & ἦ κεν, vid. Not. in *Textum*.
568. Θεμιστεύοντα νέκυσσιν) γρ. θεμιστεύοντα νεκύεσσιν, vid. Not. in *Textum*.
572. Κατ' ἀσφοδελὸν) Vid. ad v. 538.

Τὸν

Τὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, ἀιὲν ἀαγές.
Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐριτυδέα υἱόν,
Κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' εἴνεα κεῖτο πέλεθρα.
Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον,
Δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί·
Λητὼ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθὼδ' ἐρχομένην, ἀφ' καλλιχόρῳ Πανοπῆι.
Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλεπ' ἄλγε' ἔχοντα,

Quas ipse occiderat in desertis montibus,
Manibus habens clavam totam æream, semper infractam.
Et Tityum vidi, terræ gloriosæ filium,
Prostratum in solo; hic etenim per novem jacebat jugera:
Vultures que ipsum utrinque assidentes jecur fodiebant,
Rostrum intromittentes; ille autem non abigebat manibus:
Latonam enim traxit per vim, Jovis inclytam uxorem,
Ad Pytho euntem, per amœnum Panopeum.
Et sanè Tantalum vidi, graves dolores patientem,

ΣΧΟΛΙΑ.

573. Οἰοπόλοισιν.] Ἡ ἐρήμοις, ἐν οἷς ἐστι μόνον ποιμένες, ὃ ἐστιν ἀναγκαίοις· ἢ ἡμίροις, ἐν οἷς μόνον ἂν τις περιοίκοις ἀφ' τὸ ἥμισυ, ἐν οἷς οἴκεις ἀναγκαίοις, οἷον ὅπου νόμοι· ἢ τὰ σεσβασμένα.

574. Παγχάλκειον.] Παντοχόθεν στερεωμένον. Ἀαγὲς.] Τὸ μηδέποτε κατεαγνύμενον, ὅ ἐστι κλώμενον.

576. Πλέθρα.] Πλέθρα, ἀπὸ πλέθρου, ὃ ἐστιν ἔκτον μέρος στα δίου· λέγει δέ, ὅτι ὁ Τιτυὸς τὸ σῶμα ἐπὶ ἐννέα ἔκτεινε πλέθρα, ὥστε κατέχειν τόπον ἐνὸς * καὶ ἡμίσεος σταδίου· ἦν δὲ ὁ Τιτυὸς, Διὸς καὶ Ἐλάρας υἱός· ὃ δὲ ἄκρον, μύθου τι γῆς.

577. Παρημένω.] Παρακαθήμενοι, ἐνικῶς. Κῆρον.] Ἔκφρον, κατήδιον.

578. Δέρτρον.] Ἤτοι τῷ ὑπὸ τῷ σάρκα πιμελῇ, ἢ τὸ ὑποκείμενον τῇ ἥπατι ὑμένα· ἔνιοι δὲ ἀπέδοσαν τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἧτορ· ὃ δὲ ἄκρον, τῷ δερμάτι· * Ἀπαμύνετο.] Ἀπικώλυεν.

579. Ἥλκησεν.] * Εἵλκυσεν, ἐδίωκεν. Κυδρὴν.] Ἔνδοξον.

580. Πυθώ.] Πόλις τῆς Φωκίδος. Καλλιχόρῳ] Καλὴν τόπως ἐχούσης. Πανοπῆος.] Παιόπη, πόλις Φωκίδος.

581. Τάνταλον εἰσεῖδον χαλεπ' ἄλγε' ἔχοντα.] Τάνταλον, ὁ Διὸς καὶ Πλουτοῦς, συνδιαιτήσαντα τοῖς θεοῖς καὶ * συνεστιάσαντα αὐτοῖς ἀπλήστως διετέθη· κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, οὐκ ἔξον αὐτῷ, ἔδωκε τοῖς * ὁμηλίκοις· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσασι τὸν Δία ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς τῶν ἐραννῶν δαιτὸς, καὶ ἐκαρτῆσαι ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ, ἐκδεδεμένων τὰ χεῖρα, καὶ τὴν Σίπυλον, ἔνθα * οἰκεῖν ἤρξατο, ἀναστρέψας· ἢ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

NOTÆ.

Θυμοῦ τῆς ἰσίας· καὶ λογισμοῦ, κεφαλῆ· ἔτι καὶ ἧπαρ, ἐπιθυμίας.

578. Δέρτρον) *Etymolog.* M. Ἐν τῇ Ῥητορικῇ Λεξικοῦ τοῦτο σημαίνειν τὸ ἐπίπλουν, τὴν ὑπὸ τὴν σάρκα πιμελήν· ἄλλοι δὲ, ἢ τὸ ὑποκείμενον τῇ ἥπατι ὑμένα, ἢ τὴν δορά. Ἄλλοι δὲ, τὸ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν λεγόμενον ἧτορ. Ἀελίαρχος, τὸ δέρμα, ἐπὶ πάσης τῆς χρῶτος, τὸ καὶ ἧπαρ· ἄμεινον δὲ τὸ ῥάμφος, δέρτρον. Confer *Brevia Scholia*, p. v. 116.

579. Λητὼ γὰρ ἤλκησε) Vid. ad v. 577. de *Secundo* Pede.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Ἀπικώλυεν.

579. Εἵλκυσεν) Hanc vocem ex *Aloysii* MSto addo.

581. * Συνεστιώμενον) Ità, pro συνεστιώμενον, vel συνεστιούμενον, etiam * ὁμήλιξιν, pro ὁμήλιξιν item * οἰκεῖν, pro οἰκεῖσθαι, pro quo fruſtrà legebant nonnulli ἐξεδήσαι, ex *Aloysii* MSto reposito & emendato. Hoc autem *Scholii* de *Tantalo* cladem confirmat *Tzetzes*, & ipse quoque *Pindarus*, Olympionicon, §. 1. v. 95. Ἔχει δ' ἀπάλαμον βίοτον τῶν ἐμπεδόμοχθον, Μοῖρα τελῶν τετραχῇ Πόσιν Ἀξιοναίου κλέψας Ἀλίκεσσι συμπότοις Νέκταρ, Ἀμβροσίαν τ' ἔδωκεν.

VARIÆ LECTIONES.

579. Ἥλκησε) γρ. εἵλκυσε, *Heraclid. Pontic.* vid. *Daniel. Heinſii* Not. ad *Clem. Alexandr.* fol. 323.

Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἡ δ' ὑπὸ πρόσθε πλάζε γενείου.
Σπεῦτο δ' διψάων, πίειν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι·
Ὁσσάκι γὰρ κύψειε γέρων, πίειν μενεαίνων,
Τοσσάκι ὕδωρ ἅπαν σκεδάσκε, κατὰ δ' ἔρρεεν ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζώννυσκε δὲ δαίμων.
Δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατακρήθεν χέε καρπόν,
Ὄγχνας, ἠδὲ ῥοιάς, ἠδὲ μηλέας ἀγλαόκαρπους,
Συκάς τε γλυκερὰς, ἠδ' ἐλαίας τηλεθοώσας·
Τῶν ὁπότ' ἰθύσειε γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,

Stantem in lacu; hic autem alluebat ad mentum.
Videbatur verò sitiens, nec potuit obtinere, ut biberet:
Quoties enim inclinabat se senex, bibere cupiens,
Toties aqua peribat absorpta; circaque pedes
Terra nigra apparebat, arescereque faciebat numen.
Arbores quidem procerae à capite fundebant fructum,
Pyri, mali punicæ, & aliæ mali dulcem fructum ferentes,
Ficusque dulces, & oleæ virescentes:
De quibus quum rectà pergeret senex manibus decerpere,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

582. Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ.] Ἱσταμένου ἐν μέσῃ τῇ λίμνῃ. Προσπίλαζε.] Προσήχιζεν.

583. Σπεῦτο.] Ἵστατο νῦν ἐπὶ τῶν ποδῶν· κίχρη δὲ τῇ λέξει ὁ Διασκευαστὴς παρὰ τὸν τοῦ Ποιητοῦ σωφρόνισμον.

585. Ἀπολέσκε.] Ἀπώλυτο. Ἀναβρυχέειν.] Ἀναπτῆναι, ἀναφυσᾶσθαι.

586. Καταζώννυσκε.] Καπνίζεται· ἄζη γὰρ ἡ ξηρασία.

587. Κατακρήθεν.] Κατὰ τῆς κεφαλῆς. Χέε.] Ἔβαλλεν.

590. Μάσασθαι.] Ἐφάψασθαι.

N O T Æ.

582. Ἑσταότ' ἐν λίμνῃ) *Distichon*, quod hinc incipit, *Aristarchus* rejecit. si *Pindarico* Scholiastæ fides; qui *Oxon.* Edit. fol. 8. §. 1. locum eundem ex *Homero* laudans, addit, Πλὴν εἰ μὴ καθ' Ἀρίσταρχον νόθα εἰσὶ τὰ ἑπτὰ ταῦτα. Hoc *Lonicerus* etiam vidit: Nos hìc notandum duximus, quià nec *Eustathius*, nec *Br. Schol.* de hoc *Aristarchi* Obelo cogitârunt.

584. Ὁσσάκι γὰρ κύψειε ὁ γέρων) Vid. infrà, ad v. 590.

585. Ἀναβρυχέειν) Ità *Eustathius*, ubique; ità *Hesychius*, Ἀναβρυχέειν) Ἀναπτῆναι, ῥοφῆσαι. Ità *Isaac. Casaubonus*; ita *Scapula*, ita *Cantabrigiensis* Editio; è contra, ἀναβρυχεῖν legunt *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, *Stephan. Castell. Lugdunens.* & *Oxonienses*; quod nec ipsum Versui nocebit, licet πρόσθε παulò agnoscat, *Eustath.* fol. 458. lin. 44. Idem *Eustathius Lectionem* ἀναβρυχεῖν agnoscit, quamquam minimè præferat. Et ἀναβρύξειε, infrà, μ'. v. 240. priori *Lectioni* favet; quare hanc & illam inter *Var. Lect.* repono, *H. Stephani* παροράματα.

588. Ὄγχναι, ῥοιαί) Vid. ad *Var. Lect.* & ad ν'. v. 115.

589. Συκάς τε γλυκερὰς) *Julianus* Imperator, Epistol. xxi v. fol. 390. Ὁμηρος ὁ σοφὸς, τὸ μὲν ἄλλα τὰ καρπῶν, εἰς μέγεθος, ἢ χρῶαν, ἢ κάλλος ἐπαινεῖ μόνον ἢ τῇ σύκῳ τὸ γλυκύτητα ἐπαινεῖ συγχωρεῖ δὲ τὸ μέλι χλωρὸν καλεῖ, δεδιὼς, μὴ λαθὴ γλυκὺ ποιήσειεν, ὁ κἂν πικρὸν εἶναι πολλαχοῦ συμβαίνῃ· τῇ σύκῳ ἄρα δὴ μόνῃ ἀποδίδωσι τὴν οἰκείαν εὐφημίαν, ὥσπερ τῇ νίκῃ, διότι δὲ μόνον γλυκὺ τῶν ἄλλων ἐστὶν. Huc refer *Judicum*, c. 9. v. 11. " At Ficus dixit iis, Egone ut relinquam *Dulcedinem* " *mihi propriam*, & fructum meum utilem; & " præficiar Arboribus?

590. Τῶν ὁπότ' ἰθύσειε ὁ γέρων) Et hic τὸ ἰθύσῃ, & suprà, v. 584. τὸ κύψῃ, in Omnibus omninò Editionibus: & tamen, quod minimè rere, nec omnino Poetam ipsum notare, quem locum *Eustathius* modò laudat. Vid. *Casaubon.* Dissertat. 1. De Nuperâ *Homeri* Editione, p. 37. Περὶ Διασκευῆς, vid. *Eustathium.*

N O T Æ I N S C H O L I A.

583. Σπεῦτο) *Eustath.* fol. 4, 8. lin. 3. Τὸ ἧ σπεῦτο, αἰτ. ᾱ, ἵσταθ' χρηματίσαν, φασὶ, Διασκευασθὲν τῇ λέξει, παρὰ τὸν συνήθειαν τοῦ Ποιητοῦ· ἐν Ἰλιάδι γὰρ, Σπεύσατέ π ἔπεσιν ἐρίσαι· Ἕκτορ, αὐτὸς δὲ, ὑπαιχνεῖται, ἀμφιβαίνει, ἢ φαίνεται· ἔστι δ' ὅμως ἐν τούτῳ διαφορὰ ὡς τοῦ Ποιητοῦ· παρ' ᾧ ἐν Ἰλιάδι κεῖται τὸ σεύομαι, αὐτὸ δὲ, σεβομαιμαι· οἷον, ὡς εἰκὸς, σεύεται, ἐκ πλεονασμοῦ στίξε, καὶ συγκοπῆς, σεῦτο. Vid. *Etymolog.* M. v. Σπεῦται.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

582. Ἑσταότ') γρ. ἑστὸτ', *Eustath.* fol. 457. lin. 18. nec vidit *H. Steph.* *Ibid.* Προσπίλαζε) γρ. προσπέλαζε, *Br. Schol.*

584. Κύψει') γρ. κύψει, vid. Not. in *Textum.*

585. Ἀναβρυχέειν) γρ. ἀναβρυχεῖν, & ἀναβρυχεῖν, *Eustath.* fol. 458. lin. 45. Vid. ad *Textum.*

588. Ὄγχναι) γρ. ὄγκναι, *Florent. Aldin. Lovan. Seberi* Index, Edit. *Lugdun.* & *Oxon.*

590. Ἰθύσῃ') γρ. ἰῶσῃ, vid. Not. ad *Textum.*

Τάσδ'

Τάσδ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα,
Λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρηφιν·
Ἦτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσίν τε, ποσίν τε,
Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
Ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποφρέρασκε κραταιὶς
Αὖτις, ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδὴς·
Αὐτὰρ ὅγ' αὖ ὤσασκε πεπαινόμενος, κὰτ' ἰδρὼς
Ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
Τόνδε μέτ', εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην,
Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι

Has ventus propellebat in nubes obscuras.
Et profectò Sisyphum aspexi, immensos dolores patientem,
Lapidem gestantem ingentem utrâque manu:
Videlicet ille innixus manibusque pedibusque
Lapidem sursum pellebat ad cacumen; sed quando propè erat
Summitatem superaturus; tunc repellebat Impetuositas *quædam*
Retrò, deinde ad solum volvebatur lapis immanis;
Cæterùm ille rursus impellebat intensus: sudor autem
Demanabat ex membris, & Lixivium quodammodò ex capite defluebat.
Post hunc vidi vim Herculanam, *vel Herculis*
Effigiem; ipse enim apud immortales deos

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

592. Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον.] Ἀλλὰ κ) ὁ Σίσυφος, κερδὴς ὢν, ἀφατί κολάζεται; τὸ κακοτροπον ὁ Γλαῦκος, ἢ ὠφελίᾳ εἰς σύνεσιν μετήνεγκεν.

593. Ἀμφοτέρηφιν.] Ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν.

594. Σκηριπτόμενος.] Ἐπειδεμένος.

595. Ὤθεσκε.] Ὤθε.

596. Κραταιὶς.] Ἡ ἰσχυρὰ δύναμις.

597. Ἀναιδὴς.] Σκληρός.

N O T Æ.

ninò benè, nec usquequaque malè. Ἰθύσῃ enim & κύψῃ legendum, sed cum notâ *Apostrophæ*, ut sit κύψε' ὁ γέρων, & ἰθύσει' ὁ γέρων, pro κύψειεν, & ἰθύσειεν, quod video quidem *Henricum Stephanum* observâsse & mecum sentisse. Vid. ad *Iliad.* π'. v. 264.

592. Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον.) De summo hujus loci Artificio, in *Vocibus* & *Metro, rebus* convenientibus, egregiè disputat *Dionys.* Halicarn. περὶ συνθέσεως λόγων. Et *Eustath.* fol. 459. lin. 46. Τὸ δὲ λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον, ἐπαινεῖται χάριν τῆ σιωπηκῆς· ἐμφαίνει γὰρ τὴν δυσχέρειαν τῆ ὠθήσεως ἔργῳ, τῇ τε φωνήεντων ἐπαλλαλίᾳ· δι' ὧν ὀγκώντων τὸ σῶμα, οὐκ ἐᾶται πρέχειν ὁ λόγος, ἀλλ' ὀκνηρὰ βαίνῃ συνεξομοιούμενος τῇ ἐρωθίᾳ ἢ ἄνω ὠθεῖν· ἀμείλῃ τὸ, — ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδὴς ἀχάσμηθε δὲ, κὰ ἀφ' ἑαυτοῦ, οἷον πρόχασικὸν τῇ φορᾷ, τὸ εὐπετὲς δηλοῖ τὸ δὲ λίθου καθαφορᾶς. Hæc Ars maximè apparet, v. 593, 94, 95, 96, 97, ad finem usque 99. Vid. ad *Iliad.* γ'. v. 357.

596. Κραταιὶς) Ἡ ἰσχυρὰ δύναμις, ut rectè hic, *Br. Schol.* quasi κρατεραὶ ἰς legeretur, *Eustath.* fol. 460. lin. 5. Τὸ δὲ κραταιὶς, ἐπίῤῥημά ἐστι, ἀντὶ δὲ κραταιῶς· ἀναλογεῖ δὲ τῷ λικριφὶς, κὰ τοῖς τοιούτοις· γράφεται δὲ κὰ ἐν δυσὶ λέξεσι, κρατεραὶ ἰς, ἵνα ἡ κραταιὰ ἰσχὺς δὲ λίθου· εἰ δὲ ἴνα λέγῃ ἐπὶ λίθου, ποιητικώτερον, καινὸν ἐδόκει εἶναι κὰ ἀναιδῆ τὸ τοιοῦτον λέγειν. ὁ δὲ ἐμψύχων κὰ τοῦτο μεταφορικῶν· εἰ δὲ τὸ μακρὸν α δὲ κραταιὰ ἐξεθλίβη, καινὸν ἐδόκει αὐτὸ τοῦτο εἰς ποίησιν· σύνηθες γὰρ ἐστὶ τοῦτο, ὀλίγα μυρίων ἄλλων, κὰ τὸ, ἐὰν χρεὼ ᾖ, ἤγειν εἰ χρεὼ ὑπάρχῃ· Ἴσον δὲ, ὅτι ὁ τὴν Ὀδύσσειαν παραφράσας καλὸς ῥήτωρ τὸ κραταὶ ἰς, ἢ φιλεῖ, κλ. Idem etiam agnoscit à *Demosthene*, Odysseæ Paraphrastâ, nomen haberi *Demonis* cujusdam proprium; qualis ipsi Poetæ alicubi occurrit, *Scylla* Mater, *Crataïs* dictæ, ut μ'. v. 124. Κραταιὶς, μητέρα τ' Σκύλλης. Huic tamen loco primam interpretationem assigno, quod & in *Versione* testor.

601. Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι) *Eustath.* fol. 460. lin. 23. Διαβάλλουσι δὲ τοῦτον τὸν τόπον οἱ Ὁμηρομάχαι, ἀφ' τὸ εἰπεῖν τ Ποιητὴν, ὅτι τὸ μὲν τὴν Ἥβην ἔχῃ, τὴν Διὸς καὶ Ἥρας θυγατέρα, κρὰ τ μῦθον καὶ ὅτι εἴδωλον μὲν αὐτοῦ ἐν ἅιδῃ, αὐτὸς δὲ σὺν θεοῖς αἰῶνα τέρπεται, κὰ ὅτι ὁπλοφορεῖ, ὡς ἐρρέθη, κὰ ὅτι αὐτίκα ἰδὼν τ Ὀδυσσέα λαλεῖ, πρὶν ἢ πεῖν αἵματος· ἀλλὰ τοῦτο μὲν λυθείη ἂν, ἀφ' ἑαυτοῦ νοηθέντα, ὡς καλῶς τὸ σωματοῦσθαι ἔπεται, κλ. *Irenæus*, l. 5. c. 9. *Perfectus Homo constat* Carne, Animâ & Spiritu. Hunc locum egregiè ornat, explicat, & defendit Clarissimus, idemque mihi Amicissimus, *Gisbertus Cuperus*, Apothecas.

NOTÆ IN SCHOLIA.

592. Σίσυφον) *Br. Schol.* hìc subobscura videntur; nec tamen in *Aldinâ*, *Morrhii*, aut *Bedroti*, &c. Editt. apparent. *Eustath.* fol. 459. lin. 8. adeundus, & *Apollodor.* Bibliothec. l. 1. c. 9. §. 3.

VARIÆ LECTIONES.

596. Κραταιὶς) χ. κρατερὶς, & κρατεραὶ ἰς, vid. Not. in *Textum*, & *Br. Schol.*

597. Λᾶας) χ. αὖθις, *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* 2. Vol. fol. 38. *Ibid.* Ἔπειτα πέδονδε) χ. ἐπὶ δὰπέδου τι, *Aristotel.* Rhetoric. l. 3. c. 11.

Τέρπε-

Τέρπε᾽ ὁ θαλίῃς, ᾗ ἔχῃ καλλίσφυρον Ἥβην,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.
Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὡς,
Πάντοσ᾽ ἀτυζομένων· ὁ δ᾽, ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,
Γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρῇφιν ὀϊστόν,
Δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
Σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ θώρηκι πίφαυσκεν ἀορτὴρ,
Χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
Ἄρκτοι τ᾽, ἀγρότεροί τε σύες, θαρσαλέοί τε λέοντες,
Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ᾽, ἀνδροκτασίαι τέ.
Μὴ τεχνησάμενος, μηδ᾽ ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
Ὅς κεῖνον τελαμῶνα ἐῇ ἐνὶ κάτθετο τέχνῃ.
Ἔγνω δ᾽ αὐτίκα κεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Καί μ᾽ ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,

Oblectatur in conviviis, & habet pulchris-talis Heben,
Filiam Jovis magnanimi, & Junonis aureis ſandaliis.
Circa ipſum clamor mortuorum, erat inſtar alitum,
Undique fugientium: ille vero obſcuræ nocti ſimilis *erat*,
Nudum arcum habens, & ad nervum ſagittam,
Grave circumſpiciens, ſemper jaculanti ſimilis *erat*.
Horrendus autem illi circum pectora baltheus,
Aureum erat lorum; in quo miranda opera elaborata erant,
Urſique, agreſtesque apri, timendique leones,
Præliaque pugnæque, cædeſque, homicidiaque,
Nec tale antè fecerat, nec ſimile quid pòſt fecerit,
Qui cingulum illud ſuo informaverit artificio.
Agnovit ſtatim ille, poſtquam vidit oculis,
Et me commiſerans verbis alatis alloquebatur,
" Generoſe Laertiade, multiſcie Ulyſſes,

ΣΧΟΛΙΑ.

602. Θαλίῃς.] Ταῖς τῶν θεῶν εὐωχίαις. Καλλίσφυρον.] Καλλιμέρους· εὐρυθμον.

605. Ἀτυζομένων.] Ταρασσομένων.

608. Ἀορτήρ.] Ὁ δι᾽ οὗ πλαμῶνι κρεμάται, ἐξ οὗ τὸ ξίφος ἤρτηται.

610. Χαροποί.] Καταπληκτικοὶ. Φοβεροί.

611. Ἀνδροκτασίαι.] Ἀνδροφονίαι.

612. Μὴ τεχνησάμενος, μηδ᾽ ἄλλο τι τεχνήσαιτο, Ὅς κεῖνον τελαμῶνα ἐῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.] Ἐπαῦθα τις τῶν, ὁ μὲν νῦς, ὁ πεχνησάμενος φέρεται τι τοιοῦτον ἐπὶ τοῦτο τὸ ἥλῳ ἔργον· οὐτ᾽ ἂν ἐξῆς τοιοῦτον τεχνάσαιτο· ὁ καταστρώσας ὑπεῖνον τὸν πλαμῶνα, ἄλλον τινὰ τοιοῦτον οὐκ ἐπεχείρησε, ἀλλ᾽ ὑδὲ πεχνήσεται· ὡς εἴ τις λέγοι, οἷον Φειδίας ἐποίησε τὸν Δία, τοιοῦτο ὐδὲν ἄλλο, εἰς ὑπεῖνον γὰρ τὸ * πᾶν τῆ ἑαυτοῦ τέχνης κατέκλεισεν.

613. Ἐῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.] Ἐνέβηκεν ἐν τῇ ἑαυτῶ τέχνῃ, ὅ ἐστι, * ἐποίησεν. Ἐῇ.] Τῇ ἑαυτοῦ. Ἐγκάτθετο.] Ἐνέβηκεν.

NOTÆ.

Homeri, p. 20. Veteres tria in Homine diſtinguebant, *Corpus*, quod Terræ mandatur, vel comburitur; *Animam*, quæ Cœlum petit; *Umbram*, quæ apud Inferos ſedem ſuam habet, &c. Huc refer *Boiſſard.* de Divinat. c. 3. & *Johan. Beaumont.* de *Geniis*, c. 4. p. 90. Vid. *Br. Schol.* ad v. 622. & quæ Nos *ibid.* in *Textum*.

606. Γυμνὸν τόξον ἔχων) Quia Verbum aliquod præcipuum hactenus ſit deſideratum, malem ego ἴχειν hic legere, pro ἔχων. Quod qui animum diligenter advertat, neceſſarium videbit; niſi in ſequenti verſu, pro παπταίνων, legerit παπταίνοις, vel in tertio, pro ἐοικὼς, ἔοικεν, tum enim æquè *Senſeſ*, conſulum. Vel certè ad ἔχων, ſive ad παπταίνων, ſubaudiri debet ἦν, quomodo in *Verſione*, erat, pono, *Atticé*. Minime enim ad ea, quæ præceſſerint, referri poteſt τὸ ἔχων.

612. Μὴ τεχνησάμενος) Vid. Not. in *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

612. * Πᾶν) Ità ſcribo, pro παρὰ, his rationibus, Locum hunc imitatur & explicat *Heliodorus Æthiop.* Hiſtor. l. 3. ubi de *Chariclea* zonâ, Ὅτι ὁ τεχνησάμενος, εἰς ὑπεῖνο τὸ πᾶν τῆ ἑαυτοῦ τέχνης κατέκλεισεν. Pro τὸ παρὰ itaque, quod prius obtinuit, ex *Heliodoro* lego, & corrigo, τὸ πᾶν. Tale illud *Theocriti*, Epigr. VII. —ὁ δ᾽ εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην. Ità ſapientia *Solomonis*, c. 14. v. 19. Ὁ μὲν γὰρ ἐξεβιάσατο τῇ τέχνῃ τὸν ὁμοιότητα ἐπὶ τὸ κάλλιον.

613. * Ἐπεποίησεν) An ἐνεπεποίησεν; quod certè magis respondet τῷ ἐγκάτθετο. At *Euſtathius* laudat vocem, fol. 461. lin. 32. Πάνυ ἡ, καλῶς σεσημείωται ἔχει τὸ ἐγκατθέτο, ἀφ᾽ οὗ τὸ μὴ ῥᾴδιον ἐκ λίθου κατασκευάσαι τὸν ἀορτῆρα· ἀλλὰ κεκοπιακότος τινὸς, οἷον εἰς χεῖρας κατασκευάσαι.

VARIÆ LECTIONES.

606. Ἔχων) Ms. ἔχει, vid. Not. in *Textum*.

613. Ἐγκάτθετο) Ms. ἐσκάτθετο.

Ἆ δείλ', ἦ πνα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἠνλάζεις,
Οἷον ὦρ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
Ζηνὸς μὲν παῖς ἦκα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀϊζὺν
Εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
Δεδμήμην, ὅ μοι χαλεπὰς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
Καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξονί· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο
Φράζετο τοῦδέ τί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνέηκα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο·
Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψεν, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
Ἀνδρῶν ἡρώων, οἱ δὴ τοπρὸ ὄλοντο.
Καί νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ,
Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·

" Heu miſer, certè aliquod & tu malum fatum ſuſtines,
" Quale utique ego tuli ſub radiis ſolis.
" Jovis quidem filius eram Saturnii, cæterùm ærumnam
" Habui infinitam, valdè enim deteriori viro
" Subdebar, qui mihi graves imperabat dolores;
" Et olim me huc miſit, ut canem ducerem, non enim aliud
" Exiſtimabat hoc mihi gravius eſſe certamen.
" Hunc quidem ego ſubduxi & traxi ex inferis;
" Mercurius autem me deducebat, atque cæſia Minerva.
Sic fatus, ipſe quidem rurſus deſcendit infra Plutonis domum.
Cæterùm ego illic manſi firmiter; ſi quis ampliùs veniret
Virorum Heroum, qui utique prioribus ſeculis perierunt.
Et fortaſſis adhuc priſcos vidiſſem viros, quos volui,
Theſeum, Pirithoumque, deorum glorioſos filios:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

617. Μόρον.] Ἀπώλειαν. Ἠηλάζεις.] Διώκεις, καὶ ὑπομένεις.

618. Ὀχέεσκον.] Εἶχον, ὑπέφερον.

620. Ἀπειρεσίην.] Πολλήν.

621. Δεδμήμην.] Ὑποπεζύγιον. Ἐπετέλλετο.] Ἐντέλλεται, προστάττει.

622. Κύνα.] Τὸν κέρβερον. Ἄξονι.] Ἁλύσει φιλικῇ· πῶς δὲ καὶ Ἡρακλῆς ὑποπτεύει, μήπως ἡ ἰὸς καὶ τοῦ κέντρου ἐστὶν ἐκείνου; καὶ ἡ Ἥβη ἡ καθ' Ὅμηρον παρθένος, ὄφιν καὶ οἰνοχεύει· ἀπίθανον δὲ αὐτὸν ἔχειν καὶ τὸν σκύλακα· μὴ πολὺ δὲ πῶς ὁμιλεῖ; τὸν μὲν σκύλακα ἴσμεν καὶ Φανοδήμου τοῦτο δὲ ἴσχυς ἐστὶν ἡμῖν ἀφιτοῦμεν, Εἰδύλιον, ἢ, Τίρπη δὲ ἐν θαλίαις. Οὐ πάντες δὲ ἴσασι τὸν τῶν ἀτάφων εἶναι χώρον, οἱ μὲν κλαζόμενοι, οἱ δὲ κλάζοντες, ὡς ὁ Μίνως καὶ ὁ Ἡρακλῆς· ὅτου δὲ μὴ πιπακόπις ἢ λήθης ὕδατος, ἢ φθέγγοντος χωρὶς ἢ πιεῖν.

N O T Æ.

622. Καί ποτε μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε) Multi multa multis contendunt de hoc loco, diſputantes & quærentes, quomodò *Hercules* in *Cœlo* ſimul eſſet, etiam apud *Inferos*, & id poſtquam Corpus in *Oetâ* eſſet combuſtum. Præter quæ diximus ſuprà, ad v. 601. ſemel dicendum, in Poetæ defenſionem, Non illum dicere, verum *Herculem* in duobus ſimul locis eſſe; at *Figuram* tantùm, *Imaginem*, *Effigiemve*, in *Orco*. Ipſum enim in *Cœlo*, Εἰδώλου· αὐτὸς δὲ, μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι. Quâ ἀσυμφωνίᾳ cùm nihil poſſet eſſe ſecurius, Miror futiles *Grammaticos* otio ſuo in tantum abuſos. *Ibid.* Οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον Φράζετο τοῦδέ τι μοὶ χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον) Ἄλλον hic, pro ἄλλο, ut πιεῖτον, πλικιῶτον, τοσοῦτον, ſæpè etiam in *Neutro* Genere; nam per τὸ, τί certò conſtat, ἄεθλον hic *Neutrum* eſſe. *Euſtathius* quidem fol. 462. lin. 30. Δὶς δὲ καὶ τὸ ἔτι σύνδεσμον εἶπεν· ἐπεὶ γὰρ ἔπι ἄλλον φράζεσθαι τοῦδ' ἔτι κρατερώτερον ἄεθλον, ἀσυμπερασμάτως τοῦτό γε ποιήσας, &c. Verùm huic ſententiæ omnes omninò alii Codices refragantur; & nobis ipſe quoque *Euſtathius* alio in loco favet, qui τὸ ἄεθλον, pro ὁ ἄεθλος, ab *Homero* poni fatetur, ut in illo, Φ'. v. 73. — ἐπὶ τοῖσι φαείνῃ ἄεθλον, & in illo τ'. v. 576. Νῦν δὲ μνησόμεσθα ἀέθλου τοῦ ἐφέπω, fol. 1879. lin. 12. Quin τὸ ἄεθλον, etiam pro *Certamen*, novit *Anthologia*, Χαῖρε, Ἰθάκη, μεῖ' ἄεθλα, μεῖ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης, & ipſe *Pindarus*, tot *Certaminum* ἐγκωμιαστής. Εἰ δ' ἄεθλα χαρεῖν Ἕλλᾳ, φίλον ἦτορ.

630. Θησέα, Πειρίθοόν τε, Θεῶν ἐρικυδέα τέκνα) *Plutarchus*, in *Piſiſtrato*, hunc ait Verſum à *Piſiſtrato* hìc infertum, quaſi in honorem *Athenienſium*; cùm aliàs in ipſo extet Verſus de *Theſeo* nequaquam pejor, *Iliad.* α'. v. 265. Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἐπιείκελον· ἀθανάτοισιν. Hunc Verſum in *Necyâ*, ſive Ultimâ *Rhapſodiâ* Odyſſeæ, hodiè non reperias, inquit Doctiſſimus & γνώριμος Dr. *Ludolphus Kuſterus*, Hiſt.

Variæ Lectiones.

622. Ἄλλο) γρ. ἄλλον, vid. Not. in *Textum*.

623. Τοῦδέ τί μοι) γρ. τοῦδ' ἔτι μοι, vid. Not. in *Textum*.

625. Ἔπεμψεν, ἰδὲ) γρ. ἔπεμψ', ἠδὲ, *H Steph.*

630. Ἐρικυδέα. γρ. ἀριδείκετα, *Plutarch.* in *Theſeo*, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ.

Ἀλλὰ πρὸ ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δ' ὠχρὸν δέος ᾕρει,
Μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου
Ἐξ Ἀΐδος πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιὼν, ἐκέλευον ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ' αἶψ' εἰσέβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Τὴν δὴ καθ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
Πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

Sed antea multitudo congregabatur infinita mortuorum,
Sonitu immenso; me verò pallidus timor invasit;
Nè mihi Gorgonium caput horrendi monstri
A Plutone mitteret inclyta Proserpina.
Statim deinde ad navem profectus, jussi socios
Et ipsos ascendere & rudentes solvere;
Illi itaque *sunt* statim ingressi, & per transtra sederunt.
Illam verò per Oceanum flumen ferebat fluctus fluenti;
Primùm quidem remigatio, postea autem secundus ventus.

ΣΧΟΛΙΑ.

633. Γοργείην κεφαλήν.] Μεθέσεως, τὸ Γοργόνος, κεφαλήν.

636. Ἀμβαίνειν.] Ἀναβαίνειν, εἰσίναι.

638. Φέρεν.] Ἐκόμιζεν. Ῥόοιο.] Τοῦ ῥεύματος.

639. Εἰρεσίη.] Κωπηλασία, παρὰ τὸ ἐρέσσω, τὸ κωπηλατῶ, ἐξ οὗ καὶ ἐρέτης. Καλλιμος οὖρος.] Καλὸς ἄνεμος.

NOTÆ.

Critic. *Homeri*, §. VI. Nunquam sanè inibi reperiebatur, in *Ultimâ* scilicet; verùm in *Necyâ*, hoc est, in hoc loco, hodienum extare videmus; si excipias vocem ἀειδελίκεσσα, quam inter *Var. Lectiones* ideò repono: Cùm utraque Vox sit *Homerica*.

632. Ἠχῇ θεσπεσίῃ) Allusum ad Mortalium Congregationes, quæ multo strepitu fieri solent; præterea τερασμόν τινα *Animabus* tribuit Poeta, ut ὡ. v. 5. ---ταὶ δὲ τρίζουσαι ἵπτανθο, & v. 9. Ὡς αἱ τρίζουσαι ἀμφ' ἀλλήλῃσιν. Quod in ipso Mortis articulo verissimum esse, à nonnullis exploratum accepi.

633. Γοργείην κεφαλὴν) *Eustath.* fol. 462. lin. 53. Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἱστορεῖ, ὡς οἱ παῖς ὁ Ἀθηναίου φέρεται, ὅτι τὴν Γοργόνα, τὸ ζῶον καλοῦσιν οἱ οἱ Λιβύην Νομάδες, ὅπερ καὶ γίνεται, Καταβλέπτην, ἢ Καταβλῆτον· ἔστι δὲ παρόμοιον ἀγέλῃ ὄμοιον· καὶ δέ τινας, μόχθῳ· τῇ δὲ ἀναπνοῇ πάντα τὰ ἐντυγχάνοντα ἀναφθείρει· καὶ ἐμβλέψαι δὴ, κτείνει, ὡ μυθεύεται, ἀλλὰ τῇ χειρὶ τὸν ὀμματοφορεῖν.

639. Πρῶτα μὲν εἰρεσίη) Carmen hoc, ut multa alia *Homeri*, cessit in *Proverbium*. *Primo Labor, dein Præmium. Magna Cura Magna Merces.* Τὸ δὲ πονεῖν καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

VARIÆ LECTIONES.

634. Ἀγαυὴ) γρ. ἀοσσητή. *Eustath.* fol. 463. lin. 34.

639. Εἰρεσίη) γρ. εἰρεσσήν.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Μ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Μ'.

Δηλοῦται τῷ ἐξ ἅδου χθομένῳ αὐτῷ ἐπάνοδον ὡς Κίρκῃ· καὶ ὡς τὰς Σειρῆνας παρέπλευσε, καὶ τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, Σκύλλαν τε & Χάρυβδιν· καὶ τῷ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν, ἀπελόντων παρὰ τοῦ ἡλίου βοῶν· καὶ ὡς μόνῳ ἐπὶ ξύλῳ ὡς Καλυψὼ διασῴζη.

Ἐπιγραφή.

Τὰ περὶ Σειρῆνας, καὶ Σκύλλαν, καὶ Χάρυβδιν, καὶ βόας Ἡλίου.

Ἄλλως.

Μῦ Σειρῆνας ἴχθ. πλαγκτὰς, βοῦς τ' Ἠελίοιο. Lib. XII.

Ἀυτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
Νηῦς, ἀπὸ δ' ἴκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην, ὅθι τ' Ἠοῦς ἠριγενείης
Οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἠελίοιο·
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνθάδ' ἀποβείξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.

Cæterum postquam fluvii reliquit fluentum Oceani
Navis, pervenitque ad fluctus maris lati flui,
Insulam ad Ææam, ubi Auroræ mane-genitæ
Domicilium & chori sunt, & Solis ortus;
Navem quidem huc digressi subduximus in arenam,
Nos ipsi autem egressi sumus ad litus maris.
Hìc dormientes expectavimus auroram divinam:

Σχολια.

2. Ἀπὸ δ' ἴκετο.] Ἀφίκετο, παρεγένετο. Εὐρυπόροιο.] Πλατὺν πόρον ἔχοντος· οἱονεὶ τὸ ῥεῦμα, ἢ καλὸν πόρον ἔχοντος.

3. Ὅθι τ' ἠοῦς ἠριγενείης Οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο.] Οὐχ ὡς * ἀναπλάσεως τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Αἰαίᾳ, τοῦτο εἰρήκεν· ἀλλ' ὅτι ἀπλούστερον, ἐπὶ παρεληλύθαμεν, ὅπου ἡμέρα καὶ ἥλιος· ἢ κατὰ σύγκρισιν τῶν Κιμμερίων· ἢ ὡς πρώτῳ φῶς παρέχουσαν, ἀνατολὴν κέκληκεν, ἐπεὶ ὑψηλοῦ ὄντος τοῦ Κίρκαίου, ἥλιον ἐν νυκτὸς ἐπιλάμπειν τῷ τῆς Κίρκης ξοάνῳ.

4. Χοροί.] Χῶραι, τόποι· ὡς καὶ εὐρύχορον λέγει * γῆν, τὴν εὔχωρον καὶ μεγάλην. Ἀντολαί.] Ἀνατολαί.

7. Ἀποβείξαντες.] Ἀποσυστάξαντες, κοιμηθέντες.

Notæ.

V. 1. Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο) De Fluvio *Oceano*, in magnum *Oceanum* se exonerante, vid. *Eustath.* fol. 1704. lin. 42. Edit. *Roman.* item *Strabo*: Geogr. l. 1. fol 6. 7. & 8. ubi *Crateris* sententia.

Notæ in Scholia.

V. 3. Οὐχ' ὡς * ἀναπλάσεως τὴν ἡμέραν) Ità lego, pro, * ἐπιπλάσεως, ex *Eustathio*, qui fol. 464. lin. 37. hoc *Scholion* laudans ἐκ τῶν Παλαιῶν, ità legit.

4. Χοροί) Et hoc *Scholion* laudat *Eustath.* ibid. fol. 465. lin. 12. ὡς ἐκ Παλαιῶν, Ἠοῦς ὁ χοροὶ, καὶ τὰς Κιμμερίους, ἢ οἱ ἁπλῶς τόποι, ἢ χῶραι· ὡς ἡ εὐρύχορος, φασι, λέγει ἀλλαχοῦ γῆν, τὴν εὔχωρον, ἢ μεγάλην. Unde patet * γῆν suppliendum post λέγει, ut Nos nunc facimus.

Variæ Lectiones.

V. 3. Νῆσον ἐς Αἰαίην) γρ. νῆσόν τ' Αἰαίην, *H. Steph.* malè. 7. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ'.

Ἠμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους πρεσβύτερον εἰς δόμους Κίρκης
Οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνειῶτα.
Φιτροὺς δ' αἶψα τάμοντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρέσχ' ἀκτή,
Θάπτομέν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη, καὶ τεύχεα νεκρῶν,
Τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες,
Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
Ἐξ ἀίδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
Ἦλθ' ἀσύναμφὶς· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
Σῖτον καὶ κρέα πολλὰ, καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
Ἡ δ' ἐν μέσσῳ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων,
Σχέτλιοι, οἱ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
Δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐδίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
Αὖθι παρημένοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφι
Πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν, ἠδὲ ἕκαστα
Σημανέω· ἵνα μή τι κακορραφίῃ ἀλεγεινῇ,
Ἢ ἁλὸς, ἢ ἐπὶ γῆς, ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

Quando itaque manè genitæ apparuit roseis-digitis aurora,
Tunc ego socios præmisi ad domum Circæ,
Efferre mortuum Elpenorem defunctum.
Arboribus verò statim excisis, ubi summum prominebat litus,
Sepelivimus tristes, uberes lacrymas fundentes.
Cæterùm postquam cadaver combustum est & arma mortui,
Busto aggesto, & desuper cippo erecto,
Fiximus in summo sepulchro benefabricatum remum.
Nos quidem singula administravimus: at non Circen
Ab inferis regressi latuimus, sed valdè celeriter
Venit festinabunda: simulque ancillæ ferebant cum ipsâ
Panem & carnes multas, & fragrans vinum rubrum:
At ipsa in medio stans alloquebatur diva dearum,
" Miseri, qui viventes subiistis domum Plutonis,
" Bis mortui; cùm alii semel dumtaxat moriantur homines.
" Verum agite, edite cibum, & bibite vinum.
" Hîc toto die; simulque aurorâ illucescente
" Navigabitis; cæterum ego monstrabo viam atque singula
" Significabo; nequam sinistro consilio damnoso,
" Aut in mari, aut in terrâ, doletis cladem passi.
Sic ait; nobisque statim persuadebatur animus generosus.

ΣΧΟΛΙΑ.

11. Φιτρούς.] Κορμούς. Πρέσχε.] Ἐξέσχε.
12. Θάπτομεν.] Ἐκαίομεν.
14. Χεύαντες.] Χώσαντες. Ἐρύσαντες.] Νῦν στήσαντες.
16. Διείπομεν.] * Ἐνηργούμεν, ἐπεξεπίπομεν.
17. Ἐλήθομεν.] Ἐλαθανόμεθα.
18. Ἐνυναμένη.] Παρασκευασαμένη.
22. Διδαντίες.] Δὶς ἀποθνήσκοντες.
27. Ἀλγήσετε.] Ὀδυνήσεσθε.

ΝΟΤΑΕ.

9. Πρεῖλω) Vid. ad κ'. v. 100.
14. Τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες) Vid. quæ Nos ad *Iliad.* ψ'. v. 457.
15. Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ) Vid. quæ Nos modò, ad λ'. v. 77.
22. Διδαντίες) *Eustath.* fol. 264. lin. 40. Τὸ δὶς διδαντίες, ἀντὶ τοῦ δισσὰ μέρεσι λόγου ἀναγινώσκει Ἀπολλόδωρος, λέγων, ὅτι τὸ δὶς κατὰ τελείαν ἀποβολὴν τοῦ σίγμα ἀπὸ τοῦ σωθήσεσθαι, οἷον δίψυχος, τελείως ἀφῆκεν ἐν τῇ διδαντίες· νοητέον δέ, τὴν Ἀποκόδωρον λόγον, χωρὶς τῶν Ἀελιμηλικῶν· διχῶς γὰρ μὴ ὄντος σίγμα, καὶ τελείως φαμὲν· ἐὰν ὅτι μὲν αὐτὸς ἔπρεσε, δὶς πεσοῦσαν ἀπόλυσιν ἀποσχεῖν αὐτὸ, ὥστε ἐστὶ τὸ, Δὶς παῖδες οἱ γέροντες, δισσαὶ δὲ χάριτι σωθήτω ἐν μέρει λόγου· ἄλλως τοῦτο ποιοῦντες, παρὰ τὸ δίπους, δίπαιδες· ὁ δὲν κεκτημένος· δηλαδὴ παῖδας. *Ibid.* Ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι) Confer Epist. ad *Hebræ.* c. 9. v. 27. Ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

16. *Ἐνηργεῦμεν) Ità pro ἐνεργοῦμεν emendo.

VARIÆ LECTIONES.

9. Πρεῖλω) γρ. πρόσθεν, vid. Not. in *Textum*, ad κ'. v. 100.
11. Πρέσχ') γρ. πρόσχ'.
12. Κατὰ δάκρυ χέοντες) γρ. καβδακρυχέοντες, ut *Odyss.* κ'. v. 409.
22. Διδαντίες) γρ. δὶς θανέες, vid. N. in *Textum*.

Ὡς

Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
Ἡ δέ με χειρὸς ἑλοῦσα, φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων,
Εἷσέ τε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη,
Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἄκουσον,
Ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
Ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅ, τις σφέας εἰσαφίκηται.
Ὅστις ἀϊδρείῃ πελάσῃ, καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ, καὶ νήπια τέκνα,
Οἴκαδε νοστήσαντι, παρίσταται, οὐδὲ γάνυνται.

Adeò tum quidem toto die, ad solem occidentem,
Sedebamus, epulantes carnes immensas, & dulce vinum:
Quando verò sol occidit, & crepusculum advenit,
Illi quidem dormierunt apud rudentes navis:
At illa me manu prehendens, seorsim dilectis à sociis,
Locavitque & allocuta est, & interrogavit singula:
Cæterum ego illi omnia ordine recensui.
Et tum jam me verbis alloquebatur veneranda Circe,
" Hæc quidem sic omnia *sunt* perfecta: tu autem audi,
" Ut tibi ego dicam; in memoriam verò reducat etiam Deus ipse.
" Ad Sirenas quidem primùm pervenies; quæ sanè omnes
" Homines demulcent, quicunque ad eas pervenerit.
" Quicunque imprudentiâ appulerit, & vocem audierit
" Sirenum, huic neutiquam uxor & infantes liberi
" Domum reverso astant, neque lætantur.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

34. Προσέλεκτο.] * Προσεῖπεν.
37. Πεπείρανται.] Τετέλεσται.
38. Μνήσει.] Μνημονεῦσαι ποιήσει.
39. Σειρῆνας μὲν πρῶτον.] Κατὰ μὲν τοὺς πολλοὺς, Ἀχελώου καὶ Στερόπης τῆς Παρθάονος αἱ Σειρῆνες· κατ' ἐνίους δὲ, Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης, μιᾶς τῶν Μουσῶν· ἑλόμεναι δὲ παρθενίαν, ἐμισήθησαν ὑπὸ Ἀφροδίτης, καὶ ἔχουσαι πτερὰ ἀπέπτησαν εἰς τὸ Τυρρηνικὸν κλίμα, καὶ νῆσον κατέσχον, * Ἀνθεμοῦσαν ὀνομαζομένην· ὀνόματα δὲ αὐτῶν, * Ἀγλαοφήμη, Θελξιέπεια, Πεισινόη, ἢ Λίγεια· κατὰ δὲ Ὅμηρον, δύο· Σειρήνοιϊν γὰρ λέγει. Ἀφίξεαι.] Παραγενήσῃ.
40. Θέλγουσιν.] Ἀπατῶσιν.
43. Γάνυνται.] Χαίρουσιν.

N O T Æ.

35. *Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν*) De *Ultimâ* τοῦ κατὰ productâ, videsis ad ι'. v. 245.

39. *Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι*) De *Sirenibus*, Heraclid. Pontic. in Allegor. *Homeri*, & *Heraclitus*, περὶ ἀπίστων, §. 14. *Plutarch.* Symposiac. IX. Quæst. 14. *Xenophon*. Ἀπομνημονευμάτων, l. 2. fol. 592. *Eustath.* fol. 469. lin. 17. *Demophilus*, Δεῖ, ὥσπερ Σειρῆνας, τὰς ἡδονὰς παρελθεῖν, τὸν κατασπεύδοντα τὴν Ἀρετὴν ἰδεῖν, ὡς πατρίδα. *Seneca*, Epist. 31. Ad summam sapiens eris, si clauseris Aures. Quibus ceram parum est obdere: firmiori spissamento opus est, quàm usum in Sociis *Ulyssem* ferunt. Vid. *Duporti* Gnomolog.

42. *Τῷ δ' οὔτι γυνὴ, καὶ νήπια τέκνα, παρίσταται, οὐδὲ γάνυνται*) *Isaac. Casaubon.* ad hunc locum ità, in Codice *Eliensis* Episcopi, *Mori*, *No. ut σπάρτα λέλυνται, his utraque Constructio est confusa.* Dico ego, γυνὴ, ad παρίσταται; τέκνα ad γάνυνται, referendum; etiam τέκνα, ut *Neutrum* ad παρίσταται, ut *Plurale*, ad γάνυνται. *Trajectio* dicitur. Vid. infrà, ad v. 68.

NOTÆ IN SCHOLIA.

34. * Προσεῖπεν) Emendo, pro προσεῖπον.

39. * Ἀνθεμοῦσαν) Pro ἀνθημοῦσαν lego, quod facit *Aloysii* MS. & *Apollon.* Argonaut. l. 4. v. 901. Ἀνθεμόεσσαν vocat. Vid. mox, ad v. 159. Nomina earum aliis, * Ἀγλαόφωνος, Θελξιόπη, ἢ Θελξινόη, & Μόλπη. Pro *Veteri*, καὶ Λίγεια, ex *Aloysiano* MS. lego, ἢ Λίγεια, & post Σειρήνοιϊν addo τὸ, γάρ. Sunt & Λευκωσία & Παρθενόπη Nomina *Sirenum*, vel harum ipsarum alia, vel certè, Aliarum. Vid. de *Sirenibus*, Scholiasten *Apollonii* in locum prædictum, & quæ Nos ad *Euripid.* Helen. v. 166.

VARIÆ LECTIONES.

40. *Ὅ, τις σφέας εἰσαφίκηται*) γρ. ὅτε σφέας εἰσαφίκηται, *H. Steph.*

41. Ἀϊδρείῃ) γρ. ἀϊδρίῃ, non æquè benè, vid. ad *Iliad.* γ'. v. 198. *Ibid.* Πελάσῃ, ἀκούσῃ) γρ. πελάσει, ἀκούσει, *H. Steph.*

Ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
Ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς
Ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δ' ῥινοὶ μινύθουσιν.
Ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων,
Κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μήτις ἀκούσῃ
Τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν, αἴ κ' ἐθέλῃαθα.
Δησάντων σ' ἐν νηῒ θοῇ χείράς τε, πόδας τε,
Ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ· σὺν δ' αὐτῷ πείραι' ἀνήφθω·
Ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούσῃς Σειρήνοιϊν.
Αἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους, λῦσαί τε κελεύῃς,
Οἵδε σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεύντων.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάγε παρὲξ ἐλάσωσιν ἑταῖροι,
Ἔνθα τοι οὐκ ἔτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύω,
Ὅππῃ οἱ ἔσται ὁδὸς ἔσεσθαι, ἀλλὰ σὺ αὐτὸς
Θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες· περὶ δ' αὐτὰς
Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·

"Sed Sirenes ſtridulâ demulcent cantilenâ,
"Deſidentes in prato: ingens verò circùm ex oſſibus acervus
"Virorum putrefactorum, & undique cutes putreſcunt.
"Sed præternavigato: atque aures obtura ſociorum,
"Ceram malaſſans ſuavem, ne quiſquam audiat
"Aliorum: cæterùm ipſe audias, ſiquidem voles.
"Ligent te in navi veloci manuſque pedeſque
"Erectum ad modium; & ex ipſo malo funes alligentur,
"Ut magnâ voluptate vocem audias Sirenum.
"Quòd ſi rogaveris ſocios, ſolveréque juſſeris,
"Illi te in pluribus vinculis illigent.
"Cæterùm poſtquam has præternavigârint ſocii,
"Hìc tibi haud ego deinceps peremptorie dicam,
"Utra tibi jam via erit: verùm tu ipſe
"Animo conſidera: dicam enim tibi ex utraque parte.
"Hàc enim petræ quidem opertæ; juxtaque illas
"Fluctus ingens reſonat cæruleï maris;

ΣΧΟΛΙΑ.

44. Λιγυρῇ.] Ἡδείᾳ.
45. Ὀστέφιν.] Τῶν ὀστέων. Θίς.] Σωρός. *
46. Πυθομένων.] Σηπομένων. Ῥινοί.] Τὰ δέρματα. Μινύθουσιν.] Ἐλαττοῦνται.
47. Παρὲξ ἐλάαν.] Παρελαύνειν ἐκτὸς αὐτῶν.
48. Δεψήσας.] Μαλάξας· ἔνιοι δὲ βυρσοδέψης.
50. Δησάντων.] Δησάντωσαν. Ἀπλικῶς.
51. Ἰστοπέδῃ.] Τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ὁ ἱστὸς ἐπήγνυτο. Ἐκ δὲ αὐτοῦ.] Ἐκ ᾧ ἱστοῦ. Πείρασθε.] Τὰ χοινίκια. Ἀνήφθω.] Δεδέσθω.
54. Δεύντων.] Δείσωσιν.
55. Παρὲξ ἐλάσωσιν.] Ἐκτὸς ἐλάσωσιν.
56. Διηνεκέως.] Οἷον καθ' μίαν παραγγελίαν, ἃ δὲ ὕλη.
57. Ὅππῃ οἱ.] Ἀντὶ οὗ, ἀφ' οὗ πλοίᾳ.
58. Ἀμφοτέρωθεν.] Ἑκατέρωθεν.
59. Ἐπηρεφέες.] Πυκναί, ἢ ἐπικρεμάμεναι, ὑψηλαὶ καὶ ἐπίσημοι. Περὶ δ' αὐτάς.] Πλησίον ἢ αὐτῶν.
60. Ῥοχθεῖ.] Ἦχον ἀπηλεῖ. Κυανώπιδος.] Μελανοφθάλμου.

* *Heſych.* v. Ὀστέων σωρός.

NOTÆ.

46. Περὶ ἢ ῥινοὶ μινύθουσιν) Vid. ad v. 35.

48. Κηρὸν δεψήσας) Adeundus *Nonius Marcellus*, in Vocibus *Condepſere* & *Depſero*. Sed tibi fortaſſis aliquis molit & depſit, *Varro* in *Myſteriis*. Ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων. Κηρὸν δεψήσας. Hinc *Proverbium*, Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφεις, *Apoſtolius*, Centur. VIII. Vid. ad v. 39.

51. Ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ) Cur ἰστοπέδῃ, per *Modium*, expono, vid. ad β'. v. 424.

54. Οἵδε σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεύντων) Nè fruſtra τὰ ἐν *bis* occurrat, vel legendum, οἱ δέ σε μ', &c. quod mallem, quia nec infra *bis* legitur, v. 164. Ὑμεῖς ἢ πλείοσιν &c. non ὑμεῖς δ' ἐν πλείοσιν· vel τὸ ἐν poſterius per *Tmeſin* referendum ad τὸ δέντων, ut ſit, ἐνδέντων, ut mox, v. 196. Πλείοσσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέειν, vel ſimul legendum, ἐνδησμεύειν vel poſterius ἐν rejiciendum penitus, ut legatur τό τε δεσμοῖσι, & ſic τὸ τ'. ante δ'. producatur, ut ad αἴ κ'. v. 203. *Hervagian.* Codex in Margine, pro ἐνὶ legit ἔτι, elegantiùs.

VARIÆ LECTIONES.

47. Παρὲξ ἐλάαν) χρ. παρεξελάαν. *H. Steph.* ut infrà, v. 55. & v. 109.

52. Ἀκούσῃς) χρ. ἀκούσῃς. *H. Steph.*

54. Οἵδε σ' ἐνὶ πλεόνεσσι) γρ. οἱ δέ σε μ' πλείοσιν, & οἱ δέ σ' ἔτι, vid. Not. in *Textum*.

55. Παρὲξ ἐλάσωσιν) χρ. παρεξελάσωσιν, ut ſuprà, v. 47.

59. Ἐπηρεφέες) γρ. ἐπιῤῥιφέες, vel ἐπιῤῥιπέες, vid. ad *Iliad.* μ'. v. 54.

Πλαγκτὰς

Πλαγκτὰς δή τοι τάγε θεοὶ μάκαρες καλέουσι·
Τῇ μήτ' ὀρνίθων ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι
Τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
Ἀλλά τε καὶ τάων αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
Ἀλλ' ἄλλην ἐνέπει πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
Τῇ δ' οὔπω τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἵκηται,
Ἀλλὰ σὺν ἄμῳ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
Κῦμά θ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.

" Erraticas profectò eas dii beati vocant:
" Hac neque volucres prætervolant, neque columbæ
" Timidæ, quæ ambrosiam Jovi patri ferunt:
" Verùm ex iis *aliquam* semper adimit lævis petra,
" Sed aliam summittit pater, ut in numerum sufficiatur.
" Hàc nondum ulla navis effugit virorum, quæcunque accesserit,
" Sed pariter tabulas navium, & corpora virorum,
" Fluctusque maris auferunt ignisque pernicioſi procellæ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

61. Πλαγκτάς.] Ὁ μὲ Κράτης, ὅτι πλανᾶζε θεοὶ αὐτὰς τὸ κῦμα· οἱ δ', ὡς τὴν Δῆλον κινεῖσθαι καὶ φέρεσθαι. Θεοὶ μάκαρες καλέουσι.] Ἀνθρωποι δὲ οὐδὲν, κἀκ τούτου δηλονότι πέπλακται.

62. Ποτητά.] Πτώματα.

63. Τρήρωνες.] Δειλαί. Ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν.] Ἤτοι μυθικῶς φησὶ, τὰς Πλειάδας ἀπὸ τῶν Πλαγκτῶν πτωμάτας ἀπηρτίζειν Διὶ ἀμβροσίαν· ἢ φυσικῶς τοῦτο εἴρηκεν· ὅτι ἡνίκα τὰ Πλαγκτὰ γίνηται τὸ ἄστρον, ὁ λιγυρμὸς ταῦρος, τότε συμβαίνει τὰ ἐπὶ τὰ ἱερὰς αὐτοῦ κειμένων ἐπὶ τὰ ἀστέρων, ἃ Πλειάδας λέγουσι), ἵνα ἀμαυροῦσθαι ὑπὸ τὰ ἀναφορᾶς τὰ καιροῦ φέρουσι τὸ τροφὸν, ὕδωρ θαλάσσιον, ἡλίῳ, ὃν καὶ Πλάτων τὸ Φαίδρῳ Διὰ τοῦτο φησὶν ὀρθοῦσθαι. Ὁ μὲ δὴ μοῖρας τὸ ἱερὰν Ζεὺς πτίλων ἄρχει ἑλαύνει.

64. Λὶς πέτρη.] Λείαν δὲ ὁμαλὴ πέτρα.

65. Ἐνίησιν.] Ἐντίθησι, καὶ ἐπιπέμπει.

67. Πίνακας.] Τὰς σανίδας.

68. Φορέουσι.] Νῦν. φθείρουσι. Θύελλαι.] Καταιγίδες.

N O T Æ.

63. Τρήρωνες· ταί τ' ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν) Huc refer illa *Byzantina Mœrûs*, apud *Athen.* l. XI. fol. 491. & *Euſtath.* fol. 1712. lin. 40. Ζεὺς δ' ἄρ' ἐν Κρήτῃ τρέφε μοῖρας· ἐν' ἄρα τῇ νιν Ἠϊδέη μακάρεσσι· ὁ δ' αἰεὶ πᾶσι μέλεσσιν. Τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες ὑπὸ ζαθέῃ τρέφον ἄντρῳ, Ἀμβροσίῃ φορέουσαι ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων· Νίκτωρ δ' ἐν πίτυος μοῖρας Αἰτναῖος, αἰὲν ἀφύσσων, Γαμφηλῇ φορέεσκε, πατὸν Διὶ μηδόεντι. Τὸν καὶ νικήσας πατέρα Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς Ἀθάνατον ποίησε, καὶ ἐρατὴ ἐγκατέπαυσεν. Ὡς δ' αὖτως τρήρωσι Πελειάσιν ἄπασι τιμὴν, Αἱ δή τοι Θήρι καὶ Χείματος ἄγγελοί εἰσιν. Audiendus præterea *Euſtath.* Edit. *Baſil* fol. 476. lin. 7. Ἀλιξανδρος ὁ Πάφιος ἱερεὺς, τὸν Ὅμηρον φησὶν Αἰγυπτίων, Δημαγόρου καὶ Αἴθρας τροφὸν καὶ αὐτῆς, ἀποφῆναί τινα, θυγατέρα Ὠρου, ἱερέως Ἴσιδος· ἧς ἐκ τῶν μυστηρίων μέλι ῥεῖσαί ποτε εἰς τὸ στόμα τοῦ παιδίου καὶ τὸ βρέφος ἐν νυκτὶ φωτὸς ἐννέα πρόσωπον, Χιλιάρχου, Ταύρου, Περσεφόνης, Κορώνης, Πύρρικος, Πορφυρίωνος, Ψαρὸς, Ἀνδίου, καὶ Κοσύφου· εὑρεθῆναί τε παῖδον μὴ Περσεφόνῃ ἐννέα πῶλον ἐπὶ τὸ κλίνης· εὐαχεμένῳ δὲ παρὰ τῆς παιδὸς Σίβυλλαν, ἐμμανῆ γεγενῆσθαι, ἔπη χρεὼν ἀσαι, ὧν ἀρχὴ, Δημαγόρου πολύυμνε, Ἐν οἷς καὶ μεγαλεῖα ἐφανίζει αὐτὸν ποσσὶν ἐπιβῆναι, ἐν ναὸν κύπου κελεύσαι (τὰ πατέρα αὐτῷ) Ἐρυσίπτερον· ἐδήλου δὲ τὰς Μούσας τὰ δὲ καὶ τοῦτο ποιῆσαι, καὶ τῷ παιδὶ ἀνδρωθέντι ἐξευρεῖν τὸ σχῆμα. Καὶ τὰ Ποιητὴν ἅτε σεμνῦναι τὰ ζῶα, οἷς βρίφος ὂν συνέπαιζε, καὶ ποιῆσαι αὐτὰ, τῷ Διὶ τὸν Ἀμβροσίαν κομίζοντα. Hinc Lux *Sophocli*, Antigon. v. 1156. Οὐδ' εἰ ῥίπτουσι Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν Φέρειν, νιν ἁρπάζοντες εἰς Διὸς θρόνους. Quem locum nemo intellexiſſe videtur, nè ipſi *Scholiaſtæ*, qui ficco pede prætereunt. Hunc locum plenius *Athenæus* loco prædicto diſcuſſit, à fol. 490. ad fol. 493. Et *Euſtath.* fol. 475. lin. 24. &c. *Ptolemæus Hephæſtion*, l. 1. Διατὶ ὁ ποιητὴς Πελειάδας ἐποίησε τὰ τροφὸς τῶν θεῶν Δηϊκόωσαν; Confer *Br. Schol.* in hunc locum, & ad *Iliad.* σ'. v. 486. *Bochart.* in *Phaleg. Longinum*, περὶ ὕψους, c. 30. §. 96. pag. 70. Notaſque *Langbanii*, *Tollii*, & *Fabri* in locum.

64. Ἀλλά τε καὶ τάων αἰεὶν ἀφαιρεῖται) λὶς πέτρη) *Subaudi* πνὰ. Niſi *Lectio* Ξ. ἀλλά τι admitteretur; quæ tamen in nullis Codd. apparet. Τὸ λὶς autem, per Ἀποκοπὴν, pro λιοσή.

68. * Κῦμά θ' ἁλὸς φορέουσι, πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι) Legendum hìc omninò κῦμά θ', pro κύμαθ',

NOTÆ IN SCHOLIA.

63. * Οὐρᾷ Ταύρου) Quod obſervamus ad *Schol.* σ'. v. 272. *Pleiadas* malè poni ἐπὶ τὰ οὐρᾶς Ταύρου, nunc iterum videmus in hoc *Scholio*, quod & MS. habet hìc apertè, licet illic non item. Puto ſanè legendum utrobique Κελσοῦ, pro Ταύρου; nam ità *Hyginus* in *Tauro*, fol. 84. Inter hujus finitorem corporis, i. e. *Tauri*, & *Arietis* caudam, ſtellæ ſunt, quas *Vergilias*, noſtri, *Græci* autem, *Pleiadas*, appellaverunt. Et ſaniores Aſtrologi *Pleiadas* ante genua *Tauri*, ad *Arietis* caudam, ponunt. Ità Verſiculus

VARIÆ LECTIONES.

65. Ἐνίησι) γρ. ἀνίησι *Athen.* l. XI. fol. 492.

68. Κῦμά θ') γρ. κύμαθ', vid. Not. in *Textum*.

Οἵη

Οἴη δὴ κείνη γὲ παρέπλω πουλυπόρθμος νῆυς,
Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
Καί νύ κε τ' ἔνθ' ὤκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
Ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψε, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
Οἱ δ' δύο σκόπελοι, ὁ μὲν ὑψηλὸν εὐρὺν ἱκάνει
Ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε

" Sola ipſa utique præternavigavit mare-vulcans navis,
" Argo omnibus curæ, ab Æetâ navigans;
" Et fortaſſe hanc ibi celeriter *ſtatim*, comittiſſet magnas ad petras;
" Sed Juno præterire fecit, quoniam charus erat Jaſon.
" Quod ad duo ſcopulos attinet, hic quidem altum cœlum attingit
" Acuto vertice, nubeſque ipſum circumdat

ΣΧΟΛΙΑ.

69. Παρέπλω.] Παρέπλωσε, παρῆλθε.

70. Πασιμέλουσα.] Ἐπιθέτου τῆς Ἀργοῦς· ἀπὸ δὲ πάσης ἐπιμελείας εἴρηται ἀφ' ὧν τὸ κλέος· ἢ πᾶσι *μέλουσα ζητεῖν. Οἴη δὴ κείνη γὲ παρέπλω πουλυπόρθμος νῆυς, Ἀργὼ πασιμέλουσα.] Τυρὼ, ἡ Σαλμωνέως, ἔχουσα δύο παιδας ἐκ Ποσειδῶνος, Νηλέα τε καὶ Πελίαν, ἔσχημε Κρηθέα· ἐκ δὲ ἄλλης παῖδας ἐξ αὐτοῦ τρεῖς, Αἴσονα, καὶ Φέρητα, καὶ Ἀμυθάονα. Αἴσονος δὲ καὶ *Πολυμήλας, κατὰ Ἡσίοδον, γίνεται Ἰάσων, καθὼς δὲ Φερεκύδης, ἐξ Ἀλκιμέδης· πλούτων δὲ ὕστερος καταλιπὼν δύο παιδὸς ἐπίτροπον τὸν ἀδελφὸν Πελίαν, ἐγχειρίσας αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν, ἵνα αὐξήσῃ τῷ ἑαυτοῦ παρέχῃ· ὁ δὲ Ἰάσονος μήτηρ Ἀλκιμέδη θύσασι δίδασι αὐτὸν τρίφαλ Χείρωνι τῷ κενταύρῳ. τραφεὶς δὲ καὶ ἀπὸ ἐτῶν ἄρχεται εἰς Ἰωλκὸν, ἀπαιτῶν τὴν πατρῴαν δυναστείαν τὸν Πελίαν. ὁ δὲ ἔφασκεν χρῆναι αὐτὸν σώζηται ἀφικόμενον τὸ χρυσοῦν δέρας ἀπὸ Κόλχων, καὶ τὰς πυρπνόους ἀνελεῖν ταύρους· ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰάσων, λέγεται τοῦ Χείρωνος, καὶ αὐτὸς ὁ Χείρων συνεκπέμπει τοὺς *ἡμιθέους· καθασκευάζει δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τὴν Ἀργώ· πλοίων δὲ ἀφικτοῦ] ἐπὶ τὸ Βιθυνῶν χώρων, καὶ ἱερῶσι τὸ *Φινέα πηρὸν ἀφ' αὐτοῦ τὴν αἰτίαν· ἔχων δὲ παῖδας ἐκ Κλεοπάτρας τῆς *Βορέου, ἐπιγήμας Εὐρυπίαν, δίδασι αὐτὰς τῷ μητρυιᾷ ἀφοβληθήναι· τοὺς, φοβὲς ἀναίρεσιν· Ζεὺς δὲ χαλεπήνας λέγει αὐτῷ, Πότερον βούλεται διοπτεύειν, ἢ τυφλὸς γενόσθαι; ὁ δὲ αἱρεῖται μὴ ὁρᾶν τὸν ἥλιον· ἀγανακτήσας δὲ ὁ Ἥλιος, Ἅρπυιας ἐπιπέμπει αὐτῷ, αἳ τινες, εἰσιοῦσι μάλιστα ἐσθίειν, τὰ αὐτοῦ διήρπαζον *παίζω, ἐμβαλοῦσαι φθορὰν παντὶ καὶ ὅτῳ Φινεὺς ἐπιμορεῖτο. τοῦτον δὲ τὸν *Φινέα ἱκετεύσαντες οἱ υἱεῖς τὸν Ἰάσονα, παρεκάλεσι καθικέσθαι, πῶς *διαπλεύσωσι Πλαγκτὰς λιγυμφὰς πέτρας· ὁ δὲ εἶπεν, ἐὰν τὰς Ἅρπυίας ἀπαλλάξωσι τοῦ σφῶν αὐτῶν ὁρμῆς. φάντες δὲ σωθήσεσθαι, ἐπαγγέλλονται αὐτῷ τοῦτο δράσειν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Πόσον δύναται ἴσχειν τάχος ἡ Ἀργώ; φάντων δὲ Πελιάδος, εἰπὼν ἀφίησιν ἐξιέναι καὶ τὴν συμβολὴν τῶν πετρῶν, καὶ μὴ μιστολαβεῖν, μὴ φλεῖν· ἐὰν δὲ σωθῇ, τότε περαιοῦν τὸν πλοῦν· οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες πειθονται. καθαρθείσης δὲ τῆς ἐξιούσης ἀφ' ἑαυτῆς, ἐσβάλλουσι *τῇ Ἀργοῖ ἀφ' Συμπληγάδων, καὶ αἱ πέτραι σωθεῖσαι συμμύουσιν, * αὐτοὶ δὲ σώζονται. οἱ δὲ Βορεάδαι Ζήτης καὶ Κάλαϊς ἀποδιώκουσι τὰς Ἅρπυίας ἕως τῶν *Φινείων δείπνων, ἐς οὗτοι παραχρῆσθαι εἰς Κόλχους. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

72. Παρέπεμψε.] Παρήγαγε.

73. Σκόπελοι.] Ἴσηλαι πέτραι.

74. Νεφέλη.] Νέφος.

NOTÆ.

70. Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα) De *Rhythmo*, diximus ad ξ'. v. 199.

73. Οἱ δὲ δύο σκόπελοι) Pro τῶνδε δύο σκοπέλων, ut *Scholiaſtes* Thucydidis, l. 1. fol. 50. §. 7. Edit. *Hudſon*. Ὁ μὲν hic. ὁ δὲ, v. 101. Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον. Ità *Iliad.* κ'. v. 224.

NOTÆ IN SCHOLIA.

σασαι. Locus in *Aloyſii Alemanni* MSto χαὶ corruptus, atque in *Impreſſis*, in hunc certè *Senſum* efferendus, ut *Euſtathius* fol. 474. lin. 44. Ἀπολυθήσεσθαι δὲ φασὶ τοὺς ἐξιστορεῖς ὑπὸ πάσης, ἀλλὰ καὶ τὸ ἱερεῖον, εἰσβάλλουσι δὲ λοιποῦ ἀφ' τῶν Συμπληγάδων· αἱ δὲ συμβύσασαι (lego συμμύσασαι τὸν ἄκρον πρόβολον) σπύρωσαι lego) τὰ Ἀργοῦς, ἔκλασαν καθὼ τὸ σὸ τῇ ἐξιστορεῖ σύμβολον. Huc refer *Apollodori* Bibliothec. l. 1. c. 9. §. 22. *Apollonii* Argonaut. l. 2. à v. 328. & *Scholiaſt.* in locum; *Hygin.* Fab. XIX. *Phineus*, & *Muncher*. In locum, qui τὸ σφῶν, pro σπύρωσαι, legit.

VARIÆ LECTIONES.

70. Πασιμέλουσα) γρ. πᾶσι μέλουσα.

73. Δύο σκόπελοι) γρ. δύο σκόπελοι, *Scholiaſt.* Thucydid. fol. 50. Edit. *Hudſon*. Vid. infrà, ad v. 75. Not. in *Textum*.

Κυανέη

75 Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ, οὐδέποτ' αἴθρη
Κέκευθ' ἔχει κορυφὴν, οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
Οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ, οὐδὲ καταβαίη,
Οὐδ' εἰ οἱ χεῖρές γε εἴκοσι καὶ πόδες * εἶεν·
Πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξεστὴ εἰκυῖα.
80 Μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἠερόειδὲς
Πρὸς ζόφον, εἰς Ἔρεβος τετραμμένον· ἦτορ ἂν ὑμεῖς
Νῆα περὶ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
Οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
Τόξῳ ὀϊστεύσας κοίλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
85 Ἐνθάδ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει, δεινὸν λελακυῖα·
Τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν, ὅση σκύλακος νεογιλῆς,

" Obſcura: quæ quidem nunquam recedit, neque unquam ſerenitate
" Illius occupat verticem, neque in æſtate, neque in autumno:
" Neque aſcendere poterit mortalis vir, neque deſcendere,
" Neque ſi illi manus utique viginti & pedes eſſent:
" Petra enim lævis eſt, circumpolitæ aſſimilis.
" Medio autem in ſcopulo eſt ſpelunca obſcura,
" Verſus occaſum, ad Erebum converſa; quà vos quidem
" Navem cavam dirigetis, eximie Ulyſſes.
" Neque ex navi cavâ juvenis vir
" Arcu jaculatus, ad profundam ſpeluncam perveniat.
" Hic Scylla inhabitat, gravitèr vociferans;
" Hujus profectò vox quidem, quanta catuli leonis à lacte-depulſi,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

75. Τὸ μὲν.] Τὸ νέφος. Τὸ μὲ ἔ πο ἐρωεῖ. * Σχήματος ἕνεκα τὸ σημαινόμενον ἀκόλουθον· ἕνεκα γὰρ τοῦ συνάπτεσθαι αἰτήσεται, τὸ ἔ ποτ' ἐρωεῖ. Ἐρωεῖ.] Ἀποχωρεῖ. Αἴθρη.] Αἴθρα, αὐγή.

77. Οὐδέ κεν ἀμβαίη.] Οὐ δυνηθῇ ἀναβῆναι. Οὐδὲ καταβαίη.] Οὐδὲ καταβῆναι.

80. Σκοπέλῳ.] Ὑψηλῷ τόπῳ. Ἠερόεις.] Σκοτεινόν.

81. Ζόφον.] Δύσιν. Εἰς Ἔρεβος πεπραμμένον.] Εἰς τὸ πρὸς δύσιν μέρος κεῖσθαι πεφυκότως ἂν, ἵνα μὴ πρὸς ἀνίδυτας οἱ ἑταῖροι, παύσωνται τῆς καπηλασίας.

82. Ἰθύνετε.] Ἐπ' εὐθείας ἄγητε.

83. Ἀζηϊος.] Νεανίας ἡλικίας.

84. Ἀφίκοιτο.] Ἀντὶ τοῦ, καταλάβοι.

85. Σκύλλη.] Σκύλαξ, Φόρκυος καὶ θυγάτηρ ἡ Ἑκάτης, ἔχουσα πρὸς ταῖς πλάγαις σκύλακας, κατέχουσα ἢ τὴν πρὸς Σικελίαν παραλίαν, Ἐνθεν μὲν ἦν Σκύλλ', ὑπερθε δὲ Χάρυβδις· ἄλλως, Σκύλλα θυγάτηρ μὲν ἦν Φόρκυος καὶ Ἑκάτης, τὸ μὲν μίσει θαυμαστῇ εἶχε δὲ πόδας μὲν δώδεκα, κεφαλὰς δὲ ἓξ· εἶδε δὲ ἑκάστην τῶν ἑταίρων τρεῖς τέχνας ὀδόντων, ὀφθαλμοὺς δὲ πυρωδεῖς. καὶ τὸ μὲν ἄλλο σῶμα ἐκρύπτετο αὐτῆς ἔν τινι σπηλαίῳ, χαῦλον βυθοῦ βιβληκόσι, συμφυὲς ὂν τῇ πέτρᾳ· τοὺς δὲ κεφαλὰς αὐτῆς εἶχεν ἔξω προβεβηκυίας, ὅπου δύνοιτο ἐπὶ τὰς πέτρας εἰς τὸ ἁλιεύειν. παύεται λέγων τὰ Ἡρακλέα. ὁπότε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀσπασυομένων ἀναλεῖν· τὸν δὲ πατέρα λέγει πυρὸς ἀναιρήσαντα πάλιν αὐτὰ ἀναζῆσαι. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Διονύσῳ. Λελακυῖα.] Ἤτοι, ὑλακτοῦσα· ἢ, οἰκτρὸν ἦχον ἀποπλοῦσα.

86. Νεογιλῆς.] Νεογνῆς, χάλακτι πεφορβώς.

N O T Æ.

75. Κυανέη· τὸ μὲ) Vid. de hâc *Syntaxi* Scholia, ut à nobis emendata: & ad eadem Notas. *Thucydides*, l. 2. c. 47. Καὶ ἡ νόσος ἀρξαμένη πρῶτον ἤρξατο λέγεται τῆς Αἰθιοπίας, λεγόμενον τὸ μὲ ἀφικέσθαι πολλαχόσε ἐγκαταστῆναι, ἐς δὲ Λῆμνον. *Scholiaſt.* Θηλυκῶς, ἡ νόσος· τὸ δὲ, λεγόμενον, ὡς ἐπὶ τὸ νόσημα ἐκβαίνησεν. Ὅμηρος. Νεφέλη δέ μοι ἀμφιβέβηκε Κυανέη· τὸ μὲ οὔποτε· Τὸ μὲ ἄπαυστον, ὡς ἐπὶ τὸ νέφος ἐκβαίνησεν. *Scholiaſtes Homericus* videtur ad πρᾶγμα referre, ut & *Suidas*, v Νόσος.

77. Καταβαίη) Ità legitur rectè in Vetuſtioribus, & melius reſpondet τῇ ἀναβαίη, quod præcellerat; fertur tamen *Lectio* etiam non mala, ἀποβαίη. At *Lectionem* ἐκβαίη, quæ malè olim aderat in *Scholiis*, prorſus rejicio.

78. * Εἶεν) Ità audactèr lego, pro ἦεν, licet hanc *Lectionem* præferant *Florentina*, *Aldina*, *Lovanian.* & *Henricus Stephanus*; necdum aliquid advertebat, τὸ ἦεν eſſe ſingularis *Numeri*, & proinde εἶεν legendum, ut *Euſtath.* fol. 473. lin. 369. εἶεν legit apertè.

79. Πετρη γὰρ λίς ἐστι, περιξεστὴ εἰκυῖα) Hinc emenda *Heſych.* v. λίς. Confer *Etymolog.* M.

85. Ἐνθάδ' ἐνὶ Σκύλλη) *Virgil.* Æneid. l 3. v. 420 ad v. 428. *Apollodor.* Biblio h. l. 3. c. 9. §. 25. *Paſchal.* περὶ ἀπίστων, §. 21. & *Heraclit.* c. 2. *Heraclides Ponticus.*

86. Νεογιλῆς) Præter *Br. Schol.* vid. *Heſych.* & *Etymolog.* M. v. Σκύλα. Idem, νεοθηλὴς.

N O T Æ I N S C H O L I A.

75. Τὸ μὲ οὔποτ' ἐρωεῖ) Pro corrupto *Scholio*, quod hactenus, ad v. 73. poſt πίτεμα, ſequebatur, Ità lego & hìc pono, * Σχήματος, &c.

77. * Ἀποβαίη) Ità pro corrupto ἐκβαίη, vid. Not. in *Textum*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

77. Οὐ καταβαίη) γρ. οὐκ ἀποβαίη, vid. N. in *Text.*

78. Εἶεν) γρ. ἦεν, vid. Not. in *Textum*.

84. Εἰσαφίκοιτο) γρ. εἰσαφίκηται. *H. Steph.*

86. Ὅση) γρ. ὅσον, *Etymolog.* M. v. Σκύλα.

Γύη)

Γίνε᾽, αὐτὴ δ᾽ αὖτε πέλωρ κακὸς· οὐδέ κε τίς μιν
Γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ᾽ εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
Τῆς ἥτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι·
Ἓξ δέ τε οἱ δειραὶ θρασυμήκεες· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Σμερδαλέη κεφαλὴ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
Πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
Μέσση μὲν τε κατ᾽ σπείους κοίλοιο δέδυκεν·
Ἔξω δ᾽ ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου,
Αὐτοῦ δ᾽ ἰχθυάα σκόπελον περιμαιμώωσα
Δελφῖνάς τε, κύνας τε, καὶ εἴποθι μείζον ἕλῃσι
Κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
Τῇδ᾽ οὔπω πλὶὲ ναῦς ἀκήριοι ὠχετόωσαι
Παρφυγέειν σὺν νηΐ· φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
Φῶτ᾽ ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρῴρου.
Τὸν δ᾽ ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσεῦ,

" Fit, ipſa verò monſtrum ingens; neque quiſquam ipſam
" Lætabitur conſpicatus, neque ſi deus obviam veniret.
" Hujus utique pedes ſunt duodecim omnes anteriores;
" Sex autem illi colla prælonga, in ſinguliſque
" Horrendum caput inerat, tres ordines autem dentium,
" Denſi & frequentes, pleni nigræ mortis.
" Media quidem per ſpeluncam cavam immergitur:
" Extra vero ſex porrigit Capita de gravi barathro;
" Et illic piſcatur ſcopulum circumluſtrans
" Delphinaſque, caneſque marinos, & ſicubi majus capere poſſet
" Cetum, quæ infinita alit gemebunda Amphitrite.
" Hàc nondum unquam nautæ illæſi gloriari poſſunt
" Præternavigaſſe cum nave; auferet enim ſingulis capitibus
" Virum abripiens ex nave rubricatâ.
" Alterum verò ſcopulum humiliorem videbis, Ulyſſes,

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Πέλωρ.] Μέγα.

88. Ἀντιάσειεν.] Συναντήσειεν, σωτύχοι.

89. Ἄωροι.] Λεπτοί. ἤτοι ἢ ἀπίδοσαν, παραωρεύμενοι, καὶ ἀδιεξίτους· πῶς ἢ, δυσφύλακτοι, ὡς ἐδίης ἂν τις δυνηθείη φυλάξασθαι, ἀφ᾽ τῶν ἐκεῖ αὐτὰς δεινότητα· ὠρεῖν γὰρ, τὸ φυλάσσειν, ἔνθα καὶ ὁ πυλωρός. ἤτοι ἢ, ἀκατέσχετοι, ἄωροι, ἀμοί, ἄγριοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων, καὶ μὴ πεπειρων καρπῶν· πῶς, ἀδηφάγοι ἄξιοι· ἄωρα γὰρ, ἡ φορτίς. ἤτοι ἢ, ἀώρους τοὺς ἀμαθεῖς, ὡς καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ, Οὐ τοὺς ἀώρους εἶπά σοι, μαστίχα, Πόδας κομίζειν; σὺ ἢ φέρεις ἀπαθεῖς; ἄμεινον ἢ ἀποδόσθαι, τοὺς χαλεπούς καὶ δυσφυλάκτους, παρὰ τὸ ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάσσειν· ἢ τοὺς δυσορμήτους, παρὰ τὸ ὀρούειν· ἃ γὰρ χρῆται αὐτοῖς ἡ Σκύλλα εἰς πορείαν.

90. Δειραί.] Τραχήλοι. Πελεμήκεις.] Πελιοστῶς μακραί.

91. Σμερδαλέη κεφαλή.] Καθ᾽ ἓν τοὺς πολλούς, κυνός· πιθανώτερον ἢ, δεσποτικῶς· ἐν γὰρ μόνῳ δεῖκνυσι τρεῖς στίχους ἔχει ὀδόντων. Σμερδαλέη.] Καταπληκτική. Τρίστοιχοι.] Τρεῖς πάντες ἔχουσας.

92. Πυκνοὶ καὶ θαμέες.] Ἐκ παραλλήλου ἔπεξε τὰς λέξεις ἰσοδυναμούσας. Πλεῖοι.] Πλήρεις. Μέλανος.] Δεινοῦ, χαλεποῦ.

94. Ἐξίσχει.] Ἐκφέρει. Βερέθρου.] Βάθους.

95. Ἰχθυάα.] Ἰχθῦς * ἀσχετόωσα. Μαιμώωσα.] Ἐπιτεθαμμένη, ἢ ἀσθυμαινούσης.

97. Ἀγάστονος.] Μεγάλως ψόφους ἀπηλοῦσα· ἢ μεγάλως ἐπαγομένη ἐπιφέρουσα, ἀφ᾽ τοὺς ἐν τοῖς ναυαγίοις ἀπολλυμένους.

98. Ἀκήριοι.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ κηρὸς ἐχόντων· ἀβλαβεῖς·

101. Χθαμαλώτερον.] Ταπεινότερον. Ὄψει.] Θεάσῃ·

ΝΟΤΑΕ.

89. Ἄωροι) *Euſtath.* fol. 478. lin. 45. Πόδες ἢ ἄωροι, καθ᾽ τοὺς Παλαιοὺς, ἢ λεπτοὶ, ἢ παραωρεύμενοι καὶ ἀδιεξίτους· ἢ δυσφύλακτοι, ὃς ἐδίης ἂν ὠρεῖτο, ὅ ἐστι φυλάξειε, ἀφ᾽ τῶν ἐν αὐτοῖς δεινότητα· ὠρεῖν γάρ φασι, τὸ φυλάσσειν. Ἔνιοι δέ, φασὶ, δασέως ἀναχωρήσασιν, ἢ εἶεν, ἄωροι, οἱ ἀμοὶ, ἢ σκληροὶ, καὶ ἄγριοι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων καὶ μὴ πεπόνων, ἤτοι πεπέρων καρπῶν, &c. Vid. & *Heſych. Suid.* & *Etymolog.* M. in v. qui ἄμωροι legit; & *Brevia* hæc *Scholia*.

94. Ἐξίσχει) Edit. *Baſil.* ἓξ ἴσχει, & ipſe *Euſtath.* fol. 473, lin. 43. & *Hen. Stephanus* agnoſcit; πιθανῶς, ὅτι μεταγράφη, Ἓξ δὲ τέ οἱ δειραὶ. κλ. v. 90.

NOTÆ IN SCHOLIA.

89. * Pro corrupto μαστίχα. lego μαστιγία, & ſic reſtituo *Iambos*, legendo etiam, pro corrupto σοὶ, τὸ, * σὸ· nec alterutrum ſine MSti auctoritate. *Euſtath.* fol. 478. lin. 53. εἶπας πόδας &c. legit malè, at mox, σὺ δ᾽ &c. benè. De voce Ἄωροι, vid. Not. in *Textum*.

95. * Ἀγρεύει) Pro corrupto ἀργεύει, lego; & ità *Aldin*.

VARIÆ LECTIONES.

89. Ἄωροι) γρ. ἄὼροι, *Euſtath.* & ἄμωροι, *Etymolog.* M. Vid. Not. in *Textum*.

93. Σπείους) γρ. σπήους.

94. Ἐξίσχει) γρ. ἓξ ἴσχει, vid. Not. in *Textum*.

95. Περιμαιμώωσα) γρ. πέρι μαιμώωσα, *H. Steph.*

Πλησίον

Πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσας.
Τῷδ' οὐ ἐρινεός ἐστι μέγας, Φύλλοισι τεθηλώς·
Τῷο' ὕπο δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ
Δεινόν· μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν·
Οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ὄκ. κακῷ ὐδ' Ἐνοσίχθων.
Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημμύρος, ὦκα
Νῆα πάρεξ ἐλάαν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
Ἕξ ἑτάρους σὺ νηῒ ποθήμενα, ἢ ἅμα πάντας.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Εἰ δ' ἄγε δή μοι τοῦτο, θεά, νημερτὲς ἐνίσπες,
Εἴπως τιὰ ὀλοὴν μὲ ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
Τιόδε κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ' ἑταίρους;
Ὣς ἐφάμην· ἦ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Σχέτλιε, ἦ δ' αὖ τοι πολεμήια ἔργα μέμηλε
Καὶ πόνος; οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
Ἥδε τοι οὐ θνητή, ἀλλ' ἀθάνατον κακόν ἐστι,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, καὶ ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν.
Οὐδέ τις ἔστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιον ἀπ' αὐτῆς.

" Propè ad invicem, & sanè jaculo attingeres.
" In hoc caprificus est ingens, foliis florens:
" Sub hoc horrenda Charybdis absorbet nigram aquam.
" Ter enim eructat quotidie, ter verò resorbet
" Horrendè, ne tu utique illuc venias, quando absorbet,
" Non enim te liberârit ex illo malo neque Neptunus.
" Sed valde Scyllæ scopulo adnavigans celeritèr
" Navem præter adige: quoniam longè satius est,
" Sex socios in navi desiderare, quàm simul omnes.
Sic ait, cæterùm ego ipsam excipiens alloquutus sum,
" Agè verò mihi dic, dea, & verè enarra:
" Si quo pacto perniciosam quidem effugerim Charybdim,
" An illam ulciscar, cùm mihi læserit socios?
Sic dicebam; illa statim respondit diva dearum,
" Infelix, & adhuc tibi bellica opera curæ sunt
" Et labor? necdum diis cedere vis immortalibus?
" Illa sanè non mortalis, sed immortale malum est,
" Graveque, difficileque, & immane, neque expugnabile.
" Neque ulla est virtus; optimum est fugere ab illâ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

102. Διοϊστεύσας.] Τοξεύσας, διαπεράσας.

103. Τῷδ' ἐν ἐρινεός ἐστι.] Προμηνύομενον, ἵνα ὁ Ὀδυσσεὺς μὴ ἀκριβωθεὶς σωθῇ. Τῷδ' ἐν.] Ἐν τούτῳ δή. Ἐρινεός.] Ἀγρία συκῆ. Τεθηλώς.] Θάλλων.

104. Δῖα.] Φοβερά, παρὰ τὸ δίος. Χάρυβδις.] Θαλάσσης βάθος ἀναπολικόν· ἔστι δὲ μεταξὺ Σικελίας καὶ Τυρρηνικοῦ πελάγους.

105. Ἀνίησιν.] Ἀναβάλλει. Ἀναῤῥοιβδεῖ] Ἀναῤῥοφεῖ, ἀναπίνει.

106. Τύχοις.] Καιρὸν τύχῃ εὑρεθείης. Ῥοιβδήσειεν.] Ἀναῤῥοφήσῃ, ἀναπίοι.

108. Πεπλημμύρος.] Πλησιάζων, σφαλερὸν ἀλάζων.

111. Ἀτιζόμενον.] Ἐκπλητόμενον.

114. Ἀμυναίμην.] Τιμωρησαίμην.

117. Ὑπείξεαι.] * Ὑποχωρήσεις, ἐνδώσεις.

119. Μαχητόν.] Πολεμικῶς δυσάμυνον.

120. Οὐδὲ τις ἔστ' ἀλκή.] Ἐντεῦθα γράφεται· * ὁ δὲ λόγος, οὐδὲ ἔστι κατὰ τὴν Σκύλλης ἅλιξησις· φεύγειν δὲ ἄμεινον αὐτῆς χρεῖττον· ἀλκὴ γάρ, ἡ βοήθεια, καὶ ἅλιξησις.

N O T Æ.

Quis non hæc videt dicta, De *Carnis Libidine*; cujus vim nemo tutus experiatur; ad primum Aspectum fugere, est Vincere, v. 121. Ἦ ῥ' ἐνθυμεῖσθε, &c. Huc refer illud *Distichon* παροιμιακὸν. *Quid facies, facies Veneris cùm veneris ante? Ne sedeas, sed eas; nè pereas per eas.* Vid. *Palæphat.* & *Heraclid.* περὶ ἀπίστων, c. 2.

105. Ἀναροιβδεῖ) Ità rectè legit *Isaac. Casaubon.* & quum vox *simplicior* ἀναροιβδεῖ hìc bene stabit, Vox figuratior, quæ benè in *præcedenti* versu stat, hic non *item*, quid ad figuras recurrendum? *Strabo* hìc ἀναροιβδεῖ legit, quare in *Textum* recipimus. De Voce, vid. *Etymolog.* M. v. Ἀναῤῥοιβδεῖ.

120. Οὐδ' τις ἔστ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιον ἀπ' αὐτῆς) Ità lego, pro corrupto, Οὐδὲ ἔστι λόγος, &c. οὐδ' ἅλιξησις.

N O T Æ I N S C H O L I A.

117. * Ὑποχωρήσεις, ἐνδώσεις, pro ὑποχωρήσῃ & ἐνδώσεις, ex MS. *Aloysiano*, lego.

120. * Ὁ δὲ λόγος, Οὐδὲ ἔστι κατὰ τὴν Σκύλλης ἁλί-

V A R I Æ L E C T I O N E S.

105. Τρὶς) γρ. δὶς, *Strabo*, fol. 4. *Ibid.* Ἐπ' ἤματι) γρ. ἐπ' ἤμασι, *Strabo*, ibid. *Ibid.* Ἀναροιβδεῖ) γρ. ἀναῤῥοιβδεῖ. Vid. in *Textum*.

106. Τύχοις) γρ. τύχῃς, *H. Steph.*

109. Πάρεξ ἐλάαν) γρ. παρὲξ ἐλάειν, & παρεξελάαν. ut suprà, v. 47.

111. Ἀμειβόμενος) γρ. ἀπειρόμενος, *Br. Schol.* & *Aloysii* MS.

Ἢν γὰρ δηθύνῃσθα, κορυσσόμενος περὶ πέτρῃ,
Δείδω, μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσι
Τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ἕλῃ ἄνδρας ἑλοῦσα.
Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωτρεῦν τ' Κραταιΐν,
Μητέρα θ' Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
Ἣ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσῃ ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθάδε πολλαὶ
Βόσκονθ' Ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
Πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίνεται αὐτῶν,
Οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ὀπιποιμένες εἰσίν,
Νύμφαι εὐπλόκαμοι, Φαέθουσά τε, Λαμπετίη τε,
Ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
Τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πότνια μήτηρ,
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
Μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἑλικας βοῦς.
Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
Ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομαι, ὄλεθρον
Νηΐ τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴ περ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους.

"Si enim tardaveris, arma sumens ad petram,
"Vereor, nè te denuò impetu facto consequatur
"Tot capitibus, tot verò viros abripiat.
"Sed valdè celeritèr præternaviga; vocaque Crataïn
"Matrem ipsius Scyllæ, quæ ipsam peperit cladem hominibus:
"Quæ ipsam deinde compescet, deinceps ne irruat.
"Trinacriam autem ad insulam pervenies: hic multæ
"Pascuntur solis boves; & pinguia pecora
"Septem bouna armenta, tot ovium pulchri greges,
"Quinquaginta verò singula: propagatio autem non est ipsarum,
"Neque unquam moriuntur, deæ verò pastores sunt,
"Nymphæ pulchricomæ, Phaethusaque, Lampetieque,
"Quas peperit Soli Hyperioni diva Neæra.
"Has quidem ut educavit peperitque veneranda mater,
"Trinacriam ad insulam relegavit, ut procul habitarent,
"Ad oves custodiendas paternas, & incurvas boves.
"Eas siquidem illæsas permittas, reditúsque curam geras,
"Sanè adhuc in Ithacam, mala licet patiì, venietis:
"Sin autem lædéris, tum tibi prædico, exitium
"Navique & sociis; ipse verò licet effugies,
"Serò vix redibis, amissis omnibus sociis.

ΣΧΟΛΙΑ.

121. Δηθύνῃσθα.] Χρονίσεις. Κορυσσόμενος.] Ὁπλιζόμενος.

122. Ἐφορμηθεῖσα.] Ἐπελθοῦσα. Κίχῃσι.] Καταλάβοι.

123. Τόσσῃσιν.] Τοσαύταις. Ἕλῃται.] Λάβοι.

124. Βωτρεῦν.] Μέγα βοᾶν, ἐπικαλεῖσθαι. Κραταιΐν.] Κραταιὶς καλεῖται ἡ μήτηρ τῆς Σκύλλης· μαθὼν δὲ Ἑκάτῃ αὐτὴν καλοῦσιν.

127. Θρινακίην.] * Νῆσον τὴν ὠκεανῷ ἱερὰν Ἠλίου.

129 Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι.] Ἀριστοτέλης φυσικῶς φησὶ λέγειν τοὺς καθ' ἡμέρας πεντήκοντα ὡσεὶ τοὺς τεσσαράκοντα. * Λυκιανὸς δὲ Ἠλίου τοὺς βόας, καὶ δὴ ἐγὼ ἤκουσα, εἶναι συμβάλλομαι.

131. Θεαὶ δ' ἐπὶ ποιμένες εἰσίν.] Οὐ καλύουσιν αὐτὰς, ἰδίαν κλῆσιν προσθήσομεν αὐτάς.

133. Νέαιρα.] Νέαιρα σύνεσιν ὁ Ἥλιος· ἐπειδὴ νέος ὁ θεός.

135. Ἀπῴκισε.] Μετῴκισεν.

NOTÆ.

131. Ἐπιποιμένες) Ità aliàs, γ'. v. 422. & υ'. v. 235. ἐπιβουκόλους.

NOTÆ IN SCHOLIA.

127. * Olim νῆσον ἐν Ὠκεανῷ ἱερὰ Νείλου, quod hactenùs malè obtinebat, lego & emendo, Νῆσον ἐν ὠκεανῷ ἱερὰν Ἠλίου.

129. * Λυκιανὸς &c. addo ex *Luciani* Opere, De *Astrologia*, fol. 543. ubi tamen pro βολὰς, corrigo & lego βόας, ex historiâ *Aristoteles*, ut in *Br. Schol.* & *Eustath.* fol. 481. lin. 47. Ἰσέον ὅτι τὰς ἀγέλας πεύτας, ἢ μᾶλλον τὰς τῶν βοῶν, φασὶ, τὸν Ἀριστοτέλην ἀλληγορεῖν εἰς τὰς καθ' ἡμέραν πεντήκοντα τῶν σελασιακῶν βοῶν ἡμέρας, γλωσσόμενος πεντήκοντα ὡσεὶ τοὺς τεσσαράκοντα.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ἐς ὕστερον) γρ. ἐσύστερον, *H. Steph.*

131. Ἐπιποιμένες) γρ. ἐπὶ ποιμένες, *Br. Schol.*

137. Ἀσινέας) γρ. ἀσινεῖς.

Ὣς ἔφαθ'· αὐτίκα ἦ χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέσχε δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν, ὤτρυνον ἑταίρους,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' εἰσέβαινον, ἁ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον ἦρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός, αὐδήεσσα.
Αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατ' νῆα
Ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνον.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενός περ,
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι, οὐδὲ δύ' οἴους,
Θέσφατ', ἃ μοι Κίρκη μυθήσαιτο, δῖα θεάων·
Ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγών, ἵνα εἰδότες ἤ κε θάνωμεν,
Ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα * φύγωμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
Φθόγγον ἀλεύασθαι, καὶ λειμῶνα ἁνθεμόεντα·
Οἶον ἐμὲ ἠνώγει ὄπα ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμοῖ
Δῆσαι ἐν ἀγχαλέῳ, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πεῖρατ' ἀνήφθω.
Αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαί τε κελεύω,
Ὑμεῖς δὴ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
Ἦτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
Τόφρα δ' ἁρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς

Sic ait, statim aureâ sellâ advenit Aurora.
Illa quidem continuò per insulam est digressa diva dearum:
Cæterùm ego ad navem digressus excitabam socios,
Et ipsi ut ascenderent, atque rudentes solverent.
Illi statim ingressi sunt, & per transtra sederunt;
Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
Nobis deindè pone navem nigræproræ
Secundum ventum immisit implentem-vela, fidum comitem,
Circe pulchricoma, gravis dea, vocehumanâ-loquens.
Continuò omnibus armis diligentèr expeditis per navem
Consedimus, hanc enim ventusque gubernatorque dirigebat.
Tùm ego socios alloquebar, mœsto corde,
" O amici, non enim oportet unum scire, neque duos solos,
" Vaticinia, quæ mihi Circe prædixit diva dearum;
" Sed dicam ego, ut scientes, sive moriamur,
" Sive evitato *periculo* mortem & fatum effugiamus.
" Sirenum quidem primùm jubet divinatum
" Vocem cavere & pratum floridum:
" Solum me jubet vocem audire; sed me vinculo
" Ligate in molesto, ut firmitèr illic maneam,
" Erectum in basi mali: ex ipso autem-malo funes alligentur.
" Quòd si orem vos, solveréque jubeam,
" Vos tamen pluribus tum vinculis constringite.
Equidem hæc singula dicens, sociis declarabam:
Interea autem celeritèr venit navis fabrefacta

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

143. Ἀπέσχε.] Ἀπῆλθε.
157. Ἀλευάμενοι.] Ἐκκλίναντες.
158. Θεσπεσιάων.] Θείας φθεγγομένων.
160. Οἷον ἐμὲ ἠνώγει.] Ἵνα πείρᾳ μάθῃ, ὅτι ἀληθεύει, καὶ ἄλλως ἐδή ποτε εἶπε τὰ μυθεύσασα, ὅτι οὐκ ἔστι ἐξακοῦσαι αἱ Σειρῆνες.
164. Πιέζειν.] Συνδεσμεῖν.
165. Πίφαυσκον.] Περιμήνυον, σαφεσήμαινον, σχολιάζων.
166. Ἐξίκετο.] Παρεγένετο, ἔφθασεν. Εὐεργὴς.] Καλῶς εἰρασμένη.

N O T Æ.

150. Δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα) Vid. ad κ'. v. 136. & ad λ'. v. 8.
157. * Φύγωμεν) Ità pro φύγωμεν scribo; ut melius concordet cum *Præcedenti* ἀλεύαμθα, nec aliter *Romana* & *Basileensis Eustathii*, licet terè solæ. Vid. infrà, v. 349. Nisi quòd & αὐκλικὸν ω hìc lateat; ut *Iliad.* ε'. v. 414.
159. Λειμῶνα ἀνθεμόεντα) Potest etiam *Propriè* sumi Ἀνθεμόεντα, nam *Sirenum* Insulæ nomen Ἀνθεμοῦσσαν ostendimus, in Notis ad *Schol.* v. 39.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

150. Αὐδήεσσα) γρ. ἀδήεσσα, vid. Not. in *Textum*.
157. Φύγωμεν) γρ. φύγομεν, vid. Not. in *Textum*.
163. Αἰ δέ κε) γρ. εἰ δέ κε.
164. Δὴ) γρ. ᾗ, in Prioribus; non benè.

Νῆσον Σειρήνοιϊν· ἔπειγε γὰρ θὲς ἀπήμων.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
Ἀνστάντες δ' ἑταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο,
Καὶ τὰ μὲν ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον· οἱ δ' ἐπ' ἐρέτμὰ
Ἑζόμενοι, λευκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτῃσιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν πρόχον ὀξέϊ χαλκῷ
Τυτθὰ διαιμήξας, χερσὶ τιθαρῇσι πίεζον·
Αἶψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἶς,
Ἠελίου τ' αὐγὴ, Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
Ἐξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
Οἱ δ' ἐν νηῒ μ' ἔδησαν ὁμῇ χειράς τε, πόδας τὲ,
Ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ, ἐν δ' αὐτοῦ πείραϊ' ἀνῆψαν·
Αὐτοὶ δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τὲ γέγωνε βοήσας,
Ῥίμφα διώκοντες, τάσδ' ὐ λάθεν ὠκέαλος νῆυς
Ἐσσύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδὴν,
Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

Ad insulam Sirenum, urgebat enim ventus innoxius.
Statim deinceps ventus quievit, atque tranquillitas
Erat *cum* venti silentio, sopivitque fluctus dæmon.
Assurgentes igitur socii navis vela complicârunt,
Et ea quidem in navi cavâ collocârunt; ipsi autem ad remos
Sedentes dealbabant aquam politis remis.
Cæterùm ego ceræ ingentem massam rotundam acuto ferro
Fruſtum abscissum manibus validis premebam:
Statim vero liquefiebat cera, nam urgebat magna vis,
Solisque splendor, Hyperionis regis:
Ordine verò sociis ad aures omnibus inunxi.
Illi quoque in navi me ligârunt, peritèr manusque pedesque,
Erectum ad basin mali & ex ipso *malo* funes alligârunt:
Ipsi demum sedentes spumosum mare verberabant remis.
Sed cùm tantùm aberamus, quantum audiatur clamans,
Celeriter penetrantes, illas non latuit velox navis
Propè impulsa: canoram verò modulabantur cantilenam.
Huc age accedens, multâ-laude-digne Ulysses, ingens gloria Græcorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο.] Ἐντεῦθεν Ἡσίοδος καὶ τοὺς ἀνέμους αὐτοὺς θέλγειν ἔφη.

169. Κοίμησε δὲ κύματα.] Ἴσως ἡ Κίρκη, ἵνα μὴ ἀσφυλακτοι σωθῶσιν· ἢ Ποσειδῶν, ἵνα ἀκύσῃ.

170. Μηρύσαντο.] Συνέστειλαν ἀφ' ἑαυτῶν κάλων.

171. Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον.] Καθήψησε δηλονότι τὸ κέρας.

172. Λεύκαινον ὕδωρ.] * Κατὰ συνεκδοχὴν, ἀντὶ τοῦ, συντόνως ἤρεσσον, διὰ τοῦ παρακολουθοῦντος λάθοιμι γὰρ ἂν τὸ ὕδωρ διὰ τοῦ σφοδρῶς κωπηλατῶν. Ξεστῆς ἐλάτῃσιν.] Ταῖς διὰ ἐλάτης δίνδρα κατασκευασμέναις κώπαις.

174. Τυτθά.] Ἀντὶ τοῦ, εἰς μικρά. Σπβαρῇσι.] Ἰσχυραῖς, σβαραῖς. Πιέζδον] Ἔνιοι, πίεζον, ἁμαλλασσον.

175. Ἰαίνετο.] Ἐθερμαίνετο. Κέλετο.] Ἐκέλευεν, ἠνάγκαζεν.

177. Ἄλειψα.] Ἐνέφραξα.

179. Ἄνῆψαν.] Ἐδέσμευν.

182. Διώκοντες.] Ἐλαύνοντες. Ὠκύαλος.] Ταχέως τὴν θάλασσαν διαπερωμένη.

183. Ἐσσύθεν.] Ἐκ τοῦ πλησίον. Ὀρνυμένη.] Κερωμένη, πλέουσα. Ἔντυνον.] Ἐπῄμαζον.

184. Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσεῦ.] Μαθήματος εἰ Σειρῆνες. ὅθεν γνωρίζουσι τοῦτο. πῶς δὲ, ὅτι οὐκ ἀκούουσι, ἐγνωρίζουσι; ὅτι θεοί, οἷς ἂν μὴ ἐπισπῶνται, οὐκ ἴσασιν.

NOTÆ.

168. *Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο*) Hinc *Hesiodus* dixit, *Sirenum* Cantu Ventos etiam molliri, ut *Eustath.* fol. 472. lin. 26. Ἐντεῦθεν δέ φασιν οἱ Παλαιοὶ, ὡς ἐντεῦθεν λαβὼν Ἡσίοδος, ἡμερῦσαι τοὺς Σειρήνων καὶ τοὺς ἀνέμους φήσας. *Sensum* nempè, non ipsa verba proferens, quæ nunc videmus in *Brevibus Scholiis.* Vox, *Phœnissa* à *Bocharto* probatur; undè *Salomonis, Sir, Hassirim.*

184. *Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν*) Hunc locum vertit *Cicero* de *Finibus*, l. 5. *O Decus Argolicum, quin Puppim flectis, Ulysses,* &c. Vid. *Dupor.* Gnomolog.

NOTÆ IN SCHOLIA.

168. *Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος*) Vid. in Not. ad *Textum.*

172. * *Κατὰ συνεκδοχὴν*) Addo & suppleo, ex *Hesychio.*

VARIÆ LECTIONES.

171. *Βάλον*) γρ. θέσαν. *H. Steph.*

174. *Πιέζδον*) γρ. πίεζον. *H. Steph.* & *Br. Schol.* ut infrà, v. 196.

179. *Ἀνῆψαν*) γρ. ἀνῆπτον, *H. Steph.*

Νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
Οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηΐ μελαίνῃ,
Πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι·
Ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς.
Ἴδμεν γάρ τοι πάντ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν·
Ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πολυβοτείρῃ.
Ὣς φάσαν, ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἤθελ' ἀκουέμεναι, λύσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
Ὀφρύσι νευστάζων· οἱ δ', ὥσπερ ὀρθοὶ ἔησαν·
Αὐτίκα δ' ἀναστάντες Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δῆσαν, μᾶλλόν τε πίεζον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε παρήλασεν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
Αἶψ' ἐπὶ κηρὸν ἔλυσε φίλοι ἑτάροι, οὓς ἐπέρασσα,
Οὓς σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐν δεσμῶν ἀνέλυσαν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
Καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δοῦπον ἄκουσα.
Τῶν δ' ἔρεα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπλατ' ἐρετμά·
Βόμβησεν δ' ἄρα πάντα κατ' ῥόον· εἴχετο δ' αὐτῆ
Νηῦς, ἐπεὶ οὐκ ἔτ' ἐρετμὰ παρήκεα χερσὶν ἔπειρον.
Αὐτὰρ ἐγὼ, ἀνὰ νηὸς ἰὼν, ὤτρυνον ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσι παραφραδὸν ἄνδρα ἕκαστον,

" Navem siste; ut nostram vocem audias.
" Non enim unquam aliquis hâc præternavigavit nave nigrâ,
" Priusquam nostrum suavem ab ore vocem audiret;
" Verùm ille delectatus abiit, & plura doctus.
" Scimus enim utique omnia, quæcunque in Troja ista
" Græci, Trojanique, deorum voluntate sunt passi;
" Scimus etiam, quæcunque fiunt interra multipascua.
Sic dicebant, edentes vocem dulcem; cæterùm meum cor
Voluit audire; solvereque jussi socios,
Ciliis innuens, illi autem anniten tes remigabant *intensius*;
Statimque surgentes Perimedes Eurylochusque
Plurimis me vinculis ligârunt, magisque premebant.
Cæterùm postquam illas præternavigavit *Navis*, neq; amplius deinde
Vocem Sirenum audiebamus, neque cantilenam;
Continuò ceram dempserunt mei delecti socii,
Quam illis auribus illeveram; meque ex vinculis solverunt.
Sed quando jam insulam reliquimus, statim deinde
Fumum & ingentem fluctum vidi, & fragorem audivi.
His sane perculsis, ex manibus exciderunt remi;
Insonueruntque omnes per fluctum; sibilabatur autem illic
Navis; quoniam non ampliùs remos præacuminatos manibus urgebant.
Cæterum ego per navem gradiens excitabam socios
Blandis verbis propè astando viros singulos,

ΣΧΟΛΙΑ.

185. Καταίσησον.] Καθόρμησον. Νωϊτέρην.] Τὴν ἡμετέραν.
186. Παρήλασε.] Παρῆλθε.
187. Μελίγηρυν ὄπα.] Ἡδεῖαν φωνήν.
188. Τερψάμενος.] Τερφθείς, ἡσθείς. Νεῖται.] Ἀπέρχεται.
190. Μόγησαν.] Ἔκαμον, ἐπανηπάτησαν.
192. Ἴεῖσαι.] Προφερόμενοι.
193. Λῦσαι δ' ἑτάρους.] Μαρτυρία τῆς ἡδονῆς, ὅτι καὶ ὁ ἐγκρατέστερος ἥττηται.
201. Ἐλείπομεν.] Κατελείπομεν, ἐάσαμεν.
202. Καπνὸν δὲ μέγα κῦμα.] Εἰκότως καπνὸν, ἐπὶ ἡμέρᾳ δὲ ἡ φαντασία πῦρ.
203. Ἔπλατο.] Ταχέως ἐξέπεσεν.
205. Παρήκεα.] Παρέχοντα, ἐπὶ παραβεβλημένα τῶν νεῶν.

NOTÆ.

192. Ἴεῖσαι ὄπα) Aliàs, Hymn. *Dian.* v. 18. ὄπ' ἰεῖσαι, & *Hesiod* Theogon. v. 83. Μουσάων ὄπ' ἱεῖσαν, mutato Spiritu; ut in vocibus Ἀελλοπόδων, Ἑωσφόρος. Nam ab ἵημι, *Mitto*, venit. *Eustath.* ad *Iliad* μ'. fol. 858. lin. 42. ob differentiam dicit, Τὸ ὄφ', Ἐπιφωνήματος· ὃ καὶ πνεύματι ἀφρόνων εἰσπνοὴ ἀγγέλῳ τοῖς ἢ ἀλγοῦσιν, ἢ φόβον παθοῦσιν, & ita *Spiritum* retinet *Asperum*. *H. Steph.* Lenem habet.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἰεῖσαι) γρ. ἰῆσαι, vid. Not. in *Textum*.
195. Αὐτίκα δ' ἀναστάντες) γρ. αὐτὰρ ἀναστάντες, *H. Steph.*
196. Πιέζειν) γρ. πιέζον, ut suprà, v. 174.
198. Θοῶς — ἀοιδῆς) γρ. θοώγλῳ — ἀοιδῷ, *H. Steph.*
199. Αἶψ') γρ. ἀψ, ut sæpè aliàs.
204. Εἴχετο) γρ. ἴχετο, *H. Steph.*

Ὦ φίλοι, ἦ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονες εἰμέν.
Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
Εἷλε σὺν ἰσχυρῇ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφι·
Ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε, νόῳ τε,
Ἐκφύγομεν· καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀΐω.
Νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
Τύπτετε, κληῖδεσσιν ἐφήμενοι, αἴνε πόθι Ζεὺς
Δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
Σοὶ δ', κυβερνῆτ', ὧδ' ὀπτέλλομαι, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήια νωμᾷς·
Τοῦτον μὲν καπνὸν καὶ κύμαθ' ὑπερθεν ἔεργε
Νῆα· σὺ δὲ σκοπέλου ὀπιπεύων, μή σε λάθησι
Κεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
Μήπως μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
Εἰς σίνας, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγύνην
Λανθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ καδὰς μὲν κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
Μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν, εἰς ἴκελα νηὸς ἔβαινον
Πρώρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἑταίροισιν.

" O amici, non enim malo pacto malorum ignari fumus;
" Non equidem hoc majus ingruit malum, quàm cum Cyclops
" Claudebat nos in ſpelunca cava fortivi.
" Sed & illinc meâ virtute conſilioque prudentiaque
" Effugimus: & alicubi horum recordaturos vos puto.
" Nunc ergo agite; quemadmodum ego dixero, obediamus omnes;
" Vos quidem remis maris fluctus profundos
" Verberate, tranſtra inſidentes; ſiquidem Jupiter
" Det & hanc mortem effugere & evitare.
" Tibi verò, gubernator, hoc præcipio; ſed in animo
" Reconde, quoniam navis cavæ gubernacula tenes;
" Hunc quidem fumum & fluctum extra dirige
" Navem; tu autem ſcopulum obſerva; nè te lateat
" Illic erumpens, & in periculum nos conjictas.
Sic dicebam; illi celeriter meis verbis parebant.
Scyllam autem non dicebam immedicabile damnum;
Ne quo pacto timentes ceſſarent ſocii
A remigando, intraque communirent ſeipſos.
Et tum jam Circes quidem triſtium mandatorum
Oblitus ſum, quoniam neutiquam me juſſit armari:
Cæterùm ego indutus ſplendida arma, & duabus haſtis
Longis in manus acceptis, ad ſuperiora navis conſcendebam
Prorax, inde enim ipſam putabam primùm appariturum
Scyllam petroſam, quæ mihi ferebat damnum ſociis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

209. Ἔπι.] Ἐπίρρημα.
211. Ἀρετῇ.] Δυνάμει.
214. Ἁλὸς ῥηγμῖνα.] Νῦν, τὸ ἐππολάζον, παρὰ τὸ ῥήγνυσθαι τοὺς κώπους.
215. Κληῖδεσσιν.] Ταῖς τῶν ἐρετῶν κωθέλαις. Ἐφήμενοι.] Ἐπικαθήμενοι.
218. Βάλλευ.] Ἐγκατάθου. Οἰήια.] Πηδάλια. Νωμᾷς.] Κατέχεις, φέρεις.
219. Ἔεργε.] Ἄπεχε.
220. Ἐπιμαίεο.] Ἐφάπτου.
221. Βάλῃσθα.] Ἐμβάλῃς.
223. Ἐμυθεόμην.] Ἔλεγον. Ἄπρηκτον ἀνίην.] Οὐδὲν γὰρ ἐπ' ἐκείνῃ ἠδύνατο πρᾶξαι.
225. Πυκάζοιεν.] Κρύπτοιεν.
226. Ἐφημοσύνης.] Ἐντολῆς.
227. Λανθανόμην.] Νῦν, ἐκαλυπτόμην.
228. Αὐτὰρ ἐγὼ καδὰς.] Καὶ γὰρ οἱ θεοὶ πεφύκασιν, καὶ εἴκασι. Καδὰς.] Ἐνδυσάμενος.
229. Ἔβαινον.] Ἐπέβαινον, ἱστάμην. Ἴκελα.] Τὰ καθεστηκότα τῆς νεώς.

Ν Ο Τ Æ.

208. Ὦ φίλοι, ἦ γάρ πω) Vid. ad κ'. v. 174. *Virgil.* Æn. l. 1. v. 202. O ſocii, neque enim ignari ſumus ante-malorum, ut *Macrob.* l. 5. c. 11.

209. Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν) Ἔπι, pro ἔπεστι, verùm *Ultimam* producit, in *Ceſurâ*, &c. Poteſt & ἐπὶ legi, pro ἔπεστι, ut etiam in *Scholiis* per ἐπίοχος exponitur. Verùm hoc *Scyllæ* monſtrum rectè cum *Cyclopico* illo malo comparatur: Utrobique enim ſex Socii pereunt; at hoc etiam magis inopinatò obvenit, citiuſque tranſit, licet aliàs longè formidabilius: potuerunt enim *Cyclopem* occidere ſi modò ipſi veilent ſimul perire.

212. Καί που τῶνδε μνήσεσθαι ὀΐω) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 207. Forſan & hæc olim meminiſſe juvabit.

Οὐδὲ

Οὐδέ πη ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
Πάντη παπταίνοντι περισκοπιὴν πέτρην.
Ἡμεῖς ἢ στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις
Δεινὸν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσσε, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῷ,
Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, ὑψόσε δ' ἀχνὴ
Ἀκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπλεν.
Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρύξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε μυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρη
Δεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
Ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Ἡμεῖς μὲν τῇσι τλῶ' ἴδομεν, δείσαντες ὄλεθρον.
Τόφρα δέ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑταίρους
Ἓξ ἕλεθ', οἳ χερσίν τε, βίηφί τε, φέρτατοι ἦσαν.
Σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μετ' ἑταίρους,
Ἤδη τῶν ἀόντα πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθεν,
Ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεύντες
Ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἰδατα βάλλων,
Ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,

Nec uſquam videre potui, laborabant autem mihi oculi
Undique circumſpicienti ad obſcuram petram.
Nos itaque anguſtum locum tranſibamus lugentes,
Ab alterâ parte Scylla, ex alterâ diva Charybdis
Horrendùm abſorbuit maris ſalſam aquam.
Quando ſanè evomeret, ſicut lebes in igne multo,
Tota immurmurabat conturbata, in altum autem aſpergo
Summis ſcopulis utrinque irruebat:
Sed quando abſorbebat maris ſalſam aquam,
Tota intus apparebat percita: circumque petram
Horrendùm intonabat, infra autem terra apparebat
Arenâ cæruleâ; hos igitur pallidus timor invaſit.
Nos quidem ad hanc oculos intendebamus timentes interitum.
Interea autem mihi Scylla cavâ ex navi ſocios
Sex abſtulit, qui manibuſque, virtuteque, optimi erant.
Conſpicatus igitur in navem velocem ſimulque ad ſocios,
Jam horum diſcrevi pedes & manus ſupernè
In altum levatorum, me verò compellabant vocantes
Nominatim, tunc poſtremò, affictè corde.
Quemadmodum quoties in ſcopulo piſcator prælongâ virgâ
Piſcibus minutis dolum per eſcam immittens,
In pontum dimittit bovis cornu agreſtis,

ΣΧΟΛΙΑ.

232. Ἀθρῆσαι.] Ἰδεῖν, θεάσασθαι. Ἔκαμον.] Ἐκπίασαν.
234. Στεινωπόν.] Σπειλὼ θαλάσσιον. Γοόωντες.] Θρηνοῦντες.
236. Ἀνερροίβδησεν.] Ἀνεκόλπισεν.
237. Ἐξεμεσσε.] Ἐξεράσειεν. Λέβης ὡς.] Τὰ ἐν τῷ καθόλου χυνόμενα ὡσεὶ Χάρυβδιν λέγει.
238. Ἀναμορμύρεσκε.] Ἀνεβόα, ἀνίζε.
240. Ἀναβρύξειεν.] Ἀναπίοι, ἀναῤῥοφήσειεν.
242. Ἐβεβρύχει.] Ἦχον ἐποίει.
244. Ἴδομεν.] Νῦν, ἀπιβλέπομεν.
246. Οἳ χερσί τε βίηφί τε φέρτεροι ἦσαν.] Πάντες ἐπαινοῦμεν τὴν πλεονεξίαν αὐτῶν.
247. Σκεψάμενος.] Ἐπιδὼν, θεασάμενος.
251. Προβόλῳ.] Προβεβλημένῃ πέτρᾳ· ἢ τόπῳ ἐξέχοντι.
252. Τοῖς ὀλίγοις.] Τοῖς μικροῖς τοὺς μεγάλους κωνηγοῦσι.
253. Προΐησι.] Προσεμπίπτει. Βοὸς κέρας.] Ἤτοι τὸν τεῖχα λέγει, ἢ τὸ ἐπικείμενον τῇ ὁρμιᾷ κέρας· ἐπὶ

NOTÆ.

235. Ἐτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις) Hiſtoriam *Nicolai Piſciculi, Siculi* Urinatoris, qui Regis *Frederici* juſſu ex *Charybdis* ipſis faucibus aureum retulit Poculum, huc refer ex *Athanaſio Kirchero*, Mund. Subterran. l. 2. c. 15. & ex *Anglico* Tractatu, De Terræ Motibus, occaſione ſumptâ ex Terræ-Motu, in *Angliâ*, *Septemb.* 8. 1692. §. 2. p. 8, 9, 10. ex ipſis *Siciliæ* Archivis.

VARIÆ LECTIONES.

234. Ἡμεῖς ἢ) γρ. ἡμεῖς μὲν, *H. Steph.*
235. Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ',) γρ. ἔνθεν δὲ Σκύλλη, melius paulò. Admiſſâ & præcedenti *Lectione.*
238. Ἀναμορμύρεσκε) γρ. ἀνεμορμύρεσκε, *H. Steph.*
245. Σκύλλη) γρ. Σκύλλα, ut ſuprà, v. 235.
246. Φέρτεροι) γρ. φέρτεροι, *H. Steph.*

Ἀσπαί-

Ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔῤῥιψε θύραζε·
Ὡς οἵγ' ἀσπαίροντες ἀείροντο ποσὶ πέτρας·
Αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήθιε κεκλήγοντας,
Χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Πάντων, ὅσσ' ἐμόγησα, πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν, δεινόν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
Ἱκόμεθ'· εἰθάδ' ἔασαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν, ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
Μυκηθμῷ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομένάων,
Οἰῶν τε βληχώ· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
Μάντῳ ἀλαῷ, Θηβαίῳ Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
Νῆσον ἀλεύασθ' τερψιμβρότην Ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ,
Κέκλυτέ μευ μύθων, καχά περ πάσχοντες, ἑταῖροι,
Ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήια Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
Νῆσον ἀλεύασθ' τερψιμβρότην Ἠελίοιο·

Palpitantemque deinde correptum foras projicit;
Sic illi palpitantes tollebantur ad petras;
Illic autem pro foribus depaſcebat vociferantes,
Manus mihi porrigentes in gravi calamitate.
Miſerabiliſſimum ſanè illud meis vidi oculis
Omnium, quæcunque paſſus ſum, vada maris perluſtrans.
Cæterùm poſtquam petras effugimus, horrendamque Charybdim,
Scyllamque; ſtatim deinde dei ſolis ad eximiam inſulam
Pervenimus: ibi erant pulchræ boves latis-frontibus;
Multaque pinguia pecora Hyperionis Solis.
Certè cùm ego adhuc in mari exiſtens in navi nigrâ,
Mugitum audivi boum ſtabulantium,
Oviumque balatum; & mihi ſermo incidit animo
Vatis cæci Thebani Tireſiæ,
Circeſque Æææ, quæ mihi ſæpe ſæpiùs præcepit,
Inſulam evitare homines-oblectantis Solis.
Tunc itaque ego ſocios alloquebar, mœſto corde,
" Audite meos ſermones, mala quantumvis paſſi, ſocii,
" Ut vobis dicam vaticinia Tireſiæ,
" Circeſque Æææ, quæ mihi valde diligenter præcepit,
" Inſulam effugere homines-oblectantis Solis:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κέρας γὰρ ἡ ὁρμιὰ πέφυκε καθειμένη, ἢ ἀνειλκομένη· εἰώθασι δὲ οἱ ἁλιεῖς μιζαξὺ δ' ἀγκίστρῳ, καὶ τὸ ἀπάρτιον, κέρας βόειον ἐνσοβεῖν, ἵνα κραδαίνοντες τὸ ἄγκιστρον οἱ ἰχθύες, μὴ πεφώρωσι τὸν ἀπάρτιον.

254. Ἀσπαίροντα.] Σκαριζοντα.

257. Ὀρέγοντας.] Ἐκτείνοντας. Ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.] Νῦν, ἐν τῷ δεινῷ ἀπαναισιμῷ.

259 Πόρους.] Ῥεῦμα. Ἐξερεείνων.] Ἐξερευνῶν, διερχόμενος.

265. Μυκηθμῷ.] Τῇ τῶν βοῶν φωνῇ. Αὐλιζομένάων.] Εἰς κοίτλα παραγινομένων.

266. Βληχώ.] Βληχῇ, ἡ τῶ προβάτων φωνή. Ἔμπεσε.] Ἐπεισῆλθε.

267. Μάντῳ.] Μάντεως. Ἀλαῷ.] Τυφλῷ.

268 Ἐπέτελλε.] Ἐνετείλατο, προσέταττε.

269. Ἀλεύασθαι.] Ἐκκλίναι, φυλάξασθαι. Τερψιμβρότην.] Τέρποντα τὰς βροτούς.

272. Μαντήια.] Τὰς μαντείας.

N O T Æ.

255. Ἀείροντο ποσὶ πέτρας) Olim in multis ποτὶ, & Verſus quidem etiam ſic ſtare potuit; verùm ποσὶ elegantius hìc, & tutius, & bene ſtatuminabit brevem Syllabam; & ſuprà, v. 59. gratis erat ità ſcriptum, quare & hic ſcribendum ποσὶ, rejecto ad *Var. Lect.* τῷ ποτὶ. Vid. ad *Iliad.* β'. v. 137.

256. Κεκλήγοντας) Vid. *Etymolog.* M. v. Κεκλήγοντες.

261. Θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον) Ὁ θεὸς emphaticè, pro ἥλιος dictum, Notavimus ad *Euripid. Medea* v. 352. ut in hoc loco.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

255. Ἀείροντο ποσὶ) γρ. ἀείροντο ποτὶ, vid. Not. ad *Textum*.

268. Ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε) γρ. οἵ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον, *H. Steph.* ut infrà, v. 273.

269. Τερψιμβρότην) γρ. φαεσιμβρότην, *H. Steph.* ut & mox, v. 274.

273. Ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε) γρ. οἵ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον, ut ſuprà, ad v. 268.

274. Τερψιμβρότην) γρ. φαεσιμβρότην, ut ſuprà, v. 269.

Ἔνθα

Ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμορε ἄμμιν ἔφασκεν.
Ἀλλὰ παρὲξ τλίω νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κακὸν ἔκλυεν ἔνθετο θυμῷ.
Αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος ταχέως μ' ἠμείβετο μύθῳ,
Σχέτλιος εἶς, Ὀδυσεῦ· πέρι τοι μόρος, οὐδέ τι γυῖα
Κάμνῃς· ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
Ὅς ῥ' ἑτάρους, καμάτῳ ἀδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
Οὐκ ἐάας γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα κεν αὖτε
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον·
Ἀλλ' αὔτως ἀλαλητὸν ἀλώμενον ἄνωγας,
Νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
Ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
Γίνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
Ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
Ἢ Νότου, ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
Νῆα ἀφορραίσουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;
Ἀλλ' ἦτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα, θοὴν ἐπὶ νῆ' ἐρύοντες·
Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα·
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Εἴ κέ πιν' ἢ βοῶν ἀγέλην, ἢ πώϋ μέγ' οἰῶν

"Hinc enim præsentissimum malum fore nobis dicebat.
"Verùm præter insulam impellite navem nigram.
Sic dicebam; illis autem confractum est amicum pectus.
Statim ergò Eurylochus molesto mihi respondet sermone,
"Inclemens es, ὁ Ulysses; abundat tibi robur, nec; unquam membra
"Defatigaris: planè omnia tibi ferrea sunt;
"Qui socios, labore defatigato, atque etiam somni *carentiâ*,
"Non permittis terram conscendere; ubi rursus
"Insulâ in circumfluâ lautam paremus cœnam:
"Sed temerè per noctem celerem errare jubes
"Ab insulâ errabundos in obscuro ponto.
"Ex noctibus autem venti difficiles, pernicies navium,
"Nascuntur: quomodò quis effugerit certam perniciem;
"Si fortassis repentè ingruat venti procella,
"Aut Noti, aut Zephyri vehementer-spirantis, qui vel potissimùm
"Navem disperdant, *ferè* diis regibus invitis?
"Verùm sanè nunc quidem paremus nocti nigræ,
"Cœnamque apparemus, celeremi juxtà navem manentes:
"Mane autem conscensâ *navi*, intremus latum pontum.
Sic ait Eurylochus, comprobàruntque alii socii.
Et tunc certè agnoscebam, quòd jam mala machinaretur dæmon;
Et ipsum alloquutus, verba volatilia dixi,
"Eurylоche, profectò jam me cogitis, solus cùm sim:
"Verùm age, nunc mihi omnes jurate sanctum juramentum;
"Siquidem aliquod sive boum armentum, aut magnum gregem ovium

ΣΧΟΛΙΑ.

276. Παρεξ.] Παρεκτός.
278. Περὶ τοι μόρος.] Περιστή σοι δύναμις.
281. Ἀδηκότας.] Κεκμηκότας, κάμοντας.
282. Οὐκ ἐάας.] Οὐ συγχωρεῖς. Ἐπιβήμεναι.] Ἐπιβῆναι, στῆναι.
283. Τετυκοίμεθα.] Παρασκευάσαιμεν.
284. Ἀλάλητον.] Πλανᾶσθαι. Ἄνωγας.] Κελεύεις.
286. Δηλήματα.] Βλάβας.
289. Δυσαέος.] Σφοδρᾶς πνέοντος.
290. Ἀμφορρήσουσι.] Ἀμφιθέουσι.
292. Ὁπλισόμεσθα.] Παρασκευάσομεν.
293. Ἐνήσομεν.] Καθαλιόσομεν.
295. Ὃ δή.] Ὅτι δή.
297. Βιάζετε.] Βιάζεσθε.

NOTÆ.

281. Ἀδηκότας) Ità, pro ἀδηκότας, scribo, ut α'. v. 134. & *Iliad.* κ'. v. 98.
293. Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν) Ὑπακουέον, τὴν νῆα, ut infrà, v. 401. Legitur & ἀμβάντες, ποιητικώτερον.

VARIÆ LECTIONES.

281. Ἀδηκότας) γρ. ἀδηκότας, *Br. Schol.*
287. Ὑπεκφύγοι) γρ. ὑπεκφύγῃ, *H. Steph.*
293. Ἀναβάντες) γρ. ἀμβάντες, vid. Not. in Textum.

Εὕρωμεν, μήπω τὶς, ἀταθαλίῃσι κακῇσιν,
Ἢ βοῦν, ἢ ἴπὶ μῆλον, ἀποκτάμεν· ἀλλὰ ἔκηλοι
Ἐδμεναι βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμοσαν, ὡς ἐκέλευον·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τ' ὅρκον,
Στήσαμεν εὖ λιμένι γλαφυρῷ θοὴν νῆα,
Ἄγχι' ὕδατ' ἐν γλυκερῷ· ἐκ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
Νηὸς, ἔπειτα δ' δόρπον ἐπιξαμένως τετύκοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
Οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
Κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
Ἧμος δὲ τρίτα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Ὦρσεν ἐπὶ ζάλην ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεύς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' ὐρανόθεν νύξ.
Ἧμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆα μὲν ὁρμίσαμεν, κοίλον σπέος εἰσερύσαντες·
Ἔνθαδ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ, ἑδραὶ θόωκοι·
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ μῦθον ἔειπον,
Ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηῒ θοῇ βρῶσίς τε, πόσις τε,
Ἔστιν, τοῦ δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·

" Inveniamus, nè quis fortassis insolentiâ malâ
" Aut bovem aut etiam pecudem occidat: verum quieti
" Comedite cibum, quem immortalis præbuit Circe.
Sic dicebam; illi itaque protinùs jurârunt, ut jussi:
Porrò postquam jurârunt, perfecerunt que jus urandum,
Appulimus in portu cavo benefactam navem,
Prope aquam dulcem, & exiverunt socii
E navi, deinceps verò cœnam scitè apparârunt.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium ademerunt,
Recordati deinde charos fleverunt socios,
Quos devoraverat Scylla, cavâ ex navi arreptos:
Flentibus autem iis supervenit dulcis somnus.
Quando verò tertia pars noctis erat, & astra inclinârunt,
Immisit vehementer fortem ventum nubium congregator Jupiter
Turbine ingenti; nubibusque cooperuit
Terram simul & pontum: ingruit autem de cœlo nox.
Quando verò mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Navem quidem subduximus in cavam speluncam intrò-tractam;
Ubi erant Nympharum pulchri chori, atque sedilia:
Et tum ego concione coactâ sermonem dixi,
" O amici, in navi etenim celeri cibusque, potusque,
" Est, à bubus igitur abstineamus, nè quid patiamur:

ΣΧΟΛΙΑ.

306. Ἐξαπίβησαν.] Ἐξῆλθον.
309. Μνησάμενοι.] Ὑπομνησάντες.
312. Τείχα νυκτός.] Ἤτοι τεῖα μοῖρα, ἢ τρίτον μέρος τῆς νυκτός.
313. Ζαῆν.] Σφοδρῶς πνέουσα.
314. Λαίλαπι.] Τέτῳ, μετὰ ἀνέμου.
317. Ὡρμίσαμεν.] Ἔνιοι, * ὡρμήσαμεν. Ἐπιμελήσαμεν.
318. Θόωκοι.] Καθέδραι.
321. Ἀπεχώμεθα.] * Ἀποχώμεθα.

NOTÆ.

309. *Μνησάμενοι δὴ ἔπειτα*) Cùm omninò in hoc loco *Sensus* postulet, ut legamus δὴ ἔπειτα, non ἢ ἔπειτα, si contrahas, scribendum erit δὴ ἔπειτα. Alias, ubi pro ἢ ἔπειτα occurrit, in *Contractione* erit δὴ ἦπειτα. Potuit tamen hoc in loco, salvo etiam *Versu*, *incontractim* scribi, δὴ ἔπειτα. Vid. ad α'. v. 290.

313. *Ζαῆν*) A *Nominativo* ζαὴς, *Accusativus* ζαία, *Ionicus*, ζαῆν, *Atticus*, ut πνοιὴ, πνοιὴν & πνοιῆν, & alia *Appellativa*; necnon *Propria*, ut Ἀρισταίνη, Ἀρισταίνῳ· Δημοθόην, Δημοθόῃν· Ἀσυάμη, Ἀσυάμῃ.

321. *Τῶν δ'*) *Eustath.* fol. 490. lin. 52. Τὸ δὲ γράψαι, τῶνδε βοῶν ἀπεχώμεθα, ἤγουν τούτων, ἀ δικεῖ τοῖς Παλαιοῖς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

317. * Ὡρμήσαμεν) Hanc *Lectionem Versus* & *Sensus* respuunt.

321. * Ἀποχώμεθα) Olim ἀπεχώμεθα, male.

VARIÆ LECTIONES.

309. Δὴ ἔπειτα) γρ. δ' ἤπειτα, ἢ ἔπειτα, vid. Not. in *Textum*.

313. Ἐπὶ ζαὴν) γρ. ἐπιζαῆν, *Eustathii* παρεκβολαὶ, *Seberi* Index, *Florentin. Aldin. Lovan.* nec tamen notat *Hen. Stephanus*.

314. Σὺν δὲ) γρ. σὺν δὴ.

317. Ὡρμίσαμεν) γρ. ὡρμήσαμεν. Vid. Not. in *Schol.*

321. Τῶν δὲ) γρ. τῶνδε, vid. Not. in *Textum*.

Δεινοὶ γὰρ θεοὶ αἴδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἠελίῳ, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐηφι.
Μῆνα δὴ πᾶσι ἄλληκτος ἦν Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
Γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὖρός τε, Νότος τέ.
Οἱ δ', ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
Τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο πᾶσα πάντα,
Καὶ δὴ ἄγκιστ' ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,
Ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
Εὐξαίμην, εἴπῃς μοὶ ὁδὸν φήνασ' ἐέλδωρ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἀφ' ὑπὸ νῆσον ἰὼν ἦλυθα ἑταίρους,
Χεῖρας νιψάμενος, ὄφ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
Ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
Οἳδ' ἄρα μοὶ γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχυαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς,
Κέκλυτέ μευ μύθων, κακὰ πάσχοντες, ἑταῖροι·
Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
Λιμῷ δ' οἰκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἑπισπεῖν.
Ἀλλ' ἄγε, Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,

" Metuendi enim Dei hæ boves & eximia pecora,
" Solis, qui omnia inspicit, & omnia audit.
Sic dicebam, illis verò persuadebatur animus generosus.
Mensem autem integrum perpetuus flabat Notus, neque quis alius
Spirabat deinde ventorum, nisi Eurusque, Notusque.
Illi igitur quamdiu quidem panem habebant, & vinum nigrum,
Tamdiu à bobus abstinebant, studiosi *suæ* vitæ *tuendæ*.
Sed cùm jam è navi absumerentur *victus* omnia,
Et tum prædam sequebantur palantes necessitate,
Pisces, avesque, quodcunque in manus veniret,
Curvis hamis: affligebat verò ventrem fames.
Sanè tum ego per insulam secessi; ut diis
Supplicarem, si quis mihi viam monstraret ad reditum.
Sed cùm jam per insulam iens declinaveram à sociis,
Manibus lotis, ubi defensaculum erat à vento,
Supplicabam omnibus diis, qui cœlum inhabitant;
Hi utique mihi dulcem somnum ciliis *infuderunt*.
Eurylochus verò sociis mali dux erat consilii,
" Audite meos sermones, mala quamvis passi, socii:
" Omnes quidem invisæ mortes miseris mortalibus;
" Fame verò miserrimum mori, & fatum assequi.
" Sed agite, Solis ex bobus abreptis optimis,

ΣΧΟΛΙΑ.

322. Δεινοὶ γὰρ θεοὶ αἴδε βόες καὶ πᾶσιν ἀξίαι.
325. Ἄλληκτος.] Ἀκατάπαυστος. Ἄη] Ἔπνεεν.
329. Ἤιεν.] Βραδέως, ἀλλοτρόπ.
330. Ἐφίκτοσε.] Ἐπέγνω. Ἀληπόνησε.] Πλανώμενος.
334. Φήνασ'.] Δείξῃς.
335. Ἦλυθα.] Ἐξέκλινα, ἐκτὸς ὄψεως αὐτῶν ἐγενόμην.
336. Ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.] Ἔνθα ἦν σκέπη πρὸς τὸ μὴ αἰσθάνεσθαι.
337. Ἠρώμην.] Ἠυχόμην.
339. Ἐξήρχετο.] Ἐξηγεῖτο.
341. Στυγεροί.] Μισητοί.
343. Ἐλάσαντες.] Ἀπελάσαντες.

NOTÆ.

322. Δεινοὶ γὰρ θεοὶ αἴδε βόες, Ἠελίῳ) *Eustath.* fol. 491. lin. 2. Λέγει δὲ ἐκπεφυκὼς καὶ δεινὸν θεὸν, τὸν Ἥλιον, ἐκφοβῶν τοὺς ἑταίρους, καὶ τὸ, Ἧις νυκτὶ ἴοικας· ἄλλως; γὰρ ἄωτος ἐστὶ· εἶτα ἐπὶ τὸ καθάσπερ, ὁ ὡσὶν γῆς ποιεῖ, ἡμίφατα λέγων. De *Solis* Bobus, *Heraclitus* περὶ ἀπίστων, c. 39. & hæc *Br. Schol.* ad v. 129.

329. Νηὸς ἐξέφθιτο) *Ultima* Σ νηὸς producitur, in *Cæsurâ*, ut ad β'. v. 41. Hunc locum *Latino* carmine donat, explicatque *Pierius*, Hierograph. fol. 213. C.

331. Ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας) Ità distinguo, ut φίλας referatur ad χεῖρας, non, ut *Henricus Stephanus*, magno & contagioso errorre, ad ὄρνιθας. Ità *Julian.* Orat. 6. fol. 192.

334. Εὐξαίμην) En! Unicum Precum privatarum Exemplum; quod *Ethnicorum* nemo alius notat.

342. Λιμῷ δ' οἰκτιστον θανέειν) *Dionys. Halicarnass.* fol. 393. lin. 7. Et aliàs, Τὸν κακοδαιμονέστατον τῶν μόρων vocat. Τῷ κακίστῳ τῶν μόρων λιμῷ. *Thucydides*, Αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ λιμῷ πολιτῶν. *Vegetius*, l. 3. Et ferro sævior Fames est. Vid. *Jeremiæ* Lament. c. 4. v. 9.

VARIÆ LECTIONES.

326. Γίνετ') κ. γίγνετ'.
331. Ἰχθῦς) κ. ἰχθύας.

Ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν
Τεύξομεν, ἔνθα κὲ θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
Εἴ ἧ χολωσάμενός π βοῶν ὀρθοκραιράων,
Νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' *ἕσπηται θεοὶ ἄλλοι,
Βέλομ' ἅπαξ ταχὺς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσαι,
Ἢ δηθὰ φθύσηαι, ἐὼν οἰ νήσῳ ἐρήμῃ.
Ὣς ἔφαθ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
Ἐγγύθεν, οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρῴροιο
Βοσκέσκοντ' ἕλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι,
Τάσδε περιστήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
Φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
Οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐϋσταλμοι ἐπὶ νηός.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπλυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτοῖς δ' ὠμοθέτησαν·
Οὐδ' εἶχον μέθυ λείψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱερῆσιν,
Ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπιον ἔγχαρα πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν·
Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος.
Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.

" Sacra faciemus immortalibus, qui cœlum latum inhabitant.
" Quòd si in Ithacam pervenerimus, patriam terram,
" Statim Soli Hyperioni dives templum
" Faciemus; ubi utique ponemus ornamenta multa & preciosa.
" Sin iratus aliquo pacto ob boves erecta-cornua-habentes,
" Navem velit perdere, suffragenturque alii dii;
" Malo semel ad fluctus hians vitam perdere,
" Quàm diutiùs tabescere, versans in insulâ desertâ.
Sic ait Eurylochus: collaudabant autem alii socii.
Statim autem Solis ex bobus quum abegerunt optimas
E propinquo, non enim longè à nave nigro-rostro
Pascebantur nigræ pulchræ boves, latis-frontibus,
Has circumstabant, & vota fecerunt diis;
Folia quum decerpsissent tenerrima quercûs alticomæ:
Non enim habebant hordeum album in bene-tabulata navi.
Cæterùm postea precati sunt & mactârunt & excoriârunt,
Femoraque conciderunt, atque adipe cooperuerunt,
Duplicantes, & super iis eruda posuerunt,
Ne quidem habebant vinum ad libandum super incensa sacra,
Sed aquâ libantes assabant intestina omnia.
Cæterùm postquam femora incensa sunt, & viscera comederunt,
Et in partes secuerunt cætera, & circa verubus infixerunt;
Et tunc mihi palpebris excidit suavis somnus:
Festinabamque ire ad navem velocem & littus maris.

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Ῥίξομεν.] Θύσομεν.
347. Θεῖμεν.] Ἀναθῶμεν.
349. *Ἕσπηται.] Ἀκολουθήσωσιν.
351. Στρεψάμενος.] Καλῶς τράγλα, ὃ ἐστι κατ' ἀλίγον, ὑπορρέῃ.
355. Βοσκέσκοντο.] Ἐβόσκοντο.
356. Τὰς δέ.] Ταύτας δέ.
357. Δρεψάμενοι.] Λαβόμενοι. Ἐρεψάμενοι.] Στεφανωσάμενοι.
362. Λείψαι.] Σπεῖσαι.

NOTÆ.

349. *Ἕσπηται.) Mallem ἵωνται, in *Textu* legere, ἕσπωνται, ad *Var. Lect.* reponere; ut meliùs cum τὸ ἐθέλῃ concordet, sicut in re simili suprà fecerim, v. 157. Et ità *Florentin.* Edit. *Aldin.* & *Lovaniana Rescii*, & *Sebervs*, in suo *Indice*. Quare rata sit *Lectio*.

350. Βέλομ' ἅπαξ ταχὺς κῦμα χανὼν) Huc facit illud *Anthologi*. l. 2. c. 40. fol. 165. Ἐυθὺ κεφαλύζεις Ἐπιχερίμησιν· εἰ δὲ ἀσεβήσας Βεβρύκοις τινὰ βῶν τῶν ἀπὸ Τελπουσίης, Βέλομ' ἅπαξ ταχὺς κῦμα χανὼν. Æschyl. Prometh. — κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν, Ἢ πολλὰς ἀπόνους ἡμέρας πάσχειν κακῶς. Vid. *Eustath.* fol. 1725. lin. 27. Βέλομαι autem hic pro *Malo*, ut ad π'. v. 106.

VARIÆ LECTIONES.

348. Βοῶν ὀρθοκραιράων) γρ. βοῶν ἴνις ὀρθοκραιράων, *H. Steph.*
349. *Ἕσπηται) χρ. ἑσπῶνται, vid. Not. in *Textum*.
357. Δρεψάμενοι) γρ. ἐρεψάμενοι, *Br. Schol.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥεδὸν ἦα νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε μὲ κνίσσης ἀμφ' ἤλυθεν ἡδὺς ἀὐτμή·
Οἰμώξας ἠ θεοῖσι μεθ' ἀθανάτοισι γεγώνθην,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Ἦ μ' ἄλα εἰς ἄτλω κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνῳ·
Οἱ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐμηχανάσαντο μολόντες.
Ὠκέα δ' Ἠελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε·
Λαμπετίη ταναύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα, χώμενος κῆρ,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Τίσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οἵ μοι βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ἦσιν ἐγωγε.
Χαίρεσκον μοὶ ἰὼν εἰς ἠεροειδέα δῶμα,
Ἠδ' ὁπότ' ἀψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἠεροειδέος ἁλόμην,
Εἰ δέ μοι ἠ πίσεσι βοῶν ἐπιείκελ' ἀμοιβὴ,
Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἠέλι', ἦτοι μοὶ σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἐρεμνῇ κεραυνῷ

Sed quando jam propè eram projectus navem utrinque agitatam.
Et tum mihi nidoris obvenit dulcis flatus:
Lugens verò deos ad immortales clamavi,
" Jupiter pater, atque alii beati dii immortales:
" Profectò me magnum in detrimentum sopivistis sævo somno;
" Ipsi verò socii magnum facinus perpetrârunt manentes.
Statim autem Soli Hyperioni nuncia venit
Lampetia lato-peplo, quòd ei boves interfecerunt socii.
Statim igitur deos alloquutus est iratus corde,
" Jupiter pater, atque alii beati dii immortales,
" Luant jam socii Laërtiadæ Ulyssis,
" Qui meos boves occiderunt præsidenter; quibus ego
" Gaudebam quidem digressus in cœlum stelliferum,
" Et quando rerrò ad terram è cœlo divertebam,
" Quòd si mihi non luent boum condignam talionem,
" Descendam ad Plutonis domum, &c. inter mortuos lucebo.
Hunc excipiens alloquutus est nubicogus Jupiter,
" Sol, omninò quidem tu inter immortales luceto,
" Et mortales homines, super fertilem terram:
" Horum autem ego brevi navem celerem candenti fulmine

Σχολια.

369. Ἀμφ' ἤλυθεν.] Περιῆλθεν.
374. Ὠκέα δ'] Ἠλίῳ. Πῶς ὁ πάντα ἰφορῶν, οὐκ οἶδε πάντα; ἐρῶ, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τὸ αὐτό.
378. Τίσαι.] Τιμωρῆσαι.
380. Χαίρεσκον.] Ἔχαιρον.
381. Προτεμπόμην.] Μεταβαλόμην. Ἀπαλίνων.
382. Τίσωσιν.] Ἀποδώσωσιν. Ἀμοιβήν.] Τροφεῖον. Ἐπιχθία.] Περσήκουσαν.
383. Δύσομαι.] Ἀπιλεύσομαι. Φαείνω.] Φαεινὸς λάμπω.
387. Ἀργῆτα.] Λευκὸν, ἢ σφοδρόν.

Notæ.

369. Ἠδὺς ἀὐτμὴ) Sic ε'. v. 467. θῆλυς ἰάχη. Sic Λ. v. 709. πυλὺν ἰφ' ὑγρήν. Sic Hymn. *Mercur.* v. 110. αὐτὰ δ' ἄμπνυθε θερμὸς ἀὐτμή. Quod imitatur *Hesiod.* Theogon. v. 696. τόσσ' ἄμφιπε θερμὸς ἀὐτμὴ. Ità κλυτὸς Ἱπποδάμεια, ὄπα χάλκεον, ἁλὸς πολιοῖο, ἰλαύσιμος ὀδμὴ & similia, quæ referuntur ad *Atticismum*. Quanquam nec dissimulandum, quod hoc saltem loco legi possit, ἠδὺς ἀὐτμῇ. Quam vocem reperies, *Iliad.* Ψ'. v. 765. Καὶδ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' ἀὐτμήεντα δῖος Ὀδυσσεύς. Item *Odyss.* γ'. v. 289. Ἐφεσσάσθω· λιγέως δ' ἀνίεμεν ἐπ' ἀὐτμήεντα χρέα.

372. Κοιμήσαιτε) Ità legit *Florentina*, Editio, *Aldina*, *Lovaniana*, *Eustathius* fol. 494. lin. 32. Ὅτι ὁ ἐπὶ βλαβῇ κοιμηθεὶς, ἱερεῖ ἐν τῷ, Ἦ μ' ἄλα εἰς ἄτλω κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνῳ. Ità denique *Seberus*, in *Indice*, & omnes *Vett. Henricus Stephanus* ex *Basileensi*, κοιμίσαιτε, cum simplici σ'. pessimè; quod queror ad *Iliad.* π'. v. 524. Aliàs, omninò κοιμήσαιτε scriberetur, ut mox, v. 373. ἐμηλίσαντο.
373. Ἐμηλίσαντο) Ità scribo, rejecto ad *Ver. Lect.* τὸ ἐμηλίσαντο, quomodò μηλίσασθαι rectè scribitur *Iliad.* γ'. v. 416. & ε'. v. 349. Vid. ad Versum 372.

Variæ Lectiones.

369. Ἠδὺς ἀὐτμὴ) γρ. ἡδὺς ἀὐτμὴν, vid. Not. in *Textum*.
372. Κοιμήσαιτε) γρ. κοιμίσαιτε, vid. N. in *Textum*.
378. Τῖσαι) γρ. τίσω, & πόσιν. *Sebero*, in *Indice*, malè. Ita mox, ρ'. v. 193. ἀποτῖσαι.

Τυτθὰ

Τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ δὲ οἴνοπι πόντῳ.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο·
Ἡδ' ἔφη Ἑρμείαν ἀργεϊφόντην αὐτὴ ἀκοῦσαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπιφραδόν, ὐδέ τι μῆχος
Εὑρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα φοιβήφαινον·
Εἶρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀστέοισι μεμύκει,
Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.
Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἑμοὶ ἑτάροι ἐρίηρες
Δαίνυν', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς ἦκε Κρονίων,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲ ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐπήλαμψ εὐρέϊ πόντῳ,
Ἱστὸν στησάμενοι, ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ ἐρύσαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανός, ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δ' ὑπὸ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

" Paululum pulsatam diffindam medio in nigro ponto.
Hæc ego audivi à Calypso pulchricomâ,
Illaque dicebat à Mercurio internuncio se audivisse.
Cæterum postquam ad navem perveni atque mare,
Objurgabant alicunde alium ordine; neque remedium
Invenire potuimus: boves enim occisi erant jam.
His continuò deinde dii prodigia ostendebant:
Serpebant quidem pelles, carnesque ab verubus immugiebant,
Assaræque & crudæ, boumque velut fiebat vox.
Sex diebus quidem deinde mihi chari socii
Convivabantur, Solis boves mactantes optimos:
Sed quando utique septimum diem Jupiter induxit Saturnius,
Tum ventus quidem cessavit turbine fœviens:
Nos autem statim conscendentes commissimus nosmet lato mari,
Malo erecto, atque ad malum albis velis collocatis.
Sed quando jam insulam deseruimus, neque ulpiam aliqua
Apparebat terrarum, sed cœlum atque mare.
Jam tum cæruleam nebulam statuit Saturnus
Navim supra cavam; obscuratusque pontus est sub ipsâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

388. Κεάσαιμι.] Σχίσαιμι, ἢ καύσαιμι.
391. Κατήλυθον.] Κατῆλθον, περιεχώμην.
392. Νείκεον.] Ἐκάκολόγουν. Ἐπισυδόν.] Ἐφισεῶπις.
393. Δωσάμενοι.] Ἡδωσάμενα. Ἀποτέθνασαν.] Ἀποθανόντες ἦσαν.
394. Τέρατα.] Σημεῖα. Πρόφαινον.] Προεσήμαινον, ἐδείκνυον.
395. Εἶρπον.] Ἐκινοῦντο, ἐβάδιζον. Ἐμυκήσ.] Μυκηθμῷ ὁμοῖον ἦχον ἀπετέλουν.
397. Ἑξῆμαρ.] Ἐπὶ ἓξ ἡμέρας.
398. Ἐλάσαντες.] Ἀπελάσαντες.
401. Ἐπήλαμψ.] Ἐπεβαλόμην.
406. Ἤχλυσε.] Ἀχλύι καὶ σκότῳ * συνεκάλυψε, ἐπληρώθη.

NOTÆ.

389. Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα καλυψοῦς) Τοῦ πλάσαι confulit Poeta; quomodò enim aliàs Ulysses Deorum confabulationes noverit? *Eustath.* fol. 496. lin. 41. Ἴσέον ὃ, κἀκεῖ καίρειν μὲ τοῖς μύθοις ὁ Ποιητὴς, ἰσοστάσιμόν ὃ λόγειον καταῦτα, ὡς ἱερῶντές τινες, πόθεν Ὀδυσσεὺς εἰδὼς, λέγει τὰ κατὰ τὸν Ἥλιον καὶ τὸν Δία, οἷς αὐτὸς οὐ παρέπυχε; τὸ μῦθον σὸν ἀνατείνῃ, τὸ ὃ λόγειόμενον ἀπίθανον θεραπεύων, λύει, εἰπὼν· Ὀδυσσεως ἔπος, Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς.

392. Μῆχος) *Pindari* Scholiastes, Edit. Oxon. fol. 24. μήχαρ legit, quæ Vox *Æschylo* & *Lycophroni*, in ufu; ut altera, *Anacreonti*, v. 542. Τί μῆχος ἐν λύπαις; & *Hesch.* Μῆχος, Μηχανή. Qui tamen idem, Μῆχαρ) Μηχάνημα, ὄφελος. *Iliad.* β'. v. 342. Οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα. Vid. *Suidam* & *Etymolog.* M. in v.

396. Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά) *Ultima* & ὀπταλία, *in Cæsurâ* producitur; quomodo Πόλλ' ἔτεά τε, καὶ ἀκὶς *Iliad.* υ'. v. 255. ut ad β'. v. 41, &c.

401. Ἀναβάντες ἐπήλαμψ εὐρεῖ πόντῳ) Ὑπακουστέον, τῷ νηΐ. Sic supra, v. 293.

403. Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη) *Virgil.* Æn. l. 3. v. 193. *Postquam altum tenuêre Rates; nec jam amplius ulla Apparent terræ*, &c. Item, l. 5. v. 8. Vid. *Macrob.* l. 5. c. 6, 7.

VARIÆ LECTIONES.

392. Μῆχος) γρ. μήχαρ. vid. Not. in *Textum*.
395. Ἐμυκήσ) γρ. ἐμίμυκεν. *H. Steph.* malè.
398. Ἐλάσαντες) γρ. ἐλόωντες. *H. Steph.*
401. Ἀναβάντες) γρ. ἀμβάντες, ut suprà, v. 293.

Ἡ

Ἦ δ' ἔβη ὑμάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα δ' ἦλθε
Κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων·
Ἰσᾶ δ' ᾧ πρότονος ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
Ἀμφοτέρως· ἰσὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
Εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ σὺν νηΐ
Πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλῇ, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ὀρθοτάτῃσι ἐοικὼς
Κάπτεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν·
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θείῳ πλῆτο· πέσον δ' ἐν νηὸς ἑταῖροι.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐγὼ ἆφ' νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχου
Λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δ' ψιλὴν φέρε κῦμα.
Ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἐπίτονον βέβληο, βοὸς ῥινοῖο τετυχώς.

Et ille currebat haud sanè multum per tempus; statim enim irruit
Stridens Zephyrus ingenti cum turbine sævions:
Mali quidem rudentes rupit venti procella
Utrosque; malus autem retrò cecidit, armamentaque omnia
In sentinam deciderunt: ipseque retrorsum in navi
Percussit gubernatoris caput, ossaque confregit
Omnia uno impetu capitis; ipse itaque urinatori similis
Decidit à tabulatis, deseruitque ossa animus generosus:
Jupiter autem simul intonuit, & injecit fulmen navi;
Ipsa itaque contorquebatur tota, Jovis percussa fulmine:
Sulphureque implebatur; ecciderunt verò ex navi socii.
Illi adeò marinis cornicibus similes circa navem nigram
In fluctibus ferebantur: deus etenim abstulit reditum.
Cæterùm ego per navim incedebam; donec latera
Solvebat vis tempestatis à carinâ, quam ferebat fluctus.
Evulsum enim malum fregit usque ad carinam; cæterum super ipso
Lorum revinctum erat, bovis corio factum:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

407. Ἔβη.] Ἔτρεχεν.
408. Κεκληγώς.] Μεγάλως ἀντηχῶν.
409. Πρότονος] Τὰ σχοινία, τὰ κατέχοντα τὸν ἱστόν.
411. Ἄντλον.] Τὸν ἀντλίαν, εἰς ἣν ἐγχύεται τὸ κατηθρίζόμενον εἰς τὸν ταῦν ὕδωρ. Κατέχυνθο.] Ἀθρόως ἔπεσεν.
412. Ἄραξε] Συνέτριψεν.
413. Ἀρουτῆρι.] Κυβερνήτῃ, ὀργανῷ.
414. Ἀπ' ἰκριόφ.ν.] Τῶν σανιδωμάτων.
416. Ἐλελίχθη.] Συνεσείσθη.

N O T Æ.

411. Πρύμνῃ, σὺν νηΐ) Cùm *Gubernatoris* locus sit in *Prorâ*, non in *Puppi*, Navis, necessum putabam hoc in loco. πρύμνη *Adverbialiter* capere, & à voce νηῒ distinguere: quare expono *retrorsum*; de quâ significatione, vid. quæ Nos ad *Euripid. Andromach.* v. 1120. Vid. *Eustath.* fol. 498. lin. 15. Καλῶς δὲ πρύμνῃ μὲν, φησὶ, κυβερνήτης, πρῷραν δὲ διοικονομεῖται ὁ πρωρεύς.

413. Ἀμυδὶς) De hâc voce, vid. *Etymolog.* M. v. *Ibid.* Ὁ δ' ἀρουτῆρι ἐοικὼς Κάπτεσ' ἀπ' ἰκριόφιν) *Virgil.* Æn. l. 1. v. 119. ——*excutitur, pronusque*

N O T Æ I N S C H O L I A.

423. Ἐπίτονον] *Eustath.* fol. 498. lin. 42. Ἰσέον δὲ, ὅτι ἐπίτονον λέγεται, ἱμὰς ἀνέλκων τὸ κέρας ὀψῷ ὡσεὶ ἰσχύν· οἱ δὲ Παλαιοὶ μᾶλλον ἄτιμα, Ἐπίτονον, δέρμα, ᾧ πλοῖα ἰσοῦσι καζασφαλίζοντες. Si verea, quæ hæc

V A R I Æ L E C T I O N E S.

423. Ἐπίτονον βέβληο, βοὸς ῥινοῖο τετυχώς) κ. ἐπίτονον πτάνυσε βοὸς ἴφι κταμένοιο, *Athenæ.* vid. Not. in *Textum.*

Τῷ ῥ' ἄμφω σύνεεργον ὁμῶ πρόπιν, ἠδὲ χ' ἱσὸν·
Ἐζόμβους δ' ἐπὶ τοῖς, Φερόμιλω ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
Ἔνθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
Ὄφρ' ἔτι τὼ ὀλοὼ ἀναμ.ῷήσαιμι Χάρυβδιν.
Παννύχιος φερόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινήν τε Χάρυβδιν.
Ἡ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθείς,
Τῷ ῥ' ὀρεσφὺς ἐχόμην, ὡς νυκτερὶς, ἐδέπη εἶχον
Οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.
Ῥῖζαι γὰρ ἐκὰς ἦσαν, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
Μακροί τε, μεγάλοι τὲ, καλεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
Νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσσειεν ὀπίσσω
Ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν
Ὄψ'· ἡμόσδ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη,
Κείνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
Τῆμος δὴ τάγε δῆρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
Ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,

Hoc utrunque collegavi periter carinam atque etiam malum;
Sedenſque ſuper hæc ferebar pernicioſis ventis.
Tum certe Zephyrus quidem ceſſavit turbine ſæviens:
Supervenit autem Notus celeritèr, ferens meo dolores animo;
Ut amplius pernicioſam remetirer Charybdim.
Totâ nocte ferebar: ſimul autem ſole oriente
Veni ad Scyllæ ſcopulum, horrendamque Charybdim.
Hæc quidem abſorpſit maris ſaſſam aquam;
Cæterum ego ad altam caprificum alte levatus,
Huic implicitus tenebar, veluti veſpertilio: neque uſpiam potui
Neque ſtabiliſſe pedem firmiter, neque aſcendere.
Radices enim longe erant, diſtanteſque erant rami,
Longique ingenteſque, obumbrabantque Charybdim.
Indeſinenter verò tenebam, donec evomeret retrorſum
Malum, & carinam denuò: cupienti autem mihi advenit
Tandem; quam ſero ad prandium judex è foro ſurgit,
Judicans lites multas litigantium juvenum,
Tam ſero utique hæc ligna ex Charybdi apparebant.
Demiſi ego deſuper pedes & manus, ut poſſem ferri;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

424. Συνέεργον.] Συνελθόμην.
426. * Θόων.] Ὁρμῶν.
428. Ἀναμοιτήσαιμι.] Διέλθοιμι, παρέλθω.
429. Ἀνιόντι.] Ἀνίσχοντι, ἀνατέλλοντι.
433. Περσφύς.] Περσπλακείς. Νυκτερίς.] Εἶδος ὀρνέου.
434. Στηρίξαι.] Στῆναι ἀσφαλῶς.
435. Εἶχον.] Ἀντὶ δ', ὑπῆρχον. Ἀπήωροι.] Ἧτοι ἀπηρτισμένοι· ἢ πολὺ ἀπέλλειν διεστηκότες, οἷον πεφευγότες· ἢ ἄπωθεν.
436. Καπροκίαον.] Καπροκίαζον.
437. Ἐξεμέσσειεν.] Ἐκελύσειεν, ἀναβάλοι.
439. Ἐπὶ δόρπον.] * Ἐπὶ τὸν δεῖλινον ὄρον.
440. Κρίνων.] Δικάζων.
442. Ἦκα.] Ἀφῆκα.

N O T Æ.

λόσπουλον ἴκηλε. Vid. *Athenæ.* l. 4. c. 8. fol. 632. ubi hic Verſus videtur laudari, longè tamen Diverſâ *Lectione*, quod Notandum, Ἐπίτηδες πτάντων βοὸς ἴφι κεκμηκότα. Vid. infrà, v. 427. & ad φ'. v. 25.

427. Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος) Præter *Tmeſin*, notandum, *Ultimam* Σ *in* ἐπὶ produci, in *Ceſurâ*, vi *Toni*, & *Liquidæ* ſequentis; quanquam & *Tribrachys* in *Secundo* etiam loco ſtare poſſit, ut modò in *Primo*, v. 423. æquè atque *Iambus*, de quâ re diximus, ad β'. v. 41.

433. Νυκτερὶς) Vid. ad α'. v. 6.

435. Ἦσαν) *Euſtath.* fol. 498. lin. 37. legit εἶχον, ἢ ἦσαν. *Br. Schol.* εἶχον, agnoſcunt, Editio *Florentin. Aldin. Lovan. Reſcii*, εἶχον, omnes, & *H. Steph.* Puto tamen, uti fit, hanc *Lectionem*, ex tertio ſuperiùs Verſu ortam.

NOTÆ IN SCHOLIA.

præcedunt, τῶν Παλαιῶν puto, tum hoc ipſum *Scholion* tangit; ſin hæc, quæ profero, nihil ejuſmodi inibi repetitur.

426. * Θόων &c.) Ita, pro Ὁρμῶν, quod obtinebat olim.

439. * Ἐπὶ τὸν &c.) Τὸ ἐπὶ ex *Aloyſio Alemanno*, addo.

Variæ Lectiones.

435. Ῥῖζαι) γρ. ῥίζαι. *Ibid.* Ἦσαν) γρ. εἶχον, vid. Not. in *Textum*.

Μέσσῳ

Μέσῳ δ' ἐνδύπησα παρὲξ εὐεμήκεα δοῦρα,
Ἕζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
Σκύλλην δ' οὐκ ἔτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Εἰσιδέειν· ἐὰ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί· ἔνθα Καλυψὼ
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
Ἥ μ' ἐφίλησ' τ', ἐκόμησέ τε. Τί τοι τάδε μυθολογεύω;
Ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην σὺν οἴκῳ
Σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν,
Αὖτις ἀείζηλος εἰρημένα μυθολογεύειν.

Medio autem cum ſonitu cecidi circa oblonga ligna,
Sedenſque ſuper hæc remigavi manibus meis.
Scyllam autem non amplius permiſit pater hominumque deorumque
Aſpicere me; non enim effugere potuiſſem ſævam mortem.
Hinc itaque novem diebus ferebar: decimâ autem me nocte
Inſulam in Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypſo
Habitabat pulchricoma, veneranda dea vocalis;
Quæ me amavitque fovitque? Quid tibi hæc dicam?
Jam enim heri enarravi in domo
Tibique & caſtæ uxori; moleſtum autem mihi eſt
Rurſus planè enarrata recenſere.

ΣΧΟΛΙΑ.

443. Δύπησα.] Πεσὼν ψόφον ἀπετέλεσα. Παρὲξ εὐεμήκεα δοῦρα.] Τὸ ὅλον, ἐπὶ τὰ * μακρὰ ξύλα.

444. Διήρεσα.] Ἀπεσταλμένως ταῖς χερσὶ τὸ ὕδωρ ὥσπερ κώπαις, ταῖς χερσί μου διευκαίμοις.

445. Εἰσιδέειν.] Ἰδεῖν, συνιδεῖν.

447. Δικάτῃ δέ με,] Οὐ δεῖ ζητεῖν, πῶς ἀφικαρπερεῖ ὁ ἥρως, εἰπόσης τὴ Ἀθηνᾶς, Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, ἀφικαρπερὶς ἥ σε φυλάσσω Ἐν πάντεσσι πόνοισιν.

450. Ἐφίλησ'.] Φιλικῶς ὑπεδέχετο. Ἐκόμησέ.] Ἐπιμελείας ἠξίου. Μυθολογεύω.] Διηγοῦμαι.

453. Ἀείζηλος.] Ἐκδήλως. Εἰρημένα.] Τὰ ἤδη ῥηθέντα.

NOTÆ.

444. Διήρεσα) Vid. *Etymolog.* M. v.

445. Ἔασε) Pro ἔασε ſcribendum, ob *Metrum*, ut pluries paſſim oſtendo.

447. Ἐννῆμαρ φερόμην) Quomodò *Ulyſſes* per novem dies durare inſomnis, impaſtus, potuit? Huic Quæſtioni reſpondetur, ad η'. v. 252. Vid. *Br. Schol.*

449. Αὐδήεσσα) De *Lectione* Ϝ αὐδήεσσα, *Euſtath.* fol. 496. lin. 45. Δῆλον δὲ ὅτι τούτῳ, ὅτι τὸ ἡ Καλυψὼ, καὶ ὅσαι κατ' αὐτὴν ὐδήεσσαι, οὐκ εἶδεν ἐν τῷ Ϝ ἐπῶν, εἰ μήτις ἐκεῖθεν ἀλλὼν αὖτε εἴπῃ. & Nos, ad ε'. v. 334.

NOTÆ IN SCHOLIA.

443. * Μακρὰ) Ita, pro μικρὰ, ſcribo, quòd ſit ἐξηγητικὸν Ϝ, εὐεμήκεα illud, non hoc; & in hoc nobis conſentit MS. *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

443. Ἐνδύπησα) γρ. ἐὺ δύπησα, *Br. Schol.*

Ibid. Παρὲξ) γρ. πάρεξ, & παρ' ἓξ.

446. Εἰσιδέειν· ἐὰ γάρ κεν) γρ. εἰσιδέειν μ'· ἐὰ γαρ κεν.

448. Πέλασαν) γρ. ἵξοσαν, *H. Steph.*

449. Αὐδήεσσα) γρ. ἠδήεσσα, vid. Not. in *Textum.*

453. Αὖτις) γρ. αὖθις, ut ſæpè aliàs.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ν'.

Κοιμωμένων Ὀδυσσέα, μὴ τῶν δώρων, ἀπῆραν οἱ Φαίακες εἰς τὴν γῆν τὴν Ἰθακησίων· καὶ τὴν μὲν ναῦν αὐτῶν ὑποτρίψασαν, λίθον ποιεῖ Ποσειδῶν· Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῷ αἰχμαλωτίσαι Ὀδυσσεῖ συμβουλεύει καὶ τὰ μνηστηροφονικὰ καὶ τὰ χρήματα ἂν τινι σπηλαίῳ ἀποκρύψῃ, καὶ εἰς γέροντα μεταμορφοῖ τὸν Ὀδυσσέα.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων, καὶ ἄφιξις εἰς Ἰθάκην.

Ἄλλως.

Νῦν Ἰθάκης ἐπέβη Φαιήκων παρὰ δῆμον Ὀδυσσεύς. Lib. XIII.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ὦ Ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκου ἐμὸν πρὸς χαλκοβατὲς δῶ
Ὑψερεφὲς, τῷ σ' οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ' οἴω
Ἆψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέποσθας.
Ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
Ὅσσοι δὴ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον

SIC dixit, illique omnes taciti facti sunt silentio,
Oblectationeque tenebantur per domos umbrosas.
Huic vicissim Alcinous respondit dixitque,
" O Ulysses, quandoquidem venisti meam ad ætatam domum
" Altam, ideò te non cum repulsu puto
" Retrò rediturum, & si valdè multa tulisti.
" Vestrùm præterea viro unicuique prompto animo hæc dico,
" Quicunque in atriis senatorium, nitidum, vinum

Σχολια.

2. Κηληθμῷ.] *Τῇ δὲ ἀκοῇ ἡδονῇ, ψίλωσι, τέρψει· κήλησις γάρ ἐστι, ἡ δὲ ψόφου τέρψις, καὶ ἡδονή. Οἷον καλάσιός τις ἦσα.

4. Ἵκου.] Παρειλήφασι. Χαλκοβατές.] Ἤτοι χαλκῆν ἔδαφος ἔχον· ἢ χαλκοῦς ἔχει τοὺς βαθμοὺς τῶν θυρῶν.

5. Παλιμπλαγχθέντα.] Ὀπισθόμοχθον, βλαβέντα.

6. Ἀπονοστήσειν.] Ἐπανελεύσεσθαι.

7. Ἐφιέμενος.] Ἐπακολουθῶν, ὑπηκόως. Ἐφιέμενος τάδε εἴρω.] Μετὰ εὐθυμίας ταῦτα λέγω.

8. Γερούσιον.] Τὸν τοῖς ὑπάρχοις διδόμενον.

Notæ.

V. 1. Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ) Ἀκὴν hic *Adverbium*, ut aliàs, *Iliad.* δ'. v. 429. ἀκὴν ἴσαν, silentèr ibant; est & ἀκὴν εἰμὶ, ut *Odyss.* β'. v. 82. ἀκὴν ἦσαν. Est ἀκέων quoque nunc *Adverbialiter* positum, ut *Odyss.* φ'. v. 89. Ἀλλ' ἀκέων δείνωδε καθήμενος. & *Iliad.* δ'. v. 22. Ἧστο Ἀθηναίη ἀκέων τε. Nonnunquam *Adjectivè* sumitur, ut *Iliad.* α'. v. 565. Ἀλλ' ἀκέοντα κάθησο.

5. Ὑψερεφὲς) Malè in nonnullis ὑψιρεφὲς, ut aliàs queror, ad *Iliad.* ε'. v. 213.

Notæ in Scholia.

V. 2. Κηληθμῷ) Hoc *Scholion* ex *Aloysiano* MSto emendavi, ordinavi, & supplevi. Vid. *Hesych.* & *Etymolog.* M. in v. *Suidam*, v. Κήλησις, &c.

Variæ Lectiones.

V. 4. Ἵκου) γρ. ἵκες. 5. Ὑψερεφὲς) γρ. ὑψιρεφὲς, vid. N. in *Textum*.

Αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδοῦ·
Εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ εὐῦσσετε σὶ χηλῷ
Κεῖνα, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλα τε πάντα
Δῶρ', ὅσα Φαίηκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν, ἠδὲ λέβητα,
Ἀνδρηκάς· ἡμεῖς δ' αὖτις ἀγειρόμενοι κτ' δῆμον
Τισόμεθ'· χαλεπὸν γὰρ ἕνα τρομικὸς χαρίσασθαι.
Ὣς ἔφαθ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ὀπίνδανε μῦθος.
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆ' ἄρ' ἐπεσσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν.
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
Αὐτὸς ἰὼν ἀνὰ νῆα κατὰ ζυγὰ, μή πιν ἑταίρων
Βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὁπότε σπερχοίατ' ἐρετμοῖς.
Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο ἴσαν, καὶ δαῖτ' ἀλέγυνον.
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφέι Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
Μηρὰ δὲ κείσαντες δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς

" semper bibitis meis, auditisque cantorem:
" Vestes quidem jam hospiti politâ in arcâ
" Jacent, & aurum arte laboratum, aliaque omnia
" Dona, quæcunque Phæacum senatores huc attulerunt:
" Verùm agè ei demus tripodem magnum, & lebetem,
" Viritim; nos autem rursus colligentes per populum
" Remunerabimur: grave enim uni fuerit tantâ largitionem præbere.
Sic dixit Alcinous; his verò placuit sermo.
Illi quidem dormiturientes iverunt domum unusquisque.
Quando autem matutina apparuit roseis-digitis aurora,
Ad navem properabant, ferebantque viros-honestans æs:
Et hæc quidem benè depositi sacra vis Alcinoi,
Ipse iens per navem sub transtris, nè aliquem sociorum
Læderet impellentium, quando incumberent remis.
Hi autem ad Alcinoi *domum* iverunt, & convivium curaverunt.
Horumque gratiâ bovem mactavit sacra potestas Alcinoi
Jovi nimboso Saturnio, qui omnibus imperat.
Crura igitur assantes, epulabantur glorioso convivium
Oblectantes *sese*; inter ipsos verò canebat divinus cantor

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ἀκουάζεσθε.] Ἀκροᾶσθε.
10. Εὐῦσσετε.] Καλῶς ἐξεσμένην, καλῶς εἰρασμένην.
11. Πολυδαίδαλος.] Ὁ ποικίλος, καὶ μὴ πίχνης κεκοπτοκοσμημένος· ἢ εἰς τὸ δαιδάλλεσθαι καὶ ποικίλλεσθαι αὐτόν.
12. Βουληφόροι.] Συνετοὶ, φρονιμωτάτοι. Ἔνεικαν.] Ἤνεγκαν.
14. Ἀνδρηκάς.] Καθ' ἕνδρα. Καθ' ἕκαστον δῆμον.] Ἐκ τοῦ δήμου.
15. Τισόμεθα.] Εἰσπραξόμεθα, ἢ ἀπολαψόμεθα.
Ἀρχαλέον γὰρ ἕνα τρομικός.] Ἡ τρομικὸς χρεία, ἀντὶ τοῦ τρομικά· ὁ γὰρ νῦς, Χαλεπὸν γὰρ τὸ ἀδύνατον, ἵνα δώσειν τοσαύτην χαρίσασθαι.
17. Κακκείοντες.] Μέλλοντες κοιμᾶσθαι.
21. Ὑπὸ ζυγά.] Ὑπὸ τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν.
22. Βλάπτοι.] Ἐμποδίζοι. Σπερχοίατ' ἐρετμοῖς.] Σπουδάζουσι ταῖς κώπαις, ὅ ἐστι σπουδαίως ἐλαύνουσι.
23. Ἀλέγυνον.] Εὐτρέπιζον, κατασκεύαζον.
26. Κείσαντες.] Καύσαντες. Ἐρικυδέα.] Μεγάλως * ἔνδοξον.

NOTÆ.

10. Εὐῦσσετε ἐπὶ χηλῷ) Eu! Iterum vides χηλὸν *Femininum*, contrà quod *Lexicographorum* turba; vid. ad Ψ. v. 424. & infrà, v. 68. Potest tamen & sic scribi, ἐὐῦσσετε, cùm sit ὁ καὶ ἡ.
13. Ἤδη λέβητα) *Eustath.* fol. 501. lin. 43. fatetur ἤη legi, at fol. 502. lin. 10. dicit, Ab Accuratioribus legi ἤδη, quod & probo.
14. Αὖτις) Ità, pro αὖτι, scribo. Vid. *Etymolog.* M. v. Αὖτις.
15. Τρομικὸς χαρίσασθαι) Vel hìc μερίδα, ὑποτοτέον, ὡς εἰ τῷ, Ἀπόδος μοι τὸ λίθον, vel, ut *Eustatio* fol. 502. lin. 31. ἀφ' ἑαυτοῦ, aut ἐαυτῷ, pro καθ' ἑαυτὸν, χαρίσασθαι, Ἀπλῶν. Vel τοσοῦτον subaudiendum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

26. * Ἔνδοξον) Ità pro ἔνδοξα legendum.

VARIÆ LECTIONES.

10. Εὐῦσσετε) γρ. ἐὐῦσσετε. Vid. Not. in *Textum*.
12. Ἔνεικαν) γρ. ἤνεγκαν.
13. Ἤδη λέβητα) γρ. ἤη λέβητα, vid. Not. in *Textum*.
14. Ἀνδρηκάς) γρ. ἔνδρα καθ', *Eustath.* fol. 502. lin. 22. & *Duport.* in locum; nec vidit *Hen. Stephanus*: Quis enim, Omnia? Αὖτις, pro αὖτι.
19. Νῆ' ἄρ') γρ. νῆά ῥ', & ἠδ'. Ἐπεσσεύοντο) γρ. ἐπ' ἔσσ.
26. Κείσαντες) γρ. κήσαντες, *Aloysii* MS.

Δημόδοκ@, λαοῖσι τελμῶνος· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωσαν,
Δῦναι ἐπειγόμενον· δὴ γὰρ μνήσασθαι νέεσθαι.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίεται, ᾧτε παντὸς
Νειὸν ἄρ' ἕλκησιν βόε οἰνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο,
Δόρπου ἐποίχεσθαι, βλάπτει δέ τε γούνατ' ἰόντι·
Ὡς Ὀδυσῆι ἀσπασὸν ἔδυ φάος ἠελίοιο.
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος φάτο μῦθον,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἐρικυδέστατε λαῶν,
Πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοί·
Ἤδη γὰρ τετέλεσται, ἅ μοι φίλ@ ἤθελε θυμός,
Πομπή τ' φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ οὐρανίωνες
Ὄλβια ποιήσαν· ἀμύμονα δ' οἶκοι ἄκοιτιν
Νοστήσας εὕροιμι, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
Ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
Κηδιόωντας, τ τέκνα· θεοὶ δ' ἄρετὰ ὀπάσαιεν
Παντοίην· τ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τ ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μέν@ Ἀλκινόοιο,
Πουλύνοε, κρητῆρα κεραυνάμενος, μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὄφρ' θύραμεν Διὶ πατρὶ,

Demodocus, populis honoratus; at Ulyſſes
Multùm ad Solem caput vertebat omnia illuſtrantem,
Ut deſcenderet expetens; jamdudum enim cupiebat reverti,
Sicut autem cùm vir cœnam concupiſcit, cui perdiù
Per Novale traxerunt boves atri compactum aratrum:
Expectatò quidem huic occidit lumen Solis,
Cœnam ut ineat, affliguntur nempè genua eunti:
Sic Ulyſſi gratum occidit lumen Solis.
Statim igitur Phæacibus ſtudioſis remorum locutus eſt,
Alcinoo autem maximè denuntians, dixit ſermonem,
" Alcinoe rex, omnium princeps populorum,
" Mittite me, ubi ſacrificaveritis, illæſum; Valeteque ipſi:
" Jam enim perfecta ſunt, quæ mihi charus volebat animus,
" Comitatus & chara dona, quæ mihi dei cœleſtes
" Fortunata faciant; integram autem domi uxorem
" Redux inveniam, cum incolumibus amicis.
" Vos autem hìc manentes oblectetis uxores
" Dilectas, & liberos; Dii verò virtutem dent
" Omnimodam; & nè quod malum publicum ſit.
Sic dixit; illi verò omnes collaudabant, & jubebant
Mitti hoſpitem, quòd ritè & ut par erat, locutus eſſet.
Et tunc præconem alloquuta eſt virtus Alcinoi,
" Pontonoe, cratere impleto, merum diſtribue
" Omnibus in domo; ut apprecati Jovem patrem,

ΣΧΟΛΙΑ.

28. Τελμῶνος.] Τελμηνιῶν@, τόπου@.
29. Παμφανόωσαν.] Πᾶσι φαίνουσα.
30. Μενίαινεν.] Ἐφεσπέσῃ.
31. Λιλαίεται.] Ἐπιθυμεῖ.
32. Νειὸν.] Γῆν νεοσπαρμένην. Ἕλκησιν.] Ἕλκωσιν. Πηκτὸν.] Τὸ μὴ ἐξ αὐτῆς ἔχον τ * γύλιν.
37. Πιφαυσκόμενος@.] Φανεροποιῶν.
40. Τετέλεσται.] Πεπλήρωται.
42. Ὄλβια.] Εὐτυχῆ.
43. Ἀρτεμέεσσιν.] Ὑγιέσι δὲ πιστοῖς.
45. Κηδιόωντας.] Τὰς ἐν παρθενίαις γαμουμένας. Ἀρετὴν.] Εὐδαιμονίαν.
46. Μεταδήμιον.] Ἔνδημον τῇ πόλει.

NOTÆ.

30. Δῦναι ἐπειγόμενον, τ ἦλιον δηλονότι) Tale illud Πεξ ἁποστολ. c. 27. v. 29. Ὑπὸ πέτρας ἐκπεσόντες ηὔχοντο ἡμέραν γενέσθαι. *Meric. Caſaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 37.

31. Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ' θύραμεν Διὶ πατρὶ] Hic Verſus διπλοῦς, quandò *Ultima* & ἀνὰ producatur, in *Caſurâ*, vi *Toni* ſui, & ante *Liquidam*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

32. * Γύλιν) Ità pro γόνυ reſtituo, ex *Aloyſii* MSto. Eſt autem ὁ γύης, pars Aratri, *Denſale* dicta.

VARIÆ LECTIONES.

29. Τρίπ) πρ. πράπ.

32. Ἀνίλκησιν) γρ. ἀν' ἕλκησιν, *H. Steph.* & *Br. Schol.*

Τὸν

Τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἐὼ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς Φάτο· Ποντόνοος δ᾽ μελίφρονα οἶνον ἔκιρνα·
Νώμησεν δ᾽ ἄρα πᾶσιν ὀπιζαδόν· οἱ δ᾽ θεοῖσιν
Ἔσπενδον μακάρεσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων· ἀνὰ δ᾽ ἵστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀρήτῃ δ᾽ ἐν χερσὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερὲς, εἰσόκε γῆρας
Ἔλθῃ, ἠδὲ θάνατος, τά τ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώποισι πέλονται.
Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δὲ τέρπεο τῷδ᾽ ἐνὶ οἴκῳ,
Παισί τε, ἠδὲ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τῷδ᾽ ἅμα κήρυκα προΐει μολπῆς Ἀλκινόοιο,
Ἡγεῖσθ᾽ ὅπι νῆα θοὴν, ἠδὲ θίνα θαλάσσης·
Ἀρήτη δ᾽ ἄρα οἱ δμῳὰς ἅμ᾽ ἕπεμπε γυναῖκας·
Τὴν μὲν, φᾶρος ἔχουσαν εὐπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Τὴν δ᾽ ἑτέρην, χλιδὸν πυκινὴν ἅμ᾽ ἕπεμπε κομίζειν·
Ἡ δ᾽ ἄλλη σῖτόν τ᾽ ἔφερεν, ἠδὲ οἶνον ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Αἶψα τά γ᾽ ἐν νηῒ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
Δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν ἠδὲ βρῶσιν ἅπασαν.
Κὰδ δ᾽ ἄρ᾽ Ὀδυσσῆϊ τόρεσαν ῥῆγός τε, λίνον τὲ,
Νηὸς ἐπ᾽ ἰκριόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὕδοι,

"Hunc hospitem mittamus suam in patriam terram.
Sic dixit; Pontonous verò mellitum vinum miscuit,
Distribuitque omnibus astando: hi autem Diis
Libârunt beatis, qui cœlum latum inhabitant,
Illinc ex sedibus; surrexit verò divinus Ulysses,
Aretæque in manibus posuit poculum rotundum,
Et ipsam compellando verba velocia dicebat,
" Vale mihi, ô regina, in perpetuum; donec senectus
" Veniat, & mors, quæ utique hominibus accidunt.
" At ego proficiscor; tu autem delectare hâc in domo,
" Liberisque, & populis, & Alcinoo rege.
Sic locutus super limen ivit divinus Ulysses.
Huic simul præconem præmisit virtus Alcinoi,
Præcedere ad navem velocem, & littus maris;
Arete quoque illi famulas simul misit mulieres;
Hanc quidem chlamydem habentem puram & tunicam,
Alteram autem arcam pictam simul dedit portare:
Tertia verò panemque ferebat, & vinum rubrum.
At postquam ad navem pervenerunt & mare,
Statim hæc in navi concavâ comites læti
Accepta deposuerunt, potum, & cibum omnem:
Seu Ulyssi constraverunt culcitramque, linteumque
Navis in subsellliis concavæ, ut mollitèr cubaret,

ΣΧΟΛΙΑ.

54. Ἐπισπενδόν.] Ἐπισημόνως, * ἐπισημόνως, ἰμπειρέως· * ἢ, ἐφιστάμενοι ἐκάστῳ.
56. Ἐξ ἑδρέων.] Τῶν καθημένων.
59. Διαμπερές.] Διὰ ὅλου τοῦ βίου.
61. Νίομαι.] Ἀπέρχομαι.
63. Ἔβητο.] Ἔβη, ἐπορεύθη.
67. Εὐπλυνές.] Καλῶς πλυθὲν, καθαρόν.
68. Πυκινὴν.] * Σπαγνὴν. Κομίζειν.] Ἄγειν, φέρειν.
70. Κατήλυθον.] Κατῆλθον.
72. Πόσιν.] Ποτὸν.
73. Λίνον.] Λεπτὸν ἱμάτιον.
74. Ἐπ᾽ ἰκριόφιν.] Ἐπὶ τὸ καταστρωμάτιον. Νήγρετον.] Ἀνέγερτον, βαθὺν, ἢ διὰ ἡδονὴν βραδύν.

NOTÆ.

& *Ultima* Ε μάκρον producatur etiam, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Incisum*, & ob *Acutum*, in sequenti Voce. Vel denique poterit *Iambus* ferri, in *Tertio* loco, ut mox in *Quarto*, v. 136. Χαλκόν τε, Χρυσόν τε ἄλις, ἐδητύν θ᾽ ὑφαντά.

54. Ἐπισπενδόν) Vid. *Etymolog.* M. v.

68. Πυκινὴν) Ἡ χλιὸς, iterum; ut modò, v. 10.

NOTÆ IN SCHOLIA.

54. * Ἐπισημόνως, ἰμπειρέως, ex MSto. * Cætera *Etymolog.* M. v.

68. * Σπαγνὴν) Ità, pro συνετὴν, in hoc loco omninò scribendum; ubi de Cistâ res est.

VARIÆ LECTIONES.

56. Ἑδρέων) κε. ἕδνων, vid. ad *Iliad.* α'. v. 534.
63. Ἐβήσετο) κε. ἐβήσατο, ut infrà, v. 75.
68. Ἔπεμπε) γρ. ὅπασσε, *H. Steph.*
74. Εὕδοι) γρ. εὕδῃ, *H. Steph.*

Πρύμ-

Πρύμνης· αὐτὴ δ' ἐν αὐτὸς ἐβήσετο, ἐν κατέλεκτο
Σιγῇ· τοὶ δ' κάθιζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστος
Κόσμῳ· πεῖσμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο·
Ἔνθ' οἱ ἀναχλιθέντες ἀνερρίπτεον ἅλα πηδῷ·
Καὶ τῷ νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄλγιστα ἐοικώς·
Ἡ δ', ὥς τ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
Πάντες ἅμ' ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῆσιν ἰμάσθλης,
Ὑψόσ' ἀειρόμενοι, ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον·
Ὣς ἄρα τῆ πρύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ' ὄπιθε
Πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ μάλ' ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
Κίρκος ὁμαρτήσειε, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
Ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
Ἄνδρα φέρουσα, θεοῖς ἐπιείσκοντα μήδε' ἔχοντα.
Ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος, ὅσσ' ἐπεπόνθει.

In puppi: Ipse autem ingressus est, & recubuit
silentio, illique federunt in transtris singuli
Ordine, funemque solverunt à pertuso lapide.
Ibique hi incumbentes jactabant mare remo:
Et huic suavis somnus in palpebris incidit,
Inexcitabilis, jucundissimus, morti proximè similis.
Illa autem, sicut in campo quadrijuges masculi equi,
Omnes simul incitati à verberibus scuticæ,
Altè elevati, celeriter emetiuntur viam:
Sic quidem hujus puppis tollebatur; unda autem ponè
Nigra magna ruebat personantis maris.
Et hæc valde tutè currebat firmiter; neque accipiter
Circus assecutus fuisset, citissimus volucrum.
Sic illa celeriter currens maris undas secabat,
Virum ferens, diis æquas curas habentem:
Qui antea quidem multos passus est dolores tuo in animo,
Virorumque bella, molestasque undas penetrans;
Jam tunc securè dormiebat, oblitus eorum, quæ passus fuerat.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

77. Κόσμῳ.] Ἐν κόσμῳ, ἐν τάξει. Πεῖσμα.] Τὸ λύγδον χοινίον. Τρητοῖο λίθοιο.] Εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυπᾶν τοὺς λίθους.

78. Ἀνερρίπτεον.] Ἀπὸ τοῦ παρακεκλεῦσθαι, ἀναρρίπτεται γὰρ ὑπὸ τῶν κωπῶν τὸ ὕδωρ.

80. Ἥδιστος.] Ἡδύτατος.

81. Ἡ δ' ὥς τ' ἐν πεδίῳ.] Εὖ κείσεται τῇ παραβολῇ. ὥσπερ γὰρ ἵπποι τέσσαρες ἐν τῷ ὁπισθίων μερῶν διαγέουσι, οὕτω καὶ ἡ ναῦς ἐλαυνομένη ἐν τῇ πρύμνῃ κατ-

φέρεται. Τετράοροι.] Τέσσαρες ἵπποι * ἐζευγμένοι τετράοροι τὸ ο μικρόν.

82. Ἰμάσθλης.] Μάστιγος.

83. Ἀειρόμενοι.] Ἐπαιρόμενοι, κυφιζόμενοι.

84. Ἀείρετο.] Ἐπήρετο. ὑψοῦτο.

87. Κίρκος.] Ἱέραξ. Ὁμαρτήσειεν.] Ἀκολουθήσαι.

88. Ἔταμνεν.] Ἔκοπτεν.

92. Ἐπιπόνθει.] Ἔπαθεν, ὑπέμεινε.

N O T Æ.

80. Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς) *Virgil.* Æn. l. 6. v. 522. *Dulcis & alta Quies, placidaque simillima morti.* Totius *Odysseæ* Allegoria, *Ulysses*, dum Felicitatem veram quærit, quæ per *Ithacam* & *Penelopen* significatur, pluribus excipitur ærumnis. Hujus Socii, per *Libidinem*, *Intemperantiam*, *Temeritatem*, reditu, votis & vitâ mulctati, Patriâ excidunt. Ipse solus evadit, & tandem *Phæacum* ope, longâ in Navi, per mare, in Patriam Dormiens devehitur. *Phæaces*, à φαιὸς, *Ater*, *Lugubris*, sunt illius Exequiarum ministri. *Navis*, tumulus, postea in *Petram* conversa, hoc est *Lapidem Sepulcralem*. *Somnus* illi Mors, cujus ope tandem ad *Felicitatem* migrat.

81. Τετράοροι ἵπποι) Τετράορος, τέτρωρος· παρὰ τὸ ὑρμένειν καὶ ἁρμόζειν τοὺς ἵππους. *Etymolog. M. v.* Τετράοροι) Τέσσαρες ἐπὶ δὲ πεζεύοντος ὑπάρχει σπάνιον. *Hesych.* Τέθριππος, ἀντὶ δὲ, τετράϊππος. Vid. ad *Var. Lect.*

88. Κύματ' ἔταμνεν) *Virgil.* Æn. l. 5. v. 18. — —*Secat æquora.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

81. * Ἐζευγμένοι) Pro corrupto ἐξηγμένοι, nec sine MSti auctoritate.

Variæ Lectiones.

75. Ἐβήσετο) γρ. ἐβάσκε, *H. Steph.* vid. ad λ'. v. 12. & suprà, v. 63.

76. Ἔκαστος) γρ. ἵπποι, *H. Steph.*

81. Τετράοροι) γρ. τετράορες, *Eust.* fol. 505. lin. 35.

85. Θῦε) γρ. θῦνε.

86. Ἴρηξ) γρ. ἶρηξ.

Εὖτ'

Εὖτ' ἀστὴρ ὑπέρεχε Φαάνθαλος, ὅς τε μάλιστα
Ἔρχεται ἀγγέλων Φάος Ἠοῦς ἠριγενείης·
Τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο πουλυπόρος τις.
Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος,
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης· δύο δ' ἄκραι ἐσβλῆτες ἐν αὐτῷ
Ἀκταὶ ὑποπρῶτραι, λιμενόσδε τετυκυῖαι·
Αἵ τ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα.
Ἐκτοθεν· ἔντοθεν δ' ἄνευθε δεσμοῖο μέτεισι
Νῆες ἐϋσσέλμοι, ὅταν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
Ἄγχοθι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήγαιον, ἠερόεν δὲς,
Ἱερὸν νυμφάων, αἳ Νηϊάδες κεκλέονται.
Ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασι

Quando ſtella exorta eſt lucidiſſima, quæ maximè
Venit nuncians lumen Auroræ manè-genitæ:
Tum jam inſulæ appropinquabat mare-permeans navis.
Phorcynis ſanè quidam eſt portus, marini ſenis,
In agro Ithacæ; duo item projecta in ipſo
Latera abrupta, in portum vergentia:
Quæ à ventis defendunt ſtridentibus magnum fluctum
Ab extra; ab intùs verò ſine vinculo manent
Naves benè-tabulatæ, eàm portûs ſpatium intraverint.
At in vertice portûs paſſis-ramis oliva;
Propeque ipſam antrum amœnum, obſcurum,
Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur.
Intùs itaque craterèſque & amphoræ erant

ΣΧΟΛΙΑ.

93. Ὑπερίσχυ.] Ἀνέτειλε. Φαάνθαλος.] Λαμπρότατος. * Φωσφόρος· ὃς καλεῖται ὁ ἑωσφόρος ἀστήρ.

94. Ἀγγέλων.] Προμηνύων.

95. Προσεπίλναθο.] Προσεπέλαζεν.

96. Φόρκυνος.] Λιμὴν Ἰθάκης, ἀφ' οὗ λιμένες Φόρκυνές εἰσιν ἱεροὶ, ἢ θαλασσία δαίμων. Ἁλίοιο γέροντος.] Τοῦ Φόρκυνος. Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος. Φόρκυν, δαίμων θαλάσσιος, τὸ σεσηρὸς ἀφτελῶν σοὶς τοῦ * Ἀρυμονίου λεγομένου ἐφ' τοῦ Ἀχαΐας, οἰκῶν τι τὴν Φόρκυνος, ἀπ' αὐτοῦ καλουμένην. Βάσσαι· * κέκτηται φασὶν αὐτὸ, καθελόντα τὰς τείβους πύτνας, ἀφίκεσθαι εἰς τὴν Κεφαλλωνίαν καὶ τίσαι ἐκλελοιπότας ἐπιτήδειον αὐτῷ, σπαῦδα ἄκησιν· λέγει δὲ Ἄμμος, ὁ τίτος. σεσορμήσας εἰς τὸ τοῦ Ἰθάκης λιμένα, ἀξίωσεν αὐτὸν * ἀφ' ἑαυτοῦ σοσκηνεῦσαι. Φόρκυνον· ὁ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡροδότῳ.

98. Ἀπορρῶγες.] Διεῤῥωγυῖαι, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ μέρους ῥηγνύειν λέγοντος. Πολυπετηνῦσαι.] Ἔστι τετυλυγμέναι.

99. Σκεπόωσι.] Σκέπουσι, καλύπτουσι, σκέπας παρέχουσι. Δυσαήων.] Κακοπνεόντων.

101. Ὅρμου μέτρον.] Ὅταν σοὶς τὸ ὁρμοδόχιμον, ἀφίκωνται τὸ μέτρον, ἢ τὸ ἀναπλήρες τοῦ καθορμιστοῦ ἴκωνται.] Παραγένωνται.

102. Ἐπὶ κρατὸς.] Ἐπὶ τοῦ ἀρχῆς. Τανύφυλλος.] Τεθαμνία φύλλα ἔχουσα, μακρόφυλλος.

103. Ἐπήγαθεν.] Ἐπίκαιον, καλόν. Ἠεροειδὲς.] Μίγα καὶ ἀναπεφαμένον, εὔσκιον.

104. Νυμφάων.] Νυμφῶν. Νηϊάδες.] Ἀπὸ τῆς Νηΐκης ὄρους, ἢ Ναΐδες· νύμφαι εἰσὶ τῶν ὑδάτων.

105. Ἀμφιφορῆες.] Εἴδος κεράμων ἀμφώτων.

NOTÆ.

93. Εὖτ' ἀστὴρ) *Phoſphori* Ortus.

96. Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν) *Virgil.* Æn. l. 1. v. 163. *Inſula Portum Efficit, objectu lateruin.* Vid. *Macrob.* l. 5. c. 3. *Turneb.* Adverſar. l. 18. c. 32.

98. Ἀπορρῶγες) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀπορρώξ, & Ἀπέρρωγας.

101. Νῆες ἐϋσσέλμοι) Hanc *veram* in hujuſmodi vocibus & antiquam *Lectionem* paſſim probo. Sic *Iliad.* ε'. v. 725. Χάλκεαι ἐπιστῶλες, σοσσαρκέστατα, θαῦ-μα ἰδέσθαι. Sic *Heſiod. Herc.* ſcut. v. 273. — ἰῦσσέλπεα ἅπ' ἀπήνης. Sic in ἐπισσείω, ἐπισσεύω, ut ad π'. v. 4.

103. Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον — ἱερὸν Νυμφάων) Imprimis adeundus *Porphyrius*, περὶ ἄντρου Νυμφῶν. & *Euſtath.* fol. 507. lin. 14. Doctor *Stephanus*, ad *Homeri Ogilbaan.* fol. 187. *Spencerus* noſtras Poeta, in Poemate ſuo, *Faiery Queen* dicto, quem accuratè explicat Vir Cl. Ds. *Kenelmus Digby*, in Epiſtolarum Politicarum Cabalâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

93. * Φωσφόρος) Ex *Homero*, χ'. v. 318.

96. * Ἀρυμονίῳ) Ità, pro corrupto Ἀρυπίῳ, lego, ex MSto. in quo tamen malè locatur hoc *Scholion*, ad hujus *Rhapſodiæ* principium, fol. 343. cum locum rectiùs poſtularet hunc, ad fol. 346. Pejus tamen in pluribus *Editionibus* deeſt. Pro κάτω, lego * κέκτω, Senſu ſuffragante. Pro * ἀμφ'. lego ἀφ'.

VARIÆ LECTIONES.

101. Ἐϋσσελμοι) χ. ἰῦσσελμοι, vid. Not. in Textum.

104. Ἱερὸν) γρ. ἱερὸν, *Porphyr.* περὶ νυμφῶν ἄντρων. verùm & hic, & intrà, v. 348. ἱερὸν, in Omnibus.

Λάϊτος

Λάινοι· σὺν δ' ἔπειτα πολυκώπουσι μέλισσαι.
Ἐν δ' ἰσοὶ λίθοισι τετιμένοι, ἔνθα τε Νύμφαι
Φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα· δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν·
Αἱ μὲν τετραμμέναι Βορέαο, καταιβατὰ ἀνθρώποισιν,
Αἱ δ' αὖ τετραμμέναι Νότου, εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ πω εἰνὴ
Ἀνδρὸς ἐσέρχονται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
Ἔνθ' οἵγ' εἰσέλασαν, πολὺ εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
Ἠπείρῳ ἐπέλεσεν, ὅσον τ' ἐπὶ ἤμισυ πάσης,
Σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρεταόων.
Οἱ δ' ἐν νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἤπειρόνδε,
Πρῶτον Ὀδυσῆα γλαφυρῆς ἐν νηὸς ἄειραν,
Αὐτῷ σύν τε λίνῳ, ᾧ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
Καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν, δεδμημένον ὕπνῳ.
Ἐκ δ' ὅπλα πάντα ἄειραν, ἃ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὦτασαν οἴκαδ' ἰόντι, μετὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
Καὶ τὰ μὲν ἂν προθὶ πυθμένι ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν

Lapideæ; ibi verò præterea mellificant apes.
Intùs etiam telæ lapideæ prælongæ, illicque Nymphæ,
Velamina texunt cærulea, mirabile visu.
Intùs quoque aquæ perpetuæ, duæque ei januæ sunt;
Hæ quidem ad Boream permeabiles hominibus:
Illæ autem rursus ad Notum, sunt sanctiores; neque illâc
Viri intrant; sed immortalium via est.
Hùc illi invecti sunt, priùs quàm scirent: hæc quidem postea
Terræ appulit, quantum ad dimidium totius i. e. *dimidiâ sui parte*,
Concitata: talium enim impellebatur manibus remigum.
Hi igitur ex navi egressi benè-transtratâ in terram,
Primum Ulyssem concavâ ex nave sustulerunt,
Ipso cumque lineo, & culcitrâ splendidâ:
Atque in arenâ deposuerunt, captum somno.
Res autem extulerunt, quas Phæaces illustres
Dederant domum eunti, propter magnanimam Minervam.
Et has quidem porrò apud radicem olivæ cumulatas posuerunt

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

106. Τιθαιδώσασιν.] Ἀποπέμπουσι τὴν βόαν, ὅ ἐστι τὸ μίλι· οἷον ἡσυχίζουσι τὰ κηρία, ἐκ * πεποτηφόσι. Εὖ σωιζόμενα μίλια.

107. Λίθοισι.] Λίθινοι.

109. Ἀενάοντα.] Ἀεὶ ῥέοντα.

110. Καταιβατὰ ἀνθρώποισι.] Βάσιμοι, δι' ὧν καταίβασίς ἐστιν ἀνθρώποις.

111. Θεώτεραι.] Θειότεραι, δι' ὧν μόνοι θεοὶ εἰσέρχονται.

116. Βάντες.] Ἐκβάντες, ἐξελθόντες. Ἐϋζύγου.] Εὐ σωιζόμενα.

117. Ἄειραν.] Ἐκόμισαν.

119. Καὶδ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν.] Οὐ λελήθασιν αὐτὸν, παρὰ δὲ μὴ δοκεῖν χάριν τῆς παροιμιώδους ἀπειπεῖν· ἢ ἵνα μὴ καθαιρεθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὅτις φόνον ἐμήσησεν αὐτῷ τὰ ἑξῆς· ἀνήγετο γὰρ ὑπὸ τῆ μητρυιᾶ, φασὶ, καλῶν.

122. Πυθμένα.] Ῥίζαν.

N O T Æ.

108. Φάρε' ὑφαίνουσιν — θαῦμα ἰδέσθαι) Ità *Psalm.* 139. v. 13. 14. &c. Φοβερῶς ἐθαυμάσθην ἐγὼ καὶ ἐνδόξως.

110. Ἃ μὲν ἔπειτα Βορέαο καταιβατὰ ἀνθρώποισιν) Huc refer illud *Orphei*, Ἀντολίη τε, Δύσις τε, θεῶν ὁδοὶ ἀμφιπολεύων, *Euseb.* Præparat. Evangel. l. 3. c. 9. Per *Capricornum* fingunt *Platonici*, *Animas Corpore solutas*, *in Cœlum* ascendere. De quâ re vid. *Cœl. Augustin. Curionem*, in Hieroglyph. apud *Pierium*, fol. 436. F. & Epistol. Dr. *Fryar*, VIII. fol. 421. Verùm ex ipsis *Platonicis* contrarium profert *Cœl. Rhodigin.* Antiqu. Lect. l. 15. c. 23. Scribunt, inquit, *Platonici*, & in Naturalibus non prætermisit *Macrobius*, *Capricornum*, *Cancrumque* dici à *Physicis*, *Solis Portas*. Quià in utroque obviante Solstitio, ulteriùs Solis inhibeatur accessus. Per has item Portas, Animas de Cœlo in Terras meare, rursumque de Terris Cælestia repetere; proindeque *Hominum* Unam dici, alteram *Deorum*. *Hominibus* dicari *Cancrum*, quia per hunc fiat ad ima defluxus; *Diis* verò *Capricornum*, quià illac post liminiò Cælestibus Animæ restituantur sedibus, *&c. Mox*, Adde, quòd *Boream* tradunt Generationi percommodum; quo fit, ut Morientes Spiritu credatur excitare, *&c.* quibus ultimis verbis alludit ad locum *Iliad. ε'.* v. 697. ubi *Sarpedon* ex deliquio recreatur, à *Boreâ*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

106. * Πεποτηφόσι) Ità emendo, pro *Schrevelii* corrupto πεποτοφόσιν, ex MSto *Aloysii*, *Aldinâ*, *Morrhii* & *Bedroti* Edittt.

VARIÆ LECTIONES.

109. Ἀενάοντα) γρ. αἰενάοντα, *H. Steph.*

115. Τοίων) γρ. τῶν, *H. Steph.*

Ἐκτὸς

Ἐκτὸς ὁδῦ, μή πού τις ὁδιζάων ἀνθρώπων,
Πρίν γ' Ὀδυσῆ ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἰκόνδε πάλιν κίον· ὐδ' Ἐνοσίχθων
Λήθεν ἀπφλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Πρῶτον ἐπιπτείλησε· Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν,
Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι Θεοῖσι
Τιμήεις ἔσομαι, ὅτε μὲ βροτοὶ οὔτι τίουσι
Φαίηκες, τοί πέρ τοι ἐμῆς ἐξ εἰσὶ γενέθλης.
Καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμην κακὰ πολλὰ παθόντα
Οἴκαδ' ἐλθέσθαι· Νόστον δέ οἱ οὔποτ' ἀπηύρων
Πάσχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο, καὶ κατένευσας.
Οἱ δ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
Κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
Πολλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξ ἤρσε Ὀδυσσεύς,
Εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν σὺν λητίδος αἶσαν.
Τόνδ' ἀπαμφθόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ὤ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες;
Οὔτι σ' ἀπειλέουσι Θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀπειλήσιν ἀέλλαν.
Ἀνδρῶν δ' εἴπερ τίς τε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
Οὔτι πέει, σοὶ δ' ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί.
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλῃς, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.

Extra viam; ne aliquis viatorum hominum.
Antequam Ulysses expergisceretur, offendens violaret.
Ipsique adeò retrò domum *versus* redierunt: neque Neptunus
Oblitus est minarum, quas divino Ulyssi
Priùs minatus erat: Jovis tamen *prius* rogavit sententiam,
" Jupiter pater, non ampliùs ego in immortalibus Deis
" Honoratus ero, quandò me mortales minimè honorant
" Phæaces, qui tamen meo orti sunt ex genere.
" Etenim nunc Ulyssem dicebam mala multa passum
" Domum iturum; reditum verò illi nunquam eripui
" Omninò, quoniam tu primùm promisisti, & annuisti.
" Hi autem dormientem in navi veloci in pontum ducentes
" Deposuerunt in Ithacâ, dederuntque ei ingentia dona,
" Æsque, aurúmque multum, vestémque textam,
" Multa, quot nunquam Trojâ extulisset Ulysses;
" Si incolumis venisset sortitus de prædâ portionem.
Huic respondens affatus est nubicogus Jupiter:
" Vah! Neptune late-potens, quale dixisti?
" Non te despiciunt Dii; difficile etenim esset
" Maxime-seniorem, *post Jovem*, & optimum ignominiâ prosequi.
" Virorum autem si quis te vi & robore cedens
" Non colit, tibi est & posthac ultio semper:
" Fac, ut vis, & tibi jucundum est animo.

ΣΧΟΛΙΑ.

123. Ὁδιτέων.] Ὁδοιπόρων.
124. Ἔγρεσθ.] Ἀναστῶσι. Δηλήσαιθ.] Βλάψειε αὐτὸ ἢ ἀφέλῃ).
129. Τιμήεις.] Τίμιος. Τίουσι.] Τιμῶσιν.
130. Ἐμῆς ἔξεσι γενέθλης.] Ἐν ᾗδε ταῦτα· ὁ γὰρ Φαίαξ, Ποσειδῶνος καὶ Κορκύρας, τοῦ Ἀσωποῦ.
132. Ἀπηύρων.] Αὐτὶ τοῦ, ἀφειλόμην.
133. Ἐπὶ σὺ πρῶτον.] Χρονικῶς.
136. Ἄλις.] Ἱκανῶς.
137. Ἐξήρεαντο.] Ἐξαίρετα ἔλαβεν.
142. Πρεσβύτατον.] Ἐνημόταται· * ἢ μᾶλλον τὸν Δία· ἀλλαχοῦ γὰρ λέγει, Ἀλλὰ Ζεὺς πρεσβύτερος καὶ μητίετα. Ἄριστον.] Δυνατώτατον. Ἰθέμεν.] Περιβαλέσθαι, ἀδύνατα, ἀκατόρθωτον.
143. Βίῃ καὶ κάρτει εἴκων.] Νικώμενος ὑπὸ τοῦ ἰσχυροτέρου βίας, καὶ τοῦ ἰσχύος· ὥστε λέγει τοῦτο ἐξυβρίζειν.
144. Τίει.] Τιμᾷ.

NOTÆ.

130. Ἐμῆς ἔξεσι γενέθλης) Hæc potior *Scriptio*, quàm ἐμῆς ἔξεισι, quod sæpe notamus. Vid. ad α'. v. 406.
136. Ἄλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν) Vid. supra, ad v. 51.

NOTÆ IN SCHOLIA.

132. Ἀπηύρων) Hoc *Scholion* malè ad præcedens jungebatur. in Priscis. Ἀπήυρων, *Aldin.*
142. Voces, * ἢ μᾶλλον τὸν Δία, Addo. * Γειγάνει) Ità pro ἰγειγάνει, ex ipso *Homero*, *Iliad.* υ'. v. 355.

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἐξ εἰσὶ) γρ. ἔξεισι, vid. Not. in *Textum*.
132. Ἀπηύρων) γρ. ἀπῆυρον, *Br. Schol.* & *H. Steph.*
137. Τρίπος ἐξ ἤρατ') γρ. Τρίπος ἐξήρατ', vid. suprà, ad v. 130.

Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφὲς, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, ἠδ' ἀλεείνω.
Νῦν αὖ Φαίηκων ἐθέλω θοὴν ἀλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαῖσαι· ἵν' ἤδη σχῶν, ἀπολήξωσι πομπῆς
Ἀνθρώπων· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ὦ πέπον, ὡς μοὶ ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
Ὁππότε κεν δὴ πάντες, ἐλαυνομένῃσι προσηδών,
Λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θεῖναι λίθον ἐγγύθι γαίης
Νηῒ θοῇ ἴκελον, ἵνα θαυμάσσωσιν ἅπαντες
Ἀνθρωποι· μέγα δέ σφιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν,
Ἔνθ' ἔμενε· νὴ δὲ μάλα σχεδὸν ἦλυθε πουλυπόρος νηῦς
Ῥίμφα διωκομένη· τὴν δὲ σχεδὸν ἦλθ' ἐνοσίχθων,
Ὃς μιν λᾶαν ἔθηκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἐνερθε,
Χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρετμοι ναυσίκλυτοι ἄνδρες·
Ὥδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὤμοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησε κατὰ πόντον,

Huic respondit postea Neptunus quassator-terræ,
" Statim utique ego fecero, Nubium-coactor, sicut dicis:
" Sed tuum semper animum observo, & vereor.
" Nunc itaque Phæacum volo perpulchram navem
" Ex Deductione redeuntem in nigro ponto
" Perdere (ut jam abstineant, desistantque à deductione
" Hominum) magnumque ipsis montem urbi imponere.
Huic respondens affatus est nubicogus Jupiter,
" O Chare, sic quidem meo animo videtur esse optimum,
" Cùm jam omnis incitatam intuebitur
" Populus ab urbe, tum facere lapidem prope terram
" Navi velocis simílem, (ut admirentur omnes
" Homines) magnum autem ipsis montem urbi circumdare.
At postquam hoc audivit Neptunus quassator-terræ
Ingressus est iter in Scheriam, ubi Phæaces erant,
Illic ut esset, vel, ibi manebat: at valdè propè venit navigatrix navis
Celeriter remigando-acta; hanc igitur pe venit Neptunus,
Qui ipsam lapidem fecit & radicavit internè,
Manu pronâ feriens; hic verò recessit.
Alii inter se verba velocia loquebantur
Phæaces longorum-remorum navibus-inclyti viri:
Sic itaque aliquis dixit intuens in propinquum alium,
" Heu, quisnam navem velocem ligavit in ponto,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

118. Ὀπίζομαι.] Φυλάττομαι, αἰδέομαι, εὐτρέπομαι.
150. Ἀνιοῦσαν.] Ἀνερχομένην.
151. Ῥαῖσαι.] Διαφθεῖραι. Σχὼν.] Ἀπέχων. κωλύσωσιν. Ἀπολήξωσι.] Παύσωνται.
157. Θαυμάσσωσιν.] Ὁρῶντες ἐκπλήττωνται.
163. Ἐρρίζωσεν.] Ἀκίνητον ἐποίησεν.
164. Καταπρηνεῖ.] Καταπεφαμμένῃ. Ἐλάσας.] Τύψας, κρούσας.
168. Ἔπεδησεν.] Κατέσχεν, ἐνεπόδισεν.

N O T Æ.

157. Θαυμάσσωσιν) Ità, pro θαυμάσσωσιν, scribo; de quâ re mox, ad v. 184. *Aldina* tamen *Scholia* legunt θαυμάζωσιν, ut & Editio *Morrhii* & *Bedroti*. *Johannis Selleni* Illustrationes, in *Michaelis Draytoni* Polyolbion, Cant. 3. fol. 49. & 50. ubi & de *Stonehenge*.
163. Ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε) Præter Interpretes, vid.

NOTÆ IN SCHOLIA.

168. * Ἐνεπόδισεν) Pro corrupto, ἐνεπόδησεν.

VARIÆ LECTIONES.

147. Κελαινεφὲς) γρ. διοτρεφὲς, ut *Br. Schol.* ad *Iliad.* ι'. v. 534.
151. Ἀπολήξωσι) γρ. ἀπολίξωσι.
157. Θαυμάσσωσιν) γρ. θαυμάσωσιν, malè; θαυμάζωσιν, melius; vid. Not. in *Textum*.
161. Ἔμεν) γρ. ἴμεν', pro ἴμεναι, ut sit Sensus, *Ibi expectabat*, &c.

Οἴκαδ'

Οἶκαδ' ἐλαυνομένην; ἡ δὴ πρὸφαίνετο πᾶσα.
Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
Πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, ὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων.
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν θοὴν ἀλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐπὶ ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἦμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Πομπῆς μὲν παύσασθε βροτοῖσι, ὅτε κέν τις ἵκηται
Ἡμέτερον πρὸς ἄστυ· Ποσειδάωνι δὲ ταύρους
Δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ,
Μήδ' ἡμῖν περίμηκες ὄρος πόλει ἀμφικαλύψῃ.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἔδδεισαν, ἑτοιμάσαντο δὲ ταύρους·
Ὡς οἱ μὲν ῥ' εὔχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
Δῆμοι Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἑστάότες περὶ βωμόν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Εὕδων ἐν γαίῃ πατρωίῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
Ἤδη δὴν ἀπέων· περὶ γὰρ θεὸς ἦέρα χεύεν,

" Domum verùs incitatam? & jam apparebat tota.
Sic utique quis dixit; hæc autem non intelligebat, quomodo facta essent.
His Alcinous concionatus est, & affatus,
" Dii Boni! Certè me valdè nunc antiqua Vaticinia attingunt
" Patris mei, qui dixit Neptunum iratum fore
" Nobis, quoniam Deductores innocui sumus omnium:
" Dixit aliquando Phæacum virorum perpulchram navem
" Ex Deductione redeuntem in nigro ponto
" Perditurum, magnúmque nobis montem urbi impositurum.
" Sic dixit senex, hæc autem jam nunc omnia perficiuntur:
" Sed agè, sicut ego dicam, parete omnes.
" Deductionem quidem omittite hominum, cùm forte quis veniat
" Nostram ad civitatem; Neptunoque tauros
" Duodecim electos sacrificemus, si misereatur.
" Neque nobis ingentem montem urbi imposuerit.
Sic dixit; hi autem metuerunt, paraverunt tamen tauros.
Sic hi quidem supplicabant Neptuno regi
Populi Phæacum duces & curatores,
Stantes circùm altare. Excitatus est autem divinus Ulysses,
Recubans in terrâ patriâ, neque ipsam cognovit,
Jam diù temporis: circùm enim Dea nubem fudit,

ΣΧΟΛΙΑ.

169. Πρὸφαίνετο.] Προφανὴς ἦν.
170. Οὐκ ἴσαν.] Οὐκ ᾔδεισαν.
173. Ἀγάσασθαι.] Ἄγαν ὀργισθῆναι.
182. Κεκριμένους.] Ἐπιλέκτους.
183. Περίμηκες.] Μέγα. Ἀμφικαλύψῃ.] Περικαλύψῃ.
185. Ὡς οἱ μὲν ῥ' εὔχοντο.] Καλῶς τὸ σιωπώμενον ἐφανίσθησαν· τὸ γὰρ κυρωθῆναι ὑπὸ θεῶν, ἐξ ἀνάγκης πληρῶται.
189. Ἀπέων.] Ἀπὼν, ἀποδημῶν. Χεῦεν.] Κατέχεεν.

NOTÆ.

170. Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε) Vid. ad *Iliad.* β'. v. 271.
177. Μέγα δὲ ἦμιν ὄρος) De retracto Circumflexo, vid. ad *Anacreon*, v. 903. & ad *Sophocl.* Ajac. v. 748.
184. Ἑτοιμάσαντο δὲ ταύρους) Ubi *Vocalis*, ante *simplex* σ', corripitur *Naturâ*, σ', *duplicandum* censeo, ut in hâc voce, *Iliad.* τ'. v. 197. Κάπεσον ἑτοιμοσάντες παμείειν Διΐ τ', Ἠελίῳ τε. Et *Iliad.* α'. v. 118. Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτὸς ἑτοιμασάσθω, ὅττι μὴ οἶος. Quare ubi eadem *Syllaba* producenda, ex necessitate geminatur Litera; ut *Iliad.* κ'. v. 571. Θῆκε Ὀδυσεὺς, ὅπρ' ἱερὸν ἑτοιμασσαίατ' Ἀθήνῃ. Et hoc in Optimis & Vetustissimis *Iliados Exemplaribus*; quare & hic fiat idem, ob eandem causam; ut & suprà. v. 157. & aliàs.
188. Πατρωίῃ) In Pluribus olim πατρώῃ, at cùm *Homerus* Incontractis libentius utatur, & rotundius ità sonet Metrum, πατρωίῃ scribendum duximus, alterâ *Lectione*, in *Variis* reservatâ, ut & mox, v. 251.

VARIÆ LECTIONES.

173. Ἀγάσασθαι) κ. ἀγάσεσθαι, & *Futurum* designatur.
184. Ἑτοιμάσαντο) κ. ἑτοιμάσατο, vid. Not. in *Textum*.
188. Πατρωίῃ) κ. πατρώῃ, vid. Not. in *Textum*.

Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός· ὄφρα μὲν αὐτὸν
Ἄγνωστον τεύξειεν, ἕκαστά τε μυθήσαιτο·
Μή μιν πρὶν ἄλοχός γε νοήσῃ, ἀστοί τε, φίλοι τε,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρσιν ὑφαασθῆναι ἀποτῖσαι.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοιοίδεα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
Ἀτρεμπιοί τε διηνεκέες, λιμένες τὲ πάνορμοι,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καὶ ῥ' εἰσίδε πατρίδα γαῖαν·
Ὠΐμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὡ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ'· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα,
Ὤ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
Πῇ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ δὲ καὶ αὐτὸς
Πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μεῖναι ταῦθι Φαιήκεσσιν
Αὐτοῦ· ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
Ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλησε καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
Νῦν δ' οὔτ' ἄρ πη θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲ αὐτοῦ
Καλλείψω, μήπως μοὶ ἕλωρ ἄλλοισι γένηται.
Ὤ πόποι, ὄντ' ἄρα πάντα νοήμονες, ἠδὲ δίκαιοι
Ἦσαν Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦτέ μ' ἔφαντο
Ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον· οὐδ' ἐτέλεσσαν.
Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους

Pallas Minerva, filia Jovis, ut illum ipſum
Ignotum faceret, ſingulaſque profaretur:
Ut non ipſum ante uxor cognoſceret, civéſque, amicique,
Quàm omnem procis intemperiem rependeret.
Propteres variata videbantur omnia regi,
Viæque perpetuæ, portúſque conteſti.
Petræque altæ & arbores virescentes.
Stetit igitur ſurgens, & inſpexit, patriam terram,
Plevisque poſtea, & ſua percuſſit femora,
Manibus dejectis, lugenſque locutus eſt.
" O ego, quorumnam rurſus hominum in terram venio?
" Nunquid injuriosique & crudeles, neque juſti?
" An hoſpitales, & ipſis mens eſt ſancta?
" Quò jam res multas porto has? quò autem & ipſe
" Erro? utinam manſiſſem apud Phæaces
" Illic; ego utique ad alium magnanimorum regum
" Perveniſſem, qui me dilexiſſet, & comites dediſſet ad revertendum.
" Nunc autem neque uſquam ponere ſcio, neque itidem illic
" Relinquam, ne quandò mihi præda aliis fiat.
" O Dii; Papæ! non enim omnia intelligentes, neque juſti
" Erant Phæacum duces & curatores,
" Qui me in aliam terram abduxerunt: namque me dicebant
" Ductum iri in Ithacam claram; neque perfecerunt.
" Jupiter ipſos ulciſcatur ſupplicum vindex, qui & alios

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

191 Ἄγνωστον.] Ἀφανῆ.
192. Γνοίη.] Ἴδοι, ἢ ἐπιγνῷ. Ἀστοί.] Οἱ πολῖται.
193. Ὑπερβασίῃσι.] Ὕβρεσιν. Ἀποτῖσαι.] Ἀποδῶναι.
194. Ἀλλοιοίδεα.] Ἀλλοῖα. Φαινέσκετο.] Ἐφαίνετο.
195. Ἀτρεμπιοί.] Αἱ μὴ ἔχουσαι ἐπιστροφὴν ὁδοῦ. Διηνεκέες.] Μακραί. Πάνορμοι.] Σκέπην ἔχουσαι πάντες ἀνίμου.
196. Τηλεθόωντα.] Ἄγαν θάλλοντα.

N O T Æ.

193. Ἀποτῖσαι) *Penultima* hujus Vocis, in *Infinitivo*, Naturâ longâ, quare *Circumflecto*, ut μ'. v. 378.
194. Τοὔνεκ' ἄρ' ἀλλοιοίδεα φαινέσκετο) *Incontractim* ἀλλοιοίδεα *Scribendum*, verùm in *Scanſione*, quaſi ἀλλοίδη ſcriberetur, conſiderandum. Vid. ad β'. v. 346. & infrà, ad v. 200.

NOTÆ IN SCHOLIA.

204. Πλάζομαι) γρ. πλάγχομαι, Editio *Aldina*.

204. Πλάζομαι.] Πλανῶμαι. Αἴθ' ὄφελον μεῖναι.] Τὰ χρήματα ἀλλοτέρα.
206. Ἐξικόμην.] Ἱκέτευσα.
207. Θέσθαι.] Θεῖναι, κατθέσθαι.
208. Καλλείψω.] Καταλείψω. Ἕλωρ.] * Ἔγκύρημα.
212. Οὐδ' ἐτέλεσσαν.] Οὐκ ἐπλήρωσαν.
213. Ἱκετήσιος.] Ἱκετῶν ἐπόπτης.

200. Ὤ μοι ἐγὼ· τέων αὖτε βροτῶν) Τὸ τέων Scribendum διυλιζόμενον, verum Legendum μετουσιαζόμενον, quaſi τοῦ, & ponitur pro τινῶν, *Interrogativè*. Vid. ſuprà, ad v. 194.
213. Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἱκετήσιος) An, Ζεὺς σφέας τίσαιτ' ἀφ' ἱκετῶν;

208. * Ἔγκύρημα) Ità, pro ἔγκυρμα, ex *Aldinâ* MS. κύρημα enim & ἔγκυρμα, *Poeticæ* ſunt.

Ἀν-

Ἀνθρώπους ἐφορᾷ, ἠδ' ὅστις ἁμάρτῃ,
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ χρήματ' ἀριθμήσωμεν, ἰδώμεθα,
Μή τί μοι οἴχωνται κοίλῃσ' ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
Ὡς εἰπὼν, τρίποδας θ' ἁλιμάλλους, ἠδὲ λέβητας,
Ἠείρατο, ἠδὲ χρυσὸν, ὑφάσματά τε εἵματα καλά·
Τῶν μὲν ἄρ' ἔπι πόσσι· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
Ἐρπύζων παρὰ δῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενος· χεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέῳ, ὀπιδώτορι μήλων,
Παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
Δίπτυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων εὐεργέα λώπην·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα·

" Homines inspicit, & plectit, quicunque peccat.
" Verùm agè jam res numeremus, & videamus,
" Ecquid mihi *surreptum* discesserint concavâ in navi ferentes.
Sic dicens tripodas purpulchros & lebetes
Numerabat, & aurum, textásque vestes pulchras;
Horum quidem nihil desiderabat: hic tamen lugebat patriam terram,
Perreptans juxtà littus personantis maris,
Multum plorans; at propè eum venit Minerva,
Viro corpore similis juveni, pastori ovium,
Permolli, qualesque regum filii sunt,
Duplicem circa humerum habens pulchram vestem;
Pedibus verò sub teneris calceos habebat, manúque jaculum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

214. Τίνυ.] Τιμωρεῖται.

215. Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ χρήματα.] Ἵνα τὸν γνώμονα * αὐτῶν Φαιάκων καθομολογήσῃ· εἰ γὰρ μηδὲν ἔλειπε τῶν χρημάτων, ψευδὴς ἦν τὸ εἰς ἀπιστείαν γλῶ αὐτὸν ἀφιγμένα· ἢ πιστεύῃ ὃ τῷ δίσμῳ τῆς Κίρκης, ὅτι λέλοιπε τὸν ἕκπλεξιν, ἢ οἰηθεὶς μεμηχανῆσθαι αὐτὸς τὸν δίσμον.

216. Οἴχωνται.] Ἀπολωλέκασι. Ἄγοντες.] Ἀπάγοντες.

217. Περικαλλέας.] Ἄγαν εὐπρεπεῖς.

219. Πόθῳ.] * Ἐζήτει. Ὀδύρετο.] Ἀπωλαμέτο.

220. Ἑρπύζων.] Καθὸ τὸν αὐτὸν τόπον ἀναστρεφόμενον· ἢ ἕρπων, ἢ βαδίζων.

222. Ἐπιβώτορι.] Νεωτέρῳ. Ἐπιβώτορι μήλων.] Ποιμενικῷ, ἀπὸ τῶν βοσκημάτων τιθεμένῳ.

223. Παναπάλῳ.] Τοιούτῳ ὁμοίωται αὐτὸς τὸ ἁρμοῦσαν τῇ Ὀδυσσείᾳ· ὅθεν καὶ ἐπιφέρει, Ὀδυσσεὺς γήθησεν· παναπάλῳ ὄν, ἀπαλῷ. Οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασι.] Τὸ παλαιὸν καὶ οἱ τῶν βασιλέων παῖδες * παναπάλοι ὑπελαμβάνοντο, καὶ ἁπαλόμαστοι.

224. Δίπτυχον.] Ἀντὶ τοῦ, διπλοῦν. Λώπην.] Ἱμάτιον, ὅτου τὸ βλαβόλαιον· ἔνθεν καὶ λωποδύτης, ὁ τοῦτον ἀφαιρούμενος, λῃστής.

225. Ἔχε.] Ὑπεδέχετο.

N O T Æ.

222. Ἐπιβώτορι) Videtur *Hesychius* ἐπιβήτορι legisse, qui ità exponit, Ἐφιππασῆς· οἱ γὰρ τῶν βασιλέων υἱοὶ σχῶντον ἐπὶ τῶν κελῶν ἱππεύειν ἐμάνθανον. Vid. *Petri Victorii* Var. Lect. l. 8. c. 9. *Johan. Meursius* ad *Lycophron.* v. 91. Rectè docet, Regium esse Antiquitus pecora pascere, ubi tamen *Scholia* non rectè movet, ut probamus in Notis ad *Scholia*, v. 223.

223. Οἷοί τε) Haud rarò *Phrasis*, οἷός τε, & οἷός τε εἰμὶ, dicitur elegantèr, pro δύναμαι, nunc simplicitèr, pro ὡς οἷον, vel οἷοί δὴ, quod Observandum.

224. Εὐεργέα λώπην) Præter *Br. Schol.* vid. quæ Nos ad *Anacreon.* v. 1267. & v. 1272.

N O T Æ IN S C H O L I A.

215. * Αὐτῶν Φαιάκων) Pro αὐτῷ scribo αὐτῶν, ex MSto. & Φαιάκων addo, Lectoris causâ. Hunc locum alludit & explicat *Eustath.* fol. 513. lin. 7. Ἐθέλῃ Ὀδυσσεὺς ποιήσειν τοῦτο, ὡς σμικρολογούμενον, ἀλλὰ τελειομερούμενον, τοῦτο σημεῖον ἐστὶν, περιζώμενον· εἰ γὰρ μηδὲν τῶν χρημάτων ἐλείπετο, ἐδόκει ἄρα εἰς ἀπιστείαν γλῶ αὐτὸν καταλαμβάνειν· ἐπεὶ δὲ ἄλλως δὴ εἰπὼν, οἱ φίλοι τὰ χρήματα ἔπλασαν, ἐδόκει ἄρα εἰς Ἰθάκην αὐτὸν ἄγαγειν. Οὐ πιστεύῃ ὃ, φασὶν, ἐδὲ τῷ τῆς Κίρκης δίσμῳ αὐτὸς βεβλεμένος ὅτι, ὡς ἡ Δῆλος τὸν ἄγαν ἔκπλεξιν ἐκπεφευγὼς ὢν σκέψασθαι αὐτὸν, ἢ καὶ ὡς εἰκὸς, οἰηθεὶς τοὺς Φαιάκας μεμηχανῆσθαι αὐτὸς τὸ τοιοῦτον δισμόν.

219. * Πόθῳ) Ἐζήτει· Ὀδύρετο) Ἀπωλαμέτο. Olim malè, Πόθῳ) Ἀπωλαμέτο. MS. Ἀπωζήτῃ. Cætera ex *Textu*.

222. Ἐπιβώτορι) Vid. Not. in *Textum*.

223. Παναπάλῳ) *Meursius* legit παναπάλῃ, satis subtilitèr; quam *Lectionem*, propter sequens ἐπαίμαστον, *Veram* aliquis putârit; nisi Poeta ipse * παναπάλοι legendum ostendisset, illaque Vox sola per *Versum* stare posset. Vid. Not. in *Textum*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

214. Τίνυ) γρ. τίννυ.

222. Ἐπιβώτορι) γρ. ἐπιβήτορι, vid. Not. in *Textum*.

223. Παναπάλῳ) γρ. παναπάλῃ, vid. Not. in *Scholia*.

225. Χερσὶ) γρ. χερσὶ, *H. Steph.*

Τιμῶ δ'

Τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, ᾗ ἀντίος ἦλθε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Χαῖρέ τε, καὶ μή μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις·
Ἀλλὰ σάω μὲ ταῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
Εὔχομαι, ὥς τε θεῷ, καὶ σοὶ φίλα γούνατ' ἰκάνω.
Καί μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
Ἦ πού τις νήσων θυδειελάων, ἦέ τις ἀκτὴ
Κεῖθ' ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖνε, ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Εἰ δὴ τήνδε γε γαῖαν ἀνείρεαι· οὐδέ τι λίην
Οὕτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
Ἠμὲν ὅσοι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ', ἠέλιόν τε,
Ἠδ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
Ἦτοι μὲν τρηχεῖα, καὶ οὐκ ἰπποβότος ἐστὶν,
Οὐδὲ λίην λυπρὴ, ἀταρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, ἐν δέ τε οἶνος
Γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, τεθαλυῖά τ' ἔέρση.

Hanc Ulyſſes lætabatur conſpicatu
& obvius venit,
Et ipſam compellans verbæ velocia
locutus eſt;
" O amice, poſtquam te primùm in-
venio hoc in loco,
" Salve, & neutiquam mihi malo ani-
mo occurreris.
" Sed ſerva hæc, ſerva etiam me, tibi
enim ego
" Supplico, tanquam Deo, & ad tua
chara genua accedo.
" Et mihi hæc dic verè, ut certò
ſciam,
" Quæ terra? quis populus? qui viri
inſunt?
" Num qua inſularum amœna? an ali-
quod littus
" Jacet ad mare vergens fertilis con-
tinentis?
Hunc contrà affata dea cæſia-oculis
Minerva:
" Stultus es, ò hoſpes, aut longè veni-
ſti;
" Siquidem hanc terram interrogas?
neque enim uſque
" Adeò ignobilis eſt, norunt eam val-
dè multi,
" Tam quicunque habitant ad Auro-
ram, Solemque,
" Quàm quicunque ponè ad noctem
obſcuram.
" Certè quidem aſpera, & non equi-
tabilis eſt;
" Neque valdè ſterilis, at neque lata
eſt.
" Ibi etenim Triticum multum, ibi
quoque Vinum
" Adeſt ſemper; quæ pluvia habet illam
virentemque ros:

ΣΧΟΛΙΑ.

228. Κιχάνω.] Καταλαμβάνω.
229. Ἀντιβολήσῃς.] Συναντήσῃς.
230. Σάω.] Σῶσον.
235. Κεκλιμένη.] * Περιεχομένη.
239. Νώνυμος.] Ἀνώνυμος.
241. Μέτοπισθε.] Ἐις τὰ ἑσπερία μέρη.
243. Οὐδὲ λίην λυπρὴ.] Οὐδὲ ὅλως εὐτελής.
245. Τεθαλυῖα.] Θαλλει ποιοῦσα καὶ αὔξειν τὰ φυτὰ καὶ βόσκουσα· πῶς ἂν ἔνδροσος, εἰ σὺ ἀπείρων νέφων; ἢ δὲν κωλύει καὶ σὺ Ἰθάκην. ἢ βόσκουσα, βοσκημάτων πλήρης. * Εἴρση.] Δρόσος.

NOTÆ.

* Ita *Aldina* Editio.

244. Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος) In pluribus *Exemplaribus*, pro σὺ, ſemper σῦ legitur, ut bis in hoc Verſu, & ſemel, v. 247. nempe, in *Florentin. Aldinâ, Lovanian.* &c. Verùm *Euſtath.* in *Textu* & παρεκβολαῖς, τὸ σὺ ubique retinet, ut & *H. Steph.* qui tamen σῦ inter *Var. Lect.* habent. In aliquibus ſemel tantùm σῦ occurrit, aut bis, toties quoque σὺ. Verùm *ter*, in omnibus, vel σὺ, vel σῦ, retinendum; σὺ tamen magis arridet.

NOTÆ IN SCHOLIA.

235. * Περιεχομένη) Ità pro corrupto περιεχομένη, ex MS. *Aloyſiano.*

245. Τεθαλυῖά τ' ἔέρση) Hoc *Scholion* benè explicat *Euſtathius* fol. 514. lin. 44. Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ, ψευδῶς τῷ ῥητῖσαι ἔκφρασιν· ἐ μὴ λέγειν τὸ Ποιητὴν τῷ, οἷα ἐστὶν ἡ κραναὴ αὐτὴ νῆσος, ἀλλ' οἵαν εἶναι χρὴ νῆσον εὐδαιμόνως οἰκουμένην· ὄλχα δὲ τὰ ἄλλων ὑδὰ βόσκουσα ἡ νῆσος, εἶτα τὸ δὲ Ὀδυσσέως βυσσία, φασὶν, τὸ Ἡσιόδου ἦν· εἰ μὴ ἄρα συνηπλωκὼς ἦσαν τῇ Ἰθάκῃ σωρηπιτοειδέστερον ἐ τῷ αἰπηρὸν αὐτῆς κωμῳδῆσαι Ἡσίοδον.

VARIÆ LECTIONES.

226. Ἐναντίος) γρ. ἐναντίον. *H. Steph.*
233. Ἐγγεγάασιν) γρ. ἐκγεγάασιν, *Seberi* Index, haud benè.
244. Ἐν μὲν — σὺ δ') γρ. σῦ μὲν — σῦ δ', vid. Not. in *Textum.*
245. Τεθαλυῖά τ' ἔέρση) γρ. τεθαλυῖά τ' ἔρση·

Αἰγαβό-

Αἰγίβοτός δ' ἀγαθὴ, ἡ βόσκοτος· ἔστι μὲν ὕλη
Παντοίη, ἡ δ' ἁδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασιν.
Τῆ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἵκοι,
Τῆν περ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης.
Ὣς φάτο· γήθησεν δῖος πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων ἢ γαίῃ πατρωίῃ, ὡς οἱ ἔειπε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Οὐδ' ὅγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον,
Αἰεὶ σὺν δήθεσι νόον πολυκερδέα νωμῶν,
Πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
Τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
Χρήμασι σὺν τοῖσδεσι· λιπὼν δ' ἔπι παισὶ τοσαῦτα
Φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἱὸν κατέκτανον Ἰδομενῆος,
Ὀρσίλοχον πόδας ὠκύν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
Ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν·
Οὕνεκά με στερέσαι ἑ λιτόδος ἤθελε πάσης
Τρωϊάδος, ἑ εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Οὕνεκ' ἄρ' οὐκ ὤ παρὲξ χαριζόμενος θεράπευον
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων·
Τὸν μὲν ἐγὼ καλιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρὶ

" Pascendis capris commoda & bubus: est quidem sylva
" Omnigena, ibi quoque aquationes perpetuæ adsunt.
" Itaque, hospes, Ithacæ & in Trojam nomen pervenerit,
" Quam longe dicunt Achaicâ esse à terrâ.
Sic dixit; lætatus est autem patiens divinus Ulysses,
Gaudens suâ terrâ patriâ, sicut ei dixit
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi;
Et ipsam appellans velocia verba dixit,
Neque vera dixit, iterúmque cœpit sermonem,
Semper in præcordiis mentem perastutam movens,
" Audiebam de Ithacâ & in Cretâ latâ,
" Longè supra pontum, nunc autem veni, & ipse
" Rebus cum his: Relinquens verò adhuc filiis totidem,
" Fugio, quoniam dilectum filium interfeci Idomenei,
" Orsilochum pedibus velocem, qui in Cretâ latâ
" Viros artifices vincebat velocibus pedibus;
" Quoniam me privare prædâ volebat omni
" Trojanâ; cujus gratiâ ego passus sum dolores animo,
" Virorum que bella, tristésque undas penetrans:
" Quoniam non suo patri gratificatus serviebam
" Agro in Trojanorum; sed aliis imperabam focis.
" Hunc quidem ego discedentem percussi ærcâ lanceâ

ΣΧΟΛΙΑ.

246. Αἰγίβοτος.] Αἶγας βόσκειν δυνατόν.
247. Ἀρδμοί.] Πολυσυρεῖ. Ἐπιζῶοι.] Σωιχεῖς, διηκριβωμένως. Παρέασι.] Παρεισιν, ὑπάρχουσι.
251. Πατρωίῃ.] Πατρικῇ.
254. Πάλιν δ' ὅγε λάζετο.] Εἰς τοὐναντίον δὲ ἀληθῆ. ἔστιν ὅτε δὲ ὑπέρ τινος λόγον ἀναλαμβάνεται.
255. Πολυκερδέα.] Σωφρονοῦντα, ἢ πανοῦργον. Νωμῶν.] Διανοούμενον.
256. Πυνθανόμην.] Ἤκουον. * Hæc in Al-
258. Τοῖσδεσι.] Τοῖς ἐνταῦθα. dimâ desunt.
259. * Φεύγω, ἐπὶ φίλον υἱὸν κατέκτανον Ἰδομενῆος.] Ἰδομῆ εὐς, παῖς μὲν ἦν Δευκαλίωνος, ἦρξε δὲ Μίνωος Κρήτης ὃ τὸ γένος ἄριστος καὶ πολέμια πρὸ ἁπάσης γῆς ἐρωτήσας

σεμνὸς φανόμενος, μάχεται τὸν νόσον ἄριστος διεφυλάχθη· ἦτοι ὃ, ὡς λέγεται, χθονοῦνται δὲ καὶ Εὐβοεῖς καὶ Μῶνος, ὑπὸ δ' Ἀθηνᾶς, ἀκμὴν μὲν δὲ Καλχαντος καὶ Σφηνέλω, εἰς Κολοφῶνα, καὶ σὺν αὐτοῖς τὸν βίον καταστρέψεν. ἡ δὲ ἰσχὺς παρὰ Λυκόφρονι. Κατέκτανον.] Ἀνεῖλον, ἐφόνευσα.
260. Ὀρσίλοχον.] Τὸν παῖδα Ἰδομενέως.
261. Ἀλφηστάς.] Εὐχειρώτας.
262. Σπερέσαι.] Ἀποστερῆσαι.
263. Τρωϊάδος.] Τρωικῆς.
264. Πείρων.] Διαπερῶν, διερχόμενος.
267. Τὸν μὲν ἐγὼ καλιόντα.] Σκήπτεται τὸν Ἰδομενέως ὑὸν ἀνηρηκέναι, ἵνα αὐτὸν * πορσήνῃ οἱ μνηστῆρες, ὡς ἐχθρὸν δὲ Ὀδυσσέως φίλον· ἑαυτῷ δὲ ὁ Κρήτης ὑὸς

NOTÆ IN SCHOLIA.

267. * Παρσόσωσι] Olim παρήσουσι, in *Elzevir.* δὲ τῷ ῥητῷ χωρίῳ ἐγκεῖνται οἱ Παλαιοὶ, ὅτι πλανᾶς παρεώσωσι, in Aldin. & in Mss. Aloysii. Verum ὁ σοφὸς Ὀδυσσεὺς, πρὸς τὸ φαινόμενον Ἰθακήσιον παῖδα, *Eustath. hæc Scholia* illustrat, fol. 516. lin. 34. Ἐν- πολέμιοι ἀνηρηκέναι τὸν Ἰδομενέως, δὲ φιλομύθως τῷ Ὀ-

VARIÆ LECTIONES.

247. Ἐν) γρ. εὖ, ut suprà, v. 244.
251. Πατρωίῃ) γρ. πατρώῃ, vid. suprà v. 188.

Ἀγγέ-

Ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ.
Νὺξ ἦ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανόν, αὐδὲ τις ἡμέας
Ἀνθρώπων σίνητο· λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπούρας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόν γε κατέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοίνικας ἀγαυοὺς
Ἐλλισαμίλιον, καί σφιν μυθησάμενος ἐπέιθον·
Τοὺς μ' ἑκέλευσα Πύλονδε καταγῆσαι ἢ ἐφέσασθαι,
Ἢ εἰς Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἀλλ' ἦτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσαλο εἰς ἀνέμοιο,
Πολλ' ἀεκαζομένους· οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.
Κεῖθεν ἦ πλαγχθέντες ἰκάνομεν αὐθάδε νυκτός·
Σπουδῇ δ' εἰς λιμένα προερέσσαμεν, οὐδέ τις ἡμῖν
Δόρπου μνῆστις ἦεν, μάλα περ χατέουσιν ἐλέσθαι·
Ἀλλ' αὔτως ἀποβάντες ἑκείμεθα νηὸς ἄπαντες.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα.
Οἱ δ' ἐκ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἑκ νηὸς ἑλόντες,
Κάτθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἑκείμην.
Οἱ δ' εἰς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
ὨΙίχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.

" Rare, propè viam insidiatus cum socio.
" Nox autem valdè obscura occupaverat cœlum, neque aliquis nos
" Hominum animadvertit; latui itaque, cùm *illum* animâ spoliabam.
" At postquam hunc interfeci acuto ære,
" Statim ego in navem iens Phœnicas illustres
" Oravi, & ipsis, quæ satis esset, prædam dedi.
" Hos me jussi Pylum deferre & collocare,
" Vel in Elida Divinam, ubi dominantur Epei:
" Sed certè ipsos illinc repulit vis venti
" Multùm nolentes; neque enim volebant fallere.
" Illinc autem errantes venimus huc nocte;
" Ægréque in portum appulimus, neque aliquis nobis
" Cœnæ mentio erat, valdè licet indigentibus sumere;
" Sed temerè egressi jacebamus ex navi omnes.
" Hìc me quidem dulcis somnus invasit defessum:
" Hi verò fortunas meas concavâ ex navi sublatas
" Deposuerunt, ubi ipse in arenis jacebam.
" Atque illi in Sidoniam pulchram navi conscensâ
" Iverunt; at ego relictus sum tristis animo.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

φησὶν εἶναι, ὅπ τὺς πιμωρήσονῶς ἔξῃ· καὶ τ' Ὀρσιλόχε ἢ ἰθάκῃ, λέγῃ ἀῤῥ τῷ λείαν· δεικνὺς, ὅπ οὐδ' ἐκείνῳ παρεχωρήσῃ ἀναιμωτί. Φοίνιξι ἢ πιστεύσας λέγῃ, ἵνα μὴ αἰδικήσῃ, λογισάμενος, ὅπ οἱ φιλοκερδέσαῖοι αὐτῷ ἐφείσανῶο.

268. Ἀγερθεν.] Ἐκ τ ἀγερῶ. Λοχησάμενος.] Λοχίσας, ἐνεδρεύσας.

269. Διοφιερὴ.] Μέλαινα, σκοτεινή.

273. Μιαιφονέων.] Περσονῆ ἐ *ἀρέσκουσαν τῇ ψυχῇ.

274. Καθαγῆσαι.] Ἀποκαθαγῆσαι. Ἐφέσασθαι.] Ἰδρύσασθαι εἰς τὸν ναῦν.

276. Ἀπώσατο.] *Ἀπωθήσαῖο.

277. Ἀεκαζομένους.] Ἀκόντας, μὴ βελομένους. Οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.] Ἐπειοῖ τὺς Φοίνικας, ὅτι ὁ ἀκόντων μιμῆσῃ.

278. Πλαγχθέντες.] Πλανηθέντες. Ἰκάνομεν.] Παρεχώρουμεν.

279. Περερέσσαμεν.] Καθηλικόσαμεν, ἀντὶ τ ἐξελθόμεν.

280. Μνῆστις.] Μνήμη. Χατέουσι.] Χρήζουσι δυναμένους.

281. Ἀποβάντες.] Ἐξελθόντες.

282. *Ἐπίλαβε.] Κατέχει.

285. Σιδονίην.] Τὸν τ Σιδόνος χώραν, τὸν Φοινίκην.

NOTÆ IN SCHOLIA.

δυσεῖ· ὡς ἂν αὐτὸν σεῴσων), φασὶ, δ' αὐτῷ οἱ μνησῆρες, ἤτοι σεσωδίκων). ὡς ἐκθεῖν ἔ Ἰδομενέως, ὃν Ὀδυσεὺς ἐφίλῃ· φιλοῖτο γὰρ ἂν πάντως ὑπὸ τ μνησήρων, ὁ τὸ φίλῳ ἔ Ὀδυσέως ἐχθρός. Υἱὸς ἢ, φασὶν, ὁ Κρήτῃ ἔχων λέγῃ, σαφοβῶν, ὡς εἴη καὶ πάνυ σὸ Ἰθάκῃ κακὸν, ἐξῃ τὺς πιμωρήσονῶας. Καὶ τ' Ὀρσίλοχον ἢ ἀνελεῖν λέγῃ, ἀῤῥ τῷ σίφωνι τ λείας, δεικνὺς, ὡς ἀμυνόμενος ἂν ἐδὲ τὸν παρεχωρήσῃ τοῖς ἐσ Ἰθάκῃ, ἀναιμωτὶ σεῴσων αὐτὸν, ἂν ἴχῃ χρήματων· τὺς Φοίνικας ἢ ἐπαινεῖ, διδάσκων, μὴ δεῖν αἰδικεῖσθαι, μηδ' ὑπὸ κακῶν τῷ Ἰθάκῃ, εἰ καὶ οἱ φιλοκερδεῖς Φοίνικες αὐτ ἔ ἐφείσανῶο.

273. *Ἀρέσκουσαν) Pro ἀρέσκουσα scribo. ὀb λαῖδα, &c.

276. *Ἀπωθήσαῖο) Et hoc pro corrupto ἀπωθήσασθαι.

282. *Ἐπίλαβε) γρ. ἐπήλυθε, MS. *Aloys.* & Omnes Editt. Vett. ἐπίλαβε. Vid. infrà, ad v. 391.

Variæ Lectiones.

282. Ἐπήλυθε) γρ. ἐπίλαβε, vid. Not. in *Schol.*

Ὡς

Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Χειρί τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἴκτο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
Ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσῃε.
Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
Οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων,
Μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν;
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
Κέρδε'· ἐπεὶ σὺ μὲν ἐσσὶ βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων
Βουλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
Μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδὲ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς, ἥτε τοι αἰὲν
Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
Καὶ δέ σε Φαίηκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα;
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω,
Χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν, οἴκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βουλῇ τε, νόῳ τε·
Εἴπω θ', ὅσσα τοι αἶσα δόμοις ἔνι ποιητοῖσι
Κήδε' ἀναρχέμεν· σὺ δὲ τετλάμεναι καὶ ἀνάγκῃ,
Μηδέ τῳ ἐκφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν,
Πάντων, οὕνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.

Sic dixit; risit autem dea glaucis-oculis Minerva,
Manuque ipsum demulsit; corpus verò assimilata est mulieri
Pulchræque, magnæque, & illustria opera scienti,
Et ipsum appellans verba velocia ailoquuta est,
" Dolosus esset & fallax, qui te superaret
" In omnibus dolis, & si Deus occurreret.
" Male, vereque dolis insatiabilis, non utique eras,
" Neque in tuâ cùm sis terrâ, desiturus à fallaciis,
" Verbisque fallacibus, quæ tibi ab ortu amica sunt?
" Sed agè ne ampliùs hæc dicamus, cùm sciamus ambo
" Dolos; quoniam tu quidem es hominum quàm optimus omnium
" Consilio & verbis; ego autem inter omnes Divos
" Consilióque inclyta sum & dolis: neque tu cognoscebas
" Palladà Minervam filiam Jovis, quæ tibi semper
" In omnibus laboribus asto, & servo;
" Atque te Phæacibus gratum omnibus reddidi?
" Nunc rursus huc veni, ut tibi consilium contexam,
" Fortunásque abscondam, quascunque tibi Phæaces illustres
" Dederunt, domum eunti meo consilióque, menteque.
" Dicámque, quos tibi fatale est ædibus
" Dolores tolerare: tu autem tolera etiam necessitate,
" Neque alicui eloquere, neque virorum, neque mulierum
" *Nè hilum quidem* omnium, quòd venisti errans: sed tacendo
" Patere dolores multos, injurias sustinens virorum.

ΣΧΟΛΙΑ.

288. Δέμας δ' ἴκτο γυναικί.] Ἐντεῦθεν ἕως τέλους * Ἀριστὼ δὲ τὸν * Καλλίου ἀντίπλασιν. Ἵκτο.] Ὡμοίωτο.

291. Κερδαλέος.] Πανοῦργος. Ἐπίκλοπος.] Παραλογιστὴς. Παρίλθοι.] Νικήσῃ, μεταφορικῶς.

294. Λήξειν.] Παύσεσθαι. Ἀπατάων.] Παραλογισμῶν.

295. Κλοπίων.] Τῶν κεκλεμμένων, καὶ μὴ ἀληθῶν. Πεδόθεν.] Ἐκ νέας ἡλικίας· ἢ, ἀπὸ τῶν πέδε.

299. Μήτι.] Βουλῇ, γνώμῃ. Κλέομαι.] Δοξάζομαι.

302. Ὑφήνω.] Καταστρώσω.

308. Μὴ δέ τῳ.] Μηδέ πνι. Ἐκφάσθαι.] Εἰπεῖν.

310. Ὑποδέγμενος.] Ὑποδιχόμενος.

NOTÆ.

299. Μήτι) Pro μήπω, vel μήπῃ, *Contractim*, quare & *Ultima* producitur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

288. * Τὼ Ἀριστὼ καὶ τὼ Καλλίου) Ad hujus *Scholii* explicationem adeundus *Xenophon*, Ἀπομνημονευμάτων, l. 2. ubi *Prodicum* imitatur, qui in Ὥραις *Herculem* introducit, à *Virtute* & *Voluptate*, diversim interpellatum; de quo *Philostratus*, Vitâ *Sophistarum*, l. 1. *Silius Italicus*, l. 5. *Maximus Tyrius* §. 14. *Aristoph.* Schol. fol. 81. *Lucian.* In Somnio, M. *Cicero*, & Nos in Vitâ *Euripidis*, §. 12. fol. x.

VARIÆ LECTIONES.

295. Κλοπίων) γρ. κλοπίμων & πλοκίων. *H. Steph.*

Τὸν δ' ἀπαμείβομενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀργαλέον σε, θεά, γνῶναι βροτὸν ἀντιάσαντα,
Καὶ μάλ' ἐπιφραδέα· σὲ γὰρ αὐτίκα πάντ' ἐίσκεις.
Τῶτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἦπια ἤδα,
Ἕως σὺν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
Βήμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκ πέδασεν Ἀχαιούς,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διός, οὐδ' ἐνόησα
Νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
Ἠλώμην, εἷως μὲ θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Πεύ γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
Θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτήν.
Νῦν δέ σε τοῦς πατρὸς γουνάζομαι, οὐ γὰρ οἴω
Ἥκειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον, ἀλλά πιν' ἄλλην
Γαῖαν ἀναφρέφομαι· σὲ δ' ἧ κερτομέουσαν οἴω
Ταῦτ' ἀγορεύεμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς.
Εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰεί τι τοιῦτον ἐνὶ φρεσὶν νόημα·
Τῷ σε κατὰ δύναμαι προλιπεῖν δύσφρονα ἐόντα,
Οὔνεκ' ἐπιτήτης τ' ἐσσὶ, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.
Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν

Huic respondens, locutus est prudens Ulysses:
" Difficile est te, Dea, cognoscere homini occurrenti,
" Licet valdè scienti; te enim ipsam cuilibet assimilas.
" Hoc autem ego certò scio, quod mihi antea benigna eras,
" Quamdiù in Trojâ pugnabamus filii Achivorum:
" At postquam Priami civitatem diripuimus altam,
" Conscendimúsque naves, Deúsque dissipavit Achivos,
" Non te postea vidi, filia Jovis, neque animadverti
" Navem meam ascendentem, ut mihi dolorem averteres.
" Sed semper mentibus propriis habens contectum cor
" Erravi, quousque me dei malo solverunt:
" Priusquam quandò in Phæacum virorum in ubere populo
" Confirmásti verbis, & in civitatem duxisti ipsa.
" Nunc igitur te per patrem supplex oro; non enim puto
" Venisse in Ithacam conspicuam, sed aliquam aliam
" Terram obversor; téque illudentem puto
" Hæc dicere, ut meam mentem deciperes;
" Dic mihi, an verè dilectam in patriam veni?
Huic respondit demùm dea cæsia oculis Minerva,
" Semper tibi talis in præcordiis cogitatio:
" Propterea & te non possum derelinquere afflictum exulantem,
" Quoniam facundus es, & ingeniosus & prudens.
" Libenter enim alius vir errans reversus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

313. Σὲ γὰρ αὐτίκα πάντ' ἐίσκεις.] Ὑποτυπώσεις, ὅτι σὺ τοῖς Φαίαξι καὶ παρθένῳ, καὶ ἀνδρεῖ ὁμοιωθεῖσα παραγίνῃ αὐτόν.
314. Ἦπια.] Πρᾶα.
315. Πολεμίζομεν.] Ἐπολεμοῦμεν.
321. Ἕλυσαν.] Ἐλυτρώσαντο.
330. Τοιῦτο νόημα.] Εὐξαπάτητον· ἀντὶ τοῦ, σὺ εὐξαπατήτιον, ἢ ἴσως * ἀσύστατον.
331. Προλιπεῖν.] Ἐάσαι.
332. Ἐπιτήτης.] Φρόνιμος, καὶ λόγιος, παρὰ τὸ ἔπος. Ἀγχίνοος.] Περὶ τὸ νοῆσαι ταχύς. Ἐχέφρων.] Σώφρων.
333. Ἀλαλήμενος ἐλθών.] Ἀπὸ πλάνης παραγινόμενος.

N O T Æ.

315. Ἕως σὺν Τροίῃ) *Amphibrachys*, pro *Dactylo*, de quâ re diximus, ad δ'. v. 90. aliàs poterat legi, ἴσως σὺ Τροίῃ. Minimè autem ἴσως σὺν, ut *Aldina*, & aliæ *Vett.*

N O T Æ I N S C H O L I A.

330. Τοιῦτο νόημα) Εὐξαπάτητον. Ità *Aloysii* MS. prætereaque nihil. Quæ sequuntur, in *Elzevirianâ* Editione, minimè à *Schrevelio* nobis obtruduntur, ut passim *Iliados* Editores queruntur: Extant enim in *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Hervagianâ*, *Morrhii*, *Parisiis*, &c. τὸ σωσίον, tantum in * ἀσύστατον, emendo.
333. Ἀλαλήμενος) Vid. *Etymolog.* M. v. & in v. Ἀλάλημαι.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

315. Ἕως σὺν) γρ. ἴσως σὺν, & ἴσως σὸν, vid. Not. in *Textum*.
324. Πατρὸς) γρ. Διὸς, idem: cùm *Jupiter* sit *Minervæ* pater. Vid. Hymn. *Ven.* v. 131.

Ἴσ'

Ἴετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ', ἄλοχόν τε·
Σοὶ δ' οὔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι, ὐδὲ πυθέσθαι,
Πρὶν γέ τι σῆς ἀλόχου πρόφρασσαι, ἥτις τοὶ αὔτως
Ἧσται ἐνὶ μεγάροισιν· ὀιζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Ἤιδη, ὃ νοσφίσσ ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους.
Ἀλλά τοι οὐκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
Πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι χόλον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενος, ὅτι οἱ ἁὸν φίλον ἐξαλάωσας.
Ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς.
Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμήν, ἁλίοιο γέροντος·
Ἦδε δ' ὅπ' ἀκτὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
Ἄγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήγαιον, ἠερόεσσες,
Ἱερὸν Νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται.
Τῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφὲς, ἔνθα σὺ πολλὰς
Ἕρδεσκες Νύμφῃσι τελήεσσας ἑκατόμβας·
Τῦτο δ' Νήριτόν ἐστιν ὄρος, καταείμενον ὕλῃ.
Ὣς εἰπῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα· εἴσατο δ' χθών·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων ἧ γαίῃ· κύσε δ' ζείδωρον ἄρουραν·
Αὐτίκα δὴ Νύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών,
Νύμφαι Νηϊάδες, κῦραι Διός, οὔποτ' ἔγωγε

" Cuperet in ædibus videre filiosque uxoremque:
" Tibi verò nondum gratum est scire, neque quærere,
" Antequam tuæ uxoris periculum fecêris, quæ tibi negligetim
" Sedet in ædibus, luctuosæ verò ei semper
" Pereunt noctes & dies lacrymanti.
" At ego hoc quidem nunquam non credidi, sed in animo
" Sciebam, quòd rediturus esses, perditis omnibus sociis:
" Sed tuî causâ nolui Neptuno obsistere
" Patruo, qui iram contrà te induxerat in animum,
" Iratus, quòd ei filium dilectum excæcâsti.
" Verùm agè tibi ostendam Ithacæ solum, ut credas.
" Phorcynis quidem hic est Portus marini senis;
" Hæc itidem in vertice portûs patula Oliva:
" Prope verò ipsam Antrum altum obscurum,
" Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur:
" Hæc item spelunca lata, contecta, ubi tu multas
" Sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas:
" Hic autem Neritus est mons indutus sylvâ.
Sic fata, Dea dissipavit nebulam; apparuit autem terra:
Lætatusque est tandem patiens divinus Ulysses,
Gaudens suâ terrâ, osculatúsque est almam tellurem.
Statim utique Nymphis supplicavit manibus sublatis,
" Nymphæ Naiades, filiæ Jovis, nunquam ego

ΣΧΟΛΙΑ.

335. Φίλον.] Νῦν, ἀντὶ τῦ, ἀφίλιμον.
340. Ὅπ νοσφίσς.] Ὅτι ἀπαιόλησις.
344. Πεποίθῃς.] Πεισθῇς.
349. Καπνειφὶς.] Σκιερὸν, καταφυλλόσπορον, καὶ καταστεγον.
351. Νήριτον.] Ὄρος Ἰθάκης, ἀντικρὺ τῦ Ἠπείρυ. Καταείμενον.] Κατασκεπασμένον.

NOTÆ.

340. Ὀλέσας ἄπο) Retraho *Accensum*, quòd τὸ ἀπὸ suo Verbo postponatur, cui præponendum esset; nam pro ἀπολέσας ponitur.

345. Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμήν) Prolixior suprà, v. 96. Descriptio, hìc paulò brevior, ut *Ulyssi* scienti facta; *Eustath.* fol. 519. lin. 31. Ὅτι ἐπίτοχον εἶδος ἐφεξηγήσεως. ὡς τῦτο εἰδῶτα, τὸ, Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμένος ἁλίοιο γέροντος Ἦδε δ' ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη· Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἠερόεσσες, Ἱερὸν νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται. Οὕτω δὲ καὶ ἐν ἄλλοις εἴχοι ἂν πρὸ τῦ Ἀντιγεφύρων ὑ κεῖται· τὸ μέντοι ἐφεξῆς, ἐν ἄκρῳ κεῖται, Τῦτο δέ τοι σπέος ἐστὶ, &c.

347. Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον) Distichon hoc in nonnullis Exemplaribus desiderari testatur *Eustathius*, ut in Notis præcedentibus.

355. Αὐτίκα δὴ Νύμφῃς) Τὸ δὴ, in *Cæsurâ*, vi Toni sui, & ante *Liquidam* producitur, ut sæpe aliàs. At δὴ multò melius hìc legitur.

VARIÆ LECTIONES.

336. Πρὶν μέ τι) γρ. πρίν γ' ἴτε.
340. Ὀλέσας ἄπο) γρ. ἐλίσσας ἀπό.
342. Χόλον) γρ. κότον. *Eustath.* fol. 519. lin. 28.
351. Νήριτον) γρ. Νήρικον, ut ad ε'. v. 22.
355. Δὴ) γρ. δ', ut Not. in *Textum*.

Ὄφελ' ὔμμ' ἐφάμην· νῦν δ' εὐχωλῆς ἀγανῆσι
Χαίρεΐ· ἀταρ ϗ δῶρα διδώσομεν, ὡς τοπάρος πὲρ,
Αἶψα ἰὲ σῶφρων μὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
Αὐτόν τε ζώειν, καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνίη,
Θάρσει, μή σοι ταῦτα φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Ἀλλ' ἄγε, κρήμνατα μὴν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα πὲρ τάδε τοὶ σόα μίμνῃ·
Αὐτοὶ ϗ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηϗ.
Ὣς εἰποῦσα, θεὰ δῦνε σπέος ἠερόειδες,
Μαιομένη κνυθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἄσσον πάντ' ἐφόρει χρυσὸν ϗ ἀτειρέα χαλκὸν,
Εἵματά τ' εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
Καὶ τὰ μὴν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
Τώδε καθεζομένω, ἱερῆς ῥιζὴ πυθμὴν ἐλαίης,
Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Φράζου, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃς,
Οἵ δὴ τοι τρίετες μέγαρον κατακοιρανέουσιν,
Μνώμενοι αἰνοπάρην ἄλοχον, ϗ ἕδνα διδόντες.
Ἣ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κῆρ ἐνὶ θυμῷ,

" Visurum me vos dicebam: nunc votis humilibus
" Salvete; at & dona dabimus, ſicuti anteà,
" Si ſinet prompta Jovis filia prædatrix
" Ipſumque vivere, & mihi charum filium augebit.
Hunc rurſus affata eſt Dea cæſiocculis Minerva,
" Confide, nè te hæc in præcordiis tuis ſolicitent.
" Verùm age, fortunas quidem in intimo antri divini receſſu
" Ponamus ſtatim nunc, ubi utique hæc tibi ſalva maneant:
" Ipſi demùm conſultemus, quo pacto optimè fiat.
Sic loquuta Dea intravit ſpeluncam ſubobſcuram,
Quærens latibulum per ſpeluncam; at Ulyſſes
Propiùs omnia portavit, aurum & ſolidum æs,
Veſtéſque benè-elaboratas, quas ei Phæaces dederant.
Et hæc quidem probè diſpoſuit; lapidemque impoſuit foribus
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi.
Hi adeò ſedentes ſacræ apud radicem olivæ,
Moliebantur procis inſolentibus mortem.
Hiſce verò verba incepit Dea cæſiocculis Minerva,
" Generoſe Laërtiade, prudens Ulyſſes,
" Conſidera, quomodo procis impudentibus manus inferas,
" Qui jam tibi triennium per domum dominantur,
" Ambientes divinam uxorem & dona dantes.
" Illa verò tuum ſemper reditum tangens in animo,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

357. Ὑμμι.] Ὑμᾶς. Ἀγανῆσι.] Περσαγλαΐζ ἐπῖσαι δωναθήμασι.
359. Ἐᾷ.] Συσχωρήσῃ.
360. Αἴξῃ.] Αὐξηθῆναι ποιήσῃ.
364. Σόα.] Σῶα, ὑγιῆ. Μίμνῃ.] Μίνῃ.
366. Ἠερόειδες.] Νῦν, καθαρὸν ἀέρα ἔχον.
367. Μαιομένη.] Ἐρευνῶσα, ζητοῦσα. Κνεφαίους.] Τοὺς καθεδύσης· ἢ, τοὺς κοίλους τόπους.
368. Ἐφόρει.] Ἔφερε, παρεκόμιζεν.
373. Φραζέσθων.] Ἐβουλεύοντο.
376. Ἐφήσῃς.] Ἐπιβάλῃς.
378. Μνώμενοι.] Μνηστεύοντες. Αἰνοπάρην.] Ἴσως ἐμφέρειαν ἔχουσι καὶ ὁ ἑξῆς λόγος.

N O T Æ.

372. Τώγε καθεζομένω ἱερῆς ῥιζὴ πυθμὴν ἐλαίης) Rectè Poeta, ut Omnia, *Minervam* facit, ſub *Olivâ* ſedentem; quam *ἱερὴν* quoque vocat: quòd nempè illa Arbor *Minervæ* ſit Sacra & ſemper Virens, quæ licet in *Athenarum* Acropoli, à *Medis* quondam exuſta, refloruit poſteà, teſte *Herodoto*.——De quibus omnibus & Nos olim ad *Euripidis* Ion. v. 1433. & v. 1435. Rectè quoque *Olivam*, *Providentiæ* Symbolum, ad Antrum Nympharum ponit, hujus *Mundi* Symbolum; quòd *Mundus* eſt Germen, & Tutela Divinæ Providentiæ, δηλονότι οὐκ αὐτοματισμῷ τινὶ ἐκ τύχης ἀλόγου διοικούμενος, ἀλλὰ φύσεως ἱερᾶς καὶ σοφίας θείας. De quâ re *Porphyrius*, ut ſuprà, v. 103. & *Cæl. Rhodig.* l. 12. c. 19.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

372. Τώδε) γρ. τώγε, quod paulò melius.
377. Μέγαρον κατακοιρανέουσι) γρ. μέγαρα κατὰ κοιρανέουσι.

Πάντας

Πάντας μὲν ῥ' ἔλπῃ, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Φθίσεσθ' ἀκλειῶς, εἰ μὴ σὺ ἔκαστα, θεά, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως ἀποτίσομαι αὐτούς·
Πάρ δέ μοι αὐτὴ στῆθι, μένος δέ μοι ἐν στήθεσσι πολυφαρμάσσ' ἐνεῖσα,
Οἷον, ὅτε Τροίης λύομεν λιπαρὰς κρηδέμνας.
Αἴθε μοὶ ὣς μεμαῦῖα παρισταίης, Γλαυκῶπι,
Καί κε τριηκοσίοισιν ἐγὼν ἀνδράσι μαχοίμην,
Σὺν σοί, πότνια θεά, ὅτε μοὶ τόδε θαρσαλέον ἐπαρήγοις.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσομαι, οὐδέ με λήσεις,
Ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πονώμεθα· καί τιν' ὀΐω
Αἵματί τ', ἐγκεφάλῳ τε, παλαξέμεν ἄσπετον οὖδας,
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσιν·
Κάρψω μὲν χρόα καλὸν ἐν γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τείχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
Ἕσσω, ὅ κεν στυγέῃσιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοντα.

" Omnibus quidem ſpem dat, & pollicetur unicuique
" Nunciis præmiſſis; mens autem ei alia verſat.
Huic reſpondens, locutus eſt prudens Ulyſſes,
" Dii Boni! Certè jam omninò Agamemnonis Atridæ
" Periturus malâ morte in ædibus eram,
" Niſi mihi tu quæque, Dea, opportunè dixiſſes.
" Verùm age conſilium texe, quomodo puniam ipſos;
" Apud me quoque ipſa aſta, animum peraudacem immittens,
" Qualem, quando Trojæ ſolvimus magna mœnia;
" Si mihi ſic animoſa aſtiteris, Minerva,
" Et cum trecentis ego viris pugnarem,
" *Una* Tecum, venerabilis dea, quandò me prompta adjuvares.
Huic tandem reſpondit Dea cæſia Minerva,
" Et vaidè tibi ego adero, neque me latebis,
" Cùm hæc jam ſtruxerimus, & aliquem ſpero
" Sanguinéque, cerebróque, perfuſurum magnum pavimentum,
" Virorum procorum, qui tibi fortunas edunt.
" Verùm agè te incognitum faciam omnibus hominibus;
" Arefaciam quidem cutem pulchram in flexibilibus membris;
" Flavoſque ex capite delebo crines,
circumque pallium
" Induam, quod averſetur conſpicatus quilibet habentem;

ΣΧΟΛΙΑ.

381. Περιτίσασα.] Περιπέμψασα.
386. Ἀπιστήσαιμι.] Τιμωρίαν καὶ κόλασιν εἰσπεράξασθαι.
387. Πολυφραστές.] Πολυμηχάνου.
388. Λύομεν.] Καπλύομεν. Λιπαρὰ.] Ἐκδηλα, λαμπρά. Κρήδεμνα.] Μεταφορικῶς, τὸ τεῖχος.
391. Πότνια.] Σεβασμία, τιμία. Ἐπαρήγοις.] Βοηθοίης.
395. Παλαξέμεν.] Μολύναι, φύραι.
397. Ἄγνωστον.] Ἀγνώριστον. Πάντεσσι βροτοῖσι.] Πῶς δὲ ἡ Εὐρύκλεια γνώσεται; ἐπειδὴ χρεία αὐτῆς.
398. Κάρψω.] Μειώσω, ξηράνω.
399. Λαῖφος.] Ἱμάτιον.
400. Ἕσσω.] Ἐνδύσω. Στυγέῃσι.] Μισήσῃ, ἀποστρέψῃ. Ἔχοντα.] Ἀντὶ δ, ἐπιδυμῆσον.

NOTÆ.

391. Σύν σοι, πότνια θεά) Ità quidem *Florentin. Aldin. Lovanian.* &c. ut θεά, μετασυλλάβως effertur; legitur & πότνια θεά, ut in Vett. *Scholiis, Aldina* Edit. &c. ut in Not. ad *Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

391. Σύν σοι, πότνια θεά) Πότνια, MS. *Aloyſii*, & *Hervag.* & *Aldina*, & *Morrhii* Editio, quare in *Scholiis* certè vocem retinendam cenſeo; quoniam *Varia Lectio* ità ſervatur: Quam rem *Hackiani* Editores minimè advertebant, quod dicendum ad v. 282. &c. ubi pro ἐπίλαβε, quæ *Varia Lectio* in MS. *Aloyſ.* & Omnibus aliis *Scholiorum* Editionibus, illi ex *Textu* ſubſtituerant τὸ ἐπήλυθε.

397. Πῶς δὲ ἡ Εὐρύκλεια γνώσεται;) Præter quæ reſpondent *Scholia*, dicendum, Illam minimè ex facie agnoviſſe, verùm ex Plagæ ulcere. ut *Euſtath.* fol. 523. lin. 1. Ἄγνωστος ὃ γένοιτο πᾶσιν, ἀλλὰ γε τοῖς μνηστῆρσι, Εὐρύκλειαν πλὴν ὑπ' αὐτῆς ἂν δὲ εἰδὼς ἀπλῶς ἀναγνωρίζει τὸν Ὀδυσσέα· οὐ τὸ καθ' ὃ τὸ μεῖζον ἢ ὅλον, ὡς φασίν.

VARIÆ LECTIONES.

391. Πότνια θεά) γρ. πότνια θεά, vid. Not. in *Textum*.

Κνυζώσω

Κυζώσω δέ τοι ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
Ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
Σῇ τ' ἀλόχῳ, ᾗ παιδί, τ' ὀπὶ μεγάρῳσιν ἔλιπες.
Αὐτὸς δ' πρώτιστα συβώτῃσι εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὅμως δέ τοι ἤπια οἶδε,
Παῖδά τε σὸν φιλέει, ᾗ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
Δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δ' νέμονται
Πὰρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπὶ τε κρουνὴν Ἀρεθούσης,
Ἔδουσαι βάλανον μενοεικέα, ᾗ μέλαν ὕδωρ
Πίνουσαι, τά τ' ὕεσσι πέλει πιοτάτη ἀλοιφή.
Ἔνθα μένειν, ᾗ πάντα παρ' μνος ἐξερέεσθαι,
Ὅφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτιν ἐς καλλιγύναικα,
Τηλέμαχον καλέουσα, τὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσεῦ·
Ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
Ὠΐχετο, πευσόμενος μὴ σὸν κλέος, εἴπου ἔτ' εἴης.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς,
Τίπτε τ' ἄρ' ἔ οἱ ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
Ἦ ἵνα πὺ ᾗ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχῃ
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον; βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

" Deformabo etiam tibi oculos antè perpulchros;
" Ut turpis omnibus procis appareas,
" Tuæ uxori & filio, quem in ædibus reliquisti.
" Ipse verò primùm subulcum pete,
" Qui tibi suum custos *est*; nihilominus autem tibi bene vult,
" Filiumque tuum diligit, & prudentem Penelopem.
" Invenies hunc suibus assidentem; hæ verò pascuntur
" Apud Coracis petram; & ad fontem Arethusam,
" Comedentes glandem gratam, & nigram aquam
" Bibentes, quæ suibus innutriunt florentem pinguedinem.
" Illic mane, & omnia assidens interroga;
" Quousque ego eam ad Spartam ornatam-mulieribus,
" Telemachum vocatura tuum dilectum filium, ô Ulysses;
" Qui in latam Lacedæmonem ad Menelaum
" Ivit, percunctaturus tuam famam, sicubi adhuc esses.
Huic respondens, loquutus est prudens Ulysses,
" Cur non ei dixisti, in præcordiis omnia sciens?
" An ut & ille errans dolores patiatur
" Pontum super impacatum? fortunas interim ei alii edunt.
Huic respondit demùm Dea glaucos-oculos habens Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

401. Κυζώσω.] Ῥυσώσω, ἀπρεπῶς καὶ ῥυσὺς ποιήσω· ὀπυιοί εἰσιν οἱ τὴν κεφαλὴν ὀντες, καὶ συμπλάσω, καὶ κακώσω.

404. Συβώτῃ.] Συοτρόφῳ, χειροβοσκῷ.

405. Ὑῶν.] Χοίρων. Ἐπίουρος.] Ἐπίσκοπος, φύλαξ.

406. Ἐχέφρονα.] Ἔμφρονα, σωφρονοῦντα.

407. Δήεις.] Εὑρήσεις.

408. Πὰρ Κόρακος πέτρῃ.] Οὗτος ὁ Κόραξ πλουτῶν, λέγεται πέτρας πιεῖν, ἐπλούτησε· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀρέθουσα ἑαυτὴν ἀπήγξατο. Ἀρέθουσαι δὲ τέσσαρες, εἷς Συρακούσῃ, εἷς Σμύρνῃ, εἷς Χαλκίδι, καὶ εἷς Ἰθάκῃ. Ἀρεθούσῃ.] Ἀρέθουσα, κρουνὴ Ἰθάκης, καὶ Ἄργους.

410. Ἀλοιφή.] Λίπος, πιμελή.

411. Μένειν.] Ἀντὶ τοῦ, ῥᾴδιον.

413. Καλέουσα.] Καλέσαι ὀφείλουσα.

NOTÆ.

409. Ἔδουσι βάλανον.) Huc refer Ælian. Animal. l. 5. c. 45.

NOTÆ IN SCHOLIA.

408. Ἀρέθουσαι δὲ τέσσαρες.) Nullum hæc habent vestigium in *Aloysii* MSto. nec tamen ideò *Schrevelii* dicendum. Nam Tres prædictæ Editt. habent, & ex *Eustathio* sumpta sunt, vel *Eustathius* potiùs hinc hausit. Ità enim ille, fol. 524. lin. 34. Κόραξ δὲ ὅστις ἦν ἐγχωρίῳ ἀνὴρ, ὡς Ἀρεθούσης γυναικὸς τοῦ ἐκεῖ· ὃς διώκων λαγὼν εἰς Ἰθάκην, καὶ χρημάτων ἐπέβη, καὶ πίθηκεν· ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ λύπῃ ἑλοῦσα ἐπί τινα κρήνην ἐκαλεῖτο, λέγεται δὲ τὰ μαντεῖα, Ἀρέθουσα κρήνη ἐκαλεῖτο, λέγεται δὲ τὰ μαντεῖα, Κόρακι πέτρα· ἔνθα ὁ εὐτέκτων, Κορακοπλέκτης ἦν δὲ, φασὶν, Ἀρέθουσα ἐν τῷ Σμύρνῃ, καὶ ἐν Χαλκίδι τῇ καθ' Εὔβοιαν, καὶ ἐν Συρακούσαις. Stephan. ἐστὶ πόλεων, Κόρακος πέτρα, τέτακται ἐν Ἰθάκῃ, Ὅμηρος· ὁ πεύτιλα οἰκῶν, Κορακοπετραῖος. Contrà quod *Eustathius*, suprà, Κορακοπλέκτης quod Notandum.

VARIÆ LECTIONES.

419. Ἔδωσι) γρ. ἔδωσι.

Μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ὀφθύμιος ἔστω·
Αὐτὴ μὲν πόμπευον, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄεθλω,
Κεῖσ' ἐλθών· ἀτὰρ οὔπω ἔχει πόνον· ἀλλὰ ἕκηλος
Ἧται ἐν Ἀτρείδαο δόμοις, θαρσεῖ δ' ἄσπετα κεῖνος.
Ἦ μὰν μὲν λοχόωσι νέοι σὺν νηὶ μελαίνῃ,
Ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' ἐκ οἴω, πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ὣς ἄρα μὲν Φαμένη ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
Κάρψε μὲν οἱ χρόα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Πάντεσσιν μελέεσσι παλαιῷ θῆκε γέροντος.
Κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε.
Ἀμφὶ δὲ μὲν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ.
Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσθ' ἐλάφοιο
Ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ τρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Τὼ γ' ὡς βουλεύσαντε διέτμαγον· ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

" Nè jam tibi ille valdè curæ sit:
" Ipsa illum misi, ut famam bonam adipiscatur
" Illuc ierat; ac nullum habet dolorem: sed quietus
" Sedet in Atridæ ædibus, multa enim ei adsunt.
" Certè quidem illi insidiantur juvenes cum navo nigrâ;
" Cupientes interficere, antequam in patriam terram veniat,
" Sed hæc non puto, potiùs & aliquem terra detinebit
" Virorum procorum, qui tibi fortunas devorant.
Sic igitur ipsum alloquens virgâ tetigit Minerva:
Siccavit quidem ei cutem pulchram in flexibilibus membris:
Flavosque ex capite delevit crines, circumque pellem
Omnibus membris antiqui posuit senis.
Deformavit quoque ei oculos antè perpulchros.
Circùm ipsum lacernam aliam malam injecit, & interulam.
Fractas, sordidas, malo conspurcatas, fumo.
Circumque ipsum magnam pellem velocis induit cervi
Depilem: deditque ei baculum & indecentem sacculum
Crebris locis rimosum; inerátque tortum lorum.
Quùm hi ità consultâssent, separati sunt: hæc quidem postèa
In Lacedæmonem divinam ivit ad filium Ulyssis.

ΣΧΟΛΙΑ.

421. Ἐνθύμιος.] Διὰ Φερεπίδης.
422. Πόμπευον.] Παρέπεμπον.
423. Πόνον.] Νῦν, ἄλγημα.
429. Ἐπεμάσσατο.] Καθήψατο.
430. Κάρψεν.] Ἐξήρανεν.
435. Ῥωγαλέα.] Διεῤῥωγότα. Μεμορυγμένα.] Μεμολυσμένα, πεφυρμένα.
438. Πυκνὰ ῥωγαλέην.] Ἤτοι σωικηῆς ἔχουσα ῥωγάδας, ἢ πολλῶν ῥαπισμάτων πεπληρωμένην, ἢ σωειχισμένην. Στρόφος.] Ἐκ χοινίκων ἐρραμμένος, ἢ ἱμὰς περιερραμμένος. Ἀορτήρ.] Ἐξ οὗ ἀπῆρτο· ὅ ἐστι, παρεκρέμετο.

NOTÆ.

429. Ἐπεμάσσατο) Ità, pro ἐπεμάσατο, emendo; vid. ad *Iliad* ρ'. v. 564.

435. Μεμορυγμένα) *Suidas*, v. Μορύξαι. Μορύξαι, τὸ μολῦναι. Ὅμηρος γοῦν, τὸ μεμολυσμένον, μεμορυγμένον φησίν.

439. Τὼ γ' ὡς βουλεύσαντε διέτμαγον) Idem *Iliad* α'. v. 531. *Ibid.* Ἡ μὲν ἔπειτα Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος) Ex hoc Verù, sequens *Rhapsodia*, licet Initium non capiat, quoniam tum vix finem hæc rectè faceret, per ἀναμνησιν tamen rectè Initium capere judicanda; ut sit Ordo, Τὼ γὰρ διέτμαγον, ἡ μὲν ἔπειτα· Αὐτὰρ ὁ ἐν λιμῷ, κ.λ. Si tamen ità visum esset *Criticis*, hæc *Rhapsodia* congruè finem posset habere, cùm ἀορτὴρ, & Sequens, initium, cùm τῷ, Τὼ γ' ὡς, &c.

VARIÆ LECTIONES.

429. Ἐπεμάσσατο) γρ. ἐπιμάσσατο. vid. N. in *Text.*
435. Ῥυπόωντα) γρ. ῥυπόντα. *H. Steph.*
Ibid. Μεμορυγμένα) γρ. μεμορυχμένα.
439. Διτμαγον) γρ. διτμαγεν, vid. ad *Il.* α'. v. 531.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ξ'.

Ξ Ερισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται] ἐν τῷ ἀγρῷ παρ' Εὐμαίῳ, τῷ ὑφορβῷ· ἢ ποικίλη τις ὁμιλία.

Ἄλλη Ὑπόθεσις.

Ὁ Δυσσέως παρουσία πρὸς τὸν Εὔμαιον, καὶ λόγοι γίνονται, ἀναπλάττοντος ἑαυτὸν, καὶ πεῖραν παρὰ σκοπουμένου.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως πρὸς Εὔμαιον ὁμιλία.

Ἄλλη.

* Vid. infrà, ad v. 31. Not. in *Textum*.

* Ἡ πρὸς τὸ συβώτην Ὀδυσσέως ἀνάβασις.

Ἄλλως.

Εἰ δ' Ὀδυσῆα ξείνισεν Εὔμαιος ἀγρῷ ὑφορβός.

LIB. XIV.

Αὐτὰρ ὁ ἐκ λιμένος τρηχεῖαν ἀταρπὸν,
Χῶρον ἂν' ὑλήεντα δι' ἄκριας ἤϊε Παλλὰς
Πέφραδε δῖον ὑφορβὸν, ὃς οἱ βιότοιο μάλιστα
Κήδετο οἰκήων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τόνδ' ἄρ' ἐπὶ προδόμῳ θῦρ' ἥμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,

AT hic ex portu ingressus est asperam semitam,
Locum per sylvosum, per juga, quâ ei Minerva
Dixerat, nobilem *esse* subulcum, qui ei fortunas maximè
Curabat famulorum, quos acquisierat divinus Ulysses:
Hunc in vestibulo invenit sedentem, ubi ei villa
Alta ædificata erat, circumspicuo in loco,

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Προσίβη.] Προσῆλθεν.

2. Δι' ἄκρης.] Καθ' τὰς ἀκρωρείας.

3. * Δῖον.] Νῦν, * τὸν συγκείσθαι. Ὑφορβόν.] Χοιροβοσκόν.

5. Προδόμῳ.] Τῇ πρὸ αὐτῆς αὐλῇ.

NOTÆ.

V. 3. Δῖον ὑφορβόν) Ὅτι ὁ Ποιητὴς, σεμνύνων τὸν ὑφορβὸν Εὔμαιον, τῶν δῖον καλεῖ, πατρὸς καὶ ὄρχαμον ἀνδρῶν, *Eustathius* ferè ad Eminentiam inter Servos refert, fol. 526. & σπεύδει πρὸς τὸ διπλοῦν παράγνωσμα, ἢ φιλοδιπλοῦσθαι, καὶ ἀγαθὸν ἦθος. Verùm addo Ego & Generis nobilitatem; Regis enim erat filius, ut patet, *Odyss.* ο'. v. 412. quod miror latuisse *Eustathium*; Hoc tantùm moneo, nè φιλομύθῳ Lectori desit Argumentum, ad obturandum os *Homeri* obtrectatoribus: Regis enim filius, licet Captivus & Servus, est nobilis. Addo itaque & hoc *Scholion*, * Δῖον) Νῦν, τὸν συγκείσθαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 3. * Τὸν συγκείσθαι, ex *Aloysii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Ὁ) γρ. ὅγ', *Dionys. Halicarnass.* Edit. *Hudson.* fol. 58.

6. Περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ) γρ. κατωρυχίοισι λίθοισι. *Eustath.* fol. 527. lin. 2. & lin. 34. nec tamen *H. Steph.* advertebat.

Καλὴ

Καλή τε, μεγάλη τε, περίδρομος· ἣν ῥα συβώτης
Αὐτὸς δείμαθ' ὕεσσιν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθείρκωσεν ἀχέρδῳ·
Σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πυκνὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας.
Ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεὺς δυοκαίδεκα ποίῃ
Πλησίον ἀλλήλων, βύνας συσίν· ἐν δὲ ἑκάστῳ
Πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο,
Θήλειαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
Πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
Ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ περίαλλε συβώτης
Αἰεὶ ζαθεφέων σιάλων τ' ἄριστον ἀπάντων·
Οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
Πὰρ δὲ κύνες, θῆρεσσιν ἐοικότες, αἰὲν ἴαυον
Τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἐΐσκε πέδιλα,
Τάμνων δέρμα βόειον, εὐχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Pulchráque, magnáque, quæ circumiri poterat; quam ſubulcus
Ipſe ædificaverat ſuibus, abſente rege,
Sine dominâ, & Laërte ſene,
Advectis lapidibus, & cinxerat ſepe ſpinosâ:
Paloſque extrà adegit prorſus hinc & hinc,
Denſos & crebros, nigro robore ſciſſo;
Intra verò hanc villam ſuilia duodecim fecerat
Propè inter ſe, quaſi cubilia ſuibus; in ſingulis autem
Quinquaginta ſues humi-jacentes continebantur
Fœminæ fœtæ; mares etenim foris dormiebant,
Multò pauciores, hos enim minuebant comedentes
Impii proci; quoniam mittebat ſubulcus
Semper ſaginatorum altilium optimum omnium:
Hi tamen trecentique & ſexaginta erant.
Juxtáque Canes, Leonibus ſimiles, ſemper cubabant
Quatuor, quos nutriverat ſubulcus princeps virorum.
Ipſe autem circa pedes ſuos aptabat calceamenta
Incidens pellem bovinam pulchricolorem; alique jam

ΣΧΟΛΙΑ.

7. Περίδρομος.] Περιοδωτὴ, γείτονας μὴ ἔχουσα τὰς ἐμποδίζουσας τῷ βουλομένῳ περιδρομεῖν καὶ περιελθεῖν αὐτήν.

10. Ῥυτοῖσι λάεσσι.] Ἑλκυστοῖς, μεγάλοις, καὶ μὴ δυναμένοις ἀφ' χειρὸς βασταχθῆναι, λίθοις. Ἐθείρκωσεν.] Ἐχαράκωσεν· θεῖρκος ὁ λόγος· ἢ ἐπὶ τῆς οἰκοις περιφάνη. Ἀχέρδῳ.] Ἀχερδὸς ἐστιν ἀκανθώδης φυτὸν, ἐξ οὗ τοὺς αἰμασιὰς ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ ἀπίδεσαν τὴν ἀχερδα ἄκριον· ἀκανθώδης γὰρ ἡ αὐτὴ εἶναι.

11. Σταυροὺς.] Τὰ ὀρθὰ καὶ ἀπεξυσμένα ξύλα. Ἔκτὸς ἔλασσε.] Ἔξω ἀφ' τοίχων ξύλα διήλασεν ὀρθά.

12. Τὸ μέλαν δρυός.] Ἤτοι ὅλον, ἢ τὴν * σπερμολόγον, τὸ ἐγκάρδιον τῆς δρυός· μελαίνεται γὰρ λέγει) ἐσσῶσα. Ἀπίων δὲ, ὅτι βάθρας ἐρύσας, ἀφ' τῶν χειρῶν, ἢ τῶν φλοιὸν τῆς δρυός. Ἀμφικεάσας.] Περιεχίσας.

15. Ἐρχατόωντο.] Καθειρμένοι ἦσαν.

16. Τοκάδες.] Ἐπίτοκοι.

17. Παυρότεροι.] * Ἐλάττους.

18. Ἀντίθεοι μνηστῆρες.] Νῦν, οἱ ἐναντίοι τοῖς θεοῖς. Περίαλλε.] Περισσότερα.

19. Σιάλων.] Ὑὸς τροφῶν, λιπαρῶν.

20. Πέλοντο.] Ἦσαν, ὡς ἦρχεν.

21. * Θήρεσσιν.] Λύκοις, ἢ λέουσιν. Ἴαυον.] Ἐκοιμῶντο.

22. Ὄρχαμος.] Νῦν, ἴσως ἐπὶ τῇ εὐχρωσίᾳ.

23. Ἐΐσκε.] Ἡρμοττεν.

NOTÆ.

7. Καλή τε, μεγάλη τε) Prius τὸ, τὲ producitur, in *Cæſurâ*, ante *Liquidam* & σιγμὴν. Vid. ſuprà, ad ρ'. v. 355.

15. Χαμαιευνάδες) Οἱ σύες, ἀπὸ τοῦ ἀκολουθοῦντος αὐτοῖς· πολλὰ γὰρ τὰ ἄλλα πετραπόδων ὀρθὰ κοιμῶνται) κεῖται ἐσσῶσα. Ἀπίων δὲ, ὅτι βάθρας ἐρύσας, ἀφ' τῶν χαμαὶ κοιτῶνας *Heſych.* Vid. ad κ'. v. 243.

21. * Θήρεσσιν) *Euſtath.* fol. 528. lin. 26. Θήρεσσιν ἐοικότες) Λύκοις τυχὸν, ἢ λέουσιν.

23. Πέδιλα) Pedulla, quæ dicimus, πέδιλα *Græcos* appellare manifeſtum eſt. *Feſtus.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

12. * Ἐνπερισέλω) Ità, pro corrupto ἐνπεισέρω, lego, ex *Aloyſii* MS. *Heſychio*, & *Euſtathio*, fol. 528. lin. 6.

17. Παυρότεροι) * Ἐλάττους, ità ex *Morrhii* Editione. cæteræ male, ἐλαττότεροι, ut MS. *Aldin. Bedorot. Hervag. Elzevir.* &c.

VARIÆ LECTIONES.

12. Θαμιὰς) γρ. μεγάλας. *Euſtath.* fol. 527. lin. 14. *H. Steph.* *Ibid.* Μέλαν δρυὸς) γρ. μελαίνεται δρυὸς, *Br. Schol.*

24. Ἐϋχροὲς) χρ. εὐχροεῖ, *H. Steph.*

Ὣ ἔχον᾽ ἄλλυδις ἄλλος, ἅμ᾽ ἀγορμήοισι σύεσσιν
Οἱ τρεῖς· τ᾽ ἢ τέταρτον ἀποπρέηκε πόλινδε,
Σῦν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ,
Ὄφρ᾽ ἱερεύσαντες κρειῶν κορέσαιάτο θυμόν.
Ἐξαπίνης δ᾽ Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι·
Οἱ μέν, κεκληγυῖες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἔζετο κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἔνθα κέν ᾧ γε δηθὰ καθημένῳ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος,
Ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ καμπτοῖσι μεταπρὸ
Ἔσσυτ᾽ ἀπὸ προθύρου· σκύτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τὸν μὲν ὁμοκλήσας σεδεν κύνας ἄλλυδις ἄλλῃ
Πυκνῇσιν λιθάδεσσιν· ὁ δ᾽ ἀντίον ἔστη ἄνακτα,
Ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
Ἐξαπίνης· καί κέν μοι ἐλεγχείῃ κατέχυθας.
Καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε, στοναχάς τε.
Ἀντίβιον γὰρ ἄνακτα ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
Ἧμαι, ἄλλοισιν δ᾽ σύας σίαλος ἀπτάλλω
Ἔδμεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός πε ἐδωδῆς
Πλάζεται ἐπ᾽ ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε, πόλιν τε,
Εἴπερ ἔπ ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Ἀλλ᾽ ἕπευ, ἁλιαίνωμεν ἰόντες, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς

Iverant aliò alius; cum ſtabulantibus ſuibus
Tres; quartum autem miſerat ad urbem,
Suem ducere procis ſuperbis neceſſitate;
Ut macſtantes, carnibus ſatiarent animum.
Repentè verò Ulyſſem viderunt canes latratores:
Hi quidem clamantes accurrerunt; at Ulyſſes
Sedit aſtutiâ, virgáque ei excidit manu.
Tunc proprium apud ſtabulum indignum tulerat dolorem,
Sed ſubulcus celeriter pedibus velocibus ſubſequens,
Cucurrit per veſtibulum, coriúmque ei excidit manibus:
Et obiurgans canes pepulit, aliò aliam
Crebris lapidationibus; ipſe verò affatus eſt dominum,
" O ſenex, certè propemodùm te canes diſperdidiſſent
" Improviſo; & mihi crimen inhumanitatis affudiſſes.
" Atqui mihi alios Dei dederunt dolores gemituſque;
" *Propter* divinum enim herum lugens & dolens
" Sedeo; aliiſque ſues pingues nutrio
" Ad comedendum: at ille egens forte cibi
" Errat apud peregrinorum virorum populumque, civitatemque,
" Sicubi adhuc vivit & videt lumen ſolis.
" Verum ſequere, ad ſtabulum eamus, ſenex, ut & ipſe

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

28. Κορεσαίατο.] Κορέσωσιν. Θυμόν.] Νῦν, τὴν ἐπιθυμίαν.

29. Ὑλακόμωροι.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ὀξύφωνοι. μᾶλλον δὲ ὁ Διδυμεύς, οἱ ἀεὶ δηλητικοὶ ὑλακεῖν μεμωρημένοι, ὅ ἐστι πεπονημένοι, ἴδιον γὰρ κυνῶν τὸ ὑλακεῖν· * ἢ ἄλλως, οἱ ἀεὶ τὸ ὑλακτῶν ἐπιτηδακοπε. ἢ ὑλακτικοί.

N O T Æ.

29. Ὑλακόμωροι) *Euſtath.* fol. 528. lin. 53. Καθὰ δὲ Ἀρίσταρχος, οἱ ἐξύφωνοι· ἐπὶ δὲ μέρους οὐ πάντως ἐδηλοῦτο λέγεσθαι τὸ ὀξύ· ὁ ἐξηγεῖται οὐ τῷ ὑλακόμωροι κρεῖττον ᾖ, φασὶν οἱ Παλαιοί, δηλητῆρες. Οἱ ἀεὶ τὸν ὑλακτικὸν μεμωρημένοι, ἤγουν ἐπιτήδειοι πρὸς τὸ ὑλακτεῖν· * ἐν ἄλλῳ δὲ ὁ τὸ παραληγόμενος· ἢ ἐν οἱ ἀεὶ τὸν ὑλακτικὸν πρὸς φυλακὴν ὄντες, παρὰ τὸν ἀέρα, τὸν φυλακτικόν· ἵνα εἶεν, ὑλακομῆρες, πλεονασμῷ τοῦ μ. ὑλακόμωροι. Confer *Br. Schol.* & *Etymolog.* M. in v.

31. Ἔζετο κερδοσύνῃ) *Euſtath.* in locum, fol. 529. lin. 10. Φασὶ δὲ φυσικὸν βοήθημα εἶναι ἀνθρώποις πρὸς ἐπιμελείαν κυνῶν, τὸ καθιζάνειν πινα, καὶ πρὸς

N O T Æ I N S C H O L I A.

29. * Ἐν ἄλλῳ, οἱ ἀεὶ τὸ ὑλακτῶν, ex MS. *Aloyſii.*

31. Ἔζετο κερδοσύνῃ) Præter *Br. Schol.* vid. Not.

31. Ἔζετο κερδοσύνῃ] Φυσικὸν φησὶν βοήθημα πρὸς ἀποτροπὴν κυνῶν τὸ καθεζάνειν τινὰ πρόδηλον, ὡς μὴ ἐπιπηδήσαι. Κερδοσύνῃ.] Σωφρ. Ἔκπεσε.] Οὐ λάβε φόβον, ἀλλ᾽ ἐκὼν ἔρριψεν αὐτόν.

33. Μεταπρό.] Ἐπιδρομών.

34. Σκῦτος.] Δέρμα, * ῥινόν.

* Ità, pro ῥίν. τὸ οὖν χρσὸν ὅπλον, ὡς μὴ ἐπιθήσωμαι· ἄφες τὰς κύνας αὐτίκα τὸν θυμὸν τοῖς τοιούτοις, ὡς καὶ ἐγγίσαντός που ἐσφραινόμενος, ἵνα ὁ οἷς καὶ πεσουμένοις ἀπαλλάξεσθαι. *Antigonus Caryſtius*, Hiſtor. Mirabil. c. 28. Ἰωσῆς ὁ Ποιητὴς λέγει παρὰ πάντων ἐπιμελῆς καὶ φιλοπρόσωπον εἶναι· ὁ γοῦν Ὀδυσσεὺς ἐπιφερομένων αὐτῷ τῶν κυνῶν, οὐ * τῇ ποδὶ τὸ συβώτου ἀναβάσῃ, * Ἔζετο κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός· Οὐ γὰρ, φασὶν, ὅτ᾽ ἂν δηλομένῃς τις συγκαθίσῃ, κάλλιον τὰς κύνας. Et *Plinius*, l. 8. c. 40. Impetus Canum & Sævitia mitigatur ab Homine, confidente humi. Confer *Br. Schol.*

in *Textum*. Suſpicor autem ἐπιτηδησόμενος, vel ἐπιδησόμενος.

Σίτῳ

Σίτῳ τ' οἴνοιο χορεσσάμενον κῆρ' θυμόν,
Εἰπὲ, ὁπόθεν ἐσσί, τ' ὁπόσσα κήδε' ἀνέτλης.
Ὣς εἰπὼν ἐκλισίηνδ' ἤγαγεν δῖος ὑφορβός.
Εἶσεν δ' εἰσαγαγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχυθε δασείας.
Ἐφόρεσεν δ' ἔπι δέρμα ἰοῦδάδος ἀγελαίου αἰγὸς,
Αὐτῷ ἐνδύναιον, μέγα τ' δασύ· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς,
Ὅτι μὶν ὡς ὑπέδεκτο ἔπος τ' ἔφατ', ἠδ' ὀνόμαζε,
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, τ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
Ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλῃς, ὅτι μὲ φρεσὶν ὑπέδεξο.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὔμαιε συβῶτα,
Ξεῖνε, οὔ μοι θέμις ἐστὶ, οὐδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
Ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πτωχοὶ γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε
Γίγνεται ἡμετέρη· τὰ γὰρ δμώων δίκη ἐστὶν,
Αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ὀπίσσω ἄνακτες
Οἱ νέοι· ἦ γάρ τευ θεοὶ κλέος ἐξαπολέσσαι,
Ὅς κεν ἐμὲ φιλέῃσιν ἐφίλει, τ' κτήσιν ὄπαζεν,
Οἷά τε φ οἰκῆϊ ἄνακτι εὐθύμῳ ἔδωκεν,
Οἶκόν τε, κλῆρόν τε, πολυμνήστην τε γυναῖκα,
Ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξει·

" Cibo & vino saturatus ex animo,
" Dicas, unde sis, & quot dolores toleraveris.
Sic loquutus stabulum versùs præcessit nobilis suibus;
Collocavitque illic introductum; virgultaque subtùs sensit:
Instravitque pellem villosæ syvestris capræ,
Ibidem stratum magnum & densum: gavisus est autem Ulysses,
Quòd ipsum sic susceperat, verbúmque dixit & appellavit,
" Jupiter tibi det, hospes, & immortales dei alii
" Quodcunque maximè vis, quia me benignus suscepisti.
Hunc respondens alloquutus est Eumæus subulcus,
" Hospes, non mihi fas est, neque si pejor te veniat,
" Hospitem contemnere; ab enim Jove sunt omnes
" Hospitésque, pauperésque; munus verò exiguumque, charumque
" Est nostrum: Hic enim servorum mos est,
" Semper timentium, cùm dominantur heri
" Novi; certè enim illius reditum Dii impedierunt,
" Qui me valdè diligebat & possessionem *procul-dubio* dedisset,
" Qualia suo Domestico Dominus benignus dederit,
" Domumque & Facultates, & desiderabilem uxorem;
" Qui nempè fidelitèr ei inservierit, Deusque illius laborem incremento auxerit:

ΣΧΟΛΙΑ.

50. Ἰοῦδάδος.] Ἤτοι τίλος, ἢ ταχείας, παρὰ τὸ ἴσαι ἀΐδηι· ἢ δασείας, ἰοῦδοι γάρ, αἱ ῥίζαι καὶ ἐκφύσεις τῶν τειχῶν· ἢ ἰούδας ἐχέσης· ἰοῦδοι δ, ἐξαυθήκασι καὶ ἀκμαάζουσι σαφῶς.

51. Ἐνεύναιον.] *Ἐγκοίμητον, ἐγκοίτην.

56. Κακίων σέθεν.] Μᾶλλόν σε κακακωμένῳ τὴν ψυχὴν· *ἢ, πτοίσεσθαι, καὶ εἰδεχθίσεσθαι.

59. Ἤ.] Αὐτὴ. Δίκη.] Δικαιοσύνη.

61. Ἔδωκεν.] Ἐνεπόδισαν.

63. Ὧι.] Τῷ ἰαυτοῦ. Ἄνακτ εὐθύμως.] Δεσπότης σώφρων.

NOTÆ.

50. Ἰοῦδάδος) *Aristophanes* Grammaticus, apud *Eustath.* fol. 350. lin. 2. ὡσὲι Ἰοῦδάδες Ὁμηρικῶς, ὅτι ἐφ' ἡλικίας τινὸς καὶ μεγάθους αὐτό φησιν ὁ Ποιητής. *Idem*, fol. 529. lin. 49. Ἰοῦδάδος δ, ἢ τ' τίας, καθὰ τὰς Παλαιὰς, ἢ τ' ταχείας, παρὰ τὸ ἴσαι ἄδηι· ὥστε ἐστὶ Ἴξαλος, παρὰ τὸ ἴξαλος ἅλις· ἵνα ᾖ ταυτὸν, Ἰοῦδάς, καὶ Ἴξαλος· ἢ τ' δασείας· Ἰοῦδοι γάρ, φασὶν, αἱ ῥίζαι, ἐξ αἱ πηγαὶ τ' τειχῶν ἐκφύσεις, κλ. Ἰοῦδάδος αἰγὸς) Ἀπίων, τ' ἰδίως δοὰς· ἢ ἰούδας ἐχέσης, οἷον ἐκφύμασι σκληροῖς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

50. Ἰοῦδάδος) De hâc voce, ut & de Ἴξαλος, vid. in Not. ad *Textum*.

51. *Ἐγκοίμητον, pro corrupto ἐγκοίτερον, lego. MS. *Aloysii* malè hìc ἔγκοιτον, *Morrhius* ἐγκοίτερον, *Aldus*, *Hervagius*, & *Elzevirius* ἐγκοίτερον, *Eustath.* fol. 530. lin. 12. Ἐνεύναιον δὲ φασι, ἐγκοίμητον, ἐγκοίτην, ubi hunc ipsum locum τ Παλαιῶν laudat. Hinc obitèr emendo *Hesychium*, Ἐνεύναιον) Μέγα καὶ πολὺ *ἐγκοίτιον, lego, *ἐγκοίτιον.

56. *Ἢ πτοίσεσθαι καὶ εἰδεχθίσεσθαι) Ex *Eustathio*, fol. 530. lin. 22.

VARIÆ LECTIONES.

46. Σίτῳ τ' οἴνοιο) γρ. οἴνῳ τ' σίτοιο.

65. Ἀέξει) γρ. ἀέξῃ, *H. Steph.*

Ὡς ϗ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξοι, ᾧ ἔπι μίμνω.
Τῷ κέ με πόλλ' ὄνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
Ἀλλ' ὄλεθ'· ὡς ὄφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι
Πρόχυν, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γυῖα λέλυσεν·
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Ὣς εἰπὼν, ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεούς, ὅθι ἕθνεα ἔρχαλο χοίρων·
Ἔνθεν ἑλὼν δύ' ἔνεικε, καὶ ἀμφοτέρους ἰέρευσεν·
Εὖσέ τε, μίστυλλέν τε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
Ὁπλίσας δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκ' Ὀδυσῆι,
Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν, ἐποτρύνων ϗ προσηύδα,
Ἔδδε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμῳῆσι πάρεστι
Χείρε· ἀτὰρ σιάλους γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
Οὐκ ὄπιδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, οὐδ' ἐλεητύν.
Οὐ μὰν ἀκέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
Ἀλλὰ δίκην τίουσι καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων·
Καὶ μὰν δυσμενέες ϗ ἀνάρσιοι, οἵτ' ἐπὶ γαίης

" Ut & mihi hic meus Labor ſucceſſu augetur, in quo occupor.
" Ideò me plurimùm juviſſet Dominus *meus*, ſi hic ſenuiſſet;
" Verùm periit. Quàm debuit Helenæ genus periiſſe
" Funditùs, quoniam multorum virorum genua ſolvit.
" Etenim ille ivit Agamemnonis propter honorem
" In Ilium equeſtre, ut Trojanos oppugnaret.
Sic loquutus, cingulo celeriter coërcuit tunicam:
Perrexitque ire ad ſuillia, ubi greges includebantur porcorum:
Illinc captos duos attulit, & ambos mactavit,
Uſtulabatque, conciditque, & verubus inſixit.
Quùm itaque aſſavit omnia, ferens appoſuit Ulyſſi,
Calida ipſis in verubus; hic verò farinam albam perſperſit;
In poculoque miſceba: dulce vinum:
Ipſe autem è regione ſedit; adhortanſque alloquutus eſt,
" Comede nunc, ô hoſpes, quæ utique ſervis adſunt
" Porcina; at pingues porcos proci comedunt,
" Non ultionis metum habentes in mentibus, neque miſericordiam.
" Nequaquam ſanè impia opera Dei beati amant:
" Sed jus colunt, & pia opera hominum.
" Etiam Hoſtes quidem & infeſti, qui terram

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

67. Ὤνησεν.] Ὠφέλησεν.
68. * Ὄλεθ'.] Ὤλεσε, ἀπώλετο. Ὤφελεν.] Ὠφελεν.
69. Πρόχυν.] Νῦν, παντελῶς.
72. Ζωστῆρι.] Ζώνῃ. Συνέεργε.] Συνέδησεν.
75. Εὖσέ.] Ἐφλόγισεν.
77. Πάλυνεν.] Διέβρεχεν.
78. Κισσυβίῳ.] Ἀγγειακῷ σκεύει.
79. Ἀντίον.] Ἐξ ἐναντίας.
82. Ὄπιδα.] Τὴν εἰς τὸ μέλλον τῶν θεῶν ἐπιτροπήν. Φρονέοντες.] Λογιζόμενοι. Τρεμίουσιν.] Φοβοῦνται. Ἐλεητύν.] Ἔλεον. Αἰολικὴ ἡ ἀλλαξίφρων.

N O T Æ.

69. Ὑπὸ γύιαι' ἔλυσε) *Euſtath.* fol. 531. lin. 10. Τὸ ϗ, ὑπὸ γύιατ' ἔλυσε, δηλοῖ ἀντιθέτως εἰρῆσθαι φησὶ τὸ φθίνειν· ἵνα πῶς λέγῃ, Ὡς ἐπὶ γύιοι πᾶσι τὸ τῆς Ἑλένης φῦλον, ἐπὶ πολλῶν ὑπὸ γύιατ' ἔλυσε. Qui & aliàs, Τὸ ϗ γύιατ' ἔλυσε, καθ' ὑπερβασίν ἐστι τοῦ, ἐξανέπτυσεν. Ità *Iliad.* β'. 117. — πολίων κατέλυσε κάρηνα, Ἠδ' ἔτι καὶ τετέλεσται, πάλαι ἐκπέρθησε, καὶ περθήσῃ.

83. Οὐ μὰν κέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν) *Catullus* Epigr. 31. *Nec Facta impia fallacúm homi-num Cœlicolis placent.* *M. Antonius Muretus*, hunc *Homeri* locum adnotavit. Vid. *Dupert.* Gnomolog. *Homeric.*

85. Καὶ μὰν δυσμενέες) Hunc quoque locum, per *Sex totos Verſus*, accuratiùs paulò vertimus; de Verſione enim priori non immeritò querebatur *Meric. Caſaubon.* ibid. p. 19. Confer ſimilem locum *Obadiæ*, c. 1. v. 5. *Quomodò excisa es? Si Fures advenirent tibi, ſi Graſſatores nocturni, nonne furæ-*

VARIÆ LECTIONES.

66. Ἔπι μίμνω) γρ. ἐπιμίμνω, *H. Steph.*
75. Εὖσέ τε) γρ. εὖσεν, *H. Steph.*
78. Κίρνη) γρ. κρίνα, *H. Steph.*
82. Φρονέοντες) γρ. τρεμίουσιν, *Br. Schol.*
84. Τίουσι) γρ. πίνουσι, *Grotius*, in *Stobæi* Excerpt. *Ibid.* Αἴσιμα ἔργ') γρ. ἴσασιν ἔργ'. *Idem*, ibid. at *Media* Syllaba Ϝ ἴσασιν perpetuò *Longa*; lege ergò ἴσασ' ἔργα. Vid. *Dupert.* Gnomolog. p. 222. ubi *Variæ Lectiones* dictæ.

Ἀλλο-

Ἀλλοτρίης βώσιν, καί σφιν Ζεὺς λητίδα δώῃ,
Πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
Καὶ μὲν τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δέος ὀφρεσὶ πίπτει·
Οἴδε γὰρ * καί τι ἴσασι, θεῶν δέ τιν' ἔκλυον αὐδήν,
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
Μνᾶσθαι, οὐδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ'· ἀλλὰ ἕκηλοι
Κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔτι φειδώ.
Ὅσσαι γὰρ νύκτες τε, καὶ ἡμέραι οὐκ Διός εἰσιν,
Οὔποθ' ἓν ἱερεύουσ' ἱερήιον, οὐδὲ δύ' οἰῶ·
Οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
Ἦ γάρ οἱ ζωὴ γ' ἦν ἄσπετος· οὔπω τόσην
Ἀνδρῶν ἠγάων, οὔτ' Ἠπείροιο μελαίνης,
Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὔτε ξυνεείκοσι φῶτας
Ἕξ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κε τοι καταλέξω·
Δώδεκ' ὀΐων Ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν,
Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
Βόσκουσιν ξεῖνοί τε, καὶ αὐτοὶ βώτορες ἄνδρες.
Ἐνθάδε τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἕνδεκα πάντα

" Alienam invaſerint & iis Jupiter prædam dederit,
" Quandò tamen ſemel impleverint Naves, redierunt domũ unuſquiſque:
" Equidem his ultionis divinæ ingens metus in animos cadit.
" Hi vero etiã aliquatenùs ſciunt (Dei nempè aliqualem audiêrunt vocẽ)
" Illius triſtem obitum; quandoquidem nolunt honeſtè
" Ambire, neque ire ad ſua: ſed ſecurè
" Bona dilapidant immoderatè, neque eſt parſimonia.
" Quotquot enim noctéſque & dies abs Jove oriuntur,
" Nunquam unam ſacrificant victimam, neque duas ſolas.
" Vinum verò conſumunt immoderatè exhaurientes.
" Certè enim ei facultates erant magnæ; nulli tantæ
" Virorum heroum, neque Epiri feracis,
" Neque ipſius Ithacæ, neque viginti virorum
" Sunt divitiæ tantæ: ego verò tibi connumerabo:
" Duodecim in Epiro armenta ſunt; tot greges ovium,
" Tot ſuum paſcua, tot ſtabula lata caprarum,
" Paſcunt amicique, & ipſius paſtores viri.
" Et hoc in loco ſtabula lata caprarum undecim ipſa

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

86. Βῶσιν.] Ἐπίλθωσιν ἐπὶ βόσιν.
88. Πίπτει.] Ὑποστέλλεται.
92. Φειδώ.] Ἐπιστροφή.
94. Ἱερήιον.] Ἱερεῖον. Οὐδὲ.] Μόνα.
95. Ἐξαφύοντες.] Ἀπαντλοῦντες.
96. Ζωή.] Ἡ σὺν τῷ ζωῇ παροικοῦσα * τὰ ἅπαντα.
Οὔ πω.] Οὐδενί.
97. Ἠπείροιο.] Τῆς ἠπείρου Ἰθάκης. Ἠπείροιο μελαίνης.] Τῆς κατ' ἤπειρον Κεφαλληνίας νῦν λεγομένης δὲ ἐπὶ τὰ μελαίνης Ἠπείρου αὕτη, ἢ μετ' ὀλίγον ἐπιφέρει, Δώδεκ' ὀΐων Ἠπείρῳ ἀγέλαι.
98. Ξωστέοισι.] Ὁμοῦ οἴκοις.

N O T Æ.

rentur, quod ſatis eſſet? Si *Vindemiatores adveniſſent tibi, nonne relinquerent* aliquot *racemos?* Item, *Jeremiæ*, c. 49. v. 9.

89. Οἴδε γὰρ καί τι ἴσασι) In pluribus τὸ * ἅπαντα excideràt, quod omninò reſtituendum.

92. Δαρδάπτουσιν) Ἐσθίουσι, ἀπαρέδουσι, μὴ σπαραγμῶν κατασιτοῦσι· κυρίως μὲν, ἐπὶ θηρίων λέγει ὁ Ὅμηρος· ἐπ' ἀνθρώπων, χρήσεται δαρδάπτουσι, ἀφαρπάζουσι καταλίσκουσιν. *Heſych.*

94. Οὔποθ' ἓν ἱερεύουσ' ἱερήιον) Non Unum, nec Duo duntaxat, quod Moderati Nebulones faciunt, ſed Plurima indiſcriminatim, maſtabant; quod Prodigi & Effrontes facere ſolent. Pro ἱερεύουσ', *Cantabrigienſis* ἱερεύουσ', legit, ſed ferè ſola; quanquam & illa Vox ſit *Homerica*. Nulla alia ſubeſt cauſa, quod ἱερεύουσ', mutemus. Cùm enim ante *Vocalem* etiam *Diphthongus* corripi poſſit, ἱερεύ *Dactylus* eſſe poteſt. Vid. plura, ad β'. v. 289.

101. Συβόσια) Ità *Veteres* hanc vocem legebant, ut & κεφαλληφάδια, κ'. v. 169. Sin legatur συβόσια, *Penultima* dicatur produci ex Neceſſitate πολυβεγχίας, de quâ re, ad *Iliad.* β'. v. 113.

NOTÆ IN SCHOLIA.

96. * Τὰ ἅπαντα, addo ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

89. Οἴδε γὰρ καί τι ἴσασι) κ. οἴδε δέ τι ἴσασι, vid. Not. in *Textum*.
92. Οὐδ' ἔτι) κ. οὐκ ἔτι, *Euſtath.* fol. 533. lin. 34. οὐκ ἔτι, *H. Steph.* οὐδέτι, ut aliàs in ſimilibus.
94. Ἱερεύουσ') κ. ἱερεύουσι, vid. Not. in *Textum*.

Ἑκαπῆ;

Ἐχαπῆ βόσκονθ᾽· ἐπὶ δ᾽ ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονθ᾽).
Τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ᾽ ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
Ζατρεφέων αἰγῶν, ὅς τις φέρτατος ἦεν.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε, ῥύομαί τε,
Καί σφι συὸς τ᾽ ἄριστον ἐὺ κρίνας ἀποπέμπω.
Ὣς φάθ᾽· ὁ δ᾽ ἐδυκέως κρέα τ᾽ ἤσθιε, πῖνέ τε οἶνον
Ἀρπαλέως, ἀχέων· κακὰ δ᾽ ἤ μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, τό οἱ ἦρασε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καί οἱ πλησάμενον δῶκε σκύφος, ᾧ περ ἔπινεν,
Οἴνῳ ἐπιπλῆσ᾽· ὁ δ᾽ ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Ὧδε μάλ᾽ ἀφνειὸς καὶ καρτερός, ὡς ἀγορεύεις;
Φῂς δ᾽ αὐτὸν φίλος Ἀγαμέμνονος εἶνεκα τιμῆς.
Εἰπέ μοι, αἴκε που γνώω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ που τόγε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών· ἐπὶ πολλὰ δ᾽ ἀλήθω.

"In extremitate agri pascuntur; insuperque viri boni observant.
" Quorum semper ipsis unusquisque in die pecudem fert,
" Seginactarum caprarum, quæcunque appareat optima.
" At ego sues has servóque, tuéorque,
" Et ipsis suum optimum curiosè electum mitto.
Sic dixit: at ille intentè carnes comedebat, bibebatque vinum
Raptim, tacite; mala autem procis serebat.
At postquam cœnaverat, & expleverat animum cibo,
Etiam ei impletum dedit *Eumæus* poculum, quo ipse bibisset,
Vino pleaum: hic verò suscepit, gavisusque est animo.
Et ipsum appellans verba velocia alloquutus est,
" O amice, quisnam te emit rebus suis,
" Sic valdè dives, & fortis, sicut dicis?
" Dicis enim ipsum periisse Agamemnonis propter honorem.
" Dic mihi, sicubi fors cognòrim, talis quum fuerit:
" Jupiter enim hoc scit, & immortales dei alii,
" Si forte ipsum nunciem vidisse: multùm etenim erravi.

ΣΧΟΛΙΑ.

104. Ὄρονθ᾽.] Ὀρῶσι, φυλάττουσιν. Ὄρονται.] Ἐπαγρυπνοῦσιν.

105. Ἀγινεῖ.] Ἀγεῖ, κομίζει.

108. Εὐκρίνας.] * Καθαλιξάμενος.

110. Ἀρπαλέως.] Ἁρπαλικῶς. Φύτευεν.] Καταπονεῖν ἐσκόπει.

113. Ἐπίπλησ᾽ον] Πεπλήρωμαι.

117. * Φθιῆσθ᾽.] Φθαρῆναι, ἀπόλεσθαι.

118. Γνώω.] Γνοίην, ἐπιγνῶ. Τοιοῦτον ἐόντα.] Θαυμαστὸν, οἷον σὺ λέγεις.

120. Ἀγγείλαιμι.] Μηνύσω. Ἀλήθω] Ἐπλανήθην.

NOTÆ.

105. Μῆλον ἀγινεῖ Ζατρεφέων αἰγῶν) Hìc apertè μῆλον, non pro *Ove*, sed pro *Capellâ*. Ità *Exod.* c. 12. v. 5. Paschalis *Agnus*, potuit esse vel *Agnus*, vel *Hœdus*.

107. Φυλάσσω τε, ῥύομαί τε) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 257.

108. Εὐ κρίνας) Tutius est *disjunctim* scribere, ἐὺ κρίνας, non ut olim ἐϋκρίνας, quomodò infrà, v. 247, ἐὺ πλαγχθῇς, pro ἐϋπλαγχθῇς. Idem dicendum de voce, ἐύτρεφον, quam *disjunctim* in nostrâ *Editione* lego, ἐὺ τρέφει, ad τ'. v. 354. Vid. quæ Nos

suprà, ad β'. v. 408.]

110. Ἀρπαλέως, ἀχέων) Omnes Interpretes priores reddiderunt τὸ ἀχέων, per *Dolens*, quasi ἀχέων esset scriptum; quùm deberet exponi *Tacitus*, vel *Tacitè*. Qui Famelici oppidò sunt, inter edendum *Silere* solent. Præterea *Ulysses* præ Indignatione *tacebat*, Procorum audiens injurias, & tacitè concepit iras, ut sequitur, κακὰ δ᾽ μνηστῆρσι φύτευεν. *Lectionis* etiam τ' ἀχέων, in hoc loco. Nemo Veterum meminit, quare ut *Interpretum* malorum σκεύασμα notandum obelo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

108. * Καθαλιξάμενος, pro ἐπιλιξάμενος, ex *Aloysii* MSto.

117. * Φθιῆσθ᾽) Ità MS. *Scholia Aloysii*, ità *Aldina*, ità *Bedrotiana*, *Hervagiana*, & *Parisiana Morrhii*; quin *Henr. Steph.* inter *Var. Lect.* agnoscit; quare nè hujus quoque *Lectionis* antiqua vestigia prorsus deleantur; licet φθιῆσθ᾽ in *Textu* maneat, φθιῆσθ᾽ tamen, ut priùs, *Scholiis* restituo.

VARIÆ LECTIONES.

108. Εὐ κρίνας) γρ. ἐϋκρίνας, vid. Not. in *Textum*.

110. Ἀχέων) γρ. ἀχέων, vid. Not. in *Textum*.

112. Σκύφος) γρ. σκύφον, *Eustath.* fol. 535. lin. 9.

115. Τίς γάρ σε) γρ. τίς κ᾽ ἄρ σε. Vid. ad κ'. v. 174. & v. 190.

117. Φθιῆσθ᾽) γρ. φθιῆσθαι, *H. Steph.* & *Er. Schol.* vid. Not. in *Scholia*.

120. Ἐπὶ πολλὰ) γρ. ἐπίπλαγχθαι, *H. Steph.*

Τόνδ᾽

Τόνδ' ἠμείβεθ' ἕπφτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὦ γέρον, οὔτις ἔτ' εἶσιν ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
Ἀγγέλλων πείσει γυναῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.
Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
Ψεύδονθ', οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὅς δ' ἂν ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζει.
Ἡ δ' εὖ δεξαμένη, φιλέει καὶ ἔπαφα μεταλλᾷ,
Καί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει,
Ἣ θέμις ἐπὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
Αἶψά κε καὶ σὺ, γεραιὲ, ἔπος τοιοῦτον ὑφαίνοις,
Εἴπης τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δύῃ.
Τῷ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες, ταχέες τ' οἰωνοί,
Ῥινὸν ἀπ' ὀστέφων ἑρύσαι· ψυχὴ δ' ἐλέλοιπεν.
Ἦ τον γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὀστέα δ' αὐτοῦ
Κεῖται ἐπ' ἠπείρῳ, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται· οὐ γάρ ἔτ' ἄλλον
Ἥπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω,
Οὐδ' εἴ κεν πατρὸς καὶ μητρὸς αὖτις ἵκωμαι
Οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην, καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
Οὐδέ π τόσσ' ἔπι τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἔτι πατρίδι γαίῃ·
Ἀλλά μ' Ὀδυσσῆος πόθος οἴνυται ὀἰχομένοιο.
Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ πάρος ὄντ' ὀνομάζειν

Huic respondit postea subulcus, princeps virorum,
" O senex, nullus illum vir peregrinus veniens
" Nuncians persuaserit uxorique & dilecto filio.
" Sed temerè receptionis indigi viri peregrini
" Mentiuntur, neque volunt vera loqui:
" Quicunque enim peregrinus Ithacæ in populum venit,
" Protectus ad dominam meam fallacia loquitur.
" Hæc verò benignè exceptum, diligit & singula inquirit,
" Et ei lugenti palpebris lacrymæ decidunt;
" Ut mos est mulieris, cùm maritus alibi periit.
" Statim fors & tu, senex, verbum fabricaveris,
" Si quis tibi penulámque, tunicámque, vestimenta det.
" Illius autem jam destinant canes velocesque vultures
" Cutem ab ossibus trahere; anima enim destituit.
" Vel illum in ponto comederunt pisces, ossaque ipsius
" Jacent in terrâ, arenâ mersa multâ.
" Sic ille quidem illic periit; amicis verò dolores pòst
" Omnibus, mihi autem maximè, suppetunt! non enim amplius alium
" Humanum adeò dominum inveniam, quocunque ibo.
" Neque ô ad patris & matris iterum irem
" Domum, ubi primùm ortus sum, & me educaverunt ipsi;
" Neque ob hos amplius tantùm lugeo mœstus,
" Oculis ut videam, existens in patriâ terrâ;
" Sed me Ulyssis desiderium capit absentis:
" Hunc quidem ego, ô hospes, & non præsentem nominare

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

123. Ἀγγέλων.] Μύθων.
124. Ἄλλως.] Μάτην. Κομιδῆς] Ἐπιμελείας. Κεχρημένοι] Χρῄζοντες. Ἀλῆται] Οἱ πλανώμενοι.
126. Ἀλητεύων.] Πλανώμενος.
127. Ἀπατήλια.] Ἀπατηλά. Βάζει.] Λέγει, φθέγγεται.
128. Φιλέει.] Φιλικῶς ὑποδέχεται. Μεταλλᾷ.] Ἐπιζητεῖ.
131. Παρασιτεύσαιο.] Παρασιτήσαιο, παρὰ τὸν ἀλήθεια * καθοσιούσεις.
134. Ἑρύσαι.] Ἕλκυσαι, ἀπαγάγοις.
136. Ψαμάθῳ.] * Ψάμμῳ, ἡ κοινή. Εἰλυμένα.] Κεκαλυμμένα.
137. Ἀπόλωλε.] Ἀπώλετο.
144. Πόθος.] Ἐπιζήτησις. Αἶνυται.] Λαμβάνει.
145. Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε.] Φησὶ, τὸν Ὀδυσσέα φιλοφρονηματικῶς σεσημειῶσθαι ὀνομάζειν αἰδέσιμον· πρέπον γὰρ ἦν ἀδελφὸν καλεῖν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

131. * Καθοσιούσεις) Hanc vocem in fine addo, ex *Aloysii* MSto.

136. * Ψάμμῳ) Ità ex eodem MSto. *Aloysii*, pro ψαμάθῳ, nè vox ulla per se exponi videretur.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ὅς δ' ἂν) γρ. ὅς δέ κ', *H. Steph.*
142. Οὐδέ τι τ') γρ. οὐδέ τυ τ', *H. Steph.*

Αἰδέο-

Αἰδέομαι· θεὸς γάρ μ' ἐφίλει καὶ κήδετο θυμῷ·
Ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἐόντα.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλ', ἐπειδὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδέ τι φῆσθα,
Κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
Ὡς νεῖται Ὀδυσεὺς δεῦρ', ἀγγέλιον δέ μοι ἔστω,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἃ δώματ' ἵκηται,
Ἕσσαι μὲ χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὔτι δεχοίμην.
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι
Γίνεται, ὃς πενίη εἴκων ἀπατήλια βάζει.
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μὴν τοι τάδε πάντα τελεῖται, ὡς ἀγορεύω·
Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντι ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσεύς,
Τῷ μὲν φθίνοντι μῆνι, τῷ δ' ἱσταμένοιο,

" Revereor; valdè enim me diligebat
" & curabat in animo;
" Sed tamen ipsum fratrem majorem
" veco, vel longè absentem.
Hunc rursus alloquutus est patiens
divinus Ulysses,
" O amice, quandoquidem omninò
" negas, neque dicis
" Illum venturum esse, animus utique
tibi semper incredulus:
" Verùm ego non temere loquar, sed
cum juramento,
" Quòd redibit Ulysses; præmium-
boni-nuntii verò mihi sit,
" Tum statim, postquam ille redux
suas ædes pervenerit,
" Induc me penulam, & tunicam, ve-
stes pulchras:
" Antè autem, licet magnopere indi-
gens, nequaquam accipiam.
" Inimicus enim mihi ille non minùs
Ditis januis
" Est, qui egestate coactus fallacia lo-
quitur.
" Sciat nunc Jupiter primùm deorum,
hospitalisque mensa,
" Penatesque Ulyssis irreprehensi, quos
advenio;
" Certè quidem hæc omnia perficien-
tur, sicut dico:
" Hoc autem ipso anno veniet huc
Ulysses,
" Vel fine hujus Mensis, vel Principio
sequentis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

147. Ἠθεῖον.] Πρεσβύτερον ἀδελφὸν, * θαυμασὸν ἄγαν.

149. Ἀναίνεαι.] Ἀπιστεῖς, παραιτῇ.

152. * Νεῖται.] Ἐλεύσεται. ἔρχεται. Εὐαγγέλιον.] Ἀγαθῆς ἀγγελίας δῶρον.

159. Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος.] Ὁ βωμὸς τῆ ἑστίας.

161. Λυκάβαντι.] Ἐνιαυτοῦ· εἰρηται ἢ ἀπὸ τῆς λυκαίας βαίνειν, ὁ ἐστι σκοτεινῶς περιέρχεσθαι· λελῆθότως ἢ ὁ χρόνος διέρχεται.

162. Τῷ μὲ φθίνοντι μῆνι, τῷ δ' ἱσταμένοιο.] Περὶ τελευταίαν καὶ νεομηνίαν. Φθίνοντι.] Λείποντος. Ἱσταμένοιο.] Ἄρχοντος.

N O T Æ.

147. Ἠθεῖον) Vid. ad *Iliad.* χ'. v. 229.

152. Εὐαγγέλιον δή μοι ἔστω) Apertè in hoc loco Εὐαγγέλιον sonat, δῶρον ἐπὶ ἀγαθῆς ἀγγελίας. *Hispanicè*, Los Albricios. Ita mox, v. 165. Οὐδ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω. Neque ego bonum hoc nuncium retribuam, οὐδέν σοι δόσομαι ἐπὶ τούτῳ ἀγαθῷ ἀγγέλματι, ubi idem significat, quod apud Nos *Christianos*, quibus Nuntium omnium exoptatissimum, viz. Deum in *Christo* Peccatoribus conciliatum, Εὐαγγέλιον dicitur.

156. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος) Huic *Disticho* ferè geminum habemus, *Il.* ι'. v. 312. Ità *Homerus*, seipsum παρῳδῶν, originem *Parodiis* dedit. *Psal.* 28. v. 3.

159. Ἰσίη) *Etymolog.* M. v. Ἑστία, legit apertè, Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος. Et mox, Καὶ οἱ μὲν Ἀττικοὶ, ἀφ' ἧς ἑ. ἑστιᾶν, καὶ ἑστίαν· οἱ δὲ Ἴωνες καὶ Δωριεῖς, ἀφ' ἧς ἑ, ἑστιῶν, ἐξ ἑστίας· ἀμφότερα δὲ εἴρηται παρὰ τῷ Ποιητῇ, Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος· ἐξ ἀφ' ἧς ἑ. ἐν τῷ Ἀνίσῳ. Vid. ad *Var. Lect.* & Not. in *Textum*, τ'. v. 304. & ad υ'. v. 231.

161. Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντι) *Julian.* Apostata, Orat. 4. fol. 154. Καί τοι λυκάβαντός φασιν ἀπὸ ἧς ἥκοι Ἡλίου, τὸ ἐνιαύσιον χρόνον. Ὀνομάζει δὲ αὐτὸν οὐχ Ὅμηρος μόνον, ἀλλὰ οἱ γνώριμοι τῆ Ἑλλήνων, τοῦτο τὸ ὄνομα· ἀφ' ἧς ἡ ὁ ἥκος· ἀφανὲς γάρ φησιν, Ὀρχομενὸς λυκάβαντα, δωδεκάμηνα κάλυμμα.

N O T Æ I N S C H O L I A.

147. * Θαυμασὸν ἄγαν) Hæ voces in tribus Vett. *Impressis* adsunt, in MSto. frustrà quæras.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

151. Οὐκ αὔτως) γρ. οὐκ αὔτως. *Eustath.* fol. 537. lin. 8. Ἴστον, ὅτι τὸ οὐκ αὔτως οὐ τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν, ἀφ' ἧς κ'. ἐκφερόμενον, δηλοῖ ψιλῶς τὸ αὔτως, Ἰωνικῶς· ἢ ἐξ ὡς ἀπὸ ἧς, αὐτός.

159. Ἑστίη) γρ. Ἰσίη. MSS. *Aloysii* Schol. *Romana* Editio, & *Basileensis Eustathii*, Textus, & παρεμβολαὶ, *Aldina*, *Bedroti* & *Morrhii* Editt. *Scholiorum*; etiam *Etymolog.* M. ut in Not. ad *Textum*; omnes denique Codd. in τ'. v. 304. quare & hic in *Textum* admitto.

Οἴχαδε

Οἴκαδε νοστήσῃ, ἠὲ τίσειε; ὅς κεν ἐκείνῃ
Ἐνθάδ' ἀπημάξῃ ἄλοχον, ἠὲ Φαίδιμον υἱόν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὦ γέρον, ἦτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔπ οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκπλος
Πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδέ με τεύτων
Μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἄχνυμαι, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
Ἀλλ' ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἔλθοι, ὅπως μὶν ἔγωγ' ἐθέλω, καὶ Πηνελόπεια,
Λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
Νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσεύς,
Τηλεμάχῳ· τὸ ἐπεὶ θρέψαν θεοί, ἔρνεϊ ἶσον,
Καί μιν ἔφην ἔσεσθαι ὃ γ' ἀνδράσιν οὔπι χερείων
Πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγητόν·
Τῷδέ τις ἀφραδίῃσι βλάψε φρένας ἔνδον ἰόντας,
Ἤ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη, μετὰ πατρὸς ἀκουήν,
Ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸ ἢ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ Φῦλον ὀλῇ
Νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισίου ἀντιθέοιο.
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλώῃ,
Ἦ κε φύγοι, καί κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων.

" Domum revertetur, & puniet, qui" cunque illius
" Hìc vituperat uxorem, & illustrem filium.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" O senex, neque profectò ego boni-nuncii munus hoc rependam,
" Neque Ulysses adhuc domum veniet: verùm quietus
" Bibe, & alia præterea memoremus, neque mihi hæc
" Memora: certè enim animo in pectore meo
" Tristor, quando aliquis meminit honorandi Domini.
" Sed nunc juramentum quidem sinamus: at Ulysses
" Veniat, ut ipsum ego volo, & Penelope,
" Laërtéque senex, & Telemachus divinus.
" Nunc rursus nati casum lugeo, quem genuit Ulysses,
" Telemachi, quem postquam nutriverunt dii, plantæ simitem,
" Et ipsum dicebam fore in viris non pejorem
" Patre suo charo, consiliis & specie admirabilem;
" Hujus aliquis immortalium læsit mentem intùs æquabilem,
" Vel aliquis hominum; hic enim ivit, post patris auditionem,
" In Pylum divinam: hunc verò proci superbi
" Domum venientem insidiis petunt; ut genus prorsùs pereat
" Sine nomine ex Ithacâ Arsecii divini.
" At verò illum quidem sinamus, sive oppressus fit,
" Sive fugerit, & eum protegat manu Saturnius:

ΣΧΟΛΙΑ.

168. Μαιμώσειλε.] Μνησθῆναι.
169. Μίμνησκε.] Ὑπομνησθῆναι * ποιεῖ.
170. Μνήσῃ.] Ὑπομνήσῃ. Κεδνοῖο.] Ἐπιμελοῦς.
174. Ἄλαστον.] Ἀλάστως, ἀνεπιλείπτως.
176. Χερείων.] Χείρονα, ἐλάττονα.
181. Λοχῶσιν.] Ἐπιτηρῶσιν.
182. Νώνυμον.] * Ἀνώνυμον, ἀκλεᾶ, ἄπτυστον· ᾧ οὐκ εἰσὶ κληρονόμοι ἐμοίφυλοι.

NOTÆ.

166. Οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον) Vid. suprà, ad v. 152.

171. Ἐάσομεν) Ità scribendum, pro ἐάσωμεν, sæpè probo; & olim, *Iliad.* α'. v. 71.

NOTÆ IN SCHOLIA.

169. * Ποιεῖ) Ità pro ἐποίει, lego; cùm sit *Imperativum*.

182. Νώνυμον) Ἀνώνυμον, ἀκλεᾶ, ἄπτυστον· ᾧ οὐκ εἰσὶ κληρονόμοι ἐμοίφυλοι. Tale quid ad hunc locum hactenùs desideratum constat; nam quæ priùs hìc legebantur Νωνύμους) Ἀνωνύμους, καὶ δυσφήμους· οἷς οὐκ ἂν τις εὔφημον εἴποι. ea quidem nullum hìc jus aut locum habent, at ad *Iliad.* μ'. v. 70. summo jure pertinent. Adeò dispersa & malè ordinata hæc *Scholia* sæpenumerò invenias, & aliquando etiam ex Veteribus Lexicographis compilata, sine ullo delectu, aut judicio, ut hoc ipsum ex illo *Hesychii*, Νώνυμον) Ἀνώνυμον, δύσφημον· ᾧ οὐκ ἂν τις εὔφημον εἴποι. Vid. infrà, ad v. 327.

VARIÆ LECTIONES.

163. Νοσήσῃ) γρ. νοήσας, *M. Steph.*
168. Πῆν τε καὶ ἄλλα) γρ. πῖνέ τε, κἄλλα, *H. Steph.*
171. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσωμεν, vid. Not. in *Textum*.
183. Ἐάσωμεν) γρ. ἐάσομεν, vid. suprà, ad v. 171.

185 Ἀλλ' ἄγε μοὶ σὺ, γεραιὲ, τὰ σ' αὐτῷ κήδε' ἔνισπε,
Καί μοι τῦτ' ἀγόρθυσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ποῦ τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὅττοίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμβαλον εὐχετόωντο;
190 Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἠμὲν ἐδωδὴ,
Ἠδὲ μέθυ γλυκερὸν, κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσι,
195 Δαίνυσθαί τ' ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἕποιεν,
Ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
Οὔπω ἀφαρήξαιμι, λέγων ἐμὰ κήδεα θυμῷ,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μάγησα.
Ἐκ μὲν Κρητάων γε εὔχομαι εὐγενέων,
200 Ἀνέρος ἀφνειοῦ παῖς· πολλοὶ δ' ἄλλοι
Υἱέες ἐν μεγάροις ἠμὲν τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο,
Γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ

" Sed age mihi tu, senex, tua *ipsius* incommoda *narra*,
" Et mihi hoc dic verum; ut bene intelligam,
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
" Quâ autem in nave venisti? quomodo te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?
" Nequaquam enim te peditem puto huc venisse.
Hunc respondens, alloquutus est prudens Ulysses,
" Etenim tibi ego hæc valdè verè dicam.
" *Suppono*, quòd sit quidem nunc nobis in *longum* tempus & cibus,
" Et vinum dulce, tecta intra manentibus,
" Epularique quietè, alii autem opus exequantur,
" Facile posteà & in annum omnes
" Ne sic percurrerem dicens meos dolores animi,
" Quotquot jam omnes deorum voluntate pertuli.
" Ex Cretâ quidem genus profiteor amplâ
" Viri divitis esse filium, multi verò & alii
" Filii in ædibus & educati sunt, & orti
" Legitimi ex uxore; me autem empta peperit mater

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

193. Ἐδωδή.] Τροφή.
194. Ἔωσιν.] Οὖσιν, ὑπάρχουσιν.
195. Ἀκέοντες.] Ἡσυχάζοντες. Ἕποιεν.] Ἐνεργοῖεν.
197. Διαπρήξαιμι.] Διέλθοιμι.
198. Ξύμπαντα.] Ὁμοῦ πάντα.
199. Κρητάων.] Τῆς Κρήτης. Εὐγενέων.] Ἀντὶ εὐγενείας· νῦν δὲ μακρᾶς· ἔστι δὲ ἡ Κρήτη σποδῷ ἣν φασὶν εἶναι φεύγειν τὸ Ἔλεινον, ἐπὶ πόρρω τῆς Ἑλλάδος.
201. Ἐγένοντο.] Ἐξεγένησαν.
202. Ὠνητή.] Ἐξ ἀγορασίας δηλη.

N O T Æ.

199. Ἐκ μὲν Κρητάων γένος ἔυχομαι εὐγενέων) Κρητάων, ἀντὶ δ. Κρήτης. Ità *Catullus*, Mavult quàm *Syrias Britanniasque*. Et *Propertius*, Dic alias iterum naviget *Illyrias*. *Jos. Scaliger* dicit, Solenne fuisse, *Romanorum* Provincias Numero *Plurali* enuntiare. In hoc Versu *Rhythmus* insignis, ut *Odyss. α'.* v. 40. Ἐκ δ' Ὀρέσταο πάσης ἔστω Ἀτρείδαο & v. 397. Αὐτὰρ ἐγὼν οἶκόνδε νέεσθαι ἔστιν ἀμείνω. Item, *Ψ'.* v. 224. Οὔθ' Ἡρακλῆϊ, οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ. Et *μ'.* v. 70. Ἀρχὼ πασιμέλουσα πάρ' Αἰήταο πύλῃσι. Talis ille *Simmia* in *Gorgo*, apud *Athen.* l. xi. fol. 491. Αἰήτεω αὐλείοις ἐπὶ πύλαις πύλεται. Item *Antholog.* l. 1. c. 13. §. 16. fol. 19. Πειράζεις τὸ Νείλου· ὁ δὲ τὸ δίσσας κροκόδειλος. Item. Τῶν πρωτοπλόων τῶν ἡρίον Ἀργολικῶν. Hâc Rhythmi dulcedine capti Neoterici, præsertim *Orientalibus* & *Septentrionalibus* Linguis ὁμοιοτελεύτως cadentibus, sonum semper sibi similem, in Versibus condendis, captabant, quod in *Anglicâ* nostrâ Linguâ, *Gallicâ*, & *Germanicâ*, aptùs, quàm in *Græcâ*, aut *Latinâ*, conveniet. Verùm nec *Ovidius*, nec *Virgilius* hanc rem intactam reliquerunt, præsertim in ὁμοιοτελεύτοις. Sed *Monachorum* indocta supinitas, Schola *Salernitana*, Carmina *Proverbialia*, *Cambdenique* nostri Reliquiæ plus satis hujus generis suppeditabunt, & Nos, in Prælectionibus *Græcis*, ad *Odyss. α'.* §. xxvii.

Variæ Lectiones.

185. Σ' αὐτῷ) γρ. σαυτῷ, vid. ad *Iliad. κ'.* v. 389.
193. Νῶϊν) γρ. ἡμῖν, *Eustath.* fol 539. lin. 27.
195. Ἐπὶ ἔργον ἕποιεν) γρ. ἐπὶ ἔργα ἕποιεν, & ἐπὶ ἔργα τράποιντο. *Eustath.* fol. 539. lin. 30. & 47.
201. Υἱέες δὲ μεγάροις) γρ. υἱὲς δὲ μεγάροιο. & μεγάροιο. *H. Steph.*

Παλλα-

Παλλακὶς, ἀλλά με ἶσον ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα.
Κάστωρ Ὑλακίδης, ᾧ ἐγὼ γένος εὐχόμην εἶναι·
Ὃς ποτ' ἐνὶ Κρήτῃσι, θεὸς ὡς, πέπτο δήμῳ,
Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Ἀλλ' ἤτοι τὸν κῆρες ἔβαν θανάτοιο, φέρουσαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους· τοὶ δ' ζωλὼ ἐδάσαντο
Παῖδες ὑπερθύμοι, καὶ ἐπὶ κλῆρους ἐβάλοντο·
Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκί' ἐνεῖμαν.
Ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων,
Εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
Οὐδὲ φυγοπόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν·
Ἀλλ' ἔμπης καλάμῳ γέ σ' οἴομαι εἰσορόωντα
Γνώσεσθ'· ἦ γάρ με δύη ἔχε ἤλιθα πολλή.
Ἦ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη,
Καὶ ῥηξηνορίην· ὁπότε κείνοιμι λόχονδε
Ἄνδρας ἀριστῆας, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων·
Οὔποτέ μοι θάνατον προμνήσεσθαι θυμὸς ἀγαίων,

" Pellex; sed me pariter cum legitimis æstimabat
" Castor Hylacides, hujus ego genus profiteor esse:
" Qui quondam in Cretensibus, ut Deus, celebratur populo,
" Fortunis, re, divitiisque, & filiis gloriosis.
" Sed certè illum fata ivetunt mortis, ferentia
" Ad Ditis domos: facultates verò diviserunt
" Filii insolentes, & sortes jecerunt;
" At mihi valde pauca dederunt, & ædes tribuerunt.
" Duxi tamen uxorem locupletissimorum hominum
" Gratiâ meæ virtutis, quoniam non rejectaneus eram,
" Neque pugnæ desertor: nunc autem jam omnia defecerunt.
" Sed tamen stipulam te arbitror intuentem
" Cognoscere; certè enim me calamitas tenet valdè multa.
" Sanè quidem tunc audaciam Marsque dederunt & Minerva,
" Et fortitudinem; cùm legerem ad insidias
" Viros optimos; mala inimicis moliens;
" Nunquam mihi mortem ante oculos posuit animus virilis,

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Ἰθαγενέεσσιν.] Τέκνοις γνησίοις.
204. Ὑλακίδης.] Ὑλάκου παῖς.
206. Κυδαλίμοισιν.] Ἐνδόξοις.
208. Ζωὸν.] Περιουσίαν.
209. Ἐδάσαντο.] Ἐπιέσησθ.
210. Οἰκία.] Οἰκίαν, οἶκον.
211. Πολυκλήρων.] Πλουσίων.
214. Καλάμῳ.] Τὸ γῆρας, τὸ λεῖψανον ὥσπερ ξύλου σώματος, καὶ μεταφορικῶς· ἢ ἀπὸ τῆς σύριγγος· ἐκ γὰρ τῶν σύριγγων πυρὸν, ὅταν ἀποληφθείσης καλάμης δυνάμεθα κοῆσαι· ἴσα ἡ καλάμη, ἢ ὑποστάθμη ἢ ὑπολειπομένη σίτου. Καλάμῳ.] Πενίᾳ, ἢ ἀπὸ συμφορᾶς· ἢ ἀπὸ τῆς ἀγροικίας ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἄνευ λόγου ἔστι ἡ ὕδη πολὺ ἐναργὲς· οὕτως ἀπὸ τῆς καλάμης ἔνεστι νοῆσαι τὸ καλὸν τῶν πεθερισμένων καρπῶν, ὅτις καὶ ὁπωσοῦν σώζεται· τῷ δοκεῖν ἀξίαν ἐκφανῆσαι.
215. Δύη.] Κακοπάθεια, καὶ ἡ ἐξ ἀνδρίας δυσχέρεια.
217. Ῥηξηνορίην.] Τινὲς ῥήσειν τὴν ἡνορίαν, ἤ ἴσα τὴν ἀνδρείαν καὶ χειμαιότητα τῶν πολεμίων. Κείνοιμι.] Διαχωρίζουσι. Λόχονδε.] Εἰς ἐνέδραν.
219. Προμνήσεσθαι.] Προβάλλεσθαι, ὑποπτεύειν.

NOTÆ.

203. Ἰθαγενέεσσιν) Miror, hoc in loco *Henrici Stephani* diligentiam fugisse, quod alia sit *Lectio* ἰθαγενέεσσιν, etiam apud *Eustathium*, quem videri sibi vult totum excussisse; & eo nomine pluribus magnis Viris imposuit; cùm tamen in *Variis Lectionibus*, haud rarò illum omisisse, quæ *Eustathius* notavit, probemus. De hâc certe voce, *Eustath.* fol. 542. lin. 27. Ἔστι δ' ὅτε καὶ πλεοναστικῶς ἴσως λέγεται ἰθαγενὴς, ὡς τὸ σπαρτὸς ἐκ τῆς γενεᾶς· ὁμοίως τῷ Ἰθακήσιος, Ἰθακησίους, κύριον. Allusit nempe, & respicit illud *Homeri*, Iliad. π'. v. 586. Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθακήσιον φίλον υἱόν. *Aloysii Alemanni*

VARIÆ LECTIONES.

203. Ἰθαγενέεσσιν) γρ. ἰθαγενείοισιν, *Eustath.* fol. 542. lin. 26. nec tamen *H. Steph.* vidit, vid. Not. in *Textum*.
205. Ὃς ποτ') γρ. ἧς πότ', *H. Steph. Ibid.* Κρήτῃσι) γρ. Κρήτῃσι. Vid. ad v. 199. ubi Κρήτῃ, pro Κρήτη.

Ἀλλὰ πολὺ πρώτιστος ἐπάλμενος ἔσχε, ἕλεσκεν
Ἀνδρῶν δυσμενέων, ὅ, τι μοὶ εἴξειε πόδεσσι
Τοῖος ἔην ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν,
Οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
Ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν,
Καὶ πόλεμοι, ἰῶκαί τε ἀκόντιες εὐξεστοι, ἰοὶ τε,
Λυγρὰ, τά τ' ἄλλοισίν γε καταθρωσκὰ πέλονται.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά περ θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
Εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα, καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· καί μοι μάλα τύχανε πάντα.
Τῶν ἐξαιρεύμην μνωϊκέα, πολλὰ δ' ὀπίσσω
Λάγχανον· αἶψα δ' οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τλῶδε γενεὴν ὀδὸν ὀτρύνει Ζεὺς
Ἐφεσσάμενος, ἣ πολλῶν ἀνδρῶν ἐπὶ γυῖα λύει,
Δὴ τότε μ' ἤγαγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
Νῆες ἐπὶ πρυμνησίαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μήχος
Ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δήμιος Φήμις.

" Sed mulò primus alacriùs lanceâ occidebam
" Virorum inimicorum, quicunque mihi concederet pedibus.
" Talis eram in bello; agriculturn verò mihi non grata erat,
" Neque res familiaris, quæ nutrit claros filios.
" Sed mihi semper naves remigabiles gratæ erant,
" Et bella, & tela levia, & sagittæ,
" Tristia, quæque aliis perhorrenda sunt.
" At mihi ea grata erant, quæ utique Deus in animo posuit:
" Alius enim aliis vir delectatur operibus.
" Antè enim quàm in Trojâ pedem ponerent filii Achivorum,
" Novies viris imperator fui, & velocibus navibus,
" Viros adversos externos, & mihi valdè aderant omnia,
" Quorum seligebam quæ volui; multa autem post
" Sortitò obtinebam, statimque domus augebatur, & postea
" Gravisque, reverendúsque inter Cretenses evasi.
" Sed cùm jam odiosum hoc iter magnus Jupiter
" Decrevit; quod multorum virorum subtus genua solvit,
" Tunc me jusserunt & inclytum Idomenea
" Naves ducere in Ilium, neque ulla ratio
" Erat denegandi, adversa enim prohibuit vulgi fama.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

220. Ὅλεσκον.] Ἔκτεινον, ἔλεσκον, ἀνῄρουν, ἐφόνευον.
221. Εἴξειε.] Ὑποχωρήσειεν.
222. Ἔργον.] Τὸ κατὰ πολεμικόν.
223. Οἰκωφελίη.] Οἰκουρία, οἰκονομία, ἐπιμέλεια.
225. Ἰοὶ τε.] Δόρατα.
226. Ῥιγηλά.] Φοβερὰ, φοβερά.
230. Τύχανον.] Ἐπιτύχανον.
232. Ἐξαιρεύμην.] Ἐξαίρετα ἐλάμβανον.
233. Λάγχανον.] Κληρούμενον ἐλάμβανον.
234. Τετύγμην.] Ἤμην, ὑπῆρχον.
237. Ἤεν.] Ἠναίσχυντον.
239. Χαλεπὴ δ' ἔχε.] Ἐβίαζεν γὰρ * ἡμᾶς φῆμις.] Φήμη, λόγος.

N O T Æ.

220. Ἕλεσκον) In *Florentinâ*, ad Marginem, ἕλεσκον, quod in *Br. Scholiis*, ut *Textuale*, præponitur. *Hem. Steph.*

221. Ὅ, τι μοὶ εἴξειε πόδεσσι) Ὅσις μοῦ ἦσαν τοιχὺς, ἐ ὥλινα ὑποφερόμενοι ἀκόντιαν. Pro ὅσα, ut ὅσις pro ἅσις. *Iliad. γ'.* v. 279.

222. Τοῖος ἔην ἐν πολέμῳ) Ἔ' hoc in loco *Critici* volunt pro ἦα, quod pro ἦα, ut pluribus *Eustath.* fol. 543. lin. 26. &c. Extat sanè ἦα, paulò infrà, v. 352. Potest tamen æquè benè legi, Τοῖος ἦλθ πολέμοιο. *Ibid.* Ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν) Vid. *Lamberti Bos* Observat. Critic. c. 6. p. 32. &c.

227. Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά περ θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν) *Duportus* omninò adeundus, qui multa in hanc rem congerit, *Gnomolog.*

239. Χαλεπὴ δ' ἔχε δήμιος Φήμις) *Spondanus*, in

NOTÆ IN SCHOLIA.

239. * Ἡμᾶς, lego pro ὑμᾶς, corrupto, licet MS. *Aloysii* ὑμᾶς habeat: etiam *Sensus* ἡμᾶς flagitat.

VARIÆ LECTIONES.

220 Ἕλεσκον) γρ. ἕλασκον, *Br. Schol.* & *Florentin.* MS. Not. in Margine, & *H. Steph.*

222. Τοῖος ἔην ἐν πολέμῳ) γρ. τοῖος ἦλθ πολέμοιο.

226. Καταθρωσκὰ) γρ. κατὰ ῥιγηλὰ, *Br. Schol.* κατὰ ῥιγηλὰ, Vett. Codd.

Ἔπειτα

Ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
Τῷ δεκάτῳ δὴ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
Οἴκαδε σὺν νήεσσι· θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μήδετο μητιέτα Ζεύς·
Μοῦνα γὰρ οἷον ἔμεινα τετάρπομαι τεκέεσσι,
Κερδίην τ' ἀλόχῳ, ἣ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Αἴγυπτόνδε μὲ θυμὸς ἀνώγει ναυπλέεσθαι,
Νῆας εὖ τείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
Ἐννέα νῆας τείλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι
Δαίνυν'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήια πολλὰ παρεῖχον,
Θεοῖσίν τε ῥέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
Ἑβδομάτῃ δ' ἀνάβαντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, ῥηϊδίως,
Ῥηϊδίως, ὥσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις ἦν μοι
Νηῶν πημάτη, ἀλλ' ἀσκηθέες ἧ ἄνευσοι
Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἐυρρείτην ἱκόμεσθα·
Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.

"Ibi quidem novem annis belligerabamus filii Achivorum,
"Decimo autem civitatem Priami populati, ivimus
"Domum cum navibus; Deus verò dispersit Achivos.
"At mihi misero mala statuit consiliarius Jupiter;
"Mensem enim solum mansi memet delectans filiis,
"Dilectâque conjuge, & bonis: ac postea
"In Ægyptum me animus impulit navigare,
"Naves benè parantem cum divinis sociis.
"Novem naves paravi; citóque coactæ sunt copiæ.
"Sex diebus quidem postea mihi dilecti socii
"Convivati sunt; ac ego sacra multa præbui,
"Diisque sacrificando, ipsisque epulas præbendo.
"Septimo conscendentes à Cretâ longâ,
"Navigavimus Boreâ vento vividulo, bono,
"Facilè, utpote secundo flumine: neque aliqua mihi
"Navium læsa est, sed sospites & incolumes
"Sedebamus: has autem ventúsque naucleríque gubernabant.
"Quinto die igitur Ægyptum pulchrè fluentem venimus:
"Statuique in Ægypto fluvio naves curvas.

ΣΧΟΛΙΑ.

240. Πολεμίζομεν.] Ἐπολεμοῦμεν.
241. Ἔβημεν.] *Ἐπερσεύθημεν.
244. Τετάρπομαι Θ.] Τερπόμην Θ.
246. Ἀνώγει.] Παρακέκληκεν. Ναυπλέεσθαι.] Πλεῖν.
247. Στείλαντα.] Παρασκευάσαντα.
248. Σπίλα.] Παρεσκεύασα. Ἐσαγείρατο.] Συνηθροίσθη. *Ità, pro ἐπορεύθημεν.
250. Ἱερήια.] Θρέμματα.
253. Ἀνεμώϊ.] Ἄνεμος πνέοντι, καθαρῷ.
255. Ἀσκηθέες.] Ἀσινεῖς, ἀβλαβεῖς, ὑγιεῖς. Ἄνευσαν.] Ἐκτὸς πόνου.
257. Πεμπταῖοι.] Διὰ πέμπτης ἡμέρας. Εὐρρείτην.] Καλὰ ῥεύματα ἔχοντα.

NOTÆ.

Quinto loco, πχινικῶς, quasi subito horreret Vir generosus, ad Infamiæ mentionem; aliàs enim facilè legi potuit. κακὸν δῆμον δ' ἴχε φῆμις. *Iliad.* ι'. v. 460. Δῆμον θῆκε φάτις.

247. Νῆας εὖ στείλαντα) Ità melius puto, disjunctim scribere, pro ἐυστειλαντα, cùm & simplex εὖ benè possit dissolvi, quicquid *Scapula* somniet, ut *Iliad.* γ'. v. 235. Οὔς κεν εὖ γνοίην. Vid. suprà, ad v. 108.

251. Θεοῖσίν τε ῥέζειν) Nequis hìc Tyronum miretur, notandum τὸ θεοῖσιν legi debere διαλλάβως, per συνίζησιν, ut ad *Iliad.* α'. v. 18.

253. Ἀνεμώϊ) Vid. infrà, ad v. 299. & præter *Brevia Scholia* in hunc locum, *Etymolog.* M. v. Ἀνεμώϊος Ζεφύρου.

257. Αἰγυπτόνδε ἐυρρείτην) Patet hìc, ex *Masculino* Epitheto, *Ægyptum* hìc non dici de *Terrâ*, sed de *Fluvio*; contrà quod *Gifanius* & *Spondanus*. Præterea hoc *Epitheton* semper de *Fluvio* apud *Homerum* dicitur Vid. plura in Notâ proximè sequenti.

258. Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ) Vetus *Nili* nomen *Ægyptus* fuit, testantibus unà cum *Homero* Scripturis nostris, 4 *Regum*, c. 24. v. 7. Ceperat enim Rex *Babylonia* à fluvio *Ægypti*, usque ad fluvium *Euphratis*, quicquid fuerat Regis *Ægypti*. Imò tempore *Salomonis*, 2 *Chronic.* c. 7. v. 8. Ab *Hamath* usque ad fluvium *Ægypti*. Quin & *Mosis* tempore, ut Interpretes reddunt, *Genes.* c. 15. v. 18. Eopse die pepigit *Jehova* fœdus cum *Abrahamo*,

VARIÆ LECTIONES.

246. Αἰγυπτόνδε μὲ) γρ. Αἴγυπτόνδ' ἐμέ.
247. Εὖ στείλαντα) γρ. ἐυστείλαντα, vid. Not. in *Textum*.

Ἐν

Ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἑρίηρας ἑταίρους
Αὐτῇ πὰρ νήεσσι μένειν, ἠ νῆας ἔρυσθαι·
Ὁπλῆας δ' ἦ καὶ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι.
Οἱ δ', ὕβρει εἴξαντες, ὑπασπόμενοι μένεϊ σφῷ,
Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν εἰκαλλέας ἀγροὺς
Πόρθεον, ἐκ δ' ἄγον, ἠ γυναῖκας ἄγον, ἠ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτανον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή·
Οἱ δ', βοῆς αἰσθόντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν
Ἦλθον· πλῆτο δ' πᾶν πεδίον πεζῶν τε ἠ ἵππων,
Χαλκοῦ τε θεσπῆς· αὐτὰρ δ' Ζεὺς τερπικέραυνος
Φῦζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἀντίβιον· πολὺ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄγαγον ζωοὺς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τῶτο νόημα
Ποίησ', ὡς ὄφελον θανέειν, ἠ πότμον ὀπάσσαι
Αὐτῷ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο·
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὐτυκτον ἔθηκα,
Καὶ σάκος ὤμοιϊν· δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
Αὐταρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
Καὶ κύσα γούνατ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καί μ' ἐλέησεν·
Ἐς δίφρον δέ μ' ἔσας ἄγεν οἰκάδε δακρυχέοντα.
Ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊστον μελίῃσιν,

" Ibi quidem ego jussi charos socios,
" Illic apud naves manere, & naves subducere, *vel* tueri;
" Speculatores autem per speculas misi ut irent.
" Hi autem injuriæ cedentes, obsequentes robori suo,
" Statim valdè Ægyptiorum virorum perpulchros agros
" Populabantur; mulieresque abducebant, & infantes natos,
" Ipsosque interficiebant; statim inque in urbem venit rumor.
" Illi autem vocem audientes, simul cum aurorâ apparente,
" Venerunt: impletus est verò totus campus peditumque & equitum,
" Ærisque fulgore: Jupiterque fulminator
" Fugam meis sociis malam ingessit, neque aliquis sustinuit
" Manere contrà: circùm enim mala undique steterant.
" Ibi nostrorum multos quidem interfecerunt acuto ære;
" Alios autem duxerunt vivos sibi servire necessitate.
" At mihi Jupiter ipse in mente ita consilium
" Fecit, utinam debuissem mori, & mortem assequi
" Illic in Ægypto; adhuc enim me molestia excepit.
" Statim en m de capite galeam fabrefactam depositi,
" Et scutum humeris, lanceámque projeci ex manu.
" At ego regis obviàm ivi equis;
" Et osculatus sum genua complexus, hic autè servavit & mei misert. est;
" In currumque me locatum duxit domum lachrymantem.
" Certè me valdè multi adoriebantur fraxineis hastis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

261. Ὁπλῆας.] Καθασκόπους. Σκοπιάς.] Ὑψηλὰς τόπους.

262. Ὕβρει εἴξαντες.] Νικηθέντες ὑπὸ τῆ ὕβρεως. Ἐπασπόμενοι.] Ἐπαγόμενοι. Ὤτρυνα.] Ἤγειρα. ὠθίσθησα. Σφῷ.] Τῷ ἑαυτῶν.

264. Πόρθεον.] Ἐπόρθουν. Ἄγον.] Ἀντὶ δ. εἰς ει χρηματισίαν ἀπίφρασον.

272. Ἄγαγον.] Ἀπίφρασον. Ζωούς.] Ζῶντας. ἔμπνους. Ἐργάζεσθαι.] Γεωργεῖν.

277. Ἔκβαλον.] Ἔρριψα.

278. Βασιλῆος ἐναντίον.] Ἐναντίον δ βασιλέως.

280. Ἔσας.] Καθίσας.

281. Μελίῃσι.] Μελίνοις δόρασιν.

N O T Æ.

dicens, Semini tuo dedi Terram hanc, à Flumine *Ægypti*, ad flumen usque magnum, flumen *Euphratis*. Notandum, ὁ Αἰγυπτ῀, *Fluvius*, ἡ Αἰγυπτ῀, *Regio*; ut notat *Bodinus ex Pharverino*. Vid. *Plin.* l. 5. c. 9. ubi *Siris*, ab *Hebræo*, Sihor, ut puto, dictus; etiam *Triton*.

278. Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆ῀ ἐναντίον) *Eustath.* fol. 948. lin. 17. Φασὶ δέ τινες οἱ Παλαιοὶ ὅτι τῆ βασιλῆ῀ ἐναντίον ἦλυθον, Ὅτι ὁ Σεθὼς βασιλεύσειν Αἰγύπτου τότε.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

273. Ἐνὶ φρεσὶ τῶτο νόημα) γρ. ἐνὶ φρεσὶν ἦδε νόημα. *H. Steph.*

279. Ἐρύσατο) γρ. ἐρύσθη. vid. *supra*, ad v. 171.

Ἰάμβου

Ἱέμενοι κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχολώσατο λίην·
Ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
Ξείνιος, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶται κακὰ ἔργα.
Ἔνθα μὲν ἐπτ' ἔτεες μίμνον αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγεσκε
Χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας, δίδοσαν γὰρ ἄπαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Δὴ τότε Φοίνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς,
Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει.
Ὅς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ἧσιν φρεσὶν, ὄφρ' ἰκόμεσθα
Φοινίκῃ, ὅθι τῷγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
Ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἐξετελεύτων,
Ἀψ περιελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Ἐς Λιβύην μ' ἔπλησε νεὸς ἐέσσαι πολυπόρου,
Ψεύδεα βυκτύσας· ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσησι, καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
Τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηὸς, ὀϊόμενός περ, ἀνάγκῃ.
Ἡ δ' ἔθεεν Βορέη ἀνέμῳ ἀκεσαίῃ, καλῷ,
Μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφιν μήδετ' ὄλεθρον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

" Cupientes interficere, namque irati erant valdè;
" Verùm ille eripuit; Jovisque veritus est iram
" Hospitalis, qui maximè ægrè fert mala opera.
" Ibi septem annos mansi ibidem, multásque coëgi
" Pecunias inter Ægyptios viros, dederant enim omnes.
" Sed cùm jam octavus mihi rediens annus venit,
" Jam tunc Phœnix venit vir fallacia sciens,
" Veterator, qui jam multa mala hominibus fecerat:
" Qui me induxit deceptum animo meo, ut iremus
" In Phœniciam, ubi hujus domus, & bona erant.
" Ibi apud ipsum mansi perfectum in annum;
" Sed quando jam menses & dies perfecti sunt
" Iterum se circumvolventis anni, & supervenerunt tempora,
" In Libyam me in navi misit mare sulcanti,
" Mendaciis excogitatis, ut unà cū illo merces, *ad navis* onus, ducerem;
" Illic autem me ut venderet, & magnum pretium acciperet.
" Hunc sequebar in nave, suspicans licet, necessitate.
" Illa verò currebat Boreâ vento vivido bono
" Permedium ad Cretam: Jupiter autem eis deliberabat mortem.
" Sed quando jam Cretam quidem liquimus, neque aliqua alia
" Apparebat terrarum, sed cœlum & mare,
" Jam tum atram nubem statuit Saturnius
" Navi super concavâ, obscuratúsque est pontus sub ipsâ;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

282. Κεχολώατο.] Ὠργίζοντο.
283. Ἔρυκε.] Ἐκώλυεν, ἐμπόδιζεν. Ὠπίζετο.] Ἐνετρέπετο. ἐπιστρέφετο. * Γραφὴ, ἐποπίζετο.
288. Δὴ τότε Φοῖνιξ.] Ἐπὶ μὲν καὶ ὁ Εὔμαιος ἐκεῖ Φοινίκων πεπραμβρος.
289. Τρώκτης.] Πανοῦργος, ἀπατεών. Ἐώργει.] ἐποίει.
290. Παρπεπιθὼν.] Πείσας.
295. Ἐέσσαις.] Ἐκάλεσεν, ἐνεβίβασεν.
296. Ψεύδεα.] Δόλους, ἀπάτας.
297. Περάσησι. Πωλήσῃ. Ὦνον.] Ὠνὴν, τιμήν.
298. Ὀϊόμενός περ.] Καὶ ὡς ἐκοντῶν.

NOTÆ.

286. Αἰγυπτίους) Duæ ultimæ Syllabæ coalescunt in unam, ut mox, in ὄγδοον.
287. Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἦλθεν) Τὸ ὄγδοον, vox trisyllaba, legitur in Scantione, ὀγδωμάδος, per συνίζησιν, ut modo Αἰγυπτίους, τελευταίας, per συναίρεσιν, ut suprà, v. 251. *Ultima* δ ἐπιπλόμενον producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis*, & *Accenti* sequentis.
297. Καὶδὴ δ' μὲν ὡς περάσησι) Malè olim in *Lugdunensi* & *Cantabrigiensi*, περάσῃσι, reliqui omnes Libri περάσησι, *Florentina* tantùm legit in *Textu*, περάσεις, proque ἕλοιτο, ἕροιτο· at MS. in Margine ejusdem *Etonensis* Codicis, περάσῃσι, & ἕλοιτο. *H. Steph.* γρ. ἕροιτο.

VARIÆ LECTIONES.

289. Ἀνθρώποισιν ἰώργει) γρ. ἀνθρώπους ἰώργει. *Textus Basil. & H. Steph.* nec tamen bene.
297. Περάσησι) γρ. περάσεις, *Florentin.* περάσῃσι, malè *Elzevir.* *Ibid.* Ἕλοιτο) γρ. ἕροιτο, *Florentin. H. Steph.*
300. Δὲ σφιν) γρ. γὰρ σφισὶ, *H. Stephi.*

Ζεὺς

Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν.
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θείῳ πλῆτο, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι, περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀπoαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
Ἰσὸν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρῴρoιο
Ἐν χείρεσιν ἔθηκεν, ὅπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν
Ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
Ἔνθα μὲ Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
Ἥρως ἀπειρέσιος· ᾧ γὰρ φίλος υἱὸς ἐπελθὼν
Αἴθρῃ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
Χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν.
Ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν,
Ξείνισαι, ἠδὲ φιλῆσαι, ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν.
Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείραθ' Ὀδυσεὺς,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.
Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔπι βόσκοι·
Τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τόνδ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Θεοῖο

" Jupiter verò crebro tonuit, & injecit navi fulmen
" Hæc autem conversa est tota Jovis percussa fulmine,
" Vaporeque impleta est, ceciderunteque ex nave omnes.
" Hi igitur cornicibus similes circum navem nigram
" Fluctibus inferebantur: Deus verò abstulit reditum.
" At mihi Jupiter ipse, habenti licet dolores animo,
" Malum longum navis nigræ-proræ
" In manibus posuit, ut adhuc malum fugerem.
" Hunc amplexus, ferebar perniciosis ventis;
" Novem diebus ferebar, decimâ autem me nocte nigrâ
" Terræ Thesprotorum applicuit magna unda versans.
" Tunc me Thesprotorum rex accepit Pheidon
" Heros gratis; hujus enim dilectus filius superveniens
" Frigore & labore afflictum duxit in domum;
" Manu sublevarum, quoad pervenirem ad ædes patris:
" Circúmque me penulam, tunicámque, vestimenta indúit.
" Ibi de Ulysse ego audivi; ille enim dixit,
" Hospitio se illum suscepisse, & direxisse euntem in patriam terram.
" Et mihi ostendit, quas coëgerat Ulysses,
" Æsque, aurúmque, elaboratissimúmque ferrum.
" Etiam in decimam generationem alium genuis aleret:
" Tot ei in domibus thesauri jacebant regis.
" Hunc in Dodonem dicebat iviſſe, ut Dei

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

309. Ἀπoαίνυτο νόστον.] Ἀφῃρεῖτο.
311. Ἀμαιμάκετον.] Ἀκαταχώνευτον, μέγαν.
315. Θεσπρωτῶν.] Θεσπρωτία, πόλις περὶ τὴν Ἴκαρον ἡ Θεσπρωτίς.
316. Ἐκομίσσατο.] Ἐπιμελείας ἠξίωσεν. Φείδων.] Ὄνομα κύριον.
318. Αἴθρῃ.] Φύχῃ. πάλῃ.
322. Ξείνισαι.] Ξενοδοχήσαι. Φιλῆσαι.] Φιλικῶς ὑπεδέξασθαι.
325. Βόσκοι.] Τρέφοι.
327. Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι ὄφρα θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ὑποδύσῃ.] Ποιμαίνῃ

N O T Æ.

316. Ἔνθα μὲ Θεσπρωτῶν βασιλεὺς) Hunc locum minimè videtur attendisse *Thucydides*, cui Θεσπρωτοὶ οἱ βασίλειοι dicuntur, fol. 131.

318. Αἴθρῃ κ' καμάτῳ) *Etymolog.* M. Αἴθρη) Τὴ ψύχῃ. λέγει τὴ αἰθρίαν. Αἴθρῃ δὲ καματῳ, ἀντὶ τοῦ Ὀδυσσεῖ· ἢ τὸ ἐξ αἰθρίας πνεῦμα· ὅτι ἐπιπνοίας ἐν πολῖς αἰθρίαις τὸ ψῦχος γίνεται· ἄλλοι δ' ἀγνοοῦντες χάρυσι. Αἴθρῃ κ' καματῳ· τῷ δὲ πονουμένῳ οὔτε ἱδρὼς ἀρμόζει, οὔτε αἶμα· ἐπιχαίρειν δὲ ἀμφοῖν· ὅθεν ὁ τὴ αἰθρίαν ἰδιάζοντα, ὡς πονουμένῳ ἁρμόζει, κλ.

327. Τόνδ' ἐς Δωδώνην) De *Dodona* Oraculo, *Eustath.* fol. 544. lin. 49. *Strabo*, fol. 505. *Pausa-*

NOTÆ IN SCHOLIA.

327. Τὸν δ' ἐς Δωδώνην) Hoc *Scholion*, in MSto *Aloysii* & Veteribus *Impressis*, ex suo loco ferè ad

VARIÆ LECTIONES.

318. Αἴθρῃ κ' καματῳ) Vid. Not. in *Textum*.

322. Ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι) γρ. ξεινίσσ', ἠδὲ φιλήσαι. Edit. *Basil.*

Ἐκ

Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλῇσ' ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
Ἤδη δηὖτ' ἀπεών, ἦ ἀμφαδόν, ἦε κρυφηδόν.
Ὤμοσε δ' ὡς ἔμ' αὐτόν, ἀπαμείνονα οἱ εἶλφ,
Νῆα κατερύξαι, καὶ ἑταρτέας ἔμμεν' ἑταίρους,
Οἵ κέ μιν πέμψωσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένῃ νηῒ
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Ἔνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
Ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἤνδανε βουλὴ
Ἀμφ' ἐμοί, ὄφρ' ἔτι πάσχω δύης ἔπι πῆμα γενοίμην.
Ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω πολυπόρος νηῦς,
Αὐτίκα δοῦλιον ἦμαρ ἐμοὶ περιμηχανόωντο.
Ἐκ μέν με χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔδυσαν,
Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, τά κ' αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι.

Ex quercu procerâ Jovis sensum audirer,
" Quo modo rediret Ithacæ in fertilem agrum,
" Jam diu absens, an manifestè, an occultè.
" Juravit autem coram me ipso, libans in divino,
" Navem deductam fuisse & paratos esse socios,
" Qui jam ipsum committentur dilectam in patriam terram.
" Sed me prius misit; contigit enim ut iret navis
" Virorum Thesprotorum in Dulichium frumentariam.
" Tunc hic me jussit mittere ad regem Acastum
" Commendatè; illis autem malum in animo placuit consilium
" De me, ut adhuc omnino super calamitate ipsa Miseria herem.
" Sed quando profecta est à terrâ procul mare permeans navis,
" Statim servitutis diem mihi excogitabant,
" Me quidem penulâ tunicâque velaminibus exuerunt,
" Circumque me scortum aliud malum injecerunt & tunicam
" Pertusam, quæ & ipse in oculis videas.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καὶ ἐλθὼν φιλοξενεῖται ἐν τοῖς τοῦ Δουλιχίου βασιλεῦσι, ἔπειτα πλανᾶται ἐπὶ πολὺν χρόνον μετὰ πολλῶν κακῶν ἐκβληθεὶς ἐκεῖθεν ὑπὸ τοῦ βασιλέως διὰ τὸ πονηρεύεσθαι τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ· ὅτε καὶ ἐπὶ τὴν Ἰθάκην ἐλθὼν, μὴ γνωρισθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκεῖ, τὸν ὑὸν αὐτοῦ Τηλέμαχον ἐπὶ τὸν ἀγρὸν ἀπέστειλε πρὸς τὸν Εὐμαῖον, ἵνα μάθῃ τὰ περὶ τοὺς μνηστῆρας· ὅτε καὶ ἐπιβουλεύεται ὑπὸ τοῦ Εὐμαίου ἀποκτεῖναι αὐτὸν, ἵνα μὴ τὸν πατέρα ἐπιγνοὺς ἀπαγγείλῃ τοῖς μνηστῆρσι· καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ἐλθὼν, ἐπιβουλεύεται ὑπὸ τοῦ Μελανθίου· ὃν καὶ τιμωρεῖται μετὰ τοῦ Εὐμαίου καὶ Φιλοίτιος καὶ τῶν ἄλλων βοηθησάντων αὐτῷ. ἐν δὲ τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀναγνωρίζει τὸν Τηλέμαχον· ὃν καὶ τὰ ὀνόματα Μαρδύλας ὁ καλούμενος. τοῦτον δὲ λέγει, ὡς στρατεύσας τῇ ὑὸν, θηλάσαι αὐτὸν ὑποκόψαι γύπα ῥ. πιλαδὰς δὲ ἐν δὲ πλεκτὰς ἀνὰ ὑφάσαι, ἐπιβαλεῖν μὴ τοῦτο δρᾶν, λέγεσθαι, μὴ θίγειν δὲ ἱερὰ τοῦτο ὀνόρε.

τὸ δὲ μαπ. θέντα μοιχεῖα τοῦτο πολεμῶσαι· ὁ μὲν ἀλλὰ καὶ δέξ. τὸ πλημμελὲς μᾶλλον αὐτὸ τοὺς ἐπειρᾶσθαι· ὅθεν γὰρ λαβοῖας δίκαιον ταύτῃ εἰσπραξάσθαι τ * ἀπ' αὐτοῦ * ἐπιμενῆς τ μάντιν ὠφάγε· ἡ ἱστορία παρὰ τῷ Περξένῳ.

332. Ἐπαρτίας.] Ἐπίμους.

334. Τύχσε.] Ἔτυχε.

338. Δύης ἐπί πῆμα.] Ἐπὶ ταῖς συμβεβηκυίαις πρώτοις ἄκαιρα βλάβην ὑποπεσοῦμαι.

341. Ἔδυσαν.] Ἀπέδυσαν.

343. Ὄρηαι.] Ὁρᾷς, βλέπεις.

N O T Æ.

nias, *Sophoclis Scholiastes*, ad *Trachin.* v. 176. & v. 1174. *Lycophronis* Scholiastes, ad v. 1319. *Maximus Tyrius*, § 26. *Cæl. Rhodigin.* l. 19. c. 15. Et *Spondanus* in hunc locum.

330. Ἦ ἀμφαδὸν, ἦε κρυφηδὸν) Δηλονότι, βιαίως, ἢ δολερῶς. Carmen *Proverbiale*, Ἦ δόλῳ, ἢ βίᾳ· ἢ ἀμφαδὸν, ἢ κρυφηδὸν, *Apostolius*, Centur. IX. Huc refer illud *Virgilii*, *Dolus, an Virtus* &c.

343. Ῥωγαλέα, τά κεν αὐτὸς) *Ultima* Ἕ ῥωγαλέα producitur, in *Cæsura*, ante *Incisum*, &c.

N O T Æ I N S C H O L I A.

hujus *Rhapsodiæ* finem divagatum erat, nempè circa, v. 530. *Elzeviriana* Editio in suum locum reduxerat, at mendis aliquot scatens; quas nunc ità diluo. Imprimis * πσίμενλω pro νομὸν lego, etiam contra Codicum & MSti fidem, ut sit ὀφείλεθ' ποίμενλω, quis enim νομὸν, *Pascuum* ipsum, potuit surripere? Et paulò infra hoc Furtum dicitur, κλεμμῆμα ποίμνης. Cætera omnia emendat MStum, ut pro ὑφειλαῖς, legit ὀφείλεθ' τόπ, pro τὸ ϛ, βοσκήσουσι, pro βοσκήσασθε, θίγειν, pro θήγειν, τ' αὐτ' αὐτῷ ἐπιμενῆς, pro τ' αὐτῷ ἐπιμενῆς Excipio πλαδάδαι, quod in MSto. & in *Impressis* legebatur, pro quo tamen lego πιλαάδα.

VARIÆ LECTIONES.

328. Ἐπακούσῃ) γρ. ἐπακόσῃ.

333. Πέμψωσι) γρ. πίμψωσι.

338. Δύης ἔπι) γρ. δύης ἐπὶ, olim; non bene.

340. Ἐμοὶ περιμηχανόωντο) γρ. ἐμοὶ πέρι, & ἐμοῦ πέρι. Neutra æquè bona.

343. Ὄρηαι) γρ. ὁρᾷς, *Eustath.* fol. 548. lin. 40.

Ἐσπέριοι δ' Ἰθάκης δύσιέλιε ἔργ' ἀφίκοντο·
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋστέλμῳ ἐνὶ νηΐ,
Ὅπλῳ ἐϋφρήτῃ τερετῷ· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
Εἰρυμάων ἀΐξαν ἅλα πρὸς δόρπον ἕλοντο.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν Θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως· κεφαλῇ δ' ἐπὶ ῥάκος ἀμφικαλύψας,
Ξεστὸν ἐφόλκαιον κατὰ βὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
Στῆθος· ἔπειτα δ' χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσι
Νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύραζ' ἔα ἀμφὶς ἐνείκαν.
Ἔνθ' ἀναβὰς, ὅθι τε δέμος ἦν πολυανθέος ὕλης,
Κείμην πεπτηώς· οἱ δὲ μεγάλα πνείχοντες
Φοίτων· ἀλλ' οὐ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
Μαιέσθαι πρότερόν· τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
Νηὸς ἔπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως, καί μιν ταθμῷ ἐπέλασσαν ἄγουσι
Ἀνδρὸς ἐπιστάμενος· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.
Τὸν δ' ἀμαιμάκετος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,

" Sub occasum verò Ithacæ amœnæ
" ad opera pervenerunt;
" Ibi me quidem ligaverunt benè
" tabulatâ in navi,
" Funè bene-torto ardè; ipsique
" egressi
" Certatim ad littus maris cœnam
" sumpsere.
" At mihi vinculum quidem dissolve-
" runt Dii ipsi
" Facilè, capiti itaque scruto obvolu-
" to
" Levi remone descendens applicui
" mari
" Pectus, postcâque manibus navigavi
" ambabus
" Natans: valdèque citò excessi long-
" è ab illis.
" Tunc ascendens, ubi quercetum
" erat lætissimæ sylvæ,
" Jacebam subsidens: illi itaque valdè
" sulpirantes
" Ibant; sed (non enim ipsis visum
" est melius esse
" Inquirere ulteriùs) hi quidem iterum
" redierunt
" Navi in concavâ; me autem ab-
" sconderunt Dei ipsi
" Facilè, & me tabulato applicuerunt
" ducentes
" Viri prudentis; adhuc enim mihi
" fatum vivere.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Ἐσπέριοι.] Δείλιοι.
346. Ὅπλῳ.] Σχοινίῳ.
348. Ἀνέγναμψαν.] Ἀνέλυσαν.
350. Ξεστόν.] Καλῶς ἐξεσμένον. Ἐφόλκαιον.] Πηδάλιον· ὁ δὲ * ἰφίλκειος τῷ ταῦρ· ἢ ἰφίλκειος ὁ τῷ ταῦρ· ἢ ἰφίλκειος ὁ τῆς. Ἐπέλασσα.] Ἐγγίσας ἐποίησα.
352. Θυέῃφι.] Ἔξω * ἀχράδος. * Ἔα.] Ἦν.
353 Δρυόφ.] Δρυώδης ἢ σύκου τόπος.
354. Πεπτηώς.] Πεπλωκώς. Σπιλάχοντες.] Στένοντες, λυπούμενοι.
356. Μαιέσθαι.] Ἐπιζητεῖν.
358. Ἐπέλασσαν.] Πλησίασαν ἐποίησαν.
359. * Ἐπιστάμενος.] Ἐπιστήμονος, σώφρονος, καὶ νοερᾶ.

NOTÆ.

353. Δρυός) Ità *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Eustathii* Textus, *H. Steph. Lugdunensis*, & *Oxoniensis*; at *Castellionæa*, *Cantabrigiensis* &c. δρύος, item Not. MS. ad *Florentin.* Etonensc. *Brevia* quoque *Schol.* *Isaac. Casaubon.* ad oram Cod. sui, manu notavit, *Alii* δρύϕ, *malè*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

350. * Ἐφίλκειος scribo, pro ἰφίλκοος, &c.
352. * Ἀχράδος, apertè præfert MS. *Aloysii*, quare ità scribo, pro corrupto ἴσως, an pro εἰσηγμένος; *Ibid.* * Ἔα) Ἦν. Addo ex *Eustathio*, qui pro ἦα & ἦν, positum agnoscit, fol. 543. lin. 51. &c.
359. * Ἐπιστάμενος) *Elzevir.* solus, ἐπισταμένη, ἐπιστήμονος, σωφρονος, νοερᾶ, Aliæ Editt. ut nunc Nos. Nullo modo mihi persuadere possum, *Cornelium Schrevelium* hæc *Scholia* accurâsse. Ordinâsse fortè, & in suum singula locum collocâsse potuit, quod erat Diligentiæ non perfunctoriæ; at certè qui Prælo incubuit, siquis omninò erat, millies *Schrevelio* minor habendus; aut certe Cereris*ix*, Opii, aut Somni amantissimus. Nec est, quòd metuamus hujusmodi hominem *Scholia* ulla de suis nobis obtrusisse. Quod ad *Odyssean* attinet, hoc in me possum recipere, nihil usquam tale deprehendi posse; nempè quod præter MS. additur, quod non antea in Vett. Libris Impressis aderat; licet in MS. deessent, aut certè malè locarentur. Nam plurima, quæ penitùs abesse, primâ fronte putabam, adesse tandem reperi, licet ordine miserè turbato.

VARIÆ LECTIONES.

352. Θύεφϕ') γρ. Θύεηθ', *Hervag.* Text. non benè.
353. Δρίος) γρ. δρύος, vid. Not. in *Textum*.

Ἆ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρινας,
Ταῦτα ἔκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
Ἀλλὰ τάδ' ὔ τοι κόσμον ὀΐομαι, οὐδέ με πείσεις,
Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
Μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
Νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
Πάλαι μάλ', ὅτι μιν οὔτε μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπόπροπος οὐδὲ πόλινδε
Ἔρχομαι, εἰ μή πού τι σοφὴ Πηνελόπεια
Ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθῃ.
Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
Ἠμὲν οἱ ἄχνυνθ' ὃν ἄνακτ' οἰχόμενόν περ ἐόντες,
Ἠδ' οἱ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες.
Αὐτὰρ ἐμοὶ οὐ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἔρεθος,
Ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
Ὃς τ' ἄνδρα κτείνας, πολλὴν ἐπὶ γαῖαν ἀλήτης,
Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς δῶμα· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτῃσι παρ' Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
Νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ἢ ἐς θέρος, ἢ ἐς ὀπώρην,

" O miser hospitum, certè valdè animum commovisti
" Hæc singula dicens, quæ utique tulisti, & quæ vagatus es.
" Sed hæc non aptè *dicta* puto, neque mihi persuadebis,
" Dicens de Ulysse; quid te oportet, cùm talis sis,
" Temere mentiri? ego enim certè scio & ipse
" Reditum mei domini, quod ingratus sit omnibus Deis
" Omninò valdè, quando ipsum non inter Trojanos domuerunt,
" Vel amicorum in manibus, postquam bellum exanclarat.
" Tunc ei sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,
" Ac etiam suo filio magna gloria crevisset in posterum:
" Nunc autem ipsum sine gloriâ Harpyiæ diripuerunt.
" At ego apud sues separatus: neque ad civitatem
" Eo, nisi fortè prudens Penelope
" Venire jubeat, quando nuncium alicunde venerit.
" Sed hi quidem singula assidentes interrogant,
" Tum qui tristantur diù absente rege.
" Tum qui lætantur victum impunè edentes.
" Sed mihi non gratum est inquirere & interrogare;
" Ex quo me Ætolus vir decepit verbo;
" Qui viro interfecto, multas per regiones vagatus,
" Venit meas ad ædes: ego autem ipsum amicè habui.
" Dixit itaque inter Cretenses apud Idomeneum vidisse
" Naves resarcientem, quas ei fregerant procellæ:
" Et dixit venturum, vel in æstatem, vel in autumnum,

ΣΧΟΛΙΑ.

361. Ὅρινας.] Ἐκίνησας, ἐτάραξας.
362. Ἀλήθης.] Ἐπλανήθης.
366. Ἤχθετο.] Ἐμισεῖτο.
367. Δάμασσαν.] Ἀνεῖλον.
372. Ἀπόπροθεν.] Κεχωρισμένος.
374. Ἀγγελίη.] Αντὶ δὲ, ἀπαγγέλλων τίς.
375. Παρήμενοι.] Παρακαθήμενοι.
381. Ἀμφαγάπαζον.] Ἐφιλοφρονούμην.
383. Ἀκειόμενον.] Θεραπεύοντα, ἰώμενον.
384. Ὀπώρην.] Νῦν, τὸ * μετόπωρον.

NOTÆ.

369. Τῷ κέν οἱ τύμβον) Cùm malè olim κὲν hic adesset, ad *Versûs* & *Sensûs* complementum, κἐν apponendum duxi, ut & olim, *Iliad.* ε'. v. 273. Ubi licet aliquot Codd. legant κὲν, & Veteres, & non pauci, κἐν legebant, & *Sebori* etiam Index.

NOTÆ IN SCHOLIA.

384. * Μετόπωρον) MS. μεθοπώρου, alii Codices μεθόπωρον. *Morrhii* solus μετόπωρον, rectè.

VARIÆ LECTIONES.

366. Ὅτ' ἤχθετο) γρ. ὃς ἤχθετο. *Eustath.* fol. 549. lin. 49.
369. Τῷ κέν οἱ) γρ. τῷ κὲν οἱ. vid. N. in *Textum.*
380. Ὅς τ' ἄνδρα) γρ. ὃς ῥ' ἄνδρα, *H. Steph.*
381. Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς θαλαμὸν) γρ. ἦλυθ' ἐμὰ πρὸς δώματ'. *H. Steph.*

Πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.
Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθὲς, ἐτεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
Μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε.
Οὐ γὰρ τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσσομαι, οὐδὲ φιλήσω,
Ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας, αὐτόν τ' ἐλεήσας.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
Οἷόν σ' οὐδ' ὁμόσας πὲρ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήξωμεν, ποιησόμεθ' αὐτὰρ ὕπερθε
Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Εἰ μέν κεν νοστήσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
Ἕσσας μὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα, πέμψαι
Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς, ὡς ἀγορεύω,
Δμῶας ὀπαζύσας, καλέειν μεγάλης κτὶ πέτρης,
Ὄφρα καὶ ἄλλος πλωχὸς ἀλεύῃ ἠπεροπεύειν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη εὖ μητιόων ὗς,
Ξεῖν', ὅπῃ γάρ κέν μοι ἐὐκλεὴς τ', ἀρετή τε,
Εἴη ἔτ' ἀνθρώποις ἅμα τ' αὐτίκα, καὶ μετόπισθα,
Ὅς σ' ἐτεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα,
Αὖθις ἐγὼ κλέπτοιμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην,

" Multas opes ducentem cum divinis sociis.
" Et tu, senex multa passus, postquam te ad me duxit fortuna,
" Ne mihi mendaciis gratificare, neque mulceas.
" Non enim ob id ego te honorabo, neque diligam,
" Sed Jovem hospitalem veritus, téque ipsum miseratus.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Certè valdè quidam tibi animus in pectoribus incredulus,
" Qualem neque jurans induxi; neque tibi persuadeo.
" Sed age nunc pactum faciamus, & insuper *sint*
" Testes amborum Dii, qui Olympum habitant.
" Siquidem redibit rex tuus in hanc domum,
" Indutum me chlænámque, tunicámque vestes mitte
" Ad Dulichium ire; quò mihi gratum est animo.
" Si autem non venerit rex tuus, ut dico,
" Famulis jube dejicere magnâ de petrâ;
" Ut & alius pauper caveat decipere.
Hunc respondens alloquutus est divinus fubulcus,
" Hospes, sic mihi bona fama virúsque
" Foret inter homines, simul nunc & in futurum,
" Qui te in stabulum duxi, & hospitalia *munera* dedi,
" Rursus tandem interficiam, dilectumque animum auferam;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

386. Πολυπενθὴς] Πολλὰς λύπας ἐν ἑαυτῷ ἔχων.
387. Θέλγε.] Ἀπάτα.
388. Αἰδέσσομαι.] Περισέξομαι, καὶ τιμήσω, ὡς ἱκέτην.
389. Ξένιον.] Ξένων ἔφορον.
392. Ἐπάγαγον.] Περιαγαγόμην, ἔπεισα.
393. Ῥήξωμεν.] Τὰ ἐπὶ ῥητοῖς καὶ ὁμολογημένοις συνθήκας.
395. Τεὸς.] Ὁ σός.
396. Ἕσσας.] Ἐνδύσας.
397. Δουλίχιον.] Πόλις τῆς Κεφαλληνίας.
399. Ἐπιστεύσῃ.] Κελεύσας, ἐφορμήσας.
405. Ἐλοίμην.] Ἀφέλωμαι.

N O T Æ.

388. Αἰδέσσομαι) Αἰδήσομαι olim in Omnibus; & tamen quùm sæpe alias αἰδέσσαι, pro αἰδῆσαι, scriptum videamus, minimè αἰδέσσαι, ut *Iliad.* ι'. v. 636. Item αἰδέσσεσθε, non αἰδήσεσθε, *Iliad.* χ'. v. 419 Præterea cum *Aloysii* MS. apertè legat αἰδέσσομαι, ut & Vett. Edit. *Brevium Scholiorum*, & αἰδέσσεσθε, ter in *Iliade* reperiatur, hanc vocem in *Textum* revoco, vix aliâ ad *Var. Lect.* rejectâ.

389. Αὐτόν τ' ἐλεήσας) Mihi excíderat τὸ τε Editioni *Elzevirianæ*.

400. Ἀλεύῃ) Ἀπατᾷς, ἀντὶ θ', ἀλεύῃ. Ὁμηρικὸν, ἀντὶ Ὑποζυχλικῶς. Vid. ad α'. v. 41. Scribitur & ἀλεύεαι, ut ω'. v. 29. Vid. ad *Var. Lect.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

388. Αἰδέσσομαι) γρ. αἰδήσομαι, vid. Not. in *Textum*.

389. Αὐτόν τ' ἐλεήσας) γρ. αὐτόν τ' ἐλεαίρων, *Eustath.* fol. 555. & lin. 11. nec omisit *H. Steph.*

393. Ὑπερθε) χρ. ὄπιθεν, *H. Steph.*

399. Ἐπιστεύσας) γρ. ἐπιστεύσας, *Br. Schol.*

400. Ἀλεύῃ) χρ. ἀλεύεαι, ut ω'. v. 29. Vid. Not. in *Textum*.

403. Μετόπισθε) χρ. μετόπισθεν, *H. Steph.*

Πρόφρων

Πρόφρων δή κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην;
Νῦν δ' ὥρη δόρπου· τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
Εἶεν, ἵν' ὡς κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀσχίμαλον δὴ σύες τε, καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί,
Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατ' ἤια κοιμηθῆναι·
Κλαγγὴ δ' ἄπειρτο ἅρτο συῶν αὐλιζομένάων.
Αὐτὰρ ὁ οἷς ἑτάροισιν ἐνέλλεε δῖος ὑφορβός,
Ἄξειν τὴν τ' ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερδύπω
Τηλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵπερ ὀίζύν·
Δηρὸν ἔχομεν, πάσχοντες ὑὸν ἔνεκ' ἀργιόδοντων·
Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλέϊ χαλκῷ·
Οἱ δ' ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς ζίχας ἐν πυρὶ βάλλεν
Ἀρχιόδοντος ὑὸς, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ἔνδε δόμονδε.
Κόψε δ' ἀναχόμενος ῥίζῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων·
Τόνδ' ἔλιπε ψυχή· τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ ὗσαν.

" Promptus utiq; ſic poſtea Jovi Saturn. ſupplicarer, *ſi tubaſpitalis adeſſet?*
" Verùm nunc hora cœnæ: ocyùs mihi intùs foci
" Erunt, ut in tugurio dulcem præparemus cœnam.
Sic hi quidem talia inter ſe dicebant;
De propinquo autem ſuesque & viri venerunt ſubuci;
Has quidem igitur incluſerunt in ſua cauſtra ad dormiendum;
Clamor verò multus ortus eſt ſuûm in haram-euntium.
At ſuis ſocius juſſit divinus ſubulcus,
" Ducite ſuûm optimum, ut hoſpitis *in gratiam* macte*m*
" Peregrini; unà & ipſi recreabimur, qui ærumnam
" Diù *habemus*, patientes ſuûm gratiâ habentium dentes albos:
" Alii autem noſtrum laborem impunè edunt.
Sic loquutus, ſcidit ligna acuto ferro;
Hi verò ſuem abduxerunt valdè pinguem quinquennem;
Quem quidem poſtea ſtatuebant ad focum; neque ſubulcus
Oblitus eſt immortalium: mentibus *enim* utebatur *bonis*.
Sed hic incipiens capitis cæſines in ignem fecit
Albos habentis dentes ſuis, & precatus eſt omnes Deos.
Ut rediret Ulyſſes prudens ſuam domum.
Percuſſitque in altum tollens ſtipite: querno, quem liquit nudus;
Hunc reliquit anima: hi verò jugulârunt & uſtulârunt;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

406. Λιτοίμην.] Ἱκετεύσαιμι.
411. Ἔρξαν.] Σωϊκλέους. Ἤθια.] * Τὰς συνήθεις τόπους ὁ Δαπτιδάς.
415. Τηλεδαπῷ.] Πόρρωθεν ἀφιγμένῳ. Ὀνησόμεθα.] Ὀνήσεως καὶ ὠφελείας μετέχομεν.
418. Κέασεν.] Ἔσχισεν.
425. Κόψε.] Ἔπαισεν, ἔκρυσεν. Κείων.] Σχίζων, ἢ καίων.
426. Εὗσαν.] Περιέκαυσαν, ἐφλόγισαν.

N O T Æ.

411. Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν) *Ultima* Ϝ ἄρα producitur, in *Cæſurâ*, ante *Aſperam* cum *Acuto*. *Iſaac. Caſaubon.* in ſui Codicis margine, nunc *Elienſis* Epiſcopi, *Mori*, cum *Leni* ſcripſit ἴρξαν non bene: nam in hoc loco fit ab ἴργω, pro εἴργω, *Includo*, non ab ἔργω, *Arceo*, nec ab ἔρδω, *facio*.

422. Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας) *Euſtath.* Ἀναμνήσεις τὸ παλαιφάτου εὐσύνετος ἐκ τελετῶν καὶ δεσμῶν. Notanda hæc Poetæ hactenùs ignoti Pietas; qui nec *Bubulcum Deorum oblitum* ait; *quòd & ſana erat mentis*, v. 420. Οὐδὲ συβώτης Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν. Vid. infrà, ad v. 446.

NOTÆ IN SCHOLIA.

411. * Ἤθια) Τὰς συνήθεις τόπους καὶ διατριβάς. Hoc *Scholion* ex *Heſychio* hùc migrat. eò certè omninò pertinens; quod lubentius feci; quum viderem, Magnos Viros de hâc voce errare, & exponere, *de more*, ut *Verſio* nupera hìc fecit.

VARIÆ LECTIONES.

406. Δή κεν ἔπειτα) γρ. κεν δ' ἔπειτα, *H. Steph.*
411. Ἔρξαν) κ. ἴρξαν, *Iſaac. Caſaubon.* vid. Not. in *Textum*.
419. Εἰσῆγον) γρ. εἰσάγαγον, *H. Steph.*
425. Κόψε δ' ἀναχόμενος) γρ. πλῆξε δ' ἀπαρτὶ κόμης, *Dionyſ. Halicarn. Editt. Hudſon.* 2 Vol. fol. 11. & *Fred. Sylburg.* *Ibid.* Κείων) κ. καίων, *Br. Schol.*

Αἶψα

Αἶψα δέ μιν διέχθαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης,
Πάντοθεν ἀρχόμενος μελέων, ἐς πίονα δημόν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτῳ ἀκτῇ,
Μίσυλλόν τ' ἄορα τάλλα, κὴ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπηξαν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δ' ἄρ' ὑβώτης
Ἴστατο δαιτρεύων· περὶ γὰρ φρεσὶν ᾔσιμα ᾔδη·
Καὶ τὰ μὲν ἑπτάχα πάντα διεμοιρᾶτο δαίζων·
Τιὼ μὲν ἴαν Νύμφῃσι κὴ Ἑρμῇ Μαιάδος υἱῖ
Θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νειμεν ἑκάστῳ·
Νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἀργιφόντῃ υἱός· κύδαινε δὲ θυμὸν Ἀνακτι·
Καί μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Αἴθ' οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοί, ὅττι μὲ τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
Τόνδ' ἀταμφίβολος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ἔδθιε, δαιμόνιε ξείνων, κὴ τέρπεο τοῖσδε,
Οἷα πάρ πὶ θεὸς δὴ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
Ὅ, τι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ ῥα, κὴ ἄρσαντα θεοῖς αἰειγενέτῃσι
Σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον, Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ

Statimque ipsum diviserunt, crudaque posuit subulcus,
Undique initio facto à membris, in pinguem adipem:
Et partim quidem in ignem jecit; ubi commiscuisset farinæ flore,
Minutatim verò secuerunt alia, & circum verua fixerunt,
Assaveruntque rite, extraxerúntque omnia.
Posuerant autem in discis simul omnia: subulcus verò
Surrexit, in quadram divisurus, valdè enim mentibus æqua sciebat;
Atque illa quidem septifariam omnia partitus est dividens,
Partem quidem unam Nymphis, & Mercurio Maiæ filio
Posuit apprecatus, alias distribuit singulis:
" Dortis autem Ulyssem integris honoravit
" Albi dentis suis; recreabat verò animum Heri;
Et ipsum appellatum alloquutus est prudens Ulysses,
" Utinam sic, Eumæe, dilectus Jovi patri sis,
" Sicut mihi quidem me, talis cum sim, bonis honoras.
Hunc respondens allocutus es, Eumæe subulce,
" Comede, miserrime hospitum, & delectare his,
" Qualia adsunt, Deus autem hoc quidem dabit, hoc verò tenet,
" Quodcunque suo animo vult; potest enim omnia.
Dixit, & primitias sacrificavit Deis sempiternis;
Libatóque nigro vino, Ulyssi urbium-destructori

ΣΧΟΛΙΑ.

427. Ὠμοθετεῖτο.] Ὠμῶν ὄντων τῶν κρεῶν ἀπήρχοντο τοῖς θεοῖς.

428. Ἀρχόμενος.] Ἀπαρχόμενος.

429. Παλύνας,] Ἀναπείσας καὶ μαζοποιήσας.

432. Ἀολλέα.] Ὁμοῦ πάντα.

433. Διαιτρεύων.] Μερίων.

434. Ἑπτάχα.] Εἰς ἑπτὰ μέρη. Διεμοιρᾶτο.] Διενεμῶν, διεμέριζεν.

435. Ἴαν.] Μίαν. Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ.] Καὶ Σιμωνίδης θύειν αὐτὸς φησὶ Νύμφαις καὶ Μαιάδος τόκῳ, ὅτι δὲ ἀνδρῶν αἷμα ἔχουσι πειμήλιον.

446. Ἀργιφόντῃ.] Τὰς ἀπαρχάς.

NOTÆ.

433. Περὶ γὰρ φρεσὶν ᾔσιμα ᾔδη.) Malè exciderat vox φρεσὶν Elzevirianæ Editioni.

434. Πάντα διεμοιρᾶτο δαίζων.) In voce διεμοιρᾶτο, τὸ ᾶ producitur, ante Literam ἀναδιπλώσεως capacem, ut ε'. v. 226. Ἀλλ' ἐπὶ ἦν δὴ ἔρρα κακὰ ἴμασθε, ubi ἴμασθε. Item σ'. v. 361. ubi *Variæ Lectiones* agnoscunt Literam μ'. singularem; licet *Tyrannum* gratiâ, quod fieri solet, duplicetur in *Textu*. Sic *Iliad*. β'. v. 527. Ἀλλὰ πολὺ μείων, ubi tamen *Accentus* opitulatur. Vid. ad *Odyss*. χ'. v. 2. & infrà, ad v. 485.

444. Ἐάσει) Vid. suprà, ad v. 171.

446. Ἀργιφόντῃ) Vid. *Etymolog*. M. v. Ἀπάργμαλα. Vid. suprà, ad v. 422.

NOTÆ IN SCHOLIA.

435. Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ) Huic *Scholio* per omnia assentit *Eustath*. tol. 552. lin. 28. Verùm hìc *Simonidæ* locus, ex ejusdem *Iambis*, ità legendus, Θύουσι Νύμφαις, τῇ τε Μαιάδος τόκῳ· Οὗτοι δὲ ἀνδρῶν αἷμα ἔχουσι πειμήλιον.

VARIÆ LECTIONES.

435. Υἱῖ) γρ. ᾗῖ, *H. Steph.*

436. Ἑκάστῳ) γρ. ἑκάστοις, *H. Steph.*

444. Τὸ μὲ δώσει, τὸ δ' ἐάσει) γρ. τὸ μὲ δώσει, τὸ δ' ἐάσει, *H. Steph.*

Ἐν

Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὁ δ' ἕζετο ἧ παρὰ μοίρῃ.
Σῖτον δὲ σφιν ἔνεμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης
Αὐτὸς κτήσαλο οἷος, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, ἠ Λαέρταο γέροντος·
Πὰρ δ' ἄρα μὶν Ταφίων πεῖρατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος ἠδ' ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Σῖτον μὲν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος· οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον,
Σίτῳ ἠ κρειῶν κεκορημένοι, ἐστεύοντο.
Νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Πάννυχος· αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἐφυδρος.
Τοῖσιν δ' Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴπως οἱ ὀπάσσῃ χλαῖναν πόροι, ἤ τιν' ἑταίρων
Ἄλλον ἐποτρύνειεν· ἐπεὶ ἔο κήδετο λίην.
Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, ἠ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Εὐξάμενός π ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγῃ
Ἠλεὸς, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀείσαι,
Καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
Καί π ἔπος προθέηκεν, ὅ περ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἂν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπιπείσω,
Εἴθ' ὡς ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤγομεν ἀρτύνοντες.
Ἡγείσθην δ' Ὀδυσεύς τε, ἠ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
Τοῖσίδ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγὼ· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκόμεθα ποτὶ πόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ καλὰ ῥωπήια πυκνὰ,
Ἀνδόνακας ἠ ἕλος ὑπὸ πύκνεσι πεπλήγμεθα
Κείμεθα· νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέαο πεσόντος,

In manibus posuit, hic verò sedebat
suam juxtà partem
Cibum autem ipsis distribuit Mesaulius, quem subulcus
Ipse emerat solus, absente domino,
Seorsum à dominâ & Laërte sene:
Ipsum nempe à Taphiis emerat suis
facultatibus.
Hi itaque in cibos paratos, propositos, manus extendebant.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Cibum quidem ab ipsis abstulit Mesaulius; hi autem ad cubitum
Cibo & carnibus saturati iverunt.
Nox verò venit mala obscura, pluitque Jupiter
Totâ nocte, at spirabat Zephyrus magnus semper aquosus.
Hos itaque Ulysses alloquutus est, bubulcum tentans;
Si quò ab eo exutam sibi chlænam præberet, vel aliquem sociorum
Alium urgeret: si quidem sui tædebat valdè.
" Audi nunc me, Eumæe, & alii omnes socii.
" Gloriabundus aliquod verbum dicam; vinum enim jubet
" Stultum, quod impellit sapientem etiam valdè cantare,
" Et leniter ridere, & saltare impellit,
" Et aliquod verbum emisit, quod non dictum melius:
" Sed postquam primùm garrulus esse cœpi, non dissimulabo.
" Utinam sic pubescerem, visque mihi firma esset,
" Sicut quando sub Troja insidias duximus parantes.
" Duces autem erant Ulysses & Atrides Menelaus,
" Cum his una tertius dux fui ego, ipsi enim jusserunt:
" Sed quando venimus ad urbem, altumque murum,
" Nos quidem circa urbem in virgultis densis,
" Inter calamos & paludem sub armis prostrati,
" Jacuimus: nox autem advenit mala, Boreâ ingruente,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

449. Μεσαύλιος.] Ὄνομα κύριον.
456. Κεκορημένοι.] Κορεσθέντες.
457. Σκοτομήνιος.] Ἀστέλλως, σκοτεινὴ· ἢ κατὰ λὸ στελλῶν ἀπεικότως τῇ ὥρᾳ τὸ ἠλιον στωμύλλοντα· μᾶλλον δὲ στελλῶν.
458. Πάννυχος.] Διὰ πάσης νυκτός. Ἔφυδρος.] Πεπλησκώς.
Ὕδωρ ἐπάγων.
463. Εὐξάμενος.] Καυχησάμενος.
464. Ἠλεὸς.] Ἠλιθιώδης, μωρὸς.
466. Ἄρρητον.] Μὴ ῥηθέν.
474. Ἀνδόνακας.] Ἀνὰ καλάμους. Πεπλήγμεθα.]

Variæ Lectiones.

455. Κοῖτον) γρ. κοίτῳ, H. Steph.
474. Ἀνδόνακας) γρ. ἀν δόνακας, ut in similibus.

Πηγυ-

Πηγυλίς, αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένεϊ, ἠΰτε πάχνη,
Ψυχρὴ, ἡ σακέεσσι περιῤῥέφετο κρύσταλλος.
Ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον, ἠδὲ χιτῶνας,
Εὖδον δ' εὐκνῆμοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὤμους.
Αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἑτάροισιν ἔλειπον
Ἀφραδίαις, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης.
Ἀλλ' ἐπόμην σάκος οἶον ἔχων ἡ ζῶμα φαεινόν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτατον νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα περιφραδέα ἐξεγὺς εἰόντα,
Ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσε,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔτ' ἔτι ζωὸς μετέασομαι, ἀλλὰ μὲ κῆμα
Δάμνᾳ· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρά μ' ἤπαφε δαίμων,
Οἰοχίτων' ἔμεναι· νῦν δ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα νόον σχέτο τοῖό γε θυμοῦ,
Οἷος ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἠδὲ μάλ' ἀλκήν.
Φθεγξάμενος δ' ὀλίγον ὀπὶ μετὰ μῦθον ἔειπε,
Σίγα νῦν, μήτις σεῦ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθεν, εἶπέ τε μῦθον,

" Glacialis, at ſuper nix facta eſt, veluti pruina,
" Frigida, & ſcutis circum accreſcebat cryſtallus.
" Tunc alii omnes veſtes habebant & tunicas,
" Dormiebantque quieti ſcutis cooperti humeros:
" At ego veſtem quidem diſcedens ſocios reliqui
" Inconſideratè; quoniam non putabam tantum frigus futurum.
" Sed ſequebar, ſcutum ſolum habens, & veſtem nitidam;
" Sed quando iam extrema pars noctis erat, & aſtra recedebant,
" Et tunc ego Ulyſſem allocutus ſum, qui propè erat,
" Cubito pungens; hic verò promptè audivit,
" Nobilis Laërtiade prudens Ulyſſes,
" Non amplius inter vivos ero; ſed me premens
" Interficiet; non enim habeo chlænam; me decepit fortuna;
" Una cum tunica ut ſim; nunc verò non amplius remedia adſunt.
Sic dixi; hic igitur tandem mentem tenuit hanc in animo,
Qualis ille erat ad conſultandum & pugnandum.
Loquens autem ſummiſſa voce me in *hæc* verba allocutus eſt,
" Sile nunc, nè quis te Achivorum alius audiat.
Dixit, & in cubito caput tenuit, dixitque verbum,

ΣΧΟΛΙΑ.

476. Πηγυλίς.] Παχιτὸς. *ἡ ψυχρά. Πάχνη.] Πυκνότης ἀέρος ψυχρᾶ.
477. Κρύσταλλος.] Τὸ πεπηγὸς ὕδωρ.
481. Ῥιγωσέμεν.] Ῥιγώσειν.
482. Ζῶμα.] Νῦν, τὸ χιτῶνα.
485. Ἐμμαπέως.] Ταχέως, εὐσθήμως.
487. Μετάσομαι.] Ἔσομαι.
489. Οἰοχίτωνα.] Ἐν ἱματίῳ ἔχοντα, μονοχίτωνα.
491. Βαλὼν ἀλκήν.] Βαλεῖν ἀλκήν.

NOTÆ.

476. Πηγυλὶς) Ità rectè ſcribitur, à πήγω, vel πήγνυμι, quanquam Auctor *Etymologici* M. πηλυγὶς apertè legat, quem tamen *Suidæ*, *Apollonii*, *Heſychii*, auctoritate refutat *Fredericus Sylburgius*.

485. Ἀγκῶνι νύξας) *Ultima* Ῡ ἀγκῶνι producitur, in *Cæſurâ*, ante Liquidam ἀναδίπλασιας capacem; ut ſuprà, v. 434. Alia tamen *Lectio*, Ἀγκῶν' ἀνύξας. pro ἀγκῶνι ἀνανύξας, optimè omnium convenit, & *Verſui* & *Senſui*.

489. Φυκτὰ) Ità pro φυκτᾷ legendum probo, ad α'. v. 18. & ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

NOTÆ IN SCHOLIA.

476. Πηγυλὶς) Παχιτὸς· ἡ ψυχρά. Ità diſtinguo, & τὸ ἡ addo, ut *Subſtantivum* ſegregetur ab *Adjectivo*. *Euſtath.* fol. 555. lin. 43 Πηγυλὶς, ἤγουν παχιτὸς, καθ' ὃ τὸ Παλαιὸς, ἡ παχυπόδης.

485. Ἐμμαπέως) Ἤγουν, ταχὺ, καὶ ἅμα ἔπει. *Euſtath.* fol. 556. lin. 2.

VARIÆ LECTIONES.

476. Πηγυλὶς) γρ. πηλυγὶς, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ὑπερθε) γρ. ἔπειθε, *H. Steph.*
479. Σάκεσιν) γρ. ἀκκίσιν, ut ſuprà, v. 477.
481. Ἀφραδίαις) γρ ἀφραδίῃς, *H. Steph.*
485. Ἀγκῶνι νύξας) γρ ἀγκῶν' ἀνύξας, vid. Not. in *Textum*.
487. Οὔτ' ἔτι) γρ. ἔτι οὔτ'.
489. Φθάμεν) γρ. ἴμμεν, *H.Steph.* & ἴμεναι & ἰέναι. *Ibid.* Φυκτὰ) γρ. φυκτᾷ, vid. ad Ψ'. v. 299.
491. Βαλὼν ἀλκήν) γρ. πλέσαι ἔργον τι, ἔπος τι, *Euſtath.* fol. 558. lin. 50. Γράφεις ἢ ἐν οἷς καὶ ἦν πλέσαι ἔργον τι, ἔπος τι. Nec hoc tamen vidit *H. Steph.*

Κλῦτε

Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος·
Λίην γὰρ νηῶν ἐκὰς ἤλθομεν· ἀλλά τις εἴη
Εἰπεῖν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Εἰ πλέονας ὧδε νῆφιν ἐποτρύνει νέεσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Καρπαλίμως, ἀπὸ δ' χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Βῆ δ' θέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνῳ
Κείμην ἀσπασίως· φάε δ' χρυσόθρονος ἠώς.
Ὡς νῦν ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορβῶν,
Ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος·
Νῦν δέ μ' ἀπημάξουσι, κακὰ χροΐ εἵματ' ἔχοντα.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὦ γέρον, αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,
Οὐδέ τί πω κακὸν μοῖραν ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
Τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δεήσεαι, οὔτε τοῦ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοικ' ἰκέτῃ ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δυσπαλίξεις.

" Audite, amici, divinum mihi in somnis astitit insomnium;
" Quum à navibus longè venimus; verùm aliquis eat
" Nunciatum Atridæ Agamemnoni pastori populorum,
" An plures à navibus jubeat *hùc* venire.
" Sic dixit; surrexitque indè Thoas, Andræmonis filius,
" Subitò, & à se chlænam jecit purpuream.
" Perrexitque ire ad naves; ego verò in veste illius
" Jacui libenter; illuxit autem aureo-throno aurora.
" Utinam nunc ità pubescerem, visque mihi firma esset,
" Daret aliquis chlænam in stabulis subulcorum
" Æque amicitiâ *motus*, ac reverentiâ viri boni;
" Nunc autem me negligunt, malas circa corpus vestes habentem.
Hunc respondens, allocutus est Eumæus subulcus,
" O senex, fabula quidem bona, quam dixisti;
" Nec omnino citrà decorum verbum inutile locutus es;
" Ideò neque veste indigebis, neque aliâ re,
" Quam conveniat supplici misero obviam venienti accipere,
" Nunc; at manè tuis te vestibus amicies;

ΣΧΟΛΙΑ.

496. Εἴη.] Πορεύοιτο.
499. Ἀνδραίμων ὁ υἱός.] Ὁ Θόας.
502. Φαὴς] Ἔφανεν.
508. Αἶνος.] Ἔπαινος, * ἢ λόγος συμβολικὸς ἢ μῦθος, ἢ ἱστορίας, φυσικήν ἔχων παραινετικήν· ἢ Ἀρχίλοχος δὴ λέγει, Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε, Ὡς ἀρ' Ἀλώπηξ κ' Αἰητὸς ξυνωνίην ἔμιξαν. Αἶνος δ' ἐστὶ, ἢ ὁ παραβεβλημένος λόγος.
509. Παρὰ μοῖραν.] Παρὰ τὸ καθῆκον, ἤγουν ἀπρεπῶν. Νημερτὲς.] Ἀσύμφορον, ἀκερδές.
512. Ῥάκεα.] Παλαιὰ ἢ διερρωγότα ἱμάτια. Δυσπαλίξεις.] Ἀμφιέσεις, * συρράψεις.

NOTÆ.

499. Ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας) Cum Celeritas in Legationibus & Nuntiis sit maximè requisita, rectissimè hic Poeta tale Nomen Nuntio dat, ut *Lycophron*, v. 1471. hujusmodi virum θοήκην vocat, παρὰ τὸ τρέχειν, ut hic Θόας, παρὰ τὸ θεῖν. Vid. quæ Nos ad *Euripidis Danaen*, v. 47.

NOTÆ IN SCHOLIA.

508. Αἶνος) Ἔπαινος, * ἢ λόγος συμβολικὸς ἢ μῦθος, ἢ ἱστορίας, φυσικήν ἔχων παραινετικήν. Ità lego, & emendo, pro absurdo illo, ἔπαινος, ὁ εἰς φυσιρρῆς φυσικήν, &c. Ità certe *Eustath.* fol. 556. lin. 32. Δῆλον δ', ὅτι αἶνος παρὰ τοῖς Παλαιοῖς, ἃ μόνον ἔπαινος· ἐξ ὧν πολύαινος Ὀδυσσεὺς, ὡς αἱ Σειρῆνες εἶπον· ἀλλὰ ἢ λόγος συμβολικὸς ἢ μῦθος, ἢ ἱστορίας φυσικήν ἔχων παραινετικήν· ῥητῶς δ' ἂν εἴποι τὸ Παλαιὸν οὕτω, Λόγος μυθικὸς ἀφηρημένος ἀπὸ ἀλόγων ζώων, ἢ φυτῶν, ἢ ἀνθρώπων παραίνεσιν, ὡς ἐφ' ἑαυτοῦ· διὸ καὶ Ἡσίοδος τὸ φυλλοβόλον τοῦ Ἀηδόνος παρ' αὐτῷ λόγον, αἶνον, ὡς ἐρρέθη, καλεῖ· καὶ Ἀρχίλοχος δέ φησιν, ὅτι Αἶνός τις ἀνθρώπων ὅδε, Ὡς ἀρ' Ἀλώπηξ κ' Αἰητὸς ξυνωνίην ἔμιξαν, ἢ καθ' ἑτέραν γραφὴν, ἔμιξε. Mox aliud simile *Archilochi*, Πίθηκος ἦν, ἀνθρώπων ἀποκεφθείς, Μῦθος ἂν ἐχάλα· τῷ δ' ἀρ' Ἀλώπηξ κερδαλῆ σωνήπιθ, Πυκνὸν ἔχουσα νόον.

512. * Συρράψεις) Ità emendo, pro corrupto συρίψεις, ità MS. *Aloysii* & quidem *Eustathius* in locum, fol. 559. lin. 14. Τὸ δὲ ῥάκεα δυσπαλίξεις, αὐτὶ

VARIÆ LECTIONES.

500. Θέτο) γρ. βάλε. *H. Steph.*
501. Βῆ δ' θέειν) γρ. βῆ δ' ἴεναι. *H. Steph.*
509. Ἔειπες) γρ. ἔεπες, MSS. ut Ionicè in *Iliade*, & aliàs notatum; ἔνιπες. *H. Steph.*

Οὐ γὰρ πολλὰς χλαῖναι, ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
Ἐνθάδε ἕννυσθαι, μία δ' οἵη φωτὶ ἑκάστῳ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Αὐτός τοι χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δώσει,
Πέμψει δ', ὅππη σὲ κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Ὣς εἰπὼν ἀπόρουσε· πίθεν δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
Εὐνὴν, ἔνθ' ἄρα οἱ τυγὸς ἐσσύμενος καὶ ἔβαλλεν.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς κατέλεκτο· ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
Πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ * παρεκέκειτ' ἀμοιβὰς,
Ἔννυχος, ὅτε τις χειμὼν ἔκπαγλος ὄροιτο.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' Ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν
Ἀνδρες κοιμήσαντο νεηνίαι, ὐδὲ συβώτην
Ἤνδανεν αὐτόθι κεῖτος, ὑὸν ἄπο καμινῆθεν·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἴεν ὡπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς
Ὅττι ῥά οἱ βιότου ὠρεκτάζοι, νόσφιν ἐόντος.
Πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ θοὶ περὶ βαλτο ὤμοις.
Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἕσσατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνὴν,

" Non enim multæ chlænæ mutatoriæque tunicæ
" Hîc ad induendum, unica autem sola viro singulo.
" At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,
" Ipse tibi chlænamque, tunicámque, vestes dabit,
" Mittétque, quò te cor animúsque jubet.
Sic loquutus surrexit, posuitque ei prope ignem
Lectum, inque caprarum & ovium pelles injecit.
Ibi Ulysses dormiebat, insuper chlænam injecit ipsi
Densam & mollem, quæ ei præstderat mutatoria.
Cum se indueret, quando aliqua hyems terribilis orta esset.
Sic quidem tunc Ulysses discubuit; at apud ipsum
Viri cubitum-ibant juvenes, neque subulco
Placuit illic in lectò à suibus longè cubare.
Sed hic extra iens armabatur, lætabatur verò Ulysses
Quòd opũ suarũ curã-gereret, licet ipse longè abesset, *ut putabatur.*
Primùm quidem ensem acutum circum fortes posuit humeros,
Circumque chlænam induit expellentem-ventum, valdè densam,

ΣΧΟΛΙΑ.

513. Χλαῖναι.] Χλαμύδες, τὰ ἔξωθεν περιβλήματα. Ἐπημοιβοί τε.] Ἤτοι ἃς ἀμοιψάσθαί τις δύναται· ἢ μοιχαλεμβάσιον, εἴποτε χειμὼν εἴη· ἢ ἀλλάσσῃ ἄλλο, ἀντὶ ἄλλου. Χιτῶνες.] Τὰ ἔσω μέρη ἀνδρεῖα ἱματίων.

521. Παρεκέκειτ' ἀμοιβὰς.] Παρεῖχε τὰς ἀμοιβὰς καὶ σκαλλαγάς· ἢ * παρεκέκειτο, παρεκεῖτο· ἀμοιβὰς, σκέπας.

522. Ὅροιτο.] Διεγερθῇ, ἀναστῇ.

523. Κοιμήσατο.] Ἐκαθεύδεσε.

524. Νεηνίαι.] Νεώτεροι.

529. Ἀλεξάνεμον.] Βοηθὸν ψύχους, δυναμένην ἀποτρέπειν ἄνεμον· ἢ ἀπείργουσαν τοὺς ἀνέμους.

NOTÆ.

522. *Παρεκέκειτ' ἀμοιβὰς) Ità omninò legendum statuo, pro corrupto, quod prius obtinuit, παρεκέκειτο, nam σκέπειν Regularitèr pro ἔχειν, occurrit, pro quo *Ionicè* legitur κέκευθε, *Odyss. φ'.* v. 41. Κέκευθεν σὺν μεγάροισι. *Hesychius*, Κέκευθε, Ἔκρυπτε. Ità hìc παρεκέκειτ' ἀμοιβὰς) Παρέκειτο ἀμοιβαίων. Jam verò ἔχεσθαι ὁμίλῳ nusquam gentium reperitur, quod sciam; licet ἔχεσκον, pro εἶχον, vel ἴσχον, agnoscamus. Quare παρεκέκειτο ad *Varias Lectiones* aphinc relegandum censeo, & in *Textum* restituendum τὸ παρεκέκειτο, quod & ipse *Eustathius* videtur primitus legisse; *Textum* enim exponens ait, fol. 559. lin. 40. Πυκνὴν καὶ μεγάλην· ἣ οἱ παρεκέκειτο, ἤτοι παρέκειτο, ἢ παρεκέκειτο, ἤγουν παρείχετο. Et *Brevia* quidem *Scholia*, MS. *Aloysii Alemanni*, apertè legunt Παρεκέκειτο) παρέκειτο. Quæ præterea in *Impressis* legimus, non *Schrevelius* adjecit, alioquin facilè rejicerem, verùm Vett. aliquot Codd. Hinc tamen *Lectionem* Henr. Stephanus aut non vidit, aut neglexit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Ἕ, παῖς χερὶ τὸ ἔξεις· παῖς παλαίμαις δοκήσεις, ἢ δοκήσεις· οἷα συρράπτων, ἢ καὶ ἄλλως μοιχαχειριζόμενος, ἐκ καλύπτων. πάλι, ἢ σκεπάσῃ μέρη σώματος, κλ. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀνοπαλίζω.

521. *Παρεκέκειτο, ità omninò in *Scholiis* legendum, pro παρέκειτο, de quâ re vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

517. Θυμὸς κελεύῃ) γρ. ἐθυμὸς ἀνώγῃ.

521. Μεγάλην) γρ. μαλακὴν, *Hen. Stephan.*

Ibid. Παρεκέκειτο) γρ. παρεκέκειτο, vid. Not. in *Textum*.

527. Νόσφιν ἐόντος) γρ. νόσφιο ἐόντα.

529. Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἕσσατ') γρ. ἐλόσατ'.

Ἀν

530 Ἂν δ' ῥάκην ἕλετ' αἰγὸς ἐϋτρεφέος μεγάλοιο·
Εἵλετο δ' ὀξὺν ἄορυγα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
Βῆ δ' ἰέναι κείων, ὅθι περ σύες ἀργιόδοντες
Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ δῦδον, Βορέω ὑπαὶ ἰωγῇ.

Ac pellem accepit capræ altilis magnæ:
Accepitque acutam lanceam contrà canes adjutricem & viros.
Perrexit autem ire cubiturus, ubi sues albis dentibus
Petrâ sub concavâ stabulabant Borez sub tegmine.

ΣΧΟΛΙΑ.

530. Ῥάκην.] Δέρμα αἰγὸς δασύμαλλον.
532. Κείων.] Κοιμησόμενος.
533. Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ δῦδον Βορέω ὑπαὶ ἰωγῇ.] Ἐρεχθεὺς, ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς, ἐχθρὰ ἦν Τηλατόρῃ τῷ τοῦ Ὠρείθυιαν, καὶ Ἀφαρεϊτίδῃ· κοσμήσας πώλους ποτὲ, πέμπει καυηφόρον θύσασαν εἰς τὸν ἀκρώτηριον τῇ Πολιάδι Ἀθηνᾷ· πώλους δὲ ὁ Βορέας ἄνεμος ἐραστὴς, λαθὼν τὰς βλίττουσας καὶ φυλάττουσας τὸν κόρην, ἥρπασεν, καὶ * Ἀφαρεϊτίδας εἰς Θράκην, ποιεῖ γυναῖκα. γίνονται δὲ αὐτῷ παῖδες ἐξ αὐτῆς Ζῆτης καὶ Κάλαϊς· οἳ καὶ δι' ὀρτυγὸς μὴ τὴν ἡμιθέων εἰς Κόλχους ἐπὶ τὸ * πλοῖον ἐπλεύσαν σὺν τῷ * Ἀργοῦ. ὁ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ. Ἰωγῇ.] Τῇ σπέρᾳ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

533. Βορέω ὑπαὶ ἰωγῇ) Hoc *Scholion*, in *Elzevirianâ* Editione longe corruptius, ex MSto. *Aloysii* emendavi, & ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. * Ἀφαρεϊτίδας nempe lego, pro Ἀφαρεϊτίδας, * πλοῖον, pro ἄλλον, & * Ἀργοῦ, pro Ἀργοῦς. Nollem hujusmodi minutiis immorari; verùm *Criticorum* gens incredula & inficeta postulat, ut omnium vel levissimarum mutationum rationes exhibeam. Verùm, ut dicam, quod sentio, Malè huc advecta est à sciolo quodam hæc Historia; nec enim aliud putandum; quùm nihil omninò præter *Boreæ* nomen *Textus* habeat, quæ tam operosam postulet Historiam. *Ibid.* Ἰωγῇ) Τῇ σπέρᾳ. Huc refer *Hesych.* Ἰωγή) Σκέπη, ἡσυχία, φωλὴ, πτοὸς, βοὸς, αἰγιαλὸς, καλιαγωγή. Εἶδον Βορέω ὑπαὶ ἰωγῇ· Ἀελλοπρεπεῖ, σκέπῃ. Item *Etymolog.* M. v. Ἰωγή.

VARIÆ LECTIONES.

533. Ὑπὸ) γρ. ὕπο. *Ibid.* Ἰωγῇ) γρ. ἰωγῆς.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο΄.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ο΄.

ΤΗλέμαχον Ἀθηνᾶ ὄναρ ἐπιστᾶσα εἰς Ἰθάκην ἐπανελθεῖν κελεύει· ὃς δῶρα παρὰ Μενελάου λαβὼν πλέοντα κατὰ τὴν Ἰθάκην μεταβαίνει μίλλων εἰς τὴν ναῦν, Θεοκλύμενόν τινα Ἀργεῖον μάντιν ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα· καὶ Εὔμαιον τὸν Ὀδυσσέως διηγεῖται, ὡς Φοίνικες αὐτὸν λῃσάμενοι ἐκ Συρίας νήσου, ἀπέδοντο Λαέρτῃ· καὶ ἡ Τηλεμάχου ναῦς κατέχει εἰς Ἰθάκην, καὶ πάντα εἰς ἄσυ ἀποπέμψας, αὐτὸς σὺν Εὐμαίῳ ἔρχεται.

Ἐπιγραφαί.

Τηλεμάχου ἐπάνοδος· Μνησῆρος λόχος· Τηλεμάχου σὺν Εὐμαίῳ ἄφιξις.

Ἄλλως.

Οὐ, ἐπὶβη Ἰθάκης, Λακεδαίμονος ἐξ Ὀδυσῆος. LIB. XV.

Ἦ Δ' εἰς Εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθηνὴ
Ὤϊχεθ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου Φαίδιμον υἱὸν
Νόστου τε μνήσουσα, καὶ ὁρμηθῆναι ἔπεσθαι·
Εὗρε δ' ἔνδον Τηλέμαχον, καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο·
Ἦτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐκ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθηνή,

IN Iaram verò Lacedæmona Pallas Minerva
Abiit, Ulyſſis magnanimi illuſtrem filium,
De reditu admonitura, & ſuaſura, ut redeat.
Invenit verò Telemachum, & Neſtoris inclytum filium
Dormientem in veſtibulo domûs Menelai illuſtris,
Nimirùm Neſtoridem molli domitum ſomno;
Telemachum autem non ſomnus tenebat dulcis; ſed in animo
Noctem per ſolitariam curas de patre excitabat.
Propè igitur ſtans alloquuta eſt glaucis-oculis Minera;

ΣΧΟΛΙΑ.

3. Ὀτρυνέουσα.] Ἐπαίξασα.
5. Εὕδοντ.] Καθεύδοντ, δυϊκῶς.
8. Μελεδήματα.] Μερίμνας.

NOTÆ.

V. 1. Εὐρύχορον Λακεδαίμονα) De *Spartanorum* Choreis, *Plutarch.* Apophthegm. & Λακεδαιμόνια ἀποφθέγματα, 2 Vol. fol. 238. Τελεῖν δὲ χορὸν ὄντων, καὶ τὰς τριῶν ἡλικίαν καὶ συνιστάμενον ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων, ᾠχόμην ἤδων, Ἡμεῖς ποτ' ἦμεν ἄλκιμοι νεανίαι· εἶτα ὁ τῶν ἀκμαζόντων ἀνδρῶν, ἀμείβομεν, Ἡμεῖς δὲ γ' ἐσμέν· αὐ δὲ λῆγε, αὐχάσδε· ὁ δὲ τελευταῖος, ὁ τῶν παίδων, Ἡμεῖς δέ γ' ἐσόμεσθα πολλῷ κρείσσονες. Vid. *Iſaac. Caſaubon.* Not. ad *Athenæ.* l. 4. c. 3. fol. 249. *Apollo*, apud *Herodot.* Ὑμεῖς δ' αὖ Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόρου. Unde *Virgil.* Æn. l. 1. v. 502. Qualis in Eurotæ ripis, aut per juga Cynthi Exercet Diana choros. Quanquam alii εὐρύχορον per εὐρύχωρον explicent, ut *Euſtath.* fol. 465. lin. 15. Ὡς καὶ εὐρύχορον, φασὶ, λέγει ἀλλαχοῦ γῆν, τὴν εὐρύχωρον, καὶ μεγάλην.

5. Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ) *Br. Schol.* pro εὕδοντα poni aſſerunt δυϊκῶς· quùm tamen ipſe Poeta de *Telemacho* affirmatè dicat, Minimè illum dormire, v. 7. Τηλέμαχον δ' οὐκ ὕπνος ἔχεν. Quare pro εὕδοντ' poni ego dico, atque ità exponendum cenſeo.

Τηλέ-

Τηλέμαχ', ἠ ἔπι καλὰ δόμων ἄπο δὴν ἀλάλησαι,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
Κτήματα διαδάμψοι, σὺ δὲ τηύσιλον ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ἴθι νῦν τάχιστα βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Πεμπέμεν, ὅς τις ἔπι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς·
Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε, καὶ οἵγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθ'· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
Μνηστῆρας δόρποισι, καὶ ἐξώφελλεν ἔεδνα·
Μή νύ τι, σεῦ ἀέκητι, δόμων ἐκ κτῆμα φέρηται.
Οἶσθα γὰρ, οἷος θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ γυναικός·
Κεῖνη βούλεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπυίῃ,
Παίδων δ' οὐ τεστέρων καὶ κεδνοῖο φίλοιο

" Telemache, non jam benè à tuâ domo diutius aberras,
" Facultatibúsque relictis, iisque viris in tuis domibus,
" Qui sic superbi sunt; ne omnia comedant,
" Possessionibus divisis, tu autem inanem viam veneris.
" Verùm impelle citissimè voce bonum Menelaum
" Ad te dimittendum; ut adhuc domi bonam matrem invenias:
" Jam enim patérque fratrésque jubent
" Eurymacho nubere, hic enim superat omnes
" Procos donis, & adauget dotes:
" Nequa, te invito, ex domibus res efferatur.
" Scis enim, qualis animus in pectoribus mulieris;
" Illius vult domum augere, quicunque duxerit:
" Filiorum autem priorum, & mariti prioris dilecti,

ΣΧΟΛΙΑ.

10. Καλὰ] Ἀντὶ τοῦ, καλῶς. Ἀλάλησαι.] *Πεπλάνησαι.

13. Τηύσιλον.] Ματαίαν. Τινὲς *ἀργιλὸν, ἄλλως βλαβερὸν, ἢ ἀνεβόητον.

15. Ἀμύμονα.] Ἀμαίμονα. Τέτμῃς.] Καταλάβῃς.

16. *Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε καὶ οἵγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι.] Ἰκαδίου, ὁ Οἰβάλου, γαμεῖ Δωροδόκην, τὴν Ὀρσιλόχου, ἢ καὶ Φερεκύδην, Ἀσπαδίαν, τὴν Εὐρυτίωνος, ἧς Τελέστης * ἐξ ὧν Πηνελόπη. * κασίγνητοι ὁ Πηνελόπης, Σῆμος ἱερεὺς καὶ Αὐλήτης· * ἔπι δὲ ἀδελφὴ, Ἰφθίμη· πυθόμενος δὲ Λαέρτης φεὶ τὴν Πηνελόπης, ὅτι ἐκ τοῦ κάλλους, ἐκ παῖς φρενοῖ ἀμφίεσι πάντων τῶν καθ' ἑαυτὸν γυναικῶν, ἄγεται αὐτὴν τῷ παιδὶ Ὀδυσσεῖ φεὺς γάμου, ἢ πεντήκοντα εἶχεν ἀρετὴν, ὅσα καὶ τὴν Ἑλένην τὴν ἐκ Διὸς ἔσαν τοῦ τὸ ἀρετῆς *ὑπερβάλλειν κάλλει· ἢ ὃ ἱστορία παρὰ Φιλοστέφανον καὶ Φερεκύδην.

17. Περιβάλλει.] Νικᾷ, ὑπερβάλλει.

18. Ἐξώφελλεν.] Ἐξόχως ηὔξησεν· ὀφέλλειν, αὔξειν.

21. Ὀπυίῃ.] Γαμεῖ.

22. Κεδνοῖο.] Τῷ ἐκ παρθενίας μεγαμηκότος.

NOTÆ.

13. Τηύσιλον) De voce πύσος, quòd omninò sit Originis *Hebraïcæ*, diximus, ad γ'. v. 316.

16. *Κασίγνητοι) *Eustath.* fol. 563. lin. 12. Κασίγνητοι Πηνελόπης, Σῆμος ἱερεὺς καὶ Αὐλήτης.

18. Ἔεδνα) Hic tutior scribendi modus, ἴεδνα, ἴεδνα· ut ἥλιος, ἠέλιος· ἔρση, ἠέρση.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 10. *Πεπλάνησαι) Ità, pro corrupto, πλανᾶσαι, ex *Etymolog.* M. v. Ἀλάλημαι.

13. *Ἀργιλὸν) Ità pro corrupto ἀρχαῖον, ex *Hesychio*, qui ità, Τηύσιλον) Ματαίαν, Σὺ δὲ τηύσιλον ὁδὸν ἔλθῃς. Τινὲς ἀργίαν, lego ἀργὴν· ἄλλοι βλαβερὸν, ἢ ἀνεβόητον. In hoc *Scholio*, Τηύσιλον ὁδὸν ἔλθῃς, ut superfluum, rejicio; *Hesychio* quidem congruebat. De voce πύσος, ad ι'. v. 316.

16. Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε, καὶ οἵγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι) Plenius *Textum* prælibo, ex *Aloysii* MSto. Intero autem * ἐξ ὧν Πηνελόπη, ad Sensum suppiendum. Et ex *Eustathio* fol. 563. lin 12. * Κασίγνητοι ὁ Πηνελόπης, Σῆμος ἱερεύων καὶ Αὐλήτης. Ex ipso demùm Poetâ, *Odyss.* δ'. v. 797.

VARIÆ LECTIONES.

V. 10. Δῶ) χρ. τῆλ'. *Eustath.* fol. 561. lin. 50. & *H. Steph.*

12. Οὕτω) χρ. ὕπως, *Eustath.* in *Textu* repetendo; at non hæc Lectio *Metro* convenit.

18. Ἔεδνα) χρ. ἴεδνα. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐκέτ':

Οὐκέτι μέμνηϑ' τεθνηότος, ἀλλὰ μάλα λῇ.
Ἀλλὰ σύγ' ἐλϑὼν αὐτὸς ὀπάζεο ἔκαστα
Δμωάων, ἥτις τοὶ ἀείκελα Φαίνεται εἶναι,
Εἰστόκε τοὶ Φήνωσι Θεοὶ κυδρὴν ἀγάκοιτιν.
Ἄλλο δέ τοί γε ἔπος ἐρέω· σὺ δ' σύνϑεο θυμῷ.
Μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀείρηες λοχόωσιν
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' ὐκ οἴω· πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν·
Ἀλλὰ ἑκὰς νήπων ἀπέχειν εὐεργέα νῆα·
Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλείειν· πέμψει δέ τοι ὄπιϑεν
Ἀθανάτων, ὅς τις σὲ φυλάσσει τε, ῥύεταί τε.
Αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
Νῆα μὲν εἰς πόλιν ὀρσῦναι σὺ πάντας ἑταίρους·
Αὐτὸς δὲ πρῶτα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
Ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι· σὺ δ' ὀρσῦναι πόλιν εἴσω
Ἀγγελίην ἐρέουσα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκά οἱ σῶς ἐσσι, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλυθας.
Ἦ ῥ' ἄρ' ὡς εἰπὼν ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον.
Αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ἡδέος ὕπνου ἔγειρεν,
Λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
Ζεῦξον ὑφ' ἅρμαθ', ἅγων, ὄφρα πρήσωμεν ὁδοῖο.

" Non amplius recordatur mortui, neque inquirit.
" Sed tu ubi veneris ipse committes singula
" *Ei* famularum, quæ optima videbitur esse,
" Quousque quidem tibi ostendant Dei honorabilem uxorem.
" Aliud autem tibi verbum dico, tu verò repone animo,
" Procorum tibi diligentèr selectiores insidiantur
" In freto Ithacæque, Samique pulverulentæ,
" Cupientes occidere, antequàm in patriam venias.
" Sed hæc non puto *fore*: antè & aliquem terra detinebit
" Virorum procorum, qui tibi victum comedunt:
" Sed longè ab insulis impelle benè-fabricatam navem;
" Noctéque simul naviga, mittet verò tibi ventum à tergo
" Immortalium, quicunque te custodit-que, liberátque.
" At ut primùm littus Ithacæ perveneris,
" Navem quidem in civitatem mitte & omnes socios:
" Ipse vero primum subulcum adi;
" Qui tibi suûm custos *est*, verumtamen tibi mitia sentit.
" Illic quidem noctem illam dormi; hunc autem mitte urbem intra
" Renunciaturum castæ Penelopæ;
" Quòd ei salvus es, & ex Pylo venisti.
Hæc quidem sic fata abivit ad altum Olympum,
At hic Nestoridem ex dulci somno excitavit
Calcitratim pede motum, & ei verbum dixit,
" Surge, Nestoride Pisistrate, uniusunguis equos
" Junge currui subigens; ut eamus viam.

ΣΧΟΛΙΑ.

24. Ἐπιτρέψεαι.] Πιστώσῃς.
26. Φήνωσι.] Δείξωσι.
28. Ἐπιτηδὲς.] Ἐπιτηδείως.
29. Πορθμῷ.] Πορθμὸς ἐστι, ὅταν θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη· ἰσθμὸς δέ, ὅταν γῆ ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένη. Σάμοιο.] Τῶν Σαμίων εἴρηκε Σάμον ἀπὸ τοῦ μείζονος, καὶ τῶν δίλλην * δείλεον τὸ ἔλαττον.
36. Ἀκτὴν.] Τὸν αἰγιαλόν.
40. Ἀέσαι.] Καθεύδησον, ἀναπαυσαι.
42. Σῶς.] Σῶος, ὑγιής.
47. Πρήσωμεν.] * Περάσωμεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

29. * Δείλεον, pro δῆλον, lego ex *Aloysii* MSto nam ità scribendum, quod ibi *δίλεον* scribitur.
47. * Περάσωμεν) Ità ex MSto *Aloysii*, pro πρήσωμεν, quod malè in *Elzevir.* Περάσωμεν, etiam *Bedrot.* & *Aldus*; Quin *Morrhius*, περάσομεν, περάσωμεν.

VARIÆ LECTIONES.

23. Τεθνηότος) γρ. τεθνειότος. *H. Steph.*
26. Φήνωσι θεοὶ) γρ. δίγνωτι Θεὸς. *Eustath.* fol. 562. lin. 24.
34. Ὁμῶς) γρ. ὅμως.
39. Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος) γρ. ὅς δ' ὑῶν ἐπίουρος. *H. Steph.* ex corrupto loco Edit. *Basil.* ὑῶν enim priorem corripit.

Τόνδ'

Τόνδ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', οὔπως ἐστὶν, ἐπφρασθῆναι πὲρ ὀδοῖο,
Νύκτα δι' ὀφθαλμῶν ἐλάαν· τάχα δ' ἔσεται ἠώς.
Ἀλλὰ μάλ', εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη
Ἥρως Ἀτρεΐδης, δουρικλυτὸς Μενέλαος,
Καὶ μύθοις ἀγανοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
Τῷ γάρ τε ξεῖνος μιμνήσκεται ἤματα πάντα
Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς οἱ φίλος ἔμπεδος εἴη.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δ' χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς·
Ἆγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ἀνσὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
Τόνδ' ὡς δὴ σύνιδεν Ὀδυσῆος φίλος υἱὸς,
Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροῒ σιγαλόεντα
Δῦνε, φέρε δὲ χλαῖναν μεγάλην ἐπὶ στιβαρῇσι βάλε' ὤμοις
Ἥρως· βῆ δ' ἰθύξας, παρισταμένου δὲ προσηύδα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θείοιο,
Ἀτρεΐδη, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἦδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἰκέσθαι.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τηλέμαχ', ἦ μὲν ἔγωγε πολὺν χρόνον αὐτάδ' ἐρύξω
Ἱέμενον νόστοιο νεμεσσητῶς δὲ καὶ ἄλλῳ
Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν,
Ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Ἴσον τοι κακόν ἐσθ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
Ξεῖνον ἐποτρύνῃ, καὶ ὃς ἐστύμενον κατερύκῃ·

Hunc Nestorides Pisistratus contra alloquutus est,
" Telemache, nondum licet, quantumvis cupidos viæ,
" Noctem per tenebrosam aurigari; citò autem aderit Aurora.
" Sed mane, quousque dona ferens in currus ponat
" Heros Atrides lanceâ-inclytus Menelaus,
" Et verbis mitibus allocutus remittat.
" Hujus enim *rei* hospes recordatur dies omnes
" Viri *nempè* hospitalis, qui amicitiam præbeat.
Sic fatus est; statimque aurea venit Aurora:
Propè autem ad eos venit bello clarus Menelaus,
Ubi surrexit è lecto Helenâ ab pulchricomâ.
Hunc postquam igitur cognovit Ulyssis dilectus filius,
Festinans vestem circum corpus splendidam
Induit, & magnum pallium in fortes jecit humeros
Heros, ivitque foràs, affanſque allocutus est
Telemachus dilectus filius Ulyssio divini,
" Atride, Menelaë divine, princeps populorum,
" Jam nunc me remitte dilectam in patriam terram;
" Jam enim mihi animus cupit domum ire.
Huic respondit postea bello-clarus Menelaus,
" Telemache, non te ego multum tempus hîc detinebo
" Cupientem reditûs: indignor enim, & alii
" Viro hospitali, qui eximiè quidem, diligit,
" Eximiè autem odit; meliora enim moderata omnia:
" Æquale utique malum est, qui & nolentem redire
" Hospitem impellit, & qui abiturientem detinet:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

51. Ἐπιδίφρια.] Ἐπὶ τὰ δίφρου τιθέμενα, ἢ τὰ ἅρματα. Θείη.] Ἀποδῷτον.
53. Παραυδήσας.] Παραμυθησάμενος.
54. Μιμνήσκεται.] Μνημονεύει.
55. Ξεινοδόκου.] Τοῦ ξενοδοχοῦντος. Φιλότητα παρά-
χῃ.] Φιλικῶς ἐστοχάζεται.
61. Δῦνεν.] Ἐνεδύσατο.
68. Ἐρύξω.] Κατέχω, κωλύσω.
70. Φιλέῃσιν.] Φιλικῶς ὑποδέχεται.
71. Ἐχθαίρῃσιν.] Μισήσῃ.

N O T Æ.

69. Νεμεσσητῶς δὲ καὶ ἄλλῳ — ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν) Huc refer illud *Pittaci*, Μηδὲν ἄγαν. *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. 19. Καὶ οἱ' ἄλλῳ νεμεσσᾷ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν. Et hinc Auctores laudantium libertas notanda; qui tantas faciunt mutationes, ut *Sensum* suum Authorum verbis quoquomodò exprimant. Unde tantus *Variarum Lectionum* numerus.

VARIÆ LECTIONES.

63. Τηλέμαχ') Hic Versus in nonnullis omittitur, *H. Steph.* & Edit. *Basil.*

Χρὴ

Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
Ἀλλὰ μεῦ', εἰσόκε δῶρα φέρων ὀπαδίφρια θείω
Καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· εἴπω τ' γυναιξὶν,
Δεῖπνον σὶ μεγάροις τετυκεῖν, ἄλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀμφότερον, κῦδός τε, καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,
Δειπνήσαντας ἵμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Εἰ δ' ἐθέλῃς περθῆναι ἀν' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
Ὄφρα τοὶ αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
Ἀγεάδ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· ἠδέ τις ἡμέας
Αὖτως ἀποπέμψῃ, δώσῃ δέ τι ἔν γε φέρεσθαι,
Ἤ τινα τριπόδων εὐχάλκων, ἠὲ λεβήτων,
Ἠὲ δύ' ἡμιόνους, ἠὲ χρύσεον ἄλφιτον.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Βήλομαι ἤδη νεῖσθαι ἐφ' ἡμέτερ'· ἠ γὰρ ὄπιθεν
Οὖρον ἰὼν κατέλιπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι.
Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος, αὐτὸς ὄλωμαι,
Ἤ τί μοι ἔκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχῳ, ἠδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δεῖπνον σὶ μεγάροις τετυκεῖν, ἄλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀσχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοίδης Ἐτεωνεὺς,
Ἀνσὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ ῥα πολὺ ναῖεν ἀπ' αὐτῦ·

" Oportet hospitem præsentem amicè tractare, volentemque dimittere.
" Sed mane, donec dona ferens in currum ponam
" Pulchra; tuque oculis videbis: dicam etiam mulieribus
" Jentaculum in domibus ut parent sufficienter ex iis quæ intùs sunt:
" Utrunque, gloriáque, & splendor, & utilitas,
" Jentatos ire multam in longam terram.
" Sin vis divertere in Græciam & medium Argos,
" Ut ipse sequar, subjungam utique equos;
" Et ad urbes hominum ducam; neque aliquis nos
" Frustra remittet, dabit verò aliquid ferendum,
" Vel aliquem tripodem benè-æratum, vel lebetem,
" Vel duos mulos, vel aureum poculum.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà allocutus est,
" Atride, Menelaë divine, princeps populorum,
" Volo jam redire ad nostra; non enim à tergo
" Custodem discedens reliqui in rebus meis:
" Nè patrem divinum quærens, ipse peream,
" Aut mihi ex domibus aliquod depositum bonum pereat.
At postquam hoc audivit bello fortis Menelaus,
Statim suæ uxori & famulis jussit,
Jentaculum in domibus præparare, sufficientèr intùs existentium:
Prope autem ipsum venit Boethoides Eteoneus,
Excitus è lecto; quoniam non adeò procul habitabat ab ipso:

ΣΧΟΛΙΑ.

74. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα.] Τοῦτο τὸ χῆμα καλεῖται γναμικόν. Φιλεῖν.] Φιλοφρονεῖσθαι.
77. Τετυκεῖν.] Παρασκευάσαι.
78. Κῦδος.] Παράσημα ψυχῆς. Ἀγλαΐη.] Ἀγλαΐσμα, καλλονή.
80. Τεφθῆναι.] Ὁρμηθῆναι· γενέσθαι καὶ πορεθῆναι. *lege πεφθῆναι.
88. Ὄπιθεν.] Παρὰ τὸ ὄψιν * ἢ ἐξ ὑπερφῆς φυλακὴ ποιεῖ.
89. Οὖρον.] Φύλακα.

NOTÆ.

74. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν) *Ælian.* Hist. Animal. l. 1. c. 52. Καὶ οἶμαι ἄνθρωποι ὑποδέχονται αὐτὼ (χελιδόνα) καθὰ τὴν Ὁμηρικὴν ξενίας θεσμὸν, ὃς κελεύει καὶ φιλεῖν τὸν παρόντα, καὶ ἰέναι βουλόμενον, ἀποπέμπειν. Hunc locum *Theocritus*, §. 16. v. 27. Μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ τραπίζᾳ Μειλίξαι· ἀποπέμψαι, ἐπὰν ἐθέλωσι νέεσθαι. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.

83. Αὖτως ἀποπέμψῃ) De *Anapæsto*, in quovis loco, pro *Dactylo*, posito, diximus, ad β'. v. 289.

NOTÆ IN SCHOLIA.

88. * Τῆ — φυλακὴ ποιεῖ, pro τὴν φυλακὴν ποιεῖται, corrigo & emendo, licet MS. in hâc parte nil juvet.

VARIÆ LECTIONES.

74. Ἐθέλοντα ἢ πέμπειν) γρ. ἐθέλοντ' ἀποπέμπειν, *Ælian.* & *Theocrit.* vid. Not. in *Textum*.

80. Τρεφθῆναι) γρ. ταφθῆναι, *Br. Schol.*

Τὸν

Τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ὀπτῆσαί τε κρειῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα,
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷγ' Ἑλένη κίε δῖ' Μεγαπένθης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθ' οἱ κειμήλια κεῖτο,
Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
Υἱὸν δ' κρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
Ἀργύρεον· Ἑλένη δ' παρίστατο φωριαμοῖσιν,
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ὃς κάμε αὐτή.
Τῶν ἓν' ἀείρασθαι Ἑλένη φέρε, δῖα γυναικῶν,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος.
Ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
Βὰν δ' ἰέναι κατὰ δῶμα σὺν ἀνδράσιν, ἔως ἵκανεν
Τηλέμαχον· τὸ δὲ πρότερον ξανθὸς Μενέλαος,
Τηλέμαχ', ἦ τι νόσφι, ὅπως φρεσὶ σῇσι μνώεαι,
Ὡς τοι Ζεὺς τελέσειεν, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
Δώσω δ', ὅσσ' ἂν ἐμοὶ οἶκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμιώτατόν ὄστι.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔστιν ἅπας, χρυσοῖ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,

Hunc ignem accendere jussit bello fortis Menelaus,
Assaréque carnes; hic verò non neglexit, ubi audivit.
Ipse autem in thalamum descendit odoratum
Non solus, simul cum ipso Helena ibat, & Megapenthes.
Sed quando jam pervenerunt, ubi ei res pretiosæ jacebant,
Atrides quidem tum poculum accepit rotundum,
Filiumque craterem portare Megapenthem jussit
Argenteum; Helena verò astitit arcis,
Ubi erant vestes illi variegatæ, quas elaboraverat ipsa.
Harum unam sublatam Helena portabat, divina inter mulieres,
Quæ pulcherrima erat versicoloribus texturis, & maxima:
Stella verò tanquam resplendebat, ac jacebat infima omnium.
Perrexerunt igitur ire ulteriùs per domum, quousque pervenerunt
Ad Telemachum: hunc autem alloquutus est flavus Menelaus,
" Telemache, certè reditum quemadmodum animo tuo desideras,
" Sic tibi Jupiter perficiat, valdè-tonans maritus Junonis.
" Donorum autem, quæcunque in meâ domo deposita jacent,
" Dabo, quæ optimum & honoratissimum est,
" Dabo tibi craterem fabricatum, argenteus verò
" Est totus, auróque labra ornata sunt;
" Opus utiq; Vulcani; donavit autē illud Phædimus, *vel* celebris, heros,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

98. Ὀπτῆσαί π κρειῶν.] Τῶν ἀπλελειμμένων, ἵνα ἀπαχθοκοιλάσωσιν.

104. Φωριαμοῖσιν.] Τοῖς κιβωτοῖς, ἀφ' τὸ αὐτόθι τὰ φάρη ἀμμᾶσθαι, ἤ ἐστι σωλάμβαι, ἢ ἀφ' τὸ τὰς φάρας ἀπείργειν.

108. Νείατος.] Ὕστερος.

N O T Æ.

98. Ὀπτῆσαί τε κρειῶν) Mallem hìc legere, ὀπτῆσαι κρεῶν, ut sensus sit, *Ignem jussit accendere, Ad Assandum carnes. Genitivus* autem, pro *Accusativo*, ut *Anacreon*, v. 323. Δόπ σὺ ἀνθέων ἐκείνων, & *Xenophon*, Διέπεμπε τοῖς φίλοις τῶν πλυμάτων, ubi, ut hìc, μέρος subintelligitur.

101. Ὄφ' οἱ) Ità pro ὅθι οἱ, scribendum, ex *Metri* necessitate, nec plenè τὸ ὄφ scribendum, ut malè hactenus in omnibus. Verùm ob tot *Editionum* reverentiam, quæ pertinaciter omnes τὸ ὄφ retinent, nequis fortè suspicetur, ὄφ', pro ὅτ' poni, inter *Var. Lectiones* ὄφ repono.

109. Ἕως ἵκανεν) En! *Amphibrachyn* in *Sexto* loco, ut aliquando in *Primo, Secundo*, &c. de quâ re diximus, ad *Iliad.* α'. v. 193.

113. Δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμοὶ) Hic locus, per totos septem Versus, aliàs legitur, δ'. v. 613. &c.

117. Πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως) De hoc *Sidoniorum* Rege, diximus, ad δ'. v. 617. de Verborum Ordine nunc dicendum, ὁ Φαίδιμος ἔπορεν αὐτόν, δηλονότι κρητῆρα, ἐμοί· ut sit Duplex *Accusativus* post *Dandi* Verbum. De voce ποσήσαντα, quam per *Præfectum*, reddo, audisis *Phavorinum*, Ποσῆσαι, ἀντὶ τοῦ, ἀπλῶς εἰπεῖν· κεῖται δὲ καὶ παρ' Ὁμήρῳ, κεῖται ἀντὶ τοῦ, ἁπλῶς εἶπεν, Κεῖσέ μοι ποσήσαντα. Aliàs κεῖται erat dicendum, quod *à loco* sonat, ut κεῖσε, *in lo-*

Variæ Lectiones.

98. Ὀπτῆσαί τε κρειῶν) γρ. ὀπτῆσαι κρεῶν.

101. Ὄφ' οἱ) γρ. ὅθι οἱ, vid. Not. in *Textum*.

109. Ἕως) γρ. εἵως. *H. Steph.*

117. Φαίδιμος) γρ. Χείραμος, vid. ad δ'. v. 617.

Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
Κεῖσέ με νοσήσαντα· τιὴν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσαι.
Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον
Ἥρως Ἀτρείδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
Θῆκ' αὐτῷ προπάροιθε Φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἀργύρεον· Ἑλένη δ' ἐπαίσιμα καλλιπάρῃ,
Πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
Δῶρόν τοι κἀγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι,
Μνῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτῳ ἐς γάμῳ ὥρῃ,
Σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τεῖος δ' φίλῃσι μητρὶ
Κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς εἰπεῦσ' ἐν χερσὶ τίθη· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθη Πεισίστρατος ἥρως
Δεξάμενος, καὶ πάντα ἑῷ θήσαλο θυμῷ.
Τὼς δ' ἦγε δεῦρο δόμον κάρη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἑζέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κατ' κλισμούς τε, θρόνους τέ.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Πὰρ δὲ Βοηθοίδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας,
Οἰνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

" Sidoniorum rex, quando sua domus cooperuit
" Illic me profectum: tibi autem volo hoc præbere.
Sic locutus, in manibus posuit poculum rotundum
Heros Atrides; craterem verò lucidum
Posuit illo coràm portans fortis Megapenthes
Argenteum: Helenáque astitit pulchrigena,
Vestem habens in manibus, verbumque dixit, & *illum* compellavit,
" Donum tibi & ego, fili dilecte, hoc do,
" Monumentum Helenæ manuum, optatissimarũ in nuptiarum tempus,
" Ut tuæ uxori portes; interim verò dilectam apud matrem
" Jaceat in domo: tu autem mihi gaudens abi
" Domum benè-ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sic loquuta in manibus posuit, & hic suscepit gaudens:
Et hæc quidem in pyxidem posuit Pisistratus heros
Suscepta & omnia suo admiratus est animo.
Hos autem duxit in domum capite flavus Menelaus:
Sederunt verò postea in sedibúsque, thronisque.
Lavacra autem famula gutturnio infudit ferens
Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtaque politam extendit mensam.
Panem verò modesta famula apposuit ferens,
Cibis multis impositis, gratificans è præsentibus.
Præsloque Boethœdes carnes incidebat, & distribuebat partes,
At à poculis erat filius Menelai inclyti:
Hi igitur in cibos paratos præjacentes manus mittebant.

ΣΧΟΛΙΑ.

126. Μνῆμ' Ἑλένης.] Οὐ μόνον * διδωκυίας, ἀλλὰ καὶ ἐρχασαμένης.

131. Πείρινθα.] Κιβώτιον τὸ ἁμαξήρης· ἀφ' οὗ * κατίθηκέ π ὁ ὀχεύμενος.

140. Δαίετο.] Ἐμέριζεν.

NOTÆ.

eum, vel, *in loco*, pro κεῖθι. Vid. quæ Nos de v. νόσος & νοσέω, ad *Euripid.* Rhes. v. 427. *Helen.* v. 481. & v. 897. Item *Homeric.* Prælect. 11. ad *Odyss.* v. 5.

125. Τέκνον φίλε) Σχῆμα, ἀφὸ τὸ σημαινόμενον, ut β'. v. 363.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. * Διδωκυίας) Ità pro corrupto, διδωκείης scribo.

131. * Κατίθηκέ π) Ità, pro κατέθηκε, scribo. Verùm hoc *Scholion*, undeundè sumptum à *Schrevelio*, nec in *Aloysii* MSto. nec in ullo Trium Vett. Codd. apparet, certè non suo in loco; nec apertum satis erat, antequam τὸ, τι addiderim. Est tamen tunc utile, si conferatur cum illo *Scholio ad Iliad.* α'. v. 190. Πείρινθα· Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἁμαξῃ πλινθίον, ἀφ' οὗ φέρουσι τὰ φορτία· Ὁ δὲ Δίδυμος, τὸ ἐκ ῥιπῶν πεπλεγμένον πλινθίον, κ. λ.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους τε ζεύγνυνθ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύρου καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Τοὺς δὲ μέτ', Ἀτρεΐδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
Οἶνον ἔχων ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθε· δαδισκόμενος δὲ προσηύδα,
Χαίρετον, ὦ κέρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
Εἰπεῖν· ἦ γὰρ ἔμοιγε, πατὴρ ὡς, ἤπιος ἦεν,
Εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχον πεπνυμένον ἀντίον ηὔδα,
Καὶ λίην κείνω γε, διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις,
Πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἴ κε ἐγὼν ὧς
Νοστήσας, Ἰθάκηνδε κιὼν, Ὀδυσῆι σὺν εἴπω
Εἴποιμ', ὡς δὴ πολλὰ παρ' υἱέος ἐσθλὸν ἁπάσης
Ἔρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς, ἀργιλιῶ χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
Ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἕποντο
Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δὲ σφίσιν ἐσσύθεν ἐλθὼν
Δεξιὸς ἦιξε πρόσθ' ἵππων, οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

At poſtquam potûs & cibi deſiderium amoverunt,
Et tunc Telemachus & Neſtoris illuſtris filius
Equos junxerunt, ſuprâque currus variegatos aſcenderunt:
Extraque impulerunt veſtibulum & porticum valdè ſonantem.
Cum his verò Atrides ibat flavus Menelaus,
Vinum habens in manu dulce dextrâ,
Aureâ in paterâ, ut libantes proficiſcerentur.
Stetit igitur equos ante; ſalutanſque locutus eſt,
" Valete, ô juvenes, & Neſtori paſtori populorum
" Dicite *ſalutem*; certè enim mihi, pater tanquam, mitis erat,
" Quouſque in Trojâ pugnavimus filii Achivorum.
Hunc Telemachus prudens contrà allocutus eſt,
" Et valde illi, generoſe, ſicut dicis,
" Omnia hæc euntes narrabimus: utinam enim ego ſic
" Redux in Ithacam veniens, Ulyſſi in domo
" Dicerem, ut à te conſecutus amicitiam omnem
" Venio; at duco pretioſa dona multa & bona.
Sic ei loquuto advolavit dextera avis
Aquila, albam anſerem ferens unguibus magnam,
Domeſticam e ſtabulo; ſed & clamantes ſequebantur
Viri & mulieres; hæc autem ipſos prope veniens
Dextera irruit ante equos: hi verò conſpicati
Gaviſi ſunt, & omnibus in mentibus animus lætatus eſt.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

149. Λείψαντε.] Σπείσαντες. Κιοίτην.] Ἀπέλθοιεν.

161. Ἀργιλιῶ.] Ἀδυκλιῶ.

162. Ἰύζοντες.] Βοῶντες.

N O T Æ.

146. Ἐριδούπου) Ità pro *Stephani* ἐριγδούπου reſcribo; quòd ità *Florentina* legat, *Aldina*, *Lovaniana*, *Romana*, & *Baſileenſis Euſtathii*, & ità γ'. v. 493. & *Iliad.* ω'. v. 223. ubi hic Verſus. Quo utroque in loco ipſe *Henr. Steph.* ἐριγδούπου rectè habet, utut hoc in loco, per incuriam, ἐριγδούπου legat, & infrà etiam, v. 191. Malè utrobique, & in offenſionem minùs-cautorum hominum.

149. Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην) *Tertius* Pes ſanatur, ob *Inciſum*, *Caſuram*, & *Hiatum*, de quâ re ſæpè monemus, & infrà, v. 405. *Quartus*, ob λ'. *eſtaticum*.

163. Ὁ δὲ σφίσιν) Ità ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ*, utrâque *Euſtathii*, τὸ σφίσιν, reſtituo, pro *Henrici Stephani* σφὶν, quem *Errorem*, poſt illum, errârunt quotquot minus cauti *Editores*. Ipſe tamen ex proſaicâ *Textûs* repetitione *Euſtathii*, uti fit, tulit incautus.

Variæ Lectiones.

144. Καὶ τότε) γρ. δὴ τότε, *H. Steph.*

146. Ἐριδούπου) γρ. ἐριγδούπου, *H. Steph.* vid. Not. in *Textum*.

153. Ἕως σὺν Τροίῃ) γρ. ἕως σὺν Τροίῃ.

157. Κιὼν, Ὀδυσῆι σὺν οἴκῳ) γρ. κιχὼν Ὀδυσῆι σὺν οἴκῳ, *Hen. Stephan.* ex *Euſtath.* & Ὀδυσῆι pro Ὀδυσῆ, legitur, ſ. v. 398.

Τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων,
Φράζεο δή, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Εἰ νῶϊν τόδ' ἔφηνε θεὸς τέρας, ἦέ σοι αὐτῷ.
Ὡς φάτο· μερμήριξε δ' ἀρηίφιλος Μενέλαος,
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποκρήναιτο νόησας·
Τὸν δ' Ἑλένη ταναύπεπλος ἐσσυμένως φάτο μῦθον,
Κλῦτέ μευ, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι οἴω.
Ὡς ὅδε κῆν' ἥρπαξε, ἀπαλλομένῳ ἐνὶ οἴκῳ,
Ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε, τόκος τε·
Ὡς Ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πολλ' ἐπαληθεὶς,
Οἴκαδε νοστήσῃ, καὶ τίσεται· ἦε καὶ οὔπω
Οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ.
Τὼδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος αἴτιον ἥυδα,
Οὕτω νῦν Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῷ ὡς, εὐχετοῴμεν.
Ἦ, καὶ ἐφ' ἵππουριν μάστιν βάλεν· οἱ δ' μάλ' ὦκα
Ἤιξαν πεδίονδε σὺν ἅρμασι μεμαῶτες.
Οἱ δ' πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωτό τε πᾶσιν ἀγυιαί.
Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανον, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

His autem Nestorides Pisistratus incepit sermonem,
" Considera jam, Menelaë generose, princeps populorum,
" Si nobis hoc ostendit deus portentum, an tibi ipsi,
Sic dixit, cogitabat autem bellicosus Menelaus,
Quomodo ei ritè responderet meditatus.
Huic Helena extensis-vestibus sermonem excipiens dixit;
" Audite me, at ego vaticinabor, sicut in animo
" Immortales suggerunt, sicut & perfici puto.
" Sicut hæc anserem rapuit, nutritam in domo,
" Profecta ex monte; ubi ei generatioque, partusque;
" Sic Ulysses mala multa passus, & multa vagatus,
" Domum redibit & puniet; vel & jam est
" Domi, at procis m'um omnibus serit.
Hanc rursus Telemachus prudens è contrà dixit,
" Sic nunc Jupiter faciat, valdè-sonans maritus Junonis,
" Ideò tibi & illic, tanquam Deo, Vota fecerim.
Dixit, & equis flagellum jecit: hi autem valdè celeriter
Ruerunt versùs campum per urbem prompti.
Hi *equi* itaque toto die quatiebant jugum utrinque habentes:
Occiditque sol, obscuratæque sunt omnes viæ.
In Pheram verò pervenerunt, Diocleï ad domum,
Filii Orsilochi, quem Alphéus genuit filium.

ΣΧΟΛΙΑ.

170. * Ὑποκρίναιτο.] Ἀποκελεύσειν. * Vid. *Iliad.* μ'. v. 228.
171. Ὑποφήμιζε.] Ὑπολαβοῦσα.
174. Ἀπαλλομένῳ.] Ἐπιμελῶς ἀνατρεφομένῳ.
177. Ἦ καὶ οὔπω οἴκοι.] Ὑπακουστέον τὸ, ἔσται.
180. Ἐρίγδουπος.] * Μεγαλόψοφος, ἀφ' οὗ βροντᾷ.
181. Εὐχετοώμην.] Εὐχοίμην.
182. Μάστιγα.] Μάστιγα.

NOTÆ.

178. Κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ) Quùm olim in plurimis κακὰ legeretur, suspicabar illam vocem malè ex v. 176. vocatam, & κακὸν scribendum; ut in Omnibus, aliàs, *Odyss.* ε'. v. 159. Ἔστι δ' ἀπὸ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ. Ità certè *Eustathius*, in hoc ipso loco legit, ὁ παρεμβολαῖς, fol. 569. lin. 53. Ἦ καὶ οὔπω οἴκοι εἰσὶ, μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύων. Corruptio utrasque *Eustathii* Editiones, in *Textu*, invasit, *Florent. Aldin. Lovanian. Stephan. Castellion. Elzevirian.* nec minùs tamen Error.

NOTÆ IN SCHOLIA.

180. * Μεγαλόψοφος, ἀφ' οὗ βροντᾷ) Hoc *Scholion* ex *Hesychio* emendo; quùm olim esset, ἡ μεγαλόψοφος ἀκτή. De *Jove* autem res est, non de Litore. In MS. deest, & in Vett. aliquot.

VARIÆ LECTIONES.

171. Τόνδ') γρ. τίνα, *H. Steph.*
178. Κακὸν) γρ. κακὰ, vid. Not. in *Textum.*
185. Δύσετο) γρ. δύσεται, & δύσασθαι, vid. ad ν'. v. 75.
186. Ἐς Φηρὰς δ') ἵκανον) γρ. ἐς ἣν Φερὰς ἵκοντο, ut mox, v. 296. Ἐς ἣν Φερὰς ἐπέβαλλεν.

Ἐνθάδε

Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁ δ' οἷς παρὰ ξείνια θῆκεν.
Illic nocte *una* dormierunt; hic verò his hospitalia posuit.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Quando igitur matutina apparuit rosea Aurora.

Ἵππους τὲ ζεύγνυσ', ἀνὰ δ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Equosque junxerunt, superque currus varios ascenderunt.

Ἐκ δ' ἔλασαν προθύρου καὶ αἰθούσης ἠχήεντος.
Extràque impulerunt vestibulum & porticum resonantem:

Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἄκνησε πετέσθην.
Verberavitque ad impellendum; hi autem non inviti volabant.

Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλον αἰπὺ πολίεθρον·
Statim verò postea venerunt Pyli altam civitatem;

Καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
Et tunc Telemachus alloquutus est Nestoris filium,

Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσσας
" Nestoride, quomodo mihi pollicitus pernicies

Μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ διαμπερὲς εὐχόμεθ' εἶναι
" Verbum meum? hospites enim in perpetuum dicimur esse

Ἐκ πατέρων φιλότητος· ἀτὰρ καὶ ὁμήλικες ἐσμέν·
" Ex patrum amicitiâ; at & æquales ætate sumus:

Ἥδε δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφρονέουσιν ἐόντε.
" Hoc autem iter & magis concordiâ *nos una* conjunget.

Μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
" Ne me extra duca navi, ô Generose, sed relinque illic;

Μή μοι γέρων ἀέκοντα κατάσχῃ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
" Nè me senex invitum detineat suâ in domo,

Ἱέμενον φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼν θᾶσσον ἰκέσθαι.
" Cupiens excipere; mihi autem opus *est* citò abire.

Ὡς φάτο· Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐνὶ συμφρασσατο θυμῷ,
Sic dixit; Nestorides igitur suo consultavit animo,

Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσσεν.
Quomodo ei, ut par est, pollicitus perficeret:

Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Sic verò ei cogitanti visum est melius esse;

Στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ θῖνα θαλάσσης·
Vertit equos in navem velocem, & littus maris:

Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
Navi autem in puppi depromptit pulcherrima dona,

Ἑσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
Vestem, aurumque, quæ ei Menelaus dedit:

Καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Et ipsum hortans verba velocia alloquutus est,

Σπεύδῃ νῦν ἀνάσσαινε, κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,
" Festinanter nunc ascende, jubèque omnes socios;

Πρὶν ἐμὲ οἶκαδ' ἱκέσθαι, ἀταρτηρά τε γέροντι.
" Priusquam ego domum eam, renuntiemque seni.

Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
" Benè enim ego hoc scio in mente & animo,

Οἷος ἐκείνῳ θυμὸς ὑπερφίαλος· οὐ σε μεθήσει·
" Qualis illius animus generosus, neque te dimittet,

ΣΧΟΛΙΑ.

195. Τελέσσας.] Ποιήσας, πληρώσας.

198. Ὁμοφρονέουσι.] Φιλίαις γνησιωτέραις. Ἐνὶ σφ.] Ἐμβαλεῖ.

199. Μή μοι παρὲξ ἄγε νῆα.] Μή μοι παρὰ τὴν φέρουσαν ὁδὸν ἐπὶ τὸν ναὸν, ἐπ' ἄλλην ὁδὸν ἀπάγης.

209. Σπεύδῃ.] Ἐπισυδισμῷως, καὶ τάχος.

212. Ὑπέρβιος.] Ὑπὲρ δύναμιν.

NOTÆ.

188. Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν ὁ δ' οἷς παρὰ ξείνια θῆκεν) Ἐνθάδε, pro ἔνθα δ', ut sæpè aliàs, hic scribendum: ita *H. Steph.* & Seusus postulat. Tertius autem Pes spondiacus fingitur, ob *Punctum, Cæsuram,* & *Asperum* sequentem.

189. Τειχήεσσ' ὃ πάντα δίδασκε) Vid. *Callimach.* Hymn. *Jovis,* v. 60. & 66. item *Maxim. Tyr.* §. 24.

191. Αἰθούσης ἠχήεντος) Idem hìc dicendum, atque suprà, ad v. 146.

201. Χρεὼν) *Neutrum* hoc, & nunc pro χρεὼ ponitur, aliquandò pro χάνδανον. Vid. ad α'. v. 225. & *Suidam,* v. χρεών.

VARIÆ LECTIONES.

188. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δ', olim in *Textu*: ἐνθάδε, ut suprà, v. 146. in *Var. Lect.*

191. Ἠχήεντος) γρ. ἠχηέντος, *H. Steph.* non benè,

199. Παρὲξ) γρ. πάρεξ, *Br. Schol.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' αὐτὸς καλέων δεῦρ' εἶσι· θοὴ δέ σε φημὶ
Ἄψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.
Ὡς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους
Ἄψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώματ' ἵκανε.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνων ὀνέλυσεν,
Ἑσκομεῖτε τὰ τεύχε', ἑταῖροι, νηῒ μελαίνῃ·
Αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἶψα δ' ἄρ' εἰσέβαινον, ἑῷ ἐπὶ κλησὶν ἀνώγει.
Ἧτοι ὁ μὲν τὰ πονεῖτο, καὶ εὔχετο δῖα θεάων
Νηΐ ἐνὶ πρύμνῃ· παρὰ δέ οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ
Τηλεδαπός, φεύγων ἐξ Ἄργεος, ἄνδρα κατακτάς,
Μάντις· ἀταρ γενεὴν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
Ὅς ποτε μυθήσατο Πύλῳ ἔνι, μητέρι μήλων,
Ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·

" Sed ipse invitaturus huc veniet, neque te dico
" Retrò ire vacuum: valde enim irascetur nihilominus.
Sic loquutus impulit pulchrorum-pilorum equos
Retrò Pyliorum in civitatem, velociterque ad ædes pervenit.
Telemachus verò *socios* *illos* concitando jussit,
" Parate arma, socii, in nave nigrâ;
" Ipsique ascendamus, ut perficiamus iter.
Sic dixit; hi igitur hunc valdè quidem audiverunt, & obediverunt:
Statimque ingressi sunt, & in sedibus sederunt.
Certe hic quidem hæc moliebatur suppicabatque Minervæ
Navis in puppi; cominùs autem ei venit vir
Peregrinus, fugiens ex Argo, ob virum interfectum
Vates, at genere Melampodis proles erat,
Qui *Melampus* antea quidem habitabat in Pylo genitrice ovium,
Dives inter Pylios valdè egregias domos habitans:

ΣΧΟΛΙΑ.

214. Κεινόν.] Μηδὲν λαβόντα.

218. Ἑσκομεῖτε.] Ἐν πάσῃ ποιεῖτε. Τεύχεα.] Τὰ τῆς νεὼς ἐρετμά.

219. Ἀμβαίνωμεν.] Ἀναβῶμεν, εἰσέλθωμεν.

223. * Σχεδὸν δὲ οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ Τηλεδαπὸς φεύγων ἐξ Ἄργους ἄνδρα κατακτάς.] Πολυφείδης, ὁ Μαντίου, Σαρπηδόνα γήμας, γέγονε τοῦ αὐτῷ παῖδες Ἀρμονίδης καὶ Θεοκλύμενος· ὃς κλέπτας ἐμφύλιον ἄνδρα, φεύγει εἰς τὴν Πύλον· σωτυχὼν δὲ τοῦ Τηλεμάχου, δίδται αὐτῷ σῶσαι αὐτὸν εἰς τὴν Ἰθάκην· ὁ δὲ αἰδεσθεὶς τὸν ἱκέτην ἄνδρὸς φυγόν, καταλήπτας τὴν ὁμιλίαν, σὺν ἑαυτῷ τὸν ἄγει εἰς τὴν Ἰθάκην· ἐπέστα δὲ αὐτὸν τὸ περὶ τοῦ πατρὸς ἀληθῆ μαντεῖα, πολὺ μᾶλλον ἐτίμησεν· ὅθεν καὶ Θεοκλύμενος φιλοφρονούμενος ὑπὸ τοῦ περὶ τὴν Ὀδύσσειαν, δίδυσι τὸν βίον κατέχειν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

225. Ἀπὸρ γενεήν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν.] Μελάμπους, ὁ Ἀμυθάονος παῖς, ποιμὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀφὶ ἱστορεῖται μαθόντα παρὰ Ἀπόλλωνος· ἐπεὶ δὲ ἐκ τῆς Πηλοποννήσου ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἐπανῆλθε, καὶ τὸν Ἰφικλείου τοῦ Φυλάκου βασιλεύοντος Ἀργείων, Λυσίππης, καὶ Ἰφιανάσσης, ἀφὶ τινὰ ἀκμαιότητος ἀνεπιλογίστως ἁμαρτούσας εἰς Ἥραν, παραφρονήσαι ἀφὶ εἰς τὰ τῆς θεοῦ ναὸν, ἔσκεπτον * αὐτὼ, λαγόσιν πλησιάπτειν, μᾶλλον εἶναι * τὰ δὲ πατρὸς εἶχον. Καὶ ἀφὶ τοῦτο μάντις ὢν, παραφρονήσαντα ὁ Μελάμπους, ὑπισχνεῖτο πάσας θεραπεύειν, εἰ λάβοι κτῆσιν τῆς θεραπείας μισθόν· ἦν γὰρ ἡ νόσος δικαίως, ἃ οὐδὲν φρενῶν ἀ μόνον αὐτὰς ταῖς κόραις ἀλλὰ καὶ τοῖς γεγονόσιν· ἐπαγγελλόμενος δὲ ὁ Προῖτος τῷ Μελάμποδι ἓ μοῖραν τῆς βασιλείας. ἓ μέσον τῶν θυγατέρων, ἃν ἂν θέλοι, εἰς γάμον δώσειν, ἐδόκει τῷ νόσῳ ὁ Μελάμπους, ἀφὶ τι ἱκετικῶν καὶ θυσιῶν τῷ Ἥρᾳ μειλίξασθαι θεὸν, ἓ λαμβάνειν ταύτας γάμου Ἰφιάνασσαν, ἐδνον αὐτῷ τῆς ἰατρικῆς καρπωσάμενος. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Ἔκγονος.] Ἀπόγονος.

226. Ὅς ποτε μυθήσατο.] Ὁ Μελάμπους.

NOTÆ.

225. Μάντις· ἀταρ γενεὴν γε Μελάμποδος) *Pausanias*, Ἠλιακῶν β'. cap. XVII. de *Eperasto* Vate, Τῶν δὲ ἱερογλύφων Κλυτίδης γένος εὔχονται εἶναι Μάντεως ἀπ' ἐκείνου τοῦ Μελαμπόδους. Vid. *Brevia Scholia*, ad λ'. v. 286. & v. 289.

NOTÆ IN SCHOLIA.

223. * Σχεδὸν δὲ οἱ ἦλυθεν, κλ.) Hoc *Scholion*, in MS. *Aloysii*, non nisi in ipso fine reperies, è regione Versûs ultimi totius *Rhapsodiæ*; benè autem se habet. Quod quidem inibi sequitur *Scholion*, pertinet etiam ad v. 225. de quo mox.

225. Ἀπὸρ γενεήν γε Μελάμποδος) Et hoc *Scholion*, post illud, in MSto. inventum; non usquequaque emendatum. Nos * *αὐτὼ*, pro *αὐτὸν* legimus, & * *τὸν*, pro *τῶν* &c.

VARIÆ LECTIONES.

213. Οὐδέ σε φημὶ) γρ. ὠδέ ἑ φημὶ, *H. Steph.*

221. Εἴσβαινον) γρ. ἐμβαινον, *H. Steph.* haud benè. Nam hic Versus plus *Sexies* apud *Homerum* legitur, εἴσβαινον autem semper.

Δὴ

Δὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων,
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγαυότατον ζωόντων,
Ὃς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Εἶχε βίῃ· ὁ δὲ πάρος μὲν ἐν μεγάροις Φυλάκοιο
Δεσμῷ ὑπ' ἀργαλέῳ δέδετο, κρατερὴν ἄλγεα πάσχων,
Εἵνεκα Νηλῆος κούρης, ἄτης τε βαρείης,
Τὴν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐρινύς·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βοῦς ἐρεμύκους
Ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς,
Ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ τε γυναῖκα
Ἡγάγετο ὧδε δόμαθ'· ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
Ἄργεϊ ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ ῥα οἱ αἶσιμον ἦεν
Ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσονθ' Ἀργείοισιν.
Ἐνθάδ' ἔγημε γυναῖκα, καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
Γείναντο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, ἠϋκόμω.
Ἀντιφάτης μὲν ἔπεφνεν Οἰκλῆα μεγάθυμον·
Αὐτὰρ Οἰκλείης λαοσσόος Ἀμφιάραος,
Ὃν ὧδε κῆρι φίλῃ Ζεύς τ' Αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων
Πᾶσιν ἐφ' ἡδυπότῃσι· δὰ δ' ἵκετο γήραος οὐδόν,
Ἀλλ' ὄλεθ' ὑπ' Θήβῃσι, γυναίων εἵνεκα δώρων.
Τοὺς δ' ἡμῖν ἐγένοντ' Ἀλκμαίων, Ἀμφίλοχός τε.
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδη τε, Κλεῖτόν τε·
Ἀλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς,

Jam tunc alium ad populum venit, patriam fugiens,
Neleumque magnanimum, clarissimum vivent ium,
Qui sibi opes multas perfectum in annum
Habuit vi: hic verò interim quidem in domibus Phylaci
Vinculo in difficili ligatus est, duros dolores patiens,
Gratiâ Neleï filiæ, noxamentique gravis,
Quod ei in mentibus posuit Dea gravis Erinnys.
Sed hic quidem effugit mortem, & abegit boves valde-mugientes
In Pylum ex Phylace, & ultus est facinus indignum,
Divinum Neleum, fratrique uxorem
Duxit ad domos: ipse verò aliorum pervenit populum
Ad Argos, equorum altrix: ibi enim ei fatum erat
Habitare multis imperantem Argivis.
Ibi duxit uxorem, & altam posuit domum,
Genuitque Antiphatem & Mantium filios fortes.
Antiphates quidem genuit Oïcleum magnanimum;
At Oïcleus populo-salutarem Amphiaraum,
Quem animo diligebat Jupitérque Ægiochus, & Apollo
Omni amicitiâ: neque tamen pervenit ad senectutis limen;
Sed perit Thebis muliebrium gratiâ donorum.
Huic filii generati sunt Alcmæon, Amphilochusque.
Mantius iterum genuit Polyphidemque, Clitumque:
Sed certè Clitum aureæ-sedis rapuit Aurora,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

230. *Ὃς οἱ χρήματα] Βιαιοθάνατον τὸν τοῦ Ἰφίκλου βουκόλον, ἀπάγοντα τὰ χρήματα, καθαφθησόμενος, ὡς ὁ γυναίων αὐτῶν.

231. Τόθι μὲν] Ἕως δὲ πλανᾶται τὸν ἐνιαυτόν.

233. Ἄτης τε βαρείης] * Φρενοβλαβείας.

234. Δασπλῆτις] Δυσπροσπτίλας, καὶ μεγάλως ἐμπεπλαγμένος διχοῦ. * ᾗ ἂν προσπίπτωσι.

235. Ἐρεμύκους.] Μεγαλοφώνους.

236. Ἐπέσπε ἔργον ἀεικές.] Καὶ ἐπεμορύξατο τὸν Νηλέα, ἀτιμείνας ἔργον χαλεπόν.

246. Οὐδὸν] Θεὸς δὲ πεπρωμένης οὐκ ἀπολύει. ζῶντι δ' ἀγαθῶν αἴτιος γίνεται· ἢ κακῶν τὸ Μενάνδρου. Ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν, ἀποθνήσκει νέος.

247. Γυναίων εἵνεκα δώρων.] Τὸν ὅρμον ἐπὶ τῷ Ἀμφιαράου ἀκυσίου.

249. Μάντιος.] *Ὅτι μόνος κύριος.

N O T Æ.

245. *Ὃν ὧδε κῆρι φίλῃ Ζεὺς,—οὐδὸν] Juxta illud, in *Scholiis* Ὃν φιλεῖ θεὸς. Θνήσκει νέος. Hunc locum ornat *Plato*, in *Axiocho*, fol. 365.

NOTÆ IN SCHOLIA.

230. *Ὃς οἱ χρήματα) Male olim hoc *Scholion* adsuebatur, ad *Scholion*, v. 226.

233. * Φρενοβλαβείας) Emendo, pro φρενοβλαψίας.

VARIÆ LECTIONES.

244. Ἀμφιάρεον) sc. Ἀμφιάρεων, *Severus*, & mox *H. Steph.* ad v. 253.

246. Παντοίην φιλότητι) sc. παντοίῃ φιλότητι, *Plato*, in *Axiocho*.

Κάλλε-

Κάλλεϊ εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μελοίη.
Αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
Θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάρηος,
Ὃς ῥ' Ὑπερησίηνδ' ἀπενάσσατο, παῖδι χολωθείς·
Ἔνθ' ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
Τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
Ὃς τότε Τηλεμάχῳ πέλας ἵκανε· τὸ δ' ἐνίκανε
Σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῇδ' οἰκὶ χάρῳ,
Λίσσομ' ὑπὲρ θυέων τε δαίμονος, αὐτάρ ἔπειτα
Σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς, καὶ ἑταίρων, οἵ τοι ἕπονται,
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ὑποκεύσῃς.
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ποῖ τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοι γὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοί ἐστιν Ὀδυσσεύς,
Εἴ ποθ' ἔην· νῦν δ' ἤδη ἀπόφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
Τοὔνεκα νῦν ἑτάρους τε λάβον καὶ νῆα μέλαιναν,
Ἦλθον πυθόμενος πατρὸς δηρὸν οἰχομένοιο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
Οὕτω τοι κἀγὼν ὀπὶ πατρίδος, ἄνδρα κελαινεφὲς
Ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε, ἔταί τε,
Ἄργεος ἀν' ἱπποβότοιο, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιοί·
Τῶν ὑπαλυσκάνων θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν
Φεύγω· ἐπεί νύ μοι αἶσα καθ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.

Pulchritudinis ſui gratiâ; ut immortalibus interesſet.
At magnanimum Polyphideum vatem Apollo
Fecit hominum valdè optimum, poſtquâ mortuus eſt Amphiaraus;
Qui Hypereſiam habitabat, patri iratus;
Ille ibi habitans vaticinabatur omnibus hominibus.
Hujus quidem filius advenit, Theoclymenuſque nomen ei erat,
Qui prope Telemachum fiebat: hunc verò invenit
Libantem, ſupplicantémque, velocem apud navem nigram,
Et ipſi appellato verba velocia dixit,
" O amice, quoniam te ſacrificantem invenio hoc in loco,
" Supplico per ſacrificia & numen, & inſuper
" Tuum ipſius caput, & per ſocios, qui te ſequuntur,
" Dic mihi interroganti vera, neque occultes.
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas, & parentes?
Hunc rurſus Telemachus prudens contrà allocutus eſt,
" Tibi equidem, hoſpes, valdè verè dicam;
" Ex Ithacâ genere ſum, patérque mihi eſt Ulyſſes,
" Si quando erat; nunc enim jamdudum interiit gravi morte.
" Propterea nunc ſocioſque acceptis & nave nigrâ,
" Veni interrogaturus de patre diù abſente.
Hunc rurſus allocutus eſt Theoclymenus divinus,
" Sic & ego ex patriâ, viro interfecto
" Contribule; multi enim fratreſque ſociique *adſunt*
" In Argo equos paſcenti, valde autem dominantur Achivi:
" Ab his fugiens necem, & parcam nigram
" Exulo; quoniam mihi fatum *eſt* inter homines errare.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

251. Μετρίῃ.] Σωῇ.
254. Ὑπερησίην.] Ὄνομα πόλεως. Ἀπενάσσατο.] Μετῴκησεν.
255. Ναιετάων.] Οἰκῶν.
260. Κιχάνω.] Καταλαμβάνω.
261. Ὑπὲρ θυέων θ' δαίμονος.] Ὑπὲρ ταύτης τ' θυσίας καὶ δαίμονος.
263. Ἐπικεύσῃς.] Κρύψῃς.
272. Οὕτω τοι κἀγών.] Ὡς ἐρᾷς, μόνος φεύγω.
273. Ἔμφυλον.] Ὁμόφυλον.

N O T Æ.

254. Ὑπερησίην) Πόλιν Ἀχαΐας, ἐξ Ὑπερησίης, ἣ Λυκάων.

Variæ Lectiones.

251. Οἷο) *γρ.* εἷο.
253. Ἀμφιάρεος) *γρ.* Ἀμφιάραος, *H. Steph.*
262. Αὐτὰρ ἔπειτα) *γρ.* ἠδὲ τοκῆων, *Euſtath. fol.* 574. lin. 42. & *H. Steph.*

Ἀλλά

Ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε φυγὼν ἱκέτευσα,
Μή με καταπτήναντι διωκέμεναι γ' οἴω.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένως ἀντίον ηὔδα,
Οὐ μὰν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἐίσης·
Ἀλλ' ἕπευ, αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεαι, οἷά κ' ἔχωμεν.
Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καὶ τόδ' ἐπ' ἰκριόφιν τάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
Ἂν δ' ἣ γ' αὐτὸς νηὸς ἐβήσατο πολιοπόροιο.
Ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο· πὰρ δέ οἱ αὐτῷ
Εἵσε Θεοκλύμενον· τοὶ δ' πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ἐκπρύμνοιο ἐπίθοντο.
Ἱστὸν δ' εἰλάπινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κὰτ' ἤρτυναν ἐρετμοῖσιν ἔθησαν·
Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ εὐτρέπλοισι βοέῃσι.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νηὺς ἀνύσσε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
[* Βὰν δ' ἴμεν εἰς Κρουνούς, καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον·]
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

" Sed me navi insidere fac, postquàm te fugiens supplicavi,
" Nè me interficiant; persequi enim *illos me* puto.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Non quidem jam volentem expellam navi æquali;
" Sed sequere, at illic amicè excipieris *de iis*, quæ habemus.
Sic loquutus, illius suscepit æream lanceam,
Et hanc in tabulis extendit navis utrinque-agitatæ;
Ipse quoque navem ascendit permare meantem;
In pupi i verò postea sedit; apudque se ipsum
Sedere fecit Theoclymenum: hi verò rudentes solverunt.
Telemachus verò sociis *illos* exhortando jussit,
Arma capessèrent: hi itaque festinanter obediverunt.
Malum enim abiegnum concavum intra tabulatum
Statuerunt erectum, & funibus ligaverunt:
Traxeruntque vela alba benè-versis loris.
His autem secundum ventum misit oculis-cæsia Minerva
Vehementem, ingruentem per aërem; ut velocissime
Navis conficeret currens maris salsam aquam.
[Radebant vero Crunos, & Chalcida pulchrifluam:]
Occiditque Sol, obscuratæque sunt omnes viæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

277. Ἔφεσσαι.] * Ἐπιβίβασον.
293. Ἐπαιγίζοντα.] Ἐπικραταιόντα.
294. Ἀνύσσε.] Διαπεράσῃ.

NOTÆ.

295. Βὰν δ' ἴμεν εἰς Κρουνούς, καὶ Χαλκίδα καλλιρέεθρον) Hic Versus hactenùs desideratus, in omnibus *Impressis*, etiam *Florentinâ*, &c. ante Δύσετό τ' ἠέλιος, κλ. quod etiam *Isaac. Casaubonus* Manu notavit, in Episcopi *Elienses*, *Mori*, codice, & nos mittit ad *Strabonis* testimonium. " Deest, inquit, hic " Versus. Vid. *Strabo*, l. VIII. ubi hunc ipsum locum, & identidem hunc Versum laudat, fol. 350. & l. X. fol. 447. In priorem locum hæc *Casaubon.* " Hoc Carmen, ut *Xylander* observavit, in toto " illo Libro (hoc est Ὀδυσσ. ο'.) non reperitur hodiè, " nec ab *Eustathio* videtur agnosci; nullam enim " ejus mentionem facit, quod tamen factum oportuit. Et *Sensus* ipse ostendit, Hunc *Versum* hactenùs desideratum. Quare *Strabonis* in hâc parte auctoritas est admittenda, & forsitan ipsius *Homeri*, sive magni certè & antiqui illius *Homeristæ*, qui in Hymno *Apollinis*, v. 425. Βὰν δ' ἴμεν εἰς Κρουνούς, καὶ Χαλκίδα, ἐς πυρὸν Δύρηον, Ἠδὲ παρ' Ἠλιδα δῖαν, ὅθι κρητῆνες Ἐπειοὶ Εὖπτ' ἐφέμεν ἐπέβαινον, ἀγαλλομένῃ Διὸς ἄγρῃ. Hic ἀγαλλομένη, ut mox, v. 196. ἐπευφημίνη, quare *Varia Lectio* esto.

NOTÆ IN SCHOLIA.

277. * Ἐπιβίβασον) Ità MS. *Aloysii* apertè, & tres *Codd.* Vett. Solus *Elzevir.* ἐπιβίσεται, monstro Vocabuli.

VARIÆ LECTIONES.

280. Ἐθέλοντα) γρ. αἰτέοντα. Id certè *Sensus* postulare videtur.
284. Ἐβήσατο) γρ. ἐβίσατο.
294. Νηὺς ἀνύσσε) γρ. βὰν δ' ἴμεν εἰς Κρουνούς, κλ. Vid. Not. in *Textum*.
295. Καλλιρέεθρον) γρ. πυρίεσσαν, *Strabo*, fol.

Ἡ ἧ Φηρὰς ἐπέβαλλεν, ἐπιγρομένη Διὸς οἴγῳ·
Ἠδὲ παρ' Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἔνθενδ' αὖ νήσοισιν ὀΐσσατο θοῦσιν,
Ὀρμαίνων, ἤ κεν θάνατον φύγοι, ἤ κεν ἁλώῃ.
Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Δορπείτην· παρὰ δὲ σφιν ἐδόρπεον ἀνέρες ἄλλοι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιός τε καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι, μένοντά τε κηδοίη
Αὐτῇ οἱ γαθμῷ, ἢ ὀτρύνοι πόλινδε·
Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Ἠῶθεν μετὰ μῦθον ἀμείψεσθαι ἐπιόντα·
Πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
Ἀλλά μοι εὖ γ' ὑπόθου, καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπασσον,
Ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγῃ κατ' ἄστυ ἢ πόλιν αὐτὸς ἀνάγκῃ
Πλάγξομαι, αἴ κεν τις κοτύλῃ καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
Καί κ' ἐλθὼν μετὰ δώμαθ' Ὀδυσῆος θείοιο,
Ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ·
Καί κεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγείην,
Οἵ μοι δεῖπνον δοῖεν, ὀνείατα μυρί' ἔχοντες.
Αἶψά κεν εὖ δρώοιμι μετὰ σφίσιν, ὅ, τι θέλοιεν·

Hæc Pheras pertranſiit, feſtinans Jovis vento ſecundo,
Et præter Elida divinam; ubi dominantur Epéi.
Hinc rurſus inſulis *Telem.* immiſit *navem* acutis,
Cogitans, ecquid mortem fugiat, an caperetur.
Hi autem interea in ſtabulo Ulyſſes & divinus ſubulcus
Cœnabant; apúdque ipſos cœnabant viri alii.
At poſtquam potûs & cibi deſiderium amoverunt,
His Ulyſſes dixit, ſubulcum tentans;
Si ipſum accuratè diligat, manerémque jubeat
Illic in ſtabulo, an hortetur ad civitatem *ire*.
" Audi nunc, Eumæe, & alii omnes ſocii,
" Manè ad civitatem cupio ire
" Mendicaturus, ut non te vexem & ſocios.
" Sed me benè mone, & ſimul ductorem bonum præbe,
" Qui me illuc ducat: per civitatem autem ipſe neceſſitate
" Oberrabo, ſiquis forte poculum & panem porrigat;
" Equidem profectus ad domos Ulyſſis divini,
" Nuncium dicam prudenti Penelopæ,
" Et procis ſuperbis miſcebor;
" Si mihi cœnam dent, ut qui cibos ſufficientes habeant.
" Statim gnaviter agam inter ipſos, quicquid volent:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

296. Ἐπίβαλλεν.] * Ἐπίτυχεν, ὡς, † Οὐ γὰρ νηὸς ἐπέβαλον. Ἡ ναῦς ἂν ἐπιβολὴ ἐποιεῖτο, ὥστε τυχεῖν τῆς Φηρῶν. * Ἄλλως, Ἐπίβαλλε.] * Περᾶσαι, ἀντὶ τοῦ, παρῆλθε.

† Odyſſ. β'. v. 319.

298. Ἐπικατέσχεν.] Ἐπαφῆκεν. Θοῦσαι.] Ταῖς λαμπρυνομέναις ὀξείαις, μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν καλῶς νήσοις ἀξίως· ἐπὶ τὸ καλῶς χρῆσθαι.

301. Δορπείτην.] Ἐλλιπαστεύοντα.

308. Πτωχεύσων.] Ἐπαιτήσων, καὶ πτωχοῖς ἀρμόδια αἰτήσων.

309. Ὑποθοῦ.] Συμβούλευσον.

311. Κοτύλῃ.] Ἐκπώματος, ὅτου ποτηρίου, εἴδος ποτοῦ, καὶ μάστευε. Πύρνον.] Πόσιον ἄρτου.

316. Δρώοιμι.] * Διακονοῖμι.

N O T Æ.

298. Νήσοισιν ἐπικατέσχε θοῦσιν) *Strabo*, l. 10. fol. 702. Καὶ ταύτης ἧ κὴ τὴ Κεφαλληνίας ἐστὶν ἴσα, πλὴν Ἐχινάδες ἰδρύσθαι νήσους συμβέβηκεν· ὧν τὰ, τε Δουλίχιόν ἐστι, καλοῦσι νῦν Δολίχιον, καὶ αἱ Ὀξεῖαι καλούμεναι, ἃς ὁ Ποιητὴς Θοὰς εἶπε. Vid. *Plin.* Nat. Hiſt. l. 4. c. 12. *Steph.* ἐκ τοῦ παλαίου.

316. Ὅττι θέλοιεν) Hinc quidem apparet, Veterum Obſervationem de *Homero*, quòd nuſquam utatur voce θέλω, fallam eſſe, nec ſatis firmo niti fundamento; de quâ re diximus, ad *Iliad.* α'. v. 133.

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. * Ἐπίβαλλεν) Totum hoc *Scholion*, intra *Aſteriſcos* aſſervatum, ex *Porphyrii* Ὁμηρικῶν Ζητημάτων πρώτῳ, huic loco aſſuendum duxi. Quæ in ejus fine, ex Vetta * niſi quòd ἀφικνεῖται, pro ἀφικνεῖ, emendem.

316. * Διακονοῖμι, Ità MS. *Aloyſii*, cùm *Impreſſi* omnes Διηκονοίην. quis verò hìc *Dialecti* uſus? *Heſych.* tamen, Δρώοιμι) Ὑπηρετοίην, quod *Atticum* eſt, pro ὑπηρετοῖμι.

VARIÆ LECTIONES.

296. Ἡ δὲ Φηρὰς ἐπίβαλλεν) γρ. Ἡ Φηρὰς δ' ἐπέβαλλεν. Vid. ad δ'. v. 488. *Ibid.* Ἐπιγρομένη) γρ. ἀγαπαμένη. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 295. *

Ἐκ

Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσας·
Ἑρμείαο ἔκηλε διαμπερὲς ὀτρύνοντος,
Ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ἀρέσθαι,
Δμηθοσύνῃ εἴκ' ἄλλος ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλῳ,
Πῦρ τ' εὖ νήσας, καὶ διὰ ξύλα δαιὰ κεάσας,
Δαιτρεῦσαί τε, καὶ ὀπτῆσαι, καὶ οἰνοχοῆσαι·
Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι θεραπόντεσσι γένηαι.
Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὤ μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τῦτο νόημα
Ἔπλεο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι,
Εἰ δὴ μνηστῆρσιν ἐθέλεις κατὰ δῶμα ἕκαστον
Τῶν ὕβρις τε, βίη τε σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Οὔτοι τοιοίδ' εἰσὶν ὑποδμῳῆες ἐκείνων,
Ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἱμένοι, ἠδὲ χιτῶνας,
Αἰεὶ δ' λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
Οἵ σφιν ὑποδρῴωσιν· ἐΰξεστοι δὲ τράπεζαι
Σίτου, καὶ κρειῶν, ἠδ' οἴνου βεβρίθασιν.
Ἀλλὰ μάλ'· οὐ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
Οὔτ' ἐγὼ, οὔτε τὶς ἄλλος ἑταίρων, οἵ μοι ἔασιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,

" Etenim tibi dico, tu autem attende, & me audi;
" Mercurii voluntate interruncii, (qui quidem omnium
" Hominum operibus gratiam & gloriam præbet)
" Servili obsequio non mihi contenderit homo alius,
" Ad ignémque benè cumulandum, adque ligna sicca findenda,
" Adque carnes dividendas, & ad assandum, & ad pincernam agendū;
" Qualia Fortunatus administrant inferiores.
Hunc valdè ingemiscens allocutus est Eumæus subulcus,
" Hei mihi, hospes, cur in mentibus hoc consilium
" Fuit? certè omninò cupis illic perire,
" Si jam procorum vis ingredi multitudinem,
" Quorum injuriáque, vísque, ferreum cœlum invadit.
" Non tales sunt ministri illorum;
" Sed juvenes, chlænas benè induti, & vestes,
" Semper utique perunctí capite & pulchro vultu,
" Qui ipsis administrant; benè politæ autem mensæ
" Pane, & carnibus, & vino, onerate sunt.
" Sed mane; non enim aliquis te molestatur præsente,
" Neque ego, neque alius sociorum, qui mihi sunt:
" At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

318. Ἑρμείαο ἔκηλε.] Ἐπειδὴ κῆρυξ καὶ πομπὸς τῶν ἥρωσιν ὁ κήρυκες, οἱ ταῦτα ὑπουργοῦντες. Ἔκηλε.] Βελτιστέ.

320. Δρησσύνῃ.] Τῇ εὐ τῇ διακονίᾳ ὑπουργίᾳ.

321. Πῦρ τ' εὖ νήσας.] Ξύλα συρράσας, ἵνακαὶ ὃ πῦρ πυκνῶσῃ. Κεάσας.] Κλάσας, ἢ χίσας.

322. Δαιτρεῦσαι.] Μαγειρεῦσαι.

323. Δρώσσι.] Διακονοῦσιν.

327. Καθοδῦναι.] Ὑπεισελθεῖν.

328. Σιδήρεον.] Ἰσχυρόν.

329. Ὑποδμῳῆες.] Ὑπηρέται, θεράποντες.

331. Λιπαροὶ κεφαλάς.] Ἠλειμμένοι.

332. Ὑποδρώσσι.] Ὑπηρετοῦσιν.

333. Βεβρίθασιν.] Βαρύνονται, πλήρεις εἰσὶν.

334. Ἀνιᾶται.] Λυπεῖται.

336. Ἐπλύ.] * Ἐπειδήν.

N O T Æ.

* Olim ἐπειδ' ἂν, malè.

nisi ὅπῃ, pro ὅπι, legatur, quod tamen nunquam aliàs apud *Homerum* occurrit. Et in Hymno *Apollinis*, v. 46. Εἴ τίς οἱ χαλκῷ ἠὲ θήλεϊ εἰκέλα θήῃ, ubi nullo modo ἐθήλει potest legi.

320. Δρησσύνῃ) Vid. ad *Var. Lect.* *Ibid.* Ἐρίσσειεν) Cur ità scribo, vid. infrà, ad v. 386.

321. Δαιὰ) *Etymolog.* M. v. Δαιὰ, τὰ ξηρὰ ξύλα· ὅτω εἰς τὸ Ῥητορικὸν· οἷον, Διά τι ξυλὰ δαιὰ κεάσας· παρὰ τὸ δάω, τὸ ἐπὶ πολὺ χέζειν, γίνεται δαιὰ, τὰ λίαν τὰ χέζοντα ξηρά· ἢ παρὰ τὸ δαίω, τὸ καίω, τὰ εἰς καῦσιν ἁρμόδια, εὔκαυστα, θερμά.

331. Αἰεὶ δ' λιπαροὶ) De voce λιπαρὴς, Nos ad *Anacreon*, v. 427. Pro δ' potiùs δὴ legendum videtur.

VARIÆ LECTIONES.

320. Δρησσύνῃ) γρ. δρησμοσύνῃ, MS. *Sluisk.* in *Perizonii* Not. ad *Ælian.* Var. Hist. l. 7. c. 5. §. 2.

321. Πῦρ τ' εὖ νήσας) γρ. πῦρ τε καὶ εὖ νήσας, MS. *Lugdun.* vid. *Perizon.* ibid. *Eustath.* fol. 577. lin. 19. Τινὲς δὲ, πῦρ εὐνήσας γράφουσιν, ἤτοι φυλάξας, κατδυνάσας ζωπυρήσας ἐν σποδῷ. Hæc *Lectio* non erat *H. Steph.* prætermittenda, quod apud *Eustathium* sit, & ferè ad Cod. *Sluisk.* MS. accedit, ubi καὶ δυνήσας, licet ibi divisim. *Ibid.* Εὐλα δαιὰ) γρ. ξύλα καλὰ. *Eustath.* ibid. & *H. Steth.*

323. Παραδρώσι) γρ παρὰ δρώσι, *Eustath.* ibid. lin. 23. *H. Steph.* & *Br. Schol.*

Κεῖνός σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσῃ,
Πέμψῃ δ', ὅππη σὲ κραδίη, θυμός τε κελεύῃ.
Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Αἴθ' ὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης καὶ οἰζύος αἰνῆς·
Πλαγχθοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακώτερον ἄλλο βροτοῖσιν.
Ἀλλ' ἕνεκ' ἀλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
Ἀνέρες, ὅν κεν ἵκῃ ἄλη, καὶ πῆμα, καὶ ἄλγε'.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἰκανάας, μεῖναί τε μὲ κεῖνον ἄνωγας,
Εἶπ' ἄγε μοὶ σεῦ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πατρός θ', ὃν κατέλιπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
Εἴπερ ἔτι ζάουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Ἦ ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διὶ δ' εὔχεται αἰεί,
Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
Ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο,
Κηρηΐδης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἥ ἑ μάλιστα
Ἧκαχ' ἀποφθιμένη, καὶ ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
Ἡ δ' ἄχεϊ ὃ παιδὸς ἀπέφθιτο κυδαλίμοιο,
Λυγαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι, ὅς τις ἔμοιγε
Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἕρδοι.

" Ille te chlænámque, tunicámque, veſtes induet:
" Et mittet, quo te cor, animúſque jubet.
Huic reſpondit poſtea laborioſus divinus Ulyſſes,
" Utinam ſic, Eumæe, dilectus Jovi patri fieres,
" Sicut mihi; quòd me ceſſare-feciſti ab errore & ærumnâ gravi:
" Errore enim non eſt pejus aliquid hominibus.
" Sed gratiâ pernicioſi ventris malos dolores ferunt
" Viri, quemcunque acceſſit vagatio, penuriaque, & mœror.
" Nunc verò quoniam detines, meque manere, talem *quem vides*, jubes,
" Dic agè, mihi de matre Ulyſſis divini,
" Patréque, quem reliquit proficiſcens in feneſtutis limine,
" Sicubi adhuc vivunt ſub ſplendore *Solis*,
" An jam mortui ſunt & in inferni domibus.
Hunc rurſus allocutus eſt ſubulcus, princeps virorum,
" Tibi equidem hoſpes, valdè verè dicam;
" Laërtes quidem adhuc vivit, Jovi autem ſupplicat ſemper
" Animum à membris perire ſuis in domibus:
" Mirum in modum enim de filio dolet qui periit,
" Deque uxore, quam quidem juvenem duxerat: quæ ipſum maximè
" Triſtitiâ affecit demortua, & in crudâ feneſtute poſuit.
" Illa enim dolore ſui filii mortua eſt glorioſi,
" Triſti morte; ſic non moriatur, quicunque
" Hîc habitans amicus ſit & amica faciat.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

342. Πλαγχθοσύνης.] Πλάνης.
345. * Ἰκανάας.] Ἐπίκτης.
346. Μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο πατρός π.] Περὶ δὲ πατρὸς βουλόμενος μαθεῖν, ὑποκείνεται τὴν μὴ εἰδότα περὶ Ἀντικλείας.
347. Γήραος οὐδῷ.] Περιφραστικῶς τὸ γήρᾳ.
356. Ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.] Πρὸ ὥρας γηράσασαν ἐποίησεν, ἀφ' ὧν αὐτὴ ἐπ' αὐτῇ λύπῃ.

N O T Æ.

353. Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι) Τὸ ἀπὸ *Ultimam* producit, ob *Tonum*, *Ceſuram* & *Elatticam* ſequentem; quanquam & ἀπαὶ legi poſſit, ut ſæpè aliàs. Quod præter φθίσθαι ſcribatur & φθεῖσθαι, oſtendo, ad λ'. v. 329.

358. Λυγαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι) *Euſtath.* fol. 578. lin. 38. Λύπῃ δὲ παχεῖσα διαφθείρει, καθά πινας ἕτεροι δέ, ὡς καὶ προεῤῥήθη, ἀγχόνῃ φασὶν αὐτὴν μεταλλάξαι τὸν βίον· διὸ καὶ τὸν Εὔμαιον ἀπευξάμενος τὸ τοιοῦτον θάνατον, ἀφ' τὸ μὴ καθαρὸν εἶναι, ὡς ὁ τῆς μὴ παῦται δηλονότι ὁ Ποιητής. Alludit ad χ'. v. 462. Τὸ ὡς verò quùm non ſit *Optantis*, verùm ad τὸ θάνοι pertinet, omninò *Accentu* notandum, quod & olim in *Var. Lect.* nunc factum viceversâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

345. *Ἰκανάας) Ἐπίκτης, ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

Variæ Lectiones.

344. Ἀνέρες, ὅν κεν) γρ. ἀνέρες, ὧν τιν'. *Florent. Aldin. Lovan. Hervag.* nec id notavit *H. Steph.*
353. Ἀπὸ) γρ. ἀπαί. *Ibid.* φθίσθαι) γρ. φθεῖσθαι, vid. *Not. in Textum.* *Ibid.* Ἕμοιγε) γρ. ἐμοί γε.

Ὄφρα

Ὄφρα μὲν ἦν δὴ κεῖνη ἴλη, ἀχέουσά περ ἔμπης,
Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι ἠδ' ἐρέεσθαι,
Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ τανυπέπλῳ,
Θυγατέρ' ἰφθίμην, τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων·
Τῇ ὁμῶς ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἧσσον ἐτίμα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβην πολυήρατον ἰκόμεσθ' ἄμφω,
Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν, ἠμεῖ' ἔλοντο.
Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐκείνη
Καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δῦσα,
Ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλῃ δέ με κηρόθι μᾶλλον.
Νῦν δ' ἤδη τούτων ὀπιδεύομαι· ἀλλά μοι αὐτῷ
Ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες Θεοί, ᾧ ἐπιμίμνω·
Τῶν ἔφαγόν τ', ἔπιόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
Ἐκ δ' ἄρα δειροίνης ἠμείλιχόν ἐστιν ἀκοῦσαι
Οὔτ' ἔπος, οὔτε τι ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα ἢ δμῳῆς κατέδουσιν
Ἀρπία δειροίνης φάος, ἠδ' ἕκαστα πυθέσθαι·
Καὶ φαγέμεν, πιέμεν τέ· ἔπειτα δὲ καί τι φέρεσθαι
Ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἰαίνῃ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, Εὔμαιε, συβῶτα,
Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς παλείδος ἠδὲ τοκήων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

" Quamdiu quidem igitur illa erat, dolens quantumvis,
" Tamdiu aliquid mihi dilectum scrutari & interrogare,
" Quoniam me ipsa nutrivit, unà cum Crimene extensâ-veste,
" Filiâ procerâ, quam juniorem peperit liberorum:
" Hâc simul nutritus sum; paulóque me minus honorabat.
" At postquam pubertatem multùm-amatam venimus ambo,
" Hanc quidem postea in Samum nuptûi dederunt, & infinita acceperunt:
" At me chlænámque, tunicámque, vestes, illa
" Pulchras valdè circumindutum, pedibúsque calceamentis datis,
" Ad agrum præmisit: diligebat enim me corde magis.
" Nunc verò jam horum indigeo; sed mihi ipsi
" Opus augent beati Dii, cui immaneo:
" Ex his comedique, bibique, & venerandis, i. e. egentibus, dedi.
" Ex autem dominâ non dulce est audire,
" Neque verbum; neque opus; quoniam malum incidit domui,
" Viri superbi; valdè verò famuli indigent
" Palàm dominam alloqui, & singula interrogare,
" Et comedere biberéque, deinde etiam aliquid portare
" Ad agrum, qualia animum semper famulis lætificant.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Dii boni! Ut parvulus exiliens, Eumæe subolæ,
" Multùm aberrâsti à tuâ patriâ & parentibus.
" Sed agè mihi hoc dic; & verè enarra:

ΣΧΟΛΙΑ.

362. Κτιμένῃ.] Κυρίως, ἡ Ὀδυσσέως ἀδελφή.
364. Ὁμῶς.] Ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.
370. Τούτων ὀπιδεύομαι.] Ὧν ἡ Ἀπίθανα ἐχαρίζετο, τούτων ἐνδεὴς εἰμι.
376. Πυθέσθαι.] Ἐρωτῆσαι.
378. Ἰαίνει.] Θεραπεύει.
380. Τυτθός.] Μικρός.

NOTÆ.

362. Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν) Ut videas, quantum ad Errorem conferat propagandum Magni alicujus Viri auctoritas, scias, quùm in *Henrici Stephani* Exemplari πρίψεν, loco vocis θρέψεν, fortuitò scriptum esset, hinc in *Castellionis* Editionem, & in *Spondani*, *Elzevirii*, & quod doleo, Amici *Oxoniensis*, (quis enim cum *H. Stephano* Errare dubitaret?) fluxisse; licet Omnes *Latinè* vertant per *Nutrivit*. Θρέψεν autem habet *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, *Romana* & *Basileensis Eustathii*, MSS. omnia &c.

372. Καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα) Ὑπέκκαυσον, ξένους, ἢ ἱκέτας. Ità *Odyss. ι'.* v. 271. — ξείνοισιν ἄρ' αἰδοίοισιν ἐπηδεῖ. Et §. XXIIII. v. 1. Αἰδοῖός ξείνων κεχαρισμένος. Malè itaque lusit, qui exponebat, *Rei Venereæ impendi*. De quâ re *Conrad. Ritterhus.* ad *Oppian.* p. 341. Nec sanè illa *vox*, cum illâ *mente*, tam ingenuum decebat Famulum, qualem *Homerus* exhibet *Eumæum*. Nebulo aliquis hæc honesta illius verba per παρῴδίαν & lusum aliò detorsit.

VARIÆ LECTIONES.

372. Τῶν ἔφαγον) κ. τῶνδ' ἔφαγον, *H. Steph.*

Ἠὲ διεπραθέτο πτόλις ἀνδρῶν δυσαάγχα,
Ἣι ἔνι ναιετάασκε πατὴρ ἠ πότνια μήτηρ·
Ἦ σέ γε μυηωθέντα παρ' οἰέσσιν, ἢ παρὰ βουσίν,
Ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον, ἠδ' ἐπέρασαν
Τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς δῶμα, ὁ δ' ἄξιον ὧνον ἔδωκεν.
Τόνδ' αὖτε προσέφη συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ξεῖνε, ἐπεὶ ἀρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς,
Σιγῇ νῦν ξυνιεὶς ἠ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
Ἥμενος· αἴδε γὰρ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν,
Ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· οὐδέ τί σε χρὴ
Πρὶν ὥρη, κατακεῖσθαι· ἀνίη ἠ πολὺς ὕπνος.
Τῶν δ' ἄλλων ὅπνα κραδίη ἠ θυμὸς ἀνώγοι,
Εὐδέτω ἐξελθών· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Δειπνήσας, ἅμ' ὑεσσιν ἀναιδρείῃσιν ἑπέσθω.
Νῶϊ δ' αὖ κλισίῃ πίνοντέ τε, δαινυμένω τε,
Κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λυγαλέοισι,
Μνωομένω· μετὰ γάρ τε ἠ ἄλγεσι τέρπεται ἀνὴρ,
Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ ἠ πολλ' ἐπαληθῇ.

" Utrum vastabatur Civitas virorum lasivia,
" Quâ inhabitabat pater & veneranda mater;
" An te solum-positum apud oves, vel apud boves,
" Viri inimici navibus acceperunt & vendiderunt
" Hujus viri ad domos; hic autem dignum pretium dedit.
Hunc rursus alloquutus est subulcus, princeps virorum,
" Hospes, quoniam jam hæc me interrogas, & inquiris,
" Silentio nunc audi, & delectare, bibéque vinum
" Sedens, hæ etenim noctes magnæ; licet quidem dormire;
" Fas est etiam lubentibus audire; neque te oportet
" Ante horam, decumbere; nocumentum est & multus somnus.
" Horum itaque aliorum quemcunque cor & animus jubet,
" Dormiat egressus: simúlque aurorâ apparente
" Jentatus, simul sues heriles sequatur.
" Nos autem in stabulo bibentésque, comedentésque,
" Doloribus mutuis delectemur tristibus,
" Recordantes; inter etenim vel dolores delectatur vir,
" Quicunque jam valdè multa passus est, & multa erravit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

383. Διεπραθέτο.] Διεπορθήθη.
391. Ἀθέσφατοι.] Θεῖαι, μεγάλαι, μακραί.
393. Πρὶν ὥρη.] Ἐκείνη, γένηται. Κατακεῖσθαι.] Καθεύδειν.
396. Ἀναιδρείῃσιν.] Ταῖς ἀνοσιωτάταις. Ἑπέσθω.] Ἀκολουθήτω.
399. Μνωομένω.] Μεμνησκόμενοι.

Ν Ο Τ Æ.

386. Ἐπέρασαν) Ità scribo, pro ἐπέρασσαν, quod priùs obtinuit, *Versûs* gratiâ. Quandò enim cum *simplici* σ'. scribitur, corripitur Naturâ, ut infrà, v. 427. — πέρασαν δέ μιν δῖοι ἀναῤῥίπτες. Et in *Iliade* sanè (qui Codex correctior ut plurimum habetur, quia plures utique in eo emendando sudârunt) plus semel cum duplici σ'. legitur, ut φ'. 78. Καί μ' ἐπέρασσας ἄνδρ' ἄγων παλλὸς π, φίλων τέ. Et v. 102. Τρώων· ἐ πολλὰς ζωὰς ἕλες, ἠδ' ἐπέρασσα. Ità suprà, v. 320. ἱέρσησιν, cum duplici σ'. scribo, & aliis similibus in locis, ipsius *Homeri* exemplo. Vid. infrà, ad π'. v. 15. & v. 82. *Philippus Labbæus* geminum hìc σ'. postulat, Prosod. *Græc.* Regul. 14.

393. Ἀνίη κὴ πολὺς ὕπνος) Confer *Duport.* Gnomolog. in locum. Alias, υ'. v. 52. — ἀνίη κὴ τὸ φυλάσσειν Παίνυχον ἐγρήσσοντα.

394. Ὅπνα) N. B. ὕπνα, pro ὅπνα legi & scribi: Ὅστις, &, pro eo, ὅπις, facit ὁ per omnes *Casus*, & *Numeros*, in *Compositione*, non autem per omnia *Genera*; neque enim in *Fœmininis* fit; quod probo, ad *Iliad.* σ'. v. 491. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Supplic. v. 847.

396. Δειπνήσας ἅμ' ὑεσσιν ἀναιδρείῃσιν ἑπέσθω) Ταῖς ἀνοσιωτάταις, ἢ βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις· ὁ δὲ Ἡλιόδωρος, παῖς ἀπὸ ἀναιδρείας. Δειπνήσας ἅμ' ὑεσσιν ἀναιδρείῃσιν ἑπέσθω. *Hesych.* v. Ἀναιδρείῃσιν, ubi malè * αἰμύσασιν, *Salmasius* pejus Δειπνήσασα * μύσασα. Emendo, ex hoc loco.

400. Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ ἠ πολλ' ἐπαληθῇ) Ità *Florent. Aldin. Lovan. H. Steph. Eustath.* & c. *Elzevirius* solus, Ὅς δὴ &c. *Aristoteles* Rhetoric. l. 1. c. 11. Μνημεῖον, ὅσας πρᾶξις, *Sensum* spectans, non verba; μνημεῖον, autem ibi pro μεμνημένον, ut λεγμένον, pro διειλεγμένον.

Variæ Lectiones.

386. Ἐπέρασαν) γρ. ἐπέρασσαν, olim malè, ut in Not. ad *Textum*.

400. Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ ἠ πολλ' ἐπαληθῇ) γρ. Μνημεῖον, ὃς δὴ πολλὰ πάθῃ, ἠ πολλὰ ἔοργεν, *Aristotel.* Rhetoric. l. 1. c. 11. in Margine. Μνησαμένοις, ὅτι, &c. vid. Not. in *Textum*.

Τῦτο

Τῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴπερ ἀκούεις,
Ὀρτυγίης καθύπερθε, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,
Οὔπω τοσσατίη λίην τόσσον· ἀλλ' ἀγαθὴ μάν,
Εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθής, πολύπυρος·
Πείνη δ' οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
Νοῦσος ἐπὶ σύγερὴ πέληται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κατὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
Ἔλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξύν,
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δὲ σφίσι πάντα δέδασται·
Τῇσίν γ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε
Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
Ἔνθάδε Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἤλυθον ἄνδρες
Τρῶκται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
Ἦσκε δὲ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἀγακλειτή,

"Hoc igitur tibi dico, quod me interrogas, & inquiris:
"Insula quædam Syria vocatur, ſicubi audis,
"Trans Ortygiam; ubi mutationes Solis,
"Non ita valdè magna; ſed bona quidem,
"Fertilis-boum, fertilis ovium, viniferax, & multi-frumenti:
"Fames verò nunquam populum invadit, neque aliquis alius
"Morbus od.oſus ingruit miſeris hominibus:
"Sed quando ſeneſcunt in civitate familiæ hominum,
"Veniens argentei-arcûs Apollo cum Dianâ
"Suis mitibus ſagittis aggrediens interficit.
"Illic duæ civitates, bifariámque ipſis omnia diviſa ſunt:
"His ambabus pater meus imperavit
"Cteſius Hormenides, ſimilis immortalibus.
"Illuc Phœnices navibus-inclyti venerunt viri
"Veteratores, infinitas ducentes reſ-ludicras nave nigrâ.
"Fuit autem patris mei mulier Phœniſſa in domo

ΣΧΟΛΙΑ.

402. Συρίη.] Μία τῶν Κυκλάδων νήσων καλεῖται.
403. Ὅθι τροπαί.] Ἔνθα φησὶν εἶναι τὸ ἡλίου σπήλαιον, δι' ὃ περιφέρονται αἱ ἡλίου τροπαί.
404. Πεῖνα πάποτε.] Μεγάλη.
405. Εὔβοτος.] Ἡ εἰς βοσὴν καὶ τροφὴν ἐπιτηδεία. Εὔμηλος.] Καλὰ πρόβατα ἔχουσα.
414. Ναυσίκλυτοι.] Καθ' αἱ ναῦς ἔνδοξοι.
415. Τρῶκται.] Φιλέργυροι, πανοῦργοι. Ἀθύρματα.] Παίγνια, κόσμια.
416. Πατρὸς ἐμοῦ γυνή.] Ταῦτα ἴσως οἱ Φοίνικες λαίτρᾳ διαγαγόντες πολλῶν ἄξιον αὐτὸν ἀπεφαίνοντο.

NOTÆ.

402. Νῆσός τις Συρίη) Eadem Inſula Σῦρος, cum *Penultimâ* longâ, ut *Strabo*, *Stephanus* & *alii*, & *Euſtathius*; & Συρίη, cum *Primâ* brevi; ſicut aliàs ψῦρος & ψυρία. Malè intellexit *Philip. Labbæus*, quaſi Σύρη hoc in loco legendum eſſet, cum *priori* longâ; id enim fit tantum in voce Σῦρος, pro quâ recte Συρίη.

403. Ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο) Qui hæc de *Heliotropio* ſumunt, parùm vident, aut plùs ſatis; quòd & illud à *Pherecyde* inventum, atque proindè *Homero* parem, aut priorem allucinantur. *Cl. Dodwelli* rationes nihil raciunt: cùm *Lycurgus*, qui ipſas *Olympiadas* præceſſit, *Homeri* Opera à *Creophyli Samii* poſteris excepta, in *Gracium* primus intulerit, ut *Heraclides*, & *Plutarchus* in *Lycurgo* Ità *Poſidonius Homerum*, ſi Diis placet, *Anacharſide* juniorem fecerit, quòd *Rotam* audiret ab *Anacharſide* inventam; ut notamus ad *Iliad.* σ'. v. 601.

405. Εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθής) *Tertius* hìc *Pes* ſanatur ob *Cæſuram*, *Inciſum*, & *Hiatum*; ut ſuprà, ad v. 149.

406. Πείνη) Undè πανιὰν, *Anglicè*, To Pine.

409. Ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξύν) Hìc *Apollo* & *Diana* Homines ſenio confectos occidere dicuntur, hic nempè Viros, illa Fœminas; de quâre diximus ad γ'. v. 279. & aliàs.

416. Ἦσκε δὲ πατρὸς ἐμοῦ γυνὴ Φοίνισσ' ἀγακλειτή) *Senſus* loci, *Erat Mulier* Phœniſſa *Patris mei in ædibus*, quæ inter Servas principem locum nacta eſt, & curam habuit Regis ipſius filii *Eumæi*. Verùm *Euſtathius* toto cœlo errat, cùm exponit, quaſi γυνὴ πατρὸς ἐμοῦ eſſet, & ſic facit *Eumæi* matrem, non ſemel; nam & ξ'. fol. 540. lin. 50. & fol. 582. lin. 8. & fol 583. lin. 3. ſemper facit *Phœniſſam* hanc *Eumæi* matrem; quo errore nihil miſerabilius. Quis enim hanc Mulierem, ſi Regii eſſet tori particeps, illum velle jam relinquere, Prædonum gratiâ, & filium proprium vendere, nec tale quid uſpiam dicit *Homerus*, at contrà. Ità enim hæc ipſa Mulier, v. 448. Καί δέ κεν αὖτ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε ἐπιβαίην ἀγακλειτὴν Καλὴ

Καλή τε, μεγάλη τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα·
Τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπεροπῆσαι·
Πλυνέουσαν τὶς πρῶτα μίγη, κοίλην ἐπὶ νηΐ,
Εὐνῇ καὶ φιλότητι· τά τε φρένας ἠπεροπεύει
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ εἴ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Εἰρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
Ἡ δ' μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ·
Ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι·
Κυρὴ δ' εἰμὶ Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο·
Ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι, λῃστῆρες ἄνδρες,
Ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
Τῇδ' ἀνδρὸς ποτὶ δῶμα· ὁ δ' ἄξιον ὧνον ἔδωκεν.
Τὴν δ' αὖτε ποτέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ,
Ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἅμ' ἡμῖν οἶκαδ' ἔποιο,
Ὄφρα ἴδῃς πατρὸς καὶ μητέρος ὑψερεφὲς δῶ,
Αὐτούς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
Ὅρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἶκαδ' ἀπάξειν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τ' ὅρκον,
Τοῖσδ' αὖτις μετέφη γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Σιγῇ νῦν, μή τις μὲ προσαυδάτω ἐπέεσσιν

" Pulchráque, magnáque, & ſplendidorum operum perita:
" Hanc utique Phœnices callidi deceperunt:
" Dum lavaret, quidâ primùm mixtus *cum eâ*, concavam prupter navim,
" Lecto & amicitiâ; quæ mentes decipiunt
" Libidinoſis mulieribus; & ſi bona artifex ſit.
" Interrogabatque poſtea, quæ eſſet, & unde veniret.
" Hæc confeſtim patris dixit altam domum,
" Ex Sidone quidem multi-æris glorior eſſe,
" Filia vero ſum Arybantis ego abunde divitis:
" Sed me rapuerunt Taphii latrones viri
" Ex agro venientem, vendiderúntque me huc deductam,
" Hujus viri ad domos; hic etenim dignum pretium dedit.
Hanc rurſus alloquutus eſt vir, qui mixtus erat clam,
" Numquid & jam nos rurſus in patriam ſimul ſequare,
" Ut videas patris & matris altam domum,
" Ipſoſque? certe enim adhuc ſunt, & divites vocantur.
Hunc rurſus alloquuta eſt mulier, & reſpondit verbo:
" Sit & hoc, ſi mihi velitis, nautæ,
" Juramento fidem dare; indemnem me abducere.
Sic dixit; & hi omnes juraverunt, ſicut juſſit.
At poſtquam juraverúntque, perfeceruntque juramentum,
Hos rurſus interlocuta eſt mulier, & reſpondit verbo,
" Silentio nunc; nè quis me alloquatur verbis

ΣΧΟΛΙΑ.

418. Πολυπαίπαλοι.] Παντὸργοι.
419. Ἠπεροπῆσαι.] Ἠπάτων.
422. Εἰρώτα.] Ἐπωθάκετο.
424. Σιδῶνος πολυχάλκου.] Σπήρας· ὁ αὐτὴ δὲ χαλκὸς ὁ γίνεται· ἢ πλυσίας, ὡς πορφύρας ὁ αὐτῇ χιονόμενος.
425. Ῥυδὸν ἀφνειοῦ] Ῥύδην πλοῦτον ἴσχοντος, τουτέστι, πολὺ πλοῦτῳ χυδὴν πλουτοῦντος, ἢ ἐπιῤῥέοντα ἴσχοντος πλούτῳ, πλουσίου.
426. Λῃστῆρες.] Ληστοί.
427. Πέρασαν] Πεπρήκασιν.
439 Προσαυδάτω.] Προσαγορεύετω προσφωνείτω.

NOTÆ.

δούλην· Παῖδα δὲ ἀνδρὸς ἴδιος ὁ μεγάρους ἀπαθάλλων, κλ. Τὸν καὶ ἄγαμαι· ἐπὶ νῆας· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὄνειαρ Ἄλφοι. Quare contrà *Euſtathium* & *Spondanum*, alioſque aſtruendum, quòd hæc Nutricula, alumnum ſuum, Regis & Domini ſui filium, &, cùm ex *Homero* nihil repugnet, etiam ex legitimâ Uxore, velle ſecum abreptum dono dare conterraneis ſuis, eâ conditione, ut in Patriam illam reportent. *Euſtathii* errorem errant *ei Παλαιοὶ*, ut *Br. Schol.* oſtendunt. Quinimo ipſe *Eumæus* Matrem ſuam, excluſivè ad hanc, memorat, v. 460. Juxta tamen hunc errorem Veteres nomen *Eumæi* matris excuderunt Πηνίαν, ut refert *Democritus*, in libro περὶ Ὁμήρου, teſte *Euſtathio*, de quâ re *Ægid. Menag.* in Diog. Laert. l. IX. §. 48. *Euphorion Pantheam* vocat, alii *Danaen*. Vid. ſuprà, ad ξ'. v. 3.

VARIÆ LECTIONES.

433. Προσέειπε) γρ. μετέειπε, *H. Steph.* malè; cum *Duo* tantùm loquuntur: mox, v. 438. benè.
439. Σιγῇ) γρ. σιγὴ, *H. Steph.*

Ὑμετέ-

Ὑμετέρων ἑτάρων, συμβλήμενος, ἢ ἐν ἀγυιῇ,
Ἢ που ἐπὶ κρηνὴν· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
Ἐλθὼν εἴξειπῃ· ὁ δ' ὀϊσάμενος καδήσῃ
Δεσμῷ ἐν χαλεπῷ, ὑμῖν δ' ὀπιφράσεται ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἔχεί ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγεται δ' ὦνον ὀδαίων.
Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
Ἀγγελίη μοι ἔπειτα θοῶς ἐς δῶμα ἰκέσθω·
Οἴσω γὰρ χρυσὸν, ὅττι χ' ὑποχείριον ἔλθῃ·
Καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίδοιμι ἑὸν ἐξέλσασά γε δοίλιον·
Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἑοῦ ἐν μεγάροις ἀτιτάλλω,
Κερδαλέον δὴ τοῦον, ἀμαξοχόωντα θύραζε,
Τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
Ἄλφοι, ὅππη περάσητε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰπῦσ', ἀπέβη πρὸς δώματα καλά·
Οἱ δ' ἐναυλίζοντο παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο πᾶσι νέεσθαι,
Καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγείλαιτο γυναικί·
Ἦλυθ' ἀνὴρ πολύϊδρις ἐμῷ πρὸς δώματα πατρὸς,
Χρύσεον ὅρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔειρτο.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ κατὰ πότνια μήτηρ
Χείρεσιν ἀμφαφόωντο, καὶ ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο·

" Veſtrorum ſociorum, obvians, vel in viâ,
" Vel ad fontem; ne quis ad domum ſeni
" Veniens dicat; hic autem intelligens liget *me*
" Vinculo in difficili, vobiſque conſultabit mortem.
" Verùm retinete in mente rem; & feſtinate emptionem Mercium.
" Sed quando jam navis plena victu fuerit,
" Nuncius mihi deindè velocitèr ad domos veniat:
" Portabo enim & aurum, quodcunque ſub manus venerit;
" Et aliud quidem naulum ego volens dabo;
" Filium enim viri boni in domibus nutrio,
" Aſſutum jam talem, ſimul currentem foras,
" Hunc ducam in navim, hic vobis infinitum precium
" Inveniet, ubicunque vendideritis ad diverſilingues homines.
" Hæc quidem ſic facta, abivit ad domos pulchras,
" Hi verò per annum totum apud nos manentes
" In navi concavâ, facultates multas lucrabantur:
" Sed quando jam concava navis gravata erat, ut illi redirent,
" Et tunc nuncium miſerunt, qui nunciaret mulieri:
" Venit vir *multa-ſciens* mei ad domos patris,
" Aureum monile habens, & præterea electris impeditum erat.
" Hoc quidem in domo famulæ & verenda mater
" Manibus tractabant, & oculis videbant

ΣΧΟΛΙΑ.

440. Συμβλήμενος.] Συναντήσας.

441. Ἤπυ.] Ἴσως, χειδόν.

444. Ἐπείγεται δ' ὦνον ὀδαίων.] Σπουδάζει ὁ ἀεὶ τὸ ἀνδρεσμὸν τῶν φορτίων.

447. Ὑποχείριον ἔλθῃ.] Τῇ χειρί μου ὑποπέσῃ.

448. Ἐπιβαθρον.] Μισθὸν, ὃ δεῖ ναῦλον, τὸ ἐπιβάσεως τοῦ πλοίου.

450. Ἀμαξοχόωντα θύραζε.] Ἥτοι ἤδη δυνάμενον τρέχειν ἔξω· ἢ δυνατὸν ἐστὶ ἐπακολουθεῖν. γεάφεται καὶ ἅμα τροχόωντα.

455. Ἐμπολόωντο.] Ὠνοῦντο.

456. Ἤχθητο.] Ἐβαρύνετο τῷ πλήθει.

459. Ὅρμον.] Περιδέραιον κόσμου. Μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔειρτο.] Ἠλέκτροις ὁ * συνειλητὸς. Εἶρτο.] Συνεκέκλειστο, εἱρμασμένον ἦν.

461. Ἀμφαφόωντο.] Ἐψηλάφων. Ὁρῶντο.] Ἐθηῶντο.

NOTÆ.

449. Ἀνδρὸς ἑοῦ) *Euſtath.* fol. 559. lin. 11. Τὸ ὃ ἑοῦ, τουτέστιν ἀγαθοῦ, γίνεται μὲ, λὸ δ' ὑὸς, υἱὸς, καθὰ μαίζουσιν. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἑῦς.

450. Ἀμαξοχόωντα) *Porphyrius,* Ὁμηρικ. Ζητημ. δ. ſatis minutè diſputat de Differentiâ τοῦ ἁρμαξοχίας & ἀμαξοχίας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

459. * Συνείλητὸς, Pro συνέλειπτο, lego ex MS. *Aloyſii Alemanni.*

VARIÆ LECTIONES.

450. Ἀμαξοχόωντα) γρ. ἅμα τροχόωντα, *Br. Schol. Florentin. Aldin.* &c. ὁμοτροχόωντα. *Euſtath.* fol. 585. lin. 14.

459. Εἶρτο) γρ. εἶρκτο, *Euſtath.* fol. 585. lin. 17.

Ὦνον ὑπιχόμενος· ὁ δ' ἐν τῇ κατένυσσε σιωπῇ·
Ἦ τοι ὁ καννύσας κοίλῃ ἐπὶ νηῒ βεβήκει·
Ἦ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε·
Εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἠμὲν δέπας, ἠδὲ τραπέζας
Ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἵ μοι πατέρ' ἀμφεπένοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἐς θῶκον τεθμόλον, δήμιό τε φῆμιν.
Ἡ δ' αἶψα τεῖ ἄλεισα καταχρύψασ' ἐνὶ κόλπῳ
Ἐκφέρεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεσιφροσύνησι·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλυθομεν ὦκα κιόντες,
Ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ὠκυάλου νηῦς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Νὼ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δ' ἔμβαλε δῶρον ἴαλλεν.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἑβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
Τὸν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
Ἀντλῳ δ' ἐνδυπίσθε πεσοῦσ', ὡς εἰναλίη κίξ·
Καὶ τὸν μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
Ἐκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
Τὴς δ' Ἰθάκην ἐπέλασσε Φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ·
Ἔνθα με Λαέρτης πρίατο κεδνὰ ἑοῖσιν.
Οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.

" Precium pollicitæ: hic interea huic innuit tacitè.
" Certè hic quandò innuerat, concavam ad navem ivit:
" Hæc autem me in manu capiens domibus eduxit foras,
" Invenit verò in vestibulo partim pocula, partim mensas,
" Virorum convivarum, qui circa meum patrem versabantur:
" Hi quidem in concionem proceſſerant, populique cœtum.
" Hæc verò ſtatim tria pocula abſcondens in ſinu
" Exportavit, at ego ſequebar ſtultitiis:
" Occidit autem ſol, obſcuratæque ſunt omnes viæ.
" Nos verò in portum inclytum venimus celeriter euntes,
" Ubi Phœnicum erat virorum velox-in-mari navis.
" Hi quidem ubi tandem aſcendiſſent, navigabant humidas vias,
" Nos navi imponentes; Jupiterque ventum immiſit.
" Sex diebus quidem ſimul navigavimus nocteque & die;
" Sed quando ſeptimum diem Jupiter induxit Saturnius,
" Hanc quidem tum mulierem interfecit Diana ſagittis-gaudens.
" In ſentinam verò infonuit cadens, ſicut marina fulica:
" Et hanc quidem phocis & piſcibus eſcam fieri
" Ejecerunt: at ego relictus ſum, dolens animo.
" Hos igitur Ithacæ admovit portans ventuſque & aqua:
" Ubi me Laertes emit rebus ſuis,
" Sic hanc terram ego vidi oculis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

462. Ὑπιχόμενος.] Ὑπιχνούμενος. Κατένυσσεν.] Διέκλωπτεν.
463. Καννύσας.] Καταρτύσας.
465. Δέπας.] Ποτήρια.
467. Πρόμολον.] Προῆλθον. Ἐς θῶκον.] Εἰς βουλήν. Φῆμιν.] Ἐκκλησίαν, συνέδριον.
468. Ἄλεισα.] Ἐκπώματα.
469. Ἀεσιφροσύνησι.] Μαζιώτητι, ἀφροσύνῃ, ἢ μωρίᾳ.
472. Ὠκυάλου.] Ὠκεῖα, ταχεῖα, ταχύπλους, παρεαχώς.
474. Νὼ.] Ἡμᾶς, τὼς δύο. Ἀναβησάμενοι.] Ἀναβιβάσαντες εἰς τὴν ναῦν.
478. Ἀντλῳ.] Τῇ αὐτλίᾳ ἤ τῷ πλοίῳ. Κίξ.] Ὄρνεον θαλάσσιον, παραπλήσιον χαλκίδι· ἔνιοι δὲ, λάρον αὐτὸν λέγουσιν· οἱ δὲ, αἰθυίαν.
483. Οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.] Εἰκὸς αὐτὸν ἀκηκοέναι παρὰ τῶν Λαέρτου, ἃ διηγήσαντο οἱ Φοίνικες.

N O T Æ.

465. Δέπα) Ità, pro δέπας, vid. ad v. 467. ubi τρία ἄλεισα, ſive δέπα.
474. Νὼ ἀναβησάμενοι) *Euſtath.* ἀναβησιπάμενοι, *Florentina* ἀναβιβασάμενοι, & *Aldina*, *Lovaniana* denique, pro quò malè *H. Steph.* ἀναβασάμενοι, ex utriſque debuit vocem unam genuinam elicere, qualis eſt ἀναβησάμενοι, quæ *Lectio* confirmatur ab *Heſychio*, Ἀναβησάμενοι) Ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὴν ναῦν, hunc ipſum locum reſpiciens iiſdem ferè verbis, quibus *Brevia Scholia*.
478. Εἰναλίη Κίξ) Ὁ λάρος, καὶ ὁ Ἀττικῶς λέγεται ὁ νῦν Καύηξ· τινὲς Αἴθυιαν ἀποδίδασιν· οἱ δὲ, Κίφος· οἱ δὲ, διαφέρειν ἀλλήλων. *Heſych.* v. Κίξ.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

462. Ὑπιχόμενος) γρ. ὑποχόμενος, *H. Steph.*
465. Δέπας) γρ. δέπα & δέπα, pro δέπαια. Ità certè *Scholia*, ut nunc emendo, ex *Aldinâ* Editione.
474. Νὼ ἀναβησάμενοι) γρ. νὼ ἀναβιβασάμενοι, vid. Not. in Textum.

Τόνδ'

Τόνδ' αὖ δισγενὴς Ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ,
Εὔμαι', ἦ μάλα δή μοι σὺ φρεσὶ θυμὸν ὄρνας,
Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
Ἀλλ' ἤτοι σοὶ μὲν καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκε
Ζεύς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δῶμα δαὴς ἀφίκεο πολλὰ μογήσας
Ἠπίῳ, ὃς δή τοι παρέχῃ βρῶσίν τε, πόσιν τε,
Ἐνδυκέως· ζώῃς δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος εἰνάδ' ἱκάνω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Καδδεαθέτην δ' ὀλίγον ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
Αἶψα γὰρ ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος· οἱ δ' ἐπὶ χέρσῳ
Τηλεμάχῳ ἕταροι λύον ἱστία· καὶδ' ἕλον ἱστὸν
Καρπαλίμως, τὼ δ' εἰς ὅρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς.
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κτλ. ὃ πρυμνήσι' ἔδησαν.
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Δεῖπνόν τ' ὠρτύνοντο, κεραόντό τε αἴθοπα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἔξ ἔρον ἔντο,
Τοῖσίδε Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων,
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἄστυδ' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐπελεύσομαι, ἠδὲ βοτῆρας·
Ἑσπέριος δ' εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτελθε·
Ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον παραθείμην,
Δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.

Huic rursus nobilis Ulysses respondit verbo,
" Eumæe, certè valdè jam mihi in mentibus animum movisti,
" Hæc singula dicens, quæcunque jam passus es mala animo.
" Sed utique tibi quidem etiam ad malum bonum posuit
" Jupiter, quoniam in viri domos perveniisti multa passus
" Humani, qui jam tibi præbet cibumque, potumque,
" Decenter; degisque bonam vitam: at ego
" Multas hominum per civitates errans huc perveni.
Sic hi quidem talia inter seipsos dicebant;
Dormierunt verò non multum in tempus, sed paululum;
Statim enim aurora venit pulchræsedis. Hi interim ad terram
Telemachi socii solvebant vela, deposueruntque malum
Statim; illamque in portum impulerunt remis.
Extra verò anchoras jecerunt, funesque ligaverunt.
Sed & ipsi descenderunt in littore maris,
Cœnamque parabant, miscebantque rubrum vinum.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Hisce Telemachus prudens infit sermonibus,
" Vos quidem nunc ad civitatem impellite navem nigram,
" At ego ad agrum ibo, & ad pastores;
" Vespertinus verò in urbem, conspicatus mea opera, descendam:
" Manè autem vobis viaticum apponam,
" Convivium bonum carnium̃que, & vini dulcis-potûs.

ΣΧΟΛΙΑ.

493. Καδδεαθέτην.] Κατεκοιμήθησαν.
494. Ἐπὶ χέρσῳ.] Ἀντὶ τοῦ ἐπὶ γῆς.
495. Καὶδ' ἕλον.] Καθεῖλον, κατήγαγον.
503. Βοτῆρας.] Βοσκοὺς, νομεῖς.
505. Ὀδοιπόριον.] Τὸν ἀρκοῦντα πρὸς ὁδοιπορίαν, ἢ ἀμοιβαῖον.

NOTÆ.

493. Καδδεαθέτην) Cum olim καὶδ δεαθέτην disjunctim legeretur, jungendus voces nunc curavi, quomodò κάβαλε, καπάνυσαν, & similia, & καδδύσαι, *Iliad. τ'.* v. 25. & παρσάσαι, *Odyss. ψ'.* v. 87. *Isaac. Casaubon.* manu notavit, *Cur non jungitur voci δεαθέτην.* Longè alia ratio ἔ. καὶδ' ἔβαλεν, & ἕ καὶδ' ἕλον, τὸ δ enim intervenit. *Ibidem.* Editioni *Elzeviriana* exciderat, ante χέρσον, τὸ ἐπί.

496. Προέρυσαν) Ità scribo & hìc, pro ἐρύσσαν, *Versûs* Causâ, & quòd sæpè aliàs ità scribatur; de quâ re sæpiùs moneo. An & hìc legendum ἐρύσσασαν, viz. ob sequens ἐρετμοῖς; Vid. Not. in *Textum*, ad ι'. v. 73.

505. Ὀδοιπόριον) Anglicè, A VOY; ponitur per Appositionem, ad δαῖτ' ἀγαθὴν, &c. Ut verò in ὁδοπόρος Syllaba *brevis* producitur per *Di hibongum*, quomodò μισοπόλιος fit μισοπώλιος, itaque aliquando per ι. ut productio, ut ῥητόρος, ῥαβδηφόρος, δρυηκόπος, & *Eustathius* notat τὸ πθαινηφόρος, γραμματηφόρος, ἀνηφόρος, ζυγηφόρος, θαλαμηπόλος dici, ob vitandam πολυβραχυσιαν συλλαβῶν. Ità & ὁδιδόκος

VARIÆ LECTIONES.

494. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσον. *Textum.*
496. Προέρυσαν) γρ. ἐρύσσασαν, vid. Not. in
503. Ἐπιλεύσομαι) γρ. ἐπιλεύσσομαι.

Τόνδ' αὖτε προσέφη Θεοκλύμενος θεοειδής,
Πῆ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τεὸ δώματ' ἵκωμαι
Ἀνδρῶν, οἱ κραναλὴν Ἰθάκην καθυπερτεύουσιν;
Ἦ ἴθυς σῆς μητρὸς ἴω ἐς σὸν δόμον;
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἄλλως μέν σ' ἂν ἔγωγε κὴ ἡμετέρονδε κελοίμην
Ἔρχεσθ'· ἐπεὶ οὔ τοι ξενίων ποθή· ἀλλά σοι αὐτῷ
Χεῖρον· ἐπεί τοι ἐγὼν μὲν ἀπέστομαι, οὐδέ σε μήτηρ
Ὄψεται· οὐ μὲν γάρ π θαμὰ μνηστῆρσ' ἐνὶ οἴκῳ
Φαίνεται, ἀλλ' ἄπο τῆσ ὑπερῴῃ ἰσὸν ὑφαίνει.
Ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι, ὃν κεν ἴκηαι,
Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαίφρονος ἀγλαὸν υἱὸν,
Τὸν νῦν ἶσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσι.
Καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τι μάλιστα
Μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἔξειν.
Ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων,
Εἰ καί σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπταλο δεξιὸς ὄρνις,
Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ὦρτο δὲ πόδεσσι
Τίλλε πέλειαν ἔχων, κὰτ' ἄρ πλεκὰ χεῦεν ἔραζε,
Μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
Τὸν δὲ Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσσας,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῶτ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τηλέμαχ', ἦ τοι ἄνδρ θεῷ ἕπετο δεξιὸς ὄρνις·
Ἔγνων γάρ μιν ἐπάντα ἰδὼν, οἰωνὸν ἐόντα.
Ὑμετέρῳ δ' οὐκ ἔστι γένους βασιλήϊτερον ἄλλο
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς κρατεροὶ αἰεί.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,

Hunc rursus alloquutus est Theoclymenus divinus,
" Quonam ego, dilecte fili, ibo? cujus domos perveniam
" Virorum, qui asperam Ithacam dominantur?
" An rectà tuam matrem adibo & tuam domum?
Hunc Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Aliter quidem te ego, & nostram *domam* juberem
" Ire, non enim tibi hospitiorum penuria, sed tibi ipsi
" Pejus, *id esset*: quoniam tibi ego quidem abero, neque te mater
" Videbat; non quidem enim frequenter procis in domo
" Apparet, sed *seorsim* ab his in cœnaculo telam texit.
" Verùm tibi alium virum indicabo, ad quem ibis,
" Eurymachum, Polybi prudentis inclytum filium,
" Quem nunc æqualiter Deo Ithacenses respiciunt.
" Etenim longè optimus vir est, affectatque maximè
" Matrem meam ducere uxorem, & Ulyssis honorem habere.
" Verùm hæc Jupiter scit Olympius in æthere habitans,
" Si & ipsis ante nuptias perficiet malum diem.
Sic igitur ei loquuto advolavit dextra avis,
Accipiter, Apollinis velox nuncius; in pedibus autem
Vellebat columbam tenens, deorsum autem pennas fundebat ad terram,
In medio navisque & ipsius Telemachi.
Hunc itaque Theoclymenus à sociis seorsim compellans,
Inhæsit illi manu, verbúmque dixit, ac denominavit,
" Telemache, non sine Deo venit dexter ales;
" Cognovi enim ipsum è regione conspicatus, augurium quòd sit.
" Vestro verò non est genere regalius aliud
" In populo Ithacæ, sed vos potentes eritis semper,
Hunc statim Telemachus prudens contra alloquutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

513. Ξενίων.] Τῶν παρὰ ξένων ὑποδοχῶν ἐπιτηδείων.
516. Ὑπερῴῃ.] Ἀνωγέῳ οἴκῳ.
531. Οἰωνόν.] Σημεῖον, μάντευμα.
533. Καρτερόι.] Δεσποζόντως, ἐγκρατεῖς. ἐλλείπει ἢ τὸ, ἔστε.

NOTÆ.

525. Κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος) Κίρκος, ἱέραξ. Aristophan. —ὁ Ζεὺς γὰρ, ὁ τῶν βασιλέων, Αἰετὸν ἔσχε· ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεὺς ὤν· Ἡ δὲ αὖ θυγάτηρ Γλαῦκ· ὁ δ' Ἀπόλλων, ἄστραψ γεγόνως, ἱέρακα.

VARIÆ LECTIONES.

517. Ἵκηαι) γρ. ἵκοιο. H. Steph.

Αἲ γὰρ τῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τις σὲ συναυλόμενον μακαρίζοι.
Ἦ, καὶ Πείραιον θεοσεφέα πιφὸν ἑταῖρον,
Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
Πειθὴ ἐμοῖσ' ἑτάροισι, οἵ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο·
Καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων ἐν δώμασι σοῖσιν,
Ἐνδυκέως φίλεειν καὶ πέμπω, εἰσόκεν ἔλθω.
Τόνδ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,
Τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ ἄφθονα ἔσται.
Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' ἔσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ,
Νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν· τοὶ δ' πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Οἱ μὲν, ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς ἐκέλευσεν
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τὸν δ' ὦκα πρόβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκεθ' αὐλιὸν,

Ἔνθα οἱ ἦσαν ὗες μάλα μυρίαι· ἦσι συβώτης
Ἑσθλὸς ἐὼν ἐνέαυεν, ἀνάκτεσσιν ἵππια εἰδώς.

" Utinam enim hoc, hospes, verbum perfectum sit;
" Ideò citò agnosceres amicitiam que multáque dona
" A me; adeo ut aliquis tibi obvius beatum dicat.
Dixit, & Peiræum alloquutus est fidum socium,
" Peiræe Clytide, tu etenim mihi quod ad alia, maximè
" Pares meorum sociorum, qui me Pylum insecuti sunt;
" Et nunc mihi hunc hospitem ducens in domibus tuis
" Solicitè complectere & honora, donec veniam.
Hunc rursus Peiræus lanceâ inclytus contra alloquutus est,
" Telemache, etiamsi tu multò tempore hic maneas,
" Hujus tamen quidem curam geram, nec xeniorum ei penuria erit.
Sic loquutus in navem ivit, jussitque socios
Ipsos ascendere, atque funes solvere.
Hi igitur statim ascenderunt, & in sedibus sederunt.
Telemachus verò sub pedibus ligavit pulchra calceamenta,
Accepitque fortem lanceam cuspidatam acuto ære,
Navis à tabulatis; hi autem rudentes solverunt.
Hi quidem impulsâ *nave* navigabant in civitatem, sicut jusserat
Telemachus dilectus filius Ulyssis divini.
Hunc autem celeriter præeuntem pedes ferebant, ut iret in stabulum;
Ubi ei erant sues valde multæ; quibus subulcus
Bonus *nimirum vir* interdormiebat, de dominis benignè sentiens.

ΣΧΟΛΙΑ.

537. *Μακαρίζοι.] Μάκαρα λέγει.
542. Τιμῶμ.] Τιμᾷεν.
544. Ἐνδέδ.] Ἀντὶ ΕΥ, ἐπὶ τῶ ἀχεῶν. Μίμνοις.] Μένοις.
545. Κομιῶ.] Ἐπιμελείας ἀξιώσω.
550. *Ἀκαχμένον.] Σεσιδηρωμένον.
552. Ἀνώσαντες.] Εἰς τὸ ἄνω τῶ πλεῖν παώσαντες.
554. Προβιβῶντα.] Προβαίνοντα
556. Ἐνίαυεν.] Καθ' ἣν διέτριβεν. Ἀνάκτεσσι.] Δεσπόταις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

537. *Hoc *Scholion*, ex MS. *Aloysii Alemanni*; ut sit Σὲ μακαρα λέγει ἄν τις· ὡς ἄν τις σὲ μακαρ ζοι.
550. *Ἀκαχμένον) Ità lego ex *Textu*, pro ἀκαχμένον, quod hujus loci non est.
556. Καθ' ἣν διέτριβεν.) Hic ordo, ὅφρ' ἵκεθ' αὐλιὸν, ἔνθα, ὅ ἐστι, καθ' ἣν ἐνίαυεν, ἢ διέτριβεν.

VARIÆ LECTIONES.

548. Εἴσβαινον) χ. ἔσβαινον, Edit. *Elzevir.*
556. Ἐνίαυεν) γρ. ἐπίαυεν, *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Π'.

Ἐλθόντι εἰς τὰς ἀγρὰς Τηλεμάχῳ, πέμπεται Εὔμαιος εἰς τὴν πόλιν, ἀφείλων ἀπαγγεῖλαι Πηνελόπῃ τὴν παρουσίαν· γίνεται δὲ καὶ τοῖς ἐξῆς Ὀδυσσέως τε τοῦ μὲν ἀναγνωρισμὸς, καὶ βάλλεται Ἀθηνᾶς· καὶ τῶν ἐπὶ τῷ συόφῳ Τηλεμάχῳ παραγιγνομένων *μνηστήρων ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποστροφή.

*μνηστήρων, Vox loco neceſſaria.

Ἐπιγραφαί.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως ὑπὸ Τηλεμάχου.

Ἄλλως.

Πῶς δ' ἄρα Τηλέμαχος ἀναγνωρίζει πατέρα ὅν. LIB. XVI.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσεὺς καὶ θεῖος ὑφορβὸς
Ἐντύνοντο ἄεσσαν ἅμ' ἠοῖ, κειαμένω πῦρ,
Ἐκπεμπάν τε νομῆας ἅμ' ἀγρομένοισι σύεσσι.
Τηλέμαχον δὲ θοῖσαινον κύνες ὑλακόμωροι,
Οὐδ' ὕλαον θηρσίν· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσεὺς
Σαίνοντάς τε κύνας, θοὸς δέ τε κλῦπος ἦλθε ποδοῖιν·

HI autem rurſus in ſtabulis Ulyſſes & divinus ſubulcus
Parabant jentaculum ſimul cum aurorâ incendentes ignem,
Emiſeruntque paſtores cum congregatis ſuibus.
Telemachum verò circumblandiebantur canes latrantes,
Neque latrabant advenientem: intellexit autem divus Ulyſſes
Adulantes canes, & circùm ſonus venit pedum;

ΣΧΟΛΙΑ.

2. * Ἄεσσαν.] Τῷ ἐωθινῷ τεφρῷ, ἤγουν τοῖς ἀνεφλισμοῖς λέγουσιν.

4. Περίσαινον.] Ἔσαινον, ἐκολάκευον, ἐκαπάζοντο.

5. Ὕλαον.] Ὑλακὴν, ἠβόων.

6. Ποδοῖιν.] Ποδῶν.

NOTÆ.

V. 2. Ἐντύνοντο ἄεσσαν ἅμ' ἠοῖ) Videat Curioſus Lector, quæ *Euſtath.* fol 584. lin. 35. inter quæ, Ἔστι δέ, φησὶν Ἀθήναιος, ἡ πάξις τῶν ὀνομάτων καὶ παρ' Αἰσχύλῳ. ἐν οἷς παφάγλη τὴν Παλαμήδην λέγοντα ὕστω, Σίτον δ' εἰδέναι διώρισα, Ἄεσσα, δίπτυα, δέρπα θ', πίεσίδας, πρίνα. Alias, φανερῶς τὸ σχοινὸν ἔμβρωμα, δεῖπνον καλεῖ.

4. Περίσαινον) Ità infrà ſcribo, v. 10. ἔβοσκον. Τὸ Σ hic etiam duplicandum; ut in *Mediis* Vocibus, quomodò in ἐὔστελμος, πλεσπύγησος, ὑποσσελία, σύνιπα, παρράλιος, συνηχὶς, &c. vid. ad κ'. v. 215. Ità infrà, v. 425. ὑποδδύσας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. * Ἄεσσαν) Hoc *Scholion*, ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Θεῖος) γρ. δῖος. *Dionyſ. Halicarn.* Edit. *Hudſon.* §. 2 fol. 5. *Spondan.* &c. vid. infrà, ad v. 20.

2. Ἐντύνοντο) γρ. ἐτύναντο, vid. *Dionyſ. Halicarnaſ.* ibid. *Ibid.* Κειαμένω) γρ. κηαμένω, *Euſtath.* fol. 589. lin. 29.

3. Ἐκπεμπάν τε) γρ. ἐκπέμψαντο.

4. Περίσαινον) γρ. ἔβοσκον, vid. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 10.

6. Περί τε κτύπος) γρ. ὑπό τε κτύπος, *Dionyſ. Halicarn.* ibid.

Αἶψα

Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εὔμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσετ' ὀφθαλμὸς ἑταῖρος,
Ἢ ᾧ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
Ἀλλὰ θεμωαίνουσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
Ἔστη ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης·
Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσον ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο,
Κιρνὰς αἴθοπα οἶνον· ὁ δ' ἀντίος ἦλυθ' ἄνακτος·
Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
Χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
Ὡς δ' ὅτε πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζῃ,
Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἔπι ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ·
Ὡς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς

Statim itaque Eumæum verba velocia alloquutus eſt,
" Eumæe, certè aliquis veniet huc ſocius,
" Vel & cognitus alius; quoniam canes non latrant,
" Sed circumblandiuntur; pedum etiam ſtrepitum ſubaudio.
Nondum omne dictum erat verbum, quando ejus dilectus filius
Stetit in veſtibulis, ſtupefactus verò ſurrexit ſubulcus:
At ex ejus manibus ceciderunt vaſa, quibus laborabat,
Miſcens nigrum vinum; hic igitur contra venit regem,
Oſculatuſque eſt ipſum capiteque & ambobus luminibus pulchris,
Manibuſque ambabus; diffuſa autem ei excidit lachryma:
Sicut verò pater ſuum filium benevolus amplectitur,
Venientem ex longinquâ terrâ decimo anno,
Solum unicum in ſenectute genitum, ob quem dolores multos paſſus eſt:
Sic tunc Telemachum divinum divus ſubulcus

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ὑλάουσι.] Βοῶσιν, ὑλακτοῦσιν.

12. * Ταφών.] Θαμβηθείς, ἐκπλαγείς, ἢ θαυμάσας· ἔστι δεύτερος αὐξητικὸς ἐκ τοῦ θήσω, ἔθησον, καὶ ἔταφον, καὶ ταφών, Ἰωνικῶς· ἢ μεταφορικὰ ἐκ τῶν πάφων· καὶ γὰρ ἡμεῖς ὀφθαλμοὺς τοὺς πάφους ἐκπληττόμεθα, καὶ λέγομεν τὸ ἐκπεπληγμένον ἡμῖν δεινόν.

15. Φάεα.] Τοὺς ὀφθαλμούς.

17. Ἀγαπάζῃ.] Περιπύστως.

NOTÆ.

15. Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλά) *Græcum* hunc morem ſuaviandi Os, Oculoſque, expreſſit hinc *Catullus*, Epigr. IX. *Jucundum Os Oculoſque ſuaviabor.* De Voce κύσσε, ità *Euſtath.* fol. 591. lin. 25. Σημείωσαι ὅτι ὁτὲ μὲν τοῦ, Κῦσε δέ μιν κεφαλὴν, ἐκτείνει τὸ κῦσε παραλήγουσαν· ὁτὲ δὲ τοῦ, πάντα κύσεν ἕλκεα, συνάλιφὴ αὐτήν. Minùs quidem placet hæc *Euſtathii* ratio, & in hoc loco duplicatur σ'. in Editt. *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Reſcii*; *Hervagianâ*. *Hen. Stephani*, *Caſtellionis*, *Spondani*, *Seberi* Indice, *Elzevir. Oxon.* Editt. & aliàs ἴκνουσι, *Iliad.* Σ'. v. 371. & *Odyſſ.* φ'. v. 225. Sic *Heſiodo* Κυσαμοίνη, plus ſemel. Ità & olim, ν'. v. 68. κέμμιοτε. Vid. mox, v. 82.

17. Ὡς ὃ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονίων) Ità potiſſimum *Homerus* disjunctim legit φίλα φρονίων, ut in hoc loco *Romana* & *Baſileenſis*, *Euſtathii*, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, cum MSS. *Scholiis*; contra quorum omnium auctoritatem & fidem, *Henricus Stephanus* φιλοφρονίων ſcripſit, nec aliam *Lectionem* inter *Var.* repoſuit. Illum, uti ſolent, ſequuntur *Caſtellio*, *Spondanus*, *Elzevir.* &c.

18. Ἀπίης γαίης) Præter quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 270. γ'. v. 49. Vid. etiam *Etymolog.* M. v.

NOTÆ IN SCHOLIA.

12. * Ταφών) Hoc *Scholion*, in *Impreſſis* ſimul & MS. *Aloyſii*, licet non ſuo in loco; nam poſt v. 28. ſequitur inibi. *Punctum* autem facio, ad Ἰωνικῶς· ut μεταχὴ ſubaudiatur; non enim ad μεταφορικὰ pertinere poteſt. Vid. *Euſtath.* fol. 746. lin. 11.

VARIÆ LECTIONES.

7. Ἔπεα πτερόεντα προσηύδα) γρ. προσεφώνει ἰέγυς ἐόντα, *Dionyſ. Halicarn.* ibid.

10. Θεμωαίνουσι) γρ. θεσαίνουσι, vid. ſuprà, ad v. 4.

11. Εἴρητο) γρ. εἶρεν, *Dionyſ. Halicarn.* ibid. ex MS. *Colbertino.*

14. Ἀντ' ἄλυθ' ἄνακτος) γρ. ἀντίος ἦλθεν ἀνακτι. *Sylburg.* ἀντίος ἴδεσκε ἄνακτα, *Reg.* 2. apud *Dionyſ.* ibid. & hæc *Lectio* ſervi fidiſſimi alacritatem melius notat. γρ. ἀντίον, *H. Steph.*

15. Κύσσε) γρ. κύσε, & κῦσε, *Euſtath.* fol. 591. lin. 25.

17. Φιλοφρονίων) γρ. φίλα φρονίων, Vid. Not. in *Textum.*

19. Μογήσῃ) γρ. μογήσει, *Euſtath.* fol. 591. lin. 15.

20. Δῖος) γρ. θεῖος, ut v. 1.

Πάντα

Πάντα κύσεν περιφὺς, ὡς ἐκ θανάτοιο φυγόντα·
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος, οὐ σ' ἔτ' ἔγωγε
Ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὤχεο νηὶ Πύλονδε·
Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, φίλον τέκος, ὄφρα σὲ θυμῷ
Τέρψομαι εἰσορόων νέον ἀλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
Οὐ μὰν γάρ π ἦμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι, οὐδὲ νομῆας,
Ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὡς γάρ νύ τοι εὐαδε θυμῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων προσοπτῆρ ἀίδηλον ὅμιλον.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἔστω ταῦτ' ὄπατα· σέθεν δ' ἕνεκ' εἰπεῖν ἐκάνω,
Ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω,
Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μνώῃ, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημε· Ὀδυσσῆος δέ που εὐνὴ
Κήτεϊ σιγαλόεντι κακὰ δρήχνια κεῖται ἔχουσα.

Totum osculatus est, circumplexus, ut mortem elapsum;
Et lugens verba velocia alloquutus est,
" Venisti, Telemache, dulce lumen, neque te ampliùs ego
" Visurum putabam, postquam ivisti navi ad Pylum:
" Sed agè nunc ingredere, dilecte fili, ut te animo
" Delectem, inspiciens nuper aliunde intra exsitientem.
" Non quidem enim frequenter in agrum venis, neque ad pastores;
" Sed in urbe moraris: sic enim placuit animo
" Virorum procorum providere perniciosam multitudinem.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Erit sic, ô tu: tui enim causâ huc veni,
" Ut te videam oculis, & verbum audiam,
" Si mihi adhuc in domibus mater manet, an aliquis jam
" Virorum alius duxit uxorem: Ulyssis utique cubile
" Penuriâ incubantium malis araneis jacet obsitum.

ΣΧΟΛΙΑ.

24. Ὠΐχο.] Ἀπῆλθες.
26. Τέρψομαι.] Τερφθῶ.
28. Ἐπιδημεύεις.] Ἐν τῇ πολῇ διατρίβεις, ἢ διατείβεις. * Εὔαδεν.] Παρὰ τὸ ἥδω, ὁ λύπῃ· αἱρετῶ, ἄδω, ἄδις, ἄδι, καὶ μὴ δι συ, εὔαδε· ἢ ἐστι, ἥδω, ἥδις, ἥδι, καὶ διάλυσιν, ἔαδε, καὶ πλεονασμῷ δι υ, εὔαδε, τετύφθαι, ἀρέσκει.
29. Αἴδηλον ὅμιλον.] Τὸν ἀδηλοποιὸν καὶ πάντα φθείροντα· ἢ τὸ δι φθαρῆναι καὶ ἀπολέσθαι αἴτιον.
31. Ἄπα.] * Ἐπίφθεγμα τιμητικὸν τατέρων θεῶν παλαιότερον, ἐρρ) παρὰ τὸ ἄππα, καθὰ Μακεδόνες, πεσὼν γινομένῃ δι π εἰς τ, ἄπα.
35. Κήτεϊ.] Σπάνει, ἀπορίᾳ. Ἐρυναίων.] Τῶν τὰ ἀράχνια ποιούντων, ἢ ἐστι κοιμωμένων· ἢ τὸ ἀσπιδοπλαίων.

NOTÆ.

31. Ἄπα) De hâc voce nonnihil *Br. Schol.* plura *Eustathius*, at nihil ad *Rhombum*. Illa enim ad ἄππα *Macedonicum* referunt, quod ab ἄππας, ὁ τροφεύς· undè forte *Abbas*, ut *Martinius*; certè *Abba*, *Hebraicum*, fons erit. Hic verò, fol. 592. lin 20. Καὶ ἔστιν ἡ λέξις ἀπαραίτητος, ἀκίνητος, καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν, πρωτόθρονος· ὁ γάρ ἐστιν, ἀρχήν τινα δι ἄπα εὑρεῖν, καὶ ἐδὲ ἁρμονίαν ἔχει· διὸ καὶ ἀμυδραλήπτου, ἤγουν ἀνερμήνευτον, ὑπὸ τῶν Παλαιῶν λέγεται. Hæc ille, quòd *Græca* Originis esse putaret, at *Hebræa* Vox *Attah*, sonat *Tu*. Quâ compellatione utimur erga *Inferiores*, aut Ignotos, ut *Anglicè*, YOU, YOU, SIR. Malè itaque *Callimachus*, Hymn. *Dian.* v. 6. Δός μοι παρθενίλω αἰώνιον, ἄπα, φυλάσσειν, ubi de *Jove*, Patre & Principe Deorum; nisi fors ibi Vera Lectio sit, ἄππα. Vid. *Dan. Heinsii* Prolegom. ad *Nonni* Paraphras. *D. Johan.* p. 46. Ἄπα, pro ὁ δῖνα, nomine omisso. Vid. ad *Iliad.* ι'. v. 603.

35. Ὀδυσσῆος δέ που εὐνὴ Κήτεϊ σιγαλόεντι κακὰ ἀρήχνια κεῖται ἔχουσα) *Gerard. Falkenberg.* in illud *Nonni*, Dionys. l. 38. v. 13. — ἔκτοθι δ' ἠλόθι χάρμης ·· ἀρηχνιόωσα βοείη) Est Clypeus telis aranearum tectus; quod diuturnæ Pacis tempore fieri solet. *Bacchylides*, Σιδηροδέτοισι πόρπαξιν αἰθὲν ἀρηχνᾶν ἰσὸν πέλον)· ἔγχεά τε λογχωτὰ, ξίφεά τ' ἀμφάκεα, εὐρεῶς δάμνα). *Theocrit.* Idyll. 16. v. 96. — ἀρήχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀρήχνας Λεπτῇ διαφαίνουσι· βοᾶς δ' ἔπι μηδ' ὄνομ' εἴη. Dein hunc *Homeri* locum superinfine, post τὸ εὔαδε, addat etiam, τετύφθαι ἀρέσκει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

28. * Εὔαδε) Totum hoc quicquid est *Scholii*, ex MS. *Aloysiano*, quod utrum ex *Etymologico* M. an hoc ex illo, non licet asserere; per omnia enim concordant, excepto, quod *Etymolog.* M. inter τὸ Εὔαδε, & τὸ Παρὰ, habeat αὐτὶ δ' ἥρεσε, MS. in

31. Ἄπα) Hoc *Scholion* explicatur, hæc certè *Vox*, quam *Scholiastes* non satis assequi videtur, in Notis ad *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

21. Οὔ σ' ἔτ') χρ. οὐ σέ τ', Vulg. Editt.

Τόνδ'

Τόνδ' αὖτε προσέφη συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Καὶ λίην κείνη γε μένει πεπλημένη θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνυσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχέουση.
Ὡς ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
Αὐτὰρ ὅγ' εἴσω ἴεν, καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τῷ δ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπέθηκε Τηλέμαχος δ' ἐτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε,
Ἧσο, ὦ ξεῖν'· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δώματ' ἕδρῃ
Σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνήρ, ὅς κε καθήσῃ.
Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἰὼν καθ' ἕρμα ἕζετο· τῷ δ' ὑποβώτης
Χέδην ὑπὸ χλωρὰς ῥῶπας, καὶ κῶας ὑπερθεν,
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσῆος φίλος υἱός.
Τοῖσιν δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
Ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἑδητύες·
Σῖτον δ' ἐν καλαθίσκοις παρενίσσεεν ἐν κανέοισιν,
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσῆος θείοιο·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιός τε καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσεφώνεε δῖον ὑφορβὸν,
Ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἑ ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ πῃ πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.

Hunc rursus alloquutus est subulcus princeps virorum,
" Et valde illa manet patienti animo
" Tuis in domibus; ærumnosæ verò ei semper
" Occidunt noctésque & dies lachrymanti.
Sic utique loquutus ejus suscepit æream lanceam;
At hic introivit, & transivit lapideum limen,
Huic sedem petenti pater cessit locum Ulysses;
Telemachus verò ex alterâ parte retinuit, dixitque,
" Sede, hospes; nos autem & alibi inveniemus sedem
" Stabulo in nostro; adest nempè vir, qui deponet.
Sic dixit; hic igitur rursus iens sedit: huic autem subulcus
Suffudit viridia virgulta, & pellem insuper;
Ubi sedit postea Ulyssis dilectus filius.
His itaque rursus carnium lances appposuit subulcus
Assatarum, quas priori die reliquerant comedentes;
Panem quoque festinantèr cumulavit in canistris;
In poculoque miscebat dulce vinum:
Ipse verò è regione sedit Ulyssis divini.
Hi itaque in cibos paratos præjacentes manus mittebant.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Jam tunc Telemachus alloquutus est divinum subulcum,
" Heus, tu, unde hospes hic venit? quomodo autem ipsum nautæ
" Duxerunt in Ithacam? quinam se esse gloriabantur?
" Non quidem enim ipsum pedestrem puto huc venisse.
Hunc respondens alloquutus est Eumæus subulcus,
" Certè ego tibi, fili, vera omnia dicam:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

41. Ἴαν.] Ἐπορεύετο.
42. Ἕδρης.] Τῆς καθέδρας. Ἐπιόντι.] Ἐπιχωρούντι. Ὑπόθηκεν.] Ὑπεχώρησεν.
43. Ἐρήτυεν.] Ἐκώλυσεν.
47. Χεῦεν.] Ἐπέβαλλεν. Κῶας.] Δέρμα.
51. Ἐσυμβίους.] Ἐπεισβύνας. Παρενίσσεεν.] Παρεισάγειν, παρατίθη.

N O T Æ.

ducit. Cui alludit *Catullus* suo & omnium Poetarum nomine, —*nam tui* Catulli *Plenus sacculus est aranearum*. Et *Plautus* in *Aululariâ*, Anne quis ædes auferat? Nam hìc apud Nos nihil est aliud quæsti furibus. Ità inaniis sunt oppletæ atque araneis.

Variæ Lectiones.

38. Φθίνυσιν) γρ. Φθινύθουσιν. *Florent. Aldin.* &c.
44. Ἧσο, ὦ ξεῖν') γρ. ἧσο, ξεῖν'.
46. Αὖθις) γρ. αὖτις.
49. Τοῖσιν δὲ κρειῶν) γρ. τοῖσιν δ' αὖ κρειῶν, *H. Steph.*
58. Εὐχετόωντο) γρ. εὐχετάοντο, *H. Steph.* vid. infrà, v. 223.

Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων·
Φησὶ δὲ πολλὰ βροτοὺς ἐπὶ ἄστεα διηθεῦσαι
Πλαζόμενος· ὡς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε Δαίμων.
Νῦν δ' αὖ Θεσπρωτοὺς ἀνδρῶν ἐν νηὸς ἀποβρὰς
Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς κάθμον· ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίξω·
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὔχεται εἶναι.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὔμαι', ἦ μάλα τῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
Πῶς γὰρ δὴ τ' ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
Ἦ αὐτῦ παρ' ἐμοί τε μένῃ, καὶ δῶμα κομίζῃ,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν,
Ἦ ἤδη ἅμ' ἕπηται Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρηισιν.
Ἀλλ' ἦτοι τ' ξεῖνον, ἐπεὶ τεν ἵκετο δῶμα,
Ἕσσω μὲν χλαίνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσὶ πέδιλα,
Πέμψω δ', ὅππη μὲν κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Εἰ δ' ἐθέλῃς σὺ, κόμισσον ἐνὶ καθμοῖσιν ἐρύξας·
Εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω, καὶ σῖτον ἅπαντα,
Ἔδμεναι, ὡς ἂν μή σε καταβύσσῃ καὶ ἑταίρους.

" Ex Cretâ quidem genere gloriatur latâ:
" Dicit autem multas per hominum civitates divertisse
" Errans; sic enim ei destinavit hæc Deus.
" Nunc tandem rursus Thesprotorum virorum ex nave elapsus
" Venit meum ad stabulum: ego verò tibi in manus eum tradam;
" Fac, quomodo vis; supplex enim tibi dicit esse.
Hunc rursus Telemachus prudens alloquutus est,
" Eumæe, certè hoc verbum triste dixisti:
" Quomodo enim jam hunc advenam ego suscipiam domi?
" Ipse quidem juvenis sum, & nondum manibus ausus tum
" Virum propulsare, quando prior lacessat.
" Matri autem meæ bifariàm animus in mentibus cogitat,
" An illic apud me maneat & domum curet,
" Lectum venerans mariti, populique famam,
" An jam simul sequatur Achivorum, quicunque optimus
" Nuptias ejus ambit in domibus vir, & plurima det.
" Sed certè hunc hospitem, quoniam tuam venit domum,
" Induam ipsum chlænamque, vestemque, indumenta pulchra;
" Dabo etiam ensem utrinque acutum, & pedibus calceamenta;
" Mittamque, quo ipsum cor animusque jubet.
" Sin vis tu, excipe in stabulis eum detinendo:
" Vestes autem huc ego mittam, & opsonium omne genus;
" Ut comedat, ne tibi sit tædio & sociis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

62. Εὔχεται.] Νῦν, λέγει.
63. Διηθῆναι.] Ἀναγεφθῆναι.
64. Ἐπέκλωσεν.] Εἱμαρμένον χρεὼν ἐποίησεν.
69. Θυμαλγὲς.] Λυπηρόν.
72. Χαλεπήνῃ.] Εἰς χαλεπότητα πτῶσιν.
74. Κομίζῃ.] Ἐπιμελοῖτο.
77. Μνᾶται.] Μνηστεύῃ.
79. Ἕσσω.] Ἀμφιέσω, ἐνδύσω.
80. Ἄμφηκες.] Ἡγουν ἀμφοτέρωθεν.
82. Κόμισσον.] Ἐπιμελήθητι.
84. Καταβύσσῃ.] Καταπονεῖ, βλάπτει.

N O T Æ.

82. Κόμισσον) In Editione *H. Stephani* κόμιζον, qui error dormientibus Operariis irrepsit, nam κόμιζε, in *Imperativo*, non κόμιζον· hinc tamen *Castellio, Spondanus, Elzevir.* eundem errorem hausserunt; qui omnes Unicam illam Editionem sibi imitandam proposuerunt, nè suo sibi judicio reservato. *Hervagiana* tamen Editio, ut verum fatear, κόμιζον, habet, pro κόμισσον. Duplicandum autem σ', ut diximus suprà, ad v. 15. MS. *Aloysii* Κομίζοι) Ἐπιμελοῖτο, unde fortè Error primò ortus. Manifestum autem, aliud Tempus huic loco deberi.

Variæ Lectiones.

67. Ἐθέλῃς) γρ. ἐθέλῃς, *H. Steph.*
69. Ἔειπες) γρ. εἶπας, MS. CCC. *Cantabr.* MS. *Laud. Oxon.* vid. ad *Iliad. α'.* v. 286.
82. Κόμισσον) γρ. κόμισον, & κόμιζον malè, vid. Not. in *Textum.*
84. Καβατεύχῃ) γρ. καβατεύχοι, *Aloysii* MS. in *Schol.* Καβατεύχοι) Καβατεῖ, βλάπτοι.

Κεῖσε

Κεῖσε δ' ἂν οὔ μιν ἔγωγε μὴ μνηστῆρας ἑφμὶ
Ἔρχεσθ'· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι,
Μή μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσται ἀϊνόν.
Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι καὶ πλεόνεσσιν ἐόντα
Ἄνδρα καὶ ἴφθιμον· ἐπεὶ καὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
Ἦ μάλα μὲν καταδάπλετ' ἀκούοντος φίλον ἦτορ,
Οἷα φατὲ μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιόνδε ἐόντος.
Εἰπέ μοι, ἦε ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὑπαπόμνυοι θεοῦ ὀμφήν·
Ἦ τι κασιγνήτοις ὑπεμέμφεαι· οἵσί τε ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται.
Αἴ γὰρ ἐγὼν ὕτω νέος εἴην τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἦ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦε καὶ αὐτὸς
Ἔλθοι ἀλητεύων· ἔτι γὰρ ἐλπίδος αἶσα,
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἁπὸ ἧμαι κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
Ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Εἰ δ' αὖ με πληθύι δαμασσαίατο μοῦνον ἐόντα,
Βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι καταφθίμενος μεγάροισι
Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργα ὁράασθαι,
Ξείνους τε φρεληζομένους, δμωάς τε γυναῖκας

" Illuc verò non ipsum ego ad procos sinam
" Ire, valdè enim petulantem injuriam retinent;
" Ne ipsum convitientur, mihique dolor esset gravis.
" Facere autem difficile quid *cum, qui* inter plures existit,
" Etiamsi vir *sit* robustus; quoniam multò potentiores sunt.
Hunc rursus alloquutus est multùm-tolerans divus Ulysses,
" O amice, quoniam mihi & respondere fas est,
" Certè valde mei lactatum est audientis dilectum cor,
" Qualia dicitis procos injusta perpetrare
" In domibus, invito te, talis qui sis.
" Dic mihi, an voluntarius submittis; an te populus
" Odit in civitate, obsequentes Dei Providentiæ?
" An consanguineos accusas; quibus vir
" Pugnantibus confidit, & si magna contentio moveretur.
" Utinam enim ego sic juvenis essem hoc in animo,
" Vel filius ex Ulysse strenuus, vel & ipse
" Veniret errans: adhuc enim & spei portio;
" Protinùs omninò mihi caput decollàrit alienus vir,
" Si non ego illis detrimento omnibus essem,
" Profectus in domum Laërtiadæ Ulyssis:
" Sin verò me multitudine superarent solum existentem,
" Malìem ego in meis interfectus domibus
" Mori, quàm hæc semper indecentia opera videre,
" Hospites indignis modis tractatos, famulásque mulieres

ΣΧΟΛΙΑ.

87. Κερτωίωσι.] Χλευάσωσι.
92. Δάπλετ'.] Ἐδάϊστη.
97. Κασιγνήτοις ὑπεμέμφεαι.] Ἀντὶ δὲ, οὐκ εἰσί σοι ἀδελφοί;
98. Ὄρηται.] Κινηθῇ, ὀρμήσῃ.
99. Εἴην.] Ὑπάρχοιμι.
108. Σπφελιζομένους.] Ὑβριζομένους, ἢ σφαπηλικιζομένους.

NOTÆ.

92. Καταδάπλετ') Pro καταδάπλετα, ut referatur ad ἦτορ, aliàs καπεδάπλετ', pro καπεδάπλετο, ut ἦτορ sit *Accusativus*, non ampliùs *Nominativus*, & ad φατὲ respiciat.

95. Ἦ σέ γε λαοὶ Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὑπαπόμνυοι θεοῦ ὀμφὴν) Prudenter Poeta, Pios homines, ab improborum malitiâ, non sine Dei Providentiâ, exerceri novit. Ità enim expurgatiores fiunt Boni, & inexcusatiores, Mali. Hinc, *Vox Populi, vox Dei.* Idem Distichon, suprà, γ'. v. 214.

106. Βουλοίμην) Βούλομαι, ἀντὶ δ', αἱρεῦμαι, ἢ ἀποβούλομαι. Ità *Iliad.* α'. v. 117. Βούλομ' ἰὼν λαὸν σὸν ἄμυμα, ἢ ἀπολέσθαι. Item *Odyss.* ε'. v. 81. Αὐτὸν ἔχοντα σὺ βούλομ' ὑπουρέμεν, ἢ που πῶνδε. Vid. ad *Odyss.* μ'. v. 350.

VARIÆ LECTIONES.

92. Καταδάπλετ') γρ. καπεδάπλετ', vid. ad Not. in *Textum. Brevia Scholia* τοῦ δάπλ), disjunctim.
98. Ὄρηται) γρ. ὀρώρῃ, ut infrà, v. 116.
106. Κ' εἰ) γρ. κεν.

Ῥυσάζοντας ἀεικελίως κτ᾽ δώματα καλά·
Καὶ οἶνον ἀφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
Μᾶψ, αὔτως ἀτέλεστον, ἀνωΐστῳ ἐπὶ ἔργῳ.
Τόνδ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ᾽ ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνῃ,
Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται·
Ὧδε γὰρ ἡμετέρῳ γενεῇ μήσατο Κρονίων·
Μοῦνον Λαέρτεω Ἀρκεισιάδην ἐπέκλε,
Μοῦνον δ᾽ αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Μοῦνον ἔμ᾽ ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ᾽ ὀπάνησε·
Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσὶ καὶ οἴκῳ.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ᾽ ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην καταδινήεσσιν,
Τόσσοι μητέρ᾽ ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δ᾽ οἶκον.
Ἡ δ᾽ οὔτ᾽ ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δ᾽ ἤδη Φθινύθουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με καὶ αὐτὸν ἀπορραίσουσι καὶ αὐτόν.
Ἀλλ᾽ ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
Ἄπα, σὺ δ᾽ ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
Εἰπέ, ὅτι οἱ σῶς εἰμι, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.

" Violantes fœdè in domibus pulchris;
" Et vinum exhauſtum, & cibum comedentes
" Temerè, ita indefinenter, interminando in opere.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Tibi enim ego, hoſpes, valdè verè dicam,
" Neque mihi omnis populus odio habens moleſtus eſt;
" Neque conſanguineos accuſo; quibus vir
" Pugnantibus confidit, & ſi magna lis moveatur.
" Sic enim noſtram progeniem ſolam & *quaſi ſingularem* fecit Jupiter,
" Solum Laertem Arceſius filium genuit;
" Solumque rurſus Ulyſſem pater genuit: at Ulyſſes
" Solum me in ædibus procreatum liquit, neque fructus eſt;
" Ideò nunc inimici valdè infiniti ſunt in domo.
" Quot enim in inſulis dominantur optimi,
" Dulichioque, Samóque, & nemoroſa Zacyntho;
" Et quot per aſperam Ithacam dominantur,
" Tot matrem meam petunt, conſumuntque domum.
" Hæc verò neque negat odioſas nuptias, neque finem
" Facere poteſt: hi interà corrumpunt comedentes
" Domum meam; citò utique me deſtruent & ipſum;
" Sed certè quidem hæc deorum in genibus jacent.
" Sodes, *Eumæe*, tu verò vade citò, prudenti Penelopæ
" Dic, quòd ei ſalvus ſum, & ex Pylo veni.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

109. Ῥυσάζοντας.] Ἕλκοντας, βιαζομένους, μετ᾽ ὕβρεως καὶ ἀφειδοῦντας.
110. Διαφυσόμενον.] Ἀντλούμενον.
111. Ἀνωΐστῳ.] Μὴ ἀνυομένῳ.
114. Χαλεπαίνῃ.] Ὀργίζεται.
120. Ἀπάνησε.] Οὐσίαν ἢ ὠφέλειαν ἔχει.

N O T Æ.

117. Μοῦνον Λαέρτεω) *Ulyſſis* Genealogia hæc, *Jovis*, vel, ut alii, *Mercurii*, & *Euryodeæ*, *Arceſius*; *Arceſii* & *Chalcomeduſæ*, *Laertes*; *Laertæ* & *Anticleæ*, *Ulyſſes*; *Ulyſſis* & *Penelopæ*, *Telemachus* Solus; at ex aliis alios filios *Ulyſſes* habuit; ut *Arceſilaum*, ab Authore τῆ Τηλεγονείας vocatum; *Euryalum*, quem *Sophocles* à *Telemacho* occiſum ait; *Agrium* & *Latinum*, ex *Circe*, ut *Heſiodus*; *Telegonum*, ut alii; *Nauſithoum* denique, & *Nauſinoum*.

121. Τῷ νῦν δυσμενέες) Cùm in Omnibus ferè aliis *Editionibus* τῷ ſcriberetur, quod factum eſt per Exſcriptorum incuriam, ob ſimilem ſonum deceptorum, ego repoſui τῷ, ob *Senſûs* neceſſitatem; quam *Lectionem* Verſio *Latina* & olim agnoſcere viſa. Verùm *Euſtath.* fol. 596. lin. 32. Διὸ, κατέστη ἀφ᾽ τῶν τοιούτων μόνων, δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσὶν οἱ οἴκῳ. Et *Baſil.* Editio τῷ legit; quare τῷ rejicio, ad *Var. Lect.*

130. Ἄπα) Ità ſemper hæc Vox *Homero*, de Inferioribus uſurpatur; ut ſuprà, v. 31.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

116. Ὄρηται) γρ. ὀρώρῃ, ut ſuprà, v. 98.
121. Τῷ νῦν) γρ. τῶν, vid. Not. in *Textum*.
Ibid. Εἰσ᾽ ἐν οἴκῳ) γρ. εἰσὶν ἐν οἴκῳ, vid. Not. in *Textum*.
124. Καδδοιφανίουσι) γρ. κάπτουσι δοιφανίουσιν.
131. Εἰμὶ) γρ. εἶμι, non benè.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῷ μνηέω· σὺ δ' ἴθυφρο νέεσθαι,
Οἴη ἀπαγγείλας· τὴν δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
Πύθηται· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Γιγνώσκω, φρονέων· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ καὶ Λαέρτῃ αὐτῷ ὁδὸν ἄγγελος ἦλθε
Δυσμόρῳ· ὃς τέως μὲν Ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων,
Ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε, μετ' δμώων δ' εἰνὶ οἴκῳ
Πίνε καὶ ἤσθιε, ὅτε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἀνώγοι·
Αὐτὰρ νῦν, ἐξ οὗ σύ γε ὤχεο νηὶ Πύλονδε,
Οὔπω μιν φασὶν φαγέμεν καὶ πίνεμεν αὔτως,
Οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ στοναχῇ τε γόῳ τε
Ἧσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστέον χρώς.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενόν περ.
Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγρετα πάντα βροτοῖσι,
Πρῶτόν κεν τὸν πατρὸς ἑλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ·

"At ego hîc manebo; tu verò huc redi,
" Soli ubi nunciâris; aliorum verò nullus Achivorum
" Audiat, multi enim mihi mala cogitant.
Huic respondens, alloquutus es, Eumæe subulce,
" Cognosco, intelligo; hæc jam advertenti jubes.
" Sed agè mihi hoc dic & verè enarra,
" Si & Laërti eâ ipsâ viâ nuncius veniam
" Infelici, qui eoúsque quidem ob Ulyssem valdè dolens,
" Operáque spectabat, & cum famulis in domo
" Bibebat & comedebat, quando animus in pectoribus jubebat:
" At nunc, ex quo tu ivisti navi ad Pylum,
" Nondum ipsum dicunt comedere & bibere solito modo;
" Neque in opera inspicere, sed suspirioque luctuque
" Sedet lamentans, tabescit autem circum ossa corpus.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Mœstius & illud, sed tamen ipsum sinamus, dolentem licet.
" Si enim utique suo arbitrio, percipi possent omnia ab hominibus,
" Priùs patris optaremus reditûs diem:

ΣΧΟΛΙΑ.

134. Παθέσθω] Ἀκουσάτω.
139. Ὅς πέως.] Τέως, σχετλιαστικῶς.
148. Αὐτάγρετα.] Αὐθαίρετα, αὐτόλημτα, χωρὶς κακοπάθειας.

NOTÆ.

136. Γιγνώσκω, φρονέων) *Julianus* videtur hinc illud suum fecisse, Ἀνέγνων, ἔγνων, κατέγνων.

143. Φαγέμεν καὶ πιέμεναι) Πιέμεν, hic omninò legendum, ut suprà, v. 141. Πίνε καὶ ἤσθε. *Prior* enim Ε πίομαι corripitur, ut σ'. v. 377. Καὶ φαγέμεναι, πιέμεναι τέ· ἔπειτά τε καί τε φίεσθαι· Πίνω verò *Priorem* semper producit, ut *Phocylides*, v. 64. Μίσγε μὲ φαγέειν, πίνειν, ἠ μυθολογέειν. Et *Iliad.* δ'. v. 262. Δαιτὸς πίνωσιν. *Odyssea* quidem σ'. v. 3. Ἄζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεναι, hactenus legebatur, pro quo tamen *Etymolog.* M. v. Ἀναλτῶ, legebat πιέμεν, antequam *Sylburgius* ex *Eustathio* corrigeret in πιέμεναι, quùm nescio, an hunc potiùs ex illo deberet corrigere. Scio tamen huic *Lectioni* illud *Athenæi*, fol. 446. favere; ubi docet, *Priorem* Ε πίομαι, non paucis *Veterum* produci æquè, atque corripi solitam. Ille tamen Versûs *Anacreontis*, quem in exemplum hujus loci *H. Stephanus* adducit, bis certè *priorem* corripit, v. 481. Πιεῖν, πιεῖν ἀμυστί. Quare alium, nempè, v. 935. muto & lego Λαβὼν δ' ἔπινον αὐτόν. Dicendum tamen, Πιόμενόν *Homero* priorem producere, ut *Odyss.* κ'. v. 160. Πιόμενόν δὴ γάρ μιν ἔχεν μέλι ἡλίοιο. Et *Iliad.* ν'. v. 493. Πιόμενοι σὰ βοάνης. Quas voces, dicit *Eustathius*, ἐκτείνει τὸ πῦ ἐχ ὡς ἀορίστε δόντος, ἀλλ' ὡς ἐνεστῶτος, fol. 1652. lin. 58. Hinc *Oppian.* Cyneget. l. 4. v. 326. Πιόμενόν τοι δ' αἶψα κρέα καὶ κύφος ὀρμηθῆτις. Verùm dicendum, ut πῖ, in πίω, unde πίομι, producitur eodem more, quo τῖ, in τίω, sic πί, in πιῖν, *Aor.* 2. semper corripi debere, ut *Odyss.* κ'. v. 386. Ἀλλ' εἰ δὴ σεσίφασται πιεῖν φαγέμέν τε κελεύεις. Est & πῖμι, & πίμι· ut, Ἧ πίθι, ἦ ἄπιθι· & Πῖθι, λέγε τὸ πρᾶγμα, καὶ ὅρκια μοῦνος Βάκχε, & illud *Ameipsiæ* apud *Athen.* fol. 446. Λαχὼν πεφάξας πῖθι τ' ἀκαλάσιον.

147. Ἐάσομεν) Ità scribo, cum duplici σ'. ut & olim *Iliad.* ω'. v. 71. Ἀλλ' ἤτοι κλίσιας μὲν ἐάσομεν, cum simplici enim σ'. corripi debet, ut *Odyss.* φ'. v. 233. Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμους βιὸν ἐνδὺ φαρέτρην.

VARIÆ LECTIONES.

140. Ἐποπτεύεσκε) γρ. ἐποπτεύεσκεν.
141. Ὅτ') γρ. ὅ, τε.
142. Σύ γε ὤχεο) γρ. σύ γ' ἀπῴχεο.
143. Πιέμεν) γρ. πίομεν, vid. Not. in *Textum*.
147. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσομεν, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ σύ γ' ἀγχίαλας ὀπίσω κίε, μηδὲ καθ' ἁγνὰς
Πλάζεσθ' μέσ' ἐκείων· ἀτὰρ τῷς μητέρα εἰπεῖν,
Ἀμφίπολον ταμίλιν ὀτρυνέμεν, ὅττι τάχιστα,
Κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.
Ἦ ῥα, καὶ ὦρσε συφορβόν· ὁ δ' εἵλετο χερσὶ πέδιλα·
Δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἴεν· αὐτὰρ Ἀθήνην
Λήθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιος ὑφορβός·
Ἀλλ' ἦγε σχεδὸν ἦλθε, δέμας δ' ἴκελο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ.
Στῆ δ' καθ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανεῖσα·
Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν·
Οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·
Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε, κύνες τὲ ἴδον· καὶ ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
Κυζηθμῷ δ' ἑτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
Ἦ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δ' ἆρα δῖος Ὀδυσεύς·
Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάροιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
Στῆ δ' πάροιθ' αὐτῆς· τὴν δ' προσέφην Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσεῦ,
Ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
Ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἐραρόντε
Ἔρχησθον προτὶ ἄστυ· σὲ δ' οὐκ ἐθέλω ἀπολείπειν
Δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι, μεμαῶτα μάχεσθαι.
Ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατο Ἀθήνη·
Φᾶρος μέν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,

" Sed tu, quandò nunciàris, retrò veni; neque ad agros
" Vagare post illum: verùm Matri dic,
" Ut famulam œconomam urgeat, quàm citatissimè,
" Clanculùm; illa etenim nunciaverit seni.
Dixit, & movit subulcum; hic accepit manibus calceamenta,
Ligatisque sub pedibus ad civitatem ivit; neque Minervam
Latuit a stabulo iens Eumæus subulcus:
Sed hæc propè venit, corporéque assimilata est mulieri
Pulchræque, magnæque, & splendida opera scienti.
Stetit verò è regione ostii stabuli Ulyssi apparens,
Neque Telemachus vidit obvius, neque advertebat:
Non enim omnibus Dii apparent manifesti.
Sed Ulyssesque, canesque viderunt & non latrárunt,
Gannitu autem ex alterâ parte per stabulum restitabant:
Hæc itaque supercilliis annuit, intellexit autem divinus Ulysses;
Exivitque domo extra magnum murum stabuli;
Stetitque ante ipsam; hunc igitur alloquuta est Minerva,
" Generosè Laertiade, astute Ulysses,
" Jam nunc tuo filio rem dicito, neque occulta;
" Ut procis morte & nece compositâ
" Eatis ad civitatem inclytam; neque ego ipsa
" Diù procul à vobis ero prompta pugnare.
Dixit, & aureâ virgâ contigit eam Minerva:
Vestem quidem ei priùs benè lavatam & interulam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

156. Λῆθεν.] Ἔλαθεν.
159. Ἀντίθυρον.] Ἀντικρὺ τῆς θύρας.
163. Κυζηθμῷ.] Ἤτοι ποσπυσμῷ, ἢ μᾶλλον κλαυθμῷ παιδὸς ἤχῳ τῶν κυνῶν· [* ἰδίωμα φωνῆς κυνῶν.]
165. Ἐκ δ' ἦλθεν.] Ἐξῆλθεν δηλ. Τειχίον.] Ἕρκος, θριγκίον· τὸ περίφραγμα.
168. Φάο.] Λέγε.
169. Ἔρχησθον.] Καθοπλίσησθε.

N O T Æ.

162. Ἀλλ' Ὀδυσεῦ τε, κύνες τὲ ἴδον) Ità noſtræ Literæ teſtantur, *Aſinum* Balaami Angelum Dei primò vidiſſe, dein ipſius Herum, ut *Numer.* c. 22. v. 22. Confer 2 *Reg.* c. 6. v. 17. De *Duplicitèr-Oculatis*, qui & *Angelorum* & *Dæmonum* præſentiam agnoſcunt, vid. Not. in *Textum* ad ε'. v. 845. & v. 127. & *Beaumontium*, de *Geniis*.
168. Ἔπος φάο) Expono, *Rem dicito*. Λέγος enim & ἔπος, pro πρᾶγμα, vel χρῆμα, & eſt *Hebraiſmus* inſignis, τοῖς Ἑβδομηκοντίδυο perquam familiaris, quod & alii obſervârunt, & Nos quoque in *Eſthera* Præfatione, p. VII.

NOTÆ IN SCHOLIA.

163. * Ἰδίωμα φωνῆς κυνῶν) Addo, ex *Aloyſii* MSto.

Variæ Lectiones.

165. Τειχίον) γρ. Θριγκίον. *Br. Schol.* & *H. Steph.*
172. Ἐπεμάσσατ') γρ. ἐπεμάξατ', vid. ſuprà, ad ν'. v. 429. & ad *Iliad.* ρ'. v. 564. & ε'. v. 425. γρ. ἐπεμάξαθ'.

Θῆκ'

Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι· δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἥβαν.
Ἀψ δ' ἦ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν.
Κυάνεαι δ' ἐγένοντο * γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασα, πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἤιεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός.
Ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον, ἠὲ πάρος περ·
Ἄλλα ἕσσαι εἶμαι' ἔχῃς, καί τοι χρὼς ὧχ' ἔνδοθεν ὁμοῖος.
Ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
Ἀλλ' ἴληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώσομεν ἱερὰ,
Ἠδὲ χρύσεα δῶρα τετυγμένα· φείδεο δ' ἡμέων.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὔ τις τοι θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις;
Ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τὸν εἵνεκα σὺ γεναχίζων
Πάσχῃς ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καὶ δὲ παρειῶν
Δάκρυον ἧκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ', οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπεσσιν ἀμείβετο προσέφη τε,

Posuit circum pectora, corpúsque auxit & pubertatem.
Rursúsque nigro-colore evasit, genæ autem extensæ sunt:
Nigrique facti sunt pili circà mentum.
Hæc quidem, quùm ità feciſſet, abiit:
at Ulyſſes
Ivit in ſtabulum, ſtupuit verò ipſum dilectus filius;
Timenſque ex alterâ parte jecit oculos, ne Deus eſſet,
Et ipſo compellato verba velocia alloquutus eſt,
" Alius & *diverſus* mihi, hoſpes, apparès modò quam ante,
" Alia quoque veſtimenta habes, & corpore haud item ſimilis:
" Certè aliquis deorum es, qui cœlum latum habitant:
" Verùm propitius eſto; ut tibi grata demus ſacra,
" Et aurea dona arte elaborata; parce verò nobis.
Huic reſpondit poſteà pertolerans divinus Ulyſſes,
" Non aliquis Deus ſum; cur me diis aſſimilas?
" Sed pater tuus ſum, cujus gratiâ tu ſuſpirans
" Pateris dolores multos, contumelias toleraus virorum.
Sic loquutus, filium oſculatus eſt, perque genas
Lacrymam mittebat in humum; antè autem tenebat indefinenter ſemper.
Telemachus verò, nondum enim perſuaſus fuerat ſuum patrem eſſe,
Rurſus ipſum verbis reſpondens alloquutus eſt,

ΣΧΟΛΙΑ.

174. Ὤφελλε.] Ηὔξησεν.
175. Γναθμοὶ.] Γνάθοι. Τάνυσθεν.] Ἐπάγησαν.
185. Δῶρα τετυγμένα.] Ἀναθήματα, ἀγάλματα.
188 Στεναχίζων] Στενάζων, λυπούμενος.

NOTÆ.

176. Κυάνεαι δ' ἐγένοντο * γενειάδες ἀμφὶ γένειον) Suaviſſima παρήχησις. In plurimis olim codicibus ἰθειράδες erat ſcriptum, pro quo γενειάδες ſubſtituo. *Iſaac. Caſaubon.* in Margine Codicis tunc ſui, nunc *Epiſcopi Elienſis, Johannis Mori*, manu notaverat, *ſcr.* γενειάδες. Idem, in *Lection. Theocrit.* ad *Idyll.* 1, v. 34. Lect. c. 2. p. 22. " *Quæ notans Veteres ad* " *illa* verba, καλὸν ἰθειράζοντες, *ea ſic ſcribi* debent: " Ἐθειράζοντες) Κομῶντες τὰς τρίχας· ὁ γενειῶντες, " ὅς ποτε. Ἔθειρα γὰρ, ἡ τῆς κεφαλῆς θρίξ· ὅθεν Ἀρι- " στοτέλης ἐν Ὁμήρῳ ἔγραψεν, Κυάνεαι δ' ἐγένοντο γε- " νειάδες ἀμφὶ γένειον, ὅτι ἰθειράδες. Locus eſt in " Odyſſ. π'. v. 176. Sed in noſtris Libris Vulgata " Lectio, quam *Ariſtoteles* exhibuerat, adhuc locum occupat. *Euſtathius* verò, fol. 600. lin. 35. " γενειάδες, pro genuinâ ſcripturâ amplectitur poti" us, quam ἰθειράδες. Sed mirum tacuiſſe illum " de hâc *Ariſtotelis* emendatione. Quòd igitur id " ſciamus, debemus eam gratiam illi Grammatico, " qui primus ad iſtum locum annotavit, ſive is eſt " *Amarantus*, ſive quis alius, *&c.* Et paulò poſt, " p. 24. Porrò, ad hunc *Homeri* Verſum refero, " quod in *Etymologico* M. ſcriptum eſt, Γενειάδες, " αἱ καλῶς τὰ γένεια γενόμεναι τρίχες· παρὰ καλῶς, " ἰθειράδες. Ità lego illum locum, inquit ille, nempè " καλῶς, pro χαίρ. Addo ego, *Euſtathii* verba ſunt hæc, fol. 600. lin. 35. Κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες, ἢ ἰθειράδες, & mox, fol. 601. lin. 10. Ἐτυμολογικὸν δὲ τὸ, γενειάδες ἀμφὶ γένειον, ἤγουν τρίχες ἀμφὶ τὸν γναθον· εἰ δ γράφοι, ἰθειράδες, δῆλον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰθύω, ἢ ἴθειρα, — ἀφ' αὐτῆς ὁ, παφήκωσι, ἢ ἰθειράδες. *Heſychius*, Γενειάδες) Αἱ περὶ τὸ γένειον τρίχες· γενειάδες. Vid. *Suidam*, & *Scapulam*, v. Γενειάς.

VARIÆ LECTIONES.

176. Γενειάδες) γρ. ἰθειράδες, vid. Not. in *Textum*.

Οὐ σύγ' Ὀδυσεύς ἐσσι, πάλιν ἐμός· ἀλλά με Δαίμων
Θέλγῃ, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω·
Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
Ὠΐ αὐτῷ γε νόῳ, ὅτε μὴ Θεὸς αὐτὸς ἐπελθών,
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον, ἠδὲ γέροντα.
Ἦ γάρ τοι νέον ἧσθα γέρων, καὶ ἀεικέα ἕσσο,
Νῦν δ' Θεοῖσιν ἔοικας, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τόνδ' ἀπαμφὶ μύθοις προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς,
Τηλέμαχ', οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
Οὔτε τι θαυμάζειν περιώσιον, οὔτ' ἀγάασθαι.
Οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ὧδ' Ὀδυσεύς.
Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακὰ, πολλά τ' ἀνατλὰς,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτει ἐς πατρίδα γαῖαν.
Αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλῃ· δύναται γάρ·
Ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἀναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἀνδρὶ νέῳ, καὶ καλὰ περὶ χροῒ εἵματ' ἔχοντι.
Ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτόν, ἠδὲ κακῶσαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, κατ' ἄρ' ἕζετο· Τηλέμαχος δὲ
Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἑὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερον ὦρτο γόοιο·
Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον, ἤ τ' οἰωνοὶ
Φῆναι, ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσί τε τέκνα
Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
Ὣς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,

" Non tu Ulyſſes es pater meus, ſed me Deus
" Demulcet; ut adhuc magis lugens ſuſpirem:
" Non enim aliquo modo mortalis vir hæc excogitaverit
" Suo ipſius animo; quando non Deus ipſe adveniens
" Facilè volens faciat juvenem & ſenem.
" Certè enim nuper eras ſenex, & indecenter indutus eras,
" Nunc vero Diis ſimilis es, qui cœlum latum habitant.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Telemache, non te decet dilectum patrem, intus cùm ſit,
" Neque demirari valdè, neque ſtupere:
" Non quidem enim ampliùs alius veniet huc Ulyſſes.
" Sed hic ego ſum talis, paſſus mala, multis verò toleratis,
" Veni vigeſimo anno in patriam terram.
" At hoc opus Minervæ prædatricis,
" Quæ me talem reddit, quomodocunque voluit, poteſt enim;
" Aliquando quidem pauperi ſimilem, aliquando item
" Viro juveni, pulchras circum corpus veſtes habenti.
" Facile verò Diis, qui cœlum latum habitant,
" Et gloriâ illuſtrare mortalem hominem, & malo-afficere.
Sic loquutus ſedit; Telemachus igitur
Circumfuſus patrem bonum lugebat lacrymas fundens:
Ambobus verò his deſiderium obortum eſt luctûs.
Flebant itaque ſtridulè miſerabiliùs, quàm aves
Offifragæ aquilæ, vel vultures curvæ unguibus, quibus pullos
Ruſtici excipiunt, antequam volatiles ſint;
Sic hi miſerabiliter ſub ſuperciliis lacrymam fundebant.
Et lugentibus occidiſſet lumen Solis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

196. Μηχανόῳτο.] Ἐπινοήσοι, πράξοι.
203. Περιώσιον.] Περισσὸν καὶ τὸ ὑπερβάλλον· παρὰ τὸ ὄσιον, γίνεται ὡσιώσιον, ὑπεξαιρέσει τοῦ ο, εἰς ω. Ἀγάασθαι.] Ἐκπλήττεσθαι.
205. Ἀνατλὰς.] Ὑπομείνας.
214. Ἀμφιχυθεὶς.] Περιπλακεὶς.
216. Ἀδινώτερον.] Οἰκτρότερον.
217. Αἰγυπιοί.] Γύπες.
218. Ἀγρόται.] Θηρευταὶ, κυνηγοί. Ἐξείλοντο.] Ἀφείλοντο. Πετεηνά.] Πτίλων διανθήματα.
219. Εἶβον.] Ἔχεον, ἔτηκον.

N O T Æ.

211. Ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι) Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum, & quæ Nos ad *Euripid.* Troad. v. 608.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

195. Σπαραχίζω) γρ. στεναχίζω.
204. Γάρ τοι) γρ. γάρ τι, *H. Steph.*

Εἰ

Εἰ μὴ Τηλέμαχος ὡρσεφόωεεν ὃν πατέρ' αἶψα,
Ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηΐ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἔνθάδ' ἱκέσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω,
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσίκλυτοι, οἵ τε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅπις σφέας εἰσαφίκηται.
Καί μ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
Κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην· ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν σπῆεσι θεῶν ἰότητι κέονται.
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
Ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνον πεφιδύσομεν.
Ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
Ὄφρ' εἰδέω, ὅσσοί τε, καὶ οἵτινες ἀρέες εἰσί·
Καί κεν ἐμὸν κῆρ θυμὸν ἀμύμονα μερμηρίξας,
Φρασσόμεθ', εἴκεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι,
Μοῦνω ἄνευθ' ἄλλων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ πάτερ, ἦτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
Χειρός τ' αἰχμητεῦ ἔμμεν, καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες, ἄγε μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη,
Ἄνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
Μνηστῆρων δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀτρεκὲς, οὐδὲ δύ' οἶαι,
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεαι ἔνθάδ' ἀριθμόν.

Nisi Telemachus alloquutus fuisset suum patrem statim,
" Quali enim huc, pater, navi te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?
" Non etenim te pedestrem puto huc venisse.
Hunc rursus allocutus est laboriosus, divinus Ulysses,
" Ergò ego tibi, fili, veritatem apertè dicam;
" Phæaces me duxerunt navibus inclyti, qui & alios
" Homines mittunt, quicunque eos adeat.
" Et me dormientem nave veloci in pontum ducentes
" Deposuerunt in Ithacam, dederuntque mihi splendida dona,
" Æsque, aurumque copiose, vestémque textam:
" Et hæc quidem in speluncis Deorum consilio jacent.
" Nunc autem huc veni admonitionibus Minervæ,
" Ut inimicorum cæde consulte-mus.
" Sed age mihi procos enumerans recense,
" Ut sciam, quotque, & qui viri sint:
" Et meo in animo strenuo agitato consilio
" Considerem; si nos poterimus adversari,
" Soli sine aliis, an & quæremus alios.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" O pater, certè tuam magnam gloriam semper audivi,
" Manibusque bellicosum esse, & prudentem consilio:
" Sed valdè magnum dixisti, stupor me habet, neque esset possibile,
" Viros duos multis & fortibus pugnare.
" Procorum autem neque decas una, neque duæ solæ,
" Sed multò plures, citò etenim scies hîc numerum.

ΣΧΟΛΙΑ.

230. Ἔπορον.] Ἔδωκαν.
236. Εἰδέω.] Μάθω.
238. Ἀντιφέρεσθαι.] Ἐξισοῦσθαι.
239. Διζησόμεθα.] Ζητήσομεν.
242. Ἐπίφρονα.] Σωστόν.
245. Οἶαι.] Μόναι.
246. Εἴσεαι.] Γνώσῃ, μαθήσῃ.

NOTÆ.

226. Ἀληθείην) Ità pro ἀληθέα scribo, vid. ad *Iliad.* Ψ. v. 361. & suprà, ad Δ. v. 297.

245. Μνηστήρων δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς) Totus omnium Procorum Numerus, unà cum Famulis, erat Centum atque Octodecim; ut per partes enumerans hinc probat Poeta.

VARIÆ LECTIONES.

223. Εὐχετόωντο) γρ. εὐχετόωντο, *H. Steph.* vid. suprà, ad v. 58.

226. Ἀληθείην) γρ. ἀληθέα, malè, ut Not. in *Textum*.

Ἐκ μὲν Δουλιχίοιο, δύω καὶ πεντήκοντα
Κοῦροι κεκλιμένοι, ἓξ δ' ὑπηρῆες ἕπονται·
Ἐκ δὲ Σάμης, πίσυρές τε καὶ εἴκοσι κοῦροι ἔασιν,
Ἐκ δὲ Ζακύνθου, ἔασιν εἴκοσι φῶτες Ἀχαιῶν,
Ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης, δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι·
Καί σφιν ἅμ' ἕπετ' Μέδων κῆρυξ, καὶ θεῖος ἀοιδός,
Καὶ δοιὼ θεράποντε, δαήμονε δαῖτα πονεῦσαι.
Τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδοθι ἐόντων,
Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ὑποπίσεται ἐλθών.
Ἀλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαι τίν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
Φράζευ· ὅ κέν τοι νῶϊν ἀμύνοι παφρονι θυμῷ.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δ' σύνθεο, καί μοι ἄκουσον,
Καὶ φράσαι, εἰ καὶ νῶϊν Ἀθηναίη, σὺν Διὶ πατρί,
Ἀρκέσῃ, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἐθλὼ τοι τύτω γ' ἐπαμύντορε, τὼς ἀγορεύεις,
Ὑψι πέρ ἐν νεφέεσι καθημένω· ὥτε καὶ ἄλλοις
Ἀνδράσι τε κρατέουσι, καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὐ μέν τοι κείνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
Φυλοπίδος κρατερῆς, ὁπότε μνησῆρσι καὶ ἡμῖν
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μένος κεῖνη Ἄρηι.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν,
Οἴκαδε, καὶ μνησῆρσιν ὑφορβίοισιν ὁμίλει·
Αὐτὰρ ἐμὲ πρῶτα ἄγυ συβώτης ὕστερον ἄξει,

* Ex quidem Dulichio, duo & quinquaginta
" Juvenes electi; ſex inſuper famuli ſequuntur:
" Ex Samo quoque, quatuórque & viginti juvenes ſunt;
" Item ex Zacyntho, viginti ſunt viri Achivorum:
" At ex ipsâ Ithacâ, duodecim omnes optimi;
" Et cum ipſis ſimul eſt Medon præco, & divinus cantor,
" Et duo ſervi, ſcientes epulas facere.
" Hos ſi omnes aggrederemur, dum intùs ſunt,
" *Vide*, nè perquam amarè & graviter *horùm* inſolentias ulciſcaris reverſus.
" Sed tu, ſi potes aliquem adjutorem excogitare,
" Animadverte; qui nobis auxilietur prompto animo.
Hunc rurſus, alloquutus eſt laborioſus, divinus Ulyſſes,
" Tibi ergò ego dico, tu autem confidera & me audi,
" Et cogita; ſi & nobis Minerva cum Jove patre
" Sufficiat, an adhuc alium adjutorem cogitabo?
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Boni ſanè hi ſunt adjutores, quos dicis,
" Altè licet in nebulis ſedentes; quique & aliis
" Viris dominantur, & immortalibus Diis.
Hunc rurſus allocutus eſt pertolerans, divinus Ulyſſes,
" Non quidem illi multo tempore ſeparatim erunt
" Pugnâ fortè, quando procis & nobis
" In domibus meis robur decernatur Martis.
" Sed tu quidem nunc vade, ſimul aurorâ apparente,
" Domum, & procis ſuperbis verſare:
" At me ad civitatem ſubulcus poſtea ducet,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

248. Κεκλιμένοι.] Ἐπίλεκτοι δρησῆρες.] Ὑπηρέται. ἢ διδω, ἢ πιθανὸν π.
249. Πίσυρες.] Τέσσαρες.
252. Μέδων.] Ὄνομα κύριον.
253. Δαιτροσυνάων.] Μαγειρικῶν ἔργων.
254. Ἀντήσομεν.] Μαχούμεθα.
255. Πολύπικρα.] Παλὺ πικρῶς, καὶ δεινῶς· λείπει
256. Ἀμύντορα.] Βοηθόν.
261. Ἀρκέσῃ.] Βοηθήσῃ.
270. Ἔρχευ.] Ἔρχου.
272. Ἄξει.] Κομίσει.

N O T Æ.

255. Μὴ πολύπικρα) *Br. Schol.* Λείπει ἢ διδω, ἢ πιθανὸν π. Infinita ſunt hujus Ἐλλείψεως, apud omnes Auctores, & Sacroſanctos quoque Scriptores, exempla. Vid. infrà, ad v. 381.

VARIÆ LECTIONES.

263. Ἐπαμύντορε) γρ. ἔπ' ἀμύντορε.
270. Μὲν νῦν) γρ. μὲν νυν, *H. Steph.* malè.
Ibid. Ἔρχευ) Ἔρχου, ut ſæpè aliàs, & præſertim *Iliad.* ω'. v. 290.

Πτωχὸς

Πτωχῷ λιγαλέῳ ἀναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι.
Εἰ δέ μ' ἀπιμήσουσι δόμον κάτα, σὸν δ' ἔτι φίλον κῆρ
Τετλάτω ἐν στήθεσσι, κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
Ἤν περ καὶ σφῶϊν ἔνδον δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε,
Ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι,
Ἀλλ' ἤτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὐκὶ
Πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ὁππότε κεν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσῃ Ἀθήνη,
Νεύσω μευ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νόησας,
Ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν ἀρήια τεύχεα κεῖται,
Ἐς μυχὸν ὑψηλῆς θαλάμης καταθεῖναι ἀείρας
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες,
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει,
Οἷά ποτε Τροίηνδε νεῶν κατέλιπεν Ὀδυσεύς,
Ἀλλὰ κατήκισαι, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή.
Πρὸς δ' ἔτι μοὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
Μήπως οἰνοβαρέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα,

" Pauperi miserando similem & seni.
" Si autem me dehonorabunt in ædibus, tuus tamen dilectus animus
" Toleret in pectoribus, male patiente me:
" Etiamsi per domum pedibus trahant foras,
" Vel plagis percutiant; tu tamen inspiciens, tolera;
" Veruntamen cessare jube ab insipientiis,
" Suavibus verbis compellans: hi verò tibi non
" Parebunt; jam enim ipsis adest fatalis dies.
" Aliud autem tibi dico, tuque in mentibus pone tuis;
" Quando multi-consilii in animo ponet Minerva,
" Annuam quidem tibi ego capite, tuque tandem intelligens,
" Quæcunque tibi in domibus Martia arma jacent,
" In secessum alti thalami depone elevando
" Omnia valdè: at procos mollibus verbis
" Palpare; quando te inquirent arma desiderantes;
" *Dicens ad illos*, Ex fumo deposui; quoniam non his similia sunt,
" Qualia quondam ad Trojam proficiscens dereliquit Ulysses;
" Sed deturpata sunt; quantum ignis ivit vapor, i.e. fumus:
" Adhuc autem mihi hoc majus in animo posuit Saturnius,
" Nè quando vino-domiti, concitatâ contentione inter vos,
" Alios invicem vulneretis, fœdetisque convivium,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

275. Τετλάτω.] Καρτερησάτω.
277. Βίλεσι.] Βλήμασι.
278. Ἀφρασιωάων.] Ἀνοιῶν, μωριῶν.
279. Παραυδῶν.] Παραιτῶν, συμβουλεύων.
281. Θήσῃ.] Ἐμβάλῃ.
285. Ἐς μυχόν.] Εἰς τὸ ἐσώτερον.
287. Παρφάσθαι.] Παραπῖσαι, περιλογίσασθαι, συμβουλεύσας. Μεταλλῶσιν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐρωτῶσιν.
288. Ἐκ καπνοῦ.] Ἔξω τῆς χωρὶς τοῦ καπνοῦ. Ἐῴκει.] Ὁμοῖα ἦν.
290. Κατήκισαι.] Βέβλαπσαι, ἠφάνισαι. Πυρὸς αὐτμή.] Ὁ καπνός.
292. Οἰνοβαρέντες.] Μεθυσθέντες.

N O T Æ.

279. Οἱ δέ τοι οὐκὶ Πείσονται) Huc refer illud 1 *Samuel.* c. 2. v. 25. ubi locus Parallelus de *Hophni* & *Phineas*, filiis *Eli*; & illud 2 *Chron.* c. 25. v. 16. Ubi Propheta ait, scire se, Deum *Amazia* Regis interitum determinâsse, quòd illius Consilio minus esset morigerus. Hunc locum uberius tractamus. Prælect. *Odyss.* XXI. fol. 137. Vid. *Duport.* Gnomolog. in hunc locum.

284. Ὅσσα τοι ἐν μεγάροισιν Ἀρήια τεύχεα κεῖται) Quòd hi Versus hoc in loco malè à Veteribus obelo notarentur, dicimus infrà, ad τ'. v. 4. Not. ad *Scholia*, & *Textum*.

286. Πάντα μάλ') Hic locus, per Novem integros Versus iterum occurrit, τ'. v. 5. ad v. 13.

NOTÆ IN SCHOLIA.

287. *Συμβουλεῦσαι) Ità Nos, pro corrupto, *συμβολεῦσαι*.

Variæ Lectiones.

273. Γέροντι) γρ. γέροντα, Cod. *Colbertin.* apud *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* §. 2. fol. 9.
282. Ὁππότε κεν) γρ. ὁππότε δη, *H. Steph.* malè.
291. Πρὸς δ' ἔτι μοὶ τόδε μεῖζον) γρ. πρὸς δὲ μοὶ τόδε μεῖζον, *H. Steph.*

Καὶ μηκύν· αὐτὸς γὰρ ἑφέλκει) ἄνδρα σίδηρος.
Νῶϊν δ' οἷόσιν δύο φάσγανα ἠὲ δύο δοῦρε
Καλλιπέειν, ἠὲ δοιὰ βοάγρια χερσὶν ἑλέσθαι·
Ὡς ἂν ὀπηδύσαντες ἑλοίμεθα· τῶνδε κ' ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξῃ καὶ μητίετα Ζεύς.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι, καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
Μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
Μήτ' αὐτὸν Λαέρτης ἴσχω τόγε, μήτε συβώτης,
Μήτε τις οἰκήων, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·
Ἀλλ' οἶοι σύ τ', ἐγώ τε, γυναικῶν γνώομεν ἦθος.
Καί κε τέον δμώων ἀνδρῶν ἔπι πειρησείομεν,
Ἠμὲν ὅπως τίς νῶϊ πέει καὶ δείδιε θυμῷ,
Ἠδ' ὅστις οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀπιμᾷ τοῖον ἐόντα.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νέος Τηλεμάχοιο,
Ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἔπειτά γ' οἴω
Γνώσεαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλίφρονι γέ μ' ἔχουσιν·
Ἀλλ' οὔτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσεσθαι οἴω
Ἡμῖν ἀμφοτέροισι· σὲ γὴ φράζεσθαι ἄνωγα.
Δηθὰ γὰρ αὖτως εἶσιν ἑκάστῳ πειρητίζων,
Ἔργα μεταρχόμενος· τοὶ δ' οὐ μεγάροισιν ἔκηλοι

" Et sponsalia; ipsum enim trahit virum ferrum.
" Nobis verò solis duos enses, & duas lanceas
" Relinque, & duo scuta manibus capienda;
" Ut impetu facto accipiamus: hos utique postea
" Pallas Minerva decipiet & consiliarius Jupiter.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis,
" Si verè meus es, & sanguinis nostri,
" Ne quis postea Ulyssem audiat intùs esse,
" Neque igitur Laertes sciat hoc, neque subulcus,
" Neque aliquis domesticorum, neque ipsa Penelope.
" Sed soli tuque, egóque, mulierum cognoscamus ingenium:
" Et aliquem ex famulis maribus etiam exploremus,
" Tam ubi aliquis nos honorat, & timet animo,
" Quàm qui *non* curat, at te dehonorat, talem existentem.
Hunc respondens alloquutus est illustris filius,
" O pater, certè meum animum & postea puto
" Cognosces, non quidem enim socors mollicies me tenet;
" Sed non hoc lucrum ego fore puto
" Nobis ambobus; te itaque considerare suadeo.
" Diu enim sic cognosces unumquemque tentans,
" Opera obiens; hi verò in domibus quieti

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

294. Αὐτὸς γὰρ ἑφέλκει) ἄνδρα σίδηρος.] Πρόχειρος γὰρ ἀνὴρ ὡς ἐς φόνον, παρακειμένῳ σιδήρῳ. Ἐφέλκεται.] Ἐφιζάνει.
295. Νῶϊν.] Ἡμῖν. Οἷόσιν.] Μόνοις.
296. Καλλιπέειν.] Καλλιπεῖν, ἀντὶ τοῦ, καλλείπειν.
302. Ἴσχω.] Ἐπισχέσθω.
304. Ὀπηδύσαντες.] Τῷ ἁμαρτάνειν ἁλῶμεν.
305. Πειρησείομεν.] Διαπειρασόμεθα.
306. Δείδιε.] Φοβεῖται.
307. Ἀλέγει.] Διὰ φροντίδος ἔχει. Ἀπιμᾷ.] Ἀτιμάζει.
310. Χαλίφρονι.] Ἧττον ἀφροσύνῃ, ἢ κεχαλασμένῃ καὶ ἄκλυτοι φρένες, ἢ σκαιαὶ καὶ * ἀβέλτερος τῇ ἁμαρτίᾳ.
311. Κέρδος.] Ὄφελος.
314. Μεταρχόμενος.] Διὰ πανδήμου ἔχων.

N O T Æ.

294. Αὐτὸς γὰρ ἑφέλκει) ἄνδρα σίδηρος) Et hic locus iterum occurrit, *v.* v. 13. Huc refer illud *Taciti*, Histor. l. 1. p. 281. *Tempus* in suspicionem, *Causa* in crimen, *Affectatio* quietis in tumultum valuit. & *visa inter temulentos Arma cupidinem suî movêre.* Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum, & Not. in *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

294. Πρόχειρος γὰρ ἀνὴρ ὡς ἐς φόνον) *Eustath.* fol. 606. lin. 10. Πρόχειρος εἰς μάχλον ἀνὴρ, καθὰ τοὺς Παλαιοὺς, παρακειμένῳ σιδήρῳ· ἵνα ὥσπερ σίδηρον ἡ μαγαίρης, οὕτως αὐτὸς ἑπάγηται τῷ θυμώδει· καὶ ἀλλοῦ, ὅπλον ἀχορηγήτῳ θυμῷ, πᾶν τὸ παρατυχόν.
310. * Ἀβίλτεροι) Ita, pro malo ἀβέλτερα, nam ὁ καὶ ἡ ἀβίλτερος.

VARIÆ LECTIONES.

300. Καὶ αἵματος ἡμετέροιο) *vg.* ἐμοὶ δ' σε γείνατο μήτηρ, *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. XVIII.
302. Μήτ' ἂν Λαέρτης ἴσχω τόγε) *vg.* Μήτε τὶ Λαέρτης ἴσχω τόδε, *Plutarch.* ibid.
305. Πειρησείομεν) *vg.* πειρησόμεθα.

Χρήμα δὲ

Χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔτι Φειδώ.
Ἀλλ' ἤτοί σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα,
Αἵ τέ σ' ἀπημάλδυσι, καὶ αἰ ἠλητεῖς εἰσιν·
Ἀνδρῶν δ' οὔ κ' ἂν ἔγωγε κατὰ φθιμὸς ἐθέλοιμι
Ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
Εἰ ἐτεὸν γέ τι οἶσθα Διὸς τέρας Αἰγιόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἡ δ' ἄρ' ἔπτ' Ἰθάκηνδε κατήγαγε νηῦς εὐεργὴς,
Ἣ φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους·
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυδειδέος ἔντὸς ἵκοντο,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένηκαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
Αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
Αὐτὰρ κήρυκα πρέσσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἀγγελίην ἐρέοντα πεφραδέειν Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγρῷ, νῆα δ' ἀνώγει
Ἄσυδ' ἀποπλείειν· ἵνα μὴ δείσασ' ἀπὸ θυμῷ
Ἰφθίμη βασίλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
Τῷ ᾧ συβωλήτῳ κήρυξ, καὶ δῖος ὑφορβός,
Τῆς αὐτῆς ἕνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον δόμον θείου βασιλῆος,
Κῆρυξ μὲν ῥα μέσῃσι μετ' δμωῇσιν ἔειπεν,

" Res devorant præter modum, neque adhibetur parsimonia.
" Sed certe te mulieres ego explorare hortor,
" Quæque te dehonorant, & quæ inculpatæ sunt:
" Virorum autem nondum ego per ædes vellem
" Nos tentare, sed postea hæc laborare,
" Si verè saltem scis Jovis portentum Ægiochi.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Ast interea Ithacam deducta est navis benè-fabricata,
Quæ tulerat Telemachum a Pylo, & omnes socios:
Hi verò quando jam portum valdè profundum intraverunt,
Navem quidem hi nigram in terram traxerunt,
Armaque illis exportárunt magnanimi servi:
Statim autem *ad Clytii domum* portaverunt perpulchra dona.
At præconem præmiserunt domum ad Ulyssis,
Nuncium dicentem perprudenti Pénelopæ,
Quòd Telemachus quidem in agro, navem autem jusserat
Civitatem adnavigare; ut non timens in animo
Potens regina teneras lacrymas fundat.
Obvii igitur facti fuerunt præco, & divinus fubulcus,
Ejusdem gratiâ nuncii, dicturi mulieri.
Sed quando jam pervenerunt domum divini regis,
Præco quidem medüs in ancillis dixit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

316. Δεδάασθ.] Μαθήσεσθαι.

317. Ηλητῆς.] Σημαίνει τὰς ἁμαρτωλὰς· ὡς ἀπὸ τοῦ εὐσεβὴς, γίνεται εὐσεβέες, εὐσεβεῖς· ὅτως καὶ ἀπὸ τοῦ ηλητὴς, ηλητέες, ηλητῆς· γίνεται ὁ παρὰ τὸ ἡ στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ ἁλιτῆν, ὃ σημαίνει τὸ ἁμαρτεῖν. καὶ λέγεται τοῦτο, τὸ ἁλιτεῖν λέγει δὲ ὁ * γραφομένου, τὸ ηλητὴς γράφει λέγει δὲ ἡ· ὅτι οἱ Αἰολεῖς ἔτρεπον τὸ ε εἰς η.

318. Σπαθμούς.] Νῦν, τὰς οἴκους.

331. Δείσασα.] Φοβηθῆσα.

333. Σωωσοτήτω.] Σωώθωμεν, συνιώτωσαν.

334. Ἐρέοντε.] Εἰπεῖν, ὀφειλοῦσης.

N O T Æ.

317. Ηλητῆς.] Ità scribi debere testantur *οἱ Παλαιοὶ*, ut videre est in *Br. Schol.* exponitur autem per *ἀναμαρτήτους, παρὰ τὸ ἡ* & *ἁλιτῆν*. Vocem ergò ηλητῆς ad *Var. Lect.* moveo. Potest tamen ηλητὴς legi paulò rotundius & ηλήθης, vel ηλήθης, *Eustath.* fol. 725. lin. 41. Nec has *Lectiones* tamen notat *H. Steph.* Vid. infrà, ad ω. v. 65. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

317. * Γραφομένου) In tribus Vett. Codd. γραφόμενον, non æquè benè. Ηλητῆς in *Scholio* semper scribo, ex mente ipsius *Scholiastæ*. Prior *Scholii* pars ex *Etymologico* M. vel hoc certè ex illo. Confer cum hoc & illud *Scholion*, ad *Iliad.* τ'. v. 498. Ex Literarum ordine, ità apud *Hesychium* legendum constat, Ηλητῆς) Ἀναμαρτήτους· παρὰ τὸ μὴ ἁλιτεῖν· ᾧ, Ηλητήθης.

VARIÆ LECTIONES.

315. Ἔτι) γρ. ἔπι.

317. Ηλητεῖς) γρ. ηλητέες, ηλιτεῖς, ηλήθης, & ηλητήθης. Vid. Not. in *Textum*.

Ἤδη τοὶ, βασίλεια, φίλος πάϊς εἰλήλυθε.
Πηνελοπείη δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς
Πάντ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
Βῆ ῥ' ἴμμεν μετ' ὖας, λίπε δ' ἕρκεά τε, μέγαρόν τε.
Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ·
Ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τεῖχος αὐλῆς,
Αὐτῇ ἔ ποθπάροιθε θυράων ἐδειώαντο·
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
Ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥτις ἀρίστη·
Ἐς δ' ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
Κήνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἰκόνδε νέεσθαι.
Οὔπω πᾶν εἴρητ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,
Στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
Ἱστία τε στέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μειλιφώνεεν οἷς ἑτάροισι,
Μή πιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀπυίομεν· οἵδε γὰ ἔνδον.
Ἦ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἴσιδον αὐτοὶ
Νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχεῖν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
Αἶψα δ' νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένηκαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλων
Εἴων, οὔτε νέων μετὰ ἴζειν, οὔτε γερόντων.

" Jam tibi, ô Regina, dilectus filius venit.
Penelopæ autem dixit ſubulcus prope aſtans
Omnia, quæcunque ei dilectus filius juſſit loqui.
At poſtquam omne præceptum denunciavit,
Perrexit ad ſues, liquitque ſeptaque, domumque:
Proci autem triſtati ſunt, mœſtique ſunt in animo,
Atque exiverunt domo apud magnum murum atrii;
Et illic ante januas ſederunt:
His igitur Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
" O amici, certè magnum opus ſuperbè perfectum eſt
" Telemacho, via hæc: putabamus enim ei non perfectum iri.
" Sed agite navem nigram trahamus, quæ optima:
" Intuſque remiges marinos congregemus, qui velociſſimè
" Illis nuncient velociter domum redire.
Nondum omne dictum eſt, quando Amphinomus vidit navem,
Verſus ex loco, portum per profundum intrà,
Veláque contrahentes, remoſque manibus tenentes.
Suaviter itaque ridens loquutus eſt procis,
" Nè aliquem nuncium moveamus; hi enim intús:
" Vel aliquis eis hoc dixit deorum, vel viderunt ipſi
" Navem prætervenientem, hanc autem non poterant conſequi.
Sic dixit; aſt illi ſurgentes iverunt: in littus maris.
Statim verò navem nigram in terram traxerunt,
Armáque ipſis abſportárunt magnanimi ſervi.
Ipſi autem ad concilium iverunt denſi, neque aliquem aliorum
Siverunt, neque juvenum conſidere, neque ſenum:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

341. Μετ' ὖας.] Ἐπὶ τὺς σῦς.
342. Κατήφησαν.] Ἐλυπήθησαν, ἐσύγασαν.
343. Ἐκ δ'] Ἐξῆλθον δέ.
350. Ἀγγείλωσιν.] Ἀπαγγείλωσιν, εἴπωσιν.
353. Σπίλοντας.] Συσείλοντας.
357. Κιχεῖν.] Καταλαβεῖν.
362. Μετίζειν.] Συγκαθίζειν.

N O T Æ.

347. *Φαμὲν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι)* Ità rectè. Verùm in corruptioribus quibuſdam priorum *Editionum* Exemplaribus, viz. *Roman.* & *Baſil. Euſtathii, Aldin. Lovan. Φαμὲν δέ μιν μὴ τελέεσθαι.* de quâ *Lectione Renatus Guillenius*, in *Gnomone*, p. 45. Vid. ad λ'. v. 261. ubi & *παῖδας*, ſimiliter malè, pro *παῖδ'* legebatur, & pejus defendebatur, ut plura alia ejuſmodi à Grammaticaſtris, qui operoſiùs nugabantur in Corruptis defendendis. *Florentina* tamen, ut Nos legit, *φαμὲν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι*, quam ſolam *Lectionem* agnoſcit *H. Stephanus* in ſuâ *Editione*, & eadem in omnibus occurrit, δ'. v. 664. *Φαμὲν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

337. Εἰλήλεθε) γρ. εἰληλύθθε, ut aliàs.
347. *Φαμὲν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι)* γρ. *φαμὲν δέ μιν μὴ τελέεσθαι*, vid. Not. in *Textum*.
354. *Μετιφώνεον οἷς ἑτάροισιν)* γρ. *μετιφώνεμ μετὰ ἑταίροισιν*, *H. Steph.*

Τοῖσιν

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Ὦ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ἡμαται μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ' ἄκρηας ὑπερόεσσας
Αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι,
Οὔποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Νηῒ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν ἠῶ δῖαν,
Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
Αὐτόν· τὸ δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἴκαδε Δαίμων·
Ἡμεῖς δ' ἐνθάδε οἵ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχῳ· μηδ' ἧμας ὑπεκφύγοι· ὡ γὰρ οἴω,
Τύτθ γε ζώοντος, ἀνύσεσθαι τάδε ἔργα·
Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε·
Λαοὶ δ' οὐκ ἔτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν.
Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κεῖνον ὁμηγερίσασθαι Ἀχαιοὺς
Εἰς ἀγορήν· ὁ γάρ τι μεθησέμεναί μιν οἴω,
Ἀλλ' ὀπιμανίσῃ, ἐρεῖ δ' ἐν πᾶσιν ἀναστάς,
Οὕνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν, οὐδ' ἐπίχημεν.
Οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα,
Μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσωσι
Γαίης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
Ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος,
Ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κλῆρα' ἔχωμεν,

His itaque Antinous dixit Eupithei filius,
" O amici, ut hunc virum dii malo liberârunt!
" Die quidem speculatores sedebant in summitatibus ventosis
" Semper succedanei; simul autem sole occidente,
" Nunquam in terrâ nocte dormiebamus, sed in ponto
" Navi veloci navigantes expectabamus auroram divinam,
" Telemacho insidiantes, ut interficeremus interceptum
" Ipsum: hunc interim quidem abduxit domum Deus.
" Nos tamen hîc ei consultemus gravem mortem
" Telemacho, neque nos subterfugiat: non enim puto,
" Hoc vivente, perfectum iri hæc opera:
" Ipse quidem enim peritus consilióque mentéque,
" Populique non jam usquequaque nobis favent.
" Sed agite, antequam ille cogat Achivos
" Ad concionem; (non enim remissurum ipsum puto,
" Sed ad iracundiam excitabit; dicetque inter omnes, quum surrexerit,
" Quòd ei cædem gravem struximus, neque allecuti sumus,
" Hi autem non laudabunt audientes mala opera)
" Nè quid malum faciant, & nos expellant
" Terrâ nostrâ, aliùmque adeamus populum.
" Verum præveniamus interficientes in agro procul à civitate,
" Vel in viâ, substantiamque ipsi, & res habeamus,

ΣΧΟΛΙΑ.

364. Κακότητος.] Τῆς ἐπιβουλῆς.
365. Σκοποί.] Κατάσκοποι. Ἐπ' ἄκρηας.] Ἐπὶ τὰ ὑψηλότατα μέρη τῶν ὀρῶν.
366. Καταδύντι.] Δύνοντι.
367. Ἄσαμεν.] Ἐκαθευδήσαμεν.
368. Ἐμίμνομεν.] Ἐμενόμεν.
369. Φθίσωμεν.] Ἀνέλωμεν.
373. Ἀνύσεσθαι.] Ἀνυσθῆναι.
376. Ὁμηγερίσασθαι.] Ἀθροῖσαι, συναγαγεῖν.
377. Μεθησέμεναι.] Παρεάσειν.
378. Ἀπομολοῦσῃ.] Ὀργισθήσεται.
379. Ἐράπτομεν.] Κατασκευάζομεν.
381. Ἐξελάσωσι.] Διώξωσι.
383. Φθίωμεν.] Φθείρωμεν, ἀποκτείνωμεν. Ἑλόντες.] Ἀνελόντες.

NOTÆ.

372. Ἧμαι) Ità omninò scribendum, pro ἧμαι, ob *Metrum*, ut *Eustathius* ait, Ἰωνικῶς, ἐκ Ἀττικῶν, ἀναπεμφθέντος δὲ τούτου, συνεσάλη ἡ λήγουσα. Sic, v. v. 177. Ῥωσέμμαι· μίγα δὲ ἦμιν ὄρος πολὺ ἀμφικαλύψαι, & v. v. 272. Τηλεμάχῳ· μίγα δὲ ἦμιν ἀπηλοσας ἀγερυθ. Vid. *H. Steph.* quæque Nos suprà, ad Ψ. v. 560.

376. Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κεῖνον) De insigni hâc *Elleipsi*, dicemus infrà, ad v. 381. Vid. suprà, ad v. 255.

381. Μή τι κακὸν ῥέξωσι) *Elleipsis*, ut suprà, v. 255. *Eustath.* fol. 610. lin. 13. Ἐλλειπτικῶς ἔχει· λείπει γὰρ τὸ, διὸ δίδυκα· ἢ ἄλλο τι ὁμοιον· θυμῷ δὲ χῆμα ἐστὶ ποικίλον, μὴ ἑῶντος λαλεῖν ἀνεκλαλήτως· οἱονεὶ τι κρύψω τὸ, Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κεῖνον ὁμηγερίσασθαι Ἀχαιοὺς, ἐν ᾧ τῷ ἄγε τὸ λείπει ῥῆμα πλημμελικὸν οἷον τὸ, ἀλοφησώμεν.

VARIÆ LECTIONES.

372. Ἧμαι) γρ. ἦμαι, malè. Vid. Not. in *Textum*.

Δαιτά-

Δασσάμβοι χ' μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε
Κείνῳ μητέρι δοῖμεν ἔχῃ, ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφαυδάτῃ, ἀλλὰ βέλεσθε
Αὐτόν τε ζώειν ἠ ἔχῃν πατρώια πάντα,
Μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδὲς ἔδωμεν
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ὃν μεγάροιο ἕκαστος
Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δ' ἂν ἔπειτα
Γήμαιτ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, ἠ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο ἠ μετέειπεν,
Νίσου Φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος·
Ὅς ῥ' ὃν Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
Ἡγεῖτο μνηστῆρσι· μάλιστα δ' Πηνελοπείη
Ἤνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο ἠ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνῳ ἐθέλοιμι
Τηλέμαχον· δεινὸν δ' γένος βασιλῆϊόν ἐστι
Κτείνῃν, ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς·
Εἰ μὲν κ' αἴνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,

" Diviſis, ut par eſt, inter nos; ædes autem rurſus
" Illius matri dabimus habere, & quicunque acceperit uxorem.
" Sin vobis hæc res non placet, ſed mavultis
" Ipſum vivere & habere paterna omnia,
" Nec tum ei facultates ſatis animo congruas devoremus
" Hic congregati, ſed ex domo unuſquiſque
" Petat uxorem dotibus inquirens; & illa demùm
" Nubat ei, qui plurima dabit, & cui ſorte obtigerit.
Sic dixit: at hi omnes quieti facti ſunt filentio.
His verò Amphinomus concionatus eſt & dixit,
Niſi illuſtris filius, Aretiadæ regis,
Qui ex Dulichio feraci frumenti, herboſâ,
Dux fuit procis; maximè autem Penelopæ
Placuit verbis, mentibus enim utebatur bonis:
Hic illis prudens concionatus eſt, & dixit,
" O amici, non ego interficere velim
" Telemachum, arduum enim genus regium eſt
" Interficere: ſed primùm deorum interrogemus conſilia:
" Siquidem probabunt Jovis magni jura,

ΣΧΟΛΙΑ.

385. Καὶ μοῖραν ἐφ' ἡμέας.] Τυτίπα καθ' ἑαυτούς. μὴ τοῖς ἄπασι μερίσωμεν. Ἐφ' ἡμέας.] Καθ' ἑαυτούς.

386. * Ὀπυίοι.] Γαμοῖ.

387. Ἀφαυδάτῃ.] Ἀπαρέσκῃ.

389. Θυμηδέα.] Τὰ τῇ ψυχῇ ἡδέα παρέχοντα. Ἔδωμεν.] Ἐδέσωμεν.

391. Μνάσθω.] Μνησάσθω.

392. Γήμαιτο.] Γαμηθείη. Πόροι.] Παρέχοι. Μόρσιμος.] Εἱμαρμένος.

402. Εἰρώμεθα.] Ζητήσωμεν.

403. Αἰνήσωσιν.] Ἐπινεύσωσι, συγκαθέσωσι.

ΝΟΤΑΕ.

387. Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφαυδάτῃ, ἀλλὰ βέλεσθε) Quomodò hic Verſus ſtabit, meritò dubitatum; niſi *βέλεσθε*, pro *βέλεσθε*, legimus, per ἔλλειψιν *Subjunctivæ* Vocalis, quæ certè erat vetus ſcribendi conſuetudo; & indè, ab obſoleto *βέλω*, pro *βέλομαι*, fiebat, *βόλω*, unde *Latinum* Volo. Etiam βελὴ, οἱονεὶ βολή τις λέγῃ, ut *Euſtath.* fol. 42. lin. 24. Sic à *Græco* Συρακόσιος, fit Συρακόσιος, ut *Virgil. Eclog. 6.* v. 1. *Prima Syracoſio dignata eſt ludere Verſu. Bailius* dicit, τὸ λ', in Dimenſione liqueſcere, ut illius nulla prorſus ratio habeatur. Tale illud, α'. v. 234. Νῦν δ' ἐτέρως ἐβούλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες, ut legunt *Br. Schol.* Editio *Florentina*, *Aldina*, *Lovanian. Schol.* MS. *Gonvillo-Caienſ. Cantabr.* & ipſe *Euſtath.* quanquam τὸ ἐβούλοντο ibi præferat. Aliàs legi potuit, ἢ βέλεσθε, vel ἀλλὰ βόλεσθε, vel ἀλλ' ἐθέλητε; & ſi quod Exemplar faveret audaciæ, facilè legendum ſuaderem, Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφάνδανε, ἠ βέλεσθε.

403. Θέμιστες) Quod Vett. legerint τεμεῦσι, aut τεμεῦσι, *Strabo* teſtatur. l. 7. fol. 328. ad finem; in quem locum videſis *Iſaac. Caſaubon.* idem *Euſtath.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

386. * Ὀπυίοι) Γαμοῖ, MS. *Aloyſ.* excepto, quòd ibi γάμοι, fortè pro γαμίζοι, cujuſmodi ſatis ibi occurrit.

VARIÆ LECTIONES.

387. Ἀλλὰ βέλεσθε) γρ. ἀλλὰ βόλεσθε, ἀλλ' ἐθέλητε, vid. Not. in *Textum*.

391. Ἐέδνοισιν) γρ. ἐέδνοισιν. Vid. ad *Il.* ι'. v. 382. Nec rectè *Etymolog.* M. v. ἔεπεν, contrà militat.

392. Γήμαιθ') γρ. γήμαισθ', vid. ad υ'. v. 335.

403. Θέμιστες) γρ. τεμεῦσι, τεμεῦσι, & πόροιεν vid. Not. in *Textum*.

Αὐτὰς

Αὐτός τε κτενέω, τύς τ' ἄλλυς πάντας ἀνώξω·
Εἰ δέ κ' ἀποζωπῶσι Θεοὶ, παύσασθ' ἄνωγα.
Ὣς ἔφαθ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιώδυνε μῦθος·
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνσάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἐλθόντες δ' ἑκάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε περίφρων Πηνελόπεια,
Μνηστῆρσι φανῆναι ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·
Πεύθετο γὰρ ἑᾷ παιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ὄλεθρον·
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς,
[* Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.]
Βῆ δ' ἰέναι μεγαρόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἀντίνοε, ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, καί σε φασὶν
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης μετ' ὁμήλικας ἔμμεν ἄριστον
Βουλῇ καὶ μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
Μάργε, τίη ἦ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε, μόρον τε

" Ipſeque interficiam, aliòſque omnes jubebo:
" Sin avertant Dei, quieſcere ſuadeo.
Sic dixit Amphinomus; atque his placuit verbum.
Statim poſtea quum ſurrexiſſent iverunt in domum Ulyſſis,
Venientes autem ſederunt in politis ſedibus.
At verò aliud excogitavit prudens Penelope,
Procis apparere immenſam injuriam habentibus;
Audivit enim ſui filii in domibus mortem fuiſſe *determinatam*;
Nam Præco ei dixit Medon, qui ſciebat conſilia,
[Quum extra Aulam eſſet, illi enim intùs conſilium texebant.]
Perrexit igitur ire in domum cum famulis mulieribus:
Sed quando jam procos pervenit divina mulierum,
Stetit ad limen domûs ornatè-factæ,
Contra maxillas tenens ornata vela:
Antinoum verò reprehendit, verbumque, dixit ac nominavit,
" Antinoë, injuriam habens, male-cogitans, & jam te dicunt
" In populo Ithacæ inter æquales eſſe optimum
" Conſilio & verbis, tu verò neutiquam talis es.
" Inſane, quid enim tu Telemacho cædemque, mortemque,

ΣΧΟΛΙΑ.

405. * Ἀποτρωπῶσιν.] Ἀποτρέπωσι, κωλύωσιν.
419. Ἐν δήμῳ.] Ἐν τῇ πόλει. Μετ' ὁμήλικας.] Ἐν τοῖς ὁμηλίκοις.
420. Ἔησθα.] * Ὑπάρχεις.
421. Μάργε.] Μαινόμενε.

* Ità, pro ὑπάρξεις, lego.

NOTÆ.

fol. 545. lin. 4. & fol. 611. lin. 32. Nec tamen *H. Steph.* notavit. Quæ Vox *Lycophroni* nota, v. 223. Τόμυρε, ἀπὸ τοῦ λήσας ἡμερτήσαις. *Scholiaſtes*, Τόμυρος) Ὁ μωρὸς, ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν, ἢ τοι ὁ τὸ μήπω μελλὸν βλέπων. *Heſychius*, Τόμυροι) Περφῆται, ἱερεῖς, οἰωνοσκόποι, μάντεις. *Strabo*, ibid. Τομύρος) Ὄνομα ἔχει ἀπὸ ἡφαίστου, ὅπερ Διὸς ἱερὸν Δωδωναίοις. Quare huic *Lectioni* ſuus debeatur honos. Vid. ad *Var. Lect.* De voce θήμιστες, diximus ad ι'. v. 112. & dicemus ad Hymn. *Apoll.* v. 394.

412. Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε) Poſt hunc Verſum apud *Euſtathium*, in utrâque Editione, ſequitur alter Verſus, quem, cum *Senſui* ſit neceſſarius, & repetatur in omnibus, ad δ'. v. 678. ſuo loco interferendum duxi. Quomodò enim *Medon* Præco illorum Arcana audiverit, quùm Proci ex hoc ſuo Concilio, præter ſe, excluſerint omnes; niſi eſſet alicubi extrà Concilii locum, * Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον. Vid. ad *Var. Lect.* Lego autem ἔνδεθι, non ἔνδοθι, ut malè in Codd. *Euſtath.* quùm ἔνδοθι, pro ἔνδεθεν, *extrà* ſonet, ἔνδοθι, *intrà*.

413. * Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών) Vid. Not. ad v. 412.

NOTÆ IN SCHOLIA.

405. * Ἀποτρωπῶσιν) Ἀποτρέπωσι, κωλύωσιν, & hoc ex MS. *Aloyſii*, niſi quod bis --ωσι, pro ωσι.

VARIÆ LECTIONES.

404. Αὐτός τε) γρ. Αὐτός θ' ἑ. *Ibid.* Κτενέω) γρ. κλανέω, *Strabo*, l. 7. fol. 526. Edit. ult.

405. Ἀποτρωπῶσι θεοί) γρ. ἀποτροπέωσι θεὸς, *Strabo*, ibid. *Ibidem*, Παύσασθαι) γρ. παύεσθαι, *Strabo*, ibid. & παύσεσθαι.

412. Βουλὰς, * Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον, Βῆ δ' ἰέναι) γρ. Βουλὰς, Βῆ δ' ἴεναι, *H. Steph.* in *Textu*, & v. Αὐλῆς ἐκτὸς, in *Var. Lect.* addit; quùm hic Verſus apud *Euſtath.* vid. Not. in *Textum*.

Ῥάπλεις, ὦδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Μάρτυρος; ὦδ' ὁσίη κακὰ ῥάπλεα ἀλλήλοισιν.
Ἦ οὐκ οἶσθ', ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκελο φεύγων,
Δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
Οὕνεκα λῃϊζῆρσιν ὀπαζόμενος Ταφίοισιν
Ἤκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
Τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι, καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ,
Ἠδὲ καὶ ζωὸν φαγέειν μενοεικέα πολλά·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένους περ.
Τῷ νῦν οἶκον ἄπιμον ἔδεις, μνάᾳ δ' ἄλοχον,
Παῖδά τ' ἀποκτείνῃς, ἐμὲ δ' μεγάλως ἀχαχίζοις.
Ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀνώγεμεν ἄλλους.
Τὼ δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Θάρσει, μή τι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Οὐκ ἔστ' οὔτος ἀνὴρ, οὐδ' ἔσται, οὐδὲ γένηται,
Ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῷ παῖδι χεῖρας ἐποίσῃ,
Ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται,
Αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρὶ
Ἡμετέρῳ· ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πολύπορθος Ὀδυσεὺς
Πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεσσάμενος, κρέας ὀπτὸν
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν

" Struis, neque ſupplices curas, quibus Jupiter
" Teſtis ſit: minimè juſtum eſt malaſtruere mutuò.
" An non ſcis, quando huc pater tuus venit fugiens,
" Populum reveritus? jam enim irati erant valdè,
" Quoniam latrones inſequens Taphios
" Affecerat dolore Theſproros: hi verò nobis amici erant.
" Hunc volebant occidere, & perdere dilectum cor,
" Et facultates conſumere ſufficientes multas;
" Verùm Ulyſſes prohibuit, & detinuit, licet cupientes.
" Hujus nunc domum ignominiosè comedis, procariſque uxorem,
" Filiumque interficis, me verò valdè triſtitiâ afficis.
" Sed te ceſſare jubeo, & jubere alios, *ut ceſſent*.
Hanc rurſus Eurymachus Polybi filius contrà alloquutus eſt,
" Filia Icarii, prudens Penelope
" Confide; nec tibi hæc in mentibus tuis curæ ſint:
" Non eſt hic vir, neque erit, neque fuerit,
" Qui Telemacho tuo filio manus inferet,
" Vivo me & ſuper terram vidente.
" Sic enim dicam, & ſanè perfectum erit,
" Starim ejus ſanguis niger fluet circum lanceam
" Noſtram, quoniam & me urbium-populator Ulyſſes
" Sæpè genibus ſuis inſidere faciens carnem aſſatam
" In manibus poſuit, præbebatque vinum rubrum.
" Ideò mihi Telemachus omnium multò chariſſimus eſt

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

422. Ῥάπλεις.] Καθαπτόμενός ἐστι. Ἰκέτας ἐμπάζεαι.] Τὰς ἀφοσιουμένους ἱκέτας αἰτούμενος, ὁμωνύμους αὐτοῖς τοῖς ἱκετεύουσιν, ὡς ἂν τις εἴποι τὰς ἱκετηρίους. ὥστε χρῆσαι λέγει) οἱ ὀφειλοντες, καὶ οἱ δανείζοντες.

423. Μάρτυρος.] Μάρτυς καὶ Ἱκέσιος. * Οὐδ' ὁσίη.] Οὐ θέμις ἐστίν.

425. Ὑποδδείσας.] Φοβηθείς, εὐλαβηθείς.

426. Ἐπαζόμενος.] Ἐπακολουθῶν.

427. Ἄρθμιοι.] Φίλοι.

428. Ἀπορραῖσαι.] Διαφθεῖραι.

429. Ζωὸν.] Τὸν βίον, τὰ τῆς οὐσίας ἐφόδια.

431. Ἄπιμον.] Ἀτίμως.

443. Ἐφεσσάμενος.] Ἐπικαθίσας.

443. Ἔσχεν.] Ἐπέδωκεν.

N O T Æ.

425. Δῆμον ὑποδδείσας) Vid. ſuprà, ad v. 4.

441. Αἶψά οἱ αἷμα) Idem Verſus, *Iliad. α'.* v. 303.

NOTÆ IN SCHOLIA.

423. * Οὐδ' ὁσίη) Hoc *Scholion* ex *Aloyſii* MS.

VARIÆ LECTIONES.

423. Οὐδ' ὁσίη) γρ. οὐκ ὁσίη. *Euſtath.* fol. 612. lin. 28.

425. Ὑποδδείσας) χρ. ὑπαιδείσας & ὑποδείσας.

428. Φθῖσαι) γρ. φθῆσαι. *Euſtath.* fol. 612. lin. 35. *Error Preli*, ut puto.

434. Παῖς) γρ. παῖς.

Ἀνδρῶν.

Ἀνδρῶν· οὐδέ τι μὶν θάνατον προμέεσθαι ἄνωγα
Ἔκ γε μητιόωντι· θεόθεν δ' ἐκ ἔστ' ἀλέασθαι.
Ὣς φάτο θαρσύνων, τῷ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
Ἡ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑπερῴϊα σιγαλόεντα,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἑσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ ἰὼ ἰέϊ δῖος ὑφορβὸς
Ἦλυθε· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὡπλίζοντο,
Σῦν ἱερεύσαντες ὀιαύσιον· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παριστάμενη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα·
Λυγρὰ δ' εἵματα ἕστο περὶ χροΐ· μή ἑ συβώτης
Γνοίη ἐσάντα ἰδὼν, ἰὼ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
Ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσαιτο.
Τὸν δ' ὦ Τηλέμαχος πρότερος προὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἦλθες, δῖ' Εὔμαιε· τί δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστυ;
Ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
Ἐκ λόχου; ἦ ἔτι μ' αὖτ' εἰρύατ' οἴκαδ' ἰόντα;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Οὐκ ἐμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι ἰὼ ἐρέσθαι,
Ἄστυ κάτα βλώσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἄνωγεν
Ἀγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
Ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς

" Virorum; neque ipsum mortem timere jussi
" A procis; à Deo autem non est fugere.
Sic dixit animum-addens; huic tamen ordinârat ipse mortem.
Hæc autem ascendens in cœnacula splendida,
Flebat demùm Ulyssem dilectum maritum; donec ei somnum
Dulcem in palpebris fudit oculis-cæsa Minerva.
Vespertinus autem Ulyssi & filio divinus subulcus
Venit; hi verò cœnam stando parabant,
Quùm suem sacrificâssent anniculum: at Minerva
Propè stans Laertiadem Ulyssem,
Virgâ percutiens, iterum fecit senem:
Turpiáque vestimenta induit circùm corpus; nè ipsum subulcus
Cognosceret coràm conspicatus, & prudenti Penelopæ
Iret nuncians; neque mentibus custodiret.
Hunc & Telemachus prior verbum alloquutus est,
" Venisti, divine Eumæe; & quis in urbe rumor est?
" Nunquid jam proci superbi intrà venerunt
" Ex insidiis? an adhuc me rursus observant domum euntem?
Hunc respondens alloquutus es, ô Eumæe subulce,
" Non curæ erat mihi hæc inquirere & interrogare,
" Civitatem ingresso: citissimè me animus jussit,
" Nuncio perlato, rursus hunc redire.
" Obviavit tamen mihi à sociis *tuis missus* nuncius velox

ΣΧΟΛΙΑ.

446. Τεθμιόων.] Φοβούμενος.
449. Σιγαλόεντα.] Ποικίλως κατεσκευασμένα.
453. Ἐπισταδὸν.] Ἐπισημότερον.
457. Λυγρά.] Εὐτελῆ, ἢ λαμπρά. Χροΐ.] Τῷ σώματι.
459. Εἰρύσαιτο.] Φυλάξαιτο.
466. Βλώσκοντα.] Ἀνιόντα, ἢ κωπλήττοντα, ἢ περιόδους ποιοῦντα.
468. Ὠμήρησε.] Ὡμοῦ συνέβαλε, συνέτυχεν.

NOTÆ.

453. Ἐπισταδὸν) Hæc *Lectio* simplicitati Rusticæ convenit, at aliam Ƒ, ἐπὶ τεθμὸν, *Seberus* agnoscit: & *H. Steph. Florentina, Hervagiana, Aldina, Lovaniana Rescii*, habent; *Eustathii* tamen utraque Editio ἐπισταδὸν, in *Textu*, & in παρεκβολαῖς.

463. Εἰρύατ') Τετίσιν, εἰρυμένοι εἰσὶν, ἀντὶ Ƒ, εἴρυν. Εἰρύομαι γὰρ, φυλάσσομαι, ἢ λοχῶμαι.

466. Ἄστυ καταβλώσκοντα) *Eustath.* fol. 615. lin. 14. Τὸ δὲ βλώσκοντα, δύναται γραφῆναι καὶ βλώσκοντι, καὶ πᾶσιν ὁμοίως ἔστιν ἀμφοτέρως ἀσφαλτον. Idem fol. 614. lin. 41. Ἄστυ καταβλώσκοντα legit in παρεκβολαῖς. Neutram harum *Lectionum* vidit *H. Steph.*

468. Ὠμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς) *Eustath.* fol. 615. lin. 21. Ὠμήρησε δὲ, ἀντὶ Ƒ συνελύ-

VARIÆ LECTIONES.

447. Ἔκ γε) γρ. ἔκ τε, *H. Steph. Aldina* Edit. *Ibid.* Ἐς ἀλέασθαι) γρ. ἔστιν ἀλύξαι.

453. Ἐπισταδὸν) γρ. ἐπὶ τεθμὸν, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum.*

459. Εἰρύσαιτο) γρ. εἰρύσσαιτο, Vett. Codd. *Impressi.*

466. Ἄστυ κατὰ βλώσκοντα) γρ. ἄστυ κάτα βλώσκοντα, *Br. Schol.* & καταβλώσκοντα, vid. Not. in *Textum.*

468. Ὠκὺς) γρ. ἰλαὸς, vid. Not. in *Textum.*

Κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτος ἑπὸς σῇ μητρὶ ἔειπεν.
Ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα, τὸ γὼ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ἤδη ὑπὲρ πόλεως, ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστίν,
Ἦα κιὼν, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην καλεῦσαν
Ἐς λιμέν' ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
Βεβειλῆτ' ὄν σάκεσι καὶ ἐγχείῃσιν ἀμφιγύοισι·
Καὶ σφέας ὠίδην τὸς ἔμμεναι· οὐδέ τι οἶδα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· ἀλέεινε δ' ὑφορβόν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἓν παύσαντο πόνου, τεύχοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

" Præco, qui jam primus rem tuæ matri dixit.
" Aliud verò utique hoc scio, hoc enim vidi oculis,
" Modò super civitate, ubi Hermæus tumulus est,
" Eram progressus, quando navem velocem vidi devenientem
" In portum nostrum, multique erant viri in ipsâ:
" Gravabatur insuper scutis & lanceis utrinque-acutis;
" Et ipsos putavi hos esse, neque aliquid scio.
Sic dixit; risitque sacra vis Telemachi,
Patrem oculis conspicatus; cavit autem subulcum.
Quùm jam igitur cessarent à labore, paraverantque Convivium,
Convivati sunt, neque animus indiguit convivio æquali;
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Jam tunc dormiverunt, & somni donum acceperunt.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

471. Ὑπὲρ πόλεος.] Αἰτία ἔξω τῆ πόλεως. Ἑρμαίῳ λόφῳ.] Ὁ σωρὸς τῆ λίθων ἐν πᾶσι ὁδοῖς, Ἑρμαῖον ὀνομάζεται· ἢ πάντως ἰδρυμένος βωμὸς ἢ λόφος Ἑρμαίου· ἢ ὡς ἐπί τινος λόφου Ἑρμῆς ἱδρυμένου. * Ἑρμῆς, καθὸ Διὸς κήλουσιν ἀγγέλων· Ἄργου, τῆ τὸ Ἰοῦς φύλακος, ἡχθη ὑπὸ δίκης, Ἥρας αὐτὸν καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθύνοντος θεῶν εἰς κρίσιν. ὅπερ σχῆμα ἐπιβεβλήκασι δαιμόνων θνητῶν μιάσμασι τὸν Ἄργον, καὶ ἀνηρέκασι κελεύοντες ὑπ' τοῦ θεοὺς εὐλαβεῖσθαι μὴ τὸν Δία, τὸ ὑποδίκιον μηχήσασθαι τὸν Ἑρμῆν ταῖς ἑαυτῆ παραγγελίαις· ἄνω ὃν * ἀφωσιωμένους τὸ ἀγῶνα, καὶ τὸ ἀνδροφονίας ἀπολυομένους, αἷς εἶχον ὀργῇ ἀφοσιοῦσθαι αὐτὰ τὰς ψήφους, καὶ ὅπως ἐπισπάσθωσαν * ἀφ' ἑαυτῶν τὰς ποινὰς ἢ Ἑρμῆ ψήφων πλήθους. ὅθεν καὶ τὰς ἀνθρώπους ἄχει ἢ νῦν, εἰς τιμὴν ἢ Ἑρμῆ καθὰ πᾶς ὁδός, ἀφ' τὸ τὸν θεὸν εἶναι τύπων καλημένοις, καὶ * ἐπίτροπον τὸν ἐκδημοῦντων, σωρὸς ποιεῖν λίθων· ἐκ ἀφόρητος ἀφιβάλλειν λίθους, * καὶ τύπους καλεῖν Ἑρμαίους λόφους· ἔστι ὃν λόφος, πᾶν τὸ εἰς ὕψος μετέωρον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀντικλείδῃ.

474. Βεβειλῆτ'.] Ἐβεβαδρῆσθε, ἐπιπλέοντες.

475. Ὠίδην.] Ὑπενόησα.

478. Πόνου.] Τῆ ὠδῖ τὸ δεῖπνοι.

N O T Æ.

ποιεῖν, ἐμοὶ γένηται· ὡς χάρ, Οἶνος, οἰνηρός. Οἶσυπος, οἰσυπηρός, ἐξ ἧ ἔρια οἰσυπηρὰ, τὰ ῥυπώδη· ὅπερ φασὶν, ὡς ἓν Ὁμήρου, Ὁμηρος, ὅθεν Ὁμηρῶ ῥῆμα, τὸ συναγῶ· δεκτὸν ὃν καὶ ἄλλως ἡ λέξις μετὰ χεῖρα, ὡς τῶν ὁμοῦ ἱστάντων, ἢ συναγηρότων· Ὁμηρον ὃν ἔφαμεν, ἐξ ἧ καὶ τὸ ἐπὶ Εἰρήνῃ λεγόμενα Ὁμηρα, ἐστιν οἱ Ὁμηροι. *Harpocration*, v. Ὁμηρεύσοντες, hunc Versum laudans, * ἐλθὼν, pro ἀκὺς, legit, paulò commodius, ut mihi videtur; quare *Lectio* saltem Notanda. Vid. *Hesiod.* Theogon. v. 39. Φωνῇ ὁμηρεύσας.

471. Ἤδη ὑπὲρ πόλεως· ὅθι Ἑρμαῖος λόφος ἐστίν) Cùm olim πόλιος legeretur in hoc loco, licet illius vocis *Ultima* produci posset, in *Cæsurâ*, ante *Punctum*, & *Asperum* cum *Acuto*, ego πόλεως potiùs hic scribo, ut & olim *Iliad.* λ'. v. 168. Ἰθάκῃσι πόλεως· ὁ ὃν κεκλημένος ἐπ' αὐτῶν. Et certum est, multas *Lectiones* in *Odysseâ* & emendari posse, & debere, ex *Iliade*. *Ibid.* Ἑρμαῖος λόφος.] Præter *Brev. Schol.* vid. *Eustath.* fol. 615. lin. 24. *Hesych. Suid. Etymolog.* M. & *Eliæ Schedii* Syntagma §. 2. c. 23. p. 344.

NOTÆ IN SCHOLIA.

471. Ἑρμαῖος λόφος) In hoc *Scholio*, ubi totus hic Versus occurrebat ἀφεσσαδιούσας, * deleo: pro ἀφοσιωμένους, lego * ἀφοσιωμένους, pro ἀφὸς ἧ Ἑρμῆ, ex *Aloysii* MSto, * ἀφὲς τῆς ποσὶ ἧ Ἑρμῆ, paulò post, pro τρόπον τῆ ἐκδικούντων, lego * ἐπίτροπον τῆ ἐκδημούντων (malè enim MS. ἐκδημούντων) & ante τύπους καλεῖν, addo * καὶ, ex MS. eodem.

Variæ Lectiones.

471. Πόλεως) γρ. πόλιος, Vett. *Impressi*, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἑρμαῖος) γρ. ἑρμαῖον. *Philoxenus* Grammaticus, apud *Eustath.* fol. 615. lin. 25.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ρ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ρ'.

ΕΙΣ τὴν πόλιν ἐλθὼν Τηλέμαχος διηγεῖται τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τὰ ἀποδημίας τὰ κεφάλαια· ὕστερον δὲ Ὀδυσσεὺς ἀφθεὶς ὑπὸ τῶν Εὐμαίου εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀγρῶν, εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστήρων εἰσέρχεται· ὁ δὲ Ποιητὴς ἀπαζιόλογα, πῶς ὁ κύων ἀναγνωρίζει τὸν δεσπότην· καὶ ὡς Εὔμαιος μὲν εἰς τοὺς ἀγροὺς ὑποστρέφει, Ὀδυσσεὺς δὲ αὐτοῦς μένει.

Ἐπιγραφαί.

Ἐπάνοδος Τηλεμάχου εἰς Ἰθάκην.

Ἄλλως.

Ῥᾷ βάλες, εἰ πόλι τὴ, μητερ π, κύων ὃν ἀνέγνω.

L. 1 B. XVII.

ΗΜΟΣ δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήγοι,
Ἀσπὸς ἰέμενος, ἠδ' εἰν ἀστεσσὶ συβώτῃ,
Αὖτάρ, ἦτοι μὴν ἐγὼν εἶμ' ἐς πόλιν, ὄφρα μὲ μήτηρ
Ὄψεται· οὐ γάρ μιν ποτιδέρκεται οἶος
Κλαυθμῷ τε στυγερῷ, γοόιό τε δακρυόεντος,
Πείν γ' αὐτόν μ' ἐσιδήσεται· ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ὀπιτέλλω,
Τὸν ξεῖνον δύσμορον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
Δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὅς κ' ἐθέλῃσι,
Πύρνον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὔπως ἐστὶν ἅπαντας
Ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
Ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μιμνίσκῃ, ἄλγιον αὐτῷ

QUando jam matutina apparuit roseis digitis Aurora,
Jam tunc poſtea ſub pedibus ligavit pulchra calceamenta
Telemachus dilectus filius Ulyſſis divini:
Accepit etiam validam lanceam, quæ ejus manibus congruerer,
Ad civitatem iturus, & ſuum alloquutus eſt ſubulcum,
" Tu, certè quidem ego vado in civitatem, ut me mater
" Videat, non enim ipſam antè ceſſare puto
" Fletúque odioſo, luctúque lacrymoſo,
" Quàm ipſum me inſpiciat; ſed tibi ſic præcipio,
" Hunc hoſpitem infelicem duc in civitatem, ut illic
" Victum mendicet; dabit autem ei, quicunque voluerit,
" Panem & poculum: me enim nequaquam licet omnes
" Homines ſuſtinere, habentem utique dolores animo.
" Sin ipſe hoſpes valde irafcetur, gravius ipſi

Σχολια.

4. Παλαμῇφιν.] Ταῖς χερσί.
11. Δαῖτα πτωχεύειν.] Τὰ ἐσθίειν πτωχικῶς ἐπαιτῶν.
13. Ἀνέχεσθαι.] Ὑποδέχεσθαι.
14. Μιμνίσκῃ.] Ὀργισθῇ.

Variæ Lectiones.

V. 9. Πείν γ' αὐτόν μ' ἐσιδήσεται)) γρ. πείν γ' αὐτόν μ' ἐσιδέσθαι, *Euſtath.* fol. 616. lin. 44.

Ἔασεν);

Ἔσται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω
Πτωχὸς βέλτιον ἔμμι κατὰ πόλιν, ἢ κατ' ἀγροὺς,
Δαῖτα πτωχεύειν· δώσω δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλησιν.
Οὐ γὰρ ἔτι καθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ,
Ὡς τ' ἐπιειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
Ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, ὃν σὺ κελεύεις,
Αὐτίκ', ἐπεί με πυρὸς θερέω, ἀλέη τε γένηται·
Αἰνῶς γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσῃ
Στίβη ὑπηοίη· ἔκαθεν δέ τοι ἄστυ φάτ' εἶναι.
Ὡς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἆρα καθμοῖο βεβήκει,
Καμπτὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δ' μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἔγχος μὲν ῥ' ἔκλινε φέρων πρὸς κίονα μακρὸν,
Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν, χ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τόνδε πολὺ πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
Κώεα καταρνδσα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισι·
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι

" Erit; certè enim mihi amicum vera loqui.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O amice, neque ipse detineri cupio:
" Pauperi melius est in civitate, quàm in agris,
" Cibum mendicare; dabit etenim mihi quicunque voluerit.
" Non enim stabulis manere amplius aptus sum,
" Ut præcipienti Hero in omnibus paream.
" Sed vade; me autem ducet vir hic, quem tu jubes.
" Statim, postquam incaluero, tepórque factus fuerit;
" Valdè enim hæc vestimenta habeo mala, nè me violet
" Frigus submatutinum; prope enim civitatem dicitis esse.
Sic dixit, Telemachus verò ex stabulo egressus est,
Velocitèr pedibus procedens; mala etenim procis meditabatur.
Sed postquam pervenit domos benè habitatas,
Lanceam quidem posuit portans ad columnam longam,
Ipseque intrò ivit, & transivit lapideum limen.
Hunc longè prima vidit nutrix Euryclea,
Pelles sternens sedibus in variegatis:
Lacrymansque statim rectà ivit, circumque aliæ

ΣΧΟΛΙΑ.

17. Ἐρύκεσθαι.] Κατέχεσθαι.

20. Τηλίκος.] * Τῆς δεύτης ἡλικίας.

21. Σημάντορι.] Τῷ ἐπιτάττοντι, ἢ ἐπιστάτῃ.

23. Πυρὸς θερέω.] Πυρὶ θερμαινῶ. Ἀλέη.] Ἡ θερμασία δὲ ἡλίου σημαίνει καὶ τὴν ἀπόφυγήν.

25. Στίβη ὑπηοίη.] Ὁ πρωϊνὸς ὁ ὀρθρινός.

26. Βεβήκει.] Ἐπορεύετο.

30. Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν.] Ἐνήλλαξε ἡ τάξις· τὸ γὰρ ἑξῆς, Αὐτὸς δὲ ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν, καὶ εἴσω ἴεν.

32. Καίεται.] Περιάπτων δηλοῖ. Καταρνδσα.] Καταρρυπώσασα.

NOTÆ.

V. 15. Ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι) *Eustath.* fol. 617. lin. 22. Τὸ δὲ, Φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι, ἢ Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ, φίλον ἐστὶ, πλεονάζῃ εἰπεῖν· ἢ, φίλα τὰ ἀληθῆ, ὅτι εἰπεῖν αὐτά.

19. Ὅς κ' ἐθέλησιν) Ità pro, ὅς κε θέλησιν, & hìc scribo, ut & olim suprà, v. 11. & infrà, v. 559. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 277. & ad *Odyss.* ε'. v. 316.

33. Ἔπειτ' ἰθὺς) Ità audaciùs, pro ἔπειτα ἰθὺς, lego; cùm prior ῑ ἰθὺς, & *Derivatorum* semper producatur, ut in ἰθύνω, ut *Iliad.* ζ'. v. 3. Ἀλλή-

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 20. * Pro τ' δεύτης ἡλικίας, *Meric. Casaubon.* §. 1. De nuperâ *Homeri* Editione, p. 58. legendum statuit, τῆσδε ἕσης ἡλικίας, quod vix admitto; quoniam τῆσδε non est Vox *Prosaica*, & quòd MS. nostrum, *Casaubono* ignotum, veterem lectionem confirmet, & *Eustathii* τοιαύτης ἡλικίης contrà potius militet; rectè etiam dicitur, Τηλίκος εἰμὶ, τοιούτος, τ' δεύτης ἡλικίας οἷος, hoc certè in loco.

23. * Πυρὶ θερμαινῶ) Ità, pro corrupto ἐθερμαν, licet in hâc parte MS. *Aloysii* laboret, ut sæpè aliàs. Et *Eustathius* fol. 617. lin. 46. Ἔπεί κε πυρὸς θερέω) ἤγουν ἅψῃ πυρὸς θερμανῶ.

32. * Καίεται περιάπτων δηλοῖ, pro corrupto, καίεται περιπτῶν, lego.

VARIÆ LECTIONES.

19. Ὅς κ' ἐθέλησιν) *vg.* ὅς κε θέλησιν, vid. Not. in *Textum*.

25. Στίβη ὑπηοίη) *vg.* στίβη ὑπ' ἠοίῃ, *Florentin.* & *Lovan.* at ὑπ' ἠοίῃ, MS. CCC. *Cantabr.*

33. Ἔπειτ' ἰθὺς) *vg.* ἔπειτα ἰθὺς, vid. Not. in *Textum*.

Δμωαὶ

Δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους·
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο θεὶφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ·
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα.
Κύσσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
Ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηὶ Πύλονδε
Λάθρη, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλου μετὰ πατρὸς ἀκουήν·
Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἔντησαι ὀπωπῆς.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδέ μοι ἦτορ
Ἐν στήθεσσιν ὄρινε, φυγόντι περ αἰπὺν ὄλεθρον·

Ancillæ Ulyſſis patientis congregatæ ſunt,
Et oſculatæ ſunt amplectentes caputque & humeros:
Perrexit autem è thalamo prudens Penelope,
Dianæ ſimilis, & aureæ Veneri:
Circumque filium dilectum jecit brachia lacrymans,
Et oſculata eſt ipſiuſque caput & ambo lumina pulchra,
Et lugens verba velocia alloquuta eſt,
" Veniſti, Telemache, dulce lumen: non te amplius ego
" Videre putabam, poſtquam iviſti nave Pylum
" Clàm, me invitâ, dilecti ad patris auditionem:
" Sed agè mihi narra, quomodo obvius veniſti aſpectui?
Hanc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt,
" Mater mea, nè mihi luctum excite, neque mihi cor
" In pectoribus commove, fugienti licet gravem mortem:

ΣΧΟΛΙΑ.

35. Κύνεον.] Ἐφίλουν. Ἀγαπαζόμεναι.] Περιπτυσσόμεναι.
37. Χρυσῇ.] Καλῇ, χρυσοφόρῳ.
46. Ὄρνυθι.] Ἔγειρε.
47. Ὄειρε.] Ταράττει.

NOTÆ.

λων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα. Quare *Iliad.* ε'. v. 632. πάντ' ἰθύνει, legendum, pro πάντα ἰθύνει, quod in Nonnullis malè hactenùs obtinuit. Ità *Odyſſ.* φ'. v. 44. — ἐπὶ σταθμῷ ἰθύνῃ, & χ'. v. 8. Ἦ, ἐπ' Ἀλκίνοον ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν. Ità ψ'. v. 207. ut nos ex Editione *Florentinâ* legimus. Δακρύσασα δ' ἴκελ' ἰθὺς κίεν. Scribitur enim in omnibus, ad ω'. v. 101. Τὼ δ' ἄρα βαμβαίνοντε ἰθὺς κίον, item v. 240. Τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτῇ. & v. 396. Ὡς ἄρ' ἔφη· δολίῃ δ' ἰθὺς κίε. Ità *Iliad.* δ'. v. 507. Ἴθυσαν δ' ἄρα πολὺ πρότεροι. Ità *Heſiod.* l. 1. v. 7. Ῥεῖα δέ τ' ἰθύνῃ, & *Herc. Scut.* v. 97. Malè itaque *Duportus*, Proverb. *Salomon.* c. 23. v. 19. Καὶ πεπνυμένῳ ἔστω, καὶ εἰς ὁδὸν ἦτορ ἰθύνει. Contrà enim, *Homerus* certè, *Iliad.* & *Odyſſ.* plus Quinquagies. Hæc noſtra confirmantur, à *Philippo Labbæo*, in Theſauro-Proſodico, *Græco-Latino*, v. Ἰθαχήνη.

37. Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ) *Ultima* Ἀρτέμιδι producitur, ob *Cæſuram* & *Hiatum*, pro ἠδὲ, autem puto legendum. ἦε, alterutrà nempè Dearum, non ſimul Ambabus. Quanquam potuit etiam Duabus hiſce Deabus ſimul *Penelopam* comparare Poeta, ob diverſas prorſus rationes, ob *Caſtitatem* nempè, *Dianæ*, *Veneri*, ob *Formam*. Certè ad τ'. v. 54. ubi idem Verſus iterum occurrit, *Latina Verſio* & olim habuit, *vel*, quaſi ἠὲ legeretur. Χρυσέῃ, ἠ χρυσῇ, Ὁμηρικώτερον.

39. Κύσσε δὲ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ) Ità hunc *Verſum* lego, emendo & ſuppleo, ad exemplar *Homericum*, quod extat ſuprà, π'. v. 15. ubi & τὲ, quod hìc omittebatur, rectè aderat. Ità apud *Orpheum*, ſive *Onomacritum*, in *Argonaut.* oſculatur *Peleus Achillem*, κεφαλὴν ἠ ἄμφω καλά. *Euſtath.* fol. 618. lin. 19. Καὶ ἴσως ὁρμηθεὶς πως σπεῦδεν εἰπεῖν ἂν κυρίως φιλεῖν, τὸ ἀμφῶσαι ἄλλοις, εἶτα καὶ ἄμφω φάεα καλὰ ἐφιλῆσαι. Hinc *Catullus* ad *Veranniam*, Jucundum os oculoſque ſuaviabor. Vid. *André. Schott.* Obſervat. l. 2. c. 36.

41. Οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε) Ità lego, pro, ἔ σέ τ' ἔγωγε, quod priùs malè diſtinguebatur; cum vox ἔπ ſit neceſſaria; ut ex Verſione apparet.

VARIÆ LECTIONES.

36. Ἦ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο) γρ. βῆ δ' ἴέναι θαλάμοιο, *H. Steph.*
37. Ἠδὲ) γρ. ἠὲ. vid. Not. in *Textum*.
Ibid. Χρυσέῃ) γρ. χρυσῇ. vid. in *Textum*.
38. Φίλῳ) γρ. φίλου, *Euſtath.* fol. 618. lin. 29. Ἴστον δὲ, καὶ ὅτι ἐν τῷ, Ἀμφὶ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε, δύναται τὸ φίλου. Ἐ τῷ παιδὶ συσχετισθέν, καὶ δοτικῶς λεγόμενον ἀντὶ τοῦ πήχεσι· καθότι καὶ φίλαις πὰρ χείρεσι, καὶ φίλη χεὶρ λέγεται.
39. Κύσσε) γρ. κῦσε, *Euſtath.* & κύσε, vid. Not. in *Textum*, ad π'. v. 15.
41. Οὔ σ' ἔτ') γρ. ἔ σέ τ', vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὑδρίωαμβύη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑψηρεφὲς ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, τελήεσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε πόθι Ζεὺς ἄντια ἔργα τελέσσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
Ξεῖνον, ὅς μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι.
Τὸν μὲν ἐγὼ τοὔπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι·
Πείραιον δέ μιν ἠώγεα πρότι οἶκον ἄγοντα
Ἐνδυκέως φιλέῃν καὶ πέμπῃ, εἰσόκεν ἔλθω.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπλετος ἔπλετο μῦθος,
Ἡ δ' ὑδρίωαμβύη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
[*Εἰς ὑψηρεφὲς ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,]
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, τελήεσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε πόθι Ζεὺς ἄντια ἔργα τελέσσῃ.
Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ὦκα μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Θέσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχυθεν Ἀθήνη·
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο,
Ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πυκνὰ ὅμιλον,
Ἀλλ', ἵνα Μέντωρ ἦεν, ἠδ' Ἀντιφος, ἠδ' Ἁλιθέρσης,
Οἵ τε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἑταῖροι,
Ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
Τοῖσιν δ' ἐπὶ Πείραιος ἀγακλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,

" Sed lota puris corpori veſtimentis captis
" In chalcidicum aſcendens cum famulis mulieribus,
" Vove omnibus Diis perfectas hecatombas
" Sacrificare, ſicubi Jupiter perfecerit, ut vices rependantur.
" At ego ad concionem ibo, ut vocem
" Hoſpitem, qui me illinc ſimul ſecutus eſt huc venientem.
" Hunc quidem ego præmiſi cum divinis ſociis;
" Piræumque ipſum juſſi ad domum ducentem
" Accuratè tractare & honorare; donec veniſſem.
Sic loquutus eſt; huic verò firmum fuit verbum.
Hæc igitur lota, pura corpori veſtimenta capiens,
[In chalcidicum aſcendens, cum famulis fœminis,]
Vovit omnibus Diis perfectas hecatombas
Sacrificare, ſicubi Jupiter perfecerit, ut vices rependantur.
Telemachus autem ſtatim ex domo ivit,
Lanceam habens: ſimul hunc canes pedibus veloces ſequebantur.
Divinam huic gratiam perfudit Minerva:
Hunc ergo omnes populi advenientem admirabantur.
Circum verò ipſum proci ſuperbi congregati ſunt,
Felicia illi optantes, malè autem mentibus meditabantur.
At hic horum quidem ſtatim declinabat frequentem turbam;
Sed, ubi Mentor ſedebat, & Antiphus, & Halitherſes,
Qui ei à principio paterni erant amici,
Illic ſedit iens; aſt illi interrogabant ſingula.
Ad hos Peiræus lanceâ inclytus juxta venit,

ΣΧΟΛΙΑ.

51. Ἄντια.] Ἀνταμοιβαῖα.

57. Ἀπλιὲς μῦθος.] Ἤτοι ἰσόπλιες, ταχύς· ἢ οὐκ ἀπίπτη ὁ λόγος, ἀλλ' ἰσάμοιρος, μὴ ἔχων πλεόν.

λείπει δὲ, ὅπ * προσήκαθε τὸ λόγῳ, ταχέως ἵκετο· Ἡρωδιανὸς δὲ, ἔτυμος λείπει.

NOTÆ.

57. Ἁπλιὲς ἔπλιθε μῦθος) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἁπλιές.

59. *Εἰς ὑψηρεφὲς ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν) Hic Verſus omninò repeti debet, & poni ante ſequentem, ut ſuprà, v. 49. Eadem eſt ratio enim, ut omnes ſimul iterum hìc occurrant non ut hìc unus excidat, quare reponimus in *Textum*. Vid. ſuprà, ad π'. v. 413.

NOTÆ IN SCHOLIA.

57. * Προσήκαθε, ad finem *Scholii*, ex *Aloyſii Alemanni* MS. addo. *Euſtath.* fol. 618. lin. 45. Κεῖται δὲ τὸ, ἁπλιὲς ἔπλιθε μῦθος, ἐπὶ ἴσου τοῦ, ταχέως προσήκαθε, φασὶ, τὸν λόγον.

VARIÆ LECTIONES.

67. Ἔπειθε ἀλεύαθε) γρ. ἔπειθ' ὑπαλεύαθε.

58. Ἡ δ' ὑδρηναμένη — * Εἰς ὑψερεφὲς ἀναβᾶσα — Εὔχετο) γρ. ἡ δ' ὑδρηναμένη — Εὔχεθε.

Ξεῖνον

Ξεῖνον ἄγων ἀγορῆνδε διὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔπι δηὶ
Τηλέμαχος ξείνοιο ἐκὰς τεράπευ', ἀλλὰ παρέστη.
Τὸν ῥ' ἠμείβετ' ἔπειτα Πείραιος ἀσπερχὲς μῦθον ἔειπεν·
Τηλέμαχ', αἶψ' ὅπερωον ἐμὸν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
Ὡς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκε.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Πείραι', ὑ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
Λάθρη χἠεναίης, παῖζοιά πάντα δάσονται,
Αὐτὸν ἔχοντά σε βύλομ' ἐπαυρέμεν, ἢ τινα τῶνδε.
Εἰ δέ κ' ἐγὼ τύτοισι φόνον καὶ κῆρα φυΐβύσω,
Δὴ τότε μοὶ χαίρουσι φέρειν ἐς δώματα χαίρων.
Ὡς εἰπὼν, ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαῖναν μὲν κατέθεντο καὶ κλισμούς τε, θρόνους τε·
Ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐὐξέας λόεσαντο.
Τοὺς δ' ἐπεὶ δὴ δμῳαὶ λόεσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον, ἠδὲ χιτῶνας,
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα,
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· πὰρ δ' ἕξεην ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδεα πολλ' ὀπάσασα, χαριζομένη παρεόντων.
Μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε θύρῃ ἐὰ μυχὸν μεγάροιο,

Hoſpitem ducens ad concionem per civitatem: neque adhuc diu
Telemachus ab hoſpite longe verſus eſt, ſed aſtitit.
Hunc & Peiræus prior verbum alloquutus eſt,
" Telemache, ſtatim concita meam ad domum mulieres,
" Ut tibi dona mittam, quæ tibi Menelaus dedit.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Peiræe, non utique ſcimus, quomodo erunt hæc opera.
" Si me proci ſuperbi in domibus
" Clàm interfecto, paterna omnia dividant,
" Ipſum habentem te malo frui, quam aliquem horum.
" Sin ego his cædem & mortem ſtruxero,
" Jam tunc mihi gaudenti porta ad domos gaudens.
Sic loquutus, hoſpitem miſerum duxit in domum.
At poſtquam venerunt domos benè habitatas,
Veſtem quidem depoſuerunt in lectiſque, ſedibuſque,
Inque balnea euntes benè-polita lavârunt ſe.
Hos poſtquam famulæ laverant & unxerant oleo,
Et circum veſtes precioſas jecerunt & interulas,
E balneo quidem euntes in ſedibus ſederunt.
Aquam igitur lavandis manibus ſerva gutturnio infudit portans,
Pulchro, aureo, ſuper argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtaque politam explicabat menſam.
Panem igitur verecunda diſpenſatrix appoſuit portans,
Cibis multis impoſitis, largiens de præſentibus.
Mater verò contrà ſedit ad valvas domûs,

ΣΧΟΛΙΑ.

73. Τραπεῦ.] Ἐτράπη.
75. Ὄτρυνον.] Ἔπεμψον.
81. Ἐπαυρέμεν.] Ἐπιτυφῆσαι.
95. Παρεόντων.] Τῶν παραβρόντων, καὶ τυχόντων ἀγαθῶν.

NOTÆ.

81. Αὐτὸν ἔχοντά σε βύλομ' ἐπαυρέμεν, ἢ τινα τῶνδε) Nota Ἀντωνυμίαν, αὐτὸν σὲ, pro σεαυτόν. De βύλομαι, pro *Malo*, diximus, ad π'. v. 106.

88. Τύσσ' ἐπὶ ἦν δμῳαὶ) Mirum, hucuſque vocem ἐπὶ, quæ per Errorem in *Lovanianam* irrepſit, in *H. Stephani* Editione inemendatam hæſiſſe; etiam in alios hunc errorem profluxiſſe, viz. *Caſtellionem*, *Spondanum*, *Elzevirium*, *Oxonienſem*, &c. Verùm ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, Utràque *Euſtathii*, *Romanâ* & *Baſileenſi*, *Frobenianâ*, veram *Lectionem*, ἐπὶ, reſtituo, *Senſu* omninò flagitante, & *Locis* parallelis; ut mox, v. 226. Ἀλλ' ἐπὶ ἦν δὴ ἔργα, κλ.

VARIÆ LECTIONES.

80. Δάσονται) κ. δάσωνται, non malè.
88. Τύσσ' ἐπὶ) κ. τὰς δ' ἐπὶ, vid. Not. in *Textum*.

Κλισμῷ κεκλιμένη, λεπτὰ ἠλάκατα τροφόωσα.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσιδε μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερῴϊον εἰσαναβᾶσα
Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἥ μοι γοόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσι' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσεὺς
Ὤϊχετ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
Πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγήνορας εἰς τόδε δῶμα,
Νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴπερ ἄκουσας.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοὶ γὰρ ἐγώ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω·
Ἤϊξόμεθ' ἔς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
Δεξάμενος δέ μ' ἔκειν' ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
Ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν υἱὸν
Ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν, ὡς ἐμὲ κεῖνον
Ἐνδυκέως ἐκόμιζε, σὺν υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὔποτ' ἔφασκε
Ζωοῦ, οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι,
Ἀλλά μ' ἐς Ἀτρεΐδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
Ἵππουσι προΐπεμψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ἔνθ' ἴδον Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.
Εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ποδώκης δῖος Μενέλαος
Ὅτεῳ χρηίζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν.

In ſede reclinata, tenues lanas verſans.
Hi autem in cibos paratos adjacentes manus jecerunt:
At poſtquam potûs & cibi deſiderium amiſerant,
Illis verba incepit prudens Penelope,
" Telemache, certè ego in cœnaculum ubi conſcendero,
" Dormiam in lecto, qui mihi ſuſpiriosus factus eſt,
" Semper lacrymis meis irrigatus; ex quo Ulyſſes
" Ivit cum Atridis ad Ilium; nequedum mihi ſuſtinuiſti,
" Antequam venerint proci ſuperbi in hanc domum,
" Reditum tui patris apertè dicere, ſi cubi audiviſti.
Hanc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt,
" Tibi ergo ego, mater, veritatem narrabo:
" Ivimus inque Pylum & ad Neſtorem paſtorem populorum.
" Suſceptum autem me ille in altis domibus
" Accuratè dilexit, tanquam pater ſuum filium,
" Venientem longo-poſt tempore nuper aliunde; ſic me ille
" Studioſè curavit, una cum filiis glorioſis.
" At de Ulyſſe miſero nunquam dixit,
" Quòd vivus eſſet, vel mortuus, ſe ab aliquo mortalium audiviſſe:
" Sed me ad Atridem lanceâ-inclytum Menelaum
" Equis præmiſit, & curribus conglutinatis.
" Illic vidi Argivam Helenam, cujus gratiâ multa
" Argivi, Troianique, deorum voluntate laborârunt.
" Interrogavit verò ſtatim tum bello-præſtans Menelaus,
" Quo indigens veniſſem Lacedæmona divinam:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

101. Ὑπερῴϊον.] * Ἀνώγειον οἴκημα.
102. Λέξομαι.] Καταβησομαι. Σπυόεσσα.] Σπαγμῶν αἰτία.
113. Κόμιζε.] Ἐπεμελεῖτο.
121. Ὅτεῳ.] Τινός.
* Lege, pro ἀνάγειον, ἀνάγαιον.

Ν Ο Τ Æ.

100. Τοῖσίδε) Ità omninò ſcribendum, vel τοῖσδεσι, pro τοῖσι δ', quod hìc quidem ſtare nequit; τὸ δ enim περιλκὲ & eſt *Encliticum*; nec verò ſignificat, ut attentus *Lector* & peritus facilè agnoſcet. Vid. ad η'. v. 47.
108. Ἀλήθειαν) Ità pro ἀληθείην ſcribo, ut ad π'. v. 226. Ità mox, v. 122.
116. Ἀλλά μ' ἐς Ἀτρεΐδην * δουρικλειτὸν Μενέλαον) Quamvis hic in omnibus fere Exemplaribus δουρικλυτὸν legeretur, legendum tamen & hìc & aliàs ſemper in ſimilibus δουρικλειτὸν, contendo; ut ad *Iliad.* ε'. v. 55. Vid. ad *Odyſſ.* ο'. v. 52.

Variæ Lectiones.

108. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείην, vid. Not. in *Textum*.
110. Δέ μ' ἔκειν-) γρ. δέ μοι κεῖνος, ut mox, v. 112. ὡς ἐμὲ κεῖν-.
116. Δουρικλειτὸν) γρ. δουρικλυτὸν, vid. N. in *Textum*.
118. Πολλὰ) γρ. πολλοὶ. *H. Steph.*
121. Ὅτεῳ) γρ. ὅτιεο. *Hervag.* Edit. in Margine.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πᾶσαν ἀλήθειαν κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέφην,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ὑπ' εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβρὼ κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνὼς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δέ τ' ὦκα εἰὼ εἰσήλυθεν εὐνήν,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐὺκλείῃ ἐνὶ Λέσβῳ
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀνασσὰς,
Καδδ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάρηνθο δὲ πάντες Ἀχαιοί·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσεύς·
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ', ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρεξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπαλήσω·
Ἀλλὰ τὰ μὲν μοι ἔειπε γέρων ἁλιος νημερτὴς
Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπιχεύσω.

" At ego huic omnem veritatem dixi.
" Et tunc utique me verbis respondens alloquutus est,
" O Dii certè jam fortis viri in lecto
" Voluerunt dormire, impotentes ipsi cum sint.
" Sicut quando in arboreto cervæ validi leonis
" Hinnulos dormire faciens nuper-natos lacte-nutritos,
" Colles inquirit, & valles herbosas
" Pascens, hic verò statim suum ingressus est cubile,
" Ambobusque illis indignam mortem præbuit.
" Sic Ulysses illis turpem mortem afferet.
" Utinam enim, ὁ Jupiter pater, & Minerva, & Apollo
" Talis, qualis olim bene-ædificatâ in Lesbo
" Ex provocatione cum Philomelide luctatus est, ubi surrexitet,
" Dejecitque fortiter, gavisique sunt omnes Achivi:
" Talis exiſtens cum procis versaretur Ulyſſes,
" Omnes utique subitæ mortis fierent & amararum-nuptiarum.
" Hæc autem, quæ me interrogas & precaris, non ego
" Alia præter *verum* dixerim obliquè, neque decipiam:
" Sed quæ quidem mihi dixit senex marinus verax,
" Horum nullum tibi ego occultabo verbum, neque abscondam.

ΣΧΟΛΙΑ.

134. Φιλομηλείδῃ.] Ὁ Φιλομηλείδης, ὡς Φιλομήλης υἱός· ὁ γὰρ Πάτροκλος ὁ δύναται δηλῶσαι, ὡς Φιλομήλας υἱός· * ὅπερ τὸ τοῦ μητέρων ὁ χρησιμοποιεῖ ὁ Ποιητής· καὶ ὅτι τὸ ἐπιφερόμενον οὐκ οἰκεῖον ἦν ἐπὶ Πατρόκλου. Καδδ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάρηνθο δὲ πάντες Ἀχαιοί· Καὶ τὸ Ἰλιάδι δὲ λέγει· * Νῦν τις σοφίης Πατροκλῆος δηλοῖο Μητιόδαο.

* *Iliad.* ρ'. v.670.

NOTÆ.

122. Ἀλήθειαν) Vid. suprà, v. 108.

134. Φιλομηλείδῃ) Vid. Not. in *Br. Schol.*

138. Ἅ μ') Malè olim in pluribus junctæ erant voces, ἅμ' enim pro ἅ μοι scribebatur.

141. Τῶν) Ità pro ὧν, scribo, ex *Eustathio*; quanquam, ut verum fatear, τὸ ὧν, in ipsa *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, nè alias Editiones hìc memorem. Quùm tamen suprà, ubi hic totus locus, τῶν exhibeant, ut hìc, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, nè alias Editiones hìc memorem. Quùm tamen suprà, ubi hic totus lo-

NOTÆ IN SCHOLIA.

134. *Ὅπερ τὸ τοῦ μητέρων ὁ χρησιμοποιεῖ ὁ Ποιητής.) Cui simile illud *Heraclidæ Pontici*, Σύνηθες γὰρ Ὁμήρῳ τοῖς πατρωνύμοις ἐπιθέτοις χρῆσθαι· τοῦ δὲ μητρῴου οὐδαμοῦ· ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ὅλως παρ' αὐτῷ. In quem locum hæc Nota, *Canon diligenter notandus, qui apud* Homerum *ubique, ni longè fallar, Verus reperietur.* Fallitur tamen, unà cum *Grammaticis suis. Homero* enim *Apollo* Λητοΐδης, audit; ut *Hesiodo*, Scut. *Herc.* v. 229. Δαναΐδης Περσεὺς dicitur & Χείρων Φιλυρίδης. Sic *Æsculapius* Κορωνίδης, *Niobe* filii Νιοβίδαι, *Euripid.* Phœniſſ. v. 162. *Bacchus*, *Horatio*, *Semeleïus*, *Catullo Telemachus*, *Penelopæus*, Epigr. 62. *Virgilio*, *Ineus Melicertes*, Georg. l. 1. v. 437. *Ovidio* Perseus, *Danaeius* heros, Metamorph. l. 5. Denique *Joabus*, *Abiſhai*, & *Aſahel*, dicuntur filii *Zeruiæ*, Matris nempe, Sororis *Davidis* Regis, 2 *Samuel.* c. 17. v. 25. Confer *Br. Schol.* ad *Odyſſ. δ'.* v. 343. & ad *Iliad.* λ'. v. 749.

VARIÆ LECTIONES.

122. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείην, vid. Not. in *Textum*.

127. Γαλαθηνὼς) γρ. γαλαθηνὺς, & γαλαθίνυς, vid. ad δ'. v. 336.

129. Ὁ δέ τ' ὦκα) γρ. ὁ δ' ἐπειτα, *H. Steph.*

141. Τῶν) γρ. ὧν, vid. Not. in *Textum*.

Φῆ μιν ὅδ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατερὰ ἄλγε' ἔχοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχε· ὁ δ' οὐ δυνατὸς ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρεσαν νῆες ἐπήρετμοι, ἠδ' ἑταῖροι,
Οἵ κέ μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Ὣς ἔφαθ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος.
Ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι ὦκα
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
Τοῖσίδε καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
Ὦ γύναι Αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἦτοι ὅδ' οὐ σάφα οἶδεν· ἐμεῖο δὲ σοὶ σάωτε μῦθον·
Ἀπερεύω γάρ σοι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἑστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ὡς ἦτοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
Ἧμενος, ἢ ἕρπων, τάδε πεύθεται κακὰ ἔργα,
Ἕζεται, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύει.
Τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν ἐυστέλμου ἐπὶ νηὸς
Ἧμαι ἐφραδόμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεπνυμένη Πηνελόπεια,
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,

" Dixit ipsum in insulâ vidisse duros dolores habentem,
" Nymphæ in domibus Calypsûs, quæ ipsum necessitate
" Detinet; ille verò non poterat suam in patriam terram venire;
" Non enim adsunt naves remigabiles & socii,
" Qui & ipsum subvehant in lata dorsa maris.
" Sic dixit Atrides lanceâ-inclytus Menelaus.
" His peractis discessi; dederunt etenim mihi ventum
" Immortales, qui me velocitèr dilectam in patriam miserunt.
Sic dixit; huic autem animum in pectoribus movit.
His & loquutus est Theoclymenus divinus,
" O conjux veneranda Laertiadæ Ulyssis,
" Certè hic non apertè scit; meum verò attende verbum.
" Verè enim tibi vaticinabor, neque occultabo.
" Sciat nunc Jupiter primùm deorum, hospitalisque mensa,
" Domusque Ulyssis strenui, ad quam veni,
" Quòd certè Ulysses jam in patriâ terrâ
" Sedens, vel repens, hæc auditurus mala opera,
" Est, at procis malum omnibus serit:
" Talem ego Avem benè-tabulatâ in navi
" Sedens observavi, & Telemacho indicavi.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Utinam hoc, hospes, verbum perfectum esset:
" Tum citò sentires amicitiamque, multaque dona,

ΣΧΟΛΙΑ.

158. Ἔρπων.] Κατ' ὀλίγον προσερχόμενος. γιγνώσκων.] Ἐσήμαινον, ἔλεγον.
161. Ἑφραδόμην.] Ἐφασάμην, ἔγνων. Ἐγεγώνευν.

NOTÆ.

eus occurrebit, nempè δ'. v. 350. Τῶν apertè legatur, in his ipsis *Editionibus*, & aliis omnibus; hic autem locus sit ex isto desumptus: & in hoc ipso loco scribatur ᾧ in utrâque *Eustathii* Editione, & *Sensus* quoque hanc *Lectionem* postulet, & Poetæ Usus etiam præferat, nequaquam debuit *H. Steph.* τὸ ὧν in suo *Textu* ponere, & τὸ ᾧ in *Marginem* rejicere, verùm potiùs, contrà facere, si satis advertisset, & contulisset, ut Nos nunc facimus.

142. Κρατερὰ ἄλγε' ἔχοντα) *Eustath.* fol. 621. lin. 28. Ἔφη αὐτὸν ὁ Πρωτεὺς, ὃν νήσῳ ἰδέειν κρατερὰ ἄλγε' ἔχοντα, ἤγουν πάσχοντα· ἢ θαλερὸν καὶ δάκρυ χέοντα, quasi hæc esset altera *Lectio* & *H. Steph.* θαλερὸν καὶ δάκρυ χέοντα ponit inter *Var. Lect.* quod tamen Obelo notandum, nam nec Versus admittet, nisi θαλερὸν rejicias; τὸ ἰδέειν enim omninò necessarium.

147. Ὣς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρικλυτὸς Μενέλαος) Ità & hic δουρικλυτὸς, pro δουρικλυτὸς, lego, ut suprà, v. 116.

VARIÆ LECTIONES.

142. Κρατερὰ ἄλγε' ἔχοντα) γρ. καὶ δάκρυ. χέοντα, vid. Not. in *Textum*.
147. Δουρικλειτὸς) γρ. δουρικλυτὸς, vid. suprà, ad v. 116.
156. Ἑστίη) γρ. Ἰστίη. Vid. ad ξ'. v. 156.
158. Πάσχομεν) γρ. πάσομεν.
160. Τοῖον) γρ. οἷον, *H. Steph.*

Ἐξ

Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε σὺν ἀλλόμενον μακαρίζοι.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Μνηστῆρες δ' πάρ ἄρ' ἦσθην Ὀδυσῆϊ μεγάροισι
Δίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεῖπνηστὸς ἔην, καὶ ἐπήλυθε μῆλα
Πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἤγαγον, οἵ τοπάρος περ,
Καὶ τότε δή σφιν ἔειπε Μέδων, ὃς γάρ ῥα μάλιστα
Ἥνδανε κηρύκων, καί σφιν παρεγίνετο δαιτί,
Κέρσαι, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθητε φρένα θέλοις,
Ἔρχεσθε πρὸς δόμον, ἵνα σιτωώμεθα δαῖτα·
Οὐ μὲν γάρ τι χέρηϊον ὥρη δεῖπνον ἑλέσθαι.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνέσαντες ἔβαν, πίθοντό τε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανον δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο χαμαὶ κλισμούς τε, θρόνους τε,
Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας.
Ἱέρευον δὲ σύας σίαλος καὶ βοῦν ἀγελαίην,
Δαῖτ' σιτωούμενοι· τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
Ὧρτο μολών, Ὀδυσεὺς τ' ἰέναι καὶ δῖος ὑφορβός.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ξεῖν', ἐπεὶ ἆρ δὴ μ' ἧκα πόλινδ' ἰέναι μυησαίμην
Σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός, ἦ σ' ἂν ἔγωγε
Αὐτῷ βουλόμενον καθέμεν ῥυτῆρα γενέσθαι·
Ἀλλὰ τ' αἰδοίομαι, καὶ δείδια, μή μοι ὀπίσσω

" Ex me; ut aliquis te obvius beatum prædicaret.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.

Proci autem ante Ulyssis domum
Discis delectabantur, & tragulis *eas* jaciendo
In elaborato pavimento; ubi antea injuriam habebant.
Sed quando jam cœnandi tempus erat, & supervenerunt oves
Undique ex agris, hi verò duxerunt, qui antea;
Et tunc sanè ipsis dixit Medon, hic enim maximè
Placebat præconum, & ipsis affuit in convivio,
" Juvenes, postquam jam omnes delectati estis mente certaminibus,
" Ite in ædes, ut paremus convivium:
" Non enim incommodum *est* in tempore cœnam capere.
Sic dixit, hi autem surgentes ibant, & paruerunt dicto.
At postquam venerunt *in* ædes benè habitatas,
Vestes quidem deposuerunt in sedibus, thronisque:
Hi igitur mactaverunt oves magnas & pingues capras;
Mactaverunt quoque sues pingues, & bovem armentariam,
Convivium parantes: hi interim ex agro ad civitatem
Properè se accingebant, ut irent Ulysses que & divus subulcus.
Ex iis autem verba incepit subulcus, princeps virorum,
" Hospes, quoniam jam nunc ad civitatem ire valde cupis
" Hodie, sicut jussit dominus meus, certè te ego
" Hic mallem stabulorum custodem relinqui:
" Sed vereor & timeo, nè mihi in posterum

ΣΧΟΛΙΑ.

170. Δειπνητός.] Βαρυτόνως μ, ἡ δ δίπτυα ὥρα· ἐξυπτίως δ, τὸ δεῖπνον.
175. Ἐτιτωώμεθα.] Εὐτρεπίσωμεν.
183. Ὠτεύοντες.] Παρεσκευάζοντο.
187. Ῥυτῆρα.] Φύλακα· σταθμῶν δ, τ ἐπαύλεων.

NOTÆ.

170. Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνητὸς ἔην) *Etymolog.* M. v. Δειπνιστὸς) Ἔστι δειπνῶ, δειπνίτις. Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνιστὸς ἔην, σφοδρὸν, τὸ σῖγμα. Διὸ δ ἐστὶ γράφειν· ἀπὸ δ δίπτυξ, δειπνίζω, δειπνιστός. Ὧρος. Idem tamen rectius alias, Δορπηστὸς legit, in v. quo etiam modo δειπνητός.
181. Ἱέρευον δ σύας σίαλος) De *Anapæsto* in Versu Heroico, diximus ad ξ'. v. 94. ubi & de hoc loco. Potest & ἱέρευον hic saltem legi, licet rectè, suprà, ad v. 180. Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους.
185. Δὴ ῥα ἧκα) Ita lego, pro δ' ἧκα.

VARIÆ LECTIONES.

170. Δειπνητὸς) γρ. δίπτυος, *H. Steph.* & Δειπνιστὸς, vid. *Brevia Scholia* & Not. in *Textum*.
174. Ἀίσθλοις) γρ. αἴθλων.
177. Ἔβαν, πιθόντό τ μύθῳ) γρ. ἴβαν οἰκόνδε ἴκανον, *H. Steph.* cujus *Sensum Latina* Versio habet; clenùs præ se ferebat; nunc à nobis mutatur.
181. Ἱέρευον) γρ. ἰέρευον, vid. Not. in *Textum*.
187. Γυιάζῃ) γρ λιπιάζῃ, quæ huic loco aptior, ut mox, v. 223. χλιάζῃ aptior, licet & ibi χρ. λιπάζῃ.

Νεικείῃ·

Νειχείη· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμοκλαί.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
Ἦμαρ, ἀταρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Γιγνώσκω, φρονέων· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις,
Ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
Δός δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστὶν,
Σκηρίπτεσθ', ἐπεὶ φάτ' ἀεισφαλέ' ἔμμεναι ὁδόν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ τρόφος ἦεν ἀορτήρ·
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
Τὼ βήτην· τραφὼν δὲ κιὼν καὶ βώτορες ἄνδρες
Ῥύατ' ὄπιθε μένοντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα,
Πτωχῷ λιγαλέῳ σκαλίφρονι ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τείχεός τε καὶ αὐλίου ἀφίκοντο
Τυκτοῦ, καλλίρροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,

" Excandeſcat: difficiles etiam dominorum ſunt minæ.
" Sed agè nunc eamus, jam enim præterut maximâ ex parte
" Dies, at citò ſub veſperam frigidius erit.
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Cognoſco, mente teneo; hæc jam intelligenti injungis:
" Verùm eamus; tu autem exin perpetuo præi.
" Da verò mihi, ſicubi baculum inciſum eſt,
" Ut innitar; quoniam dicitis valdè lubricam eſſe viam.
Dixit, & circum humeros turpem impoſuit peram
Denſis ſcrutis rimoſam, tortilis verò inerat funis:
Eumæus autem ei baculum gratum dedit.
Hi iverunt: ſtabulum verò canes & paſtores viri
Cuſtodiebant à tergo manentes: hic autem verſus civitatem duxit regẽ,
Pauperi miſerando ſimilem & ſeni,
Baculo innitentem: mala enim circũ corpus veſtimenta indutus erat.
Sed quando jam euntes viam per aſperam
Civitatem prope erant, & ad fontem pervenerant,
Elaboratum pulchrè-fluentem, unde aquam petebant cives,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

189. Χαλεπαί.] Δύσκολοι· κακαὶ τ' διαστοπῶν αἱ ἀπειλαί. Ἀνάκτων.] Διαστοπῶν. Ὁμοκλαί.] Ἀπειλαί.

190. Μέμβλωκε μάλιστα ἦμαρ.] Τὸ πλεῖστον τ' ἡμέρας παρελήλυθε.

191. Ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον.] Πρὸς ἑσπέραν μᾶλλον χειμὼν ἐστι. Ῥίγιον.] Χειμὼν, ψύχος.

195. Τετμημένον.] Κεκομμένον.

196. Σκηρίπτεσθαι.] Ἐπερείδεσθαι. Ἀεισφαλέα.] Τραχεῖαν, σκληρὰν, σφάλλα πάντα δυναμένην, δύσβατον, ὀλισθηρὰν, ὥστε κινδυνεύειν καταπεσεῖν· ὁδὸν ἢ νῦν, ἀντὶ τοῦ, τὴν ὁδόν.

199. Θυμαρές.] Εὐάρεστον.

202. Λιγαλέῳ.] Εὐπλεῖ.

203. Σκηπτόμενον.] Ἐπερειδόμενον. Ἕστο.] Ἐπεδέδυτο.

N O T Æ.

196. Ἀεισφαλὲ ἔμμεναι ὁδὸν) *Euſtath.* fol. 623. lin. 44. Καὶ ὅρα, τὸ ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ ὁδὸν, ἐπιθέσει Αἰολικῇ τοῦ ν. ἄπαξ δέ, φασιν, εὑρέθη τὸ λέξιν· καὶ διὰ τοῦτο ἀφορμὴν ἐπιλογίας τῷ ὁδὸν, καὶ ὁπεῖν ἡ ὁδὸς εἰς οἶκόν ἐστιν. Ἡσιόδειος δὲ· ἐν οἷς πολὺ δυσκλίτων ῥημάτων, γράφει, Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδὸς φησὶ γράφειν, οὐκ ἄλλως, ὡσπερ πίναν. Verùm quùm ὁδὸς ſit *Ionicum*, pro ὁδὸς, & ὅδας, *Pavimentum*, non tam *Lectionem* illam puto, quam παραφυάσιν. Παραπεπωκὼς δὲ ἀκριβῶς ἡ δοκεῖ σοι ἐν Ποιητῇ, *viz.* ex hoc loco.

201. Ῥύατ') Pro ἐρρύσθη, hoc eſt, ἐρρυσμένοι ἦσαν, ut *Iliad.* σ'. v. 515.

203. Σκηπτόμενον) *Euſtath.* fol. 625. lin. 1. Ὃ ἐστι, σκηριπτόμενον· ἢ ἀσφαλιζόμενον, ἐκ φαντάσεως· ἐκ γὰρ ἀληθῶς τοιοῦτος ἦν.

206. Ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται) Confer, quæ Nos ad η'. v. 131.

NOTÆ IN SCHOLIA.

196. Ἀεισφαλία) In hoc *Scholio Maſcula* Epitheta in *Fœminina* verto omnia, quòd ὁδὸς ὁ, pro ἡ.

VARIÆ LECTIONES.

189. Ὁμοκλαί) γρ. ἀπειλαί, *Scholiaſtes* Æſchyli, vid. *Duport.* Gnomolog.

196. Ἀεισφαλὲ ἔμμεναι ὁδὸν) γρ. ἀεσφαλὲς ἴμμεναι ὁδὸς. *Euſtath.* & *H. Steph.* vid. Not. in *Textum.*

199. Θυμαρὲς] γρ. ἡμαρὲς.

206. Καλλίρροον) γρ. καλλίῤῥοον, at in *Scanſione*, ut καλλίῤῥου, conſiderandum.

Τὼ

Ν. Helv. Τλὺ ποίησ' Ἰθακ☉, ϗ Νήριτ☉, ἠδὲ Πολύκτωρ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοθρεφέων ἦν ἄλσ☉
Πάντοσε κυκλοτερὴς, καθὰ δ' ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
Ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο
Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιῤῥέζεσκον ὁδῖ☉·
Ἔνθα σφέας ἐλίχαν' ὑὸς Δολίοιο Μελανθὺς,
Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστῆρσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
Τὼσδε ἰδὼν νείκεσσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν
Ἔκπαγλον ϗ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆ☉·
Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸς κακὸν ἡγηλάζῃ·

Quem fecit Ithacus, & Neritus, & Polyctor;
Circùm verò alnorum aquis-nutritarum erat nemus
Undique circulare, frigidáque defluebat aqua
Ex alto, ex petrâ: ara item ſupra facta erat
Nympharum, ubi omnes ſacrificabant viatores;
Illic ipſos invenit filius Dolii Melantheus,
Capras ducens, quæ omnibus antecellebant gregibus,
Cœnam procis; duo autem ſimul ſequebantur paſtores.
Hos conſpicatus increpavit, verbumque dixit & compellavit
Terribiliter & indecenter, movitque animum Ulyſſis;
" Nunc ſanè verò verius malus malum ducit:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

207. Ἰθακ☉ ϗ Νήριτ☉, ἠδὲ Πολύκτωρ.] * Πρεσλάϊ παῖδες, Ἰθακ☉ ϗ Νήριτ☉, ἀπὸ Διὸς ἔχοντες τὸ γίν☉, ἦκον τὴν Κεφαλλωνίαν· ὁρῶσαι δ αὐτὴς τῦτο, καλλιπόντες τὰ σφέτερα ἤθη, παραγίνονται εἰς τὴν Ἰθάκην· κ τῦτον ἰδόντες εὖ πεπιηκότα, εἰς συνοικισμὸν. Ἀφ' τὸ τ παρεσπῆσθαι ὑψηλότερον εἶναι, ϵ καθικόμενοι δίῤῥο τὴν Ἰθάκην ἔλεγον· ϗ ὁπ μὴ ἔ Ἰθάκη, ἡ νῆσος ἐπωνομάζετο Ἰθάκη, τὸ δ παρακείμενον ὄρ☉ ὁπ ἔ Νηρίτ☉, Νήριτ☉. ἡ δ ἱστορία παρὰ Ἀκεσιλάῳ.

208. Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος.] Ἥλι☉ Ῥόδι μιχθεὶς τῇ Ἀσωπῦ, παῖδας ἴσχ. Φαέθοντα, ϵ * Λαμπετίδα, ϗ Αἰγλλη, ϗ Φαέθοντα· ἀνθρωπὶς δ ὁ Φαέθων, ἤρετο τὴν μητέρα, τίν☉ εἴη πατρὸς πυθόμ☉ δ, ὡς Ἥλιος, παρεγένετο ἐπὶ τὰς ἔ πατρὸς ἀναβάσας· γνωσθεὶς δ, ὅτως ἐδέετο ἔ πατρὸς, ἐπ' ὀλίγον αὐτῷ συγχωρῆσαι τὸ ἅρμα ϗ τὰς ῥυτῆρας, ὅπως καταπαύσῃ τ κόσμον· ὁ δ Ἥλι☉ ἀκόντως, παραυτὰ μὲ ἀντέλεγεν, εἰδὼς ἃ πέπ☉θ· σφόδρα δ αὐτῷ ἐγκεκμῆκε, συσχεῖν διδοὺς, ὅ, π τὸ μεταίχμιον· ἐπιβὰς δ ἁπλῶ☉ ἔ ἅρματ☉, ἀπήκτιζε ἥλαυνεν, ὧς τε * παφλῶσα, πάντα τὰ ἐπὶ τ γῆς φρύγνι, ϗ δὴ τῆς ἀφορμῆς ἐπιρρεῖν αὐτὸν κέραυνῷ τ Διὸς· καταπεσόντ☉ δ αὐτῷ μ τ ἡνίας φλογὸς ἐπὶ τ Ἠριδανὸν ποταμὸν, ϗ φλεγέντος, αἱ ἀδελφαὶ παραχρῆμα καθ' τ τόπον ἔ Κελτικῆ πλαγὴς, ἐβρύουν ἠμέρας * ἀδιαλείπτως ϗ νυκτὸς· ὅθεν * καπλανήτας ὁ Ζεὺς, ταύτας ἀναμνήσει σκοπήσει τ κακῶν, μεταμορφῶν αὐτὰς εἰς * αἰγείρους, αἵπερ εἰσὶ δενδρ. λέγεται δ ϗ σοφὸς Ἀπολλώνιος τὸ ἤλεκτρον τ ἀρχαίας οἰμωγῆς· ἀποδακρόοντα δ τῦτον καρπὸν ἀπὸ ἔ δένδρ· ἡ δ ἱστορία παρὰ τοῖς τραγικοῖς. Ὑδατοτρεφέων.] Τῶν ὑδάτων τρεφόντων.

* Ἰτὰ, pro καταλείσασθαι τ Δία, &c.

211. Ὀδῖται.] Ὁδοιπόροι.

213. Μετέπρεπον.] Ἐπίσημοι ἦσαν.

214. Νομῆες.] Ποιμένες.

216. Ἔκπαγλον ϵ ἀεικὲς.] Δεινῶς ὑβριστικόν.

217. Ἡγηλάζῃ.] Ἄγῃ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

208. * Πρεσλάϊ, pro Περσλάϊ, & * Λαμπετίδα lego, pro corrupto λαμπετιτίδα, mox * παφλῶσα πάντα τὰ ἐπὶ, pro priori παφλῶν τὰ πάντα ἐπὶ· etiam * ἀδιαλείπτως, pro ἀδιαλείπτους, & * αἰγείρους, pro monſtro illo αἰχείρους, (in ſolâ *Elzevir.*) ex MS. *Aloyſii*, & partim ex Vett. *Impreſſis*. Notandum in fine, per vocem * Τραγικῶν, *Euripidem* præcipuè deſignari; cujus Drama, *Phaethon*, hoc Argumentum tractat, ut & *Nonni Dionyſ.* l. 38. & *Ovid.* Metamorph. l. 1. ad finem, item l. 2. §. 1, 2, 3. Verùm *Euripides* & *Ovidius Phaethontis* matrem *Clymenen* vocant, quam *Scholiaſtes* noſter *Rhoden*, & quam h.e *Aſopi* filiam, *Neptuni* & *Amphitritæ* vocat *Apollodor.* Biblioth. l. 1. c. 4. §. 5. Dicendum amplius, quòd cùm *Homerus*, *Ulyſſis* tempore, *Solis* boves ab harum ſororum duabus paſci fingat, *Odyſſ.* μ'. v. 132. Νύμφαι ἰὺπλόκαμοι. Φαέθουσά τε. Λαμπετίη τε, vitio eſt *Ovidius* illud minimè probâſile; quòd ſorores *Phaethontis* in Arbores ſint verſæ: Et ille *Nearam* his Matrem aſſignat, ut μ'. v. 133. Ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα. Vid. *Joh. Alberti Fabricii Bibliothecam Græcam*, 1 Vol. p. 623. v. Φαέθων, ἡ Κλυμένη. Hæc *Scholia* in MS. *Aloyſii* extant quidem, at non ſuo loco, ſed longè infrà, è regione, v. 590.

VARIÆ LECTIONES.

208. Ἦν) γρ. ἦεν, πάλιν.

211. Ἐπιῤῥέζεσκον) γρ. ἐπιῤῥίζεσκον, *H. Steph.* Quidam, ἐπιῤῥίζεσκον, & ἐπιῤῥίζεσκον, & ἐπιῤῥίζεσκον.

212. Σφέας) γρ. σφᾶς.

Ὡς

Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει Θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
Πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πτωχὸν ἀνιηρὸν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
Ὃς πολλῇσι φλιῇσι παραστὰς φλίψεται ὤμους,
Αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας.
Τόν κ' εἴ μοι δοίης σταθμῶν ῥυτῆρα γενέσθαι,
Σηκοκόρον τ' ἔμεναι, θαλλόν τ' ἐρίφοισι φορῆναι,
Καί κεν ὀρὸν πίνων, μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο.

" Adeò ſemper ſimilem ducit Deus ad ſimilem.
" Quonam utique hunc voracem duc̣is, immanis ſubulce,
" Mendicum importunum, conviviorum deſtructorem?
" Qui multis liminibus aſtans deteret humeros,
" Petens fruſta, non enſes, neque lebetes.
" Hunc ſi mihi dares ſtabulorum cuſtodem fieri
" Ut eſſet ſtabuli-curator & pabulum hœdis portaret,
" Etiam vel ſerū bibens, magnum genu poneret. *i.e. in corpulentiā excreſceret.*

ΣΧΟΛΙΑ.

219. Μολοβρόν.] Τὸν ἐπαίτην, τὸν γαστρίμαργον, * τὸν μολύσκοντα ἐπὶ τὴν βορὰν, τὸν ἀκόρεστον τροφῆς. Ἀμέγαρτε συβῶτα.] Ἢ ἐν τῷ βόσκειν ἀφθόνητε, ὃ δηλοῖ τὸ καλῶς πράττειν· ἢ ᾧ οὐκ ἄν τις φθονήσειε τοῦ συβωτεῖν, οἷον, ἄξιε τοῦ συφορβεῖν.

220. Πτωχόν.] Ἐπαίτην. Δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα.] Λυμεῶνα τῶν εὐωχιῶν· ἢ, * τὸν τὰ καθάρματα * ἀποφερόμενον τῶν εὐωχιῶν.

221. Πολλῇσι.] Πολλαῖς. Φλιῇσι.] Ταῖς παραστάσεσι τῶν θύρας. Φλίψεται.] Αἰολικῶς. Ἔνιοι, θλίψεται, συντρίψεται· ὃς οὐκ ἐκβήσεται τῶν φλιῶν. * Οὐδὲ εἴξει· εἰώθασι δὲ οἱ πτωχοὶ προσκλίνεσθαι ταῖς θύραις, καὶ προσερείδεσθαι.

222. Αἰτίζων.] Αἰτῶν. Ἀκόλους.] Ψωμοὺς, οὓς οὐκ ἄν τις κωλύσῃ διὰ τὴν βραχύτητα. Ἄορας.] Οἱ μὲν, χωρὶς τοῦ σ, τὰ ξίφη, παρὰ τὸ ἄορ· οἱ δὲ, μετὰ τοῦ σ, τρίποδας ἄορας· οἱ μὲν τὰς, ἀπὸ τῶν ἀγώνων λαμβανομένας, ἆθλα, γυναῖκας· λέγει γάρ που, * Ἢ τρίπος, ἠὲ γυνή· ἢ ἄορας, οἱ δὲ τοὺς τρίποδας, τοὺς ὦτα ἔχοντας, ἐξ ὧν αἴρεσθαι δύναται. * *Iliad.* χ'. v. 164.

223. Δοίης.] Παράσχοις.

224. Σηκοκόρον.] Ἐπιμελητὴν ἐπαύλεως, ἢ τὸν σαίροντα τοὺς σηκούς· σηκοὶ δὲ λέγονται, αἱ μάνδραι, καὶ οἱ τόποι, ἔνθα συγκλείονται αἱ αἶγες καὶ τὰ πρόβατα. Θαλλόν.] * Πᾶν τὸ ἐκ γῆς φυέν· ἢ τὴν φυλλάδα. Πᾶς γὰρ κλάδος δένδρου, θαλλὸς προσαγορεύεται· ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν δὲ, μόνος ὁ τῆς ἐλαίας. Φορῆναι.] Φέρειν, κομίζειν.

225. Ὀρόν.] Ἀντὶ τοῦ, ὀῤῥὸν, τὴν ὑδατώδη καὶ ἐφθαρμένην ὑπόστασιν τοῦ γάλακτος· ἢ τὸ ἄπηκτον γάλα, τὸ ὑπολειπόμενον ὑδατῶδες. Ἐπιγουνίδα.] Τὴν τοῦ σώματος εὐεξίαν ἀπὸ μέρους, τοῦ κατὰ τὸ γόνυ δέρματος, τὸ πᾶν ἐσήμαινεν, ἢ τὸ ὑπεράνω τοῦ γόνατος.

NOTÆ.

218. Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον) Prior ὡς, pro οὕτως, at poſterior, pro εἰς, *Atticè*; de quâ re diximus ſatis ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 1409. Huc refer Fabulam *Æſopicam*, Περὶ Ἀνθρακέως καὶ Γναφέως, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον, ἀκοινώνητον. Quod Veteres ὁμοῖον, non ὅμοιον, dixerint, ut ἑτοῖμον, non ἕτοιμον, τροπαῖον, non τρόπαιον, ἐρῆμον, non ἔρημον, quodque *Atticum* ſit & *Homericum*, Veteres Grammatici. *Euſtath.* fol. 432. lin. 45. Τὸ δὲ ἐρῆμον προπερισπῶσιν οἱ Παλαιοί· ὥσπερ γὰρ ἑτοῖμον λέγει Ὅμηρος προπερισπωμένως, κατὰ Ἀρχαϊσμὸν, οὕτω καὶ ἐρῆμον, τὸ παρ' ἡμῖν ἔρημον· καὶ καινὸν οὐδὲν, εἴγε καὶ Θουκυδίδης ἀσυνήθως τροπαῖον λέγει, προπερισπῶν.— Et mox, lin. 51. Διὸ Ἡρωδιανός φησιν, ὅτι τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἐρῆμον, καὶ ἑτοῖμον, οἱ νεώτεροι Ἀττικοὶ ἀναλόγως φασὶν, ἔρημον, ὅμοιον, καὶ ἕτοιμον. Item fol. 432. lin. 22. Τὸ δὲ ὁμοῖον, ὅτι ἀναλόγως προπερισπᾶται, καὶ οὐ παρὰ τύπον, κατὰ τὸ προπαροξυνόμενον ὅμοιον, πολλαχοῦ δηλοῦται. ὥσπερ καὶ τὸ ὁμοῖος ἔν τε ἄλλοις καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ὃ πάντως ἀναλογώτερον, τοῦ ὅμοιος. Et fol. 627. lin. 2. Τὸ μὲν ὁμοῖος, ὕστερον οἱ Ἀττικοὶ προπαροξύνουσι. Vid. *Etymolog.* M. v. Γελοῖος.

222. Αἰτίζων ἀκόλους) De voce ἄκολος, *Etymolog.* M.

NOTÆ IN SCHOLIA.

219. * Clauſulam illam, * τὸν μολύσκοντα. &c. ex MS. *Aloyſii* addo.

220. * Τὸν & * ἀποφερόμενον, pro οἱ & ἀποφερόμενοι, lego, *Senſu* poſtulante, ſi taceret MS.

221. * Οὐδὲ εἴξει· εἰώθασι δὲ οἱ πτωχοὶ προσκλίνεσθαι ταῖς θύραις, καὶ προσερείδεσθαι, addo ex MS. *Aloyſii*; licet etiam in *Vett. Impreſſis* extent, in *Aldinâ* nempè, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. excepto quòd ibi, voces, οὐδὲ εἴξει, ut *Textûs* pars laudentur, & ἢ in fine, pro καὶ, legatur.

224. * Πᾶν τὸ ἐκ γῆς φυέν· ἢ τὴν φυλλάδα. hæc ex MS. *Aloyſii*; quæ ſequuntur, Πᾶς γὰρ κλάδος, &c. ut olim: verùm notandum, Vett. *Impreſſos* per omnia cum MS. convenire, ſolam *Elzevirianam* priori parte mulctatam; quòd ex Literarum formâ fraus facta eſſet *Editori*.

VARIÆ LECTIONES.

221. Φλίψεται) γρ. θλίψεται, *Br. Schol. H. Stephan. Euſtath.* fol. 627. lin. 38.

222. Ἄορας) γρ. ἄορα, *Br. Schol. H. Steph.*

223. Γενέσθαι) γρ. λιπέσθαι, *Euſtath.* Fol. 626. lin. 21. vid. ad v. 187.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐπεὶ ὃν δὴ ἔργα κακὰ ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσῃ
Ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πλώοντων κτέ νῦν δῆμον
Βούλεται αἰτίζων βόσκῃν ὧν γαστέρ' ἄναλτον.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε δὲ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κ' ἔλθῃ τοῦδε δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρῃ σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
Πλῆται ὀπολείψουσι, δόμον κάτα βαλλομένοιο.
Ὣς φάτο· τὸ δὲ παιὸν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
Ἰσχίῳ· οὐδὲ μιν ἔντοσ' ἀταρπιτοῦ ἐτύφελιξεν,
Ἀλλ' ἔμπη' ἀσφαλέως· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεύς,
Ἢ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἕλοιτο,
Ἦ τοῦτς γῆν ἐλάσῃ κάρη, ἀμφ' ὀδὰς ἀείρας.
Ἀλλ' ἐπεβάλλετο, φρεσὶ δ' ἔσχετο· τὸν δὲ συβώτης
Νείκεσεν ἄντα ἰδών· μέγα δ' εὔξατο, χεῖρας ἀνασχών,
Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός, εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
Υ̓́μμι ἐπὶ μηρί' ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ,
Ἀρνῶν, ἠδ' ἐρίφων, τόδε μοὶ κρήηνατ' ἐέλδωρ,
Ὡς ἔλθοι μιν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε διασκεδάσειεν ἀπάσας,

" Sed quandoquidem jam opera mala
" didicit, non volet
" Opus adire, sed mendicans in po-
" pulo
" Mavult orando pascere suum ven-
" trem insatiabilem.
" Verùm edico hoc, quod & perfectum
" erit;
" Si iverit in ædes Ulyssis divini,
" Multa ei circum caput scabella viro-
" rum ex manibus
" Latera atterent per domum percus-
si.
Sic dixit: & eum aggrediens calce
irruit insipientiis
In coxam, neque ipsum extra viam
dimovit,
Sed firmus permansit: verùm cogi-
tavit Ulysses,
Utrum irruens baculo animum au-
ferret,
An ad terram dejiciat caput circa
pavimentum sublatum:
Sed pertulit, animoque cohibitus est;
illum verò subri-
Increpavit contra conspicatus; alté-
que precatus est, manibus sublatis,
" Nymphæ fontanæ, filiæ Jovis, si
" unquam Ulysses,
" Vobis fœmora combussit cooperta
" pingui adipe
" Agnorum & hædorum, hoc mihi
" perficite desiderium,
" Ut veniat *tandem aliquando* ille vir,
" ducat que ipsum numen:
" Sic tibi insolentias utique dissiparet
" omnes,

ΣΧΟΛΙΑ.

227. Πτώσων.] Πτωχεύων.

228. Βόσκῃν.] Τρέφειν. Ἄναλτον.] Ἀπλήρωτον.

231. Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρῃ.] Τινὲς μὲν ἀμφοτέρωθεν οἱονεὶ κεφαλὰς ἔχοντα· ἀμφίνοον δὲ καὶ παραθήσιν ἀναγινώσκῃ ἀμφὶ κάρῃ, ἀντὶ τῶν κεφαλῶν. Σφίλα.] Τὰ ὑποπόδια· ἢ τὰ σιλικάμαθα, τὰ δυσκίνητα σφῆλαι, ὅ ἐστι κινῆσαι. Σφίλα.] Τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐξοχὰς κοῖλ ἐπαναστάσεις ἔχοντα· ἢ ἴσως παρὰ τὸ λὸ σφίλων συμπέπηχθαι. σφῆνες δὲ, τὰ μικρὰ ξύλα. σφίλα δὲ, τὰ μικρὰ ὑποπόδια. Παλαμάων.] Τῶν χειρῶν.

232. Πλῶρα λὰπολείψουσι.] Ἐμφανῶς, ὅτι αἱ τότε πλῶραι λὰπολείψουσι τὰ ὑποπόδια.

237. Ἀμφ' ὀδὰς.] Περὶ τὸ ἴδιον. Ἐρείσας.] Πλησιάσας ποιήσας.

238. Ἐπετόλμησεν.] Ὑπέμεινεν.

240. Νύμφαι κρηναῖαι.] Ταύταις προσεύχεται, ἤτοι, καθ' ὁ ἀγωγικός ἐστιν· ἢ, ὅτι τότε τὴν κρήνην προσῆλθε.

244. Ἀγλαΐας.] Τὰς καλλωπισμούς. Διασκεδάσειεν.] Διασκορπίσαι.

NOTÆ.

226. Ἔμμαθεν) *Eustath.* fol. 628. lin. 33. Τὸ δὲ ἔργα κακὰ ἔμμαθε, διπλάζει τὸ μὲ εἰς τὸ ἔμμαθε, κατὰ τὰς Παλαιάς.

232. Πλῶραι) *Florentina, Aldina, Lovaniana, H. Steph.* πλῶρας habent, & MS. *Aloysian.* semel; mox tamen idem explicans ait, αἱ τότε πλῶραι, ut *Impressi*: & figuratior quidem hæc *Lectio*. Scio τὸ ἀς hoc *Hesiodo* & *Theocrito* corripi, ut in πρεπὰς ἠελίοιο, & πὰς τίχιας ἰχλίῃ. verùm hoc ità fieri apud *Homerum* haud memini. Vid. infrà, ad III. v. 106. At *Eustath.* fol. 628. lin. 48. differtissimè πλῶραι legit, & legendum probat, & fol. 629. lin. 5.

240. Νύμφαι) De *Nympharum* Cultu, *V. Victor.* Var. Lect. l. 6. c. 24.

VARIÆ LECTIONES.

226. Ἔμμαθεν) γρ. ἴμαθεν. Vid. infrà, ad σ'. v. 361.

231. Ἀμφὶ κάρῃ) γρ. ἀμφικάρῃ, *Eustath.* fol. 629. lin. 3. *Br. schol.* & *H. Steph.*

232. Πλῶραι) γρ. πλῶρας, *Florentin.* &c. vid. Not. in *Textum*.

237. Ἀμφ' ὀδὰς ἀείρας) γρ. ἀμφοδὸς ἐρείσας, *Eustath.* fol. 626. lin. 29. & fol. 629. lin. 17. & *H. Steph.* Ἐρείσας, *Br. Schol.*

Τὰς νῦν ὑπείζων φορέεις, ἀλαλήμενος αἰεὶ
Ἄστυ κατ' αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
Τόνδ' αὖτε πρόσφατε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Ὤ πόποι, οἷον ἔειπε κύων, ὀλοφώια εἰδώς;
Τόν ποθ' ἑγὼν ἐπὶ νηὸς εὐσταλμοιο μελαίνης
Ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοὶ βίοτον πολὺν ἄλφοι.
Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
Ὡς Ὀδυσῆί γε τηλοῦ ἀπώλετο νόστιμον ἦμαρ.
Ὣς εἰπὼν, τὸς μὲν λίπεν αὐτόθι, ἦκα κιόντας,
Αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος.
Αὐτίκα δ' εἴσω ἴεν, μνηστῆρσι κάθιζεν,
Ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸ γὰρ Φιλέεσκε μάλιστα.
Τῷ ῥ' ἀμὲν μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Ἔδμεναι· ἀγχίμολον δ' Ὀδυσεὺς ἠδὲ συβώτης
Στήτην ἐρχομένω· περὶ δὲ σφέας ἦλυθ' ἰωὴ
Φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν
Φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέπτυ συβώτην,
Εὔμαι', ἦ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
Ῥεῖα δ' ἀείγνωτ' ἐπὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
Ἕξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστὶν· ἐπήσκηται δὲ οἱ αὐλὴ
Τοίχῳ καὶ θειλωτοῖσι, θύραι δ' εὐεργέες εἰσὶ
Δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσαιτο.
Γιγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα πίθενται
Ἄνδρες· ἐπεὶ κνίσης μοι ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ

" Quas nunc injurius profers, errabundus ſemper
" Per civitatem: at pecora mali corrumpunt paſtores.
Hunc rurſus alloquutus eſt Melanthius, cuſtos caprarum,
" Evax! quale dixit canis, aſtutias ſciens?
" Quem aliquando ego in navi benè tabulatâ nigrâ
" Agam longè ab Ithacâ, ut mihi victum multum inveniat.
" Utinam enim Telemachum interficiat argentei-arcus Apollo
" Hodie in ædibus, vel à procis interficiatur,
" Sicut Ulyſſi longè periit reditûs dies.
Sic loquutus, hos quidem liquit illic, lentè euntes:
At hic ivit, valdè autem celeriter ad ædes pervenit Domini.
Statumque introivit, & inter procos ſedebat,
E regione Eurymachi; hunc enim colebat maximè.
Huic quidem carnium partem appoſuerunt ii, qui cibos intruebant:
Panemque venerandâ proma conda appoſuit ferens,
Ad comedendum: propè autem Ulyſſes & divinus ſubulcus
Steterunt venientes: circum enim venit ſonitus
Citharæ concavæ, interque ipſos cœpit canere
Phemius: at hic manu captum alloquutus eſt ſubulcum,
" Eumæe, certè omninò hæ ædes pulchræ Ulyſſis,
" Facilè etiam ſunt dignoſcendæ & inter multas viſendæ.
" Ex aliis aliæ ſunt: ornata eſt autem ei aula
" Muro & valvis, januæ verò benè laboratæ ſunt
" Biſores, non aliquis ipſam vir vituperaverit.
" Cognoſco autem, quòd multi in ipsâ convivia faciunt
" Viri; quoniam nidor quidem aſcendit, cithara verò

ΣΧΟΛΙΑ.

247. Αἰπόλ.] Αἰγονόμ.
248. Κύων.] Ἀναιδής.
254. Κιόντ.] Πορδοπόδας.
256. Καθίζεν.] Ἐκαθίζετο.
266. Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστὶν.] Διὰ τούτων βάλλ) δηλῶν, ὡς ὁ μνηστὴρων τὰ βασιλείων ὄντων, ἀλλὰ πολυτήρων.
Ἐπήσκη).] Μετ' ἐπιμελείας ἠσκημένη).
267. Θειλωτοῖσι.] Σπιφάνοις, ἀσφάλοις. Εὐεργέες.] Ἀσφαλεῖς· εἰ δὲ εὐεργίες, καλῶς εἰργασμένα.
268. Ὑπεροπλίσαιτο.] Ἥτοι ὑπερφανήσῃ, συπλήσειε, ἢ εὐχερῶς ἐπιβουλεύσῃ.
270. Ἀνήνοθεν.] Ἀνέρχε). Φόρμιγξ.] Κιθάρα.

NOTÆ.

251. Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων) Optat *Telemacho* mortem ſubitaneam; vel ut à *Procis* propediem occidatur. De *Phraſi* diximus, ad γ'. v. 279.

VARIÆ LECTIONES.

262. Γὰρ σφισι) γρ. δὲ σφισι, *H. Steph.*
267. Εὐεργέες) γρ. εὐιρκέες, *Euſtath.* fol. 630. lin. 4. *Br. Schol. H. Steph.*
270. Κνίσης) γρ. κνίσι, *Herodian.* apud *Euſtath.* fol. 630. lin. 13. *Ibid.* Ἀνήνοθεν) γρ. εὐάνοθεν; *Euſtath.* fol. 630. lin. 9. *H. Steph.*

Ἠΰ,

Ἠπύῃ, ἣν ἄρα δαιτὶ Θεοὶ ποίησαν ἑταίρῳ.

Τόνδ' ἀπαμφὶς ὀμῶς προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ῥεῖ' ἔγνως· ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πὲρ ἔσκ' ἀνοήμων.
Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Ἠὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Δύσεο δ' μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ·
Εἰ δ' ἐθέλῃς, ἐπίμενον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθε·
Μηδὲ σὺ δηθύνῃν, μή πὶς σ' ἔκτοσθε νοήσας
Ἢ βάλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τάδε σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.

Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ * νοέοντι κελεύεις·
Ἀλλ' ἔρχευ προπάροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτοῦ.
Οὐ γάρ π πληγέων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων,
Τολμήεις μοὶ θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
Κύμασι καὶ πολέμῳ· μὴ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Γαστέρα δ' οὔπως ἐστὶν ἀκηδέα μεμαῶσαν,
Οὐλομένην, ἣ πολλὰ κακ' ἀνθρώποισι δίδωσι.
Τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες εὐζύγιοι ὁπλίσσονται
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἀν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὔατα κείμενος ἔσχεν

" Sonat, quam convivio Dii fecerunt amicam.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" Facilè nôsti; quoniam neque alioquin es imprudens;
" Sed agè jam consultemus, quomodo erunt hæc opera.
" Vel tu primùm ingredere ædes benè-habitatas,
" Et accede procos; ego autem remanebo hic.
" Sin vis, remane; ego verò vadam ante;
" Neque tu morare, nè quis te extra animadvertens
" Vel percutiat, vel impellat; hæc te considerare jubeo.
Huic respondit statim prudens divinus Ulysses,
" Scio, cognosco, hæc jam intelligenti injungis;
" Sed vade antè, ego autem remanebo hic.
" Non enim prorsus plagarum inscius, neque ictuum,
" Patiens mihi animus, quoniam mala multa passus sum
" Undis & in bello; ad illa accedat & hoc.
" Ventrem etenim nullatenùs licet occultare avidum,
" Pernicioſum, qui multa mala hominibus dat;
" Cujus gratiâ & naves benè-transtratæ armantur,
" Pontum in indomitum, mala inimicis portantes.
Sic hi quidem talia inter se dicebant,
Canis autem caputque & aures jacens elevavit

ΣΧΟΛΙΑ.

271. Ἠπύει.] Ἐπηχεῖ.
273. Ἀνοήμων.] Ἀνόητος.
276. Δύσεο.] Εἴσελθε. Ὑπολείψομαι.] Ἀπολειφθήσομαι.
279. Βάλῃ.] Τύψῃ, πλήξῃ.
283. Βολάων.] Βλημάτων.
284. Τολμήεις.] Ὑπομενητικός.
288. Εὐζύγιοι.] Εὖ συνεζευγμέναι, καὶ ἁρμοσμέναι. Ὁπλίζουσι.] Παρασκευάζουσι.
291. Ἀν δὲ κύων.] Πῶς τὸ μεταμορφώμενον ἐπηχεῖ σοφῇ; ὅτι παρὰ τὰς ἀνθρώπους, καὶ τὰ ἄλογα ζῶα μᾶλλον ἀνταλαμβάνει, καὶ οὐκ ἂν ἑαυτὸν ἐπίγνω. ἀλλὰ μὴ τοσαῦτα ἔτη πῶς ἔζη; Ἀριστοτέλης φησὶν, τέσσαρα καὶ εἴκοσι ζῆν ἔτη κύνα. Ἔσχεν.] Ἀνέτεινεν.

NOTÆ.

281. Γιγνώσκω, φρονέω· τάγε δὴ * νοέοντι κελεύεις) Ità quidem hic Versus legitur suprà, v. 193. & π'. v. 136. & ità *Eustath.* fol. 630. lin. 42. in ipsis παρεκβολαῖς, licet in *Textu*, utriusque Editionis, ut etiam in *Florentin. Aldin. Lovanian.* & omnibus aliis, hoc certè in loco, pro νοέοντι, legatur φρονέοντι. At quùm φρονέω præcedat in eodem Versu, Nos omnium Exemplarium fidem in Prioribus potiùs amplectimur.

285. Κύμασι καὶ πολέμῳ) Hic Versus legitur & aliàs, ε'. v. 224.

291. Ἀν δὲ κύων Ἄργος Ὀδυσσῆος) Huc alludit *Ælian.* Histor. Animal. l. 7. c. 29. ubi bella de Canis fide Historiola. Vid. *Sext. Empiric.* l. 1. p. 14. *Br. Schol.* & Not. in *Scholia*, item *Eustath.* fol. 632. lin. 20. Καὶ ὅρα τὸ ἱστορίαν, ἀπὸ πόσου ὁ Ἄργος ἐξήρκεσε ζῆν· εἴκοσι φησὶ ἔτη, ὡς ὁ Ποιητὴς ἐπιτηδὲς παρεσημήνατο· ὅτι δὲ καὶ εἰκοσιπέντε ζῶσιν ἔτη κύνες,

VARIÆ LECTIONES.

271. Ἄρα) γρ. ἀνὰ, *Plutarch.* Vit. *Homeri.*
281. Τάγε δὴ) γρ. τάδε δὴ, *Eustath.* fol. 630. lin. 42. *Ibid.* Νοέοντι) γρ. φρονέοντι, vid. Not. in *Textum.*

Ἄργος Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, οὐ ῥά ποθ' αὐτὸς
Θρέψε μὲν, οὐδ' ἀπέλεσ· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱερὴν
Ὤιχετο· τοὺς δὲ πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
Αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας, οὐδὲ τρώγας, οὐδὲ λαγωούς.
Δὴ τότε κεῖτ' ἀπύθεσθαι, ἀπιχομένοιο ἄνακτος,
Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ προπάροιθε θυράων,
Ἡμιόνων τε, βοῶν τε, ἅλις κέχυτ'· ὄφρ' ἂν ἄγροιεν
Δμῶες Ὀδυσσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·
Ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ὀπίπλειος κυνοραιστέων.
Δὴ τότε γ', ὡς ἐνόησεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
Οὐρῇ μέν ῥ' ὄγ' ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω·
Ἆσσον δ' οὐκ ἔτ' ἔπειτα δυνήσατο οἷο ἄνακτος
Ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
Ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον· ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ,
Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ,

Argus Ulyſſis laborioſi, quem quondam ipſe
Nutrivit, neque fruitus eſt: ante enim in Ilium ſacrum
Ivit; hunc verò antehàc duxerunt juvenes viri
Contra capras ſylveſtres, & cervos, & lepores.
Jam tunc jacebat abjectus, abeunte hero,
In multo ſtercore, quod ei ante januas
Mulorumque, boumque, ſatis fuſum erat; donec auferrent
Servi Ulyſſis campum magnum ſtercoraturi:
Illic canis jacebat Argus, plenus ricinorum.
Tunc utique, ut agnovit Ulyſſem propè exiſtentem,
Caudâ quidem hic adulatus eſt, & aures demiſit ambas:
Propè autem non amplius tum potuit ſuum dominum
Venire: at ille longè ipſum conſpicatus abſterſit lachrymam,
Facilè latens Eumæum; ſtatimque interrogavit verbo,
Eumæe, certè valdè miraculum, canis hic jacet in fimo,

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Ἄργος.] Ὅμοιον κύριον ἢ Ὀδυσσέως κυνός.

294. Ἀγίνεσκον.] Ἄπαξ.

295. Πρόκας.] Δορκάδων εἶδος, ἢ ἐλάφων, ἢ παρ' ἔνιοι ἢ ἐλάφων.

296. Ἀπύθεσθαι.] Ἀνεπιμελήθη, ἀπημελήθη, ἀπέγνω.

298. Κέχυτο.] Χύδην ἔκειτο. Ἄγροιεν.] Ἀπάγοιεν.

299. Τεμένος.] Χωρίον. Κοπρήσοντες.] Κοπρίσαι ὀφείλοντες.

300. Ἐνέπλεον.] Πλήρης. Κυνοραιστέων.] Τῶν κρεπτῶν· πρὸς ὃ λέγεται ἄλλα ζῶα ἐγίνετο, ἃ * λέγῃ κυνοραίσαι, * κρεπτέων. ῥαίνει γὰρ τὰς κύνας πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν· εἰσὶ δὲ παῦπα τὰ καλούμενα * τζιβίκια.

302. Ἔσηνε.] Ἐκλάκκευσεν. Κάββαλεν.] Κατέβαλεν, ἐπέκλινεν.

303. Δυνήσατο.] Ἠδυνήθη.

305. Ἐρεείνετο.] Ἐπηρώτησεν.

306. Θαῦμα.] Ἔκπληξις.

NOTÆ.

ἰσόχρονοι οἱ μιθ' Ὅμηρον. *Æliano* quidem hæc Canum longævitas pro Fabulâ habetur; *Ariſtotelis* Auctoritas huic opponatur, Hiſtor. *Animal.* l. 4. c. 40. *Laconici* Canes vivunt Denis, fœminæ Duodenis annis; cætera Genera, quindecim Annos, aut Viginti. Vid. & *Plinium.*

296. Ἀπύθεσθαι) *Etymolog.* M. Ἀπύθεσθαι, ἀπύθητος, οὐκ ἐπιζητούμενος· ὅ ἐστι, ἀμελημένος, μὴ πυθόμενος· οὐ γὰρ πυθέσθαι, πεπύθηκα, πεπόθησμαι, πεπόθησαι· πόθητος, καὶ ἀπόθητος, ὁ ἀζήτητος, ὁ μὴ πυθόμενος. Idem *Euſtath.* fol. 102. lin. 37. in *Odyſſ.* Vid. ad *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 48. Πολύθητα. Item *Apollon.* Argon. l. 1. v. 824. *Schol.*

299. Κοπρήσοντες) Vid. *Petri Victorii*, Var. Lect. l. 28. c. 4. An ſtercoratio ſit *Homero* nota,

304. Ἀπομόρξατο) Vid. *Etymolog.* M. v.

SCHOLIA.

verbium putat ortum, Ὑγιέστερον Κρότωνος· Περὶ ἧς ἀκριβέστερον, inquit, ἐν τοῖς περὶ Πυθαγόραν κεῖται. Et ipſe longè rectius ad Urbem *Crotonem* refert, ἐν παρεκβολαῖς ad *Dionyſ.* Περιηγ. v. 369. ubi illam originem explodit.

VARIÆ LECTIONES.

296. Ἀποιχομένοιο ἄνακτος) γρ. ἀπιχομένου Ὀδυσσῆος, *H. Steph.*

299. Κοπρήσοντες) γρ. κοπρίσαντες, *Etymolog.* M. v. Κοπρός.

300. Κυνοραιστέων) γρ. κυνοραίστων, verùm ea Scriptio minùs neceſſaria, nam & Ἰλιοραιστής.

301. Ἐόντα) γρ. ἰόντα, nam & Verſio *Latina* hactenus habuit, *euntem.*

305. Μύθῳ) γρ. μῦθον, *H. Steph.* minùs benè.

Καλὸς

Καλὸς μὲν δέμας ἐστὶν, ἀτὰρ τόδε γ' ὐ σάφα οἶδα,
Εἰ δὴ καὶ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε,
Ἦ αὔτως, οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
Γίγνεσθ', ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.
Τόνδ' ἀπαμφοτέρωθεν προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
Εἰ τοῖος δ' εἴη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ ἔργα,
Οἷόν μιν Τροίηνδε κιὼν κατέλιπεν Ὀδυσσεύς,
Αἶψά κε θηήσαιο, ἰδὼν ταχυτῆτα καὶ ἀλκήν.
Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
Κνώδαλον, ὅ, τι ἴδοιτο· καὶ ἴχνεσι γὰρ περὶ δεινὸς·
Νῦν δ' ἔχεται κακότητι· ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάσης
Ὤλετο· τὼ δ' ὀλίγωρα γυναῖκες ἀκηδέες καὶ κομέουσι·
Δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ὑπερφιάλοισιν ἄνακτες,
Οὐκ ἔτ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
Ἀνέρα, εὖτ' ἂν μιν κατὰ δῆλιον ἦμαρ ἕλησιν.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
Βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κῆρ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
Αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.
Τόνδε πολὺ πρῶτον ἴδε Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἐρχόμενον κατὰ δῶμα συβώτιον· ὦκα δ' ἔπειτα

" Pulcher quidem corpore eſt, at hoc non liquido ſcio,
" An & velox fuerit ad currendum, præter formam hanc,
" An fruſtrà, qualeſque menſales canes virorum
" Sunt; deliciarum enim gratiâ nutriunt Domini.
Hunc reſpondens alloquutus es, Eumæe ſubulce,
" Et valdè viri canis hic procul mortui:
" Sin talis eſſet *nunc* & corpore, atque operibus,
" Qualem ipſum ad Trojam iens reliquit Ulyſſes,
" Statim admirareris, conſpicatus velocitatem & robur:
" Non quidem enim aliqua fugiebat denſæ in profunditatibus ſylvæ
" Fera, quamcunque viderit; etiam veſtigia enim ſciebat.
" Nunc autem tenetur malo, dominuſque ejus procul a patriâ
" Periit: hunc interim mulieres negligentes non curant.
" Servi etenim, quando non amplius imperant domini,
" Non amplius poſtea volunt decentia operari:
" Dimidium enim virtutis aufert lætè ſonans Jupiter
" Viri, quando ipſum ſervilis dies occupat.
Sic loquutus ingreſſus eſt domos bene-habitatas:
Ivit autem rectà per domum ad procos ſuperbos.
Argum verò denuò parca occupavit nigræ mortis.
Cùm primùm vidiſſet Ulyſſem vigeſimo in anno.
Hunc primus vidit Telemachus divinus
Euntem *viz.* in domum ſubulcum: celeriter autem ſtatim

ΣΧΟΛΙΑ.

308. Εἰδεῖ.] Τῇ μορφῇ.
309. Τραπεζῆες.] Οἱ ἐπὶ πὰς τραπέζας ὄντες.
310. Ἀγλαΐης.] Καλλονῆς.
317. Κνώδαλον.] Κυρίως μὲ τὸ θαλάσσιον θηρίον, τὸ κῆτος· νῦν δὲ θηρίον, ὑπὸ κυνῶν ἁλισκόμενον.
318. Ἔχεται.] Σωίζεται. Κακότητι.] Βλάβῃ, νόσῳ.
Ἄλλοθι πάσης.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ ξένης.
319. Ἀκηδέες.] Ἀμελεῖς. Οὐ κομέουσι.] Ἐπιμελείας οὐκ ἀξιοῦσιν.
322. Ἀρετῆς.] Τῆς ἐκουσίου πρὸς τὰ ἔργα ὁρμῆς.
Ἀπαίνυται.] Ἀφαιρεῖται.
323. Δῆλιον ἦμαρ.] Ἡ δηλητήριον.

NOTÆ.

315. Ταχυτῆτα) De ratione hujus Vocis Accentûs, vid. ad *Iliad.* χ'. v. 363.
322. Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαίνυται) *Plato*, l. 6. De Legibus, & *Athen.* l. 6. fol. 264. legunt, Ἥμισυ γάρ τι νόου ἀπαμείρεται. *Scholiaſtes Ariſtophanis*, Plut. ut Nos, legit. Ita in proximo Verſu, pro ἀνέρα, εὖτ' ἂν μιν, *Athenæus*, ἀνέρα· ὃς ἂν δὴ, & *Plato*, ἀνδρῶν, ὃς ἂν δὴ. *Etymolog.* M. agnoſcit, τὸ Ἀπαμείρεται, in v. at ἀπαίνυται in v. Δηλος.
326. Ἄργον αὖ κῆρ μοῖρ' ἔλαβεν) De Canum longævitate ſupra, ad v. 291.

VARIÆ LECTIONES.

322. Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαίνυται) γρ. ἥμισυ γάρ τι νόου ἀπαμείρεται, vid. Not. in *Textum*.
323. Ἀνέρα εὖτ' [illegible] *Athenæ* Ἀνδρ[illegible]

Νέδσ' ἐπὶ οἱ καλέσας· ὁ δ', παπλήνας ἔλε δίφρον,
Κείμηλον, ἐνθάδε δαιτὸς ἐφίζεσκεν, κρέα πολλὰ
Δαιμόνιος μνηστῆρσι, δόμον κάτα δαινυμένοισι.
Τὸν κατέθηκε φέρων ποδὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
Ἀντίον· ἐνθάδ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἄρα κῆρυξ
Μοῖραν ἑλὼν ἐτίθη, κανέῳ τ' ἐκ σῖτον ἀείρας.
Ἀλχίμολον δ' μετ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσῆος,
Πτωχῷ λυγαλέῳ ἐναλίγκιος, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενος· τὰ δ' λυγρὰ περὶ χροΐ εἵματα ἕστο·
Ἷζε δ' ἐπὶ μελίνῃ ὑπὲρ ἔντοθε θυρέων,
Κλινάμενος καλαμῷ Κυπαρισσίνῳ, ὅν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ὀπταμένως, καὶ ἐπὶ γνάμπτῳ ἴθυνε.
Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέφη συβώτην,
Ἄρτον τ' ἦλον ἑλὼν περικαλλέα κανέοιο,
Καὶ κρέα, ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι,
Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων· αὐτόν τε κέλευε,
Αἰτίζειν, μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ πρήκτῃ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὑποδὺς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκουσεν,
Ἀλχῦς δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Annuit ad se vocans; hic igitur ubi conspicatus esset, accepit sedem
Jacentem, ubi coquus fecerat, carnes multas
Incidens procis, in domo convivantibus.
Hanc deposuit portans ad Telemachi mensam
E regione, ubi & ipse sedit: illi autem præco
Partem captam proposuit, ex canistroque panem elevatum.
At paulò post ipsum intravit domum Ulysses,
Pauperi tristi similis & seni,
Baculo innixus: laceraque circum corpus vestimenta indutus erat:
Sedit autem in fraxineo limine intra januas,
Accinatus postli Cypariſſino, quem olim faber
Poliverat scienter, & in perpendiculum direxerat.
Telemachus verò ad se vocatum alloquutus est subulcum,
Panemque totum capiens perpulchro ex canistro,
Et carnes, quantum ei manus erant capaces circumjacienti,
" Da huic hospiti hæc ferens, ipsumque jube
" Petere victum, valdè omnes adeuntem procos:
" Pudor enim non est bonus indigenti viro supplici.
Sic dixit; ivitque subulcus, postquam verbum audivit;
Et propè stans verba velocia alloquutus est,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

335. Περτιθῆ.] Παρεθῆ. Καπίω.] Καπισίω.
336. Ἐδυσεῦ.] Εἰσῆλθεν.
339. Μελίνῃ.] Ἀπὸ μελίας ξύλου γλυφῆς.
340. Κλινάμενος.] Πεφοινικλιθείς. Κυπαρισσίνῳ.] Ἀπὸ Κυπαρίσσου γλυμμένῳ.
341. Εἵσσεν.] Εἰργάσατο.
342. Ἐπὶ οἱ.] Πρὸς ἑαυτόν.
343. Οὖλον.] Ὅλον, καὶ ἀκλινῆ τὸ ν. Περικαλλέα.] Πάνυ καλόν.
344. Ἐχάνδανον.] Ἐχώρησαν.

N O T Æ.

331. Ἐνθάδε) Ità junctim scribo, pro ἔνθα δ', quod malè olim divisim, ab *Imperitis* primò scriptum, tum nè à *Peritis* notatum satis; quod & sæpè aliàs contigit, & mox, v. 334. ubi ideò quoque junctim lego.

334. Ἐνθάδ') Ità, pro ἔνθα δ', omninò scribendum probo, ut ad v. 331.

342. Ἄρτον τ' ἦλον) Ità quidem *Florentina*, omnium Vetustissima, ità *Aldina*, & *Lovaniana*; etiam utraque *Eustathii*, *Romana* & *Basileensis*; quare malè *Henr. Stephanus*, pro τ', scripsit δ', ut qui Distichon, quod hinc inchoat, *Telemachi* Orationis partem putabat; cùm nihil minùs: Oratio enim non nisi his verbis incipit. Δὸς τῷ ξείνῳ. *Castellio* quidem τὸ videtur in *Latinâ* Versione agnoscere; non tamen ausus est *Stephani* auctoritati contrà ire. Judicet Peritus Lector, qui viderit, ἄρτον τὸ, ad τὸ, ᾧ κρέας referri, & hanc esse Actionem *Telemachi* jam locuturi, nondum loquentis.

347. Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ) *Michael Apostolius*, Proverb. Centur. 1. Αἰδὼς γὰρ οὐ κακῶσιν ἐδὲν ὠφελεῖ. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 385. *Hesiod.* l. 2. v. 118. Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένοι ἀνδρὶ κομίζει. De Πρήκτῃ, vid. infra, ad v. 352.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

331. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δ', olim, malè. Vid. Not. in *Textum*.
334. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δ', vid. suprà, v. 331.
335. Ἐπῖθ') γρ. ποδὸς θ', *Brevia Scholia*.
343. Ἄρτον τ') γρ. ἄρτον δ', vid. N. in *Textum*.
347. Πρήκτῃ) γρ. πρηξίνῃ, *Plato* in *Charmide*. Vid. *Duport.* Gnomolog.

Τηλέ-

Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καί σε κελεύει
Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προίκλῃ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
Καί οἱ πάντα γένοιτ', ὅσσα φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν
Αὖθι, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίης ἐπὶ πήρης.
Ἤϊεν δ', ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν,
Εὖτ' ὅδ' ἐδειπνήκῃ, ὅδ' ἐπαύσατο θεῖος ἀοιδός.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'· αὐτὰρ Ἀθήνη,
Ἄγχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
Ὤτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
Γνοίη θ', οἵ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵ τ' ἀθέμιστοι·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
Οἱ δ', ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
Ἀλλήλους τ' εἴροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Τοῦδε πέρι ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὄπωπα.
Ἦ τοι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν·
Αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὐχετάασθαι.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην,

" Telemachus tibi, ô hospes, dat hæc, & te jubet
" Petere victum valdè omnes adeuntem procos:
" Pudorem enim non bonum dicit esse viro mendico.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Jupiter rex, Telemachus mihi inter Viros beatus sit,
" Et ei omnia nant, quæcunque mentibus suis cogitat.
Dixit, & ambabus suscepit, & deposuit
Illic pedes ante, indecenti super perâ.
Comedit autem, quamdiu cantor in domibus canebat;
Et quandò ille cœnaverat, tum cessavit divinus cantor.
Proci verò tumultuabantur in domibus: at Minerva,
Prope accedens ad Laertiadem Ulyssem,
Commovit, ut stipem à procis congreget,
Cognoscatque, qui sint justi, quique injusti;
Sed neque sic aliquem servaturus erat ab infortunio.
Perrexit igitur ire rogaturus dextrorsum virum quemque,
Undique manum porrigens, tanquam pauper diù esset.
Hi verò miserantes dederunt, & admirati sunt ipsum;
Mutuoque interrogabant, quis esset, & unde veniisset.
Inter hos itaque dixit Melanthius, custos caprarum,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" De hoc hospite; utique enim antèà ipsum vidi.
" Certè quidem huic hùc subulcus præivit:
" Ipsum autem non apertè scio, unde genus dicat esse.
Sic dixit: Antinous verò igitur verbis arguebat subulcum,

ΣΧΟΛΙΑ.

350. Διδοῖ.] Δίδωσιν.
352. Προίκτη.] Μισθίτη, παρὰ τὸ ἱκετεύειν καὶ προσαιτεῖν. * Ἀρχίλοχος, Προϊέντα χεῖρα, Προίσσομαι.
354. Ὄλβιον εἶναι.] Ἀπὸ κοινοῦ, ποιῆσον.
357. Ἀεικελίης.] Εὐτελοῦς. Ἐπὶ πήρης.] Ἐπάνω τῆς πήρης· ἐπλάσατο γὰρ τὸν πήραν, ἀντὶ τραπέζης, ἐπάνω ἔθηκεν. Αὖθι ποδῶν προπάροιθεν.
358. Ὡς ὅπ.] Μίκελος ὁ.
362. Πύρνα.] Πύρινα σιτία. Ἀγείροι.] Συναθροίσοι.
363. Ἀθέμιστοι.] Ἄδικοι.
364. Ἀπαλεξήσειν.] Ἀποκωλύσῃ. Κακότητος.] Τῆ θανατικῆ κινδύνῳ.
365. Αἰτήσων.] Ἐπαιτήσων ὠφελῶν. Ἐνδέξια.] Ἀπὸ τῆ δεξιοῦ μέρους.
367. Ἕλκε χοῖρε.] Ἕλκυσε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

352. * Ἀρχίλοχος, &c. ex *Etymolog.* M. v. Προίκτης. Vid. & *Suidam*, in v.

VARIÆ LECTIONES.

352. Προίκτη) γρ. παρεῖναι, ut suprà, v. 347.
358. Ὡς) γρ. ἴσως, *Eustath.* fol. 636. lin. 21.

certè pro ἴσως positum rectè astruit; & id *Brevia Scholia* videntur innuere, in ἐξηγήσ.

Ω

Ὦ ῥίγιστε συβῶτα, πῇ ἦ σὺ τόνδε πόλινδε
Ἦγαγες; ἦ ὄχ ἄλις ἦμιν ἀλήμονές εἰσι κὴ ἄλλοι
Πτωχοὶ ἀνίηροὶ, δαιτὸς ὀπλυμανῖῆρες;
Ἦ ὄιοσαι, ὅτι τοὶ βίοτον κατέδουσιν ἄνακτος
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι; σὺ δὴ καὶ πόθι τόνδ' ἐκάλεσσας;
Τόνδ' ἀπαμφιέπομενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ἀντίνο', ὃ μὴν καλὰ κὴ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
Ἄλλον γ', εἰ μὴ τοῦ, οἱ δημιοεργοὶ ἔασιν;
Μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων,
Ἦ κὴ θέσπιν ἀοιδὸν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
Οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτοῦ ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
Πτωχὸν δ' ὄκ ἄν τις καλέσι τεύξασθαι ἑ αὐτόν.
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς πέρι πάντων εἰς μνηστήρων
Δμωσὶν Ὀδυσῆος, πέρι δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε

" O valde-cognite Subulce, quare verò
" Duxisti? an non satis nobis errantes & alii
" Pauperes importuni, conviviorum
" An pro nihilo-ducis, quod facultates edunt heri
" Hìc congregati? tu autem & alicunde
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" Antinoe, non quidem bona, etiamsi bonus sis, dicis:
" Quis enim hospitem vocat aliunde
" Alium, nisi horum
" Vatem, vel medicum malorum, vel
" Vel & venerandum cantorem, qui
" Hi enim invitandi utique hominum
" Pauperem autem non aliquis vocaret vexaturum
" Sed semper difficilis super omnes
" Servis Ulyssis, præcipue verò mihi: at ego

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

375. Ὦ ῥίγιστε.] Ἐπίσημε, ἄγαν ἴκθηλε, ὅτι συβώτης ἐπάρχεις.
376. Ἀλήμονες.] Πλανῆται.
378. Ὄιοσαι.] Νόει, ἀντὶ δ, ὠφελῇ.
379. Πόθι.] Πόθεν.
383. Δημιοεργοί.] Δημιουργοὶ, πχνίται.
384. Κακῶν.] Τῶν νόσων.
385. Θέσπιν.] Θεῖον, θαυμαστόν.
386. Κλητοί.] Κεκλημένοι.
387. Τρύξασθαι.] Καθαπονήσασθαι.

N O T Æ.

376. Ἦγαγες· ἦ ὄχ ἄλις ἦμιν ἀλήμονές εἰσι) In *Scansione*, τὸ ἦ & τὸ ὄχ, in Unam Syllabam coalescunt, ut *Iliad.* ι'. v. 533. Ἦ λάθετ', ἦ οὐκ ἐνόησεν. *Ibid.* Ἦμιν) *Eustath.* fol. 637. lin. 25. Ἐν δὲ τῷ, ἦμιν ἀλήμονές εἰσιν, ἀλήμονας μὲν τὰς ἀλήτας λέγει· δὲ ἦμιν, συστείλας μὲ τὸ ω λήγουσαν, ὡς ἐποίησε δὲ τὸν ἄρχουσαν λόγῳ ἐγκλιτικῷ, καθά που καὶ ἀλλαχοῦ ἐποίησε. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἄμμι.

378. Ἦ ὄιοσαι) *Eustath.* fol. 637. lin. 26. Τὸ δὲ, ἦ ὄιοσαι, ἀπλῶς ἔφη, ἀντὶ δ, ἦ μέμφῃ, ἡμῖν δηλαδὴ, ἢ πῶς ἀλήτας, ὡς μὴ βοσκεῖς ὄσι, μηδὲ δαπανᾷν τῷ διαμένοντας τὰ δ' οἶκα τὰ σὰ ἀδεσπότων; κὴ λέξει τοῦτο καὶ ἑτέρως ἄγνως, τὰς ἀξιολογώτερον κεκαφαγμένας σκεῖνα; Καὶ ἔστιν ἴσως οἰκεία ὡσαύτως. Ἀλλ' οὐδ' ὡς σε ἴολπα ὀνόσεσθαι κακόπλοον· ὅσῳ σὺ τῇ ἐ. ῥαψῳδίᾳ ὁ Ποσειδῶν φησὶ τὸν Ὀδυσέα· καὶ ὅτι μὲ καλῶς

NOTÆ IN SCHOLIA.

378. Ἦ ὄιοσαι) Νῦν, ἀντὶ δ ὠφελῇ, ità pro *Elzevirìano* ὠφελεῖ, ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, *Hervagianâ*, & ipso MS. *Aloysiano*. Videtur autem in hâc parte errare *Scholiastes*, qui ὄιομαι hìc pro *Juro*, capit, quùm potius pro *Parvi-pendeo*, sumatur. Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

375. Ὦ ῥίγιστε) γρ. ὦ ἀρίγνωτε.
378. Κατεδύσιν) γρ. κατέδυμεν.
382. Τίς γὰρ δὴ) γρ. ἀλλ' οἷον, &c. vid. Not. in *Textum*.
384. Ἰητῆρα κακῶν) γρ. ἰητῆρα νόσων.
385. Ἦ θέσπιν ἀοιδὸν) γρ. ὃν καλέσσιν ἀοιδὸν, *Aristot.* Polit. 8. 3. *Ibid.* Ὅ κεν) γρ. ὃς ἂν, *H. Steph. Ibid.* Ἀοιδὸν) γρ. ἄπαντας, *Aristot.* ibid.
387. Τρύξασθαι ἑ αὐτὸν) γρ. τρύξεσθαι ἑαυτόν. Et τρύξασθαι ὃν οἶκον. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐκ

Οὐκ ἀλέγω, εἴως μοὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια
Ζώει ἐνὶ μεγάροις ἠδὲ Τηλέμαχος θεοειδής.
Τόνδε αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀντίνο', ἦ μάλα καλὰ, πατὴρ ὡς κήδεαι ἡμέων,
Ὅς τ' ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
Δός οἱ ἑλών· οὔ τοι φθονέω· κέλομαί γε καὶ αὐτὸς.
Μήτ' ἂρ μητέρ' ἐμὴν ἄζευ τόγε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ φρεσὶ νόημα·
Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βέλεαι, ἢ δόμεν ἄλλῳ.
Τόνδε αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο προσέφη τε,
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μῦθος ἄχος, ποῖον ἔειπες;
Εἴ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
Καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπέρυθεν οἶκον ἐρύκοι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῴσκε ἐλὼν ὑπέφηνε τραπέζῃ
Κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαρὼς πόδας εἰλαπινάζων.
Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
Σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσσεὺς,
Αὖτις ἐπ' εὐδὴν ἰὼν, προικὸς γεύσεσθαι Ἀχαιῶν·
Στῆ δὲ παρ' Ἀντίνοον, καί μιν προσέφη μῦθον ἔειπεν,
Δός, φίλος· οὐ μάν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
Ἔμμεναι, ἀλλ' ὄρνιθος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.

" Non curo, usquedum mihi prudens Penelope
" Vivit in domibus, & Telemachus divinus.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà loquutus est,
" Tace, ne mihi huic respondeas multùm verbis.
" Antinous autem consuevit malè contendere semper
" Verbis pravis, quin ad *hoc* incitat & alios.
Dixit, & Antinoum verbis velocibus alloquutus est,
" Antinoe, tu quidem præclarè me curas, ut pater filium,
" Qui hospitem jussisti à domo exire
" Verbo necessario: non hoc Deus perficiat.
" Da ei *aliquid* captum: non equidem invideo, jubeo enim ego:
" Neque quid matrem meam vereris hâc *in* re, neque aliquem
" Servorum, qui in ædibus *sunt* Ulyssis divini.
" Sed non tibi talis in pectoribus dispositio animi:
" Ipse enim comedere multò mavis, quàm dare alii.
Huic rursus Antinous respondens loquutus est,
" Telemache altiloque, robur indomite, quale dixisti?
" Si ei tantum omnes dederint proci,
" Et ipsum tres menses procul hinc domus *sua* detineret.
Sic dixit, & scabellum capiens ostendit mensæ
Jacens, quo fulciebat unctos pedes convivans.
Ei tamen alii omnes dederunt, impleveruntque peram
Pane & carnibus; citò & futurus erat Ulysses,
Rursus ad limen iens, munus gustare Achivorum:
stetit tamen apud Antinoum, & ipsum verbo alloquutus est,
" Da, amice; non mihi videris pessimus Achivorum
" Esse, sed optimus; quoniam regi similis es.

ΣΧΟΛΙΑ.

393. Ἀμείβεο.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀπεκρίνου.
394. Εἴωθε.] Ἔθος ἐστὶ. Ἐρεθιζέμεν.] Παροξύνειν.
399. Μύθῳ ἀναγκαίῳ.] Ἀναγκαστικῶς.
407. Ὀρέξειαν.] Δοῖεν.
408. Τρεῖς μῆνας ἀπέρυθεν οἶκον ἐρύκοι.] Οὐκ ἂν ἐπὶ τρεῖς μῆνας προσέλθοι αὐτήσων.
409. Ὑπέφηνε.] Ἔξω εἵλκυσε, φανερὸν ἐποίησε.
410. Ἔπεχεν.] Ἐπῆγε.
413. Προικὸς.] Τῆς δωρεᾶς δόσεως.

VARIÆ LECTIONES.

394. Σίγα, μή μοι) γρ. ἄπια, μή μοι, *Eustath.* fol. 638. lin. 22. & *H. Steph.* malè tamen; quandoquidem *Ultima* Ϝ ἄπια brevis est.
398. Ἀπὸ) γρ. ἀπαί.
401. Μήτ' ἂρ μητέρ' ἐμὴν) γρ. μήπ τι μητέρ' ἐμὴν, *H. Steph.*
406. Ἔειπες) γρ. ἴσπας, *H. Steph.* & MSS.
409. Ὑπέφηνε) γρ. ὑπ' ἴφηνε.
415. Μέν μοι) γρ. μέν τοι, *H. Steph.*
416. Ὄρνις) γρ ὄρτις, vid. ad *Iliad.* λ'. v. 488.

Τ᾽ σε χρὴ δόμῳ ᾗ λώϊον, ἠέ περ ἄλλοι,
Σίτου· ἐγὼ δ᾽ ἄν σε κλείω καὶ ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸν, πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ, ὁπποῖός ἔοι, καὶ ὅτῳ κεχρημένος ἔλθοι·
Ἦσαν δ᾽ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ᾽ εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, ἤθελε γάρ πω,
Ὅς μ᾽ ἅμα λῃστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
Αἰγυπτίηνδ᾽ ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὄφρ᾽ ὀλοίμην·
Στῆσα δ᾽ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
Ἔνθ᾽ ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἑταίρους
Αὐτῷ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔρυσθαι,
Ὀπτῆρας δ᾽ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι·
Οἱ δ᾽ ὕβρει εἴξαντες, ὑπισπόμενοι μένεϊ σφῷ,
Αἶψα μάλ᾽ Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
Πέρθεον, ἐκ δ᾽ γυναῖκας ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ᾽ ἔκτανον· τάχα δ᾽ ἐς πόλιν ἵκετ᾽ ἀϋτή.
Οἱ δ᾽, ἅμα ἠοῖ φαινομένῃφιν,
Ἦλθον· πλῆτο δ᾽ πᾶν πεδίον πεζῶν τε, καὶ ἵππων,
Χαλκῷ τε στεροπῆς· ἐν δ᾽ Ζεὺς τερπικέραυνος
Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν· οὐδέ τις ἔτλη
Στῆναι ἐναντίβιον· περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ᾽ ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ᾽ ἄναγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἔμ᾽ ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι
Δημήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρῳ ἶφι ἄνασσεν·
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ᾽ ἵκω, πήματα πάσχων.
Τόνδ᾽ αὖτ᾽ Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,

" Ideò te oportet dare & melius, quàm alii,
" E pane; ego autem te laudabo in latâ terra
" Etenim ego aliquando domum inter homines habitavi
" Beatus divitem, & sæpè dedi erroni
" Tali, qualis esset & cujuscunque tandem rei indigus veniret.
" Erant etiam servi valdè multi, aliáque multa,
" Quibus bene vivunt, & divites vocantur.
" Sed Jupiter destruxit Saturnius, voluit enim nimirum,
" Qui me cum latronibus multùm errantibus misit
" In Ægyptum ire longam viam, ut perirem.
" Statui verò in Ægypto fluvio naves utrinque agitatas:
" Tunc sanè ego jussi amabiles socios
" Illic apud naves manere, & naves in portum ducere,
" Speculatoresque ad speculas jussi ire.
" Hi verò intemperantiæ cedentes, & obsecuti animo suo,
" Statim valdè Ægyptiorum virorum perpulchros agros
" Populati sunt: mulieres verò captivas duxerunt & infantes filios,
" Ipsosque interfecerunt: citò verò in civitatem ivit clamor.
" Hi itaque clamore audito, simul Aurorâ apparente
" Venerunt; impleruſque est omnis campus peditibus & equis,
" Ærisque splendore: sed Jupiter gaudens fulmine
" Fugam meis sociis malam injecit, neque aliquis sustinuit
" Stare contrà; circum enim mala undique stabant.
" Tunc nostrûm multos quidem interfecerunt acuto ære;
" Aliosque abduxerunt vivos ipsis operaturos necessitate:
" At me in Cyprum *deferendum* hospiti dederunt occurrenti,
" Dmetori Iasidæ, qui Cypro fortitèr imperabat:
" Hinc jam nunc huc venio, necumenta patiens.

Huic rursus Antinous respondit & compellavit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

418. Κλείω] Δοξάσω, ὑμνήσω.
420. Ἀλήτῃ.] Πλανωμένῳ, πτωχῷ.
423. Οἷσί τ᾽ εὖ ζώουσι.] Δι᾽ ὧν καλῶς ζῶσιν.
424. Ἀλάπαξε] Καπῴθειρε, πένητα ἐποίησεν.
425. Πολυπλάγκτοισι] Πολλὰ πλανωμένοις.
443. Δημήτορι Ἰασίδῃ.] Καὶ ἐν Ἰλιάδι πόλεις ὑπὸ βασιλέως ἦσαν.
444. Τόνδ᾽ ἵκω.] Ἐντεῦθεν παραγίνομαι.

Variæ Lectiones.

423. Οἷσίν τ᾽ εὖ ζώουσι) γρ. οἷσί τ᾽ εὖ ζώουσι, Br. Bibl. & MS. Aloysii.
431. Μένειν σφῷ) γρ. μένειν ᾧ, melius.

Τίς

Τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε, δαιτὸς ἀνίλιν;
Στῆθ' ὅπως ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
Μὴ τάχα πικρὸν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδηαι·
Ὡς τις θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἔσσι πρόϊκτης.
Ἐξείης πάντεσσι παρίσασαι· οἱ δὲ δίδοῦσι
Μαψιδίως· ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις, οὐδ' ἐλεητὺς
Ἀλλοτρίων κατίσασθε, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὤ πόποι· οὐκ ἄρα σοί γ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ φρένες ἦσαν·
Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιρρήτῃ οὐδ' ἄλα δοίης,
Ὃς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος, οὔπω τοι ἔτλης
Σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑποδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Νῦν δή σ' οὐκ ἔτι καλὰ δι' ὤκα μεγάροιό γ' οἴω
Ἅψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ θρῴσκων ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
Πρυμνότατον κατὰ νῶτον· ὁ δ' ἐρείσθη, ἠΰτε πέτρη,
Ἔμπεδον· οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Ἅψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καὶ ἄρ' ἔζετο, κὰδ δ' ἄρα πήρην
Θῆκεν εὐπλείῃσι· μυθήσασθαι δὲ καὶ ὧδε
Κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγακλυτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Οὐ μὰν οὐδ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσίν, οὐδέ τι πένθος,

" Ecquis malus Genius hanc cladem adduxit, convivii molestiam?
" Sta hic in medio, meâ procul à mensâ,
" Ne citò amaram Ægyptum, & Cyprum videas.
" Adeò quidam petulans & impudens es mendicus.
" Singulatim omnibus astas: hi autem dant
" Temerè; quoniam nulla est parsimonia, neque frugalitas
" Ex alienis donare; quoniam adsunt multa unicuique.
Hunc recedens alloquutus est prudens Ulysses,
" Dii Boni! Non tibi cum hâc formâ mentes sunt:
" Non tu utique ex tuâ domo ei, qui à te petierit, neque salem dares,
" Qui nunc alienis assidens, non aliquid mihi toleras
" De pane præcerptum dare; quamvis multa adsunt.
Sic dixit; Antinous verò iratus est animo magis,
Et ipsum torve tuens verba velocia alloquutus est,
" Nunc jam te non amplius benè ex domo puto
" Retrò cessurum, quando utique & opprobria dicis.
Sic dixit, & scabello capto percussit dextrum humerum,
Ultimum in dorsum: hic tamen stetit tanquam petra
Firmiter, neque ipsum commovit ictus Antinoi:
Sed tacite movit caput, mala profundè cogitans.
Rursus itaque super limen iens desedit, peramque
Deposuit bene-pleram: & inter Procos locutus est,
" Audite me, proci perinclytæ reginæ,
" Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet:
" Non quidem, neque dolor est in mentibus, neque luctus,

ΣΧΟΛΙΑ.

451. Ἐπίχυσις.] Κάλυσις, σκέπασις. Ἐλεητύς.] Ἐλεός, οἶκτος.

455. Οὐδ' ἄλα δοίης.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος δασέως ἀνέγνω, καὶ ἀπιδόντες τὰς ἄλας· Καλλίστρατος δὲ ψιλῶς, * ὕδαλα, ἐκδιχόμενος αὐτὶ, τὰ κόπρια, ἃ παρὰ τῷ

ὐδὸς κεῖται· ὐδὸς ὁ, ὁ βατήρ.

463. Πρυμνότατον.] Ἐσχατον.

464. Σφῆλεν.] Ἔσφηλεν, ἔσεισεν.

467. Εὐπλείῃσι.] Πλήρη πεπληρωμένα.

NOTÆ.

455. Οὐδ' ἄλα δοίης) Imitatur *Theocrit.* Idyl. 27. v. 60. — πάρα δ' ὕστερον ὐδ' ἄλα δοίης. De Lectionibus ὐδ' ἄλα & ὕδαλα, vid. *Meric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, p. 58. & *Iudolphi Küsteri* Suidam, v. Ἄλα, in Notis, etiam *Eustath.* fol. 642. lin. 12. & *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

455. * Οὐδ' ἄλα, corrigo, & emendo, in ὕδαλα, vid. Not. in *Textum.*

VARIÆ LECTIONES.

448. Ἴδηαι) γρ. ἴκηαι. *H. Stephanus*, non benè.

451. Ἐπίχυσις) γρ. ἐπὶ χύσις.

455. Οὐδ' ἄλα) γρ. ὕδαλα, vid. N. in *Textum.*

457. Ἀποπροελὼν) γρ. ἀπὸ προελὼν, *H. Steph.*

Ὁππότ' ἀνὴρ ἀμφὶ οἷσι μαχήμων ἠὲ πάσσι
Βλήεται, ἢ ἀμφὶ βουσὶν, ἢ ἀργεννῇς ὀΐεσσιν·
Αὐτάρ ἐμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
Οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
Ἀλλ' εἴπερ πεφυκῶν γε θεοὶ κῆρες εἰσίν,
Ἀντίνοον πρὶν γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχείη.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Ἔδ' ἔκηλος, ξεῖνε, καθήμενος, ἢ ἄπιθ' ἄλλη·
Μή σε νέοι δμῳὶ δώμαθ' ἑλοῦσσιν, οἵ' ἀγορεύεις,
Ἢ ποδὸς, ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψωσι δὲ πάντα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως νεμέσησαν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,
Ἀντίνο', ἦ μὴν κάλ' ἔβαλες δύστηνον ἀλήτην,
Οὐλόμεν', εἰ δή που τις ἐπουράνιος θεός ἐστι;
Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι,
Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
Τηλέμαχος δ' ἐν μὴν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε
Βλημένου· οὐδ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλεν ἐκ βλεφάροιϊν,

" Quando vir, pro ſuis pugnans poſſeſſionibus,
" Percutitur, vel de bobus, vel candidis ovibus:
" At me Antinous percuſſit ventris gratiâ mali,
" Pernicioſi, qui multa mala hominibus dat.
" Sed ſicubi pauperum Dii & *Ultrices* furiæ ſunt,
" Antinoum antè nuptias finis mortis inveniat.
Hunc Antinous alloquutus eſt, Eupithei filius,
" Comede tacitus, hoſpes, ſedens, vel abi alió;
" Ne te juvenes per domos trahant, qui ſic loquaris,
" Vel pede, vel & manu; lacerentque omnia.
Sic dixit; hi verò omnes vehementèr indignati ſunt;
Sic autem aliquis dixit *etiam* juvenum ſuperborum,
" Antinoë, non quidem bene percuſſiſti infelicem erronem;
" Perdite, *quid* ſicubi forte quis cœleſtis Deus ſit?
" Etenim Dii, hoſpitibus ſimiles peregrinis,
" Omnimodi exiſtentes, verſantur per civitates,
" Hominum faſque nefaſque inſpicientes.
Sic dixerunt proci; hic autem non curavit verba.
Telemachus verò in corde quidem magnum luctum augebat
Illius percuſſi *gratiâ* neq; tamen lachrymâ humi emiſit ex palpebris.

ΣΧΟΛΙΑ.

472. Βλήεται.] Βληθείη.
479. Ἐρύσσειν.] Ἑλκύσσειν.
480. Ἀποδρύψωσιν.] Ἀποδιέρωσιν.
486. Τελέθοντες.] Γινόμενοι, φαινόμενοι. Ἐπιστρωφῶσιν.] Ἐπιέρχονται.
487. Εὐνομίην.] *Εὐνεμωσίαν· καθ' ἣν εὖ νεμόμεθα καὶ ἀφελούμεθα.

NOTÆ.

475. Ἀλλ' εἴπερ πεφυκῶν γε θεοὶ κῆρες εἰσίν) *Dio Chryſoſtomus*, Orat. 7. Ὡς ἐστι Πενία χρῆμα πρὸ ὄντι ἱερὸν καὶ ἄσυλον· καὶ ἐδεῖς ἀδικεῖ πένητα, ἐδὲ γε ἥττον, ἢ τοὺς τὰ κηρύκεια ἔχοντας.

485. Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες) Hoc omninò ex Hiſtoriâ ſumptum, *Geneſeos*, c. 18. & 19. ubi oſtenditur, Deum ipſum cum Duobus Angelis deſcendiſſe ad *Sodomitarum* ſcelera flagitioſa reprimendum, aut vindicandum, *Abrahamique* & *Loti*, Juſtorum hominum, Defenſionem. Confer *Hebræ.* c. 13. v. 2. *Gerardus Croeſius* libro, cui titulus, Ὅμηρος Ἑβραῖος, p. 115. " Eſt hæc mea Opinio, " *Homerum* non modò multas habere γνώμας, ſeu " ſententias, conſimiles SS. Scripturæ, verùm eas " quoque mutuatum eſſe è Scripturâ Sacrâ; neque " tamen alias, quàm quas invenit in Libris *Moſis*, " nonnullas, quas in reliquis Libris Hiſtoricis, " itemque in *Jobo*, & *Pſalmis*, & Libris *Solomonis*. Vid. *Max. Tyr.* §. 26. in ipſo fine, & Doctiſſimi Viri, *Reginenſis*, *Joh. Daviſii* Not. ibidem.

NOTÆ IN SCHOLIA.

487. *Εὐνεμωσίαν, pro corrupto, εὐνεμεσίαν, lego, propter illud *Heſychii*, ſi emendatè legas, Νέμ) Ὁ ποιητὴς τὸ καθ' ἡμᾶς νόμον οὐκ οἶδε· δίκαιος ὁ Θ εὐνομίαν λέγει, ἀπὸ τοῦ νεμέσεως, Ἀνθρώπων ὕβριν τε Θ εὐνομίαν ἐφορῶντες.

VARIÆ LECTIONES.

478. Ἄλλη) γρ. ἄλλῃ.
487. Ὕβριν τε Θ εὐνομίην) γρ. ὕβρεις τε καὶ εὐνομίας, *Sextus Empiricus*, adverſ. Mathemat. *Ibid.* Ἐφορῶντες) γρ. ἐφόρουσιν, *Syneſius*, De Regno.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τῷ δ' ὡς οὖν ἤκουσε φέρων Πηνελόπεια,
Βλημένου ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμωῇσιν ἔειπεν,
Αἶψ' ὅτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη φάτο μῦθον ἔειπεν,
Εἰ γὰρ ἐπ' ἠρῆσιν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο,
Οὐκ ἄν τις τούτων γε εὐδρονον ἠῶ ἵκοιτο.
Τὴν δ' αὖτε προσέφη φέρων Πηνελόπεια,
Μαῖα, ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δ' ἤ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
Ξεῖνός τις δύστην' ἀλητεύει χατὶ δώματα,
Ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγει·
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπέπληγόν τ', ἔδοσάν τε·
Οὗτος δ' ἠρίνυϊ πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἀγόρευε μετ' δμωῇσι γυναιξίν,
Ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἡ δ' ἐπὶ οἱ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν,
Ἔρχεο, δῖ' Εὔμαιε, κιὼν τ' ξεῖνον ἀνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἠδ' ἐρέωμαι,
Εἴ που Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠὲ πέπυσται,
Ἢ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσειαν Ἀχαιοί,
Οἵ' ὅδε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
Τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυξα
Ἐν κλισίῃ, πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς·
Ἀλλ' οὔπω κακότητα διήυσεν ἣν ἀγορεύων.

Sed tacitus movit caput, mala profundè cogitans.
Hunc poſtquam igitur audivit prudens Penelope
Percuſſum in domo, ſtatim inter ancillas dixit,
Utinam ſic ipſum te percutiat inclytus-arcu Apollo.
Hanc rurſus Eurynome promaconda alloquuta eſt,
" Si enim votis exitus noſtris fieret,
" Haud quis horum ad pulchram Auroram perveniret, *i. e. cras ſuperſſet.*
Hanc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Nutrix, inimici quidem omnes, quoniam mala excogitant;
" Antinous verò maximè nigræ mortì ſimilis eſt.
" Hoſpes quidam infelix mendicat in domo,
" Viros rogans: egeſtas enim cogit:
" Ibi alii quidem omnes impleverunt-que, dederuntque;
" Hic autem ſcabello extremum percuſſit dextrum humerum.
Hæc quidem ſic dixit inter famulas mulieres,
Sedens in thalamo, verùm cœnavit divinus Ulyſſes;
Hæc autem ad ſe vocatum alloquuta eſt divinum ſubulcum,
" Vade, divine Eumæe, profectus hoſpitem jube
" Venire, ut ipſum ſalutem & interrogem,
" Sicubi de Ulyſſe miſero vel audivit,
" Vel vidit oculis; errabundo enim ſimilis eſt.
Hanc reſpondens allocutus es, Eumæe ſubulce,
" Utinam.en m tibi, regina, tacerent Achivi, *Proci.*
" Qualia hic loquitur, mulceret tibi dilectum cor.
" Tres enim jam ipſum noctes habui, tres autem dies detinui
" In ſtabulo, primum enim *ad* me venit, ubi à nave aufugiſſet;
" Sed nondum calamitatem ſuam explicuit dicendo.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

496. Ἐπ' ἠρῆσιν.] Ἐπὶ ταῖς εὐχαῖς.
501. Ἀλητεύει.] Νῦν, ἀντὶ δὲ ἐπαιτεῖ.
502. Ἀχρημοσύνη.] Ἀπορία, ἔνδεια.
503. Ἐνέπληγον.] Ἐκέρτομουν.
507. Ἔπι οἱ.] Πρὸς ἑαυτήν.
509. Προσπτύξομαι.] Νῦν, προσδέξομαι· γράφει δὲ καὶ, φίλησομαι.
514. Θελγοῖτο.] Εὐφραίνοιτο.

Ν Ο Τ Æ.

513. Ἀχαιοί) Μνησῆρες σύνταθα, Ἀχαιοὶ λέγει. Ità ſuprà, v. 415. infrà v. 596. & *mox*, v. 93.

Vᴀʀɪæ Lᴇcᴛɪoɴᴇs.

496. Τέλος) γρ. τέκος, *Euſtath.* fol. 645. lin. 6. Τὸ δὲ τέλος, γράφει καὶ τέκος· ἵνα λέγῃ ἡ χαῦς ἄτας, Ὦ τέκνον, εἰ γὰρ ἐπ' αἴσης ἡμετέρας, ἦγεν ἂν ἐκεῖ ἡμῶν ὁ Ἀπόλλων γένοιτο, πάντες ἂν ἀπόλοιντο.
506. Ὁ δ' ἐδείπνει) γρ. ἐδίπτει, *H. Steph.*
509. Προσπτύξομαι) κ. προσφθέγξομαι, *Er. Schol.* & MS. ad *Florentin. Etonenſ.*

Ὡς;

Ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ πολυδέρκεϊ), ὅς τε Θεῶν ἐξ
Ἀείδῃ δεδαὼς ἔπε' ἰμερόεντα βροτοῖσι,
Τῷ δ' ἅμιλλον μεμάασιν ἀκουέμμεν, ὁππότ' ἀείδῃ·
Ὡς ἐμὲ κεῖν@ ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
Φησὶ δ' Ὀδυσῆος ξεῖν@ πάζιόν εἶναι,
Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι Μίνω@ γένο@ ἐστίν.
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχειν,
Πρὸς πρόκυλινδόμενος· τεῦ) δ' Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι,
Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
Ζωὸν· πολλὰ δ' ἄγε κειμήλια οἵδε δόμοιδε.
Τόνδ' αὖτε πρόσθεν πεῖφρων Πηνελόπεια,
Ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐίσπῃ.
Οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἐψιάασθον,
Ἦ αὐτῷ χρὴ δῶμαί· ἐπεὶ σφίσι θυμὸς ἐΰφρων.
Αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
Σῖτος τε μέθυ τε ἡδὺ· τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν·
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πολύμηλοι, ἤματα πάντα,
Βῆς ἱερεύοντες, τε ὄϊς, τε πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατέβρωδε)· ὑγρὸν ἔπ' ἀνὴρ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀλεὼ ἀπὸ οἶκον ἀμῦναι.
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, τε ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν ὦ σὺν παιδὶ βίας ἀποτίσετ) ἀνδρῶν.

" Sicut verò quando cantorem quis aſpicit, qui à Diis
" Canit doctus verba ſuavia hominibus,
" Hunc indefinenter prompti ſunt audire, quando canit;
" Sic me ille mulſit aſſidens in domibus.
" Dicit inſuper *ſe* Ulyſſis amicum paternum eſſe
" In Cretâ habitantem, ubi Minois genus eſt.
" Hinc jam nunc huc venit clades patiens,
" Hinc & hinc verſatus: prædicat autem de Ulyſſe ſe audiviſſe, *quòd*
" Propè Theſprotorum virorum in pingui populo
" Vivus *ſit*, multos autem ducit theſauros ſuam domum.
Hunc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Vade, huc voca; ut coràm ipſe dicat.
" Hi autem vel in januis ſedentes delectentur,
" Vel ill c in domibus, quando ipſis animus lætus *eſt*.
" Ipſ.rum quidem enim poſſeſſiones, inconſumptæ jacent in domo;
" Panis & vinum dulce; hæc quidem domeſtici comedunt:
" Hi verò in noſtrâ *domo* verſantes, dies omnes,
" Boves ſacrincantes, & oves, & pingues capras
" Convivantur, bibuntque nigrum vinum
" Incaſſum; plurima autem abſumuntur: non enim adeſt vir,
" Qualis Ulyſſes tuit, qui cladem domo exc llat.
" Sin Ulyſſes venerit, & acceſſerit in patriam terram,
" Stat m ſuo cum filio injurias rependet *ipſorum* virorum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

524. Τόδ' ἵκεθ'.] Ἐντεῦθα παρεγένετο.
525. Πρὸς πρόκυλινδόμενος.] Πλανώμενος.

530. Ἐψιάασθον.] Ἀντὶ τοῦ παίζετε, ἀγελαγέλωτες.

N O T Æ.

533. Τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν) Τὸ μὲν producitur, in *Ceſurâ*, vi Literæ, *Tonique* ſui, & ob *Hiatum*; quanquam hic puto meliùs μὲν legi debere.

537. Καβάινε)) Ità lego, rejecto penitùs corrupto illo καβάίνετο, quod, licet *Henricus Stephanus* & illius ſequaces admittant, nullibi extat, nihil ſignificat. Καβάινετο verò ab *Heſychio* exponitur, καβαινύετο, ἀναλίσκει). Ità *Odyſſ. β'.* v. 58. ubi hic idem Verſus occurrit, καβάινετο legitur in Omnibus Exemplaribus, & ab *Euſtathio* inibi exponitur, καβαδαπανᾶτο, à *Brevibus Scholiis*, καβαναλίσκει). Sic *Iliad. κ'.* v. 251. ἄνετο, & *Odyſſ. γ'.* v. 496. ἴτον ὁδόν. Sic *Apollon.* Argon. l. 2. Ἥματος ἀνομένοιο. Quin hoc ipſo in loco, *Florentina* Editio, Omnium Vetuſtiſſima, καβάϊνε) legit apertè, ut *Aldina*, & *Lovaniana Reſcis.*

538. Ἀλεὼ ἀπὸ οἶκον ἀμῦναι) De Voce ἀλεὼ, videſis intrà, ad χ'. v 208.

540. Αἶψά κεν ὦ σὺν παιδὶ) Si, ut olim, Αἶψά κε σὺν ὦ παιδὶ, Τὸ σὺν producitur, in *Ceſurâ*, vi *Finalis* & *Toni*, etiam ob *Aſperum* ſequentem, cum *Circumflexo*. At noſtra *Lectio* tutior, meliorque.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

533. Μὲν) γρ. μὰν, vid. Not. in *Textum*.
534. Ἡμίτεον πολεύμενοι) γρ. ἡμίτεόν γε πολεύμενοι, *Euſtath.* & *H. Steph.*
538. Ἀλεὼ) γρ. ἄλεο, vid. ad χ'. v. 208.
540. Αἶψά κεν ὦ σὺν παιδὶ) γρ. Αἶψά κε σὺν ὦ παιδὶ, olim; non benè.

Ὡς

Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ᾽ μέγ᾽ ἔπταρεν· ἀμφὶ δ᾽ ὦμα
Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δ᾽ Πηνελόπεια·
Αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἔρχεό μοι, τ ξεῖνον ἐναντίον ὧδε κάλεσσον.
Οὐχ ἰδέας, ὅ μοι υἱὸς ἐπισπέρχει πᾶσιν ἔπεσσιν;
Τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θανάτῳ μνηστῆρσι γένοιτο
Πᾶσι μάλ᾽, οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Αἴκ᾽ αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ᾽ ἐνέποντα,
Ἕσσω μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ μῦθον ἄκουσεν·
Ἀλχῦ δ᾽ ἰσάμβως ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνε πάτερ, καλέῃ σὲ περίφρων Πηνελόπεια,
Μήτηρ Τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς
Ἀμφὶ πόσῃ κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
Εἰ δέ κε γνοίη νημερτέα πάντ᾽ ἐνέποντα,
Ἕσσῃ σὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
Χρῄζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰτίζων κατὰ δῆμον,
Γαστέρα βοσκήσῃς· δώσῃ δέ τοι, ὅς κ᾽ ἐθέλῃσιν.
Τόνδ᾽ αὖτε προσέπτε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Εὔμαι᾽, αἶψά κ᾽ ἐγὼ νημερτέα πάντ᾽ ἐνέποιμι
Κούρῃ Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ.

Sic dixit; Telemachusque altè sternutavit, circumque domus
Horrendum resonuit; risit verò Penelope.
Statimque Eumæum verbis velocibus alloquuta est,
" Vade mihi, hospitem coràm hùc voca;
" Nonne vides, quòd mihi filius sternutavit ad omnia verba?
" Ideò & non imperfecta mors procis fiet
" Omnibus valdè; neque quisquam mortem & fatum vitabit.
" Aliud autem dico, tu verò in mentibus pone tuis;
" Si ipsum cognoscam, vera omnia dicentem,
" Induam ipsum chlænamque, interulamque, vestimenta pulchra.
Sic dixit, ivit verò subulcus postquam verbum audivit.
Propeque stans verbis velocibus alloquutus est,
" Hospes pater, vocat te prudens Penelope,
" Mater Telemachi; inquirere aliquid ipsam animus
" Circa maritum jubet, quamvis dolores passa sit.
" Sin te cognoscet vera omnia dicentem,
" Induet te chlænamque, interulamque, quorum tu maximè
" Indiges; panem autem & petens in populo
" Ventrem pasces; dabit verò tibi, quicunque voluerit.
Hunc rursus alloquutus est multa passus divinus Ulysses,
" Eumæe, statim ego vera omnia dicam
" Filiæ Icarii perprudenti Penelopæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

559. * Βοσκήσῃς.] Ὁρίῳνες.

NOTÆ.

541. Τηλέμαχον δὲ μέγ᾽ ἔπταρεν) *Eustath.* fol. 647. lin. 6. Ὄρνις γὰρ ποτὲ ἦν τις Παλαιοῖς, καὶ ὁ πταρμὸς· ἐπὶ ᾧ ἡ κεφαλὴ πρώτη, ἐξ ἧς τὸ τοιοῦτον σύμβολον· διὸ καὶ ἐσείσθη τὸ ὁ πλαίσιον· καὶ τοῦτο αἰτίαν λέγουσιν οἱ σοφοὶ, ὃ εἶς ὁ Ἀριστάρχης. Huc refer *Catullianum* illud, De *Septimio* & *Acme*.

555. Πεπαθυίῃ) Pro πεπαθηκυίῃ. *Eustath.* fol. 647. lin. 49. Ἐπιῶσα κεῖ ῥῆμα καινὸν, ἤτοι Σολοικοφανὲς ἐν τῷ, μεταλλῆσαί τ᾽ ἑ θυμὸς κέλεται καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ. τὸ μὲν οὖν ὀρθὸν, Ὅτι κέλεται αὐτὸν ὁ θυμὸς μεταλλῆσαί τι καὶ κήδεα περ παθόντα. Ὁ δὲ συ-

βώτης, ἢ ὡς ὅλῳ βαρβαρίζων, ἢ καὶ τῷ ἐ Ἀστυμούσῳ, αὐτὶ τ οἱ λαβών, ὡς εἰσῆ εἶπεν, ὅτι ὁ θυμὸς αὐτῇ βέλεται μεταλλῆσαι, ἐπάγει τὸ πεπαθυίῃ αὐλιπαρῶς· ὡς ἐὰν εἴπῃ, αὐτῇ παθέσῃ. Τὸ δὲ πεπαθυίῃ, ἀσύνηθες εἰς χρῆσιν· διὸ δεῖ μεταλλήσῃς, εἰ μὴ μόνον, ὅτι σὺ ἔπηλυς, ἀχρεῖα εἰσεῖπες, γίνεται, ὡς τὸ παθὼν δηλοῖ· ὀφὼν τὸ πάσχω· ἐξ οὗ τὸ παθήσω, ὡς πεχήσω· ὁ παρακείμενος, πεπαθηκώς· ἐκ τοῦ πάθω, πεπαθώς, ὅθεν ἡ πεπαθυῖα, ὡς Ἡρακλείδης ἐμπλατύνεται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

559. * Βοσκήσεις) Ὁρίῳνες, MS. *Aloysian.*

VARIÆ LECTIONES.

542. Κονάβησε) γρ. καναύχησε, *Eustath.* fol. 647. lin. 46. *H. Steph.*

545. Ἐπισπέρχει πᾶσιν) γρ. ἐπέσπερχεν οἵοις, *Origen.* contra *Celsum* l. 1. p. 226. verùm error.

555. Πεπαθυίῃ) γρ. πεπαθυῖαν, vid. Not. in *Textum.*

559. Ὅς κ᾽ ἐθέλῃσιν) γρ. ὅς κε θέλῃσιν, vid. Not. in *Textum*, ad v. 19.

Οἶδα

Οἶδα γὰρ εὖ φρεσὶ καὶ ἐμοί, ὁμῶς δ' ἀνεδείμεθ' ὀϊζύν.
Ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,
Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Καὶ γάρ νύ μοι, ὅτε μ' ἔνδοθεν ἀνὴρ καταδῶμα κιόντα
Οὔπω κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
Οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.
Τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
Μεῖναι, ἐπειγομένῳ περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα.
Καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
Ἀστοτέρω καθίσασα παρὰ πυρί· εἵματα γάρ τοι
Λύγρ' ἔχω· οἶδα καὶ αὐτός, ἐπεί σε πρῶτ' ἱκέτευσα.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβός, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκουσεν·
Τόνδ' ὑπὲρ οὐδὸν βάντα προσηύδα Πηνελόπεια,
Οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὔμαιε; τί τῆτ' ὀτρύνησεν ἀλήτης;
Ἦ πού πω δείσας ἐξαίσιον; ἠέ νυ ἄλλως
Αἰδεῖται κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Μυθεῖται κατὰ μοῖραν, ἅτ' εἴ τις καὶ ἄλλος,
Ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
Ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδῦναι.
Καὶ δέ σοι αὖτῃ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
Οἴην τὸν ξεῖνον φάσθαι ἔπεσ', ἠδ' ἐπακοῦσαι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεφιδωμένη Πηνελόπεια,
Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀΐεται, ὅς τὰρ ἂν εἴη·
Οὐ γάρ πω τινὲς ὧδε κατηφέες ἀνθρώπων

" Scio enim benè de ille, parem enim
" sustinemus ærumnam.
" Sed procorum dirorum timeo
" multitudinem;
" Quorum superbiaque, visque, ad
" terreum cœlum surgit.
" Etenim modò, quando me hic vir
" per domum euntem
" Nihil mali patrantem percutiens
" doloribus dedit,
" Neque aliquid Telemachus hâc *in re*
" adjuvit, neque aliquis alius.
" Ideò nunc Penelopen in domibus ex-
" ora
" Manere, festinantem licet, in Solem
" occidentem.
" Et tunc me interroget mariti de re-
" ditûs die,
" Propiùs componens apud ignem,
" vestimenta enim
" Mala habeo, scis & ipse, quoniam
" te priùs oravi.
Sic dixit; ivit igitur subulcus post-
quam verbum audivit:
Hunc super limen euntem allecuta
est Penelope,
" Non tu ducis, Eumæe? quid hoc
excogitavit *ille* erro?
" An aliquem reveritus nimium? an
& aliter
" Verecundatur in domo? malè vero
sibi consulit verecundus peregrinus.
Hanc respondens alloquutus es, Eu-
mæe subulce,
" Loquitur, ut par est, quæ putaret
alius,
" Petulantiam fugiens virorum super-
borum:
" Sed te manere orat in solem occi-
dentem.
" Tibi verò sic ipsi multò melius, ò
regina,
" Solam ad hospitem loqui verbum &
audire.
Hunc rursus alloquuta est prudens
Penelope,
" Non insipiens hospes videtur, qui-
cunque demùm sit;
" Non enim aliqui sic mortalium ho-
minum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

563. Ὀμήν.] Τὴν αὐτήν. Ἀνεδείγμεθα.] Ἀνεδεξάμεθα.
571. Εἰρέσθω.] Ἐρωτησάτω.
572. Ἀστοτέρω.] Ἐγγυτέρω.
575. Βάντα.] Ἐπιβάντα, εἰσελθόντα.
577. Ἐξαίσιον.] Μεγάλως.
578. Αἰδοῖος.] Νῦν, ὁ αἰδήμων.
580. Οἴοιτο.] Νομίσει, ὑπολάβοι.
581. * Ἀλυσκάζων.] Ἐκφυγεῖν.

N O T Æ.

579. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος) Olim in pluribus *Editionibus*, τὸνδε erat, errore gravissimo ab *H. Stephano* orto; at τὸνδε *Florentina* exhibet, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, utraque *Eustathii*, & *Sensus* eò accedit. *Penelopen* enim alloquitur, ut mox v. 583. — ὦ βασίλεια. Quin etiam in corruptis *Latina* Versio habuit, *Hanc*, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

581. * Ἀλυσκάζων) Ἐκφυγεῖν, MS. *Aloysianum*.

Variæ Lectiones.

579. Τὸν) γρ. τὸνδε, malè olim. Vid. N. in *Textum*.
581. Ἀλυσκάζων) γρ. ἀλυσκάζειν, *H. Steph.* & *Br. Schol.* MSS. *Aloysiana*.
587. Πὼ) γρ. πῶ, *H. Steph.*

Ἀνέρες

Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευεν· ὁ δ' ὤιχετο δῖος ὑφορβὸς
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄγχι κάρη κεφαλῇ, ἵνα μὴ πθυθοίατ' οἱ ἄλλοι·
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας τε καὶ εἵνατα φυλάξων,
Σήν τε ἐμόν τε βίοτον· σοὶ δ' αὖθάδε πάντα μελόντων.
Λύτην μέν σε πρῶτα σάου, καὶ θεράζεο θυμῷ,
Μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·
Τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἔστω οὕτως, ἄπα· σὺ δ' ἔρχεο δειελιήσας·
Ἠῶθεν δ' ἴεναι καὶ ἄγειν ἱερήια καλά·
Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα καὶ ἀθανάτοισι μελήσει.
Ὣς φάτο· ὁ δ' αὖπις ἄρ' ἕζετ' εὐξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ,
Πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ὕας· λίπε δ' ἕρκεά τε, μέγαρόν τε
Πλεῖον δαιτυμόων· τοὶ δ' ὀρχηστύϊ καὶ ἀοιδῇ
Τέρποντ'· ἤδη γὰρ καὶ ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

" Viri petulantes injusta cogitant.
Hæc quidem sic dixit; ivit autem divinus subulcus
Procorum in cœtum, postquam dixerat omnia.
Statim autem Telemachum verbis velocibus allocutus est,
Collato capite, ut non audirent alii,
" O dilecte, ego quidem abeo, sues & illa custoditurus,
" Tuum *nimirùm* & meum victum: tibi verò hic omnia curæ sint.
" Ipsum quidem te primùm serva, & considera in animo,
" Ne quid patiaris; multi enim mala cogitant Achivorum:
" Quos Jupiter disperdat, antequam nobis nocumento sint.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Erit sic, ò pater: tu igitur vade merendâ sumptâ:
" Manè autem veni, & duc sacrificia pulchra:
" At mihi hæc omnia & immortalibus curæ erunt.
Sic dixit; hic igitur rursus sedit benè politâ in sede;
Ubi replevit verò animum cibo & potu,
Perrexit ire ad sues, liquitque claustraque, domumque
Plenam convivarum: hi verò saltu & cantu
Delectabantur: jam enim & egressus erat meridianus dies.

ΣΧΟΛΙΑ.

592. Ἄγχι κάρη.] * Ἐγγὺς σφσεισγκαν.

599. Δειελιήσας.] Πρὸς τὴν δειλινὴν ὥραν παραγενόμενος. τινὲς, τὴν μεσημβρίαν. ἢ τὴν ἐπιτηρητὴν διέξεισας. ἔνιοι δὲ τὴν δειλινὴν τροφὴν αἰτῶν, καὶ Καλλίμαχος φησὶ, Δείελον αἰτήσασιν, ἄγασσι δ' χεῖρας ἀπ' ἴργα, τὴν σφῶν τῇ δειλινῇ τροφῇ αἰτοῦντες, ἃ διόντας. σφσεισγκαμμένην δ', ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τελεσὶ μόνον τροφαῖς ἐχρῶντο.

606. Δείελον ἦμαρ.] Τὸ τῆ δειλινῆς ὥρας.

NOTÆ.

589. Διὸς ὑφορβὸς) Vid. suprà, ad ξ'. v. 3.

592. Ἄγχι κάρη κεφαλῇ) Hic Versus aliàs occurrit plus simplici vice. Vid. ad α'. v. 157. undè & hoc *Scholion* ad hunc locum *Duporti*us notavit.

599. Ἄπα) De hâc Voce diximus, ad *Iliad.* ι'. v. 603.

604. Βῆ ῥ' ἰμεναι) Idem Versus, suprà, π'. v. 341. *Ibid.* Ἕρκεα) γρ. ἑρκία, ut ad *Iliad.* ι'. v. 472.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Σ'.

Ὁ Δεσπότης καὶ Ἶρος πυγμὴν γίνεται· φαίνεται δὲ καὶ Πηνελόπη τοῖς Μνηστῆρσι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει. γίνεται δὲ καὶ πᾶσα κοινολογία ἐν τῇ ἐξῆς Ὀδυσσείας τοῦ Εὐρύμαχου.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως ἐς Ἶρον πυγμή.

Ἄλλως.

Σίγμα· ἔριν Ἴρου, εὐχὼ Ὀδυσσεύς, δῶρά τ' ἀνάκτων. LIB. XVIII.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
Πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ,
Ἄζηχὲς φαγέμεν καὶ πίνεμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἴς,
Οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁρᾶσθαι.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ

VEnit autem *ad illos* pauper publicus,
qui in civitate
Mendicabat Ithacæ, excellebat verò
ventre edaci,
Inceſſanter comedere & bibere; ne-
que ei erat vis,
Neque robur; ſtaturâ autem valdè
magnus erat conſpectu.
Et Arnæus nomine erat: hoc enim
impoſuit veneranda mater

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Πτωχός.] Ἐπαίτης. Πανδήμιος.] Ὁ καθ' ὅλον τὸν δῆμον ἐπαιτῶν, καὶ οὐ τῆς πόλεως ἐπιών.

2. Γαστέρι μάργῃ.] Γαστριμαργίᾳ μαινομένῃ.

3. Ἄζηχές.] * Δεινὸν, μέγα, συνεχὲς, διηνεκὲς, ἀδιάλειπτον, μεγαλόφωνον· ἀφ' οὗ τὸ, Ἀζηχὲς μεμακυῖαι. * Πολλαί.

NOTÆ.

V. 2. Γαστέρι μάργῃ) Ἀντὶ τοῦ, γαστριμαργίᾳ, διαλελυμένως εἴρηται· ὁμοίως τοῦ, πόλις ἄκρη, ἀντὶ τοῦ, ἀκρόπολις. Vid. *Euſtath.* fol. 651. lin. 11.

3. Ἄζηχὲς φαγέμεν, καὶ πιέμεν) *Etymolog.* M. v. Ἀναλτον, legit πιέμεναι, de quâ re Nos ſatis ad π'. v. 143.

4. Μάλα μέγας ἦν) *Ultima* in μάλα producitur, in *Ceſurâ*, ante *Liquidam*, &c.

5. Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε) *Ptolemæus Hephæſtion*, l. 5. Ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ Ἶρος, Βοιωτὸς ἦν, quod & *Photius* ex illo laudat, fol. 250. Credo, quod ut *Stephanus* περὶ πόλεων, Ἄρνη, πόλις Βοιωτίας· Ὅμηρος·

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Ex hoc Scholio corrige *Heſych.* v. Γαστέρι μάργῃ, & lege γαστριμαργίᾳ, pro γαστριμάργῃ.

3. Δεινὸν) Hoc *Scholion*, præter διηνεκὲς & ἀδιάλειπτον, ex Παλαιαῖς, ut *Euſtath.* fol. 651. lin. 19. Οἱ δὲ Παλαιοὶ λέγουσι, καὶ ὅτι ἀζηχὲς, δεινόν· μέγα· συνεχὲς· ἀδιάλειπτον· μεγαλόφωνον· εἴρηται δὲ παρ' αὐτῆς τὸ μεγαλόφωνον, ἀφ' οὗ καὶ τέτταρα ῥηθήσεται, Ἀζηχὲς μεμακυῖαι, *Iliad.* δ'. v. 435. Vocem * πολλαὶ, ex MS. *Aloyſii* addo, in quo tamen reliquæ duæ Voces minimè apparent.

VARIÆ LECTIONES.

V. 3. Πιέμεν) *ſc.* πιέμεναι, *Etymolog.* M. vid. Not. in *Textum*.

5. Πότνια μήτηρ) *ſc.* εἰ ποτε μήτηρ, *Etymolog.* M. v. Ἀρναῖος.

Ex

Ἐκ γενετῆς· Ἶρον δ' νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
Οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιὼν, ὅτε πᾶ τις ἀνώγοι.
Ὡς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκελο οἷο δόμοιο,
Καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Ex nativitate: Irum tamen juvenes vocabant omnes;
Quoniam nuncios deferebat profectus, quando aliquis jubebat.
Qui superveniens Ulyssem expellere *voluit* suâ domo,
Et ipsum objurgando verba velocia dixit,

Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ·
Οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ὑπαλλίζουσιν ἅπαντες,
Ἑλκέμεναι δ' κέλονται; ἐγὼ δ' αἰδύομαι ἔμπης.
Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις καὶ χερσὶ γένηται.

" Recede, senex, è vestibulo, ne jam citò & pede traharis;
" Non sentis, quòd jam mihi innuunt omnes;
" Trahereque hortantur? Ego tamen verecundor omninò.
" Verùm surge, nè citò nobis contentio etiam manibus fiat.

Τόνδ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμόνι', οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν, οὔτ' ἀγορεύω,
Οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι, καὶ πόλλ' ἀνελόντα.
Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται· ἠδέ τι σὲ χρὴ
Ἀλλοίων φθονέειν· δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,
Ὡς περ ἐγών· ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
Χερσὶ δὲ μήτι λίλαιο προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
Μή σε, γέρων περ ἐών, σῆθεν καὶ χείλεα φύρσω
Αἵματι· ἡσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ καὶ μᾶλλον ἔτ' εἴη
Αὔριον· ἠ μὴν γάρ τί σ' ἐπωφρέψεσθαι οἴω

Hunc torvè conspicatus, alloquutus est altutus Ulysses,
" Miser, neque aliquid tibi facio mali, neque dico,
" Neque aliquem invideo dare, quantumvis multa acceperit.
" Limen tamen ambos hoc capiet: neque aliquid te oportet
" Ex alienis invidere alteri; videris etenim mihi esse erro,
" Sicut ego; opulentiam verò Dei differunt præbere,
" Manibus autem nè valdè provoca, ne me in iram concitas,
" Nè te, licet sim senex, pectus & labra commaculem
" Sanguine; quietque mihi & magis adhuc erit
" Cras: non quidem enim te reversurum puto

ΣΧΟΛΙΑ.

6. Ἶρον.] Παρὰ τὸ εἴρειν.
8. Διώκελο.] Ἐοίκειν.
10. Εἶκε.] *Ὑποχώρει.
11. Ἐπιλίζουσι.] Τοῖς ὄμμασι λοιδοροῦσιν.
16. Ἀνελόντα.] Ἀντὶ τοῦ. ἀνελόμενον, λαβόντα.
17. Χείσεται.] Χωρήσει· ὅθεν καὶ χειὰς, τὰς καθεδούσας τῶν ὀρνίων.
19. Ὄλβον δὲ θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.] Εἰώθασι δὲ οἱ θεοὶ *διανεμητικοὶ εἶναι εὐδαιμονίας, ὥσπερ ὁ Φαίνοπος ἡμῖν ἴλιος. Ὀπάζειν.] Παρέχειν, δωρεῖσθαι.
20. Προκαλίζεο.] Προκάλει. Χολώσῃς.] Ὀργιεῖς ποιήσῃς.
21. Φύρσω.] Μολυνῶ.

NOTÆ.

ἐστὶν, Οἵ τε πολυσταφυλόν τ' Ἄριλλαν ἶχον. Vid. *Etymol.* M. v. Ἀριλλᾶται, & *Eustath.* fol. 651. lin. 38. *Ibid.* Τὸ δὲ θέτο πότνια μήτηρ) Vid. ad *Var. Lect.* & quæ Nos ad *Euripid.* Electr. v. 1126.

11. Οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ἐπιλίζουσιν ἅπαντες) Similiter locutus Poeta, ε'. v. 545. Οὐκ ὀρᾷς, ὅ μοι ὧδε ἐπέτραφεν εἰν μεγάροισιν; ubi τὸ ὀρᾷς, de re *audibili*, ut hic τὸ ἀΐεις, de re *visibili*; rectè omninò & ex mente Philosophiæ filiorum: Nam quùm *Animus* omnia in Sensibus agat, & Organa sint Sensus *Animi*, quævis Perceptio per quemvis Sensum potest exprimi; undè *Epicharmus*, Νῦς ὁρᾷ, & νῦς ἀκούει· τἄλλα κωφὰ καὶ τυφλά. Et *Ovid.* de *Pythagorâ*, ——*quæ Natura negavit Visibus humanis, Oculis ea Pectoris hausit.* Quod siquis malit esse litigiosior, referri potest ad sequentia verba, Ἑλκέμεναι δ' κέλονται. Vid. *Eustath.* fol. 1831. lin. 50. Edit. *Roman.* & fol. 652. lin. 19. Edit. *Basil.* de voce ἐπιλλίζω, & *Porphyr.* Ζητημ. Ὁμηρικ. ια'. *Etymolog.* M. v. Ἐπιλίζουσιν. *Suidas*, v. Ἐπιλλίζω.

22. Αἵματι) Τὸ ἐξῆς, φύρσω τῷ αἵματός σου φύρματι. Ut *Act.* c. 27. v. 1. Ἀπεκδέχῃ δ' ἀπολλύειν, δηλονότι τὸ κελεύσαντα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

10. *Ὑποχώρει) Ità pro ὑποχώρει, scribo, quòd εἶκε sit *Imperandi* Modo in hoc loco, &c.

19. *Διανεμητικοὶ, MS. *Aloysii* δεξητικοὶ, voce ejusdem significationis.

VARIÆ LECTIONES.

7. Πᾶ τις) κ. κάν τις, *H. Steph.*
11. Ἄπαντες) κ. Ἀχαιοὶ, *Etymol.* M. v. Ἐπιλίζουσιν.
18. Ἀλλοτρίων φθονέειν) κ. ἀλλοτριοφθονέειν, *H. Steph.*

Δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Τόνδε χολωτάμενος προσεφώνεεν Ἶρος ἀλήτης,
Ὤ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ὑπεροχάδην ἀγορεύει,
Γρηῒ καμινῷ ἴσος· ὃν ἂν κακὰ μηκασαίμην,
Κόπτων ἀμφοτέρῃσι, καμὼ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας
Γναθμῷ ἐξελάσαιμι, συὸς ὡς ληϊβοτείρης.
Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ὑπαγνώσωσι καὶ οἵδε
Μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
Ὣς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
Οὐδῷ ἐπὶ ξεστῷ παντυμαδὸν ὀχριόωντο.
Τοῖσιν δ' ξυνέηκε ἰερὸν μένος Ἀντινόοιο,
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐγγελάσας μετεφώνεε μνηστῆρσιν,
Ὦ φίλοι, ἢ μέν πω τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη·
Οἷλον τερπωλὴν θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα;
Ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἶρος ἐείζετον ἀλλήλοιϊν
Χερσὶ μαχέσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσομεν ὦκα.

" Iterum intra domum Laërtiadæ Ulyſſis.
Hunc iratus alloquutus eſt Irus mendicus,
" Vah! ut iſte guloſus volubilitèr loquitur
" Vetulæ ruliginoſæ ſimilis; quem malè mulctabo,
" Percutiens ambabus *manibus*; in terram etenim omnes dentes
" Maxillis expellam, porci ſicut ſegetem depaſcentis.
" Cinge nunc; ut omnes agnoſcant & hi
" Nos pugnantes: quomodo enim tu juniori viro pugnabis?
Sic hi quidem ante januas altas
Limine in polito toto-animo litigabant.
Hos autem animadvertit ſacrum robur Antinoi;
Suaviterque ridens alloquutus eſt proco,
" O amici, non quidem unquam aliquid antea tale tactum eſt;
" Qualem delectationem Deus duxit in hanc domum!
" Hoſpesque & Irus contendunt mutuò
" Manibus pugnare: verum committamus cito.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

26. Ἐπιτοχάδην.] Ἐπισπερχῶς. Ἀγορεύει.] Διαλέγεται.

27. Καμινοῦ.] Καμινωδεία, φρυγέσση κεφαλή· ἔστι δὲ ἡ εὐθία, καμινώ.

28. Κόπτων.] Πλήσσων, τύπτων.

29. Ληϊβοτείρης.] Τῆς καταβιβρώσκουσης τὸ λήϊον, ὅ ἐστι τὸ σπερμάτιον χωρίον· ἐὰν γὰρ εὑρεθῇ σὺς ἀλλότριον σπόρον πατοῦσα βοσκομένη, ἐξολοθρεύεται.

30. Ἐπιγνώσωσιν.] Ἀντὶ εὖ, γνόωσιν.

31. Μαρναμένους.] Μαχομένους.

33. Παντυμαδόν.] Ἐκθύμως, πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἄγαν ὀργίλως. Ὀκριόωντο.] Ἐτραχύνοντο, διαφιξοῦντο, διεπλεκίζοντο.

37. Οἷλον.] Ὁποῖον. Τερπωλήν.] Τέρψιν.

38. Ἐείζετον.] Φιλονεικεῖσθον. Ἀλλήλοιϊν.] Πρὸς ἀλλήλους.

39. Ξυνελάσομεν.] Συμβαλοῦμεν.

N O T Æ.

27. Μηλοσαίμην) Ità ſcribendum, Duplici σ', ob *Metrum*; ut ad μ'. v. 373.

29. Συὸς ὡς ληϊβοτείρης) Huc refer *Ælian.* Animal. l. 5. c. 45. in ipſo fine, Ἐν Σαλαμῖνι δὲ, χλωρᾷ σίτῳ καὶ ληΐῳ κομῶντος, ἐὰν σὶς ἐμπίσῃ καὶ λυμήνηται, νόμος ἐστὶ Σαλαμινίοις τὰς ὀδόντας ἐκτρίβειν αὐτῆς· καὶ τοῦτο τίνα τὸ παρ' Ὁμήρῳ, συὸς ληϊβοτείρης φασίν· οἱ δὲ ἕτεροι τοῦτον, καὶ λέγουσι, χλωρᾷ σίτῳ τὴν ὑν μυσαμένοις, ἀφειδεῖς ἔχειν τοὺς ὀδόντας. *Euſtath.* fol. 653. lin. 36. Σὺς δὲ ληϊβότειρα, ἡ ἀλλοτρίαν ἀλλοτρίου λήϊον· ἢν ἐξωλοθρεύσωσιν οἱ δεσπόζοντες χωρίου· ὁ νόμος δὲ φασι παρὰ Κυπρίοις. Confer *Br. Schol.* quòd *Edentatio* Suum, alienam ſegetem depaſcentium, ex Lege *Cypriorum*, vel *Salaminiorum Cypriorum* fiat, vid. *Conrad. Geſneri* Hiſtor. Quadruped. fol. 884. & Hieroglyph. *Pierii*, l. 8. fol. 63. *E.*

34. Ἰερὸν μένος) Qui ἱλαρὸν legebant, neſciebant *Homerum* ad *Antinoi* μένος referre, quod à Deo provenit, non ad ipſum; & ἱλαρὸν, minimè Vox *Homerica*. Ità olim, II. ſive Hymn. *Apollin.* v. 371. ἵμερον, pro ἱερόν.

36. Οὐ μὲν πώ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη) Miror, Nemini obſervatum, quod πλείστος, πρῶτος, non modò in *Neutro* genere deſinant in ο, verùm etiam in ον quod multis probo, in Præſect. *Pindaric.* §. xii. ex *Euſebio*, D. *Baſilio*, D. *Chryſoſtomo*, *Luciano*, *Euripide*, *Xenophonte*, *Homero*.

Variæ Lectiones.

24. Δεύτερον ἐς μέγαρον) γρ. αὖτις ἔσω μεγάρου, *H. Steph.*

27. Μηλοσαίμην) γρ. μηλησαίμην, Priores Codd.

34. Τοῖσιν) γρ. πῖσιν, *H. Steph.* *Ibid.* Ἰερὸν) γρ. ἱλαρόν. Vid. Not. in *Textum*.

35. Μετεφώνεε) γρ. μετεφώνῃ, *H. Steph.*

Ὣς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήϊξαν γελόωντες,
Ἀμφὶ δ' ἄρα πλωχὺς κακοείμονας ἠγερέθοντο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγλαΐαφοι, ὄφρα τί εἴπω·
Γαστέρες αἴδ' αἰγῶν κέατ' ἐν πυρί· τάσδ' ἐπὶ δόρπῳ
Κατθέμεθα, κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Τάων ἣν κ' ἐθέλῃσιν ἀναΐξας αὐτὸς ἑλέσθω·
Αἰεὶ δ' αὖτ' ἡμῖν μετδαίσεται, οὐδέ πιν ἄλλον
Πτωχὸν ἔσω μίσγεσθαι ἑλώρισμαι αἰτήσοντα.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιμύδαινε μῦθος.
Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλοι, οὔπως ἐστὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
Ἀνδρὶ γέροντι, δύῃ ἀρημένῳ· ἀλλά με γαστὴρ
Ὀτρύνει κακοεργός, ἵνα πληγῆσι δαμείω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Μή τις ἐπ' Ἴρῳ ἦρα Φέρων ἐμὲ χερσὶ παχείῃ
Πλήξῃ ἀταθάλλων, τύτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν·
* Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τ' ὅρκον,
Τοῖσδ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ξεῖν', εἴ σ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγαυὸς,
Τῦτον ἀλέξασθαι, τῶνδ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
Δείδιθ'· ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται, ὃς κέ σε θείνῃ.
Ξεινοδόκος μὲν ἐγών, ἐπὶ δ' αἰνέτον ἥσαμεν ἄμφω

Sic dixit: hi igitur omnes surrexerunt ridentes,
Circumque pauperes pannosos congregati sunt.
Hisce Antinous locutus est, Eupithei filius,
" Audite me, proci strenui; ut aliquid dicam:
" Ventres hi caprarum jacent in igne; quos in cœnam
" Deposuimus, pinguedine & sanguine implectos.
" Uter igitur vincet potentiorque fuerit,
" Horum quam voluerit, ubi surrexerit, ipse eligat.
" Semper etiam deindè nobiscum convivabitur, neque al quem alium
" Pauperem intùs misceri sinemus mendicaturum.
Sic dixit Antinous: atque his placuit sermo.
Hos autem astutus alloquutus est prudens Ulysses,
" O amici, nullo modo æquum est cum juniori viro pugnare
" Virum senem, calamitate insuper debilitatum; sed me venter
" Movet malus artifex, ut plagis domer.
" Verùm eià nunc mihi omnes jurate forte juramentum,
" Ne quis Iro auxilium ferens, me manu forti
" Percutiat prævaricans, illâque re me fortiter domet.
Sic dixit; hi autem omnes juraverunt, sicut postulabat:
At postquam juraverant, & finierant juramentum,
Inter hos rursus locuta est vis sacra Telemachi,
" Hospes, si te movet cor & animus fortis,
" Hunc expellere, aliorum nè aliquem Achivorum
" Time, quoniam pluribus pugnabit, qui te verberabit.
" Hospitii dominus equidem ego: assentiuntur vero præterea principes

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

41. Κακοείμονας.] Κακὰ ἱμάτια φοροῦντας.
43. Ἀγλαΐαφοι.] Νῦν, οἱ ἄγαν ἀνδρεῖοι.
44. Γαστέρες αἴδ' αἰγῶν.] Τὰς φυσικὰς λίγα· οἰκεῖον τὸ αἴθλον, πρὸς ἀληθῆ γαστέρα διηνεκῶς.
45. Κατθέμεθα.] Καταθέμεθα.
48. Μεταδαίσεται.] Συνδειπνήσεται.
50. Ἤιδανε.] Ἤρεσε.
51. Δολοφρονέων.] Ἀπατῶν.
57. Δαμάσσῃ.] Τύψῃ, δείρῃ.
62. Ξεινοδόκος.] Ὁ τὰς ξένους ὑποδεχόμενος. Ἐπὶ δ' αἰνέτον.] Συναινοῦσιν.

N O T Æ.

53. Ἀγλαΐαφοι.) Vid. *Etymolog.* M. v. *Eustath.* fol. 365. lin. 34. βεβλαμμένον, exponit.

59. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τ' ὅρκον.) Hic Versus, qui è pluribus Editionib. s excideràt.

Variæ Lectiones.

44. Τάσδ') γρ. τὰς δ', *H. Steph.*
50. Ἤιδανε) γρ. ἐπὶ ἤνδανε, *Br. Schol.*
58. Ὣς ἐπίλθοιεν, Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσαν—Τοῖσδ' αὖτις) γρ. ὡς ἐπίλθοι, Τοῖς δ', vid. Not. in *Telemachum*, v. 59.
59. Μετέειφ') γρ. μετέφη, *Eustath.* & *H. Steph.* Vid. infrà, v. 404.

* Αὐτὰρ

* Ἀντίνοός τε, ϗ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ζώσατο μὲν ῥάκεσιν περὶ μήδεα, φαῖνε δ' ὑπ' ἀγλαὰ μηρὸν
Καλούς τε, μεγάλους τε, φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι,
Στήθεά τε, σφυγοί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀγάσαντο·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ἦ τάχα Ἰρῷ ἄιρῷ ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει·
Οἵην ἐπὶ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυΐδα φαίνει.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Ἴρῳ δὲ κακὸν φρεσὶν ὦρτο θυμός.
Ἀλλὰ ϗ ὣς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ,
Δειδίσσετο σάρκες ἐπὶ μετρομένοιο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ὀνέπαπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βιοτάων, μήτε γένοιο,
Εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις ϗ δείδιας αἰνῶς,
Ἀνδρα γέροντα, δύῃ ἀχνυμένον, ἤ μιν ἱκάνει.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε ϗ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κέν σ' ὧδε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Πέμψω σ' Ἠπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,

" Antinousque, & Eurymachus, prudentes ambo.
Sic dixit; hi igitur omnes assensi sunt; at Ulysses
Circumcinxit quidem pannis genitalia, ostenditque crura
Pulchraque, magnaque; apparuerunt autem ei lati humeri,
Pectoraque, fortiaque brachia: at Minerva
Prope astans membra auxit pastori populorum.
Proci igitur omnes vehementèr admirati sunt;
Sic autem aliquis dixit conspicatus ad propinquum alium,
" Certè citò Irus miser-Irus adscitum malum habebit:
" Qualem ex vestimentis senex coxam ostendit.
Sic dixerunt, Iro autem miserè motus est animus.
Verùm & sic famuli duxerunt percinctum nece ictate,
Timentem; carnes verò circum tremebant membra.
Antinous igitur increpuit, verbúmq; loquutus est, atque nominavit,
" Nunc quidem neque eries, jactator, neque natus tores;
" Siquidem hunc tremis & times graviter,
" Virum senem, calamitate debilitatum, quæ ipsum cœpit.
Sed tibi edico, quod & perfectum erit,
" Si te hic vincet, potentiorque erit,
" Mittam te in Epirum, conjectum in navi nigrâ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

69. Ἠλδανεν.] Ηὔξανεν.
70. Ἀγάσαντο.] Ἐθαύμασαν.
72. Ἄιρῳ.] Ἰρῳ. * ἐπὶ κακῷ ὀνομαζόμενος. Ἐπίσπαστον.] Ἑκάστου, ἀπὸ τῶν ὀρνίθων τῶν ἁλιεκζομένων κ.τ.λ. ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὸ ὄλεθρον.
78. Βιοτάων.] Μεγάλως ἐπαιξόμενε, βοῶν ἔργα ποιῶν.

N O T Æ.

in utrâque *Eustathii* Editione, *Romanâ* atque *Basileensi*, rectè adest; quare restituendum Poetæ curavi. Inter *Var. Lect.* agnoscit *H. Steph.* at in aliis locis extat in omnibus Codd.

64. * Ἀντίνοός π, ϗ Εὐρύμαχ⊙) Ità Codd. *Eustathiani*, in *Textu* simul & *Notis*; & ità decebat Regium Juvenem, qui palpum omnibus Procis obtrudit, Principem Procorum omnium *Antinoum*, primò Nominare; in pluribus hactenùs erat Εὐρύμαχός τε, ϗ Ἀντίνο⊙. At *Antinous*, ut præstantior, potest etiam ultimò nominari, ut mox, φ'. v. 277.

72. Ἦ τάχα Ἰρῷ ἄιρῷ) Ità Πάντες δύσαντες, *Iliad.* γ'. v. 39. & κακοξύλιον, *Odyss.* τ'. v. 260.

73. Οἵην ἐπὶ ῥακέων ὁ γέρων) *Strabo*, l. 1. fol. 28. Οἵην ἐπὶ ῥακέων ὁ Βίων, παροιμιωδῶς.

78. Βιοτάων) Τὸ βιοτὰς καὶ ἐπίτασιν· ὡς τὸ τῷ βιοτίνα, ἡ μεγάλη πεῖνα· ϗ βόγλωσσον, βόπαις, βυλιμία, βεβρῶσις, *Homero*. Vid. *Eustath.* fol. 806. lin. 16. 944. 12. & 1205. 11. Etiam *Odyss.* fol. 657. lin. 48. Γαίων δ', τὸ γαυρίων, ὅθεν τὸ, κύδει γαίων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

72. * Ἐπὶ κακῷ) Has voces addo, ex aliis paribus locis, ut *Iliad.* γ'. v. 39. & π'. v. 31. Confer *Hesych.* v. Αἰναρίτη, item *Meric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 62. & *Duportum.*

VARIÆ LECTIONES.

64. Ἀντίνοός τε ϗ Εὐρύμαχ⊙) γρ. Εὐρύμαχός τε ϗ Ἀντίνο⊙, vid. Not. in *Textum*.
66. Μὲν) γρ. νῦ, *H. Steph.* non satis congruè.
81. Τόδε) γρ. τὸ δ'. olim in pluribus, non benè.

Εἰς

Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Ὃς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι, καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ,
Μήδεά τ' ἐξερύσας, δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔπι μᾶλλον ὑπὸ τρόμος ἕλλαβε γυῖα·
Ἐς μέσσον δ' ἄναγον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέχον.
Δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἦ ἐλάσῃ, ὡς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
Ἦέ μιν ἧκ' ἐλάσῃσι, ταναύσσειέν τ' ὀπὶ γαίῃ.
Ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ἧκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί.

" Ad Echetum regem hominum nequissimum omnium.
" Qui nasum abscindet, & aures sævo ære:
" Genitaliaque extrahens dabit canibus cruda discerpenda.
Sic dixit; huic vero adhuc magis tremor subivit membra;
Nihilominùs in medium duxerunt; hi igitur ambas manus elevaverunt.
Sane tunc cogitavit laboriosus divinus Ulysses,
An percuteret; ut ipsum anima linquat illic cadentem,
An ipsum sensim percuteret, extenderetque in terram.
Sic autem ei cogitanti visum est melius esse
Sensim percutere, ut non ipsum subolerent Achivi.

ΣΧΟΛΙΑ.

84. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων] Ἔχετος ἦν μὲν ὁ Βυκέτου, ἀφ' οὗ καὶ ἡ Σικελία πόλις Βύκετος καλεῖται· Σικελῶν δὲ τύραννος λέγεται τοῦτον τοὺς μὲν ἐγχωρίους καὶ πάντα τρόπον σίνεσθαι, τοὺς δὲ ξένους ἀναιρεῖν * λωΐω μὲν πεντήκοντα κακίαν ἔχειν, ὡς καὶ τοὺς μακρὰν οἰκοῦντας, ὅτι θᾶλλον σφόδρα πιπράσκουσι, καὶ ξένῳ ἐκβαλεῖν βαπτὸν ἐπιμπρᾶναι * αὐτῷ πολλὰς δὲ μηχανὰς ἐξευρεῖν τοῦτον αἰκίας· ὅθεν τὸ λαὸν ἐκ τυραννίδος τὸν πικρὸν παύσῃ τραγῳδία, λῃστὴς δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν· ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Μιασέᾳ καὶ Μαρσύᾳ. Ἔχετον.] Ἔχετος βασιλεὺς ἦν τῆς Ἠπείρου, Εὐχλώρου παῖς, ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος, ὃς καὶ τὴν θυγατέρα Μετώπην, ἢ Ἀμφίσσαν, ἀπὸ Αἰχμοδίκης φίλης οὖσαν, πορεύσας, ἀναγκάσας σιδηρᾶς ἀλοιᾶν κριθάς, λιχνεύσαι πρὸ ἀποδόσεως τὰς ὄψεις, ὅτι ἀλοιᾷ τὰς κριθάς· τὸν δὲ Αἰχμοδίκην ἐπὶ ἑστίασιν καλέσας, ἐκρωπηρίασεν, καὶ τὰ αἰδοῖα αὐτῷ ἀπέκψεν· ὕστερον μέντοι μανεὶς, καὶ τῶν ἰδίων ἐμφορηθεὶς σαρκῶν ἀπέσβη.

85. Ταμῃσι.] Κόψῃ.

86. Ἐξερύσας.] Ἐξελκύσας.

90. * Ἐλάσσειε.] Πλήξειε βαλών.

NOTÆ.

84. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα) Huc refer Proverbium ex *Michaelis Apostolii* Centur. xx. Φαλάριδος ἀρχὴ καὶ Ἐχέτου. *Eustath.* fol. 658. lin. 21. Ἔχετος, βασιλεὺς ἦν τῆς Ἠπείρου, ὡμὸς Εὐχλώρου καὶ Φλογίας, ὠμοῦς καὶ ἀπανθρώπου, ὃς καὶ τὴν θυγατέρα Μετώπην, ἢ καὶ Ἀμφίσσαν, ὑπό τινος Αἰχμοδίκης φιλαιτάτην, πορεύσας, ἠνάγκασεν ἀλήθειν κριθὰς σιδηρᾶς, πειρηθῆσαι κελεύσας αὐτὴν εἰπὼν τηνικαῦτα τὰς ὄψεις ἀπολήψεσθαι, ὅτε τὰς τιαύτας κριθὰς εἰς ἄλφιτα λεπτύνεσι καὶ τὴν μὲ θυγατέρα οὕτω μετῆλθε· τὸν δὲ Αἰχμοδίκην, ὡς ἐπὶ ἑστίασιν καλέσας, ἐκρωπηρίασεν, ἀπεκύμας δὲ τὰ αἰδοῖα· τέλος μέντοι ὑπερμανεὶς καὶ τῶν ἰδίων ἐμφορηθεὶς σαρκῶν ἀπέσβη, φασίν. Hunc locum explicat, & confirmat *Apollon.* Argonautic. l. 4. v. 1102. —— νέον γὰρ ἔτι, δεδαὼς λύπτηλὸν Ὑβρίσης Ἔχετον γλήναις ἔνι χάλκεα κέντρα Πῆξε θυγατρὸς ἧς· τανύοιτο δὲ κάρφεσι οὖτα Ὀρφναίῃ σὺν χαλκὸν ἀλιτρεύσασα καλιῇ. Quòd autem *Scholiastes* Ὑβρίσης Ἔχετον γλήναις ἔνι χάλκεα κέντρα Πῆξε θυγατρὸς ἧς· τανύοιτο δὲ κάρφεσι οὖτα Ὀρφναίῃ σὺν χαλκὸν ἀλιτρεύσασα καλιῇ. Quòd autem *Scholiastes* Εὐχλώρου παῖς, ὠμὸς καὶ ἀπάνθρωπος, ὃς καὶ τὴν θυγατέρα Μετώπην, ἢ Ἀμφίσσαν, ὑπὸ Αἰχμοδίκης φίλαν οὖσαν, πορεύσας, ἠνάγκασε σιδηρᾶς ἀλεῖν κριθάς, λιχνεύσαι πρὸ ἀποδόσεως τὰς ὄψεις, ὅτι ἀλοᾷ τὰς κριθάς· τὸν δὲ Αἰχμοδίκην ἐπὶ ἑστίασιν καλέσας, ἐκρωπηρίασεν, καὶ τὰ αἰδοῖα αὐτῷ ἀπέκψεν· ὕστερον μέντοι μανείς, καὶ τῶν ἰδίων ἐμφορηθεὶς σαρκῶν ἀπέσβη.

85. *Ταμῃσι*] *Κόψῃ*.

86. *Ἐξερύσας*] *Ἐξελκύσας*.

90. * *Ἐλάσσειε*] *Πλήξειε βαλών*.

NOTÆ.

liastes in locum notet, Hunc *Echetum*, ad *Ulyssis* usque tempora durâsse, velut admiratus; simul debuit attendere, *Alcinoum* quoque Regem, *Phæacis*, cum *Arete* suâ Reginâ, ab *Argonautarum* tempore, ad *Ulyssis* durâsse, licet revera minùs illud mirabile, justum & pium Regem *Alcinoum* diù vivere, quàm impium & crudelem hunc Tyrannum. Huc refer *Hesych.* v. Ἔχεπε. Nota, *Homerum* βασιλέα vocare, non τύραννον, illa enim Vox iis temporibus extabat quidem, ut Hymn. *Martis*, v. 5. Ἀνλβ οἰσι τύραννε, de quâ re *Eustath.* fol. 658. lin. 31.

90. Ἐλάσσειε) Ità omninò & hìc scribendum, pro ἐλάσῃ, ut *Versu* sequenti, ἧκ μιν ἧκ' ἐλάσσειε, ταναύσσειέν τε, atque in hunc morem *Scholion* adorno.

93. Ἀχαιοὶ) Ἐπεὶ οἱ μνηστῆρες, ut suprà, ρ'. v. 513. & intrà, σ'. v. 190. Vid. ad v. 11. *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

84. * Λωΐω μὲν, emendo, pro λαοῖσιν, & αὐτῷ, pro αὐτὰς. N. B. Prior pars hujus *Scholii* ad Μαρσύᾳ, extat quidem in MS. & in tribus Vett. *Impressis*, verùm non ad hunc locum; sed ad finem ipsum. Altera pars ejusdem *Scholii*, extat in hoc seo loco, tam in MSto, quàm in reliquis. Verùm non ejusdem esse manûs videtur, verùm ex *Eustathio* fere ad verbum sumpta, aut viceversâ; vid. in Notis ad *Textum*.

90. * Ἐλάσσειε] Πλήξειε βαλών. Ità, pro *Futuro Indicativi*; vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

88. Ἔλλαβε) γρ. ἤλυθε. *H. Steph.*

90. Ἐλάσσειε) γρ. ἐλάσῃ, olim, pro ἐλάσῃ, ut prolo in Not. ad *Textum*.

91. Ταναύσσειέν τ') γρ. ταναύσσειεν, olim, malè.

Δὴ

Δὴ τότ' ἀναχομψώσω, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρος, ὁ δ' αὐχένα ἔλασεν ὑπ' οὔατος, ὀφέα δ' εἶτω
Ἔβλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ φόμα φοίνιον αἷμα,
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
Λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Χεῖρας ἀναχόμψωσι γέλῳ ἔκθανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εἵλκε δι' ὤν προθύροιο, λαβὼν ποδός· ὄφρ' ἵκεθ' αὐλὴν,
Αἰθούσης τε θύρας, καί μιν ποτὶ ἕρκιον αὐλῆς
Εἷσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἔνταυθοῖ νῦν ἧσο, κύνας τε σοὺς τ' ἀπερύκων,
Μηδὲ σύ γε ξείνων ἠ πλωχτῶν κοίρανος εἶναι,
Λυγρὸς ἐών· μή πῃ τι κακὸν ἠ μεῖζον ἐπαύρῃ.
Ἦ ῥα, ἠ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλεθ' πήρῃ,
Πυκνὰ ῥωγαλέῃ· ἐν δὲ τρόφις ἦεν ἀορτήρ.
Ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καθ' ἅρ' ἕζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
Ἡδὺ γελάοντες, καί ἑ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν,
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, ἠ ἀθάνατοι Θεοὶ ἄλλοι,
Ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλεις, καί σοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

Tunc itaque elevati, hic quidem percussit dextrum humerum
Irus, ille autem cervicem percussit sub aure, ossaque intus
Fregit, statimque venit in os ruber sanguis:
Decidit autem in pulveribus clamans, simulque ejecit dentes;
Calcitrans pedibus terram: at proci superbi,
Manibus elevatis risu emoriebantur,
sed Ulysses
Pertraxit per vestibulum, capto pede; quousque venit ad atrium,
Porticisque januas, & ipsum ad septum atrii
Statuit reclinatum, baculumque ei imposuit manui,
Et ipsum compellatum verbis velocibus alloquutus est,
" Hic nunc sede, canesque, suosque expellens;
" Neque tu quidem hospitum, & pauperum dominus esto,
" Cum iis nequam; ne cubi aliquid malum & majus accipias.
Dixit, & circum humeros indecentem jecit peram,
Densis *foraminibus* rimosam, tortumque inetat lorum.
Retrò verò hic ad limen iens desedit; at illi ibant intrò
Suavitèr ridentes, & eum blandè exceperunt verbis,
" Jupiter tibi det, hospes, & immortales Dii alii,
" Quodcunque maximè vis & tibi gratum est animo;

ΣΧΟΛΙΑ.

94. Ἀναχομψώ.] Ἀναπίναξις.
96. Φοίνιον.] Ἐρυθρὸν, πυῤῥόν.
97. Συὼ δ'] ἤλασε.] Συνέκρουσε.
99. Γέλῳ ἔκθανον.] Ἀπέθανον ὑπὸ γέλωτος.
104. Ἔνταυθοῖ.] Ἔνταυθα, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ.
Ἀπερύκων.] Ἀποκωλύων.
110. Γελώοντες.] Γελῶντες. * Δεικανόωντ' ἐπέεσσιν.] Ἤγουν ἐδείκνυσθε, παρὰ τὸ δείκνυμι.

NOTÆ.

99. Γέλῳ ἔκθανον) *Suidas*, Ἐν χερσὶ τῷ χειρὶ ὁ χερώς, ἢ χερῶν. Ἀπὸ τούτου ὡς γέλως, γέλωτος· οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ χερώς, χερωτὸς, ἀποκοπῇ τοῦ τ συναιρέσει. *Eustath.* fol. 659. lin. 15. Ἐν δὲ τῷ γέλῳ, ἄδηλον, εἰ πρὸς τὸ ἰσοκαίλησθον κλίσιν ἡ συναίρεσις τοῦ γέλῳ, εἰ μὲν ἐκ τοῦ γελόω, γελῶτος· εἰ δὲ ἐκ τοῦ γέλως, γέλωτος· ὅπερ καὶ μᾶλλον ἔοικε τὸ ἔθνος τῶν γελώτων· ἡ δὲ αὐτὴ αἰτία καὶ ἐπὶ τοῦ ἥρως, αὐτὸ τοῦ ἥρωτος. Vid. ad Ψ. v. 483. & ζ'. v. 303.

101. Ἕρκιον) De Tono, vid. ad *Iliad.* ι'. v. 472.

104. Κύνας τε, σύας τ' ἀπερύκων) *Vocalem* priorem τὲ *Henricus Stephanus* fortè omisit, *Schrevelius* etiam hunc errorem cæcè secutus; restituo tamen, ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniensi*, *Romanâ*, & *Basileensi Eustathii*, *Hervagianâ*, *Castellion.* & *Oxon.*

111. Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε) Observa insigne Omen, quo ipsi ejusdem inimici omnia illi felicia apprecantur; quo major ei Audacia & Fides accresceret: qualia multa passim notanda, nec pauca illis, quæ *Gideoni* obtigerunt, *Judic.* c. 6. & 7. similia; ut mox, v. 116. 121. 152. &c. Item τ'. v. 358. 535. Denique υ'. v. 100. 120. 199. 350. φ'. v. 153. 413. χ'. v. 205. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

110. * Δεικανόωντ') Hæc ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

99. Γέλῳ) γρ. γέλῃ, vid. Not. ad *Textum*.

104. Κύνας τε, σύας τ') γρ. κύνας, σύας τε, *Elzevir.* contra fidem Veterum, Prosodiam, &c.

106. Ἐπαύρῃ) γρ. ἐπαύρῃς, *H. Steph.*

109. Ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' οὐδὸν) γρ. ἂψ δ' ἅρ' ὅγ' ἔβη, *H. Steph.*

110. Καί ἑ δεικανόωντ') γρ. καὶ δεικανόωντ', *H. Steph.*

Ὅς

Ὅς τῶτον ἢ ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
Ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν Ἠπειρόνδε
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι θεῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀντίνοος δ' ἄρα οἱ μεγάλῳ ὤδησε γαστέρα θῆκεν
Ἐμπλείῃ κνίσης τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
Ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας,
Καὶ δέπαϊ χρυσείῳ δειδίσκελο, φώνησέν τε,
Χαῖρε, πάτηρ, ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔσσοθ' ὀπίσσω
Ὄλβος, ἀταρ μᾶλλόν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀμφίνομ', ἦ μάλα μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
Τοιοῦτος γὰρ πατρὸς, ἐπεὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουσα,
Νίσου Δουλιχιῆα εὐῦν τ' ἔμμεν, ἀφνειόν τε·
Τῷ σ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπιτρὸπῳ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
Τὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σιγάσσεο, καί μευ ἄκουσον·
Οὐδὲν ἀκιδνότερον Γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο

" Qui hunc insatiabilem à mendicando cohibuisti
" In populo; citò enim ipsum reducemus in Epirum, vel continentē,
" Ad Echetum regem, hominum pessimum omnium.
Sic dixerunt; gavisus est autem Omine divinus Ulysses.
Antinous verò ei magnum ventrem apposuit
Plenum pinguedineque & sanguine; Amphinomusque
Panes ex canistro duos apposuit elevans,
Et poculo aureo honoravit, compellavitque,
" Salve, pater, ò hospes, adsit tibi salutem in futurum
" Felicitas; at quidem nunc malis teneris multis.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Amphinome, certè valdè mihi videris prudens esse;
" Tali enim patre es; quoniam famam bonam audivi,
" Nisum Dulichium probumque esse, divitemque;
" Ex hoc te dicunt natum esse; expertò autem viro similis es.
" Propter hoc tibi dico, tu verò attende & me audi;
" Nihil imbecillius Terra nutrit homine

ΣΧΟΛΙΑ.

113. Ἄναλτον.] Ἀκόρεστον. Ἀλητεύειν.] Πλανᾶσθαι, ἢ μοιχεύειν.

114. Ἀνάξομεν.] Ἀναχθήναι ποιήσομεν. Ἀνάξομεν.] Ἀπαγάγωμεν.

116. Κλεηδόνι.] Κληδόνι, φήμῃ.

117. Θῆκεν.] Παρέθηκεν.

118. Ἐμπλείῃ.] Πεπληρωμένῃ.

121. Ἔσσοθ' ὀπίσσω.] Εἰς τὸ μὴ πεσεῖν.

122. Ἔχεαι.] Ἔχῃ, κατέχῃ.

126. Δουλιχιῆα.] Τὸν ἀπὸ Δουλιχίου.

127. Ἐπιτρῷ.] Δεινῷ εἰπεῖν, ἢ λογίῳ παρὰ τὸ ἔπη.

NOTÆ.

121. Χαῖρε, πάτηρ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς ποθ' ὀπίσσω) Tutius æstimo πατὴρ legere, quàm πάτερ, ut suprà, ρ'. v. 415. Δὸς, φίλε, &c. At ἔσσοθ' omninò, pro ὥσπερ, legendum moneo, ex *Romanâ* & *Basileensi*, *Henrico Stephano*, & *Spondano*, qui tamen ὥσπερ inter *Var. Lect.* ponunt. At *Spondanus* vertit, ὥσπερ ὀπίσσω, *sicut antea*, quod & *Schrevelius* facit; cùm tamen ὀπίσσω *tempus-futurum* signet. *Eustathius* fol. 660. lin. 6. Χαῖρε, φησι, πάτηρ ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔσσοθ' ὀπίσσω, ἤγουν ἐσύστερον, ἐς τὸ μέλλον, ὄλβος. Qui ὥσπερ legebant, ὀπίσσω exponebant per *antea*, satis ridiculè. Nè tamen *Sensus* vacillet, cui hæc *Lectio* consulit, & *Brevia Scholia* exponunt verè, εἰς τὸ μὴ πεσεῖν· quare & ibi ἔσσοθ' ὀπίσσω restituendum curavi, ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. Quin idem Versus iterum occurrit, υ'. v. 199. ubi in ipso *Schreveliano* Codice ἔσσοθ' ὀπίσσω, ut & in *Castellionæo* quoque, & *Oxoniensi*; quare ὥσπερ, licet *Error inveteratus*, in *Florentinâ*, *Aldinâ* & *Louvanianâ*, &c. omninò tollendus.

122. Κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι) *Odyss.* υ'. v. 200. ubi hic Versus iterum occurrit, legitur in Omnibus κακοῖς ἔχεαι πολλοῖσι. Quare alterutra Vox certè inter *Var. Lect.* reponenda.

129. Οὐδὲν ἀκιδνότερον Γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο) *Simonides*, Ἀνθρώπων ὀλίζων μὲ κάρτος· ἅπερ ἀκέοντες ἢ μαλεδόνες· αἰῶνι ἢ παύρῳ πόνῳ ἀμφὶ πόνῳ· ὁ δ' ἄφυκτος ὁμῶς ἐπικρίμνῃ θυμαλγὴς κεῖνος γὰρ ἴσον λάχον μίζῳ οἵ τ' ἀγαθοὶ, ὅσις τὸ κακός. Simile illud *Iliad.*

VARIÆ LECTIONES.

116. Θεῖος) γρ. δῖος, ut *Odyss.* θ'. v. 539. &c.

117. Παρὲθηκεν) γρ. ἔθηκε, *H. Steph.* *Ibid.* Γαστέρα θῆκεν) γρ. γαστέρ' ἔθηκεν.

121. Πάτηρ ὦ ξεῖνε) γρ. πάτερ ὦ ξεῖνε, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἔσσοθ') γρ. ὥσπερ, vid. ut modò.

122. Πολέεσσι) γρ. πολλοῖσι, vid. Not. in *Textum*.

129. Οὐδὲν) γρ. ἀθὲν, *Zenodot.* apud *Eustath.* fol. 661. lin. 36.

Πάντων, ὅσα τε γαῖαν ἐπὶ πνείῃ τε καὶ ἕρπῃ.
Οὐ μὲν γάρ ποτε φησὶ κακὸν πείσεσθαι ὀπίσω,
Ὄφρ' ἂν ἔτι δώῃσι θεοὶ, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
Καὶ τὰ φέρῃ ἀεκαζόμενον τετληότι θυμῷ.
Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποθ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων,
Πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος, καὶ ἑμοῖσι κασιγνήτοισι.
Τῷ μή τίς τοι πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη,
Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ἅ τι διδοῖεν.
Οἷ' ὁρόω, μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
Κτήματα κείροντας, καὶ ἀτιμάζοντας ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς, ὃν οὐκ ἔτι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπεσσεῦσθαι· μάλα δὴ σχεδόν· ἀλλά σε δαίμων

" Omnium, quæcunque ſuper terram ſpirant & ſerpunt.
" Non quidem enim unquam putat malum paſſurũ eſſe ſe in futurum,
" Quouſque copiam præbeant Dei, & genua moveantur;
" Sed quandò jam & adverſa Dei beati perficiant,
" Et hæc ſuffert nolens reluctanti animo.
" Talis enim mens eſt mortalium hominum,
" Qualem diem, *i.e.* Vitæ conditionem, inducit pater virúmque deúmque.
" Etenim ego quondam videbar inter viros beatus eſſe;
" Multa autem injuſta feci, vi & robore impotens,
" Patri meo fretus, & meis fratribus.
" Quare nequis omninò vir injuſtus eſto;
" Sed hic ſilentio dona Deorum habeat, quodcunque dent.
" Qualia video procos injuſta perpetrantes,
" Facultates accidentes, & dedecorantes uxorem
" Viri, quem non ampliùs dico ab amicis & patriâ terrâ
" Diù abiore: valdè nimirùm propè eſt. Verùm te Deus

ΣΧΟΛΙΑ.

131. Πείσεσθ.] Ὑπομενεῖν.

132. Ὄφρ' ἂν δώῃσι παρέχωσι.] Νῦν τοῖς ἀγαθοῖς παρέχουσιν εὐδαιμονίαν· ὁμοίως τὸ, ἀρίστους ἢ λαοί.

133. Τελέσωσι.] Ποιῆσιν, ἐπιφέρουσιν.

134. Φέρῃ.] Ὑπενέγκῃ. Ἀεκαζόμενος.] Μὴ θέλων.

135. Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν.] Οἱ μὲν φιλόσοφοι οὐδέτερον, ὅπ οἷον ἂν ᾖ τὸ καθέκαστα ἕ αἰῶν, τοιαύτην καὶ τὴν ἡμέραν ἄγησι οἱ ἄνθρωποι· ὁ δὲ Ποιητὴς λέγει, ὅπου ἂν ᾖ τὰ ἀγαθοπρεπῆ, τύπτις ἐχομένους.

137. Ἔμελλον.] Ἐώκειν, ἐνομιζόμην.

142. Μηχανόωντας.] Ἐπινοοῦντας.

145. Ἀπέσσεῦσθ.] Ἀπεῖναι.

NOTÆ.

ρ'. v. 446. Οὐ μὲν γάρ τί πω ἔπος οὔτε ῥέξαιμι ἀιδρεής. *Meric. Caſaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 2. p. 71. ſuper hoc loco *Homerico* diſputans, confert cum illo, & opponit ex parte Dei, locum *Euripidis*, Supplic. à v. 196. ad v. 218. Vid. *Plutarch.* in Conſolatorio, ad *Apollonium*; *Duport.* Gnomolog. in hunc locum; & quæ Nos ad Prælect. *Pindaric.* XXV.

130. Γαῖαν ἐπὶ πνείῃ τε καὶ ἕρπῃ) Ità pro ἐπιπνείῃ lego; ut τὸ ἐπὶ ſic æquè referri poſſit ad πνείῃ, & ἕρπῃ, vel etiam ad τὸ γαῖαν.

132. Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, καὶ γούνατ' ὀρώρῃ) Poſteriora ſunt Priorum ἐξηγητικά. Ἀρετὴ enim hic εὐδαιμονίαν, εὐτυχίαν, & ſucceſſum denotat, ut Φ'. v. 329. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα. Confer *Br. Schol. Ibid.* Γούνατ' ὀρώρῃ) Hinc illud *Theocriti*, —οἷς γόνυ χλωρόν.

135. Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν) Hunc locum egregiè quoque tractat idem *Meric. Caſaubon.* ibid. p. 84. *Archilochi* verò locum, ex hoc *Homeri* delineatum, liceat nobis correctiùs proferre. Τοῖος ἀνθρώποισι νόος, οἵ' Γλαῦκε, πατὴρ Λεπτίνεω, Γίγνεται, ἥντιν' ἡμέρην ἄγησι Ζεὺς ἐπ' ἀνθρώπῳ ἄγαν. Quòd ἐπ' ante *Aſperum* lego, id prudens ac ſciens facio, quòd *Ionum* hoc ſit: ſimile & illud *Simonidæ*, apud *Stobæum*, τὸ τοῦ, Πηρὶ ἕ βίῳ, ὅτι βραχὺς ἕ ὑπλὴς, &c. Νόος δ' ἐπ' ἀνθρώποισιν οὐκ ἐφήμιος· Ἔς', ἀλλ' ἐφήμεροι βροτοὶ δὴ ζώομεν, Ὅπως ἑκάστην ἀπαλάστορα Θεὸς Πρὸς τὰς τύχας ἧ τὰς φρένας κεκλήισεται. Vid. *Duport.* in locum & *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. XIX.

136. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε) Sic *Aratus*, ſub initio, — ἕ γὰρ ἕ γένος ἐσμέν· *Virgilius*, — Divûm Pater atque Hominum Rex. *Homero* propius, *Hominum Pater atque Deorum.* Vid. *Duport.* in locum.

145. Μάλα δὴ σχεδὸν) Vel hinc elucet *Ulyſſis* inſignis Clementia; quâ vult *Amphinomum*, de quo alias Poeta, π'. v. 398. — φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι, cavere ſibi temporius; adeò ut tantùm ſe non prodit illi. At Mali homines oculos ſuos monitori-

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἐπὶ πνείῃ) γρ. ἐπιπνείῃ, vid. N. ad *Textum.*

145. Δὴ) γρ. ἤ, at τὸ δὴ præſtat: vid. N. in *Textum.*

Οἴκαδ'

Οἶκαδ' ὑπεξαγάγοι, μήδ' ἀντιάσειας ἐκείνῳ,
Ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἀναιμωλεί γε διακριδὸν εἰσαφίκοιτο
Μνηστῆρας, κἀκείνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθοι.
Ὣς φάτο· τὸν σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον·
Ἂψ δ' ὁ χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
Αὐτὰρ ὁ βῆ κατὰ δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
Νωμῶν κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς φύγε κῆρα· πέδησε γὰρ ἣ τ' Ἀθήνη,
Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἶφι δαμῆναι·
Ἂψ δ' αὖτις καθ' ἕδρη ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρῃ Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Μνηστῆρσι φανῆναι, ὅπως πεφίσσεται μᾶλλον
Θυμὸν μνηστήων, ἰδὲ τιμήεσσα γένοιτο
Μᾶλλον τοῦ τε πόσιός τε, καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.
Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,

" Domum ſubducat, nè obvius illi,
" Quandò redibit dilectam in patriam terram:
" Non enim ſine cruore dijudicatum iri puto
" Procos *inter*, & illum; poſtquam in ædes venerit.
Sic dixit, & libans bibit dulce vinum;
Iterum verò in manibus poſuit poculum duci populorum.
At hic ivit per domum, dilectum cruciatus cor,
Conquaſſans caput; jam enim malum augurabatur animus.
Sed neque ſic fugit mortem: impedivit enim & hunc Minerva,
Telemachi ut manibus & haſtâ fortitèr interficeretur;
Rurſus verò iterum ſedit in ſede, unde ſurrexerat.
Huic verò in mentibus poſuit dea cæſia Minerva
Filiæ *nempè* Icarii, prudenti Penelopæ,
Procis apparere, ut diffunderet maximè
Animum procorum, & honorata fieret
Magis à viroque & filio, quàm antea erat.
Leviter igitur riſit, verbúmque dixit denominavitque,

ΣΧΟΛΙΑ.

146. Ἀντιάσειας.] Σωωωδήσεις.
148. * Ἀναιμωλεί.] Ἀνὰ αἷμα Θ.
159. Πεφίσσεται.] Ἐκπλήξεται· οὐκ ἀλαζονικῶς ἡ σωφροσύνη ἡ Πηνελόπης, ἀλλ' ὅπως μὴ βιασθῇ, σωσιπάτρᾳ, καὶ ἐλπιδοποιοῦσα τῷ δοκεῖν τινὶ σωσοικήσειν.
160. Τιμήεσσα.] Τιμιωτέρα.
162. Ἀχρεῖον.] Οἷον, οὐκ ὠφελῆς.

NOTÆ.

bus claudunt; quare in caſſes tandem incidunt, & hoc Dei judicium agnoſcitur mox. v. 154.—πέδησε γὰρ ἣ τ' Ἀθήνη. Τὸ ἣ autem, quod priùs obtinuit, ad *Var. Lect.* relego, & δὴ in *Textum* admitto, ut magis huic loco congruum.

149. Ὑπίλθοι) Ità Editt. *Romana* & *Baſileenſis*, & ipſe *Euſtathius* in παρεκβολαῖς, quæ vox aptè clandeſtinum *Ulyſſis* adventum ſignificat; quare alteram *Lectionem*, ἐπίλθῃ, poſthabendam duco, licet *Florentina* præferat, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Stephan. Caſtell.* Rectè *Oxon.* ὑπίλθοι.

152. Καθ' δῶμα) Rectè; quoniam *Amphinomus* nunc reliquerat *Ulyſſem* ad limen, ipſe in Domum deſcendens; quod qui non viderunt, ἀφ' legendum putabant, minùs congruè.

162. Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν) *Euſtath.* fol. 663. lin. 46. Τὸ ἣ ἀχρεῖον ἐγέλασσεν, ἀντὶ τοῦ, ἄκαιρον, ἢ ἀσὺμφορον ἀδιμήτου χρείαν. Ἀτιμοῖ δέ, φασι, τὴν λέξιν πολύτιμον παροξύνουσιν, ἄχρειον λέγοντες, &c. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀχρεῖος, & v. Ἀχρεῖον. Hinc ἀχρειόγελως ἄνθρωπος, *Michael Apoſtolius* Proverb. Centur. V. vid. *Suidam*, v. Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος. Proverbium, Γέλως ἄκαιρος, δεινὸν οὐ βροτοῖς κακόν. Nam Riſu inepto res ineptior nulla, ut *Catullus*. *Theocrit.* Idyll. 25. v. 72. Ἀχρεῖον κλάζοντι, de Canibus blandientibus. De *Therſite*, *Iliad.* β'. v. 269. Ἀχρεῖον ἰδών. Hoc verò in loco, ἀχρεῖον γελᾷν, eſt *Leviter ſubridere*, non quaſi ex animo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

148. * Ἀναιμωλεί) Hæc ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

148. Ἀναιμωλεί) γρ. ἀναιμωλί.
149. Ὑπίλθοι) γρ. ἐπίλθῃ. *Florentin. Aldin.* &c. ut in Not. ad *Textum*.
152. Καθ' δῶμα) γρ. ἀφ', *H. Steph.* vid. N. in *Textum*.
153. Θυμῷ) γρ. θυμὸς, *H. Steph.*
160. Ἰδὲ) γρ. ἠδ', paulò meliùs.
162. Ἀχρεῖον) γρ. ἄχρειον, *Atticè*, vid. Not. in *Textum*.

Εὐρινόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔπ πάρος γε,
Μνηστῆρσι φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης·
Παιδὶ δὲ κἂν εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑφορώμενον ὁμιλεῖν,
Οἵ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακὰς δ' ὄπιθεν φρονέουσιν.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρινόμη ταμίη τοῖς μῦθον ἔειπεν,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἴθι, καὶ σὺ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
Χρῶτ' ἀπονιψαμένη, καὶ ὑπαλείσασα παρειάς.
Μηδ' ἅπτω δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ προσώπω
Ἔρχευ· ἐπεὶ κάκιον πενθήμονα ἄκριτον αἰεί·
Ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
Ἠρῶ Ἀθανάτοισι γενείσασθαι ἰδέσθαι.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε πεφραδέειν Πηνελόπεια,
Εὐρινόμη, μὴ τάδε παραύδα, κηδομένη περ,
Χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
Ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλης σὺν νηυσίν.
Ἀλλά μοι Αὐτονόῳ τε, καὶ Ἱπποδάμειαν, ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρὰ πάλον ἐν μεγάροισιν·
Οἴη δ' οὐκ εἶσειμι μετ' ἄνέρας· αἰδέομαι γάρ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δ' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κώμην Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν.

" Eurynome, animus mihi cupit, non antea quidem, *at nunc omnino*
" Procis apparere, invisis quantumvis;
" Filio etiam fors dicam verbum, quod perutile erit,
" Non ufqueadeo procis cum ſuperbis converſari,
" Qui benè quidem dicunt, malè autem pòſt cogitant.
Huic rurſus Eurynome promaconda verbum dixit,
" Næ jam hæc omnia, filia, ut par eſt, dixiſti.
" Sed vade, & tuo filio verbum dic, neque occulta,
" Corpore priùs lavato & unctis genis.
" Neque ſic lacrymis irrigata circum faciem
" Vade; quoniam malum *eſt* lugere continuè ſemper.
" Jam quidem enim tibi filius talis, qualem tu maximè
" Supplicabas Diis barbeſcentem videre.
Hanc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Eurynome, nè hæc ſuadeas, *me*-curans licet,
" Corpuſque lavare, & ungere unguento;
" Pulchritudinem enim mihi Dii, qui Olympum habitant,
" Perdiderunt, ex quo ille ivit concavis in navibus:
" Sed mihi Autonoemque, & Hippodamiam, jube
" Venire, ut mihi aſtent in domibus;
" Nam ſola non accedam ad viros; verecundiâ enim ducor.
Sic dixit; vetula igitur e domo exivit
Nunciſtura mulieribus, & impulſura ad eundum.
Tunc demùm aliud cogitavit Dea cæſia Minerva:
Filiæ Icarii dulcem ſomnum affudit.

ΣΧΟΛΙΑ.

167. Φρονέουσι.] Βουλεύονται, σκοποῦσι.
173. Πενθήμονα.] Πενθοῦντα, θρηνοῦντα. Ἄκριτον.] Ἀδιακρίτως· ἢ πολὺ, διϊσχυρῶς.
175. Ἠρῶ.] Ηὔχου.
178. Ἀλοιφῇ.] Ἐλαίῳ.
179. Ἀγλαΐην.] Τὸ κάλλος.
185. Ἀγγελέουσα.] Λέξουσα.

ΝΟΤΑΕ.

165. Παιδὶ δὲ κἂν εἴποιμι) Olim κὲν erat, & potuit quidem per *Metrum* ſtare, nempè producebatur, in *Cæſurâ*, & ob *Finalem* ἀναδιπλώσεως capacem. At κἂν omninò hìc præſtat legere; nam propoſuit ſibi Regina, Filium ſuum, ſi fors obtigerit, à Procorum conſortio deterrere; at hoc non fecit, quare κἂν magis huic loco congrua *Lectio*; aliâs etiam bis eadem Vox in eodem verſu occurreret; ut olim etiam *Iliad.* ι'. v. 273.

182. Παρσήεσσι) *Etymolog.* M. v. Ἠλιος. Ὥσπερ ἐπὶ τὸ σῆτον, μῦς τὸ παρὰ, παράσητος, ὁ συγκοπῇ, ὁ πλεονασμῷ τοῦ σ', παρήσιτος.

VARIÆ LECTIONES.

165. Κἂν) γρ. κὲν, vid. Not. in *Textum*.
169. Ἔειπες) γρ. ἔεπες.
182. Ὄφρα κέ μοι) γρ. ὄφρ' ἂν ἐμοὶ, *H. Steph.*
183. Οὐκ εἶσειμι) γρ. ἃ κεῖσ' εἶμι, *H. Steph.*

Εὔδα

Εὗδε δ' ἀναπλησθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
Αὐτῷ σὺν κλιντῆρι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
"Αμβροτα δῶρα δίδω, ἵνα μὲν θηήσαιτ' Ἀχαιοί·
Κάλλεϊ μὲν οἱ πρῶτα προσώπατά τε καλὰ κάθηρεν
Ἀμβροσίῳ, οἵῳ πὲρ ἐϋστέφανος Κυθέρεια
Χρίεται, εὖτ' ἂν ἴῃ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα.
Καί μιν μακροτέρην τε πάσσονά τ' ἦκεν ἰδέσθαι.
Λευκοτέρην δ' ἄρα μὲν θῆκεν πριστῆς ἐλέφαντος·
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεάων.
Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο,
Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τῶν ὑπνος ἀνῆκε,
Καί ῥ' ἀπομόρξατο χεροὶ παρειάς, φώνησέν τε,
"Ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν"
Αἴθε μοὶ ὡς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνὴ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν
Αἰῶνα φθινύθω, πόσιος ποθέουσα φίλοιο
Παντοίων ἀρετῶν· ἐπεὶ ἔξοχος ἦεν Ἀχαιῶν.
"Ως φαμένη, κατέβαιν' ὑψόροφα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα θοὴ καθμὸν τέγεος πύκα ποικιλοῖο,
"Αντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.

Dormivit ergò reclinata; & ſoluta ſunt ei membra omnia
Illic in lecto; tunc igitur præſtans dearum
Immortalia dona dediſ; ut ipſam admirarentur Achivi, *Procl.*
Unguento quidem ei vultuſque pulchros purgavit
Immortali, quali benè-coronata Venus
Ungitur, quando adit Gratiarum chorum amabilem.
Et ipſam proceriorem & ſucculentiorem fecit videri;
Candidioremque ipſam fecit ſecto elephante;
Hoc quidem ſic facto abivit præſtans dearum.
Venerunt igitur famulæ albis-ulnis ex domo,
Cum ſtrepitu advenientes; hanc autem dulcis ſomnus dimiſit;
Et abſterſit manibus genas, & locuta eſt,
" Certe me ærumnoſam mollis ſomnus cooperuit;
" Utinam mihi ſic mollem deceſſum daret Diana caſta
" Quamprimùm; ut nè amplius lugens animo
" In longum tempus macerarer, mariti deſiderans dilecti
" Perfectam virtutem; quoniam eximius erat inter Achivos.
Sic loquuta, deſcendit ex cœnaculis ſplendidis,
Non ſola, ſimul hanc & famulæ duæ ſequebantur.
At quando jam ad procos pervenit diva mulierum,
Stetit utique in limine domûs ornatè factæ,
Ante genas habens nitida vela;
Famulaque ei prudens utrinque aſſiſtit.

ΣΧΟΛΙΑ.

189. Κλιντῆρι.] Τῇ κλίνῃ.
191. Κάλλει.] Νῦν, τὸ μύρῳ *αἰνίπῃ. Καλλ(ῷ) ῥ, τὸ τ' Ἀφροδίτης μύρου. Κάθηρεν.] Ἔχρισεν, ἤλειψεν.
192. Κυθέρεια.] Ἡ Ἀφροδίτη.
194. Πάσσονα.] Παχυτέραν.
198. Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι.] Μετὰ φωνῆς ἐπιοῦσαι.
200. Αἰνοπαθῆ.] Δεινοπαθῆ. Κῶμα.] Ὕπνον.
203. Φθινύθω.] Φθίσω.

NOTÆ.

190. Ἀχαιοί) Νῦν, αὐτὶ Ε, μνηστῆρες, ut ſuprà, v. 93.
191. Κάλλει) *Heſych.* Καλλ(ῷ) Τὸ τ' Ἀφροδίτης μύρου.
195. Πριστῆς ἐλέφαντος) Vid. *Plinii* Nat. Hiſtor. l. 8. c. 10. & l. 16. c. 43. *Virgil.* Æn. l. 3. v. 464. *Sectoque Elephanto.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

191. *Αἰνίπῃ· κάλλ(ῷ) ῥ, τὸ τ' Ἀφροδίτης μύρου. Vocem αἰνίπῃ addo, ad *Syntaxeos* ſupplementum; aliàs enim τοῖς μύροις eſſet. Cætera ex *Heſychio*, qui habet, Κάλλει) Τὸ μύρου τ' Ἀφροδίτης, ipſum hunc locum reſpiciens. *Etymolog.* M. v. Κάλλος. Τιθῇ καὶ ἐπὶ τοῦ μύρου τ' Ἀφροδίτης.

VARIÆ LECTIONES.

191. Μὲν) γρ. μοὶ.
193. Εὖτ' ἂν ἴῃ) γρ. εὖτ' ἀνίῃ. *Ibid.* Ἱμερόεντα) γρ. εἰς ἐρόεντα.

Τῶν

Τῶν δ' αὐτῷ λύτο γύαλ', ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν·
Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι·
Ἦδ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν Φίλον υἱόν,
Τηλέμαχ', οὐκέτι τοὶ φρένες ἔμπεδοι, οὐδὲ νόημα·
Παῖς ἔτ' ἐὼν, ὑ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ὀφέλκεις·
Νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσι, ὑ ἵβης μέτρον ἱκάνεις,
Καί κέν τις φαίη, γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς,
Ἐς μέγεθος ὑ κάλλος ἐρώμενος, ἀλλότριος φὼς,
Οὐκέτι τοὶ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα.
Οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
Ὅς τ' ξεῖνον ἔασας ἀεικιαθήμεναι ἥτω·
Πῶς νωῖ; εἴπις ξεῖνος, ἐν ἡμετέρῃσι δόμοισιν
Ἥμενος, ὧδε πάθοι ῥυσακλύδην ἐξ ἀλεγεινῆς,
Σοί κ' αἶσχος, λώβη τε, μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμὴ, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσῶμαι κεχολῶσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω ὑ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε, ὑ τὰ χέρηα· πάρος δ' ἔπι νήπιος ἦα.
Ἀλλά τοι ὑ δύναμαι πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
Ἐκ γάρ με πλῆσσουσι, παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλη,
Οἵδε κακὰ φρονέοντες· ἐμοὶ δ' οὐκ εἰσὶν ἀρωγοί.
Οὐ μέν τοι ξείνῳ γε ὑ Ἴρῳ μῶλος ἐτύχθη
Μνηστήρων ἰότητι· βίη δ' ὅγε φέρτερος ἦεν.
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, ὑ Ἀθηναίη, ὑ Ἄπολλον,
Οὕτω νῦν μνηστῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι

Horū verò illic solvebantur genua, & præ amore animos deliniebantur;
Omnesque optârunt *apud eam* in lectis dormire.
Hæc demùm Telemachum alloquuta est suum charum filium,
" Telemache, non amplius tibi mentes firmæ, neque cogitatio:
" Puer adhuc cum esses, & magis in mente solertiam versabas:
" Nunc autem, quando jam magnus es, & pubertatis *ad* limitē perveniſti,
" Et aliquis diceret filium te esse beati viri,
" Magnitudinem & pulchritudinem videns, alienus vir,
" Non amplius tibi mens est competens, neque cogitatio.
" Quale utique jam hoc facinus in ædibus factum est,
" Qui hospitem sivisti indecentèr tractari eo modo.
" Quomodo ergò? Si quis hospes in nostris ædibus
" Sedens, sic pateretur ex vexatione molestâ,
" Tibi dedecus, & contumelia, inter homines fuerit.
Hanc ergò Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Mater mea, hâc quidem *in re* non te accuso, *quòd* irascaris:
" At ego animo intelligo & scio singula,
" Bonaque, & pejora; antea tamen adhuc infans eram,
" Sed non possum prudentia omnia intelligere:
" Nam me perterrent assidentes aliunde alius,
" Hi quidem mala cogitantes; mihi autem non adsunt auxiliatores.
" Non tamen hospitis & Iri pugna facta est
" Procorum consilio; fortitudine nihilominùs hic potentior fuit.
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Sic nunc proci in nostris domibus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

211. Ἔρῳ.] Ἐρῷῃ. Ἐθελχθεν.] Ἠλοισθησαν.
215. Κέρδε'.] Σωίσεις. Ἐναίσιμος.] Ἐκίνεις, ἀντὶ τοῦ, σωτέρας.
216. Ἥβης μέτρον.] Τὸ ἀκμαῖον τῆ ἡλικίας.
221. Ἀεικιαθήμεναι.] Αἰκιαθῆναι, ὑβριαθῆναι.
223. Ῥυσακλύδην.] Ἁλκυσμῶ, αἰκίας.
224. Πέλοιτο.] Ἔσται.
231. Ἀρωγοί.] Βοηθοί.

N O T Æ.

211. Ἔρῳ) Ὁ ἔρως, αὐτὶ τοῦ ἔρως, ἔρωτος· ὡς, Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 449. & ad *Anacreon.* v. 809. & 1182.

228. Ἐσθλά τε ὑ τὰ χέρηα) Idem Versus infrà, ad v'. v. 310. ubi tamen χέρεια. At alia etiam Lectio *Eustathio* defenditur.

235. Ἡμετέροισι δόμοισι) γρ. ὑμετέροισι. Suo ita-

V A R I Æ L E C T I O N E S.

211. Τῶνδ' αὐτῷ λύτο γύαλ') γρ. τῶ δ' αὖ λῦτο τὰ γύατ', *Mar. Meibomius*, ut ad δ'. v. 703. & infrà, v. 237. *Ibid.* Ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν) γρ. ἔρως δ' ἄρα θυμὸν ἔθελγεν, *Plutarch.* Vitâ *Homeri.*
221. Ἔασας) γρ. ἔασας.
228. Χέρεια) γρ. χέρεια. Δ' ἔπι) γρ. δ' ἐπὶ τῶ, *H. Steph.*
235. Ἡμετέροισι) γρ. ὑμετέροισι, malè; ut Not. in *Textum.*

Νθόοισι

Νθύσιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
Οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λέλυτο δὲ γυῖα ἑκάστου·
Ὡς νῦν Ἰθάκῃ ἕκαστος ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ἧται νθυσάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς,
Οὐδ' ὀρθὸς δύναται στῆναι ποσὶν, οὐδὲ νέεσθαι
Οἶκαδ', ὅπῃ οἱ νόστος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυται.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Εἰ πάντες σὲ ἴδοιεν ἀν' Ἰασον Ἄργος Ἀχαιοὶ,
Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέρῃσι δόμοισιν
Ἠῶθεν δαινύατ'· ἐπεὶ περὶ σοὶ γυναικῶν,

" Inclinarent capita domiti, hi quidem in vestibulo,
" Hi autem intra domum, solutaque essent membra unius cujusque;
" Sicut nunc Irus ille ad vestibulares januas
" Sedet nutans capite, ebrio similis,
" Neque rectus potest stare pedibus, neque revertì
" Domum, quò ei reditus erat; quoniam dilecta membra soluta sunt.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur:
Eurymachus autem verbis alloquutus est Penelopen,
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Si omnes te viderent per Jasum Argos Achivi,
" Plures proci in vestris domibus
" Manè convivarentur; quoniam præstas mulieribus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

245. Ἴασον Ἄργος.] Ἴασον, βασιλεὺς Πελοποννήσου. Ἄργος δὲ νῦν, τὸ Πελοπόννησον νῆσον· ἢ ἕως ὅλου τοῦ Ἑλλάδα λαὸν δὲ μισαίατε λέγει. 247. Δαινύατο.] Εὐωχοῖντο. Περίοιον.] Ὑπερβάλλεις.

N O T Æ.

que in Codice *Isaac. Casaubon.* scribit, *Lege ὑμετέροισι, ut in aliis.* Id verò ego prohibeo; in omnibus enim omninò *Exemplaribus*, hoc certè in loco, ἡμετέροισι scribitur, & rectè; quùm *Telemachus* de suâ Domo nunc loquatur: vid. ad v. 246. ubi alia quidem res est: rectè enim ibi ὑμετέροισι.

237. Λέλυτο) γρ. λέλυντο, inquit idem *Isaac. Casaubonus*, ut mox, v. 241. λέλυνται, & aliàs, ἀπόρρητα λελυνται, & *Seberus* Lectionem illam agnoscit. Verùm *Penultimam* in λέλυτο *Meibomius* satis longam putat, & id satis in λῦτο apparere, *Iliad.* ω'. v. 1. licet Nos aliud in eum locum ostendamus, λῦτο, nempè, pro λύετο, poni, non pro λέλυτο, cujus *Penultima* novies apud *Homerum* corripitur, ut ad *Odyss.* δ'. v. 703. & ι'. v. 421. Rectius itaque, licet dubitantèr, *Eustath.* fol. 667. lin. 4. Τὸ δὲ, Λέλυτο, ταυτόν ἐστι τῷ λυθῆσαν· ἀορίστου μὲν ὄν, τιθὲν δὲ, ἀντὶ παρακειμένου ἴσως δὲ καὶ λελύοιτο, συγκόπτων, & sic congruit cum τῷ νέεσθαι κεφαλὰς, quòd præcesserat. *Etymolog.* M. Λελῦτο) Περισπᾶται, τὸ παρακείμενον. Vid. infrà, ad v. 247.

246. Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισι) Vel πλείονες hic habendum pro *Amphimacro*, ut δ'. v. 485. Ταῦτα μὲ δὴ ὕστερα πλέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις. Vel certè, quamvis scribatur τελευτλάσεως, in *Scansione* legendum πλείες, διευκλάσεως, de quâ re monco, ad ε'. v. 266. & 368. Vel denique πλείονες legendum; ut sit *Anepastus* in *Primâ* sede, quod fieri sæpè solere probo, ad β'. v. 289. *Isaac. Casaubon.* πλείονες legit. *Ibid.* Ὑμετέροισι) *Henricus Stephanus*, cui ex præcedenti, v. 235. inopinatò obortus error, & hìc ἡμετέροισι scripsit, quem sequuntur *Spondanus, Elzevir. Oxon.* &c. At minimè credendum, *Eurymachum* eò audaciæ perveniſſe, ut *Telemachi* & *Penelopæ* ædes coràm ipsis vocaret suas. Et sanè ὑμετέροισι legit hìc *Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii, Hervagiana, Romana* & *Basileensis Eustathii, Castellionea*, &c. neque ullus dubito, quin *Isaac. Casaubon.* hunc Versum præ oculis haberet, quùm ὑμετέροισι legendum suaderet, ad v. 235. ut facile in similibus locis vicinis decipimur. Præterea omnes Versiones, *vestris* hìc habent, & *nostris* illic, satis rectè.

247. Ἠῶθεν δαινύατο) Ut *Iliad.* ω'. v. 665. ubi *Media* Syllaba in δαινῦτο producitur, quià ponitur, pro δαινύοιτο, teste *Eustathio*, fol. 1511. lin. 37. Ἐπὶ δὲ ἀν' οὐ συναῦξει τὸ δαινυτο, συγκοπὴν ἴσως ἐν τῷ δαινύοιτο· ἵνα ὁμοιογκλίτως ᾖ, ἀκτίμιον, δαινύοιτο τε λαός. Ità hìc δαινύατ', *Ionicè*, pro δαίνυθ', quod per συγκοπὴν, pro δαινύοιντο, quæ causa *Penultimam* producendi, ad ἴδοιεν enim respicit, v. 245.

N O T Æ I N S C H O L I A.

245. Ἴασον Ἄργος) Confer cum *Scholiis, Eustath.* fol. 667. lin. 10. & 17. *Hesych.* Ἴασον Ἄργος) Ἡ Πελοπόννησος· ἀπὸ Ἴασος βασιλέως· ἢ ἡ Ἀχαΐα.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

237. Λέλυτο) γρ. λέλυνται, λύοιτο, λελῦτο, vid. Not. in *Textum*.

246. Ὑμετέροισι) γρ. ἡμετέροισι. malè olim, in Recentioribus; ut Not. in *Textum*.

Εἰδὼς

Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύφρων Πηνελόπεια,
Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμεῦ δρητοῦ, εἶδός τε, δέμας τε,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τ' ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μᾶλλόν κεν κλεϊὸν εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσυται ἄλγεα δαίμων.
Ἦ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦεις λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν,
Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὲ χεῖρα προσηύδα,
Ὦ γύναι, ἢ γάρ οἰω εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἀπονέεσθαι·
Καὶ γὰρ Τρῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἄνδρας,
Ἠμὲν ἀκοντιστάς, ἠδὲ ῥυτῆρας ὀιστῶν,
Ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα
Ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοιΐου πολέμοιο.
Τῷ οὐκ οἶδ', εἴ κεν μ' ἀνέσῃ Θεὸς, ἦ κεν ἁλώω
Αὐτοῦ ἐν Τροίῃ· σοὶ δ' εἰνάετες πάντα μελόντων.
Μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ἐν μεγάροισιν,
Ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος.

" Specieque, ſtaturâque, & mentibus intùs æqualibus.
Huic reſpondit tandem prudens Pene ope,
" Eurymache, certè meam virtutem, ſpeciemque, corpuſque,
" Perdiderunt immortales, quandò in Ilium nave-profecti-ſunt
" Argivi, cum his item meus maritus ibat Ulyſſes.
" Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,
" Major gloria eſſet mea & melior ita.
" Nunc verò triſtior: tot enim mihi immiſit mala ſiniſtrum-numen.
" Certè quidem, quando ivit relictâ patriâ terrâ,
" Manu dextrâ in carpo captam me allocutus eſt,
" O mulier, non puto bellicoſos Achivos
" Ex Trojâ benè omnes illæſos redituros:
" Etenim Trojanos dicunt pugnaces eſſe viros,
" Et jaculatores, & extenſores ſagittarum,
" Equorumque pedibus-velocium agitatores; qui velociſſimè
" Dijudicare *poſſint* magnam contentionem dubii belli.
" Ideò neſcio, ſi me remittet Deus, an capiar
" Illic in Trojâ: tibi autem hìc omnia curæ ſint.
" Recordare patris & matris in domibus,
" Sicut nunc, vel etiam magis, procul cùm ego fuero.

ΣΧΟΛΙΑ.

252. Ἦεν.] Ἀπῆλθε, ἐπορεύετο.
253. Ἀμφιπολεύοι.] Διέποι, θεραπεύοι.
255. Ἄχομαι.] Λυπεῦμαι. Ἐπέσσυτο.] Ἐπήγαγεν.
257. * Ἐπὶ καρπῷ.] Ἐπὶ τῇ χειρὸς μέσῃ.
260. Καὶ γὰρ Τρῶας φασί.] Πιθανῶς ἐλπιδοποιεῖ τὴν μνηστῆρας, ὅτι καὶ τοῖς ἄλλοις εἰκὸς ἀνηρῆσθαι αὐτόν.
261. Ῥυτῆρας ὀιστῶν.] Τοξότας.
262. Ἵππων ἐπιβήτορας.] Ἱππικούς.
263. Ἔκριναν.] Διέκειναν, διεχώρισαν.
264. Ἀνέσῃ.] Ἐάσῃ, ἀναπέμψῃ.
266. Μεμνῆσθαι.] Νῦν, ἐπιμελεῖσθαι.

NOTÆ.

256. Ἦ μὲν δὴ, ὅτε τ' ἦεις λιπὼν κάτα πατρίδα γαῖαν) Licet ἦεις ſcribatur τεισυλλάβως, at δισυλλάβως tamen legendum, quaſi ſcriptum eſſet ἧς, ſicut ſuprà, ad v. 252. cujuſmodi oppidò plura paſſim obſervamus, ut ſuprà, ad v. 246. item ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 1388. & 1469. & ad *Medeam*, v. 635. in vocibus nempè, αἶσα, οἵσος, ἵημι, &c.
263. Ἔκειναν) Subaudi ἀντὶ, ut ſit pro κέλευεν, quanquam ἔκειναν omnia *Exemplaria* præferant: nam *Conrado Ritterſhuſio*, ad *Oppian.* p. 341. non jam aſſentior, qui hæc dicta de Priori Bello *Trojano*, ſub *Hercule* & *Laomedonte*; non enim tunc illorum Equites prævalebant: verùm etiamſi victi tum eſſent, aliquandò prævalituri ſunt *viſi*, edito tum Virtutis ſpecimine, licet non uſquequaque felicitér.

NOTÆ IN SCHOLIA.

257. * Ex *Euſtathio.*

VARIÆ LECTIONES.

252. Ἦεν) γρ. ἧεν, *Br. Schol.*
254. Κεῖνος κλεϊὸς) γρ. κὲ κλεϊὸς, & γὲ κλεϊὸς, quod meliùs ſonat, quàm κε.
256. Ἦεις) γρ. ἧς, vid. Not. in *Textum.*
263. Ἔκειναν) γρ. κέλευεν, vid. Not. in *Textum.*

Αὐτοῦ

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃσθα, τεὸν κτέ δῶμα λιπῆσα.
Κεῖνός γ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Νὺξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσῃ
Οὐλομένης ἐμέθεν, ἣ τε Ζεὺς ὄλβον ἀπούρα.
Ἀλλὰ τόδ' ἀινὸν ἄχος κραδίῃ καὶ θυμὸν ἱκάνει·
Μνηστήρων οὐκ ἦσθ' δίκη τοπάροιθε τέτυκτο,
Οἵτ' ἀγαθήν τε γυναῖκα καὶ ἀφνειὸν θύγατρα
Μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοις ἐείπωσιν·
Αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγυσι βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Κήδεα δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα δίδῶσιν·
Ἀλλ' οὐκ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς φάτο· γήθησεν δ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὕνεκα τῇ μὲν δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
Μειλιχίοις ἐπέεσσι· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοίνα.
Τὼ δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν οἶκάδ' ἀνεῖκαι,
Δέξασθ'· οὐ γὰρ καλὸν ἀνήνασθαι δόσιν ἐστίν·
Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πῃ ἄλλη,
Πείν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

" At poſtquam jam filium pubeſcentem videbis,
" Nube, cui volueris, tuâ domo relictâ.
" Ille ſic dixit: hæc jam nunc omnia perficiuntur.
" Nox autem erit, quando jam odioſæ nuptiæ obvenient
" Perditæ mei, cujus Jupiter beatitudinem abſtulit.
" Sed hic gravis dolor cor & animum cepit;
" Procorum non hic utique mos antea fuit,
" Qui bonamque mulierem & divitis filiam
" Deſpondere vellent, & inter ſe contenderent;
" Iidem ipſi abducunt boves & pingues oves,
" Amicis puellæ, i.e. ſponſæ, convivium, & ſplendida dona dant;
" Verùm non alienum victum impunè edunt.
Sic dixit: lætatus eſt interea laborioſus divinus Ulyſſes,
Quoniam horum quidem dona attraheret, mulceretque animum
Suavibus verbis; mens verò ejus alia cogitabat.
Hanc Antinous allocutus eſt, Eupithei filius,
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Dona quidem quicunque voluerit Achivorum huc ferre,
" Suſcipere *te velim*, non enim bonum renuere dationem eſt;
" Nos verò neque ad opera ante imus, neque ullibi alò,
" Quam tu alicui nupſeris Achivorum, quicunque optimus.
Sic dixit Antinous; his autem placuit ſermo.

ΣΧΟΛΙΑ.

268. Γενειήσαντα ἴδηαι.] Ἐν ᾧ σωτῆρι, εἰ τότε ἀληθὴς χρᾶις ἦ τόπ ἐλέγετο.

269. Γήμασθαι.] Γαμηθῆναι. Λιπῆσα.] Καταλιπῆσα.

271. Νὺξ δ' ἔσται.] Σκότος γένεσις. Ἀντιβολήσῃ.] Συμπλεκθήσῃ, ἤδη γὰρ σφῶν αὐτῷ τῷ πλῷ εἰμί.

272. Οὐλομένης ἐμεῖο.] Ἀπολωλυίας μοῖλον, ἢ σφοδρᾶς τῷ κοίτῳ καὶ ἀνδρός.

274. Οὐκ ἤδη δίκη.] Οὐκ ἔτος ὁ τρόπος. Παροιθεν.] Ἐν τῷ σφῷ τότε χρόνῳ.

276. Ἐείπωσι.] Φιλονεικήσωσιν.

281. Τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο.] Εἰ μὲν γὰρ νῦν ἦν παρέλκειθ, * παρολκῷ ἐλάμβανεν· εἰ δὲ διηνεμίωσε, παρὰ * τούτων ἐλάμβανεν, καὶ ἀνεπλήρα τὰ ἀναλισκόμενα. Παρέλκειθ.] Παρίσπα.

285. Ἐνεῖκαι.] Ἐνεγκεῖν.

286. Δέξασθ.] Ἀντὶ τοῦ, δέξαι.

NOTÆ.

280. Γήθησεν ὁ Ὀδυσσεύς, Οὕνεκα τῇ μὲν δῶρα παρέλκειθ) Huc refer *Plutarch.* de Audiendis Poetis, Πάλιν τὸ Πηνελόπης, κ. λ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

281. * Παρολκῷ, pro corrupto παρελκῶν, & * τούτων, pro τοῦτον, lego, ex MSS. Tres Vett. *Impreſſi* παρολκῶν, unde Miſeri Correctores pejus lapſi.

VARIÆ LECTIONES.

270. Κεῖνός γ' ὣς ἀγόρευε) γρ. κεῖνος τόσ' ἀγόρευε, *Ariſtarch.*

274. Πάροιθε τέτυκτο) γρ. πάροιθ' ἐτέτυκτο, *H. Steph.*

281. Παρέλκειθ) γρ. παρ' ἕλκειθ, *Br. Schol.*

284. Περίφρων) γρ. φερέφρων. *H. Steph.*

288. Πείν γέ σε τῷ) κ. πείν γέ σέ τῳ, &, πείν σέ γε τῷ, *H. Steph.*

290 Δῶρα δ' ἄρ' οἰσύμβνα προέησαν κήρυκα ἕκαστος·
Ἀντινόῳ μὲν ἔπειτα φέρων περικαλλέα πέπλον
Ποικίλον· ἐν δ' ἄρα οἱ περόνας δυοκαίδεκα πᾶσας
Χρύσεια, κλῆσιν εὐγνάμπτοις ὀχεγῦας.
Ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτὰρ ἔνεικε,
295 Χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον, ἠέλιον ὥς·
Ἔρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
Τείγλλωα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
Ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο, Πολυκτορίδαο ἄνακτος,
Ἶδμον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα·
300 Ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνέβαν ὑψῴια δία γυναικῶν·
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον περικαλλέα δῶρα.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο· μέχρι δ' ὄπα ἕσπερον ἐλθεῖν·
305 Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
Αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἔστασαν ἐν μεγάροισιν
Ὄφρα φαείνοιεν· περὶ δὲ ξύλα κάππετα θῆκαν
Αὖα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ·

Ad dona itaque præmiserunt portanda præconem unusquisque:
Ab Antinoo quidem portavit *Præco* magnum pulchrum peplum
Varium; intus autem erant fibulæ duodecim omnes
Aureæ, junctoris bene-flexibilibus congruentes.
Monile verò ab Eurymacho pervarium statim portavit *servus præco*,
Aureum, electris fulgens, sicuti Sol:
Inaures autem ab Eurydamante duo servi portaverunt,
Perstupendas, elaboratas; gratiaque perspiendebat multa:
A Pisandro verò, Polyctoride rege,
Monile portavit servus, pulchrum ornamentum:
Aliud itidem alius donum Achivorum pulchrum dedit.
Hæc quidem interim ascendit *ad* cœnacula princeps mulierum:
Illique simul famulæ portabant pulchra dona.
Hi verò in saltationem & suavem cantum
Conversi delectabantur; manseruntque, donec Hesperus veniret:
His itaque se delectantibus niger Hesperus supervenit.
Statim faces tres magnas statuerunt in domibus
Ut lucerent; circumque ligna arida posuerunt,
Sicca diù, valde dura, nuper scissa ære;

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Περόνας.] Πόρπας.

293. Κλῆσιν.] Καλέσασθαι, εἰς ἃς καθίσασα τὰς περόνας. Εὐγνάμπτοις.] Καλῶς ἐπικεκαμμένας.

294. Ὅρμον.] Τὸν καλῶς ἔχοντα κόσμον.

296. Ἔρματα.] Δῶρα, * ἅτινα κόσμον· ὅ ἐστι τὶ σύνθετα.

297. Τείγλλωα.] Τέλεια κόσμια, ἐν ᾧ τὸ τελίσφαλμα τέθεικε. Μορόεντα.] Τὰ μὲν πολλῆ μόρῳ καὶ κακοπαθείᾳ κατασκευασθέντα.

298. Πολυκτορίδαο.] Πολύκτορος παιδός.

299. Ἶδμον.] Περίκαλλες· ἔστιν δὲ παρόμοια. Διαφέρει δὲ τῷ ἕρματι· τὸ μὲν γὰρ περιέρχεται τῷ τραχήλῳ, ὁ δὲ ὅρμος κεχάλασται· ἰδμὼν δέ, ὁ τραχήλου, ἀπὸ εἰσπνοῆς τοῦ τροφοῦ δι' αὐτοῦ.

306. Λαμπτῆρας.] Ἐλαίους μεστοὺς· ἢ τοὺς χρυσοῦς, ἀφ' ὧν ἔκαιον.

307. Φαείνοιεν.] Λάμποιεν. Θῆκαν.] Ἔπεθηκαν.

308. Κεκεασμένα.] Ἐκκεκομμένα.

NOTÆ.

297. Τείγλλωα. μορόεντα.) *Ultima* τείγλλωα producitur, in *Cæsurâ*, ante *Incisum*, & vi *Liquidæ* sequentis, vid. infrà, ad τ'. v. 92. Voces τείγλλωα & μορόεντα satis explicant *Eustath.* ad *Iliad.* ξ'. v. 183 fol. 964. lin. 31. *Hesych.* v. Τρίγλλωα, & v. Μορόεντα. Item *Etymolog.* M. *Suidas*, *Phavorinus*, in iisdem vocibus. Vocem autem μορόεντα. hoc certè in loco, existimo non solùm spectare ad Operis elegantiam exquisitam, aut Opificis industrium & elaboratum ingenium, verùm etiam ad fatalem tandem earundem gemmarum Retributionem; quam nacti sunt ab *Ulyssis* manibus hi Proci: Quasi ejusdem essent generis, cum *Eriphylæ* Armillâ, seu Aureo Monili; aut Equo *Sejani*, & *Auro Tholosano*; quorum Prius ante *Trojana* tempora. Hoc enim maximè decet Poetæ nostri Ingenium.

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. * Τῶν ἅτινα &c. ex *Alcyssi* MS. addo, perquam accommoda.

299. Ἶδμονα.) Cum his *Scholiis* confer *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

300. Ἔνεικεν) κ. ἔδωκεν, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ δαΐδας μετέμισγον· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος· αὐτὰρ ὁ τῆσιν
Αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς,
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος, δηὶ οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἔρχεσθε πρὸς δώματ', ἵν' αἰδοίη βασίλεια·
Τῇ δ' πάρ' ἠλάκατα τροφαλίζετε· τέρπεΐ δ' αὐτὴν
Ἥμενα σὺν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκεΐ χερσίν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τύποισι φάος πάντεσσι παρέξω.
Ἠοῦς γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐΰθρονον ἦμαρ ἰμένειν,
Οὔπι μὲ νικήσουσι· πολυτλήμων δ' ἁλί εἰμί.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δ' ἴδον ὀσσε.
Τόνδ' αἰσχρῶς ὀνίνησι Μελανθὼ καλλιπάρῃος,
Τὴν Δολίος μὲν ἔπεφνε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
Παῖδα θ' ὡς ἀπάτηλε· δίδε δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ,
Ἀλλ' ὅδ' ὡς σχέθε πένθος ὀϊ φρεσὶ Πηνελοπείης·
Ἀλλ' ἤγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, τὸν φιλέεσκεν·
Ἣ ῥ' Ὀδυσῆ ὀνείνησιν ὀνειδείοις ἐπέεσσι,
Ξεῖνε τάλαν, σύ γέ τις φρένας ὄκπεπαλαγμένος ἐσσί,
Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθών,
Ἠέ που ἐς λέσχην· ἀλλ' ὀνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις

Et lampadas miſcuerunt; alternatim verò prælucebant
Famulæ Ulyſſis laborioſi: at hic illis
Ipſe generoſus loquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Famulæ Ulyſſis, diù abſentis regis,
" Ite ad domos, ubi eſt veneranda regina:
" Huic verò juxta colos vertite; & delectate ipſam
" Sedentes in domo, vel lanas aptate manibus.
" At ego his lumen omnibus præbebo,
" Siquidem volverint pulchræ-ſedis Auroram expectare,
" Non me vincent; perpatiens enim valdè ſum.
Sic dixit; hæ autem riſerunt, & ſe invicem reſpiciebant:
Hunc turpiter corrupit Melantho pulchra-genis,
Quam Dolius quidem genuerat, nutriverat autem Penelope,
Filiamque velut educârat, dabatque delitias animo:
Sed neque ſic tenuit dolorem in mentibus ob Penelopen;
Sed hæc Eurymacho mixta eſt, & amabat.
Hæc Ulyſſem improperabat contumelioſis verbis,
" Hoſpes miſer, tu aliquis es mente attonitus, *i. e. amens*;
" Neque vis dormire æream in domum profectus;
" Vel alicubi in tabernam; ſed hic multa dicis

ΣΧΟΛΙΑ.

309. Μετέμισγον.] Συναναμίσγοντο. Ἀμοιβηδὶς.] Ἀνὰ μίαν.
314. Στροφαλίζετε.] Στρέφετε.
315. Πείκετε.] Ξαίνετε.
321. Κόμισσε.] Μετ' ἐπιμελείας ἔθρεψε.
323. Σχέθη.] Εἶχεν.
324. Μισγέσκετο.] Συνεμίγνυτο.
326. Τάλαν.] Ἄθλιε. Ἐκπεπαλαγμένος.] * Ἐκπεπληγμένος τὰς φρένας, ἄφρων.
327. Χαλκήϊον.] * Χαλκεῖον οἴκημα.
328. Λέσχην.] Δημόσιον οἴκημα, οἷον * λέσχην, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ τοὺς μὴ ἔχοντας οἰκήματα λέσχη ποιεῖσθαι· ἢ παρὰ τὸ λεσχαίνειν ἐν αὐτῷ, ὅ ἐστι ὁμιλεῖν.

NOTÆ.

315. Εἴρια) *Euſtath.* fol. 325. lin. 2. Ὅμηρος μὲ τὸ εἴριον ἐκπαρεξύνει, ὁμοίως τῷ λείριον· οἱ δὲ ὕστερον, παρεξύνουσι πρὸς ἀναλογίαν ἑτέρων παροξυνόντων Δακτυλικῶν λέξεων· ἵνα ᾖ, ὡς πῖχος, πυγμαῖος· ὕπως εἶρος, εἴριον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

327. * Χαλκήϊον δῆμον) MS. apertè, χαλκέως δῆμον, & *Euſtath.* fol. 672. lin. 32. χαλκεῖον vocat.

328. * Λέσχη) Ità lego pro λέσχαν, nè ſit idem explicatum per idem. Vid. *Heſych. Etymolog.* M. *Suidam* & *Phavorinum*, in v. *Euſtathius*, fol. 672. lin. 34. Ἦν δὲ λέσχη, δημόσιον αὐθύρωθεν οἴκημα· ἔνθα οἱ ἱππεῖς συναγόμενοι, ὡς λέσχαν τὸ αὐτὸ εἶχον. Ἐ ἐλέσχαινον δέ, ὅ ἐστιν, ὁμίλουν, τὰ δοκοῦντα δηλαδὴ αὐτοῖς. Μίμνην) Ὁ τύπτων Ἐ Ἡσίοδος, Παρ' οἷ' ἴδη χαλκεόν τε δόμον, καὶ ἐπαύλια λέσχαι. At hanc explicationem vox εὐδεῖν evertit; nec enim licuit cuivis, in Fabri ferrarii officinâ dormire & pernoctare; quare χαλκεῖον δῆμον exponendum, ut χαλκοδαίς δῶ, &c. *Suidas*, Λέσχαι ἔλεγον δημοσίας πινὰς τύπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί· Ὅμηρος, Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθών, Ἠέ που εἰς λέσχην.

VARIÆ LECTIONES.

321. Δόλιος) *γρ.* Δολίης, vid. ad *Iliad.* β'. v. 856.

Θαρσαλέως πολλοῖσι μεθ' ἀνδράσιν ὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ σὺ μεθαμώλια βάζεις·
Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τ' ἀλήτην;
Μή τίς τοι τάχα Ἰρου ἀμείνων ἄλλος ἀνστῇ,
Ὅς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ βιβαρῇσι,
Δώμαδος ἐκπέμψῃσι, φυγὼν αἵματι πολλῷ.
Τὼ δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἷ' ἀγορεύεις,
Κεῖσ' ἐλθὼν, ἵνα σ' αὖθι κατημελεῖσι τάμησιν.
Ὣς εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.
Βὰν δ' ἴμμασι κατὰ δῶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
Ταρβοσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπῆρσι φαεινὸν * αἰθομένοισιν
Εἰσηλθ' ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
Μνηστῆρας δ' ὃ πάμπαν ἀγλαΐσρας εἴα Ἀθηνὴ
Λώβης ἴσχειν θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύνῃ ἄχος κραδίῃσι Λαερτιάδαο Ὀδυσῆος.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἑτάροισιν ἔτυξε.
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλείης βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

" Confidenter multos inter viros, neque quid animo
" Times: certe tibi vinum habet mentes, vel tibi semper
" Talis mens est, quare & vana dicis.
" An gaudio efferris; quòd Irum vicisti erronem?
" *Cave*, ne quis tibi citò Iro melior alius assurgat,
" Qui te circum caput percussum manibus fortibus
" Domo emittat, fœdatum sanguine multo.
Hanc torvè conspicatus alloquutus est prudens Ulysses,
" Certè citò Telemacho dicam, canis, qualia loqueris,
" Illuc profectus, ut te denuò membratim incidat.
Sic loquutus, verbis perterruit mulieres;
Perrexerunt autem ire per domum, solutaque sunt membra singulis
Timore, putabant enim ipsum vera dicere.
At hic propè lampadibus prælucens accensis
Stabat omnes aspiciens; alia verò ejus animus
Cogitabat mentibus, quæ non imperfecta fuerunt.
Procos igitur non omninò superbos sinebat Minerva
Contumeliâ abstinere molestâ; ut adhuc magis
Ingrederetur dolor cor Laërtiadæ Ulyssis.
His itaque Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
Incessens Ulyssem; risumque sociis fecit,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet;

ΣΧΟΛΙΑ.

332. Ἀλύεις.] Χαίρεις, γανυσᾷς.
333. Ἀνασῇ.] Ἀγωνίσῃ.
335. Φυγὼν ἐκπέμψῃσι.] Μολόντας.
338. * Διαμητιεῖσι.] Διὰ μίλου.
349. Γέλων.] Γέλωτα, Ἀττικῶς.

NOTÆ.

329. Θαρσαλέως πολλοῖσι) Iidem Versus hi Quatuor aliàs leguntur, *viz.* infrà, v. 389. &c.

342. Λαμπῆρσι φαεινὸν * αἰθομένοισιν) Malè in pluribus αἰθομένοισιν. Solæ, *Romana* & *Basileensis Eustathii*, αἰθομένοισι rectè legunt; nam ὁ λαμπτὴρ. *Florentina* certè αἰθομένησιν habet, *Aldina, Lovaniana Rescii, Hervagiana, Stephaniana, Castellionea, Spondan. Elzevir. Cantabrig. Oxonienſ.* Ità aliquandò prudentibus etiam obrepunt Errores, quos Magnorum virorum Auctoritas incautis solet obtrudere.

NOTÆ IN SCHOLIA.

338. * *Aloyſii* MS. hoc dabat.

VARIÆ LECTIONES.

331. Μεθαμώλια) χρ. μεθαμώνια, vid. infrà, ad v. 391.
332. Ἀλύεις) χρ. ἀλύεις, ut ad ι'. v. 398. in Not. ad *Textum*.
338. Διαμητιεῖσι) χρ. Δημμητιεῖσι, & Δὲ μητιεῖσι, vid. ad ι'. v. 291.
342. Αἰθομένοισιν) χρ. αἰθομένησιν, vid. Not. ad *Textum*.
347. Λαερτιάδαο Ὀδυσῆος) χρ. Λαερτιάδην Ὀδυσῆα, *H. Steph.*
349. Ἔτυξε) χρ. ἔτυχε, *H. Steph.*

Οὐκ

Οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκε·
Ἔμπης μοὶ δοκέει δαίδων σέλας ἔμμεναι αὐτῶ,
Καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ' ἠβαιαί.
Ἦ ῥ', ἅμα τὲ προσέφη πολύπορθον, Ὀδυσῆα·
Ξεῖν', ἦ ἄρ κ' ἐθέλοις θητεύεμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην,
Ἀγρῶ ἐπ' ἐσχατιῆς, μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται,
Αἱμασιάς τε λέγων, καὶ δένδρεα μακρὰ φυτεύων;
Ἐνθάδ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι,
Εἵματά τ' ἀμφιέσαιμι, ποσὶν δ' ὑποδήματα δοίην·
Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν δὴ ἔργα κακὰ ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσεις
Ἔργον ἐποίχεσθαι· ἀλλὰ πλάζεσκι κατὰ δῆμον
Βάλεαι, ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὸν γαστέρ' ἄναλτον.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔρις ἔργοιο γένοιτο
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται,
Ἐν ποίῃ, δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι,
Καὶ κέ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα πειρησαίμεθα ἔργου
Νήστιες ἄχρι μάλα κνέφας, ποίη δ' ἐπείη.
Εἰ δ' αὖ καὶ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵ τε μάλιστοι,
Αἴθωνες, μεγάλοι, ἄμφω κεκορηότε ποίης,
Ἥλικες, ἰσοφόρω, τώ τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
Τετράγυον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑπὸ βῶλος ἀρότρῳ,

" Non ſine Deo hic vir Ulyſſeam in domum venit.
" Prorſus mihi videtur facularum ſplendor eſſe ex ipſo,
" Et capite *ipſius*; quoniam non ei ſunt capilli nè tantilli quidem.
Dixit, ſimulque alloquutus eſt Ulyſſem urbium deſtructorem,
" Hoſpes, nunquid vis mercede ſervire, ſi te ſuſcipiam,
" Agri in extremitate, merces etenim tibi ſufficiens erit,
" Sepeſque colligens, & arbores longas plantans?
" Illic ego victum quidem affatim dabo,
" Veſtimentaque circumduam, pedibuſque calceamenta dabo.
" Sed quandoquidem opera mala didiciſti, non voles
" Opus ire; ſed mendicare per populum
" Vis; ut poſſis paſcere tuum ventrem inſatiabilem.
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Eurymache, utinam nobis contentio operis eſſet
" Tempore in verno, quando dies longi ſunt,
" In herbâ falcem quidem ego benè flexam haberem,
" Et tu quoque talem haberes, ut experiremur opus
" Jejuni uſque valdè ad tenebras, herba interim adeſſet.
" Utinam rurſus & boves eſſent ad impellendum, qui optimi,
" Pingues, magni, ambo ſaturati herbâ,
" Æquales, pari-oneri-apti, quorum robur non imbecillum,
" Sed arvum magnum eſſet, cedatque gleba aratro;

ΣΧΟΛΙΑ.

352. Οὐκ ἀθεεί.] Οὐκ ἄνευ θεοῦ.
353. Ἔμπης.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, * ὁμοίως.
356. Ἀνελοίμην.] Ἀναλάβοιμι.
357. Ἄρκιος.] Ἱκανός.
358. Αἱμασιάς.] Τὰς ἐκβολὰς τῶν τοίχων, τὰς χάλικας. Λέγων.] Οἰκοδομῶν ἀκ συλλέκτων λίθων.
362. Πτώσσειν.] Πτωχεύειν.
367. Ποίῃ.] * Ἐπαύλῃ ποίᾳ, ὁ Δημοτελὴς χόρτος.
371. Κεκορηότε.] Κεκορεσμένοι.
372. Ἥλικες.] Ὁμήλικες. Ἰσοφόροι.] Ἴσως φέροντες, καὶ ἕλκοντες. * Ἀλαπαδνόν.] Ἀδυνὰς, παρὰ τὸ ἀλαπάζω, τὸ πορθῶ.
373. Τετράγυον.] Τέσσαρας ἔχον γύας· γύον δὲ, μέτρον γῆς.

NOTÆ.

352. Οὐκ ἀθεεί) Σαρκαστικῶς μὲν οὕτως· ἀληθῶς δὲ, ὡς ὕστερον ἐφαίνετο.
361. Ἔμμαθες) Vid. ſuprà, ad ρ'. v. 226. ubi iidem tres Verſus, Mutatis tantùm mutandis.

NOTÆ IN SCHOLIA.

353. * Ὁμοίως, pro ὅμως, ſcribo; nam MS. ὅμοιον habet, & *Euſtath.* tol. 674. lin. 34. per ἐπίσης explicat.
367. * Ἐπαύλῃ ποίῃ, ὁ Δημοτελὴς χόρτος, vo-ces ἐπαύλῃ ποίῃ, addo; ut rectè ſe habeat *Syntaxis*.
372. * Hoc *Scholion* ex *Aloſſii* MS. ubi tamen ἀϊδεῖς, malè.

VARIÆ LECTIONES.

354. Καὶ κεφαλῆς) γρ. κακκεφαλῆς.
356. Ἐθέλοις) χρ. ἐθέλοις, *H. Steph.*
361. Ἔμμαθες) γρ. ἔμαθες. vid. Not. in *Textum*.

Τῷ

Τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ὦλκα διηνεκέα τεταμοίμην.
Εἰ δ' αὖ ϗ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη, ϗ δύο δοῦρε,
Καὶ κύνεη παλάχη ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖα·
Τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα.
Οὐδ' ἄν μοι τλὼ γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
Ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
Καί πω τὶς δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἠδὲ κραταιός,
Οὕνεκα πὰρ παύροισι ϗ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμίλεις·
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, ϗ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψα κέ τοι τὰ θύρετρα, ϗ θύρεα περ μάλ' ἐόντα,
Φεύγοντι στείνοιτο δι' ὤκα τεταθυῖα θέραζε.
Ὣς ἔφαθ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑποδρα ἰδὼν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἆ δειλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις
Θαρσαλέως, πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἦ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ ϗ μεταμώλια βάζεις;
Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον ἐΐκησας τ' ἀλήτην;
Ὣς ἄρα φωνήσας, σφέλας εἵλετο· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἀμφινόμου ποδὸς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
Εὐρύμαχον δείσας· ὁ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χειρὶ
Δεξιτερῇ· πρόχοος δ' ἐχαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα·
Αὐτὰρ ὅγ' οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.

" Tunc me videret, si sulcum longum profcinderem.
" Sin rursus & bellum alicundè moverit Saturnius
" Hodiè, verùm mihi scutum esset, & duæ lanceæ,
" Et galea tota-ærea in temporibus congruens;
" Tunc me videres primis in pugnatoribus mixtum,
" Neque mihi ventrem exprobrans loquereris.
" Sed valdè insolescis, & animus tibi durus;
" Et quodammodò quidam videris magnus esse & fortis,
" Quoniam cum paucis, & non bonis versaris.
" Sin Ulysses veniret, & accederet in patriam terram,
" Statim tibi portæ, & latæ quamvis sint,
" Fugienti arctarentur è vestibulo forás.
Sic dixit; Eurymachus verò iratus est animo magis,
Et ipsum torvè conspicatus, verba velocia loquutus est,
" Ah miser, certè citò tibi perficiam malum, qualia dicis
" Confidentèr multos inter viros, neque quid animo
" Times: nunquid vinum tuas mentes occupat; an tibi semper
" Talis mens est, quoniam & vana dicis?
" An insolescis-præ-gaudio; quòd Irum vicisti scurram?
Sic locutus scabellum accepit: at Ulysses
Amphinomi ad genua desedit Dulichii,
Eurymachum veritus: hic itaque puerum a poculis percussit manum
Dextram; gutturnium verò humi sonuit cadens;
At hic ploraus cecidit resupinus in pulveribus.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

374. Διηνεκέα.] Τῷ ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς χιζομένῳ. Τεταμοίμην.] Διακόψαιμι.
375. Ὀρμήσειεν.] Ἐγείρῃ, κινήσῃ.
378. Μιχθίζω.] Μιχθίζω, ἀντὶ τοῦ, στωμυλήσομαι.
384. Τὰ θύρετρα φεύγοντι στείνοιτο.] Οὕτως παρασῴζεται ἐν τοῖς ἀρχαίοις· ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις ἐστὶν, ἐν θύρῃσι φεύγοντι στείνοιτο. Ἀλλ' ἡ θύρα φεύγει, ὡς δοκεῖ συνεχρήσατο.
393. Σφέλας.] Τὸ ὑποπόδιον· ἢ τὸ βλῆμα, τὸ σφῆλαν δυνάμενον.
396. Πρόχοος.] Ὁ ξύστης.

N O T Æ.

379. Οὐδ' ἄν μοι τλὼ γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις) Huc pertinet illud *Michaelis Apostolii*, Proverb. Centur. V. Γαστέρα μοὶ πρόφερες· καλλιστον ὄνειδος ἁπάντων· Ἡ πλήρης μέν, ἀλαφροτέρη· κενεὴ δ', βαρεῖα.

389. Θαρσαλέως πολλοῖσι) Versus iidem *quatuor* suprà ab illius Concubinâ *Melantho* usurpati, quos nunc *Eurymachus* ipse profert; adeò sui semper memor Poeta.

Variæ Lectiones.

382. Οὐκ ἀγαθοῖσι) γρ. ἀπειθέσι, confer *Iliad.* α'. v. 231.
391. Μεταμώλια) γρ. μεταμώνια, *Hesych. Eustath.*
394. Εἵλετο) γρ. ἔλαβε, *H. Steph.* Vid. suprà, ad v. 331.

Μνησῆ-

Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδε δέ πις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Αἶψ' ὤφελλ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
Πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' οὔπ τόσον κέλαδον μεθέηκεν.
Νὺν ἦ φεῖ πλωχῷ ἐριδαίνομεν· οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐσθλῆς ἔστε ἧδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Δαιμόνιοι, μαίνεσθε, καὶ οὐκέτι κρύπτετε θυμῷ
Βρῶσιν, οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὔμμ' ὀρθοῖ.
Ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες,
Ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· δίομαι δ' οὔτιν' ἔγωγε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῦλες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου Φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι.
Μήτε τι τ' ξεῖνον σφηλίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κεν δῶμα δαΐφρονος Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
Τὸν ξεῖνον δ' ἐάομεν ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
Τηλεμάχῳ μελέμεν· τῷ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.

Proci ergò tumultuati sunt in domibus umbrosis:
Atque ita aliquis dixit, ubi aspexisset propinquum aliun,
" Utinam hic hospes errans alibi periisset,
" Antequam venisset; sic non tantum strepitum intulisset.
" Nunc autem de paupere contendimus: neque aliqua convivii
" Bona est voluptas; quoniam pejora vincunt.
Hos quoque inter locuta est sacra vis Telemachi,
" Miseri, infanitis, & non jam retinetis animo
" Cibum, neque potum; Deorum aliquis vos concitat.
" Sed benè convivati dormite domum profecti,
" Quando animus jubet; cogo verò neminem ego.
Sic dixit; at autem omnes, mordicùs labris compressis,
Telemachum admirabantur, quòd audaciter locutus esset.
His Amphinomus concionatus est, & dixit,
Nisi illustris filius, Aretiadæ regis,
" O amici, nequaquam aliquis ob dictum justum
" Contrariis verbis mordens aliquem indignetur:
" Neque ampliùs hospitem verberate, neque aliquem alium
" Famulorum, qui sunt in domibus Ulyssis divini.
" Verùm agite, pocillator incipiat ministrare poculis,
" Ut postquam libaverimus, dormiamus domum profecti:
" Hospitem verò sinamus in ædibus Ulyssis
" Telemacho curæ esse: hujus enim dilectam pervenit domum.

ΣΧΟΛΙΑ.

398. * Ὁμάδησαν.] Θόρυβον ἐποίησαν.
401. Μεθέηκεν.] Ἐποίησεν.
405. Δαιμόνιοι.] Θαυμάσιοι, ἐπὶ κακῷ.
408. Δίομαι δ' οὔτιν' ἔγωγε.] Ἵνα * παροξυνθῶσιν καὶ διαιρεθῶσιν.
409. Φῦλες.] Ἐνδακόντες.
414. Χαλεπαίνοι.] Εἰς ὀργὴν κινήσοι.
415. Σφηλίζητε.] Διώκητε, ὑβρίζητε.
417. Ἐπαρξάσθω.] Ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀρξάσθω.
418. Καθακείομεν.] Καθευδήσομεν.
420. Τηλεμάχῳ μελέμεν.] Ἐπιμελείας ἀξιοῦσι τὸν Τηλεμάχου.

NOTÆ.

403. Ἐπὶ τὰ χερείονα νικᾷ) Idem *Iliad.* α'. v. 576. Imitatur *Sophocl.* Philoctet. v. 456. Ὅταν τὸ χεῖρον πρᾶγμ' ἐπὶ μεῖζον θάσσῃ.

411. Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος) De hujus æquitate, diximus suprà, ad v. 145. & ad hunc, velut Patronum, modò fugisse *Ulyssem* constat, v. 394.

NOTÆ IN SCHOLIA.

398. * Et hoc *Aloysii* MS. præbuit, ubi tamen, per Exscriptoris incuriam, θόρυβον.

408. * Παροξυνθῶσιν, pro παραμείνωσιν, lego, MSti, & Trium *Impressorum* Vett. auctoritate.

VARIÆ LECTIONES.

404. Μιπιφ') κ. μιπίφη, ut suprà, v. 59.

415. Μήτε τι) γρ. μήτ' ἐπ.

Ὡς

Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπε·
Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μύλιος ἥρως,
Κῆρυξ Δυλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ὑποσταδόν· οἱ δὲ θεοῖσι
Σπείσαντες μακάρεσσι, πίον μελιηδέα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Βάν ῥ' ἴμμεν κείοντες ἐὰ κατὰ δώματ' ἕκαστος.

Sic dixit; & illis omnibus gratum verbum locutus est:
Illis itaque craterem miscuit Mulius heros
Præco Dulichius, famulus verò erat Amphinomi,
Distribuit igitur omnibus ritè: hi autem Diis
Ubi libâssent beatis, biberunt dulce vinum.
At postquam libârunt, biberuntque, quantum voluit animus,
Perrexerunt ire dormitum sua ad cubicula unusquisque.

ΣΧΟΛΙΑ.

421. Ἐαδότα.] *Ἄδιζα, ἀείσκοντα.

424. Ἐπισπένδ.] *Ἐφισπάμβ.

* Ità lego, pro corrupto, ἐπισπάμβ. Vid. ad ν'. v. 54.

NOTÆ IN SCHOLIA.

421. *Ἄδιζα, MS. suppeditat, & Tres Codd. *Impressi*; quibus tamen τὸ ἀείσκοντα excidérit; quare utramque vocem restituo. Est autem ἄδω, & ἄδιω.

VARIÆ LECTIONES.

425. Σπείσαντες) γρ. λοίψαντες, *H. Steph.*

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Τ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Τ'.

ΣΥΝ Τηλεμάχῳ ἔκθεσιν ποιεῖται τῶν ὅπλων Ὀδυσεύς, καὶ ὡς Πηνελόπῃ ἐν Κρήτῃ εἶναι ὑποκρίνεται· γίγνεται δὲ αὐτοῦ δι' ἐλῆς ἀναγνωρισμὸς ὡς Εὐρύκλειαν, τὰς πόδας αὐτῆς νίψασαν καὶ ἅψασθαι ὁ ποιητὴς διηγεῖται, ὡς ὁ Παρνασσὸς ὑπὸ συὸς ἐπλήγη κωνηγῶν.

Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ὁμιλία· καὶ τὰ Νίπτρα· ἢ, ὁ διὰ τοῦ Εὐρυκλείας ἀναγνωρισμός.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀναγνωρίζει ἐξ ἐλῆς κεκὶς Ὀδυσσεύς. LIB. XIX.

Αὐτὰρ ὁ δὲ μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Μνηστῆρσι φόνον σιὼ Ἀθηναίῃ μερμηρίζων·
Αἶψα δὴ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήια κατθέμεν εἴσω
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐοικώς,

AST in domo remansit divinus Ulysses,
Procis cædem cum Minervâ conſtruens:
Statim igitur Telemachum verbis velocibus alloquutus eſt,
" Telemache, oportet arma bellicosa deponere intùs
" Omnia prorsus; at procos mollibus verbis
" Decipere; quandò à te inquirent curiosè desiderantes:
" Ex fumo depoſui, *inquies*; quoniam non his similia sunt,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1. Ὑπελείπετο.] Ὑπελείφθη. ἔμεινεν.
4. Χρὴ τεύχεα.] Οἱ ἀστερίσκοι· ὅτι σὺν δάδι ἅπτονται. Κατθέμεν.] Καθιέναι.

Ν Ο Τ Æ.

V. 1. Αὐτὰρ ὁ δὲ μεγάρῳ) Hoc *Diſtichon* mox recurrit, v. 51.

4. Τηλέμαχε, χρὴ τεύχ' ἀρήια) *Euſtath.* fol. 606. lin. 27. Ἴσον δὲ, καὶ ὅτι ἡ περὶ τῶν ὅπλων σύνταξις παραγγελία, τῇ τοῦ τ'. μάλιστα ῥαψῳδίᾳ ὁμοία· καὶ τοὺς Παλαιοὺς· ἀδὴ γὰρ, Ὀβελίζουσι, φασὶ, τὰ τοιαῦτα ἔπη, μὴ Ἀστερίσκων· ὅπερ δὴ καιριώτατα κεῖνται, ὅτε καὶ εἴδεν Ὀδυσσεὺς τὰ ὅπλα· νῦν γὰρ, φασὶν, οὐκ ἀκριβοῖς ὤν, πῶς οἶδεν, ὅτι σκέπαρνα κεῖνται ὅπλα τὸ παλαιόν; Denique idem, ad hunc ipſum locum, fol. 678. lin. 47. Ἔνθα δὲ κεῖται ὡσὰν ἑνὸς ἑκάστου στίχου, Ἀστερίσκος, ὅταν Ὀβελὸς, ὡς σύνταξις τῶν πιθάνων στίχων ἄρασα κεφαλήν, καὶ οἷον ἀστέρος ὀβελὸν λαμπόντων, ἢ μᾶλλον ὅπου, ὡς ἐπεκείνοντο οἱ Παλαιοί. At quicquid Veteres illi *Critici* in hâc parte ſtatuerint, æquè neceſſario ad π'. v. 284. adhibentur, atque hic. Non enim *Ulyſſes* ex præſentibus tantum prudens erat, ſed longè antè proſpexit futura; & abſens etiam ſciebat, quæ Arma in ſuâ eſſent domo, & ubinam. Quare utrinque *Aſteriſci* debent appingi, ſine Obelo; utrobique enim non ſine ſingulari Artificio, à Poetâ conſummatiſſimo ponuntur.

5. Πάντα μάλ') Vid. ſuprà, ad π'. v. 286. ubi hic locus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 4. Οἱ Ἀστερίσκοι) Ad explicationem hujus *Scholii* faciunt, quæ in *Textum* notamus.

Οἷά ποτε Τροίηνδε νέων κατέλειπεν Ὀδυσεύς,
Ἀλλὰ κατήκιστα, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
Πρὸς δ' ἔπι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε Δαίμων,
Μήπως οἰνοβαρέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητε δὲ δαῖτα,
Καὶ μνηστῦν· αὐτὸς γὰρ ἑφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί.
Ἐκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Μαῖ', ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
Ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταβείομαι ἔντεα πατρὸς
Καλά, τά μοι κτε οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδῃ,
Πατρὸς ἀπιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Νῶϊ δ' ἐθέλω καθαρέσσαι, ἵν' ὁ πυρὸς ἵξεται ἀϋτμή.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Αἲ γὰρ δή, τέκνον, ὀπφρασίας ἀνέλοιο,
Οἶκον κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἕπεται μετὰ χερσὶν φάος οἵσει;
Δμῳαὶ δ' οὐκ ἄλλαι προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖνος ὅδ'· ὃν γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
Χοίνικος ἅπτηται, καὶ πηλόθεν εἰληλουθώς.
Ὣς ἄρ' ἐφάνησεν· τῇ δ' ἄπλετος ἔπλετο μῦθος·
Κλῆισεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.

" Qualia quondam ad Trojam proficiscens reliquit Ulysses,
" Sed deformata sunt, quantum ignis pervasit flatus, i.e. *fumus*.
" Adhuc autem mihi & hoc majus in mentibus posuit Saturnius;
" Nè inebriati, contentione inter vos excitatâ,
" Vos vicissim vulneretis, deturpetisque convivium,
" Et sponsalia; ipsum enim attrahit virum ferrum.
Sic dixit; Telemachus verò dilecto obedivit patri:
Extraque vocatam allocutus est nutricem Eurycleam,
" Nutrix, age utique mihi contineas in atriis fœminas,
" Usque dum in thalamum attulero arma patris
" Pulcra, quæ mihi in domo neglecta fumus denigrat,
" Patre absente; ego verò adhuc parvulus eram:
" Nunc autem volo deponere, quò non ignis ibit flatus.
Hunc rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,
" Utinam enim jam tandem, fili, prudentiam susciperes
" Domum curare, & res omnes servare.
" Sed agè, quæ tibi deindè adsistens lumen portabit?
" Famulas enim non finis exire, quæ præluceant.
Hanc rursus Telemachus prudens contra loquutus est,
" Hospes hic; non enim ociosum tolerabo, qui meum
" Modium, *i.e. cibum*, attingat, etiam si longè venerit.
Sic utique dixit: huic firmum fuit verbum.
Clausit itaque januas domorum benè habitatarum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

15. Ἐκ δὲ καλεσσάμενος.] Ἔξω δὲ καλέσας.
22. Ἐπιφοσσύνας ἀνέλοιο.] Φροντίσῃς γένῃ.
23. Κηδεσθαι.] Ἐπιμελεῖσθαι.
25. Οὐκ ἄλλαι.] Οὐ συνεχῶς. Προβλωσκέμεν.] Προϊέναι, προερχεσθαι.
27. Ἀεργόν.] Ῥᾴθυμον.
28. Χοίνικος ἅπληται.] Τροφὰς λαμβάνῃ· τὸ, πιστεῦσαι καὶ τὸ πιστεύσαντα, χοῖνιξ. Εἰληλουθώς.] Ἐλθών.
30. Κλῆισεν.] Ἔκλεισεν.

Ν Ο Τ Æ.

13. Αὐτὸς γὰρ ἑφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.) De hoc loco diximus, ad π'. v. 294.

16. Ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας) *Eustath.* fol. 679. lin. 12. Ὅτι ἐς πιστὸν αἱ θεραπαιναὶ ὃν Ὀδυσσεὺς ἄπιστοι, ὥστε σὺν ἔχθρᾳ ὁ Τηλέμαχος καθοπλίζει τὸν ὅπλα σὺν ἀσφαλεῖ, εἰ μὴ λάθοι αὐτὰς, τὸ μὴ ἐξεπιτῶν δηλαδὴ τοῖς μνηστῆρσιν· δικαίως ἄρα ὕστερον κλαυσθήσονται.

27. Οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε Χοίνικος

Ν Ο Τ Æ.

ἅπληται) Hinc illud *Pythagoræ*, Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθῆσθαι· ἤγουν, μὴ τρίφειν ἀργόν. *Eustath.* fol. 680. lin. 14. Χοῖνιξ ἡ νῦν, ἡ τροφή· οἷον μοῦ ἡ λίξις· ἐπί τι σκεύους ὃ μετρεῖται, καὶ ὃ μετρεῖν πράγματος· ἵνα ᾖ καὶ ὁ μεδιμνος, ὃ τὸ πάλαι ζυγὸν, καὶ ὁ ξέστης. *Budæus* de Asse, l. 5. & *Otho Gualtperius* in Sylloge, ad Novum Testamentum, p. 444. de *Chœnice*.

30. Κλῆισεν) Ità cum duplici σ'. scribendum, ut & olim, ω'. v. 165. — ἐκλήισεν ὀχῆας, vid. ad π'. v. 15.

Variæ Lectiones.

V. 12. Δὲ) γρ. τέ.
25. Εἴας) γρ. εἰᾷς.
30. Κλῆισεν) γρ. κλήισεν, vid. Not. in *Textum*.

Τὼ

Τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσεὺς θ' Φαίδιμός τ' υἱὸς
Εἰσφέρεον κόρυθάς τε, θ' ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας,
Ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δ' Παλλὰς Ἀθηνὴ,
Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος θείοιο καλλὲς ἐποίει.
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα,
Ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔμπης μοὶ τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμαι,
Εἰλάπιναί τε δοκοὶ, θ' κίονες ὑψόσ' ἔχοντες
Φαίνονθ' ὀφθαλμοῖς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἦ μάλα τις Θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Σίγα, θ' χῇ σὸν νόον ἴσχανε, μήδ' ἐρέεινε·
Αὕτη τοὶ δίκη ἐστὶ Θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Ἀλλὰ σὺ μὲ καθέλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῦ,
Ὄφρα κ' ἔπι δμωὰς θ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
Ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ὤκα μεγάροιο βεβήκει
Κείων ἐς θάλαμον, θαλίδων ὑπολαμπομένων,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶτ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
Ἔνθ' ἄρα θ τότ' ἔλεκτο, θ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ ὁ ὀν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μνηστῆρσι φόνον σὺν Ἀθηναίῃ μερμηρίζων.
Ἡ δ' ἴεν ὀκ θαλάμοιο θείφρων Πηνελόπεια,

Hi ergò festinantes Ulysses & illustris filius,
Intrò portaverunt galeasque & scuta umbilicosa,
Lanceasque acutas; antè autem Pallas Minerva.
Auream lucernam tenens lumen perpulchrum faciebat.
Jam tunc Telemachus alloquutus est suum patrem statim,
" O pater, certò magnum miraculum hoc oculis video,
" Prorsus mihi parietes domorum pulchraque intercolumnia,
" Abiegnæque trabes, & columnæ sursum arrectæ
" Lucent oculis, tanquam igne ardente:
" Certe omninò aliquis Deus intus eorum, qui cœlum latum habitant.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Tace, & in tuo animo retine, neque interroga;
" Hic mos est Deorum, qui Olympum habitant.
" Sed tu quidem cubitum eas; ego verò remanebo hic,
" Ut vel magis famulas & matrem tuam incitem;
" Hæc verò dolens interrogabit circa singula.
Sic dixit: Telemachus itaque ex domo discessit
Dormiturus in cubiculum, lampadibus-lucentibus,
Ubi antea dormiebat, quandò ipsum dulcis somnus capiebat:
Illic igitur & tunc dormivit, & Auroram expectabat.
Ast in domo relictus est divinus Ulysses,
Procis cædem cum Minervâ construens.
Ibat interea ex thalamo prudens Penelope,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

31. Ἀναΐξαντ.] Ἀνορμήσαντες.

32. Εἰσφέρεον.] Εἰσφέρον.

34. Χρύσεον λύχνον.] Τὸν δᾷδα κυρίως· * τὴν δὲ παρ' ἡμῖν καλουμένην λύχνον τὸν ἥρωας χρωμένους ὁ Ποιητὴς οὐκ εἰσάγει, καὶ οὔπω Ἡσίοδος μεμνηται· ὀρθῶς δὲ πεποίηκε τὸν Ἀθηνᾶν, φερόντων ἅπαν, καθαρὸν αὐτὴν παρέχειν τὸ φῶς· καὶ οἰκείως, ἅτε τῆς σοφίας Ἀθηναίοις λυχνίον.

* Ita, pro τὴν, & δὲ, &c.

36. Θαύμα.] Ἔκπληξιν.

37. Μεσόδμαι.] Τὰ μεταξὺ τῶν κιόνων ἀφαιρήματα· οἷς πίτυες ἦσαν ἐπὶ τοὺς τοίχους, τὰ ἄκρα βαστάζοντες τῶν δοκῶν.

42. Ἔμιμνεν.] Κάτεχε.

43. Αὕτη τοὶ δίκη ἐστὶ θεῶν.] Οὕτως ὁ τραγῳδὸς, τὸ, ὡς βέλος, φασὶ.

44. Ὑπολείψομαι.] Μενῶ.

N O T Æ.

22. Εἰσφέρεον) Ità pro ἐσφέρεον, paulò enim sonantius, & *Br. Schol.* apertè ità legunt & MS.

40. Ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον) Rectè concluditur, nam *Splendores* magni, *Odores* suavissimi, Musicique *Concentus*, sine causâ aliquâ evidenti, notæ habentur Divinæ Præsentiæ. Vid. ad *Euripid.* Hippolyt. v. 1391.

42. Σίγα, θ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε) Simile quid de B. Virgine Matre, D. *Lucas.* c. 2. v. 19. & v. 51.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

32. Εἰσφέρεον) γρ. ἐσφέρεον.

38. Ὑψόσ' ἔχοντες) γρ. ὑψοῦ ἔχοντες.

40. Τὶς θεὸς ἔνδον) γρ. τὶς θεῶν ἔνδον, *Stobæus*, *Grotii*, ut sit σωίζουσης.

43. Ὑπολαμπομένων) γρ. δαιδῶν ὑπολαμπομένων, *Schol. Pindari*, ad Olymp. ζ'. & *Henr. Stephan.* fol. 78. lin. ult. *Oxon.* Edit. Vid. ad ψ'. v. 291.

Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ·
Τῇ ῥα δόμῳ ἐν κλισίῃσι πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἔφιζε,
Δινωτῇσι ἐλέφαντι ἠ ἀργύρῳ· ἦν ποτε τέκτων
Ποίησ' Ἰκμάλιος, ἠ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἧκε,
Πρόσφυξ' ἐξ αὐτῆς, ὕπτ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα θεὰ φρένα Πηνελόπεια.
Ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο·
Αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολλὸν ἤγειραν, ἠδὲ τραπέζας,
Καὶ δέπα, ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑφαιμοφόνιες ἔπινον.
Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπήνων χαμάδις βάλον· ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
Νήησαν ξύλα πολλὰ, φόως ἔμμεν, ἠδὲ θέρεσθαι.
Ἡ δ' Ὀδυσῆι ἐπέπλε Μελανθὼ δεύτερον αὖτις,
Ξεῖν', ἔτι ἠ νῦν ἐνθάδ' ἀνήσεις ἄχρι νύκτα
Δινεύων κατὰ οἶκον; ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, τάλαν, ἠ δαιτὸς ὄνησο·
Ἢ τάχα ἠ δαλῷ βεβλημένος εἶσθα θύραζε.
Τὼ δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεχολημένη θυμῷ;
Ἢ ὅτι ἠ λιπόω; κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἶμαι;

Dianæ similis, vel aureæ Veneri;
Huic apud ignem quidem sedem depoluerunt, ubi utique assidebat,
Circumcirca-ornatam ebore & argento, quam quondam faber
Fecit Icmalius, & sub scabellum pedibus misit,
Aptum ex ipsâ; ubi magna injiciebatur pellis.
Illic sedit tum-temporis prudens Penelope.
Venerunt autem famulæ albæ-ulnis ex domo,
Hæ quidem panem multum asportaverunt & mensas,
Et pocula, unde proci superbi biberant.
Ignem verò à faculis ad terram jecerunt; aliaque supra ipsas
Cumulárunt ligna multa, ad præbendum lumen & calefaciendum.
Aſt Ulyſſem increpuit Melantho secundo rursus,
" Hospes, adhuc & nunc hìc molestus eris per noctem
" Frequentans in domo; observasque mulieres?
" Sed exi foràs, miser, & convivio juvare;
" Vel citò & torre percussus ibis foràs.
Hanc torvè conspicatus allocutus est prudens Ulysses,
" Mala, cur in me sic invehis irato animo?
" Nunquid quòd sordeo? maláque corpori vestimenta sum indutus?

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

58. Προσφυία.] Προσαπφυκυῖαι, ἠναιδῶς.
61. Ἥρεσον.] Ἀφῆρεν.
64. Νήησαν.] Ἐσώρευσαν. Θέρεσθαι.] Θέρμην ποιεῖν.
69. Δαλῷ.] Τῇ λαμπάδι.
71. Δαιμονίη.] Θαυμαστὸν * ἐπὶ κακῷ. Ἐπέχεις.] Ἐπέκεισαι.
72. Οὐ λιπόω.] Τῇ πιθανῇ ἠ λιλίπασμαι.

N O T Æ.

54. Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ) Vid. quæ Nos ad ρ'. v. 37.

56 Δινωτῇσι) *Hesych.* v. Δεινωτὰ, πεποικιλμένα ἐν κύκλῳ· ἢ, πεπριωμένη· ἢ, τὰ ἱμᾶτα διειλημμένη.

58. Ὕπτ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας) *Ultima* Ὕ ἐπὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & *Liquidæ*; de quâ re, ad σ'. v. 297. & aliàs.

62. Δέπα') Pro δέπαα, δέπα, *contractum*, ut in aliquibus olim scriptum.

63. Ἀλλὰ δ' ἐπ' αὐτῶν) Cum in *Schreveliana* malè adesset αὐτῆς, emendavi in αὐτῶν auctoritate Editionum *Florentinæ*, *Aldinæ*, *Lovanianæ Rescii*, *Romanæ*, *Basileensis*, *Hervagianæ*, *Stephanianæ*, *Castell. Spondan. Cantabrig.* Oxoniens. &c. refertur autem ad λαμπήνων.

72. Ἢ ὅτι ἠ λιπόω) Ità sanè *Romana*, & *Basileensis*, *Eustathii*, item παρεκβολαὶ, *Hen. Stephanus*, *Castellio*, *Spondanus*, *Schrevelius*, *Cantabrigiensis*, & *Oxoniensis*, *Brevia Scholia* & *Aloysii* MS. at aliæ legunt, Ἢ ὅτι τοὶ ῥυπόω, ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, & *Hervagiana*. Eodem recidunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

71. * Ἐπὶ κακῷ) Adduntur, ἐκ τῶν Παλαιῶν, & ex *Aloysii* MS. Vid. *Eustath.* in Perieg. v. 680.

Variæ Lectiones.

54. Ἠδὲ) γρ. ἠὲ, vid. N. in *Textum*. *Ibid.* Χρυσέῃ) γρ. χρυσῇ.
55. Ἔνθ' ἄρ' ἔφιζε) γρ. ἐνθάδ' ἔφιζε. *H. Steph.*
56. Δινωτῇσι) γρ. δεινωτῇσι, *Hesych.* Vid. N. in *Text.*
62. Δέπα') γρ. δέπαα, olim, ut in N. ad *Textum*.
67. Ὀπιπεύσεις) γρ. ὀπιπεύσεις.
72. Ἢ ὅτι ἠ λιπόω) γρ. ἢ ὅτι τοὶ ῥυπόω, vid. Not. in *Textum*.

Πτωχὸς

Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει.
Τοιοῦτοι πτωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ, ὁποῖός ἔοι, καὶ ὅτῳ κεχρημένος ἔλθοι.
Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ πω.
Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετ' δμῳῇσι κέκασσαι,
Μή πως τοὶ δέσποινα κολεσσαμένη χαλεπήνῃ,
Ἢ Ὀδυσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
Εἰ δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε, καὶ ὀψέπ νόστιμος ἔσται,
Ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκηλε
Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔτις ἀνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Λήθῃ ἀταθάλλουσ'· ἐπεὶ ὀψέπ τηλίκος ἐστίν.
Ὣς φάτο· τὴ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια·
Ἀμφίπολον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδέες, οὔπ μὲ λήθεις
Ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
Πάντα γὰρ εὖ ἤδηθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,

" Mendico etiam in populo? Neceſſitas enim urget.
" Tales pauperes & erratores viri ſunt.
" Etenim ego quondam domum inter homines habitavi
" Beatus divitem, & ſæpè dedi erroni
" Tali, qualis eſſet, & quacunque re indigens veniret.
" Erant mihi verò ſervi valdè multi, aliaque multa,
" Quibus benè vivunt, & divites vocantur.
" Sed Jupiter diſſipavit Saturnius; voluit enim utique.
" Ideo nunc nè aliquando & tu, mulier, omnem perdas
" Pulchritudinem, quâ nunc inter ancillas ornata es;
" Nè tibi aliquo modo domina irata ſæviat,
" Vel Ulyſſes veniat; adhuc enim & ſpei fatum.
" Sin hic quidem omnino periit, & non ampliùs rediturus eſt,
" Nihilominus jam filius talis Apollinis ope
" Telemachus; quem nulla in domibus mulierum
" Latet, quæ perperam agat; quoniam non ampliùs infra ætatem eſt.
Sic dixit; hunc vero audivit prudens Penelope,
Ancillamque allocuta eſt, verbumque dixit, denominavitque,
" Omninò, audax, canis intrepida, non me iates
" Perpetrans magnum factum, quod tuo capite periues.
" Cuncta enim benè ſcis, quoniam a me audiviſti ipsâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

76. * Δόσκον.] Ἐδίδουν.
85. Νόστιμος.] Ἀνακομιδῆναι δυνάμενος.
86. Ἀπόλλωνός γε ἔκηλε.] * Κεχορηγῆσθαι γὰρ ὁ θεός. * Vid. ad XLV. v. 1.
88. Ἀπαθάλλουσα.] Ὑβρίζουσα.
91. * Ἀδδέες.] Ἀπρεπεῖς.
92. Ἔρδουσα.] Περάτωσα. Σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.] Πάντως ἑαυτῇ ἐπιφέρεις· ἢ ἀναλήψεις.
93. Ἤδηθα.] Ἤδεις, ἐπίστασο.

NOTÆ.

73. Ἀναγκαίη γὰρ ἔπειγε) Hinc illud *Pythagoræ*, Aur. Carm. Δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει. In quem locum videſis *Hieroclem*, & *Duportum*, Gnomologum, in hunc locum.

76. Πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ) Vid. *Ariſtotel.* Nicomach. l. 4. c. 4. Ità notat *Iſaac. Caſaubon.* in Codice olim ſuo, nunc Epiſcopi *Elienſis*, *Mori*.

86. Παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκηλε) Quoniam *Juvenes* Viros immaturè morientes *Apollo* diceretur tollere, *Puellas Diana*; è contrà cùm *Juvenes* florerent & auctiores fierent, Ἀπόλλωνος ἔκηλε, dicitur id factum: Hinc Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις κουροτρόφοι. Vid. *Br. Schol.* huc annexa, & ad υ'. v. 71.

92. Ἔρδουσα μέγα ἔργον) *Ultima* & ἔρδουσα producitur, in *Ceſurâ*, & ante *Liquidam*; ut ad σ'. v. 297. *Ibid.* Ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις) Ità infrà, χ'. v. 217. ——σοὶ δὴ αὐτῇ κεφαλῇ πόνος.

93. Πάντα γὰρ εὖ ἤδηθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς) Quoniam in hoc Verſu Editio *Florentina* malè ſe habuit, *viz.* ità, Πάντα γὰρ εὖ ἤδηθα, ἐπεὶ πανυπερ-

NOTÆ IN SCHOLIA.

76. * Δόσκον) Ἐδίδουν, & hoc ex *Aloyſii* MSto.
91. * Ἀδδέες) Ἀζηρεῖς. Ἐκ τῶν Παλαιῶν, & ex *Aloyſii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

93. Ἤδηθ') γρ. ἤδηθα, vid. Not. in *Textum*.

Ὣς

Ὡς τ' ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
Ἀμφὶ πόσι εἴρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.
Ἦ ῥα, καὶ Εὐρυνόμοιο θαμὶν ἐπὶ πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον καὶ κῶας ἔπ' αὐτῷ,
Ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἠδ' ἐπακούσῃ
Ὁ ξεῖνος· ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
Ὡς ἔφατ'· ἡ δ' ἅμα' ὀρμαλέως κατέθηκε φέρουσα
Δίφρον εὐξέστον, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, οὐκ ἄν τις σε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νεικέοι· ἡ γάρ σου κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει·
Ὡς τε θεοῦ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεσπεσίης
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχησι· φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα
Πυρούς, καὶ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
Τίκτῃ δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς
Ἐξ εὐηγεσίης· ἐρατῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.
Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὲν ἄλλα μεταλλᾶ σῷ ἐνὶ οἴκῳ·
Μηδ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος καὶ πατρίδα γαῖαν,

" Quòd hospitem eram in domibus meis
" De marito interrogatura; quoniam frequenter tristor.
Dixit, & Eurynomen promam condim verbo allocuta est,
" Eurynome, porta jam sedem, & pellem in ipsâ,
" Ut sedens dicat verbum, & audiat
" Hospes ex me; volo enim ipsum interrogare.
Sic dixit; hæc valdè festinanter deposuit portans
Sedem bene-politam, & in ipsâm pellem jecit:
Illic sedit postea laboriosus divinus Ulysses.
Illis autem verba cœpit prudens Penelope,
" Hospes, hoc quidem te primùm ego interrogabo ipsa,
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O mulier, non aliquis tecum hominum in infinitâ terrâ
" Contendat; certè enim tua gloria ad cœlum latum pervenit:
" Sicut alicujus etiam regis inculpati; qui Deum-colens
" Viris in multis & fortibus regnans,
" Jura distribuat; feratque terra nigra
" Triticæ & hordea, graventurque arbores fructu;
" Pariuntque firma pecora, mare quoque præbet pisces,
" Ex rectâ-administratione: fœliciterque degunt populi sub ipso.
" Ideò me nunc quidem alia inquire tuâ in domo;
" Nè verò meum interroga genus & patriam terram,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

95. Πυκινῶς.] Ἀντὶ τοῦ, πύκνα.
108. Νεικέοι.] Καθηλοιδόρη.
111. Εὐδικίας.] Δικαιοσύνας. Ἀνέχῃσι.] Ἄνω ἔχῃ. αὔξει.
112. Βρίθῃσι.] Πεπλήρωται.
114. Εὐηγεσίης.] Τῆς εὐδαιμονίας· ἢ τῆς εὐαρχίας, παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι· κακῶς δ' οἱ σὺν τῷ ρ γεγράφοιντες, εὐιρρησίης. Ἀρεσπῶσιν.] Ἐν ἀρετῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ διάγουσιν.

N O T Æ.

ἀκάχημαι, quod ultimum *Hemistichium*, ex v. 95. ortum, Ἀμφὶ πόσει εἰρέσθαι· ἐπὶ πυκινῶς ἀκάχημαι. Error illius Editionis, quo ἤδηθ' scriberetur suis omnibus literis, per omnes libros, exceptis mox excipiendis, propagatus. At omninò ἤδεώ hìc legendum Versûs causâ; quod monet *Isaac. Casaubon.* in Codice Episcopi *Elienſis*, *Mori.* Et *Romana* quidem Editio, & *Basileenſis Euſtathii*, apertè legunt ἤδεώ, ut & *Oxonienſis*.

113. Παρέχῃ) Prior Syllaba Παρέχῃ producitur, quòd ρ. fit Litera ἀναπλάσεως capax, & *Aſperum* in se habeat, sic *Iliad.* ξ'. v. 62. Αἶσιμα παρειπών. Sic η'. v. 121. idem χ'. v. 792. ο'. v. 404. &c. Idem fit in voce παρά, Ἀχαιῶν, & similibus, quas cum gemino ρ. Poetæ so ent efferre, *Plato* legit, πολιτικῶν. l. 2. fol. 363. Τίκτῃ & παρέχῃ, ut βρίθῃ, &c.

Variæ Lectiones.

113. Τίκτει — παρέχει) γρ. τίκτῃ — παρέχῃ, *Plato*, ut Not. in *Textum*.
114. Εὐηγεσίης) γρ. εὐερρεσίης, *Br. Schol.*

Μή

Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
Μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύφρονος· οὐδέ π μὲ λῷον
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωντά τε, μυρομένην τε,
Ἧσθαι· ἐπεὶ κάκιον πενθήμονα δηρὸν ἀείρειν.
Μή πως μοὶ δμωαὶ νεμεσήσετον, ἠέ σύ γ' αὐτή·
Φῆ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα μὲ φρένας οἴνῳ.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια·
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ἐμοὶ ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὰ ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μεῖζόν κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον ἔπος·
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέκλωσεν κακὰ δαίμων·
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικραιαίουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην δυδείελον ἀμφινέμονται,
Τοί μ' ἀέκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
Τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι, οὐδ' ἱκετάων,
Οὔτε τι κηρύκων, οἱ δημιοεργοὶ ἔασιν·
Ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθέουσα, φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
Οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω·
Φάρεϊ μοι πρῶτον κεφάλωσε θεὸς Δαίμων
Στησαμένῃ μέγαν ἱστὸν, καὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,

" Nè mihi magis animum impleas doloribus
" Recordanti: valdè enim sum suspiriosus; neque aliquid me decet
" Domo in alienâ lugentemque flentemque
" Sedere; quoniam pejus lugere valdè semper.
" Nè aliqua mihi ancillarum irascatur, vel ipsa tu ipsa;
" Dicatque lacrymas spargere gravatum me mentibus vino.
Huic respondit statim prudens Penelope,
" Hospes, certè quidem meam virtutem, speciemque, corpusque,
" Perdiderunt immortales, quandò ad Ilium conscenderunt
" Argivi; cum his quoque meus maritus ivit Ulysses.
" Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,
" Major gloria esset mea, & melius sic *esset mihi*:
" Nunc autem doleo; tot enim mihi destinavit mala sinistrum numen.
" Quicunque enim insulis dominantur optimi,
" Dulichioque, Samæque, & sylvosæ Zacyntho,
" Quique ipsam Ithacam temperatam incolunt,
" Hi me nolentem petunt uxorem, conterunturque domum.
" Ideò neque hospites curo, neque supplices,
" Neque præcones, qui publicè operam suam navant:
" Sed Ulyssem desiderans dilecto contabesco animo,
" Hi tamen nuptias festinant: ego verò dolos adorno;
" Vestem quidem mihi primùm inspiravit mentibus Deus
" Statuenti magnam telam in domibus texere,

ΣΧΟΛΙΑ.

121. Νεμεσήσεται.] Μέμψεται.
122. Δακρυπλώειν.] Δακρύων πλησθύειν.
127. Τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι.] Τὰ ἐμὰ βόα θεραπεύοιτο.
133. Ἀεκαζομένην.] Ἄκουσαν, μὴ βουλομένην.
137. Τολυπεύω.] Κατειργάζομαι, μηχανῶμαι.

NOTÆ.

122. Φῆ δ' δακρυπλώειν) Inter *Var. Lect.* habes aliam hujus Versûs longè diversam Lectionem, ex *Aristotele*, Problem. §. 30. fol. 816. undè colligas, illum Sensum tantùm respexisse, vel aliam Editionem secutum.

124. Ξεῖν', ἦτοι μὲν ἐμοὶ ἀρετὴν) Toti sex abhinc Versus ab eâdem *Penelopâ* suprà dicti, σ'. v. 250. Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμοὶ ἀρετὴν, κλ.

128. Μεῖζόν κε κλέος) Vid. ad σ'. v. 254.

133. Τοί μ' ἀέκαζομένην) Ità pro οἵ μ', lego hìc τί μ', quòd *Homero* sit familiare, post οἵ, inferre τί, ut οἵ, sit pro *qui*, τί, pro ἕτι, *hi*. Ità infrà, v. 565. & 567.

139. Στησαμένῃ μέγαν ἱστὸν) Hic locus, per Novem totos Versûs, extat suprà, β'. v. 94. &c. item infrà, ω'. v. 128. Ità *Iliad.* β'. v. 110. ad v. 112. & *Iliad.* ι'. v. 17. ad v. 27. *Archaismum* redolet.

VARIÆ LECTIONES.

122. Φῆ δ' δακρυπλώειν βεβαρηότα μὲ φρένας οἴνῳ) γρ. Καὶ τύ μοι φῆσι δακρυπλόειν βεβαρημένον οἴνῳ. *Aristot.* vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δακρυπλώειν) γρ. δάκρυ πλώειν. *H. Steph.*
126. Τοῖσι δ' ἐμὸς) γρ. τοῖς ἦ ἐμὲς, *H. Steph.*
128. Μεῖζόν κε κλέος) γρ. μεῖζόν κεν κλέος.
129. Ἐπέκλωσεν) γρ. ἐπέκλωσε, *H. Steph.*
133. Τοί) γρ. οἱ, vid. in *Textum*.

Δεσπίνα

Λεπτὸν καὶ εὐρύμετρον· ἄφαρ δ' αὐτοῖς μετέφατον,
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸ ἐμὸν γάμον· εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι ταναηλεγέος θανάτοιο·
Μή πῃ μοὶ κτ' δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κλεαπίσας.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐηφι.
Ἔνθα κὲν ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ, καὶ ἔπειθον Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, πολλοὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη,
Καὶ τότε δή μευ, δμῳὰς, κυνὸς οὐκ ἀλεγούσας,
Εἷλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
Νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τιν' ἄλλην
Μῆτιν ἐφευρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
Γήμασθ'· ἀχαλάα δὲ παῖς βίοτον κατεδύντων,
Γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα
Οἶκον κήδεσθαι, τῷ τε Ζεὺς κῦδος ὀτάζῃ.
Ἀλλὰ καὶ ὥς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί·
Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.

" Tenuem & immensam: statim igitur inter illos dixi,
" Juvenes, mei proci, quoniam mortuus est divinus Ulysses,
" Expectate festinantes has meas nuptias, donec vestem
" Perficiam, nè mihi vana fila pereant,
" Laertæ heroi funebrem, *in tempus* quando ipsum
" Parca perniciosa capiet in-longum-extendentis *homines* mortis:
" Nè aliqua mihi in populo Græcarum indignetur,
" Si sine veste jaceat, multa qui possederit.
" Sic dixi; his autem persuasus est animus superbus.
" Tunc interdiu quidem texebam magnum telam,
" Noctes verò resolvebam, postquam lampades apponebam.
" Sic triennium quidem latui ego, & persuasi Achivis, i. e. *Procis*:
" Sed quando quartus venit annus, & venerunt horæ
" Mensibus desinentibus, & in orbem dies multi perfecti,
" Et tunc me, propter famulas canes non curantes,
" Ceperunt ingredientes, & minari sunt verbis.
" Sic hanc telam perfeci, & non volens necessitate.
" Nunc igitur neque effugere possum nuptias; neque aliquod aliud
" Consilium invenio; valde enim hortantur parentes
" Nubere, & ægrè-ferat filius facultates *illos* dilapidare,
" Cognoscens: jamdudum enim Vir *est* maximè habilis
" Ad domum curandam, cuique Jupiter gloriam præbet.
" Sed & sic mihi dic tuum genus, unde sis?
" Non enim à quercu es antiquâ, neque a petrâ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

150. Ἀλλύεσκον.] Ἀνέλυον.
153. Ἐτελέσθη.] Ἐτελειώθη, ἐπερράχθη.
154. Οὐκ ἀλεγούσας.] Φροντίδα μὴ ποιεμένας.
155. Ὁμοκλήσαντ'.] Ὁμοῦ πάντες ἐπέπληξαν.
161. Ὀπάζῃ.] Παρέχῃ.
163. Παλαιφάτου.] Παλαιᾶ φατῆς ὁμῶς, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς μυθεύεται· οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐπελάμβανον τὰς ἀπὸ ἑαυτῶν ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν γενέσεις, ἀφ' τὸ

Ν Ο Τ Æ.

141. Κοῦροι ἐμοὶ μνηστῆρες) Idem locus suprà, β'. v. 96.
151. Ἀχαιὰς) Ἀντὶ Ε, μνηστῆρας, ut, σ'. v. 190. &c.
160. Οἷός τε μάλιστα) Hæc Vera *Lectio*, οἷός τε μάλιστα· Ὅς καὶ πάντα δυνατός ἐστιν οἶκον κήδεσθαι.
163. Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης) Huc omninò refer *Duporti* Gnomolog. in Quare cavendum, nequis *Lectionem Henrici Stephani* admittat, οἷός π, μίγας τὶ, errore ex alio loco orto, ἡὺς τε, μίγας τέ

Variæ Lectiones.

143. Μεταμώλια) γρ. μεταμώνια, *H. Steph.* Vid. σ'. v. 331. & v. 391.
144. Εἰσότ') γρ. εἰς ὅτε, vid. ad β'. v. 99.
160. Οἷός τε μάλιστα) γρ. οἷός τε, μίγας τὶ, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum*.
161. Κῆδος) γρ. ὅλον. *H. Steph.*
163. Παλαιφάτου) γρ. παλαιφάγου, παλαιφύτου, vid. Not. in *Textum*.

Τὼ δ'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
" Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
" O uxor venerabilis Laërtiadæ Ulyssis,
Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τ' ἐμὸν γόνον ἐξερέουσα,
" Non ampliùs cessabis meum genus interrogare?
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἦ μὰν μᾶλλόν γε δώσεις
" Verùm agè tibi dicam; certè quidem me doloribus dabis
Πλείοσιν, ἢ ἔχομαι· ἦ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης
" Pluribus, quàm teneor: nempe hic mos, quandò à patriâ
Ἧς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,
" Suâ abest vir tanto tempore, quanto ego nunc,
Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
" Multas hominum ad civitates errans, dolores patiens:
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς.
" Sed & sic dicam, quodcunque me interrogas, & inquiris.
Κρήτη τίς γαῖ' ἐστὶ, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
" Creta quædam terra est, medio in nigro ponto,
Καλὴ, καὶ πίειρα, περίῤῥυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
" Pulchra, & pinguis, circumfluа; in hâc autem homines
Πολλοὶ, ἀπειρέσιοι καὶ ἐννήκοντα πόληες.
" Multi infiniti, & nonaginta civitates.
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοὶ,
" Alia autem aliorum lingua mixta: in ipsâ quidem Achivi,
Ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
" In eâ Indigenæ-Cretenses magnanimi, in eâ Cydones,
Δωριέες τε τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.
" Dorienseſque triplicitèr-diviſi, divinique Pelaſgi.

ΣΧΟΛΙΑ.

τὰς πτυόσας εἰς τὸ πλέκειν ἢ σπλῆναι σύμβασιν τοῦ παιδίου· ἔστι δὲ ὁ λόγος, ἐὰν ἀφ' ἧς ἐκείνων εἶ σύ· * εἰς πηδαλιὸν δὲ τὰς πάλας ἀνθρώπους ἐν τοῖς ἱερημίαις τῶν μίξεις ποιεῖσθαι πλησίον δρυῶν καὶ πιτυῶν· πῶς δὲ παλαιφάτου, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν φάτνην· παρὰ τοῦτο καὶ φηγὸς, ὡς φαγὸς τις ὤσπερ.

166. Ἀπολλήξεις.] Ἀποπαύσῃ.

167. Ἀχέοιτο.] Λύπας. Δώσεις.] Ἐμβαλεῖς.

169. Ἀπίῃσιν.] Ἄπεισιν.

173. Πίειρα.] Λιπαρά. Περίῤῥυτος.] Ὑδρηλή.

174. Πολλοὶ ἀπειρέσιοι.] Ἐπλώνυκε τὸ πολλοί, τὸ ἀπειρέσιοι, αὐξήσεως ἕνεκεν. Ἐννήκοντα πόληες.] Ἐν Ἰλιάδι ἑκατόμπολιν τὴν Κρήτην λέγει, ἐκ ἐπισημότερον

ἑκατὸν πόλεις ἔχουσαν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ, πολλάς. Ἔνιοι δὲ φασὶν, Ἰδομενέα, καθὼς τὸν ἐξ Ἰλίου ἀναπλεύσαντα, ἀποκαταστάντα τῆς Κρήτης * ὑπὸ Λύκου, ὃν ἦτον ὅτε παῖδα, φυλακὴν τῆς βασιλείας, δύο πόλεις πορθῆσαι· μετὰ δὲ τὰ * Τρωϊκὰ αἱ δύο πόλεις * ᾠκίσθησαν.

175. Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα.] Περιφερόμενον, ἵνα μή τις αὐτὸν ἐλέγξῃ, ἀφ' τὸ μὴ χρήσασθαι τῇ ἀφελότητι αὐτῶν. Ἐν μὲν Ἀχαιοί.] Μετὰ τὴν Ἰλιακὴν Ταλθύβιος ἐκ Μυκηνῶν ἤγαγε λαοπλοίαν.

176. Ἐτεόκρητες.] Οἱ αὐτόχθονες Κρῆτες· ἢ οἱ Ἰαπυγιοῦς.

177. Τριχάϊκες.] Τριχῆ ἀφωρισμένοι· οἱ μὲν γὰρ Εὐβοίαν κατῴκησαν· οἱ δὲ Πελοπόννησον· οἱ δὲ Κρήτην.

NOTÆ.

locum; qui dicit παροιμιωδῶς dictum pro, ὁ δυσμενὴς καὶ ἀνώνυμος. Confer *Etymolog.* M. v. Παλαιφάτη, *Hesych.* v. Οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτου δρυὸς, & *Br. Schol.* Legitur & παλαιφότη eidem *Hesychio*, & παλαιφάγη, *H. Stephanus*, ex *Eustathio*, *Hesych. Br. Schol. Seber.* &c.

173. Καλὴ καὶ πίειρα.) Hinc *Theocrit.* Helen. *Epithalam.* v. 29. Πίειρα, μεγάλα.

177. Τριχάϊκες.) *Etymolog.* M. v. Οἱ σωμικῶς κινοῦντες τὸ τοῖς πολίμοις τοὺς καθ' ὁδὸν τρίχας· τοιοῦτο καὶ τὸ κορυθαίολος. Ἕκτωρ· Ἡσίοδος δὲ ἀφ' τὸ τριχῆ

NOTÆ IN SCHOLIA.

163. * Εἰς πηδαλιὸν) Τὸ εἰς tollendum puto, quòd ex vocibus præcedentibus εἶ σὺ, malè fictum fuerit.

174. * Ὑπὸ λεύκῳ * ὅτε παῖδα) *Hiatum* hunc, quem ex *Aloysii* MSto omnes pòst Editiones sumpserunt, supplevimus, ὑπὸ Λεύκου, ὃν ἦτον ὄντα παῖδα, ex *Eustathio*, fol. 689. lin. 50. Ἐννηκοντάπολις δὲ νῦν Κρήτη, ἡ δὲ Ἰλιάδι ἑκατόμπολις, καθὼς εἰρήκεσαν· ἀναπλωθῆναι γάρ φασι δύο πόλεις ὑπὸ Ἰδομενέως ἀποικισθέντος ἐξ Ἰλίου· ὅτε Λεύκου αὐτὸν ἀπέλαυνεν·

ὃν δὲ ἦτον ὄντα παῖδα, φύλακα τῆς βασιλείας κατέλιπε, δράκοντος θρεπτὸν, ὡς ὁ * Λυκόφρων φησί. Τὰς δὲ τοιαύτας δύο πόλεις * ᾠκίσθαι φασὶ ὕστερον, μετὰ τὰ * Τρωϊκά. Ex quibus voculis ᾠκίσθαι & Τρωϊκὰ, *Scholion* hoc insuper emendandum, legendo Τρωϊκὰ, pro * ἡρωϊκὰ, & ᾠκίσθαι, pro * ᾠκίσθησαν. * *Lycophronis* locus, v. 1223. vid. *Scholiasten* ibidem, & confer hæc *Br. Schol.* cum iis ad *Iliad.* β'. v. 649.

177. Τριχάϊκες) Hoc in *Scholio* * εἰς τὸ infero

VARIÆ LECTIONES.

166. Ἀπολλήξεις) γρ. ἀπολλήξεις, *H. Steph.* Vid. ad σ'. v. 361.

174. Ἐννήκοντα) γρ. εἰννήκοντα, *H. Steph.* Prosaico Vocabulo, pro *Var. Lect.* per errorem sumpto.

Τοῖσίδ' ἔνι Κνωσὸς μεγάλη πόλις· ἔνθα τὲ Μίνως
Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,
Πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
Δευκαλίων δέ μ' ἔτικτε, ἠ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Ὤιχετ' ἄμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων
Ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα, πρότερος ἠ ἀρείων.
Ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, ἠ ξείνια δῶκα.
Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν ἐς ἀνέμοιο,
Ἴδμην Τροίηνδε, πολὺν πλάγξαντα Μαλειῶν·
Στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,

" Inter hos eſt Cnoſſus magna civitas ubi Minos
" Per-novem-annos regnavit, Jovis magni confabulator,
" Patris mei pater magnanimi Deucalionis.
" Deucalion igitur me genuit, & Idomeneum regem:
" Sed hic quidem in navibus roſtratis Ilium versùs
" Ivit ſimul cum Atridis; mihi verò nomen inclytum Æthon,
" Junior natu; ille etenim prior & melior.
" Illic Ulyſſem ego vidi, & hoſpitalia *dona* dedi:
" Etenim hunc ad Cretam deduxit via venti
" Euntem ad Trojam, ubi abduxiſſet à Maleis;
" Statuitque in Amniſo, ubi ſpelunca Lucinæ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀπολλώνιος ὁ τὰς πολεμικὰς λέγει, ἀπὸ δὲ αἰσεσίως καὶ ἐπισείως τὰς κόμας ἐν τῇ θελκιφαλαίᾳ * ἐν τῷ πολεμεῖν, ἴσον τῷ κορυθαίκι· εἰσὶ δὲ, οἳ τὰς *τελόφους, αἱ δὲ, τὰς *ὀρχηστὰς λαμπηδίσασιν. Δίος.] Οἱ εὐφυέστεροι.

178. Τοῖσι δ' ἐν Κνωσὸς μεγάλη πόλις, ἔνθα τὲ Μίνως Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής.] Μυθολογεῖται τὸν Εὐρώπης * καὶ Διὸς Μίνωα ἐν Κρήτῃ οἰκεῖσθαι διὰ συναιτίας ἀφικνεῖσθαι φοιτῶντα διὰ πατέρα παιδεύσοντα ἐκ τῆς παρὰ σοφιστῶν μαθητεύειν τὰ δίοντα, καὶ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐξ ἔθους τοὺς ἀποδείξεις διδόναι· ὧν μεμαθήκει ἐν τῇ αὐστηρᾷ συναιτηρίδι παρὰ τοῦ Διός, ὅθεν καὶ τὸν πάντων αὐτῶν βασιλέα καλεῖσθαι· τῇ τε γνώμῃ καὶ τῇ κρίσει διενεγκεῖν, ὡς τε ἐν ᾅδου δικάζειν τὰς αἰσίκων ψυχάς. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Πλάτωνι.

179. Ἐννέωρος.] Οἱ μέν, ὅτι ἀπὸ συνέσεως ἐπῶν τοῦ πατρὸς * σωσὼν Διὸς παρ' αὐτῷ ἐμαίνετο, ἅτινα εἶχε δίκαια· οἱ δὲ, ὅτι συναστὴς ὢν, βασιλέως ἤρξατο· οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' εὐνοίᾳ ἔτι ἐβασίλευσεν, ὁμιλητὴς γενόμενος τοῦ Διός· οἱ δὲ, ὅτι ἐπ' εὐνοίᾳ ἔτι παρὰ τοῦ πατρὸς ἐπαιδεύθη· φασὶ δέ τινες, ὡς παῖς τὸ βασιλέων γνώμας καὶ ῥᾳδίως πιθανὸς οἱ ὑποτεταγμένοι· αἰνίσσεται δὲ αὐτὸν εἰς τὴν Ἰδαίαν ἀφ' ἑταιρείας σωφρόνων νόμους, καὶ φέρονται ἀφ' βεβαιωθῆναι, ὡς ὑπὸ τοῦ Διὸς εἶεν δεδομένοι. Ὀαρίστης.] Ὁμιλητής.

183. Κλυτὸν.] Οἱ καλούμενον καὶ καλέμενον ὀνόματι. Αἴθων.] Ὄνομα κύριον.

187. Παρεπλάγξατο.] Ἀποπλανήσατο.

188. Ἀμνισῷ.] Ἀμνισὸς πόλις καὶ πεδίον Κρήτης. Εἰλειθυίης.] Τῆς ἀφορμοποιοῦσης τοῖς τικτούσαις ὠδῖνας.

Ν Ο Τ Æ.

Vid. *Platonis Minoa*, fol. 319. ubi hunc locum explicat, & τὸ ἐννέωρος, ad ὀαριστὴς, non ad βασίλευε referri vult; etiam videſis *Strabonem*, fol. 762. *Johan. Davisii* Not. in *Ciceronis Tuſculan.* l. 2. p. 127. *Maxim. Tyr.* §. 22. & ejuſdem Not. in locum, & *Friderici Adolphi Lampe*, de Cymbalis Vett. l. 2. c. 9. p. 191. *Petrus Daniel Huetius*, Demonſtrat. Evangel. fol. 94. *Moſen à Minoe* expreſſum pluribus docere nititur.

183. Ὤιχετ' ἄμ' Ἀτρείδῃσι) Ità ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Hervag.* refingo, pro ὤιχεθ' ἅμ', quòd malè erat in Editt. *Euſtathii*, *Lovaniana Reſcii*, *H. Steph. Caſtellion*, *Spondan. Cantabrig.* & *Oxon.*

188. Ἀμνισῷ) Vid. Illuſtriſſ. *Ezekiel. Spanheim.* ad illud *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 15. Δὸς δὲ μοι ἀμφιπόλους Ἀμνισίδας ἐκγεγαυίας νύμφας.

SCHOLIA.

μεμαθήκειεν, ex MS. *Aloyſii*, ubi tamen non ſuo loco.

179. * Σωσὼν lego, pro corrupto, συσὼν, *Senſu* poſtulante.

NOTÆ IN

ante πολεμεῖν· pro corrupto κορυθαίκι, lego ex MSS. κορυθαίκι· pro τελόφους, etiam τελόφως· & ὀρχηστὰς, pro ὀρχιστὰς, ex *Analogiâ*.

178. * Καὶ) Ità lego, pro δὲ, & * μεμαθήκοι, pro

Ἐν

Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μεβήλατο, ἄφρ' ἀνελήαι·
Ξεῖνον γάρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμμεν, αἰδοῖόν τε.
Τῷδ' ἤδη δεκάτη, ἢ ἐνδεκάτη πέλεν ἠώς
Οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κυρωνίσιν Ἴλιον εἴσω.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δώματ' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν χ' οἶκον ἐόντων·
Καί οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροις, οἳ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
Δημόθεν ἄλφιτα δῶκα, καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας,
Καὶ βῦς ἰερεύσασθ· ἵνα πλησαίατο θυμόν.
Ἔνθα δυώδεκα μὲν μοῦνον ἤματα δῖοι Ἀχαιοὶ
Εἴλεῖ γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
Εἶα ἵστασθ· χαλεπὸς δέ τις ὦρορε δαίμων·
Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.
Ἴσκεν, ψεύδεα πολλὰ λέγων, ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Τῆσδ' ἄρ' ἀκηέσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δ' χρώς.
Ὡς δ' χιὼν κατατήκεῖ ὑπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
Ἣν τ' Εὖρος κατέτηξεν, ἐπιλὼ Ζέφυρος καταχεύσι·
Τηκομένης δ' ἄρα τε ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
Ὡς τε τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,

" In portibus difficilibus: vix etenim evasit procellas.
" Statim igitur Idomeneum quærebat, ad civitatem profectus;
" Hospitem enim ipsum dicebat, dilectumque esse, reverendumque.
" Huic verò jam decima vel undecima fuit Aurora
" Eunti cum navibus rostratis Ilium versus.
" Hunc quidem ego ad domos ducens comiter hospitio excepi,
" Accuratè tractans, cum satis multa in domo suppeterent:
" Et ei, atque aliis sociis, qui simul ipsum sequebantur,
" Publicè farinas dedi, & nigrum vinum collectum,
" Et boves mactandos, ut satiarent animum.
" Illic duodecim quidem manserunt dies clari Achivi;
" Detinebat enim Boreæ ventus magnus, neque in terrâ
" Sinebat stare, sævus verò aliquis movebat Deus.
" Tertiodecimo autem die ventus cecidit: Et hi solverunt.
Ita dixit, mendacia multa dicens, veris similia;
Huic utique audienti fluebant lacrymæ, liquefiebarque corpus:
Sicut autem nix liquent in altis montibus,
Quam Eurus liquefecit, postquam Zephyrus diffuderit,
Liquefactâ igitur hâc fluvii implentur fluentes:
Sic hujus liquefiebant pulchræ genæ lacrymantis,

ΣΧΟΛΙΑ.

190. Μεβήλατο.] Ἐπιζήτησ.

191. Δεκάτη ἢ ἐνδεκάτη.] Ψευδόμενοι ἐπὶ πλέον λέγουσι τὸ μὴ εἰδέναι ἀληθῶς, πιθανώτεροι δοκεῖν εἶναι.

194. Ἐξείνισσα.] Φιλικῶς ὑποδεξάμενον.

195. Φιλέων.] Φιλοφρονούμενον.

197. Δημόθεν.] Ἐκ τῆς πόλεως.

198. Ἰερεύσασθ.] Ἰερεῦσαι. Πλησαίατο.] Πλησθῶσιν, κορεσθῶσιν.

202. Πίσεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπαύσατο.

203. Ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.] Τισὶ βέλτιον, τὸ *ἔλεγε σημαίνειν· ἄλλοι δέ, τὸ ἤισκε, τὸ ἐποίει, * ὁμοίως· τὸ δὲ ὅλον, πολλὰ ψευδῆ λέγων ἔπαιζεν, ὡς τὰ ὁμοῖα εἶναι ἀληθέσιν· λύει δὲ εἰδώς, ἃ μέλλων, εἶσω. Ἐτύμοισιν.] Τοῖς ἀληθέσιν.

206. Καταχεύῃ.] Ἄγαν ἐκχέῃ.

207. Πλήθουσι.] Πλημμυρεῖσιν.

208. Παρήϊα.] Αἱ παρειαί.

NOTÆ.

203. Ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων) Cum *Brevibus Scholiis* confer *Etymolog.* M. v. Ἴσκε, necnon *Eustath.* fol. 691. lin. 12. Τὸ δὲ, ἴσκεν, οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀντὶ δὲ, ἔλεγεν ἐπεδείκνυτο· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἀντὶ δὲ, ἤισκεν, ὃ ἐστιν ἔπαιζεν, ἀπεικονίζων ὡς ἀληθείαν. *Hesiod.* imitatur, *Theogon.* v. 27. Ἴσμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν, ἐτύμοισιν ὁμοῖα.

205. Ὡς δ' χιὼν κατατήκεῖ') Mirantur elegantiores Suavitatem horum Versuum, dulcemque παρήχησιν agnoscit ipse *Scaliger.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

203. *Ἔλεγε, lego, pro ἔλεγεν, & *ὁμοίως, pro ὁμοῖα, priùs ex *Contextu*, alterum ex tribus Vett. Codd. hoc enim *Scholion* in MS. *Aloysii*, ut puto, nusquam apparet, certè non suo in loco.

VARIÆ LECTIONES.

190. Μεβήλατ) γρ. μεβήλατεν.

198. Ἰερεύσασθ) γρ. ἰερεύσασθ, *Br. Schol.*

201. Εἶα) γρ. εἴασεν.

206. Καταχεύοι) γρ. καταχεύῃ, *H. Steph.*

Κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Θυμῷ μὲν ῥ' ὀλόωσαν ἐλώ ἐλέαιρε γυναῖκα,
Ὀφθαλμοὶ δ' ὥστε κέρα ἔστασαν, ἠὲ σίδηρος,
Ἀζέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεύθεν.
Ἦδ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Ἐξαδτὶς μὲν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπεν,
Νῦν μὲν δή σθ', ξεινέ γ', ὀΐω πειρήσεσθαι,
Εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀμφιθέοις ἑτάροισιν
Ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
Εἰπέ μοι, ὁπποῖ', ἄσσα περὶ χροῒ εἵματα ἕσσο,
Αὐτός θ' οἷος ἦεν, ἠδ' ἑταίρους, οἵ οἱ ἕποντο.
Τὴν δ' ἀπαμφιθόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, ἠγαθέη τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα
Εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ ἐείκοσιν ἔτεα ἐστὶν
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, ἠδ' ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης.
Ἀλλὰ ἰὼ ὡς ἐρέω, ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ·
Χλαῖναν πορφυρέην οὔλιον ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,
Διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
Αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
Ἐν ποσὶ τέρεσι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἔλλὸν

Flentis ſuum virum aſſidentem: at Ulyſſes
Animo quidem lugentem ſuam miſerabatur uxorem,
Oculi tamen tanquam cornua ſtabant, vel ferrum,
Immoti in palpebris; dolo enim hic lacrymas occultabat.
Hæc igitur poſtquam ſatiabatur multarum-lacrymarum luctu,
Iterum ipſum, verbis reſpondens allocuta eſt,
" Nunc jam te, hoſpes, puto *me* tentaturam,
" An verè jam illic cum divinis ſociis
" Hoſpitio-excepiſti domibus meum maritum, ſicut dicis.
" Dic mihi, qualia, quæ circa corpus veſtimenta indutus erat,
" Ipſeque qualis erat; & ſocios, qui ipſum ſequebantur.
Hanc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" O mulier, difficilè tanto tempore ſeorsùm exiſtentem, *i.e. ſeparatam*,
" Dicere; jam enim ei vigeſimus annus eſt,
" Ex quo illinc ivit, & meâ abiit patriâ.
" Verùm & ſic dicam, ſicut mihi ſimilitudinem-aſſequitur animus.
" Veſtem purpuream ſubtilem habebat: divinus Ulyſſes,
" Duplicem; at ei fibula auro fabricata erat
" Calamis duplicibus; antrorsùm verò opus-muſivum erat:
" In prioribus pedibus canis habebat varium cervum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

211. Κέρα.] Τόξα· ἵνα ᾖ, πεφυμένους εἶχε τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὥσπερ τόξα· ἢ ἄλλως, τῷ φύσει δὲ κέρατα· * ἐλάμβανε· σκληρὸν γάρ.

213. Τάρφθη.] Ἐκορέσθη, ἐτέρφθη· ἢ ἐξετρύπη δὲ γόῳ. Πολυδακρύτοιο.] Πολλῶν δακρύων αἰτίου.

214. Ἀμειβομένη.] Ἐξ ἀμοιβῆς λαπτελαμβάνη.

215. Πειρήσεσθαι.] Διάπειραν λήψεσθαι.

217. Εἰνίσας.] Ὑπολάβῃς.

218. Ὁππῃ, ἄσσα.] Ὁποῖα, ἅπινα.

221. Ἀμφὶς ἐόντα.] Χωρὶς ὄντα, λάτρεια.

224. Ὦ γύναι, ἠγαθέη, τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.] Ὦ μοι ἀναφίελ ἡ ψυχὴ, ὡς ἀφαμίμνησας.

225. Πορφυρέην οὖλον.] Ἤτοι ὁλοπόρφυρον· ἢ ἐρυθρόν. * Ἔχε.] Ἀντὶ δὲ, ἐφοιβάβλητο.

226. Περόνη.] Πόρπη.

227. Αὐλοῖσι.] Ῥάβδοις ὑφῄνας, εἰς ἃς καλλιλίθους καὶ περόνας. Διδύμοισι.] Διπλαῖς, ἢ συμφώνοις περόναις. Δαίδαλον.] Καλλιτέχνημα ποικίλον.

228. Ποσὶ τέρεσι.] Τοῖς ἐμφανέσι. Ἔλλὸν.] Νεβρὸν, νεογνὸν ἔλαφον.

N O T Æ.

226. Διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη) *Ultima* δὲ αὐτὰρ producitur, etiam extra *Ceſuram*, vi *Toni*, & *Finalis*, necnon *Aſperi* ſequentis.

228. Ἐν ποσὶ τέρεσι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἔλλὸν) Operis *Muſivi* apud *Græcos* Antiquitas vel hinc notanda, *Sidoniis*, *Hebræis*, atque *Ægyptiis*, ortum ferens; dein *Medis*, *Perſis*, atque *Indis*. *Ariſtophanes*, ἐν Βατράχοις, Οὐχ ἱπποπλακτρυόνας, ἅπερ τοξηλάφους.

NOTÆ IN SCHOLIA.

211. * Ἐλάμβανε) Pro τοξείλαβε, reſtituo, ex MS. *Aloyſii*.

225. * Hæc ex MS. *Aloyſiano* & trib. Vett. *Impreſſis*. Malè olim ad v. 228. ubi ἔχε quidem, at alio *Senſu*.

VARIÆ LECTIONES.

213. Τάρφθη) γρ. πάρτη, *Hervagian.* Edit. in margine, & *Br. Schol.*

224. Ἀλλὰ κὴν ὡς ἐρέω) γρ. αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, *H. Steph.*

226. Αὐτὰρ οἱ) γρ. αὐτὰρ ἑοῖ, *Hervagian.* Edit. in margine.

Ἀσπαί-

Ἀσπαίρονθα λάων· τὸ ᾗ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
Ὡς οἱ χρύσεοι ὄντες, ὁ μὴ λάε νεβρὸν ἀπάγχων,
Αὐτὰρ ὁ, ἐκφυγέειν μεμαὼς, ἤσπαιρε πόδεσσι.
Τὸν ᾗ χιτὼν' ὑπόηρα περὶ χροΐ σιγαλόεντα,
Οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν καθὰ ἰχαλέοιο.
Τὼς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπρὸς δ' ἦν, ἠέλιος ὥς·
Ἦ μὴν πολλαί γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Οὐκ οἶδ', εἰ τάδε ἕσσο περὶ χροΐ οἴκοθ' Ὀδυσσεὺς,
Ἦ τις ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
Ἦ τις πὴ ξ ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσσεὺς
Ἕσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιοὶ ἦσαν ὁμοῖοι.
Καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ, ᾗ δίπλακα δῶκα
Καλήν, πορφυρέην, ᾗ τερμιόεντα χιτῶνα.
Αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηΐ·
Καὶ μιν οἱ κῆρυξ ὀλίγον πρεσβύτερος αὐτῷ
Εἵπετο· ᾗ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην πέρ·
Γυρὸς ὀ ὤμοισιν, μελανόχρως, ὑλοκάρηνος·

" Trementem videns; & hoc admirabantur omnes;
" Quòd hi aurei exiſtentes, hic quidem reſpexit hinnulum ſuffocans,
" At hic, effugere nitens, palpitabat pedibus.
" Interulam verò obſervavi circa corpus ſplendidam,
" Tanquam cæpæ juxta tunicam aridæ.
" Sic quidem erat mollis; ſplendida enim erat, Sol ſicut:
" Certè quidem multæ ipſum admirabantur mulieres.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis:
" Neſcio, an hæc indutus fuerit circa corpus domi Ulyſſes,
" An aliquis ſociorum dederit veſtem in navem euntí,
" An aliquis alicubi & hoſpes, quoniam multis Ulyſſes
" Fuit amicus; pauci enim Achivorum erant ſimiles,
" Et ei ego æreum enſem, & duplicem dedi veſtem
" Pulchram, purpuream, & talarem tunicam:
" Honoratè autem dimiſi benè-tabulatà in navi.
" Et quidem eum præco paululùm ætate-major ipſo
" Sequebatur, & hunc tibi dicam, qualis erat:
" Gibboſus in humeris, nigro corpore, criſpo capite;

ΣΧΟΛΙΑ.

229. Λάων.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, λάπλαθον, λάπλαυστικῶς ἴσχων· ὁ ᾗ Κράτης λάων φησὶν, ἀντὶ ᾗ βλέπων· ὅθεν καὶ σίρησιν ἀλαὸς, ὁ τυφλός. οἱ ᾗ φασὶν ἀφῃρῆσθαι τὸ ν ὕσα ᾗ ὑλάων· ἢ ἀπλαύειν. Θαυμάζεσκον.] Ἐξιπλήττοντο.

230. Λάε.] Οἱ μὲν ἐπιβλέπουσι· οἱ ᾗ λάπλαυστικῶς ἤσθιεν.

232. Σιγαλόεντα.] Ἀπαλόν.

233. Λοπὸν.] * Λίπυρον· οἱονεὶ πυρὸν ᾗ ἀπὸ τοῦ ἰχνὸν ἄπρ σὺ, Ἐν τοῖσι παρεμπίπτουσι τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν. *Sidonius*, Peregrina det ſupellex, *Cteſiphontis*, ac *Niphatis* Juga texta, Belluaſque Rapidas, vacante panno; Acuit quibus furorem Benè ficta plaga cocco, &c. Quid ſit ἰλλὸς, vid. *Photii* Bibliothec. fol. 2583. & *Etymolog.* M. v. Ἐλλόπιδες, & v. Ἑλλοί. Hinc ἰλλοφόρος Ἄρτεμις.

229. Ἀσπαίρονθα λάων) *Euſtath.* fol. 693. lin. 46. Τὸ ᾗ λάων Ἀρίσταρχος μὲν, ἀντὶ ᾗ λάπλαθον· ἀφ' ἧ

NOTÆ IN SCHOLIA.

233. * Λίπυρον) Ità, pro corrupto *λίπιον, ex *Euſtath.* fol. 693. lin. 53. Κερμὸν ᾗ λοπὸς, λίπυρον παρὰ τὸ λίπος. Etror omnes *Impreſſos* & MS. *Aloyſii* pervaſerat. Καὶ ad λοπὸν refertur.

241. * Δίπλακα.) Hoc *Scholion*, ex *Heſychio*, reſtituo τοῖς Παλαιοῖς.

VARIÆ LECTIONES.

229. Ἀσπαίρονθα λάων) γρ. ἀσπαίρονθ' ὑλάων, & ἀσπαίρον' ἰλάων, *Br. Schol.*

244. Καὶ μιν οἱ) γρ. ἐ μὶν οἱ, non æquè benè.

246. Γυρὸς ὀ ὤμοισιν) γρ. γυρὸς ἴλω ὤμοισιν, & γυρὸς ἴλω ὤμοις, vid. Not. in *Textum*.

Εὐρ-

Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
Ὧν ἑτάρων Ὀδυσῆος, ὅπ οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἔπι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρτο γόοιο,
Σήματ' ἀναγνόσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσεύς.
Ἦ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Καὶ τότε μὲν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε,
Νῦν μὲν δή μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλος τ' ἔσῃ, αἰδοῖός τε·
Αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον, οἱ δ' ἀγορεύεις,
Πτύξασ' ἐκ θαλάμου· περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν,
Κείνῳ ἄγαλμ' εἶναι· τὸ δ' οὐκ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
Ὤιχεθ' ἑπόψόμενος κακοείλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ὀΐζεο, μηδέ τι θυμὸν

" Eurybates verò nomen fuit, honorabat autem ipſum præ cæteris
" Suorum ſociorum Ulyſſes; quòd & animo congrua ſciret.
Sic dixit; huic adhuc magis deſiderium movit luctûs
Signa agnoſcenti, quæ ei firma dixit Ulyſſes.
Hæc autem quùm ſatiata eſt multùm-lacrymabili luctu,
Et tunc ipſum verbis reſpondens alloquuta eſt,
" Nunc quidem mihi, hoſpes, antea licet eſſes miſerabilis
" In domibus meis, amicuſque eris, honorabiliſque:
" Ipſa enim hæc veſtimenta ego præbui, qualia dicis,
" Plicata ex cubiculo, fibulamque impoſui lucidam,
" Ut illi ornamento eſſet; hunc autem non ſuſcipiam rurſus
" Domum redeuntem, dilectam in patriam terram,
" Ideò malo fato concavâ in navi Ulyſſes
" Ivit inſpecturus malam-Trojam non nominabilem.
Hanc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyſſis,
" Nè ampliùs nunc corpus pulchrum macera; neque animum

ΣΧΟΛΙΑ.

248. Ἅρπα.] Ἀσφαλῆ, βίαια.
250. Ἀναγνόσῃ.] Γνωρισάσῃ.
263. * Ἀναίρεο.] Καθάρθειραν, * ἀφάνιζε.

NOTÆ.

Editt. *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniana* *Reſcii*, *Hervagianâ*, utrâque *Euſtathii*; quùm ex unicâ *Hen. Stephani* Editione, Error in plurimas proſeminaretur; ille enim Γυρὸς ἴλιον ὤμοισι, μολανόχροος, ὀλοὰ κάρηνα, quem ſecuti *Caſtellio*, *Spondanus*, *Schrevelius*, &c. *Oxonienſis* in hâc parte feliciùs, Γυρὸς ἴλιον ὤμοις, cui *Lectioni* & ipſe libens accederem; niſi Vett. Exempl. ſatis commodè legiſſent. Etiam in *Scholiis* MSS. legitur γυρὸς ἐν ὤμοισι, quin ità legit *Etymolog.* M. v. Γυρὸς, & *Maximus Tyrius*, §. 1. Quin Vett. *Brevium Scholiorum* Editores ita legunt, ad quarum Exemplar noſtra *Scholia* emendamus. Denique *Johan. Tzetzes*, Γυρὸς ἐν ὤμοισιν legit, MSS. *Schol.* ad *Iliad.* α'. v. 2. in v. ἑλών. Τὸ ἴλιον non erat hic repetendum; cùm præceſſerit, Verſu in ultimo præcedenti. *Suidas*, etiam Edition. *Küſteriana*, corruptè legit, &, quod mireris, ἐπὶ Ὀδυσσέως, quaſi dictum eſſet de *Ulyſſe*; cùm de *Ulyſſis* præcone, *Eurybate* dicatur; ut ex hoc ipſo *Homeri* loco conſtat. *Neocoro* itaque erat certè notandum, aut ſupplendum, legendo, ἐπὶ Ὀδυσσέως κήρυκος, Εὐρυβάτου. Vid. *Suidam*, v. Γυρός.

250. Σήματ' ἀναγνόσῃ) Vid. ad ψ'. v. 205.

261. Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος) Cùm fortè fortunâ in *Henrici Stephani* Editione, Τὸν δ' ederetur, cæteræ Editiones ſubſecutæ, Errori auctoritatem dare videbantur. Ego manifeſtum Errorem ſiſtendum duxi; quùm & *Senſus* probat, Orationem ad *Penelopem* dirigi, & olim etiam Verſio haberet *Hanc*, & *Oxonienſis* Editio τὴν δὲ reſtituit; quod & *Florentina* fecerat, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, utraque *Euſtathii*, omnes *Henrico Stephano* priores. Vid. infrà, ad ψ'. v. 25.

263. Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ὀΐζεο) Vid. Not. in *Scholia*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

263. * Ἀναίρεο) Ità quidem in MS. & *Impreſſis*, ab ἀναίρω, tollo, voce *Euripideâ*; at ἀναίρεο, Vox

VARIÆ LECTIONES.

250. Ἀναγνόσῃ) γρ. ἀναγνόσης, *Euſtath.* ut in Not. ad *Odyſſ.* ι'. v. 256.
257. Εἶναι) γρ. ἴμεναι, *H. Steph.*
263. Ἀναίρεο) γρ. ἀναίρεο, *Br. Schol.* Edit. *Hervagian.* in margine, & *Schrevelian.*

Τῆκε,

Τῆκε, πόσιν γοόωσα· νεμεσσῶμαί γε μὲν ἔδην·
Καὶ γάρ τίς τ' ἄλλοιον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
Κυρίδιον, τῷ τέκνα τέκῃ φιλότητι μιγεῖσα,
Ἣ Ὀδυσῆ, ὃν φασι θεοῖς ἐπιείκελον εἶναι.
Ἀλλὰ γόον μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δ' σύνθεο μῦθον·
Νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἀποκεύσω,
Ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα,
Ἀγχοῦ Θεσπρωτοῖσιν ἀνδρὶ ἐν πίονι δήμῳ,
Ζωὸς· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά,
Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἑείκοσας ἑταίρους
Ὤλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Θοὴν ἀκείης ἀπὸ νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
Ζεύς τε, καὶ Ἥλιος· τοῦ γὰρ βόας ἔκτανεν ἑταίρους,
Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ πρόπρος νηὸς ἔκβαλε κύμα ἐπὶ χέρσου
Φοινίκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν.
Οἳ δή μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὡς, τιμήσαντο,
Καί οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
Οἶκαδ' ἀπήμονα· καί κεν πάλαι ἐνθάδ' Ὀδυσεὺς
Ἦεν· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὸν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
Ὡς περὶ κέρδεα πολλὰ καταθνητοῖσιν ἀνθρώποις
Οἶδ' Ὀδυσεύς· οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
Ὡς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων.
Ὤμνυε δ' ᾧ πρὸς ἐμὸ αὐτὸν, ἀποσπένδων ἐνὶ οἴκῳ,

" Tabefac, virum lugens; reprehendo quidem nihil;
" Etenim aliqua & aliusmodi lugeat virum perdens,
" Quem juvenem *kabuerit*, cui filios peperit amore mixta,
" Quam Ulyssem, quem dicunt Deis similem esse.
" Sed à luctu quidem cessa, meique intellige sermonem;
" Verè enim tibi loquar, neque occultabo,
" Nam jam de Ulyssis ego reditu audivi,
" Propè Thesprotos viros in pingui populo,
" Vivi: at ducit thesauros multos & delectos,
" Efflagitans per populum: verùm amabiles socios
" Perdidit, & navem concavam in nigro ponto,
" Trinacriâ ab insulâ veniens: irascebantur enim ipsi
" Jupiterque & Sol: hujus enim boves interfecerunt socii;
" Qui quidem omnes perierunt undoso *in ponto*:
" Hunc autem super carinâ navis ejecit unda in continentem,
" Phæacum in terram, qui Diis-similes sunt.
" Hi utique ipsum ex animo, tanquam deum, honorabant,
" Et ei multa dederunt; mitteréque ipsum voluissent ipsi
" Domum illæsum: & jam pridem huc Ulysses
" Venisset; sed ei hoc utilius visum est animo,
" Res congregare multam in terram euntem:
" Adeò astutias multas præ mortalibus hominibus
" Cognovit Ulysses; neque aliquis contendat homo alius;
" Sicut mihi Thesprotorum rex locutus est Phedon.
" Juravit autem ad me ipsum, sacrificans in domo.

ΣΧΟΛΙΑ.

284. Ἀγυρτάζειν.] Ἀθροίζειν.

NOTÆ.

284. Χρήματ' ἀγυρτάζειν) Τὰ δῶρα συναθροίζειν, συλλέγειν. Ἀγυρτὰς, συναθροιστὰς, ῥαπτῆρας, ὡς Ἀττικοί. *Hesych.* v. Ἀγυρτάζει & Ἀγυρτής. *Etymolog.* v. Ἀγύρ). 286. Οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος) Ità semper, cùm Vocalis *brevis* sit producenda, geminandam Literam sequentem censeo; de quâ re sæpè passim monemus, & ad π'. v. 15.

288. Ὤμνυε δ' ᾧ πρὸς ἐμὸ αὐτὸν) Ità pro ἐμαυτὸν semper apud *Homerum* scribendum probo, ad *Iliad.* α'. v 271. Καὶ μαχόμην καθ' ἐμὸ αὐτὸν ἐγώ. *Eustath.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

Homerica, est Vera *Lectio*. Addo in *Scholiis* Vocem dudum deperditam *ἀφάπτει, quam in scholiis ad locum reperit *Isaac. Casaubon.* ad D. *Matthæ.* c. 6. v. 16. nisi *Eustathium* fortè notaverit, qui per ἀφαπτίζειν, αἰχμάζειν, reddit, fol. 695. lin. 34.

VARIÆ LECTIONES.

268. Μῦθον) γρ. μύθων. *H. Steph.*
283. Ἤών) γρ. ἦεν, *Severus*, Indice *Homerico*.
285. Πέρι) γρ. περὶ, non æquè benè.
286. Ἐρίσσειε) γρ. ἐρίσειε, *Olim*.

Νῆα κατευθύναι, καὶ ἑταίρους, " Navem detractam esse, & præparatos esse socios;
Οἵ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. " Qui nempè ipsum deducent dilectam in patriam terram.
Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς " Sed me priùs dimisit; contigit enim veniens navis
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον. " Virorum Thesprotorum in Dulichium ferax frumenti.
Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσεύς· " Et mihi res ostendit, quascunque congregaverat Ulysses:
Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι, " Quin vel in decimam ætatem alterum adhuc pascerent,
Ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος. " Quantæ ei in ædibus opes jacebant regis.
Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Θεοῖο " Ipsum autem in Dodonem dicebat iisse, ut Dei
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ, " Ex quercu altâ Jovis consilium audiret,
Ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, " Quomodo rediret dilectam in Patriam terram
Ἤδη δηρὸν ἀπεών, ἢ ἀμφαδόν, ἠὲ κρυφηδόν· " Jam diù absens, vel manifestè, vel clàm.
Ὣς ὁ μὲν ὕττως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσετ' ἤδη " Ità quidem ille adeò est salvus, & veniet jam
Ἆσσον μάλ'· ὐδ' ἔπι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης " Propè valdè, neque nunc longè ab amicis & patriâ terrâ
Δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω· " Diù aberit: veruntamen tibi juramenta dabo;
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, Θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος, " Sciat nunc Jupiter primùm, Deorum maximus & optimus,
Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω, " Domúsque Ulyssis strenui, ad quam perveni,
Ἦ μήν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω· " Hoc modo hæc omnia perficientur, sicut dico:
Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσεύς, " Hoc ipso anno veniet huc Ulysses,
Τῷ μὲν φθίνοντος μηνός, τῷ δ' ἰσαμένοιο. " Hoc quidem finiente mense, illo autem incipiente.
Τόνδ' αὖτε πρὸς μῦθον ἔειπε πεφραδέειν Πηνελόπεια, Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη· " Utinam enim hoc, hospes, verbum perficiendum esset:
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα, " Ideò citò cognosceres amicitiamque, multaque dona,

ΣΧΟΛΙΑ.

294. Ἕτερον γ' ἔτι βόσκοι.] Ἐκκαίτῃ, γένοιτο.
299. Κρυφηδόν.] Κρύφα, λαθραίως.
305. Ἦ μήτοι.] Τοῦτο τῷ τρόπῳ.

NOTÆ.

fol. 696. lin. 29. Μίμνει) Ὁ ἀνακεφαλαιωτικῶς καὶ νῦν, καθὰ καὶ ὁ τῆς ᾠδῆς Εὔμαιος ὃν τὸν Θεσπρωτῶν βασιλέως Φείδωνα· λέγει δὲ καὶ τὰς τρεῖς εἴκας, δι' ὧν σκεῖνος ὤμνυε πρὸς ὃν Ὀδυσέως, λαστάζων σὺ οἶκον καὶ τὰς ἑτέρας δὲ τρεῖς εἴκας τὰς περὶ τὸ δίκτεον τὸ ὃν Ὀδυσέως κτημάτων, ἃ τὸ αὐτῶν ποσὸν· καὶ τὰς τέσσαρας εἴκας τὰς περὶ τὸ ἐς Δωδώνην ἀπιστεύσεως ὃν Ὀδυσέως, φράσας μὲ ἀπαρελλάκτως αὐτὰ σκεῖνα τὰ ἔπη, μεζάζας δὲ τὰς ἐννοίας· καὶ τὸ μὲ ὕστερον, ἐν τοῖς σκείνοις τὸ, Ὤμνυε δὲ πρὸς ἐμὸν αὐτὸν, πρῶτον ἐπιφθὰς θεὸς δεύτερον δὲ, τὸ σκεῖ πρῶτον, τὸν τῶν κτημάτων δηλαδὴ ὑπόδειξιν· τρίτον δὲ, τὸ σκεῖσε δεύτερον, τὸ περὶ τὸ Δωδώνης λόγου· οἶδε γὰρ ὁ πολὺς ῥήτωρ Ὅμηρος, ὡς λέγομεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἡ τῶν νεωμάτων μεθόπτεξις.

296. Τόνδε] ἐς Δωδώνην) Vid. ad ξ'. v. 327.

304. Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος) Suavis iterum παρέκπτωσις, ἴστω, & ἰσίη. Notandum autem hoc in loco Omnes Codices habere Ἰσίη, quare ad eandem normam τὸ ἰσίη, quod olim erat, ξ'. v. 159. in ἰσίη refingo, ut *ibidem*, in *Var. Lect.* Communis autem ἰσίη *Asperatur*, *Ionica* ἰσίη *Lenitur*; ut ostendo, ad *Anacreon*, v. 44. Παρὰ δὲ] ἰσθλὸν καθίσας, & ad v. 1091. Πίνων τὸν ἴσιον. Vid. infrà, ad υ'. v. 231.

309. Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε) Tres hi Versus omnes iterum occurrunt suprà, ad σ'. v. 535. & χ'. v. 163.

VARIÆ LECTIONES.

295. Ὅσσα) γρ. τόσσα, ut ξ'. v. 326.
297. Ἐπακούσῃ) γρ. ἐπακούσῃ.
304. Ἰσίη) γρ. Ἐσίη, vid. Not. in *Textum*.

Ἐξ

Ἐξ ἐμεῦ· ὡς ἄν τις σὲ σαωτέρῳ μακαρίζοι.
Ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀίεται, ὡς ἔσεται περ·
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
Τεύξῃ· ἐπεὶ ἤτοι σημάντορές εἰσιν ἐν οἴκῳ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ἀνδράσιν, εἴποτ' ἔωγε,
Ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν, ἠδὲ δέχεσθαι.
Ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
Δέμνια, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
Ὡς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον ἠῶ ἵκηται.
Ἠῶθεν δ' μάλ' ἔπειτα λοέσσας τε, χρίσας τε,
Ὡς κ' ἔνδον πρὸς Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
Ἥμενος· ὃ δὲ μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
Τῶνδ' ἀνιάζῃ θυμοφθόρος, ὐδέ τι ἔργον
Ἐνθάδ' ἔπι πρήξῃ, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
Πῶς γὰρ ἐμεῖο σύ, ξεῖνε, δαήσεαι, εἴ τι γυναικῶν
Ἄλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
Εἴ κεν ἀϋσταλέος, κακὰ εἱμένος, ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
Ὅς μὴ ἀπλοΐης τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπίστεα εἰδῇ,
Τῷδε κακὸν κακὸν ἄλλο πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω

" Ex me; ut aliquis tibi obvius te beatum dicat.
" Sed mihi ſic in animo putatur, ſicut erit:
" Neque Ulyſſes ampliùs domum veniet, neque tu reductionem
" Aſſequeris; quoniam non tibi Directores ſunt in domo,
" Qualis Ulyſſes fuit inter viros (ſicubi fuerit)
" Hoſpites honoratos dimittere & ſuſcipere.
" Verùm ipſum, famulæ, lavate, & ſternite lectum,
" Stramenta, & chlænas, & cooperimenta ſplendida;
" Ut bene caleſactus ad aureæ-ſedis Auroram perveniat.
" Manè autem valde maturè lavate ungiteque,
" Ut intùs apud Telemachum cœnam curet
" Sedens in domo: huic autem pejus erit, qui illorum
" Hunc triſtitiâ afficiet perniciosus, neque aliquod opus
" Hìc ampliùs faciet, valdè quamvis iratus graviter.
" Quomodo enim me tu, hoſpes, cognoſces, ſi quid mulieribus
" Aliis præſto mente, & prudenti conſilio,
" Si ſqualidus, malè indutus, in domibus
" Convivaris? homines autem brevis- & fugacis-vitæ ſunt.
" Qui quidem ſævus ipſe erit, & crudelia patravit.
" Huic imprecantur omnes homines dolores in futurum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

314. Σημάντορες.] Οἱ κελεύσμοι, ἐπιστάται.
317. Κάτθετε.] Ἀντὶ τοῦ, τρώσασθε.
319. Θαλπιόων.] Θαλπόμενος, ἡρμοσμένως.
320. Λοέσσας.] Λούσας.
326. Περίειμι.] Ὑπερβάλλω. γ
327. Ἀϋσταλέος.] Αὐχμῶν.
328. Δαινύῃ.] Εὐωχεῖται μίλλεις. Ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσι.] Τοῦτο πρὸς τὴν ὑφηµίαν εἴρηκεν· καὶ ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κλέος· ὀλιγοχρόνιοι δὲ ὑπάρχοντες οἱ ἄνθρωποι, ὀφείλουσιν εὖ προΐεσθαι τὸν τῆς βίου, καὶ φήμην ἀγαθὴν περὶ ἑαυτῶν ἀπολείπειν.

N O T Æ.

315. Πῶς γὰρ ἐμεῖο σύ, ξεῖνε, δαήσεαι) Inſignis locus, & *Aſteriſco*, ſiquis alius, notandus. *Quomodò tu, Hoſpes, de me cognoveris, utrum Virtute reliquis antecello*, aut *Prudentiâ; niſi tu aliquod inſigne Bonitatis mea reportaveris monimentum.* Tales ego Viros fortunâ magnos, opibus dites, & præcelſo loco poſitos acceſſi non paucos, de quibus ut malè loqui nolim, certè benè loqui non poſſum. O ſi Mundi hujus Magnatibus hæc *Penelopæ* verba ante Oculos obverſarentur! Verùm nec illis ipſius *Chriſti* Oracula, necdum *Homeri* eloquia ſalivam ſo'ent movere. Valeant itaque iſti per me cum ſuis falſis honoribus & opibus perituris; verùm vel inviti audient, quæ *Homerus* de iis mox pronuntiet, v. 328. —Ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν· Ὅς μὴ ἀπλοΐης τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπιστία εἰδῇ. Τῷδε κακὸν κακὸν ἄλλο πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω Ζωῇ· αἰεὶρ πθνεῶτί γ' ἐφεψιόωντα ἄπαντες, κλ. Ἐμεῖο δαήσεαι) Ἡ περὶ ἐμοῦ ἢ, ὡς πάντων εὖ εἰδώς.

Variæ Lectiones.

314. Εἰσὶν ἐν οἴκῳ) γρ. εἶσ' ἐνὶ οἴκῳ.
319. Εὖ θαλπιόων) γρ. εὐθαλπιόων, *H. Steph.* & *Euſtath.* fol. 697. lin. 40. ὑφ' ἓν legi fatetur.
323. Οὐδέ τι ἔργον) γρ. ἐδέ τι & ἐδέκεν, *H. Steph.*
324. Ἐνθάδ' ἔπι) γρ. ἐνθάδε τι, *Euſtath.* fol. 697. lin. 43. & *H. Steph.*
325. Περίειμι) γρ. πέρι εἰμί.
330. Τῷδε) γρ. τῷ δέ, *H. Steph.* malè.

Ζωῷ· ἀτὰρ τεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
Ὅς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
Τῷ μέν τε κλέος εὐρὺ μετ' ξείνοισι φορέεσθαι
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ δέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἦτοι ἐμοὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
Ἠχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
Νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Κεῖμαι δ', ὡς τὸ πάρος περ ἀϋπνους νύκτας ἴαυον.
Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
Εὖσα, καί τ' ἀνέμενα ἐύθρονον ἠῶ δῖαν.
Οὐδέ τι μοὶ ποδάνιπτρα ποδῶν ὀπήδανα θυμῷ
Γίγνετ'· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο
Τάων, αἵ τοι δῶμα κάτα δρήσσουσι ἔασιν,
Εἰ μή τις γρηὺς ἔσκε παλαιὴ, κέδν' εἰδυῖα,

" Vivo; at mortuo maledicent omnes.
" Qui autem bonus ipse erit, & bona sciet,
" Hujus quidem gloriam latum hospites ferent
" Omnes per homines, multique huic benè dixerunt.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyssis,
" Certè mihi indumenta, & cooperimenta splendida
" Odio fuerunt, quando primùm Cretæ montes nivales
" Reliqui in navi proficiscens, longos remos habente.
" Dormio itaque, sicut antea insomnes noctes dormiebam:
" Multas enim noctes indecenti in culcitrâ
" Dormivi, & expectavi pulchro-throno Auroram divinam.
" Neque mihi pelvis pedum amabilis in animo
" Est: neque mulier pedem tanget nostrum
" Harum, quæ tibi in domo ministræ sunt.
" Nisi aliqua vetula est antiqua, prudentia sciens,

Σ Χ Ο Α Ι Α.

331. Ἐφεψιόωνται.] Καθαπτόμενοι, καὶ λοιδοροῦντες· ἢ ἐπιχαίρουσι, καὶ ἐφηδονται.

333. Φορέεσθαι.] Διαδιδόασι, ἀφομοιζοντες.

338. * Ἠχθεθ'.] Τὸ ἄχος ἐμβαλόν.

339. Νοσφισάμην.] Ἐκνοσφίσθην. Δολιχηρέτμοιο.] Μεγάλης, ἐπιμήκους.

340. Κεῖμαι.] Κοιμῶμαι. Ἴαυον.] Ἀνεπαυόμην.

341. Ἀεικελίῳ.] Εὐτελεῖ.

342. Ἄεσα.] Ἐκοιμήθην, * ἀνέπαυσα.

344. Οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται.] Διὰ τὸ ἀθεμιτον ἢ γυναικῶν.

346. Εἰ μή τις γρηὺς ἔσκε.] Ἀθετοῦνται οἱ πεῖσαι πρῶτον μὲν, ὅτι * αἰρεῖται τὴν δυναμένην ἐπιγνῶναι· εἶτα δὲ καὶ * μελοῦσι τὸ Ἧτις δὲ τίτλωσι. Τίς γὰρ φανεῖ ἢ ἀτυδαίων;

N O T Æ.

338. Ἠχθετο) Mira *Syntaxis*. Ἐμοὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα ἤχθη, ut *Verbum* referatur ad Nomen ῥήγεα, nihil autem attineat, ad *Nomen* χλαῖναι, tum enim ἤχθοντο dicendum. *Eustath.* fol. 699. lin. 6. Τὸ δὲ, χλαῖναι καὶ ῥήγεα ἤχθη, Αἰολικὸν σχῆμα καὶ Δωρικόν· καὶ ἐτι παρὰ Πινδάρῳ τοιαῦτα πολλά. Ἀτικὸς δὲ ἂν ἦν εἶπε τὰς χλαίνας, ἐφέρετο ἄν, ἤχθοντο, πληθυντικῶς.

346. Εἰ μή τις γρηῦς ἔσκε) *Eustath.* fol. 698. lin. 48. Καὶ τοίνυν Ὀδυσσεὺς μὲ εἶπε ἂν ἵνα δηλώσῃ σώφρονα καλῶς, ὅτι τοιαύτης γυναικὸς τοὺς πόδας νίψασθαι, οἷα αἰρεύμενον φασὶ τὸν δυναμένην ἐπιστήμην γνῶσιν αὐτὸν ἑλεῖν· διὸ καὶ ἀθετοῦται ὁ τοιοῦτος παρὰ τοῖς Παλαιοῖς. Ὁ μέντοι Ποιητὴς εὐμηθόδως, εἶτα εὐπλόκως, ἀφ' τοιούτης χαρᾶς, τὴν Ὀδυσσέως νίψας, αὐτὸν μὲν ἔδνῃ βλάψῃ, πληθυντικῶς πλάσας τὸ πᾶν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

338. * Ἠχθεθ') Hoc *Scholion*, ex *Aloysii* MSto.

342. * Ἀνέπνευσα) Hanc vocem ex *Eustathio* addo, fol 698. lin. 19.

346. * Αἱρεῖται) Ità, pro αἱρεῖται, MS. *Aloysii*; * μελοῦσι τὸ, pro μελόντως corrupto &c. De Sensu *Scholii*, vid. Not. in *Textum*. Nec enim, si verè *Tres hi Versus repudiandi essent*, soli illi interciderentur; eâdem enim ratione totum quicquid est suavissimum ἐπεισόδιον tolleretur, à v. 345. ad v. 507. *inclusivè*. Quare valeant isti κελευσοὶ ἄνελθε, unà cum *suis Obelis*. Poeta quidem non facit *Ulyssem* de Cicatrice cogitâsse (ut sæpè vel prudentis-

Variæ Lectiones.

341. Κοίτῃ) γρ. οἴκῳ. *H. Steph.*

343. Ἐπήρατα θυμῷ) γρ. ἐπίηρ' ἀνὰ θυμόν. *Eustath.* fol. 699. lin. 14. nec probat. *H. Steph.* addit, ἐπίηρ' ἀνὰ θυμόν. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἐπήρατα. Legi potest &, ἐπὶ ἤρατα χύνῃ, pro, ἐπιχύνῃ.

Ἧτις

Ἥπις τέτληκεν τόσσα φρεσὶν, ὅσσα τ' ἐγώ περ·
Τῷδε δ' ἂν ὐ φθονέοιμι ποδῶν ἅψασθαι ἐμεῖο.
Τὸν δ' αὖτε πρὸς εἶπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε φίλ', ἦ γάρ πω τὶς ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
Ξείνην τηλεδαπὴν φίλιον ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
Ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις.
Ἔστι δέ μοι γρηὺς, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
Ἣ κεῖνον δύστηνον ἐὺ πρέφεν, ἠδ' ἀπίταλλεν,
Δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
Ἣ σε πόδας νίψῃ, ὀλιγοπελέουσά περ ἔμπης.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνάστα, πολύφρων Εὐρύκλεια,

" Quæ toleravit tot mente, quot ego;
" Huic non invidero pedes tangere meos.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Hospes dilecte, non enim unquam aliquis vir prudens adeò
" Hospitum peregrinorum magis-dilectus meam pervenit domum,
" Sicut tu valdè circumspectè prudentia omnia dicis.
" Est itaque mihi anus prudentia mente consilia habens,
" Quæ illum infœlicem benè-nutrivit, & educavit,
" Susceptum manibus; quandò ipsum primùm peperit mater;
" Quæ tibi pedes lavabit, debilis quamvis sit.
" Sed agè nunc surgens, prudens Euryclea,

ΣΧΟΛΙΑ.

351. Τηλεδαπῶν.] Πόρρωθεν ἀφιγμένων.
353. Πεπνυμ.] Σοφιζόμ.
356. Ὀλιγοπελέουσα.] Ὀλίγον ἰσχύουσα, ἀδυνατοῦσα.
357. Ἀνστᾶσα.] Ἀναστᾶσα.

NOTÆ.

ἢ εὐτυχῶς ἀπαλλαξας αὐτόν· ἢν δὲ τῇ ὄντι ἀναγκαῖον, ἔχειν ἐ γυναῖκα οὐ θέμις ἔνδον, ὡς ἐρρέθη, συναειρόμενον αὐτῇ. Εἰ δ' ἴσως ἢ ἐξ ἀρχῆς τοῦτο ἔχει ὁ Ποιητὴς, οὐκ ἂν ἑτέρα ὑφῄρη κρείττων εἰς τοιοῦτον ἔργον, ἢ Εὐρύκλεια· Σημείωσαι δὲ ἐ τὸν τόπον τοῦτον εἰς παράδειγμα βυλεύμασιν, οὐκ ἐ μᾶ ἐσκεμμένην, εἰς ἀγαθὸν δὲ ἐκβαίνοντα. ἰδὲ δὲ Ὀδυσσεὺς εἰ μὲ χαῖρε ὁ καλῶς ἐπιλέξατο, τὸν δυναμένην ἀναγκάσαι αὐτὸν, ἀλλ' ὅμως εὐτυχῶς ἔχει ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτῆς· καλλιὰ δὲ τῇ μοναρχίᾳ ἐ ἡ τοιαύτη συνήγορος χαῖρε Εὐρύκλεια· καὶ τοῦτο μὲ οὐκ ἔξω λόγου. Et hæc Agnitio ulteriùs aliquando inserviet ad confirmandum *Penelopæ* diffidentem animum, ut mox ψ'. v. 73. Ἀλλ' ἄγε τοὶ μὲ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τί σ' εἶπω, Ὀδλιὲ, τλὴ πατρὶ σῷ ἤλασε λάϊνῳ ὀδόντι, τλὼ λεπτίζουσα φρεσὶ μητρί. Vid. plura apud *Eustath.* fol. 707. lin. 19. & fol. 708. lin 5. * Ἐπιγεφὴ τ' χ'.

348. Τλαίη δ' ἂν ὐ φθονέοιμι) *Eustath.* fol. 699. lin. 17. Τὸ ἦ, ὐ φθονέοιμι, ποδῶν ἅψασθαι, ἀντὶ τοῦ· ὐ μεμφοίμην· πολλαχοῦ δὲ ὁ φθόνος ἐ ἐπὶ μόμψεως ἁπλῶς τίθεται. *Idem* fol. 62. lin. 47. &c. Elegans ἀπίταμος *Platoni*, *Luciano*, & aliis probis auctoribus familiaris, φθονέω, pro ἀγαπάω, *Invidere* non *Honori*, sed *Labori*; hoc est, *non permittere*, vel *concedere*. Ità illis, οὐδεὶς φθονῶν, vel ὐ φθονέων, i. e. οὐκ ἀρνούμενος. Vid. Not. in *Schol.* ad v. 346.

350. Φιλίων) *Eustath.* fol. 699. lin. 24. Ἔστι ἦ φιλίων, ὁ φιλτρῶν· ἐ γίνεται ὰπ' ἦ φίλω, ὁμοίως τῷ, καλλος, καλλίων· κεῖται δὲ πως ἐ ἀλλαχοῦ παρὰ τῷ Ποιητῇ· τοῦτο τὸ ὠσφιλικὸν παρὰ Σοφοκλεῖ, ὁ τῆς φιλίσων ἀφόνων. Ordo itaque, ξεῖνε φίλε, ὅ ἦ φίλτρός τις ξείνων, &c.

353. Ἔστι δέ μοι γρηῦς) Τὸ χρηῦς omninò nunc δουλεύσας scribendum, ob *Metrum*, potest & scribi χρηὺς, teste *Eustathio*.

354. Ἐὺ πρέφειν) In hujusmodi *Dictionibus* semper mallem *distinctim* legere; εὐπρέφω enim non dicitur, sed εὐπρεφίω· nec εὐγεάφω, sed εὐγεγράφω, καλλιγραφίω & similia: Verùm εὖ γεάφω *distinctim* dicimus, & *Poetice*, ἐὺ γεάφω. Quare attendendum de hâc voce. Vid. ad ξ'. v. 108. & ad *Iliad.* ξ'. v. 202.

NOTÆ IN SCHOLIA.

simis Viris oboriatur oblivio) antequam deventum esset ad v. 390. quando serius paulo esset: tum tamen, quod unicum erat reliquum, avertit se à Luce ad tenebras; quanquam & hic plus satis erat cautus *Ulysses*; fidissimam enim Nutricem & ante, & pòst fuisse apparebit. Decori igitur semper memor Poeta Probabilitati studet, nec tamen elegans Episodium & πάθους plenum rejicit. Suspicor in fine legendum, * τῇ μὴ ἀκριβείαν. Vox φθονέομαι minimè intellecta, scrupulos hos *Scholiographo* injecit. Vid. Not. in *Textum* ad v. 348. de φθονέω, pro μέμφομαι.

VARIÆ LECTIONES.

347. Ἥπις τέτληκεν τόσσα φρεσὶν) γρ. ἥπις δὲ τέτληκε τόσσα φρεσὶν, *Br. Schol.* MS.

348. Τλαίη δ' ἂν ὐ φθονέοιμι) γρ. τλαίη· οὐκ ἂν φθονέοιμι, *H. Steph.* nequaquam ineptè.

354. Ἐὺ πρέφειν) γρ. ἰὺπρεφὲς, olim, malè; ut notamus ad *Textum*.

Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί πυ Ὀδυσεὺς
Ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·
Αἶψα γὰρ οἱ κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δ' κατέχεθε χερσὶ πρόσωπα,
Δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν,
Ὤ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε μὲν Ζεὺς
Ἀνθρώπων ἤχθηρε θεουδέα θυμὸν ἔχοντα.
Οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ περπικεραύνῳ
Πίονα μηρί' ἔκηε, ὑπ' ἐξαίτους ἑκατόμβας,
Ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδους, ἀρώμενος ἔως ἵκοιο
Γῆράς τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε Φαίδιμον υἱόν·
Νῦν δέ τοι ὧδέ σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Οὕτω πὴ καὶ κείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
Ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τοῦ κλυτὰ δώματ' ἵκοιτο,

" Lava tui dominî æqualem; & forte
" Jam talis est pedibus, talisque manibus,
" Statim enim in malo homines consenescunt.
Sic dixit; Vetulaque operuit manibus vultum,
Lacrymasque emisit calidas, verbumque miserandum dixit,
" Hei mihi! Ego tui *canâ*, ô Fili, impos animi. Certè te Jupiter supra
" Homines odit pium animum habentem.
" Nec enim unquam Mortalium aliquis tot Jovi fulmine gaudenti
" Pinguia crura combussit, neque exim ad hecatombas,
" Quot tu huic dedisti, precans ut pervenires
" Ad senectutem maturam, nutriresque illustrem filium:
" Nunc autem sic tibi omninò abstulit reditûs diem.
" Sic alicubi illi illuserunt mulieres
" Hospitum peregrinorum, quando alicujus ad inclytas domos pervenit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

358. Σεῖο.] Τῦ σῦ.
361. Κατέχεθε.] Κατέχε.
363. *Ἀμήχανος.] Περὶ ὀν. δηλονότι τὸ Δία. σὺν ἔστι πυὰ μηχανὴν ἐξ ὧν, δεινὸς, καὶ χαλεπός ἐστι.
370. Ἐφεψιόωντο.] Καθήδοντο. ἐλοιδοροῦντο.

Ν Ο Τ Æ.

358. Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα) Miro Artificio hìc & deinceps Allusiones suas Poeta spargit, ut aliàs, faustas *Ominationes*, ad σ'. v. 111. &c. Confer v. 363. 378. 380.

360. Αἶψα γὰρ οἱ κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι) Vid. *Duporti* Gnomolog. in locum. Quòd verò *Hesiodus* & hoc *Homerico* Versu, & aliis haud paucis fruatur, præter quæ ille afferat, dicendum, Nos hoc Argumento probare *Homerum* esse originem, & *Hesiodum*, præsertim in *Scuto* (si modo illud verè sit illius opus) ejusdem servilem Imitatorem, aut potiùs plagiarium Compilatorem (non hoc de vero *Hesiodo* loquor) apparere. Omnes enim hi Versus, in *Homero*, non facti, sed nati, & suo loco positi, videntur; in *Hesiodo*, vel adesse, vel abesse, sine *Sensûs* jacturâ posse; vel saltem non sine vi quâdam, & præter Naturam, eò torqueri. Adeò verum est, Idem esse, Carmen *Homero*, Clavam *Herculi*, & Fulmen *Jovi*, extorquere. Vid. ad φ'. v. 28.

363. Ὤ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος) Ingeniosissimè Poeta inducit Vetulam *Ulyssis* Nutricem, ipsum *Ulyssem*, quem absentem putabat, ut præsentem alloquentem; mox ad fictitium illum Mendicum revertentem. *Eustath.* fol. 699. lin. 42. Ὅτι πάνυ ἀστείως Ὅμηρος ποιεῖ τὴν Πηνελόπην ἐν ᾧ παρατυχόντος εἰκῆ ὄντα τῇ μαίᾳ Εὐρυκλείᾳ νύκτωρ ἐρεθιστικὸν αὐτῆς εἰς τὸ τὸν ξένον φιλοφρονήσασθαι ἀκριβῶς μεθοδεύσαι ἐκ τούτου δείκνυσιν ἐπ' ἀναγνωρισμῷ τοῦ Ὀδυσσέως· φησὶ γάρ, Νίψον σεῖο ἄνακτος ὁμήλικα· καί πυ Ὀδυσεὺς Ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δὲ τε χεῖρας· ὡς ἂν εἴποι τὸν τοιοῦτον, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν κάκεινον.

371. Δέμας δ' ἴκοιτο) Henr. *Stephanus* hìc fortè per ἀβλεψίαν habuit, δύματ' ἴκοιτο, cujus παροφθαλμίᾳ cæci sequuntur, *Castellio*, *Schrevelius*, &c. at

Ν Ο Τ Æ Ι Ν S C H O L I A.

363. *Ἀμήχανος) MS. *Aloysii*, Ἀμήχανος) Περὶ ὀν. δηλονότι τὸ Δία, σὺν ἔστι πυὰ μηχανὴν εὑρεῖν· ἐξ ὧν δεινὸς, καὶ χαλεπός ἐστι. Puto hoc *Scholion* ad *Iliad.* τ'. v. 273. pertinere; nisi & hic forte ἀμήχανος ad Ζεὺς referatur. Vid. infrà, ad v. 560.

Ν Α Ι Æ Λ Ε Χ Τ Ι Ο Ν Ε Σ.

358. Σεῖο) γρ. σοῖο. MS. *Aloysii*.
363. Ἀμήχανος· ἦ σὲ μὲν Ζεὺς) γρ. ἀμήχανος ἦ σὲ μὲν Ζεὺς, vid. Not. in *Scholia*.
370. Ἐφεψιόωντο γυναῖκες) γρ. ἐφεψιόωνθ' γυναῖκες, *Eustath.* fol. 701. lin. 25. Εἰ δὲ γράφοι τις ἐφεψιόωντ', διεσπασμένως ἔχει. At Error ortus, quòd mox infrà, v. 472. καθεψιόωντ' legatur.

Ὡς

Ὡς σέθεν αἱ κύνες αἴδε καθεψιόωνθ' ἅπασαι·
Τάων νῦν λώβην τε, καὶ αἴσχεα πόλλ', ἀλεείνων,
Οὐκ ἐάς νίζειν· ἐμὲ δ' ἐκ ἀέκουσαν ἀνώγῃ
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
Τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης,
Καὶ σέθεν εἵνεκ'· ἐπεί μοι ὀρώρεθ' ἔνδοθι θυμὸς
Κήδεσιν· ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίῃ ἔπος, ὅ, τι κέν εἴπω·
Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ἐφράδ' ἵκοντο,
Ἀλλ' οὔπω πινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
Ὡς σὺ, δέμας, φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆι ἔοικας.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, οὔτω φασὶν, ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιϊν
Ἔμμεν· ὡς σύ γε αὐτὴ ὑποφρονέουσ' ἀγορεύεις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ λέβητ' ἔλε παμφανόωντα,
Τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐπεχεύατο πηλὺ
Ψυχρόν· ἔπφατο δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἷζεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀίσατο, μή ἑ λαβοῦσα
Οὐλίῃ ἀμφράσαιτο, καὶ ἀμφασδὸν ἔργα γένοιτο.
Νίζε δ' ἄρ' ἆσσον ἰοῦσα ἄνακτ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
Οὐλίην· τὴν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε, καὶ υἱας,

" Sicut tibi, *ô senex*, canes hæ illud me omnes:
" Harum nunc contumeliam & opprobria multa fugiens,
" Non finebas lavare; me verò non invitam jubet
" Filia Icarii prudens Penelope.
" Ideò tibi pedes lavabo, simulque ipsius Penelopes,
" Et tui gratiâ; quoniam mihi movetur intùs animus
" Doloribus; sed age nunc intellige verbum, quod dicam.
" Multi sanè hospites miseri huc pervenerunt,
" Sed nondum aliquem dico similem sic vidisse,
" Sicut tu, corpore, voceque, pedibusque, Ulyssi similis es.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O vetula, sic dicunt, quicunque viderunt oculis
" Nos ambos, valdè similes inter nos
" Esse; sicut tu advertens ipsa dicis.
Sic dixit; vetula verò lebetem accepit splendidum,
Quo pedes lavabat; aquamque infudit multam
Frigidam, tum demum calidam superfudit; at Ulysses
Sedit in foco, & ad tenebras versus est statim;
Subitò enim in animo cogitavit,
nè ipsum tractans
Cicatricem animadverteret, & manifesta res fieret.
Lavabat itaque propè iens regem suum; statimque cognovit
Cicatricem; Aper quam illum aliquando percussit albo dente,
Parnassum euntem, ad Autolycumque, & filios,

ΣΧΟΛΙΑ.

372. Κύνες.] Ἀναιδῆς.
374. Νίζειν.] Πλύνειν.
376. Τῷ σὶ πόδας νίψω.] Διό σε νίψω τὺς πόδας.
377. Ὀρώρεται.] Τεθόρυκται.
379. Ταλαπείριοι.] Ταλαίπωροι.
384. Ἰκέλω.] Ὁμοίους. Ἀλλήλοιϊν.] Ἀλλήλοις.
386. Λεύκῳ.] Νῦν, τῷ λευκάνῳ.
387. Ἐξαπένιζεν.] Ἀπένιπτεν.
388. Ἐπήφυσεν.] Ἐπλώτλησεν.
390. Λαβοῦσα.] Καθαχοῦσα.
391. Οὐλίῃ.] Τὸ ὑγιαδὲν παυόμενον. Ἀμφράσαιτο.] Ἐπιγνῷ. Ἀμφασδόν.] Ἐκδηλα, ἐσφανῆ.
394. Παρνησόνδ'.] Εἰς τὸ Παρνασσὸν, * τὸ ὄρος Δελφῶν.

NOTÆ.

Spondanus hìc se in libertatem asseruit. & δὲ μιν θ' ἵκηται legit, ut & *Oxonienſis* amicus; quomodò & olim *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*. Verùm fatendum, *Hervagianam* hìc cæſpitare; nam nec optima ſemper mendis vacat.

390. Ὀίσατο) Ità cum gemino σ'. ſcribo, cùm aliàs *Antepenultima* foret brevis, ut in ὀϊσάμην. Sic ὀδυσάμενος, & ὀδύσατο· ἀχεσάμενος, & ἀχεσάτο· ἀασάμην, & ἄασατο· δαμάσσῃ, & δαμάσσῃ· ἀρεσάσθω, & ἀρεσάσθω· νείκεσσεν, & νείκεσεν· νοσφισάμην & νοσφισάμην· ut paſſim probamus, & ſuprà, v. 286.

NOTÆ IN SCHOLIA.

394. Παρνασὸν, * τὸ ὄρος) Ità, pro Παρνασσόν. * Παρνασὸς ὄ, τὸ ὄρος.

VARIÆ LECTIONES.

384. Εἰκέλω) γρ. ἰκέλω, *Br. Schol.* malè.
389. Ἷζεν ἐπ') γρ. ἵζεν ἀπ', *H. Steph.*
390. Ὀίσατο) γρ. ὀίσατο, malè olim.
391. Ἀμφράσαιτο) γρ. ἀμφράσαιτ, ut modò.

Μητρὸς

Μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ὑπέρεχεν
Κλεπτοσύνῃ θ', ὅρκῳ τέ· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ' Ἰθάκηνδ' ἐλθὼν ἐς πίονα δῆμον,
Παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
Τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
Παυομένῳ δόρποιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο, ὅ, τι κέ θείης
Παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἐσσί.
Τὸν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, τίθεσθ' ὄνομ', ὅ, τι κεν εἴπω·
Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
Ἀνδράσιν, ἠδὲ γυναιξὶν, ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρώϊον εἰς μέγα δῶμα
Ἔλθῃ Παρνησσόνδ', ὅθι πέρ μοι κτήματ' ἔασιν,
Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα·
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, ἔπεσί τε μειλιχίοισι·

Matris suæ patrem bonum, qui homines superabat
Furtoque, juramentoque. Deus verò ei ipse dederat
Mercurius; huic enim grata crura comburebat
Agnorum & hœdorum: hic igitur promptus simul adfuit.
Autolycus autem Ithacæ veniens in pinguem populum,
Filium nuper natum invenit filiæ suæ:
Hunc illi Euryclea charo in gremio posuit
Finienti cœnam, verbumque dixit & compellavit,
" Autolyce, ipse nunc nomen inveni, quod ponas
" Filiæ filio dilecto; multis votis exoptatus utique est.
Huic rursus Autolycus respondit, dixitque,
" Gener meus, filiaque, ponite nomen, quodcunque dicam:
" Multis enim ego sub iratus huc veni
" Viris & mulieribus supra terram multa pascentem:
" Quare Ulysses nomen sit cognomen: at ego,
" Quando adolescens factus maternam in magnam domum
" Venerit ad Parnassum, ubi alibi mihi Possessiones sunt;
" Ex his illi ego impertiam, & ipsum gaudentem dimittam.
Horum gratiâ venit Ulysses, ut ei præberet splendida dona:
Hunc quidem Autolycusque, & filii Autolyci
Manibusque salutaverunt, verbisque suavibus:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

395. Ἐκέκαστο.] Ἐσίκει.
404. Πολυάρητος.] Μετὰ πολλῶν εὐχῶν γεγόμενος.
407. Ὀδυσσάμενος.] Μισηθείς, ἢ ὀργὴν ἀναγών, ἢ βλάψας.
409. Ἐπώνυμον.] Φανερόν μου.
410. Ἡβήσας.] Ἐν ἀκμῇ ἡλικίας γενόμενος.

Ν Ο Τ Æ.

400. Θυγατέρος ἧς) Vid. ad *Iliad. φ'.* v. 504.

404. Πολυάρητος δή τοι ἐσσί) Voces ἄρηπτος & πολυάρητος, & earum *Themata* ἀρέομαι, *Homero* semper *Primam* producunt, ut & ἀρή, *Odyss. δ'.* v. 767. —Θεοὶ δέ οἱ ἤκλυον ἀρῆς. Nam in illo loco, *Iliad. σ'.* v. 100. —ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι, multi legunt ἄρους, pro ἄρεος· ut in illo *Hesiodi*, Ἀλκτὴρ ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένετο πρυλέεσσιν. Certo tamen certius constat, apud *Scenicos* hanc Syllabam corripi, ut *Sophocl.* Trachin. v. 1247. Φθίνουσι μοῖραν· ἀλλά τοι ζώων ἀρά. *Euripid.* Phœniss. v. 772. Ἥρας δ' ἀρᾶσιν, ἣν τύχῃ, καθιλεῖσι, & v. 883. Ἐξηγέλασσε· τὰ δ' ἔτι δὸς αὐτοῖς ἀρᾶς, & v. 1313. & 1435. Quare non erat, cur *Philippus Labbæus* diffideret *Criticis* & *Lexicographis*, qui hunc *Euripidi* versum tribuunt, Εἰ δ' ἦν ἀρητὸν δυσμενοῦς βεγκῶν γένος.

407. Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος—Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω) Hinc *Sophocles*, perpetuus *Homeri* imitator, Ὀρθῶς εἶπ' ἐπώνυμος παγὶς· Πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυστυχεῖς ἐμοί. Vid. *Sophoclis* Vitam, & *Ludolphi Kusteri* Histor. Critic. *Homeri*, p. 27. Alii Nomen datum volunt, Ὅτι οὐ ὀδὲ ἐπεσθη, τῷ πατρὶ αὐτῷ ἀλγηδονοῦσι, vid. *Ptolemæi Hephæstion.* p. 307. Alii Ὀδυσσεὺς, quasi ὁ δυσί, ut *Gerardi Croesii*, Ὅμηρος· Ἐβραῖος, p. 229.

Variæ Lectiones.

397. Μηρία καῖεν) γρ. μηρί' ἔκηεν.
410. Ὁππότ' ἂν) γρ. ὁπότε.

Μήτηρ

Μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς, περιφῦσ' Ὀδυσῆι,
Κύσσ' ἄρα μὶν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ' υἱῆσιν ἐκέκλετο κυδαλίμοισι,
Δεῖπνον ἐφοπλίσαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν.
Αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον·
Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα.
Μίσυλλόν τ' ἄρ' ὀπίσαμβώς, πείρά τ' ὀβελοῖσιν,
Ὠπτήσαν τε περιφραδέως, δάσαντό τε μοίρας.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης·
Ἠμόσθη δ' ἠελίου καταδύντος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Βὰν ῥ' ἴμεν ἐς θήρην ἠμὲν κύνες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Υἱέες Αὐτολύκου· μετὰ τοῖσι δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἤιεν· αἰπὺ δ' ὄρος πεφύκει καταειμένον ὕλῃ
Πάρνηθος· τάχα δ' ἵκανον πύκας ἠνεμοέσσας.
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο·

Mater quoque Amphithea matris,
amplexa Ulyſſem,
Oſculata eſt ipſum caputque, & ambo
lumina pulchra.
Autolycus verò filiis juſſit glorio-
ſis
Cœnam parare; illi quoque impel-
lenti obtemperârunt.
Statim verò induxerunt bovem maſ-
culum quinquennem:
Quem excoriârunt, circumque verſa-
bant, & ipſum diviſerunt omnem,
Minutim incideruntque ſcientèr,
fixeruntque verubus,
Aſſaveruntque peritè, diviſeruntque
partes.
Sic tunc quidem toto die in Solem
deſcendentem
Convivabantur, neque animus indi-
gebat convivio æquali;
Quando Sol deſcendit, & advenerunt
tenebræ,
Jam tunc dormiverunt, & ſomni
donum acceperunt:
Quando verò manè-genita apparuit
roſeis-digitis Aurora,
Perrexerunt ire in venationem, tam
canes, quam & ipſi
Filii Autolyci: cum his quoque cla-
rus Ulyſſes
Ivit, altum verò montem aſcende-
runt indutum ſylvâ
Parnaſſi; ſtatimque pervenerunt ad
concavitates ventoſas.
Sol quidem tum nuper percuſſerat
arva
Ex tacitè-fluenti profundiſſuo Ocea-
no;

ΣΧΟΛΙΑ.

416. Ἀμφιθέη.] Ἀνάκλησις μήτηρ. Περιφῦσα.] Περιπλακεῖσα.

431. Περσίβων.] Ἀντὶ δ', ἀνῆλθον.

432. Παρνησσοῦ κάχρι δ' ἵκανον πύκας ἠνεμοέσσας.] * Φιλονὶς, ἡ Δαιδαλίωνος θυγάτηρ, αἰκισθεῖσα τὸ Παρνασσὸν, ὑπὸ αὐτοῦ παρελήφθη * τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνι. εἶχε δὲ τὸ κάλλος ἐφάμιλλον ἀμφοτέροις, ὥστε καὶ τοὺς θεοὺς ζηλοτυπῶντας κρύβδην τὸ * αὐτὸ θηλάσαι μαζίον. εἶτα ὑπὸ μὲν τοῦ Ἀπόλλωνος γίνεται Φιλάμμωνι σοφιστὴς, ὃς ἐκ πρώτου ἐδιδαξε χορεύειν συμποσίοις παρθένων· ὑπὸ δὲ Ἑρμοῦ Αὐτόλυκον, ὃς εἶπεν τὸ Παρνασσὸν πλεῖστα κλέπτων ὑφαιρεῖσθαι. εἶχε δὲ πεύκην τὸν τίχνον παρὰ δὲ πατρὸς. ὥστε τὰς αἰγοπρωτους, ὅτι πλέκει τὴν λαιμάνην, καὶ τὸ θρέμμα τὸ λείας ἀλλοῦν εἰς ἑαυτὸν μορφῶς, ὥστε πλείστης αὐτὸν διαστεῖλαι χρυσᾶς λείας· ἢ ὅτι ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Πτύχας.] Τὰς λοξοκλίνους.

434. Ἐξ ἀκαλαρρείταο.] Ἐξ ἠσύχους ῥοῦ.

NOTÆ.

417. Κύσσ' ἄρα μὶν) Κύσσε, lego, pro κύσε, vel κῦσε, quod priùs hoc in loco, nec enim in aliis, obtinebat; de quâ re videſis ad π'. v. 15.

NOTÆ IN SCHOLIA.

432. * Φιλονὶς ἡ Δαιδαλίωνος) Olim Φιλονὶς, ἡ Δηΐονος. *Ceycis* frater *Dadalion*, filius *Luciferi*, cujus filia *Philonis*, quæ & *Chione*, ab *Apolline* & *Mercurio* eodem die compreſſa, huic *Autolycum*, illi *Philammona* peperit, ut *Ovid.* Meramorph. l. XI. §. 8. Hinc *Conon* Narrat. VII. Φιλάμμωνα, παῖς Φιλονίδος, ἣ γέγονεν ἐξ Ἑωσφόρου, ut *Photius* Bibliothec. Vid. Not. ad *Iliad.* β'. v. 595. *Hyginus* §. CC. Nomen *Chione* agnoſcit, quam & ab aliis *Philonidem* dictam ait, & Patris nomen *Dadalionem* verè pronuntiat. In hoc *Scholio* τοῦ Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνι lego ex hiſtoriâ; & pro καθ' τὸ αὐτῆ, lego, καθ' τὸ αὐτὸ, ex MS. *Aloyſiano* & *Morrhianâ* Editione. *Schrevelianæ* quidem καθ' τὸ αὐτοῦ peſſimè. Hoc *Scholion* in MS. malè locatum è regione v. 581.

434. * Hoc *Scholion*, ex *Aloyſii* MSto, verùm idem extat ad *Iliad.* η'. v. 422.

VARIÆ LECTIONES.

417. Κύσσ') γρ. κῦσ' & κύσ', vid. Not. in *Textum*.

Οἵδ' ἐς βῆσαν ἵκανον ἐπακλῆγες· τοὶ δ' ἄρ' αὐτῶν
Ἴχνη ἐρευνῶντες κυνὶς ἤισαν· αὐτὰρ ὄπισθεν
Υἱέες Αὐτολύκου μετὰ τοῖσι ἦν δῖος Ὀδυσσεύς
Ἤιεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Ἔνθά δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
Τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διαφὰς μάλα μοῦνος ὑγρὸν ἀέντων,
Οὔτε μιν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνὴ
Ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ὑπένερθε χύσις ἦλθε πολλή.
Τόνδ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε πρὸ κλίπος ἦλθε ποδοῖιν,
Ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
Φρίξας εὖ λοφιῇ, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
Στῆρ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεὺς
Ἔσσυτ', ἀναχόμβοιο δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σὺς
Γουνὸς ὕπερ· πολλὸν δὲ διήφυσε σαρκὸς ὀδόντι
Λικριφὶς αἴξας, ὑπὸ δ' ὀστέον ἶκτο φαεινόν.
Τόνδ' Ὀδυσσῆος οὔτησε, τυχὼν χατ' ἀριστερὸν ὦμον,
Ἀνικρὺ δὲ διῆλθε φαεινῆ δουρὸς ἀκωκή·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών· ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφιπένοντο,

Hi ad saltum pervenerunt venatores, antè verò ipsos
Vestigia scrutantes canes ibant; at retrò
Filii Autolyci, cum his quoque clarus Ulysses
Ibat prope canes, vibrans longam hastam.
Tunc utique in sylvâ densâ jacebat magnus aper,
Quam quidem neque ventorum penetrabat vis humida spirantium,
Neque ipsam sol lucens radiis percutiebat,
Neque imber transibat penitus, adeò densa
Erat; at foliorum inerat fusio valdè multa.
Ad hunc virorumque canumque sonus pervenit pedum;
Quandò venantes ingruerunt: hic igitur obvius ex fruticeto,
Valdè exhorrens setosâ cervice, ignemque oculis aspiciens,
Stetit ipsos propè; ipse itaque primus Ulysses
Irruit, elevatâ longâ lanceâ manu forti,
Vulnerare cupiens: hic tamen ipsum præveniens percussit aper
Genu super; multumque exhausit carnis dente
Obliquè ruens, neque *ad* os pervenit viri.
Hunc Ulysses vulneravit in dextro humero;
Ex alia parte verò transivit lucidæ lanceæ cuspis:
Decidit igitur in pulveribus grunniens, longeque volavit animus.
Hunc quidem Autolyci filii dilecti circum laborabant;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

435. Βῆσαν.] Τὸ ἐφέσθαι. Ἢ ὅρυς.

436. Ἤισαν.] Ἐπορεύοντο.

439. Λόχμῃ.] Συνδένδρῳ τόπῳ.

440. Διαφ.] Διέπνοι.

443. Ἤλιθα.] Γίνεται ἀπὸ τοῦ ἁλίζω, τὸ συναθροίζω· ἀθρόισις ἐπίρρημα, σημαῖνον τὸ ἀθρόως πίπτον ἢ ἑ

ἀντὶ τοῦ μεταίσιος οἷον, * Ἐπίχθονον ἤλιθα χεροὶν, ἀντὶ τοῦ, μεταίσιος. * *Apollon.* Argonaut. l. 2. v. 283.

445. Ἐπῆσαν.] Ἐπήρχοντο.

446. Λοφιλ.] Τόνον.

450. Γουνὸς ὕπερ.] Ὑπερώνυ τοῦ γόνατος. Διήφυσε.] Διέκοψε, διέχισεν.

451. * Λικριφὶς.] Πλαγίως.

Ν Ο Τ Æ.

445. Ἐπάγοντες) *Venantes* expono; ἐπάγω enim Vox *Venatoribus* propria, unde *Hesych.* Ἐπακτὴρ) Κυνηγός. Ἐπακλῆγες, *Venatores*, suprà, v. 435. Ἀκτῆρες, idem, infrà, §. xxxi. v. 6.

446. Φρίξας εὖ λοφίῃ, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς) De hâc Phrasi, vid. *Eustath.* in *Iliad.* fol. 917. lin. 26. *Sopingius*, ad *Hesych.* v. Λοφιλῶ, hunc Versum malè *Empedocli* tribuit, legitque ὁ λοφιᾷ. Postremum Hemistichium *Virgil.* l. 6. v. 300. exprimit. —*flant lumina flammâ.* Et alius, *Igne micant oculi.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

443. * Hoc *Scholion* ferè ad verbum ex *Etymolog.* M. vel viceversa. At illud, Ἐπίχθονον ἤλιθα χερσὶν, apud *Homerum* non apparet. Est nempè *Apollonii*; ut notamus, ad *Schol.* Confer *Hesych.* v. Ἤλιθα.

451. * Λικριφὶς) Πλαγίως. MS. *Aloysii*, excepto, quòd malè ibi, πλάγιος.

Variæ Lectiones.

136. Ἴχνη) γρ. ἴχνεα, & ἴχνη.

439. Ἐνθά δ') γρ. ἔνθα δ', olim, non bene.

440. Διαφὰς) γρ. Δαφὰς, vid. ad ε'. v. 478. *Var. Lect.*

445. Ὡς) γρ. ὃς, *Eust.* fol. 703. lin. 39. & *H. Steph.*

Ὥστι-

Ὠτειλὼ δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
Δῆσαν ἐπιφραδέως· ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
Ἔσχεθον· αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
460 Εὖ ἰησάμενοι, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
Καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
Εἰς Ἰθάκην· τὸν μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Χαῖρον νοσφισσάντε, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
Οὐλὴν, ὅ, τι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
465 Ὡς μιν θηρὸς ὑπ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Τὴν χεῖρες χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,
Γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη· πόδα δ' ἧκε φέρεσθαι·
Ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκός,
470 Ἄψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα· τὼ δέ οἱ ὄσσε

Vulnuſque Ulyſſis optimi heroici
Ligaverunt ſcientèr, & incantatione ſanguinem nigrum
Cohibuerunt, ſtatim verò iverunt dilecti ad ædes patris.
Hunc quidem Autolycuſque, & filii Autolyci
Benè medicati, & ſplendidis donis datis,
Statim gaudentem dilectam gaudentes miſerunt
In Ithacam: eo quidem pater & veneranda mater,
Gaviſi ſunt reverſo, & interrogaverunt ſingula,
De cicatrice, quid paſſus ſit; hic autem ipſis bene narravit,
Ut *nempè* ipſum venantem percuſſit aper aibo dente
Parnaſſum euntem cum filiis Autolyci.
Hanc *Cicatricem* anus manibus pronis tenens,
Agnovit attrectans, pedemque dimiſit ferri;
In lebetem verò cecidit ſura; reſonuitque ahenum,
Et in alteram partem inclinavit; inque terram effuſa eſt aqua.
Hujus ſimul gaudium & dolor invaſit mentem; ejuſque oculi

ΣΧΟΛΙΑ.

457. Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα.] Διοκλῆς ἐπαοιδὴν παρέδωκε τὴν παρηγορίαν· ἔχουσιν δὲ οὕτως ταύτην, ὅταν τὸ πεδίον ὑπὸ πτερωμάτων φθορικὸς ᾖ, καὶ ὥσπερ φθορηθῶσι τῷ παρηγορεῖται, οὕς δὲ ἑτέρων, †Ἀλλὰ σὺ μὲ θεράπων πολυπειρότου. * Ἐπαοιδῇ.] Ἰστέον, ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ λέξις· τὸ ἐπαοιδὴς θεραπεία. ὥστε καὶ Πίνδαρος ἐπὶ δὲ Ἀσκληπιοῦ, μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς, λέγει.

458. * Ἔσχεθον.] Αντὶ δὲ, ἔπαυσαν.

460. Ποροῦντες.] Δόντες, παρασχόντες.

468. Ἐπιμασσαμένη.] Αντὶ δὲ, ἰδιαφαμένη.

471. Χάρμα καὶ ἄλγος.] Σοφοκλῆς, * Ὡς χάρμα' ὑφίρπει δάκρυσιν ὀκχαλέωμεν.

† *Iliad.* ε'. v. 401.

NOTÆ.

457. Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον) Περίαπτα novit *Homerus*, ut ex *Ceſti* narratione colligit *Euſtath.* fol. 706. lin. 35. Ἐπᾴδω, ſive *Incantationem*, apertè vel ex hoc loco cognitam videmus: ut rectè in hâc parte *Etymolog.* M. v. Ἐπαοιδή. Ἰστέον, ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ λέξις ἐπαοιδὴς θεραπεία. Ὅμηρος, ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον· καὶ Πίνδαρος ἐπὶ δ' Ἀσκληπιοῦ· Τὰς μὲ μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς. Vid. *Pindar.* Pythionic. §. 3. v. 91. *De la Cerdam*, alioſque *Virgilii* Interpretes, ad *Æn.* l. 7. v. 757. ——*neque enim juvere in vulnera Cantus Somniferi, & Marſis quæſita in montibus herba.* Huc refer *Plinii* Nat. Hiſt. l. 28. c. 1. Dixit *Homerus* profluvium ſanguinis, vulnerato fœmine, *Ulyſſem* inhibuiſſe Carmine; *Theophraſtus* Iſchiadicos ſanari: *Cato* prodidit, Luxatis membris Carmen auxiliari. *M. Varro*, *Podagris*. Vid. *Abrahami Coulai* Not. ad *Davideidos* l. 1. §. 32. ubi plura de *Muſica* Virtutibus. De Incantationibus, vid. *Fraleti.* noſtr. *Sophocl.* xxxiii. fol. 210. *Bodin.* Dæmonoman. l. 2. c. 2. *Meric. Caſaubon.* de *Enthuſiaſmo*. *Petri Lotichii* Commentarios in *Petron.* l. 1. c. 15. p. 104. ex *Rodolpho Goclenio* juniore, in Tractatu, De Unguento Armario; item *Froiſſardi* Hiſt. & *Camerarii* Hiſtoric. Meditationes, *&c.*

467. Γρῆυς) Ità *διευκαίσως* & hic ſcribo, ob Metrum, vid. ſuprà, ad v. 353.

NOTÆ IN SCHOLIA.

457. * Ἐπαοιδῇ) Hæc Verba ad hoc *Scholion* addo, ex *Aloyſii* MSto. licet modico intervallo ibi diſtent. Locus *Pindari* extat *Pythionicôn*, 3. v. 91 in quem locum *Scholiaſtes* hunc *Homeri* laudat. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Alceſt. v. 968.

458. * Ἔσχεθον) Hoc *Scholion* in ſuum tantùm locum removi, malè olim ad finem v. 257. adhærens.

471. * Ὡς χάρμ' ὑφίρπει) Locum reſtituo ex *Euſtath.* fol. 707. lin. 7. MS. ὀκκαλυμένῃ legit, ut *Impreſſi*, non benè. Confer Αὐλικοκατέχεσι, ſive *Eſtheram* noſtram, in *Schol.* ad v. 1160. Ubi de *Lacrymis præ gaudio obortis.*

Δακρύφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔσχεθε φωνή.
Ἀψαμένη δ' γενέιου Ὀδυσῆα προσέειπεν,
Ἦ μάλ' Ὀδυσθύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.
Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
Πεφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
Ἣ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι·
Τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσθὺς
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος, φάρυγος λάβε δεξιτερῇφι·
Τὴ δ' ἑτέρη ἕλεν ἆσσον ἐρύσσατο, φώνησέν τε,
Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
Τῷ σῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράδθης, καί τοι Θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Σίγα, μήπις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Εἴ κ' ὑπ' ἐμοί γε Θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Οὐδέ τροφῷ οὔσῃ σεῦ ἀφέξομαι, ὁππότ' ἂν ἄλλας
Δμωὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείναιμι γυναῖκας.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πεφραδυῖα Εὐρύκλεια,
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οἶδα μὲν, οἷον ἐμὸν μένος ἔμπεδον, οὐκ ἐπιεικτόν.
Ἔξω δ', ὡς ὅτε τις πετρὴ λίθος, ἠὲ σίδηρος.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Εἴ κ' ὑπὸ σοί γε Θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Δὴ τότε τοι καλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,

Lacrymis impleti sunt; tenuisque ipsi hæsit vox:
Attrectansque *ejus* mentum, Ulyssem alloquta est,
" Certè Ulysses es, chare fili; neque equidem te
" Prius agnovi, quàm totum regem meum contrectârim,
Dixit & Penelopem inspexit oculis,
Indicare volens dilectum maritum intus exsistere.
Hæc interim neque videre potuit, etsi erat è regione neque cognoscere;
Illi enim Minerva mentem *aliò* vertit:
at Ulysses
Manu prehendens guttur cepit dextrâ.
Alterâ verò *manu* ipsam propè traxit, dixitque,
" Nutrix, cur me vis perdere? tu etenim me nutrivisti ipsa,
" Ipsa tuâ in mammâ; nunc dolores multos passus
" Veni vigesimo anno in patriam terram.
" Sed postquam intellexisti, & tibi Deus injecit animo,
" Tace; neque quis alius in domibus audiat.
" Sic enim dico, quod & perfectum erit;
" Si mihi Deus interficiet Procos superbos,
" Neque a te, licet nutrix sis, abstinebo, quandò alias
" Famulas in domibus meis interficiam mulieres.
Hunc rursus allocuta est prudens Euryclea,
" Fili mi, quale verbum fugit septum dentium?
" Scis quidem, qualis meus animus constans, nec impotens.
" Tenebo autem, sicut quando aliquis solidus lapis, vel ferrum.
" Aliud verò tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis;
" Si tibi Deus domabit procos superbos,
" Jam tunc tibi narrabo in ædibus mulieres,

ΣΧΟΛΙΑ.

477. Πιφραδέειν.] Ἐπιδεῖξαι, εἰπεῖν.
479. Ἔτραπεν.] Ἔπεισεν.
480. Φάρυγος.] * Φάρυγος, ἤγουν στόμαος. Λάβε.] * Ἐκράτησεν.
485. Ἐφράδθης.] Ἐπίγνως.
489. Ἀφίξομαι.] Ἀπόχωμαι, φείσομαι.
494. Ἔξω.] Ἐν ἐμαυτῷ καθέχω.
497. Καλέξω.] Ἐκάστην εἴπω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

480. * Φάρυγος) Hanc voculam addo, ad Loci complementum. Vid. ad nostri *Euripid.* Cyclop. v. 409. *Ibid.* Λάβε) * Ἐκράτησεν, ità pro λάμψεν, lego. Hoc *Scholion* in MS. ad v. 61. locatur, miro subsultu.

VARIÆ LECTIONES.

490. Κτείναιμι) κ. κτείνωμι. *Eustath.* fol. 701. lin. 18. & *H. Steph.* verùm haud nimis probo.

Αἵ τέ σ' ἀπημάζουσι, καὶ αἱ νηλητεῖς εἰσιν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Μαῖα, τίη δὴ σὺ τὰς μυθήσεαι; οὐδέ τι σὲ χρή.
Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φράσσομαι καὶ ἕκαστα·
Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεψον δὲ θεοῖσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· χρῆϋς δὲ δι' ἔρυτο μεγάροιο βεβήκει,
Οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ δ' ὦστο πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
Αὖτις ἄρ' ἀστοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεύς
Θερσόμενος, ἠλιόωντο δὲ κατὰ ῥαχέεσσι κάλυψε.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε τανίφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε, τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼ εἰρήσομαι αὐτή·
Καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἥδεος ἔσται ὤρη,
Ὅτινά γ' ὕπνος ἕλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
Ἤματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,
Ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ἐρόωσα καὶ ἀμφιπόλων, σὺν οἴκῳ·
Αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
Ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηῒς ἀηδὼν,

" Quæ te dedecorant, & quæ inculpatæ ſunt.
Hanc reſpondens, allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Nutrix, cur verò tu eas indicabis? neque aliquid te oportet.
" Benè & ipſe ego intelligam, & cognoſcam unamquamque:
" Sed tene ſilentio rem, & committe diis.
Sic dixit; anus autem per domum exivit,
Portatura lavacra; priora enim effuſa ſunt omnia.
Sed poſtquam lavitque & unxit pingui oleo,
Iterum propè ignem traxit ſedem Ulyſſes
Calefaciendus, cicatricem autem pannis cooperuit.
Hiſce verò ſermones cæpit prudens Penelope,
" Hoſpes, hoc quidem te adhuc parumper ego interrogabo ipſa;
" Etenim jam ſomni citò dulcis erit hora,
" Quemcunque ſomnus capit dulcis, & dolentem licet.
" Sed mihi & dolorem magnum præbuit Deus:
" Dies quidem enim delector lamentans, lugens,
" In mea opera inſpiciens, & ancillarum, in domo:
" At poſtquam nox venit, cepitque ſomnus omnes,
" Jaceo in lecto, denſæque mihi circa tenerum cor
" Acutæ cogitationes lugentem impellunt.
" Sicut verò quando Pandarei filia floridula luſcinia

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

498. Νηλητῆς.] Λίαν ἁμαρτωλοὶ, ἄλλοι ἀπίδοσαν, ᾧ νη ἐπιζάλικε ὀστοῦν· ὡς ὁ τὸν νηχύου ἔρπης· ἄμφω δὲ τὰς ἀναμαρτήτους, συγκεχωρήκασι δὲ λέξεως ἕνεκα ἢ νη στρηλικῆ μορίῳ κατὰ ἀλιταίνειν· ἴν' ᾖ, ὅσοι ἁμαρτάνουσι, καὶ ὅσοι μή.

507. Θερσόμενος.] Θερμαινόμενος.

511. Ὅτινά γ' ὕπνος ἕλοι.] Οἷον, ἐμὲ μὲν οὐκ αἱρεῖ.

510. Κοῖτος.] Ἀντὶ δὲ, ὕπνος.

516. Πυκιναί.] Συνεχεῖς.

517. Μελεδῶναι.] Μερίμναι.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη.] Διαφόρως τοῖς ποιητάροις, καὶ ἐκ Πανδίονος, εἰ μὴ ἄρα διὰ νύμφην τὴν Πανδάρεω δὲ Μίροπος, Μιλησίαν τὸ γένος, γήμαντος ἐξ Ἁρμοθόης * γ' θυγατέρες, Ἀηδὼν, Κλεοθήρα, Μερόπη· ἧς κύνα κλέψας χρυσῆν Ἡφαιστότευκτον ἔμψυχον

* Duæ tantùm *Pauſaniæ*, Phocic. c. 30. quarum Nomina, Καμειρεώ τε καὶ κλυτίη.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω) Vid. Not. in *Textum*, ad λ'. v. 297. & ad υ'. v. 66.

NOTÆ.

498. Νηλητῆς) Vid. Not. in *Textum*, ad π'. v. 317.

NOTÆ IN SCHOLIA.

498. Νηλητῆς) Rationem hujus ὀρθογραφίας dedi ſuprà, ad π'. v. 317. Confer *Scholia* ad hunc & illum locum, inter ſe.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω) Hoc *Scholion* ex MS. *Aloyſii* emendavi, ex *Euſtathio* ampliùs explicandum, fol. 709. lin. 47. Τὸν δὲ περὶ τῆ Ἀηδόνος μῦθον, Διαφόρως, ἤτοι ἀνομοίως τοῖς ποιηταῖς μεταχειρίζεται ὁ Ποιητὴς· ἔστι γὰρ Πανδίονος ὁμοίως αὐτοῖς μείονη,

VARIÆ LECTIONES.

498. Νηλητῆς) γρ. νηλητίης, νηλιτίης, νηλιτεῖς, & νηλιτίδες, *Euſtath.* fol. 708. lin. 46.

510. Τάχ' ἥδε ἔστ' ὤρη) γρ. τάχ' ἔστ' ἠδίος ὤρη, *H. Steph.*

518. Πανδάρεω) γρ. Πανδαρέη, vid. Not. in *Textum*, & in *Scholia*.

Καλὸν ἀείδῃσιν, ἔαρ ὅτε νέον ἱαμβρύοιο,
Δενδρέων ὑπὸ πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
Ἥτε θαμὰ τρωπᾶσα χέῃ πολυηχέα φωνὴν,
Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
Κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος·
Ὡς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἠὲ μίμνω ἅδε παῖδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
Κτῆσιν ἐμήν, δμῳάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμου τε φῆμιν·
Ἦ ἤδη ἅμ' ἕπωμαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
Μνᾶται ἐν μεγάροισι, πολὺν ἀπερείσια ἕδνα.

" Suavitèr canit, vere recens orto,
" Arborum in foliis ſedens denſis,
" Quæ frequentèr verſans fundit perſonantem vocem,
" Filium lugens Itylum dilectum, quem quondam ferro
" Interfecit per errorem, filium Zethi regis:
" Sic & mihi bifariam animus movetur huc & illuc,
" Utrum maneam apud filium, & firma omnia ſervem,
" Poſſeſſionem meam, famulaſque & altam magnam domum,
" Lectúmque reverita mariti, populique famam:
" An jam ſimul ſequar Achivorum *illum*, qui optimus
" Procatur *me* in domibus, præbens infinitas dotes.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ὁ μὲν Κρὴς ἀπὸ τοῦ Διὸς τιμᾶσθαι, παρεκτείνεται Ταντάλου. Διὸς γὰρ καὶ Ἑρμοῦ ἀπαντῶντος αὐτοῖς, ὠμοσεν ὁ Τάνταλος μὴ ἔχειν ὅθεν ὁ Ζεὺς κατέπιεν αὐτῷ Πέλοπα τὸ ὄρος· τὰ μὲν οὖν κύνα Ζεὺς δι' Ἑρμοῦ ἀπέλαβεν· ὁ δὲ Παυσανίας ἱστορεῖ εἰς Ἀθήνας, κἀκεῖθεν εἰς Σικελίαν, ἔνθα διέφθειρε μὲν τὰ γυναικὸς σωτῆρα δὲ τὰ θυγατέρων αὐτοῦ Κλεοθήρειαν μὲν ἐν Μεσσήνῃ, ὡραίας χρυσοῦς, ἁρπαζομένην ὑπὸ ἀνέμων, καὶ παρθενεύουσαν Ἐλευσῖνι ὑπηρετοῦσι· Ἀηδὼν δὲ, ἡ περισσοτάτη, ζήλῳ γαμηθεῖσα, τῷ Διὸς μὲν παιδὶ, Ἀμφίονι δὲ ἀδελφῷ, Ἴτυλον ἔσχε παῖδα· φθονοῦσα δὲ τῇ ὁμογύμνῳ τῇ Ἀμφίονος γυναικὶ Νιόβῃ τῇ Ταντάλου, πλείονας ἐχούσῃ παῖδας, ὧν ὁ ἄρσην ἦν Ἀμαλεύς, ἐπιβάλλουσι τούτῃ· ἐν δὲ ἀνοίᾳ συντεφρώθη, ὅθεν καὶ συγκαῆναι συνέβη, κρύφα παρελθοῦσι τῶν σοδαρέων κοίτῃ ἀλόχῳ, ὅπως εὐεπιβούλως αὐτῇ νύκτωρ ὁ Ἀμαλεὺς γένηται. * Ἴτυλον δὲ τὸν ἑαυτοῦ, αὐτὸ δὲ Ἀμαλέως, ἀποστείλῃ, καὶ δὲ πάθος αὐτῶν σφόδρα καταλαβόντος, νύξαι πᾶσι θεοῖς μισητὸν ἐξ ἀνθρώπων· καὶ ἠλάσθη εἰς τὸ ὁμώνυμον ὄρειον. Χλωρεύς.] Ἥτοι ὁ χλωροῖς ἀλαλήμενος· ἢ ἅμα τοῖς χλωροῖς φαινομένη, ἔαρος δὲ φαίνεται· ἢ ἀπὸ τοῦ χέω. καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ὁ χλωραύχης λέγεται αἱ Ἀηδόνες.

521. Πολυηχέα.] Πολλὰς μεταβολὰς ποιουμένη.

523. Κοῦρον.] Παῖδα. Κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος.] * Ἀνιόπῃ τῇ Νυκτέως Ζεὺς μιγεὶς, ἐξ ἧς Ζήθος γίγνεται καὶ Ἀμφίων· ὅτε πὰς Θήβας οἰκῆσαι πρῶτοι, καὶ κληθῆναι * Διὸς κούρους Λυκόποδας· γαμεῖ δὲ Ζήθος μὲν Ἀηδόνα, τὴν δὲ Πανδαρέου· ἣ δὲ γίνεται Ἴτυλος καὶ Νηΐς. Ἴτυλον δὲ ἡ μήτηρ Ἀηδὼν ἀποκτείνει ἀφ' ὑπνου νυκτὸς, δοκοῦσα εἶναι τὸν Ἀμφίονος παῖδα, ζηλοῦσα * τὴν δὲ εὐφεγγεμένην γυναῖκα, ὅτ' αὐτὴ μὲν ἦσαν ἓξ παῖδες, αὐτὴ δὲ δύο· ἐφορμᾷ δὲ ταύτῃ ὁ Ζεὺς ποινὴν· ἡ δὲ εὔχεται ὄρνις γενέσθαι, καὶ ποιεῖ αὐτὴν ὁ Ζεὺς Ἀηδόνα· γλωσσῶν δὲ ἀεί ποτε τὸ Ἴτυλον, ὅς φησι Φερεκύδης.

N O T Æ.

522. Ἴτυλον) Non hìc pro Ἴτυν, ὑποκοριστικῶς, ut nonnulli autumant. Res alia, nomina alia, Eventus diſpar. *Itylus*, hic *Zethi*, *Thebarum* Regis filius, ut

N O T Æ I N S C H O L I A.

εἰ μὴ ἄρα διαίτυμος ἐκεῖνος ἦν Παυσανίας τις καὶ Παυσίων καλούμενος. ἔστι Πρόκνης, ἔστι Τηρέως καὶ τὰ παρὰ τοῖς νεωτέροις δὴ Ἴτυν, Ἴτυλον αὐτὸς λέγε· καὶ ἡ μὲν καθ' ἕτοιμον ἱστορία τὰ καὶ μυθολογία, οὐ μικρὸν διήρηται· καὶ μοι δοκεῖ καὶ παρὰ τοῖς νεωτέροις. Εὕρηται γεγραφὴν Παλαιᾷ, ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ποιητῇ Ζήθου, Ζήτου γεγράφασε, εἶον — κοῦρον Ζήθου ἄνακτος· καὶ τὸ Ἴτυλον, βιβλιοθήκῃ Ἀντύλον εἶναι, καθὰ ἀφαίρεσιν ὁ δὲ ἄλφα, Ἥτυλον ἀφ' ὃ ἦτα, ὡς οἱονεὶ ἐξ Ἀήτης γένος ἕλκοντα· ὅθεν καὶ ὁ πατὴρ Ζήθης Βορέου δὲ ἐκεῖνος υἱός. Tum aliam refert hiſtoriam, & pro Ἀμαλεὺς, illic Ἀμαλὶς bis legit, ut & *Aloyſii* MS. unde Nos emendamus; at Clauſulam, * Ἴτυλον ὃν, τὸν ἑαυτοῦ, αὐτὸ δὲ Ἀμαλέως, ἀποκτείνει δὲ δὲ παῖδας, addo, quòd *Senſus* alias periclitaretur; Huc refer *Antonini Liberalis* Metamorph. c. xi. &c. xxxvi. Item *Schol.* ad v. 523. & ad v'. v. 66. & v. 67. *Pindari* demùm *Scholiaſten*, Olymp. §. 1. fol. 8. *Oxon.* Edit.

523. * Ἀνιόπῃ) Addo hanc vocem, ex hiſtoriâ. Illud * Διὸς κοῦροι λυκόποδες lucem accipiet ex Notis noſtris ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 29. * ζηλοῦσα τὴν, pro ζηλοῦσαν, corrupto, ex *Aldinâ* emendo.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

521. Πολυηχέα) γρ. πολυδεύκεα, *Ælian.* Animal. l. 5. c. 38. aliàs, πολυκηδέα.

523. Ζήθοιο) γρ. Ζήτου, *Euſtath.* fol. 709. lin. 51.

Vid. Not. in *Schol.* ad v. 518.

529. Μνᾶται) ἐνὶ γρ. μνᾶται ἔμ' ὃν. *Ibid.* Ἀπερείσια ἕδνα) γρ. ἀπείρεσι' ἕδνα.

Παῖς.

Παῖς δ' ἐμὸς, ἕως μὲν ἔλω ἔτι νήπιος, ἠδὲ χαλίφρων,
Γήμασθ' ὅ μ' εἴα, πόσιος χῆτ' δῶμα λιπῆσαν·
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνει,
Καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
Κτήσιος ἀχαλόων, τιμὴ οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι τ' ὄνειρον ὑποδέξαι, καὶ ἄκουσον·
Χῆνές μοι κατ' οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
Ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
Ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
Πᾶσι κατ' αὐχένας ἧξε, καὶ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
Ἀθρόοι ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον καὶ ὠκύμορον, ἔν περ ὀνείρῳ,
Ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,
Οἰκτρ' ὀλοφυρομένην, ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
Ἆψ δ' ἐλθὼν καθ' ἕζετ' ἐπὶ προθύροιο μελάθρου·
Φωνῇ ἧ βροτέῃ κατερήτυε, φώνησέν τε,
Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·

" Filius autem meus, quousque quidem
" fuit adhuc infans & inexpertus,
" Nubere non me sinebat, mariti do-
" mum derelinquentem:
" Nunc verò quando jam magnus est,
" & ad pubertatis mensurâ pervenit,
" Etiam me precatur iterum excedere
" è domo,
" Ob possessionem dolens, quam ei
" consumunt Achivi.
" Verùm agè mihi somnium dijudica,
" & audi:
" Anseres mihi in domo viginti tri-
" ticum edunt
" Ex aquâ, & ipsis lætor inspici-
" ens:
" Veniens verò ex monte magnâ Aqui-
" la curvo-rostro,
" Omnibus cervices confregit & in-
" terfecit; hi igitur fusi sunt
" Conserti in domibus: ille verò in
" æthera divinum elevatus est.
" Ast ego flebam & lugebam, in som-
" nio licèt,
" Circumque me congregatæ sunt pul-
" chræ-crinibus Achivæ
" Miserabilitèr lugentem, quod mihi
" aquila interfecit anseres.
" Retrò igitur veniens desedit in pro-
" minenti atrio;
" Vocemque mortali compescuit, locu-
" tusque est,
" Confide, Icarii filia valdè-inclyti;

ΣΧΟΛΙΑ.

530. Χαλίφρων.] * Κιχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἀσύνετος καὶ ἄφρων. σιωπᾷ τῷ πυκνὰ φρεσὶ μηδ' ἔχουσι. ἴσιοι γ', χαλίφρονα, τ' ἀκεφαλόφρονα, * χάλις γὰρ, ὁ οἶνος, ὁ ἀναχαλῶν πᾶς φρένας, * καὶ ποιῶν ἀκεφαλόφρονα· ἐναντίον δὲ τὸ, † Φρεσὶ γὰρ κέχρηται ἀγαθῇσι· τὸ δὲ, αὐτὸ καὶ ἐπὶ Ξ, * Χαλιφροσύνας γέ μ' ἔχουσι, δηλοῦσαι, οἷον ἀφροσύνας πάλιν.

533. Ἐλθέμεν.] Ἀντὶ Ξ. ἐξελθεῖν.

535. Ὑποδέξαι.] Ἀντὶ Ξ, κρῖνον.

537. Ἐξ ὕδατος.] Ἔξω ἐς χαρὶς ὕδατος.

538. Ἀγκυλοχείλης.] Ἐπικαμπῆ ἔχων χείλη.

539. Ἧξε.] Ἔκλασεν, * ἔαξεν, παρὰ τὸ ἄγω, ὅ ἐστι, τὸ ῥήγνυμι. Ἐκέχυντο.] Ἐκείντο.

540. Ἀέρθη.] Ἐπήρθη.

542. Ἐϋπλοκαμῖδες.] Εὐκόσμοι, ἀπὸ μίξεως.

545. Βροτέῃ.] Ἀνθρωπίνῃ.

† Odyss. γ'. v. 266 * π'. v. 310.

NOTÆ.

535. Τὸν ὄνειρον) Editio *Schreveliana* sola, quod sciam, τὸ ὄνειρον, reliquæ omnes, ut *Florentina, Aldina, Lovaniana*, utraque *Eustathii, Hervagiana, H. Steph. Castell. Spondan. Cantabrig. Oxon.* &c. τὸν ὄνειρον legunt rectè; nam τὸ ὄναρ, ὁ ὄνειρος. Hoc dictum, nequis auctoritate Erroneâ seducatur. Vid. infrà, ad v. 560.

546. Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη) Miror, *Hen. Stephanum* hoc in loco legere, Ἰκαρίοιο κούρη, contra omnium *Codicum* fidem paritèr & *Rationem*, & Ἰκαρίου κούρη ad *Var. Lect.* relegare; cum Ἰκαρίου κούρη esset in ipso Textu sui ipsius Exemplaris, *Romana Eustathii* Editionis, ut & *Basileensis*, item *Florentina, Aldine, Lovaniana Rescii, Hervagiana*: & vox Ὀμηρι-

NOTÆ IN SCHOLIA.

530. * Κιχαλασμένας, pro corrupto κιχασμένας, ex tribus Vett. Codd. & MS. ut & μηδ' ἔχουσι, pro μηδὲ ἔχουσι, ex *Homero*, cujus *Hemistichium*, ut & Φρεσὶ γὰρ κέχρηντ' ἀγαθῇσιν, ut & χαλιφροσύνας γ' ἔμ' ἔχουσι. * Καὶ ποιῶν addo, ad *Sensum* explendum; * χάλις lego, pro corrupto χάλιξ &c. Vocula πάλιν, nec in MS. nec in tribus Vett. Codd. apparet.

539. Ἔαξεν, addo ex *Eustathio*, fol. 712. lin. 30. * Reliqua ex *Aloysii* MS. παρὰ τὸ ἄγω, ὅ ἐστι, τὸ ῥήγνυμι.

VARIÆ LECTIONES.

540. Αἰθέρα) γρ. ἱέρα, *Eustath.* fol. 711. lin. 47. fol. 712. lin. 33. & *H. Steph.*

546. Ἰκαρίου κούρη) γρ. Ἰκαρίοιο κούρη, vid. Not. in *Textum*.

Οὐκ

Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
Χῆνες μοὶ, μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
Ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
Ὅς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω·
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκε.
Παπτήνασα δ' ἰδὼν ἐνὶ μεγάροισι νόησα
Πυρὸν ἐρεπτομένους παρὰ πύελον, ἠχι πάρος περ.
Τοῖσιν δ' ἀμφιέπουσα πρόσφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, οὔπω ἐστὶν ὑποκλοπιάζειν ὄνειρον
Ἄλλῃ ἀποκλίναντι· ἐπεὶ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
Πέφραδ', ὅπως τελέσῃ· μνηστῆρσι δὲ Φαίνεται ὄλεθρος
Πᾶσι μάλ'· οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξει.
Τὴν δ' αὖτε πεπύκασσε φίλον Πηνελόπεια,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι
Γίνονθ', οὐδέ πᾶ τελείεται ἀνθρώποισι.
Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων·

" Non ſomnium, ſed viſio fauſta, quæ utique ſuum finem ſortietur.
" Anſeres quidem *ſunt* proci, ego autem Aquila avis
" Fui antea, nunc rurſus tuus maritus veni,
" Qui omnibus procis indecentem mortem immittam.
Sic dixit; at me dulcis ſomnus dimiſit.
Circumſpiciens verò anſeres in domibus vidi
Triticum comedentes apud pelvim, ubi antea.
Hanc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" O mulier, nullo modo fas eſt declarare ſomnium
" Alio deflectenti; quandoquidem ipſe tibi Ulyſſes
" Dixit, quomodo ſit: procis igitur apparet cædes
" Omnibus valdè, neque aliquis mortem & parcas fugiet.
Hunc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Hoſpes, certè quidem ſomnia difficilia, indiſcriminata-loquentia
" Sunt, neque omninò omnia perficiuntur hominibus.
" Duæ etenim portæ debilium ſunt ſomniorum:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

547. Ὕπαρ.] Τὸ μιθ' ἡμέραν φαινόμενον ἐνύπνιον.
555. Ὑποκλίναντ.] Ἀποκλίναντ.
556. Ἀποκλίναντ'.] Ἔξω τῆ ἀληθείας εἰπόντα.
560. Ἀμήχανοι.] Περὶ ὧν μηχανᾶσθαι οὐκ ἔστιν. Ἀκριτόμυθοι.] Ἀκριτα δὲ διάπτωσιν τῆ διαφέροντα λέγοντες.
561. Τελεῖται.] Τελεῖται τῆ πληροῦται.
562. Δοιαὶ γάρ π πύλαι ἀμφιῶν εἰσὶν ὀνείρων.] Οἱ μὲ φασὶ κεραΐνῃ πύλῃ, συνεκδυκικῶς τὰς ὀφθαλμούς. Κεφαλωτὸς γὰρ ὁ περὶ τὸν χιτῶνα ὑμὴν ὀφθαλμός. Ἐλεφαντίνῃ δὲ, σώματι τῆ ἴσως ἐλεφαντοτρόπως τὰς ὀδόντας. Ἐκ δὲ τούτων πιστόμενα εἶναι τὰ ὀφθέντα τῶν λεγομένων. Καὶ ὅτι μὲν κέρατος οἷόν τι τῆ ἐστὶν, μᾶλλον δὲ ἐλέφαντος· ἐκ ἡ ὅτι ἀν τις τὸ πλησμονῆ τροφῆς ἴδοι, ταῦτα εἶναι ψευδῆ. Κεραΐνῃ μὲν γὰρ, εἶναι τῶν ἀληθῆ, παρὸ τὸ ἴτυμα κραίνειν τῆ πλειστάκις· ἐλεφαντίνῃ

N O T Æ.

κωτίζα sit κώδη, & frequens, κόδη nuſquam aliàs appareat. Non benè itaque recepit in *Textum Stephanus* contrà tantam auctoritatem, nam ſic *Moderniorum* conſtantiam labefecit & fidem fefellit.

548. Χῆνες μοὶ, μνηστῆρες.) Quare *Anſeres* ſignificent Procos, Improbos & Procaces viros, videſis *Pierii* Hieroglyph. l. xxiv. fol. 174. De *Anſere*, Titulo, Improbitas, F. At hoc faultum *Omen Ulyſſi.*

560. Ξεῖν', ἦτοι μὲ ὄνειροι, ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι) Vid. ad *Euripid.* Iphigen. *Tauric.* v. 569. *Salomon*, Eccleſiaſtæ, c. 5. v. 7. *Ubi multa ſomnia, & multiloquium, multa Vanitates.*

562. Δοιαὶ γάρ τε πύλαι) Hinc *Virgil.* Æn. l. 6. v. 894. *Sunt geminæ Somni Portæ, quarum altera fertur Cornea, quâ veris facilis datur Exitus umbris: Altera candenti perfecta nitens elephanto, Sed falſa ad cœlum mittunt Inſomnia manes.* Vid. *Macrob.* de Somnio *Scipionis*, & *Porphyrium, Brev. Scholia, Euſtath.* fol. 713. lin. 18. &c. *D. Edvardi Sherburn.* Not. ad *Coluthi* de Raptu *Helenæ*, v. 311. §. 53. Doctor. *Steph.* Not. in hunc locum. *Ibid.* Ἀμφιῶν) Vid. N. in *Schol.* & ad *Il. υ'.* v. 562. voce, Ἀμφήνασεν.

N O T Æ I N S C H O L I A.

560. * Ἀδιάσταλτα) Ità, pro corrupto illo ἀδιαστάντα, ex *Aloyſii* MSto. *Heſych.* Ἀκριτόμυθοι) Ἀδιάστολα λόγων. Corrige & lege, ἀδιάσταλτα.

562. Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμφιῶν εἰσιν Ὀνείρων) Τὸν ἕκβασιν τῆ Ὀνείρων Ὅμηρος μεταφορικῶς εἶπεν· Ἡλιόδωρος ἀπέδωκε, τὰ ἀδιανόητα, τὰ ἀμφήνασεν. *Heſych.* v. Ἀμφήνασεν.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

556. Ἔπειή ῥα) γρ. ἐπὶ ἦ ῥα, *H. Steph.*

562. Ἀμενηνῶν) γρ. ψευδέων, *Etymolog. M.* v. Τυφλῶν ὀνείρων.

Αἱ

Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι·
Τῶν οἱ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστὸν ἐλέφαντα,
Τοὶ δ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ὀτεύθεν ὀίομαι αἶνον ὄνειρον
Ἐλθέμεν· ἢ κέ μοι ἀσπασὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ἠὼς δὴ ἤδη εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος
Οἴκου ἀποιχήσ· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
Τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν
Ἶσος ἐξείης, δρυόχοις ὡς, δώδεκα πάντας,
Στὰς δ' ὄγε πολλὸν ἄνευθε, διαῤῥίψασκεν ὀιστόν.
Νῦν δὴ μνηστῆρσιν ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω.

" Unæ quidem enim cornibus factæ
" sunt; alteræ autem ebore:
" Horum quæ quidem egreſſa fuerint
" per ſectum ebur,
" Hæc ſpe-fruſtrantur *nos*, verba irrita
" portantia:
" Quæ verò per polita cornua eunt
" foras,
" Hæc vera perficiunt; hominum
" quando aliquis vider.
" At mihi non hinc puto grave ſom-
" nium
" Veniſſe: certe utique gratum mihi
" & filio fiat.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in
" mentibus pone tuis:
" Hæc iam aurora venit infamis, quæ
" me Ulyſſis
" A domo abducet: nunc enim de-
" ponam certamen,
" Secures, quas ille in domibus ſu-
" is
" Diſpoſuit ordine, ſicut annulos,
" duodecim omnes;
" Stans tamen ille valdè procul, traji-
" ciebat ſagittam:
" Nunc itaque procis certamen hoc
" permittam.

ΣΧΟΛΙΑ.

νίῳ δ· τῷ ψῴδῃ· ἐλιφαίρεται δὲ τὸ παραλογίσασθαι καὶ ἀπατῆσαι· ὡς, * Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλιφηρέμμος λάθ' Ἀπόλλων. τινὲς δ' ἄτους ἀπέδοσαν. Κεραλίνην μὲν τῷ ἀληθῆ καὶ ἀμφαιῆ καὶ λαμπτῆσαν. Ἐλεφαντίνην δ', τῷ ψῴδῃ καὶ ἀσαφῆ καὶ συσκιαζομένην. οἱ δὲ φασὶν κέρασιν ἀπεικάζειν τὰς ἀρατὰς ὀνείρους, οἷ πῖσις καὶ ἀληθεύσει τῷ τὰ κέρατα εἰς ὕψος αἰωρεῖσθαι· ἐλέφαντι δέ, τὰς χθονίους. τὰ γὰρ τῶν ἐλεφάντων κέρατα κάτω τέτραπται. ὀνείρους δὲ οἴδεν ὀνείρους. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν οὐρανίων φησίν, † Ἡ δ' ὀνειροπόλοι, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Ἐπὶ δὲ τῶν χθονίων, ‡ Πάρ δ' ἴσαν Ὠκεανοῦ πρόαι καὶ λάϊνα πέτρη, Ἠδὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων.

563. Τετύχαται.] Κατασκάσμασιν εἰσί.
565. Ἐλεφαίρονται.] Ἐξαπατῶσιν.
567. Ἔτυμα.] Ἀληθῆ.
572. Ἀποιχήσ.] Πόρρω καθίξει.
573. Πελέκεας.] Τὰ σιδήρια τετρυπημένα.
574. Ἴσας'.] Ἴσα. Δρυόχοις.] Κυρίως μὲν, τοῖς παλαιοῖς, ἐφ' ὧν τὸν τόξον * ἴστασι τὰ καμπυλούμενα πλοῖα· ἐξῆς δὲ μάλιστα ἅπτει τῷ ἦθει, ἵνα καὶ ἴσην χωρῇς τὸν ναῦν. Νεὼς δὲ, ἐφ' ὧν ἐπιβὰς τοὺς πελέκεας.
575. Διαῤῥίψασκεν.] Ἐβρίπτει, ἐπέλλει.

* *Iliad.* α'. v. 63. † ψ'. v. 388. ‡ *Odyſſ.* ω'. v. 11.

NOTÆ.

574. Δρυόχοις) *Etymolog.* M. v. Δρυόχοις, τοὺς παλαιοὺς· οἱ μὲν κίρκους ἀκέστους πίνακας μεγάλους ἐκ ὀθελίσκων κεμένους· ὡς κρεμαπήγνυσθαι εἰς τὸν γῆν, ὥστε δι' αὐτῶν πτερύεσθαι, κλ. Ἄμεινον δὲ, ἀκέστοις, Δρυόχοις. ξύλα ὀρθὰ ἐφ' ὧν ἡ τρόπις ἐρείδεται τῶν πηγνυμένων νεῶν, ἅπερ καὶ στηρίγματα καλεῖται καὶ αὐτὰ ἐπηγκενίδια. Conter *Brevia Scholia.*

576. Ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω) *H. Steph.* τοῦτον hic legit, nec τοῦτο inter *Var. Lect.* reponere dignatur; licet in utraque *Euſtathii* & in παρεκβολαῖς occurrat, & eam etiam Lectionem *Euſtathius* defendere videatur, in hoc quidem loco; licet infrà, v. 584. τοῦτον omninò legendum concedat. Τοῦτον quidem & hic *Florentina* præfert, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, &c. nec *Euſtathius* Lectionem hanc averſatur, fol. 715. lin. 39. Τὸ δὲ, ἄεθλον τοῦτο ἐφήσω, δυνατὸν μὲν γραφῆναι, ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω, ὡς δηλοῖ ἐξῆς, τὸ, * Μήκετ' ἀναβάλλεσθε τοῦτον ἄεθλον· ἔλεξε δὲ ἕμως τῷ Ποιητῇ, τὸ ἄεθλον, σπουδαίως διττῶς εἰπεῖν τὸ, ἄεθλον, ἑμοίως τῷ, ὁ λύχνος, καὶ τὸ λύχνον, καὶ τῷ πίστις. Fatendum, Ὁ ἄεθλος, *Certamen*, τὸ ἄεθλον, *Certaminis præmium* ſonare, licet *Findarus* τὸ ἄεθλον, pro ὁ ἄεθλος, ponat; ut Nos in Prælection. *Pindaricis*, §. XII. quod & *Homerum* hoc certè in loco feciſſe teſtatur, ut vidimus, *Euſtathius*. Poteſt tamen τὸ πεῖρα, ut & τὸ πιοῦτον, dici, dèm poſuiſſem, ex *Etymolog.* M. Vid. Not. in *Textum.*

* Infrà, v. 584.

NOTÆ IN SCHOLIA.

574. * Ἴσασι. quod in omnibus hucuſque decerat, ex *Aloyſii* MSto addendum curavi. Aliàs ἐρείδεται ποσὶ τῶν πλοίων, ἐπὶ τῶν ἐρειδόντων τὰ πλοῖα.

VARIÆ LECTIONES.

565. Τοίσ') γρ. οἵδ', vid. ad v. 133.
567. Τοί ῥ') γρ. οἵ ῥ', vid. ad v. 133.
575. Διαῤῥίψασκεν) γρ. διῤῥίπτασκεν, ut aliàs, διακόσμιον, διελεξάς, non διακόμιον, &c.
576. Ἄεθλον τοῦτον) γρ. ἄεθλον πῆτο, vid. Not. in *Textum.*

Ὃς

Ὅς δέ κε ῥηϊτᾶϊ ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσπόμενος, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
Κυρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο·
Τοῦ ποτὲ μεμνήσεσθ' οἴομαι, ἔν περ ὀνείρῳ.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τοῦτον ἄεθλον·
Πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
Πρὶν τούτους, τόδε τόξον ἐΰξοον ἀμφαφόωντας,
Νευρήν τ' ἐντανύσαι, διοϊστεῦσαί τε σιδήρῳ.
Τὸν δ' αὖτε περισέπτε πεφίρων Πηνελόπεια,
Εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι
Τέρπειν, οὔ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
Ἀλλ' ἣ γὰ πώς ἐστιν ἀΰπνους ἔμμεναι ἀιεὶ
Ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν ὑπερῷϊον εἰσαναβᾶσα,
Λέξομαι εἰς εὐνήν, ἣ μοι γοόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς

" Qui verò facillimè intendat arcum in manibus,
" Et jaculetur per ſecures duodecim omnes,
" Hunc ſequar, ubi *me* abduxero *ab* hâc domo,
" *Quæ*-juventutem *meam*-vidit, perpulchrâ, plenâ victu,
" Cujus aliquando *me* recordatam-iri puto, vel in ſomnio.
Hanc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" O uxor veneranda Laertiadæ Ulyſſis,
" Ne ampliùs nunc differ in domibus hoc certamen:
" Antè enim prudens veniet huc Ulyſſes,
" Quam iſti, arcum benè-politum tractantes,
" Nervumque intenderint, jaculenturque per ferrum.
Hunc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Si velis mihi, hoſpes, aſſidens in domibus
" Delicias-facere, non mihi ſomnus in palpebris fundetur.
" Sed nequaquam fas eſt inſomnes eſſe ſemper
" Homines; ſingulis enim rebus momentum ſuum dederunt
" Immortales apud mortales ſuper fertilem terram.
" Verùm ego, cœnaculum ubi aſcendero,
" Dormiam in lecto, qui mihi ſuſpirioſus factus eſt,
" Semper lacrymis meis irrigatus, ex quo Ulyſſes

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

577. Ῥηΐτᾳσι.] Ῥᾳδίως, εὐκόλως.
578. Διοϊστεύσῃ.] Τοξεύσῃ, ἀφαπτεφσῃ.
579. Ἑσπόμην.] Ἀκολουθήσαιμι. * Νοσφισαμένη.] Καταλιπῶσα.
584. Ἀνάβαλλε.] Ὑπερθοῦ.
590. Χυθείη.] Ἐπιχυθῇ, ἐπέλθῃ.

N O T Æ.

vid. *Euripid.* Troad. v. 972. Oeconomiam autem hujus loci miratur, ornat, explicatque egregiè per partes, *Euſtath.* fol. 714. lin. 17. Ὅτι τὸ σὺ Ποιήσῃ εὔπλαστον κεχρῆσθαι παντάχοσε μάλιστα ὁ Ποιητὴς, σύμπηδὰς λόγῳ τῷ ἄρμα σφύλαξον, καὶ σφοιμιαζόμενον τῷ κατὰ τὴν μνηστῆρων μάχην, ποιεῖ γὰρ τὸν Πηνελόπην, κλ. lin. 20. Ἐνταῦθα ἡ κεῖται καὶ ὁ μὲν σύνδεσμος, σὺ αἰολοζῶν, ἀλλὰ πάντα ἀργὸς, ὁ τοῦ, Αἱ μὲν τοῦτο, ξεῖνε. Et in hunc ipſum locum, fol. 716. lin. 5. Ὅρα δὲ καὶ νῦν, ὅτι ἀρξάμενος ἀπὸ μὲν τοῦ συδέσμου, ἀπέδωκεν εἰς τὸ, Ἀλλά.

579. Νοσφισαμένη) Ità *Seberus* legit, quod neceſſarium probo paſſim; ubi aliàs ſyllaba eſſet *brevis*, ut *Odyſſ.* λ'. v. 424. Νοσφίσαι', ὡδέ μοι ἴτλη, ἴσον πὶρ εἰς αἴδαο, & τ'. v. 339. Νοσφισσάμην ἐπὶ πὰς ἰὼν δολιχηρέτμοιο. Vid. ad φ'. v. 77.

584. Τοῦτον ἄεθλον) Ità hìc legitur in omnibus, etiam ab *Euſtathio*, ut ad v. 576.

591. Ἀλλ' ἣ γὰ) De γὰ otioſo, *Euſtath.* fol. 697.

595. Λέξομαι εἰς εὐνήν, ἣ μοι γοόεσσα) Eadem omninò *Phraſis* apud Regium Pſalten, *Davidem*, Pſalm. 6. v. 6. quam licet *Duportus* in Gnomologiâ ſuâ inobſervatam reliquerit, in ſuâ certè *Pſalmorum* Verſione ſatis accuratè notavit, Πυκνὰ μάλα στενάχων ἔκαμον· κατίδυσα δὲ λέκτρον Κλαίων παννύχιον· γοόεσσα δέ μοι πάλιν εὐνὴ, Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἠδὲ ῥέουσα. Conſer *Buchan.* Pſalm.

Variæ Lectiones.

579. Νοσφισαμένη) γρ. νοσφισαμένη, vid. Not. in *Textum*.
589. Ἐθέλοις) γρ. ἐθέλῃς, *H Steph.*
596. Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι) γρ. Δάκρυσιν αἰεὶ ἐμοῖσι.

Ὤϊχετ'

Ὤϊχετ' ἐποψόμενος κακοΐλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Ἔνθα κέ λεξαίμην· σὺ δ' ἐνὶ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Ἢ χαμάδις τορέσας, ἢ τοι κτ' δέμνια θέντων.
600 Ὡς εἰπῶσ' ἀνέβαιν' ὑπερῴια σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ὑπὸ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

" Ivit visurus malum-Ilium, neque nominandum.
" Illic utique dormiam: tu verò dormi hâc in domo,
" Vel humi sternens, vel tibi lectos ponant.
Sic loquuta, ascendit cœnacula splendida,
Non sola; cum eâ & famulæ ibant aliæ.
Inque superiora ubi ascendisset cum ancillis mulieribus,
Flebat tum Ulyssem, dilectum maritum; usquedum ei somnum
Dulcem in palpebris jecit cæsia Minerva.

ΣΧΟΛΙΑ.

599. Θέντων.] Ἀποθημόνιον, δηλονότι τῶν θησαυρῶν. * Ἁπλικὰς, ἀντὶ τοῦ δίμνια θέτωσαν· αἱ δυλίδες, δηλαδή.

NOTÆ IN SCHOLIA.

599. * Ἁπλικὰς &c. ex *Eustathio*, fol. 716. lin. ult. * δίμνια θέτωσαν, αἱ δυλίδες δηλαδή.

VARIÆ LECTIONES.

598. Λίξιο) γρ. λίξαιο, *Eustath.* fol. 716. lin. 33. Τὸ ϗ λίξιο, σχηματικὸν, πάνυ καιρίως ἔχει· γίνεται ϗ λέξαι ἢ λίγω, λίξω· ἢ ἀναδεσμούσθω εἰς σύστιχα, ἔσται αὐτοῦ παθητικὸν, τὸ λιξόμαι· ἢ παραβατικὸς, ἐλιξάμην, τὸ τελικὸν, λίξατο, ἐξ οὗ αὐτοῦ, σχηματικὸν, τὸ λίξιο. Εἰ δέ γε καὶ ἐθελικόν τις ὑπερθείη τὸ Ἀριστοφάνους, οὕτως ἂν ἔχοι ἐκ τοῦ ἔστω τὸ μέτρον ἴσον, λέξῳ σωιζόσης.

599. Χαμάδις τορέσας) γρ. χαμαὶ τορέσας, *Eust.* fol. 716. lin. 20. 36. &c. & *H. Steph.* nec tamen benè. *Ibid.* Καλὰ δίμνια) γρ. καλαδίμνια, *Eustath.* fol. 716. lin. 37. Non tamen benè; quùm sit *Tmesis*, καλὰ δίμνια θέντων, pro δίμνια καλὰ θέντων.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, γ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας γ'.

Βουληθεὶς ἀνελεῖν Ὀδυσσεὺς τοὺς μνηστῆρας δημοσιεύσας, καὶ μεθαγνὺς, ἀφ' ἧς ἐξῆς ᾠχετο Εὔμαιον καὶ Φιλοίτιον ἀφελίγῃ· εἰ ᾧ ἐ τῶν μνηστήρων γένοιτ' ὁμιλία.

Ἐπιγραφαί.

Τὰ αὐτὰ τῆ μνηστεροφονίας.

Ἄλλως.

Γ, Βεβαιῶς Ζεὺς δῶσιν' Ὀδυσσέα καὶ χἠ' Ἀχαιούς. LIB. XX.

Αὐταὶ ὁ γ' αὐθόμῳ θύραζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Καμμὺ ἀδέψητον βοέην ῥῆξεν, αὐταὶ ὕπερθε
Κώεα πόλλ' οἰῶν, τὰς ἱερεύεσκον Ἀχαιοί·
Εὐρυνόμην δ' ἄρ' ἐπὶ χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Κεῖτ' ἐγρηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
Ἦισαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
Ἀλλήλῃσι γέλωτα καὶ θυφροσύνην παρέχουσαι.
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν.

AT ipse in vestibulo cubabat divinus Ulysses:
Subter quidem crudam bovinam pellem stravit; sed desuper
Pelles multas ovium, quas sacrificaverant Achivi:
Eurynome verò chlænam super injecit decumbenti.
Illic Ulysses procis mala cogitans in animo,
Jacebat vigilans: ex domo verò mulieres
Iverunt, quæ procis miscebantur antea,
Mutuò risum sibi & lætitiam præbentes.
Hujus itaque movebatur animus in pectoribus suis:

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ἐγηγόζετο.] Ἀντὶ τοῦ ἐαυτῷ ἐνίλῳ παρεσκευάζετο.

2. Καμμὺ.] Καὶ μὴ. Ἀδέψητον.] * Ἀνίρραστον, ἀμοίαλακτον, * ἀβύρσοδέτον.

4. Κοιμηθέντι.] Καταλιθέντι, ἐ πάντως ὑπνώσαντι.

9. Ὠρίνετο θυμός.] Ἐθυμώθη.

NOTÆ.

V. 2. Καμμὺν) Pro καὶ μὴν, cui respondet καὶ δὴ, pro καὶ δή. Ità *Iliad.* λ'. v. 172. καμμίσσας, & *Iliad.* ξ'. v. 201. καπετόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. * Ἀβύρσοδέτον) Ex *Aloysii* MSto. *ἀνίρραστον, pro *Schreveliano* ἀνίρραπτον, ex Vett. Codd. Tribus.

4. Κοιμηθέντι) Hoc *Scholion*, ex *Hesychio*, revoco in hunc locum suum; & illius mentem in *Versione* sequor, *Decumbenti*, non *Dormienti*; ut malè ha-ctenùs. *Eustath.* fol. 717. lin. 28. Κοιμηθέντι, τουτέστιν ὑπνωθέντι· ἄλλως δ' ἐχέγρεσιν, ὡς δηλοῖ τὸ, Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ. Κεῖτο ἐγηγορόων.

VARIÆ LECTIONES.

V. 3. Ἱερεύσκον) γρ. ἱερεύσκον, *Seberus*. Vid. infrà, ad v. 250.

6. Κεῖτ' ἐγηγορόων) γρ. κεῖτο ἐγηγορόων, *Eustath.* fol. 717. lin. 29. Vid. Not. in *Textum*.

8. Γέλωτα καὶ εὐφροσύνην) γρ. γέλωτ τὲ εὐφροσύνην, *Eustath.* fol. 718. lin. 42. Nec *Steph.* vidit.

Πολλὰ

Πολλὰ ὃ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἠὲ μεταΐξας θάνατον πεύξεσθαι ἑκάστῳ,
Ἦ ἔτ' ἐφ' μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγῆναι
Ὕστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
Ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
Ἀνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι·
Ὡς ῥα ὅ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένῳ κακὰ ἔργα·
Στῆθος δὲ πλήξας, κραδίῃ ἠνίπαπε μύθῳ,
Τέτλαθι δή, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης,
Ἤματι τῷ, ὅτε τοὶ μένος ἄσχετος ἤδιε Κύκλωψ
Ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
Ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο, δοκέοντα θανέεσθαι.
Ὡς ἔφαθ', ὃ δὲ φρεσὶ καθαπλόμενος φίλον ἦτορ·
Τῷ δὲ μάλ' ὃ πείσῃ κραδίη μένε τετληυῖα
Νωλεμέως· ἀτὰρ αὐτὸς ἑλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.

Multa verò cogitabat in mente & in animo,
An irruens mortem pararet unicuique,
An fineret cum procis superbis misceri
Extremò & ultimò: cor autem ei intùs latrabat.
Sicut verò canis teneros circùm catulos iens,
Virum ignorans latrat, & est prompta ad pugnandum:
Sic hujus intùs latrabat cor ægrè ferentis mala opera:
Pectore igitur percusso, animum increpuit verbo,
Tolera utique, anime; & pejus aliud aliquando tolerâsti
" Die illo, quo tibi robore intolerandus comedit Cyclops
" Fortes socios, tu verò audax perstitisti, usquedum te prudentia
" Eduxit ex antro putantem mori.
Sic dixit, in pectoribus incessens suum cor:
Ibi igitur in hâc deliberatione cor manebat tolerans
Indefinenter; at ipse vertebatur huc & illuc.

ΣΧΟΛΙΑ.

13. Ὑλάκτει.] Σωηχώς σαινέτω.

14. Ἀμαλῇσιν.] Ἁπαλαῖς. Βεβῶσα.] Ἑστῶσα.

15. Ἀγνοιήσασ'.] Ἀγνοήσαντα ἰδοῦσα.

16. Ἀγαιομένῳ.] Ἄγαν θυμαλγοῦντι· ἢ καλεπαίνοντι.

17. Ἠνίπαπε.] Ἐνουθέτησεν.

22. Καθαπλόμενος φίλον ἦτορ.] Καθησύχων, τῷ λογισμῷ εἰς τὸ ψυχρὸν, ὅπερ αὐτῆς ἄψαυστον καὶ λεγόμενον.

23. Ἐν πείσῃ.] Ἀντὶ ἓν, καὶ χώραν· * οὐκ ἔπ ἦν ὁ κινήσων, ἀλλ' ὁ δισμοῖς ἔμενεν, ἢ ὃ οἷς ἐπίστευεν ἐν ἐγκοίτῳ· οἷον, οὐκ ἔμελεν αὐτῷ. Τετληυῖα.] Καρτεροῦσα.

24. Νωλεμέως.] Σωηχῶς. Ἑλίσσετο.] Ἐκυλίετο, ἐφέρετο.

NOTÆ.

16. Ἀγαιομένῳ) *Etymolog.* M. v. Ἀπαίων, τὸ θυμαλγῶ ἢ σκληρόμαι, Ἀπαιομένῳ κακὰ ἔργα. Vid. infrà ad *Var. Lect.*

18. Τέτλαθι δή, κραδίη,) Huc omninò referenda bella historiola, de *Pardale* ergo petulantes *Simias* patientiâ, *Ælian.* Animal. l. 5. c. 54. & illud ad finem *Petronii* Satyric. *Quid?* Non *Ulysses cum corde litigat suo?* N. B. παροιμίαν, Τέτλαθι δή, πεινῆ, καὶ ἀνάσχου μαργολογοῦντων.

21. Οἱόωσαι) Licet *Ulysses* dicatur κραδίην alloqui, agnoscitur tamen *Seipsum* alloqui; quare & *Masculino* genere utitur hìc Poeta, ut *Eustath.* fol. 1881. lin. 22. & refertur ad χῆμα, ὡσὲ τὸ σημαινόμενον.

23. Τῷ ὃ μάλ' ὃ πείσῃ κραδίη μένε) *Hesych.* Πείσῃ, πεισμαλικῇ χώρᾳ, vel ut legi volunt alii, πείσμαλι ἢ ἀγκύρᾳ. Et mox, Πείσματα) Σχοινία ἀπήγματα, ἀγυμνάσια. Πεῖσμα enim χοινὸν ἀγκυραῖον, ut *Paul. Leopard.* monet, *Emendat.* l. 15. c. 19. Huc refer *Thoma Gatakeri* Annot. ad *M. Antonin.* l. 3. §. 6. fol. 103. ex cujus mente *Brevia Scholia* leviter emendo. Hunc locum *Plutarchus* alludit, Περὶ ἀοργησίας, Ἐν τῇ Ὁμηρικῇ πείσῃ μένουλ τὸ θυμόν. Et *Synesius*, in *Calvitiei* encomio, Τρεῖν τὴν καρδίαν εἰς πίσυγα. Lexicon Vetus, Ἐν πίσυγα μένειν) Ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ὑπομονῇ εἶναι ἐπίδηλον. Ἡ λέξις ἅπαξ Ὁμήρῳ εἰρηται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

23. * Οὐκ ἔπ ἦν ὁ κινήσων) Ità, pro corrupto, οὐκ ἔστιν ἢν ἐ ὁ κινῶν, ex *Aloysii* MSto. quod videò jàm *Gatakerum*, ex conjecturâ felicitèr emendâsse, in Annot. ad *M. Antonin.* p. 103. col. 1. lin. 31.

VARIÆ LECTIONES.

16. Ἀγαιομένῳ) γρ. ἀπαιομένῳ. *Eustath.* fol. 719. lin. 4. *Etymolog.* M. v. Ἀπαίων, & *H. Steph.*

19. Ὅτε τοὶ) γρ. ὅτε μοὶ, *H. Steph.* vel, ὅτ' ἐμοί.

52 Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, πολέϊ πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
Αἰόλλῃ, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι·
Ὡς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, μερμηρίζων,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃ,
30 Μοῦνος ἐὼν πολέσιν· ταχέως δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἴκελη γυναικί·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε,
Τίπτ' αὖτ' ἐχέφρων, πάντων πέρι κάμμορε φωτῶν;
Οἶκος μὲν τοι ὅδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἦδ' ἐνὶ οἴκῳ,
35 Καὶ παῖς, οἷόν πε τὶς ἐέλδεται ἔμμεναι ἥκα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλά τι μοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
40 Μοῦνος ἐών· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,
Εἴπερ γὰρ κεἰνάμμι, Διός τε, σέθεν τε ἕκητι,
Πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὸ * σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὴν δ' αὖτε προσέφη θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
45 Σχέτλιε, καὶ μή τίς τε χερείονι πείθεται ἑταίρῳ,

Sicut quandò ventrem vir, multo igne ardenti,
Plenum pinguedinéque & sanguine huc & illuc
Variè-versat, citissimè verò cupit assatum esse:
Sic hic huc & illuc vertebatur cogitans,
Quomodo nempè procis impudentibus manus injiceret,
Solus cum esset multis: prope verò ipsum venit Minerva
Cœlitùs descendens, corporeque assimilata erat mulieri;
Stetit igitur super capite, & illum sermone alloquuta est,
" Quid tandem vigilas, omnes supra infortunate viros?
" Domus quidem tibi hæc est, uxor autem tibi hæc in domo,
" Et filius, qualem aliquis cuperet esse filium.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Certè jam hæc omnia, Dea, ut par-est dixisti:
" Verùm quiddam mihi hoc animus in mentibus cogitat,
" Quomodo nempe procis impudentibus manus injiciam,
" Solus cum sim; hi autem semper frequentes intùs sunt.
" Adhuc item aliquid & hoc majus in mentibus cogito,
" Siquidem enim interficiam, Joveque, teque volente,
" Quò subterfugiam? hoc te animadvertere oro.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Miser, & quidem aliquis pejori credit socio,

ΣΧΟΛΙΑ.

27. Αἰόλλῃ.] Ποικίλως φρίξῃ, ἢ κινεῖ.
33. Ἐχέφρων.] Γενναῖος.
40. Ἀολλέες.] Ἀντὶ τοῦ, πολλοί.
45. * Σχέτλιε.] Ὀλιγώρησε.

NOTÆ.

25. Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ) *Eustath.* Iliad. fol. 696. lin. 33. ad κ'. v. 5. Ὡς δ' ὅταν ἀγαπήσῃ, quùm satis illius Comparationis magnificentiam prædicâssèt, statim de hujus μικρογραφείᾳ ità, Ἐν δὲ Ὀδυσσείᾳ θαυμάζεται ἅμα, ὅτι τὸ πλουσίου Ὀδυσσέως κρεωσμικρύνει τῇ εἰκόνι, ἀνδρὶ ἀπεικάσας ὀπλῶντα γαστέρα κνίσης γέμουσαν· ὅλως δὲ ὁ Ποιητὴς ἄνετος εἰκονίζειν, καὶ σφοδρῶς πῶς καιροῖς τισὶ τὰ μεγαλεῖα σμικρύνειν, πάς τις σμικρόπολις. Vid. *Gallicum* Scriptorem, D. *Bossu*, de *Epopœiâ*, l. 6. c. 3. & c. 8.

43. Τὸ * σὲ φραζέσθαι ἄνωγα) Qui nesciebant τὸ ἄνωγα, non solùm κελεύω, verùm & ἱκετεύω significare, loco Τὸ σὲ, scripserunt hìc τὸ Ν. Nos 5 in marginem quidem rejicimus, quod in *Florentinâ*, *Aldinâ*, &c. reperiatur, σὲ autem in *Textum* admittimus, quòd *Eustathio* probetur, & *H. Stephano* agnoscatur. Etiam τὸ σὲ legitur in *Basil.* Edit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

45. * Σχέτλιε) Ὀλιγώρησε. Hoc *Scholiolum* audacter affluendum duxi; quòd hìc Poeta suam *Minervam* inducat, *Christi* ferè modo, τῷ ἀπίστῳ Ὀδυσσεῖ ἀνειδίζουσαν.

VARIÆ LECTIONES.

34. Τοῖ) γρ. σοί. *Ibid.* Γυνὴ δέ τοι) γρ. γυνὴ δὲ σὴ. ex *Conjecturâ*.
37. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, MSS. ut sæpè aliàs.
41. Πρὸς δ' ἔτι) γρ. πρὸς δὲ τῷ. *Florentin. Aldin. Lovan. Rescii.*
43. Τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα) γρ. τὸ σὲ φραζέσθαι ἄνωγα, *Eustath.* Edit. *Basil.* τὰ δ'. &c. vid. in *Textum*.

Ὅσσῳ

Ὅσσος θνητός τ' ἐστὶ, καὶ ὃ τόσα μήδεα οἶδεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, θεμιστοπόλος ἥ σε φυλάσσω
Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
Νῶϊ περιστείχοιεν, κλειτὴν μεμαῶτες ἀρηϊ,
Καί κεν τοῖσ' ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
Ἀλλ' ἐλέτω σὲ καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
Πάννυχον ἐγρήσσοντα· κακῶν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη.
Ὣς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχυθεν·
Αὐτὴ δ' ἀψ' ἐς Ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων,
Εὖτε τ' ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
Λυσιμελής· ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·
Κλαῖε δ' ἄρ' ὀξὺ λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν,
Ἄρτεμι, πότνα θεά, θύγατερ Διός, αἴθε μοι ἤδη
Ἰὸν σοῖσι βέλεσσι βαλοῦσ' ἐν θυμὸν ἕλοιο
Αὐτίκα νῦν· ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
Οἴχοιτο προφέρουσα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὠκεανοῖο·

" Qui etiam mortalis est, & non tanta
" consilia novit;
" At ego Dea sum, continuò quæ te
" custodio
" In omnibus laboribus; dico etenim
" tibi expressè,
" Siquidem quinquaginta manipuli di-
" versi-linguium hominum
" Nos circumstarent, interficere prom-
" pti Marte, *fengladio*,
" Etiam horum abigeres boves & pin-
" gues oves.
" Verùm capiat te etiam somnus: mo-
" lestum *est* & excubare
" Totâ nocte vigilantem; è malis verò
" emerges jam nunc.
Sic dixit; & ei somnum palpebris
affudit:
Ipsa autem retrò in Olympum abivit
præstans Dearum,
Quando hunc somnus ceperat sol-
vens curas animi,
Solvens-membra: uxor vero tandem
evigilavit castè edocta;
Flebatque in lectis sedens mollibus.
At postquam flens satiata est suo in
animo,
Dianæ primùm supplicavit præstans
mulierum,
" Diana, veneranda Dea, Jovis filia,
utinam mihi jam
" Sagittâ in pectoribus jactâ animam
adimas.
" Statim nunc, vel demùm me raptam
procella
" Eat portans per aëreas vias,
" In fluentaque jaciat retrogradi Oce-
ani:

ΣΧΟΛΙΑ.

49. Λόχοι.] Τῶν πολεμίων συνήκασι.
50. Ἄρηϊ.] Ἄρης νῦν, ὁ σίδηρος.
52. Ἐλέτω σὲ ὁ ὕπνος.] Ἀντὶ δ', κοιμήθητι. Ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν.] Ἀνία ἐστὶ καὶ * τὸ δι' ὅλης νυκτὸς ἀγρυπνεῖν.
53. Κακῶν δ' ὕπο δύσεαι.] * Κακώσεως ἐξελεύσῃ. Ἤδη.] Παραυτίκα.
56. Ἔμαρπτε.] Κατέλαβεν.
63. Ἢ ἔπειτά.] Νῦν, ἀντὶ δ', παραυτίκα.
64. Ἠερόεντα κέλευθα.] Τὸν ἀέρα, ἢ τὸ ἄδηλον.
65. Προχοῇς.] Τοῖς ῥεύμασιν. Ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.] Τῷ κύκλῳ περιφερομένῳ τῇ γῇ, καὶ ἀψ πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἀφικνουμένου.

NOTÆ.

52. Ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν Πάννυχον ἐγρήσσοντα) Suprà dixerat, ε'. v. 393. Ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
61. Ἄρτεμι, πότνα θεὰ) Vid. ad *Var. Lect.* Precatur autem subitaneâ morte mori, ex Doctrinâ illâ, quam passim retulimus, *Apollini* nempè *Virorum*, *Dianæ* tribui *Mulierum* mortes naturales; ut τὸ ν'. v. 86. ε'. v. 251.

NOTÆ IN SCHOLIA.

52. * Καὶ τὸ δ' ὅλης] Ità emendo, pro καὶ τὸδ' ὅλης, ex MS. *Aloysii*, & Vett. Codd. *Morrhii* & *Bedrotii*; nec enim *Aldinus* Codex in hâc parte sanus.
53. * Κακώσεως ἐξελεύσῃ) Ità omninò legendum, pro κάκωσιν ἐξεισελεύσῃ, *Sensu* omninò postulante; jam nunc enim *finem malorum illi adesse spondet Minerva.*

VARIÆ LECTIONES.

48. Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω) γρ. ἐν πάντεσσι πόνοισ' ἐρέω, & πόνοισιν· ἐρέω, *H. Steph.*
53. Κακῶν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη) γρ. κακῶν δ' ὑπὸ δύσεαι ἤδη, *H. Steph.*
61. Πέτνια θεὰ) γρ. πότνια θεὰ, vid. ad ε'. v. 215.

Ὣς

Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κύρας ἀνέλοντο θύελλαι·
Τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί· αἱ δὲ λίποντο
Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
Τυρῷ, καὶ μέλιτι γλυκερῷ, καὶ ἡδέϊ οἴνῳ·
Ἥρη δ' αὐτῇσιν ὑπὲρ πασέων δῶκε γυναικῶν
Εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνὴ,

" Sicut quando Pandari filias abripuerunt procellæ:
" His parentes quidem perdiderunt Dei; hæ autem relictæ sunt
" Orphanæ in domibus; nutriebat verò divina Venus
" Placentis, & melle dulci, & suavi vino:
" Juno quoque ipsis præ omnibus dedit mulieribus
" Speciem & prudentiam; staturamque præbuit Diana casta,

ΣΧΟΛΙΑ.

66. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέω.] Πανδάρεως, ὁ Μέροπος καὶ νύμφης * ὀρείας παῖς, Μιλήτῳ τὸ γένος, γήμας Ἁρμαθόην, τὴν Ἀμφιδάμαντος, ἴσχει παῖδας τρεῖς, Ἀηδόνα καὶ Κλεοθήρην καὶ Μερόπην· ἃς τρέφουσιν Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ. Ἥρα. Πανδάρεως ὁ παραβὰς ὅρκον εἰς Κρήτην, κλέψας τὸν ἐκ Διὸς κύνα, καὶ αὐτὸν σὺν ἄλλοις εἰς Μίλητον, δίδωσι τὸν Δία· παρὰ * Ταντάλου ὁ εἰς Φρυγίαν καταβήσῃ, φάσκων ἄγειν σὺν Φοινίκης τῶν· ὁ δὲ Τάνταλος διξάμενος ἐφύλαττεν. ἔπειτα * Ἑρμῆς, κελεύσαντος Διὸς ἐρωτᾶν τὸν κύνα, παραγίνεται παρὰ Τάνταλον· ὁ δὲ ἀρνεῖται, καὶ ὄμνυσι τὸν Δία, καὶ τοὺς ἄλλους θεούς, μὴ σεσωκέναι τι τῶν ἐκ κυνός. ὁ δὲ Ἑρμῆς εὑρίσκει αὐτὸν παρ' αὐτῷ· ὡς δὲ ὁ Πανδάρεως ἐπύθετο, φεύγει σὺν τῇ πατρίδι σὺν τῇ γυναικὶ Ἁρμαθόῃ, καὶ ταῖς θυγατράσιν, ἀγάμοις ὔσαις. Κλεοθήρα τὲ ἐς Ἀηδόνι ἐς Μερόπῃ, εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ δὲ Ἀθηνᾶν εἰς Σικελίαν. ὁ δὲ Ζεὺς αὐτὸν ἰδὼν, κλαίοντα σὺν τῇ γυναικὶ· παῖς δὲ θυγατράσιν αὐτῶν τὰς Ἁρπυίας ἐφορμᾶ· αἱ δὲ ἀναλόμφαν, Ἐρινύσιν αὐτὰς διδάσκειν δικαίων, ἃ μὲν ἀμὰ καὶ νόσον αὐταῖς ἐμβάλλειν Ζεὺς, καλεῖ δὲ αὐτὴ, κύων.

67. Αἱ δὲ λίποντο ὀρφαναί.] Προσέθηκε τὸ κεφάλαιον· ὕστερον δὲ σωθέν· καὶ γὰρ οὐκ ὀρφανὰς αὐτὰς * ἀνεῖλε Ἀφροδίτη, ἀλλὰ σὺν τῇ ὀρφανείᾳ. τὸ δὲ ἑξῆς δὲ λόγου, Τῇσι τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί· Ἀφροδίτη δὲ σὺν Διΐ, * αἰτήσασα αὐταῖς γάμους, παρεγένετο· ᾧ δὲ τότε Ἄρπυιαι αὐτὰς ἀνῃρέψαντο. Διὸ ἔλεον δὲ αὐτὰς αἱ θεαὶ ἀνεῖλον, ἀγνοοῦσαι τὸ πεπρωμένον· μόνος γὰρ ὁ Ζεὺς οἶδε † μοῖραν τ' ἀμφιβέλλει τὲ ὀμβρίμῳ.

71. Μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις.] Κυνοσφόρος γὰρ ἡ θεὸς, * ὀμβρίῳ τῷ ἀδελφῷ Ἀπόλλωνι.

† Infrà, v. 76.

NOTÆ.

66. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέω κύρας) Hinc corrigo *Juliani* Apostatæ Orat. 2. fol. 108. Ἀλλ' εἰπὲ αὐτοὶ δαίμων πρωρὸς ξυναρπάσας, καθάπερ Ὁμηρός φησι, τὰς δ' Τυνδάρεω θυγατέρας, &c. Lego Πανδάρεω, hunc enim locum omninò respicit: licet de illâ re nihil *Dionysius Petavius*, nec ipse *Spanhemius*, fol. 59. Πανδάρεω autem, pro Πανδαρέῳ, Scribo, Vett. Codd. *Scholiorum*, & ejusdem *Juliani* auctoritate. *Pausan.* Phocicis, c. 30. Ἐφεξῆς δὲ τῶν Πανδάρεω θυγατέρας ἔγραψεν ὁ Πολύγνωτος· Ὁμήρῳ δὲ, ὃν Πηνελόπης λόγοις εἰσὶν, ὡς ἀπῃτήσαντο μὲν παῖδες παρθένοι οἱ γενάμενοι καλὰ μνήσιμα ἐπὶ ἡλικίᾳ· αὐτὰς δὲ ὀρφανὰς τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀφροδίτης· λαβεῖν δὲ καὶ παρ' ἄλλων θεῶν, Ἥρας μὲν φρονεῖν τε ἐκάστας εἶναι, καὶ εἶδος καλὰς· μῆκος δὲ καὶ σώφρονα, Ἄρτεμιν φησὶν αὐτοῖς δωρήσασθαι· ἔργα δὲ γυναικὸς ἀρμόζοντα ὑπὸ Ἀθηνᾶς διδαχθῆναι. Ἀφροδίτην μὲν οὖν ἐς ἔρωτα ἀπάρχεσθαι, παρὰ Διὸς γάμου εὐδαίμονα ἆθλα πᾶσιν εὑρεῖν· τὰς δὲ, ἁπάσης ἐκείνης, ἁρπασθῆναί τε ὑπὸ Ἁρπυιῶν, καὶ Ἐρινύσιν ὑπ' αὐτῶν δοθῆναι· τάδε μὲν ἔστιν ἐς αὐτὰς πεποιημένα Ὁμήρῳ.

69. Τυρῷ, καὶ μέλιτι γλυκερῷ, καὶ ἡδεῖ οἴνῳ) *Isaac. Casaubon.* in illud *Theocriti* §. 1. v. 58. — τυρούτῳ μίσγαν λευκοῖο γάλακτος, Id est, *Placentam.* Sic enim appellabant, cui erat immixtus Caseus; ψαστὸν, cui non erat. Vulgò *caseum* interpretantur non rectè. Τυρὸς igitur hoc in loco, pro τυρούντῳ. Vid. *Athen.* fol. 110. & fol. 147. *Hesych.* Τυρούντῳ) Πλακοῦντα. *Mel, Vinum,* & *Lac* in deliciis, apud *Hagiographos.* Et *Euripides,* Bacch. v. 142. Ῥεῖ δὲ γάλακτι πίδοι, ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δὲ μελισσῶν νέκταρι. Τευθρὰς ἂν ἐνδείξις, ut ait *Eustath.* fol. 722. lin. 29. Hinc *Callimach.* Hymn. *Jovis,* v. 49. — γλυκὺ κηρίον ἔβρως. Vid. *Isaiæ,* c. 7. 22. *Philostratus,* Heroic. de *Achille,* à *Chirone* nutrito, fol. 705. Ὁ δὲ ἔτρεφεν αὐτὸν κηρίοις τε καὶ μυελοῖς ἐλάφων. *Batrachomyomach.* v. 39. Οὐ χρεὼν μελίπημα, τὸ καὶ βασιλεῦσι πρέπειν. Hinc autem apparet *τυρὸς priorem* producere; uti probo, ad *Batrachom.* v. 38.

NOTÆ IN SCHOLIA.

66. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέω) Hoc *Scholion* in Vett. & in MS. *Aloysii*, ad ipsum ferè *Rhapsodiæ* finem ponitur; quùm hic sit ejusdem locus. Confer cum *Schol.* ad τ'. v. 518. Pro Ὀρείας, lego * ὀρείας, Literâ minusculâ; * Ταντάλου, pro Ταντάλῳ, ut mox παρ' αὐτῷ. Item, ἔπειτα * Ἑρμῆς lego, quæ vox Ἑρμῆς hactenùs desiderabatur; & * ἀναλόμφαν, pro corrupto ἀναλόμβαν, ex *Aloysii* MSto.

67. * Ἀνεῖλε, pro ἀνερίψατο. & * αἰτήσασα, pro αἰτήσατο, MS. auctoritate, *Sensu* suffragante.

71. * Ἄρτεμις & * ὁμβρίῳ addo, hoc ex *MS. Aloysii*, illud ex ipso Poetâ.

VARIÆ LECTIONES.

66. Πανδάρεω) γρ. Πανδαρείου, vid. N. in *Textum.*

67. Αἱ δὲ λιποντο) γρ. αἱ δ' ἐλίποντο, ut δ'. v. 125.

Ἔργα

Ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
Εὖτ' Ἀφροδίτη δῖα πρὸς ὑψόροφον μακρὸν Ὄλυμπον,
Κύδιμον αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
Ἐς Δία τερπικέραυνον· ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
Μοῖράν τ', ἀμμορίην τε, καταθνητῶν ἀνθρώπων·
Τοσσάδε τὰς κούρας Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο,
Καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν·
Ὡς ἔμ' ἀϊστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἠέ μ' ἐϋπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
Οὐτομένην, κἠ γαῖαν ὑπὸ στυγερὴν ἀφικοίμην,
Μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐϋφραίνοιμι νόημα.
Ἀλλὰ τὸ μὲν κἠ ἀνεκτὸν ἔχοι κακόν, ὁππότε κέν τις
Ἤματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
Νύκτας δ' ὕπνος ἔχησιν· ὁ γάρ τ' ἐπέλησιν * ἁπάντων
Ἐσθλῶν, ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ·
Αὐτάρ ἐμοὶ κἠ ὀνείρατ' ἐπέστησεν κακὰ δαίμων.
Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ,
Τοῖος ἰών, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

" Operaque Minerva docuit inclyta operari:
" Quando Venus divina adivit altum Olympum,
" Puellis petitura perfectionem dulcium nuptiarum,
" Ad Jovem gaudentem fulmine: hic enim benè novit omnia,
" Fortunamque, infortuniumque, mortalium hominum:
" Interim puellas Harpyæ abripuerunt,
" Et dederunt odiosis Erynnibus, ad serviendum:
" Sic me destruant Olympias domos habentes,
" Vel me pulchra-crinibus percutiat Diana; ut Ulyssem
" Visura, etiam terram sub odiosam abeam,
" Neque adhuc pejori viro lætificem mentem.
" Sed hoc quidem & tolerabile se habet malum, quandò aliqua
" Dies quidem fiet frequenter dolens corde,
" Noctes verò somnus habet: hic enim oblivisci facit omnes homines
" Bonorum & malorum, postquam palpebras obtegat:
" At mihi & insomnia immisit mala numen.
" Hâc enim nocte apud me dormivit similis ipsi,
" Talis nimirum, qualis ivit cum exercitu; at meum cor

ΣΧΟΛΙΑ.

76. Μοῖραν.] Εὐμοιρίαν, εὐδαιμονίαν. Ἀμμορίην.] * Κακομοιρίαν.
78. Στυγερῇσιν.] Στυγνοτῇσιν αἰτίαις. Ἀμφιπολεύειν.] Ἐνεργεῖν.
83. Ἀνεκτόν.] Ἀναχητόν.
85. Ἐπέλησεν.] Λήθην ἐπήγαγεν.

ΝΟΤΑΕ.

85. Ἁπάντων) Ità, pro ἀπαύστων, lego. *Sensu* postulante. *Sensus*, Somnus omnes *alios Oblivisci facit bonorum atque malorum; me non item. Quare* ἀπάντων ad *Var. Lectiones* relego, & ἄπαυστος, in *Textum* sumo, suffragante *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ* *Rescii*, *Hervagianâ*; quam *Lectionem* agnoscunt *H. Steph. Castellio*, *Spondanus*, & alii; *Latina* quoque *Versio* huic *Lectioni* & olim favebat. Nec ἀπάντων nisi in *Roman.* & *Basil. Eustath.* primitùs apparebat.

87. Αὐτὰρ ἐμοὶ κἠ ὀνείρατ' ἐπέστησεν κακὰ δαίμων) Πῶς πανῦν Πηνελόπη ὀνείρατα κακὰ λέγει, ὃ οἷς συγκοιμώμενον ἑαυτῇ τὸν Ὀδυσέα ἐωρακέναι, κἠ ἔχαιρεν, ὡς, Αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ χαῖρε; Τὸ μὲν ἀπόρημα αὐτὸς ὁ Ποιητὴς λελάληκεν, λέγων ὡς τῇ Πηνελόπῃ ὡσεισάτω, Ἐπεὶ σὺν ἐφάμιλλον ὄναρ ἔμμβαλε, ἀλλ' ὕπαρ ἦλθε. Ὄναρ ἦν, ὡς βλακεύεις, ἀφ' ψευδὲς, εἶπε κακόν· ἀλλ' εἰ μὲ ὕπαρ ἦν, ἦτοι ἀπῆλθε, inquit *Eustathius*.

Ἦν, σφόδρα καλὸν ἂν ὑπενοεῖτο. Hæc *Ego* quidem observo; quoniam de hâc re nihil omninò dicunt Interpretes, nedum *Eustathius* ipse; qui tamen rectè, de hoc ὑπάρχει ὀνείρου, dicit, fol. 723. lin. 7. Ὅρα δ', ὡς ἓν πράγματι ἤδη συβαίνοντος, συχνὰ τὰ ἐπ' αὐτῷ σημεῖα πλάττοι, ὡς εἰκὸς γίνεσθαι.

88. Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ) Nocte priori visus est *Ulysses* sub Aquilæ specie *Anseres* occidisse, *Odyss.* τ'. v. 535. &c. nunc sibi omninò similis, *Uxoris* suæ concubitu gaudere, ad quem locum referre licet & illa supra memorata *Eustathii* verba, ad v. 87.

89. Τοῖος ἰών, οἷος ἦεν) *Prior* ἦ οἷος, *brevis*, quoad *Metrum*, licet minimè, quoad *Tenum*, ut ostendimus ad *Iliad.* σ'. v. 105. Ità, mox v. 379. Ἔμπαιον, ἠδὲ βίης. Hoc verò in loco τὸ ἦεν, pro ἦτοι, ἤτοι ἀπῆλθε, inquit *Eustathius*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

76. Ἀμμορίην) * Κακομοιρίαν. Ità MS. *Aloysii* castigatè; reliqua, ut insulsa, deleo; κακομορίην &c.

VARIÆ LECTIONES.

74. Θαλεροῖο) γρ. γλυκεροῖο, *H. Steph.* & *Sebers* Index, v. γλυκεροῖο.
76. Μοῖράν τ', ἀμμορίην τὲ) γρ. Μοῖραν, καμμορίην τέ.
82. Μηδέ τι) γρ. μηδ' ἴπ, ut sæpè alibi.
85. Ἁπάντων) γρ. ἀπάντων, vid. Not. in *Textum*.
89. Αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ) γρ. ἀλλ' ἐμὸν ἦτορ.

Χαῖρε.

Χαῖρ', ἐπεὶ οὔκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἠώς.
Τῆσδ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σώθετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόκησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
Ἤδη γινώσκουσα παρεζόμενα κεφαλῇφι.
Χλαῖναν μὲν συλλὼν καὶ κώεα, τοῖσιν ἔνθευδεν,
Ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ἐκ δὲ βοείην
Θῆκε θύραζε φέρων· Διὶ δ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών,
Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραπεζῆν τε καὶ ὑγρὴν
Ἤγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεὶ μ' ἐκακώσατε λίην,
Φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
Ἔνδοθεν· ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
Ὣς ἔφαθ' ὑψόμματος· ὃ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς
Πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν·
Τῇσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπηρήρειστο γυναῖκες,

" Lætatum eſt, quoniam non dicebam ſomnium eſſe, ſed verum omnino.
Sic dixit; ſtatim vero aureâ ſede venit Aurora.
Hujus igitur flentis vocem attendebat divinus Ulyſſes:
Cogitavit demùm, & viſa eſt ei in animo
Jam *illam* cognoſcens aſtare capiti.
Veſtem quidem contrahens & pelles, quibus indormierat,
In domum depoſuit in ſede: extrà verò bovinam
Poſuit foràs portans; Jovique preces-fudit, manibus ſublatis,
" Jupiter pater, ſi me volentes ſuper ſiccamque & humidam
" Duxiſtis *Dii* meam in terram, poſtquam me malè-multâſtis,
" Ominoſum-dictum mihi aliquis dicat excitatorum hominum
" Intùs; at ab-extrà Jovis portentum aliud appareat.
Sic dixit precatus; hunc verò audivit conſiliarius Jupiter:
Statimque tonuit à ſplendido Olympo
Ab alto ex nubibus: lætatus eſt igitur divinus Ulyſſes.
Vocem autem ominoſam è domo mulier præmiſit molendinaria
E propinquo, ubi ei molæ erant in *uſum* Paſtoris populorum.
Ad eas utique duodecim omnes annitebantur mulieres,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

95. Σωιλλών.] Συναγαγών.
97. Θύραζε φέρων.] Ἐνταῦθα οἱ μνηστῆρες.
100. Φήμην.] Κληδόνα, οἰωνόν. Φάσθω.] Εἰπάτω.
104. Ὑψόθεν ἐκ νεφέων.] Πῶς δὲ φησὶν ἡ ἀλετρίς; Οὐδέπω νέφη ἰσί; νῦν δὲ πέπων ἴφθη. Ἀπὸ κοινοῦ, ἐκ δὲ εἴωθε συνίστασθαι τὰ νέφη. ἢ, ὅτ' χρυσῶν νεφῶν, ἃ ἂν ἐν ὑραινῷ ὦσι, * Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσείοισι νέφεσσιν. *Iliad.* υ'. v. 523.
106. Εἵατο.] Ἐκάθηντο.
107. Ἐπηρήρειστο.] Ἐβοηθοῦσαι ἐσήργων.

N O T Æ.

100. *Φήμην τίς μοι φάσθω*) Quod obſervamus, ad σ'. v. 111. iterum hic notandum, Ominum nempè & Signorum frequentia, quæ *Ulyſſis* fidem, ut ità dicam, labaſcentem erigunt & confirmant. Vid. quæ ſuprà, ad v. 87. ex *Euſtathio*, qui fol. 724. lin. 22. Ἰσίον δ', ὅτι ἐκ τοῦ τὸν φήμην ποιεῖ τὸν Ἀλκιφάρων, ἀφ' οὗ ἰῶτα ἴχνυσι, φῆμιν. Et ità *Florentina* & *Lovaniana Reſcii*, φῆμιν apertè præferunt, & *Aldina* hoc certè in loco; nec enim mox, ubi iterum eadem Vox occurrit, nempè, v. 105.

106. Ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν) De voce εἵατο, *Euſtath.* fol. 725. lin. 13. &c. Apud ſimplices illos priſcos Reges Molæ erant conſtructæ, ut in *Alcinoi* palatio, *Odyſſ.* η'. v. 104. & hoc in loco. Quin & ipſi Reges aliquandò Molam verſabant, ut *Pittacus*, *Mitylenæ* Tyrannus, unde ἐπιμύλιος ᾠδὴ illa, quam Mulieres ad Molam ſe exercentes canebant, Ἄλφ, Μύλα, ἄλφ· καὶ γὰρ Πιττακὸς ἄλφ μεγάλας Μιτυλάνας βασιλεύων. *Euſtath.* fol. 724. lin. 26. *Plutarch.* 2 Tom. fol. 157. *Perizon.* ad *Ælian. Iſidor.* Peluſiot. l. 1. Epiſt. 470. *Tho. Gataker*, Annot. ad *M. Antonini* l. 1. §. 6. p. 5. col. 1. lin. 2. *Antipatri* Epigr. ex *Salmaſii* Biblioth. placet addere, Ἴσχεο χεῖρα μυλαίαν, Ἀλιτερσίδης· εὐδὲ μακρὰ, Κὴν ὄρθρου φωλίγγι γήρυς ἀλεκτρυόνων· Δηοῖ γὰρ νύμφαισι χορὸν ἐπιτείλατο μοίχλης· Αἱ δ' καὶ ἀκρεμόνεσσι λαλόμφαις προχιλοῦ Ἄξουσι δυσύπνοον· ὁ δ' ἀκοπέστῳ ἐλικοῦσι Στεφάνῃ πισύρων κοῖλα βάρη μυλάκων.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

95. Ἔνθευδεν) γρ. ἐνεῦδεν, vid. ad *Iliad.* α'. v. 611. *Var. Lect.* & *Odyſſ.* γ'. v. 402.
100. Φήμην) γρ. φῆμιν, vid. Not. in *Textum*; idem mox, ad v. 105.
105. Φήμην) γρ. φῆμιν, vid. ad v. 100.
106. Εἵατο) γρ. εἶατο, *Euſtath.* fol. 725. lin. 13.
107. Τῇσι δ' δώδεκα) γρ. τῇσιν δώδεκα, *H. Steph.*

Ἄλφι-

Ἄλφιτα τυ̃χησαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
Αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι δῦδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσαν·
Ἡ δὲ μί' οὔπω παύετ', ἀφαυροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
Ἥ ῥα μύλην στήσασα, ἔπος Φάτο, σῆμα ἄνακτι,
Ζεῦ πάτερ, ὅστε Θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις·
Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅ, τι κεν εἴπω·
Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὔστατον ἦμαρ τόδε
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν.
Οἵ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέϊ γυῖα λέλυσαν,
Ἄλφιτα τυχεῖν· νῦν ὕστατα δειπνήσειαν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς,
Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.
Αἱ δ' ἄλλαι δμῳαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
Ἀγρόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' ὐπνῆεν ἀνίστατο ἰσόθεος φώς,
Εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δ' ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν,
Μαῖα φίλη, πῶς ξεῖνον ἐπιμήσαντ' ἐνὶ οἴκῳ

Farinas hordeaceas conficientes & triticeas, medullam virorum.
Aliæ quidem dormiebant, poſtquam tritticum moluerant;
Hæc verò una nondum ceſsârat; debiliſſima enim facta eſt:
Hæc igitur molam ſiſtens verbum dixit, ſignum regi,
" Jupiter pater, qui Deis & hominibus imperas,
" Certè valdè tonuiſti à cœlo ſtellato,
" Neq; alicubi nubes eſt *extraordinaria*; oſtentum certè alicui hoc oſtendis:
" Perfice nunc & mihi miſeræ verbum, quod dicam;
" Proci poſtremoque & extremo die hoc
" In domibus Ulyſſis capiant convivium deſiderabile;
" Qui jam mihi labore triſti genua ſolverunt,
" Farinas facienti; nunc ultimo *in-quam* cœnent!
Sic dixit; lætatus eſt autem omine divus Ulyſſes,
Joviſque tonitru; ſperabat enim ſe puniturum ſceleratos.
Aliæ verò famulæ in domibus pulchris Ulyſſis
Congregatæ accendebant in foco magnum ignem.
Telemachus interim è lecto ſurrexit divinus vir,
Veſtes indutus: circumque enſem poſuit humerum;
Pedibuſque ſub unctis ligavit pulchra calceamenta,
Accepitque validam lanceam, præmunitam acuto ferro.
Stetit autem in limen iens, & ad Eurycleam dixit,
" Nutrix dilecta, quomodo *hunc* hoſpitem honoràtis in domo

ΣΧΟΛΙΑ.

108. Τύχησαι.] Ποιῆσαι. Ἀλείατα.] Τὰ ἐκ τῶν πυρῶν ἄλφιτα.
109. Ἄλεσαν.] Ἤλεσαν.
113. Ἔβρ3ησας ἀπ' οὐρανοῦ.] Οὕτως ἡ ἀλητείς φησιν, καὶ τῷ κοινῷ ἐπάγεται· ἢ, ὅτι τὰ ὑψηλὰ ἔστ Ὁλύμπια ἐπιφάνια ἐστ.
114. Τέρ.] Τινί.
115. Κρῆνον.] Ἐπιτέλεσον.
117. Ἑλοίατο.] Μεταλάβοιεν.
121. Ἀλείτας.] Τὰς ἡμαρτηκότας.
124. Εὐνῇφι.] Ἐκ τῆ εὐνῆς, ἢ κοίτης.

NOTÆ.

108. Ἀλείατα) Ità utraque *Euſtathii* Editio, & ipſe fol. 724. lin. 33. Καὶ ἄλειαρ, τὸ ἀπὸ πυρῶν ἄλφιτον, κλ. Idem ferè, quod *Brevia Scholia*. Etymologog. M. Ἀλείατα, τὰ ἐκ πυρῦ ἀλληλισμένα ἄλφιτα· συγκοπῇ ἄλειτα· ἢ ἐφθὸν ἄλφιτον· λέγεται δ ἄλητον. Vid. ad *Var. Lect.*
114. Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί) Confer cum *Scholiaſtâ*, in v. 104. *Euſtath.* fol. 724. lin. 12. Ἡ ὃ βροντὴ τέρας μὲν ἐστι, ὡς δ' ἔχει νέφους μεγαυχίας· παρὰ φύσιν γάρ. —Ὅτι ὃ νέφος ὁ περιῶν τῷ βροντῆς, δῆλον ἐκ τῦ, Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· διὸ καὶ ἡ γραῦς, τέρας τινὶ τόδε φαίνεσθαι, νοεῖ· εἰ δὲ δεκτὸν τοῦτο ἀναιρεῖσθαι τὰς Ἐβρόντησε Ζεὺς ὑψόθεν ἐκ νεφέων, ἔστι εἰπεῖν ἀληθῶς, ὡς νέφη τῶν Ἀθηνᾶς, ὁ τῶν νεφῶν τόπος, καὶ ὀρανός. Vid. *Gerard. Joh. Voſſ.* de Origine & Progreſſu Idololatriæ, l. 3. c. 6. p. 756.

VARIÆ LECTIONES.

108. Ἀλείατα) γρ. ἀλείφατα, *Aldinus* Codex *Odyſſ. Hervagian. H. Steph.*
125. Ὤμῳ) γρ. ὦμω, & ὦμως. Vid. ad φ'. v. 119.
129. Πῶς ξεῖνον) γρ. τὸν ξεῖνον, *H. Steph.*

Εὐνῇ καὶ σίτῳ; ἢ αὔτως κεῖται ἀκηδής;
Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτή περ ἐοῦσα,
Ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
Χείρονα, τὸν δέ τ᾽ ἀρείον᾽ ἀτιμήσασ᾽ ἀποπέμπει.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε περίφρων Εὐρύκλεια,
Οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόῳο.
Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ᾽ ἔθελ᾽ αὐτός·
Σίτου δ᾽ οὐκέτ᾽ ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κοίτοιο καὶ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
Ἡ μὲν δέμνι᾽ ἄνωγεν ὑποστορέσαι δμωῇσιν·
Αὐτὰρ ὅγ᾽, ὥς τις πάμπαν ὀϊζυρὸς καὶ ἄποτμος,
Οὐκ ἔθελ᾽ ἐν λέκτροισι καὶ ἐν ῥήγεσσι καθεύδειν,
Ἀλλ᾽ ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ καὶ κώεσιν οἰῶν
Ἔδραθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ᾽ ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ διὲκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Βῆ δ᾽ ἴμεν εἰς ἀγορὴν μετ᾽ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Ἡ δ᾽ αὖτε δμῳῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
Εὐρύκλει᾽, Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
Ἀγρεῖθ᾽, αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,
Ῥάσσατέ τ᾽· ἐν δὲ θρόνοις εὐποιήτοισι τάπητας

" Lecto & cibo? an temere jacet neglectus?
" Talis enim mihi mater, licet alioquin prudens sit,
" Temere alterum honorat diversilinguium hominum
" Minus-dignum, meliorem verò minùs-honorans repudiat.
Hunc rursus alloquuta est prudens Euryclea,
" Nè ipsam nunc, fili, insontem accusa.
" Vinum quidem enim bibit sedens, quamdiù voluit ipse:
" Cibo autem non amplius dixit esurire; interrogavit enim ipsum.
" Sed quando jam lecti & somni meminit,
" Hæc quidem lectos jussit substernere, ancillis:
" At hic tanquam aliquis omninò ærumnosus & infortunatus,
" Noluit in lectis & in cooperimentis dormire,
" Sed in crudâ bovinâ, & pellibus ovium
" Dormivit in vestibulo; chlænam verò injecimus nos.
Sic dixit; Telemachus autem ex domo transivit,
Lanceam habens: simul hunc canes pedibus veloces sequebantur.
Perrexit verò ire in concionem ad fortes Achivos:
Ast illa intereà ancillis jussit diva mulierum
Euryclea, Opis filia Pisenoridæ,
" Agite, hæ quidem domum verrite festinantes,
" Aspergiteque; inque sedibus benefactis tapetes

ΣΧΟΛΙΑ.

130. Ἀκηδής.] Ἀτημέλητος.
132. Ἐμπλήγδην.] Ἐκπληκτικῶς· ἢ ἀκρίτως, καὶ ὡς ἂν τύχῃ, ἐμπλάζουσα τοῖς πράγμασι.
137. Σίτου δ᾽ οὐκέτ᾽ ἔφη.] Κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐκδεκτέον τοῦτο.
143. Ἐπιέσσαμεν.] Ἐπεσκεπάσαμεν.
149. Ἀγρεῖθ᾽.] Συναθροίζεσθε. Κορήσατε.] Σαρώσατε· εἴρηται δὲ κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς καὶ τὸ σάρον ὄφελμα καλεῖται οὐκ αὖξόν τι, ἀλλὰ τοὐναντίον παραιρούμενον καὶ μειοῦν. Ποιπνύσασαι.] Σπουδαίως ἐνεργήσασαι.
150. Ῥάσσατε.] Ῥάνατε.

NOTÆ.

131. *Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ*) Infulati Principes, qui temerè indignos frigidè excipiunt, indoctos & ingratos beneficiis onustos cumulant, hæc in se levi inflexione dicta sciant, Τοιοῦτος γὰρ ἐμοί γε πατὴρ, πινυτός περ ὑπάρχων, κλ. *Malè collocata Benefacta, Malefacta existimo.*

132. Ἐμπλήγδην) *Eustath.* fol. 726. lin. 48. Ἐμπλήγδην δὲ, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, τὸ, ἀκρίτως· παρὰ τὸ ἐμπλάζειν, ἢ ἐμπλήσσειν, ἤτοι ἐμπίπτειν, ὅπως ἂν καὶ τύχοι τοῖς πράγμασι· καὶ ἄλλως δὲ, ἐμπλήγδην, τὸ δίκην ἐμπλήκτου τινός· ἔμπληκτος δὲ, ὁ ἄστατος, καὶ οἱονεὶ ἔσω πεπληγμένος, καὶ οὐ κατὰ φύσιν φρονῶν. *Sophocl.* Ajac. v. 1375. Τοιοίδε φῶτές εἰσιν ἔμπληκτοι βροτῶν. *Ibid.* Μερόπων) Παρὰ τὸ φωνὴν μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα εἰς τὰς λέξεις, καὶ εἰς συλλαβὰς, καὶ εἰς στοιχεῖα· ὃ μηδεμία τις ἄλλη ἔχει φωνὴ παρὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων αὐδὴν, ut *Eustathius*, fol. 23. lin. 22.

150. Ῥάσσατε) *Eustath.* fol. 728. lin. 9. Μύρα ῥαίνεσθαι, ut de *Demetrio Phalerensi*, *Athenæus*, Ῥασ-

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἀκηδής) γρ. ἀμυνδής, *Aloysii* MS. verùm errorem literæ puto.

150. Θρόνοις) γρ. θρόνοισιν, ut v. 48. *H. Steph.* in *Textu*, θρόνοισιν, *Florentin. Roman. Basil.* malè, at ipse *Eustath.* fol. 727. lin. 33. θρόνοις rectè.

Βάλ-

Βάλλεὶ πορφυρέους· αἱ ὴ σπόγγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσαθε, καθήρατε ὴ κρητῆρας,
Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ ὴ μεθ' ὕδωρ
Ἔρχεσθε κρήνηνδε, κὴ οἴσετε θᾶσσον ἰοῦσαι·
Οὐ γὰρ * δὴω μνηστῆρες ἀπείσονη μεγάροιο,
Ἀλλὰ μάλ' ἦμι νέονη, ἐπεὶ κὴ πᾶσιν ἑορτή.
Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα δ μάλα μὴ κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἱ μὲν ἐείκοσι βῆσαν ἐπὶ κρηὼνη μελάνυδρον·
Αἱ δ' αὐτῆ καθὰ * δώμαθ' ὑπασμήως πονέοντο.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγλαοὶ· οἱ μὲν ἔπειτα
Εὖ κὴ ὑπασμήως κέασαν ξύλα· αἱ ὴ γυναῖκες
Ἦλθον ἀπὸ κρηὼνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης,
Τρεῖς σίαλους καθάγων, οἱ ἔσαν * μὴ πᾶσιν ἄριστοι.

" Jacite purpureos: hæ verò ſpongiis menſas
" Omnes abſtergite, purgate etiam crateras,
" Et pocula rotunda facta; aliæ quoque laturæ aquam
" Ite ad fontem, & portate citò euntes:
" Non enim diù proci aberunt à domo;
" Sed valdè mane venient; quoniam & omnibus Feſtus-dies.
Sic dixit; hæ autem illi valdè quidem auſcultârunt & obediverunt.
Viginti quidem iverunt ad fontem nigrum aquis;
Aliæ verò illic in domibus ſcientèr laborabant.
Intrò demùm venerunt proci ſuperbi; hi quidem poſtea
Benè & ſcienter ſcindebant ligna; mulieres verò
Venerunt à fonte: ſuperque illis venit ſubulcus,
Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi.

ΣΧΟΛΙΑ.

152. Ἀμφιμάσασθε.] * Ἀπομάξατε.

155. Οὐ γὰρ δὴ μνηστῆρες ἀπείσονη μεγάροιο, Ἀλλὰ μάλ' ἦμι νέονται, ἐπὶ κὴ πᾶσιν ἑορτή.] Τῶ νομιζόντων τὴν ἡμέραν εἶναι· ταύτῃ γὰρ οἱ θεράποντες τοῖς θεοῖς ἀνέθεσαν, διὰ τὸ πρώτην αὐτὴν εἶναι τοῦ μηνός· πάσας τε τὰς ἀρχὰς ἀφῆψαν αὐτοῖς, ὀρθῶς ποιοῦντες· τὰς γὰρ ἀπάντων ἀρχοῦσι * τοῖς ὁμοίοις χρὴ γεραίρειν· κὴ τὸ σίτου τὰς ἀπαρχὰς πᾶσι τοῖς θεοῖς

N O

μαζὸν μύρων πίπλειν ἀπὸ ἐπὶ τὴν γῆν. Dein laudat illud *Cumici*, Ἀλλὰ ξανθῶνος οἶνον, ἐ ῥᾶον δίψας, Στρῶσόν τε κρίνας, ἐ πυρὸς φλέξον μοῖραν, Κεφτρέά τ' αἴρειν, κὴ τ' ἤλιον κέρα· A ῥαίνω, ῥάζω ut à βαίνω, βάζω, inquiunt *Critici*, inepté. Verùm quidem à ῥαίνω. Fut. ῥανῶ, Æolicè ῥάσω, duplicatione *Ionicâ* ῥάσσω. Hinc *Heſych.* Ῥάσσαι, ῥάναι, ipſa hujus *Scholii* verba, verùm ioti ῥασσα- tantùm.

154. Οἷσπερ) *Imperatîvum*, ab οἴσω, *Præſenti* nempe ex *Futuro* facto. Ità ἄξετε bis *Homero*, viz. ſemel poſt ὁ σπερ, *Iliad. γ'.* v. 105. iterum, *Iliad. ω'.* v. 778. & *Theocrit.* ϛ. 24. v. 48. Οἷσπερ πῦρ ὅπ θᾶσσον. Verùm *Homeri* auctoritas toti mundo opponi poteſt, licet nonnulli οἷσπε ubique legendum ſtatuant: nec minùs tamen *Callimachus* eâdem Voce utitur in Singulari, ubi Error literæ eſſe non poteſt, Hymn. *Cerer.* v. 137. Φέρε βόαν· φέρε μᾶλα· φέρε ταχὺν· οἷσε θεισμόν. Quâ tamen ante illum

NOTÆ IN SCHOLIA.

152. * Ἀπομάξατε) Ità, ex MS. *Aloyſii*, reſtituo pro corrupto, ἀπομάζιτε.

155. * Τοῖς ὁμοίοις, pro τὰς ὁμοίας· * εἰκὰς ὡς, pro τέ. Hoc autem *Scholion*, in MS. *Al yſii* & tribus Codd. Vett. Impreſſis, non ſuo in loco reperitur; ſed ad v. 377.

VARIÆ LECTIONES.

155. Δὴω) γρ. δὴ, vid. Not. in *Textum*.

159. Δῶμα) γρ. δώμαθ', *Euſtath.* fol. 728. lin. 35. Vid. Not. in *Textum*.

163. Οἳ ἔσαν μὴ πᾶσιν ἄριστοι) γρ. οἳ ἔσαν τὸ πᾶσιν ἄριστοι, vid. in *Textum*.

Καὶ τὸς μὲν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα ποδαρκέα μειλιχίοισι,
Ξεῖν', ἦ ἄρα σὲ μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
Ἦέ σ' ἀπημάζουσι κατὰ μέγαρ', ὡς τὸ πάρος περ;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Αἴ γὰρ δὴ, Εὔμαιε, θεοὶ τισαίατο λώβην,
Ἣν οἵδ' ὑβρίζοντες, ἀεικέα μηχανόωνται
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα ποὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἆγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Αἶγας ἄγων, αἵ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστῆρσι· δύω δ' ἅμ' ἕπονθο νομῆες,
Καὶ τὰς μὲν κατέδησαν ὑπ' αἰθούσῃ ἐϊδάπῳ·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα ποδαρκέα κερτομίοισι,
Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν σῇσδε δόμου ἀνίσεις κατὰ δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ οὐκ ἔξειδα δύρασθαι
Πάντας; ὑκέτι νῶϊ συγχεύεσθον οἴω,
Πρὶν χειρῶν γεύσασθον· ἐπεὶ σύ γε οὐ κατὰ κόσμον
Αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλοι δαῖτες Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τὸ δ' ὕπα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῖσι δ' ἐπὶ τέλος ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Βῆν ἄγειραν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.

Et hos quidem sivit in septis aptis pascere:
Ipse verò Ulyssem alloquutus est suavibus *verbis*,
" Hospes, nunquid tandem te magis Achivi respiciunt,
" An te inhonorant in ædibus, sicut antea?
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Utinam enim jam, Eumæe, Dii puniant hanc contumeliam,
" Quam hi contumeliâ utentes indecenter operantur
" Domo in alienâ, neque pudoris partem, *i. e. tantillum* habent.
Sic hi quidem talia mutuò loquebantur.
Prope autem ipsos venit Melanthius, custos caprarum,
Capras ducens, quæ omnes interexcellebant greges,
Cœnam procis; duoque simul sequebantur pastores,
Et has quidem religârunt sub porticu valde-sonanti:
Ipse verò Ulyssem alloquutus est convitiis,
" Hospes, adhuc & nunc hic molestus eris in domo
" Viros perens? at non exibis foras
" Omninò? non antè nos diremptum iri puto,
" Quàm manus *nostras* gustaveris; quoniam tu non decenter
" Petis; sunt enim & alia convivia Achivorum.
Sic dixit; hunc autem minimè allocutus est prudens Ulysses,
Sed tacitus movit caput, mala profundè cogitans.
His autem super tertius venit Philœtius, princeps virorum,
Bovem sterilem procis ducens, & pingues capras,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

164. Νέμεσθαι.] Διατρέφειν.
166. Μᾶλλον εἰσορόωσιν.] Περσικῶς ὁρῶσιν.
171. Οὐδ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.] Οὐδὲ ὀλίγην αἰδοῦνται.
180. Πάντως.] Παντὶ τρόπῳ.
181. Γεύσασθον.] * Πειρηθῆναι.
182. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι.] Οὐ συμπαθῶς, ἀλλ' ὁρᾷ τὴν ἑορτὴν ὁ Ἀπόλλων.

N O T Æ.

176. Κατίδησαν) Referendum ad δύω νομῆες· ὅτι δὲ ἄνω ὑπονοῦ· αὐτὸς ὁ Μελάνθιος αὖτ' Ὀδυσῆα &c. *Eustathius*, κατίδησαν, fol. 729. lin. 3. Οὐκ εὐδήλου ὄν, εἴτε ἀρσενικῶς νῦν αἶγάς φησιν, εἴτε θηλυκῶς, ἀφ' τὸ τὴν ἐπαγομένην γραφὴν διφορεῖσθαι, τὸ, Τὰς μὲ κατίδησαν· ἴσως δὲ τὸ Ἀντιγράφων τὸ θηλυκὸν γένει φασὶ, Τὰς μὲ κατίδησαν, οἱ δὲ Μελανθεῖς δηλαδὴ δύο ποιμένες. Mirum hoc, cùm v. 174. Αἶγας ἄγων, αἵ πᾶσι &c. ubi *genus* esse *Femininum*, clarum. Mox tamen, 187. Τὰς legitur eodem modo.

N O T Æ I N S C H O L I A.

181. * Πειρηθῆναι) Ità, pro πειραθῆναι.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

166. Ἦ ἄρα σὲ) γρ. ἦ ἄρ τε σέ.
170. Ἀεικέα) γρ. ἀπόθαλα, *Eustath.* fol. 728. lin. 48. Vid. infrà, v. 370.
176. Καὶ τὰς μὲ κατίδησαν) γρ. καὶ τὰς μὲ κατίδησαν, vid. Not. in *Textum*.

Ποσθμένες

Πορθμῆες δ' ἄρα τύς γε δίηγαον, οἵτε κὴ ἄλλυς
'Ανθρώπυς πέμπυσιν, ὅπις σφέας εἰσαφίκηι)·
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσηι ἐειδόρτωι·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτιν, ἄλχι ωΘῆσας·
Τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλυθε, συβῶτα,
Ἡμέτερον ωρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὔχεϊ εἶναι
'Ανδρῶν; πῆ δέ νυ οἱ γενεὴ κὴ πάλεις ἄρουρα;
Δύσμορε· ἦτε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι.
Ἀλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτυς ἀνθρώπυς,
Ὁπποτέ κὴ βασιλεῦσιν ὀπιπλώσονι) οἰζύν.
Ἦ, κὴ δεξιτερῆι δειδίσκετο χειρὶ ωΘῆσας·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα ωροσηύδα,
Χαῖρε, πάτηρ, ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔστωρ ὀπίσσω
Ὄλβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.
Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτός,
Μισγέμεναι κακότητι κὴ ἄλγεσι λυγαλέοισιν.
Ἴδιον, ὡς ἐνόησα, δεδάκρυι) δέ μοι ὄσσε
Μνησαμένωι 'Οδυσῆος· ἐπεὶ κἀκεῖνον ὀΐω
Τοιάδε λαίφε' ἔχοντα κατ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι,

Portitores utique hos duxerunt, qui & alios
Homines deducunt, qui ipsos accedit.
Et hæc quidem probè religavit sub porticu resonanti:
Ipse verò interrogavit subulcum, propè astans,
" Quis jam hic hospes nuper venit, subulce,
" Nostram ad domum? ex quibus dicit esse
" Viris? ubi ei genus & patria terra?
" Infelix, certè similis est corpore regi imperanti.
" Verùm Dii submergunt multum-errantes homines,
" Quandò etiam regibus destinant ærumnam.
Dixit, & dextrâ excepit manu astans,
Et ipsum compellans verba velocia alloquutus est,
" Salve, pater, ô hospes, fiat tibi saltem in futurum
" Opulentia; at quidem nunc malis teneris multis.
" Jupiter pater, nullus te Deorum asperior *est* alius:
" Non misereris viros, postquam jam generâsti ipse,
" Misceri malo & doloribus tristibus.
" Sudavi, ut intel'exi, lachrymisque oppleti mihi oculi sunt
" Recordanti Ulyssis; quoniam & illum puto
" Tales vestes habentem inter homines errare;

ΣΧΟΛΙΑ.

187. Πορθμῆες.] * Οἱ παραφέροντες * ὁ πορθμεὺς ἐξ Ἠπείρου· ὃ ἐπιφέρει, ὡς ὁ ραψῳδία ξ'.
195. Δυόωσιν.] Εἰς κάκωσιν μεταβάλλωσιν.
202. Ἐπὴν δὴ γείνεαι.] Καθ' ὃν Πατὴρ ἀνδρῶν π[ρο]ῆκεν π. Γείνεαι.] * Γεννήσῃς.
204. Ἴδιον.] Ἴδρωσα, ἠχνίασα.
206. Λαίφε'.] Ῥάκη· ἢ λεπτὰ ἱμάτια.

NOTÆ.

192. Ἐξ εὔχεϊ) Ità potius scribendum duco, quàm ἐξεύχεϊ). Vid. ad α'. v. 406.
195. Δυόωσιν) *Eustath.* fol. 730. lin. 40. Δυόωσιν) Ἤγουν εἰς δύλιν κὴ κακοπάθειαν ἄγουσι.
199. Χαῖρε, πατὴρ ὦ ξεῖνε) De hoc Versu, vid. ad σ'. v. 121. Hoc autem in loco & olim ἔστωρ, non ὄστωρ, scriptum erat, Editt. *Roman.* & *Basil.* *Eustathii*, *Stephan. Castellion. Spondan. Schrevelian.* *Oxon.* At *Florentina* quidem, *Aldina*, *Lovaniana* & *Hervagiana*, legunt ὄστωρ. Veteri errore.
200. Κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν) Ità suprà in eodem versu, σ'. v. 122. κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν legitur rotundius & melius; quare πολλοῖσιν, quod in hoc tantùm loco prius obtinuerat, ad *Var. Lect.* rejicio.
201. Ζεῦ πάτερ) Idem *Versus*, *Iliad.* γ'. v. 365.
204. Ἴδιον) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἴδος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

187. * Οἱ παραφέροντες) Ità, pro οἱ παραφορεύοντες) & παραφέροντες), ex *Aloysii* MSto. * ὁ πορθμεὺς Θε. addo, ad *Sensum* explicandum.
202. * Γεννήσῃς) Ità, pro γεινήσεις, ex *Eustathio* restituo, MS. γεινησεις, tres Impressi Codd. γεινήσῃς male.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἐξ εὔχεϊ) γρ. ἐξεύχεϊ), vid. ad α'. v. 406.
196. Καὶ) γρ. κὲν, *H. Steph.*
199. Πατὴρ ὦ ξεῖνε) γρ. πάτερ ὦ ξεῖνε, Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἔστωρ) γρ. ὄστωρ, vid. *ibid.*
200. Κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν) γρ. κακοῖς ἔχεαι πολλοῖσιν, vid. Not. in *Textum*.

Εἴπῃ ἔπι ζάει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀίδαο δόμοισιν,
Ὤ μοι ἔπειθ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
Εἶσ' ἔπι τυτθὸν ἐόντα, Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ·
Νῦν δ' αἰ μὲν γίνοιτο ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
Ἀνδρὶ γ' ὑποτροχάοντι βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
Τὰς δ' ἄλλοι μὲν κέλονται ἀγινέμεναι σφίσιν αὐτοῖς
Ἔδμεναι· οὐδέ τι παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
Οὐδ' ὄπιδα προμέουσι Θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
Κτήματα δασσάσθαι δίου οἰχομένοιο ἄνακτος.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ φίλοισι
Πόλλ' ὀπίσω· μάλα μὲν κακόν, ὅστις ἔοιτος,
Ἄλλων δῆμον ἰέναι, ἰὸν αὐτῆσι βόεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ δ' ἧσσον, αὖθι μένοντα
Βουσὶν ἐπ' ἀλλοίῃσι καδήμενον ἄλγεα πάσχειν.
Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
Ἐξικόμην φεύγων· ἐπεὶ ἠκέτ' ἀνεκτὰ πέλονται·
Ἀλλ' ἔτι τ' δύσσιον οἴομαι, εἴ ποθεν ἐλθὼν
Ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα εἴσω.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ, οὔτ' ἄφρονι, φωτὶ ἔοικας,
Γινώσκω δ' αὐτὸς, ὅ τοι πινυτὴν φρένας ἔχῃ,
Τοὔνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα Θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,

" Sicubi adhuc vivit, & videt lumen Solis.
" Sin jam mortuus eſt, & in inferni domibus,
" O *miſerum* me tum ob Ulyſſem ſtrenuum; qui me bubus
" Præfecit adhuc parvulus cum eſſem, Cephallenorum in populo!
" Nunc autem hæ quidem fiunt innumeræ, neque aliter
" Cuiquam accreſceret boum generatio latarum-frontium;
" Aſt illas alii me jubent ducere ſibi-ipſis
" Edere; neque filium in ædibus curant,
" Neque reverentiam timent Deorum; prompti ſunt enim jamdudum
" Facultates dividere diu abſentis regis.
" At mihi hoc animus in *pectoribus* dilectis
" Multum volvit; valdè quidem malum, filio ſuperſtite,
" Ad alium populum ire, euntem cum ipſis bubus,
" Viros ad alienos; hoc tamen durius, hìc manentem
" Bubus alienis aſſidentem *dolores* pati.
" Et jam olim ad alium è magnificis regibus
" Venificm fugiens, quoniam non amplius tolerabilia ſunt:
" Sed adhuc hunc intuentem exſpecto; ſicunde veniens
" Virorum procorum diſperſionem per ædes faciat.
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes.
" Bubulce quoniam neque malo, neque inſipienti, viro ſimilis es,
" Cognoſco autem ipſe, quòd tibi prudentia mentem occupat,
" Ideò tibi dico, & magnum juramentum juro:
" Sciat nunc primum Jupiter Deorum, Hoſpitalisque menſa,
" Domuſque Ulyſſis ſtrenui, ad quam veni,

ΣΧΟΛΙΑ.

210. * Εἶσιν.] Ἔπαξεν.
212. Ὑποτροχάοντι.] Ἐπαύξοιτο.
213. Ἀγινέμεναι.] Ἀγειν. κομίζειν.
218. Πόλλ' ἀποδιοῖτο.] Ἐν τοῖς ἑπτὰ σποράδην ἀνακυκλεῖ ὁ λογισμὸς, πολλὰς τροφὰς λαμβάνων.
219. * Αὐτῆσι βόεσσιν.] Σὺν αὐταῖς ταῖς βουσί.
228. Πινυτὴ] Σύνεσις.

NOTÆ.

227. Βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ) Hic Verſus metiendus, quaſi *Ultima* Ε ἐπεὶ, *Latinorum* more, ante *Vocalem*, eliideretur, ut *Iliad.* ι'. v. 533. Ἦ λαθὼν', ἢ οὐκ οἰόπεν. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Oreſt. v. 596.

231. Ἱστίη) Ità quidem ſuprà ſcribitur in Omni-

NOTÆ IN SCHOLIA.

210. * Εἶσιν) Ἔπαξεν, ex *Euſtathio*, fol. 730. lin. 51.

219. * Αὐτῆσι βόεσσι) Σὺν αὐταῖς ταῖς βουσὶ, MS. *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

212. Ὑποτροχάοντι) γρ. ὑπατροχύοντο, ὑποτροχύοιτο.
219. Ἄλλων δῆμον) γρ. ἄλλον δῆμον, *Euſtath.* fol. 731. lin. 30. *H. Stepk.*
229. Πινυτὴ) γρ. πινυτὸς.
231. Ἱστίη) γρ. ἱστίη, vid. Not. in *Textum.*

Ἦ σέθεν ἐνθάδ' ἐόντος ἐλεύσεται οἶκαδ' Ὀδυσσεύς·
Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
Κτεινομένους μνηστῆρας, οἳ ἐνθάδε κοιρανέουσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιεικέλος ἀνὴρ,
Αἴ γ' ὣς τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
Γνοίης, οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὣς δ' αὔτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Μνηστῆρες δ' ἄρα τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
Ἥρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἦλυθεν ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἡμῖν συνθήσεται ἥδε γε βουλὴ,
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.
Ὣς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κατ' κλισμούς τε, θρόνους τε·
Οἱ δ' ἱέρευν ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
Ἱέρευν δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
Σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες ἐνώμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον
Κρητῆρσιν κεράσαντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
Σῖτον δέ σφ' ἐπέεσσιν ἐφώρμα Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐῳνοχόει δὲ Μελανθεύς.

" Certè, te hic præsente, veniet domum Ulysses;
" Tuisque oculis videbis, si voluerit,
" Interfectos procos, qui hic dominantur.
Hunc rursus allocutus est boum bubulcus vir,
" Utinam hoc, hospes, verbum perficiat Saturnius!
" Cognosceres, qualis mea potentia & manus sequerentur.
Sic similiter Eumæus supplicabat omnibus Diis,
Redire Ulyssem multùm-sapientem suam ad domum.
Sic hi quidem talia inter se confabulabantur.
Proci interea Telemacho interitumque mortemque
Parabant: at his sinistra venit avis
Aquila altevolans, tenebatque timidam columbam.
His igitur Amphinomus loquutus est, & dixit,
" O amici, non nobis perficietur hoc consilium,
" Telemachi cædes; verùm recordemur convivii.
Sic dixit Amphinomus; his verò placuit verbum.
Ubi itaque venissent in domos Ulyssis divini,
Chlænas quidem deposuerunt in lectisque, sedibusque:
Hi autem sacrificabant oves magnas, & pingues capras,
Mactarunt etiam porcos, & bovem indomitam,
Viscera verò assantes distribuebant; sed & vinum
Pateris immiscebant: poculaque distribuebat subulcus;
Panem verò ipsis distribuebat Philœtius, eximius virorum,
Pulchris in canistris: potumque ministrabat Melanthius,

ΣΧΟΛΙΑ.

250. Οἱ δ' ἱέρευν ὄϊς.] Παρατηρητέον, ὅτι μόνους τοὺς μνηστῆρας φησὶν Θύοντας καὶ οὐδὲν * εἰ μὴ σιτευτὰ μόνον. * Εἰ μὴ &c. Addo, ex *Eustath.* fol. 733. lin. 14.

NOTÆ.

bus, τ'. v. 304. quare & hìc ità scribendum censeo; quùm *Homerus* libentèr *Ionum* Dialecto utatur. Ita *Eustath.* fol. 731. lin. 9. & *Etymol. g.* M. ut ξ'. v. 159.

235. Ἐπιβουκόλος) Τὸ ἐπὶ elegantèr redundat, nec sine ratione; denotat enim *Superiorem* in illo Officio, ut alias, γ'. v. 422. Ità μ'. v. 131. ἐπιποιμένας, *Pastores præcipui*, & ἐπίουρος. Vid. *Eustath.* fol. 731. lin. 20.

244. Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο) *Ultima* Υ Ἀμφίνομος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ut mox, v. 246. in φόνος, &c.

246. Τηλεμάχοιο φόνος) Vid. suprà, ad v. 244. & infrà, ad v. 267.

251. Ἱέρευν) De *Anapæsto* in *Primâ* sede, vide ad ρ'. v. 181. ubi hic Versus. Potest tamen & ἔρεον legi, ut ἐρεὺς, pro ἐρεὺς & ἐρὸς, pro ἐρεὸς, plus semel *Homero*, & suprà, v. 3. ultim.

VARIÆ LECTIONES.

237. Ἕπονται) γρ. ἕπωνται. & ἄαπτοι.

250. Ἱέρευν) γρ. ἔρεον, vid. suprà, ad v. 3. & Not. in *Textum*, v. 251. *Ibid.* Μεγάλους) γρ. μεγάλας, *H. Steph.*

251. Ἱέρευν) γρ. ἔρεον, vid. Not. in *Textum*.

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
Ἐντὸς εὐῤῥαδέος μεγάρου, ῥῶγάς λάϊνον οὐδόν,
Δίφρον ἀεικέλιον ῥῶγαθείς, ὀλίγῳ τε τραπέζαν·
Παρ δ' ἐπίθ' σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχυεν
Ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσι, οἰνοποτάζων·
Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
Πάντων μνηστήρων· ἐπεὶ ἤτοι δήμιός ἐστιν
Οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος.
Ὑμεῖς δέ, μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ὀπιπῆς
Καὶ χεῖρας· ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται·
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Καὶ χαλεπὸν μὲν ἔοντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοί,
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων· τῷ κέ μιν ἤδη
Παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγὺν περ ἐόντ' ἀγορητήν.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο κομηκόμοι Ἀχαιοὶ
Ἄλσος ὑπὸ σκιερὸν ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο

Hi igitur in cibos paratos præjacentes manus mittebant.
Telemachus autem Ulyſſem ſedere fecit, aſſutias verſans,
Intra bene-ordinatam domum, apud lapideum limen,
Sede indecenti appoſitâ, parvâque mensâ.
Appoſuit verò ei viſcerum partes, intuditque vinum
In poculo aureo, & ipſum eſt alloquutus,
" Hic nunc ſede cum viris vinumbibens;
" Convitia verò tibi ipſe ego & manus arcebo
" Omnium procorum; quoniam non publica eſt
" Domus hæc, verùm Ulyſſis; mihi etenim acquiſivit ille.
" Vos itaque, proci, continete animum a convitio,
" Et manus; ut non aliqua lis & contentio oriatur.
Sic dixit: hi verò omnes mordicùs labra tenentes
Telemachum admirabantur; quòd audaciter locutus eſſet.
His autem Antinous interlocutus eſt, Eupithis filius,
" Et moleſtum quamvis ſit, ſuſcipiamus verbum, Achivi,
" Telemachi; valdè licet nobis minatus loquitur:
" Non enim Jupiter fivit Saturnius: alioquin ipſum jam
" Compreſſiſſemus in ædibus, licet ſuavis ſit concionator.
Sic dixit Antinous; hic verò non curavit verba.
Præcones autem per civitatem ſacram Hecatomben
Duxerunt; & *ad illam* confluxère capite-comantes Achivi
Nemore ſub umbroſo longè-jaculantis Apollinis.
Hi autem poſtquam aſſaverunt carnes ſuperiores, & traxerunt

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

259. Ἀεικέλιον.] Εὐτελῆ.
264. Δημι⊙.] Δημόσι⊙.
266. Ἐπιχερ.] Καθέχερ. Ἐνιπῆς.] Ἐπιπλήξεως· οἰωπὴ, ἡ ἀλόγως ἐπίπληξις, καὶ ἀπειλή· ἀπὸ τοῦ οἰόπου.

N O T Æ.

253. Κρητῆρσιν κεράσασα) Juxta Vetera Exemplaria Κρητῆρσιν, cum υ. ſcribo, nè cæſpitent *Tyrones*.

259. Δίφρον ἀεικέλιον παραθεὶς, ὀλίγῳ τὸ πέρατζε) *Ariſtoteles* hoc Verſu inter alios utitur, ad oſtendendum, quomodò nobilis Poeta τὸ ὕψος conſervaret, abjectis humilioribus vocibus *μαχητὸν* & *μικρὰν*, pro grandioribus, *ἀεικέλιον* & *ὀλίγῳ*. Ut ſuprà, ε'. v. 515. Νῦν δ' μ' ἐὼν ὀλίγος τε, καὶ ἀσθενὲς, καὶ ἀκεικὴς, pro humiliori, Νῦν δὲ μ' ἐὼν μικρός τε, καὶ ἀδύνατος, καὶ ἀεικὴς. Et *Iliad.* ε'. v. 265. Ἥϊόνες βοόωσιν, pro κεκράγασιν, in quem locum, vide plura.

267. Χεῖρας· ἵνα) *Ultima* ſ χεῖρας producitur, in *Caſurâ*, vi *Finalis*, & ante πυμὴν, nec non *Aſperum*.

272. Μάλα δ' ἡμῖν) De ἡμῖν, pro ἡμῖν. *Metri* causâ, vid. ad v. 177.

273. Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε) Ità ſcribendum & hìc, ut & olim ſupra, ad v. 164. eadem utrobique ratio. Subintelligit verò, Conſilium, quod inierant de Tollendo *Telemacho*.

276. Θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην) De hoc *Feſto*, vid. *Brevia Scholia*, ad v. 155.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

253. Κερόωσι) γρ. κερόασι, *H. Steph.*
279. Καὶ ἐρύσαντο) γρ. καὶδ' ἐρύσαντο.

Μοῖρας

Μοίρας δαισάμενοι δαίνυν' ἐρικυδέα δαῖτα.
Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο,
Ἴσην, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγαυὸς εἴα Ἀθήνη
Λώβης ἴσχειν θυμαλγέος· ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύη ἄχος κραδίῃ Λαερτιάδαο Ὀδυσῆος.
Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἔνι οἰκία ναίων·
Ὃς δὴ τοι κλεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο,
Μνάσκε' Ὀδυσσῆος δηρὸν οἰχομένοιο δάμαρτα·
Ὅς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω·
Μοῖραν μὲν δὴ ξεῖνος ἔχει πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
Ἴσην· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ' ἴκηται.
Ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον· ὄφρα καὶ αὐτὸς
Ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας, ἠέ τῳ ἄλλῳ
Δμώων, οἵ κεν δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ὣς εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον, ἐκ κανέοιο λαβών· ὁ δ' ἀλιβὰς Ὀδυσεὺς,
Ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν· μείδησε δὴ θυμῷ

Partibus divisis, convivabantur glorioſum convivium.
Apud Ulyſſem verò partem poſuerunt, qui miniſtrabant,
Æqualem, ſicut ipſi ſortiti ſunt: ſic enim juſſerat
Telemachus, dilectus filius Ulyſſis divini.
Procos autem non omnino ſuperbos ſivit Minerva
Convicio abſtinere triſti; ut adhuc magis
Intraret dolor in cor Laërtiadæ Ulyſſis.
Erat verò quidam inter procos vir, injuſta ſciens,
Cteſippus autem nomen erat, & in Same domum habitabat;
Qui quidem poſſeſſionibus fretus patris ſui,
Petebat Ulyſſis diu abſentis uxorem;
Hic tunc procos ſuperbos alloquutus eſt,
" Audite me, proci ſtrenui; ut quid dicam;
" Partem quidem jam hoſpes habet diù, ſicut decet,
" Æqualem; non enim bonum *eſt* fraudare, neque juſtum,
" Hoſpites Telemachi quicunque ad has domos pervenerit.
" Verùm age, ei & ego dem hoſpitale donum, ut & ipſe
" Vel balneatori det munus, vel alicui alii
" Famulorum, qui *ſunt* in ædibus Ulyſſis divini.
Sic loquutus, projecit bovis pedem manu forti
Jacentem, ex caniſtro captum: ipſe tamen evitavit Ulyſſes
Lenitèr declinato capite; ſubriſit autem animo

ΣΧΟΛΙΑ.

289. Ὃς δή τοι κλεάτεσσι πεποιθώς.] Ἠθικῶς δείκνυσιν ὁ Ποιητὴς, ὅτι οὐδὲν συμβαίνει πλέον ὠφελεῖσθαι τοῖς σωφρονοῦσιν.

294. Ἀτίμβειν.] Σπείσειν.

296. Δμ.] Παρέχω.

297. Λοετροχόῳ.] Νῦν, τῷ τὰ λουτρὰ * παρέχοντι· ἢ παρακαθαίροντι.

301. Μείδησε δὲ θυμῷ Σαρδάνιον μάλα τοῖον.] Οἱ τὸν * Σαρδόνα κωμικῶτερον, ἀπὸ Καρχηδονίων ὄντες, χρῶνται νόμῳ τινὶ βαρβαρικῷ, καὶ πολὺ τῶν Ἑλλήνων

NOTÆ.

281. Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν) *Ultima* Ϛ' Ὀδυσσῆϊ producitur, in *Cæſurâ*, ob *Hiatum*, & propter *Liquidam* ſequentem.

286. Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα) *Euſtath.* fol 734. lin. 27. Ἤγουν, ἵνα ἐπεισέλθῃ λύπη τῷ Ὀδυσσεῖ καὶ καρδίαν· ἢ ἀντιπαπωπῶς τὴν καρδίαν Ϛ Ὀδυσσέως.

294. Ἀτίμβειν) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀτίμβω.

299. Βοὸς πόδα) Vid. *Etymolog.* M. v. Βοὸς πόδα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

297. * Παρέχοντι. pro hâc unâ voculâ, MS. habet ἐπιχέοντι τῷ λούτρα.

301. Hoc *Scholion* extat quidem in MSto, at non ſuo in loco, ponitur enim in ipſo *Rhapſodiæ* fine, ut & in tribus Vett. *Impreſſis*. * Σαρδόνα verò, pro Σάρδαν, ex *Euſtathii*, *Heſychii*, *Stephani* καὶ πό-

VARIÆ LECTIONES.

281. Οἱ πονέοντο) γρ. οἵ ῥα πίνοντο, & οἵ ῥ' ἐπίνοντο. *H. Steph.*

286. Λαερτιάδην Ὀδυσῆα) γρ. Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

288. Ναίων) γρ. ναίων, *H. Steph.* malè.

294. Ἀτίμβειν) γρ. ἀτιμβεῖν, *Etymolog.* M.

Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὐδμήτον βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ·
Κτήσιππε, ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ·
Οὐκ ἔβαλες τ' ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός·
Ἦ γάρ κέν σε μέσον βάλον ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
Ἐνθάδε· τῷ μή τις μοι ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
Φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε, καὶ τἀκέα· πάρος * δ' ἔπι νήπιος ἦα.
Ἀλλ' ἔμπης τάδε μὴν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
Μήλων σφαζομένων, οἰνοῦ τε πινομένοιο,
Καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες·
Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κλεϊτὰ μνηστεύετε χαλκῷ,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη

Sardonium prorsus *risum* talem; hic bene-æquinoctiarum percussit murum.
Ctesippum verò Telemachus increpuit verbo,
" Ctesippe, certè longè tibi hoc utilius fuit animo;
" Non percussisti hospitem, evitavit enim telum ipse;
" Certè enim alias te medium percussissem lanceâ acutâ,
" Et tibi pro nuptiis pater exequias celebrâsset
" Hic: ideò nè quis mihi insolentiam in domo
" Offendat; jam enim intelligo, & scio singula,
" Bonaque & pejora; antèà autem infans eram.
" Sed tamen hæc quidem & toleravimus inspicientes,
" Dum oves jugularentur, & vinum epotaretur,
" Et panis *profunderetur*: difficile enim impedire unum multos.
" Verum agite, ne amplius mihi mala facitote infenso animo:
" Sin jam me ipsum interficere prompti estis ære,
" Equidem hoc vellem, & multo utilius esset

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

διπλασιάζων· τῷ δὲ Κοΐνῳ θύσει ἡμέρας * τρισὶ πεμπώσιας, ἃ μόνον ἂν αἰχμαλώτων τὰς καλλίστας, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρίστων τὰς ἐπὶ ἱππασίᾳ ἐπιδεμνοτάτας ἐπὶ γεγυμνωμένας. * Τούτοις δὲ θυομένοις, τὸ μὲ δακρύειν αἴφρειν εἶναι δεκτὸν καὶ * δῆλον, τὸ δὲ ἀπαίζειν καὶ μιλᾶν ἄκαιρον, καὶ ἀσεβέστατον ἀιδρῶσι πᾶσι καλόν. ὅθεν φασὶ καὶ τὸν ἐπὶ κακῷ ἀσφαστοῦντα γέλωτα κληθῆναι σαρδάνιον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Δημώνι.

302. Σαρδάνιον μάλα τοῖον.] Σισηρὲς ἐπ' ὀλέθρῳ * φασὶ τὸν Ἡφαιστοκλέα ὑπὸ Διὸς Εὐρώπην διαπεμφθέντα φύλακα τῆς ἐπιδημούσης τῇ Κρήτῃ ἰοῦσαν περιέπειν· πρόσωπα δὲ εἰς τὸ πῦρ. καὶ θερμαινούσῃ τὸ ἦτορ περιπύστους αὐτὰς, ἂν καταμάθοιεν, σκιῖνον ἀστρίναι. ἔνιοι δὲ γίνεσθαι λέγουσι τὸ Σαρδόνι τῇ νήσῳ σίλινον τοιοῦτον, ὃ τοὺς φάγοντας ξένους μὴ ἀσπασμοῦ ἀστρόπως διαλύειν ποιεῖ. * Τίμαιος δέ φησι τοὺς γηραλέους τῶν γενείων ἄγειν αὐτοὺς ἐπὶ βόθρου καὶ καθάλλειν εἰς αὐτόν· τοὺς δὲ ὡς μάκαρας ὡς διαπεπηκοτας γελᾶν. ἄλλοι δὲ ἄλλως· ἡμεῖς δὲ τὸ ἐπὶ καθαιρεσικῇ ἀσφαστοῦντα γέλωτα παρὰ τὸ σισηρέναι, ὃ ἐστὶ σκοτίζειν τὰ χείλη.

304. Τόδε κέρδιον ἔπλετο.] * Τὸ μὴ βάλλειν, ἐπεὶ αὐτὸς ἀνήρητο· ἢ τὸ βάλλειν τὸν ξένον, αἱρεῖται τὸ κέρδιον.

308. Ἀεικείας.] Αἰκίας, * ἀπρεπείας.

N O T Æ.

302. Σαρδάνιον μάλα τοῖον) Præter *Brevia Scholia*, in v. 301. & v. 302. & ad *Iliad.* ο'. v. 101. vid. *Eustath.* tol. 735. lin. 47. &c. *Cicero* alludit, *Epistol.* l. 7. §. 25. Vid. infrà, ad v. 347. Γράφει δέ τις τὸ Παλαιᾶν, καὶ ἄπω. Σαρδάνιος γέλως, κεχηνότος καὶ στερεότος δὲ σώματος, ἐξ ὧν οἱ ἀλφιδίσκοι γινόμενοι. Σαρδόνιον, *Eustath. Hesych. Suidas*, in v. Σαρδάνιος γέλως. *Etymolog.* M. v. Διασαρδάνισαι. Vid. *Zenobii* Adag. p. 146. *Turneb. Vulcob. Bongarsi* & *Dupor.* Σαρδιανὸν, *Plutarch.*

303. Τηλέμαχος ἠνίπαπε) Vid. infrà, ad v. 374.

NOTÆ IN SCHOLIA.

λιον, auctoritate; qui Σαρδὼ & Σαρδόνα plus semel vocant, Σάρδον nunquam. Pro ἡμέρας τρισὶ, lego ἡμέρας τετρὶ, pro * τέτας, τέτις, pro δῆλον, * δᾶλον, Omnia ex *Aloysii* MSto.

302. In hoc *Scholio*, * φασὶ lego, pro φασὶ, * Τίμαιος, pro τίμαι, ex *Aloysii* MSto.

304. Hoc *Scholion*, malè olim ad v. 331. ubi similis *Textus*, at Mens diversa.

308. * Ἀπρεπείας, ità pro ἀπρεποῦς scribendum, quis non videt? MS. nihil apertè determinat.

VARIÆ LECTIONES.

302. Σαρδάνιον] γρ. Σαρδιανὸν, *Plutarch.* Σαρδόνιον, vid. Not. in *Text. Ibid.* Μάλα] γρ. μίζα. *H. Steph.*

310. Χέρσα) γρ. χίρνα, suprà, σ'. v. 228. *Ibid.* Πάρος δ' ἔπι) Ità olim, σ'. v. 228. & ità in hunc locum scribendum notat manus, *Isaac. Casaubon.* malè olim πάρος δὲ π.

Γεύσε-

Τιθνάμεν, ἢ τάδε αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
Ξείνους τε φθείρεσθαι, δμωάς τε γυναῖκας
Ῥυσάζοντας ἀεικελίως ἀν' δώματα καλά.
320 Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ὀπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι.
Μήτ' ἔπι τ' ξεῖνον φθείρετε, μήτε τίν' ἄλλον
325 Δμώων, οἳ κατ' δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ καὶ μητέρι φαίην
Ἤπιον, εἰ σφῶϊν κραδίῃ ἅδοι ἀμφοτέροισιν·
Ὄφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,
330 Τόφρ' οὔτις νέμεσις μνώμεθ' τ' ἦν, ἰαχέμεναί τε,
Μνηστῆρας κατ' δώματ'· ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
Εἰ νόστησ' Ὀδυσεύς, καὶ ἐποτρόπαιος ἵκοιτο δῶμα·
Νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος καταλέξον,
335 Γήμασθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ καὶ πλείστα πόρησιν·
Ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρῴια πάντα νέμηαι,
Ἔδων καὶ πίνων· ἡ δ' ἄλλου δῶμα ἴκηται.

" Mori, quàm hæc ſemper indecentia opera videre,
" Hoſpites pulſatos, famulaſque mulieres
" Violari indecenter in ædibus pulchris.
Sic dixit: hi autem omnes quieti facti ſunt ſilentio.
Tarde itaque tandem loquutus eſt Damaſtorides Agelaus,
" O amici, non jam quis ob juſtum dictum
" Contrariis verbis inceſſens indignetur:
" Neque ampliùs hoſpitem verberate, neque aliquem alium
" Servorum, qui in domibus *ſunt* Ulyſſis divini.
" Telemacho tamen verbum ego & matri dicam
" Mite, ſi ipſis corde placeat ambobus:
" Quamdiu quidem nobis animus in pectoribus ſperabat
" Rediturum Ulyſſem perprudentem ſuam ad domum,
" Tamdiu nulla invidia, exſpectareque, & detinere,
" Procos in domibus *ſuis*; quoniam hoc utilius erat,
" Si rediſſet Ulyſſes, & poſtliminiò veniſſet domum:
" At nunc jamdudum hoc manifeſtũ, quòd non ampliùs reverturus eſt.
" Verùm agè, tuæ hæc matri aſſidens narra,
" Nubat *ei*, quicunque optimus vir, & plurima præbeat;
" Ut tu quidem gaudens paterna omnia depaſcaris,
" Edens & bibens, hæc verò ad alterius domum veniat.

ΣΧΟΛΙΑ.

319. Ῥυσάζοντας.] Ῥυσάζειν δὲ τὸ μετὰ βίας ἕλκειν. παρὰ τὸ ἐρύειν, ἢ ῥύειν.
326. Φαίην.] Εἴποιμι.
327. Σφῶϊν.] Αὐτοῖς.
332. Νόστησ'.] Ἐπανῆλθεν. Ἐποτρόπαιος.] Ὑποστρέψας.
336. Νίμηαι.] Καρπίζῃ.

NOTÆ.

318. Ἡμῖν) Ità omninò legendum; nam ut *Euſtath.* fol. 736. lin. 38. Ἀγέλαος δὲ, εἷς τῶν μνηστήρων, τοῦτό φησιν, quare ſeipſum includens, ἡμῖν ait. *Aldina* & *Lovaniana Reſcii*, ἡμῖν, licet *Florent.* ὑμῖν. Vid. *Var. Lect.*

335. Γημάσθ') Ità in *Florentinâ*, *Romanâ* & *Baſileenſi Euſtathii*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Reſcii*, *Hervag. Stephan. Caſtellion. Spondan. Oxon.* Aliàs tamen, γήμασθ', pro γήμασθε, ut π'. v. 392. & φ'. v. 162. At *Schrevelii* Lectio ἕο, γήμασθ', ad Corvos abjicienda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

319. *Etymologicum* M. Ῥυσάζειν, τὸ μετὰ βίας ἕλκειν, παρὰ τὸ ἐρύειν, ἢ ῥύω· καὶ πλεονασμῷ, ῥυσάζειν· ἔστι δὲ, τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ἕλκειν καὶ μίγνυσθαι γυναικί. καὶ Λυκόφρων ῥυσαγμάτων λέγει. Nempè v. 1089. Ἐμῶν ἕκαλε δυσγάμων ῥυσαγμάτων. Hinc pro MS. ἐρύω, & Impreſſis ῥύω, lego disjunctim, * ἢ ῥύω.

331. *Scholion*, quod olim hic malè ponebatur, nunc reperies ad v. 304.

VARIÆ LECTIONES.

317. Ἢ τάδε αἰὲν) γρ. πάντ' αἰέν.
328. Ἡμῖν) γρ. ὑμῖν, *Florent.* & *Euſtath. Roman.* fol. 1893. lin. 44. & *Baſil.* fol. 736. lin. 47. ἡμῖν tamen in *Textu* utriuſque Edit. Vid. N. ad *Textum.*
335. Γήμασθ') γρ. γήμασθε, vid. Not. in *Textum.*
337. Δῶμα) γρ. δώματ'.

Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
Ὃς που τῆλ' Ἰθάκης ἢ ἔφθι, ἢ ἀλάληται,
Οὔπω ἀμπεύω μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃ, πολλὰ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
Αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο διέσσαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειεν.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Ἄσβεστον γέλον ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοθρόοισιν·
Αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὄσσε δ' ἄρα σφέων
Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὠΐετο θυμός.

Hunc Telemachus prudens contrà locutus est:

" Non per Jovem, Agelaë, & dolores patris mei,
" Qui alicubi longè ab Ithacâ, vel mortuus est, vel errat,
" Nequaquam differo matris nuptias: sed jubeo
" Nubere, cuicunque velit, insuper & multa dona largior.
" Vereor autem nolentem à domo amovere
" Verbo necessario; non hoc Deus perficiat.

Sic dixit Telemachus, procis verò Pallas Minerva Inextinguibilem risum movit; errareque feci: mentem; Hi itaque jam maxillis ridebant alienis: Cruentatas verò carnes comedebant, oculique ipsorum Lacrymis impleti erant; luctumque præsagiebat animus.

ΣΧΟΛΙΑ.

339. Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα.] * Ἔθος ἦν ἀρχαῖον, πρῶτον ὄμνυναι, εἶτα ἐπάγειν τὰς ἰδίας συμφοράς, ἢ τὸ πατέρων.

341. Διατελέω.] Κωλύω.

344. Ἀναγκαίῳ.] Ἀναγκαστικῷ.

346. Παρέπλαγξεν.] Ἐξέπεσεν.

348. Αἱμοφόρυκτα.] Αἱμαῦ μεμολυσμένα.

NOTÆ.

339. Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο) *Longin.* περὶ ὕψους, §. 44. pag. 121. de illo *Demosthenis*, Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι, vid. *Langbanii* Notas, in locum. Etiam *Scholia*, & in eadem, Notas.

342. Δίδωμι) *Henricus Stephanus*, ex *Romanâ* Editione, cui consentit *Basileensis*, δίδωσι legit, at in *Margine* δίδωμι ponit. Sanè τὸ δίδωσι si modò *Subjunctivè* sumi posset, melius videtur illud exprimere, quòd modò præcesserat, v. 335. καὶ πλείστα πόρησιν. Verùm quùm *Florentina*, omnium Vetustissima, δίδωμι hic legat, ut & *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, quod *Castellio* quoque facit, & *Scherus* agnoscit, & inter *Varias Lectiones* nemo non fateretur, & eorum qui δίδωσι legunt, nemo δίδωσιν scribit, addito ν, quod certè fieri debuit, ob sequentis Versûs Initium cum Vocali; præterea quoniam τὸ δίδωμι majorem *Telemachi* alacritatem ostendit, hoc in *Textum* admitto, illud ad *Var. Lect.* rejicio. *Spondanus* quidem, licet aliud faciat, in *Versione* tamen *Sensum* & δίδωμι retinet, &c.

347. Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοθρόοισιν)

NOTÆ IN SCHOLIA.

339. Ἔθος ἦν ἀρχαῖον) Hoc *Scholion* ex *Scholiastâ Apollonii* huc referendum duxi, nempè ad Argonaut. l. 2. v. 257. Ἴσα Λητοῦς γόος, ἣ μιν σεφέων ἐδίδαξε Μαρσύαιος· ἴσα δ' δυσίνυμον ᾗ μ' ἔλαχεν κῆρ. Vo-ces, * ἢ τὸ πατέρων addo, huic loco convenientes. Talis ille locus, 2 *Samuel.* c. 4. v. 9. ubi *Davides* Rex jurat, *Deus vivit, qui me redemit ex Omnibus Adversis meis.*

VARIÆ LECTIONES.

342. Δίδωμι) γρ. δίδωσι, vid. Not. in *Textum*.

347. Γελώων) γρ. γελοίων, vid. Not. in *Textum*.

Τῶν

Τοῖσι δ' ἐτερπόμενος θεοκλύμενος θεοειδὴς,
Ἆ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
Εἰλύαται κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρθε τε γοῦνα.
Οἰμωγὴ δ' ἔδηε, δεδάκρυται δὲ παρειαί·
Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι, καλαί τε μεσόδμαι.
Εἰδώλων δ' πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ μυκλὴ,
Ἰόντων Ἐρεβόσδε κατὰ ζόφον· Ἠέλιος δὲ
Οὐρανῷ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ἀφραίνῳ ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
Ἀλλά μιν αἶψα, νέοι, δόμου ἐκπέμψασθε θύραζε
Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθ'· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ ἐοικέ.
Τόνδ' αὖτε προσέφη θεοκλύμενος θεοειδὴς,
Εὐρύμαχ', οὔπω σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε, καὶ οὖατα, καὶ πόδες ἄμφω,

His autem & interlocutus eſt Theoclymenus divinus,
" Ah miſeri, quid malum hoc patimini? caligine quidem veſtra
" Cooperiuntur capitaque, faciesque, intraque genua.
" Uiulatus autem increbuit, lacrymiſque oppletæ ſunt genæ:
" Sanguine verò madent parietes pulchraque lacunaria,
" Umbris item plenum veſtibulum, plenaque & aula,
" Ruentibus ad Orcum ſub tenebras; Sol quoque
" Ex cœlo periit; ominoſaque ingruit caligo.
Sic dixit: illi utique omnes ſuper eo ſuaviter riſerunt;
His autem Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
" Deſipit hoſpes nuper alicundè veniens.
" Sed ipſum ſtatim, ô Juvenes, domo emittite foràs
" In forum ire; quoniam hæc nocti aſſimilat.
Hunc rurſus alloquutus eſt Theoclymenus divinus,
" Eurymache, non te poſco mihi comites dare:
" Sunt mihi oculique & aures & pedes ambo,

ΣΧΟΛΙΑ.

352. Εἰλύαται.] Κεκαλυμμένα εἰσίν.
353. Διεδύη.] Διεγήγερται. Δεδάκρυται.] Δακρύων πεπλήρωται.
354. Ἐρράδαται.] Περιέρρανται.
357. Οὐρανῷ ἐξαπόλωλεν.] Οὐχ ὡς ἐκλείψεως γεγενημένης, ἀλλ' ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν ὁ ἥλιος * ἐπλέλοιπεν· ἐξέρχεται δ' ὅτε ἐπὶ τὰ οἰκεῖα οἰκονομικῶς. Ἀχλύς.] Ἀφεγγία.
360. Ἀφραίνῃ.] Μωραίνῃ.

NOTÆ.

350. Τοῖσιδὲ μετέπειτα θεοκλύμενος) Aliud hoc Omen conſpicuum, & Prædictio minimè ſanis contemnenda; ſed *Quos vult Deus perdere, Dementat prius.* Ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ παρασύρῃ κακὰ, Τὸν νῷ ἔβλαψε πρῶτον, ᾧ βουλεύῃ. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Electr. v. 522. & *Martinii* Lexicon Philolog. v. *Scotomania. Lycurgi* Orat. contra *Leocratem*, & Scholiaſt. ad *Sophocl.* Antigon. v. 635.

351. Νυκτὶ μὲν ὑμέων Εἰλύαται κεφαλαί τε) Hinc explicatur illud *Virgilii*, de *Marcello* brevi-moriturо, *Sed Nox atra caput nigrâ circumvolat umbrâ.*

354. Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι) Talia memorat Prodigia *Cæſaris* morti præceſſiſſe *Lucanus*, & *Virgil.* Georgic. l. 4. Ἐρράδαται) *Thema* ῥάζω, non ῥαίνω, tum enim ἐρράνηται ſcriberetur, inquit *Euſtath.* fol. 739. lin. 34. Vid. *Etymolog. M.*

355. Εἰδώλων δ' πλέον πρόθυρον) Et hoc antiquitùs obſervatum, Umbras hominum mox moriturorum viſas eſſe: & conſtanter hoc affirmatur D. *Agnetis* nocte quotannis fieri.

356. Ἰόντων Ἐρεβόσδε) Ἴομαι, ὁρμῶ, πορεύομαι· ἰόμενος, ἐρχόμενος, ὡς Οἴκαδε ἰόμενον. Vid. *Etymolog. M.* v. Ἴεται, & quæ Nos ad *Iliad. ν'.* v. 707. *Ibid.* Ἥλιος δ' Οὐρανῷ ἐξαπόλωλε) *Euſtath.* fol. 738. lin. 46. Ταῦτα δ', ὡς ἀπὸ ἡλίου ἐκλείψεως, & mox, lin. 53. Ἡ δ' ἥλιου ἔκλειψις, ἐστὶ κατὰ σύνοδον, εἶτα γινομένη τὸ συμπίπτειν, ἃ γνωσθῆναι δ' ἐτέρωθι πεῖται, ἢ μόνῳ τῷ φιλοσόφῳ τῷ Θεοκλυμένῳ. Aliud *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

354. Περιέρρανται) Ità in MS. & Impreſſis; malè *Schrevel.* Περιέρραντται. Eſt autem *Ionicum*, pro Περιῤῥαντισμένα εἰσίν.

357. Ἐπιλέλοιπεν) Ità pro ἐκλελοίπῃ lego, ex *Euſtathio*, fol. 739. lin. 2. Καὶ μέν τινες τὸ, Ἥλιος οὐρανῷ ἐξαπόλωλεν, οὐκ ἐσόπτρου δίκῃ δ' ἐκλείπειν· ἀλλ' ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν ὁ ἥλιος ἤδη ἐπιλέλοιπεν, ὡς τεθνηξομένοις. Vid. Not. in *Text.* ad v. 356.

VARIÆ LECTIONES.

350. Τοῖσι δ') γρ. τοῖσίδε.
352. Γοῦνα) γρ. γυῖα, *Plato*, in *Ione*, fol. 539. paulò melius.
356. Ἥλιος δ') γρ. ἡλίοιό τε, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ νόος ἐν στήθεσσι τετυγμένος ὐδὲν ἀεικὴς·
Τοῖς ἔξειμι θύραζε, ἐπεὶ νέον κακὸν ὔμμιν
Ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι, οὐδ' ἀλέαιτο
Μνηστήρων, οἱ δῶμα καθ' ἁπτόμενοι Ὀδυσῆος
370 Ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.
Ὣς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων θοὺς ναιετάοντων·
Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες·
375 Ὧδέ τις εἴπεσκε νέων ὑβριοφρονεόντων,
Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος·
Οἷον μὴν πανα τῶτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
Οἴνου τε σίτου τε κεχρημένον· οὐδέ τι ἔργων
Ἔμπαιον, οὐδὲ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.
380 Ἄλλος δ' αὖτέ τις ὧδε νέος μανίβδεσθαι·
Ἀλλ' εἴ μοι πείθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
Τὼς ξείνους ἐν νηῒ πολυκλήϊδι βαλόντες

" Et mens in pectoribus facta nequaquam incongrua.
" His *me moventibus* exeo foras, quoniam intelligo malum vobis
" Imminens, quod non aliquis subterfugiet, neque evitabit
" Procorum, qui in domo divini Ulyſſis
" Viros injuriis afficientes injuſta operantur.
Sic loquutus, exivit ædibus bene habitat s:
Ivit autem ad Piræum, qui ipſum promptus ſuſcepit.
Proci verò omnes inter ſe aſpicientes,
Telemachum irritabant *ſuper illius* hoſpitibus ridentes:
Sic igitur aliquis dixit juvenum ſuperborum,
" Telemache, non te hoſpitibus infortunatior alius;
" Qualem quidem hunc habes famelicum erronem,
" Vini & panis indigentem, neque operum
" Scientem, neque fortitudinis; ſed inutile pondus terræ.
" Alius item aliquis hic incepit divinari:
" Verùm ſi mihi perſuadeberis, quod multò utilius erit;
" Hos hoſpites in navi multi-jugâ conjectos

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

374. Γελόωντες.] Γελωβοτοιούμενοι, καταγελῶντες.
376 Κακοξεινώτερος.] Κακῶν ξένων ἀποδοχεύς.
377. Ἐπίμαστον.] Ἐπιμαστίονα καὶ ἐπιζητοῦντα τῆς τροφῆς· ἢ, τὸν ἐκ παιδὸς, οἷον τὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐπιλίπτην.
379. Ἔμπαιον.] Ἔμπειρον.

N O T Æ.

367. Τοῖς ἔξειμι θύραζε) De malorum conſortio tempeſtivè vitando, vid. *Duporti* Gnomolog. in locum.

372. Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον) Huic *Telemachus* dudum, rus ad *Eumæum* abiturus, *Theoclymenum* commendârat, ὁ'. v. 539. Πείραιε Κλυτίδη, κλ.

374. Τηλέμαχον ἐρέθιζον) *Ultima* ō Τηλέμαχον producitur, in *Cæſura*, vi *Finalis* Liquidæ, ut ſæpè aliàs, & ſuprà, v. 303. & verſu mox ſequenti, v. 375.

375. Ὧδέ τις εἴπεσκε) De τὶς producto, vid. ſuprà, ad v. 374.

376. Κακοξεινώτερος) Ex Regulâ eſſet κακοξεινότερος, verùm quum fiat à κακόξεινος, rectè primùm κακοξεινώτερος ſcribitur, tum demùm *Ionicè* mutatur σ'. in ρ'. Ità λωφάτερος, licet prior ſit *longa*, quoniam pro λιαρώτερος, cujus prior *brevis*. Vid. quæ Nos ex *Euſtathio*, ad *Iliad.* ρ'. v. 446. Οἰζυρώτερος. *Dionyſ.* Perieg. v. 742. — μάλα γάρ τι κακοξεινώτεροι ἄλλων.

378. Οἴνου τε σίτου) Malè olim, σίτου τε οἴνου, ob *Hiatum* importunum; potiùs itaque legendum Ordine inverſo, Veteri tamen *Lectione*, inter *Varias*, reſervatâ.

379. Ἔμπαιον) Vox ἔμπαιον *Mediam* hoc in loco corripit, ut *Euſtath.* fol. 742. lin. 6. Vid. ſuprà, ad v. 89. *Ibid.* Ἄχθος ἀρούρης) Ità *Iliad.* σ'. v. 104. — ἀπρόσιον ἄχθος ἀρούρης. Hinc *Nicander*, ἄχθια γαίης, & illud *Latinorum*, Telluris inutile pondus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

377. * Τῷ τροφῷ &c. Ex *Etymolog.* M. v. Ἐπίμαστον ἀλήτην.

Variæ Lectiones.

370. Ἀτάσθαλα) γρ. ἀεικέα, vid. ſuprà, v. 170.
378. Οἴνου τε σίτου) γρ. σίτου τε οἴνου, vid. Not. in *Textum*.
381. Ἀλλ' εἴ μοι πίθοιο) γρ. ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, & ἀλλ' εἰ δή τι πίθοιο, *Euſtath. H. Steph. Sebast.*

Ἐς

Ἐς Σικελὺς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.
Ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων·
Ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο, δείσματος αἰεί,
Ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει.
Ἡ δὲ καθάπτησιν θεμιδὴ περικαλλέα δίφρον
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουε.
Δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε γελοίοισι τετύκοντο,
Ἡδύ τε καὶ μειλιχόεις, ἐπὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
Δόρπου δ' οὐκ ἂν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
Οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
Θησόμενοι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

" Ad Siculos mittamus, unde utique tibi promeritum inveniatur.
Sic dixerunt proci: hic verò non curavit verba;
Sed tacitè patrem aspiciebat, expectans semper,
Quando jam procis impudentibus manus immittat.
At è regione posità perpulchrâ sede
Filia Icarii prudens Penelope,
Virorum in domibus uniuscujusque sermonem audivit:
Cœnam enim quidem illi ridentes parabant,
Suaviterque & placidè, quandoquidem valdè multa mactârant.
Cœnâ verò nunquam injucundius aliud fieret,
Quàm qualem jam nunc parabat Dea & fortis Vir
Ponere: priores enim *Proci* indigna patraverant.

ΣΧΟΛΙΑ.

383. Ἐς Σικελούς.] Ἐκινώσκεθ ἄφρ τὰ καθ' τὰς Σικελάς· σὺκ εἰκὸς ἦν εἰπεῖ πῶ πλανῶ μηνύειαι. Διαφέρεται ὁ Σικελιώτης Σικελῶν· οἱ μὲν ἡδύ, Ἕλληνες· οἱ δὲ, βάρβαροι.

385. Προσεδέρκετο.] Προσέβλεπε.

387. Καθάπτησιν.] Ἀντικρὺς δ' ἀνδρῶν, ἐν τῇ γυναικωνίτιδι.

391. Μειλιχόεις.] Διαψιλὲς, πολύ.

392. Ἀχαρίστερον.] Ἀηδέστερον.

NOTÆ.

383. Ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι) Loquitur in *Plurali*, de Hospitibus; quare necesse est, ut τὸ ἄξιον sit Casus *Rectus*, & ἄλφοι *Passivè* capiatur.

390. Γελοίοισι) *Eustath.* fol. 741. lin. 35. Τὸ δὲ γελοίοισι τετύκοντο, βέλτιον ἦτοι χάρειν· εἰ δέ που χάφειν γελοίοις, ἀφ' οὗ δύο μεγάλων ω, τοπικὸν, πλὴν οἱ διφθογγοῦ δὲ γελοίοντες παρῆκαν εἰς ω, ὁμοίως τῷ, ἀγκοίνη, καὶ τοῖς ὁμοίοις. Ità certè suprà, ad v. 347. γλαῶν scribitur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

383. Εἰς Σικελὺς) Ad horum *Scholiorum* illustrationem confert *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Σικελία. *Eustath.* ad *Iliad.* fol. 213. lin. 1. & ad hunc locum, *Odyss.* fol. 741. lin. 10.

VARIÆ LECTIONES.

387. Καθάπτησιν) γρ. καὶ ἄντικρυ. *Etymolog.* M. v. Ἄντικρυ.

390. Γελοίοντες) γρ. γιλάοντες, & γλάωνσες, vid. Not. in *Textum*.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Φ'.

Πηνελόπη τοὺς πέλεκυς τὸ τόξον ὁμολογεῖ τῆς αὐτῆς χαίρειν. Ὀδυσσεὺς ὁ Εὐμαίῳ καὶ Φιλοιτίῳ ἐπιτελέσαντες τὰ τῆς θυρῶν ἀσφαλείας, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τῶν πελέκεων, ἄκρα πᾶσα τὸ τόξον μὴ διωκθέντος.

Ἐπιγραφαί.

* Τόξου θέσις.

* Vid. Not. ad v. 3.

Ἄλλως.

Φοῖ ὁ βιὸν ᾧ θῆκεν ἄεθλον Πηνελόπεια. LIB. XXI.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ
Τόξον μνησήρεσσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον,
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια, καὶ φόνου ἄρχειν.
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσατο οἷο δόμοιο·
Εἵλετο δ' ἐν χειρὶ εὐκαμπέα κληῖδ' εὐπαχείην·
Καλὴν, χρυσείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐτύνθη·

Pſi etenim in mentibus poſuit Dea cæſia Minerva
Filiæ Icarii prudenti Penelopæ,
Arcum procis ponere, canumque ferrum,
In domibus Ulyſſis, certamina, & cædis principium.
Scalam igitur altam aſcendit ſui cubiculi;
Acceperuque clavem bene flexam manu ſuccidâ
Pulchram, auream; manubrium autem eboris ineſt.

Σχόλια.

1. Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε.] Τὸ δ, ἀντὶ δὲ, χάριν τῆσδε τὸ τόξου, ἵνα ἐν μὲ πλείοις σύνεσιν, χωσιάσωσιν· ἐὰν δ μηδεὶς, ἀναξίοι τῆ μνησήρας φανῶσιν.

5. Κλίμακα δ' ὑψηλήν.] Τῶν * ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος εἰς τὸν ὑπερῷα *φέρουσαν· ἵνα τὸν κλεῖν λάβῃ.

7. Κώπη δ' ἐλέφαντος ἐτύνθη.] Ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἡ κόπτειν δυνάμενη· παρὰ τὸ κοπὴ ἀνάβασμός. καὶ πρόσωπον, κώπη· ἢ ἡ τῶν ἱερέων κώπη λέγεται, παρὰ τὸ κόπτειν ὕδωρ.

Notæ.

dice notavit.

3. Τόξου μνησήρεσσι θέμεν) *Euſtath.* fol 742. lin. 28. Ἐκ δὲ τοῦ θέμεν, τόξου θέσις, ἡ παρ' ἡμῖν ῥαψῳδία ἐπιγράφεται.

5. Κλίμακα) Ità Omnes omninò Codd. ſola *Schreveliana*, κλίμακα. Errore Præli; quod amovendum.

7. Καλὴν, χρυσείην) *Euſtath.* fol. 743. lin. 3.

Notæ in Scholia.

V. 5. * Ἐκ τῆς) Ità ex *Aloyſii* Mſto, pro corrupto, αὐτῆς· * φέρουσαν addo, ad *Senſum* ſupplendum.

Variæ Lectiones.

V. 7. Χρυσείην) γρ. χαλκείην, vid. Not. in *Texium*.

Βῆ δ' ἴμεν᾽ ἐς θάλαμόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἐσχατον· ἐν τάδε οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτος,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
Ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρη
Ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν γοόεντες ὀϊστοί·
Δῶρα, τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας,
Ἶφιτος Εὐρυτίδης, ὀπιείκελος ἀθανάτοισι.

Perrexit verò ire ad thalamum cum ancillis mulieribus
Interiorem; illic nempè ei thesauri jacebant regis,
Æsque, aurumque, elaboratumque ferrum.
Ibi arcus jacebat reflexus, & pharetra
Sagittifera; multæque inerant suspiriosæ sagittæ:
Dona, quæ ei hospes Lacedæmoni dedit obvius factus,
Iphitus Eurytides, similis immortalibus.

Τῶδ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιϊν,
Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
Ἦλθε μετὰ χρειὼς, τὸ ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας.

Hi etenim in Messenâ convenerant ad invicem,
Domo in Orsilochi bellicosi: siquidem Ulysses
Ivit ad debitum, quod ei omnis populus debebat:
Oves enim ex Ithacâ Messenii viri extulerant
Navibus multijugis trecentas, & pastores.

Τῶν ἕνεκ' ἐξεπίλω πολλὸν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς,
Παιδὸς ἐὼν· τοὶ γὰρ ἦκε πατὴρ, ἄλλοι τε γέροντες.
Ἶφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο,
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·

Horum gratiâ ad legationem multam viam venit Ulysses,
Adolescens cùm-esset; præmisit enim pater, aliique senes.
Iphitus rursus equas quærens, quæ ei perditæ erant,
Duodecim fœminæ, & sub illis mulæ patientes operum:

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ἔσχατον.] Νῦν, τὸ ὀνόματος.
10. Πολύκμητος.] Ἴφ' ᾧ πολλὰ κάμνουσι.
11. Ἔνθα δὲ τόξον ἔκειτο.] Περιττολογῶν, ὡς καὶ τῷ ἀνδρῶνι· ἵνα μὴ τὸ ᾧ κατὰ τὴν ὀσφρησιν ῥαγῇ.
13. Λακεδαίμονι.] Νῦν, ἐν τῇ χώρᾳ. Τυχήσας.] Σωτυχών.
14. Ὀπιείκελος.] Ὁμοῖος.
15. Μεσσήνῃ.] Τῇ Μεσσηνιακῇ χώρᾳ, ἥτις ἦν μέρος Λακεδαίμονος, ὡς τὴν Ἡρακλειδῶν καλοῦσι.
16. Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο.] Ἐν Φερσῇς.
17. Μιᾷ χρειῷ.] Διὰ ὄφλημα.
18. Ἄειραν.] Νῦν, ἤρπασαν.
20. Ἐξεπίλω.] Δημοσίαν ἔκπεμψιν.
21. Παιδὸς.] Παῖς νῦν.
23. Δώδεκα θήλειαι.] Ἶφιτος, Εὐρύτου μὲν παῖς, Οἰχαλιοῦς δὲ τὸ γένος, λαθομένων αὐτοῦ τῶν ἵππων,

NOTÆ.

Χαλκείλω δὲ ὁ τὴν σὰν σιδήρου, καθὼ τὸ, χάλκεα ἕκλαε· ἀλλὰ τὴν αὐτόχρημα χαλκῆν· διὸ καὶ καλὼ αὐτὸν ἔφη· ὃ καὶ μᾶλλον ἐφαρμόζει τῇ γεγραφῇ ἱστίᾳ, τὴν ἐν πίνοι Ἀνδιγραφοῖς, ἤγουν τὸ, Καλὸν, Χρυσείλω· χρυσὸς γὰρ μάλιστα οἰκεῖον τὸ καλόν. Et *Aurum* aptius *Ebori* jungitur; quare χρυσείλω omninò legendum; licet oppidò plura Exemplaria χαλκείλω præferant.

9. Ἔσχατον) *Eustath.* fol. 743. lin. 42. Ὅτι θάλαμόν φησι τὸν ἐσχατόν καὶ σύνηθες, τὸ παρθενῶνα· ὃ καὶ βασιλικὸν ἦν, ἀφ' οὗ βασιλέα Ὀδυσσέα· ὃ δέ φησι, κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.

16. Ὀρσιλόχοιο) Genuinum Nomen est Ὀρσίλοχος, ut probatur ex Historiis & emendationibus *Homeri* locis; quarè Ὀρσιλόχοιο, quod hic hactenùs obtinuerat, ad *Var. Lect.* removeo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

15. *Brevia Scholia* explicat & confirmat suo suffragio *Pausanias*, Περὶ δὲ τῆς μάχης, ἣν Θηβαῖοι πρὸς Λακεδαιμονίους ἐν Λεύκτροις ἐμαχέσαντο, πόλιν ἐδήμιόν πω καὶ κληθῆναι πρότερον δοκῶ Μεσσήνην· εἰκάζω δ' ἐγὼ ἔκ τε Ὁμήρου τοῦ ἔπους· ἐν γὰρ Καζαλόγῳ τῷ εἰς Ἴλιον ἀφικομένων, Πύλον, καὶ Ἄρήνην, καὶ ἄλλας καζαλέγων, ἐδήμιον πόλιν Μεσσήνην ἐκάλεσεν. Tum laudat, *Iliad.* β'. v. 599. &c. Quod & magis ait apparere, ex hoc loco, Τῶδ' ἐν Μεσσήνῃ — Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο. Hujus enim Domum non in *Messenâ* aliquâ urbe, sed *Pheris* fuisse, ipse Poeta aliàs dicit, Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανε, Διοκλῆος μέγα δῶμα, Υἱὸς Ὀρσιλόχοιο. Confer *Strabon.* l. 8. fol. 367.

23. * Περιμένει lego, ex MS. *Aloysiano*, pro περιῇ.

VARIÆ LECTIONES.

9. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δέ.
11. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δέ.
16. Ὀρσιλόχοιο) γρ. Ὀρπλόχοιο, vid. N. in *Textum*.
17. Ὄφελλε) γρ. ὄφελε. *Eustath.* fol. 747. lin. 24. & *H. Steph.*

Αἳ δή οἱ ᾗ ἔπειτα φόνῳ ᾗ μοίρᾳ γένοντο·
Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον
Φῶτ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίουρα ἔργων,
Ὃς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν,
Τὴν δή οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δ' ἔκτανε καὶ αὐτόν·
Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κεκλοπόκυχας ἐν μεγάροισι.
Τὰς ἑρέων Ὀδυσῆϊ σωλήτῃσι δῶκε δ' ὀΐζων,
Τὸ πρὶν μὲν ῥ' ἐφόρει μέγας Εὔρυτος, αὐτὰρ ὁ παισὶ
Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
Τῷδ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ, καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
Ἀρχὴν ξεινοσύνης πρωτοκλίσιος· οὐδὲ τραπέζῃ
Γνώτην ἀλλήλων· πρὶν γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
Ἶφιτον Εὐρυπίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·

Quæ iam ei & posteæ cædes & parcæ factæ sunt:
Postquam ad Jovis filium pervenit magnanimum
Virum Herculem, magnorum scientem operum,
Qui ipsum, hospes cùm esset, interfecit suis in ædibus:
Miser, neque deorum timorem reveritus est, neque mensam,
Quam dudum ei apposuerat, posteaque occidit & ipsum:
Equas tamen ipse habuit fortes-ungubus in ædibus,
Has quærens Ulyssi obvius fuit, deditque arcum,
Quem antea quidem portabat magnus Eurytus, at hic filio
Reliquit moriens in ædibus altis.
Huic Ulysses ensem acutum, & validam lanceam dedit,
Principium hospitalitatis doloroſæ: neque in mensa
Cogniti sunt inter se: antè enim Jovis filius interfecit
Iphitum Eurytidem, similem immortalibus;

ΣΧΟΛΙΑ.

* ᾧ ἐνὶ οἴκῳ] ἐν ᾧ εἶχεν οἴκῳ, ἤτοι φανερῷ. Πολυϊδὼς δὲ μαίτιος εἰπόντος αὐτῷ, μὴ παραγίνεσθαι εἰς Τίρυνθα χάριν ζητήσεως, ὃ ἦν εἶναι συμφέρον, λέγει παρακούσαι παραχρῆμα· τὴν δὲ Ἡρακλέα μηχανῇ τινι κρύφα τοῦ πατρὸς στασιφιλονεικήσαντα αὐτὸν ἄγειν εἰς ἐπίκρυπτον πίχον, ἢ κρεμάσαι, ἀφ' ὧν αὐτὸν ἔχειν ἔγκλημα, καὶ τὸ πατέρα, ὃν πλουτήσαι αὐτῷ τὸν ἆθλον, τῷ Ἰόλῃ γαμεῖν σὺν ἔδωκαν, ἀλλ' ἀπομόσαι ἀπέπεμψαν· λέγεται δὲ, ὡς ἀγανακήσας ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῇ ξενοκτονίᾳ, ἀποστεῖλαι Ἑρμῆν λαβόντα τὴν Ἡρακλέα πωλῆσαι, δίκλω δὲ φόνου· τὴν δὲ εἰς Λυδίαν ἀγαγόντα τῇ τότε βασιλεύσῃ Ὀμφάλῃ δόντα τέλος πρωθῆναι πυλαώρου· ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

26. Μεγάλων ἐπίουρα ἔργων.] Μεγαλουργόν. ἐπὶ μεγάλοις ἔργοις ἱσταμένου, ἐπισήμου.

32. Μέγας Εὔρυτος.] Ἐπὶ πλειῶν.

35. Ἀρχὴν ξεινοσύνης.] Ἀρχὴν * ποιήματα ξενίας. Προπηδῶσι.] Τὰς ποιήσεις κηδεμονικὰς ἔχειν πρὸς ἀλλήλους.

NOTÆ.

25. Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν) Versus πρωτοκλίσιος, sive ἀκέφαλος, de quâ re diximus ad θ'. v. 452. & μ'. v. 423.

28. Σχέτλιος· οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν) Quod diximus de *Hesiodo*, Carmina sibi *Homerica* vindicanti, ad τ'. v. 360. nunc id ex hoc loco evincam. Perpende itaque hunc locum & historiam, ubi *Hercules Iphitum*, suum hospitem, contra fas jusque Hospitii, Deique Hospitalis Reverentiam, occidisse dicitur; quòd intelligeret ad illum pertinere *Equos*, quos illi quidem furto surreptos ab *Autolyco*, & temerè ab *Hercule* emptos, Vir summus adeò illibenter redditurus erat; ut nè hoc faceret, Amicum potiùs trucidaret. Jam *Hesiodus*, de quibusvis Injustis hominibus. Σχέτλιοι, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδέτε, οὐδὲ τράπεζαν, ubi malè εἰδέτε· στασιάζουσι γὰρ πρὸς ἀλλήλους οἱ κακοὶ ἀνθρώπους· Τῷ δὲν θεῶν ὄπιν οἰδασι πάντες, ἀλλ' οὐκ αἰδέονται. Quare ἐπὶ οὐκ εἰδέτε minuit vim peccati, nec assequitur τὸ, ὄπιν αἰδόμενος. Et sic de cæteris *Hesiodi* compilationibus ex *Homero* judicandum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Malè hoc *Scholion* locatur in MSto & Vett. tribus Impressis ad v. 395. De hujus *Scholii* materiâ, *Apollodor.* Bibliothec. l. 2. c. 6. p. 123. &c.

35. * Ποιήματα ξενίας) Ità pro ποιῶν ἀξενίας, ex *Aloysiano* MSto. Verùm ξίφος, ἔγχος, πῖον, per Appositionem, referuntur ad τὸ, ποιούμενα.

VARIÆ LECTIONES.

29. Τῷ δή οἱ) γρ. τῷ, ἢ οἱ, *H. Steph.*

32. Παισὶ) γρ. παισὶν, *H. Steph.*

36. Ἀλλήλων) γρ. ἀλλήλω, vid. Not. in *Textum.*

Ὃς

Ὅς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' οὔποτε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἤιρειτ'· ἀλλ' αὐτῷ μνῆμα ξείνοιο Φίλοιο
Κέσκεθ' ἐνὶ μεγάροισι· Φόρεε δέ μιν ἦος ἐπὶ γαίης.
Ἦδ' ὅτε δὴ θάλαμον τ' ἀφίκεθ' δῖα γυναικῶν,
Οὐδόν τε δρύινον περιτεκτήναλτο, τόν ῥα τέκτων
Ξέσσεν ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ σταθμοῖσιν ἤρμοσεν,
Ἐν δ' ἄρα θυρέτρους ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς·
Αὐτίκ' ἄρ' *ἦγε ἰμάντα δοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
Ἐν δ' κληῖδ' ἧκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας,
Ἄντα πίσυρσι μάλ' αὐδ' ἀνέβραχεν, ἠΰτε ταῦρος
Βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
Πληγέντα κλαυτῷ, πεπάθησαν δέ οἱ ὦκα.
Ἦδ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ, σὺν δὲ κηλοὶ
Ἔσσαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματα κεῖτο.
Ἔνθεν ὀρεξαμένη, ἀπὸ πασσάλου αἴνυτο τόξον
Αὐτῷ κωρυτῷ, ὅς οἱ παρέκειτο Φαεινός.
Ἐζομένη δ' καθ' αὐτῆι, Φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
Κλαῖε μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἤρεε τόξον ἄνακτος.

Qui ei arcum dedit; hunc tamen nunquam divinus Ulysses,
Proficiscens ad bellum nigris in navibus
Portavit; sed ibi monimentum hospitis dilecti
Jacebat in ædibus; portabat tamen illum suâ in terrâ.
Hæc quando jam ad thalamum hunc pervenit divina mulierum,
Limenque quernum acceſſit, quod quondam faber
Polivit scienter, & ad perpendiculum direxit;
Ibidem postes aptavit, januasque addidit splendidas;
Statim hæc lorum velociter solvit annuli,
Clavemque immisit, januarumque pepulit feras,
Coram collimans: hæ autem resonuerunt, velut taurus
Pascens *in* prato; tantum sonuerunt pulchræ portæ
Percussæ clavi, apertæque sunt ei cito.
Hæc igitur in alta tabulata ivit, ubi capsæ
Stabant; inque his odoriferæ vestes jacebant.
Illinc extensa à clavo accepit arcum
Cum coryto, qui eum operiebat nitidus.
Sedensque ibidem, dilectis in genibus ponens,
Flebat valdè stridulè; & extraxit arcum regis.

ΣΧΟΛΙΑ.

38. Ὅς οἱ τόξον ἔδωκε.] Τοῦτον εἴρηκε τὸν δόντα, ἐπεὶ ἀλλαχοῦ μοῦσα τινὰ παραδίδωσι τοῦτο.

40. Ἤιρειτ'.] Ἐλάμβανεν.

41. *Κέσκεθ'.] Ἔκειτο.

45. Ἀπέλυσε κορώνης.] Τὸ κλεῖθρον ἐκατέρωθεν ἐξέρπειν φασὶ κελεύειν, ὅτε δι' ἃ διελκόμενα εἰς τύπον

* Vid. suprà, ad ξ'. v. 251.

NOTÆ.

38. Ὅς οἱ] Prior Syllaba longa vi *Toni*, & *Finalis*, & *Asseveri* sequentis; ut mox, v. 54. Vid. ad *Varias Lectiones*.

46. Αὐτίκ' ἄρ' *ἦγε ἰμάντα) Cùm Prior Ἦ ἰμάντα corripiatur, omninò ἦγε scribendum vidi; quare ἦγ' ad *Var. Lect.* rejego, ut Error *Priorum* Edd. agnoscatur. Κορώνης) Ita, pro κορώνη, scribo, ex *Florentinâ*, *Romanâ*, & *Bajleensi Eustathii*, *Aldinâ*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagianâ*, &c. quare non bene *Henricus Stephanus*, è *Textu*, in *Marginem* removit: Κορώνη γὰρ, κέλης ἢν κλεῖθρου, ὃν ἰμάντι περιελάυνειν εἰώθασιν· οἱ δὲ λύσαντες, πρῶτα τὸν ἱμάντα αὐτῆς ἀπέλυσαν· εἶτα κλεῖν εἰς τὸ κρίνον ἔβαλον· καὶ ὕπας ὀχῆας ἀνέκοπτον. Vid. *Eustath.* fol. 747. lin. 23.

54. Ὅς οἱ] Vid. suprà, ad v. 38.

NOTÆ IN SCHOLIA.

46. * Κορώνης) Quæ malè priùs aderant, deleo, *viz.* κορώνη) Ἔνιοι, Κορ. Duas enim priores Voces nec MS. agnoscit, nec Codices Vett. Impressi.

VARIÆ LECTIONES.

38 Ὅς οἱ] γρ. ὅς ῥ' οἱ, ut infrà, v. 54.

41 Κέσκεθ'] ἐνὶ μεγάροισι γρ νίσκεθ' ἐν μεγάροισι.

46. Ἦγε ἰμάντα] γρ ἦγ' ἰμάντε, malè in Prioribus, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Κορώνης) γρ. κορώνη, utramque Lectionem *Eustathius* agnoscit, fol. 747 lin. 21. & 28.

54. Ὅς οἱ] γρ. ὅς ῥ' οἱ ut suprà, v. 38.

55. Καθ' αὐτήν] γρ. καθ' αὐτήν, *H. Steph.* vid. infrà, v. 90.

Ἦ· ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Βῆ ῥ' ἴεσθαι μέγαρόνδε μὴ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Τόξον ἔχησ' ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν γοόεντες ὀϊστοί.
Τῇδ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον· ἔνθα σίδηρος
Κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
Ἦ, ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκεθ' δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα θοὴν καθ' ὁδὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων ἀμφὴν λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη·
Αὐτίκα δ' μνηστῆρσι μετηύδα, καὶ φάτο μῦθον,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγλαόμορες, οἳ τόδε δῶμα
Ἐχρᾶτ' ἐδιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεί,
Ἀνδρὸς ἀπιχομένοιο πολὺ χρόνον· ἠδέ πῃ ἄλλην
Μῦθε ποιήσασθ' ἐπιχεσίην ἐθελόντε,
Ἀλλ' ἐμὲ ἱέμεναι γῆμαι, θέσθ' τε γυναῖκα.
Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον·
Θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο·

Hæc igitur poſtquam ſatiata eſt lacrymoſo luctu,
Perrexit ire in domum ad procos ſuperbos,
Arcum tenens in manu reflexum, & pharetram
Sagittiferam; multæ verò inerant ſuſpiriioſæ ſagittæ:
Simulque cum eâ ancillæ portabant arcam; ubi ferrum
Jacebat multum & æs, certamina regis.
Hæc igitur, quando jam ad procos pervenit præſtans mulierum,
Stetit apud limen domûs bene fabricatæ,
Ante genas tenens tenuia velamina;
Ancilla etiam ei utrinque aſſitit:
Statim autem procis loquuta eſt, & dixit verbum,
" Audite, proci ſuperbi, qui hanc domum
" Uſurpàſtis ad comedendum & bibendum aſſiduè ſemper,
" Viro abſente multo tempore; neque aliquem alium
" Rei *hujus* facere finem *nec prætextum* poteſtis;
" Niſi me cupientes ducere & facere uxorem.
" Verùm agite, proci, quoniam hoc apparet certamen;
" Ponam enim magnum arcum Ulyſſis divini;

ΣΧΟΛΙΑ.

61. Ὄγκιον.] Ἐπὶ μὲν τῶν ἄπαξ εἰρημένων ἡ λέξις. σημαίνει δὲ ἀγκύλον *κισσειδές, ἐν ᾧ ἀπέχει θ οἱ ὄγκοι. ἔγκοι δὲ εἰσὶν οἱ πώγωνες τῶν ἀκίδων. Ἐν οἷς ἄλλοις, †Ὡς δὲ ἰδὶη νεῦρόν τε καὶ ὄγκας ἑκατὸς ἑστας. σιωπηλὸν δὲ τὸ ὄγκων ἀγκύλον· ὡς κρεῖον, τὸ κρεοδόχον ἀγκύλον. ὄγκιον δὲ ἡ θήκη τῶν ἀκίδων. εἴρηται δέ, παρὰ τὸ ὀγκᾶδες εἶναι.

62. Τοῖο.] Τῆ ἰσόν. †*Iliad. δ'. v.* 151.

69. Ἐχρᾶτ'.] Ἐβιάσαντο, ἐβαρήπαπ.

71. Μύθω.] Νῦν, τῇ στάσει, ὁθεν καὶ *Ἀνακρέων τὰς ἐν τῇ Σάμῳ ἁλιεῖς ἔντας στασιαστὰς φησιν, Μυθηταὶ δ' *ἐν νήσῳ μισηθῆναι διέφυσαν ἱερὸν ἄσυ· ἀντὶ δὲ, στασιασταί, μυθηταί. Ἐπιχεσίῃ.] Νῦν, σημαίνει ἀσέφασιν· *ἐπιμοιῆς γὰρ χρεία τῷ ἀσεφασιζομένῳ εἰς τὸ ψεύδεσθαι καὶ τὸ μὴ ἀληθεύειν· καὶ Ἀλκαῖος, Οὐδέπω *μυναύμεθα ἄλλο τὸ νόημα· ἀντὶ δὲ, ἀσεφασιζόμενος, ἀλλαχοῦ ἀποτρέπων τὸ ἑαυτοῦ νόημα.

73. Τόδε φαίνετ' ἄεθλον.] Τὸ ἐμὸν γῆμαι.

74. Θήσω.] Προθήσομαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

61. * Κισσειδὲς, ἐν ᾧ ἀπέχει θ) Ità, pro corrupto, κισσειδὲς, ἐν ᾧ ἔγκειθ.

71. Μυθηταὶ δ' ἐν νήσῳ) Vid. ad *Anacreon.* v. 1231. * ἐπιμοιῆς lego, pro, ἐπὶ μοιῆς, & μυναύμεθα, pro μυαύμεθα. Hæc confirmat & explicat *Euſtath.* fol. 748. lin. 36. Ἐν δὲ τῷ, Μύθῳ ἐπιχεσίῃ, οἱ Παλαιοὶ μῦθον μὲν συνᾤδει ἰδίως τὸν στάσιν λέγουσιν· ἐπὶ δὲ Ἀνακρέων τὰς ἐν Σάμῳ θέλων εἰπεῖν στασιαστὰς, Μυθηταὶ δ' ἐν νήσῳ, φησὶ, διέφυσιν ἱερὸν ἄσυ, ἀντὶ δὲ, στασιασταὶ ἐπιῤῥήπτει. Et mox, Ἐπιχεσίῃ δὲ, τῷ ἀσεφάσιν· ἐπίσης οἱ ἀσεφασιζόμενοι ἐπίχυσιν, ὅ ἐστι μίανσις, συνουσμένοι, τὸ ἐν ἔπεσιν· ὅθεν καὶ τὸ ἔντας ἐπιμίνειν, καὶ μύθῳ τῷ τοιούτῳ ἐπιχεσίαν μετ' ἀλήθειαν ἐρεῖ, ἐν τῷ, *Ἀλλ' ἄγε, μὴ μύησι παρέλκειν, ἄγαν ἀσεφάσεσιν· ἵνα ᾖ μύησι, οἱονεί τις μισῇ· μισῆς γὰρ τινος χρεία τῆς ἀσεφασιζομένης, καὶ ἐπίχυσιν, ἤτοι ἐπίχυσιν· ἀφ' ἧς λέξεως καὶ οἱ ἐφεκλικοὶ σοφοὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὅ ἐστι σκεπτικοί· ὧν δή γε ἦν μισῆ, γένεται Αἰολικῶς μύσῃ καθ' ὃ τὸ συνῆφθαι βαρὺν τόνον καὶ τροπὴν ἦ ὁ, ὁμοίως τῷ ὄνομα, ὄνυμα· ἀσύστεροι, ἀσύτεροι. Ἐν τοῖς ὁμοίοις λέγει δὲ καὶ Ἀλκαῖος· τὸ ἀσεφασίζεσθαι, μύεσθαι, οἷον, Οὐδέπω μυναύμεθα ἄλλο νόημα. Hoc tamen in loco μύθῳ, per περίγραμμα exponendum cenſeo, ut Nos in *Eſthera* Præfat. §. VII. * Infrà, ad v. 111.

VARIÆ LECTIONES.

61. Ὄγκιον) γρ. ὀγκίον, *Euſtath.* fol. 744. lin. 52.

72. Ἀλλ' ἐμὲ ἱέμεναι) γρ. ἀλλ' ἐμοὶ δ' ἱέμεναι.

Ος

Ὅς δέ κε ῥηϊτᾶϊ ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσπόμην, νοσφισσαμένη τόδε δῶμα
Κυρίδιον, μάλα καλὸν, ἐϋπλεον βιότοιο·
Τῆ ποτὲ μεμνήσεσθαι ὀΐομαι, ἔνπερ ὀνείρῳ.
Ὣς φάτο· καί ῥ' Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν,
Τόξον μνηστῆρσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον.
Δακρύσας δ' Εὔμαιος ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν·
Κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,
Ἆ δειλοὶ, τί νυ δάκρυ κατείσετον, ἠδὲ γυναικὶ
Θυμὸν ἐνὶ φρεσὶν ὀρίνετον; ἦ τε καὶ ἄλλως
Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμὸς, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτιν.
Ἀλλ' ἀχέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
Κλαίετον ἐξελθόντε, καὶ αὐτόθι τόξα λιπόντε,
Μνηστῆρσιν ἄεθλον ἀάατον· ὃ γὰρ οἷόν
Ῥηϊδίως τόδε τόξον εὐξόον ἐντανύεσθαι.
Οὐ γάρ τις μέτα τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν,
Οἷος Ὀδυσσῆος ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα,
Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ, πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ὣς φάτο· τῷδ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἐώλπει

" Quicunque autem facillimè intendet arcum in manibus,
" Et sagittam miserit per annulos duodecim omnes,
" Hunc simul sequar, ubi me subduxero ab hâc domo,
" Quam-juvenis-colui, pulchram, plenam facultatum;
" Cujus aliquando *me* recordaturam puto etiam in somnio.
Sic dixit, & Eumæum jussit honestum subulcum
Arcum procis ponere, canúmque ferrum.
Lacrymans verò Eumæus suscepit & deposuit.
Flevit quoque bubulcus ex alterâ parte, quandò vidit arcum regis.
Antinous autem increpuit, verbumque dixit, denominavitque,
" Stulti rustici, quotidiana sentientes,
" Ah miseri, cur lacrymas funditis? & muliéri
" Animum in pectoribus movetis? cui & aliòquin
" Jacet in doloribus animus, quandoquidem dilectũ perdidit maritum.
" Sed tacitè comedite sedentes, vel foràs
" Flete egressi, hìc arcum relinquentes,
" Procis certamen difficile; non enim puto
" Facilè hunc arcum politum tendi.
" Non enim aliquis adest talis vir inter hos omnes,
" Qualis Ulysses fuit; ego verò ipsum ipse vidi,
" Etenim memor sum; puer tamen adhuc infans eram.
Sic dixit; huic tamen animus in pectoribus sperabat

ΣΧΟΛΙΑ.

76. Δυοκαίδεκα πάντων.] Εἰ ἦν ἐν μέσοις ἐπὶ τὸ βέλος, ἔξαθλον ἦν, ὡς ἐλλείπων τῇ δυνάμει.

85. Ἐφημέρια φρονέοντες.] Τὸ παραυξηκὸν μόνον φρονοῦντες, ἢ ἀσυνοῦπτος ἢ μέλλοντος.

90. Τόξα.] Νῦν, τῶν σύμπασαν σκευὴν * τεχικήν.

91. Ἀάατον.] Ἐπιβλαβῆ, ἢ ἀεὶ βλαβερᾶς.

93. Μίτα.] Ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει, * μίτησιν.

NOTÆ.

77. Νοσφισσαμένη) De hâc scriptione satis monui. Vid. ad τ'. v. 579.

89 Ἀλλ' ἀχέων δαίνυσθε καθήμενοι) Vid. *Suidam*, v. Ἀχέων, & *Lud. Kusterum* in locum, ubi probat, nunc *Nomen*, nunc *Adverbium*.

96. Ἐώλπει) De ἐοίκει, ab ἔοικα, diximus ad α'. v. 411. Ità ab ἔρχω, ὄρχα, *Atticè* ἔοργα, & in *Pluſquam Perfecto*, ubi duplicatur Augmentum, ἐωρ-γειν. Eodem modo, ab ἔλπω, ὤλπα & ἔολπα, unde ἐώλπειν. Alitèr paulò *Euſtath.* in *Iliad.* fol. 1255. lin. 51. Τὸ δὲ ἐώλπει μεταφέρειν ἔχει καὶ αὐτὸ χρόνον· ἴδε μὲν γὰρ ὅτι ἐστὶ ἔοικα, τὸ ὑπερσυνῳλικὸν εἶναι κόλπον· ὅπου δὲ καὶ ἔοργα, κόργειν· μεταπλασθὲν δὲ χρονικῶς, σημαίνει μὲν τὸ τύπτειν ἢ ἄρχεσθαι· ἐξεφέρη δὲ ἡ μετ' αὐτὸν, καθὸ πολλαχόθεν ἐν ἀντιδόσεσιν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

90. Hoc *Scholion* male olim ad finem v. 85. positum, in ſuum locum reduxi, vocem * τεχικὴν addo, ad *Senſum* complendum.

VARIÆ LECTIONES.

77. Νοσφισσαμένη) γρ. νοσφισαμένη, Priores Editt. non benè. Vid. infrà, ad v. 104.

90. Κατ' αὐτόθι) γρ. καθ' αὐτόθι, ut ſuprà, v. 55.

93. Μίτα) γρ. μῖτ, in Prioribus, non bene. Editio *Hervagiana* in margine μίτα legebat rectè; nam pro μίτησιν ponitur.

Νθγλω.

Νδυρὴν ἐντανύσειν, διοϊστεύσειν τὲ σιδήρου.
Ἦτοι οἰστὸς γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν
Ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα
Ἥμενος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειρ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα μὲ Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
Μήτηρ μέν μοι φησὶ φίλη, πινυτὴ περ ἐοῦσα,
Ἄλλῳ ἅμ' ἕψεσθαι, νοσφισαμένην τόδε δῶμα·
Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω, καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ·
Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἆεθλον,
Οἵη νῦν οὐκ ἔστι γυνὴ κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
Οὔτε Πύλῳ ἱερῇ, οὔτ' Ἄργεϊ, οὔτε Μυκήνῃ,
Οὔτ' αὐτῇ Ἰθάκῃ, οὔτ' Ἠπείρῳ μελαίνῃ·
Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴστε· τί με χρὴ μητέρος αἶνον;
Ἀλλ' ἄγε μὴ μύσησι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τόξου
Δηρὸν ὑποτρωπᾶσθε τανυσσόος, ὄφρα ἴδωμαι.
Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ τῷ τόξῳ πειρησαίμην·
Εἰ δέ κεν οὐτανύσω, διοϊστεύσω τὲ σιδήρου,
Οὐ κέ μοι ἀχνυμένῳ τάδε δώματα πότνια μήτηρ
Λείπει ἅμ' ἄλλῳ ἰοῦσ', ὅτ' ἐγὼ κατόπισθε λιποίμιν,
Οἷός τ' ἤδη πατρὸς ἀέθλια καλ' ἀνελέσθαι.
Ἦ, καὶ ἀπ' ὤμοιϊν χλαῖναν θέτο φοινικόεσσαν,
Ὀρθὸς ἀναΐξας· ἀπὸ δ' ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμων.

Arcum tendere & sagittam mittere per ferrum.
Sanè quidem sagittam primus gustaturus erat
Ex manibus Ulyssis strenui; quem dudum inhonorabat
" Sedens in domo, etiam commovebat omnes socios.
His verò etiam interlocuta est sacra vis Telemachi,
" Dii boni! certè valdè me Jupiter dementem fecit Saturnius:
" Mater quidem mihi dicit dilecta, prudens quamvis sit,
" Alium simul sequuturam se, relictâ hâc domo;
" At ego rideo & delector insano animo.
" Verum agite, proci, quoniam hoc apparuit certaminis-præmium,
" Quales nunc non est mulier in Achaicâ terrâ,
" Neque in Pylo sacrâ, neque Argis, neque Mycenis,
" Neque in ipsâ Ithacâ, neque in Epiro nigrâ:
" Etiam ipsi hoc scitis; quid opus habeam matris laude?
" Verùm, *inquam*, agite; nè prætextibus rem protrahite, neque arcûs
" Diutiùs aversemini tentionis *experimentum*, ut videamus.
" Equidem & ipse ego hunc arcum experiar:
" Quòd si tetendero, miseroque sagittam per ferreum *annulum*,
" Non utique mihi afflicto has domos veneranda mater
" Linquet cum alio profecta; quoniam tum ego pòst linquar,
" Potens jam Patris certamina pulchra obire.
Dixit, & ab humeris pallium posuit purpureum,
Rectus surgens, ensem etiam acutum depoluit humeris.

ΣΧΟΛΙΑ.

99. Ἀπήμ.] Ὑγιείζειν.
110. * Ἰσπ.] Γνωρίζεται.
111. Μύησι.] Προφάσεσι· μύσεις τὰ ὄμματα σκίπας, ἢ χεὴ δρᾶν; τότε γὰρ κάειν φασφυσίζονται, ἵνα ἐπιμείνωσιν· οἱ δὲ, καθισιώντες, παρὰ τὸ μύειν τὸ τέμνειν. Παρίλκετε.] Ὑπερβάλλεσθε.
112. Ἀποτρωπᾶσθε.] Ἀποτρέπεσθε. Τανυσσόος.] Τῆς * τάσεως, ἢ ἐκτανύσεως.
114. Σιδήρου.] Τῶν πλίκεων.

V. ad Hesych.

NOTÆ.

104. Νοσφισαμένην) Vid. suprà, ad v. 77.

NOTÆ IN SCHOLIA.

110. * Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MSto.
112. * Τάσεως, ità, pro στάσεως, MS. *Aloysii*.

VARIÆ LECTIONES.

97. Νδυρὴν ἐντανύσειν) γρ. νδυρὴν ἐντανύειν, & νδυρήν τ' ἐντανύσειν, *H. Steph.* ut infra, v. 127.
99. Ὅν ποτ'] γρ. ὃν πότ', *H. Steph.*
100. Ἐν μεγάρῳ) γρ. ἐν μεγίροις. *H. Steph.*
104. Ἕψεσθαι) γρ ἕπεσθαι *Ibid.* Νοσφισαμένην) γρ. νοσφισαμένη, vid. supra, ad v. 77.
111. Μηδ' ἔτι) γρ. μηδέτι, *H. Steph.*
115. Οὐ κέ μοι ἀχνυμένῳ) γρ. οὐκ ἄν μοι ἀχνυμένῃ, *H. Steph.* verùm οὐκ ἄν ῥοι, *Eustathii* Lectio tantùm Profaica, fol. 751. lin. 51. minimè ut *Variæ Lectio* agnoscenda; nec enim per *Metrum* stare potest: ἀχνυμένη etiam non sana *Lectio*.

Πρῶτον

Πρῶτον μὲν πελέκεας ϛῆσεν, ἀμφὶ τάφρον ὀρύξας
Πᾶσι μίαν μακρὴν, ἠδ' ἐπὶ ϛάθμην ἴθυνεν·
Ἀμφὶ δ' ἤϊαν ἔναξε· τάφος δ' ἔλε πάντας, ἰδόντας,
Ὡς εὐκόσμως ϛῆσε· πάρος δ' ὃ πώποτ' ὀπώπει·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξα πειρήτιζεν·
Τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δ' μεθῆκε βίης, θυμοῦ τόγε θυμὸς ἀνώγει,
Νευρῇσιν ἐφιεῖσαι, διοϊϛεῦσαί τε σιδήρῳ.
Καί νύ κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.
Τοῖσδ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ὤ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακὸς τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
Ἠὲ νεώτερός εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ πρεφερέστεροί ἐστε,
Τόξα πειρήσασθε, καὶ ϵὐκλεέωμεν ἄεθλον.
Ὡς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
Κλίνας κολλητῆσιν εὐξέστης σανίδεσσιν·
Αὐτῷ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ.
Ἂψ δ' αὖτις καθ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Τοῖσίν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Ὄρνυθ' ἑξείης ὀπαδήσια πάντες, ἑταῖροι,
Ἀρξάμενοι τῷ χώρῳ, ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύῃ·

First indeed annulos ſtruck, vallo perfoſſo
Omnibus uno longo, & ad lineam direxit:
Circum autem terram inferciit; ſtupor verò cepit omnes videntes,
Quam exquisitè ſtruxit; antea tamen nunquam viderat:
Stetit igitur in limen iens & arcum tentavit.
Ter quidem ipſum concuſſit, trahere promptus,
Ter tamen remiſit de robore; adhuc ſperans hoc animo,
Nervum tendere, mittereque ſagittam per ferrum.
Et jam fors tetendiſſet vi, quartum attrahens,
Sed Ulyſſes nutu prohibuit, & tenuit cupientem.
His igitur locuta eſt magna vis Telemachi,
" O Dii, vel & in poſterum maluſque ero & impotens,
" Vel junior ſum, & nondum manibus confiſus ſum
" Virum expellere; quando aliquis prior molestus ſit.
" Verùm agite, qui me vi multò potentiores eſtis,
" Arcum tentare, & perficiamus certamen.
Sic locutus, arcum quidem à ſe poſuit humi,
Accliuatum conglutinatis politis tabulis;
Ibique citum telum pulchræ acclinavit coronidi.
Retrò demum deſcdit in ſede, unde ſurrexerat.
His Antinous locutus eſt, Eupithei filius,
" Surgite ordinatim decenter omnes, ô ſocii,
" Initio ſumto à loco, unde vinum miniſtrat *aliquis*:

ΣΧΟΛΙΑ.

122. Ἔναξε.] Σωιπίλωσεν.
123. Ὀπώπει.] Θεωσάμϵνος ἦν.
124. Περήτιζε.] Διάπειρων ἐλάφρυνεν.
125. Πελέμιξεν.] Ἐκίνησεν.
138. Κορώνῃ.] Τῷ ἄκρῳ τοῦ πέλυ.
141. Ὄρνυθ'.] Ἀνίστασθε. Ἐπιδέξια.] Ἐκ τῆς δεξιᾶς μέρους.
142. Ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύῃ.] Εὔλογόν ἐσιν, * εἰσιόντων εἰς τὸ ἀνδρῶνα τὸ δεξιὰ κλίνας τὸ κρατῆρα.

NOTÆ.

122. Ἀμφὶ δ' ἤϊαν ἔναξε) Στήσας δηλαδὴ, κυκλῶ τὸ σιωπώμϵνον, τὰς πλίνθους. *Euſtath.* tol. 751. lin. 27. Ἔναξε verò *Thematis*, νάσσω. *Fut.* νάσω, & ναξω, undè νεναρμένος, & ναξὰς, πυκνὰς, &c. Vid. *Suid.*
136. Ἀπὸ ἕο) Vid. infrà, ad v. 163.
142. Ὅθεν τέ περ οἰνοχοεύῃ) Δεξιλλικῶς, ὡς ἐπινείων ἐκ τὸ οἰνοχόον· ἢ, ἐπαναγκαίον τὸν πῖν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

142. * Εἰσόντων, pro εἰσιόντος, emendo, ex MS. *Aloyſii.*

VARIÆ LECTIONES.

126. Ἐπιλαπάθμῳ) γρ. ἔπ ἐλαπόθμῳ.
127. Νευρῇ σϵτανύσϵιν) γρ. νευρῇ ἐτανύϵιν &c. ut ſuprà, v. 97.
131. Ἦ κ' ἔπειτα) γρ. ἦ κ' ἔπειτ', *H. Steph.*
133. Ἀπαμώνεσθαι) γρ. ἀπαμύνασθαι, *H. Steph.*
134. Πρεφερέστεροί) γρ. πολὺ φέρτεροι, *H. Steph.*
136. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum*, & infrà, v. 163.
137. Εὐξέσης) γρ. ἰυξέσης, & ἰὺ ξεσῆς, ut infrà, v. 164.

Ὡς

Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσίν δ' ἐπιμύδαινε μῦθον·
Λειώδης ἦ πρῶτος ἀνίσταλο, Οἴνοπος υἱὸς,
Ὅς σφι θυοσκόος ἔσκε, φίλῃ ἐνὶ κρητῆρα ἠλὸν
Ἵζε μυχοίταλος αἰεί· ἀταθαλίῃσι δέ οἱ οἶῳ
Ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δ' ἠμείλατο μνηστῆρεσιν·
Ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξα πειρήτιζεν.
Οὐδέ μιν ἐντύνυτο· περὶ γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,
Ἀτρίπλιος, ἀπαλάς· μιν δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν,
Ὦ φίλοι, ἢ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
Πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀειςῆας κεκαδήσει
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστι
Τεθνάμεν, ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν, ἧς ἕνεκ' αἰεὶν
Ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, πολυδέγμενοι ἦμαρ ἅπαντα.
Νῦν μή τις καὶ ἔλπεται ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ μνώσεται
Γῆμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος ἀλόχοιο·
Αὐτὰρ ἐπὴν τόξου πειρήσετ', ἠδὲ ἴδηται,
Ἄλλην δή τιν' ἔπειτα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
Γήμαιτ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκε,

Sic dixit Antinous; his placuit ſermo.
Leodes igitur primus ſurrexit, Oenopis filius,
Qui ipſis vates fuit, juxta cratērem verò pulchrum
Sedebat ſemotiſſimus ſemper; injuriæ enim ei ſoli
Odioſæ erant, omnibus autem ſuccenſebat procis.
Hic tunc primus arcum accepit & telum velox;
Stetitque in limen iens, & arcum tentabat.
Neque ipſum intendit: priùs enim fatigavit manus ſurſum-trahens,
Haud tritas, teneras; ad procos verò dixit,
" O amici, non quidem ego intendo, capiat ergò & alius:
" Multos enim hic arcus optimos privabit
" Animo & animâ; quoniam multò melius eſt,
" Mori, quàm vivos excidere eâ re, cujus gratia ſemper
" Hìc frequentamus, expectantes dies omnes.
" Nunc quidem aliquis & ſperat in mentibus & cogitat
" Ducere Penelopen Ulyſſis uxorem:
" At quùm jam arcum tentaverit & viderit,
" Aliam deindè aliquam poſtea Græcarum benè-indutarum
" Petat uxorem, dotibus *ſibi* concilians; hæc autem poſtea
" Nubat ei, qui plurima det, & deſtinatus veniat.
Sic dixit, & à ſe procul arcum poſuit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

145. * Θυοσκόος.] Ὁ μάντις· ἀπὸ τῶν θυομένων κοῶν, ὅ ἐστι, νοῶν καὶ λεγὸ πυρὸς μαντεύομαι.
146. Μυχοίταλος.] Ἐνδότατος.
147. Ἐχθραί.] Μισηταί.
151. Ἀτρίπλιος.] Ἀήθεις.
153. Κεκαδήσει.] Στερήσει, χωρίσει.
161. Ἐεδνοισιν διζήμενος.] Πλησθῆ ἴδιων ζητῶν. βία γὰρ καὶ ῥαίμη ἐ λήψεται.

N O T Æ.

152. Ὦ φίλοι, ἢ μὲν ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος) Quomodò hoc verſu *Dionyſius* Tyrannus jocosè παρῳδῶν καπηλεύσαι, ex *Athenæo* diximus, ad *Euripid.* Andromach. v. 930.

162. Μόρσιμος ἔλθοι) *Ulyſſem* notat, at non in hunc Senſum ille intellexit; velut *Caiphas* autem verè locutus eſt, nec ipſe advertebat. Multa autem paſſim huc congerit Omina Divinus Poeta, ut diximus ad σ'. v. 111. Hoc ferè alludit noſtrum illud, *Suſpendium & Nuptiæ ex Fato fiunt.*

163. Ἀπὸ ἕο) *Ultimæ*, Ἕο producitur, vi *Toni*, in *Ceſurâ*, ob *Aſperum* ſequentem; aliàs legi poteſt, ἀπαί, ut ί. v. 398. Vid. ſuprà, v. 136.

NOTÆ IN SCHOLIA.

145. * Hoc *Scholion* ex MS. addo, vid. *Euſtath.* fol. 753. lin. 48. & *Br. Schol.* ad *Iliad.* ω'. v. 221. Item *Heſych.* *Etymolog.* M. & *Suidam.*

Variæ Lectiones.

145. Ὅς σφι) γρ. ὅσφι, vid. Not. in *Textum*, ad β'. v. 160.
157. Ἕλπεται) γρ. εἴλπετ'.
162. Γήμαιθ') γρ. γήμαιθ', vid. ſuprà, ad ν'. v. 335.
163. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἴο, vid. ſuprà, v. 136.

Κλί-

Κλίνας κολλητῇσιν εὐξέστης σανίδεσσιν,
Αὐτῆ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ ἐφερείσατο κοιλῃ·
Ἄψ δ' αὖτις καθ' ἕδρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Λειώδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τέ· νεμεσσῶμαι δέ τ' ἀκούων,
Εἰ δὴ τῆτό γε τόξον ἀρίσσεις κεκαδήσῃ
Θυμῆ τ' ἠμὲ ψυχῆ· ἐπεὶ ἦ δύσασαι σὺ τανύσσαι.
Οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
Οἵη τε ῥυτῆρα βιῆ τ' ἔμμεν, ἠδ' ὀϊστῶν·
Ἀλλ' ἄλλοι τανύουσιν τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.
Ὣς φάτο· καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
Ἄγχι δὴ πῦρ κεῖον ἐνὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
Πὰρ δ' ἦ τίθει δίφρον τε μέγαν, ἠδ' κῶας ἐπ' αὐτῆ,
Ἐκ δ' ἦρατος ἔνεικε μέγαν τροχόν, ἔνδον ἐόντος,
Ὄφρα νέοι θάλποιντες, ὀπιχρίοιντες ἀλοιφῇ,
Τόξῳ πειρώμεσθα, ἠδ' ἐκτελέσωμεν ἄεθλον.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάματον πῦρ·
Πὰρ δ' ἦ φέρων δίφρον θῆκεν, ἠδ' κῶας ἐπ' αὐτῆ,
Ἐκ δ' ἦρατος ἔνεικε μέγαν τροχόν, ἔνδον ἐόντος,
Τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῆθ'· οὐδ' ἐδυήσαν
Ἐντανύσαι, πολλὸν δὴ βίης ἐπιδευέες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε, καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Ἀρχοὶ μνηστήρων· ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι.

Acclinatum conglutinatis politis tabulis;
Ibidem & citam sagittam pulchræ accitnavit coronidi;
Retroque demum *iens* desedit in sede, unde surrexerat.
Antinous autem increpavit, verbumque dixit, denominavitque,
" Leodes, quale te verbum fugit septum dentium,
" Graveque, moleſtumque? iraſcor etenim tibi *eo* audito,
" Si jam hic arcus optimos privabit
" Animo & animâ; quoniam *ſcil.* non potes tu intendere.
" Non etenim te talem genuit bona mater
" Follentem extenſorem arcúſque eſſe & ſagittarum;
" Verùm alii ſtatim tendent proci inclyti.
Sic dixit, & juſſit Melanthium cuſtodem caprarum,
" Agè ignem accende in domibus, Melanthi,
" Et appone ſedemque magnam, & pelſem ſuper ipſam;
" Et profer lævi magnam maſſam, quod intùs *in cubinâ* eſt,
" Ut juvenes calefacientes, inungentes unguine,
" Sic demum arcum tentemus, & perficiamus certamen.
Sic dixit; ſtatim autem accendit Melanthius magnum ignem;
Juxtaque portans ſedem poſuit & pelſem ſuper ipſam,
Protulitque lævi magnam maſſam, intus exiſtentis;
Quo juvenes calefacientes tentârunt; neque poterant
Tendere, multùm enim roboris indigentes erant.
Antinous verò adhucdum abſtinebat, & Eurymachus divinus,
Principes procorum; virtute etiam erant valdè optimi.

ΣΧΟΛΙΑ.

173. Ῥυτῆρα βιοῦ.] Ἕλκυσῆρα τόξου.
176. Κεῖον.] Καῦσον, ἄψον.
178. Ἔνεικε.] Ἄναψε, κάμινον.
179. Θάλπεν ἵες.] Θερμαίνοντες.
185. Βίης ἐπιδεύεες.] Δυνάμεως ἐνδεεῖς· ἤτοι τοῦ τόξου, ἢ τοῦ Ὀδυσσέως.
186. Ἐπῖχε.] Ἐπέκειτο· ὁ Ἀντίνοος ἐπῖχε, καὶ ἐκώλυσεν αὐτὸν; ὡσὰν τὸ παῖον χρήσαντος τῷ τόξῳ· φαίνεται γὰρ ὁ Ἀντίνοος ἐξῆς λέγων, μὴ δίδειν πεῖραν τὸ τόξον, ἰσχυρᾶς οὔσης καὶ τοξικῆς ἰδέας, καὶ Εὐρύμαχος πιθήσεται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

186. Ἐπῖχε) Ἐπέκειτο, &c. Hoc *Scholion* in *Aloyſii* MSto. nuſquam apparet, certè non ſuo in loco; quanquam tres Vett. Codd. agnoſcant. Et ἐπέκειτο non videtur huic loco conveniens Interpretatio, ὁ γὰρ κωλύων οὐδαμῶς ἐπέκειτο. *Euſtath.* fol. 755. lin. 29. Ἔστι δὲ τῶν ἐπέχειν, τὸ σὺν τῷ τίνος ἀρχεῖν καὶ μὴ ἐγχειρεῖν ἔργῳ· ἐκ τούτου δὲ οἱ ὕστερον καὶ οἱ ὠθιλωθέντες ἐφεκτικοὶ φιλόσοφοι ὠνομάσθησαν.

VARIÆ LECTIONES.

164. Εὐξέστης) γρ. ἰυξέστοις, & ἰὺ ξεστῆς, ut ſuprà, v. 137.
174. Τανύσσασι) γρ. τανύσῃ, *H. Steph.*
176. Ἄγχι δὴ πῦρ) γρ. ἄγχι πῦρ δὴ, *H. Steph.*
180. Πειρώμεσθα καὶ) γρ. πειρησώμεθ' ἐὰν, *H. Steph.* malè, pro πειρησώμεθ', ἐὰν', & πειρησόμεθ', ἐὰν'. *Ibid.* Ἐκτελίσωμεν) γρ. ἐκτελίσωμεν, *Idem.* Vid. infrà, ad v. 268.

Τὼ δ' ἐξ οἴκου ἔβησαν ὁμαρτήσαντες ἄμ' ἄμφω
Βουκόλος, ἠδὲ συφορβός, Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἐκ δ' αὐτοὺς μνῆσε δόμου ἅλυξε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐντὸς θυρέων ἔσαν, ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
Φῦ ἐγχαμψώνυξ σφ' ἐπέεσσι προσηύδα μειλιχίοισι,
Βουκόλε, καὶ σὺ, συφορβὲ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
Ἢ αὐτὸς κεύθω; Φάσθαι δέ με θυμὸς ἀνώγει.
Ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης, καί τις Θεὸς αὐτὸν ἀνείκῃ;
Ἦ κεν μνησαίατο ἀμωσιτ', ἢ Ὀδυσῆϊ;
Εἴπατ', ὅπως ὑμέας κραδίη, θυμός τε κελεύει.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ,
Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τῶτο πιθοίτησειας ἐέλδωρ,
Ὡς ἔλθοι μιν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ Δαίμων,
Γνοίης κ', οἵη ἐμὴ δυνάμις, καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὡς δ' αὕτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι Θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοῖσ γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
Ἐξαῦτις σφ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἔνδον μὲν δὴ οἵδ' αὐτὸς ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ex domo interea iverunt una exeuntes simul ambo
Bubulcus & subulcus Ulyssis divini:
Quin & ipse post illos domo exivit divus Ulysses.
Verùm quando jam extra januas fuerunt & aulam,
Allocutus ipsos verbis affatus est suavibus,
" Bubulce, & tu, subulce, verbumne aliquod dicam;
" An ipse celem? dicere tamen me animus jubet.
" Quales effectis Ulyssi in ferendo auxilio, ficunde veniat
" Huc valde derepente, & aliquis Deus ipsum ferat?
" Nunquid procis auxiliaremini, an Ulyssi?
" Dicite, quomodò vos cor animusque jubet.
Hunc rursus allocutus est boum bubulcus vir,
" Jupiter pater, utinam enim hoc perficias desiderium;
" Ut veniat quidem ille vir, ducatque eum Deus;
" Cognosceres, qualis mea potentia, & manus sequerentur.
Ita quoque similiter Eumæus supplicavit omnibus Diis,
Redire Ulyssem prudentem suam ad domum.
At postquam horum mentem veram cognovit,
Iterum ipsos verbis respondens allocutus est,
" Intùs quidem jam hic ipse ego, mala multa passus,
" Veni vigesimo anno in patriam terram.

ΣΧΟΛΙΑ.

188. Τὼ δ' ἐξ οἴκου βῆσαν.] Εἰς τὸ ἀφίδομεν ἐξελθόντες πιθανῶς, ἐπὶ μακρὸν ἀφῆκεν ὁ Ἀντίοχος φησὶν, Κλαίστου ἐξελθόντος· καὶ ἅμα, ἵνα τῷ Ὀδυσσεῖ συμβάλωσιν.

195. Ποῖοί κ' εἶτ'.] Τὸ πλῆθος, ποῖοί κεν εἶεν; τὸ ὃ σημαινόμενον, ποῖοί ἂν εἶεν καὶ τίνι γνώμῃ;

196. Ἐνείκῃ.] Ἐνέγκοι, ἀγάγοι.

202. Δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.] Τῇ δυνάμει καὶ χεῖρες ἀκολουθοῦσιν.

NOTÆ.

195. Ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ) *Eustath.* fol. 755. lin. 45. Ποῖοί κ' εἶεν, τουτέστιν εἶεν, καθὰ συγκοπῶν· ἐξ οὗ τὸ εἶεν, τρίτον προσῳδοῦν πληθυντικόν. Nonnulli εἶτε. pro εἶεν legunt, teste *Eustathio*, fol. 757. lin. 16. at ab *Heraclidâ* damnantur.

196. Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης) Miror, *Eustathium*, fol. 1193. lin. 31. & *Odyss.* fol. 44. lin. 22. & omnes ferè *Criticos*, uno ore asserere, quod οἱ Παλαιοὶ quoque faciunt, ad *Odyss. α'.* v. 182. quòd τὸ ὧδε nunquam apud *Homerum* sit τοπικὸν, cùm & hìc & illic, & aliàs ità fieri apertè videatur, & *Seberus*, aliique mecum statuant, ὧδε apud *Homerum*, modò Loci. modò Qualitatis *Adverbium*. Vid. ad *Iliad. β'.* v. 258. & Not. in *Scholia*, ad *Odyss. α'.* v. 182.

VARIÆ LECTIONES.

188. Ἔβησαν) γρ. βᾶσαν, olim. *Ibid.* Ὁμαρτήσαντες) γρ. ἁμαρτήσαντες. vid. Not. in *Textum*.

194. Φάσθαι) γρ. φᾶσθαι, vid. Not. in *Textum*, ad *ι'.* v. 504.

195. Εἶεν) γρ. εἰτέ. Vid. Not. in *Textum*.

196. Ἐνείκῃ) γρ. ἐνίγκοι, *Eustath.* fol. 755. lin. 51. & *H. Steph.*

197. Ἦ κεν μνησαίατο) γρ. ἤ κε μνησέμεναι, undè & ἤ ἑ μνησέμεναι, *H. Steph.* *Ibid.* Ἀμύνειτ') γρ. ἀμύνητ', *Idem.*

202. Ἕπονται) γρ ἅπτει.

205. Ἐπὶ δὴ) γρ. ἐπειδὴ, ut *Iliad. σ'.* v. 349.

Γιγνώ-

Γιγνώσκω δ', ὡς σφῶϊν ἐελδομένοισιν ἰκάνω
Οἵοισι δμώων· τῷ δ' ἄλλων οὔ τιν' ἄκουσα
Εὐξαμένῳ ἐμὲ αὖτις ἐὸν πρόπροπον οἶκαδ' ἱκέσθαι.
Σφῶϊν δ', ὡς ἔσεται, ῥηΐδιον, ἀλήθειαν καταλέξω·
Αἴ κ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,
Οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
Τηλεμάχῳ ἑτάρω τε καὶ ἀγγίνοω τε ἔσεσθον.
Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
Ὄφρα μὲ σὼ γνῶτον, πιφαυσκόντων τ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὐλίω, τίω ποτε μὲ σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Παρνησσόνδ' ἐλθόντα, σιὼ ἅμα πατρὶ καὶ υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Ὡς εἰπὼν, ῥάκεα μεγάλης ὑπέρταθεν ὑλῆς·
Τὼ δ' ἐπεὶ εἰσίδετόν τε καὶ ἀμφαδὸν ἔκαδον ἄμφω,
Κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα χεῖρε βαλόντε,
Καὶ κυσέον ἀγαπάζόμενοι κεφαλήν τε, καὶ ὤμω·
Ὡς δ' αὕτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε,
Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε· μή τις ἴδηται
Ἐξελθὼν μεγάροιο· ἀτὰρ εἰσπίσω καὶ ἔσω.
Ἀλλὰ τεσσυμένησιν ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες·
Πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὔμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.

" Cognosco autem, quòd vobis cupientibus veni
" Solis servorum: aliorum enim non aliquem audivi
" Precantem me iterum postliminiò reducem domum venire.
" Vobis igitur, sicut erit, veritatem dicam;
" Siquidem sub me Deus domet procos superbos,
" Dabo ambobus uxores, & res præbebo,
" Domosque propè me ædificatas, & mihi postea
" Telemachi sociique fratresque eritis.
" Eia agè, jam & signum valdè manifestum aliud ostendam,
" Ut me benè cognoscatis & habeatis persuasum in animo,
" Cicatricem, quam quondam sus percussit albo dente,
" Ad-Parnassum euntem, cum filiis Autolyci.
Sic locutus, vestes magnâ separavit à cicatrice:
Hi igitur postquam inspexerunt, beneque cognoverunt singula,
Fleverunt, circa Ulyssem prudentem, manibus amplexi,
Et osculati sunt amplectentes caputque & humeros:
Sic & *iis* eodem modo Ulysses capita & manus osculatus est.
Et fortean lugentibus occidisset lumen Solis,
Nisi Ulysses ipse prohibuisset, loquutusque fuisset,
" Cessate à fletu, luctuque; ne quis videat
" Egressus domo, at dicat & intus:
" Verùm unus-post-alium intrate, neque simul omnes:
" Primus ego, post autem vos; at hoc signum fiat.

ΣΧΟΛΙΑ.

209. Σφῶϊν.] Ὑμῖν.
211. Ὑπόπροπον.] Ἐξ ὑποπροφῆς.
218. Εὖ γνῶτον.] Ἀσφαλῶς γνωρίσητε.
221. Ἀπέργαθεν.] Ἀφεῖλεν, ἀπεκάλυψεν.

NOTÆ.

212. Ἀλήθειαν) Ità pro ἀληθείην restituo, cùm *brevis* α', nunquam vertatur in *Ionicam* η' apud *Homerum*. Vid. suprà, ad η'. v. 297.

216. Τηλεμάχῳ ἑτάρω) Nonnulla *Exemplaria* legunt Τηλεμάχῳ; ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, & *Hervagiana* Editiones, in ipso *Textu*; nec *Stephanus* hoc vidit. *Castellio* etiam Τηλεμάχῳ in *Textum* sumit, Τηλεμάχῳ, in margine ponit. Eodem res recidit; verum *Varia Lectio* non erat supprimenda.

225. Ὡς δ' αὕτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε) Κολακικώτερον τοῦτο, ut ait *Eustathius*, fol. 756. lin. 50. aliàs minimè conveniret Dominum adeò humilitèr se ergà servos gerere.

VARIÆ LECTIONES.

209. Σφῶϊν) γρ. ὔμμιν, *Eustath.* fol. 756. lin. 21. Verùm *Explicatio* potiùs videtur, quam *Lectio*, uti fit, ibi enim ὑμῖν, quod hìc stare nequit.

211. Ἐμὲ αὖτις) γρ. ἐμέ γ' αὖτις.

212. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείην, vid. in *Textum*.

214. Δαμάσῃ) γρ. δαμάσσῃ, *H. Steph.*

216. Τηλεμάχῳ ἑτάρῳ) γρ. Τηλεμάχῳ ἑτάρῳ. vid. Not. in *Textum*.

230. Ἀλλὰ τεσσυμένησιν ἐσέλθητε) γρ. ἐσέλθητε, inquit *Henr. Stephanus*, malè Profàm *Eustathii* pro *Lectione* capiens; cùm Lex Versûs isti *Lectioni* repugnet.

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην·
Ἀλλὰ σύ, δῖ' Εὔμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
Ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι· εἰπεῖν τε γυναιξὶ
Κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Ἤν δέ τις ἢ γοάχῃσι, νέ κίπτῃ, ἔνδον ἀκούσῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτῆθι ἀκλαυτὶ ἔμμεναι ἔργῳ.
Σοὶ δ', Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
Κληῖσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴῆλαι.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἕζετ' ἔπειθ' ἑπὶ δίφρου ἰών, ἔνθεν περ ἀνέστη·
Ἕς δ' ἄρα οἱ τὼ δμῶε ἴτην θείου Ὀδυσῆος.
Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μὲν χερσὶν ἀνώγει,
Θάλπειν ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλά μιν αὖθ' ὡς
Ἐνθάνοσε δύσαλο· μέγα δ' ἔτενε κυδάλιμον κῆρ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἓκ τ' ὀνόμαζε,
Ὤ πόποι, ἦ μοι ἄχος καὶ ἐμοὶ τ' αὐτῷ καὶ πάντων·
Οὔπω γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιΐδες, ἠμὲν ἐν αὐτῇ

" Alii quidem enim omnes, quicunque proci superbi,
" Non sinent mihi dari arcum & pharetram;
" Sed tu, divine Eumæe, portans per domos arcum,
" In manibus mihi dato, dicque mulieribus
" Ut claudant domûs januas firmiter factas.
" Sin aliqua vel suspirium vel strepitum intùs audiat
" Virorum nostris in septis, nè foras
" Exeat, sed illic quiete sit ad opus.
" Tibi verò, Philætie divine, fores mando aulæ,
" Ut claudas clavi, citoque pessulum immittas.
Sic loquutus, intravit domos benè habitatas;
Sedit deinde super sedem profectus, unde surrexerat:
Tum etiam famuli ingressi sunt divini Ulyssis,
Eurymachus autem jam tum arcum in manibus tractabat,
Caletaciens huc & illuc splendore ignis: sed ipsum neque sic
Tendere potuit, valde verò suspirabat gloriosum cor;
Ingemiscens locutus est, verbumque dixit, denominavitque:
" Papæ, certè mihi dolor super me ipso & super omnibus:
" Neque nuptias tantum lugeo, etsi tristis:
" Sunt & aliæ multæ Græcæ, tum quidem in ipsâ

ΣΧΟΛΙΑ.

236. Κληῖσαι.] Ἐπικλεῖσαι.
238. Ἐν ἕρκεσι.] Τοῖς τειχίοις.
239. Προβλώσκειν.] Προϊέναι ἔξω.
241. Ἴῆλαι.] Ἐπιβαλεῖν.
246. Σέλα.] Τῇ φλογί.

NOTÆ.

236. Κληίσαι) Ità, pro κληῖσαι aut κλεῖσαι, scribo, vid. suprà, ad v. 77. & ad τ'. v. 30. ut infrà, v. 241. 382. 387. 389.

241. Κληίσαι) Vid. ad v. 236.

246. Θάλπειν ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρὸς) Mirum, *Cambdenum* nostrum, inter Ἀσήματα numerare τὸ σέλας & δίπας, cùm hoc in loco σέλα, pro σέλαι occurrat, ut *Iliad.* ϱ'. v. 739. Ἐν σέλαι μιγάλῳ. Ità *Hesiod.* Theogon. v. 867. Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλαι πυρὸς αἰθομένοιο, & σέλασιν, apud *Suidam*, v. Ἰκελιανός. Sic *Apollonius*, l. 3. Δέπαϑ'. *Homer.* δέπαϊ, plus semel, δέπα, pro δέπαα, *Odyss.* τ'. v. 62. δεπάων, *Iliad.* η'. v. 480. δέπασιν, *Iliad.* σ'. v. 86. δίπαισιν, *Iliad.* α'. v. 471. Sic, Βρίπαι) ἀπικαίσμαϊ, *Hesych.*

247. Ἐνθάνοσε δύσαλο· μέγα δ' ἔτενε) Τὸ δύσατο *Ultimam* producit, ante *Punctum*, in *Cæsurâ*, vi Liquidæ sequentis.

251. Ἤμὲν ἐν αὐτῇ Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσι πολίεσσι) Ità rectè *Romanus* & *Basileensis Eustathii* Codex, etiam *Aldinus*, quod *Henricus Stephanus* sicco præteriit pede. *Florentina*, *Lovaniana*, *Oxoniensis*, & *H. Steph.* & *quæ nascuntur ab illis*, αἰ μ', ἠδ', non æquè bene. Vid. *Conrad. Ritterhusii* Not. ad *Oppian.* p. 341.

VARIÆ LECTIONES.

235. Θέμεναι) γρ. δόμεναι, *H. Steph.*

236. Κληίσαι) γρ. κληῖσαι, & κλεῖσαι, vid. Not. in *Textum*; vid. infrà, ad v. 241. & 382.

241. Κληίσαι) γρ. κληῖσαι, & κλεῖσαι, vid. suprà, ad v. 236.

251. Ἤμὲν) γρ. αἰ μέν. Vid. Not. in *Textum*.

Ἀμφι-

Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
Ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
Ἀντιθέου Ὀδυσῆος, ὅτ' ἐ δυνάμεσθα τανύσσαι
Τόξον· ἐλεγχείη γ' ἡμῖν καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Εὐρύμαχ', οὐχ ὕτως ἔσται· νοέεις γὰρ καὶ αὐτός.
Νῦν μὲν γὰρ κατὰ δῆμον ἑορτὴ τοῖο Θεοῖο
Ἁγνή· τίς δέ κε τόξα τιταίνοιτ'; ἀλλὰ ἕκηλοι
Κάτθετ'· ἀτὰρ πελέκεας γε καὶ εἴκατι εἰῶμεν ἅπαντας
Ἑστάμεν, οὐ μὲν γάρ τιν' ἀναιρήσεσθαι οἴω,
Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ἄγετ'· οἰνοχόον μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα.
Ἠῶθεν δὲ κέλευε Μελανθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
Αἶγας ἄγειν, αἳ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
Ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,
Τόξα πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυντο,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο πόλοιο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν σπείσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλυτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

" Circumfluâ Ithacâ, tum & aliis civitatibus:
" Sed si jam tantopere fortitudine inferiores sumus
" Divo Ulyssi; ut non possimus tendere
" Arcum, dedecus sanè & futuris auditu.
Hunc rursus Antinous allocutus est, Eupithei filius,
" Eurymache, non sic erit; intelligis quidem & ipse.
" Nunc enim in populo festum hujus Dei
" Solenne; quis itaque arcus tenderet? Verùm quieti
" Deponite; at annulos etsi finamus omnes
" Stare, esto; non quidem enim quemquam sublaturum puto,
" Profectum in domum Laërtiadæ Ulyssis.
" Sed agè, pincerna quidem præministret poculis,
" Ut libantes deponamus curvos arcus.
" Manè verò jubete Melanthium, custodem caprarum,
" Capras ducere; quæ ex omnibus valdè excellentes gregibus,
" Ut fœmoribus dicatis Apollini inclyto-arcu
" Arcum tentemus, & perficiamus certamen.
Sic dixit Antinous; his autem placuit sermo.
Et iis præcones quidem aquam in manus fuderunt,
Juvenes autem crateras coronaverunt potu;
Divisseruntque omnibus exorsis poculis.
Illi postquam libaverunt biberuntque, quantum voluit animus,
His dolos-meditans locutus est prudens Ulysses,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

255. Ἐλεγχείη.] Ἀδεξία.

258. Τοῖο θεοῖο.] Τοῦ θεοῦ * ἐπιστατοῦντος τῷ τόξῳ, ἤγουν Ἀπόλλωνος, ἤλιος· τότε γὰρ ἦν ἑορτὴ ἀφ' ἑαυτῷ ὁ τελακαὶ σύνοδος· Ἀπόλλωνος γὰρ ἱερὰ πᾶσα νουμηνία, καθὰ καὶ ἡ * σελήνης μηνὸς ἑβδόμη, ὡς γνώσεσθαι Ἀπόλλωνος.

264. Καταθείομεν.] Ἀποθώμεθα.

266. Ἔξοχοι.] Ὑπερέχουσιν.

N O T Æ.

276. Νῦν μέ πού σφι τόξον) " Hic Versus, inquit, " *Henr. Stephanus*, in plerisque Vulgat. Editt. deest, " Agnoscitur tamen ab *Eustathio*, & necessarius " videtur. *Recte quidem ille, Deest in* Florentinâ, Aldinâ, *&c. In* Vetustis *tamen &* Optimis Codicibus aliis, & MSS. *adest & adesse debet.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

258. Τοῖο θεοῖο) Τῷ θεῷ, * ἐπιστατοῦντος τῷ τόξῳ, ἤγουν Ἀπόλλωνος. Ità ex *Eustath.* fol. 758. lin. 32. pro frivolo illo, ἑαυτῷ, ἐπὶ τόξῳ, licet ibi quuntur post Ἀπόλλωνος, & hæc ex *Eustathio*, fol. τὸ ἐπὶ &c. De hoc *Apollinis* Festo, vid. suprà, ad v. v. 276. & *Brevia Scholia*, ad v. v. 155. Quæ sequuntur post Ἀπόλλωνος, & hæc ex *Eustathio*, fol.

VARIÆ LECTIONES.

268. Περιώμεσθ' ἠδὲ σπλείωμεν) Vid. suprà, ad v. 180.

Εὐρύ-

Εὐρύμαχον ϑ' μάλιϛα, ϗ 'Αντίνοον ϑεοειδέα
Λίϛομ', ἐπεὶ ϗ τῶτο ἔπος χρ' μοῖραν ἐείπε·
Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, 'ὀπιπεύϖαι δὲ ϑεοῖσιν·
'Ηῶϑεν δὲ Θεὸς δώσ ϗ κράτος, ᾧ κ' ἐϑέλησιν.
'Αλλ' ἄγε μοὶ δότε τόξον ἐύξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
Χειρῶν ϗ ϑένος πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἐϛὶν
Ἷϛ, οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
Ἦ ἤδη μοὶ ὄλεσσεν ἄλη τ', ἀκομιϛίη τέ.
Ὣς ἔφαϑ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑωφιάλως νεμέσησαν,
Δείσαντες, μὴ τόξον ἐύξοον ἐντανύσϑαι·
'Αντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφαϑ', ἓκ τ' ὀνόμαζε,
Ἆ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοὶ φρένες ἠδ' ἠϊθαιαί·
Οὐκ ἀγαπᾷς, ὅϑ' ἔκηλος ὑωφιάλοισι μεϑ' ἡμῖν
Δαίνυσαι; ἠδέ τι δαιτὸς ἀμέρδεται, αὐτὰρ ἀκούεις
Μύϑων ἡμετέρων ϗ ῥήϖιος; ἠδέ τις ἄλλος
'Ημετέρων μύϑων ξεῖνος ϗ πλωχὸς ἀκούει.
Οἶνός σε τρώει μελιηδής, ὅϛε ϗ ἄλλους
Βλάπϖει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἔλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.

" Eurymachum verò maximè & Antinoum regem
" Oro, quoniam & hoc verbum ut decet dixit:
" Nunc dimittite arcum; & rem committe Diis.
" Manè verò Deus dabit fortitudinem, cui voluerit.
" Verùm agite, mihi date arcum benè-politum, ut vobiscum
" De manibus & robore experiar; si mihi adhuc eſt
" Vis, qualis antea fuit in flexibilibus membris,
" An jam mihi perdidit errorque & rerum-ad-victum-penuria.
Sic dixit, hi verò omnes valdè indignati ſunt,
Timentes, nè arcum benè-politum tenderet:
Antinous autem increpuit, verbumque dixit, denominavitque,
" Ah miſerrime hoſpitum, inſunt tibi mentes neque tantillæ:
" Nonne contentus es, quòd quietus una cum illuſtribus nobis
" Convivaris? neque convivio privaris, at audis
" Verba noſtra & ſermonem? neque aliquis alius
" Verba noſtra hoſpes & pauper audit.
" Vinum te lædit dulce, quod & alios
" Lædit, quicunque ipſum abundanter capit, neque decentèr bibit.

ΣΧΟΛΙΑ.

278. Ἐπὶ ϗ τῶτο ἔπ.] Ὁ Ἀντίνοος· ἐπεὶ ϗ τὸ δεύτερον τὸ ϖρότερον.

279. Ἐπιπεύϖαι ϑεοῖσιν.] Εἴξαι ἐ συγχωρῆσαι τῇ ἑορτῇ.

284. Ἄλη.] Πλάνη. Ἀκομιϛίη.] Τὸ ἀτημέλητον εἶναι.

289. Ὑωφιάλοισι.] Νῦν, τοῖς κατ' ἀρετὴν * διαφέρουσι.

291. Ῥήπ.] Γνώμης.

293. Τρώῃ.] Τιτρώσκῃ, βλάπτῃ.

294. Χανδόν.] Ἀθρόως ἐ κεχλιώπως. Αἴσιμα.] Δεόντως.

NOTÆ.

277. Θοοειδέα) Τελευταῖος ἀναγνωϛέον, ϖτερόϛυλλαβος γραπτέον. Θοοειδέα, *Euſtathius* omninò; at Βασιλῆα, in hoc loco, legit *Florentina*, *Lovaniana Reſcii*, *Aldina*, quomodo & olim *Latina* Verſio, *Regem*, quam ideò nunc intactam relinquo. Lectionem *Henr. Steph.* agnoſcit, & *Criſpinus*, inter *Var. Lect.* & certè κολακικώτερον videtur & σκωμμαλικόν. Id enim maximè velle *Antinoum* plus ſemel notat Poeta.

289. Οὐκ ἀγαπᾷς) *Euſtath.* fol. 761. lin. 18. Τὸ ϗ ῥηθὲν, οὐκ ἀγαπᾷς, ἔφασαν τὸν ὕϛερον, ἐπὶ ϗ ἀρκεῖϑαι ϖαθείαν τὸ ἀγαπᾶν· ὁ ἐ μὴ δυνατὸς ὠϑεῖται σωπᾶσαι.

293. Οἶνός σε τρώει μελιηδής) *Athena.* l. 1. Ἀκύνου ϗ λέγων ϖρὸς Ὀδυϛέα, Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς αὐτὸς οὐκ ἀπέχετο ϗ ϖέμαϛος· διὸ ϗ τρωθεὶς ἀπέλιϖε, ἓν κρατῆρ τὸ ϖοτήριον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

759. lin. 1. *Suidas*, Ἡμέραν ϖινὲς ἐνομίζοντο Ἀθήναιοι ϑεοῖς ϖεῖναι· οἷον νουμηνία, ϗ ἑβδόμη. Ἀπόλλωνος. Et *Heſiod.* Ἡμέραι, v. 6. Πρῶτον ἕνα, ϖτερός ϖ, ἐ ἱερὸν ἦμαρ. Τῇ ϗ Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο Λητώ.

289. * Διαφέρουσι) Vox hæc in Impreſſis, ex hoc loco, ad quem pertinebat, in lineam ſuperiorem ſubſilierat, undè iterum nunc detruſimus, idque MSti *Aloyſiani* auctoritate.

291. * Γνώμης) Ità lego, pro γνώμῃ, ex MSto *Aloyſiano*.

VARIÆ LECTIONES.

277. Θοοειδέα) γρ. βασιλῆα, *H. Steph.* & *Florentina*, in *Textu*, *Lovaniana Reſcii*, & *Aldina*, vid. in *Textum*.

Οἶν

Οἶνος γὰρ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
Ἄασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
Ἐς Λαπίθας ἐλθόντ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,
Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε, δόμον κάτα Πειριθόοιο·
Ἥρωας δ' ἄχος εἶλε, δι' ἔγχεα δὲ θύραζε
Ἕλκον ἀναΐξαντες, ἀπ' ὦτα τηλεῖ χαλκῷ,
Ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, φρεσὶν ἦσιν ἀασθείς,
Ἤιεν ἰὼν ἄτῃσι ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ,
Ἐξ ὧν Κενταύρεσσι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,

" Vinum etiam Centaurum valdè inclytum Eurytionа
" Læsit in domo magnanimi Pirithoi,
" Apud Lapithas diversatum: hic verò quandò mentem læserat vino,
" Insaniens mala fecit in domo Pirithoï;
" Heroas verò dolor cepit, ex vestibuloque foràs
" Traxerunt insurgentes; aures sævo ære,
" Naresque demetentes; hic itaque mentibus suis læsus,
" Ivit suum nocumentum portans insano animo,
" Ex quo Centauris & viris *Lapithis* contentio facta est;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

295. Οἶνος καὶ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα.] * Ὅμηρος μέν ἐστι τὸ καὶ τὸν Πειρίθου γάμον Κενταύρων λοιμοῦσθαι τὸ Εὐρυτίωνα λέγει, ὅτι τῷ * Ἄτρακι συγκατέφθη, λέγω δὴ Ἱπποδαμείαν. Πειρίθους δὲ τὸν γάμον ἀγόμενος ἐκάλεσε καὶ συγγένειαν Λαπίθας καὶ Κενταύρους· ἀπὸ μοίρης δὲ οἱ Κένταυροι μεθυσθέντες, τὰ Λαπιθῶν ἁρπάσαι τὰς γυναῖκας ἐπιχείρησαν· οἱ δὲ ὀργισθέντες ἀπέκτειναν τοὺς Κενταύρους. Βακχυλίδης δὲ ἀλλοφόρου φησὶν εἶναι τὴν Εὐρυτίωνα· φησὶν δὲ ἐπιξενωθῆναι * Δεξαμενεῖ ἐν Ὠλένῃ, ὑοδεκαετῆ ἐπιχειρήσαι τῇ ξενοδοχεύσῃ γυναικί· καὶ ἀλῶ τοῦτο ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως * τῆς οἰκείας ἐπιβάντος.

301. Ἀμήσαντες.] Κόψαντες. Ἀασθείς.] Βλαβείς.

302. Ὀχέων.] Ὑποφέρων, ἢ ἔχων καὶ βαστάζων. * Ἀεσίφρονι.] Φρενοβλαβεῖ.

303. Ἐξ ὧν Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη.] Ἰξίων, ὁ Διὸς παῖς, Λαπίθης τὸ γένος, κοινωνὸς τῆς ἡλικίας τοῦ Θησέως, καὶ παῖς παλαιὸς ὢν γάμος,

N O T Æ.

297. Ἐς Λαπίθας ἐλθόντ'· ὁ δ' ἐπεὶ) Olim in pluribus Codd. ἐλθόντ', malè ante *Asperum*, errore nempè, uti fit, ex uno Veruſto libro in alios proſeminato; unde tamen *Numerus*, pro *Ratione*. Nec ullus hactenùs Criticorum auſus eſt hanc culpam notare; augent potius. Vid. Not. in *Br. Schol.* v. 291.

300. Ἕλκον) Malo hoc in loco εἶλκον, ut *Batrachomyomach.* v. 90. nec enim benè hoc in loco *Augmentum* tollitur, cùm nec adeò ſatis diſtinguatur à *Participio* Neutro.

NOTÆ IN SCHOLIA.

295. Οἶνος καὶ Κένταυρον) In hoc *Scholio*, primùm ad Fabulæ dilucidationem Ὅμηρος μὲν præmitto, nec ſine MSto *Aloyſii*; deinde, pro Ἀδαφέσιν, quod in omnibus *Impreſſis* obtinuerat, in *Euſtathio* quoque, fol. 760. lin. 44. & in ipſo MSto *Aloyſii*, audactèr tamen lego Ἄτρακι, nempè ex hiſtoriâ, quod probo in Argumento Fabulæ *Euripidea Pirithoi*, ubi *Hygini* quoque errorem eundem emendo, *Adraſtus*, pro *Atrax*. *Valerius Flaccus*, Argonaut. l. 1. Parte aliâ *Pholoe*, multoque inſanus *Iaccho Rhatus*, & *Atraciâ* ſubitæ de virgine pugnæ. Vid. *Ludovici Carrionis*, Scholia in locum. *Ovidius*, Epiſt. *Helenæ*, An fera *Centauris* indicere bella coegit *Atracis Æmonios Hippodamea* viros? Et *Amorum*, l. 1. Eleg. 4. Deſine mirari, poſito quòd candida Vino *Atracis* ambiguos traxit in Arma viros. Quin & ejuſdem frater *Caneus* eidem *Ovidio* vocatur *Atracides*, Metamorph. l. 12. p. 221. Hic *Atrax*, Rex *Theſſaliæ*, inter Lapithas nobilis. *Antoninus Liberalis*, Metamorph. c. 17. pag. 438. Καινὶς, Ἄτρακος ἦσα γυνὴ τοῦ, βιαίῳ Ποσειδῶνος ἐγένετο Καινεὺς, ὁ Λαπίθης. Mox * Δεξαμενεῖ τὸ Ὠλένῳ, pro corrupto δεξάμενος τὸν Ἡλιὸν lego, ex *Apollodori* Biblioth. l. 2. c. 5. §. 5. Confer *Hygin.* Fabul. XXXIII. ubi *Mneſimache*, pro *Deianira*, legendum, ex eodem *Apollodoro*. Ex *Euſtathio*, * τῆς οἰκεῖ lego, pro τῆς οἰκοις. Verſus denique, qui hactenùs, in fine hujus *Scholii* aderat, in *Impreſſis*, non benè, nunc ad principium *Scholii*, v. 303. melius repono, ex MSti fide, & Verſum alium, ejuſdem olim Vicarium, hinc moveo.

302. * Ἀεσίφρονι) Φρενοβλαβεῖ, ex *Aloyſii* MSto.

303. * Pro ἴσα lego hic ἶσα, ut ſit πομπεία ἴσα θεοῖσι, ex Conjecturâ, ἐξιόβαλλε, pro ἐξιόβαλε, ex MSto, ut & mox ἴδιος, pro ἴδιον in ipſo fine, pro * Κενταύρων τῷ βάσει, lego Καινέως τῷ κάσει δὲ πεθυγατρὸς αὐτῶν παρόντος, quoniam notorium eſt, *Pirithoum* Uxorem non ex *Centaurorum*, ſed ex *Lapitharum* familiâ duxiſſe, ut notamus ad v. 295.

VARIÆ LECTIONES.

298. Δόμον κάτα) γρ. γάμον κάτα, *Euſtath.* fol. 760. lin. 7. *H. Steph.*

300. Ἕλκον) γρ. εἶλκον, vid. Not. in *Textum*.

Οἳ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὔρετο οἰνοβαρείων.
Ὣς καί σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἴκε τὸ τόξον
Ἐντανύσῃς· ὃ γάρ τοι ἐπιτρόπου ἀντιόλησεις
Ἡμετέρῳ ἐνὶ δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηῒ μελαίνῃ
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Πέμψομαι· ἔνθεν δ' οὔ τι σαώσεαι· ἀλλὰ ἔοικε
Πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κουροτέροισι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεπνυμένη Πηνελόπεια,
Ἀντίνο', ὃ μὴ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ' ἴκηαι.
Ἔλπεαι, αἴ κ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
Ἐντανύσῃ, χερσίν τε βίηφί τε * ἷφι πιθήσας,

" Sibique ipſi primò malum invenit, vino gravatus.
" Sic & tibi magnum nocumentum prædico, ſi hunc arcum
" Tendas: non enim alicujus favorem obtinebis
" Noſtro in populo, ſtatim etenim te navi nigrâ
" Ad Echetum regem, hominum peſſimum omnium,
" Mittemus; unde minimè ſervabere: Quare quietus
" Bibeque, neque contende cum viris junioribus.
Hunc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Antinoe, non quidem bonum lædere neque juſtum
" Hoſpites Telemachi, quicunque ad has domos pervenit.
" Exiſtimas, ſi hic hoſpes Ulyſſis magnum arcum
" Tendat, manibuſque vique ſuâ fretus,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἐπὶ ἀμφεσσίας ἀψαύμῳ. ἐχ ὅπως αὐτὸς ἀμφεσίας τῷ Διὶ εὐεργεσίας ἐσκέψατο, ἀλλὰ λέγει τὸ ἐμφυτον καὶ ἁπλῶς ἐπεξεργάζεται τὸ Ἥρας γάμου· ὑποπτεύσασα ἡ Ἥρα, ἀνήνεγκε τῷ Διὶ τὸν Ἰξίονα λύσασιν· ὁ δὲ ἐνθυμούμενος ζηλῶ πάλιν τοῦτο πάντως δρᾷν, ἀμφεσάλλεται τὰς ἐξ αὐτοῦ γεγονυίας, ἐκ πάντων ὁμοῦ ἐπιτρέψας τὸν Ἰξίονα ἐπειρᾶτο γαμεῖν. σκοπῶν δὲ εἶδε τὸ ἀληθὲς νεφέλῃ ἐοικυῖαν Ἥρα παρεικάσας, μόνῳ ἐν τῷ ζαλάμῃ δὲ Ἰξίονα κατέλιπεν· ὁ δὲ, ὡς Ἥραν, ἐοικότως τοῦτον ἐν ὁ Ζεὺς ἀγαναίνησας * ἴσῃ γαμέτην ὠνείδαλλε πυρείᾳ· γόσαμμον δὲ αὐτὸν τὰ ἀμφεσσίας, ὅσον ἦν αὐτὸν ἀπασχεῖν, ἀλλὰ πρόχειρ ποιησας ὑποπλέρας, * ἔδησε τὸν Ἰξίονα ὡς πρὸς τὰ προχῶν κυμβίδας, καὶ εἴασε καὶ δὲ σφαιροειδεῖς φέρεσθαι βοῦπα, ὡς τὰς εὐεργέτας ἀμοιβαῖς ἀφέσῃκεν· γίνεται δὲ ὁ τὰ νεφέλης παῖς Ἰξίονος διφυὴς, τὰ μὲ κατώτερα μέρη τὰ μητρὸς ἔχων, αἱ δὲ νεφέλαι ἵπποι ἐοίκασι, τὰ δὲ ἀνώτερα μέρη λαὸ δὲ ὁμοφαλῶ μίσχῳ τὰ κεφαλῆς δὲ πατρὸς Ἰξίονος. φερέφρος δὲ ἔτος καὶ Μαγνησίαν, ἀκόλαστον εἶναι τὸν ὁρμὸν ἀφ' ἧς σωφροσύνης. ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ πατρὸς ἀκολασία, καὶ πολλάκις ἐπλησίαζε παῖς καὶ τὸ Πήλιον ἵπποις, ὑπὸ θηρίων λέγεται τὸ τὰ Κενταύρων ἀναφῦναι γένος, ὅτι δὲ τὰ Πειρίθου, ἐπίκλησιν Ἰξίονος. * Διὸς γὰρ ὄντος, λαμβάνειν ἐθέλειν γύναιον παρὰ τὰ συγγενῶν, Καινέως τὸν Κάπυ δὲ σχεδὸν αὐτὸν, παρθένον Ἱπποδάμειαν. ἢ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ. * Confer *Etymol.* M. v. Κένταυρος.

306. * Ἐπητύν.] Μεζωτήσεως. Ἀνθολήσεις.] Τευχῆ.

315. Ἧφι.] Τῇ ἑαυτοῦ. Πιθήσας.] Πιστώσας, θαρρήσας.

N O T Æ.

306. Ἐπητύν) Hæc Vox explicatur in Noris ad *Scholia*; notandum tamen aliam *Lectionem* ἰδητύν in *Aldinâ*, *Lovaniensi*, *Hervagianâque* Editione, in ipſo *Textu*, & inter *Var. Lectiones Criſpini*, *H. Stephanique*, etiam in *Seberi* Indice *Homerico*.

315. Βίηφί π' * ἷφι) Ità ſcribo, pro βιηφί π' ἷφι, ut Ipſe *Poeta* in aliis locis, *viz.* *Iliad.* χ'. v. 107. Ἕκτορ ἷφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν, etiam olim in

N O T Æ IN S C H O L I A.

303. * Διὸς) Hanc vocem addo, ex Hiſto iâ.

306. * Ἐπητύν) Μεζωτήσεως, ex MSto. *Aloyſii*, licet ibi μὴ αἰτήσεως. Verum *Euſtathius*, fol. 362. lin. 10. Ἐπητὺς ὁ, καὶ μὴ πας, ἡ μεζώτησις, ὡς λαὸς ὁ ἐπαστεῖν· ἕτεροι ὁ, ἐπητὺν, τὸ δὲ λόγοις φασὶν ἔπαιον, ὡς λαὸς ὁ ἐπήτης, ἢ ἐπητὺς ὀξυτόνως, ὁ ἥλιος τὸ φρόνιμον καὶ λόγιον. *Ibid.* * Ἀνπβολήσεις) Τευχῆ· Et hoc ex MS. *Aloyſiano*; licet ibi per *Amanuenſis* errorem εὐξῆ, quem corrigere licet ex *Euſtathio*, ibidem, Ἀνπβολῆσαι ὁ γοῦν, τὸ ἐπιτυχεῖν· ἐν ἄλλοις ὁ, τὸ σωσαντῆσαι· παρὰ ὁ τοῖς ὕστερον, καὶ τὸ ἱκετεῦσαι.

308. Εἰς Ἔχε βασιλῆα) Vid. ad σ'. v. 84. Quibus Add. *Etymolog.* M. v. Ἀλατεύσασα.

315. Ἧφι) Τῇ ἑαυτοῦ, vid. Not. in *Textum*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

306. Ἐπητύν) γρ. ἰδητύν, *H. Steph.* vid. Not. in *Textum*.

315. Βίηφί τε ἷφι) γρ. βίηφί τε ἷφι, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Πιθήσας) γρ. πιστωθῶς, *H. Steph.*

Οἴκαδε

Οἶκαδέ μ' ἄξεσθαι, ἠὲ ἑλὼ θήσεσθαι ἄκοιτιν;
Οὐδ' αὐτός πω τῶτό γ' ὀΐομαι φρεσὶν ἔλπειν·
Μηδέ τις ὑμείων τῶ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
Ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ οὐδὲ μὴν οὐδὲ ἔοικεν.
Τὼς δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα,
Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Οὔπω σὲ τόνδ' ἄξεσθαι ὀϊόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
Ἀλλ' αἰσχυνόμεθοι φάτιν ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν,
Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακάτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἀκοίτιν
Μνῶνται· ὅτ' οὐδέ τι τόξον ἐΰξοον ἐντανύουσιν,
Ἀλλ' ἄλλος τις πλωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
Ὣς ἐρέουσ'· ἡμῖν δὲ ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εὐρύμαχ', οὔπως ἐστὶν εὐκλειὰς κατὰ δῆμον
Ἔμμεναι, οὐδὲ δίκη οἶκον ἀπημάζοντες ἔδουσιν
Ἀνδρὸς ἀρηρῶτος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα πίθεσθε;
Οὗτος δὴ ξεῖνος, μάλα μὲν μέγας, ἠδ' εὐπαγὴς,
Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
Ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα ἴδωμαι.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τελεσφόρον ἔσται·
Εἴ κε μὶν ὀντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
Ἕσσω μὶν χλαίνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
Καὶ ξίφος ἄμφηκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα.

" Domum me esse ducturum & suam facturum uxorem?
" Neque ipse sic in pectoribus existimat:
" Neque aliquis vestrùm hujus gratiâ animo dolens
" Hic convivetur; quoniam haud quidem ullo modo decet.
Hanc rursus Eurymachus Polybi filius contra locutus est,
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Non te hunc esse ducturum putamus, neque decet;
" Sed reveriti rumorem virorum, & mulierum,
" Nè aliquando aliquis dicat inferior alius Achivorum,
" Certè multò pejores viri strenui viri uxorem
" Petunt, quoniam neque arcum politum tendunt;
" Sed alius quidam pauper vir errans veniens
" Facilè tetendit arcum, misitque per ferrum.
" Sic dicent, nobis verò opprobria hæc fient.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Eurymache, non aliquo modo est inclytos in populo eos
" Esse; qui jam domum inhonorantes edunt
" Viri optimi; cur igitur opprobria hæc facitis?
" Hic tamen hospes, valde quidem magnus & bene compactus,
" Viroque ex generoso gloriatur esse filius.
" Verùm age, ei date arcum politum, ut videamus:
" Sic enim dico, quod & perfectum erit,
" Si ipsum tetenderit, dederitque ei gloriam Apollo,
" Induam ipsum chlænaque, tunicaque, vestimentis pulchris;
" Dabo quoque acutum jaculum, quo canes arceat & viros,
" Et enim utrinque incidentem; dabo insuper sub pedibus calceamenta.

ΣΧΟΛΙΑ.

318. Τῶ εἵνεκα.] Τοῦτο χάριν, ὅπ ὅπως ἐμοὶ ἄξηϑ.
319. Οὐδὲ ἔοικε.] Δηλονότι, Τοῦτο ὑμᾶς οἴεσθαι.
328. Διὰ δὴ ἧκε.] Διέπεμψε, διεπέρασεν.
334. Εὐπαγής.] Εὐπαγής.

NOTÆ.

331. Εὐρύμαχ', οὔπως ἐστὶν εὐκλειὰς) Ita εὐκλειὰς scribendum, ut in *Aldinâ*, *Lovanianâ*, *Florentinâ*, scribitur, non εὐκλείας, est enim hæc Vox ab εὐκλὴς, εὐκλῆς, *Accusat.* Plural. Εὐκλείας, εὐκλείᾶς, & εὐκλῆας, εὐκλεῖς. Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 281.

VARIÆ LECTIONES.

318. Ὑμείων) γρ. ἡμείων, *Schrevelian.* male.
323. Αἰχυνόμεθοι) γρ. αἰχυνόμεθα, verùm *Participium* rectè refertur ad Verbum αἰδόμεθα.
324. Μήποτέ τις εἴπῃσι) γρ. μή ποτέ τίς κ' εἴπῃσι.
326. Μνῶνται· ὅτ' οὐδέ τι) γρ. μνῶνται· οὐδέ τι, & οὐδ' ἔτι.
329. Ἡμῖν δὲ ἐλέγχεα) γρ. ἡμῖν δέ τ' ἐλέγχεα.
337. Τόδε) γρ τὸ δὴ, ut aliàs, in similibus.

Πέμψω δ', ὅππη μὶν κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμή, τόξον μὲν Ἀχαιῶν ὅττις ἐμεῖο
Κρείσσων, ὧ κ' ἐθέλω δόμῳ ἔμμεναι ἠδὲ καὶ ἄλλου,
Οὐδ' ὅστις κρατέει Ἰθάκης καταϊκοιγανέουσιν,
Οὐδ' ὅστοι νήσοισι πανάλφηστον ἐπιτροχόωσιν.
Τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἴ κ' ἐθέλωμι
Καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμῳ τάδε τόξα φορῆσαι.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τῷ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένου ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
Ὧδέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερθυμοσκόπων,
Πῆ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πλαγκτέ; τάχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδονται
Οἷον ἀπ' ἀνθρώπων, ὃς ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπόλλων

" Mittam denique, quo ipſum cor animuſque jubet.
Hanc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Mater mea, *quod ad* arcum *attinet* Achivorum nullius me
" Potentior, cui nempe *illum* volo dareque, & negare:
" Neque quicunque aſperæ Ithacæ dominantur,
" Neque quicunque in inſulis verſus Elidem equos paſcentem.
" Horum nullius me invitum impedier, ſi voluero
" Vel ſemel hoſpiti concedere hunc arcum, ut feratur.
" Sed domum protecta tui ipſius opera cura,
" Telamque, columque; & ancillis impera
" Opus aggredi; arcus autem viris curæ erit
" Omnibus, maximè verò mihi; huic enim Imperium eſt in domo.
Hæc quidem ſtupefacta retrò domum ivit;
Filii enim verbum prudens impoſuit animo.
In cœnacula autem aſcendens cum ancillis mulieribus,
Flebat deinde Ulyſſem, dilectum maritum; uſquedum ei ſomnum
Dulcem in palpebris immiſit cæſia Minerva.
At hic arcus, quos ceperat, ferebat flexiles divus ſubulcus:
Proci autem omnes tumultuabantur in domibus:
Sic verò aliquis dixit juvenum fortium,
" Quò jam curvum arcum portas, immanis ſubulce,
" Amens? Statim utique te apud ſues canes furioſi comedent
" Solum ab hominibus, quos vix. canes nutriviſti; ſiquidem Apollo

ΣΧΟΛΙΑ.

347. Νήστισι ϖοδὸς Ἠλίδες.] Ταῖς περὶ τὸ Δυλίχιον· λέγε * Ζάκυνθον, Σάμην, ϵ̓ λοιπάς. Ἔνιοι, ναίσι.

349. Καθάπαξ.] Καθόλου· τοῦτο ϑ ὅτως * οὐκ ἔχει ἐτέρωθι παρὰ τῷ Ποιητῇ, ἐν ᾧ τ' ϖοθηγωμένης λείπεσθαι ἀρχῆς. * λὰ δ αὐτῦ.

363. Πλαγκτέ.] Παραπλὴξ, τὸν ἀλήτην ϖεπλανημένε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

347. * Λέγε Ζάκυνθον, Σάμην, καὶ λοιπάς.) Ex *Euſtath.* fol. 764. lin. 7.

349. * Οὐκ ἔχει ἑτέρωθι) Voces οὐκ & ἑτέρωθι, addo, ad Senſum implendum, ex *Euſtathio*, fol. 763. lin. 47. Τὸ ϑ καθάπαξ, ἀντὶ δ. εἰς τὸ παντελὲς, ἄπαξ οὐ παῦλα εὑρέθη παρὰ τοῖς Παλαιοῖς λεγόμενα, καὶ ὅτι ἐλλ καθόλου εἰς ξ, ϵ̓ δοκεῖ αὕτη λὰ δ αὐτῦ, ἑτέρωθί που εἶναι παρὰ τῷ Ποιητῇ, ἀλλ' ἢ μόνον οὐ παῦλα, οὐ τῷ, καθάπαξ ξείνῳ. Et hinc in fine lego, pro ἀϖ' αὐτοῦ, * λὰ δ αὐτοῦ.

VARIÆ LECTIONES.

342. Κραδίη θυμός τε κελεύῃ) γρ. κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγῃ, ut aliàs. *Ibid.* Κελεύει) γρ. κελεύῃ, κελεύοι, *H. Steph.*

346. Ἰθάκῃ καθαϊκοιγανέουσιν) γρ. Ἰθάκῃ κάτα κοιραινέουσιν.

347. Νήστισι) γρ. ναίσι, *Plutarch. Scholia Brevia, H. Steph.* & *Hervag.* Edit. in margine.

348. Αἴκ' ἐθέλωμι) γρ. αἴκα θέλωμι, *H. Steph.* & *Seberi* Index.

352. Τόξον) γρ. μῦθον, *H. Steph.* Aliàs quidem id rectè in eodem *Hemiſtichio*, nempè *Odyſſ.* α'. v. 358. at hic τόξον omnino legendum.

363. Τάχ' αὖ) γρ. τάχ' αὖ. *Ibid.* Κατέδονται) γρ. κατέδωσ), *H. Steph.*

Ἡμῖν

Ἡμῖν ἱλήκῃπ᾽ ἠ ἀθάνατοι Θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ,
Δείσας, οὕνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·
Τηλέμαχος δ᾽ ἐτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγώνῃ,
Ἄπα, πρόσω φέρε τόξα· τάχ᾽ ἐκ εὖ πᾶσι πιθήσῃς·
Μή σε, ἠ ὁπλότερός θ᾽ ἐών, ἀγερόνδε δίωμαι
Βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι δ᾽ ὔ φέρτερός εἰμι.
Αἰ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατ᾽ δώματ᾽ ἔχουσι,
Μνηστήρων χερσίν τε, βίηφί τε, φέρτερος εἴην·
Τῷ κε τάχα τυγερῶς πιν᾽ ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι
Ἡμετέρης ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπ᾽ αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν
Μνηστῆρες· ἠ δὴ μετέην χαλεπτὸν χόλοιο
Τηλεμάχῳ· τὰ δ᾽ ὃ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης
Ἐν χείρεσσ᾽ Ὀδυσῆι δαΐφρονι θῆκε πιφαύσκων·
Ἐκ δ᾽ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Τηλέμαχος κέλεταί σε, πεφίρων Εὐρύκλεια,
Κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Ἤν δέ τις ἢ στοναχῆς, ἠὲ κλῦτα ἔνδον ἀκούσῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύρασε
Προβλώσκειν, ἀλλ᾽ αὐτοῦ ἀκλιὴ ἔμμεναι πεφιδὲ ἔργῳ.
Ὣς ἄρ᾽ ἐφώνησεν· τῇ δ᾽ ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Κλῄϊσεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.
Σιγῇ δ᾽ ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἅλτο θύρασε,

" Nobis sit propitius, & immortales Dii alii.
Sic dixerunt; at hic posuit ferens ipso in loco,
Timens, quoniam multi minabantur in domibus.
Telemachus autem ex alterâ parte minans clamabat,
" Heus, ulterius porta arcum citò, non bene omnibus obedies.
" Ne te, & junior licet sim, ad agrum expellam
" Percutiens saxis; vi etenim fortior sum.
" Utinam enim omnibus tantum, quicunque in domibus sunt,
" Procis manibus, vique, fortior essem:
" Tunc utique statim deplorabilitèr aliquem ego mitterem ire
" Nostrâ ex domo; quoniam mala operantur.
Sic dixit; hi utique omnes super eo suaviter riserunt
Proci, & tum demùm remiserunt gravem iram
Telemachi gratiâ: arcum itaque ferens per domum subulcus
In manibus Ulyssi prudenti posuit adstans:
Evocaramque allocutus est nutricem Eurycleam,
" Telemachus mandat tibi, ô prudens Euryclea,
" Claudas domûs januas firmè compactas.
" Sin aliqua *vestrûm* vel suspirium, vel sonum intùs audiat
" Virorum nostris in septis, non foràs
" Eat, sed illic tacitè sit apud opus.
Sic dixit; huic autem ratum fuit verbum.
Clausit itaque januas ædium benehabitatarum,
Tacitè quoque ex domo Philœtius prosiliit foras,

ΣΧΟΛΙΑ.

365. Ἱλήκῃσι.] Ἵλεως γένηται.

377. * Μεθέσι.] Μεθίεσαν.

NOTÆ.

376. Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα.) Ità rectè Omnes Vett. ἔφαθ᾽· *Eustathii* utraque, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*: Cum tamen forte *H. Steph.* ἔφατ᾽ haberet, ità quoque *Castellio*, *Spondanus*, *Schrevel.* quod sæpissimè aliàs factum queror, ut suprà, v. 315. Editor *Oxoniensis* noluit hìc Errantes sequi. Vid. ad ω. v. 21. 57. 495. 539. &c.

382. Κληῖσαι.) Vid. suprà, ad v. 236.

383. Ἤν δέ τις.) Ità, pro *Schreveliano* ἢ δ᾽ τις, ex melioribus *Codd.*

387. Κλῄϊσεν.) Vid. suprà, ad v. 382. & infrà, v. 389.

VARIÆ LECTIONES.

369. Τόξα.) γρ. τόξον, *H. Steph.* & *Textus* Basil. *Versu* refragrante, & ipsius *Eustathii* auctoritate.

376. Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα.) Vid. Not. in *Textum.*

382. Κληῖσαι.) γρ. κληῖσαι, κλῆσαι, vid. suprà, ad v. 236.

383. Ἤν δέ τις.) γρ. ἢ δ᾽ τις, in *Schreveliano* Codice, malè.

387. Κλῄϊσεν.) γρ. κλῄσεν. vid. suprà, ad v. 382.

Κλῄϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας θείῃ ἀρετῇ αὐλῆς.
Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
Βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἷζεν αὐτός.
Ἕζετ' ἔπειθ' ἐπὶ δίφρων ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη,
Εἰσορόων Ὀδυσῆα· ὃ δ' ἤδη τόξον ἰόμα,
Πάντῃ ἀναστρωφῶν, περιμήρῃ ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν, ἀπoιχομένοιο ἄνακτος.
Ὧδέ δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ἤ τις ἦκτὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων,
Ἦ ῥα νύ που τοιαῦτα καὶ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
Ἦ ὅγ' ἐφορμᾶται ποιησέμεν· ὡς ἐνὶ χερσὶ
Νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακὸν ἔμπαλος ἀλήτης.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑβριοφρονέων,
Αἲ γὰρ ὀὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀνδρὶ ἀρήσειεν,
Ὡς οὗτός πολὺ τοῦτο δυνήσεται ἐντανύσασθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε, καὶ ἴδε πάντη,
Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγα βοτιάμενος καὶ ἀοιδῆς
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ ἐπὶ κόλλοπι χορδὴν,
Ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὐγρεφὲς ἔντερον οἰὸς,

Clauſitque poſtea januas ſepti aulæ.
Jacebat autem ſub porticu funis navis circùm-agitabilis
Eyblinus, quo ligavit januas, introque poſt ſeſe ipſe.
Sedit deinde ad ſedem profectus, unde ſurrexerat,
Inſpiciens Ulyſſem: hic jam arcum movebat
Penitus revolvens, experiens huc & illuc;
Num cornua vermes ederent, abſente domino.
Sic autem aliquis dixit conſpicatus in propinquum alium,
" Sane *hic Vir* aliquis peritus & ſagax eſt arcuum,
" Sive alicubi fortè tales & ipſi domi reconduntur,
" Vel *certè* hic parat *aliquid facere*; ita in manibus
" Movet huc & illuc malorum expertus Peregrinus.
Alius rurſus dixit juvenum ſuperborum,
" Utinam enim jam tantum utilitatis obviaret *mihi*,
" Quantum hic hunc poterit tendere.
Sic dixerunt proci; at prudens Ulyſſes
Statim, ut magnum arcū contrectando-exploraverat, & vidit penitus,
Sicut quando vir citharæ peritus & cantûs
Facile extendit novâ in verticillâ chordam,
Tangens utrinque benè retortum *inteſtinum ovis*,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

390. Ὅπλον.] Σχοινίον.

391. Βύβλινον.] Καναβίνον· οἱ δὲ, τὸ ἐκ παπύρου.

394. Ἀναστρωφῶν.] Ἀναστρέφων. Περιῴμῳζεν.] Καθαμαξεύων.

395. Ἶπες.] Θηρία ἐσθίοντα τὰ κέρατα, παρασκληρία καὶ ἀνωφελῆ κατεσθίει δὲ, μὴ ἄρα ἄρχηται αὐτῷ γίνεσθαι καὶ ἕτερα δίον χρήσιμα μηχανῆ.

397. Θητήρ.] Θαυμαστικὸς, ἅμαξευτικὸς. Ἐπίκλοπος.] Ἐπιθυμητὴς, ὀρεκτικὸς, κλέπτης· κλέπτειν γὰρ, τὸ ἐπιθυμεῖν· ἡ κλέπτης, ὁ ἐπιθυμητὴς ἢ ἀλλοτρίων.

399. Ἐφορμᾶται.] Προπαθύμηται.

402. Τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀνδρὶ ἀρήσειεν.] Ὁ νῦς, εἴθε καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ὄνησιν ἂν βάλεται λαβεῖν. ἢ ὅτις, εἴπερ τοσοῦτον μείζονι, ὡς ὁ δυνήσεται ἐντανύσαι. Ὀνήσιος.] Ὠφελείας, ἢ τῆς βρώσεως, ἣν εἰλήφει παρὰ τῶν μνηστήρων.

407. Νέῳ.] Ἀντὶ τοῦ, καινῷ. Κόλλοπι.] Κοιλώματι ἐρεῖ δὲ, παρὰ τὴν κόλλαν.

408. Ἄψας.] Ἐκθήσας. Ἔντερον οἰός.] Τὴν χορδήν.

Ν Ο Τ Æ.

389. Κλῄϊσεν) Vid. ſuprà, v. 387.

395. Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν) *Euſtathius* in locum, Κεράτινον δὴ ἦν, φασὶν, ὡς φαίνεται, τὸ τόξον· ὃ μὲν, γὰρ τὰ πάλαι Σκυθικὰ, ξύλινον. Verùm non rectè *Veteres* neque in hâc re judicârunt: τὰ κέρα enim hoc in loco, *Duas* potiùs *Arcûs extremitates* notant, quæ ex *Cornu* ferè eſſe ſolent, quæque ſi exeſæ fuerint, nullatenùs tali *Arcui* fidendum.

397. Ἦ τις ἦκτὴρ) *Plutarch.* 2 Tom. fol. 422. Εἴ τις ἠκτὴρ, per errorem Librariorum. Vid. ad *Var. Lect.*

407. Κόλλοπι) De hâc voce, vid. *Euſtath.* fol. 767. lin. 52. &c.

Variæ Lectiones.

389. Κλῄϊσεν) γρ. κλῄϊσεν, vid. ſuprà, ad v. 387.

391. Βύβλινον) γρ βίβλινον, *Euſt.* fol. 765. lin. 37.

394. Ἀναστρωφῶν) γρ. ἀναστροφίαν, *H. Steph.*

395. Κέρα ἶπες) γρ. κεραΐπης, *Euſt.* fol. 766. lin. 13.

397. Ἦ τις ἦκτὴρ) γρ. εἴ τις ἠκτὴρ, *Plutarch.* vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Ἦτις) γρ. ἤ τις.

406. Ὡς ὅτ') γρ. ὡς δ' ὅτ', *H. Steph.*

407. Ἐπὶ) γρ. περὶ, *Euſt.* fol. 766. lin. 37. *H. Steph.*

Ὡς

Ὡς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς·
Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσαλο νευρῆς·
Ἡ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρὼς
Ἐτράπελο· Ζεὺς ᾐ μεγάλ' ἔκλυε, σήματα φαίνων·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οἵ οἱ ῥα τέρας ἧκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστὸν, ὃς οἱ παρέκειλο τραπέζῃ
Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
Κέιατο, τῦσ τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
Τὸν ῥ' ἐπὶ πῆχυ ἔλων, εἵλκεν νευρὴν, γλυφίδας τὲ,
Αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος· ἧκε δ' ὀϊστὸν
Ἄντα πιυσκόμενος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
Πρώτης τειλείης, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
Ἰὸς χαλκοβαρής· ὁ δ' Τηλέμαχον προσέειπεν,
Τηλέμαχ'· οὔ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
Ἥμενος· οὐδέ τι τοῦ σκοποῦ ἥμβροτον, οὐδέ τι τόξον
Δηρὸν ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀπημάζοντες ὄνοντο.
Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τελυκέσθαι
Ἐν φάει, αὖτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλοις ἐψιάασθαι

Sic sine magno labore tetendit magnum arcum Ulysses;
Dexterâ igitur manu capiens tentavit nervum;
Hic verò dulce sonuit, hirundini similis voce.
Procis igitur dolor factus est magnus: omnibusque color
Mutatus est; Jupiter verò valde intonuit signa ostendens:
Lætatusque est tandem tolerans divinus Ulysses,
Quòd ei ostentum misisset Saturni filius versuti.
Accepit igitur velocem sagittam, quæ ei ad mensam jacebat
Nuda; ipse autem aliæ concavam intra phareträm
Condebantur, quas citò Achivi erant experturi.
Hanc ad arcûs-medium applicans traxit chordam, crenamque,
Illinc ex sede sedens; mittque porrò sagittam
Contra collimans: securium verò non erravit omnium
A primo foramine, transivit enim penitus foràs
Sagitta ære-gravis; hic igitur Telemachum allocutus est,
" Telemache, non te iste hospes in domibus dedecore afficit
" Sedens; neque à metâ aberravi, neque arcum
" Diu laboravi tendens; adhuc mihi robur firmum est:
" Non sicut me proci inhonorantes vituperant.
" Nunc autem hora & cœnam Achivis præparare
" In luce: at postea & alitèr delectari

ΣΧΟΛΙΑ.

412. Χρώς.] Ἡ χροιά.
413. Ἐτράπετο.] Ἐτράπη, ἠλλοιώθη.
417. Κοίλης.] Βαθείας· ἀπὸ τὸ μεγάλυφες.
419. *Πήχυ.] Τὸ δὲ τόξον κέρας.
421. Τιτυσκόμενος.] Καταστοχαζόμενος.
422. Πρώτης τειλείης.] Διὰ πρώτης γὰρ *ὀπῆς τῶν πλευρῶν εὐμεγέθως ἦλθεν.
423. Χαλκοβαρής.] Ὁ λίαν σιδήρου ἰσχυρός.
424. Ἐλέγχει.] Ἐπονειδίσει πάντων.
427. Ὄνοντο.] Ἐκφαυλίζουσιν.
428. Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον.] Παρέλκει τὸν ἀπὸ τῶν ἀρίστων αὐτῶν· τὸ μὲν δεῖπνον, ἀντὶ δὲ γενέσθω· τὸ δὲ ἐψιάασθαι, ἀντὶ δὲ, οἰμώζειν.
429. Ἐψιάασθαι.] Τέρπεσθαι.

NOTÆ.

411. Χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν) Vid. de hâc re *Eustath.* fol. 767. lin. 11.

427. Οὐχ ὥς με μνηστῆρες) Respicit ad locum, σ'. v. 355. ubi *Eurymachus Ulyssem*, sub hospitis specie latentem, ob ignaviam vituperat; quòd nempè nulli bono operi aptus esset; tantum ventris inferciendi & ingluviei curam haberet. Qualis reverà ipse erat, reliquique Socii Nebulones.

NOTÆ IN SCHOLIA.

419. *Πήχυν) νεῦρον· ἢ τὸ δὲ τόξου μέσον· ἔνιοι, τὸ ἄκρον. *Eustath.* Ἐπὶ πήχυ ἔλων) Ἀντὶ δὲ, κρατήσας δὲ ἐξῆς τὸν ὀϊστὸν ἐπὶ τοῦ πήχεως ἤγαγε τοῦ κέρατος.

422. *Ὀπῆς) Ita lego, pro corrupto ὁ τῆ; ità sanè legit MS. *Aloysianum*, ὀπῆς, apertissimè.

VARIÆ LECTIONES.

409. Τάνυσεν μίζα) γρ. τάνυπε μίζα.
411. Αὐδήν) γρ. ἀοιδήν. *H. Steph.*
424. Ἐλέγχει) γρ. αἰτίζει.
414. Γήθησεν τ') γρ. γήθησεν δὲ, *Eustath.* fol. 767. lin. 38.
415. Παῖς) γρ. πάϊς.
425. Οὐδέ τι τοῦ) γρ. οὐδ' ἔτι πού.

Μολ-

Μολπῇ τ' ὀρχηστυῖ· τὰ γὰρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Ἦ, καὶ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἀμφὶ δ' ἧς χεῖρα φίλῃ βάλεν ἔγχεϊ· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Πὰρ θρόνῳ εἰστήκει, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

" Cantu & citharâ; hæc enim ornamenta convivii.
Dixit, & superciliis annuit: accinxit igitur ensem acutum
Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini;
Circumque manum suam injecit lanceæ; & prope ipsum
Apud sedem stetit, armatus splendido ære.

ΣΧΟΛΙΑ.

431. Ἀμφίθετο.] Ἐπῆχεν, ὑπῆρτισεν.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Χ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Χ'.

ΤΑ περὶ τὸν μνηστηροφονίαν ἐργασάμενον Ὀδυσσέα παρόντος Ἀθηνᾶς, σὺν τοῖς ἐξῆς πρὸς θεραπείαν ἀφὶ Τηλεμάχου καὶ τῶν οἰκείων τελάζει, ἅμα Μελανθίῳ.

Ἐπιγραφή.

Μνηστηροφονία· ἡ, Μνηστήρων φόνος· ἡ, *Μνηστροκτονία.

* Vid. ad τ'. v. 346. Not. in *Textum.*

Ἄλλως.

Ξῆ, Ὀδυσεὺς μνηστῆρας ἀναίνυθ' ὑπαλὶ χαλκῷ. LIB. XXII.

Ἀυτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἅλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰῶν ἐμπλείην· ταχέας δ' ἐκχύτο ὀϊστοὺς
Αὐτῷ πρόσθε ποδῶν· μετὰ δ' μνηστῆρσιν ἔειπεν,
Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται,
Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
Εἴσομαι, αἴ κε τύχωμι, πόρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

VErùm exutus eſt pannis prudens Ulyſſes;
Inſiliitque ſuper magnum limen, habens arcum & pharetram
Sagittis plenam; celeres verò effudit ſagittas
Ibi ante pedes; deinde inter procos dixit,
" Hoc quidem jam certamen innocuum perfectum eſt;
" Nunc denuò ſcopum alium, quem nondum aliquis percuſſit vir,
" Speculabor, ſi conſequar; præbeatque mihi gloriam Apollo.

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ἀυτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων.] Τὸν ῥακώδη ἀπεδύσατο ἐσθῆτα, οὐχ ὅλως, ἀλλὰ τὴν *περὶτῶν καὶ ῥακωδῶν, τὰ σκήπτρα τὰ ἀναγκαῖα ἔχων. ἐξῆς γ' ὃν ἡ Εὐρύκλεια φησὶν, *Μὴ δὴ οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος

* Infrà, v. 488.

NOTÆ.

V. 1. Γυμνώθη) Ità rectè *Florentin. Roman. Baſil. Aldin. Reſcian. Stephan. Spondan. Caſtellion. Elzevir. Oxon.* &c. exceptâ unicâ *Cantabrig.* quæ *γυμνάθη*, per Errorem; at is Error deteſtabilis, & proindè maturè ſiſtendus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 1. *Περὶτῶν) Ità, pro περὶ τῶν, MS. Aloyſii.

5. *Ἀάατος) Ἀντὶ τοῦ, ἄατος, πλεονασμοῦ τοῦ ἰὸς α. Addo, ex *Etymolog.* M. Vid. *Suid.* v. Ἀαάτου.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Γυμνώθη) γρ. γυμνάθη, vid. N. in *Textum.*

2. Ἅλτο) γρ. ἄλτο, at *Homero* ſemper ἄλτο, *Æolicè*, ut *Euſtath.* nec tamen *Henrico Stephano*

εὐρείας ἄμυδις Ἔστη.

5. Ἀάατος.] Ἀντὶ τοῦ, ἄατος, πλεονασμοῦ τοῦ ἰὸς α.

7. *Εἴσομαι.] Γνώσομαι· ἡ, ἐπιπερεύσομαι.

NOTÆ.

2. Ἅλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν) Ab ἄλομαι, ἅλμαι, & ἅλμαω, ἅλτο, ἅλτο, vel ut alii, pro ἅλατο, *Æolicè*, ἄλτο, ſemper *Homero*; de quâ re *Euſtathius* & Lexicographi. *Ultima*, verò τοῦ ἐπὶ producitur, in *Cæſurâ*, vi *Toni*, & ante *Liquidam*. Vid. ad ξ'. v. 434.

NOTÆ IN SCHOLIA.

7. *Εἴσομαι) Γνώσομαι· ἡ, *ἐπιπερεύσομαι. Hoc ex *Euſt.* fol. 770. lin. 4. Τὸ ἐπιπερεύσομαι, ad alium locum ſpectat, *viz.* Il. φ'. v. 335. Εἴσομαι ἐξ ἀλόχοιο.

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Γυμνώθη) γρ. γυμνάθη, vid. N. in *Textum.*

2. Ἅλτο) γρ. ἄλτο, at *Homero* ſemper ἄλτο, *Æolicè*, ut *Euſtath.* nec tamen *Henrico Stephano* Lectio illa notatur.

3. Ἐμπλείην) γρ. ὑπλείην, *Florentina*, *Euſtath.* *H. Steph.*

Ἠ-

Ἦ· ῥ᾽ ἐπ᾽ Ἀντινόῳ ἰθύνετο πικρὸν ὀϊστόν.
Ἦτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε
Χρύσεον, ἄμφωλον· ῥ᾽ δὴ μὴν χερσὶν ἀνώγει,
Ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
Μέμβλετο· τίς κ᾽ οἴοιτο μετ᾽ ἀνδράσι δαιτυμόνεσσι,
Μοῦνον ἐπὶ πλείοσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
Οἷ τεύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
Τόνδ᾽ Ὀδυσεὺς ἐπὶ λαιμὸν ὀπαχόμενος βάλε ἴῳ·
Ἀντικρὺ δ᾽ ἀπάλοιο δι᾽ αὐχένος ἦλυθ᾽ ἀκωκή.
Ἐκλίνθη δ᾽ ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
Βλημένῳ· αὐτίκα δ᾽ αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
Αἵματος ἀνδρομέοιο· ὠθεῖς δ᾽ ἀπὸ οἷο τραπέζαν
Ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ᾽ εἴδατα χεῦεν ἔραζε.
Σῖτός τε, κρέα τ᾽ ὀπτά, φορυύετο· τοὶ δ᾽ ὁμάδησαν

Dixit; & in Antinoum direxit amaram sagittam.
Certè hic pulchrum poculum elevare volebat
Aureum, utrinque ansatum, & jam manibus movebat,
Ut biberet de vino: cædes verò ei non in animo
Obversabatur: quis putâsset inter viros convivas
Solum inter plures, etsi valdè fortis esset,
Ei structurum *aliquem* cædem malam, & mortem nigram?
Hunc Ulysses ad guttur nactus percussit sagittâ;
Penitùs verò teneram per cervicem ivit cuspis.
Declinavit itaque aliorsum, poculumque ei excidit manu
Percussio: statim verò fistula ad nares crassa venit
Sanguinis humani; citò itaque à se mensam
Repulit pedibus percussam; longeque cibos effudit humi.
Panisque, caroque assata fœdata est: hi igitur tumultuabantur

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Ἰθύνετο.] Ἐπὶ εὐθείας ἐπέβλεπεν.

9. Ἦτοι ὁ καλὸν ἄλεισον.] Διονύσιος, ὁ Θρᾷξ, ἐν παίζει Μελέτας φησὶ, τῷ παροιμίᾳ. Πολλὰ μιζάξυ * πίλᾳ κύλικος καὶ χείλεος ἄκρα, ἀπὸ τότε λεγόμενα ἐδόθη τοῖς ἀσωτεύουσι· ἐσωτεύθη δὲ Ἀντίνοος τὸ πῶμα, βάλλετο. Λέγει δὲ Ἀελιοτέλης, ὡς τὴν παροιμίαν ὅτως, Ἀγκαῖος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας, Σάμιος ὢν τὸ γένος, ἔχων * οἰκίτλω ἀπὸ Κρήτης, σκάλλοντι αὐτῷ ἐσωφρίζειν ποτὸν πίνειν· εἰπόντος δὲ αὐτῷ, ὡς ὀλίγον πεῖ, ὀλίγον ὑπερβήσει τὰ ἄμπλοι τυγχάνουσιν, αὐτὸς ὁ Ἀγκαῖος καταχερσμήσας τὸν ἀμπελῶνα, ἔλαβε τὸν κύλικα, καὶ ἐσώσατο· λιξαμένου δὲ σκώπτοντος, Πολλὰ μιζάξυ πίλᾳ κύλικος καὶ χείλεος ἄκρα, ἄφιον σωιζόν χεῖμα συὸς μεγάλης * ἐπιζαξῆσαι τοῖς δ᾽ Ἀγκαίοις χωρίοις· ἀκούσαντος δὲ αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς χειλέων τὸν κύλικα καθεῖναι, καὶ δεσμοῖς ὡς τὰ ἄγγειον ὂν· συμβαλόντα δὲ τῷ πάσχειν, τελευτῆσαι· ὅθεν φησὶ καταυοῆσαι τὸν Παροιμίαν.

10. Ἄμφωλον.] Τὸ ἐξ ἑκατέρων τὰ μερῶν ὠτα ἔχον.

11. * Ὄφρα πίοι οἴνοιο.] Ἀττικῶς ἐρρέθη· ἄλλως δὲ, τὸ Πίνειν αἰτιατικῇ σωιζόμενον· ἴσως δὲ καὶ ἐδὲ ἔμελλε τὸν ὅλον ἀπιεῖν οἶνον, ἀλλά τι μέρος αὐτοῦ ὡς εἰώθασι ποιεῖν οἱ σωφρονοῦντες· τὰ δὲ τοιαῦτα ἡνίκα σωιζόμενον· ὅτι δηλαδὴ μὴ τὸ πᾶν ἀπαναλῶται, ἀλλά τι μέρος αὐτοῦ, οἷον, † Λείπει βοὸς βιβρωκὼς, κ.τ.λ. Ὄφις μυρμήκων φαγών. † Vid. infrà, ad v. 403.

15. Ἐπιχόμφος.] Ἐπιλαβόμενος.

19. Αὐλὸς αἵματος.] Τὸ ἐξακόντισμα, ὁ κρυὸς δ᾽ αἷμα· πᾶν δὲ τὸ στενὸν, αὐλὸν ἐλέγετο· ὅθεν καὶ τοὺς στενοὺς πόρους, σαυλοὺς.

21. Φορύνετο.] Ἐμολύνετο.

NOTÆ.

8. Ἐπ᾽ Ἀντινόῳ ἰθύνετο) Vid. supra, ad φ'. v. 293.

18. Βλημένῳ) De *Syntaxi*, vid. suprà, ad ι'. v. 256.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Ἦτοι ὁ καλὸν ἄλεισον) Hoc *Scholion*, in *Aloysii* MSto, ad hujus *Rhapsodiæ* finem divagatum, in tribus Vett. *Impressis*, & *Aldinâ*, malè ibidem relinquitur; nec satis felicitèr in *Schrevelianâ*, ad v. 19. apponitur; quùm omninò huc attineat. Pro voce * *πίλᾳ*, in Versu *Proverbiali*, *Joh. Meursius* legit *πίτῃ*, ad *Lycophron.* v. 489. & pro *ἰκίτλω*, * *οἰκίτλω*, rectissimè. In illo autem *ἐπιβαζῆσαι* *Impressorum*, lego * *ἐπιζαξῆσαι*, ex MSto. quæ Vox *Euripidea*, licet *Scapulæ* ignota. Vid. ad *Euripid.* Phœniss. v. 15. & ad *Rhesum.* v. 441.

11. * Ὄφρα πίοι οἴνοιο) Hoc *Scholion* ex *Eustathio*, fol. 771. lin. 1. &c.

21. & 31. * Quæ *Asteriscis* notantur, ex *Aloysii* MSto.

VARIÆ LECTIONES.

12. Τίς κ᾽ οἴοιτο) γρ. τίς κ᾽ ἀίοιτο. *H. Steph.*

13. Εἴη) γρ. ἦεν. Hunc locum expendimus, *Prælectione.* Homeric. XXVII.

15. Ἐπιχόμφος) γρ. ἐπιχόμφοιν, *H. Steph.*

18. Βλημένῳ) γρ. βλημένην, *Eustath.* fol. 771. lin. 27. *H. Steph.* & *Seberus.*

20. Ποδὶ) γρ. ποσὶ, & ποσίν.

Μνησῖ-

Μνηστῆρες χτ' δῶμα, ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα.
Ἐκ δ' θρόνων ἀνόρουσαν, ὀρινθέντες κτ' δῶμα,
Πάντοσε παπταίνοντες * εὐδμήτους ποτὶ τοίχους·
Οὐδέ πη ἀσπὶς ἔην, οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος, ἑλέσθαι.
Νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν,
Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκ ἔτ' ἀέθλων
Ἄλλων ἀντάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος·
Καὶ γὰρ δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
Κύρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
Ἶσκεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπεὶ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
Ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δ' νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
Ὡς δή σφιν ἐγὼ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο·
Τοῖσιν δ' ἄρ' ὑπόφρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ κύνες, οὔ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπέροπον οἶκαδ' ἰκέσθαι
Δήμου ἄπο Τρώων, ὅτι μοι κατεκείρετε οἶκον,
Δμωῇσιν δ' γυναιξὶ παρθυνάζεσθε βιαίως,
Αὐτῆς τε ζώοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα,

Proci in domo, ut viderunt virum lapsum.
Ex sedibus verò surrexerunt turbati per domum,
Undique circumspicientes ad benè fabricatos parietes:
Neque ullibi scutum erat, neque fortis lancea, ad-capiendum.
Increpabant tamen Ulyssem iratis verbis,
" Hospes, malè in viros sagittas-immittis: non ampliùs certaminibus
" Aliis intereris; nunc tibi integra *adest* gravis mors.
" Etenim jam nunc virum interfeciſti, qui longe optimus
" Juvenum in Ithacâ: ideò te hìc vultures edent.
Sic dicebat unusquisque, quoniam putabant non volentem
Virum interfeciſſe: hoc autem stulti non advertebant,
Quòd jam ipsis & omnibus mortis fines imminebant.
Hos torvè conspicatus allocutus est prudens Ulysses,
" Canes, non me ampliùs existimabatis redeuntem domum venturum,
" Populo à Trojanorum; ideo mihi consumebatis domum,
" Et apud ancillas fœminas concumbebatis violentèr,
" Ipsiusque viventis petebatis uxorem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

27. Τάξαζεαι.] Τοξεύων ἐπιτυγχάνεις.
31. Ἴσκε.] Ἄλλοι μὲν, τὸ ἔλεγχε σημαίνειν, βέλτιον.
36. Κατεκείρετε.] Κατεδαπανᾶτε.
38. Ὑπεμνάασθε.] Ὑπεφθείρετε, λεληθότως ἐμπηδήσατε· ὡδὶ δὲ τὸ ἐπιβουλῆς δ' Τηλεμάχῳ οὐκ ἀνείδιζον, ἴσως ἐπὶ σωφρονισμῷ ἡμαρτάνοντες· ἴφθη γὰρ, * Πειρήσω, ὡς κ' ὔμμι κακὼς ἐπὶ κῆρας ἴλωμαι.

N O T Æ.

24. * Εὐδμήτους ἐστὶ τοίχους) Ità nunc tandem restituo, pro corrupto *εὐτμήτους*, quod tamen in *Aldinâ*, *Romanâ*, *Basileensi*, *Hervagianâ*, *Resciana*, *Stephanianâ*, *Castellionæâ*, *Spondanianâ*, *Schrevelianâ*, *Cantabrigiensi*, *Oxoniensi*, &c. atque proinde in alios Codices proseminatus Error, ut *Dinnerum*, *Seberum*, &c. nec enim minùs Erratum est habendum, imò magis reformidandum, quo magis inveteratum. Aliis certè in locis *Homerus* τεῖχον vocat *εὐδμητὸν*, quod in omnibus Exemplaribus agnoscitur, ut υ'. v. 302. — ὁ δ' εὐδμήτῳ βάλε τοίχῳ, & hujus ipsius *Rhapsodiæ*, v. 126. Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκε εὐδμήτῳ ἐπὶ τοίχῳ, & *Iliad.* μ'. v. 137. Τεῖχος εὐδμητὸν. Verùm dicendum, εὐδμητὸν & εὐτμητὸν voces, *Variari* inter se, & hanc hujus locum invicem occupare; ut olim *εὐδμητὸν*, pro *εὐτμητὸν*, obtinuerat, *Iliad.* η'. v. 304. Ità *ἀδμήτῳ*, pro *ἀτμήτῳ*, obtinet *Scholiasta Pindari*, ad *Pythionic.* 3. — Ἡ δὲ Κορωνὶς ἐκφαυλίσασα τὸν Ἀπόλλωνος γάμον τῆς τῶν φρενῶν ἀμαρτίας, ξένου ἐπιγήσασα γάμου, λάθρᾳ δὲ πατρὸς, σὺν τῷ τὰς κόμας ἀδμήτῳ σωισθῆσαι Ἀπόλλωνι. Emendo & lego *ἀτμήτῳ*, quod Vidco nunc feciſſe Editores *Oxon.*

26. Χολωτοῖσιν ἐπέεσσι) *Ultima* δ' χολωτοῖσιν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c.

31. Ἴσκεν ἕκαστος) De hoc loco, vid. *Eustath.* fol. 772. lin. 2. &c. ubi egregiè defendit contra Objectiones τῶν νοθευόντων πᾶν Παλαιῶν.

N O T Æ I N S C H O L I A.

38. * Ad finem hujus *Schelii*, Versum, malè hactenùs luxatum, restituo, ex *Odyss.* β'. v. 316. Quæ dein sequebantur, viz. Ἰάλλω, ἀντὶ δ', ἐγκόψας, quùm corrupta sint, pro ἄλλως, αὐτὶ δ', ἐνοήσας, deleo hic, mox proterenda rectiùs, ad *Scholion*, v. 40.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

24. Εὐδμήτους) γρ. εὐτμήτους, vid. N. in *Textum*. *Ibid.* Ποτὶ) γρ. ἐσθλὸ.
25. Οὐδέ πη) γρ. οὐδ' πω, *H. Steph.*
34. Τόσσ') γρ. τὰς σ'.
36. Οἶκον, Δμωῇσιν δ' — Αὐτῆς τε ζώοντος) γρ. Οἶκον, Αὐτῆς τε ζώοντος — Δμωῇσιν δ', &c. *H. Steph.*

Οὔτε θεοὺς δείσαντες, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔθεσθε.
Νῦν ὑμῖν καὶ πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Εὐρύμαχος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
Ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοί,
Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγροῦ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα,
Οὔτι γάμου τόσσον κεχρημένος, οὔτε χατίζων,
Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων·
Ὄφρ' Ἰθάκης κατὰ δῆμον ἐϋκτιμένης βασιλεύοι
Αὐτός, ἀτὰρ σὸν παῖδα κατακτείνειε λοχήσας.
Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὄπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
Ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,
Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσάβοιον ἕκαστος,
Χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
Ἰανθῇ· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

" Neque Deos timentes, qui cœlum latum habitant,
" Neque aliquam hominum reprehensionem in posterum fore putavistis.
" Nunc vobis & omnibus mortis fines ingruerunt.
Sic dixit; hos verò omnes pallidus timor cepit:
Circumspectabat itaque unusquisque, quò fugeret evidentem mortem.
Eurymachus autem ipsum solus respondens, allocutus est,
" Siquidem jam Ulysses Ithacensis venisti,
" Hæc quidem decentèr dixisti, quæcunque fecerunt Achivi,
" Multa quidem in domibus injusta, multa etiam in agro.
" Sed hic quidem jam jacet, qui causa fuit omnium,
" Antinous: hic enim conflavit hæc opera, *seu auctor horum fuit*,
" Non nuptiarum tantopere indigens, neque cupiens,
" Sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius;
" Ut Ithacæ *nempè* in populo populosæ regnaret
" Ipse; at tuum filium interficeret insidians.
" Nunc autem hic quidē meritò interfectus est: tu verò miserere populorum
" Tuorum: at nos in futurum placantes *te* per populum,
" Quæcunque tibi ebibita & comesta sunt in domibus,
" Precium separatim ducentes viginti-boves unusquisque,
" Æsque aurumque reddemus; donec tuum cor
" Lætum fuerit: hactenùs autem nequaquam te injustum irasci.

ΣΧΟΛΙΑ.

40. Ἔσεσθ.] Ἀναγνώστεον ἵν' ᾖ, δείσαντες ἔσεσθ.
* Ἄλλως, Ἔθεσθε.] Ἀντὶ τοῦ, ἐνοήσατε.
49. Ἐπίηλεν.] Συνέστησεν.
54. Ἐν μοίρῃ.] Δικαίως, δεόντως.
57. Ἀμφὶς ἄγοντες.] Χωρὶς ἕκαστον διδόντες. Ἐεικοσάβοιον.] Εἴκοσι βοῶν ἄξιον.

NOTÆ.

49. Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα) *Ultima* τοῦ Ἀντίνοος producitur ob triplicem rationem, *Cæsura*, στιγμῆς, *Asperi* sequentis cum *Circumflexo*. *Antepenultima* τοῦ ἐπίηλεν ob *Cæsuram*, & *Tonum*, ut *Penultima* τοῦ ἀλόων, ι. v. 398.

56. Ἐδήδοται) *Etymolog.* M. v. Ἐδήδαται, εἰ μὲν διὰ τοῦ α, ὡς Ἀρίσταρχος καὶ ἄλλοι, ἔστι πληθυντικὸν οἷον, Ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδαται· εἰ δὲ διὰ τοῦ ο, ἔστιν ἑνικόν· ἀπὸ τοῦ ἐδῶ, ὁ παρακείμενος ἦδηκα, διπλασιασμῷ, ἐδήδεκα· ὁ παθητικὸς, ἐδήδεσμαι· τὸ τρίτον, ἐδήδεσται· καὶ ἀποβολῇ ἐδήδοται· καὶ Ἰωνικῶς, ἐδήδαται, Ἡρωδιανός. Videtur defectus in *Etymologo*, supplendus ab *Eustath.* fol. 773. lin. 36. Τὸ δὲ ἐδήδοται οἱ Παλαιοὶ ὑπομνήματα Ἀττικὸν εἶναι φασὶ παρακείμενον· ἐκ τοῦ ἐδῶ, ἐδοῦς ὡς ὁμῶ, ὁμοῦς· ἵνα γίνοιτο οὕτως, Ἐδῶ, ἐδώσω, ἤδωκα· καὶ Ἀττικῶς, ἐδήδωκα· ἐξ οὗ τὸ ἐδήδομαι, ἐδήδοται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

40. Ἔσεσθ.) Ἀναγνωστέον ἵν' ᾖ, δείσαντες ἔσεσθ. * ἄλλως, Ἔθεσθε, ἀντὶ τοῦ, ἐνοήσατε. *Ultima* pars hujus *Scholii*, ex *Aloysii* MSto, & præteriti *Scholii*, olim corrupti, fine; de quâ re vide, in Not. ad *Schol.* v. 38. licet ibi, in MS. ἔσεσθε, pro ἔθεσθε, ut & *Florentina* Editio, & *H. Steph.* ex *Eustathio*.

VARIÆ LECTIONES.

40. Ἔθεσθε) γρ. ἔσεσθ. Vid. Not. in *Scholia*.
55. Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὄπισθεν) γρ. Τῶν σῶν· ἄμμες δ' ὄπισθεν, ut mox, v. 73.
56. Ἐδήδοται) γρ. ἐδήδαται, & ἐδήδεται, ut in Not. ad *Textum*.

Τὸν δ'

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσεύς,
Εὐρύμαχ', ἤ δ' εἴ μοι πατρώια πάντ' ἀποδοῖτε,
Ὅσσα τε νῦν ὔμμ' ἐστί, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ὀπάσαιτε,
Οὐδέ κεν ὣς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
Πρὶν πᾶσαν μνησῆρας ὑβριβασίλω ἀποπῖσαι.
Νῦν ὑμῖν ὧδ' ἔοικεν, ἀνάντιον ἠὲ μάχεσθαι,
Ἢ φεύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
Ἀλλά πη ἢ φθήξεσθαι ὀΐομαι αἰπὺ ὄλεθρον.
Ὣς φάτο· τῶν δ' αὐτῶ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος θρασυφρόνεε δεύτερον αὖτις,
Ὦ φίλοι, ἢ γὰρ ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐύξοον, ἠδὲ φαρέτρην,
Οὐδοῦ ἀπὸ ξεστοῦ τοξάσεται, εἰσόκε πάντας
Ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης·
Φάσγανά τε σπάσασθε, καὶ ἀντίχεσθε τραπέζας
Ἰῶν ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
Ἀθρόοι, εἴ κε μιν ἤδη ἀπώσομεν, ἠδὲ θυράων.
Ἔλθωμεν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοὴ δ' ὦκιστα γένοιτο·
Τῷ κε τάχ' ἔστος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσαιτο.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξύ,

Hunc torvè tuens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Eurymache, neque ſi mihi paterna omnia redderetis,
" Quæcunque nunc vobis ſunt, & ſicunde alia adderetis,
" Neque ſic amplius manus meas abſtinerem à cæde,
" Antequam omnem proci intemperiem rependerent.
" Nunc vobis incumbit, id eſt, *veſtre ſunt partes*, contra vel pugnare,
" Vel fugere, qui mortem & parcam vitaverit:
" Sed neminem evaſurum puto certam mortem.
Sic dixit; horum ibidem ſoluta ſunt genua.
His Eurymachus locutus eſt ſecundò rurſus,
" O amici, non cohibebit vir hic manus inexplebiles;
" Sed poſtquam accepit arcum politum, & pharetram,
" Limine à polito ſagittabit, donec omnes
" Nos interfecerit: verùm recordemur pugnæ;
" Enſeſque trahite, & opponite menſas
" Sagittis velocibus, in ipſum verò omnes tendamus
" Conferti, ſi modò eum à limine expellamus & foribus:
" Eamus demùm in Civitatem; clamorque citiſſimè fiat:
" Sic nempe citò hic Vir nunc extremò ſagittabit.
Sic utique locutus extraxit enſem acutum,

ΣΧΟΛΙΑ.

65. Παρήκει.] Πρόκει εἰς αἴρεσιν.
72. Τοξάσεται.] Τοξεύσῃ.
73. *Ἄμμι.] Ἡμᾶς· Δυϊκὸν, ἀντὶ Πληθυντικοῦ.
74. Φάσγανά τε σπάσασθε.] * Ἐξιφοφόρων δὲ οἱ παλαιοί. Ἀντίχεσθε.] Προβάλεσθε.
75. Ἔχωμεν.] Ἐπίωμεν.

NOTÆ.

64. Ἀποῖσαι) Rectè hæc Vox ſemper cum ſimplici σ'. ſcribenda, ut notamus ad ε'. v. 24. Sic *Iliad.* α'. v. 508. Ἀλλὰ σύ ὥς νῦν τῖσον, Ὀλύμπιε.

72. Τοξάσεται) E contrà hæc Vox omninò cum gemino σ'. ſcribenda, ubi præcedens *Vocalis* producenda; cùm ſit ejuſdem Naturæ, atque βαστάζω, quæ certè corripitur in *Aor.* α'. ut φ'. 405. Αὐτὰρ ἐπὶ μίζαν τίξαν ἐβάστασε, καὶ ἰδὲ πάντα. Quare τοξάσασθε mox ſcribo, v. 78. 134. &c.

79. Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο) Cùm olim hoc in loco εἰρύσσατο ſcriberetur, emendo ad normam *Iliad.* χ'. v. 306. ubi in eodem Verſu εἰρύσσατο ſemper ſcribitur in omnibus. Et hæc res manifeſtò appareret, in vocibus ἰφυσάμην, ἰφύσατο, ἰφύσατο, & ſimilibus; quæ quoties υ'. extendunt, σ'. duplicant, quod alias minimè faciunt: ut in ἰφυσαίμην, ἰφύσαις, ἰφύσατο, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

73. *Ἄμμι) Hæc addo, vid. ad *Iliad.* ν'. v. 435. & ſuprà, ad v. 55. *Var. Lect.*

74. * Ἐξιφοφόρων) Ità ſcribo, pro ἐξιφοβόρων, nec id, ſine *Aloyſii* MSti Auctoritate; licet notiſſima Vox, ξιφοφορέω.

VARIÆ LECTIONES.

64. Ἀποῖσαι) χ. ἀποῦσαι, malè olim in Nonnullis, ut Not. in *Textum*.

65. Παρήκει) χ. παρὰ κεῖται, *Euſtath.* fol. 773. lin. 15. *H. Steph.*

69. Τοῖσιδ') γρ. τοῖσι δ'.

72. Τοξάσεται) χ. τοξάσῃ, vid. Not. in *Textum*.

78. Τοξάσασθε) γρ. πξάσαιθ, malè olim, ut v. 72. Vid. infrà, v. 134.

79. Εἰρύσσατο) χ. εἰρύσαθ, vid. in *Textum*.

Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἄλλο δ' ἐπ' αὐτῷ
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ὁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἰὸν ἀπὸ φαρέτρης βάλλε φῆν ὧδὲ μάλ' αὖτως,
Ἐν δέ οἱ ἧπαλι πῆξε θοὸν βέλος· ἐκ δ' ἄρα χερὸς
Φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, σφειρῇσὶν δ' ἔπεσε τραπέζῃ
Κάππεσε δινηθείς· ἀπὸ δ' εἴδατα χεῦεν ἔραζε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δ' ἤ χθόνα τύπτε μετώπῳ,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δ' ἤρονον ἀμφοτέροισι
Λακτίζων ἐτίναξε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος εἰσάλτο κυδαλίμοιο
Ἀντίος αἴξας· εἶρυτο δ' ἤ Φάσγανον ὀξύ,
Εἴπερ οἱ εἶξεν θυράων· ἀλλ' ἄρα μὶν φθῆ
Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρεϊ δουρὶ,
Ὤμων μεσηγύς, νῶτα δ' ἤ στῆσφιν ἔλασσε·
Δοῦπησεν δ' πεσών, χθόνα δ' ἤλασε παλάμῃ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ' ἀπέρυσε, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
Αὐτῷ οἱ Ἀμφινόμῳ· δείδιε γάρ κε, μή τις Ἀχαιῶν
Ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον, ἢ ἐλάσσαι,
Φασγάνῳ αἴξας, ἢὲ προπρολέσσι τύψας.
Βῆ δ' θέων· μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν·

Æreum, utrinque-acutum, insiliitque in ipsum
Terribiliter vociferans; ipse autem eodem-instanti divus Ulysses
Sagittam projiciens percussit pectus ad mammam,
In hepate verò ei fixit velox telum: & ex manu
Ensem misit humum, cruentatus autem circa mensam
Decidit circumactus; effudit verò Epulas humum,
Et poculum circum-ansatum: hic verò terram verberavit fronte,
Animo dolens, pedibusque thronum ambobus
Calcitrans quassit; & ob oculos fusa est caligo,
Amphinomus verò in Ulyssem irruit gloriosum
Contrarius ruens; traxitque ensem acutum,
Si quo modo ei cederet à foribus; sed ipsum prævenit
Telemachus à tergo percutiens æreâ lanceâ,
Humerorum interstitio; perque pectora adegit:
Sonuit verò lapsus, terramque percussit totâ fronte.
Telemachus autem abripuit-se, relictâ longâ lanceâ
Illic in Amphinomo, valdè enim timebat, nè quis Achivorum
Lanceam dum extraheret longam, vel trans-adigeret,
Ense ruens, vel cæsim & manu pronâ feriens.
Ivit autem currens, valdè itaque citò dilectum ad patrem pervenit;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

84. Περιῤῥηδής.] Περιπλαθείς, ἢ * περιῤῥαγής, ἢ περιδόμβῳ, ἢ περιῤῥυείς, ἢ περιφερής.

85. Δινηθείς.] Ἐπισταφείς.

89. Ὀδυσῆος εἰσάλτο.] Ὡς ἐπὶ Ὀδυσσέα ὥρμησεν.

91. Φῆν.] Προέλαβεν.

92. Τηλέμαχος κατόπισθε.] Ἐγγὺς ἦ Ὀδυσσέως ἐρυόμενον Ἀμφίνομον, παρεκδέξας καιρὸν ἦ νῶτα ἔβαλεν. Πιθανῶς ὃ πρώτην ἐποίησεν Τηλεμάχῳ διήγησιν, ὅτε ἦ τὸ πατέρα ἐλύσατο.

95. Ἀπέρυσε.] Ἀφώρμησεν.

96. * Δίς.] Ἐφοβεῖτο, παρὰ τὸ Δείδω.

97. Ἐλάσσαι.] Πλατεῖ τῷ ξίφει πλήξειεν.

98. Προπρολέσσι.] Καιρὸν τόμης τῷ ξίφει ὀρθὶς εἰς τὸ μετάφρενον μὴ ἀναδείναι, ἀλλὰ νύξας ὑπτίους· οἱ μὲν γὰρ νήποντες πλατὺ ἔχουσι τὸ ξίφος· οἱ δὲ πλήττοντες, πλάγιον.

N O T Æ.

81. Ὁ δ' ὁμαρτῇ δῖος Ὀδυσσεὺς Ἰὸν ἀπαρεῖς βάλλε) Ità rectè, si ὁμαρτῇ, *Adverbium*, sin ὁμάρτῃ *Verbum*, tum ἀπαρεῖς, βάλε ᾗ, ut ad *Var. Lect.*

90. Εἶρυτο ᾗ φάσγανον ὀξὺ) Pro εἰρύετο poni dicunt hìc *Grammatici*, & ἡμιονικῶς scribi εἰρῦτο, ut aliàs λῦτο, *Iliad. ω'.* v. 1. *Hesiod.* Scut. *Herc.* v. 415. Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκὸν· ἔρυτο ᾗ δῶρα θεοῖο. Lege ἐρῦτο. Vid. ad *Iliad. π'.* v. 542.

NOTÆ IN SCHOLIA.

84. Περιῤῥηδής) Vid. *Etymolog.* M. v. undè pro περιαγής, emendo, * περιῤῥαγής.

96. * Δίς) Ἐφοβεῖτο· παρὰ τὸ δίω. Et hoc *Aloysii* MStum, excepto, quòd ibi ἐφίβω. Δείδω, δίω, δίσω, δίδια, δίδοικα. Vid. *Etymolog.* M. v. Δίς.

VARIÆ LECTIONES.

81. Ὁ δ' ὁμαρτῇ βαλὼν) χρ. ὁ δ' ὁμάρτῃ — βάλε ᾗ, *Florentina, Aldina, Lovaniana*, &c. Vid. ad *Textum*.

82. Βάλλε σῆθος) χρ. βάλε ᾗ σῆθος, ut suprà, v. 81.

85. Κάππεσε δινηθείς) γρ. κάππεσεν ἰδινηθείς, *Eustath.* fol. 775. lin. 14. & *H. Steph.*

90. Εἶρυτο) χρ. εἰρῦτο, ut Not. in *Textum*.

Ἀχῶ

Ἀγχοῦ δ' ἰσάμβους ἕπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ πάτερ, ἤδη τοι σάκος ὄσσε καλύπτει, καὶ δύο δοῦρε,
Καὶ κυνέην εὐχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Αὐτός τ' ἀμφιβαλέσθαι ἰών· δώσω δὲ συβώτῃ
Καὶ τῷ βουκόλῳ ἄλλα· πολὺ χρὴ γὰρ ἄμεινον.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Οἶσιν θέων, εἴως μοι ἀμύνεσθαι πάρ' ὀϊστοί,
Μή μ' ἀπερυκήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο·
Ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δοῦρα δ' ὀκτὼ,
Καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱππιοδασείας·
Βῆ δὲ φέρων, πάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσατο χαλκόν·
Ὣς δ' αὔτως τὼ δμῶε δυέσθην τεύχεα καλὰ,
Ἕσαν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
Αὐτὰρ ὅγ', ὅφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοὶ,
Τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ ὧν ἐνὶ οἴκῳ
Βάλλε πιτυσκόμενος, τοὶ δ' ἀλληκτῆρες ἔπιπτον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστευόντα ἄνακτα,
Τόξον μὲν πρὸς σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
*Ἔκλιν' ἐσάμβας, πρὸς δ' αὐγὰς παμφανόωντα·

Et propè ſtans verba velocia allocutus eſt,
" O pater, jam tibi ſcutum portabo & duas lanceas,
" Et galeam benè-æream, in temporibus aptam,
" Ipſeque induar profectus, daboque ſubulco
" Et bubulco alia: armari enim melius.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Porta currens, quouſque mihi ad auxiliandum ſagittæ adſunt,
" Ne me amoveant januis, ſolus cùm ſim.
Sic dixit; Telemachus autem dilectus obedivit patri.
Perrexit verò ire in thalamum, ubi ei inclyta arma jacebant:
Hinc quatuor quidem ſcuta excepit, lanceaſque octo,
Et quatuor galeas æreas denſas:
Venitque ferens, valdeque citò dilectum ad patrem pervenit.
Ipſe igitur primum circa corpus indutus eſt æs:
Sic eodem modo famuli induti ſunt armis pulchris:
Steteruntque circum Ulyſſem prudentem, varii-conſilii.
At hic, quamdiu quidem ad auxilium aderant ſagittæ,
Tantùm procorum unum ſemper in domo
Percuſſit collimans: hi verò conferti cadebant.
At poſtquam defecerunt ſagittæ ſagittantem regem,
Arcum quidem ad poſtem-januæ benè-firmæ domûs
Inclinavit ſtare, versùs parietes ſplendidos:

ΣΧΟΛΙΑ.

103. Ἀμφιβαλέσθαι.] Καθοπλίσασθαι.
104. Τετράχηλας.] Κεκαλυμμένας.
106. Οἶσιν.] Κόμισον.

NOTÆ.

106. Οἶσιν θέων) De voce οἶσιν, vid. ſuprà, ad ν'. v. 154. De Differentiâ ſ. Οἶσιν, & Οἰσύμβρῳ, ad *Iliad.* γ'. v. 168.

109. Βῆ δ' ἴμεν * θάλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο) Θάλαμόνδε hoc in loco, pro corrupto θάλαμον, reſtituo: nec id ob *Verſum* tantùm, verùm etiam ob *Senſum*, θάλαμόνδε, pro εἰς θάλαμον, ut mox in omnibus, v. 161. Βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε. Et olim ſanè *Romana* Editio, & *Baſileenſis Euſtathii*, hoc ipſo in loco, θάλαμόνδ' apertè legebant. *Florentina* ſanè, *Aldina*, *Reſciana*, *H. Stephan.* & alii deinceps θάλαμον, Errore, ut fit, ex unius incuriâ per plures proſeminato.

121. Ἔκλιν' ἐσάμβας) Ità *Euſtathii* Textus, Editt. *Roman.* & *Baſil.* & in Proſâ τ. παρεκβολῶν, Ἔκλιν' ἰσάμβας. Verùm quùm *Media* ſ. ἴκλινεν *Homero* ſemper producatur, æquè ac ſ. ἴκλινεν, ut *Iliad.* ξ'. v. 510. Ἤριπε', ἐπεί ῥ' ἴκλινε μαχὴν κλυτὸς Ἐννοσίγαιος, &c. omninò legendum, Ἔκλιν' ἰσάμβας, & aliæ. ad *Var. Lect.* Rejiciendæ.

VARIÆ LECTIONES.

102. Εὔχαλκον) γρ. ἐΰχαλκον.
106. Ἀμύνεσθαι) γρ. ἀμύνασθαι, ut infrà, v. 116.
109. Θάλαμόνδε') χρ. θάλαμον, malè, ut Not. in *Textum*.
116. Ἀμύνασθαι) γρ. ἀμύνεσθαι, ut ſuprà, v. 106.
118. Ἀγχισῖνοι) γρ. ἀγχισῆνοι, vid. *Etymolog.* M. v. Ἀγχίσιος.
121. Ἔκλιν' ἐσάμβας) γρ. ἴκλινεν σάμβας.

Αὐτὸς

Αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
Ἱππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνθυεν·
Εἵλετο δ' ἀλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
Ὀρσοθύρη δέ πις ἔσκεν εὐδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ·
Ἀκρότατον δὲ παρ' αὐλὴν εὐτροχος μεγάροιο
Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβόν
Ἑστάτ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή.
Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πφαύσκων,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή πις ἀνὴρ ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
Καὶ εἴποι λαοῖσι; βοὴ δ' ὦκιστα γένοιτο;
Τῷ κε τάχ' ὄπτιος ἀνὴρ νῦν ὑστατα τοξάσαιτο.
Τόνδ' αὖτε προέφη Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οὔπως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄσχι γὰρ αἰνῶς
Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, καὶ ἀργαλέον κόμα λαύρης·
Καί κ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅστ' ἄλκιμος εἴη.

Ipse verò circum humeros scutum posuit quadruplex;
Capiteque in forti galeam bene factam posuit
Equinis jubis ornatam, graviter vero nutabat crista desuper.
Accepit igitur fortes lanceas duas armatas ære.
Fenestra certè quædam erat benè ædificato in pariete;
Ultimum verò ad limen benè stantis domûs
Erat via ad vicum, assereſque illam continebant bene aptatæ:
Hanc Ulysses custodire jussérat divinum subulcum,
Stantem propè ipsam: unus enim solus erat aditus.
His verò Agelaus dixit, verbum omnibus nuncians,
" O amici, non jam aliquis ad fenestram ascendat,
" Et dicat populis? clamorque citissime fiat?
" Sic nempe citò hic vir nunc postremò sagittaverit.
Hunc rursus allocutus est Melanthius, custos caprarum,
" Nullo modo licet *ita facere*, Agelae divine: propè enim valdè
" Aulæ pulchræ januæ, & angustum ostium vici;
" Et vel unus omnes inhibeat, qui strenuus fuerit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

126. Ὀρσοθύρη.] Ἐν τῷ δ' οἴκῳ εὐαυλίῳ πίχυ θύρα ἦν, δι' ἧς εἰς τὸ θάλαμον ἀναβῆναι, ἔνθα τὰ ὅπλα ἔκειτο· εἶπεν δ' ὅπως, ἐπεὶ ὑψηλοτέρω ἦν, ἐφ' ᾗ ἦν ὀρθοῦσαι καὶ ἀναβορεῖν.

128. * Ὁδός.] Περίδρομος. Λαύρῃ.] Στενῇ οὔσῃ, δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέπτουσι, οἱονεὶ ἄμφοδον. Εὖ ἀραρυῖαι.] Καλῶς ἡρμοσμέναι.

130. Ἐφορμή.] Ἔξοδος· ἦν δ' εἷς μόνη ἔξοδος εἰς τὸ περίδρομον εἴσω τῆς δικαίας γωνίας ἦν ὀρσοθύρα, ἧπερ εἰς τὴν λαύρην ἔφερεν· ἡ δὲ λαύρα, στενωπός ἐστι παραμήκης. ἔξωθεν δὲ τοῦ δικαίου τοίχου, οὗ ἐν τῷ θαλάμῳ, οὐχ ὁ Πηνελόπης, ἀλλ' οὗ τὰ ὅπλα ἔκειτο· αὕτη δὲ ἡ λαύρα ἔξοδον εἶχεν εἰς τὸ περίδρομον· εἷς δὲ ἦν ἔξοδος ὀρσοθύρη· λαύρα, θαλάμου ἀνδρῶν.

137. Στόμα.] Ἀρχή.

N O T Æ.

126. Ὀρσοθύρη δὲ πις ἔσκεν) Vid. *Etymolog.* M. v. Ὀρσοθύρη, & ad *Varias Lectiones*. *Ibid.* Εὐδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ) Ità hìc & olim rectè in omnibus, εὐδμήτῳ, vid. ad v. 24.

131. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πφαύσκων) Hoc in loco Nonnulli Vett. Codd. legunt, τοῖς δ' Ἀγέλαος μετέειπεν, ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Romana* & *Basileensis Eustathii*, & infrà, v. 247. Omnes hi dicti Codd. Ἀγέλαος legunt; ut & *Seberus* observat ad hos duos locos: cæteris omnibus in locis, in omnibus Exemplaribus, Ἀγέλαος apertè legitur, quare & hi Duo loci emendandi ad reliquorum normam; & τὸ μετ', quod utrobique intruserat, rejiciendum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

128. * Ὁδός, Περίδρομος) Hæc Notula priùs ponebatur, ad v. 134. licet corruptius, ἧτος, περίδρομος, in quo quidem Versu legitur ἧπερ ἀνὴρ, sed quid ibi περίδρομος; MStum itaque *Aloysii* consului, ubi ἑδός, περίδρομος. Tum vidi ἑδός, pro ἁδός, facili errore scriptum, & huc pertinere; non enim ea Vox aliàs in hoc Vicinio occurrit.

VARIÆ LECTIONES.

126. Ὀρσοθύρη) γρ. ὀρσορόκη, *Apollodor.* ὀρθοθύρη, *Crates*, apud *Etymolog.* M. v. *Ibid.* Εὐδμήτῳ) γρ. εὐτμήτῳ, malè olim in Nonnullis.

128. Εὖ ἀραρυῖαι) γρ. σὺν τοῖς ἴσαι, & ἴσδον ἴσαι, *Eustath.* fol. 1921. lin. 43.

131. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν) γρ. τοῖσδ' Ἀγέλαος μετέφατο, vid. Not. in *Textum*.

133. Καὶ εἴποι) γρ. καὶ δ' εἴποι.

134. Τοξάσαιτο) γρ. τοξάσαιτο, ut suprà, v. 78.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐείκω θωρηχθῆναι
Ἐκ θαλάμου· ἔνδον γάρ, οἰομαι, οὐδέ πη ἄλλη
Τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς ἠὲ Φαίδιμος υἱός.
Ὣς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
Ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,
Καὶ τόσσας κωπέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
Βῆ δ' ἴμεν, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε·
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὡς εἶδε ταλλομένους ἴδε πύκεα, χερσὶ δὲ δοῦρα
Μακρὰ πινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον·
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐὶ μεγάροισι γυναικῶν
Νῶϊν ἐποτρύνῃ πόλεμον κακόν, ἠὲ Μελανθώ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ὅς θαλάμοιο θύρην πυκινὰς καὶ ἀραρυίας
Κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
Ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὔμαιε, θύρην ὄπιθες θαλάμοιο,
Καὶ φέρσαι, εἴτις ἄρ' ἔστι γυναικῶν, ἢ τάδε ῥέζει,
Ἦ υἱὸς Δολίοιο, Μελανθώ, τόν περ ὀΐω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Βῆ δ' αὖτις θαλάμονδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οἴσων τεύχεα καλά· νόησε δὲ δῖος ὑφορβεύς,

" Sed agè, vobis arma portabo, ut armemini,
" Ex thalamo: illic enim, puto, neque alibi *aliàs*,
" Arma depoſuerunt Ulyſſes & illuſtris filius.
Sic locutus, aſcendit Melanthius, cuſtos caprarum
In thalamum Ulyſſis, ſupra ſcalas domûs,
Ubi duodecim quidem ſcuta excepit, tot itidem lanceas,
Et tot galeas æreas pilis equinis denſas.
Perrexit verò ire, valdeque citò portans procis dedit:
Et tunc Ulyſſis ſoluta ſunt genua & dilectum cor,
Poſtquam circumponentes vidit arma, manibuſque lanceas
Longas quatientes; arduum ſiquidem ipſi apparebat opus.
Statim igitur Telemachum verba velocia allocutus eſt,
" Telemache, certè valdè jam aliqua in domibus mulierum
" Nobis excitat bellum difficile, vel Melanthius.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra locutus eſt,
" O pater, ipſe ego hoc admiſi, neque aliquis alius
" Reus, qui thalami januam benè compoſitam
" Reliqui inclinatam: horum verò ſpeculator erat melior.
" Sed vade, divine Eumæe, januam claude thalami,
" Et obſerva, ſi qua eſt mulierum, quæ hæc faciat;
" An filius Dolii, Melanthius; quem ego puto.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.
Ivit autem iterum ad thalamum Melanthius, cuſtos caprarum,
Portaturus arma pulchra; adverte-bat verò divus ſubulcus;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

143. Ῥῶγας.] * Ῥήγματα, θυρίδας· ἢ τὰς τῶν οἰκίας ὑπερῴας διόδους.
144. Ἔξελε.] Ἐξήραξεν.
154. Ἤμβροτον.] Ἀντὶ τοῦ, ἥμαρτον.
156. Ἀγκλίνας.] Ἀνοίξας.
158. Φερσαι.] Καθαιτήσων.

N O T Æ.

143. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο) Vid. *Etymolog.* v. Ῥῶγας * μεγάροιο, ut lego, pro * μεγάλη. Item, in v. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο, & ad *Var. Lect.*
144. Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε) *Euſtath.* fol. 777. lin. 46. Σημειώσαι ὅ, τὸ ὅτι τὸ περὶ τῶν δώδεκα σακέων, τὸ τὸν Ἰφιξῆ, Ἀρίσταρχος αἰτήσας κιχάνειν, ἀδύνατον εἶναι εἰπὼν ποσῶν βαστάσαι ἄνθρωπον. Non advertebat *Criticus*, Hæc non ſimul à Poetâ portari dici: imò ſemel, & vice unâ, tantùm *Unam Galeam*, & *Unum Scutum* dicit illum ferre, mox, v. 183.

NOTÆ IN SCHOLIA.

143. Ῥῶγας) * Ῥήγματα, ità lego & emendo, pro ῥήματα, ex *Aloyſii* MSto.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

143. Ἀνὰ ῥῶγας) γρ. ἀν' ἀρ ῥῶγας, *H. Steph.* & ἀναάρρωγας, *Euſtath.* fol. 778. lin. 8. *Seberi* Index. Vid. *Etymolog* M. v. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο. *Ibid.* Ἐποτρύνῃ) γρ. ὑποτρύνῃ. *Euſtathius*, &c.
152. Νῶϊν) γρ. ἡμῖν, *Euſtath. H. Steph.* νῶϊν verò rectiùs, *Ulyſſes* enim & *Telemachus*, Principales, &c.

Αἶψα

Αἶψα δ' Ὀδυσῆα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσεῦ,
Κεῖνος δ' αὖτ' ἀίδηλος ἀνὴρ, ὃν οἰόμεθ' αὐτοὶ,
Ἔρχεϑ' ἐς Θάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπε,
Ἦ μιν ἀποκτείνω, αἴ κεν κρείσσων γε γένωμαι·
Ἦέ σοι ἐνθάδ' ἄγω, ἵν' ὑφ' ἡμετέρας ἀπτίσῃ
Πολλὰς, ὅσσας ὅτος ἐμήσατο σοῖ ἐνὶ οἴκῳ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἦ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυὺς
Σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα πέρ μεμαῶτας·
Σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὀπίσσω,
Ἐς Θάλαμον βαλέειν, σανίδας δ' ἐπιϑέσϑαι·
Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῆς πειρήναντες,
Κίονα ἀν' ὑψηλὴν ἐρύσαι, πελάσαι τε δοκοῖσιν,
Ὡς κεν δηϑὰ ζωὸς ἐὼν, χαλεπ' ἄλγεα πάσχῃ.
Ὡς ἔφαϑ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὴ κλύον, ἠδ' ἐπίϑοντο.
*Βὰν δ' ἴμεν ἐς Θάλαμον· λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα·

Statimque Ulyſſem allocutus eſt, qui propè aderat,
" Divine Laertiade, prudens Ulyſſes,
" Ille quidem rurſus, exitioſus vir, quem putabamus ipſi,
" Vadit in thalamum; tu verò mihi verum dic,
" Nunquid interficiam, ſi potentior ero;
" An tibi huc ducam; ut iniquitates luat
" Multas, quantas hic operatus eſt tuâ in domo.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Certè ego & Telemachus procos ſuperbos
" Retinebimus intra domos, quamvis multùm incitatos:
" Vos verò retro-ligatis pedibus & manibus deſuper
" In thalamum mittite; tabulaſque colligate a tergo:
" Catenam deinde plicatam ex ipſo nectentes
" Columnam in altam trahite, & admovete trabibus;
" Ut diù vivus graves dolores patiatur.
Sic dixit: illi verò hunc valdè quidem audiverunt, & obediverunt.
Perrexère igitur ut irent in thalamū; latebantq; ipſum intus exiſtentem:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

173. Σφῶϊ.] Ὑμεῖς οἱ δύο.

174. Σανίδας δ' ἐπιϑέσϑαι.] Τὸ ἐξῆς, σφῶϊν ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας, εἰς Θάλαμον ἐμβάλλειν· σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐπ' αὐτοῦ περιήναντες ἀνὰ κίονα ὑψηλὴν ἐρύσατε, σανίδας δ' ἐπιϑεῖναι· ἢ ὄπιϑεν κλείσαντες τὰς ϑύρας μὴ παῦσαι.

175. Σειρὴν.] Πλέγμα, χοινίον. Περιήναντες.] Ἐκδήσαντες.

176. Ἐρύσαι.] Ἀναρτῆσαι.

Ν Ο Τ Æ.

177. Ὡς κεν δηϑὰ ζωὸς ἐὼν) *Suetonius* de *Tiberio*, " *Sed & Tiberium mori volentibus vim adhibuiſſe* " *vivendi dicitur: nam mortem adeò leve ſupplicium putabat; ut cùm audiſſet unum ex eis*, Carnulium *nomine, anticipâſſe eam, exclamaverit*, " Carnulius *me evaſit*. Ità Cuidam damnato, cùm Mortem ab eo ultro poſceret, *Nondum tecum redii in gratiam*, reſpondit. Et *Melanthius*, ab ipſo *Ulyſſe*, ad graviora ſupplicia reſervandus, non occidi jubetur, ſed vivus capi.

179. *Βὰν δ' ἴμεν ἐς Θάλαμον) Pro *Veteri* βᾶ, lego hic audactèr βάν. Non enim hìc de *Melanthio* agitur, qui dudum ſecundò in *Armarium* aſcenderat, ut appareat, v. 161. Sed de *Eumæo* & *Philetio*, de quibus Poeta, v. 178. Οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὴ κλύον, ἠδ' ἐπίϑοντο· Βὰν δ' ἴμεν ἐς Θάλαμον· λαθέτην δέ μιν, &c. Utraque *Editio* tamen *Romana* & *Baſileenſis*, corruptionem traxerat, licet utrobique ipſe *Euſtathius* ὁ παρεκβολαῖς, *Roman.* fol. 1922. lin. 58. & *Baſil.* fol. 779. lin. 36. exponat, Καὶ αὐτὶ τοῦ ἠλθόντες εἰς Θάλαμον. Ἔλαθον δ' Μελάνθιον· καὶ μὲ Θαλάμειο μυχὸν κάτα πύχε' ἐρύσαι· Τὼ δ' ἴσαν, λόχμ δίκλω. Plures tamen decepti, Veterum etiam, ut puto, priorem Verſûs partem de *Melanthio* ſumentes, βᾶ legebant, ut *Aldina*, *H. Stephan. Caſtellio*, *Sponda-nus*, *Schrevelius*, *Cantabrig.* & *Oxonienſis*, &c. at βὰν legunt *Florentina* & *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, &c. Omnes item Verſiones *Latinæ* hinc *Lectionem* exprimunt. Caveas itaque, nè de *Melanthio* capi poſſe putes, de quo, ut ſuprà dixi, v. 161.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

168. Ἀπτίσῃ) γρ. ἀπολίσῃ, vid. Not. in *Textum*, ad v. 64.

175. Περιήναντες) γρ. περιήνατε, *Florentina*, *Euſtathii*, & MS. *Aloyſii*, ut v. 173. ἀποστρέψαντε, & v. 181. μέντοι.

179. Βὰν δ' ἴμεν) γρ. βᾶ δ' ἴμεν, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Λαθέτην) γρ. λαβέτην, malè, vid. Not. in *Textum*.

Ἦτοι

Ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τόξ' ἐρεύνα·
Τὼ δ' ἔσαν ἐκ προθύρου θοὰ σταθμοῖσι μένοντε.
Εὖτ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν πυκαλέαν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ, γέρων, πεπαλαγμένον ἄζῃ,
Λαέρτιῳ ἥρωϊ, ὃ κικλίζων φορέεσκε·
Δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
Τάδ' ἄρ' ἐπαίξαντ' ἐλέτην, ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
Κυρίξ· ὁ δὲ δαπέδῳ ἧ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ.
Σὺν ἧ πόδας χεῖράς τε δέον θυμαλγέϊ δεσμῷ,
Εὖ μάλ' ἐπιστρέψαντε ἁμαρτεῖς, ὡς ἐκέλευσεν
Υἱὸς Λαέρταο πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.
Σειρὴν ἧ πλεκτὴν ἐξ αὐτῆς πειρήναντες,
Κίον' ἄν' ὑψηλὸν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσι.
Τόνδ' ἐπικερτομέων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ κατακείμενος, ὥς σε ἔοικεν·
Οὐδέ σέ γ' ἠελίου γενεὴ παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἡνίκ' ἀγινεῖς
Αἶγας μνηστῆρσι δόμον κάτα, δαῖτα πένεσθαι.

Certè hic quidem in thalami conclavi arma quærebat:
Hi verò ſteterunt utrinque apud poſtes-januæ expectantes.
Quando ſuper limen ibat Melanthius cuſtos caprarum,
Alterâ quidem manu ferens pulchram galeam,
Alterâ verò ſcutum latum, antiquum, inquinatum ſitu,
Laërtis herois, quod juvenis portabat;
Jamdudum neglectum jacuit, juncturæque ſolutæ erant lororum:
Hi tunc irruentes ceperunt, traxeruntque ipſum intrò
Per capillos; in pavimentum verò humi dejecerunt dolentem corde.
Pedes autem manuſque colligaverunt triſti vinculo,
Accuratè valdè retrò-flectentes penitùs; ſicut juſſerat
Filius Laërtis pertolerans, divus Ulyſſes.
Catenam verò plicatam ex ipſo nectentes,
Columnam in altam traxerunt, admoveruntque trabibus.
Hunc cavillans alloquutus es, Eumæe ſubulce,
" Nunc quidem valdè omninò, Melanthi, nocte excubias ages
" Lecto in molli dormiens, ſicut te decet;
" Neque te aurora ab Oceani fluctibus
" Latebit adveniens aureæ ſedis; quandò adduces
" Capras procis domi, in convivium apparandum.

ΣΧΟΛΙΑ.

183. Τρυφάλεια.] Πελεκιφαλαία, τελφάλεια τὶς ἔστι, ἡ τρεῖς φάλας ἔχουσα.
184. Ἄζῃ.] Εὐρώτι. ἢ ξηρασίᾳ.
185. Κυρίζων.] Νέον ὄν. Φορέεσκε.] Ἔφερεν, ἐβάστασεν.
188. Κυρίξ.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, τὸ κόμμι ἐπιλαβόμενος· ὁ δὲ Κράτης, κυρίξ. * τὸ γεωργικῶς.
189. Ἔδιον.] Ἐδίσμων.
195. Φυλάξεις.] Παρατηρήσεις.
196. Καθαλίσμενος.] Καθεύδων.

NOTÆ.

Εἶ δὴ αὖτις θαλαμόνδε· nunc illi ſequuntur, λαθέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα, τοτέοι Μελάνθιον. *Florentina*, & *Lovaniana Reſcii*, pro λαθέτην, λαθέτην, non æquè benè; nec enim adhuc illum prehendunt, donec onere ſit gravatus, & priùs illum intùs eſſe nôrunt.

187. Τὰδ' ἄρ' ἐπαίξαντε) Malè olim in Multis, Τὼ δ' ἄρ' ἐπαίξαντε, quùm nondum Senſus eſſet completus; ut ex noſtrâ Punctatione liquebit, & *Euſtathii* Paraphraſi, fol. 779. lin. 40. Ὡς ἂν τοῦτο ὁ Μελανθεὺς ἔφερε, ἐπεὶ ἦσαν ἄτε αὐτῷ αἱ χεῖρες ἀχρεῖαι πρὸς μάχην, ἐπαίξαντες οἱ σύνδουλοι εἷλον.

188. Ἀχνύμενον κῆρ) Ità rectè Vett. & *Euſtathius*, & emendatiores Codd. de *Melanthio* enim res agitur: quarè Lectio δ' ἀχνύμενοι, licet Editiones, *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana*, præferant, minimè nobis admittenda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

188. * Κυρίξ, τὸ γεωργικῶς. Ità emendo, pro κυρίξ, ὁ γεωργικὸς, ex *Euſtath.* fol. 781. lin. 8.

VARIÆ LECTIONES.

186. Δ' ἐλέλυντο) γρ. ἧ λέλυντο, *H. Steph.*
187. Τὰδ') γρ. τὼ δ', male; ut in N. ad *Textum*.
188. Ἀχνύμενον) γρ. ἀχνύμενοι, vid N. in *Textum*.
189. Χεῖράς τε δέον) γρ. χεῖράς τ' ἔδησεν, *H. Steph.* & *Brevia Scholia*.
190. Ἐκέλευσεν) γρ. ἐκέλευσε, *H. Steph.*
192. Περήσαντες) γρ. περήσατε, ut ſuprà, v. 75. v. 187. v. 190. v. 201. &c.

Ὣς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, ταφεὶς ὀλοῷ ὑπὸ δεσμῷ.
Τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην τ' ὀπάσαντε φαεινὴν,
Βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
Ἔνθα μάλ' ἀσπερχὲς ἐφέζασαν· οἱ μὲν ἔπ' αὐτῇ,
Τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμων, πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.
Τοῖσίδ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν·
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε,
Μέντορ, ἄμυνον ἑταῖρε, μνῆσαι δ' ἑτάροιο φίλοιο,
Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.
Ὣς ἔφαθ', οἰόμενος λαοσσόον ἔμμεν' Ἀθήνην.
Μνηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·
Πρῶτος τὴν γ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραπεπίθησιν Ὀδυσσεὺς,

Sic is quidem illic relictus eſt extenſus perniciioſo in vinculo.
Hi autem arma induentes, portaque occlusâ lucidâ,
Iverunt ad Ulyſſem prudentem, verſutum,
Ubi robur ſpirantes adſtabant: hi quidem ſuper limine
Quatuor, illi autem intra domum multique & boni.
Ad hos propè filia Jovis venit Minerva,
Mentori aſſimilata & corpore, etiam & voce.
Hanc Ulyſſes lætatus eſt videns, & verbum dixit,
" Mentor, aſſiſte *mihi* in bello, memorque eſto ſocii dilecti,
" Qui te bene feci: eâdem-ætate etiam mecum es.
Sic dixit, credens *victoriosam* populorum ſervatricem eſſe Minervam.
Proci verò ex alterâ parte minabantur in ædibus;
Primus hanc increpuit Damaſtorides Agelaus,
" Mentor, nè tibi verbis perſuadeat Ulyſſes,

ΣΧΟΛΙΑ.

201. Ἐπιθέτη.] Κλειτόθεσις.
210. *Οἰόμενον.] Ἀντὶ δὲ, πιστεύμενον.
213. Παραπεπίθησιν.] Πείσῃ.

ΝΟΤΑΕ.

208. Μέντορ, ἄμυνον ἀρὴν) *Heſych.* Ἀρὴ, βλάβη ἐν τῷ πολέμῳ. An ἄρλω legendum, pro ἄρια, ut Ἀελιφάτα, Ἀελιφάλω. Ità certè *Heſiodus*, Scut. *Herculi* v. 333. & 429. Αὐτὸς ὁ βοοβλαγὲς Ἄρλον ἐπόντα δοκεύσας. Ἀρὴ verò, ab ἀρόμαι, & omnis hujus Vocis Familia, ſemper, apud *Homerum*, producit *Priorem*, ut *Euſtathius* ait, Τὸ ἀρλὸ ἐπὶ ἰκετείας καὶ βλάβης λέγεται, καὶ ὅτι φύσει μακρὰν ἔχει τὴν ἀρχουσαν, ὡς, Θέτιδος ἐξαίσιον ἀρλοῦ. At apud *Tragicos* etiam hujus Vocis *Prior* ſyllabe corripitur, ut probamus ad *Euripidem*; quin & apud *Homerum* nonnunquam, ſi rectè ſcribitur; ut *Odyſſ.* ε'. v. 538. Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρλὸν ἀπ' οἴκου ἀμῦναι. Item *Iliad.* σ'. v. 100. Ἔφθιτ' ἰμείρων δ' ἔδησεν ἀρῆς ἀλκτῆρα χιτῶνα, niſi quis ibi legendum putet ἄρεως, vel ἄρεως, per συνίζησιν, ut *Iliad.* ξ'. v. 485. Γνωτὸν δὲ μοι γαίροις, ἄρεως ἀλκτῆρα λιπόντι. Ità in illo, *Heſiod.* Theogon. v. 657. Ἀλκτὴρ ἀλγεσιάτσιν ἀρῆς γένετο κρυεροῖο, ubi ἄρους, vel ἄρεως legi poteſt; ut & *Scut.* Herc. v. 128. Θώρηξε δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον.

209. Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥίζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.] Τὸ ἐξῆς, Ὅς μὲ ἔρεζόν σε καλῶς, quare ὅς σε ſcribendum, cum *Euſtathio*, fol. 781. lin. 50. & *H. Stephano*, *Conrado* denique *Ritterſhuſio*, in *Oppian.* fol. 341. non ὅσα, ut alii. Dicendum verò, quanquam benè *Ulyſſes* noverit *Mentorem*, qualis fuerit apparentiâ, reverà eſſe *Minervam*, ut patet, v. 210. nunc tamen, ut *Virum* notum & amicum, non ut *Deam*, alloquitur. *Decoro* enim Poetæ erat conſulendum, quod non ſineret Deam coram Improbis manifeſtari; & Modeſtè erat ipſi *Ulyſſi* agendum, qui *Mentorem* quidem amicum habuit, cujus tamen ſub formâ *Deam* latere putavit & gaviſus eſt; quare ῥίζεσκον, non ampliùs per *Sacrificavi* exponendum duxi, ſed per *Feci*. Talis erat Præſentia *Angelorum*, qui ut homines *Sodomitis* reputabantur, *Loto*, ut homines excipiebantur, ut *Angeli* in animo agniti ſunt. Ὁμηλικίη autem, ut *Dativum* ſcribo, non ut *Nominativum*; hâc enim ratione minimè ad Virum pertinere potuit, ad *Deam* multò minùs; nec ut *Fœmina* jam agnoſcenda *Minerva*.

ΝΟΤΑΕ IN ΣΧΟΛΙΑ.

201. Ἐπιθέτη.) Κλειτόθεσις. Quæ huc olim attexebantur, Οἰόμενον, ἀντὶ δὲ πιστευόμενον, ex hoc loco, ubi hactenùs nullo jure aderant, removi in locum ſuum, *viz.* ad v. 210.

210. *Οἰόμενον.) Hanc Notulam malè olim, ad v. 201. locatam, in locum nunc ſuum ordino; ut modò.

VARIÆ LECTIONES.

208. Ἀρὴν) γρ. ἄρλω, vid. Not. in *Textum*.
209. Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥίζεσκον) γρ. ἅσσ' ἀγαθὰ ῥίζεσκον, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ὁμηλικίη) γρ. ὁμηλικίη, olim. Vid. Not. in *Textum*.

Μνησ-

Μνηστῆρσι μάχεσθαι, ἀμυνέμμεναι δέ οἱ αὐτῷ·
Ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω·
Ὁππότε κεν τούτους κτείνωμεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν,
Ἐν δὲ σὺ τοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷά μνοιὴν
Ἔρδειν ἐν μεγάροις· σοὶ δ' αὐτῷ κεφάλι τίσεις.
Αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
Κτήματ', ὁπόσα τοι ἐστὶ, τά τ' ἔνδοθι, καὶ τὰ θύραφι,
Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεξαμίξομεν· ἠδέ τοι υἷας
Ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, ἠδὲ θύγατρας,
Οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κτεάτεσσι νέεσθαι.
Ὣς φάθ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Νείκεσσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν,
Οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκὴ,
Οἵη ὅτ' ἀμφ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ, διοτρεφέϊ,
Εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρνασο νωλεμὲς αἰεί·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Σῇ δ' ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
Πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν γε δόμον καὶ κτήματ' ἱκάνεις,
Ἄντα μνηστήρων ὀλοφύξεαι ἄλκιμος εἶναι;
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμ' ἵζανε, καὶ ἴδε ἔργον,
Ὄφρ' εἰδῇς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀπέτεινεν.
Ἦ ῥα· καὶ οὔπω πάγχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,

" Procis pugnare, & auxiliari sibi ipsi:
" Hoc modo enim nostrum propositum perfectum iri puto:
" Quando hos interfecerimus, patrem & etiam filium,
" Cum his tu postea interficieris; qualia cogitas
" Patrare in domibus; tuo etenim ipsius capite lues.
" At postquam vestras animas abstulerimus ære,
" Possessiones, quot tibi sunt, quæque intùs, & quæ foris,
" Unà cum Ulyssis commiscebimus; neque filios
" Vivere in ædibus sinemus, neque filias,
" Neque uxorem prudentem in Ithacâ civitate versari.
Sic dixit; Minerva verò irata est animitùs magis;
Increpuitque Ulyssem iratis verbis,
" Non ampliùs tibi, Ulysses, robur firmum, neque ulla fortitudo,
" Qualis, quando pro Helenâ albisulnis, bono-patre natâ,
" Novem annis cum Trojanis pugnâsti assiduè semper:
" Multos etenim viros interfecisti in gravi pugnâ;
" Tuoque demùm capta est consilio Priami civitas lata-viis.
" Quomodo ergò nunc, quum ad tuas ædes & possessiones pervenisti,
" Contrà procos, *quasi restitando & lacrymans* remittis fortis esse?
" Sed agè huc, amice, apud me sta, & vide opus,
" Ut videas, qualis tibi inter viros inimicos
" Mentor Alcimedes ad beneficia rependenda.
Dixit, & nondum omninò dedit alternantem victoriam;
Sed adhuc potentiamque & fortitudinem experiebatur,

ΣΧΟΛΙΑ.

216. Κτίωμθ.] Ἀνίλωμθ.
218. Κεφάτ.] Τῇ κεφαλῇ. Τίσεις.] Ἀποδώσῃς.
219. *Βίας.] Νῦν, τὰς ψυχάς.
220. Ἔνδοθ.] Ἐν τῷ οἴκῳ.
232. Ἄντα μνηστήρων ὀλοφύξεαι.] Νῦν, ἀποδειλιᾷς· ἢ, ὑποκείσῃ, ὑποδίστεσθαι γίνῃ· ἢ, ἐλείψῃ ἢ περὶ ἴσ' ἦς, περὶ μνηστήρων.

NOTÆ.

217. Σοὶ δ' αὐτῷ κεφάλι τίσεις) Ità suprà, π'. v. 92. — ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναπαίξεις.
222. Ἐάσομεν) Vid. ad π'. v. 147.

NOTÆ IN SCHOLIA.

219. *Βίας) Νῦν, τὰς ψυχάς. Addo οἴκοθεν, ut necessarium.

VARIÆ LECTIONES.

214. Ἀμυνέμμεναι δέ οἱ αὐτῷ) γρ. ἀμωνέμμαι δ' ἐοῖ αὐτῷ.
216. Κτίωμεν) γρ. κτίσωμεν, *Eustath.* fol. 1925. lin. 23. *Brevia Scholia*, Editionis *Aldinæ*, & MSS. nec tamen *H. Steph.* vidit.
224. Ἀθηναίη δὲ χολώσατο) γρ. Ἀθηναίη δ' ἐχολώσατο.
231. Σόν γε δόμον) γρ. σὸν δόμον, ut alicubi *Eustath. Henr. Steph.* & *Seberi* Index.

Ἠιδὺ Ὀδυσσῆος, ἠὲ ἓῆ κυδαλίμοιο.
Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντα ἀνὰ μεγάροιο μέλαθρον
Ἔζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντλῳ.
Μνησῆρας δ' ὤρουσε Δαμασορίδης Ἀγέλαος,
Εὐρυνόμος τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
Πείσανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων·
Οἱ γὰρ μνησήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
Ὅσσοι ἔτ' ἔζωον, θοὸς δέ τε ψυχέων ἐμάχοντο·
Τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
Τοῖσιν δ' Ἀγέλαος ἔφην, ἔπος πᾶσι προφύσκων,
Ὦ φίλοι, ἤδη χεῖρα ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους·
Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὺθῳ ἔδη κενὰ εὔγματα εἰπών,
Οἱ δ' οἷοι λείπονθ' ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι.
Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρά·
Ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἓξ πρῶτον ἀκοντίσαι, αἴ κε πόθι Ζεὺς
Δώῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
Τῶν δ' ἄλλων ὁ κῆδος, ἐπεὶ θυτός γε πέσῃσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἅρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευσεν,
Ἱέμενοι· τὰ δ' ἂν πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὺθῳ σαθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δ' θύρῃ πυκινῶς ἀραρυίαν·

Tum Ulyſſis, tum etiam filii glorioſi.
Ipſa verò ſplendidæ ſuper domûs trabem
Sedit ſurſum-ruens, hirundini ſimilis aſpectu.
Procos autem concitabat Damaſtorides Agelaus,
Eurynomuſque, & Amphimedon, Demoptolemuſque,
Piſandruſque Polyctorides, Polybuſque bellicoſus:
Hi enim procorum fortitudine erant longè optimi,
Quicunque adhuc vivebant, & pro vitâ pugnabant:
Alios enim jam domuerat arcus & frequentes ſagittæ.
His ergo Agelaus dixit, verbum omnibus nuncians,
" O amici, tandem reprimet Vir iſte manus inacceſſibiles:
" Et jam ei Mentor quidem abiit inanes jactationes locutus,
" Hi autem ſoli relicti ſunt in primis januis.
" Ideò non ſimul omnes projicitote lanceas longas:
" Sed agite in eum primùm ſex jaculamini, ſicubi Jupiter
" Det Ulyſſem percuti, & gloriam reportare:
" Aliorum autem non cura, poſtquam hic ceciderit.
Sic dixit; hi *Sex* igitur omnes jaculati ſunt, ſicut juſſit,
Admixi; illas verò omnes, *viz. lanceas*, irritas fecit Minerva.
Horum alius quidem poſtem benè firmatæ domûs
Percuſſit, alius autem januam firmiter compactam;

ΣΧΟΛΙΑ.

249. Εὔγματα.] Αὐχήσεις. 250. Λείπονθ'.] Καταλείφθησαν.

ΝΟΤΑΕ.

247. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἴεπεν) *Florentina* ſanè Editio legit, Τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέεπεν. ut & *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, & *Euſtathii* Textus, Τοῖς δ' Ἀγέλαος μετέεπεν, ut ſuprà, ad v. 131. Cæteris omnibus in locis, Ἀγέλαος &c. Vid. quæ Nos ad illum locum.

256. Τὰ δ' πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη) Rectè Poeta Deo tribuit omnem Heroïs ſui vim, virtutem, & ſucceſſum. Ità Res, Ratio, Religio poſtulant; ita Noſtræ Literæ ubique oſtendunt. Ità *Philo Judæus*, in Antiquitatibus Biblicis dicit, *Davidem Goliatho* jam proſtrato oſtendiſſe ſibi aſſiſtentem Angelum Dei, *Cervikel* vocatum, qui Viribus præfidebat: quo viſo, *Goliathus* exclamavit, *Non itaque tu ſolus me occidiſti; verùm ille potiùs, qui tibi aſſiſtit; cujus Aſpectus humano haud ſimilis.* Ità *Patroclus*, ad *Hectorem*, *Iliad.* π'. v. 844. —σὺ γὰρ ἔδυκε Νίκλῳ Ζεὺς Κρονίδης, καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν Ῥηϊδίως. Vid. quæ plura in hanc rem diximus, ad *Iliad.* π'. v. 847. Hic locus iterum occurrit infrà, ad v. 273. tantùm τῷ πολλὰ, pro πάντα, mutato, unde *Euſtath.* fol. 784. lin. 22. Ἰσέον δὲ, ὅτι τὰς ῥηθείσας τρεῖς ἴσχυς, καὶ μετ' ὀλίγα ὕστερον τίθησιν ὁ Ποιητὴς, δίχα παραποιήσεως· διό τινες Ὠβέλισαν ἐκείνας, ὡς περιλογδίας. Errant tamen, qui putant nihil παραπεποιῆσθαι, cum *Toti hi tres Verſus* diverſim ab illis paulò ſumantur, quòd vox πάντα, ibi in πολλὰ mutetur; quæ ſola rem eandem, ſi benè quis attenderit, velut diverſam facit.

VARIÆ LECTIONES.

239. Ἀνὰ) γρ. ἐπὶρ. *Etymolog.* M. v. Λιγύς.

240. Ἴκελη) γρ. ἰκέλη, olim; non ſine *Metri* periculo. Vid. ad φ'. v. 411.

247. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἴεπεν) γρ. τοῖσδ' Ἀγέλεως μετέεπεν, ut ſuprà, v. 131.

Ἄλλη δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δέρτ' ἀλθάνετο μνηστήρων,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλοι, ἤδη μοὶ κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμι,
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἳ μεμάασιν
Ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ πρὸ τέρποισι κακοῖσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἄντα πτυσσόμενοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεὺς,
Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ὀπάων ἀνήρ·
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἄμα πάντες ὀδὰξ ἔλον ἄσπετον οὖδας.
Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
Τοῖσιν δ' ἄρ' ἐπήϊξαν, νεκύων δ' ἐξ ἕλκε' ἕλοντο.
Αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν εὐσταθέος μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
Ἄλλη δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
Λίγδην, ἄκρην δὲ ῥινὸν δηλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔσχε μακρὸν
Ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπλατο, πῖπτε δ' ἔραζε.
Τοὶ δ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα ποικιλομήτην
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα·
Ἔνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πλολίπορθος Ὀδυσσεὺς,

Alius verò in pariete fraxinea *haſta* cecidit ære gravis.
At poſtquam jam lanceas evitaverunt procorum,
His loquì incepit pertolerans, divus Ulyſſes,
" O amici, jam quidem ego dicerem, ut & nos
" Procorum in turbam jacularemur, qui prompti ſunt
" Nos internecione delere, præter priora mala.
Sic dixit; hi igitur omnes jaculati ſunt acutas lanceas,
Contrà collineantes; Demoptolemum quidem Ulyſſes,
Euryadem autem Telemachus, Elatum verò ſubulcus,
Piſandrumque interfecit boum bubulcus vir:
Hi quidem tum ſimul omnes mordicus ceperunt magnũ pavimentũ.
Proci verò receſſerunt domûs ad intimam *partem*:
In eos igitur irruerunt, & è mortuis lanceas extraxerunt.
Rurſus tamen proci jaculati ſunt acutas lanceas
Magnâ contentione: illas verò *mo*raſque irritas poſuit Minerva.
Horum alius quidem poſtem benè firmatæ domûs
Percuſſit, alius autem januam firmitèr compactam:
Alius verò in pariete fraxinea *haſta* cecidit ære gravis.
Amphimedon tamen Telemachum percuſſit manûs ad carpum
Strictim, extremam adeò pellem læſit æs.
Ctelippus quoque Eumæum ſuper ſcutum lanceâ longâ
Humerum attigit; hæc autem ſuper-volavit, ceciditque humum.
Hi è contrà circum Ulyſſem prudentem, verſutum,
Procorum in turbam jaculati ſunt acutas lanceas:
Tunc rurſus Eurydamanta percuſſit urbium populator Ulyſſes,

ΣΧΟΛΙΑ.

278. Λίγδην.] Ὥσπε ἁπλᾶς, ὃ ἐστι ἐπιψαῦσαι ἐπιπολαίως μόνον τῷ ἴζωϊ ἐπιφάνειαν δ σώματος. * Ἄλλως, λίγδην· ἐπιψαύσῃ, ἐπιγραψάσῃ.
* Ex *Euſtathio*.

NOTÆ.

273. Τὰ δ' πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη) Vid. ſuprà. ad v. 256. ubi *Quatuor* iidem Verſus, & ubi, ut probo, malè faciunt, qui Ὀβελίζουσιν hos Verſus, quaſi eſſet *Tautologia*; cùm in re ſimili ſimilis locutio ſit neceſſaria.

278. Ἄκρην δ' ῥινὸν) Multi Codd. ἄκρον habent, ut *H. Steph. Hervag.* &c. quòd, puto, ῥινὸς ſemper *Maſculinum* crederetur; minimè tamen res ità ſe habet: *Euripides* enim alicubi πολιτικὸν ῥινὸν dixit, & *Heſiod.* Scut. *Herc.* v. 152. — ὦμοι ῥινοῦ σαπέσσης. Notandum verò, quòd ut in hoc *Heſiodeo*, τὸ ὦμοι producat *Ultimam*, vi *Toni* ſui, in *Cæſurâ*, & ante *Aſperum*, ità τὸ ν, in hoc *Homerico*, producitur iiidem cauſis. Ἄκρην, *Florentin. Roman. Baſil.* &c.

VARIÆ LECTIONES.

261. Τοῖς) γρ. τοῖσδ'.
270. Ἀνεχώρησαν) γρ. ἄρ' ἐχάρησαν, *H. Steph.*
271. Ἕλκ) γρ. ἕλξ.
278 Ἄκρην ῥινὸν) γρ. ἄκρον ῥινὸν, vid. in *Textum*.
281. Τοὶ δ') γρ. τοὶ δ'.

Ἀμφι-

Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης.
Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ
Βεβλήκει κατὰ δῆθος· ἐπιθυχόμενος δὲ κατηύδα,
Ὦ Πολυθερσίδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
Εἴκων ἀφραδίης μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
Μῦθον ἐπιτρέψαι· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ' ἔδωκας
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, δόμον κάτ' ἀλητεύοντι.
Ἦ ῥα βοῶν ἑλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Οὖτα Δαμαστορίδην αὐτοχεδὸν ἔγχει μακρῷ·
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον ἦτα
Δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δὲ πρηνὴς, χθόνα δ' ἤλασε παλάμῃ μετώπῳ.
Δὴ τότ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
Ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπλοίηθεν.
Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι,

Amphimedonta autem Telemachus, & Polybum fubulcus;
Cteſippumque demum boum bubulcus vir
Percuſſit in pectus; gloriabunduſque *illum* affatus eſt,
" O Polytherſida conviciator, nunquam *omninò*
" Cedens ſtultitiæ magnifica loquere, ſed Diis
" Rem committe; quoniam multò potentiores ſunt.
" Hoc tibi pro pede hoſpitale *munus*, quem dediſti
" Divino Ulyſſi domi *ſuæ* mendicanti.
Dixit utique boum flexipedum bubulcus; at Ulyſſes
Vulneravit Damaſtoridem cominùs lanceâ longâ:
Telemachus quoque Euenoridem Liocritum percuſſit
Lanceâ medio ventre, penituſque æs tranſadegit:
Cecidit verò pronus, terramque percuſſit totâ fronte.
Jam tunc Minerva hominum-interfectricem Ægida ſuſtulit
Alto ex faſtigio; horum autem mentes expaveſactæ ſunt.
Hi itaq; fugerunt per domum, boves tanquam gregariæ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

287. Πολυθερσίδη.] Πολυθέρσου παῖ. Φιλοκέρτομε.] Ὁ τὸ φίλον σκώπτων· * ἢ τὰς κερτομίας φιλῶν.

288. Μέγα εἰπεῖν.] Ἀντὶ τοῦ, καυχήσασθαι.

289. Ἐπιτρέψαι.] Ἐπιτρέπω ποιήσω.

291. Ἀλητεύοντι.] Μεταιτοῦντι.

296. Ἤριπε δὲ πρηνής.] Οὕτως ἐπ' αὐτῷ πίπτει τῷ πληγῇ.

298. Ἐπλοίηθεν.] Ἐν ταραχαῖς καὶ φόβῳ ἐγένοντο.

299. Οἱ δ' ἐφέβοντο κατὰ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι, τὰς μὲν τ' αἰόλον οἶστρον ἐφορμηθεῖς ἐδίνησεν.] Ὁ οἶστρος, ἀπηγνυῶσιν οἱ τὰ τῶν βοσκημάτων πλαγίων ζωαρίων τὰ ἐπιπλέοντα τοῖς ὠδαξι, διὸ καὶ πλεῖστα περὶ αὐτὰ γίνονται· ὁ δὲ μύωψ, οἱ τὰ ξύλων ἀπηγνυῶσιν. καὶ Καλλίμαχος περὶ δὲ μύωπος, Βυσσοῦ, ὃν τε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί· εἰσὶ δὲ ὅτοι πολέμιοι τοῖς βουσὶν· ὅταν γὰρ κατὰ τὸν λαπάρου αὐτὰς δρυφθοῦσιν, εὐθέως ἀπολιμπάνουσι τὸν νομὸν στενάζοντες· ἔστι δὲ μ. οἶστρος, μυῖα παραπλήσιος, κέντρον * ἔχων εὐμήκης· οἱ δὲ σφήκιον, καὶ φασὶν μεγάλην βομβώδη· ὁ δὲ μύωψ παρόμοιος τῇ κωνωπίᾳ, * τό, τε κέντρον * ἔλαττον ἔχει δὲ οἶστρος ἴσους περὶ τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων. Ἀμαλαίας.] * Νομαίας, ἀζώνους.

N O T Æ.

287. Ὦ Πολυθερσίδη φιλοκέρτομε) *Cteſippum, Polytherſei* filium, alloquitur; quare *Patronymicum* agnoſcendum; nec ut olim interpretandum, O *multum audax, Muſæus*, Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομον. Vid. omninò *Duportum* in locum.

290. Τῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον) Hanc rem habes, ad v'. v. 299.

297. Ἀθηναίη φθισίμβροτον Αἰγίδ' ἀνέσχεν) Ità potiùs legendum arbitror, quam Ἀθηναίη φθισιμβρότου, ut Nonnulli legebant, & Verſio *Latina* erat *hominum-interfectrix*. Melius *Caſtellio*, qui φθισιμβρόσιον potiùs ad *Ægida* referendum duxit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

287. * Ἢ τὰς κερτομίας φιλῶν) Addo & hoc, ad *Vocis* explicationem: pleniùs tamen erat addendum, * ἢ τὸ σκώπτειν, καὶ τὰς κερτομίας φιλῶν.

299. * Τό, τε) Pro τόπ, emendo, * ἔλατ̃ον, pro ἔλαττον, ἔχων, pro ἔχον, & * νομαῖαν, pro νομαὶ αἱ.

Variæ Lectiones.

288. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν, ut *Iliad.* η'. v. 373. &c.

297. Φθισίμβροτον) γρ. φθισιμβρότου, vid. Not. in *Textum*.

298. Ἐξ ὀροφῆς) γρ. ἐκ κορυφῆς, *Euſtath.* fol. 786. lin. 16. *Ibid.* Τῶν δὲ φρένες ἐπλοίηθεν) γρ. τῶν δὲ φρένας ἐπλόησαν, *Idem*, ibid.

Τὰς

Τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδύνησεν,
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
Οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσι,
Τὰ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πλώοντα ἴενται,
Οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίγνεται, οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ·
Ὣς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεστύμβοι κατὰ δῶμα
Τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δ' ὄρνυτ' ἀεικὴς,
Κρατῶν τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεστύμβος λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Οὐ γάρ πω μνὰ φημὶ γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι, ἀπούδαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Παύεσκον μνηστῆας, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι.
Τῷ καὶ ἀπαθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Αὐτὰρ ἐγὼ μέν τοῖσι θυοσκόος, οὐδὲν ἐοργὼς,
Κείσομαι· ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τόνδ' ἄρ' ὑπόφρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Εἰ μὲν δὴ μέν τοῖσι θυοσκόος εὔχεαι εἶναι,
Πολλάκι πού μέλλεις ἀρήμεναι ἐν μεγάροισι,
Τηλῶ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,

Quas quidem asper Asius aggressus agitavit,
Tempore in verno, quando dies longi sunt.
Hi autem sicut Accipitres curvi-unguibus, curvi-roſtris,
Ex montibus venientes in aves insiliunt,
Hæ quidem in campo nubes timentes pererrant:
Hi autem has perdunt insilientes, neque aliqua fortitudo
Est, neque effugium: gaudent autem viri prædâ.
Sic utique hi in procos irruentes per domum
Verberabant circumquaque; horum autē suspiriū movebatur indecens,
Capitibus diverberatis: pavimentum adeò totum sanguine æstuabat.
Liodes verò Ulyssis irruens prehendit genua,
Et ipsum precans verba velocia alloquutus est,
" Oro te, Ulysses; tu verò meî rationem habe, & meî miserere:
" Nondum enim aliquam dico mulierum in domibus
" Dicturam, *me* neque aliquid feciſſe injustum; sed & alios
" Sedavi procos, quicunque talia faceret.
" Sed mihi non obediverunt, ut à pravis *rebus* manus abstinerent:
" Ideò & propter suas intemperies indecentem mortem occubuerunt.
" At ego cum his Aruspex, nihil cùm patraverim,
" Jacebo: sic non est gratia in posterum benefactorum.
Hunc torvè conspicatus alloquutus est prudens Ulysses,
" Siquidem jam cum his Aruspex profiteris esse,
" Sæpe utique videris optâsse in ædibus,
" Longe mihi reditûs finem dulcis fieri;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

300. Οἶστρος.] Ὁ λεγόμενος μύωψ· ἔστι δὲ ζῶον ὑποχάλκιον, τῷ μορφῷ, ὅπερ ἂν εἰσέλθῃ εἰς τὰ ὦτα τῶν βοῶν, ἐξοιστρῶν αὐταγκάζει τὰς βόας. καὶ Καλλίμαχος, Βόσσοον, ὅτε μύωπα βοῶν κελάδησεν ἀμέρβοι. Ἐδόνησεν.] Ἐκίνησεν, ἐτάραξεν.

308. Ἐπιστροφάδην.] Ἤγουν, ἐν τῷ ἐπιστρέφεσθαι ὧδε καὶ ἐκεῖ, καὶ μηδένα τόπον ἀπολείποντες· ἢ συνεχόμενοι, ἢ ἐχόμενοι. Ex *Eustath.* fol. 1301. lin. 36.

309. Κρατῶν.] Αὐτὴ ἡ χρεία ἀπὸ εὐθείας τὸ κρᾶτα, ὡς μῆλα· ὥστε ἔστιν ὅτε μήλων, ἢ πᾶς κράτων· σημαίνει δὲ τὰ κεφάλαια.

N O T Æ.

302. Οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ) Idem Versus occurrit, *Iliad.* π'. v. 428. *Sophocl.* Ajac. v. 169. Παζαγῶσιν, ἅτε πλησιῶν ἀγέλας, Μίαν αἰγυπιὸν ὑποδείσασ'. Αἰγυπιὸς, Avis quædam rapax & prædatrix, ex Aquilarum genere, Vulturi tamen persimilis. *Agathias*, Καὶ τὸ μὲν Τρωϊκὸν καθ' ἡμᾶς δύο γῦπες ἴδασιν· Ἡμᾶς δὲ ζῶντας τέσσαρες αἰγυπιοί. Undè *Suidas* deceptus, putabat Αἰγυπιὸν idem Veteribus, quod γῦπα Modernis, oblitus γῦπα *Homero* etiam notum, *Iliad.* δ'. v. 237. & aliàs plus semel, Τίφθε κεῖθ' ἁρπακτῆρες ἐδαίσαντο γῦπες ἕδοντο.

316. Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο) Vid. *Duporti* Gnomologiam in locum.

318. Ἐοργὼς) De hâc voce, vid. ad φ'. v. 96.

319. Ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργίων) Vid. ad δ'. v. 695.

Variæ Lectiones.

303. Θοῶσι) γρ. Θόρωσι.
306. Γίγνεται) γρ. γίνεται.
314. Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι) γρ. εἰπεῖν, μὴ οὐδέ τι ῥέξω. τὸ μὲν enim, omninò necessarium, videtur excidisse.

Σοὶ

Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθ', ἠ τέκνα τεκέσθαι·
Τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσπλεγέα φοφύγοιμι.
Ὣς ἄρα Φωνήσας, ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμηλον, ὅ ῥ' Ἀγέλαος ὑποπρὸ ἔηκε χαμᾶζε
Κτεινόμενος· τῷ τόνγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε.
Φθεγξαμένῳ δ' ἄρα τῷ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκασε κῆρα μέλαιναν
Φήμιος, ὃς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ·
Ἕστη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
Ἀγχι παρ' ὁρσοθύρῃ· δίχα δ' ἧ φρεσὶ μερμήριζεν,
Ἢ ἐκδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλου πολὺ ἕρκος
Ἑρκείου ἵζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ

" Te autem uxoremque *meam* dilectam
" sequi, & filios parere:
" Ideo non mortem gravem aufugies.
Sic utique locutus, enſem cepit manu forti
Jacentem, quem Agelaus abjecerat humum
Interfectus; illo hunc in cervicem mediam percuſſit:
Loquentia verò hujus caput pulveribus mixtum-eſt.
Terpiades autem cantor declinârat mortem nigram
Phemius; qui canebat inter procos neceſſitate.
Stabat utique in manibus tenens citharam ſtridulam
Prope apud januam; bifariam etenim mentibus cogitabat;
An egreſſus domo Jovis magni ad aram
Herczi ſederet elaboratam, ubi multa

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

324. Σπίαζ.] Ἀκηλαθῆσαι· ἀπὸ τῆ ἴσπῃ, τὸ ἀπαρείμφαζον ἴσπιδα· καὶ πλεοναστικῶς Ϝσ'. ἴσπιαζ. *ὅπως, —Ἅμ' ἰσπίαζ ἰοῖ αὐτῷ, ἤγερ' ἀκηλαθῆσαι.

325. Τῷ οὐκ ἂν θάνατόν γε δυσπλεγέα φοφύγοιμι.] Εὐλόγως τὸ Λειώδῃ ἀναμεμ· εἴτε γὰρ μὴ ἦν μάντις ἀληθὴς, ἀλλ' ἐσκέπτετο, ἄξιον ἀπολογίας· καὶ γὰρ ἦτος εἷς τῶν μνηστήρων, εἶτα φοφεισθεὶς τὰ μέλλοντα, ἅμα τοῖς μετ' αὐτῶν. Δυσπλεγέα.] Δυσκοίμητον.

327. Ὅ ῥ'.] Ὅπως δή.

330. Τερπιάδης.] *Τερπίου παῖς· ἢ, ὁ τέρπων. *Κῆρα) Τὴν θανατηφόρον μοῖραν.

N O T Æ.

324. Σπίαζ) *Etymolog.* M. v. Σπίαζ, τὸ ἀκηλαθῆσαι· ἀπὸ τῆ ἴσπῃ, τὸ ἀπαρείμφαζον ἴσπιαζ· πλεοναστικῶς Ϝσ', ἴσπιαζ, καὶ σπίαζ. Eadem ferè, quæ *Brevia Scholia*, ut non rarò.

327. Κείμηλον· ὁ ῥ' Ἀγέλαος) Τὸ ὁ producitur, in *Cæſurâ*, vi *Toni* ſui, & ante *Aſperam* etiam, *ἀναδιπλώσεως* capacem; nonnulli enim ſcribunt, ὅ ῥ', ut pluries apud *Apollon.* Argonaut. quomodò πρόρα, *Theocrito*, &c. vid. ad *Iliad.* Ψ'. v. 228.

329. Φθεγξαμένῳ δ' ἄρα τῷ γε) De hoc loco, vid. quæ Nos, ad *Iliad.* κ'. v. 457.

330. Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκασε) Plurimi Codd. ἀλύσκαζε legebant: verùm qui benè adverterit, quòd *Homerus* penultimam Ϝ ἀλυσκάζειν ſemper producat, nempè ratione rectè habitâ ad vim *Duplicis* Conſonæ, ζ, mecum fortè putabit, legendum potius ἀλύσκασε, cum Codice *Oxonienſi*; quem, cum ratione, *Solum* ſequi mallem, quàm, contra rationem, *Solum* ſequi mallem, quàm, contra ratione, *Seccentos* alios; utut vetuſtatis redoleant.

331. Φήμιος, ὃς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ) Hic Verſus extat, *Odyſſ.* α'. v. 156. Φήμιος, ὃς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ, undè notanda *Var. Lect.*

335. Ἑρκείου Διὸς) Intra magnorum Principum Palatia, erat Altare *Jovi* ſacrum, ad quod tota Regia Familia, in arduis & incertis rebus, ſe conferre ſolebat; undè *Neoptolemi* crudelis Impietas notatur à Poetis, quòd *Priamum* Regem ad ipſam *Hercæi Jovis* aram obtruncaret. Ἕρκειος ἐλέγετο ὁ Ζεὺς, ὅτι τὸ πρὸ τῆ αὐλῆς ἵρκει ἐδίδυσκε αὐτῷ ἅπας ὁ βωμὸς, ὡς ἐφόρῳ τῆ τὸ πρὸ ἵρκῃ ἀπάντων· ἵρκος δ' ἦν, τὸ ἐπὶ τῶν αὐλῶν καὶ πάντα τὰ δόμοις τοιχίον. Erat & aliud Altare Domeſticum, παρὰ τοῖς Ἑλλησι, Διὶ ἐφεστίῳ ἱερὸν, quem *Herodotus* dixerit ἑστιον. Horum loco, Domeſtica jam Sacella in Magnatum Palatiis obtinuerunt. Vid. *Conrad. Ritterſhuſ.* in *Oppian.* p. 341.

NOTÆ IN SCHOLIA.

324. *Ὅπως, ἅμα ἰσπίαζ) Ità pro ὁμοῦ, ἅμα σπίαζ, ex Emendatioribus Exemplaribus. ut *Odyſſ.* δ'. v. 38. & eadem *Lectio* confirmatur, *Iliad.* ε'. v. 422. quamquam nec diffitear, utrobique à nonnullis legi, ἅμα σπίαζ. Juxtà hæc autem *Scholia*, ἴσπιαζ legendum.

330. *Τερπιάδης) Ità, pro τέρπιος, lego, & emendo. *Κῆρα) Τὴν θανατηφόρον μοῖραν, ex *Etymol.* M. v. Κήρ. Τὸ *ἱκάνων, infrà, ad v. 336.

VARIÆ LECTIONES.

325. Προφύγοιμι) γρ. πορφύγωμι.

327. Ὅ ῥ') γρ. ὅ ῥ', vid. Not. in *Textum*.

329. Φθεγξαμένῳ) γρ. φθεγξομένῳ. vid. ad *Il.* κ'. v. 457.

330. Ἀλύσκασε) γρ. ἀλύσκαζε, non benè. Vid. Not. in *Textum*.

331. Μετὰ) γρ. παρὰ, vid. Not. in *Textum*.

333. Μερμήριζεν) γρ. μερμήριξεν, *H. Steph.*

334. Πολὺ) γρ. σφόδρα, & παρὰ, ut infrà, v. 379.

Λαέρ-

Λαέρτης, Ὀδυσῆός τε, βοῶν ἐπὶ μηρί ἔκαιον·
Ἦ γούνων λίσσοιτο προσαίξας Ὀδυσῆα.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἦτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρῇσι κατέθηκε χαμᾶζε
Μεσσηγὺς κρητῆρος, ἰδὲ θρόνου ἀργυρόηλου·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσαίξας λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Γνῶθί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσται, εἴκειν ἀοιδῇ
Πέφνῃς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας
Παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι θεὸν ᾠδειδέμεν,
Ὥστε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
Καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱός,
Ὡς ἐγὼ οὔτ' ἐκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χαπίζων,
Πωλεύμενος μνηστῆρσιν ἀεισόμενος κτλ δαῖτας,
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἤκουσε θεὰ θυγάτηρ Τηλεμάχοιο,

Laërtes, Ulyſſeſque, boum fœmora combuſſerant;
An ad genua precaretur provolutus Ulyſſis.
Sic autem ei cogitanti viſum eſt melius eſſe,
Genua tangere Laërtiadæ Ulyſſis.
Certè hic citharam concavam depoſuit humi
Medio crateris, & throni argenteis clavis-*diſtinctis*;
Ipſe autem rurſus Ulyſſis ruens cepit genua,
Et ipſum precans verba velocia allocutus eſt,
" Oro te, Ulyſſes, tu verò mei rationem habe, & mei miſerere:
" Ipſi tibi in futurum dolor erit, ſi cantorem
" Interficias; qui Diis & hominibus cano.
" Ipſe à me edoctus ſum; Deus enim mihi in mentibus cantilenas
" Omnimodas inſevit; videor autem tibi accinere,
" Tanquam Deo; ideò nè me cupias collo-truncare.
" Et Telemachus hæc dicet, tuus dilectus filius;
" Quòd ego non voluntarius in tuam domum, neque indigens,
" Veni, procis cantaturus ad convivia;
" Sed multò plures & potentiores duxerunt me vi.
Sic dixit, hunc autem audivit ſacra vis Telemachi,

ΣΧΟΛΙΑ.

336. Ἔκαιον.] Ἔκαιον.
337. Προσαίξας.] Προσορμήσας.
347. Αὐτοδίδακτος.] Ἐκ φύσεως διδακτικός.

NOTÆ.

347. Αὐτοδίδακτος εἰμί) Αὐτοδίδακτος· ὃς ἀνηκτὸν ἔσχε οὐδὲν ἀδίκα διδάσκαλον, ἀλλὰ τὸ θεῖον μόνον· ὅ ἐστι τῷ φύσει παρὰ τοῦ θεοῦ. Quod minimè videtur intellexiſſe *Max. Tyr.* §. 22. & §. 28. Longe meliùs *Plato*, in *Ione*, Πάντες οἵτε τῶν ἐπῶν ποιηταί, οἱ ἀγαθοὶ ἔσχε οὐ τέχνῃ, ἀλλ' ἔνθεοι ὄντες, καὶ κατεχόμενοι, πάντα ταῦτα τὰ καλὰ λέγουσι ποιήματα. Et *Philo Judæus*, l. De Profug. Ἐν τούτῳ τάττεται πᾶς αὐτομαθὴς, καὶ ΑΥΤΟΔΙΔΑΚΤΟΣ σοφός· ὁ γὰρ σκέψεσι ἐμπείροις καὶ πόνοις ἐβεβαιωθὴς λυόμενος εἰς αὐτὸς ἐστερεωμένος εὗρε σοφίαν ἄνωθεν ὑμβρηθεῖσαν ἀπ' οὐρανοῦ· ἧς ἀκεράτου κατάσχοι εἰσαεὶ τὸ διεπλασθὲν μυθῶν τῷ μετ' ὀρθότητος λόγῳ νικῆσαι μίξιν. Plura vid. ad *Gisberti Cuperi* Apotheoſin *Homeri* p. 83. & in *Anacreontis* noſtri Vitâ, §. XXIII.

348. Ἔοικα δ' τι παρειδίειν, Ὥστε θεῷ) Egregium hunc locum, poſt *Euſtathium*, fol. 1930. lin. 6. Edit. *Roman.* laudat *Meric. Caſaubon.* Diſſertat. de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 50. ubi confert, cum illo *Geneſ.* c. 33. v. 10. Εἶδον τὸ πρόσωπόν σου, ὡς ἂν τις ἴδοι πρόσωπον Θεοῦ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

336. * Ἔκαιον) Ἔκαιον. Ità reſtituo, pro illo, quod hactenùs in fine *Scholii*, ad v. 330. legebatur, Κῆρα) Ἔκαιον, pro quo nunc ſubſtituo, ut ſuprà, ad v. 330. & hic.

VARIÆ LECTIONES.

336. Ἔκαιον) γρ. ἔκηαν.
347. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας) γρ. θεὸς δέ μοι ἔμβαλεν οἵμας, *Juſtin. Martyr.* de Monarchiâ Dei. Θεοὶ δέ μοι ἔπασσαν ἀοιδήν, *Max. Tyr.* §. 22. Uterque memoritèr, nec reſpiciebant τὸ ἐνέφυσεν, quod in eâdem Clauſulâ ſequitur.
353. Κρείσσονες) γρ. κρίσσονες, *H. Steph* at nuſquam aliàs hæc Vox *Homero* uſurpata, illa, ſæpiſſimè.

Αἶψα δ' ἐὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
Ἴσχεο, μηδέ τι τῶνδε ἀναίτιον ὄφρα χαλκῷ
Καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὅς μευ ἀεὶ
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντος.
Εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος, ἦε συβώτης,
Ἦέ σοι ἀντιβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἤκουσε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
Πεπληγὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Ἕσσο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοείην.
Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαίξας λάβε γούνων,
Καί μιν λιτόμβροτος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμί· σὺ δ' ἴσχεο· εἰπὲ δὲ πατρί,
Μή με σιδηρείοις δηλήσεται ὀξέϊ χαλκῷ
Ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος· οἵ οἱ ἔκειρον
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιον ὐδὲν ἔτιον.
Τόνδ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Θάρσει, ἐπεὶ σ' ὄντος ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν,
Ὄφρα γνῷς κατὰ θυμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
Ὡς κακοεργίης θέργεσίη μέγ' ἀμείνων.
Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε
Ἐκ φόνου εἰς αὐλήν, σύ τε, καὶ πολύφημος ἀοιδός,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττί με χρή.
Ὣς φάτο· τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε.
Ἑζέσθην δ' ἄρα τώγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν,
Πάντοσε παπταίνοντε, φόνον πολεμήϊον αἰεί.
Πάπτηνεν δ' Ὀδυσεὺς κατὰ δῶμον, εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν

" Statimque ſuum patrem alloquutus eſt, qui propè erat;
" Abſtine, neque tum hunc inſontem percute ære:
" Et præconem Medonta ſervabimus; qui meſ ſemper
" Domo in noſtrâ curam habuit, dum puer eſſem.
" Si modò non ipſum interfecit Philœtius, vel ſubulcus,
" Vel tibi obvius fuit concitato impetu ruenti per domum.
Sic dixit, hunc verò audivit Medon, prudentia ſciens:
Expavefactus enim jacebat ſub ſede, circum autem pellem
Indutus erat bovis nuper-excoriatam, evitans mortem nigram.
Statim verò a throno ſurrexit, citoque abjecit bovinam pellem:
Telemacho demùm provolutus illius prehendit genua,
Et ipſum precans verba velocia allocutus eſt,
" O amice, ego quidem hic ſum: tu verò te reprime, & ora patrem;
" Nè me ferociens peſſundet acuto ære,
" Virorum procorum causâ iratus: qui ei totonderunt
" Res in domibus; te verò ſtulti nihil honoraverunt.
Hunc ſubridens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Bono eſto-animo, quoniam te hic liberavit & ſervavit;
" Ut noſcas in animo & dicas etiam alii,
" Quòd benefacta malefactis ſunt longè meliora.
" Verùm egreſſi ex ædibus ſedete foris
" Ex cæde in aulâ, tuque & multùm-famoſus cantor,
" Dum ego per domum ſatagam, quod me oportet.
Sic dixit: illi igitur exiverunt domo euntes.
Sederuntque hi Jovis magni ad altare,
Undique circumſpicientes, cædem expectantes ſemper.
Circumſpiciebat quoque Ulyſſes per ſuam domũ, ſi quis adhuc virorũ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

358. Κηδέσκετο.] Ἐφρόντιζεν, ἐπεμελεῖτο.
363. Νεόδαρτον.] Νεωστὶ ἐκδαρέν.
368. Περιφανέως.] Ἥτοι φανερῶς ἰχνῶν.
373. Εἴπῃσθα.] Εἴπῃς.
374. Κακοεργίης.] Κακῆς πράξεως.
375. Ἕζεσθε.] Καθίζεσθε.
376. Πολύφημος.] Πολλὰς εὐφημίας· ἢ πολλὰς φημίζων.
377. Ὄφρα.] Ὅως ἄν.

N O T Æ.

374. Ὡς κακοεργίης θέργεσίη μέγ' ἀμείνων) Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* in locum.

Variæ Lectiones.

356. Μηδέ τι) γρ. μηδ' ἔτι.
370. Ἔτιον) γρ. ἔπιον.
379. Ποτὶ) γρ. σοῦ, & πηρὸν, ut ſuprà, v. 334.

Ζωὸς

Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Τὼς ἦ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι
Πεπτεότας πολλούς· ὥς τ' ἰχθύας, οὕσθ' ἁλιῆες
Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
Δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ· οἱ δέ τε πάντες
Κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,
Τῶν μὲν τ' ἠέλιος Φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
Ὣς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Τηλέμαχ', εἶδ' ἄγε μοὶ κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Ὄφρα ἔπος εἴπαμι, τό μοι κατὰ θυμόν ἐστιν.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἑῷ ἐπιπείθετο πατρί.
Κινήσας δ' ἄρα θύρην, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Δεῦρο δὴ ὅρσο, γερὴ παλαιγενὲς, ἥτε γυναικῶν
Δμωάων σκοπὸς ἔσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
Ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμὸς, ὄφρα τι εἴπῃ.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Ὤϊξεν δ' θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων·
Βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἡγεμόνευεν.
Εὗρεν ἔπειθ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νεκύεσσιν,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥς τε λέοντα,
Ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο,
Πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε, παρήιά τ' ἀμφοτέρωθεν
Αἱματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι·

Vivus ſublatereť, fugiens mortem nigram.
Hos autem vidit valdè omnes in ſanguine & pulveribus
Proſtratos multos: ſicut piſces, quos piſcatores
Concavum in littus album extra mare
Reti extraxerunt foraminoſo; hi utique omnes
Undas maris deſiderantes in arenis fuſi ſunt;
Horum quidem Sol perluſtris abſtulit animum:
Sic tunc nempè proci ad invicem fuſi erant.
Tum demùm Telemachum alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
Telemache, eia agè, mihi voca nutricem Eurycleam,
Ut verbum dicam, quod mihi in animo eſt.
Sic dixit; Telemachus verò dilecto obedivit patri;
Motâ itaque januâ allocutus eſt nutricem Eurycleam,
Eia jam huc ades, anus olim-genita, quæ mulierum
Famularum gubernatrix es in domibus noſtris;
Veni, vocat te pater meus; ut aliquid dicat.
Sic locutus eſt, huic autem ratum & fixum fuit verbum:
Aperuit igitur januas domorum bene-habitatarum:
Perrexitque ire; at Telemachus antè præibat.
Invenit demùm Ulyſſem cum interfectis mortuis,
Sanguine & pulvere inquinatum; tanquam leonem,
Qui poſt comeſum bovem venit agreſtem;
Omne autem ei pectuſque, genæque utrinque
Cruentæ ſunt; horribilis verò in vultum aſpectu.

ΣΧΟΛΙΑ.

382. Ὑποκλοπέοιτο.] Ὑποκλέπτοιτο.
386. Πολυωπῷ.] Πολλὰς τρύπας ἔχοντι τῷ δικτύῳ.
394. Κινήσας.] Κόψας, κρούσας.
395. Παλαιγενὲς.] Πρεσβυτέρα.

NOTÆ.

384. Πεπτεότας) Ità quidem, *Verſûs* causâ, cum Duabus *Brevibus* Vocalibus ſcribo, ipſius Poetæ auctoritate, qui aliàs dixit, *Iliad. Φ'.* v. 503. Πεπτεότ' ἄκριδες ἅλμα μετ' εὐφαέος κατίῃς· eadem utrobique ratio; quare πεπληῶτας, ad *Var. Lect.* remitto. Potuit tamen & πεπλεῶτας, τελευκάβας hìc legi, per *συνίζησιν*. Verùm *Ilias*, *Odyſſeâ* ſemper correctior & olim fuit.

401. Κτεριόωσι νέκυσσιν) Et hìc, & *Ψ.* v. 45. ubi idem *Verſus* occurrit, *σ'.* duplicandum cenſeo, in *νέκυσσιν*, pro *νέκυσιν*, quomodo *Euſtathii* Textus legit, fol. 801. lin. 7. ob *Metri* neceſſitatem; ut in aliis ejuſcemodi, quale illud, *Iliad. ε'.* v. 308. Οἰκία ναιετάσκει πολέσσ' ἀνδράσιν ἀνδρώσιν, pro πολέσιν ἀνδράσιν. Cùm tamen ſæpiùs apud *Homerum*, νεκύεσσιν ſcribatur, mallem legere, κτεριόωσι νεκύεσσιν.

403. Βεβρωκὼς βοὸς) Vid. ſuprà, ad v. 11. Ὄφρα εἴπαμι. ἵνα εἴπω.

VARIÆ LECTIONES.

384. Πεπλεότας) γρ. πεπλεῶτας, & πεπλῶτας, vid. Not. in *Textum*.

401. Κτεριόωσι νέκυσσιν) γρ. κεχρόωσι νέκυσσιν, & κεχρόωσι νεκύεσσιν, vid. Not. in *Textum*.

Ὣς Ὀδυσσεὺς πεπάλακτο πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἡ δ' ὡς οὖν νέκυάς τε, καὶ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
Ἴθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον·
Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένην περ.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἐν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε·
Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.
Τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε Θεῶν, καὶ σχέτλια ἔργα·
Οὔτινα γὰρ τίεσκον ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ καὶ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ σὺ γυναῖκας ἐνὶ μεγάροις κατάλεξον,
Αἵ τέ μ' ἀτιμάζουσι καὶ αἳ νηλητεῖς εἰσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀλήθειαν καταλέξω·
Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες
Δμωαὶ, τὰς μέν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
Εἴριά τε ξαίνειν, καὶ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι.
Τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
Οὔτ' ἐμὲ τίουσαι, οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
Τηλέμαχος δὲ νέον μὲν ἀέξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ

Sic Ulysses inquinatos habebat pedes & manus desuper.
Hæc igitur quùm mortuosque, & copiosum inspexit sanguinem,
Aggressa est exultare; quoniam magnum vidit opus:
Sed Ulysses prohibuit, & tenuit utut cupientem:
Et ipsam accersitam verba velocia allocutus est,
" In animo, anus, gaude, & te cohibe, neque exultationem institue:
" Non est fas, interfectis insultare viris.
" Hos verò parca domuit Deorum, & impia opera:
" Neminem enim honorabant terrestrium hominum,
" Non malum, neque quidem bonum, qui ad ipsos pervenisset:
" Ideò & propter suas intemperies indecentem mortem assecuti sunt.
" At agè, mihi tu mulieres eas in ædibus recense,
" Quæ me inhonorant, & quæ peccati expertes sunt.
Hunc rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,
" Etenim ego tibi, fili, veritatem declarabo;
" Quinquaginta tibi sunt in domibus mulieres
" Famulæ; has quidem opera docuimus operari,
" Lanasque carminare, & servitutem tolerare:
" Harum duodecim omnes impudentiæ se dederunt,
" Neque me honorantes, neque ipsam Penelopem.
" Telemachus verò nuper quidem crevit, neque ipsum mater

ΣΧΟΛΙΑ.

408. Ὀλολύξαι.] Εὔξασθαι.
412. Οὐχ ὁσίη.] Οὐ δίκαιον.
424. Ἀναιδείης ἐπέβησαν.] Ἐπὶ πολὺ τῆς ἀναιδείας ἐπῆλθον.

NOTÆ.

408. Ἴθυσεν ῥ' ὀλολύξαι) Vid. infrà, ad v. 411.

411. Μηδ' ὀλόλυζε) Vid. ad *Euripid.* Iphig. *Taur.* v. 1337. item, ad *Anacreont.* nostrum, v. 634. & *Duportum*, in hunc locum, ex *Meric. Casaubon.* & aliis.

412. Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι) Ità *Salomon*, Proverb. c. 4. v. 17. Ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρός σου, μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ· ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου· ὅτι ὄψεται Κύριος, καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ, καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. Hunc *Homeri* locum *Archilochus* ità imitatur, Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν. & *Cratinus* Comicus, ἐν Λάκωσι, — Φοβερὸν ἀνθρώποις τόδε Κταμένοις ἐπ' αἰζηοῖσι καυχᾶσθαι μέγα. Vid. *Meric. Casaubon.* De Nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p 38. ad p. 44. & *Duporti* Gnomolog. in locum. Subaudi, θέμις.

418. Νηλητεῖς) De hâc Voce, diximus suprà, ad π'. v. 317.

420. Ἀλήθειαν) Vid. suprà, ad η'. v. 297.

424. Δώδεκα πᾶσαι) De hâc *Phrasi*, vid. ad *Iliad.* σ'. v. 470.

VARIÆ LECTIONES.

412. Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν) γρ. οὐχ ὅσιον φθιμένοισιν, *Plinius*, Epist. l. 9. vid. *Duport.* Gnomolog. in hunc locum; & οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν, *Hesch.* v. Ἐναρόφορος.

413. Τούσδε δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν) γρ. τούσδε δίκη ἐδάμασσε θεῶν, *Duport.* ut suprà.

418. Νηλητεῖς) γρ. νηλητέες, &c. ut π'. v. 498. & π'. v. 317.

420. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείην, malè, olim. Vid. ad *Textum*.

423. Δουλοσύνης) γρ. δουλοσύνην, *H. Steph.*

Σημαί-

Σημαίνειν εἴασκεν ἐτὶ δμωῇσι γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερώια σιγαλόεντα,
Εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.
Τὼ δ' ἀπαμφοτέρωθεν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Μήπω τοῦτ' ἐπέγειρε· σὺ δ' οἶδά περ εἰπὲ γυναιξίν,
Ἐλθέμεν, αἴπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωνται.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δὲ δι' ὤκα μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Εἰς ἓ καλεσσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄρχεθε νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὑδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κάτα κοσμήσησθε,
Δμῳὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς
Θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων
Ψυχὰς ἐξαφέλοισθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης,
Τὴν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρῃ.

" Imperare jussit famulis mulieribus.
" Sed agè, ego ubi ascendero in cœnacula splendida,
" Dicam tuæ uxori; cui aliquis Deus somnum injecit.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Nondum hanc excita; tu verò huc edic mulieribus,
" Ut veniant; quæ antèa indecentia operatæ sunt.
Sic dixit; anus igitur per domum exivit
Nunciatura mulieribus, & impellens venire.
At hic Telemachum, & bubulcum, & subulcum
Ad se vocatos, verba velocia allocutus est,
" Incipite nunc mortuos portare, & jubete mulieres:
" At postea thronos pulchros, & mensas,
" Aquâ, & spongiis foraminosis purgate.
" Sed quum jam omnia per domum ord naveritis,
" Famulas eductas è fabrefactâ domo,
" Inter medium tholum, & laudatum septum aulæ,
" Diverberate ensibus longè acutis, donec omnium
" Animas auferatis, & obliviscantur Veneris,
" Quam sub procis habuerunt, mixtæque sunt clam.

ΣΧΟΛΙΑ.

431. Μήπω τοῦτ' ἐπέγειρε] Ἐκώλυεν ἢ ἂν κελεύσειαν τὰς δούλας.
434. Νίσεσθ.] Ἐλθεῖν, ἐπειτάξειν.
436. Εἰς ἓ.] Πρὸς ἑαυτόν.
437. Ἄρχεσθ.] Ἄρξασθε.
442. Θόλου.] Κυκλοτερὲς οἰκήματος, λαὸν δὲ θεσμοῖς· εἰς ὃ τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς χρῆσιν πίπτοντα ἀπετίθεντο, οἷον κρατῆρας καὶ ἐκπώματα, ἢ τὰ ἄθυτα.
443. Θεινέμεναι.] Τύπτειν.

NOTÆ.

427. Εἴασκεν) Proba Vox, & *Homero* non semel usurpata, si verè scribitur; nam ex *Analogiâ* vox, εἴασσεν magis regulariter formari videtur; ut *Iliad.* ε'. v. 802. εἴασκον, *Primâ* Personâ singulari.

436. Εἰς ἓ καλεσσάμενος, ἔπεα) *Ultima* δ' καλεσσάμενος, producitur in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, necnon ob *Incisum*, & *Acutum* sequentem.

437. Ἄνωχθε) Pro ἀνώχθητε, quod pro ἀνωγήθητε, ab ἀνώγημι, pro ἀνωγίω, & ἀνώγω. nili ab *Aoristo* α'. ἠνώχθην, undè *Imperativo*, ἀνώχθω, & ἀνώχθητι, in *Plurali*. Ità infrà, v. 483. Ἄνωχθι pro ἀνώχθηθι.

440. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον καθακοσμήσησθε) An potius scribendum, πάντα, δόμον κάτα, ut sit, Non, *omnem Domum*, sed, *Omnia per domum*? Aliud tamen suadeat Versus 457. ubi πᾶν μέγαρον διακοσμήσασθε, videtur Geminum τῷ, πάντα δόμον καθακοσμήσησθε. Quare nihil muto.

445. Μίσγοντό τε λάθρη) *Henricus Stephanus*, ait, " *Homerum* hìc scripsisse μίσγοντό τε λάθρη, in ani- " mum inducere nequeo, ut videlicet dixerit μίσγε-

VARIÆ LECTIONES.

427 Σημαίνειν) γρ. σημανίειν. *Ibid.* Εἴασκεν) γρ. εἴασσεν, vid. ad *Textum*.
436. Εἰς ἓ) γρ. εἰς ἑ. Vid. ad *Iliad.* ψ'. v. 203.
440. Δόμον καθακοσμήσησθε) γρ. δόμον κάτα κοσμήσησθε.
443. Πασέων) γρ. πασῶν, olim; minimè Ὁμηρικῶς.
444. Ἐξαφέλοισθε) γρ. ἐξαφέληθε, *Hen. Steph. Ibid.* Ἐκλελάθοιντ') γρ. ἐκλελάθωντ', conjecturâ.
445. Μίσγοντό τε λάθρη) γρ. μίσγοντ' ὅτε λάθρῃ, vid. Not. in *Textum*.

Ὣς ἔφαθ'. αἱ δ' ὑμωϊχες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
Αἰῶ ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν χύτ' ἀάκρυ χέουσαι.
Πρῶτα μὲν ἐν νέκυας φόρεον καταθνειῶτας,
Καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ τίθεσαν θυερκέος αὐλῆς,
Ἀλλήλῃσιν ἐρείδουσαι· σύμαινε δ' Ὀδυσεύς
Αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἐκφόρεον ἠδ' ἀνάγκη.
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους τε εἰκαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὕδατι δ' ἀπόγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος, ἠδὲ βυκόλος, ἠδὲ συβώτης,
Λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
Ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαί, τίθεσαν δ' ἄρα ἕζε.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
Δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐϋτραθέος μεγάροιο,
Μεσηγύς τε θόλου, ἠδ' ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς,
Εἶλεον ἐν στείνῃ, ὅθεν οὔπως ἦεν ἀλύξαι·
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Μὴ μὲν δὴ καθαρὸν θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
Τάων, αἵ δὴ ἐμῇ κεφαλῇ κατ' ὀνείδεα χεῦαν,
Μητέρι θ' ἡμετέρῃ, ᾧ τε μνηστῆρσιν ἴαυον.
Ὣς ἄρ' ἔφη· ὁ πεῖσμα νεὸς κυανοπρῴροιο
Κίονος ἐξάψας μεγάλης, περίβαλλε θόλῳ,
Ὑψόσ' ἐπενταύσας, μήπης ποσὶν ἅδας ἵκῃ.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι, ἠὲ πέλειαι,

Sic dixit; & mulieres congregatæ venerunt omnes,
Graviter lugentes; teneram lacrymam defundentes.
Primùm quidem igitur mortuos portaverunt interfectos;
Sub porticu verò depoſuerunt benèſeptæ aulæ,
Ad-invicem innitentes: imperavit autem Ulyſſes
Ipſe adurgens: atque illæ exportabant neceſſitate, id eſt, vi.
Tum demùm thronos pulchros, & menſas,
Aquâ & ſpongiis multis-foraminibus purgârunt.
At Telemachus, & bubulcus & ſubulcus
Scopis pavimentum affabrè factæ domûs
Verrebant; exportaverunt verò famulæ, poſueruntque foris.
At poſtquam omnem domum ornaverunt,
Famulas eductas è fabrefactâ domo,
Inter tholum & laudatum ſeptum aulæ,
Loco concluſerunt in anguſto, unde nullo modo erat fugere.
His itaque Telemachus prudens incœpit dicere,
" Non quidem jam purâ morte animum auferam
" Harum, quæ dudum meo capiti opprobria fuderunt,
" Matrique meæ, apudque procos dormiebant.
Sic dixit, & funem navis nigræ
Ex columnâ ſuſpenſum magnâ, circumiecit tholo,
Altè extenſum, néque pedibus terram tangeret.
Sicut autem quando vel turdellæ pandis-alis, vel columbæ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

450. Ἐρείδουσαι.] Ἐπιζήτουσαι.
455. Λίστροισι.] Τοῖς ξυστῆρσι, ἀπὸ τοῦ. *λειαίνειν.
460. Εἶλεον.] Ἀπέκλεισον. Στείνῃ.] Στενῷ τόπῳ.

N O T Æ.

" θεᾷ Ἀφροδίτῃ, aut ἀνανεμέσθω planè oratione " uſus ſit; ſed potiùs μείζονα δ' ὅτε λαθρῳ ſcriptum " reliquiſſe. Quæ Lectio illorum incommodorum " eſt expers. Hæc ille.

456. Ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαί) Si ſcribitur per ἰφόρεον, per σωιζισιν Meziendum; quaſi ἰφόρεσν eſſet. Euſtathius tamen ἔφερον habet. Vid. ad θ'. v. 550. & v. 560.

462. Μὴ μὲν δὴ καθαρὸν θανάτῳ) Quòd ſuſpendio perire *Mors impura*, & proindè ignominioſa ſit ſemper habita, vid. ſuprà, ad ε'. v. 358.

NOTÆ IN SCHOLIA.

455. *Λειαίνειν) Ità pro λιαίνειν, lego.

Variæ Lectiones.

450. Ἀλλήλῃσιν) γρ. ἀλλήλοισιν, ſi de *Mortuis*: ἀλλήλῃσι, ſi de *Famulabus*.
451. Ἐπισπέρχων) γρ. ἐπισπέχων, *H. Steph.*
456. Ἐφόρεον) γρ. ἰφόρεσν, & ἔφερον, vid. Not. in Textum.
466. Κίονος ἐξάψας) γρ. κίονος ἐξ ἄψας.

Ἔρκεϊ

Ἕρκεϊ ἐπιπλήξωσι, τό, θ' ἑρκίον ἐστὶ θάμνῳ,
Αὖλιν ἐσιέμψαι, φυγεῖν δ' ὑπεδέξατο κοίτη.
Ὡς αἴγ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
Δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκλιστα θάνοιεν.
Ἤσπαιρον δ' ὀλίγον δὲ χρόνον, οὐ μάλα δήν.
Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγεν ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν.
Τῷ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε, καὶ οὔατα τηλέι χαλκῷ
Τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
Χεῖράς τ', ἠδὲ πόδας κόπτον, κεκοληότι θυμῷ.
Οἱ μὲν ἔπειθ' ὑπονιψάμενοι χεῖράς τε, πόδας τε,
Εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δ' ἔργον.
Αὐτὰρ ὅγε τρισσοῖσι Φίλην προφόν Εὐρύκλειαν,
Οἷσι θέειον, γρηῢ, κακῶν ἄκος, οἷσι δέ μοι πῦρ,
Ὄφρα θειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
Ἐλθεῖν ἐνθάδ' ἄνωχθι, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Πάσας δ' ὅτρυνον δμωὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐνείκω·
Μὴδ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
Ἕσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

In septo sese conquassânt, quod sit in fruticeto,
Retis veluti castra intrantes, odiosum autem eas susceperit cubile:
Sic hæ ordinatim capita habebant, circumque omnibus
In collis laquei erant, ut miserrimè morerentur.
Tremebant itaque pedibus paululum, non valde diu.
Educunt tandem Melanthium in vestibulumque & aulam:
Hujus quidem nareique, & aures sævo ære
Abscinderunt, genitaliaque extraxerunt canibus cruda comedenda,
Manusque, & pedes amputârunt, excandescenti animo.
Hi quidem postea abluti manusque, pedesque,
Ad Ulyssem in domum *nimirum* iverunt; perfectum est autem opus.
At hic allocutus est dilectam nutricem Eurycleam,
" Porta sulfur, anus, malorum medelam, porta etiam mihi ignem,
" Ut fumigem domum; tu verò Penelopem
" Venire huc jubo, cum ancillis mulieribus:
" Omnes autem impelle famulas per domum, ut *hæc* veniant.
Hunc rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,
" Certè jam hæc, fili mi, congruenter dixisti.
" Sed agè chlænamque, tunicamque, vestimenta portabo:
" Neque *tu* isthoc modo vestibus laceris tectus latos humeros
Sta in domibus; improbandum utique id fuerit.

ΣΧΟΛΙΑ.

469. Ἕρκεϊ.] Νῦν, τῷ δικτύῳ. Θάμνῳ.] Δασεῖ φυτῷ.
470. Αὖλιν.] Κοίτην.
481. Θέειον.] Θεῖον. Ἄκος.] Ἴαμα.
482. Θειώσω.] Καθαρῶ.

NOTÆ.

474. Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγεν, — Τοῦδ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε, καὶ οὔατα) Hæc finis *Melanthii*, perfidi istius & nequissimi Caprarii; cujus dehinc apud Rusticos, in Proverbium abiit Supplicium; unde explicatur illud *Theocrit.* Idyll. 5. v. 149. — αἰὰ γὰρ οἰόμαν, Αἰ μὴ τὸ φλάσσαμαι, Μελάνθᾳ, ἀντὶ Κομάτα. *Comatas* imprecatur sibi fatum hujus *Melanthii*, ut rem acerbissimam, si promissis non steterit. *Scholiastes*, Ἀλλ' ἰδὲ μή σε θλάσω, γλοιώλω, ἀντὶ Κομάτα. Μελάνθᾳ· τῷ κολασθείλω, ἄσπερ ἐκεῖνος ὑπὸ Εὐμαίου τῷ Φιλοιτίου, ἐγὼ, ὁ τῶν Ὀδυσσέως οἴκοις. Vid. & *Dan. Heinsii*, Lection. *Theocrit.* c. x. in ipso fine. Ex hoc loco ἀκροτηριασμὸς, quid sit, satis apparet.

481. Οἷσι θέειον, γρηῢ, κακῶν ἄκος· οἷσι δέ μοι πῦρ, Ὄφρα θειώσω μέγαρον) Hinc *Theocrit.* Idyll. 24. v. 94. Καθαρεῦ δ' πυρώσεται δῶμα θείῳ. *Plinius*, " *Sulphur* habet & in Religionibus locum, ad " expiandas suffitu domos. Vid. *Joh. Meursii* spicilegium *Theocrit.* p. 143. De Voce οἷσι, vid. suprà, ad v. 106.

VARIÆ LECTIONES.

469. Τό, θ') γρ. τῷθ', olim, malè. *Ibid.* Ἑρκίον) γρ. ἑρκίῳ, ut sæpe aliàs.
470. Αὖλιν ἐσιέμψαι) γρ. αὖλιν ἐς ἰέμψαι.
479. Δόμονδε κίον) γρ. δόμονδ' ἴκιον.
485. Ἕειπες) γρ. ἔειπας, ut *Iliad.* γ'. v. 204.
489. Ἔσταθ' ἐνὶ μεγάροισι) γρ. ἔσταθ' ἐνὶ μεγάροισι, & ἔστασθ' ἐν μεγάροισι.

Τὼ δ'

Τὴν δ' ἀπαμφϐόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Ἤνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εὖ διεθείωσεν μέγαρον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλήν.
Γρηὺς δ' αὖτ' ἀνέβη κατὰ δώματα καλὰ Ὀδυσῆος,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάδας μὲν χερσὶν ἔχουσαι.
Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο, καὶ ἡσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
Καὶ κύνεον δ' ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε, καὶ ὤμους,
Χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὴν δὲ γλυκὺς ἵμερος ᾕρει
Κλαυθμῶ καὶ γοναχῆς· γίνωσκε δ' ἄρα Φρεσὶ πάσας.

Hanc rursus alloquutus est prudens Ulysses,
Ignis nunc mihi primum in domibus fiat.
Sic dixit: neque non obedivit dilecta nutrix Euryclea,
Portavit igitur ignem & sulphur; at Ulysses
Benè purificavit cœnaculum, & domum, & aulam.
Anus verò rursus ascendit per domos pulchras Ulyssis,
Nuntiatura mulieribus, & incitatura, ut venirent:
Hæ igitur iverunt ex domo tædas in manibus tenentes.
Hæ quidem circumfundebantur & salutabant Ulyssem,
Et osculabantur amplectentes caputque, & humeros,
Manusque capientes; hunc autem dulce desiderium cœpit
Fletûs & suspirii: novit verò mentibus omnes.

ΣΧΟΛΙΑ.

493. Θήϊον.] Θεῖον, ἄπυρον.
494. Διεθείωσεν.] Περιήγνισεν.
500. Αἰνύμεναι.] Ἐπιλαμβανόμεναι.

NOTÆ.

499. Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι) *Ultima* Ε κύνεον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c. In nonnullis tamen τὸ ῥα interseritur, ut fieri solet. Legi etiam potest, καί ῥ' ἐκύνεον, &c.

VARIÆ LECTIONES.

509. Γίνωσκε) γρ. γίγνωσκε. ἀγαπαζόμεναι. Vid. Not. in *Textum*.
499. Καὶ κύνεόν ῥ' ἀγαπαζόμεναι) γρ. καὶ κύνεον

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ψ'.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ τὴν τῶν πλαίτης διηγημάτων ἀνακεφαλαίωσις, καὶ Ὀδυσσέως καὶ Τηλεμάχου μετὰ τὴν εἰκείαν ἔξοδος.

Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ἀναγνωρισμός.

Ἄλλως.

Τῇ δ' ἀναγνωρίζῃ πόσιν οἱ περὶ Πηνελόπεια. LIB. XXIII.

Γρηὺς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο καγχαλόωσα,
Δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
Γνάθοι δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερθαίνοντο·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσι, τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα·
Ἦλθ' Ὀδυσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνει, ὀψὲ περ ἐλθών.

ANus verò in cœnacula ascendit exultabunda,
Heræ dictura dilectum maritum intùs existentem:
Genua autem firmitèr movebantur, pedesque subsultabant prægaudio.
Stetit itaque super capite, & ipsi verbum dixit,
" Surge, Penelope, dilecta filia; ut videas
" Oculis tuis, quæ cupiebas dies omnes:
" Venit Ulysses, & domum advenit, serò licet redux.

ΣΧΟΛΙΑ.

3. * Ἐρρώσαντο.] Ἐρρωμένως ἐπορεύοντο. * Ὑπερθαίνοντο.] Ἀρίσταρχος, ἀντὶ τοῦ ἐπήλλοντο καὶ σκιρτῶντο, ὑπερθυμουμένης αὐτῆς βαδίζειν ταχέως, μὴ δυναμένης ἔτι, ἀλλὰ καὶ βραχύ. Ἀλλὰ τὸ γῆρας· οἱ δὲ, ὑπερεξτείνοντο, ἄμετρον δῆθεν σκιρτῶντο, παρὰ τὸ ἴκαρ, ὃ ἐστι, ἐγγύς· καὶ γὰρ ἐγγὺς ἐγένετο. Γνάθοι δ' ἐρρώσαντο· ταχέως ἐσπερικινοῦντο, ὅ ἐστι, παρεγίνοντο.

7. Ἱκάνει.] Παραγίνεται.

NOTÆ.

V. 3. Πόδες δ' ὑπερθαίνοντο) *Etymolog.* M. v. Ὑπερθαίνοντο. Κεφάτης, τὸ ἅλμα ἐφάλλοντο, ὑπερεκπαίνοντο. Λυσανίας, ἐπὶ τοῦ τρέμειν φησὶ τιθέχθαι· ἢ διασύνεσιν, ἅτε εἶναι, ὑπερεκτείνοντο· ἢ ψιλῶσαι· οἱ δὲ πόδες διϊκνοῦντο, διὰ τὸ χαλᾶν, ὑπὲρ τὸ μέτρον τὰ δυνάμενος. *Hesych.* Ὑπερθαίνοντο) Ἔτρεμον. Hinc Corrige, & lege, Ὑπερεκθαίνοντο. Vid. *Brevia Scholia* & ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 3. * Ἐρρώσαντο) Hoc *Scholion*, & sequens, ex *Aloysii Alemanni* MSto. Confer *Eustath.* fol. 798. lin. 18. & 824. lin. 3. ubi ῥώσασθαι, ἀντὶ τοῦ ἐρρωμένως κινηθῆναι. Vid. *Etymolog.* M. in Notis ad *Textum*, & *Hesych.* in v. ubi tamen male, ὑπερθαίνοντο, ut etiam apud *Suidam.* Vid. ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Ἀνεβήσατο) γρ. ἀνεβήσετο, *Florentina, Aldina, Lovaniana Resc.*

3. Ὑπερθαίνοντο) γρ. ὑπερεκθαίνοντο, vid. Not. in *Scholia*, & *Suidam*, v. Ἀκθαίνειν.

Μνηςῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγλαὸς, οἵτ' ἐὸν οἶκον
Κήδεσκον, καὶ κλῆμαΐ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.
Τὴν δ' αὖτε προσέφη πολύφρων Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, μάργον σὲ θεοὶ θέσαν· οἵτε δυνανται
Ἄφρονα ποιῆσαι, καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,
Καί τε χαλιφρονέουσα σαοφροσύνης ἐπέδησαν·
Οἵ σέ περ ἔβλαψαν· πρὶν γ' φρένας αἰσίμη ἦσθα.
Τίπτε μὲ λωβεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
Ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα; καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
Ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
Οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ ὅτ' Ὀδυσσεὺς
Ὤϊχετ' ἐποψόμενος κακοΐλιον οὔνομα δήν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἂψ ἔρχευ μεγάρονδε·
Εἰ γάρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασι,
Ταῦτ' ἐλθοῦσ' ἤγειρε, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρε,

" Procos etiam interfecit ſuperbos,
" qui ſuam domum
" Contriſtabant, & res comedebant,
" violabantque filium.
Hanc rurſus allocuta eſt prudens
Penelope,
" Nutrix dilecta, inſanam te Dei fe-
" cerunt, qui poſſunt
" Inſipientem facere *eum*, qui vel pru-
" dentiſſimus fuerit,
" Et vel mentis-impotem ad ſapientiam
" extulerunt;
" Qui te etiam læſerunt; quum antè
" mente convenienter-inſtructa *eras*.
" Cur me irrides perdolentem animum
" habentem,
" Hæc præter *verum* dicens? & ex
" ſomno ſuſcitas
" Dulci; qui me ligavit, dilectas pal-
" pebras complectens?
" Non enim tam ſuavitèr-dormivi, ex
" quo Ulyſſes
Ivit viſurus malum Ilium non no-
minandum.
" Sed agè nunc deſcende, & retrò
" vade in domum:
" Si enim aliqua me alia mulierum,
" quæ mihi ſunt,
" Hæc veniens nunciâſſet, & ex ſom-
" no excitâſſet,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

9. Κήδεσκον.] Ἐκήδετον, * ἔβλαπτον. Βιόωντο.] Ἐβιάζοντο.

11. Μάργον.] Μαινομένῳ, ἀνοήτῳ, μεμηνυῖαν, ἔκφρονα.

13. Χαλιφρονέουσα.] Κεχαλασμένῃς ἔχουσα τὰς φρένας· ἠλίθιον, μωραίφρονα.

14. Αἰσίμη.] * Καθήκουσα· † καθηκόντως σοὶ τὰς φρένας ἔχουσα· ὃ ἐστι, φρένας καθήκουσα.

15. Λωβεύεις.] Χλευάζεις, εἰς λώβην καὶ ὕβριν ἄγεις. Πολυπενθέα.] Πολλῶν πενθῶν καὶ λυπῶν πεπληρωμένον.

16. Παρὲξ ἐρέουσα.] Παρὰ τὸ δὴν λέγουσα.

N O T Æ.

11. Μαῖα φίλη, μάργον σὲ θεοὶ θέσαν) Hunc locum meritò ſuſpicit *Meric. Caſaubon.* §. 2. ſuper loco *Homerico*, conferens cum loco *Jobi*, c. 15. & 13. & *Iſaiæ*, c. 44. v. 25. ex illorum ſaltem alterutro ſumpſiſſe *Homerum* ſuſpicatus. Certè ex *Jobo* potuit, inquit *Duportus*, ex *Iſaiâ* non potuit: quomodò enim? Cum *Eſaias* vixerit temporibus *Hezekiæ*, *Homerus* autem *Salomoni* fuerit σύγχρονος, ſi *Cyrillo Alexandrino*, *Cedreno* (addo ego, *Johanni Malelæ*) aliiſque credimus.

19. Καταίλιον) *Homero* ferè propria hæc Ars, elegantì Compoſitione *Epitheton* penſare; ut κακοΐλιον, ἀντὶ τοῦ, κακὸν Ἴλιον· Ἴλιον, ἄιον, *Odyſſ.* σ'. v. 72. *Iliad.* γ'. v. 39. Δύπαρι. Ità in *Appellativis*, ut μήτηρ δυσμήτηρ. Unde alii Auctores, in *Propriis* & *Appellativis*, ut Αἰνόπαρις, *Euripid.* Hecub. v. 945. Ità *Alcman*, Δύσπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωλιατίρην. Hinc *Sophoclis* ἄδωρα δῶρα. Hinc *Euripidis*, γάμος ἄγαμος, & Νύμφην ἀνυμφον, παρθένον τ' ἀπαρθένον. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Medeæ, v. 618. & *Conrad. Ritterſhuſ.* ad *Oppiani* Cynegetic. l. 1. v. 260. ubi plura ex pluribus.

20. Ἔρχευ) Ità, pro ἔρχε, ſcribendum: ut ad *Iliad.* ω'. v. 290. Aliàs ἔρχεο, ut & ibi; & ſic *Scribi* quidem poteſt, ut hic in *Aldinâ*, *Lovaniana Reſcii*, & *Florentinâ*; at verò debet *Legi*, tanquam ἔρχω *Scriberetur*. Ità infrà, v. 52. & 78. & *Iliad.* τ'. v. 381. Ἔπευ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. *Ἔβλαπτον) Ex *Euſtath.* fol. 799. lin. 8.

14. Αἰσίμη) *Καθήκουσα. Ità, pro καθήκουσα, ex MS. *Aloyſii*. Explicatio ſequens, † καθηκόντως &c. aliunde. Vid. *Etymolog.* M. v. Αἴσιμος.

VARIÆ LECTIONES.

8. Οἵτ' ἐὸν οἶκον) γρ. οἵ τέ οἱ οἶκον, *Euſtath.* fol. 799. lin. 8.

14. Οἵ σ' ἔβλαψαν) γρ. οἵ σε παρέβλαψαν, *H. Steph.*

16. Παρὲξ ἐρέουσα) γρ. παρεξερέουσα, *H. Steph.* & παρεξ ἐρέουσα.

20. Ἔρχευ) γρ. ἔρχε, vid. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 52. & 59.

Τῷ

Τῷ κε τάχα φυγεῖν μὲν ἐγὼν ἀπέπεμψα γέρων·
Αὖτις ἔσω μεγάρων· σὲ δ' τῦτό γε γῆρας ὀνήσει.
Τὼ δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Οὔτι σὲ λωβεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι
Ἦλθ' Ὀδυσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνει, ὡς ἀγορεύω,
Ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι·
Τηλέμαχος δ' ἄρα μὶν πάλαι ἤδετο ἔνδον ἐόντα,
Ἀλλὰ σαοφροσύνησι νοήματα πατρὸς ἔκηθεν,
Ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίλιν ὑβριμοεργῶν.
Ὣς ἔφατ'· ἡ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
Γρηῒ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἄπο δάκρυον ἧκε·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εἰ δ' ἄγε δή μοι, μαῖα φίλη, νημερτὲς ἐνίσπε,
Εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνει, ὡς ἀγορεύεις,
Ὅπποις δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε,
Μοῦνος ἐών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἷον ἄκουον
Κτεινομένων· ἡμεῖς δ' μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων

" Ideò citò miserabiliter ipsam ego remisissem ire
" Rursus intra domos: te verò ob hoc senectus tua juvabit.
Hanc rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,
" Non te irrideo, filia dilecta; sed verè tibi
" Venit Ulysses, & ad domum pervenit, sicut dico;
" *Ille* nempe hospes; quem omnes inhonorabant in ædibus:
" Telemachus verò illum jamdiu cognovit intus existentem;
" Verùm prudenter cogitationes patris occultabat;
" Ut virorum puniret violentias superborum.
Sic dixit; hæc itaque lætata est, & à lecto prorumpens
Anum circumplexa est, & à palpebris lacrymam misit;
Et ipsam appellans verba velocia allocuta est,
" Eia age jam mihi, nutrix dilecta, verum dic,
" Si verè jam domum venit, ut dicis,
" Quomodo utique procis impudentibus manus immisit,
" Solus nimirum; hi verò semper conferti intus manebant?
Hanc rursus allocuta est dilecta nutrix Eurycléa,
" Non vidi, non quæsivi; verum gemitum solum audivi
" Interfectorum: nos verò in secessu thalamorum bene-factorum

ΣΧΟΛΙΑ.

23. Ἀπίπεμψα.] Ἀπιδίωξα.

24. Σὶ δ' τῦτό γε γῆρας ὀνήσει.] Τὸ μὲν μετ' ὑβρεως λέγει· ἢ οἷον, εἰ καὶ ἄλλα σοι βαρὺ ἦν, τῦτό γε ὀνήσει.

26. Λωβεύω.] Ὑβρίζω. Ἔτυμον.] Ἀληθές.

28. Ὁ ξεῖνος.] Σπουδαῖον μὲν πάντα· ἀληθῶς δὲ, ὁ ξεῖνος ἦν, ὁ Ὀδυσσεύς.

NOTÆ.

24. Σὶ δ' τῦτό γε γῆρας ὀνήσει) Condono hoc tuæ Senectæ.

25. Τὼ δ' αὖτε προσέειπε) Rectè in Vetustis & Optimis *Exemplaribus*, Τὼ legitur: verùm quùm in *Henrici Stephani* Editione τ scribi fortè contigit, illam *Lectionem* cæci sequuntur *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevirius*, aliique non pauci, excepto *Oxoniensi* Editore; qui tutus in hâc parte. Quamvis & ipsi, qui *Errorem hunc errant*, per *hanc* tamen omnes exponant: & certo certius *Nutrix Penelopen* alloquitur. Quare nihil in *Erroribus* magis perniciosum, quam magna Exempla. Vid. suprà ad τ'. v. 261. & infrà, ad v. 32.

32. Ὡς ἔφατ'· ἡ δ' ἐχάρη) Ut æstimemus, quanto cum nostro periculo, Magnos Viros temerè sequamur, hic iterum Notandum; quòd cùm casu in *Henrici Stephani* Editione, Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη legeretur, cum *Tenui* nempè ante *Asperum*, hinc *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevirius*, *Cantabrigienſis*, & *Oxonienſis* etiam, Omnes simul eundem errant Errorem, auctoritate nempe Magni Nominis decepti; cùm non tantùm Regulâ contrà militet, verùm etiam omnium Vetustissima Editio, *Florentina*, item *Romana*, & *Basileenſis*, *Eustathii*, *Aldina*, *Lovaniana Resceii*, *Hervagiana*, Omnes *Henrico Stephano* priores, ἔφαθ' legant, ut Nos nunc scribimus, *Nullius unquam Hominis jurare in verba parati.*

VARIÆ LECTIONES.

24. Ἔσω μεγάρων) γρ. ἔσω μίγαρον, *Eustath.* fol. 799. lin. 18. & *H. Steph. Ibid.* Τῦτό γε γῆρας) γρ. τῦτό γε, γῆρας, *H. Steph.*

25. Τήνδε) γρ. τήνδε, malè. Vid. Not. in *Textum.*

32. Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη) γρ. ὡς ἔφατ', &c. vid. Not. in *Textum.*

40. Ἄκουον) γρ. ἄκουσα. *H. Steph.*

Ἥμεθ' ἀτυζόμενοι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Πρίν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
Τηλέμαχος· τὸν γάρ ῥα πατὴρ προέηκε καλέσσαι.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισιν ἐναίσιμα
Ἑσταότ'· οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον ἕδας ἔχοντες,
Κείατ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν ἰαίνῃς,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα.
Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦται περικαλλὲς,
Πῦρ μέγα κηάμενος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβήτην
Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτετέλεσται·
Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, ὄφρα ἴδῃ σέ,
Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μιν ἔρεζον
Μνηστῆρες, τοὺς πάντας ἐποίσαλο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα·
Οἶσθα γάρ, ὡς κ' ἀσπασὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε, καὶ υἷϊ, τ' τεκόμεσθα·

" Sedebamus, perculsæ : fores verò claudebantur bene aptatæ :
" Antequam modò me tuus filius à domo vocaret
" Telemachus : hunc enim pater præmisit vocare.
" Inveni demùm Ulyssem inter occisa cadavera *Procorum*
" Stantem ; illi verò circum illum stratum pavimentum occupantes,
" Jacebant *alii* super alios : Tu si conspexeris, animo recreareris,
" *Si, inqu. conspex.* sanguine & cruore fœdatum, veluti Leonem.
" Nunc hi quidem omnes in aularibus januis
" Conferti sunt : at hic domum fumigat perpulchram,
" Igni magno accenso : te verò me præmisit, accersere.
" Verum sequere, ut vobismet lætitiam consequamini
" Ambo *vos* charo *in* corde ; postquam mala multa passi estis.
" Nunc tandem hoc longum desiderium perfectum est :
" Venit quidem ipse vivus domumsuam ; invenit autem & te,
" Et filium domi ; male verò qui ei fecerant
" Proci, hos omnes punivit suâ in domo.
Hanc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Nutrix dilecta, nequaquam valdè gloriare exultabunda :
" Scis enim, quòd gratus in domo appareret
" Omnibus, maximè verò mihique, & filio, quem genuimus :

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

42. Ἀπυζόμενοι.] Ἐκπληττόμενοι, παρασκόμενοι· ἀτύω, ὁ μᾶλλον ἀτύσω, καὶ καθὸ παρασημαίνω, ἀτύζω, Αἰολικῶς. Ἔχον.] Ἀντὶ τοῦ, ἠσφαλισμένας ἦσαν.

46. Κρατὶ πεδον * ἕδας.] * Τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος.

50. Θειοῦται.] Περιαγνίζει, καθαίρει.

52. Εὐφροσυνῆς ἐπιβήτην.] Θυμηδίας ἐπιβήσητε, * εὐφραινθῆναι πτήσεις. * Ἰτὰ, pro εὐφραθῆναι.

53. Πέποσθε.] Πεπόνθατε· Ἄλλως * Πεπόνησθε, καθὸ συγκοπήν.

59. Μήν' ἐπεύχο.] Μεγαλαύχει.

60. Ἀσπασίως.] Εὐκταίως.

61. Τεκόμεσθα.] Ἐγκυήσαμεν.

N O T Æ.

45. Κταμένοισι νέκυσσιν) Vid. suprà, ad χ'. v. 401. & ad *Varias Lectiones*.

47. Ἰαν θῇς) Ità legendum pronuntio, pro ἰάνθῃς, quòd malè hactenùs hoc in loco obtinuit: ità certè *Iliad.* τ'. v. 174. Σὺ δ' ὄφρα σῇσι ἰανθῇς. Non est autem accipiendum, Quasi res tam miseranda & tristis, ulli bonæ Fœminæ, aut Viro, esset Lætitiæ causa; verùm quòd *Dei Justitia tam mirabiliter* vindicata, sit Omnium afflictorum & piorum hominum animis magna gaudii materia. Confer *Psalm.* 58. v. 10. 11. & quæ Nos ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 757.

N O T Æ I N S C H O L I A.

46. Κραταίπεδον * ἕδας) * Τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος. Cùm ἕδας abesset, cujus συνώνυμον, aderat ἔδαφος, & * λιθόστρωτον, cui geminum esset κραταίπεδον, ex *Etymolog. M.* v. lacunam supplevi. Olim enim hoc tantùm, Κρατὶ πεδον) Τὸ ἔδαφος, malè.

53. * Πεπόνησθε, &c.) Ex *Eustathio*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

45. Κταμένοις νεκύεσσι) γρ. κταμένοισι νέκυσσι, vid. Not. in *Textum*.

47. Ἰανθῇς) γρ. ἰάνθῃς, vid. Not. in *Textum*.

51. Κηαμένω) γρ. κηαμένῳ, *Severus*.

52. Ἔπευ) γρ. ἴπτω, vid. suprà, ad v. 20. & infrà, ad v. 78.

56. Ἔρεζον) γρ. ἔρεξαν.

59. Ἐπεύχο) γρ. ἐπεύχεο, ut suprà, v. 20.

Ἀλλ'

Ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις.
Ἀλλά τις ἀθανάτων κλῖνε μνηστῆρας ἀγαυούς,
Ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα·
Οὔτινα γὰρ τίεσκον ὀπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ δι' ἀταθαλίας ἔπαθον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσῆος
Ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτός.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ἣ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἐσχάρῃ, οὔποτ' ἔφησθα
Οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα περίφρασσον ἄλλο τι εἴπω,
Οὐλὴν· τὴν ποτε μὲν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Τὴν ἐπονίζουσα φρασάμην· ἔθελον δέ σοι αὐτὴ
Εἰπέμεν· ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν,
Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυϊδρείῃσι νόοιο.
Ἀλλ' ἕπευ· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν κεφαλὴν δώσομαι αὐτῆς,
Αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κτεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
Δηΐα εἴρυσθαι, μάλα περ πολυΐδριν ἐοῦσαν·
Ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὄφρα ἴδωμαι
Ἄνδρας μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν.
Ὡς φαμένη, καλέεσκε· ὑπερῴια· πολλὰ δέ οἱ κὴρ
Ὥρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,

" Sed non eſt hæc res vera, ſicut dicis:
" Verùm aliquis immortalium interfecit procos ſuperbos,
" Injuriam indignatus acerbam, & mala opera:
" Neminem enim honorabant terreſtrium hominum,
" Non malum, neque quidem bonum, quicunque ad ipſos veniſſet:
" Ideò propter iniquitates paſſi ſunt malum: at Ulyſſes
" Perdidit longè reditum à Græciâ, perditus & ipſe eſt.
Huic deinde reſpondit dilecta nutrix Euryclea,
" Filia mea, quale verbum fugit ſeptum dentium?
" Quæ maritum intùs foco aſſidentem, nunquam dicis
" Domum eſſe venturum? animus autem tibi ſemper incredulus.
" Sed age tibi & ſignum permaniteſtum aliud quoddam dicam,
" Cicatricem; quam quondam ipſi Aper impreſſit albo dente,
" Hanc dum abluerem agnovi: volebam autem tibi ipſa
" Dicere; ſed me ille compreſſis in os manibus,
" Non ſivit dicere, prudentiis mentis.
" Sed ſequere, *ingnam*; at ego meipſam *tibi punitendam* tradam,
" Si te decepero; interfice me miſerrimâ morte.
Huic reſpondit ſtatim prudens Penelope,
" Nutrix dilecta, difficile te Deorum immortalium
" Conſilia inveſtigare, licet multarumrerum ſis perita:
" Veruntamen eamus ad filium; ut videam
" Viros procos interfectos, & *eum*, qui illos interfecit.
Sic loquuta, deſcendit è cœnaculo: multa verò ei cor
Meditabatur, an ſeorſim dilectum maritum interrogaret,

ΣΧΟΛΙΑ.

71. Ἐχάρη.] Ἔνθα τὸ πῦρ καίει, ὑπὸ ἧπ ὃ βαμὸς ἰσόπεδος, σὺν οἷς λίθων ὑψώμασιν.
78. Ἐμίσθην.] Περὶ ἑαυτῆς. Περιδώσομαι.] Σωθήσομαι, * ὑπὲρ ἐμαυτῆς.
82. * Εἰρυσσ.] Εἰδέναι.
86. Ἐξιχνεύσει.] Ἀναχρίνειν τὸ λόγῳ.

NOTÆ.

70. Τέκνον ἐμὸν) Vid. ad α'. v. 64. ubi idem Verſus.
78. Ἐμίσθην περιδώσομαι αὐτῆς) Ità *Iliad.* ψ'. v. 485. Δεῦρό νυν ἡ τελέσω περιδώσομαί σοι, ἢ λάβῃσθον. *Anglicè*, I'LL LAY MY LIFE, or ALL I'M WORTH.

NOTÆ IN SCHOLIA.

78. * Ὑπὲρ ἑαυτῆς. Addo, ad *Senſum* declarandum.
82. * Εἰρυσσ) Εἰδέναι. Ex *Heſychio*, qui ad hæc Verba, *Homeri* locum laudat. Εἰρῦσσαι. MS. *Aloyſian.*

VARIÆ LECTIONES.

74. Τὴν ποτε μὲν) γρ. τὴν ποτέ μιν, at μὲν, ut *Emphaticum*, *Acui* debet.
75. Σοὶ αὐτὴ) γρ. σοὶ αὐτῇ.
76. Ἀλλά με κεῖνος) γρ. ἀλλ' ἴμ' ἐκεῖνος.
78. Ἕπευ) γρ. ἕπευ, ut ſuprà, v. 52. *Ibid.* Περιδώσομαι) γρ. περὶ δώσομαι.
82. Εἰρυσσ) γρ. εἰρῦσσ, & εἰρῦσαι, ut infrà, v. 151.

Ἡ παρᾶσα κύσειε κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
Ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν,
Ἕζετ' ἔπειθ' Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Τοίχῳ τῷ ἑτέρῳ· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὸν
Ἧστο κάτω ὁρόων, πολιὸν δέμας, εἴ τι μιν εἴποι
Ἰφθίμη πόσις αἰδοίη, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
Ἡ δ' ἄνεω δηὼ ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἴκανεν.
Ὄψε δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἀπωπίδιος ἐσίδεσκεν,
Ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
Τίφθ' ὅπα πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
Ἕζομαι μύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ μήν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεζαίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἔλθοι εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Τέκνον ἐμὸν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν·
Οὐδέ π προσφάσθαι δυνάμαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι,
Οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
Ἔστ' Ὀδυσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνει, ἦ μάλα νῶϊ
Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον· ἔστι γὰρ ἡμῖν

An aſtans oſcularetur caput & manus arreptas.
Quum verò ingreſſa eſt & tranſivit lapideum limen,
Sedit demùm è regione Ulyſſis in ignis ſplendore,
Ad parietem alterum: hic autem ad columnam longam
Sedebat deorſum tuens, expectans, ſiquid ipſum alloqueretur
Proba uxor, poſtquam vidit oculis.
Hæc verò tacita diù ſedit, ſtuporque ei cor cepit.
Aſpectu quidem nunc ipſum perſpicuè notabat,
Nunc autem non agnoſcebat, mala corpori veſtimenta habentem.
Telemachus igitur increpuit eam, verbumq; dixit, denominavitque,
" Mater mea, miſera-mater, ſævum animum habens,
" Cur ſic à patre recedis? neque apud ipſum
" Sedens verbis interrogas; neque ſcrutaris?
" Non quidem alia ſic mulier toleranti animo
" A Viro ſeorſim ſederet, qui ei multa mala perpeſſus
" Veniſſet vigeſimo anno *in* patriam terram:
" Tibi verò ſemper cor durius eſt lapide.
Hunc rurſus allocuta eſt prudens Penelope,
" Fili mi, animus mihi in pectoribus ſtupefactus eſt,
" Nec adhuc dum proferre valeo verbum *ad eam*, neque interrogare,
" Neque in vultum videre contra; ſin verè jam
" Eſt Ulyſſes, & domum venit, certè valdè nos
" Cognoſcemus inter nos & melius; ſunt enim nobis

ΣΧΟΛΙΑ.

89. Ἐν πυρὸς αὐγῇ.] Ἐν τῷ πιφωλισμένῳ τόπῳ ἐκ πιφλογισμένων λίθων ὄντος πυρός.

94. Ἐναντίον ἐσίδεσκεν.] Ἐναργῶς, ἀντικρὺς, * ἰφορᾶσθαι ἐγνώριζεν. * Περιεργότερον αὐτὸν κατασκόπτει τοῖς ὀφθαλμοῖς.

95. Ἀγνώσασκε.] Ἠγνόει.

97. Δύσμητερ.] Ἐπὶ * κακῇ μήτηρ λεγομένη.

99. Ἀνείρεαι.] Τὰ ἀεὶ δι' ἐρωτήσεως * φιλικῶς ἀναπυνθάνεται.

105. Τέθηπεν.] Ἐκπέπληκται.

106. Προσφάσθαι.] Προσεκτέον.

109. Γνωσόμεθ'.] Γνωσθησόμεθα.

NOTÆ.

90. Τοίχῳ δ' ἑτέρῳ) Ità *Iliad.* ι'. v. 217. Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖχον ἔβη Ὀδυσσῆος — Τοίχῳ δ' ἑτέρῳ.

97. Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ) Vid. ſuprà, ad v. 19.

109. Γνωσόμεθ' ἀλλήλων) *Euſtath.* fol. 805. lin. 37. Ὄρα δὲ, τὸ Γνωσόμεθ' ἀλλήλων, Γνῶσις ἐν συνοχῇ γινομένη, ὡς καὶ ἐν ὀλίγοις εἶπε τὸ. — Οὐδὲ πειράζω Γνῶναι ἀλλήλω. Vid. ſuprà, ad φ'. v. 35.

NOTÆ IN SCHOLIA.

94. * Περιεργότερον) Hæc ad finem uſque, ex *Aloyſii* MSto. At τὸ περιεργότερον, olim malè locatum, melius jam potui: pro ἀφορᾶσθαι, lego * ἰφορᾶσθαι.

97. * Κακῇ) Ità, pro * κακῇ, quod hactenus obtinuit, ex MSto *Aloyſiano*.

99. * Φιλικῶς) Addo, ad rem declarandum.

VARIÆ LECTIONES.

94. Ἐναντίον) γρ. ἐνωπαδίως, *Euſtath.* fol. 803. lin. 28. & *H. Steph.*

101. Ἀφεζαίη) γρ. ἀπεζαίη, *Henricus Stephanus*, ut infrà, v. 169. *Ibid.* Ὅς οἱ) γρ. ὃς ῥ' οἱ.

106. Οὐδέ π) γρ. οὐδ' ἔτι.

109. Γνωσόμεθ') γρ. γνοσόμεθ', non malè.

Σήματ'

Σήμαθ', ἃ δὴ ᾗ νῶϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
Πειρᾶζειν ἐμέθεν· τάχα δ' ὄψεται ᾗ ἄγευον.
Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω, κακὰ δ' ἕσσαται εἵματα εἶμαι,
Τοὔνεκ' ἀπημάξῃ με, καὶ οὔπω φησὶ τὸ εἶναι.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται,
Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
ὯΙ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω,
Φεύγει, πηύς τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
Ἡμεῖς δ' ἔρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἵ μέγ' ἄριστοι
Κούρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Αὐτὸς ταῦτά γε λέδσαι, πάτερ φίλε· σοὶ γὰρ ἄριστα
Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κε τίς τοι
Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Ἡμεῖς * δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι φημὶ

" Signa, quæ utique & nos *licet* abſcondita ſcimus ab aliis.
Sic dixit, riſit verò pertolerans divus Ulyſſes;
Statimque Telemachum verba velocia allocutus eſt,
" Telemache, nunc itaque matrem in ædibus ſinito
" Periculum-mei facere; ſatim verò cognoſcet etiam melius.
" Nunc autem, quòd ſordeo, malaque corpori veſtimenta indutus ſum,
" Ideò inhonorat me, & nondum-ait etur eum eſſe, *qui ſum*.
" Nos verò conſultemus, ut valde optima fiant;
" Etenim aliquis, uno viro interfecto in populo,
" Cui non multi ſint adjutores poſtea,
" Exulat, affinibuſque relictis & patriâ terrâ:
" Nos autem ſuſtentaculum civitatis interfecimus, qui valde optimi
" Juvenum in Ithacâ; ideò te conſiderare jubeo.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra locutus eſt,
" Ipſe hæc videas, pater dilecte; tuum enim optimum
" Conſilium in hominibus dicunt eſſe, neque aliquis tecum
" Alius vir contendat mortalium hominum.
" Nos verò prompti ſimul ſequemur, neque in ullâ re profiteor *me*

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

114. Πειράζειν.] Διάπειραν λαμβάνειν. Φράσῃ.] Γνῶῐς.
119. Ὀπίσσω.] Μετὰ τὴν ἀπωλείας χρόνον.
120. Πηύς.] Τὸν πόρρωθεν συγγενῆ.
121. Ἔρμα.] Ἔρεισμα, βοήθημα. Ἄλλως * κόσμον.
124. Λεύσει.] Σκέψῃ, λογίζῃ.

N O T Æ.

113. Ἔασον) Ità pro ἔασον, ſemper ſcribendum ſtatuo, quoties *Media* Syllaba producenda; de quâ re ſæpè monemus.

114. Φράσῃ) *Futurum*: licet non deſunt, qui *Atticè* poſitum, pro φράσῃ, volunt; quorum *Joh. Tzetzes.* MS. ad *Iliad.* α'. v. 62. Ἐρέσσομεν, ᾗ τὰ ὑποτακτικὰ, ᾗ αὐξητικὰ, ἐ συμβολόλυκα, ὡς ἔχειν τοῦ τὸ Ἐρέσσομεν μικρὸν γράφουσι· ᾗ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἀεὶ ὑποζύγιόν ἐστιν, ὅτ' ἂν φράσῃ, ἐ ἀ φράσῃ λέγοιτο.

119. Ὧῐ μὴ πολλοὶ ἔωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσσω) Ex hoc Verſu, Nata erat alia *Lectio*, præter ἄλλοι, *viz.* δ'. v. 165. πολλοὶ enim & ibi, licet non benè.

125. Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι) Quòd φάσ'. pro φασὶν, *Acutum* habeat, *Nonnulli* ideò putant *Syllabam* iſtam corripi, undè & ἀνθρώπιος legendum; ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagianaque*, & *Oxonienſis*, in *Textu*; *Henricus Stephanus*, in *Margine*. Dicendum verò, τὸ φασὶ ſemper *Homero Primam* producere, nec *Brevem* eſſe putes *Toni* ratione: *Tenus* enim ſi primitùs ad *Priorem* Syllabam attineret, *Circumflexus* omninò eſſe deberet; nunc verò cùm propria illius Sedes, *Ultima* nempè Syllaba, elidatur, idem debet in ſuperſtiti Syllabâ manere; quamvis alieno loco figitur; ut λεύκ', pro λευκά· λυχέ', pro λυχνέ. *Romana* Editio, & *Baſileenſis*, *Euſtathii*, μῆτιν ἐπ' ἀνθράπους φάσ' ἔμμεναι, habet, ut & ipſe *Euſtathius* ἐν παρεκβολαῖς. *Henricus* item *Stephanus*, aliique in Textu.

127. Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ') Cùm olim hoc in loco eſſet, Ἡμεῖς ᾗ μεμαῶτες ἅμ' ἑψό-

NOTÆ IN SCHOLIA.

121. *Κόσμον) Addo, ex *Odyſſ.* ξ'. v. 296.

Variæ Lectiones.

113. Ἔασον) γρ. ἔασσον.
115. Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω) γρ. νῦν δ', ὅπ ὀ λιπόω, ut *Odyſſ.* τ'. v. 72.
125. Μῆτιν ἐπ' ἀνθράπους φάσ' ἔμμεναι) γρ. μῆτιν ἐπ' ἀνθράπιοι φάσ' ἔμμεναι, vid. Not. in *Textum*.
127. Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες) γρ. ἡμεῖς ᾗ μεμαῶτες, olim; ut Not. in *Textum*.

Ἀλκῆς

Ἀλκῆς δευήσεαι, ὅση δυνάμις γε πάρεστι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
Πρῶτα μὲν ἂρ λύσασθε, ἔπειτα δὲ εἵσασθε χιτῶνας,
Δμωὰς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγετε εἵματ' ἑλέσθαι·
Αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λιγείαν,
Ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
Ὡς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι, ὑπτὸς ἀκούων,
Ἢ ἀν' ὁδὸν σείχων, ἢ οἱ περιναιετάουσιν·
Μὴ πρόφρων κλέος εὐρὺ φόνου κτ' ἄφαρ γένηται
Ἀνδρῶν μνηστήρων, περὶ γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
Ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· αὐτὰρ ἔπειτα
Φραζόμεθ', ὅ, τι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Πρῶτα μὲν ἓν λύσαντο, ἔπειτα δὲ εἵσαντο χιτῶνας·
Ὅπλισθεν δ' ἄρα γυναῖκες· ὁ δ' εἵλετο θεῖος ἀοιδὸς
Φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δὲ σφισιν ἵμερον ὦρσεν
Μολπῆς τε γλυκερῆς, ἔπεα ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστοναχίζετο ποσσὶν
Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε, δόμων ἔκτοθεν ἀκούων,
Ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
Σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος τοῦ κυριδίοιο

" *Pro-modulo* Roboris defuturum, quantà nempe vis adfuerit.
Hunc reſpondens alloquutus eſt perprudens Ulyſſes,
" Etenim ego dico, ut mihi videntur eſſe optima:
" Primùm quidem lavamini, & induimini veſtes,
" Famulaſque in domibus jubete veſtimenta capere:
" At divinus cantor, tenens citharam ſtridulam,
" Nobis præeat ad ludicram ſaltationem,
" Ut aliquis dicat nuptias eſſe, extrà audiens,
" Vel per viam iens; vel *eorum*, qui circum habitant:
" Nè *vix.* antea fama lata cædis in civitate fiat
" Virorum procorum, quàm nos exierimus
" Agrum in noſtrum arboriferum; illic poſteà
" Conſultabimus, quod utile Olympius præbuerit.
Sic dixit; at illi hunc diligenter quidè audiverunt, & obediverunt:
Primum quidem *igitur loti ſunt*, & induerunt veſtes,
Paratæque ſunt mulieres, ipſeque cepit divinus cantor
Citharam concavam, ipſiſque deſiderium movit
Cantuſque dulcis, & accuratæ ſaltationis.
Inter hos itaque magna domus ſtrepebat pedibus
Virorum ludentium, pulchri-zonarumque mulierum:
Ità autem aliquis dicebat domos extra audiens,
" Certe omninò aliquis duxit uxorem multis peritam reginam:
" Miſera, non toleravit mariti ſui primi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

134. Φιλοπαίσμονος.] Φιλεῖντος παίζειν.
137. Κλέος εὐρύ.] Ἡ πολλὴ φήμη ἢ φόνου κληδών.
149. Πολυμνήστην.] Τὴν μαλίστα πολυμνήστην· κυρίως ἐπὶ Πηνελόπης.

N O T Æ.

μεθ', emendandum vidi, ex *Iliade*, ubi idem Diſtichon occurrit, nempè ν'. v. 785. Ἡμεῖς δ' ἐμμιμαῶτες ἄμ' ἑψόμεθ', ὡδέ τι φημὶ, &c.

128. Ἀλκῆς δευήσεαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι) Nonnulli huic Verſui ſubnectunt hunc, * Παρ' δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἰσόθεον πολεμίζειν. Et hic ſene Verſus illum ſequitur, in *Iliad.* ν'. v. 787. nec minùs aptè huic loco congruere videtur; quare *Lectoris* judicio hoc relinquo. *Euſtath.* fol. 805. lin. 53. Ὅση δύναμίς γε πάρεστιν, ὁ δὲ καὶ ἄλλοις εἰπὼν ὁ ποιητὴς, ἐπιφέρει ἐκεῖ τὸ, Παρ' δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἰσόθεον πολεμίζειν.

131. Πρῶτα μὲν ἂρ λύσασθε) Pro ἀρ', ſubſtituo ἀρ, ante *Conſonam*, ex Optimis Editt. & optimis rationibus; minimè enim τὸ ἄρα, ante *Conſonam* Ἀφαίρεσιν patitur.

Variæ Lectiones.

130. Ἄριστα) γρ. ἄριον.
137. Περὶ δὲ) γρ. περὶ θεν.
139. Ἐνὶ δώ) γρ. ἔνδα δ', olim, non æquè benè.
146. Δὴ) γρ. ἦ, olim, non æquè benè. *Ibid.* Περιστοναχίζετο) γρ. περιστοναχίζετο, *H. Steph.*

Εἴρυ-

Εἴρυας μέγα δῶμα ἀμφιπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκοιτο.
Ὡς ἄρα τὶς εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα.
Αὐτὰρ κεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κατθὲ κάρηνος
Οὖλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθεϊ ὁμοίας·
Ὡς δ' ὅτε τὶς χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἡφαιστος, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δ' ἔργα τελείει,
Ὡς μὲν τῷ περίχυτο χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ἂψ δ' αὖτις κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη,
Ἀντίον ᾗς ἀλόχου· καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε,
Δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας

" Custodire magnam domum continuè, quousque veniret.
Sic utique aliquis dixit; hæc autem non cognoverunt, sicut facta sunt.
Ast Ulyssem magnanimum suâ in domo
Eurynome gubernatrix lavit & unxit oleo;
Circumque ipsum pallium jecit & vestem.
Verùm capiti affudit multam pulchritudinem Minerva,
Ut major videretur & pinguior: ex capite autem
Crispas misit comas, hyacinthino flori similes.
Sicut verò quando aliquis aurum circumfundit argento vir
Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
Artem omnigenam; gratiosa verò opera perficit:
Sic quidem huic circumfudit gratiam capitique & humeris:
E balneo verò exivit corpore immortalibus similis;
Iterumque desedit in sede, unde surrexerat,
Contra suam uxorem; & ipsam verbo allocutus est,
" Domina *mea*, tibi quidem supra fœminas mulieres,
" Cor durum posuerunt Dii Olympias domos habitantes:
" Non quidem alia sic mulier perduranti animo
" Viro seorsim assideret, qui ei multa mala passus

ΣΧΟΛΙΑ.

151. Εἴρυας.] Κρατῆσαι, * φυλάξαι.

167. Ἀπέραντον.] Σκληράν.

NOTÆ.

152. Ὡς ἄρα τὶς εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο) Hic Versus de *temerariis Mortalium judiciis* sumendus, qui sententiam de *Rebus Alienis* facilè pronuntiant, nec tamen rem, ut acta est, vident. Quo Vitio nec frequentius aliud, nec insolentius, nec insipientius. Sed nec injustius, nec pestilentius: *Sano* enim *Judicio* imprimis ex *Diametro* repugnat, Charitati *Christianæ* quam maximè contrarium, plurimisque probis Viris summoperè injurium est. Deo displicet, quare nec amplius *Hominibus* placeat; si modò Deo placere velint.

156. Κακκεφαλῆς) Hoc in loco pro καλῇ κεφαλῆς· quandò pro ᾗ οὐκ κεφαλῆς, tum κακκεφαλῆς.

157. Μείζονά τ' εἰσιδέειν) Hunc omnem locum, per totos *Sex Versus inclusivè*, suprà habemus, ad ζ'. v. 230, & deinceps. Nec novum, Excellentissimos Poetas sua denuò Carmina repetere, ut etiam de *Virgilio* constat, si conferas *Georgic.* l. 4. v. 475. &c. cum *Æneid.* l. 6. v. 305. &c.

166. Δαιμονίη) Hæc Vox, hoc certè in loco, ut & Δαιμόνιος, v. 174. 264. & aliàs, in Meliori Sensu occurrunt, & ferè *Latinarum* Vocum originem præ se ferunt: quidnî ergò per *Dominam* & *Dominum* redderem? Certè is hodiernus loquendi Mos, & inde *Gallica* Vox, *Madame*, *Mea Domina*, vel, *Mea Hera*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

151. * Φυλαξαι) Addo, ex *Hesychio*. MS. Εἰρῦσαι, pro εἰρῦας.

VARIÆ LECTIONES.

151. Εἴρυας) γρ. εἰρῦας, & εἰρῦσαι, ut suprà, v. 82. Vid. Not. in *Scholia*. *Ibid.* Ὄφρ' ἂν ἵκοιτο) γρ. ἵως εἴσειτ, & ἵως ἂν ἵκοιτο. *Eustath.* fol. 806. lin. 24. & *H. Steph.* Ὄφρ' ἀνίκοιτο.

157. Καδδὲ) γρ. κατὰ θὲ, &c.

159. Περιχεύεται) γρ. περιχεύεται. Ità suprà, ζ'. v. 132.

168. Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε) γρ. οὐ μὴν κ' ἄλλη γ' ὧδε, *H. Steph.* & οὐ μὴν κ' ἄλλη γ'.

169. Ἀφεσταίη) γρ. ἀπεσταίη, *H. Steph.* ut suprà, v. 101.

Ἦλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, στόρεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Λέξομαι· ἦ γὰρ τῆγε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεπνυμένη Πηνελόπεια,
Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
Οὐδὲ λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔηθα,
Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Ἀλλ' ἄγε οἱ στόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
Ἐκτὸς ἐϋσταθέος θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
Ἔνθα οἱ, ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' ὠΐλιν,
Κώεα, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὀχθήσας ἄλοχον προσπεφώνεε, κέδν' εἰδυῖαν,
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
Τίς δέ μοι ἄλλος ἔθηκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Καὶ μάλ' ὀπιζομένῳ, ὅτε μὴ Θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
Ῥηϊδίας ἐθέλων θείη ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ.
Ἀνδρῶν δ' οὔκ ἄν πως ζωὸς βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,

" Veniret vigesimo anno in patriam terram.
" Sed age mihi, nutrix, sterne lectum; ut & ipse
" Dormiam, certè enim huic ferreus in pectoribus animus.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope.
" Domine non equidem aliquid statim magnificio neque parvi facio,
" Neque admodùm admiror; valdè autem benè scio, qualis eras,
" Ex Ithacâ in navi cùm ires longisremis.
" Sed age ei sterne densum lectum, Euryclea,
" Extrà stabilem thalamum, quem quidem ipse fecit:
" Ubi ei extruentes densum lectum superimponite, *ad* cubandum,
" Pelles & chlænas, & cooperimenta splendida.
Sic dixit maritum tentans; at Ulysses
Graviter-ferens uxorem allocutus est, calla scientem,
" O mulier, certè valde hoc verbum compungens-animum dixisti;
" Quis enim mihi alias poneret lectum? difficile utique esset
" Et valde scienti; nisi quandò Deus ipse superveniens
" Facilè volens posuerit alio in loco,
" Virorũ autem non utiq; aliquis vivus homo, neque valdè pubescens,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

172. Σιδήρεος] Ἰχυρός.

174. Μεγαλίζομαι.] Ἐπαίρομαι. * Ἀθηρίζω.] Τὸ ἐκλείπω καὶ ἀποβάλλω, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθέρων, τῶν μὴ διακρίνειν ἐχόντων ἀφ' ἑαυτῶν· οἱ γὰρ λικμῶντες.

179. Ἐκθεῖσαι.] Ἐξω ἀποθέμεναι. * Πυκινὸν λέχος.] Διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων καὶ ῥαπισμάτων συγκεῖσθαι.

184. Ἄλλοσε θῆκε.] Ἀλλαχοῦ ἀπέθετο.

N O T Æ.

174. Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι) De Voce Δαιμόνιος, modò ad v. 166. Vocula τι producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam μ'*. Legi tamen potest & τι, ut τι quodammodò subaudiatur.

179. Ἔνθα οἱ ἐκθεῖσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ', ὠΐλιν) Quoniam *Penelope Eurycleam* tantùm alloquitur, Plures legebant ἐμβαλέτ', immemores interim præcessisse τὸ ἐκθεῖσαι *Participium* Plurale. Quare notandum, *Eurycleam* jussam quidem *Lectum* sternere, at non per se, cùm minùs valeret, sed *Famularum*, præsertim Cubiculariæ *Actoridis*, i. e. *Eurynomæ*, ministerio; quibus utique præsideret: ut infrà, v. 289 &c. Ità *Florentina* mecum legit ἐμβάλετε, ità *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*; ità etiam *Latini Interpretes*, quotquot *Pluraliter* vertunt, *Sensu* ipso Postulante. Quare τὸ ἐμβαλέτ', ad *Var. Lectiones* remitto, nec isto loco dignam, nisi ut *Erroris* memoria habeatur.

184. Ἄλλοσ' ἔθηκε) Ità legit *Eustath.* fol. 809. lin. 31. quæ longè potior *Lectio*, quam ἄλλοσε θῆκε, quæ priùs obtinuit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

174. * Ἀθηρίζω) Hoc, ex *Aloysiano* MSto.

179. * Πυκινὸν λέχος) Hoc, ex *Hesychio*.

Variæ Lectiones.

172. Σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς) γρ. σιδήρεον ἐν φρεσὶν ἦτορ, *H. Steph.* Etiam, σιδήρεος ἔνδοθι θυμός.

174. Οὔτ' ἄρ τι) γρ. ἤτ' ἄρ τι. Vid. N. in *Text.*

178. Ἐκτὸς) γρ. ἐκτὸς, *H. Steph.*

179. Ἐμβάλετ') γρ. ἐμβαλέτ', *H. Steph.* malè. Vid. Not. in *Textum*.

184. Ἄλλοσε ἔθηκε) γρ. ἀλλοσε θῆκε, olim, non æquè bene. Vid. infrà, ad v. 204.

187. Οὐδὲ μάλ' ἡβῶν) γρ. οὐδὲ γυναικῶν, *Eustath.* fol. 1944. lin. 20. *Roman.* & fol. 810. lin. 21. *Basil.* & *H. Steph.*

Ῥεῖα

Ῥεῖα μεθοχλίσσειεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκτο
Ἐν λέχει ἀσκηθῶ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
Θάμνος ἔφυ ταναύφυλλος ἐλαίης ἔρκος ἐτύσσω,
Ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχεος δ' ἦν, ἠΰτε κίων·
Τῷδ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα
* Πυκνῇσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα·
Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἀραρυίας.
Καὶ τότ' ἔπειθ' ἀπέκοψα κόμην ταναύφυλλα ἐλαίης·
Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν, ἀμφέξεσα χαλκῷ
Εὖ καὶ ἐπιστάμενως, καὶ ἐπὶ σταθμὴν ἴθυνα,
Ἑρμῖν' ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
Ἐκ δὴ τῶν ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
Δαιδάλλων χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλέφαντι,

" Facilè moveret, quoniam magnum ſignum factum eſt
" In lecticâ laboratâ; hanc enim ego feci, neque aliquis alius.
" Arbuſcula erat extenſa foliis olivæ ſeptum intra,
" Florens, virefcens; craſſior verò *paulo* erat, tanquam columnula.
" Hanc ego, *ut centrum*, circumdans thalamum ſtruxi, donec perfeci
" Denſis lapidibus, & bene deſuper texi;
" Glutinatas inſuper impoſui januas, ſcitè compactas;
" Et tunc demùm incidi comam pandis ramis olivæ;
" Truncumque ex radice inciſum circum poliviſerro
" Bene & ſcienter, & in lineam direxi,
" Fulcro elaborato, terebravique omnia terebro.
" Et ab hoc incipiens lecticam polivi, quouſque perfeci,
" Varians auroque, & argento, & ebore;

ΣΧΟΛΙΑ.

189. Κάμον.] Μετὰ καμάτου ἐποίησεν.

191. Ἀκμηνὸς θαλέθων.] Ὁ ἀκμηνὸς ἔχων τὸ θάλλειν, ἐπὶ μὲν τούτου ὁ Ἀρίσταρχος ἀξιοῖ γράφειν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν Ἰλιάδι, δηλονότι τὸ ῥῆγος, ἐβαρυτόνησεν· οἱ δὲ, καὶ δύο παρωξυτόνησαν.

192. Ἀμφιβαλὼν.] Κτίσας.

193. Λιθάδεσσι.] Μικραῖς λίθοις.

196. Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμών.] Ἀπὸ τῆς ῥίζης κορμὸν ποιήσας. Ἀμφέξεσα.] Περιελίπτησα.

197. Σταθμὴν.] Τὴν πλευρικὴν ἀπάρτιον.

198. Ἑρμῖν'.] Κλινόποδα· ἤγουν χαὶ τῆς κλίνης. * Ἑρμῖν' ἀσκήσας. Τέτρηνα δὲ πάντα περέτρῳ.] Ἑρμῆς, ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος, παῖς ὢν ἐν, τὸ ἀνδρώπους τίσσαρα μόνους εὗρεν, Γεωμετρίαν, καὶ μουσικὴν, καὶ παλαίστραν, καὶ γυμναστικὴν· ὅθεν καὶ τοὺς Ἕλληνας πτερώσαντα αὐτὸν ἀσκῆσαι, καὶ ὅτι τοῖς γυμνασίοις ἀναθῆναι· τοῦ δὲ Ὀνειροπομποῦ εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτοῦ εὐχαῖς, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἴλετο δὲ τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα καὶ ὕπνου, ἐπινοῆσαί τε καὶ ἀσκῆσαι τοὺς τῶν κλινῶν πόδας εἰς τὸν καὶ ὧδε σεσοφῶσθαι, ὅπως ἀλεξίπορας ἔχοιεν * ἰδίους, τὰ μὲν δίκαια μὴ φοβοῖντο, σεσοδοκῶσιν δὲ πλείστην ἐπαφροδισίαν ἀφὰ τῶν ὀνειράτων· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῷ Ἀθηναίῳ. Τετρῆνα.] * Ἐτόρωσα. Τερέτρῳ.] Τεκτονικῷ ἐργαλείῳ.

199. Ἐκ δὴ τῶν ἀρχόμενος.] Τῶ ποδός.

NOTÆ.

193. *Πυκνῇσιν λιθάδεσσι*) Τὸ λ'. eſt *ectaticum*, quare *Ultima* & *πυκνῇσιν* ſufficere potuit, æque atque *πυκνῇσιν*, quod alias ſcriberem. Tu verò Lector, audaciæ meæ propitius eſto, jam enim tibi confiteor, in *Omnibus*, quæ vidi hactenùs, *Exemplaribus*, hoc ſaltem in loco, *πυκινῆς* ſcribi, gravi cum *Verſûs* periculo; duæ enim *Priores* ſic productæ, quæ ſemper alias *breves*, ut vel in Proximo Verſu apparet: quod tamen, ex *Euſtathii* proſaico laudandi more, Captum & Corruptum puto, imò ſcio, proboque; nam alio in loco, *viz. Odyſſ* ξ'. v. 36. *Πυκνῇσιν λιθάδεσσιν*, idem nempè *Hemiſtichium* occurrit, ubi Omnes omninò Codices *πυκνῇσι* legunt, *πυκινῆς* nulli; eadem autem & hìc Ratio, quare τὸ *πυκινῆς*, ad *Var. Lect.* rejicio, *Grammaticorum* Crucem, & *Tyronum* Offendiculum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

191. * Ἐπὶ μὲν τούτου ἀξιοῖ γράφειν) Hujus *Scholii* Illuſtrationi & Confirmationi facit illud *Euſtathii*, fol. 810. lin. 42. Ἀκμηνὸς δὲ, τῶν ὀξύνεσθαι φασὶ τὸ, ὅτι Ἀρίσταρχος τὸ τοῦτο μὲν ἐπὶ τοῦ θάμνος ἀκμηνὸς, ἤγουν ἀκμὴν ἔχων τοῦ θάλλειν, ἀξιοῖ γράφειν· τὸ δὲ Ἰλιάδι, ἐπὶ τοῦ δηλονότι τὸ ῥῆγος, ἐβαρυτόνησεν· ἵπερος δὲ, φασὶ, τὸ δύο παρωξυτόνησαν.

198. Ἑρμῖν' ἀσκήσας) Totum hoc *Scholion*, extat quidem in *Aloyſii* MSto, ut plurima alia, at non ſuo ordine, verùm è regione Verſûs 332. ut in *Aldinâ* etiam Editione, & *Morrhianâ*, ubi pro Ἑρμῖν', lego * Ἑρμῖν', pro ἰδίας, * ἰοῖες reſtituo, *Senſu* famulante, * ἐτόρωσα demum, pro ἐτέρασα, ex MS. & v. 203. * ἰσὸς, pro ἰσῶς, ex eodem MS.

VARIÆ LECTIONES.

192. Δίμοιο) γρ. ἰμὸν, *H. Steph.* malè.

193. Πυκνῇσιν λιθάδεσσι) γρ πυκινῆς λιθάδεσσι, & πυκινῆς λιθάδεσσι, vid. Not. in *Textum*.

196. Ἀμφίξεσα) γρ. ἀμφ' ἴξεσα.

Ἐκ δ' ἐτάνυσσα ἰμάντα βοὸς, φοίνικι φαεινόν.
Οὕτω τοι τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἠέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλοσ' ἔθηκε, ταμὼν ὑπὸ πυθμένι ἐλαίης.
Ὣς φάτο· τῆσδ' αὐτῷ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνόντι, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δρῴμῳ, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆι, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσηύδα,
Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζεο, ἐπεὶ τὰ πρὶν ἄλλα μάλιστα
Ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπασσαν ὀϊζύν,
Οἳ νῶϊν ἀγάσαντο παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
Ἥβης ταρπῆναι, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ μὴ νῦν μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσσα,
Οὕνεκά σ' οὐ τοπρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα·
Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
Ἐρρίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
Ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.

" Extrà itidem extendi pellem bovis purpurâ splendidam.
" Sic tibi hoc signum dico; neque scio,
" Si mihi adhuc firma est, mulier, lectica, an aliquis jam
" Virorum alias posuerit, ubi succidisset radicem olivæ.
Sic dixit: hujus verò inibi soluta sunt genua & dilectum cor,
Signa recognoscentis, quæ ei firma dixit Ulysses.
Lacrymans igitur statim rectà cucurrit, circumque manus
Collum jecit Ulyssi, capurque osculata est, & dixit,
" Ne mihi, Ulysses, irascere, quoniam in aliis maximè
" Hominum prudens fuisti; Dii verò dederunt ærumnam,
" Qui nobis inviderunt ad-invicem manentes
" In Juventute delectari, & Senectutis limen *simul* pervenire.
" At nè nunc mihi hoc irascere, nec reprehende,
" Quoniam te non primùm, postquam vidi, sic amplexa sum;
" Semper enim mihi animus in pectoribus dilectis
" Horrebat, nequis me hominum deciperet verbis
" Profectus; multi enim malas astutias cogitant.

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Ἐμπέδον.] Ἀκίνητον, ἢ ὡς τὰ πόδα ἰσός.
209. Σκύζου.] Ὀργίζου.
214. Ἀγάπησα.] Περιεπλεξάμην.
216. Ἐρρίγει.] Ἐφοβεῖτο.
217. Βουλεύουσι.] Ἐννοοῦσιν.

NOTÆ.

203. Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος) Vox γύναι, in *Henrici Stephani* Editione per Incuriam exciderat, deinde in *Castellionis*, *Elzevirii*, &c. Plures tamen agnoscunt, & *Eustath.* fol. 811. lin. 19. Ἐν ᾧ τὸ, Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος· ἐμφαντικῶς κεῖται, καὶ εὐδιαθέτως· ὡς δηλον ὂν, τῷ Πηνελόπῃ ἔμπεδον αὐτὸ φυλάττειν, εἰκὸς Ὀδυσσέως ἐστὶ γυνή.

205. Τῆς δ' αὐτῷ λύτο γούνατα — σήματ' ἀναγνόντι) Cùm in Multis olim scriberetur ἀναγνόσῃ, de *Syntaxi* multa multi, & Nos quoque nonnihil, ad *Odyss.* ι'. v. 256. Verùm cùm *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, & aliæ, ἀναγνόσης hìc legant, etiam *H. Steph.* & *Var. Lect.* videndum, annon illa *Lectio* ἀναγνόσῃ, ex alio loco irrepserit, *viz. Odyss.* τ'. v. 249. Τῇδ' ἔπι μᾶλλον ὀφ' ὑμέτερον εἶρσε γόοιο, Σήματ' ἀναγνόσῃ, ubi rectè cum τῇ concordat, non itidem hìc cum τῆς. Vid. ad τ'. v. 250. *Eustathio* tamen *Solœcismus* placuit, & defenditur, fol. 811. lin. 23. Καινότερον φραστέον τὸ ἦδ' κηδεῖον, ἢ Τῆσδε ἀναγνόσης· ἢ Τῇδ' ἀναγνόσῃ· ὁ δὲ Γενικῶ Δοῦκᾳ πεῖσμα, ἀφ' οὗ τὸ μυριαχῇ φασὶν φύσῃ ἀσπλοίκισον ἢ πλαγιασμῶ, καὶ τῷ συγγένειαν τῶν δύο τούτων πίστεων.

207. Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δρῴμην) Cùm olim esset ἔπειτα ἰθὺς, in Omnibus, exceptâ solâ *Florentinâ*, ego illius auctoritate tretus, & Veterum Usu, ἔπειτ' ἰθὺς scribo, de quâ re diximus ad ρ'. v. 33.

VARIÆ LECTIONES.

201. Ἐκ δ' ἐτάνυσσα) γρ. ἐν δ' ἐτάνυσσα, *Eustath.* fol. 809. lin. 29.
204. Ἄλλοσ' ἔθηκε) γρ. ἄλλοσε θῆκε, ut suprà, v. 184.
206. Ἀναγνόσης) γρ. ἀναγνόσῃ. vid. Not. in *Textum*, ad v. 205.
207. Ἔπειτ' ἰθὺς) γρ. ἔπειτα ἰθὺς, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δρῴμην) γρ. κίον, *Eustath.* fol. 811. lin. 52.
209. Ὤπασσαν) γρ. ἐπώπασσαν.

Οὐδὲ

Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Εἰ ἤιδη, ὅ μιν αὖτις ἀρήϊοι ὧρσαν Ἀχαιοὶ
Ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
Τῷ δ' ἤτοι ῥέξαι Θεὸς ἄρσεν ἔργον ἀεικές·
Τὴν δ' ἄτην ὃ πρόσθεν ἐφ' ἑξκάτθετο θυμῷ
Λυγρήν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
Νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀειφανέος κατέλεξας
Εἰνῆς ἡμετέρης, τῷ καὶ βροτὸς ἄλλος ὀπώπῃ,
Ἀλλ' οἷοι σύ τ', ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μούνη
Ἀκτορίς, ἣν μοι δῶκε πατὴρ ἔπι δεῦρο κιόντι,
Ἣ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινῶν θαλάμοιο,
Πείθεις δή μοι θυμόν, ἀπηνέα περ μάλ' ἐόντα.

" Neque forsan Argiva Helena, Jove
" Viro cum alieno mixta esset amicitiâ & lecto,
" Si sciviſſet; quòd ipſum iterum bellicoſi filii Achivorum
" Reducturi domum dilectam in patriam erant.
" Hanc utique perpetrare Deus permiſit opus abominandum:
" Consequentiam autem damnoſam non ante ſuo impoſuit animo
" Gravem; ex quâ primum & ad nos acceſſit dolor.
" Nunc verò, quandoquidem ſigna valde manifeſta dixiſti
" Lecti noſtri, quem non homo alius vidit;
" Verùm ſoli tuque, egoque, & ancil'a una ſola
" Actoris, quam mihi dedit pater huc venienti,
" Quæ nobis aſſervabat januas reconditi cubiculi,
" Flectis tandem meum animum, ſubdurior quamvis ſit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη.] Ἀθετοῦσι * οἱ ζ', ὡς σκαίζοντος καὶ τοῦ· σύζυγα δὲ ἂν, εἰ * σίζοιμι, ἐπὶ τῆ, εἰ ἤδη· καὶ τὸ ὅ, αὐτὶ ὅ, διὸ ὡς εἶναι, ὃ δ' ἂν ἡ Ἑλένη ἐμίγη παρὰ ἀλλοδαπῷ ἀνδρὶ, εἰ μὴ ἦν ἐξηπατημένη· διὸ αὐτῷ, ἐπὶ παρελογίσθη, οἱ Ἕλληνες ἐπαιάζαιγον. οἱ δὲ φασι. τὸ Ἀλεξανδρον Μενελάῳ εἰκοθότα γυαῖκα Ἀφροδίτης μισηθῆναι τῇ Ἑλένῃ. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.] Ἀλεξανδρος, Πελάμνα παῖς, ἀπὸ τῆς Ἀσίας καταίρας εἰς τὴν Λακεδαίμονα, διενοεῖτο τὴν Ἑλένην ξενιζόμενος ἀρπάσαι· ἡ δὲ, ἡγνοηκυῖα ἦθος καὶ φιλανδρον ἔχουσα, ἀπηγόρευε καὶ σωφρονεῖν ἔλεγε τὴν μὴ νόμα γάμου, καὶ τὴν Μενέλαον σφόδρα πλείονος ἠγεῖτο· ἡμαρτάνετο δὲ ἡ Πάρεδος ἀπειθοῦσα, φασὶ τὴν Ἀφροδίτην ἐπιχειρῆσαι τοιοῦτόν τι, ὥστε καὶ μισοβάλλειν ἕ Ἀλεξάνδρῳ τὴν ἰδίαν εἰς τὸ ἕ Μενελάου χαρακτῆρα, καὶ ὅτι τὴν Ἑλένην παρελογίσαντο· δύξασαν γὰρ εἶναι παῖς ἀληθείας τὸ Μενέλαον μὴ ἐκπλῆσαι ἄκρα αὐτῆ ἔπαθε· φθάσασαν δὲ αὐτὴν ἄχεα τ' νεῶς, ἐμβαλλόμβος ἀνάχθη· ἡ ἱστορία παρὰ Νικίᾳ, τῇ πρώτῃ.

220. Εἰ ἤδη.] Ἐπαιάζαι σκῆλιον· ἐπεὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς πεποίηκεν, Ὅ μιν αὖτις ὀρῆϊοι ὧρσαν Ἀχαιοί. Ὁ δὲ λόγος, οὐκ ἂν ἡ Ἑλένη παρ' ἀλλοφύλῳ ἀνδρὶ ἐμίγη, εἰ πεπεισμένα τὸ μέλλον· διὸ δὲ ἐπαιάζειν ἔμελλον αὐτὴν οἱ Ἕλληνες, ὡς μοιδὴν ἡμαρτηκυῖαν. Ὅ μιν.] Διὸ αὐτήν.

223. Τῷ δ' ἤτοι ῥέξαι πρόσθεν.] Οὐ πρὸ ἕ πλῆν, ἴγνωτὴν φρενοβλάβειαν.

229. Νῶϊν.] Ἡμῶν.

N O T Æ.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη) Locus Optimus, ad coarguendam omnimodam Malitiam, quem hoc modo in *Chriſtianum* Senſum vertere licet. Οὐδέ κεν ἄνθρωποι, μειζόνως Θεῷ ἐκγεγαῶτες. Ῥηϊδίως ἐξέλοιεν ἐς αἴσυλα ἔργα τραπέντες· Εἰ βίου ἐσόμεθ' ἀσύμφορόν ποτ' ἐπάλπτεσθε· ᾧ σὺν πᾶσι Ποιητὴ ἀμωσβαίη τὸ, παλίλλατα τ' ἔρρα γενέσθαι. De hoc loco, vid. ad *Brevia Scholia*; ubi à *Criticorum* nonnullis *Obelo* notati dicuntur; qui loci *Senſum* minimè ſunt aſſecuti; quem Nos nunc in *Verſione* noſtrâ integrum damus.

222. Τῷ δ' ἤτοι ῥέξαι Θεὸς ἄρσεν ἔργον ἀεικές) *Homerus* Originem Mali nunc *Deo* tribuit, quam aliàs à Deo ſatis *Orthodoxè* removet, ad α'. v. 32. Quomodò Noſtræ Literæ, *Davidem*, ad Populum numerandum nunc ab *ipſo Deo* teſtantur impulſum, ut 2 *Samuel*, c. 24. v. 1. nunc à *Satanâ*, ut 1 *Chron.* c. 21. v. 21. Vid. *Max. Tyr.* §. 22. & 25. cum Clariſſ. *Joh. Daviſii* Not. in locos, p. 230. & 258.

NOTÆ IN SCHOLIA.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη) Et hoc *Scholion* in iiſdem Codicibus ad ipſum finem divagatum. Pro ὁ ιζ'. lego, ex MS. οἱ ζ'. i. e. *Septem Verſus*: Pro σίζοιμι, lego, ex MS. * σίζοιμι. Verùm cum *Scholii* Senſus non videtur genuinus, *Verſionem Latinam* ex illius mente minimè conformandam reor, qui talis eſſe deberet, *Si ſciviſſet: Idcircò ipſam iterum Graci erant reducturi*, viz. *ut Innocentem. Trica!*

Variæ Lectiones.

220. Ἤιδη. ὅ μιν) γρ. ἤδη· ὅ μιν, *H Steph.* & *Schol.*

222. Τήνδ' ἤτοι) γρ. τῷ δή τοι, *Hen. Stephan.* & τῷ δ' ἤτοι.

225. Νῦν δ' ἐπεὶ ἤδη) γρ. τῶν δ' ἐπεὶ δή.

228. Μοὶ δῶκε) γρ. μοὶ ἔδωκε.

229. Εἴρυτο) γρ. εἴρυτο, ut ſuprà, χ'. v. 50.

Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔπι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν' εἰδυῖαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῆ νηχομένοισι φανείη,
Ὧντε Ποσειδάων ὑέργεα νῆ' ἐνὶ πόντῳ
Ῥαίσῃ ἐπειγομένῳσιν ἀνέμῳ καὶ κύμασι πηγῷ,
Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἠπεδόνδε
Νηχόμενοι, πολλὴ δ' ὥς εἰ χροῒ τέτροφεν ἅλμη,
Ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
Ὡς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔλυ πόσις εἰσορόωσῃ·
Δειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Νύκτα μὲν ἐν περάτῃ δολιχὴν ἐκέδασσε, Ἠῶ δ' αὖτε
Ῥύσαι' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, ὄφρ' ἔα ἵππους
Ζεύγνυθ' ὠκύποδας, Φάος ἀνθρώποισι φέρουσας,
Λάμπον τε Φαέθοντ', οἵτ' Ἠῶ πῶλοι ἄγουσι.
Καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, οὐ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
Ἤλυθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπιθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται
Πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸν ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.

Sic dixit; huic etiam adhuc magis
desiderium movit luctûs:
Flebat igitur habens uxorem gratam
casta scientem.
Sicut verò quando libenter terra na-
tantibus apparet,
Quorum Neptunus benefactam na-
vem in ponto
Perdidit, dum impelleretur vento,
& undâ nigrâ,
Pauci etenim effugerunt è cano mari
in terram
Natantes, multaque circa corpus ad-
hæret salsugo;
Læti igitur conscenderunt terram,
clade evitatâ:
Sic utique illi gratus erat maritus in-
spicienti;
A collo autem nondum omninò re-
movebat brachia alba;
Quin forte etiam lugentibus appare-
ret rosea aurora,
Nisi alia cogitâsset Dea cæsia Mi-
nerva.
Noctem quidem in horizonte longam
tenuit, Auroram verò rursus
Detinuit in Oceano aureæ sedis, ne-
que sinebat equos
Conjungi veloces-pedibus, lumen
hominibus portantes,
Lampum & Phaethonta, qui Auro-
ram equi ducunt:
Et tunc suam uxorem alloquutus
est prudens Ulysses,
" O mulier, nondum enim omnium
ad fines certaminum
" Venimus, sed adhuc in futurum im-
mensus labor est,
" Multus & difficilis, quem me oportet
omnem perficere.

ΣΧΟΛΙΑ.

232. Θυμαρέα.] Τῇ ψυχῇ δρέσκουσαν, εὐάρεστον.
237. Τέτροφεν.] * Πέπηγεν.
243. Ἐν περάτῃ.] Ἤδη ἐσθὸς τῇ πείρᾳ καὶ τῇ τέλει ἔσαν. Δολιχήν.] Οὐκ ἐν τῷ καθ' ὅλου, ἀλλὰ * τὸν ἐσταθμῶν ἐσθὸς * ἀνάκτησιν Ὀδυσσέως.
249. Ἀμέτρητος.] Ὁ πολύς. Πόνος.] Κάμαλος.

NOTÆ.

232. Θυμαρέα) Θυμαρὴς scribitur, at θυμήρης: de quâ re hæc *Eustath.* fol. 813. lin. 28. Καὶ ὅρα τὸ θυμαρέα, ἤγουν θυμήρη· ὡς λύπῃ εὐθήλιας τ', ἡ θυμαρὴς καὶ σημειώσαι, ὅτι μὴ ἔστι μὴ βαρύνεται ἡ τοιαύτη λέξις· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ † Θυμῶνες κεφάσασα καλὰ κρατός τε ἑῆς αὐτῶν· ἀφ' ὧν ἔστι εἰκὸς, Κανόνι, ὁποίᾳ καὶ ἡ σύμφρης.

246. Λάμπον τε Φαέθοντα) *Lycophron* Unicum dat *Auroræ* Equum, nempe *Pegasum*; at juxta *Home-*

†κ'. v. 362.

rum, Duo *Auroræ* Equi; quorum hæc Nomina: Quatuor *Solis* Equi, *Pyroeis*, *Eous*, *Æthon*, & *Phlegon*; ut *Ovidius*, Metamorph. l. 2. §. 1. Ἕλληνες, ἀκέοντες τὰ περὶ Ἡλίου ἀναφέρουσι. ὡς ἵππους καὶ ἅρμασι πυρὸς, εἰς ἑπτὰ ἀνελήφθη, πεῦκα σύθης ἔπλασαν. Vid. quæ Nos ad *Estheram*, c. 5. v. 1. §. 739. & *Joh. Meursii* Spicileg. *Theocrit.* p. 149. & *Eustath.* ad hunc locum, *Odyss.* fol. 814. lin. 33.

NOTÆ IN SCHOLIA.

237. * Πέπηγεν) Ità, ex MS. *Aloysiano*, emendo, pro πέπληγεν. Ἡσύχιος.

243. * Πρὸς ἀνάκτησιν Ὀδυσσέως. Ità MS. *Aloysii Alemanni*, pro corruptissimo, * ἀμφιάκτησιν δ' ὄφελεν. *Sensus* enim, *Noctem produxit ad refocillationem Ulyssis.* * Τόπ autem, quod benè aderat, in *Impressis*, malè abest in MS.

VARIÆ LECTIONES.

231. Τοῖσδ' ἔπι μᾶλλον) γρ. τῷ δ' ἄρα μᾶλλον, *Hen. Stephan.*
233. Ἀσπασίως) γρ. ἀσπαστῶς, *Eustath.* fol. 813. lin. 31. *H. Steph.*
243. Ἠῶ δ' αὖτε) γρ. ἠέα δ' αὖτε.
246. Ἠῶ πῶλοι ἄγουσι) γρ. Ἠέα πῶλοι ἄγουσιν.
249. Ἔστι) γρ. ἐστί. *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσαλο Τειρεσίαο
Ἤματι τῷ, ὅτε δὴ κατέβην δόμον Ἄϊδος εἴσω,
Νόστον ἑταίροισιν διζήμενος, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Ἀλλ' ἔρχευ, λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
Ὕπνῳ ἐπὶ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Εὐνὴ μὲν δή σοί γε τόθ' ἕσεται, ὁππότε θυμῷ
Σῷ ἐθέλῃς· ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Εἶπ' ἄγε μοὶ τὸν ἄεθλον· ἐπεὶ καὶ ὀπίσσω, οἴω,
Πεύσομαι· αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔτι χέρειον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμονίη, τί τ' ἄρ' αὖ με μάλ' ὀτρυνέουσα κελεύεις
Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὑποκεύσω.
Οὐ μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτοὺς ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
Ἐλθεῖν, ὃν χείρεσσιν ἔχων εὐήρες ἐρετμόν·
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν,
Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,

" Sic enim mihi anima dixit Tireſiæ,
" Die illo, quo nempe deſcendi domum inferni intra,
" Reditum ſociis dum quærerem, & mihi ipſi.
" Sed veni, ad lectum eamus, uxor, ut & jam tandem
" Somno ſub dulci delectemur dormientes.
Hunc rurſus allocuta eſt prudens Penelope,
" Lectus quidem jam tibi erit, quando animo
" Tuo volueris; poſtquam te Dei fecerunt venire
" Ad domum bene-ædificatam, & tuam in patriam terram:
" Sed quoniam cognoviſti, & tibi Deus injecit animo,
" Dic agè mihi certamen, quoniam & in futurum, puto,
" Audiam; ſtatim itaque eſt ſcire nequaquam pejus.
Hanc reſpondens, allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Domina, cur me valde hortans jubes
" Dicere? at ego dicam, neque celabo.
" Non quidem tibi animus lætabitur; neque enim ipſe
" Lætor: quoniam valde multas hominum in civitates jubebat
" Venire, in manibus habentem agilem remum,
" Donec ad hos venerim, qui neſciunt mare
" Viros, neque ſalibus mixtum cibum edunt,
" Neque ſciunt naves purpureas-roſtris,

ΣΧΟΛΙΑ.

254. Λίκτρονδ'.] Εἰς τὸν κοίτον.
258. Ἐπεὶ ἄρ.] Ἐπειδή.
260. Καί τις θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.] Τὸ εἰπεῖν, ὅτι πεισθεῖσά σοί τι καὶ ὕστερον δεῖ.
262. Πεύσεται.] Ἀνέστιμον. Οὔτι.] Οὐδαμῶς.
264. Τίτ' ἄρ'.] Τί δὴ ποτε. Ὀτρυνέουσα.] Ἐπί-γουσα.
270. Ἅλεσσι.] Ἁλσί.

NOTÆ.

269. Ἴσασι) Scripturam hanc Voci propriam reſtituo; nec enim Opus, ut ullibi cum σ'. duplici ſcribatur; quandò *Media* per ſe ſit ſemper longa, ſine illo adjumento; *Prima* ſanè *Communis*, quare in *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Reſcii*, *Hervagianâ*, rectiùs in *Priori* Syllabâ duplicatur σ', nam in his Quatuor Codd. ἴσασι bis legitur, hoc nempè in loco, & mox, v. 271. quod puto *Errori* anſam dediſſe, ut in *Romana* & *Baſileenſi*, *Euſtathii*, ἴσασι ſcriberetur; unde *Henricus Stephanus*, & illius ſequaces. Et ſanè omnibus aliis in locis. ἴσασι ſcribitur apud *Homerum*, bis tantùm, nempè his in locis, ἴσασι, quod vel ex ſuprà memorato ἴσασι tulit ortum, vel quòd inter χείρεσσιν, θάλασσαν, & ἅλεσσιν occurreret, undè *Scriba*, uſu, uti fit, deceptus, & hìc σ' geminum faceret.

271. Ἴσασι) Ità, pro ἴσασι, vel ἴσασι, ſcribo & hìc, vid. ſuprà, ad v. 269.

NOTÆ IN SCHOLIA.

260. Ὕπερον) Ità, pro ἵπερον, ex MSto.

VARIÆ LECTIONES.

254. Ὄφρα Φ) γρ. ὄφρα κέν.
264. Οὔ μοι) γρ. οὐ μοι, *H Steph.*
269. Ἴσασι) γρ. ἴασιν, & ἴσαοι, vid. Not. in *Textum*.
271. Ἴσασι) γρ. ἴασασι, & ἴσαοι, ut ſuprà, v. 269.

Οὐδ'

Οὐδ' ὑπὲρ ἐρετμὰ, τά τε πλεκτὰ νηυσὶ πέλονται.
Σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδὲς· οὐδέ σε κεύσω·
Ὁππότε κέν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήῃ ἀθηρολοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαι ἐκέλευεν ἐρείσας,
Ἔρξαντ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
Οἶκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν τ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι Θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνῃ
Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἔσονται· τάδε μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εἰ μὲν δὴ γήρᾳ γε Θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε, ἰδὲ πρόφρων ἐντυε δυέλω
Ἐσθῆτος μαλακῆς, δαίδων ὑπολαμπομένων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ φόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐσκονέουσαι,
Γρηὺς μὲν κείουσα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
Τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἡγεμόνευεν
Ἐρχομένοισι λέχοσδε, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
Ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα, πάλιν κίεν· οἱ μὲν ἔπειτα
Ἀσπασίοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο.

" Neque agiles remos, qui alæ navibus sunt.
" Signum verò mihi hoc dixit permanifeſtum, neque te celabo;
" Quando utique mihi obvius alius viator
" Diceret me ventilabrum tenere ſuper illuſtri humero;
" Et tunc me in terrâ defixo juſſit remo
" Sacrificantem ſacra opima Neptuno regi,
" Agnum, taurumque, ſuumque maritum verrem,
" Domum rurſus abire, & facere ſacras hecatombas
" Immortalibus Deis, qui cœlum latum habitant,
" Omnibus valde ordinatim: mors autem mihi ex mari ipſo
" Debilis valde talis veniet, quæ me interficiet
" Senectute ſub maturâ confectum; circumque populi
" Beati erunt: hæc mihi dixit, omnia perfectum iri.
Hanc rurſus allocuta eſt prudens Penelope,
" Siquidem jam ſenectutem Dei pernicient meliorem,
" Spes tibi poſtea malorum fugam fore.
Sic hi quidem talia inter ſe dicebant:
Interim verò Eurynomeque, & nutrix parabant lectum
Veſte molli, tædis ſub ſplendentibus.
At poſtquam ſtraverunt denſum lectum feſtinantes,
Anus quidem dormitura retrò in domum ivit:
His verò Eurynome cubicularia præibat
Euntibus ad lectum, tædam in manibus tenens:
In thalamumque ducens retroceſſit, hi quidem poſtea
Læti, lecti antiqui leges repetiverunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Κείουσα.] Κοιμηθησομένη.

296. Ἀσπάσιοι λέκτροιο.] Ἀσπασῶς ἐπιθυμητικῶς ὑπεμνήθησαν δὲ παλαιᾶς συνουσίας νόμου. Ἀεισφάνης δὲ καὶ ὁ Ἀρίσταρχος πέρας τῆς Ὀδυσσείας τοῦτο ποιοῦνται.

NOTÆ.

282. Ἀβληχρὸς μαλα τοῖος) *Euſtath.* fol. 589. lin. 30. Ἐν τῇς Ἡρῳδιάνου δὲ Ἀπίωνος φέρεται, ὅπερ Ἡρακλείδης ὁ Μιλήσιος βαρύνει τὸν λιξὶν, λίγων, ὡς βλαχρόν ἐστι. τὸ ἰσχυρόν· καὶ σὺ σωθίσῃ ἄβλαχρος· ὡς ἄκαμπτον· ὁ δὲ Παραδόσις ὀξύνει· βλαχρὸν γὰρ, τὸ ἀδένες· ὡς Ἀλκαῖος, Βλαχρῶν ἀνίμων ἀχείμαντοι πνοαί· καὶ Νίκανδρος, Βλαχρὸς μυὸς οἷα μυλητῆρες ἐν χροὶ νύσσα.

296. Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἵκοντο) *Ariſtophanes* Grammaticus, & *Ariſtarchus* poſt hunc Verſum *Odyſſeæ* finem aſſignant, ut *Brevia Scholia*

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. *Ἀεισφάνης δὲ & ὁ Ἀρίσταρχος.) Ita MS. pro Ἀεισφάνης καὶ Ἀρίσταρχος.

VARIÆ LECTIONES.

276. Ἐκίλδων) γρ. ἐκέλδων.

282. Ὅς κέ μοι) γρ. ὅς κ' ἐμοί.

283. Γήρᾳ ὑπαὶ) γρ. γήρᾳ ὕπαι.

290. Δαίδων ὑπολαμπομενάων) γρ. δαίδων ὑπολαμπομενάων, *Pindari* Scholiaſt. Vid. ad τ'. v. 48. *Var. Lectiones.*

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ Τηλέμαχος, καὶ βουκόλος, ἠδὲ συβώτης,
Παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·
Αὐτοὶ δ' ὑπάζοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τῷδ' ἐπεὶ ἂν Φιλότητος ἐταρπήτην ἐράτῃφιν,
Τερπέσθην μύθοισι πρὸς ἀλλήλους ὀάροντες,
Ἦ μὴν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀΐδηλον ὅμιλον·
Οἵ ἔθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἡφύσατο οἶνος·
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσεὺς, ὅσα κήδε' ἔθηκε
Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησε,
Πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
Πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ' αὐτὰρ ἔπειτα

At Telemachus, & bubulcus, & ſubulcus,
Cohibuerunt à ſaltatione pedes, ceſſareque fecerunt mulieres;
Ipſi demùm dormierunt in ædibus umbroſis,
Illi poſtquam amore delectati ſunt deſiderabili,
Oblectârunt ſe verbis mutuò loquentes;
Hæc quidem, quæcunque in ædibus toleraverat præſtans mulierum,
Virorum procorum obſervans exitioſam multitudinem;
Qui ipſius gratiâ multa *jamcuta*, boves, & pingues oves
Jugulârunt, multum autem ex doliis hauſtum eſt vini:
At divus Ulyſſes *recitabat*, quoſcunque dolores intulerat
Hominibus, quaſcunque & ipſe ærumnas paſſus erat,
Omnia dixit; hæc verò delectata eſt audiens, neque ei ſomnus
Cecidit in palpebris, antequam ipſe recenſuerit omnia.
Incepit igitur, quomodo primùm Ciconas domuit: at poſtea

ΣΧΟΛΙΑ.

300. Ἐταρπήτην.] Ἐκορέσθησαν.
302. Ἀνέσχετο.] Ὑπέμενεν.
309. Καταλέξαι.] Καθ' ἕκαστα εἰπεῖν.

310. Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον.] Οὐ καλῶς ὑπέστησεν Ἀρίσταρχος * τὰς γ. καὶ λ. ῥητορικὰ γὰρ πεποίηκεν ἀνακεφαλαίωσιν καὶ ἐπιτομὴν τῶν * ὅλης Ὀδυσσείας.

NOTÆ.

notant: verùm perperàm; niſi intelligas, Omnia jam præcipui momenti peracta, Reliqua facilè *Lectori* poſſe apprehendi. Verùm adhuc Ἀναγνωρισμὸς *Ulyſſis* apud patrem *Laertem*, & quomodò *Ulyſſes*, poſt Procorum cædem, eorundem Cognatorum potentiam eluſit, reſtabat; de quibus optimè *Euſtath.* fol. 817. lin. 5. *Baſil.* & fol. 1948. lin. 48. *Roman.* Ἴσιον δὲ ὅτι καθ' τὸν τῶν Παλαιῶν ἱστορίαν, Ἀρίσταρχος, καὶ Ἀριστοφάνης, οἱ κορυφαῖοι τῶν Γραμματικῶν, εἰς τὸ, ὡς ἐρρέθη, Ἀπασάων λάπτοιο παλαιοῦ ἡσμὸν ἵκηται, πρατέσθαι τὸν Ὀδύσσειαν, τὰ ἐφεξῆς, ἴσως τέλος δὲ βιβλίου νοθεύοντες· οἱ δὲ πλείους πολλὰ τῶν καθεληλυθότων σωζόμενα, ὡς φασιν οἱ αὐτῶν ἀντεπιβάντες· οἷον τὸν εὐθὺς ἐφεξῆς τῶν φλασάντων ῥητορικὸν ἀνακεφαλαίωσιν, καὶ τὸν τῶν ὅλης, ὡς εἰπεῖν, Ὀδυσσείας ἐπίβασιν· εἶτα καὶ τὰ ὕστερον ἀναγνωρισμὸν Ὀδυσσέως, τὸν πρὸς τὸν Λαέρτην, καὶ τὰ ἐκεῖ μνηστείας πλατύφυλλα, καὶ ἄλλα τοῦτον ὁλίγα. Εἰ δὲ διότι πολλὰ εὐφυασκεύαστα τῇ ἀρχῇ τῶν ἐφεξῆς ῥαψῳδίας πεποίηται, ἀφ' οὗτοι ἐστοχάσθαι τὸν Ὀδύσσειαν ἀποτετμηκέναι, ἴσως αὐτοῖς φανοῦμεν, καὶ συνφήσομεν, ἐ εἶναι σφικῶσιν τὸν ὅλην Ποίησιν τοιούτοις ἀφιλοκάλοις ἐκ μέσου ἐ βιβλίοις καὶ ὅσοις ὁμοίοις μυθικὰ καὶ ὑ πλανᾶ τὸ Φαιακίαν ἱλαλήσασθαι. Εἶναι δὲ ἔν τις, Ὅτι Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης οἱ ῥηθέντες, ὑ τὸ βιβλίον τῆς Ὀδυσσείας, ἀλλ' ἴσως τὸ καίριον τοῦτο ἐστὶ σωζόμενον φασίν.

304. Οἱ ἴφθι εἴνεκα πολλὰ, βόας, ἐ ἴφια μῆλα) Πολλὰ, minimè ad *βόας* pertinet, verùm ad illud ſubauditur τὸ κτῆνος, ut ſit πολλὰ κτήνεα ἔσφαζον, ἤγυε, βόας, καὶ οἰῶς, καὶ αἶγας, καὶ σύας· id enim μῆλα continere probamus aliàs, ad ι'. v. 237. *Euſtath.* fol. 817. lin. 50. Ἴσιον δὲ, ὅτι τὸ πολλὰ βόας καὶ ἴφια μῆλα ἔσφαζον, τὸ πολλὰ, ὡς ἐκ προγεγραμμένων ἁπλῶς ἀποδιδόν.

308. Οὐδ' οἱ ὕπνος) Hinc *Clinias Caryſtius*, ὁ τὰ Αἰγίμιον ποιήσας, Οὐδὲ οἱ ὕπνος Πίπτει ἐπὶ βλεφάροις· φυλακὴ δὲ ἔχει ἄμφιπόδος αἰεί. MS. *Joh. Tzetz.* ad *Iliad.* α'. fol. 39.

310. Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον) Ab hoc Verſu, uſque ad v. 342. *incluſivè*, totius habes *Odyſſeæ* Epitomen. Vid. in *Scholiis*. Item in Notis ad *Textum*, ſuprà, ad v. 296.

NOTÆ IN SCHOLIA.

310. * Τὰς) Ità, ex MSto, pro ἓ, γ'. ἐ λ'. ſubaudi εἴκοσι, *Triginta* nempè *tres* Verſus, ſcilicet, à v. 310. Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον, &c. ad v. 342. *incluſivè*, Τοῦτ' ἔστι διὰτοῦ εἶπεν ἔπος. Vid. *Euſtath.* fol. 1948. lin. 47. Edit. *Roman.* Τὸ * ὅλης, ex *Euſtath.*

VARIÆ LECTIONES.

304. Οἱ ἴφθι) γρ. οἳ ἴφθι, ut *Iliad.* α'. v. 114.

308. Ἦδ' ἄρ' ἐτέρπετ') γρ. ἠδ' οὐκ τέρπεν. *H. Steph.*

Ἦλθ' ὡς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
Ἠδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπεπίσατο ποινὴν
Ἰφθίμων ἑτάρων, οὓς ἤδιεν, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Ἠδ' εἰς Αἴολον ἷκεθ', ὃ μιν φιλοφρόνως ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ'· οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
Ἦεν, ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα.
Ἠδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
Οἵ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ εὐκνήμιδας ἑταίρους
Πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἷος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ·
Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίην τε·
Ἠδ' ὡς Ἀΐδαο δόμον ἤλυθεν εὐρύοντα,
Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο
Νηὶ πολυκλήϊδι, καὶ εἰσίδε πάντας ἑταίρους,
Μητέρα θ', ἥ μιν ἔπιφνε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·
Ἠδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν·
Ὡς θ' ἵκετο πλαγκτὰς πέτρας, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην θ', ἣν ἠ πώποτ' ἀνήνυσαν ἄνδρες ἀλύξαι·
Ἠδ' ὡς Ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
Ἠδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· πᾶσι δ' ἔφθιτο ἐσθλοὶ ἑταῖροι

Quomodo venit Lotophagorum virorum in pinguem terram:
Et quæcunque Cyclops fecit, & quomodo retribuerit pœnam
Pro fortibus ſocis, quos comedit, neque miſertus eſt.
Et *quomodo* ad Æolum veniſſet, qui ipſum promptus ſuſcepit,
Et miſit; neque adhuc fatale dilectam in patriam ire
Erat; ſed ipſum rurſus raptum procella
Pontum in piſcoſum tulit valdè ſuſpirantem.
Et quomodo Telepylum Læſtrygoniam adivit,
Qui *Læſtrygones* naves perdiderunt & fortes ſocios
Omnes: Ulyſſes tantùm ſolus aufugit *cum ſua* nave nigrâ:
Et Circes narravit dolum, & variasartes:
Et quomodo ad inferni domum iviſſet latam,
Animam vix. interrogaturus Thebani Tireſiæ
Navi multijugâ, & inſpexit omnes ſocios,
Matremque, quæ ipſum peperit, & nutrivit parvulus cùm eſſet:
Et quomodò *Sirenum* canorarum vocem audiviſſet:
Quomodoque veniſſet ad vagas illas petras, gravemque Charybdin,
Scyllamque, quam nunquam indemnes viri fugerunt.
Et quomodò Solis boves interfeciſſent ſocii:
Et quomodò navem velocem confregiſſet ardenti fulmine
Jupiter altitonans, abſumptique ſint boni ſocii

ΣΧΟΛΙΑ.

311. * Πίειραν) Λιπαρήν.
316. * Ἦλω.] Ἀντὶ Ϝ, ῆ.
322. Εὐρύοντα.] Ἤτοι, πλατυνὸν παρὰ τὸ εὖρος· ἢ σκοτεινόν.
325. Σειρήνων ἀδινάων.] * Ἀντὶ Ϝ. ἠδυφώνων, φιλικῶν· παρὰ τὸ ᾄδειν, ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ ἡδύ. Τὸ ἀδινὸν, ἢ πάντα σημαίνει, ἀθρόον· ὡς τὸ τῆ. Μελισσάων ἀδινάων. Οἰκτρὸν· ὡς τὸ τῆ. Ἀδινὸν φυάσχησαι ἄλγος,
328. Ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν.] Χωρὶς * κηρὸς, χωρὶς θανάτου· * ἢ ἀκήριοι, ἀδιάτρητοι.
330. Ἔβαλε.] Νῦν, ἀντὶ Ϝ, ἔκλασεν. Ψολόεντι] Καυστικῷ· ψόλοι γὰρ, τὸ * ἄσβολοι σποδοί.

NOTÆ.

319. Οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν) *Euſtath.* fol. 817. lin. 30. Ἔνθα ὅρα τὸ, Οἳ νῆας ὤλεσαν, τετείσι, οἱ Λαιστρυγόνες· ὡς ταυτὸν ὂν, Λαιστρυγονίλυ, ἐ Λαιστρυγόνας εἶπεν. Aliàs, facilè, legerim, οἵ, pro ὅτι, quòd ferri poſ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

311. * Πίειραν) Λιπαρήν. Ex *Aloyſiano* MSto.
316. * Ἦλω) Ἀντὶ Ϝ, ῆ, ex eodem MSto.
325. * Ἀντὶ Ϝ, ἠδυφώνων) *Euſtath.* fol. 817. lin. 35. Ἔνθα φασὶν οἱ Παλαιοὶ τὸ ἀδινάων, ἀντὶ Ϝ. ἠδυφώνων, &c. Quæ itaque ille τῶν Παλαιῶν fuiſſe teſtatur, nunc ex illo τοῖς Παλαιοῖς reſtituenda curavi.
328. * Κηρὸς, ità pro κύρυκος, licet nec MStum rectè hic ſe habeat. * Καὶ ἀκήριοι, ἀδιάτρητοι, ex MS. *Aloyſiano*. Confer *Etymolog.* M. v. Ἀκήριοι.
330. * Ἄσβολον) Ità, ex MS. pro ἄβολον.

VARIÆ LECTIONES.

312. Ἔρξε) γρ. ἔρξεν.
314. Εἰς) γρ. ὡς.
317. Ἔπ') γρ. ἐπ'.
318. Ἀφίκανεν) γρ. ἀφίκοντο. *H Steph.*
319. Οἳ νῆάς τ' ὄλεσαν) γρ. οἵ νῆάς τ' ὄλεσσαν, vid. Not. in *Textum*.

Πάν-

Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δὲ κακὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν.
Ὡς δ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψώ,
Ἣ δή μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
Ἀλλὰ τοῦ οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἦδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
Οἵ δή μιν τῷ κῆρι, θεὸν ὣς, τίμησαν,
Καὶ πέμψαν σὺν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἄλις, ἐσθῆτά τε δοῦλες.
Τῆτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
Λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμῷ.
Ἣ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὁππότε δή ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμόν,
Εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι, ἠδὲ καὶ ὕπνου,
Αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανοῖο χρυσόθρονον Ἠριγένειαν
Ὧρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ· ὦρτο δ' Ὀδυσεὺς
Εὐνῆς ἔκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν,
Ὦ γύναι, ἦδη μὴν πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
Ἀμφοτέρω· σὺ μὲν ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
Κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
Ἱέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·
Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἱκόμεθ' εὐνήν,
Κτήματα μέν, τά μοι ἐστὶ, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
Μῆλα δ', ἃ μοι μνησῆρες ὑφήϊοι κατέκειραν,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
Δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐπιπλήσωσιν ἐπαύλους.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι,

Omnes simul; ipse verò mala fata subterfugerit.
Quomodoque accesserit ad Ogygiam insulam, Nymphamq; Calypsonē,
Quæ ipsum detinuit, cupiens maritum esse,
In speluncis concavis, & aluit, & dixit,
Redditurum se eum immortalem & senectutis-expertem dies omnes;
Verùm huic nunquam animum in pectoribus flexit.
Et quomodo ad Phæacas pervenerit, multa passus,
Qui utique ipsum ex animo, Deum tanquam, honoraverunt,
Et miserunt cum navi dilectam in patriam terram,
Ære, auroque affatim, vestèque datis.
Hoc igitur ultimum dixit verbum, quando ei dulcis somnus
Membra-solvens invasit, solvens'que curas animi.
Ex alterâ autem parte alia cogitavit dea cæsia Minerva:
Quando jam Ulyssem putabat, suo in animo,
Lecto suæ uxoris delectatum, etiam & somno;
Statim ab Oceano aurithronam Auroram
Movit, ut hominibus lumen portaret: surrexit itaque Ulysses
Lecto ex molli, uxorique hoc verbum mandavit,
" O uxor, jam quidem multis fatiati sumus certaminibus
" Nos ambo: tu quidem hic meum laboriosum reditum
" Deflens; at me Jupiter doloribus, & Dii alii
" Desiderantem impedierunt meâ à patriâ terrâ;
" Nunc verò postquam ambo ad desideratum venimus lectum,
" Res, quæ mihi sunt, tu curato in domibus:
" Pecudes autem, quas mihi proci superbi consumpserunt,
" Multas quidem ipse ego prædabor, alias autem Achivi
" Dabunt, donec omnia impleverint stabula.
" Verùm ego quidem ad arborosum agrum proficiscor,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

342. Δεύτατον.] Ἔσχατον.
343. Λυσιμελής.] Ὁ τὰ μέλη δι' ὑπνου λύων παυσίλυπος ἢ ἀπραγμονῶν.
346. Εὐνῆς.] Συνκαθευδήσεως.
353. Πεδάασκον.] Ἐνεπόδιζον.
354. Πολυήρατον.] Πολύδικον.
356. Κατέκειραν.] Κατεδαπάνησαν.
357. Λήϊσομαι.] Κτήσομαι.
358. Ἐπιπλήσωσι.] Πληρώσωσιν.

N O T Æ.

357. Λήϊσομαι) Vid. ad α'. v. 398. de σ'. geminato.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

357. Λήϊσομαι) γρ. λήϊσωμαι, olim, ut adhuc *Br. Schol.* nè vestigia *Veteris Lectionis* deleantur.

358. Ἐπιπλήσωσιν ἐπαύλους) γρ. ἐπιπλήσωσι μετανάλους. *H. Steph.*

Ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχῃ.
Σοὶ δ', γύναι, τάδ' *ἐπιφέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ·
Αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἧσο, μηδέ τινα προλιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά·
Ὦρσε δὲ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην,
Πάντας δ' ἐντύειν ἀνώγει ἀρήια χερσὶν ἑλέσθαι.
Οἳδε δὲ οὐκ ἀλέγησαν ἐθωρήσσοντο δὲ χαλκῷ,
Ὤϊξαν δὲ θύρας, ἔκ δ' ἤιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Ἦδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
Νυκτὶ καλυψαμένους θοῶς ἐξῆγε πόληος.

" Visurus patrem bonum, qui mihi frequenter dolet.
" Tibi autem, uxor, hoc mando, prudenti licet exilienti;
" Statim enim fama ibit simul cum Sole ascendente
" Virorum procorum, quos interfeci in ædibus;
" In cœnaculum ubi ascenderis, cum ancillis mulieribus
" Sede, neque aliquem aspice, neque alloquere.
Dixit, & circum humeros indutus est arma pulchra:
Incitavit etiam Telemachum, & bubulcum, & subulcum,
Omnesque arma jussit bellicosa manibus capere.
Hi ei reluctati non sunt; armati sunt verò ære:
Aperuerunt igitur januas, & exiverunt; præivit autem Ulysses.
Jam quidem lumen erat in terrâ: hos tamen Minerva
Obscuritate coopertos citò eduxit è civitate.

ΣΧΟΛΙΑ.

361. *Ἐπιφέλλω.] Ἐπιτέλλω.
362. Εἶσιν.] Εἰσελεύσεται.
364. Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα.] Καταλείπει τῷ γυναικείῳ, θαρρῶν τῇ πατρὶ αὐτῆς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς· ἢ ὅπως ἀγνοοῦσα τὸ πραχθησόμενον τὸ ἀληθὲς· ἢ ἵνα πιστεύσωσι τῇ Ἀθηνᾷ.
370. Ἐκ δ' ἤιον,] Ἐξήεσαν δέ.
372. Ἐξῆγε.] Ἐξιθαλεῖ.

NOTÆ.

361. Σοὶ δ', γύναι, τάδ' *ἐπιφέλλω, πινυτῇ περ ἐούσῃ) Ità, pro ἐπιτέλλω, legendum pronuntio, ex Editione *Florentinâ*, & *Lovaniensi Rescii*, vid. Not. ad *Euripid.* Bacch. v. 442. Ità *Eustath.* fol. 761. lin. 50. Σημαίνει δὲ ἐπιτολὴν, ἡ ἐπιτολή· ὡς ἐπιτολὴ ἡ, ἐπιφολὴ, πλειοναστικῶς δὲ εἰρημένον. ἐπὶ δὲ αὐτὸ τὸ ἐπιτέλλειν, ἐπιφέλλειν εὑρίσκεται. Vid. *Suidam*, v. Ἐπιφέλλῃ. Certè ἐπιφολὴ, pro ἐπιτολὴ, *Æschylo* & *Euripidi* usurpatum probo aliàs.

NOTÆ IN SCHOLIA.

361. *Ἐπιφέλλω) Ἐπιτέλλω. Addo, ex *Eustathio*. Vid. N. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

361. Ἐπιφέλλω) γρ. ἐπιτέλλω, vid. N. in *Textum*.
370. Ἐκ δ' ἤιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεὺς) γρ. ἐξῆρχε δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς, *H. Steph.*
372. Ἐξῆγε πόληος) γρ. ἐξ ἦγε πόληος.

ΤΗΣ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ω'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ω'.

ΤΑΣ ψυχὰς μνηστήρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς ᾅδου καλεῖ· καὶ ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Λαέρτην· καὶ πρᾶξις τῶν Ἰθακησίων μνηστηροφόνου ἐπὶ τῇ τῶν μνηστήρων ἀναιρέσει· Ἀθηνᾶ λῆξαι κελεύει.

Ἐπιγραφαί.

Σπανδαί· ἢ, * Νεκυία, Νεκυΐα, ἢ Νεκύα.

* *Eustath.* fol. 1950. lin. 64. *Roman.* Edit. & fol. 819. lin. 6. *Νεκυΐαν πᾶς μέ, καὶ τὴν μυΐαν, γράφουσι· πρὸς ὃ, καὶ τὴν ὀξύαν, τὸ φυτόν· ἀφ' ἧς καὶ βάλανος, καὶ πῖνος, ἐξυάσιος.

Ἄλλως.

Ω, σὺ δ' Ὀδυσεὺς σὺν παισὶ καὶ υἱῇ † μάρνασθ' Ἀχαιούς. LIB. XXIV.

† Ità, pro *Veteri* μάχεσθ', Voce *Homericâ* utens, emendo, cum Oxon. &c.

Ἑρμῆς δ' ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
Ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δ' ῥάβδον μὲν χερσὶν
Καλὴν, χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,

MErcurius autem animas Cyllenius evocavit
Virorum procorum; tenebat verò virgam in manibus
Pulchram, auream, quâ hominum oculos mulcet,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1. Ἑρμῆς δ' ψυχάς.] Ἀελσυρχος αἰτιᾶται τὸν Νεκυΐαν, κεφαλαίοις τοῖς στωικικωτάτοις πεῖσθαι, Ὅτι οὐκ ἔστι καθ' Ὅμηρον ψυχοπομπὸς ὁ Ἑρμῆς· ἀλλὰ τὸν Ἀπόλλωνα ἐπὶ τῶν πυλῶν, αἱ μὴ ἄπαξ. Ἀλλ' ὑδὲ

N O T Æ.

V. 1. Ἑρμῆς Κυλλήνιος) *Mercurius Cyllenius* audit, à *Cyllene*, *Arcadiæ* Monte, ità dicto à *Cyllene Heroide*, ut *Eustath.* fol. 820. lin. 18. Κυλλήνη) Ὄρος Ἀρκαδίας, σκιῶν σύνεδρα Ὀλυμπικῶν παρὰ πόδας ἀγλαόκοιτα, ἀπορίᾳ δὲ ἀπὸ Κυλλήνης Ἡρωΐδος τινός. *Steph.* περὶ πόλεων idem, excepto, quod in fine, Ἀπὸ Κυλλήνης, Ναΐδος νύμφης. Ibi præcipuè *Mercurius* colebatur; undè & Κυλλήνιος μυθίοις vocat *Homerus*, Hymno *Mercurii*, v. 2. & *Callimach.* Hymn. in *Delum*, v. 272. Οὐ πάντες Ἑρμείην Κυλλήνιον. Quare qui de hoc loco Dubitant, quòd nusquam aliàs hoc nomine *Mercurius* vocetur *Homero*, nugantur: Multa enim semel ille tangit tantùm, ut Κυλλήνης Montis meminit, *Iliad.* β'. v. 603. nec aliàs semel, per totam *Iliadem* & *Odysseam* Κυλλήνιον tamen in Operibus indubitatæ fidei habet plus semel, ut *Iliad.* ο'. v. 518. etiam hìc; at in suspectis Operibus etiam *Quinquies*. De *Hebraicâ* vocis Origine *Calal*, vulneravit, occîdit, vid. *Gerardi Croesii* Ὅμηρος Ἑβραῖος, *Introduct.* c. XII. in ipso fine, p. 206. &c. *Aristarchi* contra hunc locum Objectiones diluuntur, ut in *Scholiis*, & mox, ad v. 190. in Notis ad *Textum*, ex *Eustathio*.

2. Ἔχε δ' ῥάβδον μὲν χερσὶν) Imitatur *Virgil.* Æn.

N O T Æ I N S C H O L I A.

V. 1. Ἑρμῆς δ' ψυχὰς Κυλλήνιος) Hoc *Scholion*, impeditum olim & subobscurum, propter malam Distinctionem, nunc meliùs distinctum & punctis notatum, clarescit optimè. Consistit autem ex

V A R I Æ L E C T I O N E S.

1. Ἐξεκαλεῖτο) γρ. ἐξεκάλεσσεν.
2. Ἀνδρῶν μνηστήρων) γρ. Ἀνδρῶν ἡρώων, *Diodor. Sicul.* Biblioth. l. 1. & *Euseb.* Præparat. *Evangel.* l. 10. fol. 481.

Ὧν

Ὧν ἐθέλῃ, τὼς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρῃ.
Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· ταὶ δ' τρίζουσαι ἕποντο.
Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀσπερχὲς ἀπὸ πέσῃσιν

Quorum vult, rursus & dormientes suscitat:
Hàc ducebat impulsas; hæ verò stridentes sequebantur.
Sicut autem quando vespertiliones in secessu antri magni
Stridentes volant, ut primùm aliquis decusserit

ΣΧΟΛΙΑ.

χθόνιος· ὁ Ἅιδης. ἢ ὅτι εὐλόγως ὁ εἰς ᾅδου καταλεχθεὶς χθόνιος· ἐπεὶ καὶ Ἀθήνᾳ δὶ Ἡφαίστου καὶ Αἴδης Ὀλύμπιος· Κυλλήνιος δὲ ὑδαμοῦ εὕρηται, ἢ ἁπλῶς· ὅτι ἴδιον λόγου καὶ σώματος καὶ ἰδίως Ἀπόλλωνος· ἀλλὰ πῶς αἱ ψυχαὶ ὅτι αὐτόματοι κρώζουσιν, ὡς ὁ Ἰλιάδης; Οὐδὲν κωλύει καὶ παραπεμπόντων αὐτὰς πιόος. Ἀλλ' αὖται καὶ ἄπτεροι κρώζουσιν· ἴσως ἀφ' ἁρπυίας τινὸς ἢ ἀφ' τοῦ Ἑρμοῦ πτέρωσιν κτήσεως δὲ Ὀδυσσέως ἀφ' τοῦ συγγένειαν. Ἀλλ' οὐδὲ ἔοικεν εἰς ᾅδου λόγῳ εἶναι πτῆσαι· τὰ γὰρ τοῦ ἡμίσεα ἐραμμένα αὐτῆς λόγχαις. Ἀκμὴ δὲ καὶ ἡ Ἀχιλλέως καὶ Ἀγαμέμνονος ὁμιλία· ἢ Ἀγαμέμνων οὐκ ἀγαθῷ τῷ σοφίᾳ, ἀλλ' ὁ Νέστωρ· εὐκαίρως ἀναπλεῖ τὰ ἀλλαχοῦ παραλελειμμένα. Πῶς δὲ τὸ σῶμα ὀλιγάκις δὲ Ἀχιλλέως ἐπὶ τοσαύτας ἡμέρας; ἀφ' τοῦ Θέτιν, ὡς καὶ τὸ Πατρόκλου. Ἀλλὰ ἢ τὸ δριμεῖν τὰς Μύτας οὐχ Ὁμηρικόν· πῶς καλοῦ ἄπαξ; Ἄλλως δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν ὄντων αὐτοῦ λέγει, ὅτι διέσωσε τὰς Νηρηίδας, ἵνα μὴ ἐπὶ τὰς ναῦς, λαὸς δὲ τῶν Μυρμιδόνων ναυστάθμου· πῶς δὲ καὶ ὁ Ἀμφιμέδων ἐπίστατο τοῦ τὸ τῆς ἀγορᾶς ἐπωκλῶν; ὅτι τῶν εἰκότων πικραίνει· ἢ ἄλλως δὲ ὅτι τὸ καθὸ τοῦ ἰσχνοτέρου διὰ τὸ τοῦ ποίημα τῶν Ὁμήρου ὁμολογεῖ καὶ νεκυομαντείαν ἢ ἄν τις εἰκότως τοῦ * Λ. ἢ ια'. * ῥαψῳδίαν εἶπεν, νεκυίαν δὲ ταύτην. Κυλλήνιος.] Ὁ δὲ Κυλλήνη ὄρει τῆ Ἀρκαδίας ἀναστραφείς, ἢ ὁ ὑπὸ τὸ δυσμικὸς, * ὁ τὰς ὠιὰς τῶν κύλων ἔχων· κύλοι γὰρ, ἃ κυλαῖδες, σωστέον δὲ υ, τὰ ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μέρη· ἔνθεν καὶ οἱ Ἀττικοὶ κυλοειδῆ κολοσσόν. Ἐξεναλεῖτο.] Ἐξῃρεῖτο· ἔξω ἐκαλεῖ.

7. Ποτέονται.] Πέτονται. * Ἀποπίσῃσιν.] Ἀποβάλῃ. * Vid. Not. in *Textum*.

NOTÆ.

l. IV. v. 242. *Tum Virgam capit: hâc animas ille evocat Orco Pallentes; alias sub Tristia Tartara mittit. Dat somnos, adimitque*, &c. Notandum, Hanc *Mercurii* Virgam *Plutoni* etiam dari à *Pindaro*, Olympionicâ, IX. v. 50. Οὐδ' Ἀΐδης ἀχυτὰν ἔχει ῥάβδον, βεβρὰ σὺμπᾳ' ἐ καθαρᾷ Κοίλαν ἐσθὼ ἀγυιὰν Θανασόντων. Quid autem significet *Mercurius* iste παραπομπὸς, docet nos *M. Antonin.* l. 2. §. 17. Τί ἂν τὸ παραπίμψαι δυνάμενον; Ἓν, τὸ μύσται. Φιλοσοφία. Consulas *Phurnutum*, περὶ τῶ Ἑρμοῦ.

5. Τρίζουσαι ἕποντο) Verbo *Stridere* uti videor non inepte de his *Animabus*, quas ideò Poeta mox *Vespertilionibus* confert, v. 7. & 9. ut Ovidius, Metamorph. l. 4. §. 12. *Conataque loqui minimam pro corpore vocem Emittunt, peraguntque leves stridore querelas*, de *Vespertilionibus* loquens. Hinc *Virgilium* vocâsse Manes, *Turbam sonantem*, rectè auguratur *Turnebus*, Adversar. l. 28. c. 46. Vid. suprà, ad λ'. v. 632.

6. Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες) Rectè *Manium* umbras *Vespertilionibus* confert; quòd non nisi Noctu appareant, quod minimè dormiant, quod *Stridorem* edant, quòd nec *Animalia*, nec *Inanimata* sint, ut *Varro* in *Agathone*, Quid multa? Factus sum *Vespertilio*: neque in *Muribus* planè, neque in *Volucribus* sum. Hæ verò Aviculæ nullibi solent insidere, verùm ex unguibus dependere; nndè *Ulyssem* quoque *Homerus* alio in loco *Vespertilioni* comparet, μ'. v 433. Vid. *Eustath.* fol. 1729. lin. 46. & fol. 1951. lin. 30. &c. Vid infrà, ad Notam sequentem.

7. Ἀποπίσῃσιν) Ἀντὶ δὲ ἀποπεσεῖ φησῖ, & *decusserit* verto: Non enim de unâ *Vespertilione* decidente res est, sed de Viatore, qui simul hærentes plurimas videns decusserit, ut simul plures decidentes, strideant. *Hebraismus* autem est; illi enim Verba in *Kal*, pro Verbis in *Hiphil*, uti parare solent; cujus aliquot Exempla damus ad *Euripidem*. Vid. *Indicem* Secundum, ibidem, v. Ἑβραϊσμός.

NOTÆ IN SCHOLIA.

accuratissimâ & subtilissimâ hujus loci Defensione, contrà iniquas *Aristarchi* Cavillationes. Circa finem autem, pro *λίαν in *Impressis*, & λία. in MSto, lego Λ, ἢ ια'. undecimam enim *Rhapsodiam* utrumque signum denotat, Λ enim *Majusculum* Undecim notat, & ια'. totidem sonat, totus locus ut hoc modo legatur, Καὶ Νεκυομαντείαν ἢ ἄν τις εἰκότως τὴν Λ'. ἢ ια'. εἶπεν, δηλονότι Ῥαψῳδίαν· Νεκυίαν δὲ, πύτλα. Mox, ad Κυλλήνιος, *Scholion* eatenùs mirè corruptum, ex *Eustathio* & *Etymologico* M. restituit dudum *Mericus Casaubonus*, quomodo Nos nunc eden'um curavimus; & ad *Casauboni* sententiam ampliùs confirmandam, testari volo, Manuscriptum *Aloysianum* habere, ut & *Etymolog.* &c. σωστέον δὲ υ, & κυλαΐδιαν, quod pro κυλοειδῆ. Huc refer *Hesych.* v Κῦλα, & *Martinii* Lexicon Philog. v. *Cinnus*. A voce κύλαι, vox *Latina*, *Cilium* & Supercilium.

Ὁρμαθῷ

Ὁρμαθῦ ἓκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχουσι·
Ὡς αἱ τιλεγῦαι ἅμ' ἴσαν, ἦρχε δ' ἄρα σφίν.
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' ἠερόεντα κέλευθα.
Παρ' δ' ἴσαν Ὠκεανῦ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην,
Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας, καὶ δῆμον Ὀνείρων,
Ἴσαν· αἶψα δ' ἵκοντο καὶ ἀσφοδελὸν λειμῶνα,

Abs cumulo è petrâ: sibi enim invicem adhærere solent:
Sic hæ stridentes simul ibant: præibat verò ipsis
Mercurius nullo-malo-dignus per tenebricosas vias,
Præteribant verò Oceani fluctus & *Albam* Insulam,
Et Solis januas, & populum Somniorum,
Præteribant; statimque pervenerunt in herbosum pratum,

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Ὁρμαθοῦ ὡς πίτρης.] Τῆς ἐπαλλήλως πεπλεγμένης ἀλλήλαις, ἢ ἀλλήλοις συμπεφυκυίας, παρὰ τὸ εἴρειν· ἐπιφορᾷ δὲ, Ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχουσι· Ὁρμαθὸς, σύνδεσμος, τίχος, ἤγουν, τὸ συνηγμένον· καὶ ἐξ ἁρμόζειν.

9. Σφίν.] Αὐτοῖς.

10. Ἀκάκητα.] Ἔνιοι μὲν, ἀμείτροχον κακῶν· ἔστι δὲ ὁ θεὸς ἀτὴρ ἀγαθῶν· ἔνιοι. καὶ Ἀκακησίου ὄρους ἐν Ἀρκαδίᾳ· ἐκεῖ δὲ ὁ θεὸς Ἀρκὰς εἶναι.

11. Λευκάδα πέτρην.] Πρὸς τῆς κατ' ἐχθροὺς μάχης.

12. Δῆμον ὀνείρων.] Τὸν ὕπνον, ἐν ᾧ φαίνονται οἱ ὀνειροι.

13. Ἀσφοδελόν.] Ἄκαρπον φυτὸν, ὁ ἀσφόδελος· ἐνδε. τὸν τόπον λέγει τὸν ἀσφοδελώδη.

NOTÆ.

8. Ὁρμαθῦ ὡς πίτρης) Quòd, ut modò diximus, *Vespertiliones* aliis rebus, & sibi invicem, ex unguibus adhærent & dependeant, confirmat & illud Doctoris *Johannis Francisci Gemelli Careri*, in libro, cui Titulus, *Travails round the World*, Vol. V. lin. 1. c. 4. fol. 425. *About this Lake, in the Day time, there is an infinite number of large* Batts, *hanging on the Trees, one by another, in Ropes*, &c. *Ibid.* Ἄντρα θεσπεσίως) *Eustath.* fol. 820. lin. 51. Θεσπέσιον ὃ ἄντρον, οὐκ ἁπλῶς ὕτω περιέρχεται· ἀλλ' ὅτι θεῖα καὶ ἄντρα σεμνίζουσι, εἶα σύμβολα Κόσμου, καθὰ Πορφύριος· ὡς καὶ ὁ τῆς θεᾶς ὃ Ἰθακήσιος ἄντρῳ εἴρηκεν), ὃ καὶ ἐπήνεγκεν ἐμφρίζη σπήλαιον. Vid. ad ν'. v. 103.

10. Ἑρμείας ἀκάκητα) *Aristides*, 3 Tom. Orat. pro *Rhetor.* Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε καὶ τὸ Ἑρμῆν οἱ Ποιηταὶ τὸ τῶν στρίφις τούτοις ἡγεμόνα καὶ φωστῆρα, τούτῳ χάριν τοῦ κοινοῦ τῶν θεῶν μόνον καλεῖν ἀνάγκην· κοινὴ δὲ ἅπασιν Δωτῆρας ἐσθλῶν ὀνομάζουσιν· ἰδίᾳ δ' ὅτι μόνον τοῦτον, καὶ Ἀκάκητά γε, ἐξ Ἐρυθρῶν· ὃν κακὸν μὲ ἐᾶσαι ἢ πῦρ αὐτοῦ δύρεσθ· ἀγαθὸν δ' ἐξῆς ἅπαντα τοιεῖσθ πᾶσι ἀνθρώποις, εὐ πολίμοις, εὐ εἰρήνῃ, εὐ γῇ, εὐ θαλάττῃ, εὐ δυσκολίαις, εὐ εὐφροσύναις, παντάχοθ. Alludit Rhetor ad locum, in *Homeri* Hymno *Mercurii*, Numer. xvii, v. 12. Χαῖρε, Ἑρμῆ, χαριδῶτα, διάκτορε, ἀγλαὲ υἱὲ, Διὸς πατρὸς καὶ Μαίης. Confer *Brevia Scholia*, & quæ *Pausanias*, l. 8. c. 3. De *Acaco*, undè *Acacetes*. Vid. etiam *Brevia Scholia*, ad *Iliad.* ε'. v. 422.

11. Παρ' δ' ἴσαν Ὠκεανοῖο ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην) Huc refer *Diodor. Sicul.* l. 1. p. 86. Quòd verò per Λευκάδα πέτρην, *Britannia* nostra innuatur, quodque τὸ πέτρα, non *Rupes*, verum *Insula* vertendum sit, licet etiam *Alba* Rupes ad nostræ *Britanniæ* oras spectentur, pluribus probamus, ad *Euripid.* Helen. v. 1692. Addendus *Hesych.* v. Λευκάδα πέτρην) Διὰ ταύτης λέγεται τὰ πέτρας, τὰ Ὠκεανὸν φέρεσθαι, ἢ ἀλληγορικῶς, τὸ σῶμα ἡμῶν τὰ ἀνθρώπων· ἀφ' τὸ τὰς ἐλπίδας λευκὰς εἶναι· αἱ γὰρ ψυχαὶ τὰ τελευτώντων ἀφ' τοῦ σώματος ἀνέρχονται. Vid. *Eustath.* fol. 820. lin. 53. &c. & Notam proximè sequentem.

12. Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας) Idem *Hesych.* Ἠελίοιο πύλας) Τὰς κύκλους, δι' ὧν τὰς περιόδους ποιεῖ ὁ Ἥλιος· εἰ γὰρ, ἀλληγορικῶς, τὰς Ὀφθαλμούς. Vid. *Diogen. Laert.* l. 8. p. 512. §. 140. de *Pythagorâ*. Ἔστι δὲ οἷς Ἡλίου πύλας καλεῖ τὰς Ὀφθαλμοὺς Δῆμος ὀνείρων, καθὰ Πυθαγόρειοι, αἱ ψυχαὶ, ἃς σωμάτων φασὶν εἰς τὸ Γαλαξίαν, τὸ ὕτω προσαγορεύομεν, ἀπὸ τῆς γαλακτὸς περιφορᾶς, ὅταν εἰς γένεσιν πίπτωσιν, *Porphyrius*, ἐξ ἄντρου νυμφῶν. Ità *Orpheus*, Argonautic. v. 1140. Ἀΐρηκτόν τ' Ἀΐδαο πύλην ἐς δῆμος Ὀνείρων.

13. Ἀσφοδελὸν λειμῶνα) Vid. ad Οδυσσ. λ'. v. 538. & *Suidam*, v. Ἀσφοδελός. Πεντασυλλάβως ὃ ἀνα-

NOTÆ IN SCHOLIA.

8. Ὁρμαθοῦ ὡς πίτρης) In hoc *Scholio*, * ἐπισυνδέσεως, lego, ex MSto, unâ voce, quæ malè olim disjungebatur, & * συνημμένον, pro ἀνημμένης, excepto, quod in MSto ως, in *Dativo* sit. Huc refer *Hesych.* v. Ὁρμαθοῦ ὡς πίτρης) Τόπος ἐπαλλήλως πεπεδημένης συνδέσεως, l. g. ἐπισυνδέσεως. * Ὁρμαθὸς, σύνδεσμος, τίχος, ex *Suidâ*. Voces * ἤγουν συγκεκλεισμένον, ex *Etymolog.* M. v.

10. Ἀκάκητα) Pro ἀμείτροχον κακῶν, in hoc *Scholio*, quod etiam *Aldina* præfert, * ἀμείτροχος κακῶν, ex *Merici Casauboni* emendatione, quæ ab *Aloysii Alemanni* MSto confirmatur. *Hesychius*, Ἀκάκητα) Ὁ μηδενὸς κακοῦ αἴτιος, ἀντὶ τοῦ, ἀκακήτης. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκάκητης.

13. * Τὸν τόπον λέγει) Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

10. Ἑρμείας) γρ. Ἑρμείης.

11. Ὠκεανοῦ τε ῥοὰς) γρ. ὠκεανοῖο ῥοάς.

Ἐπὰδὰ

* Ἐνθάδε ναίουσι ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων.
Εὗρον δ' ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, ἠμὲν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ὡς οἱ μὲν τὼ περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀσχίμονον δὲ
Ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Ἀχνυμένη· τὼ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
Οἶκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον ἠὲ πότμον ἐπέσπον·
Τὸν πρότερη ψυχὴ προσεφάνεε Πηλείωνος,
Ἀτρεΐδη, μέλλόν σε Φάμεν Διῒ τερπικεραύνῳ
Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἤματα πάντα,
Οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες,
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ἔνθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
Ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα πεπρωμένος ἔμμελε Μοῖρ' ὀλοὴ, τλῆναι οὔπως * ἀλθέμεν, ὅς κε γένηται.

Ubi habitant animæ, simulachra mortuorum.
Invenerunt autem ibi animam Pelidæ Achillis,
Et Patrocli, & strenui Antilochi,
Ajacisque, qui optimus erat specieque, corporeque
Aliorum Danaorum, post strenuum Peliden.
Sic hi quidem circa illum versabantur; propè verò
Supervenit anima Agamemnonis Atridæ
Dolens; circùm quoq; aliæ congregatæ sunt, quæcunque cum ipso
Domo in Ægisthi mortui sunt, & fatum oppetebant.
Hunc prior anima allocuta est Pelidæ,
" Atride, suprà quidem te dicebamus Jovi gaudenti-fulmine
" Inter Viros heroas dilectum esse diebus omnibus,
" Quoniam multisque & fortibus imperabas,
" Populo in Trojanorum; ubi passi sumus dolores Achivi.
" Nihilominùs & tibi imprimis affutura erat
" Parca pernicioſa, quam nullus fugit, quicunque natus est.

ΣΧΟΛΙΑ.

28. Πρῶτα.] Πρὸ δέ ποτε καιροῦ· πόθεν δὲ ἤδει ὁ Ἀχιλλεύς; εἰκὸς παρ' ἄλλων πυθέσθαι αὐτόν· οὐ χαρτὸν ἐν Νοτασίῳ· Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδίλῳ μέγ' ὄνειαρ· ἢ ἓν τόπον, ἐν ᾧ φύεται, Ὀξυπετέστον, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Κατ' ἀσφοδιλὸν λειμῶνα. Confer *Brevia Scholia*.

14. Ἐνθάδε) Ità ſcribo, pro ἐνθάπ, quod in Omnibus haſtenùs obtinuit: quòd ἐνθάδε rectè ſe habeat, quoad *Senſum*, & *Tonum*, ἐνθάπ τε autem nequaquam, quoad *Tonum*; ἔνθα τε, enim, ut *Aldin.* habet, ſcribi debet. At idem ferè ſonus Θ τ', & δ'. undè Error.

15. Εὗρον δ' ψυχὴν Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος, Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο, Αἴαντός τε) Ità *Pauſanias*, Laconic. de *Leonymo*, Χρόνῳ δ', ὡς ὑγιάνας ἐπαινῆλθεν ἐκ τῆ Λάκωνος, ἰδίᾳ μὲ ἐφασκεν Ἀχιλλέα, ἰδίᾳ δὲ τὸν Ὀιλέως, ἐν τῇ Τελαμῶνι Αἴαντα· σωσίπολιν δὲ καὶ Πάτροκλόν φησι, καὶ Ἀντίλοχον. Vid. ad *Euripid.* Andromach. v. 228. *Scholia*, Editionis *Barneſiana*. Quod autem hìc *Pauſanias* de *Leonymo*, *Conon*, ubi idem ferè locus, de *Autoleonte*, narrat, Διηγησ. ιθ'. ad *Apollodori* Bibliothec. p. 258. Vid. ad λ'. v. 466.

21. Ἀχνυμένη) De hâc Quæſtione, Cur *Agamemnonis* Anima fingatur adhuc *Indolere* propter eò ἄδη ἐστὶν Ἀμφοτερῶν, ἀλλ' ὅτι αὐτὴ ἐστὶν ἡ ὑποθήκη. Πεφασμένας.] Παραβλήτους. Ἔμελλε.] Ἐφίκ.

TÆ.

Cædem, dicendum infrà, ad. v. 190. *Ibid.* Ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ) Ἀγηγέραθ', omninò ante *Aſperum* ſcribendum, ex Regulâ; ut *Florentina*, *Romana*, *Baſileenſi*, *Lovaniana Reſcii*, *Aldina*, *Hervagiana*, Sex nempe omnium Vetuſtiſſimæ Editiones; quùm verò fortè fortunâ *H. Stephani* Editio, ἀγηγίεαθ' habeat, is *Error* exindè in *Caſtellionæam*, *Spondanianam*, *Elzevirianam*, *Oxonienſem*, & *Cantabrigienſem*, Editiones, ἐκ Δραδιχῆς propagatur. Quare iterum iterumque monendi ſunt *Magnorum Nominum* Superſtitioſi Sectatores, quantum periculum incurrant; qui quorumvis auctoritati innixi, vel *Papam*, vel alium quemvis Mortalium ἁναμάρτητον, aut *Infallibilem*, putant. Vid. ad ψ'. v. 31. & aliàs; ut mox, ad v. 57.

29. * Ἀλιύεται) Ità *Euſtath.* fol. 822. lin. 6. in παρεκβολαῖς, ἀλιύεται, legit; ut & *Duportus*, in *Gnomologia*, & *Seberus* etiam, in *Indice*. Eſt enim reverà, ἀλιύομαι, vel alias, ab ἁλιυάμην, legendum, ἀλιύατο. Ἀλιύατ) autem, quod prius obtinebat, omninò tollendum. Vid. *Etymolog. M.* v. Ἀλιύω, & Ἀλιύατο, & quæ Nos ſuprà, ad ξ'. v. 400.

VARIÆ LECTIONES.

14. Ἐνθάδε) γρ. ἐνθάπ, Omnia omninò *Exemplaria*, exceptâ *Aldinâ*; vid. Not. in *Textum*.

20. Ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ) γρ. ἦλθεν ἔπι ψυχή.

21. Ἀγηγέραθ') γρ. ἀγηγίεαθ'. vid. N. in *Textum*.

29. Ἀλιύεται) γρ. ἀλιυαται, olim; vid. Not. in *Textum*.

Ὡς

Ὡς ὄφελες πημῆς ἀπονήμων, ἦσθ' ἄνασσες,
Δήμῳ σὺν Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί,
Ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἤρεο ὀπίσσω·
Νῦν δ' ἄρα σ' οἰχώκτῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.

Τόνδ' αὖτε ψυχὴ ποδοτεφὴς προσέειπεν Ἀτρεΐδαο,
Ὄλβιε Πηλέος υἱὲ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ὃς θάνες ἐν Τροίῃ, ἑκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν υἱες ἄριστοι,
Μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν προφάλινδι κονίης
Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων·
Ἡμεῖς δ' οὐδέποτ' ἦμαρ ἐμαρνάμεθ'· ὐδέ κε πάμπαν
Παυσάμεθα πολέμοιο, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι παῦσεν.
Αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἀείραμεν ἐκ πολέμοιο,
Κάθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν,
Ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, κείροντό τε χαίτας.
Μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ' Ἀλίῃσιν,
Ἀγγελίης ἀΐουσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
Θεσπεσίη· τὸν δὴ τρόμος ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
Καί νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιά τε, πολλά τε εἰδὼς,
Νέστωρ, ὅ καὶ πρόσθεν ἀρίστη Φαίνετο βουλὴ,
Ὃς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἦδε, σὺν ἀθανάτῃσ' Ἀλίῃσιν,
Ἔρχεται, ὅ παιδὸς τεθνειότος ἀντιόωσα.

" Utinam honore abundè perfruens,
" quo imperabas,
" Populo in Trojanorum mortem & fatum consequutus esses:
" Quo tibi sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,
" Atque tuo filio magnam gloriam dedisses in futurum!
" Nunc utique te miserrimâ morte fatum erat abripi.
Hunc rursus anima allocuta est Atridæ,
" Felix Pelei fili, Diis similis Achilles,
" Qui mortuus es in Trojâ, longè ab Argo; circùm verò te alii
" Interfecti sunt Trojanorum & Achivorum filii optimi,
" Pugnantes circum te; tu interim vertigine pulveris
" Jacebas magnus in magno spatio, oblitus equitatus, *i. e. belli.*
" Nos verò toto die pugnabamus, neque omninò
" Cessavissemus à bello, nisi Jupiter turbine sedâsset.
" At postquam te ad naves portavimus ex bello,
" Deposuimus in lectis, expurgato corpore pulchro,
" Aquâque calidâ & unguento: multas verò te circùm
" Lachrymas calidas fundebant Danai, totonderuntque crines.
" Mater autem ex mari venit, cum immortalibus Marinis *Deabus*,
" Nuncium audiens; clamor verò super mare ingruebat
" Immensus; invasitque tremor universos Achivos;
" Et fortè prorumpentes ivissent concavas in naves,
" Nisi vir detinuisset antiquaque, multaque sciens,
" Nestor, cujus & antea optimum apparuit consilium,
" Qui ipsis rectè sentiens concionatus est, & dixit,
" Sistite gradum, Argivi, ne fugite, filii Achivorum:
" Mater ex mari hæc cum *Deabus* Marinis, i.e. *Nereidibus*,
" Venit suum filium mortuum curatura.

ΣΧΟΛΙΑ.

30. Ἀπονήμων.] Ὄνησιν καὶ ὠφέλειαν λαβών.
33. Ἤιρας.] Ἀπήνεγκας.
43. Ἐνείκαμεν.] Ἠνέγκαμεν.
44. Κάθημεν.] Κατεθέμεθα.
48. Ἀγγελίης.] Νύν, ὅ ἐρῶ.

NOTÆ.

40. Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ λελασμένος ἱπποσυνάων) *Eustath.* fol. 823. lin. 13. Ὃς δὲ ἀλοδύκτου κεῖται καὶ πυ καὶ ἐν * Ἰλιάδι, nempè, *Iliad.* *ψ'. v. 776.

54. Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν) Poeta seipsum & hìc παρῳδεῖ· nam & *Iliad.* γ'. v. 82. Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι· μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν.

VARIÆ LECTIONES.

33. Ἤιρα') γρ. ἦρε, rectè; ἠείρω enim ἦρα, ἦρε. Vid. infrà, ad v. 192.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχον φόβῳ μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
Ἀμφὶ δέ σ' ἕστησαν κῆρι Ἀλίοιο γέροντος,
Οἴκτῳ ὀλοφυρόμενοι, τεῖ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν·
Μῶσαι δ' ἀνέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Θρῄνεον· ἔνθα κέν οὔπιν ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μῶσα λίγεια.
*Ἑπτὰ ἢ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τε, καὶ ἦμαρ,
Κλαίομεν, ἀθάνατοί περ Θεοί, θνητοί τ' ἄνθρωποι·
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρί, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Μῆλα κατακτάνομεν μάλα πίονα, καὶ ἕλικας βοῦς·
Καίσο δ' ἐν τ' ἐσθῆτι θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,
Καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὶν περὶ καιομένοιο,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἧκεν Ἡφαίστοιο,

" Sic dixit; hi autem abſtinebant à timore magnanimi Achivi.
" Circum itaque te ſteterunt filiæ Marini ſenis,
" Miſerabiliter lugentes, circumque immortales veſtes induerunt.
" Muſæ verò novem omnes, alternantes voce pulchrâ,
" Lamentabantur: tunc nullum non lachrymantem vidiſſes
" Argivorum; ita enim animos permoverat Muſa ſtridula.
" Septem & decem quidem te ſimul noctesque, & interdiù,
" Flevimus immortalesque Dii, mortalesque homines:
" Octavâ & decimâ autem dedimus igni, multaſque circa te
" Oves jugulavimus valdè pingues, & nigras boves.
" Cremabaris item in veſte Deorum, & unguento multo,
" Et melle dulci: multique heroës Achivi
" Armis irruerunt circa rogum, dum comburebatur corpus,
" Peditesque, Equitesque; & ingens ortus eſt ſtrepitus.
" Sed quùm jam te flamma abſumſerat Vulcani,

Σ Χ Ο Α Ι Α.

61. Ἐνόησας.] Ἐθηάσω.
65. Ἔδομεν.] Ἐδώκαμεν. Ἔδομεν πυρί.] Ἀντὶ τοῦ ἐκαύσαμεν.
67. Καίσο.] Ἐκαύθη.
70. *Ἐρρώσαντο) Ἐρρωμένως ἐκινήθησαν.
71. *Ἧκεν.] Ἐπλεύσε, ἠκόλουθεν.

N O T Æ.

57. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχον) Eſt ἔφαθ' omninò ante *Aſperum*, ex Regulâ ſcribendum; ut Prædictæ omnes Editiones; licet *Henr. Stephanus* hâc fortè etiam in parte lapſus, juratos ſuos prædictos Seætatores poſt ſe traxerit, omnibus nempe illius errorem errantibus, ut ſuprà, v. 21. & infrà, v. 495.

58. Κοίρανε ἁλίοιο γέροντος) De *Quinquagintâ* filiis *Nerei*, vid. quæ Nos ſuprà, ad *Iliad.* σ'. v. 38.

60. Μοῦσαι δ' ἀνέα πᾶσαι) De hâc phraſi, videſis ad *Iliad.* τ'. v. 247. De Objectione contrà locum, vid. infrà, ad v. 190.

63. Ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς) Ità ἑπτὰδεκαίδεκα lego, pro ἑπτακαίδεκα, *Senſu* & *Metro* poſtulante, nec *Euſtathii* Lectionem in παρεκβολαῖς moramur, qui ſæpè *Proſaicè*, laudat *Poetam*, ut mox, v. 78. ἀπείρων ἄλλων, pro τῶν ἄλλων, &c. Vid. ſuprà, ἡ. v. 67. Νύκτας autem & ἦμαρ, & νύκτας τε καὶ ἦμαξε, aliàs, more *Hebræorum*, Qui *Noctem*, ſolent *Diei* præponere; ut *Geneſ.* c. 1. v. 5. 8. 13. 19. 23. 31. Cur tamdiu Exequias diſtulerint *Græci*, vid. infrà, ad v. 190. Ex Ordinatione *Deæ* Matris.

67. Καίσο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι θεῶν) Ἐν πυθίμοις δηλονότι ἐσθήμασι, ἢ εὐθρόοις λευκοῖς· οἷα θεῶν εὐπρέπειαν ἦν ἄξια καὶ ἰδίαν. Vid. *Euſtath.* fol. 824. lin. 33. Ἐσθῆτι δ' θεῶν λέγει τὰ ἄμβροτα εἵματα, τὰ ἀνωτέρω ῥηθέντα. Huc refer *Achillis* Epitaphium, in Πίπλῳ, Θεοκλὸς ἔτος κεῖνο Ἀχιλῆος ἐν τάφῳ τίθεσθαι Τύμβῳ· ἐθρήνησαν δ' Ἐννέα Πιερίδες.

69. Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὶν περὶ) Ità *Iliad.* ψ'. v. 13. Οἱ δ' τελὸς ἀμφὶ νεκρὸν ἰὼν τετράχας ἤλασσεν ἵππους.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. *Ἐρρώσαντο) Hoc ex *Euſtath.* fol. 824. lin. 3. Vid. ad ψ'. v. 3. Not. in *Scholia*.

71. *Ἧκεν) Ἐπλεύσε, ex eodem.

Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

57. Ἔφαθ') γρ. ἔφαν, vid. Not. in *Textum*.
61. Ἀδάκρυτόν γ' ἐνόησας) γρ. ἀδάκρυτόν γε νόησας, *Euſtath.* fol. 823. lin. 26.
62. Ὑπώρορε) γρ. ἐπώρορε, & ἐπώρνυ, *H Steph.* ἐπόρνυ, *Euſt.* fol. 823. lin. 26. *Ib.* Λίγεια) γρ. λιγεῖα.
63. Ἑπτὰδεκαίδεκα) χρ. ἑπτακαίδεκα, malè olim; ut Not. in *Textum*; γρ. ἑπτὰ ἢ δέκα.
65. Ποσὶ δέ σ' ἀμφὶς) γρ. πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῷ. *H. Steph.* ut referatur ad τῷ πυρί. Verùm non video hanc *Lectionem* obſervatam *Euſtathio*, ut nec plures alias ejuſdem *Lectiones*, utut ille Omnes ex *Euſtathio* hauſtas dicat. Vid. ſuprà, ad σ'. v. 317.

Ἧκεν

Ἠῶθεν δή τοι λέγομεν λευκὰ ὀστέα, Ἀχιλλεῦ,
Οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
Χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
Φάσκ' ἔμμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
Ἐν τῷ τοι κεῖσθε λευκὰ ὀστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Μίγδα δή, Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Χωρὶς δ', Ἀντιλόχοιο· τὰ ἔξοχα τῖες ἁπάντων
Τῶν ἄλλων ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπηξε μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
Χθάμβος Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων,
Ἀκτῇ ἐπὶ πρὸχοάσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
Ὡς κεν τηλεφανὴς ἐκ πόντου ἀνδράσιν εἴη
Τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
Μήτηρ δ', αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα,
Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι περιπρέπτοισιν Ἀχαιῶν.
Ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
Ἡρώων, ὅτε κέν πο' ἀποφθιμένῳ βασιλῆϊ
Ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπεντύνωνται ἄεθλα·

" Sub aurorâ utique tibi collegimus alba ossa, ô Achilles,
" Vino in puro & unguento: dedit autem mater
" Auream amphoram, Dionysiique donum
" Dicebat esse, opus verò inclyti Vulcani.
" In hâc tibi jacent alba ossa, illustris Achilles;
" Mixtimque Patrocli Menœtiadæ demortui:
" Separatim verò Antilochi, quem eximiè honorabas omnium
" Aliorum sociorum, post Patroclum mortuum.
" Circum has *reliquias* verò postea magnum & invidendum tumulum
" Fudimus Argivorum sacer exercitus bellicosorum,
" Littore in excelso, super latum Hellespontum;
" Ut è longinquo manifestus ex ponto viris esset
" His, qui nunc nati sunt, & qui in futurum erunt.
" Mater autem, Diis veniam rogatis, perpulchra certamina
" Propositi medio in circo optimis Achivorum.
" Jamdudum quidem multorum ad funus virorum veni
" Heroum, quando aliquando mortuo Rege *quodam*
" Cinguntur que juvenes, & parant certamina:

ΣΧΟΛΙΑ.

72. Λέγομεν.] Συνάγομεν.

81. Ἱερὸς στρατός.] * Ἱερὸν στρατὸν λέγει τὸ Ἑλληνικὸν, ὡς ὑπὲρ αἰρετῆς πολυπεύσαντες τὸ δικαιοῦν οἰκεῖον πόλεμον.

82. Πρὸχοάσῃ.] Περιχύσῃ, ἐξιχνούσῃ.

83. Τηλεφανὴς.] Ἐκ μακρόθεν φαινόμενος. Ποντόφιν.] Τῆς θαλάσσης, * ὡς πλοίοις.

89. Ζώννυνται.] Ἐν περιζώμασιν ἀγωνίζονται.

NOTÆ.

80. *Μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον*) Hunc tumulum, ad *Sigæum* Promontorium suo tempore extitisse ait *Strabo*, cum *Sacello*, etiam diù post *Apollonii Tyanensis* tempora, ut *Philostratus*. Vid. ad *Euripid.* Helen. v. 33.

87. Ἀντεβόλησα) Qui legunt ἀντιβόλησας, vel hinc refutari possunt, quod mox v. 90. Ἐστήκειμεν necessariò sit legendum; quum ἑστήκειμεν nullo modo stare possit, ob vocem sequentem θυμῷ. Quare redarguendus hic *Eustath.* fol. 823. lin. 41. Ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντιβόλησας Ἡρώων· ὅτε κέν ποτε ἀποφθιμένῳ βασιλῆϊ Ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπεντύνωνται ἄεθλα· ἴσως εἰς ἀγῶνας ἐπαλίζοντες. Ἀλλὰ

NOTÆ IN SCHOLIA.

81. * Ἱερὸς στρατὸς) Hoc *Scholion* ex *Eustathio*, fol. 824. lin. 41. quod eò libentiùs huc referendum duxi; quoniam & *Christianis* vocatum fuerit *Bellum Sanctum*, utpote *Religionis* causâ susceptum, &c.

83. * Ὡς πλοίοις) Οἰκοῦσι addo, vid. ad *Iliad.* ρ'. v. 588.

VARIÆ LECTIONES.

79. Μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα) γρ. μετ' ἀμύμονα Πατροκλῆα.

87. Ἀντεβόλησα) γρ. ἀντιβόλησας, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ἐπεθήπεα θυμῷ,
Οἷ' ἐπὶ σοὶ κατέθηκε Θεὰ περικαλλέ' ἄεθλα,
Ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
Ὡς σὺ μὲν ὐδὲ θανὼν ὄνομ' ὤλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους κλέος ἔσται ἐσθλὸν, Ἀχιλλεῦ·
Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ' ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
Ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
Αἰγίσθου τοῦ χερσὶ, καὶ ἀλόμενης ἀλόχοιο.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἀσχίμολον δέ σφ' ἦλθε ἄφαρ Διόθεν τε καὶ Ἀργειφόντης,
Ψυχὰς μνηστήρων καζόμενον, Ὀδυσῆϊ δαμέντων.
Τὼ δ' ἄρα θαμβήσαντ' ἰδὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην·
Ἔγνω δ' ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Παῖδα Μελανθῆος, τὸν ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἦεν, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
Τὸν πρότερη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρείδαο,
Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,
Πάντες κεκεμάδοι καὶ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
Κεκάμοιμος λέξαιτο κρίνων ἄνδρας ἀρίστους.
Ἦ ὔμμ' ὀλέσσι νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας λαίλαπας ἀνέμους καὶ κύματα μακρά;
Ἦ πὺ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ

" Verùm illa maximè conſpicatus miratus ſum animo,
" Qualia in tuam gratiam poſuit Dea perpulchra certamina,
" Argentea-pedibus Thetis: valdè enim amicus eras Diis.
" Sic tu quidem, neque mortuus nomen perdidiſti, ſed tibi ſemper
" Omnes inter homines gloria erit bona, ὁ Achilles.
" At mihi quid illud commodi, quòd bello exhauſto *ſuperuixerim?*
" In reditu enim mihi Jupiter molitus eſt malam mortem
" Ægiſthi à manibus & perniciosæ uxoris.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur:
Propè autem ipſos venit internuncius Argicida,
Animas procorum deducens, ab Ulyſſe *nece* domitorum.
Hi igitur ſtupefacti rectà, *i. e. obviam* iverunt, ut viderunt:
Cognovit verò anima Agamemnonis Atridæ
Filium Melanthii, perinclytum Amphimedonta;
Hoſpes enim illi erat, in Ithacâ domos habitans.
Hunc prior anima allocuta eſt Atridæ,
" Amphimedon, quid paſſi tenebroſam terram ſubiiſtis,
" Omnes eximii & æquales? neque aliter aliquis
" Habito delectu elegiſſet in civitate viros optimos.
" Nunquid vos in navibus Neptunus domuit,
" Concitatus moleſtis ventis & fluctibus magnis?
" An inimici viri læſerunt in terrâ

ΣΧΟΛΙΑ.

95. Τολύπευσα.] Κατέρραπτα μόλις.
100. Ὀδυσῆϊ δαμέντων.] Ὑπὸ Ὀδυσσέως ἀνηρημένων.
103. Ἀμφιμέδοντα.] Συναγαγόν.

NOTÆ.

97. Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ) Hiſtoria hæc plenior habetur, ſuprà, ad λ'. v. 408. Ἀλλά μοι Αἰγίσθου πόξας θάνατόν τε μόρον τε.

100. Ψυχὰς μνηστήρων) De Quæſtione, quomodò Hæ Animæ, ante eorum exequias, ſint in *Elyſium* admiſſæ, vide infrà, ad v. 190.

103. Παῖδα Μελανθῆος τὸν ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα) Quum in Veteri Codice τὸ τ malè excideret, reſtituendum curavi; cùm & Articulus ſæpè præfigi ſolcat aliis Nominibus, apud *Homerum*, ut *Iliad. υ'.* v. 320. Ἴξιν δ' ὃν Αἰνείας, υἱὸν ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀγχισιάδης, & φ'. v. 252. Μίλανθον δ' ἕλεν ἠδὲ Φίλαιον, & β'. v. 681. Νῦν δ' αὖ τὼς, ἅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον. Aliis viſum interlinere τὸ μακὰν, aliis τὸ τόν· at τ omninò præterendum. Tres autem *Melanthii* videntur *Homero* agnoſci, *Primus* hic *Amphimedontis* pater, Nobilis apud *Ithacenſes*; *Secundus*, *Trojanus*, ab *Eurypylo* cæſus, *Iliad.* ζ'. v. 36. *Tertius* denique *Ulyſſis* perfidus Domeſticus, Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν. Μελανθεὺς autem & Μελάνθιος indiſcriminatim dicitur.

VARIÆ LECTIONES.

90. Ἐτεθήπεα) γρ. ἐτεθήπειν, & ἐτεθήπειν. At *Florentina* Editio, *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, θήπετο θυμῷ, omnes hoc in loco, vid. ad v. 87. Not. in *Textum*.

103. Παῖδα Μελανθῆος τὸν ἀγακλυτὸν) γρ. παῖδα Μελανθῆος ἀγακλυτὸν, vid. Not. in *Textum*.

104. Ξεῖνος γάρ οἱ) γρ. ξεῖνος γάρ τοι. *Florentin. Aldin. Lovanian. Reſcii.*

Βῶς * ἀμφιμαραμβύκας, ἠδ' οἰῶν πώεα καλά;
Ἠὲ περὶ πόλιος μαχεύμενοι, ἠδὲ γυναικῶν;
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ἦ ὑ μέμνῃ, ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
Ὀρχυνέων Ὀδυσῆα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ,
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι, ἐϋσέλμων ἐπὶ νηῶν;
Μηνὶ δ' ἄρ' εὔλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
Σπουδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσῆα πτολίπορθον.
Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος,
Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω·
Ἡμετέρῃ θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
Μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·

" Boves dum surripueritis, & ovium greges pulchros?
" An pro civitate pugnantes, & mulieribus?
" Dic mihi interroganti, hospes enim tibi profiteor esse.
" An non recordaris, quando illuc veni ad vestram domum,
" Impulsurus Ulyssem, cum divo Menelao,
" Ad Ilium simul ut sequeretur, bene transtratis in navibus?
" Mense autem toto omnem transivimus latum pontum,
" Cum vix tandem flexissemus Ulyssem urbium-populatorem.
Hunc rursus anima allocuta est Amphimedontis,
" Atrides, optime, rex virorum Agamemnon,
" Memini hæc omnia, & verè enarrabo
" Nostræ mortis malum finem, qualis fuerit.
" Petebamus Ulyssis diù absentis uxorem;

ΣΧΟΛΙΑ.

112. Πειλαμαραμβύκας.] Πειλαλαύκους.
118. Οὔλῳ.] Ὅλῳ.
119. Σπουδῇ.] Μόλις. ἤθελε ὁ κρύπτειν ἑαυτὸν [* ὁ Ὀδυσσεὺς, μὴ βουλόμενος φανερὸς εἶναι, ἀλλ' ὡς συνετὸς ἀνὴρ ὁρῶν τὸ μίσημα τῶν πολίτων, ὅτιν εἰκὸς τὸν Ἀγαμέμνονα * παρὰ τῷ Ἀμφιμέδοντι μένειν. ἢ παρὰ τῷ Ὀδυσσεῖ.

NOTÆ.

112. Βῶς ἀμφιμαραμβύκας) Mallem & hic legere βοῦς ἀμφιμαραμβύκας, pro corrupto ἀμφιμαμβύκας, ut suprà, ad λ'. v. 401.

113. Ἠὲ περὶ πόλιος μαχεύμενοι, ἠδὲ γυναικῶν) Cum olim, in Vetustissimis & Optimis Exemplaribus, præcesserit ἀμφιμαμβύκας, τὸ μαχεύμενοι tamen hic rectè dicitur, ut referatur ad id, quod præcesserit, v. 106. Τί παθόντες χαῖρον ἰδόντες;

115. Ἦ οὐ μέμνῃ) Et hic τὸ η & υ coalescunt μετασυλλάβως, ut ad *Iliad.* ο'. v. 18. Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε τ' ἐκέρσαμεν ὑψίθρονον, ὄφρα ἔμελλον. De quâ re Nos, ad *Euripid.* Orest. v. 596. &c.

120. Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον, Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω, Ἡμετέρῃ) γρ. Μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις· Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω, verùm hæc *Lectio* fit ex *Criticorum* perverso judicio, qui durum putabant, Mortuum *Agamemnona* titulis insigniri, quos Vivus habuit; quasi illorum τὸ Διοτρεφὲς, minùs esset huic *Objectioni* obnoxium, ut magis proprium. Vah! Piget, pudetque temerarii *Criticorum* dogmatis. *Virgil.* Æneid. l. vi. v. 642. *Quæ Gratia Curruum, Armorumve fuit Vivis, ea Cura Sepultis.* Vid. infrà, ad v. 190.

NOTÆ IN SCHOLIA.

119. [* Ὁ Ὀδυσσεὺς, μὴ βουλόμενος φανερὸς εἶναι, ἀλλ' ὡς συνετὸς] Hæc verba, *Uncinis* inclusa, opportunè suggessit MS. *Aloysii Alemanni*, quibus hujus *Scholii* Defectum gravem nunc habes feliciter expletum. Vellem equidem, pro * παρὰ τῷ Ἀμφιμέδοντι, legere, * παρὰ τῷ Ἀμφιμέδοντι πατρὶ, vel παρὰ τῆς Ἀμφιμέδοντος, ut *Eustath.* alterè legit, fol. 825. lin. 15. Non enim *Amphimedon*, qui inter Procos erat coætaneus, potuit ipse hospitio excipere *Agamemnonem*; verùm Puer existens, benè potuit illius, in Patris domo excepti, & à se visi meminisse; ut de se testatur *Antinous*, vidisse nempè se aliquando *Ulyssem*, *Odyss. φ'.* v. 94. Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα· Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ πάις δ' ἔτι νήπιος ἦα. Potuit tamen *Amphimedon* ferè *Vicenarius* esse illo tempore, ut nec *Agamemnonis* memoriæ exciderit.

VARIÆ LECTIONES.

112. Πειλαμαραμβύκας) γρ. ἀμφιμαμβύκας, vid. Not. in *Textum*.

121. Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω) γρ. Μέμνημαι τάδε πάντα, Διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις· Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω. Vid. Not. in *Textum*.

Ἦδ'

Ἡδ' ὐδ' ἠριεῖτο γυγιερὸν γάμον, οὔτ' ἐτελεῦτα,
Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε
Λεπτὸν καὶ ἀξίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε,
Κῆροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τ' ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
Μή τις μοὶ κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κλεπτάσας.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐῃσι.
Ἔνθα κὲν ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι
Μηνῶν φθινόντων, πολλοὶ δ' ἤματα πολλὰ ἐτελέσθη·
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ἤδη,
Καὶ τὴν δ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
Εὖτ' ἢ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστὸν,
Πλύνασ', ἠελίῳ εἰναλίγκιον, ἠὲ σελήνῃ.
Καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθὲν ἤγαγε δαίμων
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῇ, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.
Ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θείοιο,
Ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Τὼ ῥ' μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἀρτύναντε,
Ἵκοντο πρὸς ἄστυ περικλυτόν· ἦτοι Ὀδυσσεὺς

" Hæc neque negabat odiosas nuptias,
" neque perficiebat,
" Nobis consultans mortem & parcam
" nigram.
" Sed dolum hunc alium in mentibus
" cogitavit;
" Orsa magnam telam in domibus
" texebat,
" Tenuem & ultra mensuram; statim
" autem nobis dixit,
" Juvenes, mei proci, quoniam mor-
" tuus est divinus Ulysses,
" Manete urgentes meas nuptias, do-
" nec vestem
" Perficiam, ne mihi vana fila pe-
" reant,
" Laerti heroi sepulchralem, in *tem-*
" *pus* utique, quando ipsum
" Parca perniciosa susceperit longum-
" dormientis mortis:
" Ne me aliqua in populo Græcarum
" accuset,
" Si sine veste jaceat, qui multa pos-
" derit.
" Sic dixit, nobis verò persuasus est
" animus superbus.
" Tunc interdiù quidem texebat mag-
" nam telam,
" Singulis noctibus autem dissolvebat,
" postquam lampades appositerat.
" Sic triennio latuit dolo & persuasit
" Achivos:
" Sed quando quartus venit annus, &
" venerunt tempora
" Mensium decrescentium, & multi
" dies elapsi sunt,
" Et tunc aliqua dixit mulierum, quæ
" manifeste sciebat,
" Et hanc dissolventem invenimus il-
" lustrem telam.
" Sic hanc *telam* perfecit, & quidem
" non volens, necessitate:
" Quandò illa vestem ostendit, per-
" textam magnam telam,
" Lotam, Soli similem, vel Lunæ.
" Et tunc jam Ulyssem malus aliunde
" duxit *noster* Genius
" Agri in extremitatem, ubi domos
" habitabat subulcus.
" Illuc *eunque* venit dilectus filius
" Ulyssis divini,
" Ex Pylo arenosâ redux cum navi
" nigrâ.
" Hi igitur procis mortem malam per-
" moliti,
" Venerunt ad civitatem præclaram;
" sanè Ulysses

NOTÆ.

128. Στησαμένη μέγαν ἱστὸν) Idem locus, mutatis mutandis, suprà occurrit haud semel, ut ad Ϛ'. v. 94. item, ad τ'. v. 139. &c.

VARIÆ LECTIONES.

132. Μεταμώλια) γρ. μιταμώνια, ut aliàs; vid. ad *Iliad.* δ'. v. 363.
133. Εἰσότε) γρ. εἰσόκε.
139. Ἀλλύεσκεν) γρ. ἀναλύεσκεν, ut infrà, v. 144.
Ibid. Παραθεῖτο) γρ. παραθείη, & παραθῆται.
140. Ἔπειθεν) γρ. ἔθελγεν.
144. Ἀλλύουσαν) γρ. ἀναλύουσαν, ut suprà, v. 139.
146. Ὑφήνασα) γρ. ὑφηναμένη, melius.
149. Ἐπ' ἐσχατιῇ) γρ. ἐν' ἐσχατιῇς.

Ὑγερος

Ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόσθ' ἠγερέσθην.
Τόνδε συβώτης ἦγε, κακὰ χροΐ εἵματ' ἔχοντα,
Πτωχῷ λυγαλέῳ σταλίκιον, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δ' ἦν λυγρὰ πρὸς χροΐ εἵματα ἕστο.
Οὐδέ τις ἡμείων διώαλο γνῶναι τ' ἐόντα,
Ἐξαπίνης προφανέντ', οὐδ' οἱ προγενέστεροι ἦσαν·
Ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίπτομεν, ἠδὲ βολῇσιν.
Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι
Βαλλόμενος ἠνίσσόμενος, τετληότι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγιόχοιο,
Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ πρεικαλλέα τεύχε' ἀείρας,
Ἐς θάλαμον κατέθηκε, κ' ἐκλήϊσεν ὀχῆας·
Αὐτὰρ ὁ ἰῷ ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγε
Τόξον μνηστῆρσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον,
Ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια, κ' φόνου ἀρχήν.
Οὐδέ τις ἡμείων διώατο κρατεροῖο βιοῖο
Νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ὑπεδύομεν ἦμεν·
Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
Ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι,
Τόξον μὴ δόμεναι, μήδ' εἰ μάλα πολλ' ἀγορεύοι·
Τηλέμαχος δέ μιν οἷος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
Αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσε βιὸν, διὰ δ' ἦκε σιδήρου.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς,
Δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι ἐφὶ βέλεα ζοιόεντα,

" Posterior, at Telemachus ante præcessit.
" Hunc verò subulcus duxit, malâ corpore vestimenta habentem,
" Pauperi miserando simulem & seni,
" *Baculo* incumbentem; malisque circum corpus vestes indutus erat.
" Neque aliquis nostrûm potuit cognoscere illum ipsum esse,
" Qui repentè apparuit, neque ii quidem, qui majores natu erant;
" Sed verbis malis *illum* incessimus & verberibus.
" At hæc quidem tantisper toleravit, in ædibus suis
" Percussus, & injuriâ affectus, patiente animo;
" Verùm quando jam ipsum suscitavit Jovis mens Ægiochi,
" Unà cum Telemacho perpulchra arma sublata
" In thalamum deposuit, & clausit seras.
" At hic suam uxorem multis astutiis jussit
" Arcum procis ponere, nitidumque ferrum,
" Nobis graviter-morituris certamina & cædis principium.
" Neque aliquis nostrûm potuit rigidi arcûs
" Nervum intendere, valdè enim impares fuimus:
" Sed quando ad manus pervenit Ulyssis magnus arcus,
" Tunc nos quidem omnes minabamur verbis,
" Arcum ut nè daret, etiamsi valdè multùm diceret *Telemachus*:
" Telemachus verò eum, *i. e. subulcum*, solus confirmans jussit:
" Et proindè suscepit manu, perpatiens divus Ulysses,
" Facileque tetendit arcum, misitque per ferrum.
" Stetit igitur super limen iens, velocesque effudit sagittas,
" Acriter collimans, percussit verò Antinoum regem.
" At postea aliis immisit tela suspiriosa,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

160. Ἐνίπτομεν.] Ἐπιπλήττομεν. Βολῇσιν.] Βλάπτουσι, βολαῖς.
161. Τόνδε.] Τοιαῦτα. Ἐτόλμα.] Ἐκαρτέρει.
165. Ἐκλήϊσεν.] Ἔκλεισεν * ἀσφαλίσας. Ὀχῆας.] Βίλια.
172. Ὁμοκλέομεν.] Ἀπειλοῦμεν.
173. Ἀγορεύοι.] Λέγοι.
179. Βιλία.] Βίλη.

N O T Æ.

166. Αὐτὰρ ὁ ἰῷ ἄλοχον) Male hoc Mendacium vocat *Eustathius*, licet enim non esset Verum, verisimile tamen visum est, ità *Procos* existimare; quando audirent *Ulyssem* se palàm agnoscente. Vid. ad v. 152.

NOTÆ IN SCHOLIA.

165. * Ἀσφαλίσας) Ità emendo, pro ἠσφαλίσας, nec enim ἠσφάλισεν, æquè benè.

VARIÆ LECTIONES.

160. Ἐνίπτομεν) γρ. ἐνίσσομεν, *Eustathius*, fol. 816. lin. 33. ità MS. *Aloysii*, *Aldina*, *Hervagiana* in Margine, ut etiam in *Textu*, mox, v. 162. Ἐνισσόμενον.

Αὖτα.

Αἶτα πλυσκόμῳος· τοὶ δ' ἀϛχιϛῖνοι ἔπιπλον.
Γνωτὸν δ' ἦν, ὅ ῥά τίς σφι Θεῶν ὀπαδὸν ἔπεμπε·
Αὐτίκα γὰρ κτᾶται δόμαϛ' ἐπισπόμῳοι μάλιϛα
Κτείνον ἐπιῤῥοθίην· τῶν δ' ὀρνὶϛ ὦρτο ἀεικὴϛ,
Κῆρϛι τυπτομένων, δαπέδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Ὡϛ ἡμεῖϛ, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ'· ὧν ἔπι κῆδοϛ
Σώμαϛ' ἀκηδέα κεῖϛθ' ἐνὶ μεγάροιϛ Ὀδυϛῆοϛ·
Οὐ γάρ πω ἴϛαϛι φίλοι κτεάτεϛσιν δόμαθ' ἑκάϛτου,
Οἵ κ' ἀπονίψαντεϛ μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
Κατθέμενοι γοάουϛιν· ὃ γὰρ γέραϛ ἐϛὶ θανόντων.
Τόνδ' αὖτε ψυχὴ ϖοδωκέα Πηλείδαο,
Ὀλβιε, Λαέρταο πάϊϛ, πολυμήχαν' Ὀδυϛεῦ,

" Contrà dirigens; hi verò alius poſt alium confertim cadebant.
" Manifeſtum autem erat, quòd aliquis ipſis Deorum adjutor eſſet:
" Statim enim in ædibus indulgentes ſuo robori
" Interficiebant circumquaque: horum verò gemitus oriebatur indecens,
" Capitibus percuſſis, pavimentumque omne ſanguine fluebat.
" Sic nos, ὁ Agamemnon, perditi fuimus; quorum adhuc nunc
" Corpora neglecta jacent in ædibus Ulyſſis.
" Nondum enim ſciunt amici in domibus uniuſcujuſque;
" Qui abluto nigro ſanguine ex vulneribus,
" Depoſitos lugerent; hic enim honor eſt mortuorum.
Illum itaque tunc anima allocuta eſt Atridæ, *exclamans*,
" Felix, Laertæ fili, ὁ prudens Ulyſſes,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

182. Ἐπισπόμῳοι.] Ἐπακολουθοῦντες.
186. Ἀκηδέα.] Ἀθαπτα.
188. Βρότον.] Τὸ μὴ κόσμῳ καὶ ἱδρῶτι αἷμα. Ὠτειλέων.] Τραυμάτων.
191. Ὀλβιε Λαέρταο πάϊ.] Ἀριϛεὶϛ φαϛὶν, παρέντα τὸ συμπαθῆν ϖρὸϛ τὴν εἰκεῖαν τῷ Ἀμφιμέδοντι τύχην, ἐπαινεῖ τὸν Ὀδυϛέα· οὐκ ἀϖοικὸϛ δὲ λέγ τὸ ϵ τὸν αὐτὸν νεκρὸ * τ συνοικύϛης τὸ κάκιϛα ϖεϖονθέναι.

N O T Æ.

190. Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ ϖοδωκέα) Mallem equidem hìc legere, Τόνδ' αὖϖ ψυχὴ ἐπιφώνεε· ἡ μὲν γὰρ ὁ Ἀγαμέμνων, ἢ μᾶλλον Ἀγαμέμνονοϛ ἡ ψυχὴ ϖοδωφωνεῖ τὸν Ἀμφιμέδοντα· ἀλλ' ἐπιφώνημα τῷ ἀϖόλλ Ὀδυϛεῖ ϖοιῶν βοᾷ, Ὀλβιε, Λαέρταο πάϊϛ. Hoc erat Veterum *Criticorum* judicio dignum: at nihil illi hujuſmodi, ad hunc locum. En Objectiones, quas proferunt & diluunt, ex *Euſtath.* fol. 818. lin. 44. Τίϛ, φαϛὶ, χρεία δὶϛ λυτέρα τ Νεκυίαϛ ἐπιϛοδίου; Ἡ λύϛις, Ὅτι αἴτιον, ἡ τ Ποιήϛεως ϖολύφωνοϛ ϖοικιλία· καὶ ἔτι ϵ ἕτερα ϖαρὰ τὸν Ποιητὴν ϖτωϖὰ κεῖϖται ὀμφιδὴ, οἷον. Μονομαχίαι καὶ ϖοδωκήϛεις, ϵ σφαγαὶ καὶ τύχαι ὅμοιαι, καὶ ϖοδώϖων μεγαλαυχίαι ταυτότηϛ ἔχουϛαι· ἔτι, Πῶϛ, φαϛὶ, χθόνιόν τι καὶ ψυχοϖόλον αὐτωλῶϛ καλεῖ τ Ἑρμῆν; Ἡ λύϛις, ὅτι συναδὰ ταῦτα τοῖϛ Ἰλιακοῖϛ· ἔνθα ἱερώτιον αὐτὸν καλεῖ, καθὰ καὶ ϵ τοῖϛ ϖοδώτατον· ὁ δὲ ἱερώτηϛ ϵ τὰ ἔργα ϖαρφωνεῖ· καὶ τ Ἡρακλῆν δὲ εἰϛ ᾅδου Ἑρμείαϛ ϖέμϖει σὺν Ἀθηνᾷ, ὅτι τ Κιρβέρειον αἰνίγμα. Πῶϛ δὲ, φαϛὶ, ϵ ϖίτρα Λευκὰϛ ϖοδὸϛ ϖοῖϛ ᾅδου ἀφιγγίϛι τόποιϛ; Ἡ λύϛις, ὅτι ϖοδὸϛ ϖοῖϛ ἔτι ϖεφυϛμένοιϛ μέρεϛι κεῖϖται δῆθεν αὐτήν. Ἔτι μελοῖον, φαϛὶ, μετ' ἐκεῖνο ϖολὺ χρεῖον, ἄχνυϖαι, τῷ Ἀγαμέμνονοϛ ψυχῷ, ὡϛ ϖοδωφάτιϛ γεγονυῖαν, καὶ τὶϛ ἑταίρειοϛ ϖυνολοφύρεϖαι. Ἡ λύϛις, Ὅτι ϖοδὸϛ αὐτὸν τῷ θανάτῳ ϖιϛοῦται· ὧν ὁ Ἀγαμέμνων, φυλάϖαϛ ἀϖὸ τῶν ἐν τῷ ᾅδου ϖαρανόμων, ἐϖὶ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἐλθὼν, ἀϖέθανε δόλῳ ὑϖὸ τῆϛ ἰδίαϛ γυναικὸϛ καὶ τοῦ μοιχοῦ αὐτῆϛ Αἰγίϖθου, ὡϛ ἱϛοροῦϖι τὰ ϖερὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. Ἔϖειτα ϵ ϖαρὰ τὸν Ποιητὴν, ϖᾶϛ τ ἄνω ϖαθημάτων εἴδωλα, ϵ κάτω δίκαιοϛ ἐμφαντάζεϖαι· καὶ καθὰ καὶ ἡ ϖαροῦϖα Νεκυία δήλωϖεν. Ἔϖ μέμφονται τὸ ϖᾶϛ Μοῦϖαϛ αὐτὰϛ ϖαρεῖναι τῷ Θρήνῳ τ Ἀχιλλέωϛ· οὐχ Ἑλληνικὸν γάρ φαϛι τοῦτό γε, ἀλλὰ Βαρβαρικόν· διὸ Ἕκτορα μὲν ϖαρακαθῆϖθαι θρήνων ἀοιδοῖϛ, ἐμοὶ δὲ ϵ Πατρόκλῳ τῷ ϖάνυ κλαυθμύρᾳ τοῖϛ Ἀχαιοῖϛ. Καὶ τὸ λέγειν ϖρὸϛ Ὀδυϛέα τὸν ὑμέτερον ϖυρκαϊᾶ τ Ἀχιλλέα δεῖϖναι, Ἀγνοῦϖάτόϛ ἐϖι, φαϛὶ, τῷ Ὁμήρῳ ϖρὸϛ ϖαφὰϛ δέξαν ϖαρ' ᾧ, * Θάϖτε μοὶ, ὅτι ϖάχιϛτα ϖύλαϛ Ἀίδαο ϖερήϖω, φηϛὶ Πατρόκλῳ. Πῶϛ δ' φαϛὶ, καὶ ἐϖιμέμνηνται τῆϛ νεκροῖϛ οἱ μυηϛῆρεϛ, ὅϖου Πατρόκλου οὐκ ἔϛιν μνεῖα, ἄϖαφον ὄντα; Καὶ ϖαῦϖαϛ τινα ϖαίζουϖιν οἱ ταῦτα φιλοχρηϛοῦντεϛ, καὶ λήρειαϛ ἀϖαναιδεύτουϛ, εἶτα καὶ λύϖηϛιν οἷον ϖωμυλεύουϖιν, ϖοδοῖϛ δ' ὅμως καὶ τῷ Νεκυίᾳ ϖαύϖην· ἀϖοδιχόμενοι αὐτῆϛ, καὶ ὅτι ϖᾶϛ καθὰ τ ϖάναγχον ἔ Ἀχιλλέωϛ διέξεϖϛι, τ οὐ * Ἰλιάδι ϖεϖιγνώϖον· ϵ ὅτι ἐϖιϖαλαμβάνῃ ὀϖόϖα τῆϛ Ποιήϖεως ταύτης οὐκ ἴϖϖη ὁ Ποιητὴϛ ἀϖακεφαλαιώϖαϛ, τὰ καθὰ τῷ Πηνελόϖῃ δηλοῦν, καὶ τῷ ἔ Ὀδυϛέωϛ λαθρᾴᾳ ἐϖάνοδον. * *Iliad.* ψ'. v. 71.

191. Ὀλβιε, Λαέρταο πάϊϛ, πολυμήχαν' Ὀδυϛεῦ) Olim πάϊ, nullâ neceſſitate, ſed cum importuno potiùs hiatu; at *Nominativus* & aliàs haud ſemel pro *Vocativo*, occurrit, ut ρ'. v. 415. Δὸϛ, φίλοϛ-

NOTÆ IN SCHOLIA.

191. * Τῆϛ συνοικύϛης) Ità, ex *Aloyſiano* MSto lego, pro *Priori* * νικύϛης corrupto.

VARIÆ LECTIONES.

189. Γοάουϛιν) γρ. χεύωϛιν.
190. Τόνδ' αὖτε ψυχὴ ϖοδωκέα) γρ. τὸν δ' αὖτε ψυχὴ ἐπιφώνεε, vid. Not. ad *Textum*.
191. Πάϊϛ) γρ. πάϊ, vid. Not. in *Textum*.

Ἦ ἄρα σοὶ μεγάλη χρετῇ ἐκτήσω ἄκοιτιν.
Ὡς ἀγαθαὶ Φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
Κούρῃ Ἰκαρίου, ὡς εὖ μέμνηθ' Ὀδυσῆος,
Ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται
Ἐς χρετῆς· τοὔξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
Ἀθάνατοι χαρίσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
Οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
Κουρίδιον κτείνασα πόσιν· στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ
Ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσε
Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἑσταότ' εἰν ἀίδαο δόμοις, ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος καλέσαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
Καλὸν Λαέρταο πεπυσμένον, ὅν ῥά ποθ' αὐτὸς
Λαέρτης κτεάτησεν, ἐπεὶ μάλα πολλ' ἐμόγησεν·
Ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλισίαι θέε πάντη,
Ἔν τῷ σιτέσκοντο, καὶ ἵζανον, ἠδὲ ἴαυον

" Certè utique cum magnâ virtute recuperâsti uxorem!
" Quàm bona mens erat irreprehensibili Penelopæ,
" Filiæ Icarii, quam rectè recordata est Ulyssis,
" Viri cui virgo nupserat: unde ei gloria nunquam peribit
" Suæ virtutis: facient autem terrestribus cantilenam
" Immortales gratam prudenti Penelopæ.
" Non sicut Tyndari filia mala consultavit opera,
" Virginali interfecto marito; odiosa utique cantilena
" Erit inter homines, malamque famam præbuit
" Fœminis mulieribus, etiam ei, quæ proba fuerit.
Sic hi quidem talia ad invicem loquebantur,
Stantes in inferni domibus, sub obscuritatibus terræ:
Illi autem postquam ex civitate iverunt, citò in villam pervenerunt
Pulchrum Laertæ laboratam, quam quondam ipse
Laertes possedit, postquam valdè multum laboravit:
Illic ei domus erat, circumque Casulæ currebant circumquaque,
In quibus comedebant, & sedebant, & dormiebant

ΣΧΟΛΙΑ.

196. Ἀρετῆς.] Σωφροσύνης. Ἀοιδήν.] Ἀντὶ δόξης, φήμην.

197. Χαρίσσαν.] Ἐπέρασεν, καλήν.

203. Ἑσταότ'.] Ἑστῶτας, * διϊκῶς. Κεύθεσι γαίης.] Κρυπτοῖς τόποις· λέγει δὴ, τοῖς ὑπὸ γῆν.

204. Οἱ δ' ἐπὶ ἐκ πόλιος κατέβαν.] Ὑποπλίον μὴ τοῦτο, ἐπί τι * ψιλὸς λόγος ἐστί.

206. Κτεάτησεν.] Ἔκλησεν. Ἔμόγησεν.] Ἐκαμόθ.

207. Κλίσιαι.] Ἅπαξ εἰρηται σημαίνει δὲ ἐξέδραν τινὰ στρωτὴν, ἐν ᾗ ἔκειντο οἱ κλισμοὶ· ἢ κρηπίδωμα, ἐφ' ᾧ καθίζοντο, ἢ κοιμῶντο. Θέε.] Ἔτρεχεν.

208. Σιτέσκοντο.] Σίτου ἐτρέφης μεπλαίσθιον.

NOTÆ.

Hæc *Apostrophe* ad absentem & vivum *Ulyssem*: nec amplius *Agamemnonis* Anima *Amphimedontis* Animam alloquitur; abhorret potius, ut *Ægisthо* similem, & veteris Amici successibus dehinc applaudit.

195. Τῷ οἱ κλέος ἄφθιτον ὀλεῖται ἠς χρετῆς) Multa pulcra & præclara ad hunc locum spectantia congessit *Duportus*, in Gnomolog. *Homericâ*.

207. Περὶ δὲ κλίσιαι θέε πάντη) De hâc voce κλίσιον, vid. *Eustath.* fol. 1957. lin. 51. *Roman* & fol. 830. lin. 13. *Basil.* Edit. *Etymol.* M. & *Hesych.* v. *Spondanus* per *Claustrum* exponit, sed refert Nos tandem ad *Lexicon* nescio quod *Homericum*. Consulatur *Coulon*, *Suidas*, v. Κλίσια) Βυκόλια, & *Br. Schol. Atticè* κλεισίον dicitur, *Homero* κλίσιον, de *Circulari Ordine Casularum Rusticarum circum circa Villarem Domum constructarum*, in quibus, ut ipse ait *Homerus*, Famuli, Subulci, Colonique res suas curarent, Ἔν τῷ σιτέσκοντο, καὶ ἵζανον, ἠδὲ ἴαυον Δμῶες ἀταρχαῖοι. Ergo series erat δεκτικῶν οἴκων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

204. * Ψιλὸς λόγος ἐστὶν) Ità, ex *Aloysiano* MSto lego, pro ψιλὸς λόγος ἐστὶν, licet ibi ψιλὸς scribitur, *Amanuensis*, aut *Dictantis*, uti sæpè fit, *Errore*.

VARIÆ LECTIONES.

192. Ἐκτήσω) γρ. ἐκτήσατ' pro ἐκτήσω, ut supra, v. 33. γρᾶ, pro ἥρα, ἤρα.

195. Ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος) γρ. ἀνδρὸς κουριδίοιο· τῷ οἱ κλέος, ut mox, v. 201. Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.

198. Τυνδαρέου) γρ. Τυνδαρίου. Vid. suprà, ad λ'. v. 297.

199. Στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ) γρ. στυγερὴ δ' ἀοιδὴ, olim in Pluribus.

204. Πόλιος) γρ πόλεως.

Δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ Φίλα ἐργάζονλο.
Ibi quoque mulier Sicula anus erat, quæ ſenem *Laertem*
Diligenter curabat in agro longè à civitate.
Tunc Ulyſſes famulis & filio ſermonem dixit,
" Vos quidem, nunc ite ad benè-ædificatam domum-*villarem*:
" Ad eam autem ſtatim porcorum mactate, quicunque optimus.
" At ego patrem tentabo noſtrum,
" Si me agnoſcat, & animadvertat oculis,
" An ignoret, multo tempore qui peregrè abfui.
Sic locutus, ſervis bellicoſa arma dedit.
Hi quidem poſtea ad domum velociter iverunt; at Ulyſſes
Ivit propè terax viridarium, *patrem* tentaturus:
Neque invenit Dolium, magnum in viridarium deſcendens,
Neque aliquem ſervorum, neque filiorum; ſed hi
Sepes collecturi, viridarii ut eſſent ſeptum,
Iverant; at his ſenex *Dolius* viam præiverat.
Solum autem patrem invenit benefacto in viridario,
Expurgantem plantam: ſordidam utique indutus erat veſtem,

Ἔν ᾗ γυνὴ Σικελὴ γρηῢς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπ' ἀγρῷ, νόσφι πόληος.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς δμῶσι καὶ υἱέι μῦθον ἔειπεν,
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐϋκτίμενον * δόμον εἴσω
Δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅττις ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἠμετέροιο,
Αἴκ' ἔμ' ὀπιπνοίῃ καὶ φράσσηται ὀφθαλμοῖσιν,
Ἦέ κεν ἀγνοίῃσι, πολλὼ χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἀρήια τεύχε' ἔδωκεν·
Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἆσσον ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆος, πειρήζων·
Οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχαλον ἐσκαταβαίνων,
Οὐδέ τινα δμώων, ἠδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοίγε
Αἱμασιὰς λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος,
Ὤιχονθ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόευεν.
Τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Λιστρεύοντα φυτόν· ῥυπόωντα δ' ἕσο χιτῶνα,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

209. Ἀναγκαῖοι.] Χρειώδεις.
216. Φράσσηται.] Γνωρίσῃ.
217. Ἀγνοίῃσι.] Ἀγνοήσῃ.
220. Πολυκάρπου.] Ἤτοι κυρίως· ἢ ποικίλως καρπὸν ἐχούσης.
223. Αἱμασιὰς λέξοντες.] Τὰ ἐκ τῶν λιθων τυχία οἰκοδομήσοντες.
226. Λιστρεύοντα.] Περιξύοντα καὶ ἀποκαθαίροντα τὸν * ἀρδεῖον καὶ ὁμαλίζοντα.

N O T Æ.

213. * Δόμον εἴσω) Vocem πολίηθεν, quod priùs in *Textu* aderat, rejecimus, & δόμον εἴσω, quod in *Variis Lectionibus* hactenùs ſubſedit, in *Textum* admiſimus; quod neque vellet *Ulyſſes* eos in Urbem redire, hoc nempe iis fatale omninò eſſet futurum; nec pòſt, eos omninò in urbem, at in *Laertis* domum, abiiſſe conſtat, ut mox, v. 219. Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον. De hîc Domo ſuprà, ad v. 207. Ἔνθα οἱ οἶκος ἔλαν· ἐκτὸς καλὸν θάλαμοι πάντη. Domus erat *Villaris*, *Anglicè*, a FARM-HOUSE. In quam, *Ulyſſes* etiam Patri dicit, ſe Filium & Servos miſiſſe, ut infrà, v. 357. Ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ἃ ὀρχάτῳ ἐγγὺς κεῖται· Ἔνθάδε Τηλέμαχον, Ϛ βοτόκους, ἠδὲ συβώτην Πρόπιμπον. *Henrici Stephani* au-

NOTÆ IN SCHOLIA.

226. * Ἀρδεῖαν, καὶ ὁμαλίζοντα) *Aleyſii* MS. ità, pro corrupto priori, * ἀνδρεῖον, Ϛ ποικίλοντα· verùm ibi, pro * ὁμαλίζοντα, malè * ἀναλίζοντα, *Amanuenſis* Errore.

VARIÆ LECTIONES.

213. Δόμον εἴσω) γρ. πολίηθεν, malè, ut in Not. ad *Textum*.
216. Ἐπιγνοίη) γρ. ἔπι γνοῖ, *H. Steph.*
222. Υἱῶν) γρ. ὑίων, ex ὑιὺς, ut ὑιῶν, ab ὑιός. Et tum fit συίζησις.

Ῥαπτὸν

Ῥαπτὸν, ἀεικέλιον· περὶ δ' κνήμησι βοείας
Κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γεραπτῦς ἀλεείνων·
Χειρῖδάς τ' ὀπὶ χερσὶ, βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
Αἰγείῃ κυνέῃ κεφαλὴ ἔχε, πένθος ἀέξων.
Τόνδ' ὡς οὖν σίόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Γήραϊ τειρόμενον, μέγα δ' φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
Στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄχνην κατὰ δάκρυον εἶβε.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Κύσσαι καὶ προσφωνήσαι ἕνα πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσι πειρηθῆναι.
Τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτῆ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἧστο ὁ μὲ κατ' ἔχων κεφαλῆ, φυτὸν ἀμφελάχαινε,
Τὸν δ' παρισταμένου προσεφώνεε φαίδιμος υἱός,
Ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
Ὀρχατον· ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν
Οὐ φυτὸν, οὐ συκέη, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὴν ἐλαίη,

Laceram, indecentem, circumque tibias, bovinas
Ocreas futiles ligaverat, sentes fugiens;
Chirothecasque in manibus, ruborum gratiâ: at desuper
Caprinam galeam in capite habebat, dolorem augens.
Hunc igitur ut agnovit perpatiens divus Ulysses
Senectute consumptum, magnumque mentibus dolorem habentem,
Stans sub altâ pyro lacrymam effudit.
Cogitabat verò posteà in mente & in animo,
Vel Osculari & amplecti suum patrem, & singula
Dicere, quomodo rediisset & pervenisset in patriam terram;
An prius interrogaret, singulaque tentaret.
Sic autem ei cogitanti visum est melius esse,
Primùm cavillatoriis verbis tentare.
Hæc cogitans rectà ivit ad eum divus Ulysses:
Certè hic quidem capite demisso plantam circumfodiebat;
Hunc autem astans allocutus est illustris filius *Ulyssis*,
" O senex, non imperitia te tenet adgubernandum
" Viridarium, sed benè cura tenet, neque omninò,
" Non planta, non ficus, non vitis, non quidem oliva,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

228. Δίδυτο.] Περιέκειτο, περιεδίδυτο. Γεραπτῦς.] Τὰς ἐκ γηρατῶν φυτῶν καὶ περιξύσεις καὶ ἀμυχάς. Ἀλεείνων.] Φυλαττόμενος.

230. Αἰγείῃ κυνέῃ.] Καταχρηστικῶς, ὡς καὶ τὴν χαλκῆν κυνέην.

233. Βλωθρὴν.] Τὴν μεγάλην, ἀπὸ τοῦ εἶναι μολίσκεσθαι.

235. Κύσσαι.] Περιπλακῆναι, φιλῆσαι.

241. Κάτ' ἔχων κεφαλῆ.] Κάτω ἔχων, νεκρικῶς δύνας· ἢ ἐφ' ἑαυτὸν, τὸ κατίχων. Ἀμφιλάχαινε.] Περισκάπτων.

243. Ἀδαημονίη.] Ἀπειρία. Ἀμφιπολεύειν.] Ἐπιμελεῖν.

N O T Æ.

v. 445. & *Pollux*. De hoc loco, à *Cicerone* malè intellecto, vid. *Petri Victorii, Var. Lect.* l. 28. c. 4. *Cicero* in *Catone* Majore, At *Homerus Laertem* colentem Agrum & cum *Stercorantem* facit. Nihil hìc omninò de *Stercoratione* memorat Poeta; nec id vult vox λιπρύνουσα, &c.

228. Κνημοῖδας) Vid. infrà, ad v. 229.

229. Χειρῖδας) Χειρὶς, χειρίδος, ἡ χειρῖδα· ὑποφερεῖ γὰρ, ὡς μυρία παρὰ ποιηταῖς· οἷα, Κνημὶς, κνημῖδος· βαλὶς, βαλῖδος· πλοκὴ, πλοκῖδος· δικλὶς, δικλῖδος, & *Batrachomyomach.* v. 36. Σισμὶς, σισμῖδος. Hæc certè & hujusmodi alia, vel *Brevia* sunt, in *Incremento*, vel *Longa*, itáque ex *Accentûs* Variatione deprehenditur; πλεκτὶς, πλεκτῖδος, &c.

233. Ὄχνην) Quare ità scribo, pro Veteri ὄγχνην, vid. infrà, ad v. 246.

245. Συκὴ) Ità scribo, pro συκῆ, quòd *Homerus* Incontractis gaudet, at tum στοιχεῖον τὸ ε. quare *Eustath.* fol. 834. lin. 7. Ἐκτείνει δὲ καὶ τὸν τῶν ἀρχαίων ἡ συκέη, ità nempè & ibi legendum pronuntio; nam si συκῆ legatur, non est possibile aliàs fieri. Ità & ante, v. 340. Συκέας παρεφάγοιμι.

Variæ Lectiones.

233. Ὄχνην) γρ. ὄγχνην, olim male. Vid. in Not. ad *Textum*, ad v. 246.

235. Κῦσσαι) γρ. κύσσαι, ut infrà, ad v. 319.

236. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν.

241. Κάτ' ἔχων) γρ. κατίχων, *H. Steph.* & *Brevia Scholiæ.*

245. Συκῆ) γρ. συκέη, Ὀμηρικώτερον, ut sit per συνίζησιν, ut mox, v. 339. μηλέας, & v. 340. συκέας.

Οὐκ ὄχνη, ὃ πρασίη τοὶ ἄνθυ κομιδῆς καθὰ κῆπον.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐμὶ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
Αὐτόν σ᾽ οὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχῃ, ἀλλ᾽ ἅμα γῆρας
Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμοῖς τε κακῶς, καὶ εἵμασι ἕεσται.
Οὐ μὰν ἀργίης γε ἄναξ ἔχει οὔ σε κομίζῃ,
Οὐδέ τοι δμῳὴν ἐπιπρέπῃ εἰσοράασθαι
Εἶδος καὶ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοιούτῳ δ᾽ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιό φάγοι τε,
Εὐδέμεναι μαλακῶς· ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
Ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τεὸς δμὼς εἰς ἀνδρῶν; τεὸς δ᾽ ὄργαλον ἀμφιπολεύεις;
Καί μοι τῦτ᾽ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ᾽ εὖ εἰδῶ,
Εἰ ἐτεόν γ᾽ Ἰθάκην τιὶδ᾽ ἱκόμεθ᾽, ὥς μοι ἔειπεν
Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ὀνθάδ᾽ ἰόντι,
Οὔπω μάλ᾽ ἀρτίφρων· ἐπεὶ οὐ τόλμησεν ἔκαστα
Εἰπεῖν, ἠδ᾽ ἐπακοῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
Ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴπερ ζώει τε καὶ ἔστι,
Ἢ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀίδαο δόμοισιν.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ σύνθεο, καί μοι ἄκουσον,
Ἀνδρα πότ᾽ ἐξείνωσα φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
Ἡμέτερόνδ᾽ ἐλθόντα· καὶ οὔπω τις βροτὸς ἄλλος

" Non pyrus, non area ſine curâ in hortis eſt:
" Aliud autem tibi dico, tu verò nè iram impone animo;
" Ipſum te non bona cura tenet, ſed ſimul ſenectutem
" Moleſtam habes, ſqualeſque malè, & indecenter indutus es.
" Non quidem pigritiæ dominus gratiâ non te curat,
" Neque quid tibi ſervile congruit aſpectu
" Formâ & ſtaturâ; regi enim viro ſimilis es.
" Tali autem ſimilis es, qui poſtquam lotus eſt comeditque,
" Dormit molliter; hic enim mos eſt ſenum.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè narra,
" Cujus ſervus es virorum? cujus item hortum gubernas?
" Et mihi hoc dic verè, ut bene ſciam,
" Si vere Ithacam hanc veni, ſicut mihi dixit
" Hic vir, qui nunc primùm obvius factus eſt huc venienti,
" Non nimis ſapiens; quoniam non auſus eſt ſingula
" Dicere, & audire meum verbum, quandò interrogavi
" De amico meo, ſicubi vivit & ſupereſt,
" An jam mortuus eſt, & in inferni ædibus
" Nam tibi dico, tu verò intellige & me audi,
" Virum aliquandò hoſpitio excepi dilectâ in patriâ terrâ,
" Ad noſtram *domum* qui venerat, & nondum talis homo alius

ΣΧΟΛΙΑ.

249. Αὐχμοῖς.] Ἐῤῥύπωσαι. Ἕασαι.] Ἐνδύσαι.
250. Ἀργίης.] * Ἀργίας. Κομίζῃ.] Ἐπιμελείας ἀξιοῖ.
251. Δῶλον.] Δοῦλος ἁρμόδιον.
254. Εὐδέμεναι.] Καθεύδειν, ἀναπαύεσθαι.
256. Τεὸς.] Τίνος. Δμωὸς.] Δοῦλος.
260. Οὔπω μάλ᾽ ἀρτίφρων.] Οὐ πάνυ ἔμφρων, ἀνόητος.

NOTÆ.

246. Οὐκ ὄχνη, ὃ πρασίη) *Dactylus* in primo loco, & Prior ὃ ὄχνη corripitur, ut aliàs ὃ τίχνη, τέκνον, & ſimilium; quod plenius probo, ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19. Et vel hinc patet, Veterem hanc vocem ſcribendi rationem minimè veram, cùm ubique ſcribant ὄγχνη, ut ex *Sebero* conſtat; apud quem in rectâ *Alphabeti* ſerie hæc Vox nè ſemel occurrit; & ὄγχνη ſanè in utrâque *Euſtathii* Editione ſcribitur, in *Textu.* Ὄχνη verò in *Etymolog.* M. ſcribitur meliùs, & in ſuo Ordine; & ità priores Editiones *Suidæ*, quod nollem Clar. Amicum *Kuſterum* notâſſe. *Minùs rectè factum.* Editio enim *Florentinæ* ὄχνη, etiam *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Ariſtoteles*, *Theophraſtus*, & alii Veteres & Probi Auctores, & Codices, ὄχνη habent; quare ὄγχνη certè hujus loci non eſt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

250. * Ἀργίας) Ità, pro ἀργείας, ex MSto *Aloyſiano.*

VARIÆ LECTIONES.

246. Ὄχνη) γρ. ὄγχνη, vid. Not. in *Textum*, & ſupra, ad v. 233.
253. Λούσαιό φάγοι τε) γρ. λούσῃ τε, φάγῃ τε, *Julian.* Orat. 2. fol. 77. λούσαιό, φάγῃ τε, non benè.
261. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν.
266. Οὔπω τις) γρ. ὃ πῖος.

Ξείνων

Ξείνων τηλεδαπῶν Φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
Εὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
Λαέρτεω Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεν αὐτῷ.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶμα ἄγων εὖ ἐξείνισσα
Ἐνδυκέως Φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
Καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήια, οἷα ἐφέπτε·
Χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
Δῶκα δέ οἱ κρητῆρα παναργυρον ἀνθεμόεντα,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας, ἀμύμονας ἔργ' εἰδυίας,
Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ᾧ δάκρυον εἶβεν,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεείνεις·
Ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν κὴ ἀτάσθαλοι ἄνδρες ἔχουσι.
Δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο μυρί' ὀπάζων·
Εἰ γάρ μιν ζωόν γ' ἐνὶ ἴσχεις Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
Τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,
Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἣ γὰρ θέμις, ὅστις ὑπάρξῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, κὴ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Πόσσον δὴ ἔτεϊ ἐστὶν, ὅτε ξείνισας ἐκεῖνον

" Hospitum peregrinorum amicorum meam venit in domum.
" Dicebat autem ex Ithacâ genus esse, & dicebat
" Laertem Arcesiadem patrem esse ipsius.
" Hunc quidem ego domum deducens præclare excepi
" Accurate tractans; cum multa in domo essent,
" Et ei dona præbui hospitalia, qualia decebat.
" Auri quidem ei dedi bene-facti septem talenta,
" Dedi verò ei pateram totam argenteam floridam,
" Duodecim quoque simplices vestes, totque tapetes,
" Tot etiam pallia pulchra, tot post hæc interulas:
" Separatim verò mulieres eximias, opera scientes
" Quatuor speciosas, quas voluit ipse eligere.
Huic respondit demum pater lacrymas fundens,
" Hospes, certe terram perveniſti, de quâ interrogas:
" Injurii autem ipsam, & injusti viri habent.
" Dona verò vana hæc donâsti, multa præbens;
" Si enim ipsum vivum inveniſſes Ithacæ in populo,
" Tunc te bene donis remuneratum dimitteret,
" Et hospitalitate bonâ; hic enim mos est, si quis cœperit.
" Sed age mihi hoc dic, & verè narra,
" Quotus jam annus est, quando hospitio illum excepiſti.

ΣΧΟΛΙΑ.

272. Ἐφέπτε.] Πείσων ἦν.
274. Ἀνθημοέντα.] Ἀνθοῦντα.
278. Εἰδαλίμας.] Εὐειδεῖς· ἢ, ἐπισήμους.
281. Ἔχουσιν.] Ἀντὶ οὗ, οἰκοῦσιν.
285. *Ξενίῃ.] Ξενοσύνῃ· Ὑπάρξῃ.] Προσαχθῇ· * ὁ νεῦς, θέμις, καὶ δίκαιον, ἀνηξεῖζειν τὸ ὑπάρξαντα.

NOTÆ.

278. Τέσσαρας εἰδαλίμας) Vid. *Etymolog.* M. v. Εἰδαλίμους.
285. Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ) Καὶ δαψιλεῖ ξενοσύνῃ, non subintellecto τραπέζῃ, quod nonnemo facit, ut mox notamus, ad v. 313.

NOTÆ IN SCHOLIA.

278. Εἰδαλίμας) Εὐειδεῖς. * Binas voces *Textûs*, quæ olim inter has aderant, rejeci; quod nihil in *Scholiis* geminum haberent; nec MS. agnoscit. Εὐειδεῖς autem, ex *Conjecturâ* scribo, pro Veteri, εὐεργεῖς, cum vox εἰδαλίμας ad εὐεργεῖς nihil referatur, verùm ad κάλλος propriè pertineat; ità enim *Hesych.* Εἰδαλίμους, καλοὺς, εὐώπεις, ἀπὸ τοῦ εἴδους· εὐμόρφους, εὐπρεπεῖς. Quæ, Vox ἐπισήμους, sequitur, est etiam genuina; quasi ab εἴδω, *Scio*, duceretur.
285. * Ξενίῃ) Ξενοσύνῃ. Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* * Ὅ, νεῦς) Hæc ex *Eustath.* fol. 835. lin. 15.

VARIÆ LECTIONES.

269. Αὐτῷ) γρ. αὐτῷ, *H. Steph.*
273. Χρυσοῦ μὲν οἱ) γρ. χρυσοῦ μήν οἱ, non malè.
275. Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας) γρ. δώδεκα διπλοΐδας, ut *Iliad.* ω'. v. 230.
283. Ζωόν γ' ἐνὶ ἴσχεις) γρ ζωόν γε κίχεις, *H. Steph.*

Σὸν ξεῖνον δύσμορον, ἐμὸν παῖδ'; εἴ ποί γε,
Δύσμορον, ὃν πυ, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
Ἠέ πυ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσου
Θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'· οὐδέ ἑ μήτηρ
Κλαῦσε θεμειτείλασα, πατὴρ θ', οἵ μιν τεκόμεσθα·
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
Κώκυσ' ἐν λεχέεσσι φίλον πόσιν, ὡς ἐπέοικεν,
Ὀφθαλμὼς καθελοῦσα· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Πῆ δὴ νηῒ ἔπλευ θοῇ, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο,
Ἀνπῳέως δ' ἑτάρους; ἢ ἔμπορος εἰλήλυθας
Νηὸς ἔπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίω,
Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος·

" Tuum amicum infelicem, meum olim, (ſi aliquando fuit)
" Infortunatum, quem procul ab amicis & patriâ terrâ,
" Vel in ponto comederunt piſces; vel in terrâ
" Feris & avibus laniamentum factus eſt; neque ipſum mater
" Flevit pollinctum, paterque, qui ipſum genuimus:
" Neque uxor multum-dotata prudens Penelope
" Floravit in lectis dilectum maritum, ſicut decet,
" Oculos illius claudens: hic enim eſt honos mortuorum.
" Et mihi hoc dic verè, ut benè ſciam,
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
" Ubi autem navis ilat velox, quæ te duxit huc,
" Divinoſque ſocios? an conductâ venisti
" Navi in alienâ; hi autem te navi-ducto diſceſſerunt?
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Etenim ego tibi omnia valde vere narrabo;
" Sum enim ex Alybante, ubi inclytas domos habito,
" Filius Aphidantis Polypemonidæ regis:

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Περιστίλασα.] Περικαλύψασα.
293. Πολύδωρος.] Ἡ πολλοῖς δώροις χαμηθῆσα.
294. Ἐπίοικεν.] Ἔοικεν.
295. Καθελοῦσα.] Καταλαβοῦσα, ἐπικλείσασα.
298. Νηῒ.] Ναῦς, πλοῖον. Ἥμαρτυ. Ἡγαγεν. Ἤνεγκεν.
299. *Ἔμπορος.] Τὸ νῦν, ὁ ἀλλοτρίας νεὼς ἐπιβάτης.
300. Ἐκβήσαντες.] Ἐξενεγκόντες.
303. Ἀλύβαντος.] Ἀλύβας, πόλις Ἰωνίας τὸ Μιλησίων· ἢ μᾶλλον * Ἔστυ, ἵν' ᾖ τὸ καταλόγῳ Ἀλύβαντα ἔφη. † Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίου καὶ Ἐπιστροφος ἦρχον Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη

† *Iliad.* β'. v. 856.

NOTÆ.

298. Πῆ δὴ νηῒ ἔπλευ) *Euſtathii Romana*, & *Baſileenſis* Editio, in *Textu*, Πῆ δαὶ legit, quare *Hen. Steph.* rectè illud ſaltem inter *Var. Lect.* refert; licet *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, & *Hervagiana*, ſimplex ᾗ præ ſe ferant. Certè τὸ δαὶ eſt *Attica* flexio Ἧ δὴ, *Interrogationibus* inſervientis; & aliàs *Homero* notum, ut obſervamus ad *Iliad.* κ'. v. 408. Δὴ tamen hoc in loco præſtat; licet & ᾗ poſſit aliquo modo produci, vi nempè *Toni* ſui, & ante *Liquidam*. At verò τὸ δ' ᾗ omninò præplacet.

303. Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος) In hâc Fabulâ Omnia Nomina ficta; ut poſt appareat, non Mendacium dixiſſe, ſed Fabulam ornâſſe: Ἀλύβας itaque ab ἄλη, *Peregrinationem*, Ἀφείδας, *Munificentiam Laerta* notat, Πολυπημονίδης, ejuſdem *Afflictiones*. Vid. *Euſtath.* fol. 835. lin. 37. Ὅτι Ὀδυσσεὺς ὁ τῦ πατρὸς ἀπαιτητὴς ἐπικρύπτων ἑαυτὸν, πλαστὴ εἶναι ἐξ Ἀλύβαντος, &c. Et fol. 836. lin. 9. Τὸ δ' Ἐπέρειτο ταυτόν πως ἐστὶ τῷ ἐφεμαχέτης, λιτὸ δ' ἐριζω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

299. * Ἔμπορος) Ex *Euſtath.* fol 835. lin. 32.
303. * Τῇ Πόντῳ) Ità, pro μιζοντῳ. Vid. *Steph.* πόλεων, v. Ἀλύβας, & *Euſtathium*, fol. 835. lin. 45.

VARIÆ LECTIONES.

290. Ἢ ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἢ ἐπὶ χέρσῳ.
294. Ἐπίοικεν) γρ. ἐπῴκει, *Hervagian.* Edit. in Margine.
298. Πῆ δὴ νηῒ) γρ. πῆ δ' ἡ νηῦς, & πῆ δαὶ νηῦς, *H. Steph.* ex *Euſtathio*, olim πῆ ᾗ νηῦς, non benè.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
Πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα·
Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔσχεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
Δύσμορος· ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι
Δεξιοὶ, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
Χαῖρε δ' ἰὼν ὁ κεῖνος· ἐέλπετο δ' ἔμπεδον αὖτις
Μίξεσθαι ξείνῃ, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδώσειν.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ φρένας ἐκλύσθη μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
Χεύατο κὰκ κεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὸν γενάχιζεν.
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἧδη
Δειμὺ μάλ' ἐσσύμενον πάτερ' εἰσορόωντι.
Κύσε δέ μιν θείφ τε κατὰ μέσσον καὶ κατὰ νῶτα,
Κεῖνος μὲν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγὼ, πάτερ, ὃν σὺ μετάλλᾳς,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

" At mihi nomen eſt Eperitus; ſed me fortuna
" Errare fecit à Sicaniâ, huc venire nolentem.
" Navis verò mihi hæc ſtat in agro procul a civitate.
" At Ulyſſi hic jam quintus annus eſt,
" Ex quo illinc ivit, & à meâ diſceſſit patriâ,
" Infœlix: certè ei bonæ erant aves diſcedenti
" Dextеræ, quibus gaudens quidem ego dimiſi illum:
" Gaudebat & ille iens, animus autem nobis adhuc ſperabat,
" Miſceri hoſpitalitate, & ſplendida dona dare poſſe.
Sic dixit, hunc autem doloris nebula cooperuit nigra:
Ambabus igitur manibus raptum pulverem aridum
Fudit in capite albo, gravitèr ſuſpirans.
Hujus itaque motus eſt animus, ad nares verò ei jam
Acutum robur erupit, dilectum patrem inſpicienti.
Oculatus eſt itaque ipſum amplexus, ſubſilienſque allocutus eſt,
" Ille quidem hic ipſe ego, pater, quem tu inquiris,
" Veni vigeſimo anno in patriam terram.

ΣΧΟΛΙΑ.

306. Σικανίης.] Σικελίας· ἤκουσε γὰρ αὐτὸν Ἰθηρες, ἁλόντα ὑπὸ Σικανῶν, ἢ πολεμῶν.
310. Ὄρνιθες.] Οἰωνοὶ, σημεῖα.
311. Δεξιοί.] Αἴσιοι· ἢ οὐκ ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν.
318. Δειμὺ μάλ' ἐσσύμενον πατέρ'.] Ἤτοι ὅτι ἀπῆγμα ἐπάλμησεν ἰξευτικὸν· ἢ, ὅτι ἔρρευσεν δακρύων, ἐσεσημείωτο τοῖς ῥισὶ δεικνύτης πάθος. Πρὸ πτύσεως.] Προειπόντος.

NOTÆ.

307. Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔσχεν) Vocem ἥδ', quæ fortè exciderat, in *Euſtathii* binis Editionibus, ac proindè in *H. Stephani, Caſtellionis, Spondani, Elzevirii*, &c. jam ego ex *Florentinâ*, & *Hervagianâ* reſtitui; quibus *Cantabrigienſis* & *Oxonienſis* rectè ſuffragantur, licet etiam *Aldina*, & *Lovaniana Roſcii* exciderit; nec tamen eſt, quòd quis metuat: Eadem enim Vocula, in eodem Verſu, alio in loco, ab omnibus Omninò agnoſcitur, *viz. Odyſſ. α'.* v. 185.

308. Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν) *Ultima* Σ Ὀδυσσῆϊ producitur, in *Caſurâ*, &c. ut ad v. 192. idem de *Ultima* Σ πέμπτον dicendum; idem infra, ad v. 310. de *Ultima* Σ ἔτος.

310. Ἔσσυο ὄρνιθος ἰόντι) Vid. ſuprà, in Not. ad v. 308.

313. Μίξεσθαι ξείνῃ) *Jacob. Perizonius*, ad *Ælian.* Var. Hiſt. l. 3. c. 37. §. 2. τραπέζῃ vult intelligi ſemper in hujuſmodi caſibus; quod in illo certè loco, ibidem laudato, nullo modo fieri poteſt, nempè ſuprà, v. 295. Καὶ ξείνῃ ἀγαθῇ. Nemo enim benè dixerit ἀγαθῇ & ξείνῃ ſimul, ſubintellecto τῇ τραπέζῃ.

321. Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν) De productâ *Ultima* Σ ἔτεϊ, in hoc Verſu, dixi, ad π'. v. 206.

NOTÆ IN SCHOLIA.

306. * Σικανοῦ, Σ πολέμου) Ità rectè, MS. *Aloyſianum*; ità *Euſtath.* fol. 836. lin. 25. Quare Codd. *Impreſſos* hinc Corrigo, qui hoc *Scholion*, cum Σικανοῦ, claudunt, ſequens cum πολέμῳ incipiunt; quâ re nihil magis ridiculum.

318. Hoc *Scholion* emendatius exhibeo, ut plura alia, legendo * ἰξευτῶν, pro ἰξευτῆ, & pro *Elzeviriano* δακρύων, *Aldinum* δακρύει, &c.

VARIÆ LECTIONES.

312. Χαῖρε δ' κεῖνος] γρ. χαῖρε δ' ἐκεῖνος, *H. Steph. Ibid.* Θυμὸς δ' ἔτι) γρ. Θυμὸς δὲ τε, *id. Ibid.* Νῦν) γρ. ἤμιν *Euſtath.* fol. 1962. lin. 31. *Roman.* Edit. & fol. 836. lin. 33. *Baſil.*

319. Κύσε) γρ. κύσσε, ut ſuprà, ad v. 235.

Ἀλλ',

Ἀλλ' ἴαχε κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δὴ χρὴ σπεύδεμεν ἔμπης.
Μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Λώβην πυθμένες θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα.
Τόνδ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Εἰ μὴ δὴ Ὀδυσῆός γε, ἐμὸς πάις, οἰκάδ' ἱκάνεις,
Σῆμά τι μοὶ νῦν εἰπὲ ἀριφραδές, ὄφρα πεπίθω.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Οὐλὴν μὲν πρῶτον τλῶθι φαάντι ὀφθαλμοῖσι,
Τὴν σὲ Παρνησῷ μ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
Οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
Ἐς πάτρ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἐλοίμην
Δῶρα, τὰ δεύρο μολὼν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν.
Εἰ δ' ἄγε, τοί γε δένδρε', ἐὐκλιμάων καλ' ἀλωάων,
Εἶπω, ἃ μοι πόρ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἤτεόν σε ἕκαστα,
Παῖδος ἐών, κατὰ κῆπον ἑπισπόμενος· σὺ δ' αὐτῶν,
Ἴσθι μάλα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ εἶπες ἕκαστα.
Ὄγχνας μοὶ δῶκας τρισκαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας,
Συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
Δώσειν πεντήκοντα, ἅ γε βότρυος ἦεν ἕκαστος
Ἥων· ἔνθα δ' ἀνὰ φαεινὰ παντοῖα ἔασιν,
Ὁππότε δὴ Διὸς ὧραι ἐπιθεῖσειαν ὕπερθεν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' αὐτῷ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνόντος, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ προλὶ οἷ
Εἷλεν ἀποψύχοντα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,

" Verùm absiine à fletu luctuque lachrymoso.
" Etenim tibi dico, valde autem oportet festinare tamen.
" Procos interfeci in nostris ædibus,
" Damnum rependens doloroſum & mala opera.
Huic rursus Laertes respondit dixitque,
" Siquidem jam Ulysses meus filius huc venisti,
" Signum aliquod mihi nunc dic manifestum, ut persuadear.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Cicatricem quidem primum hanc animadverte oculis,
" Quam in Parnasso percussit sus albo dente
" Euntem: tu verò me præmiseras & honoranda mater
" Ad patrem Autolycum matris dilectum, ut caperem
" Dona, quæ huc veniens mihi promiserat, & annuerat.
" Eia age, tibi & arbores, bene-facto in viridario,
" Dicam, quas aliquando dedisti, ego autem petii a te singulas,
" Puer cùm essem, per hortum sequens, per ipsas verò
" Ivimus, tuque nominâsti & dixisti singulas.
" Piros mihi dedisti tredecim, & decem malos,
" Ficos quadraginta, sulcos autem mihi sic diferte dixisti
" Te daturum quinquaginta, frugifer verò unusquisque
" Erat; illic uvæ omnigenæ erant,
" Quando jam Jovis tempestates aggravabant desuper.
Sic dixit, hujus autem ibidem soluta sunt genua & dilectum cor,
Signa recognoscentis, quæ ei firma dixerat Ulysses:
Circumque filium dilectum jecit brachia; hunc verò ad semet
Traxit expirantem pertolerans, divus Ulysses.
At postquam respiravit, & in mentem animus congregatus est,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

323. Σπουδήσω.] Ἐπείξω.

328. Πεπίθω.] Πιστύσω, θαῤῥήσω.

Ν Ο Τ Æ.

322. Ἀλλ' ἴαχε κλαυθμοῖο) Ἴαχε, per συνιζησιν meticndum διασυλλάβως, quasi ἰαχὼ scriberetur, ut mox, v. 336. ἤπον, pro ἤτεον, & Φ'. v. 550. κάλιον, pro κάλεον, quomodò ad *Iliad.* ω'. v. 287.

336. Ἤτεόν σε ἔκαστα) γρ. ἤτεον, pro ἤτεον, ut suprà, ad v. 322.

340. Ὄρχους) Ὄρχος, ἐπίσχοίνισμα τῆς ἀμπέλου. Vid. *Etymolog.* M. v. Ὀρχαῖος.

Ⅴ Α Ⅱ Æ Ⅼ Ε Ⅽ Ⅽ Ⅰ Ο Ⅿ Ⅰ Ⅾ Ⅿ.

322. Ἀλλ' ἴαχε) γρ. ἀλλ' ἰαχὼ, ut aliàs, in similibus, & suprà. Ψ'. v. 20.

336. Ἤτεον) γρ. ἤτεον, ut suprà, v. 322.

339. Ὄγχνας) γρ. ὄγχνας, vid. suprà, ad v. 233.

Ibid. Τρισκαίδεκα) γρ. τεσσαράδεκα, *Eustath.* fol. 838. lin. 5. quam Lectionem *H. Steph.* omisit, ut pleures alias.

347. Εἷλεν) γρ. εἷλκεν, vid. ad *Iliad.* λ'. v. 239.

Ἐξαῦ-

Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε,
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
Εἰ ἐτεὸν μνησῆες ἀτάσθαλοι ὕβριν ἔπισαν.
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
Ἐνθάδ' ἐπέλθωσίν ῥ' Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας ὑπὸ
Πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων * πολίεσσι.
Τόνδ' ἀπαμφότερος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Ἀλλ' ἴομεν πρὸς οἶκον, ὅθι ὀρχάτῳ ἐγγύθι κεῖται.
Ἔνθάδε Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Πρῶτα μάλ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην πρὸς δώματα καλά.
Οἳδ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον δέμνια εὖ ναιετάοντα,
Εὗρον Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Ταμνομένους κρέα πολλὰ, κεκασμένά τ' αἴθοπα οἶνον.
Τοφεάδε Λαέρτιάδην μεγαλήτορα δῖ' ὀπὶ οἴκῳ
Ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλετ· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
Μείζονα δ', ἠὲ πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱὸς,
Ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων

Iterum verbis respondens allocutus est,
" Jupiter pater, revera adhuc estis dii in magno Olympo,
" Si verè proci pravam injuriam luerunt.
" Nunc autem gravitèr timeo in mente; ne cito omnes
" Huc irruant Ithacenses, nuncios verò
" Undique impellant Cephallenorum in civitates.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Confide, non tibi hæc in mentibus tuis curæ sint;
" Sed eamus ad domum, quæ viridarium propè jacet;
" Illuc enim Telemachum, & bubulcum, & subulcum
" Præmisi: ut cænam pararent quantocyus.
Sic utique locuti iverunt ad domos pulchras.
Hi quando jam venerunt domos benè habitatas,
Invenerunt Telemachum, & bubulcum, & subulcum,
Incidentes carnes multas, miscentesque nigrum vinum.
Interim Laertem magnanimum fuit in domo
Famula Sicula lavit, & unxit oleo;
Circumque vestem pulchram jecit: at Minerva
Propè astans auxit membra pastori populorum,
Majoremque, quàm antea, & pinguiorem fecit videri.
Ex balneo itaque ivit: admiratus est autem ipsum dilectus filius,
Postquam vidit immortalibus Diis similem aspectu,
Et ipsum compellans verba velocia allocutus est,
" O pater, certè valdè aliquis te Deorum sempiternorum

ΣΧΟΛΙΑ.

350. * Ἠφ.] Οὗτως.

356. * Μελόντων] Μελήσωσιν.

NOTÆ.

350. Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ) Humanum ferè est, quandò injustè ab *Improbis* affligimur, de Dei *Existentiâ*, aut certè *Providentiâ*, aliquantum subdubitare; ubi verò semel tandem Improbitas suam sit sortita mercedem; tum denuo utrumque facilè concedere. Verùm hæc est nostra Imbecillitas, quâ de Deo O. M. judicare solemus, secundùm quod ergà Nos se gerat. De hoc loco diximus prolixiùs ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 757. Τίς ὁ θνὴς ἀνομίᾳ χαίρων. Adde tamen huc *Duportum*, Ὁμηρικῶν Παραδόξων, καὶ Γνωμολόγων ὄχ' ἥκιστον.

354. Πολίεσσι) Malè olim πτολίεσσι· Solus *Eustath.* fol. 839. lin. 28. Πολίεσσι, nempè à πόλις, non à πτολὸς. Ità & olim, suprà, ad φ'. v. 252. πτολίεσσιν, in Omnibus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

350. * Ἠφ.) Οὗτως. *Hesych.* Ἠφ.) Ἤτοι, οὕτως· ἦ, ἴφη· ἦ, χάειν, βούλεσθαι, ἐπικεῖσθαι. Prior Expositio, ad hunc locum pertinet.

356. * Μελόντων) Et hoc additur.

VARIÆ LECTIONES.

351. Ἀτάσθαλοι) γρ. ἀτάσθαλον. *H. Steph.*

353. Ἔνθάδ' ἐπέλθωσίν ῥ' Ἰθακήσιοι) γρ. οἰκόνδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι.

354. Πολίεσσι) γρ. πτολίεσσιν. Vid. N. in *Textum.*

361. Οἳδ') γρ. οἱ δ'.

364. Τοφεάδε) γρ. τόφρα δέ.

Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Τόνδ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Οἷος Νήρικον εἷλον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἀκτὴν Ἠπείροιο, Κεφαλλήεσσιν ἀνάσσων,
Τοῖος ἐών τοι χεῖζός κ' ἡμετέροισι δόμοισι,
Τεθ'χε' ἔχων ὤμοισιν, ἐφεζάμενος, καὶ ἀμύνειν
Ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε φρένων γήθησ' ἔλυσα
Πολλῶν κ' ἐν μεγάροισι, σὺ δ' ἥρεας ἔνδον ἰάνθης.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Οἱ δ' ἐπεὶ δὴ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τέ·
Ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον· ἀλχίμολον δὲ
Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἱεῖς τοῖο γέροντος
Ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολεῦσα κάλεσσεν
Μήτηρ, γρηὺς Σικελή, ἣ σφέας τρέφε καὶ ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν.
Οἵδ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον, φρεσὶν ἀλλήλους τε θυμῷ,
Ἔσαν ἐν μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Μειλιχίοις ἐπέεσσι καταπλήξας προσέειπεν,
Ὦ γέρον, ἷζ' ἐπὶ δεῖπνον, ἀπεκλελάθεσθε δ' ἄμεθλοι·
Δηρὸν γὰρ σίτῳ ὀπιχειρήσειν μεμαῶτες
Μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας πολιὸν δέγμενοι αἰεί.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰδὺς κίε, χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρας· * Ὀδυσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

" Formaque, staturaque, eximium fecit videri.
Hunc rursus Laertes prudens contra allocutus est,
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Qualis Nericum cepi bene-ædificatam urbem,
" Ad littus Epiri, Cephalienſibus imperans,
" Talis exiſtens hesternus in noſtris domibus,
" Arma habens humeris, inſtare, & expellere
" Viros procos opportunitatè habuerim; ita ipſorum genua ſolviſſem
" Multorum in ædibus; tuque mentes intra pectus ruiſles,
Sic hi quidem talia ad invicem dicebant.
Illi autem quandò ceſſárunt à labore, paraveruntque convivium,
Ex ordine ſederunt in ſellicliſque ſedibuſque;
Tunc hi quidem prandium aggreſſi ſunt; eodemque inſtanti
Venit ſenex Dolius, ſimulque hujus filii ſenis
Ex operibus fatigati, poſtquam egreſſa vocavit
Mater anus Sicula, quæ ipſos nutrivit, & ſenem
Accuratè curavit, quandoquidem ſenectus ceperat.
Illi ut Ulyſſem viderunt, agnoverunntque animo,
Steterunt in domibus ſtupefacti; at Ulyſſes
Dulcibus verbis inceſſens, dixit,
" O ſenex, ſede ad cœnam, & deſinite mirari;
" Diù enim cibum aggredier prompti
" Manebamus in ædibus, vos expectantes ſemper.
Sic dixit, Dolius autem rectà ivit manibus extenſis
Ambabus, Ulyſſiſque captas oſculatus eſt manus ad carpum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

397. * Ἐπὶ καρπῷ.] Ἐπὶ τῷ μέσῳ τῶν χειρῶν.

Ν Ο Τ Æ.

386. Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος) Pius hic & fidelis ſenex *Dolius*, qui, cum Sex Filiis, erant omni hoc tempore fidiſſimi Regis *Laertæ* Domeſtici ſervi, nullo modo credendus eſt fuiſſe Pater, peſſimi illius *Melanthii* Caprarii, qui tamen *Dolium* aliquem habuiſſe Patrem dicitur; cujus ſoror *Melantho*, & ipſa procax fœmina, videtur fuiſſe; filia enim & illa *Dolii*. Aliàs enim hunc ſanctum ſenem Duobus ſimul privâſſet liberis *Ulyſſes*, quòd minimè credendum. Quare ut Plures modò probavimus, ad v. 103. *Melanthos*, ità nunc *Dolios* credamus: Ut cujuſvis Nominis videmus paſſim haud paucos *ὁμωνύμους*, *Nomine* nempè *eoſdem*, ſed *Re* & *Fortunâ*, *Animi*-*que* & *Corporis* dotibus, longè *diverſos*.

393. Ἀπεκλελάθεσθε ὦ ἄμεθλοι) *Æoles* ἄμεθλος, pro ἄμοιβος, eſſerunt, ut mox, ad v. 397.

397. Ὀδυσεὺς ὦ λαβὼν κύσε) Cùm olim in Omnibus aliis Editionibus Ὀδυσῆς ſcriberetur, in Cita-

N Ο Τ Æ I N S C H O L I A.

397. *Hoc *Scholion*, ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

387. Προμολεῦσα κάλεσσεν) γρ. προμολοῦσ' ἐκάλεσσεν, *H. Steph.*

397. Ὀδυσεὺς) γρ. Ὀδυσῆος, olim in pluribus; vid. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 415.

Καὶ

Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
Οὐδέ τ' ἰόμεν᾽οισι, Θεοὶ δέ σε ἤγαγον αὐτοὶ,
Οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, Θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἦ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
Νοστήσαντά σε δεῦρ', ἦ ἄγγελον ὀτρυνώμεθ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;
Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ.
Ὡς δ' αὖτως παῖδες Δολίῳ κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Δειχανόωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο·
Ἐξείης δ' ἔζοντο παραὶ Δολίον πατέρα σφῶν.
Ὡς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Ὦσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατ' ἄστυ ἄχετο πάντη,
Μνηστήρων τυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα·
Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,

Et ipsum appellans verbis velocibus allocutus est,
" O amice, quoniam rediisti cupientibus valde nobis,
" Neque *id quidem* putantibus, Dii autem te reduxerunt,
" Salveque & valde gaude, Dii verò tibi *omnia* prospera dent.
" Et mihi hoc dic verum, ut bene sciam,
" An jam apertè scit prudens Penelope
" Te huc rediisse, an nuncium properè mittamus.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O senex, tam scit; quid te oportet hæc laborare?
Sic dixit: hic iraq; rursus sedit benepolitâ in sede.
Sic & eodem modo filii Dolii inclytum circa Ulyssem,
Interrogaverunt*que* verbis, & manibus adhæserunt:
Deinde etiam sederunt apud Dolium patrem ipsorum.
Sic hi quidem circa cœnam in ædibus laborabant.
Fama verò nuncia citò in civitatem ivit undiquaque,
Procorum odiosam mortem & parcam annuncians:
Hi igitur simul audientes iverunt aliunde alius,

ΣΧΟΛΙΑ.

409. *Δεικανόωντ᾽.] Περισπάζουσι, ἀσυστατοῦσι, καὶ ἰφλαυρωτικοῦσι.

412. *Ὦσα.] Φύμη.

NOTÆ.

Recto, sola *Eustathii* duplex Editio, *Florentina*, & *Junii* Epitomatoris *Eustathiani*, Ὀδυσεύς, rectè legunt, in *Genitivo*, quod est *Æolicum*; ut notabamus modò, ad v. 393. Sic ibi Ἰάμβδος, pro Ἴαμβος, ut *Anacreon*, v. 1598. λάκτδες, pro λάκτυς. Ità Πηλιῦς, pro Πηλίου, & Ἰδομεύς, pro Ἰδομενέος, ut *Theocritus* dixit, teste *Corintho*, de *Dialectis*; qui tamen *Doricum* putat, deceptus, quòd illâ Dialecto *Theocritus* præcipuè sit usus. Ità *Johannes Tzetzes*, in *Iliad. α'.* v. 37. Κλῦθί μευ) Μεῦ, ἐμοῦ Δωρικῶς, ἐν Αἰολικῶς· τὸ γὰρ ε καὶ ο τελικῶς κιρνᾶται· παρὰ μὲν τοῖς Ἴωσιν, εἰς τὸν υ διφθογγον, ἐμεῖο, ἐμεῦ· παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς, εἰς τὸν ου διφθογγον, δέον, δεῦν· πλέον, πλεῖν· παρὰ δὲ τοῖς Αἰολεῦσι, καὶ Δωριεῦσιν, εἰς τὸν ευ διφθογγον, ὡς τὸ Ἀχιλλεύς, Ἀχιλλεύς. Hinc & Nos olim, in *Esthera*, v. 280. Λάψαι, ἀμφόπεον γάϊης χάρεν, ἠδὲ τάκοιο. Necesse autem est, hoc in loco, Ὀδυσεῦς, in *Genitivo* legamus; ut sic servus Domini sui manus intelligatur Osculari, non Dominus servi sui, ut rectissimè disputat *Eustath.* fol. 1965. lin. 19. *Roman.* at fol. 840. lin. 38. *Basil.* licet aliàs, Ipse *Ulysses* servorum κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε, v. x. φ'. v. 225. in quem locum, vid. quæ Nos. Nostram hic Lectionem defendit *Etymolog.* M. v. Βασιλεύς, βασιλεύ· καὶ κρατοῦσι δὲ καὶ ο, εἰς τὸν διφθογγον, βασιλεῦς, παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν, ἢ Δωριεῦσιν· ἀσυγκ. Ὀδυσεῦς ὃ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ αὐτοῦ δ', Ὀδυσσέως. Ità. *Anthолog.* fol. 412. Δαιμονεῦς, pro Δαίμονος, & *Eustath.* fol. 633. lin. 39. ad *Iliad. ι'.* v. 106. Διομεὺς, γράφεται καὶ Διομήδης, ὁμοίως τῷ Ὀδυσεῦς, hunc locum alludens.

NOTÆ IN SCHOLIA.

409. *Δεικανόωντ᾽) Et hoc totum, quicquid id est, ex eodem MS. *Aloysio Alemanno*, excepto, quòd ibi διεκανόωντο, & proindè Omnia, quasi *Accusativi* Casûs essent, solitâ *Amanuensium* incuriâ & ignorantiâ.

412. *Ὦσα) Φύμη, ex MSto *Aloysiano*.

VARIÆ LECTIONES.

400. Θεοὶ δέ σε ἤγαγον) γρ. Θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον. *H. Steph.* Edit. *Venetian.* 1524.

401. Μέγα χαῖρε) γρ. μάλα χαῖρε, *Joh. Tzetzes* MS. in *Iliad. α'.* v. 2. *Florentina*, *Brevia Scholia*,

410. Σφῶν) γρ. σφέων, & σφέν.

Μυχμῷ τε, στοναχῇ τε, δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος·
Ἐκ δ' νέκυς οἴκων Φόρεον, κὴ θάπτον ἕκαστοι·
Τοὺς δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰκόνδε ἕκαστον
Πέμπτον ἄγειν ἁλιεῦσι, θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεπέντες·
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἵστατο, κὴ μετέειπεν·
Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐπέφνατο δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοῦ ὅγε δακρυχέων, ἀγορήσατο κὴ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' Ἀχαιοῖς·
Τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε κὴ ἐσθλούς,
Ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυρὰς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς·
Τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς τῶτον ἢ ἐς Πύλον ἠγαθέην ἰκέσθην,
Ἦ κὴ ἐς Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί,
Ἴομεν· ἦ κὴ ἔπειτα κατηφέες ἐσσόμεθ' αἰεί·
Λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ κὴ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Εἰ δὴ μὴ παίδων τε, κασιγνήτων τε φονῆας
Τισόμεθ', ὅς κ' ἂν ἔμοιγε μετὰ Φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
Ζωέμεν· ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην·
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι.
Ὣς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων κὴ θεῖος ἀοιδὸς,
Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν·
Ἔσταν δ' ἐν μέσοισι· τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον.
Τοῖσίδε κὴ μετέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδὼς,
Κέκλυτε δὴ νῦν μοι, Ἰθακήσιοι· ἢ γὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν τάδε μήσατο ἔργα·
Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆϊ
Ἐγγύθεν εἰστήκῃ, κὴ Μέντορι πάντα ἐΐκῃ.

Cum ſtrepituque, ſuſpirioque, ædes ante Ulyſſis:
Ex vero domibus mortuos portaverunt, & ſepeliverunt ſingulí.
Qui verò *erant* ex aliis civitatibus, domum unumquemque
Miſerunt ducere piſcatoribus, velocibus in navibus ponentes:
Ipſi autem in concionem iverunt congregati, dolentes cor.
At poſtquam coacti ſunt & frequentes convenerunt,
Inter hos Eupithes ſurrexit, & locutus eſt:
Ob Filium enim ei intolerabilis in mentibus dolor recumbebat,
Antinoum, quem primum interfecerat divus Ulyſſes:
Hujus gratiâ lachrymas fundens concionatus eſt & dixit,
" O amici, certè magnum opus vir hic operatus eſt Achivis:
" Hos quidem cum navibus ducens multoſque & bonos,
" Perdidit etiam naves concavas, perdidit quoque populos:
" Hos autem, poſtquam venit, interfecit Cephallenorũ longè optimos.
" Sed agite, ante quam hic vel in Pylum citò eat,
" Vel & in Elidem divinam, ubi dominantur Epei,
" Eamus; alioqui poſtea propudioſi erimus ſemper:
" Contumelia enim hæc ſunt & futuris memoranda;
" Si jam non filiorumque, fratrumque homicidas
" Puniemus; non mihi in mentibus dulce erit
" Vivere, ſed citiſſimè mortuus defunctis interero:
" Verùm eamus, nè præveniant tranſeuntes illi.
Sic dixit, lacrymans: miſeratio autem cepit omnes Achivos.
Interea ad ipſos venit Medon & divinus cantor,
Ex domibus Ulyſſis; poſtquam ipſos ſomnus reliquit;
Steteruntque in mediis: ſtupor verò cepit virum unumquemque.
His igitur & denuntiabat Medon, prudentia ſciens,
" Audite jam nunc me, Ithacenſes; non enim Ulyſſes
" Immortalibus ſine Diis hæc operatus eſt opera:
" Ipſe ego vidi Deum immortalem, qui Ulyſſem
" Prope ſtetit, & Mentori per omnia ſimilis fuit.

VARIÆ LECTIONES.

415. Προπάροιθ' Ὀδυσῆος) γρ. προπάροιθε Ὀδυσσῆος, ut ſuprà, v. 397.
416. Ἕκαστοι) γρ. ἕκαστον, & ἕκαστος, *H. Stephan.* Poteſt etiam legi ἑκάστους.
417. Ἕκαστον) γρ. ἕκαστος, *H. Steph.*
425. Ἀχαιοῖς) γρ. Ἀχαιὰς, *H. Steph.*
432. Τάδε) γρ. τάδ'.
436. Φθίωσι) γρ. φθῶσι.
443. Τάδε μήσατο) γρ. τάδ' ἐμήσατο.

Ἀθανά-

Ἀθάνατος ἢ Θεὸς ποτὲ μὴν προπάροιθ' Ὀδυσῆος
Φαίνετο θαρσύνων, ποτὲ δ' ἀμφιγύηεις ὀΐσσων
Θοῦρος Ἄρης μέγαρον· τοὶ δ' ἀλγινόεντες ἔπιπτον.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέφη γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης
Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἷος ὄπασσε παρὲξ καὶ ὀπίσσω·
Ὅς σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω,
Ὑμετέρη κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένηται.
Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', ὑὸ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
Ὑμετέρους παῖδας καταπαύσεμεν ἀφρασιάων·
Οἵ μέγα ἔργον ἔεργον ἀταθαλίῃσι κακῇσι,
Κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς ἀείσητος· τὸ δ' οὐκ ἔπι φάντο νέεσθαι.
Καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω·
Μὴ ἴομεν, μή πῃ τὶς ἐπίσπασον κακὸν εὕρῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνήϊξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
Ἡμίσεων πλείους· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μεῖναν.
Οὐ γὰρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Εὐπείθῃ
Πείθονθ'· αἶψα δ' ἔπειθ' ἑπὶ τεύχεα ἐστεύοντο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἔδυσάντο περὶ χροὶ νώροπα χαλκὸν,
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο πρὸ ἄστεος θυμοχάρειαν.
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέῃσιν·

" Immortalis verò Deus aliquando quidem ante Ulyſſem
" Apparebat, audaciam acuens; aliquando procos turbans
" Turbabat per domum; hi itaque contertim cadebant.
Sic dixit, hos igitur omnes pallidus timor ſubiit.
Inter hos autem & dixit ſenex heros Alitherſes
Maſtorides; hic enim ſolus videbat præſentia & futura:
Qui ipſis bene-ſapiens concionatus eſt & dixit,
" Audite iam nunc me, Ithacenſes, quodcunque dicam;
" Veſtrâ culpâ, ô amici, hæc opera facta ſunt:
" Non enim mihi parebatis, non Mentori Paſtori populorum,
" Ut veſtros filios deſinere *faceretis* à ſtultitiis:
" Qui magnum opus fecerunt intemperie pravâ,
" Facultates arrodentes, & inhonorantes uxorem
" Viri optimi, quem non ampliùs dicebant rediturum:
" Et nunc ſic fiat; parete mihi, ſicut dico:
" Nè eamus, nè quis attractum malum inveniat.
Sic dixit; hi autem ſurrexerunt magno clamore
Mediis plures; illi igitur congregati illic manſerunt:
Non enim ipſis placuit verbum in mentibus, ſed Eupithoo
Paruerunt: ſtatim verò poſtea ad arma ruerunt.
Sed poſtquam induti ſunt circum corpus ſplendido ære,
Frequentes convenerunt ante civitatem lætitiam.
His autem Eupithes dux erat ſtultitiis:

ΣΧΟΛΙΑ.

461. * Ἐπίσπασον.] Καταχρηστικῶς σημαίνει τὸ ἑκούσιον· ὃ ἔστιν, ὁ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται.
464. * Ἀδὶ.] Ἥδατο.
466. * Νώροπα χαλκὸν.] Ἐπαφρόδιτος, ὁ τῆς Ὁμηρικοῖς, φησὶν, Ὅτι γίγνεται ὁ Παιωνίῳ σίδηρος, ὃς ἀκροτηλὶς, λαμπρότατός ἐστι· ἀφ' οὗ καὶ τὸ, Νώροπα χαλκόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

461. 464. * Omnia Hæc *Scholia Aſteriſcis* notata, ex *Aloyſii Alemanni* MSto. Cætera cum *Impreſſis* per Omnia concordant, ad finem uſque.
466. Νώροπα χαλκὸν) Hæc tamen ex *Stephano*, ὡδὶ πόλιων, v. Νωρακος, πόλις Παιονίας· ὁ πολίτης, Νωρακιος. Ὡς Ἐπαφροδίτος, κλ. ut in *Scholiis*. Quæ tamen nihil ad *Rhombum*. De ratione hujus *Epitheti*, vid. plura, ad *Iliad.* β'. v. 578.

VARIÆ LECTIONES.

446. Ποτὲ) γρ. τόπ, vid. *Euſtath.* fol. 842. lin. 18. Τότε μὲν. ἢ μᾶλλον ποτὲ μὲν, ὡσπάρουθεν, Ὀδυσῆος Φαίνετο θαρσύνων· ποτὲ δ' ἀμφιγύηεις ὀΐσσων, &c. ποτὲ, bis, *Florent. Ald.* & *H. Steph. Ibid.* Προπάροιθ' Ὀδυσῆος) γρ. ὡσπάρουθεν Ὀδυσῆος, ut ſuprà, v. 415.
447. Ποτὲ δ') γρ. ποτὲ δ', *Euſtath.* vid. ſuprà, ad v. 446.
448. Ἀγχισῆοι) γρ. ἀγχησῆοι, & ἀγχισῆιοι, ut *Iliad.* ε'. v. 361. Vid. *Etymolog. M.*
450. Τοῖσι δ') γρ. τισὶδὲ.
454. Ὑμετέρη) γρ. ἡμετέρη, *Hen. Stephan.* malè, nam Senſus, Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθε, ἡμετέρους παῖδας καταπαύσειν· ἡμετέρη itaque, & mox ἡμετέρους omninò legendum.
456. Ὑμετέρους) γρ. ἡμετέρους, *H. Steph.* malè, ut v. 454.
457. Ἔεργον) γρ. ἔρεξαν, *H. Steph.*
463. Μεῖναν) γρ. μίμνον.

Φῆ δ' ὅγε τίσεσθ παιδὸς φόνον· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἄψ ἀπονοστήσειν, ἀλλ' αὐτῷ πότμον ἐφέψειν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζηὰ Κρονίωνα προσηύδα,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰπέ μοι εἰρομένῃ, τί νύ τοι νόῳ ἔνδοθι κεύθῃ;
Ἦ πρὸς τέρψ πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Τεύξεις; ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι πέδησας;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Τέκνον ἐμόν, τί με ταῦτα διείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ γὰρ δὴ τῶτον μὴν ἐξέλθουσας νόον αὐτή;
Ὡς ἦτοι κείνης Ὀδυσεὺς ἀπέτισε ἐλθών.
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλῃσθα· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν.
Ἐπειδὴ μνηστῆρας ἐπέσαλο δῖος Ὀδυσεύς,
Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ὁ μὲν βασιλεύετω αἰεί,
Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε, κασιγνήτων τε, φόνοιο
Ἐκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων
Ὡς τοπάρος· πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.'
Ὡς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δ' κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰζασα.
Οἱ δ' ἐπεὶ δὴ σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἐξελθών πις ἴδοι, μὴ δὴ ταχέως ὧσι κιόντες·
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰὼς Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευεν·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, τοὺς δ' ἅμ ταχὺ εἰσιδε πάντας·
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπτερα τεύχεα προσηύδα,
Οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὁπλίζωμεθα θᾶσσον.

Cogitabat sanè hic vindicare filii cædem; neque fatum erat
Retrò redire; sed illic mortem consequi.
At Minerva Jovem Saturnium allocuta est,
" Pater noster, Saturnie, eximie dominantium,
" Dic mihi interroganti, quid tibi mens intùs occultat?
" Nunquid ulterius bellumque malum, & pugnam gravem
" Facies? an amicitiam inter utrosque pones?
Hanc respondens allocutus est nebularum congregator Jupiter,
" Filia mea, cur hæc me interrogas, & inquiris?
" Nonne enim dudum hoc quidem consultâsti consilium ipsa?
" Ut certè illos Ulysses puniret reversus.
" Fac ut velis; dicam verò tibi, quomodò *rem fieri* convenit:
" Quandoquidem jam procos punivit divus Ulysses,
" Fœderibus fidis percussis, hic quidem regnet semper,
" Nos verò *iis* filiorum, fratrumque, cædis
" Oblivionem inducamus: hi autem inter se diligant
" Sicut ante; divitiæ verò & pax abunde esto.
Sic dicens, movit antea promptam Minervam;
Venit ergò ab Olympi cacuminibus ruens.
Hi igitur quùm cibi dulcis desiderium exemerant,
Inter eos verbis incepit pertolerans divus Ulysses,
" Egressus aliquis videat, num prope sint venientes.
Sic dixit; extra autem filius Dolii ivit, sicut jussit:
Stetitque limine conscenso, hos autem prope vidit omnes:
Statimque Ulyssem verba velocia allocutus est,
" Hi jam prope sunt; quare armemur citò.

ΣΧΟΛΙΑ.

474. *Πρστίεω.] Πορρωτίεω. Φύλοπιν.] Μάχην.

NOTÆ.

481. Ἐπειδὴ μνηστῆρας) De *Iambo*, vice *Spondæi*, posito, diximus aliàs, & ad Υ. v. 52.

484. Ἔκλησιν θέωμεν) *Actum-Oblivionis* ponamus, ἢ τ' Ἀμνηστίας, ἢ Ἀμνησικακίας, τὸ ψήφισμα, de quâ re *Lysias*, *Andocides*, *Xenophon*, *Plutarchus*, *Cicero*, & *Valerius Maximus*; ut Clariss. *Duportus* in *Gnomolog.* qui procul dubio hunc *Homericum* Actum, cum simili *Carolino* Actu, suo more, contulisset; nisi illius Liber, ante completum illum *Actum*, è Prælo exiisset, fine nempe Anni 1659. quod ex ipsius Epistolâ Dedicatoriâ patet.

VARIÆ LECTIONES.

469. Τίσεσθ) γρ. πασσθ.

470. Αὐτοῦ) γρ. αὐτόθι. *Ibid.* Ἐφίψειν) γρ. ἐπισπεῖν.

480. Ἔρξον) γρ. ἔρξον.

481. Ἐπειδὴ) γρ. ἐπεὶ δή. *Eustathii* Edit. *Basil.*

484. Θέωμεν) γρ. θέομεν, *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὦρτυντο, καὶ ἀμφὶ θέσαν δύσιν,
Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δὲ υἱεῖς Δολίοιο,
Ἐν δ' ἄρα Λαέρτης, Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
Καὶ πολιοὶ περ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἔσσαντο θοὸν περὶ χροῒ νάρθηκα χαλκόν,
Ὤιξαν δ' θύρας, ἐκ δ' ἤιον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς·
Τοῖσίδ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
Λῖσσα δὲ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν,
Τηλέμαχ', ἤδη μὲν τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κέαται ἄριστοι,
Μὴ κατὰ χυμὸν ἐμεῖο πατέρων γένος, οἳ τὸ πάρος περ
Ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλησθα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὔτι κατακχυθόντα τὸν γόνον, ὡς ἀγορεύεις.
Ὣς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, καὶ μᾶλλον ἔειπε,
Τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι, ἢ μάλα χαίρω·
Υἱός θ', ἑωνός τ', ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.

Sic dixit; hi autem moti sunt, & arma induerunt,
Quatuor circum Ulyssem, sex autem filii Dolii;
In *his* & Laertes, Dolii que arma induerunt,
Et quamvis cani essent, ad bella tores.
At postquam induti sunt circum corpus splendido ære,
Aperuerunt que portas, extraque ivorunt, dux erat autem Ulysses;
His propè filia Jovis supervenit Minerva,
Mentori similis, & corpore, atque etiam voce.
Hanc quidem conspicatus lætatus est pertolerans divus Ulysses;
Statimque Telemachum allocutus est suum dilectum filium,
" Telemache, jam quidem hoc videris ipse aggressus,
" Viris pugnantibus, ubi discernuntur optimi,
" Ne quid deturpes majorum genus, qui antèa
" Fortitudine ac robore ornati fuimus omnem super terram.
Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
" Videbis, si volueris, pater dilecte, hoc in animo,
" Nequaquam *me* dedecorantem tuum genus, sicut dicis.
Sic dixit, Laertes autem gavisus est, & verbum dixit,
" Quæ mihi dies hæc, ô dii dilecti? certè valdè gaudeo:
" Filiusque, nepotque, de virtute contentionem habent.

NOTÆ.

495. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὦρτυντο) Ut suprà, ad v. 57. & v. 21. Sex illæ Veteres Editiones ἔφαθ', rectè habent, exceptâ in hoc loco *Hervagianâ*, quæ in eundem cum *Henrico Stephano* lapidem impegit, & ἔφαθ' habet; Errant à *Stephano* seducti & hic *Castellio, Spondanus, Elzevirius, Cantabrigiensis, Oxoniensis*, &c. ut sæpè questi sumus, & mox iterum queremur, ad v. 539.

496. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δὲ υἱεῖς Δολίοιο) Olim erat in *Florentinâ, Aldinâ, Lovaniana Rescii, Hervagianâ*, &c. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, quod quidem defendi potuit; cùm *Ultima* Σ Ὀδυσῆα *producibilis* esset, in exitu Pedis, ante ὑποστιγμὴν, & *Asperum* cum *Acuto*: Adeò non erat necesse, ut *Isaacus Casaubonus* μὲ insereret, ut esset Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα μὲν, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο. nec enim ita ῥυθμὸς *Homero* dignus. *Henricus Stephanus* & illius sequaces, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, ut Versus unâ totâ Syllabâ deficeret. Verum salvus erit *Versus*, si mecum legas, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δὲ υἱεῖς Δολίοιο, quæ *Media* erat via, quamque proculdubio *Stephanus* sibi designaverat, quâ iret, utut Prœli errore Syllaba excideret, at si vox ista υἱῆας *Homerica* esset, minimè dubitarem legere, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δὲ υἱῆες Δολίοιο.

499. Νέρθε κάλυκος) Vid. suprà, ad v. 466.

500. Ὤιξαν δ' θύρας) Si hæc *Lectio* accipitur, quam *Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii*, & *H. Steph.* præ se ferunt, tum τὸ δ' est loco Σ κ, & Comma ponendum, ad Ὀδυσσῆς, dein Τοῖσίδ', &c. Sin ὤιξάν ῥα θύρας. ut *Eustathii, Romana*, & *Basileensis*, tum Τοῖσίδ', habet τὸ δ' παρέλκον, ut sæpè alibi.

VARIÆ LECTIONES.

496. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο) γρ. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δὲ υἱῆες Δολίοιο, &c. vid. Not. in *Textum*.

500. Ὤιξαν δ') γρ. ὤιξάν ῥα, *Eustath. Roman.* & *Basil.* Vid. Not. in *Textum*.

513. Μάλα) γρ. μάγα, ut suprà, v. 401.

Τόνδε

Τόνδε παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,
Εὐξάμενος κούρῃ γλαυκώπιδι, καὶ Διὶ πατρὶ,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν ταχέϊ δολιχόσκιον ἔγχος.
Ὣς φάτο, καί ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη·
Εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρη μεγάλοιο,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν ταχέϊ δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Εὐπείθεα, κόρυθι ἀμφὶ χαλκοπαρῄῳ·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός·
Δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχεα ἐπ' αὐτῷ.
Ἐν δ' ἔπεσον ταχέμαχοις Ὀδυσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱός·
Τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Καί νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀόρτους,
Εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἤυσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα,
Ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
Ὡς κεν ἀναιμωτεὶ γε διακριθεῖτε τάχιστα.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλε·
Τῶν δ' ἄρα δειάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πίπτε, θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο, λιλαιόμενοι βιότοιο.

Hunc affans allocuta eſt cæſia Minerva,
" O Arceſiade, omnium multò dilectiſſime ſociorum,
" Apprecatus filiam glaucis-oculis, & Jovem patrem,
" Statim circum vibratam præmitte longam lanceam.
Sic dixit, & inſpiravit robur magnum Pallas Minerva:
Precatus igitur tandem Jovis filiam magni,
Statim acritèr vibratam præmiſit longam lanceam,
Et percuſſit Eupithem, galeam per æream:
Hæc ſanè non lanceam prohibuit, penitus verò penetravit æs;
Sonuitque cadens, reſonueruntque arma ſuper ipſo.
Irruerunt verò primis pugnantibus Ulyſſes & illuſtris filius:
Diverberabantque enſibuſq. & lanceis utraque-extremitate-acuminatis.
Et jam omnes perdidiſſent & privâſſent reditu,
Niſi Minerva, filia Jovis Ægiochi,
Clamâſſet voce, detinuiſſetque populum omnem,
ABSTINERE A BELLO, ITHACENSES, DIFFICILI;
UT SINE CRUORE SEPAREMINI CITISSIME.
Sic dixit Minerva, hoc autem pallidus timor cepit.
Horum igitur timentium ex manibus volaverunt arma,
Omnia autem in terram ceciderunt, Deâ vocem vociferante:
Ad civitatem verò reverſi ſunt vitæ *retinendæ* cupidi.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

519. Ἐμπνεύσε.] Ἐνέβαλεν.
522. Χαλκοπαρῄῳ.] Χαλκᾷ τὰς πυρείας ἁρμοσμένης.
523. Ἔρυτο.] Ἔσχεν.
527. Ἀνόρους.] Ἐπινόδια μὴ τυγχάνοντας.
529. Φωνῇ.] Κραυγῇ.
535. Τρωπῶντο.] Ἐτρέποντο. ἐφάφησαν.

N O T Æ.

507. Μήτε καθισχύειν πατέρων γένος) Vid. & confer *Iliad.* ζ'. v. 209. Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνάμην, & *Duporti* Gnomolog. in locum.

514. Ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι) De hujuſmodi Contentione, quo homines ſe ſuprà alios conantur benefaciendo evehere, dixit *Heſiodus*, l. 1. v. 24. Ἀγαθὴ δ' ἔρις ἥδε βροτοῖσιν. Omnis alia ἔρις, ſive δῆρις, ex *Gehennâ* accenditur, & ab omnibus *Chriſtianis* ideò extinguenda. Vid. quæ in hunc locum congeſſit *Duportus*, cujus quidem *Gnomologia Homerica*, barbarâ hâc & ingratâ ætate neglecta prorſus & ignota jacet, licet auro contrà non chara; ſiquis infinitam hominis *Lectionem*, cum non minori *Eruditione* conjunctam, *Græcarum* ſimul Literarum *Peritiam* curet, aut amplecti velit.

531. Διακριθῆτε) Pro διακριθείητε, per *Syncopen*, vid. *Euſtathium* ad hunc locum, & ad *Iliad.* γ'. v. 102. item *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

519. Παλλὰς Ἀθήνη) γρ. ποιμνὶς λαῶν.
520. Μεγάλοιο) γρ. Διί τ' αὐτῷ, vid. v. 517.
522. Εὐπείθεα) γρ. Εὐπείθη, & Εὐπείθην, non æquè benè.
523. Ἔρυτο) γρ. ἔρυτο, ut *Iliad.* ν'. v. 555.
531. Διακριθῆτε) γρ. διακριθῆτε, *Florentina*, *Aldina*, *Lovanian.* διακριθῆτε, *H. Stephan.* in *Var. Lect.* quod *Proſaicum*, nec *Homericum*, Vocabulum probo aliàs; διακριθεῖτε, pro διακριθείητε, *Euſtathius* legit & agnoſcit, ad hunc locum, vid. Not. in *Textum*.
533. Ἔπτατο) γρ. πίπτετο, non benè; quòd πίπτει proximè ſequatur.

Σμερ-

Σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οἴμησεν δ' ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει φολόεντα κεραυνὸν,
Κάδδ' ἔπεσεν πρόσθεν Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοιΐου πολέμοιο,
Μήπως τοὶ Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ὅρκια δ' αὖ καλόπαθε μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη, ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.

Terribiliter itaque clamavit pertolerans divus Ulysses;
Ruitque conversus, sicut aquila altivolans.
Et tunc jam Saturnius misit fuliginosum fulmen;
Et decidit ante Glaucopida natam forti patre.
Et tunc Ulyssem allocuta est casta Minerva,
" Jove-nate Laertiade, prudens Ulysses,
" Abstine, sedatoque contentionem æqualis belli;
" Nè Saturnius tibi irascatur late-sonans Jupiter.
Sic dixit Minerva: hic vero obedivit, gravisusque est animo.
Fœdera igitur in futurum inter utrosque posuit
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi,
Mentori similis, & corpore atque etiam voce.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

538. Ἀφίει.] Ἔπεμπεν, ἔρριπτεν. Φολόεντα.] Καυστικὸν, ἀσβόλῳ πεπλεγμένον· ψολοῦν γάρ, τὴν ἀσβόλῳ λέγουσιν ἢ ἀφίησιν ὁ Ζεὺς πῦρ ἐκ τῶν νεφῶν. * Τῶν ἢ κεραυνῶν, οἱ μὲν καυσάτας· οἱ δὲ ψολόεντας· οἱ δὲ ἀργῆτας καλοῦντας, ὡς Ὅμηρος αὐτόμασεν.

N O T Æ.

537. Οἴμησεν δ' ἀλεὶς) Hic Versus & aliàs extat, *Iliad.* χ'. v. 308.

539. Κάδδ' ἔπεσεν) Ità cum Duplici δ'. scribendum; & ità *Florentina, Hervagiana, Aldina, Lovaniana Rescii, Romana* & *Basileensis, Eustathii*: Non hoc dico, quòd non sit notum cuivis *Græcæ* Linguæ Tyrunculo; verùm quià *H. Stephani* Editio fortè legeret, Κὰδ' ἔπεσεν, cum simplici δ'. quod non nisi *Errore Prali* fieri potuit à tanto Viro, quod de pluribus aliis ejusmodi fatendum, *Spondanus* illicò, & *Elzevirius* etiam, hunc errorem errabant; non autem Omnes, ut aliás.

NOTÆ IN SCHOLIA.

538. * Τῶν ἢ κεραυνῶν) Hæc, ex *Aristophanis* Scholiastâ, ad *Equites*. Vid. *Aristot.* Meteor. l. 3. c. 1.

Variæ Lectiones.

537. Οἴμησεν) γρ. οἴμησεν, *Eustath.*

538. Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει) γρ. Αὐτίκα ἢ Κρονίδης ἧκε, *Joh. Tzetzes*, MS. Prolegom. ad *Iliad.* α'. fol. xi.

539. Κάδδ' ἔπεσεν) γρ. κὰδ' ἔπεσεν, malè, ut Not. ad *Textum*. *Ibid.* Πρόσθεν) γρ. προπάροιθεν, *Joh. Tzetzes*, ut suprà, temerè nimis; nec enim Metrum id patitur.

540. Καὶ τότ') γρ. δὲ τότ'.

Τέλος τῆς Ὁμήρου Ὀδυσσείας.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises ici volontairement.

INDEX
VOCABULORUM
IN
HOMERI
ODYSSEA
Et aliis POEMATIIS.

A, *Breve*, nunquam in η *Ionicum* transit. ε, 163. φ, 212. Vid. ἀλήθειαν.
ἀ, pro ἰά, ι, 250. 310. 343. II. 444.
ἄ δειλ', λ, 617. σ, 388.
ἄ δειλὲ ξείνων, ξ, 361. φ. 288.
ἄ δειλοί, κ, 431. υ, 351. φ, 86.
ἀάατον, φ, 91.
ἀάατος, ἀέθλων, χ, 5.
ἀαγὲς, ῥόπαλον, παίσχάλεον, λ, 574.
ἀάπτους χίτωας, λ, 501. χ. 70. 248.
ἄαπτα, Duab. *Priorr.* long. κ, 68.
ἀάσθη, φ, 296. 297.
ἀάσθεὶς φρεσὶν ἧσιν, φ, 301. ἀάσθη, δ, 503.
ἀάσκησαν, δ, 249.
ἀβλαβέως, III, 83.
ἀβλαβέσσι νόοιο, III, 393.
ἀβληχρὸς, λ, 134. ψ, 282.
ἀγαάσθαι, π, 203.
ἀγάασθε, ε, 119.
ἀγάγῃ, ο, 310.
ἀγαγὼν, ζ, 159.
ἀγαγῶσα, 407. ψ, 295.
ἀγαθὸν, δ, 175. IV, 133.
ἀγάασαι, II, 537.
ἀγαίεν, *Fragm.* 186.
ἀγαθὰ φρονέων, α, 43.
ἀγαθὰ ῥιζεσκόν σε, χ, 209.
ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν, ω, 193.
ἀγαθὸν κὴ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι, γ, 196.
ἀγαθὸς π καὶὸς π Ζεὺς διδοῖ, δ, 237.
ἀγαθῷ δολίμῳ & πόμῳ, η, 138.
ἀγαθῶν, III, 529.
ἀγαιομένη, υ, 16.
ἀγακλειτὸς ἑκατόμβας, ν, 202.
ἀγακλειτῷ, XXX, 4.
ἀγακλυτὰ, γ, 388. 428. η, 3. 46.
ἀγακλόμμας, ε, 176. III, 550.
ἀγακλομένη, II, 427.
ἀγακλόμεν&, XVIII, 24.
ἄγαλμα, γ, 438. δ, 602. μίγ', θ, 509. Φαιακικὸς, σ, 299.
ἀγάμαν, ζ, 168. ψ, 175.
Ἀγαμεμνονίδη, ω, 185. Ἀτρεΐδη, κύδιστ, ἄναξ &c. λ, 396. ω, 121.
Ἀγαμεμνονίδης, α, 30.
Ἀγαμήδης, & Τροφώνι&, II, 296.
ἀγανῇσι, ν, 357.
ἀγανοφροσύνη, λ, 202.
ἀγαπάζει, π, 17.
ἀγαπαζόμενα, ρ, 35.
ἀγαπᾷς, φ, 289.
ἀγάπησα, ψ, 214.
ἀγαπητὸν, ε, 18.
ἀγαπητὸς, β, 365. δ, 817. I. 117. *Hagaris* Votum, XIV, 9.
ἀγαστάμενθ', κ, 249.
ἀγαστάμενοι, β, 67.
ἀγάστοιο, α, 389.
ἀγαθὸς, ε, 129.
ἀγαστὸς, δ, 181. III, 343.
ἀγάστο&, μ, 97. II, 94.
ἀγατὸν, II, 515.
ἀγαυὴ Περσηΐς, λ, 212.
ἀγαυόπατρα, ο, 229.
ἄγγια, π, 13. XLVIII, 5. πάντα πτυγμῶ, ι, 222.
ἀγγίλαμαι, ξ, 120. ἀγγίλασε, π, 350.
ἄγγελι τ μακάρων, XXVIII, 8.
ἀγγελίω, XXXVI, 6.
ἀγγελίων, *Particip.* δ, 24. 528. 679.
ἀγγελιάων, β, 255. ε, 150. IV, 216.
ἀγγελιώτω ἀπώσαλον, III, 296.
ἀγγέλλουσι θήμιστες, II, 394.
ἄγγελον, ἐρεύσιον, III, 3. XVII, 3.
ἄγγελο& θεὸς, XVIII, 29. πρὸς, ο, 525. ὠκὺς, π, 468.
ἄγγουσι, β, 289. ι, 248.
ἄγε, α, 169. 206.
ἀγὲ φωτῶν, VII, 5.
ἄγε, ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς, ρ, 218. κεκμήλια πωλῶ, ρ, 527. τ, 272.
ἄγεσθε, γ, 140.
ἀγλαίετο, λ, 631. ἀγλαέσθω, π, 349.
Ἀγλάη, υ, 339. διοτρεφὲς, χ. 136.
ἀγλάη βοῶν, ἐπιλὰ, μ, 129. ξ, 100.
ἀγλαὸν, βῦν, ρ, 181. υ, 251.
Ἀγλαὸν, λ, 302.
Ἀγλα&, χ, 131. 247. 327. Δαμαστορίδης, υ, 321. χ, 212. 241.
ἀγλαὸν, χρ. κυδίστη, γ, 378.
ἀγλαὸς Ἀθηναίης, π. 107.
ἀγλὸν βοῶν, μ, 299.
ἀγλὸς, III, 74. 193.
ἀγλύνει βοῶν, III, 288.
ἀγλαέσθω, β, 385.
ἀγλαόχειρ, λ, 285.
ἀγλαόχειρ βατρόχειρ, I. 144.
ἄγνυτ', δ, 294. κ, 176. 460. VI. 22.

ἄγατον, χ, 40.
ἀγάτου, γ, 439.
ἀγάτω, γ, 424. XLVII, 17.
ἄγη μὲ ἴσχει, γ, 227. π, 243.
ἀγηλάστᾳ, λ, 387. ω, 21.
ἀγήνορα θυμὸν, λ, 561.
ἀγήορα ἤπιον πάντα, ε, 136. η, 257. ψ, 336.
ἀγήρως, ε, 218. η, 94. II, 151. IV, 215.
ἀγητὴ εἰδὸς, II, 198.
ἀγητὸν φρέαρ ἠὲ εἶδος, ξ, 177.
ἀγιεῖ, ξ, 105.
ἀγκυλομήτᾳ, υ, 213.
ἀγκύλος, III, 82.
ἀγκὰς ἑλὼν τεθήπει νεὸς, η, 252.
ἄγκεα, III, 159. πεπύκασται, δ, 337. ρ, 128.
ἀγκίστροισιν γναμπτοῖς, δ, 369. μ, 332.
ἀγκλίνας, χ, 156.
ἀγκοίνησιν ἰαύσας, λ, 260.
ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγῆσα, λ, 267.
ἀγκρεμάσασα, ω, 440.
ἀγκύλα, τέξαι, φ, 264.
ἀγκυλομήτᾳ, φ, 415.
ἀγκυλομήτης, IV, 22. 42.
ἀγκυλοχήλᾳ, χ, 302. ἀγκυλοχεί-λης, τ, 538.
ἀγκυλοχήλᾳ, I, 285.
* ἀγκὼν ἀπηύξας, pro ἀγκῶνι τύ-ξας, ξ, 485.
ἀγκῶνα, ξ, 494.
ἀγλαὰ δῶρα, δ, 589. ν, 132. ι, 201. II, 14. III, 60. 459. 467. IV, 11. 15. 127. 141. XIX, 2. XXXII, 2. XXXVII, 8.
ἀγλαὸν κῦρ Διὸς, III, 487.
ἀγλαΐθιεργον, XVIII, 5.
ἀγλαΐας γὰ ἀμασκεδάσειεν ἅπάσας, ρ, 244. ἀλίγκιος, III, 473.
ἀγλαΐης, ρ, 310.
ἀγλαοδῶρε Δημήτερ, *Fragm.* 61.
ἀγλαόκαρποι, η, 115. λ, 588.
ἀγλαὸν ὄζον δάφνης, III, 109. ὑὸν, XXV, 2.
ἀγλαὸς υἱὸς, III, 314. 431. 497. XXVII, 13. Ἑρμῆς, III, 395. εἶμι ἀοιδῆς, III, 450.
ἀγλαὸν Ἄρτεμις, ε, 123. σ, 201. υ, 71. Περσεφόνεια, λ, 385. ἑορτὴ τοῦ θεοῦ, φ, 259.
ἀγνοιήσασ' ὑλάει, υ, 15.
ἀγνοίησι, ω, 217.
ἀγνὸν ἄλσος πελυέρατον, III, 187.
Ἄγνυ, III, 410.
ἀγνυμενάων νηῶν, κ, 123.
ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, II, 121.
ἀγνώσασκε, ψ, 95.
ἄγνωσεν, β, 175. ν, 191. 397.
ἀγνῶτες, ε, 79.
ἄγειεν, ρ, 298.
ἀγεραὶ, θ, 16. βαληφόρει, ι, 112. ἀγερώων, δ, 818.
ἀγέρδε, α, 382.
ἀγερεῦσι, λ, 83.
ἀγερεύοντες ἐσθλὰ, κακὰ δ' ἧρτισε βυσσοδόμουσι, ρ, 66.
ἀγερωχῆσι, μ, 439.
ἀγερώχῳ αἰψηρὴν, β, 257. πελύφημον, β, 150.
ἀγερωχὺν, θ, 168.
ἄγης, II, 463. 525.
ἀγκαόλῃσι, βόεσσι, III, 412.
ἀγκαύλοισι, βυσὶ, III, 272. 489.
ἀγκεῖθ', υ, 149.
ἄγκελα, η, 206. I, 275. XLVII, 16.
ἀγκελοφώνης, θ, 294.
ἀγκόθι, ν, 268. ο, 427.
ἀγκοιῶσι, λ, 292. φ, 85.
ἀγκομενοίεσσιν, θ, 172.
ἄγκῃ καλὸν πετυγμένον, ω, 204. πελυδένδρεον, ψ, 139. 359.
ἀγκρεμάσει νύμφῃ, ζ, 106.
ἄγκῃ, π, 218.
ἀγκὺς, ἑξεκαιδεκάπηχυς, ξ, 263. ρ, 432. πήχεας, δ, 757. θ, 560.
ἀγκώσασιν, ε, 53.
ἄγκωσιν μελιηδέα, ζ, 90.
ἀγκὼν, & ἄγκων, β, 388. γ, 487. vid. ad *Iliad.*
ἀγκῶς ἰσχίου, XXXVII, 15.
Ἀγκῶ. Ἀπόλλων, XLVIII, 12.
ἄγκων, γ, 31.
ἀγκωτάζει, τ, 284.
ἄγχ', pro ἄγχι, cum *Genitivo*, θ, 95. 534. μ, 306. χ, 130. II, 246. 378.
ἀγχίμολον, I, 194.
ἀγχιμολῶ, I, 255.
ἄγχι, χὼ κεφαλὴν, α, 157.
ἄγχι, cum *Genitivo*, β, 417. ζ, 291. η, 112. III, 117.
ἀγχιάλη, Πεπάρηθος, II, 32.
Ἀγχιάλοιο διὰ φρένα. α, 180. 418.
Ἀγχίαλος, θ, 112.
ἀγχιβαθὴς, ε, 413.
ἀγχίθυρε Φαίηκες, ε, 35. τ, 279.
ἀγχίμολον, θ, 300. ξ, 410. ο, 57. 95. ρ, 260. 336.
ἀγχίνοε, ν, 332.
Ἀγχίσαο γόνον κλυτὸν ἐσσομένοισι, *Fragm.* 176.
Ἀγχίσεω υἱῷ, IV, 53. 126. 178.
Ἀγχίση κούρῃ, IV, 108. 193.
Ἀγχίσῃ, IV, 171.
Ἀγχίσην, IV, 77. 91. 145.
Ἀγχίσης, IV, 84.
ἄγχιστα, εἴσκω, ζ, 152. ἐοικὼς, ν, 80.
ἀγχιστῖνοι, χ, 118. ω, 180. 448. ἀγχιστῖνοι.
ἄγχιστον, ε, 280.
ἀγχόθι, ν, 103. 347.
ἀγχοῦτε, II, 18.
ἀγχῦ, δ, 25. ε, 159. ζ, 5. 9. II, 300.
ἄγωμαι, ζ, 58.
ἀγωμένοιο ἡνορέην ὑπερφίαλον, *Fragm.* 188.
ἀγῶνα, θ, 380. II, 150. καλὸν, θ, 260.
ἀγῶνας, θ, 259.
ἀγῶνες ἐπιτάφιοι, ω, 87. *Certamen* Homeri & Hesiodi, §. 6.
ἀγῶνες, *Ingeniorum*, V, 19.
ἀγῶνι, θ, 200. 238. ω, 86. V, 19.
ἀδαήμονες, μ, 208.
ἀδαημοσύνῃ, ω, 243.
ἀδάκρυτον, ω, 61.
ἀδακρύτῳ ὅστε σὺν ἔχειν, δ, 186.
ἀδδὲς κόον, τ, 91.
ἀδδηκότας, μ, 281.
ἀδδηκότες, II, 460.
ἄδε, ω, 464. II, 220. 244. IV, 18.
ἀδελφειὸς, δ, 199. 512.
ἄδειν, IV, 21.
ἀδινὰκὰ, ζ, 273. κ, 245. ἀδινα-κέϊ, δ, 489.
ἀδὲ ψηκτὸν βοείην, υ, 2.
ἀδῇ, II, 75.
ἀδηκότας, & ἀδηκότες, vid. ad ἀδ-δηκότας, &c.
ἄδην ἐλάαν κακότητος, ε, 290.
ἀδήσεται, Producta *Priori*, α, 134.
ἀδινὰ πτυάχεσσι, η, 274.
ἀδινὰ, μᾶλλ', α, 92. δ, 320.
ἀδινάων Σειρήνων, ψ, 320.
ἀδιάπτοιο, π, 216.
ἀδμὴς παρθένος, ζ, 109. 228.
ἀδμῆτες πελαεργοὶ ἠμίσεοι, δ, 637. III, 103.
ἀδμήτην, βοῦν, ἣν ε. εὐρυμέτωπον, γ, 383. ἢ ἀπειρήτην φιλότητος, IV, 133.
ἄδυ, ζ, 245. υ, 327.
ἄδυ, II, 22. IV, 10.
ἄδυτός ῥᾳ ἐών, δύσε γέρας, ὃν ἐλάχιστον, III, 570.
Ἀδώνῃ, δ, 123.
ἄδυτον, νηῦ, II, 443.

ἀδῖνες, μυχῶν. III. 247.
Adonidis Horti, λ, 37.
ἀδώρητοι κῆρ ἅπασι, III, 168.
ἄεθλα, ἀγῶνες. ω, 85. 89. ϖϖικαλλέϊ, ω, 91.
ἀεθλία, ϑ. 108. φ, 4. 62. ω, 168.
ἄεθλον, ἀάκητι, φ. 91.
ἀέθλϖ ἀάκητι, χ. 5.
ἀέθλω, τοιαδ' ἐπ', λ. 547.
ἄειδε, pro ἄειδε, α, 325. 326. ϑ. 83. 367. 516. 521.
ἄειδε, *Imperativum*, α, 339.
ἀειδίωτας, ϑ, 73.
ἀειδὸς. XIX. 1.
ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ. υ, 308.
ἀεικελίη νηὸς IV, 136. 137. ἀεικελίω, δ. 244. ι, 503.
ἀεικελίῃσι πληγῇσιν, δ, 244.
ἀεικιώμενον, σ, 221.
ἀείρῃ, ν, 84.
ἀειρομένων. μ, 249.
ἀείσας, ξ. 464.
ἀείσατο, IX, 1. XIV, 1. XXII, 1. XXIX, 1.
ἄεισον, ϑ. 492.
αἰκαζομένας, ν, 277.
αἰκὴν θεῶν, α, 79. πατρὸς τὲ μητρὸς, ζ. 287.
αἴκοτε, χρ. ἄκοτε. γ, 494.
αἰκολίη, γ, 484. 494.
αἴλλαι. θύελλαι, IV, 209.
ἄελλαν ἅρπαξασαι. ϑ, 409. χειμερίαν, XXXII. 7.
ἀελλοπόδεσσιν, IV, 218.
ἀελπίαι χαῖρε ἰδοῦσ. ι 408.
ἀέλπτοις, II, 91.
ἀενάοντα, ὕδατ', ν, 109. χρ. αἰενάοντα.
ἀεξει, ξ, 69.
ἀεξομένης, XXXI, 12.
αἰέρρηκες, ω, 250.
ἀερθείς, ϑ, 375.
ἄεσαι, τύχας, ἐπὶ κοίτῃ, τ, 342.
αἴεσαμεν, γ. 151.
ἀεσίφρονι θυμῷ, φ, 302.
ἀεσιφροσύνῃσι, ο, 469.
ἀζόμενοι, IV, 271.
Ἀζοιὸς κέρλῳ, II, 209.
ἄζυ, ρ. 401.
ἀζῦ, πεπαλαγμένον, γίργι σάκος, χ, 184.
ἀζηχὲς φαγέμεν τὲ πιέμεν, σ, 3.
ἄη, νότος, μ. 325. ζ. φυρῶ, ξ. 458.
Ἀηδὼν χλωρὴς, κεῖη Παιονίδαο, τ, 518.
ἀηδίῃ, I. 71.
ἀήμενος, γ. 176.
ἀήρ. ἀλλάμπετος, XXXI, 5. βαῖνε, ε, 144. ϑέσπατος, ν, 143.
ἄηται, ι, 139.
ἀήτας ἀνέμων λιγοπνοιόφιν, δ, 567.
ἀϊδήτατον ἄλλαι, II, 95. 135.
ἀϊδιαπάτοιο, μακαίρεσι, II, 315.
ἄϊδρεϊν, λ, 54. 72.
ἀϊδρείῃ, σ, 352.
ἀϊδρείησι, ἠΐθεη, ι, 189. εἰδὼς, ι, 428. υ, 287.
ἀΐδηλον, ι. 106.
ἄϊδος δυσπεδαιμονίαν exprobr. VI, 27.
ἀϊζήζω, ϑ. 212. ψ, 174.
ἀϊόσφατα φῦλ' ἀνϑρώπων, II, 298.
ἀϊτήτης μὴ Ἀστερόπειαν, α, 99. εἶχεν, λ, 606. vid. Σπέχω.
ἀΐτησις injusta, α, 356.
Ἀϊταίη, χαῖρε πανυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ, γ. 52. XXVII, 16. XLVII, 2. Διὸς ἐκγεγαυῖα, ζ. 229.
Ἀϊταίων. I. 172. X. 1. XXVII, 2.
Ἀϊταίης ἀγλαΐης, π. 207. γλαυκώπιδος, XIX. 2.
Ἀϑηναίων, γ, 307. ἱερόϑεν, λ, 322.
Ἀϑήνη, γλαυκῶπις, α, 319. 364. β, 399. 420. IV. 94. εὐπλόκαμϖ, δεινὴ θεὸς, π. 40. θεὰ γλαυκῶπις, α, 44. διογένεος Διὸς, χ, 205. ω, 501. Παλλὰς, α, 125. 252. 327. πολύβουλϖ, π, 282. *Athenaeus*, α, 107. 183. δ. 1. 17.
Ἀθηνῶν δήμϖ, II, 30.
ἀϑηρηλοιγὸν, λ. 127. ψ. 275.
ἀϑλητῆρα. ϑ. 164.
ἄϑλον, ϑ. 160.
Ἀϑόως, II, 33.
ἀϊθῆσαι, μ, 232. τ. 478.
ἀΐσσας, III, 29. 414.
ἀΐσσ' ὄφρα μιχϑῶ, β, 411. * ἀΐσσ' ἰόντας, III, 111.
ἄϊτμοι. κ. 463.
ἀϊτυγμὸν ἔφατεινὸν, III, 40. 52. καλὸν, 32.
ἀϊτυσομένη. συνηϑείῃσιν μαλακῇσιν, III, 482.
ἀΐτων, III, 152. XVIII, 15.
αἶψα φυτεύϖ, λ, 300.
Αἰαίη, Κίρκη. ι, 33.
Αἰαίην, νῆσον. λ, 70. μ, 3.
Αἰακίδαο ποδώκεϖ, λ, 470. 537.
Αἶαν, παῖ Τελαμωνιάδϖ, λ, 552.
αἶαν. ω. 508. I, 48. II, 174.
Αἰγαὶ, II, 32.
αἰγανίας δολιχαύλους, ι, 156.
Αἰγὰς ὁ, 381. εὐρείας, XXI, 3.
αἶγας, β, 300. ἀκροτέρας, ρ, 295. μηκάδας, ι, 124. 244. 341. ὀρεσκῴους, ι, 155. πίονας, β, 56. ρ, 180. 535. υ, 186. 250.
αἰγίδα, ω, 230.
αἰγίοιο ἀσκὸν, ὁ, 196.
αἰγιόχοιο, ι, 141. μακρὰ, κ. 510.
αἰγιόχοιο μακεδνῆς, η. 106.
Αἰγιμίου. *Fragment.* 6.
αἰγίτιρον ὑδατηγεφίοιο, ρ, 208.
αἶγες ἄκειαι, ι, 118.
αἰγίβοτες, δ, 606.
αἰγιδ', φθισίμβροτον, χ, 297.
Αἰγίνη νῆσος, II, 31.
Αἰγιόχοιο, γ, 42. 394. δ, 752. III. 183. 396. 548. IV, 8. 23. 27. 188. XXVII, 7. 17. XXXVII, 3.
Αἰγίϑοιο, α, 42. γ, 235. λ, 388. ω, 22. ἀμύμονος, α, 29. ἀνάλκιδος, γ, 310. Αἰγίϑοιο, γ, 256. δολόμηδιν πατροφόνῆα, α, 300. γ. 198. 308. Αἰγίϑϖ, α, 35. γ. 194. 303. δ. 529. λ, 408. δολόμηδις, γ, 250. δ, 525. Θυεστιάδης, δ. 518. Αἰγίϑου, δ, 537. ω, 97.
αἰγλη, II, 202. ἠελίου, δ, 45. η, 84. λάβρη, ζ. 45. ἀραιόδεικες, XXXI, 3. σελήνης, δ. 45. η, 84.
αἰγλήεσσα, II, 40.
αἰγοπόδην, XVII, 2. 37.
αἰγὸς αἰγείοι ἰοειδέος, ξ, 50. ἐύτρεφέϖ μεγάλοιο, ξ. 530.
αἰγυπιοὶ χαμψώνυχες, π, 217. ἀγκυλοχείλαι, χ, 302.
Αἰγυπτίος, ὁ, πολύμυδος ἀ, γῆ. δ, 477. εὐρείης, μ. 257. ξ, 257. 258.
Αἰγύπιος, β, 15. δ, 385.
Αἰδαο, δήμοιο, ω, 203. πυλάρτεω κρατερὸϊο, λ, 276. πύλῃσι, ξ, 156.
αἰδηλον, ϑ, 309. π, 3.
αἰδοῖο, & αἰδέο, ι, 269.
αἰδοιόπερϖ, λ, 359.
αἰδρείῃσιν κ 231. 257. αἰδρείῃ. μ, 41.
αἰδέες, κ, 282.
αἰδῶ, ρ, 352.
αἰεὶ τ' ὁμοῖοι ἄγαν θεὸς ὡς τ' ὁμοῖος, ρ, 218.
αἰειγενέτῃσιν, β, 432.
αἰέκες, α, 298. σ, 11.
αἰεναόντα, vid. αἰναόντα.
αἰετὸς ἀγκυλοχείλης, μέγας, τ, 538. ὀξὺ λάων, III, 360. ὄρνις, τ, 548. ἀριστερὸς ὑψιπέτης, υ, 243. δεξιὸς, ο, 161. ὑψιπετὴς, ω, 537.
αἰζηὸς, μ, 83. δικαζομένοισι αἰζηῶν, μ. 440.
Αἰήτεω ὀλοόφρονος, κ, 137. μ, 70.
αἰθέρα δῖαν, τ, 540.
Αἰθιοπας, α, 23.
αἰθέσῃ ἐελδόπῃ, γ. 399.
αἰθὴρ κεῖται ἐχέχυρωμένος, μ, 75.
αἰθὴρ κεῖται ἐχέχυρωμένος Βορέης, ε, 296.

αἰθυίῃ, ε, 337. 353.
Αἰλιμενὸς, ζ, 103. 162. η, 138. κ, 84. 510. λ, 134.
αἰμασιὰς, σ, 358. ω, 223.
αἶματος εἵς ἀναθοῖο, δ, 611.
αἱματοφόρυκα κρέα ἤδιον, υ, 348.
αἱμυλίοισι λόγοισι, α, 56.
αἱμυλομήτεω, III, 13.
αἶν', pro αἰνὰ, χ, 447.
Αἰνείας, IV, 199.
αἰνημ',
αἰνίζομ', Φ, 487.
αἰνομοίροισιν, ι, 53. ω, 168.
αἰνοπαθῆ, σ, 200.
αἶνος μὲν τοι ἐμοῦμαι, ὃν κατέλεξας, ξ, 508.
αἰνυμένοις τεῦξεν, ι, 225.
αἴξασα, α, 102.
αἰόλον, υ, 27.
Αἰολίη νῆσος, κ, ι.
Αἰολὸς Ἱπποτάδης, φίλοις ἀθανάτοισι θοῖσι, κ, 2.
Αἰόλη, *Mediâ* productâ, *Argumento*, κ, & ν, 36. 60.
αἰπόλια πλατὺ αἰγῶν, ξ, 101. 103.
* Αἶπυ ἰδύλλιον, II, 423.
αἶσα ἐλπίδος, π, 101. τ, 84. κακὴ, ι, 52. λ, 61.
Αἰσακίης ὄρος αἰπὺ, II, 40.
αἰσίμη φρένας ἦσθα, ψ, 14.
ἄϊσσομαι, XXXI, 19.
Αἴσσια, λ, 258.
αἴσσουσιν σκιαὶ, κ, 495.
αἶψα, α, 235. αἶσα, α, 242.
αἰψηρὸν ἐπιστάμενοι, υ, 79.
αἰσυμνῆται, Φ, 258.
αἰχρὴ, II, 197.
Æschylus, β, 20. ὦ ψυχαγωγὸς, λ, 133.
* αἰχύσασ', II, 328. αἰχύσιν, β, 86.
αἰτήσων, ε, 365.
αἰτίζων, ε, 222.
αἰτόωντ), α, 32.
αἰχμητὰων, λ, 558. ω, 81. I, 259. 282.
αἰψηρὴν, β, 257.
ἀκαλαρρέϊτάο, τ, 434.
ἀκάνθας, ε, 328.
Ἀκάσῳ βασιλῆϊ, χ, 336.
ἀκαχμένα, θ, 314. τ, 95.
ἀκαχήμενος ἦτορ, ι, 62. 105. 565. κ, 77. 133.
ἀκαχίζου, λ, 485.
ἀκαχοίμενος, α, 236.
ἀκειόμενον, ξ, 383.
ἀκέοντ', pro ἀκέοντι, ξ, 195.
ἀκέων, φ, 89.
ἀκμήνα, ζ, 26. ω, 186. II, 78.
ἀκμήλιπος, κ, 329.
ἀκμὴν, ρ, ι.
ἀκτηρέσιον, ι, 205.
ἀκιδιοτόκον εἶδος, ε, 217. ἀκιδιότοκον, Φ, 169. ἀκιδιότοκον γαῖαν τρίφυλ' ἀνθρώπων ἐδέν, σ, 129.
ἄκμονες, ι, 515.
ἄκλαυστ' & ἀκλαύστ', δ, 494. λ, 54. 72.
ἀκλέα, δ, 728.
ἄκληρον, IV, 123. ἀκλήρων, λ, 489.
* ἀκμὴ, III, 37.
ἀκμονὸς, ψ, 191.
ἄκμονες, II, 520.
ἀκμοθέτῳ, Φ, 274.
ἄκμονα, γ, 434. μίζαν, Φ, 274.
ἄκνησιν, κ, 161.
* ἀκοίτης, pro ἀκοίτας, κ, 7.
ἀκοίτην φίλον, ε, 120. φ, 88.
ἀκόλους, ρ, 222.
ἀκολούμβας, I, 157.
ἀκορησίη, χ, 284.
ἄκοιτις, pro ἀκοίτις, *Priori* longâ, γ, 484. 494. ο, 192.
ἀκοντίζω, Φ, 229.
ἀκόντιον κραδίηνον, III, 457.
ἀκόντισαν, χ, 263.
ἀκοντίσαι, σ, 261.
ἀκόρητος σφετέρῃσιν, IV, 71.
ἄκρ' ἀνεμώτιο, II, 193. κακὴν, χ, 481.
ἀκμαζοίσθε, ρ, 9. ἀκμάζοντες, III, 422. ἀκμαίζων), ι, 7.
ἀκμήμβ ἐπὶ ἀοιδῇ καλῇ, ω, 370.
ἀκμὴν, β, 308. δ, 701. ε, 19. ξ, 179. ρ, 43.
ἀκμόθετοι, ω, 352.
ἄκμονα, η, 64.
ἀκμηνὴν πολὺ σὺν σφὶ συφήγων, III, 509.
ἀκραιφνὲς, τ, 569. * XXXVII, 14.
ἀκρεμόνες, καλοὶ, ἀνίμων, ξ, 253. 299.
ἀκρὴ ζιφύσσης, β, 421.
ἄκρεας ὑπερθυμοῖσας, ι, 400. π, 365. XXVI, 4.
ἀκρεστόμυλοι ὄνειροι ἀμήχανοι, τ, 560.
Ἀκρεφίης, Φ, 111.
ἀκρόπολιν, Φ, 494. 504. ἀκρόπολις, IV, 54.
ἀκροπόλοισιν, τ, 205.
ἀκροπόρους ὀϊστοὺς, γ, 463.
ἀκρατήτοιο, XXXII, 10.
ἀκτὴ, ι, 405. ν, 98. II, 24. σφεβλῆς, π, 89.
ἀκτὴ αἰὲ κεκλιμένη ἐλεβώλακε ἠπείροιο, ν, 234. * ἰλάχεια, κ, 509. ἀκτῇ σφεβλῇ, VI, 3. πρὸς χέρσῳ, ω, 82. ἀκτὴ, ο, 36. ω, 377. πεπηγῖαν, ε, 425.
ἀκτῇ ἀλφίτου, ξ, 429.
ἀκτῆες, XXXI, 6.
ἀκτῖνες λαμπρῇ, XXX, 10.
ἄκλητον ἐς ἄκληρον πολλὴν, γῆν, IV, 123.
Ἀκτορὶς ἀμφίπολος, ψ, 228.
ἄκυλον βάλανον, κ, 242.
ἀκωκὴ, τ, 439. χ, 16. I, 253.
ἄλα δῖαν, ρ, 455.
ἅλα, *Mare*, γ, 73. 293. δ, 172. η, 328. ι, 254. 491. ν, 78. II, 24. 454. δῖαν, γ, 153. πολιὴν, δ, 580.
ἀλάλημαι, λ, 166. ἀλάλησαι, ο, 10. ἀλάλησο, γ, 313. ἀλαλήμεθ', ν, 333.
ἀλαλητῷ μεγάλῳ, ω, 462.
ἀλαλκέμεν, γ, 237. ἀλαλκέσθ', κ, 288.
ἀλάμπετος, XXXI, 5.
ἁλαὸς, θ, 195.
ἀλεοσκεπέϊν, θ, 285.
ἁλαῦ, *Prioribus* duabus productis, κ, 493. μ, 267.
ἀλάπαξε, ρ, 424. τ, 80.
ἅλασον ἄχος, δ, 108. πίλος, α, 342. ω, 422. IV, 208.
ἀλάωσιν, α, 69. ι, 516.
ἀλαωτὺν ἀεικελίην, ι, 503.
ἄλγα', α, 34. γ, 220. κραπίν', λ, 592. ρ, 142. χαλέπ', λ, 581.
ἄλγεα, α, 4. β, 343. κραπίν', ε, 13. 395. πολλ', ζ, 184. πολλὰ, ι, 53. χαλέπ', χ, 177.
ἀλγήσειν, μ, 27.
ἄλγιον, δ, 292. π, 147. ρ, 14. τ, 322.
ἄλγος, β, 41. ν, 319. ἀεικέλιον, ξ, 32. χαλεπὸν, β, 193.
ἀλέασθε, υ, 368. ἀλεώσθην, δ, 774.
ἀλέγει, π, 307.
ἀλεγεινὰ, Φ, 193. ν, 91. 264.
ἀλεγύνειν, λ, 185. IV, 11.
ἀλεγύνειν δαῖτας, α, 374. β, 139. δαῖτα θοὴν, θ, 38.
ἀλέεινε, α, 433. π, 477. ἀλέεινεν, δ, 251. III, 239. XVII, 5.
ἀλέη χάριτος, ρ, 23.
ἀλέηται, δ, 396.
ἀλεώμεθα, χ. ἀλεώμεθα, υ, 108.
ἀλεὶς, ω, 537.
ἄλεσσε, ο, 468. ἄλεσσεν χρύσεον ἄμφαδον καλὸν, δ, 591. χ, 9. ἀλεξικακ-

ἀλεκτρυόνων, ξ, 430. χρύσεον, γ, 50. 53. ε, 85.
ἀλείπας, υ, 121.
ἀλείφατα, ω, 45. 73. πολλᾷ, 67.
ἀλείφατος, γ, 408.
ἀλεωμένα, μ, 177.
Ἀλικίδης ἥλιε κύριε, δ, 10.
ἀλίκτυπ' ἔσοπσεν, I, 191.
ἀλιξάμενοι, I, 57.
Ἀλιξανδρ Ἀφροδίσιος, XLV, 3.
Ἀλιξανδρ, ὁ Μυνδιος, λ, 633.
Ἀλιξανδρος, ὁ Πάφιος, de *Homero* Infante, μ, 63.
Ἀλίξανδρος, ὁ Πάρι.
ἀλιξάντειον μάλα πυκνὴν χλαῖναν, ξ, 529.
ἀλιξήσεις, γ, 346.
ἅλεσαν, καὶ, υ, 109.
ἅλεσαι μιμιγμένον εἴδαρ ἔδεσι, λ, 122. ψ, 270.
ἀλεσφεύσσι, η, 104.
ἀλεσφίς γυνὴ, υ, 105.
ἀλδαίνεσθ, ι, 277.
ἀλεύατο, ω, 29.
ἀλεύεται, ξ, 400.
ἄλη, ε, 344. ἀκομιστὶ π', λ, 284.
ἀλήθειαν, η, 297. π, 226. ρ, 108. φ, 212. χ, 420. III, 368. 558. πᾶσαν, λ, 506. ρ, 122.
ἀληθείς πολλὴν ἐπὶ γαῖαν, ξ, 380.
ἀληθὶς, γ, 247.
ἀλήθουσαι, I, 14.
ἀλήθης, ut ὅσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης, ξ, 362.
ἀλήμονες, ρ, 376. τ, 74.
ἄλης, ε, 314. χαλεπῆς, κ, 464.
ἀλῆται ἄνδρες, ξ, 124.
ἀλητεύοντες, μ, 330.
ἀλήτην δύσηαι, ε, 483. ἐπίμασαν, υ, 377. κακὸς, αἰδοῖ ἀλήτης, ρ, 578.
ἀλιαίης ὕδρι πνείοντες φαίνοντ', δ, 361.
Ἀλιάρτου πουήεντα, II, 243.
ἀλιγεΐζειν πολιαὶ ἀκαχῖν, XXXVII, 6.
ἀλίγκιοι ἀθανάτοισιν, εἴδος, θ, 174.
ἁλίευς, μ, 251. ἁλιεῦσι, ω, 418.
ἁλίη ἐὼς ἔασιν, β, 273. 318.
ἁλίηι ὁδὸν εἶσιν, III, 546.
ἁλιᾶας, π, 394. ἁλιῆς, χ, 384.
ἁλίῃσι ψαμαθοις, γ, 38. δ, 438. III, 79.
Ἁλίησιν ἀλαπάζησ', ω, 47. 55.
ἁλιῆτῃρες, ἄνδρες, Fragment. 153.
Ἁλιθέρσης, β, 253. ρ, 68. γέρων, β, 157. ω, 450. Μαστορίδης ἥρως, β, 157. ω, 450.
ἁλιμυρήεντα, ε, 460.
Ἅλιον κὴν Λακεδαίμονα, Φ, 370.
ἁλιοτρεφέων, Φαιήκων, δ, 442.
ἁλιπόρφυρα, ἠλάκατα τραφῶσ', ζ, 53. 306. Φάρε' ὑφαίνουσιν, ρ, 108.
ἁλιτέφρου πόλιος τε, II, 410.
ἁλιπλόζ, δ, 378.
ἁλιτήμονες, δ, 807. ἁλίτηται, XLII. 4.
ἁλίτονδ, ε, 180.
ἁλιτρὸς, ε, 182.
ἁλιῶτην, ε, 104. 138.
Alcaus, φ, 71. ψ, 282.
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, δ, 126.
ἀλκὴ, μ, 120. χ, 226. 305.
ἀλκὶ πιπισκὼς, ζ, 130.
ἀλκιμα δοῦρε δυω κυνοσυρμίνα χαλκῷ, χ, 125.
Ἀλκιμίδης, χ, 235.
Ἀλκίνο, ζ, 12. η, 66.
Ἀλκιπη. *Helene* famula, δ, 124.
Alcman, ψ, 19.
Ἀλκμανικὸν χεῖμα, κ, 513.
Ἀλκμαίων Ἀμφιλοχός τε, ο, 248.
Ἀλκμήνη, β, 120. XIV. 3. Ἀλκμήνην, λ, 265.
ἀλκτῆρα, ξ, 531. φ, 340.
Ἀλληθρία, totius *Odyſſeæ*, ν, 80. *Ælii*, κ, 5. τῆ Μάλυ, κ, 305. *Circæ*, κ, 349. βοῶν ἠλίτ, μ, 129.
ἄλληκτος ἀὴ Νότος μῆτα πάντα, μ, 325.
* ἀλλήλων, φ, 36.
ἀλλογνώτῳ σὺν δήμῳ, β, 366.
* ἀλλοδαπῶν, XXXVII, 17.
ἀλλοεσδία, ν, 194.
ἀλλοθρόους ἀνθρώπους, α, 183.
ἄλλοι, pro πολλοὶ, δ, 165.
ἄλλοιος, π, 181.
ἄλλοισιν—ἄλλ ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις, ξ, 228.
* ἄλλον, pro ἄλλο, λ, 622.
ἀλλοτρέων φίσιεσιν, σ, 18.
ἀλλύσιχεν, β, 105.
ἄλλων ἵκετο δῆμον, ε, 238.
ἄλμασιν, Φ, 103.
ἅλμη, ε, 53. ζ, 137. ἅλμῃ πικρὴ, ε, 322.
ἁλμυρὸν, δ, 511. ε, 100. ι, 227.
ἁλοιφὴ, ζ, 220. θαλερὴ, Φ, 476.
ἁλοιφῆ πλαδαρὴν, τ, 410.
ἁλὸς, δ, 401. 448. 450. ε, 422. λ, 133. μ, 27. ψ, 281. ω, 47. 55. II, 506. ἀτρυγέτοιο, α, 72. ε, 52. ζ, 226. Φ, 49. κ, 179. VI, 2.
* ἀχνῃ, ε, 403. βιότος, δ, 78. Φ, 51. Φῦν', ζ, 94. ἵππους ἀνδράσι γίγνονται, δ, 708. * κῦμά Φ', μ, 68. κύμασθ', χ, 387. λαΐτμα, Φ, 561. λαὸς, XXXII, 15. πλάζοντ, ε, 335. XXXII. 15. πολῆς, β, 261. δ, 405. ψ, 236. πολιοῖο, ε, 410. ι, 132. πολυοῖζ Φ, δ, 406. πόρες, μ, 259. ῥηγμῖνα βαθεῖαν, μ, 214.
Ἁλοσύδνης, καλῆς, δ, 404.
ἅλοχ' ἱερεῦ, XXIX, 17. ἄλοχοι καὶ κιρνήδεμνοι, δ, 623. ἀλόχῳ δαίφρονι, ο, 355. ἀλοσύδνῃ δ, 92. ω, 97. ἄλοχοι Ἀγαμεμνονείῃ, γ, 264. αἰδοίῃ, IV, 44. ἀντιθέῃσι, λ, 116. ν, 378. ἡμερίῃ, ψ, 232. κεδν' εἰδυῖαι, ψ, 181. 232. II, 313. κεδνὴν, χ, 223. μνηστὴν, α, 36. φίλῃ, χ, 324.
ἁλόων, ε, 377.
ἁλόωντα, γ, 73. ι, 254. II, 454.
ἅλσεα, κ, 509. διυδρύεσσι, II, 76. 143. 221. 245. καλὰ, IV, 97. σκιόεντα, IV, 20. ἅλσει διυδρύεντι, I, 200. II, 235. 384. ἁλσέων, κ, 350. ἅλσος ἀγλαὸν, ζ, 291. II, 230. κλυτὸν, ζ, 321. κυκλοτερὲς, ρ, 209. πολυέρατον, III, 186. σκιερὸν, υ, 278.
ἅλτο, φ, 388. χ, 80. II, 448. III, 65. ἐπὶ, χ, 2.
Ἁλύζαντ, ω, 303.
ἁλύεις, σ, 332. 392. ἁλύων, *Medicâ* longâ, ι, 398.
ἁλύξαι, δ, 416. ε, 345. μ, 216. χ, 460.
* ἁλύσκασε, pro ἁλύπαζε, χ, 330.
ἁλυσκάζουσι, ε, 253.
ἁλύσκων, χ, 363. 382.
ἁλύτας, ἀῤῥήκτους, δεσμοὺς, Φ, 275.
Ἁλφειοῦ, II, 423. Ἁλφειὸν βαθυδίνην, III, 139. πολυμῶν, III, 101.
Ἁλφειὸς, γ, 489. ο, 187. Ἁλφειῷ, III, 398.
ἁλφισίοισιν, IV, 119.
ἁλφηστάς, ν, 261. ἁλφηστάων, ζ, 8. II, 458. ἁλφηστῆσιν, α, 349.
ἅλφιτα, β, 290. 354. 380. κ, 234. I, τ, 197. υ, 108. 119. λόγκας, κ, 520. λ, 28. ξ, 77. II, 491. 509. III, 551. ἅλφιτα μυλητὰ ἀκτῆς, β, 355. ἀκτῇ, ξ, 429.
ἁλὼν πολύτροπον, η, 122. πλαζομένους, ζ, 293. ἁλωῇ ἐυκτιμένῃ, ω, 225.
ἁμαθύνει, III, 140.
ἁμαμυκάσσετον, ξ, 311.
ἁμαξήσι, υ, 14.
Amanuenſium Incuria & Ignorantia, ω, 409.
ἄμαξαι, ἰδυΐαι, * ποσαρρήκτοιο, ε, 241.

241. ἄμαξαν ἰύτροχον, ἡμιονείῳ, ζ, 72.
ἄμαξαν, ι, 273.
ἅμαρτι, ζ, 116. ἁμαρτήσας, ι, 512.
ἀμαρύσσω, III, 45.
ἀμαρύσσων, III, 278. 415.
ἀμαστροχόωντα, ο, 450.
ἀμαχητῆν, δ, 824. 835.
ἀμβολαίῃ, μ, 77.
ἀμβολὰς, λ, 315.
ἀμβολάδην, III, 411. 425.
Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἐπάξαι θῆκε Φέρεσθαι, δ, 445. ἐμπνείω, II, 124.
ἀμβρότῳ ἐλαίῳ, Θ, 365.
ἀμείλιχος, ρ, 219. φ, 362.
ἀμοιβοῖμι, β, 84.
ἀμοιρήσαντα κάρηνα νεκύων, κ, 521. 536. λ, 29. 49. ἀμοιρήσας, IV, 189.
ἄμμορος, Θ, 64.
ἀμοῖτηνον, τ, 512. ἀμοίτης, ψ, 249.
ἀμοῖς, pro ἡμετέρας, λ, 165. 480.
ἀμοισάμενος, ι, 247.
ἀμοιχαίων βουλευόντων, III, 446.
ἀμοιχαίη, ι, 295.
ἀμοιχθαλόεσσα, II, 36.
ἀμολγέων, υ, 76. ἄμολγος, ι, 275. *Ammonius*, β, 106.
ἀμονίοι, γ, 444.
Ἄμοργος, τ, 188.
ἀμόθεν ab ἀμὸς. ἀπὸ τοῦ, εἷς, α, 10.
ἀμοιβὰς * παρεκπέσειε, ξ, 521.
ἀμοιβηδὶς δ' αἰνίφαντον, σ, 309.
ἀμοιβὰν ἐπικά, μ, 282. χαλέσασθαι, γ, 58. ἀμοιβῆς, α, 310.
ἀμολγῷ, νυκτὸς, δ, 841. III, 7. XVII, 7.
ἄμοτον, ζ, 83. ρ, 520.
ἀμπτιδίον, ι, 329. πυρηφόρον, II, 228. ἀμπέλαγος, ι, 330.
ἀμπελόεσσαν, II, 438. VIII, 5.
ἄμπελοι, I, 110. ἄφλοιοι, ι, 133. ἀμπελῶν, ω, 245. VI, 39.
ἀμπρὶς, ᾗφ' δ', φ, 422.
ἄμπυχιν, ζ, 225.
ἄμπνυτο, ι, 458. ω, 348. III, 110.
ἄμυδις, δ, 659. ι, 467. μ, 413. 416. ξ, 305. XVIII. 3.
Ἀμυθαόνα θ' ἱπποχάρμην, λ, 258.
ἀμύμονι Αἰγίσθοιο, α, 29.
ἀμυναίμην, β, 62. μ, 114.
ἀμύντορας, π, 256. 261. ἀμύντορες, β, 326.
ἀμφαγάπαζον, ξ, 381.
ἀμφαδὰ ἔρδα γένοιτο, τ, 391. ἀμφαδίην, ι, 120. ἀμφάδιον, ζ, 288. ἀμφαδὸν, ω, 296, λ, 119. ρ, 330. τ, 399.
ἀμφαίνειν, III. 16.
ἀμφασίη, δ, 704.
ἀμφαφάασθαι, Θ, 215. τ, 475. ἀμφαφῶσι, Θ, 196. ἀμφαφόωντες, τ, 586.
ἀμφαφόωντο, ο, 461.
ἀμφιβλητο, φ, 431.
ἀμφιλάχαιμε, ω, 241.
ἀμφίξισα, ψ, 196.
ἄμφιπτο, Θ, 437.
ἀμφιπίτνοντο, ο, 466. τ, 455.
ἀμφιπτερυῖτο, υ, 307.
ἀμφιχίοντο, χ, 498.
ἀμφιχυθῇ, δ, 716.
ἄμφηκες, ξίφος, π, 80. φ, 341.
ἀμφήλυθε, ζ, 122.
Ἀμφίαλος, δ, 128. ὑὸς Πολυκάου, Θ, 114.
ἀμφιάλῃ, α, 386. 395. 401. β, 293, φ, 252.
Ἀμφιάρεω λαοσσόου, ο, 244. Ἀμφιάρεος, ο, 253. Vid. λ, 326. *Scholia.*
ἀμφιβαλέσθαι, ζ, 178. ἀμφιβαλεῦμαι, χ, 103.
ἀμφιβασίηφι, δ, 400. ω, 198.
ἀμφίδιον ἦδε ἴδυια νομὴν βατράχοισι Κρηνίων, I, 59. *Amphibrachys*, δ, 90. 120. ι, 365. η, 280. ο, 109.
ἀμφιγυήεις πελεκυτὸς, Θ, 300. 349. 357.
ἀμφιγύοισι, π, 474. ω, 526.
ἀμφιδεδίηται, Θ, 405.
ἀμφιδυμοι, δ, 487.
ἀμφὶ ὄ πῖχος ἔλασαν πάλαι καὶ ἰδίμαντο οἶκος, ζ, 9.
ἀμφιέλισσαι, ζ, 264. η, 9. ι, 64.
ἀμφιελίσσας, γ, 162.
ἀμφιέπεντες, γ, 118.
ἀμφιέσαμεν, σ, 360. ἀμφιέσασθε, ψ, 131. ἀμφιέσασθε, ψ, 142.
Ἀμφιθέη μήτηρ, τ, 416.
ἀμφιθέσσι, κ, 413.
ἀμφικιόεσσαν, ξ, 12.
ἀμφικύπελλον, γ, 63. Θ, 89. ρ, 57. ο, 102. χ, 86.
Ἀμφίλοχος, ο, 248.
Amphimacrus, β, 346. δ, 120. 485. σ, 246.
ἀμφιμάσασθε, ω, 152.
Ἀμφιμέδων, ω, 106. Ἀμφιμέδοντα, χ, 284. παῖδα Μελανθέος * τ' ἀγακλυτὸν, ω, 103. Ἀμφιμέδοντες, ω, 112. Ἀμφιμέδων, χ, 242. 277.
ἀμφιμέλαιναι, δ, 661.
ἀμφιμέμυκεν, κ, 227.
ἀμφινέμεσθε, II, 475. ἀμφινέμοντο, τ, 132.
Ἀμφίνομε, σ, 124. Ἀμφινόμοιο, 423. Ἀμφίνομος, π, 351. 394. 406. σ, 118. υ, 244. 247. χ, 89. ὑὸς Νίσου, σ, 411. Ἀμφινόμου Δυλιχίοιο, σ, 394. Ἀμφινόμῳ, χ, 96.
Ἀμφίσσα, λ, 281. Ἀμφίσσης ἱππασίδαο, λ, 282.
ἀμφιπλῆξ, α, 352.
ἀμφιπλήξιφος, Θ, 175.
ἀμφιπεφυλιδώσῃ, IV, 272.
ἀμφιπισσῶσα, Θ, 513.
ἀμφιπορφύρεα, ι, 63.
ἀμφιπολεύουσιν, υ, 78. ω, 243.
ἀμφίπολοι, α, 331. ζ, 18. 84. λευκώλενοι, ζ, 239. σ, 197. ἀμφιπόλοισι, α, 357. γυναιξὶ, α, 362. εὐπλοκάμοισι, ζ, 198. ἀμφιπόλῳ χειὶ, α, 191.
ἀμφιρύτας, II, 251. ἀμφιρύτῃ, α, 50. ἀμφιρύτους, II, 291.
Ἀμφιτρίτη ἀγάστονος, μ, 97. II, 94. Ἀμφιτρίτης κυανώπιδος, μ, 60.
ἀμφιτρομέων, δ, 820.
Ἀμφιτρύωνος, λ, 265. 269.
ἀμφιφανείσῃ, II, 202.
ἀμφιφορεῦσι, β, 290. ι, 204. ἀμφιφορῆα χρύσεον, ω, 74. ἀμφιφορῆες λάϊνοι, ν, 105.
ἀμφιχυθεῖς, π, 214.
ἀμφοῖν, III, 50.
ἀμφόπεζον, ξ, 505.
ἀμφοφόωσιν, τ, 391.
ἄμφω τω, χ, 10.
ἀμύμεν, ι, 135.
ἀμυάμονα, XXXII. 3.
ἀν' ὕδωρ, Θ, 377.
ἄν', pro ἄνα, pro ἄναξ, II, 526.
ἄνα, pro ἄναξ, ρ, 354. II, 179.
ἄνα, pro ἀνάσσῃ, σ, 13.
ἀναβασάμενοι, δ, 473. ἀναβᾶσα, α, 362. ἀναβῇ, β, 358. ἀναβήμεναι, α, 210.
* ἀναβοηπόλοι, ο, 474.
Ἀναβησίνεως, Θ, 113.
ἀναβρόξεις, μ, 240.
* ἀναβρυχὲς, λ, 585.
ἀναγκαίη δ' ἐπείγει, τ, 73.
ἀναγκαίοις δρωῆς, ω, 209. πολεμοιτοὶ, ω, 498.
ἀνάγκη κρατερή μοι ἔπλετ', κ, 273. IV, 113.
ἀναγωγοίη, λ, 143. ἀναγώγοιν, τ, 250. * ἀναγώγους, ψ, 206.
ἄναγον, ρ, 441. σ, 88. ἀνάγοντο, τ, 202.
ἀναδίδρομος, ι, 412. κ, 4.

ἀναδύη, ι, 377.
ἀναείρας, Θ. 298. IV, 235.
ἀναεῖσθαι δαιτὸς, μολπή τ', ὀρχηστύς τε, α, 152. ἰψιάασθαι μολπῇ & φόρμιγγι, φ, 430.
ἀναειδέειν ἐπιειμένε, III, 156. ἀναειδὲς ἐπίβησαν, χ, 424.
ἀναείδει, α, 254. ν, 376. υ, 29. 39. 386. ψ, 37. ἀναειδὴς λαὸς, λ, 597. ἀοιδίκτης. ρ, 449.
ἀναιμωτεί, σ, 148. ω, 531.
ἀναίνεαι, ξ, 149.
ἀναίξας, α, 410.
ἀναιρήσεαι, φ, 261. χ, 9.
ἀναίπον, ν, 135. χ, 356. I, 149.
ἀνακεκλόφμαι, XVIII, 5.
ἀνακλῖναι, λ, 524.
ἀνακλίνεσθε, XLVIII, 3.
ἀνακλιντῆς, ι, 371. ἀνακλιθῆσαι, δ, 794. σ, 188. ἀνακλιθέντες, ν, 78.
ἀνακλύζῃ, XXXVI, 4.
Anacreon, ω, 10. δ, 336. ε, 402. Θ, 193. ο, 98. φ, 71. I, 4. XXVII, 5.
ἄνακτ', τ, 475. II, 59. ἄνακτα. κ, 216. λ, 569. ἀοίφοβα, ποινικολωμήτην, γ, 163. ἤπιον, ξ, 139.
ἄνακτες, & ἄναστες, de Regum filiis & filiabus, XXXI, 17.
ἀνακτίεσσιν, ο, 556. ἀνακτὶ βασιλῆϊ, υ, 194. ἄνακτα, γ, 107. ἀντηθίω. ξ, 40. ἑκάτοιο, II, 63. 90. XXIII, 1. κεδνοῖο. ξ, 170. Μεγαμηδίαο, III, 100.
ἀνακτορίην, II, 234.
ἀνακτορίηφι ὕδατι, ο, 396.
ἀνακλιδές, δ, 334. ι, 475. ἄνακλιν. γ, 375.
ἄνακτον, ρ, 228. σ, 113. 363.
ἀναμαίξεις, σῇ κεφαλῇ, τ, 92.
ἀναμιτρήσαιμι χάριβδιν, τὴν ὀλοήν, μ, 428.
ἀναμορμύρεσκε, μ, 238.
ἄναξ ἔστμ' ἠμυτέοιο οἴκοιο, α, 397. εὔθυμος, ξ, 63.
ἀνάξαξ, γ, 245.
ἀνάξομέν ἐπειρόνδε εἰς Ἔχετον βασιλῆα. σ, 114.
Anapæstus, pro *Dactylo*, in quovis loco, δ, 90. 120. ι, 283. ο, 83. ρ, 181. υ, 251.
ἀναπηδήσας, III, 41.
ἀναπλῆσαι, ε, 207. ἀναπλήσειν, ε, 302.
ἀναπτέη, II, 231.
ἀναπρήσας δάκρυ, ἢ δάκρυ', β, 81.
ἀναπύσεαι ἧσιν ἥσιν αἰνῳπότησιν, λ, 273.
ἀναρπάξασα, δ. 515. ε, 419. ν, 63. ψ, 316.
ἀναρραιβδεῖν & ἀναῤῥοιβδεῖν, μ, 105.
ἀναῤῥιπτοῦν, π, 328.
ἀνάρσιος, κ, 459. λ, 400. 407. ξ, 85. ω, 111.
ἄναος', γ, 380. ζ, 175. IV, 92. ἄναοσε, ζ, 149. XXXI, 17.
ἀνάστη, α, 419. π, 23. ι, 552. ν, 25. IV, 112.
ἀναστεήτασκε, II, 403.
ἀνάστονος, δ, 177.
ἀναστὰς, δ, 343. ἀναστῇ, σ, 333. ἀναστήσας, ζ, 7.
ἀναστριφόμαι, ν, 326.
ἀναστραφθεὶς, φ, 394.
ἀναχοίμην, λ, 374. ἀναχὼν, δ, 115.
ἀνατλὰς, π, 205.
ἀναυδος, ε, 456. ἀναύδῳ, π, 378.
ἀναφαίνειν, δ, 159.
ἀναφανδὰ, γ, 221. 222. λ, 454.
ἀναφῦναι, δ, 254.
ἀναχαασαμένῳ, π, 280. λ, 96.
ἄναχθ' ἰὼν, τ, 392.
ἀναχωρήσας, ρ, 453. ἀναχωρήσῃ, ρ, 461.
ἀνάψαι μεσσόθεν, β, 86. σχυμοτήσι' ἀνάψαι, ι, 137.
ἀναψύχειν, δ, 568.
ἀνδάνει αὐτῇ, β, 114.
ἀνδάνακας, ξ, 474.
ἀνδρ' ἄγελον, ι, 494. μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν, ι, 214. 514. δικαιόλον, λ, 158. ἀριστεπὶ ὅμμασιν ἄνδρα, IV, 103. ἀπαθάλου, δ, 693. βεβοτὸν, ε, 129. γεραίτερον, γ, 24 γήραϊ τερπε, σ, 53. 80. ἴφθιμον, π, 89. νέον, γ, 24. νεώτερον, β. 188. γ, 125. οἰζυρώτατον, ε, 105. πολύτροπον, α, 1.
Ἀνδραίμονος ὑὸς, Θόας, ξ, 499.
ἀνδρακὰς, ν, 14.
ἀνδρας ἐς ἀλλοδαπὰς, ξ, 231. υ, 220. ἀρίστας. ξ, 218. ἀρίστους, ω, 108. Αἰγυπτίους, ξ, 286. ἐπιχθονίους, IV, 12. μαχητὰς. σ, 260. οἰνοποτῆσας, Θ, 456. πίκτους, IV, 12. ὑποφθιάλους, λ, 115.
ἀνδρόμεα πρία, I, 297. 347. ἀνδρόμεον ψαμμοῖ, ι, 374. ἀνδρομέοιο. χ, 19.
Andronicus Livius, *Homeri Odysseam* vertit *Latinè*, α, I, 64. ε, 297.
Andronicus Rhodius, λ, 333.
Andron. δ, 797.
Ἀνδρονίκου, λ, 270.
ἀνδροφάγοιο, κ, 200.
ἀνδροφόνου διζύριον φάρμακον, α, 261.
ἀνεβάλλετο κακὸν ἀοίδιμον, α, 155. Θ, 266.
ἀνεβήσατο, ψ, 1.
ἀνεβόησαν, φ, 48.
ἀνεγείρας, δ, 730.
ἀνέγναμψαν, ξ, 348.
ἀνέγνω, κ, 216. φ, 205.
ἀνεδήμοιθ', ρ, 563.
ἀνεδυ, ε, 322. ἀνέδυνε, I, 89. ἀνεδύσατο, ε, 337.
ἀνέδωκε, III, 111.
ἀνέμοισιν, γ, 348.
ἀνέρας, α, 231. ἀνερόμην, δ, 461. 651. II, 525. ἀνερομένῳ, II, 50.
ἀνέτκαμε, ε, 13. ι, 251. 308. κ, 358. φ, 181. III, 115.
ἀνέτκοπεν, φ, 47.
ἀνέτκρεμασε, ξ, 467.
ἀνεφρέμασε, II, 8.
ἀνεχέ, υ, 223. ἀνεχέων, υ, 83. ἀνεχέως, ε, 350.
ἀνηλίσκε, φ, 117.
ἀνήμεσα, τ, 342.
ἀνήμιξε, IV, 52.
ἀνημισγε, κ, 235.
ἀνήμονας, γ, 211.
ἀνήμοι, ε, 330. κ, 47. χαλεποὶ, μ, 285. ἄνεμον, ἀγρίῳ, II, 433. ζακὸς, ε, 368. μείζας, τ, 200. II, 433. XXXII, 11. ἀνέμων μιῇ ἰκμὰς ἀέντων, ε, 478. ἀργαλέων, λ, 399. 406. XXXII, 14. βυκτάων, κ, 20. δυσαέων. ν, 99. μισγομένων, ε, 317. πικρῶν, ε, 293. 305.
ἀνεμοφλὰς βάζειν, κακὸν, δ, 837. λ, 463.
ἀνήνεκα, λ, 624.
ἀνήνυδε, φ, 129.
ἀνήξομαι, τ, 27.
ἀνήσειεν, I, 121.
ἀνηταλίομεν, μ, 234.
ἀνήρας ἀλφηστὰς, ν, 261.
ἀνηρίπαν ἄλλα πηδὰ, ν, 78.
ἀνήρπαγε, κ, 130.
ἀνήρρωδησε, μ, 236. 431.
ἀνήχθοισθε, ε, 294.
ἀνήχετο, ψ, 302.
ἀνήχθον, σ, 88.
ἀνήτλημεν, γ, 104. ἀνήτλης, ζ, 47.
ἀνίφανε, III, 345. ἀνιφάεσσι, κ, 29. I, 81. ἀνίφαντον, σ, 309.
ἀνίχασε, σ, 277. ρ, 13. χ, 423.
ἀνιχνεύομεν, δ, 595.

ἄνεω δὲν ἦσο, ἦδε, ψ, 93. ἦοθι ἀνεω, β, 240. αἶδ' ἄνερ ἐγίνετο, η, 144. κ, 71.
ἀνέμεια, κ, 389.
ἀνήκατος ἐς κατάπαυσιν Δανατίοισιν, δ, 534.
ἀνημέλκτοι, ι, 439.
ἀνηνάοδε, δ, 651. ξ, 239. σ, 286. XLV, 2.
ἀνήνοθεν, ρ, 270.
ἀνήνορες, κ, 301. 341.
ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ, π, 111.
ἀνὴρ. λέξις πολυσήμαντος, α, 1.
ἀνηρείψαντο, ἄρπυιαι, α, 241. ξ, 371. υ, 77. θύελλαι, δ, 727.
ἀνήρατο, ι, 109. ἀνήρατο, ι, 123.
ἀνήρπαξαν, ο, 426. ἀνήρπαξε, IV, 117. ἀνήρπασεν, IV, 209.
ἀνηφάσιον, δ, 251.
ἀνήφθη, μ, 51. 162. ἀνῆψαν, μ, 179. ἀνῆψεν, γ, 274.
ἄνθια, ι, 51. μελλάκια, XXIX, 15. πίρειν ἄνθια ποίης, ι, 449. ἄνθεσι ὑακινθίνῳ, ζ, 231. ψ, 158.
ἄνθημ' Ὀρειχάλκου, V, 9.
ἀνθημόεντα, μ, 159. ω, 274. III, 96.
Ἀνθημοῦσσαν, μ, 39. 159.
* ἄνθιον ὕλης, II, 139.
ἄνθος, η, 126. κ, 304. πίρειν ἄνθος, III, 375. ἔμορτον, IX, 3.
ἄνθρωποι μυνυθάδιοι πλέθουσιν, τ, 328. πάπτοι, II, 532. ἀνθρωπος, ν, 400. ἀνθρώπους ἀλφηστάς, α, 183. γ, 302. ο, 452. πολυπλάγκτους, υ, 195. ἀφενείοισι, β, 65. ἀνθρώπων ἀμοιβαίτων, III, 539. ἀοιδήσιν, ζ, 125. ἐπιχθονίων, α, 167. ἐπιχθονίοισιν, ἠοίοις, Φ, 29. θνητῶν, α, 219. κεχθομένων, ρ, 587. μιερόπων, υ, 49. 132. II, 42. ὀδίζων, ν, 123. φθεκλόνων, II, 274. πολυκλήρων, ξ, 211. τλημοσύνας, II, 191. χαμαιγενέων, IV, 108. χαμαὶ ἐρχομένων, XXVIII, 2.
ἀνίαζ', δ, 460. ἀνιάζῃ, τ, 323. ἀνιάζουσιν, δ, 598. ἀνιάζων, χ, 87.
ἀνιᾶται, ο, 334.
ἀνίεσθε, β, 185.
ἀνιηλμένος, β, 300.
ἀνίη, καὶ πολὺς ὕπνος, ο, 393. καὶ τὸ φυλάσσειν πάντυχον ἐχθήσασθε, υ, 52.
ἀνιηθεὶς, α, 133. γ, 117.
ἀνίην ἀπέχεσθε, μ, 223. θυτὸς, ρ, 446.
ἀνιηρέστερον, β, 190.
ἀνίησιν, δ, 568. μ, 105.
ANNA, Magnæ *Britanniæ* Regina, λ, 426.
Anna, filia *Fabri*, laudata, XII, 3.
ἀνοίτην, pro ἀνανεῦ, κ, 192.
ἀννίφλος, ζ, 45.
* ἀνοΐξας ἀξιῶν', ξ, 485.
ἀνοίμων, β, 270. 278. ρ, 273.
ἀνόησε, ἄφρασε, θαυμαστὰ ἔργα, III, 80.
ἄνομαι, *Priori* longâ, pro ἀνακλίσομαι, β, 58.
ἀνόπαιεν, α, 320.
ἀνόρουσεν, γ, 149. χ, 23.
ἀνόστιμον, δ, 182.
ἀνόστου, ω, 527.
ἄνυσεν, ξ, 255.
ἀνυτήρης, δ, 674. μ, 170. 195.
ἀνυχίοιο, ε, 320.
ἀνώγει, β, 63.
ἀνώγεσι, III, 436.
ἀνωγεωδέναι, I, 185.
ἀνώγοιμεν, ζ, 141.
ἀνωπόλησεν, ω, 87.
ἀντήσειε. III, 288. ἀντήσομαι, π, 254.
ἀνυπάσσεσθε, σ, 146.
ἀνύπιον, α, 70.
ἀνύπνυργε, π, 159.
Ἀντίκλειαν, θυγατέρ' Αὐτολύκου, λ, 85.
Ἀντικλείδης, π, 471.
Ἄντικλος, δ, 286.
Ἀντιλόχοιο, ω, 78. ἀμύμονος, δ, 187. λ, 467. ω, 16. Ἀντίλοχος κρατερὸς καὶ ἀμύμων, θεὸς ὣς θοὸς ἦεν ταχὺς, ἠδὲ μαχητὴς, γ, 111. 112.
Ἀντίνοος, α, 383.
Ἀντίπην, Ἀσωπιὸν θυγατέρα, λ, 259.
ἀντίοον, α, 25. ἀντίοοσι, γ, 436. ω, 56.
ἀντίχθεσσι, τραπέζας, χ, 74.
ἀντιφερέων, III, 178. ἀντιφερίζω, III, 283.
Ἀντιφάτην, κ, 105.
Ἄντιφος αἰχμητὴς, β, 19.
ἄντλον, μ, 411. ἄντλῳ, ο, 478.
ἀντολαὶ ἠελίοιο, μ, 4.
ἄντρῳιο, ι, 235. 298. υ, 21. ὑψηρεφὲς, III, 23. ἄντρῳις, XIX, 4. ἄντρον, ι, 216. 218. III, 234. ἐπήρατον, ἠερόεντὰ, ν, 103. 347. λαΐτον, III, 401. παλίσκιον, III, 6. ἄντρε, ι, 236. θεσπεσίοιο, ν, 363. ω, 6. ἄντρῳ, III, 359. εὐώδη, XXV, 6. ἠερόεντι, III, 172. παλισκίῳ, XVII, 6.
ἀνύσῃς, ο, 294.
ἄνυσίν τινα δόμεναι, δ, 544.
ἀνύσσας, III, 337. ἀνύσσασθ', π, 373.
ἀνώγῃ, α, 316.
ἄνωγμεν, II, 528.
ἀνωΐστῳ, δ, 92.
ἀνωΐστων, XXXIX, 1.
ἀνώνυμος, Φ, 552.
ἀνώσαντες, ο, 552.
ἄνωχθι, χ, 437.
ἄξεσθ', φ, 322.
ἄξιον, α, 318. Φ, 405. ο, 387. 428. υ, 383. I, 15.
ἀοιδὴ, α, 159. Φ, 580. II, 188. καλὴ, II, 164. συγκρὴ, ω, 199. τῷ γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι, ὅτις ἀκροτάτη νεοδέτῳ ἀμφιπέληται, α, 351. ἀοιδὴν, γλυκερὴν, VI, 59. ἠδίστην, Φ, 64. ἥσται, α, 328. Φ, 498. III, 441. ἱμερόεσσαν, α, 421. σ, 303. IX, 5. λιγυρὴν, μ, 183. μελίγαρυν, II, 519. XVIII, 18.
ἀοιδιάει καλὸν, κ, 227. ἀοιδιάουσ' ὅτι καλῇ, ε, 61.
ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ, II, 299.
ἀοιδὸς, α, 338. 347. Φ, 479. XXIV, 3. πρὸς ἔμμορος εἶσι καὶ ἀοιδὸς, Φ, 479. Μουσάων θεράπουτες, XXXI, 19. ἀοιδὸς, Μουσάων θεράπων, καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος, *Margites*, 1.
ἀολλίες, γ, 412. 427. δ, 448. I, 197.
ἄορ, κ, 333. ὀξὺ, κ, 321. λ, 24. παγχάλκειον, Φ, 403. τανύηκες, κ, 439. λ, 230. χάλκεον, τ, 241.
ἄορας, ξ, 222.
Ἄορι, καὶ τὸ αὐτὸ νεκυοσσυτίῳ, λ, 25.
ἀορτῆρ. σμερδαλέοι, λ, 608. οὐ γὰρ στόφος ἦεν ἀορτὴρ, ν, 438. ξ, 198. σ, 108.
ἀοσσητῆρες, δ, 165. ψ, 119.
ἀπαγχάιλαι, ω, 95. 210.
ἀπάγχων, τ, 230.
ἀπαιτίζοντες, β, 78.
ἀπάλαλκε, δ, 766. *Fragment.* 162.
ἀπαλὰς, φ, 151. I, 204. ἀπαλῇ, IV, 88. V, 10. ἀπαλοὶ, III, 275.
ἀπάλων, I, 10.
ἀπαλοξέσῃ τινὰ κακότητος, ρ, 364.
ἀπαλόχροας, IV, 14.
ἀπαμβλύνεται, XLV, 4.
ἀπαμειβόμενος, α, 63.
ἀπαμήσατο, φ, 300.
ἀπαμοῦσθαι, λ, 578.
ἀπανήκαστ', κ, 297. ἀπανηκάστῳ, XXXVII, 10.
* ἄπαυδε, υ, 85.
* ἀπαυτάσῃ, II, 152.

ἄπαιπος, α, 19.
ἄπαξ θνήσκω· ἀθρήσαι, μ, 22. πρὸς κῦμα χανεῖν, μ, 350.
ἀπαρχόμενος, γ, 446. ξ, 422.
ἅπασι, III, 168. ἅπασις, δ, 788. ζ, 250.
ἀπαύρων, ρ, 294.
ἀπαυτήλια βάζειν, ξ 127. 157. 288.
ἀπαυτήλιον ψυχῆς ὁρμὴν ὑπογαίμψαι φρισίν, VII, 13.
ἀπάτιλλον κακὴν, I, 21.
ἀπαφίσκειν, λ, 216.
ἀπάφοιθ' ἑπέσθαι, ψ, 216.
ἀπεδήρησε μῆκος, λ, 35.
ἀπέδρυφθεν, ε, 435.
ἀπείουσι, χ, 364.
ἀπείπειν, τ, 169.
ἀπεξαύρισον', ζ, 49.
ἀπήλασεν, ρ, 126.
ἀπηλήτιλε, λ, 212.
Ἀπήσιον, η, 8.
ἀπήριπεν, ι, 118. ἀπειρεσίην οἰζύν, λ, 620. δῆριν, I, 4.
Ἀπίρηθεν, η, 9.
ἀπήχθετο φιλότητος, IV, 133.
ἀπικαίνυτο, Θ, 127. 219.
ἀπικλελαθῶς ἢ ἀμβώς, ω, 393.
ἀπικόσμιον, μ, 232.
ἀπίκοψα, ι, 325. ψ, 195.
ἀπικρίζωσιν, ψ, 121.
ἀπιλιθρεύειν, ι, 538.
ἀπιλιλυθώς, 223. ω, 309.
ἀπιμάσατο, ο, 254.
ἀπίνισσαν, π, 326. 360.
ἀπιπλάγχθης, Θ, 573. ο, 381.
ἀπίπτολιν, Θ, 501.
ἀπίπτω, ξ, 339.
ἀπίπτυσεν εἰς ὕδατι, I, 98.
ἀπίπτυξεν, I, 218.
ἀπίπτυξε, I, 230.
ἀπιρρήγασι, β, 52.
ἀπισύκεν, ι, 119.
ἀπισχίδασ', λ, 384.
ἀπίσωσιν, τ, 302.
ἀπίσσιται, β, 285. Θ, 150.
ἀπισσύωσιν, ι, 236. 396.
ἀπίσχε, μ, 143. ἀπίσχεν, μ, 333.
ἀπίσχιστο, III, 74.
ἀπίπτατο, ψ, 312. ἀπίπτας, α, 43.
ἀπίπτεν, γ, 195.
ἀπιυδία, γ, 88. ἀπιυδής, γ, 184.
ἀπίφαγ', I, 45. * ἀπίφαγεν, I, 42.
ἀπίφθιθον ἐθελοὶ ἐπιέρσαι, ε, 110.
ἀπίφθιτο, ο, 268. 357.
ἀπιχθαίρει, δ, 105.
ἀπιχθάνεται, β, 202.
ἀπίχθη, κ, 74.
ἀπιχθόμενος, κ, 75. π, 114.
ἀπιχωμένε, μ, 321.
ἀπίωσι, ι, 81.
ἀπλησίως, α, 373. III, 362.
ἀπήμαντον, τ, 282.
ἀπήμων, δ, 519. ε, 40. μ, 167. ν, 138. II, 244.
ἀπηνέα, ψ, 97. 230. III, 261.
ἀπήνην, ἀέραρεῖν ὑπερπρέμν, ζ, 69. ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ζ, 57. 69.
ἀπήυρα, γ, 192. λ, 202. σ, 272.
ἀπήυρεν, δ, 646.
ἀπήωρον, μ, 435.
Ἄπις γαίης, η, 25. π, 18.
ἀπίθησαν, ψ, 369.
ἀπιθύσεται, ε, 342. ζ, 258.
ἀπίστων, ν, 339.
ἀπιχὲ ἢ φάσγανον ὀξύ, λ, 94.
Ἄπιον, μ, 418. ξ, 15. 50.
ἀπλοΐδας, ω, 275.
ἀπλῶς, *Margites*, 5.
ἄπνευσεν, ε, 456.
ἀπνεύων, ρ, 322. ἀπνεύοντο, μ, 419. ζ, 309.
ἀποαίνυται, ε, 357.
ἀποβλέξαντες, ι, 151.
ἀπογυιωθήτω, κ, 301.
ἀποδεῖπ', χ, 61.
ἀποδεχμώοντας, ι, 372.
ἀποδρὰς, π, 65. ρ, 516.
ἀποδρύψαι, ρ, 480.
ἀποδὺς, ε, 343. ἀποδυσόμενον, ε, 349.
ἀποδώσω, Θ, 318.
ἀποείπω, α, 373.
ἀποέργαθεν, φ, 221.
ἀποέργῃ, γ, 296.
ἀποερσίνη, IV, 47.
ἀποέρσης, ρ, 295.
ἀποηρώσκοντα, α, 58.
ἀποιχόμενοιο, α, 135.
ἀποκινήσωσι, χ, 107.
ἀποκλίναντ', τ, 556.
ἀποκλίσιαι, ε, 18.
ἀπολείβεν, η, 107. XXIII, 3.
ἀπολείπει, η, 117.
ἀπολέξ, γ, 234. ἀπολίσιετ', λ, 585.
ἀπολλίξειαν, μ, 224.
ἀπόλλυ, η, 117.
Ἀπόλλων, Θ, 227. ἄναξ ἑκάεργος Θ, 323. 334. Π, 285. 357. αἰγυιεύτοξος, η, 64. ο, 409. ρ, 251. III, 327. VI, 19. VIII, 5. ἑκατηβόλος, III, 234. ἑκηβόλος, IV, 152. κλυτοτόξος, ρ, 494. κυρητόφος, τ, 86. Λητοΐδης, III, 520. Διὸς υἱὸς, Θ, 334. Ἀγυιεὺς Ἀπόλλων, XLVIII, 12. * ἑκατηβολίπαι, II, 157.

Apollinis Didymeni Oraculum, vid. χρησμός.

Apollonii Scholiastes, ε, 125. ρ, 387.

Apollonius Rhodius, ρ, 387. σ, 84.

Apollodorus Atheniensis, ψ, 198. Grammaticus, μ, 22. 25. ρ, 387, τ, 177.

Apollo, Viris, *Diana*, Fœminis, subitæ causa Mortis, γ, 279. ι, 409.

ἀπολοίατο, ι, 554.
ἀπολύσομαι, ζ, 219.
ἀπολυμαινόμην, ε, 220. ἀπολυμαίνεσθαι, ε, 377.
ἀπομαγδαλιὰ, κ, 217.
ἀπομολύσῃ, π, 378.
ἀπομόρξατο δάκρυ, ε, 304. χρὶ παρειὰς, σ, 199.
ἀπονήμεν, ω, 30. ἀπόνητο, λ, 323. π, 120. ρ, 293.
ἀπονίζεσθαι, ψ, 75.
ἀπονίψασθαι, σ, 171.
ἀποσφιδῶσι, III, 559.
ἀποξύναι, ι, 326. ἀπόξυσιν, ζ, 269.
ἀποπαύε', α, 340.
ἀποπεπτέμεναι, ε, 112. τ, 316.
ἀποπίσῃσιν, ω, 7.
ἀποπλαγχθέντες, ι, 259.
ἀποπτύειν, π, 331.
ἀποπτύσασα, ζ, 95.
ἀποπνείουσι κλὸς πολυδειδέος ἐδμὴν πικρὸν, δ, 406.
ἀποτρέπεις, ξ, 26. χ, 327.
ἀποτρωπᾶσθαι, ε, 457.
ἀποπρηνίς, χ, 82.
ἀποπροβαμεῖν, Θ, 475.
ἀποπταμένη, λ, 221.
ἀποπρύμνῳ, II, 29. ἀποπρύμνιον, XXXVII, 8.
ἀπόρουσε, χ, 95.
ἀπορραίσῃ, α, 404.
ἀπόρρηξας, ι, 481.
ἀπορρῶγες πέτραι, πρόβλητες, ν, 98.
ἀποῤῥῶξ, ι, 359. κ, 514.
ἀποσείσθων, γ, 394. ξ, 331. τ, 288.
ἀπόσσεται, ζ, 143. 146.
ἀποσείχειν, λ, 131. ψ, 279.
ἀποσίλδουσι, γ, 408. I, 287.
Apostolii Michaelis Centuriæ, μ, 48. ξ, 330. ρ, 347. σ, 84. 162. 379.
ἀποτρίψασι, γ, 162.
ἀποτρίψασα, λ, 596.
ἀποτυελίζων μάκρ', III, 280.
ἀποσφήλασιν, γ, 320.
ἀποχίζ, ι, 211. ἀποχήσῃ, τ, 572.
ἀποτίνυσαν, μ, 393.
ἀπότισ', α, 268.
ἀπότμιξας, κ, 440.

ἀπεῖ-

ἀπημοσύνῃσι, σ, 219.
ἀπιτελέψουσι, ρ, 232.
ἀπίτρεπτον, ξ, 372.
ἀπιτρωπᾶσι, π, 405.
ἀπιφθιμένῃ, ο, 356.
ἀπιφθίμελλε, κ, 51.
ἀπιφάλια, ε, 182.
ἀπιχάζεο, λ, 94.
ἀπνευχόοντα, ω, 347.
ἄπτερον μῦθον, ρ, 57.
ἄπτῃ, τ, 28.
ἀπύεχωτον, λ, 263.
ἄπυος, κ, 242. δ, 675. ε, 127.
ἀπωάκισε, μ, 135.
ἀπώμνυ, β, 377. ἀπώμνυεν, κ, 345. ἀπόμοσε, λ, 332.
ἀπῶσαι, β, 130.
ἀσύστεες, κ, 270. ἀπῶσε, ο, 280.
ἀφεῖσαι, ω, 524.
ἄραιαι, κ, 90. ἀραιῆσι, III, 349.
ἄξαξε, σὺν δ' ἐτί, πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς, μ, 412.
ἀφέλκεα, ξ, 23.
ἀχαφθῃ, π, 169. ἀχαρὼν, ε, 252.
ἀχεῖται, τ, 533.
Aratus, κ, 86. &c.
ἀχέχῃη, ε, 426.
ἀχεχίαι, κακ', π, 35. λιπὼν, θ, 280.
ἀχχαλέον, β, 244. ἀχχαλεώτερον, δ, 698.
Ἄχχι σὸ ἱπποδότᾳ, δ, 562.
Ἀχχιφόῃ, Διὸς κύν Μαιάδος υἱὲ, ἄγγελε τ' μακάρων, χρυσορράπι, δῶτορ ἐάων, XXVIII, 7. 8. Ἀχχιφόῃ ἰὼσκόπῳ, π, 137. Ἀχχαιφόῃ Διὸκτορος, α, 84.
Ἀχχαίων αἰχμητάων, ω, 81.
ἀχχλυόῃσ' οἰσοπ, ρ, 472.
Ἄχχος Ἀχαικῶ, γ, 251.
ἀχχὴν χῆνα φύσεων ἀνύχεσι, ε, 161.
ἀχχὴν κεραιὸς, ι, 128. ω, 538.
ἀχχιόεντα, XVIII, 12.
ἀχχιοδόντων, ξ, 416.
ἄχχμαθα, ξ, 446.
Argonautarum historia, vid. Ἀργώ.
Ἄχχος, κύνα, ρ, 326. Ἄχχος κύων, ρ, 292. 300. Ἄχχος, Ἀρίστερος υἱὸς, ἀφ' τὸ φυλακικὸν, Κύων dictus, α, 38.
Ἄχχ Ἴασον, σ, 245.
ἀχχυρέοιο, α, 137.
ἀχχυροήλῳ, η, 162.
ἀχχυροφῆζαι, ω, 92. II, 319.
ἄχχυρ, κ, 45.
ἄχχυρα μῆλα νομεύων, κ, 85.
Ἀχχὼ πασιμέλουσα, πεντοπύρος ἰηΐς, μ, 70.
ἀχρόμορος, II, 263.
Ἀρεθύσσῃ, ν, 408. ubi Tres *Arethusæ*.
ἄρειον ἠ χρεῖσσον ἰδέειν, ἢ ὃς ὀμφροσύνησι νοήμασιν οἶκον ἔχησιν Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή, ζ, 182. ἀρείων ἀπημήσας ἀπιπέμπει, υ, 133. ἀρείως, πατρὸς πυθοῖ, β, 277. ἀρείως ἠ πλείονες, ι, 48. ἀρείω, pro ἀρείονα, γ, 250.
ἀρεσσάμην, θ, 415.
ἀρετᾷ, θ, 329. ἀρετᾶσι, τ, 114.
ἀρετὴς πέρι δῆριν ἔχεσθον, ω, 514.
ἄρηκα, III, 386. XXI, 7.
ἀρηΐος, ψ, 220.
ἀρηΐφαβι, λ, 41.
ἀρηΐφιλος, ο, 169.
ἀρηρὼς ὕπνῳ ἠ καμάτῳ, ζ, 2. ι, 403. ἀρηρὼς ἀιδρὶ γέροντι, δύη σ, 53.
ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμύνειν, β, 59. ρ, 538. ἄμυνον ἀρῶν, χ, 208.
ἀρηφάτης, β, 342.
Ἄρης, *Robustus Tyrannus* apud Orientales, VII, 5.
Ἄρης πολέμοιο μεμηλὼς, I, 122. ξεστήσιος, θ, 285.
ἀρητῆιαι ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι, α, 164.
ἀρῆσιν πίλος ἠωτίῃσι γένειθ', ρ, 496.
Ἀρήτης, *Alcinoi* Reginæ, Historiola, η, 74.
Ἀρηϊάδαο, π, 395. σ, 412.
Ἄρηϊς, γ, 414. 440.
ἀρηΐς, ε, 393.
ἄρθμιοι, π, 427.
ἀρθμὸ, III, 521.
Ἀειδόην καλὴν, λ, 320.
ἀρίγνωτε δ, 207. ἀείγνωτ', ζ, 300. ρ, 265. ἀριγνώτῃ, ζ, 108.
ἀριδίκετε, θ, 282. 401. ι, 2. λ, 354. 377. ν, 38. ἀριδίκειον, λ, 539.
ἀείζηλος, μ, 483.
ἀείμητος, δ, 411.
*Ἀείοι κυανοχαίτῃ, *Fragment.* 164.
ἀείσπετέες, θ, 390. ι, 22.
ἀείσμασι, III, 12.
Ἀείσαρχος, α, 1. 320. β, 1. 132. δ, 74. η, 24. θ, 352. ι, 73. 199. κ, 3. λ, 582. ξ, 29. ρ, 455. τ, 229. χ, 144. ψ, 296. 310. ω, 1. 190.
Aristarchus & Aristophanes temerè *Odysseam* interrumpunt, ψ, 296. 310. ω, 1. 190. ἀῆται, β, 132. ἀϐιείζει, λ, 582.
Aristarchus ὀξυτόνησε, ἠ βαρυτόνησε, ψ, 196.
Ἀεισιδής, ἐν τῇ περὶ Κνίδ. XV, 1
ἀριστερὰ χερὸς, ε, 277. III, 153. 418. Φοίβε Ἀπόλλωνος, III, 423.
ἀριστεύσει, δ, 652. *ἀριστεύσετον, II, 173. ἀριστεύσαντας, I, 6.
ἀρίστη εἶδος, η, 57.
ἀρίστεες, ζ, 34.
Aristippus, XVIII, 1.
ἄεισαι ἀριστῆ, φ, 187. χ, 244. κάρπε, γ, 370.
ἄριστον, *Jentaculum*, π, 2.
Aristoteles, ἐν πίναξι, ω, 67. ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ, XXXI, 17. Luctibus ineſſe Voluptatem probat, δ, 102. *Homerum* explicat, κ, 19. μ, 68. Boves *Solis*, *Anni* Dies ἀλληγορεῖ, μ, 129. ὕψον *Homeri* declarat, υ, 259. emendat, π, 176. Memoriter laudat ο, 400. ρ, 382. τ, 122. de Canum Vitâ, ἐν τοῖς περὶ ζώων, ρ, 291. χ, 299.
Aristophanes Grammaticus, ι, 221. ξ, 50. ψ, 296. κατὰ Σίλδικον, β, 190.
Aristophanis Comici *Scholiastes*, ρ, 322. ω, 538.
ἀείσφαλὲς ἵμμεναι ὕδωρ, ρ, 196.
ἀριφραδὲς, λ, 125. φ, 217. ψ, 73. 273. ω, 328. ἀριφραδέως, ψ, 225.
Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων, XVIII, 30. Ἀρκαδίης πολυμήλου, III, 2. XVII, 2.
Ἀρκεισιάδαο, δ, 755. Ἀρκεισιάδῃ, ω, 516. Ἀρκεισιάδην, ω, 269.
ἄρκτον, & ἀρκτοφύλακα, ε, 273.
ἅρμασιν, δ, 8. κολλητοῖσιν, ρ, 117.
ἄρμενον, ε, 234. 254. III, 110.
ἁρμόζεο, ε, 162.
Ἁρμονίη, II, 195.
ἁρμονίῃσιν, ε, 248. 361.
Ἀρναῖος δ' ὕειος ἔσκε, de *Iro*, σ, 5.
ἀρνειὸς ὄχ' ἄεισεν, ι, 432. ἀρνειῶν, α, 25.
ἀρνεῖ, α, 249. π, 126.
ἀρνευτῆες, μ, 413.
ἀρνύμενος ἠὲ τι ψυχὴν, α, 5.
ἄρξει καὶ ἀρτίερα κακὸν ἔμμεναι, δ, 667.
ἀροίμην, III, 264. 364. ἄρεσθε, ν, 422.
ἄρσης λείη, ι, 134.
ἀρστῆες *Margites*, 2.
ἀρύτησιν, ι, 122.

ἀργῆτος πηλὸν, υ, 32. ἀργῆτα, σ, 373.
ἄργυρος, δ, 229. πατρὸς, α, 407. κ, 29. υ, 193. φιρίσσιος, XXIX, 9.
ἀρδωσιν, ι, 108.
ἁρπαλίων κίρδιον, Φ. 164.
ἁρπαλίως, ζ, 250. ξ, 110.
ἁρπάξαι, κύμα μιν', ε, 416. ἁρπάξασα φέρειν πόντονδε θύελλα, κ, 48. ἰχθῖσι γαλήν, I, 113.
Ἅρπυι' ἀνηρείψαιθ', α, 241. ξ, 371. υ, 77.
ἀρρῆκτ' ἐπὶ χαλκῷ, χάλκεον, κ, 4.
ἀρρήξω ἄρσιον, ἵππε, ξ, 466.
ἄρσας νὴ ἐρίτιμον, α, 280.
ἄρσασα. ab ἄρδω, VIII, 3.
ἄρσε, φ, 45.
ἄρσενα μῆλα, ι, 238. 438. βῶν πυγώσιτον, τ, 420.
ἄρσεν ἄπαυρε ἄγγελον, β, 289. πώμασιν ἄρσεν ἄπαυρε ἀμφορεῦς, β, 353.
Ἀρζακίην κρήτην καλεόμενον, κ, 108.
ἁρπαμένοισι φίλοισι, σὺν, ν, 43.
Ἄρτεμι, πότνια θηρῶν, Θύγατερ Διὸς, υ, 61. Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν, IV, 16. Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα, δ, 122. Ἄρτεμιν, παρθένον αἰδοίην ἰλαοφθαλμον, ἐοχέαιραν, XXVI, 2. αὐτοκασιγνήτην Ἀπόλλωνος, XXVI, 1. κασιγνήτην ἑκάτοιο, VIII, 1. ἀμφοτερόφιν Ἀπόλλωνος, VIII, 2.
Ἀρτεμιβόλε ἀμύμονος, I, 255.
ἄρθμια βάζειν, Φ, 240. ἄρθμια ἤδη, τ, 248.
ἄρτιπος, Φ, 310.
ἀρτίφρων, ω, 260.
ἄρτον, ἄλοι, ε, 343. ἄρτος τελεσκομένοιο, I. 35, ἄρτες, σ, 119.
Ἀρτεφάτης Σθενελαΐδην ἐνάριζε, I, 209.
ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν, I. 41.
ἀρτυνέουσι, α, 277.
Ἀρύβαντες, ῥυδὸν ἀφρεκτόν, ο, 425.
ἄρχε, XXX, 1.
ἀρχαὶ, χ, 437.
ἀρχὴ πήματος κυλίνδετο, Φ, 81.
Archilochus Poeta, ξ, 408. ε. 352. emendatur, σ, 135. imitatur *Homerum*, χ, 412.
ἄρχεμ' ἀείδω, VIII, 8. X. 1. XII. 1. XV. 1. XXI, 1. XXV, 1. XXVII. 1.
ἄρωγοί, σ, 231. I, 171. ἀρωγὸς, I, 284.
ἀρώμεν, τ, 367.
ἄσαμεν, νύκτα, π, 367.
ἀσπάσιον, Φ. 450. κ, 161. ἀσπασίως, γ, 468. Φ, 456. ε, 90. ψ, 163. ω, 369. ἀσπασίην ἀρωγὴν, Φ, 128. εὐξείνης, Φ, 48. ε, 87.
ἄσσειεν, δ, 584. η, 333. υ, 346.
ἄσσειος, Φ, 236.
*Ἀσσόλιον, XLVII. 9.
ἆσσόν μοι δαίμων ἔλθοι καὶ ἐγὼ εὐθύμοτερος εἶμι, λ, 61.
ἀσθμαίνουσι, II, 359.
* Ἄσιος, I, 26.
ἀσινέως, λ, 109. μ, 137.
Ἄσιος, Poeta, δ, 797.
ἄσιτος, δ, 788.
Ἀσκαλαφίτης, Πτολεμαῖος, β, 106.
ἀσκελέϊ καὶ ἀτρύτῳ, ξ. 255.
ἀσκελέες καὶ ἀδάμαντι. κ, 463. ἀσκελὲς, α, 68. δ, 533.
ἀσκηθὴς, ε, 26. 144. 168. ι, 79. λ, 534.
ἀσκήσαντες, I, 124. ἀσκήσας, γ, 438. ψ, 198. ἀσκήσασα, α, 439.
ἀσκητοῖο βιοῦσαμένοιο γάμοιο, δ, 134. ἀσκητῷ ἐν λέχει, ψ, 289.
Ἀσκληπιὸν ἰητῆρα νόσων, XV, 1. ἠὲν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο καλῇ Κορωνὶς, 2. χάρμα μιν' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ', ὀδυνάων, 4.
ἀσκὸν, ε, 265. κ, 47. αἴγειον, ι, 196. δέρρας, κ, 19. μίσχαν, ι, 212. ἀσκῷ, κ, 45. αἰγείῳ, ζ, 78.
ἄσμενοι, ὡς ὅτ' ἀνάτειλε, φίλας ὀλέσαντες ἑταίρους, ι, 63. 566. κ, 134.
ἄστεμφες, V, 2. XXXI, 19.
ἀστεροπῆϊ, Φ, 526. ἀστεροπὴν ζα, μ, 254. τ, 229. II, 128.
ἀστυάγυια δ' ἀνήρατο πάντα φύοντα, ι, 109. ἀστυάγυιαι, ι, 123.
ἀστυάσιοι ὄφρ' φίλοισι ἐπέρχωσιν φάος ἡμαρ, ι, 466. φίλοι ἐπίσσυτο χαίρων, καὶ πότνια φυγόντες, ψ, 238. λίκτρον ἐς παλαιὸν ἧσμεν ἵκοντο, ψ, 296.
ἀστυάναξ, ε, 398. η, 343. Φ, 295. ν, 35. τ, 569. ἀστυάνακτος, ψ, 60. 239.
ἀστυχὴς, α, 20.
ἄσυλα, ι, 162. 557. κ, 184. 468. 477. μ, 30. ν, 135. 424. υ, 342. XLIX, 2. ἄσυλα πολλὰ, δ. 75.
ἀσφοδέλῳ, α, 256. I. 223. ἀσφοδέλου ὀμφαλοέσσης, τ, 32.
ἀσχαλόωμεν, ε, 572. τ, 506.
ἄσχετα, α, 3. ε, 82. π, 63.
ἀσπιδοφόρος, Φ. 419. 459.
Ἀσπελὸς, νῆσος, ἡ μεγάλη, πετρήεσσα, δ, 846.
ἀσπερχὲς & ἀσπιλὲς, Not. *Grammatica*, π, 284. τ, 4. 325.
Ἀσπερχαῖος, *Fragment.* 9.
ἀσπὶς δ' ὡς ἀσπίλαμπτος, ε, 108. φαεινότατος, ν, 93.
ἄστινας ἵκεο χάρμας, Φ, 573.
ἀστὸν ν, 192.
ἄστρα, μ, 312. ξ, 483.
ἀστραγάλων, κ, 560. λ, 65.
ἄστυδε, ζ, 296. ρ, 5.
ἀσφαλὲς, ζ, 42. ἀσφαλέως, θ, 171. ν, 86. ρ, 235.
Ἀσφαλίων, στρεπτὸς θηρόπων Μενελάου, δ, 216.
ἀσφοδελὸν, λειμῶνα, λ, 538. 572. ω, 13. III, 221. 344.
ἀχαλκέα, τ, 159.
ἀχιλλῆος, β, 193.
ἀχιλλῆος, τ, 534.
ἄχετοι μύων, γ, 104.
Ἀψευδὲς, λ, 259.
ἄτ', ἠδὲ πάντα, δόλων, ν, 253.
ἀταιρομένην, χρ. ἀγαιρομένην, υ, 16.
ἀτάλαντ, λ, 39.
ἀτάλαντος, θηρὶ μενεαίνῃ, 110. 409.
ἀτάλλῃ, III, 400.
ἀτάλων, XXXVII, 2.
ἀτάρπῃ, II, 228. ἀτάρπου, ε, 234.
ἀτέρπου τεμένεσθαι, ξ, 1.
ἀτερπὴν, φρένας ἀλεὰ, β, 243.
ἀτιμοτέλεια, γ, 207. π, 93. ε, 588. σ, 142. υ, 370. χ, 47. XIV. 6.
ἀτιμοτέλίησιν ὀλοῖσι, α, 7. 34. κ, 437. χ, 317. 416.
ἀτιμοτέλλεσ', τ, 88. ἀτιμοτέλλει, σ, 57.
ἀτιμοτέλλῃ ἀνδρὶ ἔοικεν, Φ, 166.
ἀτιμίης, ν, 368. ἀτιμήσας, λ, 269.
ἀτίταλε', Φ, 571. ἀτίταλεν, σ, 44.
ἀτίτηλεν, π, 111. ἀτίτηλος, β, 273.
ἀτλὴς, ε, 546.
ἀτίμοῦσι, β, 90. ἀτιμοῦσιν, ι, 42. 549.
ἀτίσαμεν, ψ, 167.
ἀτρεκέα δαῖτα φίλοντο, κ, 124. χῶρον, λ, 93. ἀτρεκὲς χώρῳ, ν, 279.
ἄτῃ συγχρῇ, XLII, 1. ἄτην, δ, 261. ἄτης βαρείης, ο, 233.
ἀτιζόμενον, μ, 111. pro ἀμυνόμενον, *Schol. & Var. Lect.*
ἀτίμῳ, φ, 909.
ἀτιμᾷ, π, 307.
ἀτιμάζει, ζ, 283. Φ, 309. ξ, 164. ψ, 116.

ἀτιμῶ-

ἀπηλοῦσαι, ξ, 57.
ἀπημίηστ' ἰαλλεν, ρ, 142.
ἄπημον, π, 431.
ἀπήμων, ψ, 28.
ἀπήνλλε, σ, 322. IV, 115.
ἀπιθαλλήσουσι, λ, 249.
Ἀπλισ@ θυγάτηρ ἀλοίφηδ@, α, 52. θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψώ, η, 245. Μαῖα. Ἄτλαντος θυγάτηρ, XVII, 4.
ἀτραπιτοὶ ὀπιπεύσ, ρ, 195.
Ἀτρείδαο, α, 35. Ὀρέστα, 40.
ἀτρεκὲς, π, 245. ἀτρεκέως, α, 169. 179. 206. &c.
ἀτρέμας, ρ, 92. τ, 212.
ἀτρυγέτοιο, μεδέοντες, ἁλὸς, α, 72.
ἀτρυπήτη, δ, 762. ζ, 324.
ἄτ]', ρ, 6. ἄτ]ᾳ, π, 31. 57. 130. ρ. 599. φ, 369.
ἀτυζόμενας, ψ, 42. ἀτυζομένων, λ, 605.
αὖθι πύλαι, ἀθάνατοι, τὸ οἱ πλούσιον ἵλαφρῶς, ο, 240. νέον κατασσομένα χαλκῷ, σ, 308.
αὐαίνοθεν, ι, 321.
αὐγαὶ λαμπετόωσαι, XXXI, 12.
αὐγαὶς ἠελίοιο, β, 181. *λαμπετόωσαι αὐγαὶς, ι, 104. λ, 497. 618. ο, 348.
αὐδὴ, ἥ, τε φρονέοις, ε, 89.
αὐδὴ γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέε, XXIV, 5. αὐδῇ, δ, 160.
αὐδήσασα, ε, 334. κ, 136. λ, 8. μ, 150.
αὐδησάσης, γ, 337.
αὐλείῃσι, θύρῃσι, α, 238. ψ, 49. III, 26. XLIV, 2.
αὐλείῃ· ἠδὲ, ἔπ', ω, 104.
αὐλὴ Διὸς, an *Palatium*, δ, 74. ζ, 303. ρ, 266. υ, 355. ὑψηλὴ, ι, 185. ξ, 5. αὐλῇ, β, 300. κ, 10. σ, 236. αὐλὴν, ο, 554. σ, 100. χ, 376. 474. 494. αὐλῆς, δ, 678. η, 112. 130. ι, 462. ξ, 13. ο, 162. π, 165. 343. σ, 101. φ, 191. 248. χ, 137. 442. 459. αὐλῆς βαθείης, ι, 239. 338. ἰσοκεφάλ@, φ, 389. χ, 449. περικαλλέ@, α, 425.
αὐλίζοντο πάσαι, βοῶν, μυκηθμὸν, μ, 265. κλαγγὴ ἅπαντος ἀρὸ συῶν, ξ, 412.
αὐλιν ἐσάμενος, χ, 470. ἔχεσκεν βόας, III, 75. εἰς αὐλιν ἀπονλίσαι τομὸς βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα, νομῶν ἐξ εὐῆμοιόντων, IV, 169.
αὔλιον, III, 106. ὑψηρεφὲς ἄντρον, III, 103. 134. 399.
αὐλοῖσι διδύμοισιν, τ, 227. αὐλὸς παχὺς εἴκοσι, χ, 18. αὐλῶν ἱμαντόεις βαθμ@, III, 451. αὐ τι * βαθμ@ αὐλῶν, XIII, 3.
αὐλῶνας καλεσάντων, III, 95.
αὐοῖ, ε, 490.
αὔπ@, κ. 84. I. 190. αὔπτης, ι, 404. τ, 340. 591.
αὖρη ψυχρὴ, ε, 469. ὀπωρινῇ, III, 147.
αὔριον, α, 272. η, 318. λ, 350. σ, 23.
αὖσαι, ut ergò ἔπεσσιν αὖσαι, ι, 65.
αὖσαι, ζ, 170.
αὐτοκαλό@, κακὰ εἰμδ@, τ, 327.
αὐτοκέχυται πάντα βεβοτῆσι, π, 148. αὐτοκέχυται, III, 471. 486.
αὐτὴ, ξ. 265. ρ, 434. X, 3. ἠῶλυς, ζ. 122. αὐτῷ, κακῷ, I, 42. φυτεύσασα, λ, 382.
αὐτήμερ. γ. 311.
αὐτῆσι βόεσσιν ἀνῆφις ἐς ἀλοδικτὺς, ἰσθ', ν, 219.
αὐτομάτη, γ, 289.
αὐτομὴ, ι, 389. ἠδὲ, μ, 369. θερμὸς, III, 110. πυρὸς ἵκετ', σ, 290. τ, 9. ἵξετ', σ, 20. αὐτομῇ πυρὸς, III, 137. αὐτομὴν ἀμείραντες αὐείρουσι, λ. 399. 406.
αὐτοσχέδιαλ@, χ, 347.
αὐτοσχέδιον, Θ, 449.
αὐτύξης, γ, 322.
Λὐτολύκοιο δόμος αἰπύ, II, 35.
αὐτομασσήτη, κ, 137. αὐτομασσητὸν, XXVI, 3.
Αὐτόλυκ', τ, 403. Αὐτολύκοιο, τ, 466. φ, 220. Αὐτόλυκον, τ, 394. ω, 333. Αὐτόλυκ@, τ, 399. 405. 414. 418. 459. Αὐτολύκῳ τ, 430. 437. 455. μεγαλήτορες, λ, 85.
αὐτόν σε, pro σεαυτὸν, ρ, 81.
Λὐτονόην, σ, 181.
αὐτοπροσπὸς ὦς, III, 86.
αὐτοχεδίην, λ, 535. αὐτοχεδίης, III, 55. αὐτοχεδὸν, χ, 293.
αὐχένι, I, 57.
αὐχέν', σ, 95. αὐχένα, ταῦρον, ι, 372. εὐδαρὲς, Θ, 136.
αὐχενίους τένοντας, γ, 450.
αὐχμοῖς, ω, 249.
ἀφαρεῖται, μ, 64.
ἀφασσάμενος, π, 387.
ἀφαυρότατος, υ, 110.
ἀφίδη, I, 86.
Ἀφείδαντος Πολυποιμονίδαο ἄνακτος, ω, 304.
ἀφείλετο, α, 9. τ, 369.
ἄφερ@, τανυῆτα, ξ, 99.
ἀφίξομαι, τ, 489.
ἀφίσεαι, ψ, 101. 169. ἀφεσσάμεθ', λ, 543.
ἄφθιτα, ι, 133. III, 326.
ἄφθονα, II, 536. XXIX, 8. ἄφθονα Δαῖμον, XXIX, 16.
ἀφιέσαμ. *Dimetr. long.* η, 126.
ἀφίετ', χ, 251. 271. ἀφίετ', ψ, 240. ἀφιέτην. II. 234.
ἀφικάνεις, ι, 450. ἀφίκανεν, ψ, 318. III, 228.
ἀφίκεο, α, 171. ἀφικάζ, δ, 255.
ἀφίχθαι, ζ, 297.
ἀφνειοῖο, ξ, 200. ο, 425. σ, 275.
ἀφορμηθήτης, β, 375. δ, 748.
ἀφραδίας, λ, 475. *II, 192. ἀφραδίῃσ' ἐπὶ οὔτε νοήμονες, οὔτε δίκαιοι, β, 282.
ἀφραδίῃσι, αἱδὶ γὰρ τε νεώτεροι, η, 294.
ἀφραδίῃς, χ. ἀφροσύνῃς, ξ, 481.
ἀφραδίῃσιν, ι, 361. κ, 27. ρ, 233.
ἀφρεῖον, υ, 360.
ἄφρασ', ἠδ' ἀπόπ, III, 80. ἄφραστος, III, 353. ἀφραστότερον, XXXIX, 2.
Ἀφροδίτη, δ, 261. δῖ', υ, 68. δῖα, υ, 73. θυγάτηρ Διὸς, Θ, 308. II. 195. IV, 81. 107. 192. φιλομμειδὴς, θ, 362. IV, 17. 49. 56. 65. 156. χρυσέη, IV, 93.
ἄφρηισι, φ, 102. ψ, 12. ἄφρων, Θ, 209. ρ, 586.
ἀφροσυνάων, π, 278. ω, 456.
ἀφρῷ μαλακῷ, V, 5.
ἀφυσσάμεθα, δ, 359. ἄφυσσον, β, 349.
ἀφῶρον, VI, 22.
Ἀχαιϊάδων, β, 101. γ, 261. τ, 146. φ. 160. ω, 135.
Ἀχαιαὶ εὐπλοκαμῖδες, β, 119. τ, 542.
Ἀχαϊκῇ, Ἄρμ@, γ, 251.
Ἀχαιοὶ, β, 112. δῖοι, γ, 116. εὐκνήμιδες, γ, 149. ἥρωες, ω, 68.
ἀχάλκιστ, Θ, 236. ἀχαλκίστερον, ω, 392. Vid. Νέος.
ἀχέοισι, τ, 167. ἀχεῖ ἐλεεινοπάτῳ, Θ, 530. μεγάλῳ, κ, 247.
ἀχερείς, I, 289.
ἄχθ@ νηφιλὴ ἀκαλύψι μέλαινα, ω, 314.
ἀχέωσι, ο, 360.
ἀχέρδῳ, ξ, 10.
Ἀχέρουσι, κ, 513.
ἀχεύων, κὴ ὀδυσσόμεν@, β, 23. δ, 100.

100. ξ, 40. πυκινὸν περὶ ἀχεύσιν, λ, 88. μοῦνʼ ἀχεύσιν, π, 139. ἡμὸν ἀχεύσιν, φ, 318.
ἀχθομενῶ, Il, 231.
ἄχθος, 312. ὄθομον, ὕλης ἀζαλέης, ι, 233. ἀρούρης. υ, 379. I, 237.
Ἀχιλλεῦ, ω, 72. 76. 94. &c.
Achillis Epitaphium, ω, 67.
ἀχλὺν θαπτοίην, π, 41. ἀχλὺς, χ, 88. ἠχὴ, υ, 357.
ἀχνὴ, ι, 403. μ, 238.
ἀχνύμενῶ, δ, 104. 553. 661. π, 297. &c.
ἄχολον, δ, 221.
ἀχρεῖοι, σ, 255. τ, 129.
ἄχῳ αἰνὸν, π, 87. ἄλαστον, δ, 108. ἄτλητον, λ, 207.
ἀχρεῖοι δʼ ἰάλαστοι, σ, 162.
ἀχρημοσύνη, ρ, 502.
ἄχρηστον, I, 69.
ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφʼ ὑψηλοῖο μεγάρου, λ, 277. ῥηγμῖν, τ, 473. κιφαλῆς, IV, 27. ἀψάμενοι ἐκάτερθεν, ι, 386.
ἄψας, φ, 408. ἄψαϛ, ζ, 169. ι, 379. τ, 348. χ, 339.
ἄψεα πάντα λύθη. δ, 794. σ, 188.
ἀψορρόου, ι, 282. 501. κ, 558. λ, 63.
ἀψορρόῳ Ὠκεανοῖο, υ, 65.
ἄωροι, μ, 89.
ἀωτεῖται, γλυκὺν ὕπνον, εὐδοντες, κ, 548.
ἀώτῳ θαπτοίοιο, ι, 434. ἀώτῳ οἰός, α, 443.

B.

Βάζε, III, 320.
βαζέμεν, δ, 32. εὖ μὲν γὰρ βάζουσι, κακῶς δʼ ὄπιθεν φρονέουσι, σ, 167.
βαθεῖʼ ἣν αἴρ * παρὰ νηυσὶ, ι, 144. βαθείῃσι δίνῃσι, I, 216.
βαθυδίνῃ, κ, 511.
βαθυζώνους, γ, 154.
βαθυκλήρων, XLIX, 2.
βαθυκόλποι, IV, 258.
βαθυῤῥόῳ, λ, 13. τ, 434. III, 185.
βαθυσκιοιο, III, 229.
βαθυχοίνοιο. VIII, 3.
βαθύτερα μῆλα, II, 412.
βαῖνε, β, 406. βαίνομεν, λ, 5. βαίνουσι, σπυλὰ πυσὶν, III, 28.
Βάκχιος Διόνυσος. XVIII, 46.
Bacchylides, φ, 295.
βάλανον μετοπωρίτιν, ρ, 409. ἄκυλον, βαλανὸν π, κ, 242.
βαλὲ, β, 80. βαλέειν, κ, 290. IV, 289. βαλέοντι ἰοειδὲς, λ, 607.
βαλέσθαι σῆσιν σὺν φρεσὶ, λ, 453. π, 281.
βαὶν, δ, 779. θ, 56. 109. ο, 109. σ, 340. 427. τ, 429. * χ, 179. II, 114. 514.
βαίνω, δ, 680. ρ, 575. βάντι, θ, 296. βάντες, αὖ, β, 419.
βάπτει, ι, 392.
βαρεῖα πυκάζουσα, ι, 420. κ, 76.
βαρεῖαι Κακότητες, π, 197. βαρείης ἀτης, ο, 233.
βαρὺ πλεῖστον, I, 90.
βαρυφθόγγων λιγυρῶν, IV, 160.
βᾶς, ι, 56. θ, 456.
βασιλεια, δ, 697. ζ, 115. π, 241. τ, 59. π, 337. ρ, 513. 583. αἰδοίη, σ, 313. γυναικῶν, λ, 257. ἰφθίμη, π, 332. ἐΰφρων, λ, 334. πολυμηχάνη, δ, 770. βασίλεια ἐλεινοτάτη, XI, 2. πολυμητιν, ψ, 149. βασιλεῖς ἀγακλειτῆς, ρ, 370. 468. σ, 350. φ, 275.
βασίλευε, β, 47. λ, 284. τ, 179. βασιλεύεμεν, α, 392. βασιλεύῃ, χ, 52.
βασιλεὺς, δ, 618. κ, 110. ξ, 316. ο, 118. τ, 287. I, 16. 141. ἀγαθὸς, ἠπιος, ἐΰφρων, σκηπτοῦχος, φρεσὶν εἰσιμα εἰδώς, β, 231.
βασιλεύτερον, ο, 532.
βασιλήϊον, δʼ ἦνον ἢ γάμῳ βασιλήϊον ἐπι κλεῖναι, π, 401.
βαστάζουϛα πλεόνεσσιν ἀμφοτέρῃσι λαοῖσι, λ, 593.
βάτην, ω, 360.
βάτραχοι, I, 132. 138. βατράχοισι, I, 59. βατράχοισιν, I, 9. 142. 186. 271. 284. βάτραχῳ, I, 80. βατράχῳς, I, 262. 266. 280. 283. βατράχων, I, 18. 148. * 171. 282. ἀμφιρύτων, I, 144. ἀϊχμηταῶν, I, 259. 282.
βάτων, ω, 229.
βεβαὼϛ, θ, 408.
βεβαιήτην, φρένας εἶναι, τ, 122. εἶναι βεβαιήτης, γ, 139.
βεβαυῖα, XLVIII, 10. βεβαῶτα, ι, 130.
βεβήκει, α, 360. γ, 410.
βεβλήατο, λ, 193. II, 20. βεβλήαϛ, π, 97. βεβλήκει, χ, 258. 286. βεβλῆϛ, μ, 423.
βεβολημένῳ, κ, 247.
βεβολήατον, ο, 333.
βεβρωτωμένα πύκʼ ἔχοντες, λ, 41.
βέβρυχεν ῥόθιον κῦμα, ι, 412.
βεβρωκὼς βοὸς ἀγραύλοιο, χ, 403.
βεβρώθοντ), β, 203.
βεβυσμένον, δ, 134.
βεβῶτα, υ, 14.
βέλεα γυάζετο, ω, 179. IV, 153. XXVI, 6. βελέεσσιν ἀγαυοῖς, ι, 124. ο, 410.
βέλεα, I, 193. βέλεσιν, π, 277. βέλεσιν ἀγαυοῖς, λ, 172. ἀγαυοῖσιν, γ, 280.
βελόεσσα εὐμμέλιες, I, 129.
βέλπερον, ζ, 282. III, 36. 170.
βέλτερον, ρ, 18.
βένθεα, α, 53. δ, 386. βένθος, δ, 780. βένθεσδε, θ, 51.
βερέθρῳ δνοτοῖο, μ, 94.
βῆ, α, 102. 119. 441. &c. II, 408. IV, 69. 221.
βήμεν, III, 345. βήμεναι, III, 222.
βήμεναι, θ, 518. ξ, 327. τ, 296.
βῆν, ι, 196. κ, 60. 169. βῆς, II, 244. αὖ, II, 223. βῆσαν, υ, 158. φ, 188.
βῆσαν πρίλη, II, 284. βῆσαν, τ, 435. βήσας ἱερεὺς, κ, 275.
βήσεται πολέμοιο, IV, 99.
βητάρμονας, ἀείσω, θ, 383. βητάρμονες ἄεισαν, θ, 250.
βήτιλον, θ, 49. ρ, 200. χ, 202. 378.
βιάζεϛ), ι, 410. μ, 297.
βίαια, β, 236. βιαίῳς, VII, 17. βιαίως, β, 237. χ, 37.
βίας, γ, 216. λ, 117. ν, 310. π, 189. 255. ρ, 540. χ, 219.
βιῶ, III, 225. βιῶσι, ι, 450. II, 202. βιῶσιν, λ, 538.
βίη Ἰφικληείη, λ, 295. βίῃ Ἡρακληείῃ, λ, 600.
βιήσατο, η, 278. βιήσεϛ), φ, 348.
βίηφι κρατερῷφι, ι, 478. μ, 210.
βιοθαλέμοιο αἴης, IV, 190.
βιοῖο κρατεροῖο, ω, 169. II, 301.
βίον, τ, 127. XXIX, 6. ἀγαθὸν, ο, 490. δύσζηλον, XLII, 2. ἡμερὸν, XXX, 17.
βιοτὴ ῥηΐτη πέλει ἀνθρώποισι, δ, 565.
βιότῃζε, VII, 10.
βιότοιο, μ, 318. ξ, 3. ο, 445. τ, 580. φ, 78. ω, 535. πολίος, β, 126. βιότου ἀδύτερον, α, 160. ἡμερὸν, XXIX, 18. βίοτος, λ, 489. ἀπαύστους, ι, 394. βιότῳ, ξ, 527.
βιώσεϛ), λ, 502. βιώσεϛε, ψ, 9.
βιῶναι, ξ, 359.
βλαισερὸν, τὸ ὀφθαλμοῖς, III, 36.
βλαίσσετο, ν, 34.

βλωσοὶ, I, 288.
βλάπτωσι, α, 195. βλάψω, ξ, 178.
βλιμωσάντων, I, 266.
βλοφύρεσθε, α, 364.
βλώθρῃ, ρ, 472.
βλημένῳ, ρ, 490. 493. χ, 18.
βλητὴν ἰὸν, μ, 266.
βλωθρὴν ὄχνην, ω, 233.
βοάγρια, π, 296.
βόας βοσκομένους, Ἠλίῳ, λ, 107. ἴλιχας βόας, εὐρυμετώπους, λ, 288. βόε οἰνοπε, ν, 32.
βοείῃ αἰδλήτῃφ, ν, 142. βοείῳ αἰδλήτῃφι, υ, 2.
βοείας κνημῖδας, ω, 227. λώπεσθε βοείας, II, 487. 503. σὺν ὀξέσι βοείας, III, 403. βοείην, υ, 96. χ, 346. βόειοι ἰύχροὶς δέρμασι, ξ, 24.
βοείῃσιν ἐυτρίπτοισι, β, 426. ο, 291. II, 407.
βοὴ θεσπεσίη, ω, 48.
Βοηθοίδη, δ, 31. Βοηθοίδης, ο, 95. 140.
βοητὺς, α, 369.
βόθρῳσι, ζ, 92. βόθρῳσι, λ, 36. 42. πυγέσιον, κ, 517. λ, 25. βόθρου, λ, 94. * κατωδυκίῃ σὺ βόθρῳ, III, 112.
βολαὶ ὀφθαλμῶν, δ, 150. βολάων, ἀδικήμων, ἢ πλαγῶν, ρ, 283. βολῇσι, ω, 160.
βόμβησεν, Ψ, 190. μ, 204. σ, 396.
βοὸς σύνταγεον, κ, 19.
Βοοβοδρικείτην, ἀμύμονα, I, 228. Βοοβοδρικείτης ἀμύμων, I, 227.
Βορέω, vis refocillat, ν, 110. ξ, 475. πνοιὴ, κ, 507. Βορέη, ε, 331. ξ, 253. αὔτμῃ ἀκεσσέι, καλῷ, ξ, 353. 299. Βορέην, ἄνεμον, ι, 67. κρυεροὸν, ε, 385. Βορέης, αἰθριαστὴς, μάλα ὑπ' ἰωγῇ, ξ, 533.
βοσκέσκοντ', μ, 355. βόσκεται, II, 412. βόσκετο, III, 232. βοσκόντες, ρ, 559 * βόσκῃς, II, 59. βόσκοι, ξ, 325. τ, 294. βοσκομένας, λ, 107.
βοτάνης, κ, 411. III, 105.
βοτῆρες, ο, 503.
βότρυες, VI, 40.
* βοτῶν ἀτίσσετε, XLIV, 1.
βοῶτος, ν, 246.
βυζαῖ, ε, 78.
βυκόλ', υ, 227. βυκόλε, φ, 193. βυκόλοι, λ, 292.
βυκολίσσεται, IV, 55.
βυλὰς γυναικείας, λ, 436. ἠῶν εἰραμένη, π, 402. ἠῶι, ὁλκὰς ἀφ' βυλάς, λ, 275. πυκιναὶς, II, 346.
βύλεαι, ρ, 404, σ, 363.
βύλεσθε, an βούλεσθε, π, 387.
βύλεται, α, 444. βυλεύει βυλὰς, ζ, 61.
βυλήσσῃ, II, 264.
βυληφόρε, ἀγορηὶ, ι, 112. ν, 12.
βύλομ' ἄπαξ πρὸς κῦμα χανὼν, λὰξ ἠμοὺς ὀλέσσαι, μ, 350.
βυλυτόνδε, ι, 58.
βῶς ὑακίνθου Ἠλίοιο κατηθίοιο, α, 8. βυσὶν ἔπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον, υ, 221. ἐυκραίρῃσιν, III. 209.
βυφόνι, III, 435.
βοῶν, κυλιζομενάων, μ, 265. ἐπιβυκόλος αἴνῃ, γ, 422. εὐρυμετώπων, υ, 212. Ἠλίοιο, μ, 343. 353. 398. ὀρθοκραιράων, μ, 348. φωνὴ, μ, 396.
Βοώτην ὑψὶ δύοντα, ε, 272.
βραδὺς ὠκὺν κιχάνει, Ψ, 329.
βραγχίονες σιδαρεοὶ, σ, 68.
βρίγμαθ', I, 225.
βρίμῃ μάχα, XLVIII, 2.
βρίθει, XXIX, 9. βρίθῃσι, τ, 112. βρίθῃ, ι, 216.
βριθὺ μάχα, σιδαρέου, α, 100.
βρισεύρημαι, VII, 1.
βρόμος, XXV, 10. ἰμασθέντες, βρόμῳ αὐλῶν, III. 451. *XIII. 3.
βρότεᾳ Ζηνὸς, υ, 121.
βρότησε, μ, 415. ξ, 305. I, 201.
βροτὴν, φωνῇ, τ, 545. βροτὴν εὐνὴν, IV, 45.
βροτοὶ, α, 32. βροτοῖσι δηλοῖσι, λ, 19. ἀνθρώποισι, π, 210. οἱ ζυγοῖσι, δ, 197.
βροτὸν, ε, 129. ἀνητὸν, π, 212. βροτῶν ὁσίων, XL, 6.
βρότου μέλεα, ω, 188.
βρόχοι, χ, 472. βρόχον αἰπὺν, λ, 277.
βρύκῃ, βρύκοι, XLVII, 13.
βράμων, κ, 460. μ, 23. 302. βρώμης, κ, 177. 379.
βρῶσιν, α, 191. ζ, 209. 246. 248. ν, 72. ο, 499. βρῶσις, κ, 176. μ, 320.
βρωτοῖς, I, 30.
βρωτὸν, σ, 406.
βύβλινον ὅπλον, ᾧ ῥ' ἐπίδησι θόρηξ, φ, 391.
βυθὸν, I, 118.
βυκόλων ἀνάρσων, κ, 20.
βυρσῶν καλαμοστρόφων, I, 126.
βυσσοδόμευσε, δ, 676. ρ, 66. βυσσοδομεύων, Ψ, 273. ι, 316. ρ, 465. 491. υ, 184.
βῶλ☉, σ, 373.
βωμοῖς ἱεροῖς, γ, 273. βωμὸς, ρ, 210. II, 88. Δίλφιος, καὶ ἐπιψι☉, II, 495. Θυήεις, θ, 359. Θυώδης, IV, 59. βωμῷ, ζ, 162. βωμῶν ἐυδμήτων, η, 100.
βῶσιν ἐπὶ γαῖης ἀλλοτρίης, ξ, 86.
βωτρῆν, μ, 124.
βώτρεες, ξ, 102. ρ, 200.

Γ.

ΓΑιάων, Ψ, 284. μ, 404. ξ, 302. *II, 46.
γαιήιον ἠὲ Τιτυὸν, η, 324.
γαιήοχε, γ, 55. Ψ, 350. ι, 528. XXI, 6. γαιήοχος, α, 68. Ψ, 322. ἐννοσίγαι☉, λ, 220.
γάλα, III, 267. ἀκρήτῳ, ι, 297. ἐπιβώτιον, δ, 89.
γαλαθηνὸς, δ, 336. ρ, 127.
γάλακτι, κ, 304. γάλακτος γλυκεροῖο, δ, 88. I, 31. λάκκοῖσι, ι, 246.
γαλέη ἰχθίη, I, 113. γαλέην, I, 49. 51. 127. γαλέης κίνδυνον ἀλύξας, I, 9.
Galenus locum *Homeri* illuſtrat, β, 315. Ψ, 169.
γαλήνη, ε, 391. μ, 168. λάκκῃ, κ, 94. γαλήνην, ε, 452. ν, 319.
γαμβρὸν ἑῶν, γ, 387. γαμβρὸς, δ, 569. η, 313. τ, 406. ἰδῶλος, Ψ, 582.
γαμέειν, ο, 521. γαμέεσθαι, δ, 208.
γάμοιο θαλερῆς, υ, 74.
γάμ☉, α, 226.
γαμψώνυχες, π, 217. χ, 302.
γανόωσαν, η, 128.
Γανυμήδεα ξανθὸν, IV, 203.
γάνυται, μ, 43.
γαστρὶ ἐνεδίζων ἀγρυτόκους, σ, 379. ἄνωλον, ρ, 228. λ, 363. κίστης τὸ κ' αἵματος, ἐμπλείην, υ, 25. γαστρὸς κίστης τὸ, &c. σ, 117. μεμαυῖαι, ἀλοιτύπου, ρ, 286. γαστέρα μάργον, σ, 2. γαστὸς, III, 296. ἀλωμένης, ο, 343.
γάστρῃσι, Ψ, 437.
γαυλοὶ, ι, 223.
γαυρόμενο☉, I, 258.
γεγάασι, δ, 325. ι, 118. ω, 84.
γέγηθε δὲ πᾶσα φρένα Λητοῖ, ζ, 106.
γεγώνῃ, ι, 47. μ, 370.
γείνατο, ζ, 25. η, 57. γείνατ', υ, 202. γεγωμένῳ, γαμέεσθαι, δ, 208. νέοιο λίνου, ψ, 198. XXXVII. 13.
γείτονας ὄρμου, I, 66. γείτονες, δ, 16.

16. ε, 489. ι, 48.
γελάσαι ἀπαλὸν, ξ 465.
γελασσὰ, Φ, 307.
γελοιήσασα, IV, 49.
γελοίωπις, υ. 390. vid. ad γελώοιπις.
γέλον ἄσβεστον, υ, 346.
γελόω, φ, 105. γελόωπις, σ, 40. υ, 374. γελῶν, I, 171.
γέλω ἔκθαιον, σ, 99. γέλων, σ, 349 γέλως ἄσβεστος, Φ, 326.
γελώοιπις, σ, 110. υ. 390.
γελῶω, υ, 8.
γελώων ἀλιτοξοισι γναθμοῖσι, υ, 347.
γένεη, α, 407. γένεην νώνυμον, α, 222.
γενέθλης, δ, 232. ν, 130.
* γενεαάδης, τ, 176.
γενεήσαι ὦ, σ, 176. 268.
γένειον, π, 176. ἀπαλὸν, I, 10. γενείῳ, τ, 473. εὐγενίος, IV, 230. γενείῳ, λ, 582.
γένεσθ, α, 220. γενέσθω, λ, 254. 306. 311. γένεσθαι, ε, 224.
γενετῆς, σ, 6.
γένετο, α, 219. δ. 11. π, 175. φ, 412.
γένους, pro γένυς, ο, 532.
γένυας, κ, 486. γένυσι, β, 374. γενύατο. α, 266. δ, 346. ρ, 317. * γενυάμω, II, 65.
γέρων, δ, 62. 63. γέρων εὐχῇ ἔμμεναι ἀνδρὸς ἐξ ἀγαθοῦ, φ, 335. ἀείγηντον, (vid. γήρων) δ, 207. βασιλήϊον, π, 401, βατραχων, I, 259. 282. βοῶν, υ. 262. III, 309. 353.
γέτυν, γρ. γένυς, pro γένυας, λ, 319.
γήαμαι, ε, 473. λ, 73. χ, 167.
γέγε, δ, 66.
γεραιὰ, β, 201. ξ, 131. 185. III, 199. γεραιὸς, γ, 373.
γέρεσι, III, 60. γεραίεσιν, ξ, 437. γεραίες, ξ. 441.
Γεραιστὸν, γ, 177.
γεραίτερον, γ, 24. γεραίτερος, γ, 362.
γεραρὸν Βασιλῆες, XLVI, 3. γεραρώτερος οἷος ἰδίοιο, XLVI, 5.
γέρας, δ, 197. ἐῶλον, λ, 533. καλὸν, λ, 183. IV, 29. XXVIII, 4. οὐκ ἐλάχιστον, III, 570. πλέον, III, 129.
γεράσμια, III, 122.
γέρον σύκον, πιπαλαζόμενον ἄζῃ, χ, 184.
γέρων, ὁ, β. 40. 178. πολυπιδής,
ξ. 386. φίλε, γ, 357. γέροντ', ω, 188. γέροντα, β, 39. δύη ἀρημένον, σ, 53. 80. πρὶν κακὸν κακὸν μόσσον, δ, 754.
γέρσιον, αἰδοῖα, οἷον, ν, 8.
γέρων, β, 157. ἁλιος, δ, 349. ἴνδιος, δ, 450. ὀλοφώϊα εἰδὼς, δ, 460. ῥηπιστὰς, δ, 349.
γεύσασθ, υ, 181. γεύσεσθ, ρ, 413. φ, 98.
Γῆ, πότνια, πάνδωρε, δότειρα μεγαλίφρων ὄλβου, XLI, 1.
γηθήσειν ἀνδρῶν, χαόντων, I, 7.
γήθησεν, ο. 165. XXXII, 17.
γηθοσύνη. λ, 539. II. 137. γηθόσυνος, ε, 269. I, 63. IV, 218.
γῆμ', α, 36. γῆμαι, φ, 72. 158. γήμαθ', π, 392. φ, 162. γημαμένη ᾧ ἤθελε, λ, 272. γῆμεν, λ, 273.
γήρᾳ ὑπὸ λιπαρῷ, λ, 135. ψ, 283.
γήραϊ, β, 16. ω, 232. ἀμφὶ, ο, 356. γήραος, ο. 246. 347. ψ, 212. II, 193, IV, 106. γῆρας λιπαρὸν, τ, 368 λυγρὸν ἔχεις, malem legere, * ἔχει σ', ω, 249. IV, 245. ὁλοὸν, IV, 225. χαλεπὸν, λ, 195. 496. γῆρας ὀπηδεῖ σὺ τοῦτό γε, ψ, 24.
γηρασκέμεν, δ, 210.
γηρύετ', III, 425.
Γιγάντεσσιν ὑπερθύμοισι, η, 59. γιγάντων, η, 206. I, 170. 171. Fragment. 175. 217. ἀνδρῶν γηγενέων, I, 7. γίγασι, κ, 120.
γίγνομαι & γίνομαι, Primâ longâ, β, 320.
γιγνώσκω, & γινώσκω, Primâ longâ, π, 136. ρ, 193. 296. 281. φ, 209.
Γλαῦκε, * βοτῶν ἐπίοπτα, XLIV, 1.
γλαυκῶπι, ν, 385. γλαυκώπιδες, δ, 135. XIX, 2. ὀμβρίμους, XXVII, 10. ὀβριμοπάτρης, ω, 539.
γλαφυρὰς νῆας, ω, 427. αὐτοῖσι γλαφυροῖσι, α, 15.
γλήνης καπνοῖο, ι, 390.
γλυκερὰ, η, 116. λ, 589.
γλυκερώτερον, ι, 28.
γλυκυμείλιχε, V, 19.
γλυκὺν, β, 395. γλυκὺς, ε, 152.
γλυφάνῳ, III, 41.
γλυφίδας, φ, 419.
γλῶσσα, τ, 175. γλώσσας πάσσατο, γ, 332. σὺν πυρὶ βάλλον, γ, 341.
Γλωσσοχάφοι, κατὰ γλῶσσάν τινα, δ, 404. τ, 203.
Γναθμοὶ, π, 175.
γναθμοῖσι γελάων ἀλιτοξόοισι, υ, 347. γναθμῶν, σ, 29.
γναθμὸς ἱππίη, XLVII, 13.
γναμπτοῖς, δ, 369. μ, 332.
γνήσιοι, ξ. 202.
γνοίη, ν, 192. π, 458. ρ, 363. 556. γνοίην, I, 15. γνοίης, ο, 536. ρ, 164. τ, 310. υ, 237. φ, 202. γνῷ, τ, 468. III, 242.
γνώμενται, α, 411. γνῶναι, β, 159. ν, 312. ω, 158. γνώσεσθ, π, 304. γνῷς, χ, 373.
γναμολογία Homerica Duporti, ω, 514.
γνώσεαι, π, 9.
γνώσεαι, π, 310. γνωσόμεθ', ψ, 109. γνώτην ἀκλέα, π, 36.
γνωτὸν, ω, 181.
γνῶτον, πιστωθήτον τ' εἰ θυμῷ, φ, 218.
γνώω, ξ, 118. ρ, 549.
Γοάασκεν, Φ, 92. γοάουσιν, ω, 189.
γοάασκε, IV, 210. 217.
γόμφοισι, ε, 248.
γουνὸν Ἀρκεισιάδαο ἔχθιστ' μακάρεσσι θεοῖς, δ, 755. γουνὸν Ἑκάτοιο ἀνακτος δεξάμενον, II, 63.
γόνος, α, 216. III, 523. θαλερὸν, IV, 104. φίλος, XVIII, 1. γόνῳ, β, 274. μ, 130. ἀείγνητος, δ, 207. γόνῳ, II, 90.
γόοιο, δ, 113. 183. 758. δακρυόεντος, δ, 801. αἰψηρὸς ὃ κόρης κρυεροῖο γόοιο, δ, 103. κρυεροῖο πεφαρμάσσθαι γόοιο, λ, 211. πολυδακρύτοιο, τ, 213. 251. φ, 57. γόον θαλερὸν, κ, 457. γόῳ ἱμερόεντες, κ, 398. γόῳ, τ, 268. γόος, α, 242.
γοόων, λ, 195. γοόωντα, τ, 119. γοόωντας, κ, 209. γοόωντες, μ, 234. γοόωσα, δ, 721. τ, 264. 513. γοόωσαν, δ, 800. τ, 210.
Γοργοφόνη κεφαλὴ, λ, 633.
Γόρτυν, γ, 294.
γοῦνα, ο, 147. ι, 266. σ, 394. υ, 352. II, 117.
γουνάζομαι, λ, 66. ν, 324. IV, 131. 188.
γούνατ', γ, 92. γούνασι, α, 167. γούνασιν, π, 443. γούνατ', ε, 449. γούνατα, δ, 703.
γυιὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο, α, 193. λ, 192. III, 207. Ἀχιλῆος ἰσχίον, λ, 322.
γυιὸς ὑπὲρ, pro γόνατος, τ, 450.
γυιώμαι, ζ, 147. χ, 312. 344.
γυιώμεν, δ, 433.

γύιων, ζ, 142. 169.
γύω, δ. 102. π, 144.
γύων, ἁλοντί τε χαίτας, κ, 567.
γλαὶς πυκιμηδέος, α, 438.
Graecorum Reditus ex *Trojâ*, α, 326. δ. 495.
Grammaticorum Futilitas, λ, 622.
γραπτῶν ἀλετείων, ω, 228.
γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, α, 191. ἐφεπαλίχθη, ψ, 33. κριοῖνοῖ ἴσος, σ, 27. γρηῦ, τ, 383. χ, 411. γρηῦ χ, 481. παλαιγλῶες, χ, 395. γρηῦς, β, 377. γρῆυς, ω, 388. κεδν' εἰδυῖα, παλαιὰ, τ, 346. γρηῦς ἀπειρεσίη, η, 8. γρηὺς, σ, 184. τ, 361. 386. 467. 503. πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα, τ, 353.
Gronovius, λ, 519.
γυάλοις, XXV, 5. γυάλων, II, 396.
γυῖα, α, 192. λ, 526. φίλα, Ϙ, 233. σ, 241. XXXVII, 15.
γυίων, ζ, 140. κ, 363. III, 20.
γυμνὸν, λ, 606. γυμνὸς, ζ, 136. φ, 417.
γυμνωθῆς, ζ, 222. γυμνωθῆναι, κ, 341. γυμνώθη, χ, 1.
γύναι, δ. 148. 266. αἰδοίη, ρ, 152.
γυναῖκα, δ, 142. ἀγαθὴν, σ, 275. Ϙυγατὴρ, λ, 243. πολυκλήρων ἀνθρώπων, ξ. 211. πολυμνήστην, ξ, 64. γυναῖκας ἀμύμονας, ω, 277. βαθυζώνους, γ, 154. ἁμωμὰς, ν, 66. εἰδαλίμους, ω, 278. ἔργ' εἰδυίας, ω, 277. καλλιζώνους, II, 154. γυναῖκες, ἀκηδέες, ρ, 319. γυνὴ, καλή τε μεγάλη τε, Ϛ αἰδοίη ἔργ' εἰδυῖα, ο, 416. Ϙάπτοισα, η, 347.
γυναικείας ἀφ' ὑλὰς, λ, 436.
γυναίων εἵνεκα δώρων, λ, 520. ο, 247.
γῦπ, λ, 577. γῦπες, χ, 30.
Γυραίην πέτρην, δ, 507. Γυρῆσιν πέτρῃσιν, μεγάλῃσι, δ, 500.
γυρὸς * ἐν ὠμοισιν, τ, 246.
γωρυτῷ, φ, 54.

Δ.

Δ, Ἐκταλικὸν, α, 203. β, 296. δ' & δὲ, ἐγκλιτικὸν, &c. παρέλκ, &c. vid. *Indicem* Iliados.
δαείης, III, 562. δαείω, ι, 280. δαίστης, XIX, 5. δαήμονας, ν, 335. ψ, 261. I, 61. III, 205. 443. 468. 471. 486. 529. 531.
δαήμονι δαιτοσυνάων, π, 253. δαήμονες ἀρχιθμοῖο, θ, 263. πολέμοιο. *Fragment.* ad *Iliad.* β. 569. δαήμονι φωτὶ ἔοικεν, Ϙ, 159.
δαῆναι, δ. 493. δαύσαι, γ, 187. τ, 325.
δαὶ, α, 225.
δαιδαλέοισι, ε, 32. ἐν ἔντεσι, I, 120. δαιδαλέον, α, 131.
δαιδάλεον, ψ, 200.
δαίδαλον, τ, 227.
δαίδας, β, 105. σ, 309. τ, 150. ω, 139. αἰθομένας, α, 428. 438. η, 101. δαίδων ὑπολαμπομένων, τ, 48. ψ, 290.
δαῖν, η, 7. * δαῖν πιφαυσκόμενον, II, 444.
δαίσαι, α, 48. ξ, 132. ἑαίτερον, 140.
δαίζων, διεμοιρήσατο, ξ, 434.
δαῖμον, ἠῶν ἐρίηνις, III, 548. ἄφθονε, XXIX. 16. δαίμονας, III, 381. δαίμονες, II, 11.
δαιμόνι, κ, 472. σ, 15. ψ, 174. VI, 26. δαιμόνιε, ξ, 443.
δαιμονίη, τ, 71. ψ, 166. 264. III, 97.
δαιμόνιοι, δ, 774. σ, 405. VI, 17.
δαίμονος, λ, 61. ο, 261. ἀγαυῦ, III, 343.
δαίμων, β, 134. III, 138. VI, 31. XVIII, 22. 41. τίς τοι κακὸς ἔχερε δαίμων, κ, 64. συμφορὸς δέ οἱ ἔχερε δαίμων, ι, 396. χαλεπὸς δέ τις ὤορε δαίμων, τ, 201.
δαίνυ χαίμον ἰμερόεντα. pro δαίνυο, *Imperat.* IV, 142. pro ἐδαίνυο, ut δαίνυ πάφον, γ, 309.
δαινύατ', *Penultimâ* longâ, σ, 247.
δαινύῃ, *Mediâ* longâ, θ, 243. *Mediâ* brevi, τ, 328.
δαιτόμοιοι, α, 369. η, 188. ι, 162. 557. κ, 184. 468. 477. μ, 30.
δαίτυι θ', ἰζόμβοι, γ, 471.
δαίτυιτ', ἐερικυδέα δαῖτα, γ, 66.
δαιομβόιο πυρὸς μίζαι, III, 114.
δαὶς, τίς δαὶς, τίς δὲ ὅμιλος, α, 225. φίλη, θ, 248. An solum de *Hominibus* dicitur, vid. ad *Iliad* ω, 43. & Confer *Suidam*, v. Δαίτη.
δαῖτ', γ, 33. ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἠδυπότοιο, ο, 206. ἐρατεινὴν, θ, 61. υ, 117. δαῖτα, β, 322. ἀτερπέα, κ, 124. ἐερικυδέα, γ, 66. θαλέθοντα, γ, 420. III, 477. δαῖτας, α, 374. ἴσας, λ, 184. δαιτὶ, α, 26. θαλείῃ, θ, 76. 99. δαιτὸς, η, 232. ἀναθήμασι, α, 152. ἴσης, θ, 98. ἰωλῆς, σ, 402.
δαίτηθεν, κ, 216.
δαίτιμι, η, 50. δαίτης, γ, 44.
δαιτυσθῆναί τε, καὶ ἑστάμεν, Ϛ οἴνοχοῆσαι, ο, 322.
δαιτρεύσαν, ξ, 433.
δαιτρὸς, α, 141. δ. 57. ρ, 331.
δαιτροσυνάων, π, 253.
δαιτυμόνες, non de *Procis*, δ. 621.
δαίφρονα, α, 83. δαίφρονι an *Penelopae* detur, α, 48. & *Fragment.* 93. δαίφρονος, α, 180. δαίφρων, Ϙ, 383.
δάκτυλος, I. 47.
δάκρυ, δ, 114. δάκρυ ἀναστήσας, β, 81. δάκρυα, ι, 84. Ϙρεμὰ, δ. 523.
δακρυόεντος, δ. 801.
δακρύοισι πιφυρμένη, σ, 172.
δάκρυον, π, 191. ἐλεεινὸν, Ϙ, 531. Ϙαλερὸν, λ. 390. πικρὸν, δ, 153. τέρεν, ω, 332.
δακρυόφιν, δ. 705.
δακρυοπλώειν, τ, 122.
δάκρυσα, λ, 55. δακρύσασα, α, 336.
δακρυχέοντος, ξ, 280.
δακρύων, *Primâ* brevi, *Mediâ* longâ, I, 68.
* δάκτυλον ἄκρον, I, 45.
δαλὸν, ι, 488. δαλῷ, τ, 69.
δάμαρ, δ. 126. δάμαρτα, υ, 290. δάμαρτι, II, 212.
δαμασικάλῳ, π, 105.
δαμασσαμένους φρένας οἴνῳ, ι, 454.
Δαμασσελίδην, χ, 293. Δαμασσελίδης, υ, 321. χ, 212. 241.
δαμείη, δ, 790. ρ, 252.
δαμεὶς, γ, 410. ζ, 11.
δαμείῃσι πλαγῇσι, σ, 54.
δάμεν, δ, 495.
δαμέντων, ω, 100.
δαμῆναι, γ, 169.
δαμῆναι, λ, 220.
δάμασκε, IV, 252.*
δάμνα, ξ, 488. IV. 17.
δάμασσι, α, 100.
δαὶς κεάσσαι, ο, 321.
Δαναοὶ, ι, 306. ω, 46. Ϙρεψάσπιες Ἄρηος, XXXVIII, 2. Δαναῶν, α, 350. δ, 278. *Fragm.* 178.
δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσα, δ. 300.
δαπέδοιο νηὸς γλαφυρῆς, II, 416.
δαπέδου, κ, 227. λ, 419. χ, 309. 455. ω, 184. II, 523. *Priorem* producit, vid. ad α, 276.
Δαρδανίδη, IV, 178.
Δαρδανίην ἐὔπωλον, XXXVIII, 1.
δαρδάπτουσι, ξ. 92.
δασαίμενος, β, 335.
δάσασθ', σ, 86. χ, 476.
δασείας, ζ. 49.
δάσκιον ὕλην, ι, 470.
δάσσηι, ε, 80.

διαπλήσ Ἑλένην, ο, 234.
διάσασθε, τ, 423. διάσασθ, υ, 216.
δαστὺ κῦ μύζα δίρμα ἰοειδὲς αἰγὸς, ξ. 51.
δαστὸς, β, 368.
διαπύσῃ, α, 112.
διάφῃ, XXV, 9. διάφης, II, 396. III, 109. διάφησι, ι, 183.
διαφοινὸν, II, 304. XVIII, 23.
δὶ ἐγκλιτικὸν, Vid. ad δ'.
δίαι, ζ, 242. Vid. Δίαι'.
δίμιν, υ, 385. III, 474.
διδάσασθ, π, 316.
δίδασι, ζ. 233. ψ, 160.
διδάσκω, III, 470. διδάσκας, Φ, 146. διδάσκει, θ, 134. διδασκότης. β, 62. διδαημένος, III, 480.
διδύας, α, 23.
διδυγμὸν, ρ, 320.
διδυκρυστὶ, υ, 353.
δίδυσι, ο, 411.
δίδυθ, κ 92. δίδυτο, ο, 232. ω, 228.
δίδυχθι, II, 538.
δίδυς, υ, 353.
δίδι', I, 44.
διδυσόμμ ὃ ποσσὶν δα, ο, 150.
διδυμημένοις, ξ. 245. 249. διδυμῆμεν, λ, 621. διδυμτο, α, 426.
διδυρκὼς, τ, 446.
δίδυκεν, μ, 93.
διδίμεν, ι, 274.
διδίχα, ψ. 72.
δίδ, δ, 820. ξ. 168. ρ. 188. I. 48. III. 511. διδιότων, ξ. 60.
διδίσκετο, σ, 120. υ, 197. διδισκόμενθ, γ, 41.
δίδικα, Φ, 230. ω, 352. II, 70.
δίδω, ε, 300. 419. 473. μ, 122.
διελίσσας, ρ. 599.
δίελον, ρ. 606.
δικαιόωντ' ἐπίσω, σ, 110. ω, 409.
δικυρύμθ, δ. 59. II. 11.
δίλ', σ. 388.
δίλαι τοι δίλῶν μ κῦ ἐγγύαμ ἐχυδασ, Φ, 351.
δίλοῖσι βεγτοῖσι, λ, 19. μ, 341. ο, 407.
δίμαθ', pro ἐδέιματο, ξ, 8.
δίμαλοιτις, II, 404. * δίμαίνω, pro δαμάω, emendo, III, 407.
δίμαλέον Διὸς ὄπλον, I. 278.
δῖν δίσμοῖς, VI, 12.
δίνα, λ, 156. δίνὸν, γ, 145. δίνότατος, ε, 186. II. 86.
δίξ', ε, 241. δίξαι, III. 393. δίξας, I, 168. δίξαθ, III, 367.
δίπησι, II. 497. δίπήσασι, δ, 685.
δίπνησὸς, ρ, 170.
δίπνίσασ, δ, 535. λ, 410.
δίπτυα, α, 124.
δίρεσίδα, II, 181.
δίρεαὶ ὠμάκιες, μ, 90.
δίρεπις, κ, 533. λ. 46. δίρεπις, I, 127. δίρεις, β. 153. κ, 19.
δίρῇ, ψ. 208. ἀπαλῇ, IV, 88. V, 10. δίρῇ, IV, 182. δίρῆς, ψ, 240.
δίρθμῆσι, χ, 349. III, 405.
δίσαιπις, ι, 72. 236. 396. ὄλιφρον, κ, 130. δίσαίπτων, ι, 257. μ, 203. ω, 533.
δίπ', 160. δίπα, δ, 129. ω, 339.
δίπὰς, π, 245.
δίπάτη, ἢ ἰδίκάτη πίλεν ἠὼς, τ, 192.
δίπλ, δ, 248.
δίλτοισιν, I. 3.
Δίλφῆθ, II. 496.
δίλφῖνας, μ, 96. δίλφῖνι, II, 400. 494.
Δίλφινίῳ, II. 495.
Δίλφῦσ', II, 247. 379. Δίλφῦσι, II, 256. Δίλφούσῃ, II, 276. 377. Δίλφούσης, II, 244. 387. Δίλφυσίῳ, II, 386.
Δίλφῶν, XXVI, 14.
δίμας, β, 401. κὴ εἶδος, ἄμεινος, ω, 17. καλὸς, ρ, 307. δίλφῖνι ἰοικὼς, II, 400. ἀθανάτοισιν ὁμοίας, γ, 468.
δίμοι', δ, 297. φίλα, Φ, 277. δίμοιμι, δ, 301.
δίμῳ, ψ, 192. * δίμοισ, III, 188. * δίμων, III, 87.
δίνδρια, τ, 112. καλὰ. IV, 271. μακρὰ, ε, 238. 241. η, 115. σ, 358. XXXVI, 2. πλιήρωσ, η, 114. ν, 196. ὑψιπύλας, λ, 587.
δινδρέωτ', XVIII, 3.
δινδρήσασα, α, 51.
δίξάμενοι, Φ, 419.
δίξατο, ε, 462.
δίξιὸς, ο, 160.
δίξιπερὴ, α, 121.
δίξο, III, 312.
δίοιμι, Φ, 352.
δίοντες, μ, 54.
δίθ, ε, 347 μύζα, II, 447. χλωρὸν, λ, 43. ψυχρὸν, Fragm. 187.
* δίπα', pro δίπαι, χρυσέῃ, κ, 316. δίπα', pro δίπαι, τ, 62. δίπα ἀμφικύπελλα, υ, 153. δεπάεσσι, γ, 340. δίπασσιν, Fragment. Odyſſ. α, 148. χρυσέοις, γ, 472. δίπαϊ χρυσέῃ, γ. 41. δίπας, Φ, 70. ἀμφικύπελλον, καλὸν, γ, 63. ἀθθ εἶσι, γ, 51. μελιηδέ, γ, 46. Male inter ἄπαξ λ ponitur à Grammaticis, cum aliis, φ, 246.
δερκόμετο, ε. 84. 158. δερκομόντοιο, π, 439.
δίρμα, δ, 440. βόειον, ξ, 24. βοὸς, III, 49. μύζα δίρμα ταχείης ἐλαίφοιο ψιλὸν, ν, 436. ταύδαρτον βοὸς, χ, 363.
δίρμασιν ταυρείοισι, β. 291. XVIII, 43.
δίρματ' ἔδαψαν οἷαῖς τε κῦ αὐτῶν, ὁὸ, ξ, 519. ἄσκοιον ἔκειτο, βαιμφθόγγων τε λύρτων. IV, 160.
δίρματόεσσι, τευχοῖς ὁὸ, δ 782. Φ, 53.
δίρω, τ, 421.
δίρτερος, λ, 578.
δίσμὸν, VI. 13. δίμάχατο, III, 157. κατέπρω, III, 409.
δίσμὸν' ἔχῃσι πδήρεα, α, 204 δίσμὸν' ἔρυτο, II, 129.
δίσμοισι, Φ, 278.
δισμούδ' ἰλόπτης, VII. 17.
δίσμοὶ, Φ, 296. ἀπίρονες, Φ, 340. ἀργαλέοι, λ, 293. * δίσμῶν αὐτὸν μθ Ἡφαίστου, Φ, 359. δίσμοὺς ἀῤῥήκτους, ἀλύτους, Φ. 274.
δίσσαινα, γ, 403. π, 347. τ, 83.
δίσσαινον, π, 53. 347. ξ. 127.
δίῦς ὃ γαῖαν, ι, 190.
δίύσσκον δίκρυσιν ὄμματα, ἠγαθέη. 260.
δίύη, εὐδίης εἶ. α. 254. δίύόμην, ζ, 192. ξ. 510. δίύόσασ, ψ. 128.
δίύόμβρια, I. 90. δίύομβρίης, I, 189.
δίύόμενον, δ. 264.
δίύσαντες, α, 286. δίύσαθ, ψ. 342.
δίχθα, IV, 141.
διχείμιον, ξ, 155. III. 546. διχάμεθα, υ, 271.
δίψήσας, μ, 48.
δίης, φ, 49. λ. 114. ρ, 407.
δίθ', δ, 373. 466. δίπ', α, 49. 120.
δίθύνειν, ε. 278.
δίϊστῆπα, ζ, 203. δίϊστῆπι, χ, 229.
αἰνῇ, λ, 515. μ, 257.
δίϊόμεν, δ, 226.
Δίϊφόβοιο, Φ. 517. Δίϊφόβθ θεοείκελθ, δ 276.
δίϊωχῆτις, ι, 66.
Δῖλ', II, 51.
δίλημι κακὸν, II, 364. δίλίμασθ, μ, 286.
δίλήμενα βεγτῶν ἀπαύτων, σ, 84. 115. φ, 308.
δίλύσασθ, ρ, 124. δίλύσασθ, χ, 278.
δίλητῆρες, XLVII, 8.

Δηλιάδης κῶμη, II, 157. * 166.
Δήλιον ἄξιοκλύστης, II. 181.
δῆλον, υ, 333. I, 25.
Δῆλ⊙, I, 61. 90. 135. Δήλε, II, 49. 115. Δήλῳ, ζ, 162. II, 146. ἀμφιρύτῃ, κραναῇ, II, 16.
Δημήτερος ἀγλαοδώρου, Ἐλευσῖνος, *Fragment.* 61.
Δήμητρ' ἠύκομον, σεμνὴν θεὸν, XII, 1.
δημιοεργὸ, ρ, 383. τ, 135. δημιοεργὸς, III, 98.
δήμιοι, ϑ, 259. δήμιον, β, 32. 44. δ, 314. δήμιος, γ, 82. υ, 264.
Δημόδοκ', ϑ, 487. Δημόδοκον, ϑ, 44. 472. 486. Δημόδοκ⊙, ϑ, 537. ἀοιδὸς ϑεῖος, ρ. 28. Δημοδόκῳ, θ, 106. Δημοδόκῳ, θ, 254. 262. 478. 483.
δημόθεν, τ, 197.
δήμιος, ο, 467. π, 75. τ, 527.
δημὸν πίσ'ντα, ξ. 428.
δῆμον ἐς ἀνϑρώπων, XXXVII, 17.
Δημοσπόλεμον, χ, 266. Δημοσπόλεμ⊙, χ, 242.
δῆμος ἀμοιγενέτωρ, β, 366. coll Τρώων, ν, 266. πίσυνε, ν, 322. co ἀνϑρώπῳ, ϑ, 211.
δήνεα, ψ, 82. ἀληϑείᾳ, κ, 289.
δὴ πότε, α, 290. 294. β, 221. μ, 309. ο, 422. ρ. 185. II, 343. 436. III, 320. 555. 560. IV, 56. 210. XLVII, 8.
δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος, υ, 216. 290.
δήομεν, δ, 544. ζ, 291. π, 44.
δῆσεν, ω, 514. I, 195. ἀπηνείσιν, I, 4.
δηϊόωσ⊙, ϑ, 78.
δηϊόωσκ⊙, ϑ, 76.
δῆτα, ι, 99. δητάομεν, β, 430.
Δία Κρονίδην, III, 57. τερπικέραυνον, 75.
Διβάς, II, 222. 242. Διβάμεναι, δ, 635.
Διγλάψασ', δ, 438.
Διδοδώμοι, ι, 100.
Δίδυε, χ. Δίδη, ε, 478. τ, 440.
Διεπέμπετ', δ, 215.
Διπλακελεύϑου, ι, 220.
Διπλακελεύσ⊙, σ, 148. υ, 180. III, 437. Διπλακέλευσε, θ, 195. Διπλακελεύϑετ', ω, 531.
Δίπτυον, θ, 335. III, 511. Δίπτυα, α, 84. III, 392. Δίπτυ⊙, ι, 43. 75. 194. 145. ϑ, 338. ω, 99. IV, 214.
Διπλόης, β, 377.
Διμοιρολογέω, ι, 291. σ, 338.
Διμοιρηδὸν, ϑ, 209. ι, 256. 480.
Διπρηνέϊ, ζ, 47.
Διστάξομαι, ξ, 197.
Διστάσσουσ', III, 200. διαστάσσασα κέλευθον, β, 429.
Διστάσιοι, IV, 19. διαστάσιον, III, 336. IV, 80.
Διφρήσι, μ, 290. διφρήσι, β, 49. διφρήσισι, α, 251.
Διφρήδην, III, 313.
Διφρίπλασιον, τ, 575.
Διφροδόκοισι, ρ, 244.
Διασκευαστὴς, non ipse Poeta, contra *Casaubon.* λ, 583. Not. in *Schol.*
Διχομήδεα, γ, 291. 409.
Διχοβύσιν, β, 204.
Δίχ' (ϛ) τέλχα κασιγνήτης, ι, 157.
Διχτύοκος, ω, 341.
Δίχ' (ξεῖνοι) φορέοντο, τ, 333.
Διφυοτόμοιον εἶδος, π, 110.
διδάξαμεν, χ, 422.
διδάσκαλοι, III, 553.
διδάσκουσιν, α, 384.
δίδδ', δ, 237. ρ, 350. δίδδιν, σ, 141. διδδῖν, λ, 356.
διδύσης Διὸς γα, ω, 390.
διδύμοισιν, ἀδελφεῖσιν, τ, 227.
δίδυμοι, γ, 380. δίδυμοι, ο, 125. ὁ, 342. III, 561. διδύσιν, ω, 313. δίδυσιν, σ, 278. διδύσμεθα, ν, 358.
δῖε, φ, 240.
δῖε, χ, 96.
διεδηλήσαϑ', ξ, 37.
διέδεσμον, XVIII, 12. διέδεσμον, γ, 177.
διηνίωσεν, χ, 494.
διακοσμήσαϑ', χ, 457.
διαμήσαϑ', XXXVII, 12.
διαμοιρῶσι, ξ, 434.
διάπυ, XVIII, 23.
διάξεσε, ι, 265.
διαπρήσσω, ο, 383. διάπρηξεν, ϑ, 514.
διάπλατο, α, 320.
διαπλοίησε, σ, 339.
διερὸς βροτὸς, ζ, 201. διερῷ ποδὶ φαίνομεν, ι, 43.
διεφ', ρ, 398. υ, 343.
διοσκέλεσ', ε, 369. 379. ϰ, 275.
δίσσυτο, δ, 37.
διχίσσα, ι, 71.
διττμάχην, η, 276. ν, 439.
διφωήσαι, ι, 379.
διχάδιον, γ, 456. ξ, 427. τ, 421.
δίζυε, λ, 99. διζύοντες, α, 261.
Δίῃ τὸ ἀμφιρύτῃ, λ, 324.
δίκαζον, υ, 187.
δικαιπόλος, δ, 836. ϰ, 241. μ, 56.
δίκαυσαν, ρ, 517.
δίκρησιν χερσὶν ἐμῇσιν, μ, 444. ἀμφοτέρῃσι, ξ, 351.
δίκρυσε, τ, 450.
δίκτυπτος οἰωνὸς, IV, 4. δίκτυπτ⊙, δ, 477. 581. ϰ, 284.
δικαζόμενος, λ, 544.
δικαίᾳ, πιπυσμένῳ, αὐδὴ, γ, 53. ἐπὶ ῥηϑῆτι, σ, 413. υ, 322.
δικάσσαντο, I, 289.
δικασπόλον, λ, 185.
δικίεσσι, XVIII, 2. 37.
δίκη χαρίεσσα, ω, 254. Θεῶν, τ, 43. ἀνδρῶν ἀλφεστάων, II, 458.
δίκης κατίσχειν τέλεσσι ἀμφοτέροισι, III, 324.
δικλίδες, β, 345. ρ, 268.
δικτύῳ τὸ πολυωπῷ, χ, 386.
δινέομεν πυελήκεα μοχλὸν ἐλόντες, ι, 384.
δινεύσι, δ, 541. δινεύων, τ, 67.
δινήσω, ζ, 89. XX, 2. δινήσαντες, λ, 241. XXXIV, 5.
δινηϑῆς, χ, 85. δινηϑῆναι, π, 63. δινηϑῆσιν, III, 45.
δίνησι βαϑείαις, I, 216.
δινωτῷ ἐλίφαντι ϰ' ἀργύρῳ, τ, 56.
Διογένεια, *Fragment.* 255.
διογενὲς, ε, 203. διογενὴς, β, 352.
διοισόμεϑ', III, 255.
διοϊστεύσαις, μ, 102.
διοιχνεῖ, XVIII, 10.
Διοκλῆος, ἠΐος Ὀρσιλόχοιο, γ, 488. ο, 186.
Διόνυσε πολυσπόρε, XXV, 11. Διόνυσον ἐρέβεσφι, πιοτοκόμον, XXV, 1. Ζηνὸς ϑ' Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱὸν, XXV, 2. Διόνυσε ἐρεβεσμ⊙, VI, 56. Βάκχι⊙, XVIII, 46. Διονύσῳ, λ, 324.
Dionysii Tyranni jocosa *Homeri* παρῳδία, φ, 152.
Διοσκόρους, XXXII, 1.
διοτρεφέες, γ, 480.
δίπλακα, πολὺ, πορφυρέην, τ, 241.
δίπλαξ, τ, 226.
δίπλοχα, γ, 458. μ, 361.
δὶς τόσσον, ι, 491.
διϑυραμβοποιὸς, μ, 22.
δίστομος, δ, 620. δίστομ⊙ μοιζούσῃ πικρότερ⊙, ϑ, 186.
δίφεσσιν, XVIII, 8.
δίφριος, φ, 420. II, 233. δίφρου, ξ, 280. ἀσπίλιος, υ, 259. ἰδέσϑαι, δ, 590. εὐκαλλέα, γ, 481. δίφρ⊙, γ, 324. δίφρῳ ἐϋξέσῃ, ρ, 602. δίφρε, γ, 369. δ, 717. δίχ' ἴδωζόμεϑα, γ, 127. δίχα δὲ σφι-

σι, ἤνδανε βυλὴ, γ, 150.
ἠχθὰ, διεδάσαται, α, 23. τὶ θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο. XXI, 4.
ἠχόμην, XXXI, 11.
ἠψαλίῳ, I, 9.
ἠψάων, λ, 583.
ἴα, λ, 167.
ἰαχὴ. VIII, 4. ἰαχὴν, ε, 332. ἰαχήσασα, σ, 277.
ἴδωμαι, φ, 370.
Διώνη, II, 93.
Διωνύσιο, ω, 74. ὑὸν Σεμέλης Διώνυσον, VI, 1.
ἰδμητῆρ' ἵππων, XXI, 5.
Δημήτερ Ἰασίδη, ρ, 443.
ἰδωλάων, ω, 435. ἰδωλάων, κ, 398.
ἰνοπαλίξεις, ξ, 512.
ἰνοφερὴ, τ, 269. ἰνοφερὴν, ο, 50.
ἰοδόσαθ, ε, 474. ζ, 145. κ, 153. ο, 204. σ, 92. χ, 338. ω, 238.
ἰόεσ' εἶναι ἀεικέλιον, ζ, 242.
ἰοθεὶη, ακὸ, β, 78.
ἐειὰ τάλαντα χρυσῦ, δ, 526. βοάχεια, π, 296. πέλωρα, III, 342. ἐειὰ γάρ τ πύλαι ἀνέρων, τ, 562.
ἐεῖμεν, β, 336.
ἐειὸς ἢ τελόδας, δ, 129. δ' ἄρ' ἐπέλυθε ζάμενος, ε, 476. ἐξήρατο μιστὸν ἐὸς, κ, 84. ἐειὰ κυδιοπῆρες, δ, 18, περόπτη, ἀκάμοτα ἐκατερθυνάων, π, 253.
ἐκάεν τοῦδε λαὸν ἀμενηνὸν, α, 376. β, 141. εἶσα ἄφενον, ε, 360. πεπυμένον εἶναι, θ, 388. ἐκ ἀπινύσσεν, ε, 342.
ἐκεύη, Ὠρείθυια, ε, 274.
ἐκοὶ ἐλαπινὰ, τ, 38.
ἐλίης ἐλήθατο πίχνης, δ, 455. III, 76.
Ἐολίοιο, ρ, 212. χ, 159, ω, 496. Ἐολίοιο, ω, 221. 410. κέρατα, δ, 735. Ἐολίῳ, σ, 321. ω, ω, 396. 497. γέρων, ω, 385. Ἐολίδ, ω, 408. 491.
ἐλιχαύλης, ι, 156. *Fragm.* 225.
ἐλιχὴ νῆσος, λ, 171. ἐλιχὴν, δ, 393. ἐλιχῆς, III. 143. ἐλιχὼν, γ, 169.
ἐλιχρήτμοιο, δ, 499.
ἐλιχρόσιον, τ, 438.
ἐλόες, I, 50. ἐλόεσσα, η, 245. ἐλόεντα, θ, 281.
ἐλλοισι παιζίοισι, γ, 119. 122.
ἐλλόμηλον, α, 300.
ἔλλοπι, ω, 74. αἰπὺν, III, 66. ξύλινον, I, 115.
ἕλκος πελυπόν, τ, 137.
ἑλλοφορεόδες, III, 282.
ἑλλοφορεύσσα, κ, 339.
ἑλμηδο, α, 330.
ἑνάκας, III, 47. ἑνάκων, XVIII. 15.
ἑνήσεται, II, 270.
ἑόντος, ε, 38. ψ, 341.
ἑρπύσιμον, θ, 539. ἑρπήσαι, ψ, 215.
ἕρπον λαθών, μ, 283. πύμαθον, β, 20.
ἕρυ, ζ, 167. κοῖλον, θ, 507. νηΐον, ι, 384. σακέων, I, 206. χαλκοβαρὲς, λ, 531.
ἑρυσθενὲς, VII, 3.
ἑὸς, γ, 46. 60. 369.
ἑὸν, η, 242.
ἑὸσσο ἀνήνασθ χαλεπὸν εἶναι, δ, 651. ἑ γὰρ κακὸν ἀνήνασθ ἑὸσσο ἐσσὶν, σ, 286.
ἑὸσις δ' ὀλίγη π' φίλη τὸ, ζ, 208. ξ, 58.
ἑὸσκον ἀλήτη, τ, 420. τ, 76.
ἑὸτι, β, 212. δ, 666. φ, 281. 336. II, 337.
ἑὸτιρα μειλίφρων ἄλοχο, XLI, 1.
ἑοτῆρ εὐθαρσέα Ἥβη, VII, 9.
ἑύλεον, ω, 251. ἑύλιον, ξ, 340. ρ, 323.
ἑυλης, δ, 12.
Ἑυλιχιεὺς, σ, 423. Ἑυλιχιῆα, σ, 126. Ἑυλιχιῆν, σ, 394.
Ἑυλίχιον πολύπυρον, ξ, 335. τ, 292. Ἑυλιχίῳ, α, 246.
ἑυλοσύνης ἀνίχαλο, χ, 423.
ἑύσσησεν, χ, 94. ω, 524. *I, 204.
ἑῦπον, ε, 401. κ, 556. μ, 202. ποδῶν ὑπὸ ἑῦπον ἀκύα, π, 10.
ἑῦρο, ε, 243. μακρὸ, χ, 149. νηΐα, ι, 498. II, 403. ὀξέα, χ, 265. 272. ἑσμινήια, μ, 443. χαλκήρεα, ε, 309.
ἑύροο, μακροῦ, ε, 162. 370. χ, 251.
ἑυρυάτοισι, III, 121.
ἑυρυόπον, μίζαν, ἵππον, Θ, 512. ἑυρυάτην, Θ, 493.
*ἑυρυκλειτὸν, ρ, 116.
ἑυρυθέκης ἰὺξόον, α, 128.
ἑῦσα, ε, 368.
ἑυχιωθεὶς, III, 146.
ἑράκα, πλεῖ ῥέψει ἐπ' αὐτὸν, I, 234.
ἑράκαιταν, II, 300.
ἑράκων, δ. 457.
ἑράμεν, ψ, 207. ἑραμὼν, I, 100.
ἑραξάμενοι, I, 155.
ἑρίπαιον εὐκαμπὲς, σ, 367.
ἑρυψάμενοι, μ, 357.
ἑρήσειραι, τ, 345. ἑρησῆρες, π, 248. σ, 75.
ἑρησσούνη, ο, 320.
ἑχμὺν μύῳ σχεῖν ἐπὶ νεῦρα οἱ αὐτὴ ῥῖνας, ω, 318.
ἑρίῳ, ξ, 353.
ἑσμοὶ εὐρεῖς, δ, 605.
ἑσμον, I, 95. ἑσμῷ, Θ, 121.
ἑῦις ὑψικάρηνος, IV, 265.
ἑῦσιν ὕδατ, φ, 43.
ἑυμὼ πυκινὰ κὴ ὕλλα, κ, 150. 197.
*Ἑυσπης, pro Ἑύσπης, XVIII, 34.
ἑρυος, ξ, 12. 425. παλαιφάτου, τ, 163. ὑψικόμοιο, μ, 357. ξ, 328. τ, 297.
ἑρυόχους, τ, 574.
ἑρύφθη, ακὸ, ε, 426. ἑρυψαμένου, β, 153.
ἑρώσιμος, ο, 316.
ἑυσίβιλα, *Priori* correptâ, χ, 114.
ἑύη μ' ἔχει ἤλιθα πολλὰ, ξ, 215.
ἑυήπαθον, III, 483.
Ἑύμαιστος ναυσικλειτῖο, ζ, 22.
Ἑύμηη, H, 425.
ἑυναιμόμοιο, α, 276. λ, 413. XLVIII, 1.
ἑύναμις, β, 62. κ, 69. υ, 237. φ, 202. ψ, 128. III, 117.
ἑύο, α, 256. β, 22. δ, 496. ε, 388.
ἑυοκαίδεκα, θ, 59. ξ. 13. π, 251.
ἑύοντα Βοάτην ὀψὲ, ε, 272.
ἑύοντι πολυπλάγκτῳ ἀνθρώπῳ, υ, 197.
ἑυσαίος, μ, 289. ἑυσαίων, ν, 99.
ἑύσαθ, λ, 12.
ἑύσβωλος, XLI, 3.
ἑύστεθ, β, 388.
ἑύστζηλοι, π, 307. ἑύστζηλον, XLII, 2.
ἑυσηλιγίαι, χ, 325.
ἑυσηχὴς, II, 64.
ἑυσκηδίαι, ε, 466.
ἑυσμενέσσι, δ, 822. ἑυσμενέσσιν, γ, 90.
ἑυσμενέοντος, β, 73. υ, 314.
ἑύσμητερ, ψ, 97.
ἑύσμορος, υ, 194. ω, 310. ἑυσμόρῳ, α, 49. π, 270. ϖ, 139.
ἑύσμορα εἰς αἴθμα καὶ ὸ νεκέσσαι φαείνω, μ, 383.
ἑυσμιλίτα Ὑπερίονο, ω, 24.
ἑυστοιέος καμάτοιο, ε, 493.
ἑύσφηνον, α, 55. δ, 182.
ἑυσλήμονες, II, 532.
ἑυσώνυμος, τ, 581. II, 368.
ἑύω, *Genit. Plural.* antiquus, κ, 515.
ἑυωδίνα, ι, 159. 204.
ἑυωδεκάτη, β, 374.
ἑῶ, pro ἑῦσω, α, 176.
ἑῶ Ἄϊδος εὐρυπυλέος, λ, 570. ὑψορεφὴς, κ, 111. χαλκοβατὴς, θ, 321.
ἑωδέκα, β, 353.
ἑωδεκάτην, δ, 747.
Ἑωδώνην δυχειμέρεσσι, ξ, 327. τ, 296.

ἑῶκας,

δῶμα, α, 228. κνισοῆεν, κ, 10. κυρίδιον, μάλα καλὸν, εὐείλιτον βιότοιο, τ, 579. φ, 77. μέγα, δ, 15. ϑ, 56. μυτεώιον, τ, 410. ϖϖλακωλὰς, ψ, 50. σμερδαλέον, κ, 398. ρ, 541. φίλον, σ, 420. ὑψιρεφὲς, δ, 15.

δώμαϑα, α, 116. ἀγλαὰ, III, 60. ἠχήεντα, δ, 72. ἱερὰ, κ, 445. καλὰ, λ, 77. κλυτὰ, ν, 60. *μυμεγεστμύτικ. I, 59. τετυγμένα, κ, 210. ὑψηρεφέα, δ, 757.

δῶμεν, ϑ, 389. ρ, 13.

δῶρα, ϑ, 399. ἀγλαὰ, δ, 589. ἀμβροτα, σ, 190. ἄπαντα, ν, 135. ἐσθλὰ, I, 16. ἐπύσια, ω, 282. καλὰ μὰ, ϑ, 130. κλυτὰ, ϑ, 417. μείλιχα, IX, 2. μυελ' ω, 282. ξεινήια, ω, 272. I, 16. ϖϖλακωλία, θ, 420. χρύσεα, π, 185. φίλα, θ, 545.

Δωρίης τὲ τειχήεσσης, τ, 177.

δώροισι, ο, 18. δώροισιν, ω, 284. δῶρον ἀμαυὸν, III, 441. καλὸν, σ, 300. πρῶτον, μάλα καλὸν, ὅ τοι κεμήλιον ἔσται, α, 312. ὅπως, π, 481. τ, 427. δώρων γυναικῶν, λ, 520. ο, 247.

δώσϝ, β, 135. ρ, 11. 19. 551. φ, 280. III, 570. XLVIII, 11.

δωτῆρες ἑάων, ϑ, 325.

δωτίνην, ι, 268. λ, 351.

Δωτίῳ ἐν πεδίῳ, XV, 3.

δῶτορ ἑάων, ϑ, 335. XVII, 12. XXVIII, 8.

δῶχ', δ, 262. κ, 33.

E.

Ἐ, μάλιστα δμωαὶων φιλέεσκε, α, 434. δ, 355.

ἔ' ἐν πολέμῳ, χ. *ἔην πολέμοιο, ξ, 222.

ἑᾷ, ν, 359. ἔα, *Imperat.* β, 281.

ἐὰ ϖϖδὸς δόμοιϑ' ἕκαστος, β, 258.

ἑάων, ϑ, 509. ἑάς, λ, 109.

ἑάγη, κ, 560. λ, 65.

ἑαδότα, σ, 421.

ἑᾷν, κ, 536.

ἑανῷ ἀμφιέσσῃσι, IV, 63.

ἔαξαν, γ, 298.

ἔαρος νέον ἱσαμένοιο, τ, 519. ϖαλυωϑέϙ, XVIII, 17.

ἑᾶς, λ, 146.

ἐάσασιν, φ, 233.

*ἔασ', ω, 494. ἔασας, σ, 221. *ἐάσασϑαι, β, 70. * ἔασας, λ, 452. *ἐάσασκε, κ, 291. *μ, 445. *ξ, 414. *ἐάσασκε, δ, 118. *ἐάσομες, IV. 189. *ἔασεν, ψ, 113.

*ἐ αὐτὸν, ϑ, 396. ρ, 387.

ἑάων, ϑ, 325. 335. XVII, 12. XXVIII, 8.

ἐβάδιζεν, III. 210.

ἔβαζε, λ, 510. ἐβάζομεν, γ, 127.

ἔβαιτε, χ, 182. I, 64. II, 115. III. 347.

ἔβαλε, δ, 503. ἔβαλεν, ε, 479. *ἐβάλοντϑ, pro ἐϐούλοντο, α, 234.

ἔβαν, α, 211.

* ἐβάπτετο, I, 218.

ἐβάρυνε, ε, 321.

ἐβάστασε, φ, 405. I, 77.

ἐββδμάτῃ, κ, 81. ξ, 252.

ἔββδμον ἦμαρ, μ, 399. ο, 476. *Fragment.* 191.

ἐβιῶρύχει, μ, 242.

ἔβη, α, 427. ἔβημεν, ξ, 241. ἔβην, III. 380. ἀνὰ, ε, 177. ἔβησαν, ε, 107. ω, 300. I, 6. ἐβήσετϑ, η, 135.

ἐβίβασκεν, II, 133.

ἐβιώσατο, θ, 468.

ἔβλεψαν, ψ, 14.

ἔβλητο, I, 66.

ἐβόησε, κ, 311.

ἐβόσκετϑ, III. 193.

ἐβύλετο, δ, 725.

ἐβύλδυσας, ε, 23. ω, 478.

ἐβύλοντο, vid. ἐβάλοντο.

ἔβρεχε, φ, 49. ἔβρεχεν μύρα, VI, 45.

ἐβρύντησας, υ, 113. ἐβρύντησε, I, 277. ἐβρύντησεν, υ, 110.

Ἔβρω καλὰ ῥέοντος, XXXIII, 5.

* ἐβύσρει, I, 75.

ἐγγεγάασιν, ρ, 233.

ἐγγύαϑ' ἐγγυάλιξ, ϑ, 351.

ἐγγυάλιξα, ϑ, 319.

ἐγεγώνει, φ, 368. ἐγεγώνδυ, ρ, 161.

ἐγείναϑ, α, 223.

ἐγείρει, ε, 48. ω, 4. ἐγερϑμένων, υ, 100.

ἐγέλασσαν, ζ, 319.

ἐγένετϑ, β, 9.

ἐγίγαρτεν, III. 428.

ἔγημϑ, λ, 178. π, 34.

ἔγηρα, ξ, 67.

ἔγκατα, ι, 293. μ, 363.

ἐγλαϊπήξ', κελεϑ, λ, 97.

ἐγκάτϑετο, λ, 613. ψ, 223.

Ἐγκέλαδον, I, 275.

ἐγκεφάλϑ, ε, 395.

ἐγκιϑαρίζει, II. 201. ἐγκιϑαρίζειν, III, 17.

ἐγκλιδὸν, XXII, 3. ἐγκλίνων, III, 119.

ἐγκονίσσϑ, η, 340. ψ, 291.

ἐγκοσμίῃπ, ο, 218.

ἐγκρύψαϑ, III. 416.

ἔγνω, α, 3. 420.

ἔγχεϊ, ν, 124.

ἔγχεϊ, ζ, 117.

ἐγγεγρέϑων, υ, 6.

* ἐγρήσεϑ, III. 242. ἐγρήσεϑ, υ, 33. ἐγρήσεσϑε, υ, 53.

ἔγχεα ὀξύεντα, τ, 33.

ἐγχεσμώρεος, γ, 188.

ἐγώ, δ, 267.

ἔδακε, I, 180.

ἐδαμάσϑη, ϑ, 231. ἐδαμάσαϑϑ, ι, 516. IV, 3.

ἐδάσσαϑϑ, ξ, 208. XXI, 4.

ἐδάσσατ', ζ, 10.

ἔδαφϑ, ε, 249.

ἔδδεσαν, κ, 219. ν, 184. ἔδδεσεν κ, 448.

ἐδέξμην, ι, 513. μ, 230.

ἐδείδισαν, II, 47.

ἐδείμαϑ, ζ, 9.

ἔδεκαν, XXX, 19.

ἐδεπτήκει, ρ, 359.

ἔδερεν, μ, 359.

ἔδης εἶκον ἄπαντα, π, 431.

ἔδικϑ, ι, 353. III, 495.

ἐδύκαϑ, α, 121.

ἐδιξιόωϑ, V, 16.

ἔδιον, χ, 189.

ἐδίσμασι παιϑδαπῇσι, I, 31. ἐδίσμασιν, I, 175. ἐδίσματα, I. 55.

ἔδλινεν ὑπὸ βλιφάρεσσι παρειὰς, ϑ, 522.

ἐδλεύετο, π, 479. τ, 425.

ἐδλεύσεσϑ, ι, 483. 540.

ἐδλεύσετα, χ, 56.

ἐδλήσαντ' ἐπὶ χέρσϑ, κ, 459.

ἐδήσαϑ, δ, 309.

ἐδητύος, α, 150. ἄπασϑ, ζ, 250.

ἐδίδαξε, ϑ, 481. 488. IV, 12.

ἐδίδϑ, λ, 288. I, 64.

ἐδιπόμεϑα, ι, 153.

ἐδίνδυσε, δ, 19.

ἐδίσκεον, ϑ, 188.

ἐδίωκε, III, 350.

ἔδμεναϑ, ι, 476.

ἔδμα, λ, 116. ν, 378. μυελὰ, λ, 281.

ἔδδκεν, IV, 125.

ἔδομαϑ, ι, 369.

ἔδομεν πυελὰ, ω, 65.

ἔδρη, ψ, 9.

ἐδύνησεν, χ, 300.

ἔδυσαϑ, β, 123. χ, 30.

ἔδυσϑ, α, 250. 375.

ἔδυξα, III, 208.

ἐδώρησεν, ο, 301.

ἔδως,

ἴδες, ζ. 42. II, 109.
ἴδεται, α, 160.
ἴδηται, υ, 143.
ἴδηαι, γ, 7. ϑ, 16.
ἴδηκεν, κ. 197.
ἴδησε. γ, 31. 429. XVIII, 42.
ἰδήσω, II, 4. ἴδηη, π, 44. αἰδίοιο, XXVIII, 3. ἴδηης, π, 42.
ἰδηλήσαϛ, γ, 35. ἰδηλήσαντο, ν, 98. π, 344.
ἴδη, γ, 329. ἰδύσαιϐ, δ, 425. 570. ε, 352. * ἰδύσϐ, I, 293.
ἰδύνω, III, 405.
ἰδωδής, γ, 70.
ἴδμεναι, π, 389.
ἴδμεν, ι, 297. κ, 379.
ἴδμεϛ', γ, 437.
ἴδρια, α, 277. β, 196.
ἰδρώσαιϐ, β, 53.
ἰειδομένη, vid. ἐεισαμένη, ζ, 24.
ἰεικοσάϐοια, α, 431.
ἰείκοσιν, α, 280. δ, 360.
ἰεικοσόροιο, ι, 322.
ἰεικοσῷ ἔτει, β, 175.
ἴεκτις, β, 85.
ἰεισαμένη, ζ, 24.
ἰέλσαϛϐ, β, 320.
ἰέλδεαι, ι, 310. ἰελδόμενος, α, 409.
ἰέλδεϱ, γ, 418.
ἰέλπεϛϐ, ψ, 345.
ἴεργε, μ, 219.
ἰεργμένον, II. 104.
ἴεργου, κ, 238.
ἰερμένον, σ, 295. ἴερϐ, ο, 459.
ἰέρρη ϑῆλυς, ι, 467.
ἰέρχαϛϐ, κ, 241.
ἰέσασ', ξ, 529.
ἴζεϛϐ, α, 437.
ἴζαντο, γ, 478.
ἰζόμενοι, γ, 471.
ἴζων, χ, 245.
ἰῆ, λ, 613. ἰὴν, δ, 338.
ἰήνδανε, γ, 143.
ἰῆϖ, ξ, 505. ο, 449.
ἰθαιμόσιον, δ, 638. κ, 63. ϱ, 367.
ἰθαμίζει, ϑ, 451.
ἴθανεν, ϑ, 226.
ἴθεεν, β, 429. ξ, 299. ἴθει, μ, 407.
ἴθειαι, κυλικὰ κυάνεαι, VI, 4. πυλικὰ, IV, 229. ἰθείαϛ ἀπηλάϛ, I, 204.
ἴθειρε, δ, 369.
ἴθηλ', υ, 136. 141. III, 417.
ἴθηλα, ϱ, 521.
*ἰθήλεϛ, γ, 324. ἰθήλη, υ, 342.
ἰθήλωσα, γ, 92. ἰθήλησι, κ, 220. ϱ, 92.
ἰθελήσεϛϐ, ϑ, 316.
ἴθηλεν, κ, 318.
*ἰθίλοι. IV, 38.
ἰθηλοτῆρας, β, 292.
ἰθήλχϑης, κ, 326. ἴθηλχϑεν, σ, 211.
ἰθήλω, α, 405.
ἴθημεν, γ, 179.
ἰθήμεν, IV, 256.
ἰθηπόμοσα. ι, 218.
ἰθήσαντο. ϑ, 17.
ἴθησε, κ, 338.
ἴθλασεν, σ, 96.
ἴθυια νεκρῶν κλυτὰ, κ, 526. χεῖρων, ξ. 73.
ἴθορε, οὰ, κ, 207. II, 119.
ἴθος, I, 34.
ἰθύσασα, ε, 327.
ἴθρυψαν, XXV. 7. ἴθρυψε, β, 131. ξ, 22.
ἰθρίγκωσεν ἀχίρδϖ, ξ, 10.
ἰθυρύσαϛϐ, ψ, 369.
εἶα, pro ἴϑι, ab ἐάω. μ, 41. 274. σ, 345. τ. 201. 531.
εἰαερινῇ ϲὸ ὥρῃ, σ, 366. χ, 301.
εἶας, τ, 25. εἴασα, κ, 166. εἴασκεν, χ, 427. εἴασαν, υ, 164. 272.
εἴαϛ', α, 326. εἰᾶϛϐ. γ, 8.
εἴατο, υ, 106.
εἶδε, δ, 153. εἶδεν, ϑ, 531. καὶ δάκρυον, εἶδεν, λ, 390. ω, 279.
εἰδαλίμας, ω, 278.
εἶδαρ, ἄλλοτι μισμιγμένον, λ, 122. ψ, 270. ἄμϐροτον, II, 127. IV, 261. ἀνήνοτον, ι, 84.
εἴδαϛϐ, α, 140. δ, 56. ϱ, 176. κ, 372. μ, 252. ο, 139. ϱ, 95. χ, 20. 85.
εἰδείης, ε, 206.
Εἰδοθέη, γυναῖκες Πρατίϲ, δ, 366.
εἰδομένη, α, 105. β, 268. 401. γ, 372. ζ, 22. ϑ, 8. χ, 206. ω, 502. 547.
εἶδος ἀγητὸ, II, 198. ἀγητὸν, ξ, 177. ἀκιδνοτέρη, ε, 217. ἀκιδνότερϖ. ϑ, 169. ἀϵικρεκὲς, θ, 176. ἀείρῃ, π, 57. IV, 41. ἄειϲεν, θ, 116. λ, 468. ω, 17. ὑδυλέον π εἶδος, καὶ μέγεθος, ω, 252. ἀμπρεπὲς, XXXI, 16. μάλα μούνας εἰσορόωϛ, σ, 4. ἰσοφόρηϲι, XI. 2.
εἰδυίῃσι, π, 92.
εἰδυῖαι, α, 428.
εἴδυλον ἁμαυρὸν, δ. 824. 835.
*εἰκέλη, φ, 240.
εἴκελοι, τ, 53. εἰκέλαι, π, 304. *λ, 206. εἰκελϖ. υ, 88. VI, 21. * εἰκέλαι, τ, 384.
εἴκτην, δ. 662. ἴκτην, δ. 27.
εἰλαπινάζεσι, β, 57.
εἰλαπίνη, ἐ γάμος. α, 226. εἰλαπίνη πύκαινη, λ, 414.
εἰλαρ κόμιστε, ε, 257.
εἰλάπιναί τ δοκοὶ, τ, 38. εἰλάπιναι δ' ἔσαν, β, 424.
Εἰλειθυίης, τ, 188.
εἰλίλαθεν, γ, 318. εἰλίλαθμαι, γ, 81. εἰλιλαθὼς, τ, 28. υ, 360.
εἰλίποδας, α, 92.
εἰλκομεν, γ, 153.
εἰλύαται, υ, 352.
εἴλυμα ατείρων, ζ, 179.
εἰλυμένα, ξ, 136.
εἰλύϵ, ε, 403.
εἰμαϵϐ, β, 3. ἀκμῆϊ, σιγαλόεντϊ, ζ, 26. ἀμϐροσίϱ, π, 260. 265. ω, 59. ἄργυφα, III, 250. ἐκπαγλοτέρη, ϑ, 249. ἐπέρασε, ϑεῶν ἰδέϖϲ, ϑ, 366. ἐσσυμένως, τ, 369. ϑυώδεα, ε, 264. φ, 52. καπνὸ, λ, 190. καθαρὸ, ζ, 61. καλὸ, τ, 218. ξ, 154. λυχνὸ, π. 457. * πεπυκασμένα, II. 184. πολυκύκλεα, XXXI. 8. ὑφαντὸ, τ, 218. φοινικοέντϊ, III, 250.
εἰμένοι, ε, 330.
εἰνάετης, γ, 118. ε, 107. ξ, 240. χ, 228.
εἰνάκις, ξ, 230.
εἰναλίαι, ε, 67. εἰναλίῳ, δ, 443.
εἰνοσίφυλλον, ι, 22. λ. 315.
εἴξασε, β, 40. εἰξάσαϛ, ε, 126. εἰξάσασε, ε. 332. εἰξεϵ, ξ, 221.
εἶπαϵ, γ. 427. εἰπέμεναι, δ, 282.
εἴποθεν, α, 115.
εἰρύαζεν, γ, 435.
εἴρεαι, γ, 90. εἴρεο, α, 284.
εἴρεσθαι, ϑ, 529.
Εἰρεσίαι, II, 32.
εἰρεσίῃ, λ, 639.
εἴρεϖ, α, 188.
εἰρημένα, μ, 453.
εἰρήνη, ω, 485. ἀγαθὴ, XLVIII, 5.
εἰρήνης, VII, 16.
εἰρύϵϑ, τ. 46.
εἴρυϵϑ, ι, 503. εἴρυτο, π, 11.
εἶρυμα, σ, 315. χ, 423.
εἰρυμένον, ο, 263. ω, 114.
εἰροπόκων οἰῶν, ι, 443.
εἴρος ἰοδνεφὲς, δ, 135. ι, 426.
εἴρπον, μ, 395.
εἰρύϵϑ, ζ, 265. π, 463.
εἰρυσσάμενοι, κ, 165.
εἴρυτο, χ, 90. ψ, 229.
εἴρω, β, 162. εἰρωμαϑ, ϑ, 549.
εἰρωτᾷς, δ, 347. ε, 97. ι, 364.

εἰσαναβᾶσα, τ, 594.
εἰσαναβᾶσα, τ, 594.
εἰς αὖθι ἰδέσθαι, ε, 217.
εἴσας, γ, 180. δ, 358. 458. η, 43. λ, 184. εἴσης, δ, 578. II, 489. εἴσης, λ, 507.
εἰσαφίκηαι, μ, 40.
εἰσείδον, η, 117.
εἰσελάων, κ, 83.
εἶσεν, α, 130. ζ, 7. κ, 233. ξ, 49.
εἰσενόησα, λ, 571. 600.
εἰσιρύσαιτης, μ, 317.
εἰσήλυθεν, δ, 338. ρ, 129.
εἰσιδ', α, 118. εἰσίδομεν, ι, 148. εἶσιδεν, λ, 305. π, 356.
εἰσίθμη λεπίη, ζ, 264.
εἴσκεις, δ, 148.
εἰσεδέας, αἰφνίη, κ, 90.
εἰσιχνεῦσαι, ζ, 157.
εἰσορόωντας, γ, 246. εἰσορόωντα, γ, 123.
εἴωθε ρ, 394.
ἐκαέργης, θ, 323. II, 357. 382. 420. 440. 474. III, 281. 333. 497.
ἑκάεργε, μ, 13.
ἑκάεργος, VI, 14.
ἑκαέργοιο, π, 408.
ἑκαίνυτο, γ, 282.
ἑκακέατο λίην, υ, 99.
ἑκάμοιεν, ι, 130.
ἕκαμψε, ε, 453.
*ἑκατηβελέπωλον ἱερεύσαιεν, II, 157.
ἑκατηβόλον, II, 134. ἑκατηβόλε, υ, 278.
ἑκατόμβοας ἀγακλειτὰς, η, 202. ἑξαίτους, τ, 366. ἱερὰς, γ, 144. πλήσασα, δ, 352. ἑκατόμβοης ἀγαλλετῆς, γ, 59.
ἑκάτῳ, II, 275.
ἕκδασις, ε, 410.
ἐκδήσαντες, ω, 300.
ἐκεχαδασιν, II, 468. ἐκεχαδασι, XLIX, I. ἐκεχαδοντες, IV, 198.
ἐκεχάδητο, κ, 138. ἐκεχανῖα, δ, 184.
ἐκελάσας, π, 354. σ, 35.
*ἔκηγον, IV, 285. ἔκηγος, γ, 123. λ, 235. ο, 225.
ἐκδῆσαι, χ, 174. ἐκ—δήσας, κ, 96.
ἔκδικον ἦμαρ ἔχει θεὸς, I, 96.
ἔκδυσε, IV, 166.
ἔκδυτο, α, 437. ἐκδὺς, ξ, 460. χ, 334.
ἐκέασσε, ε, 132. η, 250.
ἐκεδάασεν, γ, 131. ρ, 317. ξ, 242.
ἐκέδασσε, β, 158.
ἐκεκεύθει, ι, 348.
ἐκεκλέτο, ζ, 71.
ἐκέλευσε, δ, 673.
ἐκέλσαμεν, ι, 546.
ἐκερτόμεον, β, 323.
ἔκαθεν, ψ, 30.
ἐκεχύντο, τ, 539. *I, 242.
ἔκηλον, β, 311.
ἔκθαιρε γάλα, σ, 99.
ἐκθεῖσαι, ψ, 179.
ἔκιε, ο, 147. ἵκιες, II, 209. 229. 239. 277.
ἑκίρνα, η, 182. κ, 356. ρ, 53.
ἐκίχανε, ε, 257.
ἔκιχεν, γ, 169. ἐκίχημεν, π, 379.
ἐκλαῖεν, κ, 557.
ἐκλελάθοιτο, γ, 224.
ἐκλείσατε ὀχῆας, ω, 165.
*ἔκλιν' ἱστία νηός, χ, 121.
ἐκλίνθη δ' ἱππίοισι, χ, 17.
ἐκλύζετο, I, 75.
ἐκλύθη, ε, 484. 541.
ἐκλύσεμεν, κ, 286.
*ἐκμάσσατο, III, 508.
ἐκομιήθημεν, ι, 559. κ, 186.
ἐκόμην, μ, 450.
ἐκόμιζε, ρ, 113.
ἐκομίσσατο, ξ, 316.
ἐκόνισεν, I, 204.
ἐκοπώθην, I, 188.
ἐκορίσθη, δ, 541.
ἐκόρυσσεν, I, 122.
ἐκόσμει, η, 13. ἐκόσμεον, V, 11.
ἐκπεπαλαγμένῳ φρένας, σ, 326.
ἐκπίποτε, χ, 56.
ἐκπεφύσιν, η, 35.
*ἔκπιεν, ι, 353. 361. ἔκπιον, κ, 237. 318.
ἐκπλείης, III, 248.
ἐκπλημπύης, VI, 50.
ἐκπλήσσων, σ, 230.
ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσα, XXXI, 16.
ἐκσαωσηλέσαμεν, β, 400. II, 111.
ἐκσφηλείσαμεν, θ, 515.
ἐκρήηνε, ἐλδὲς, IV, 223.
ἐκρίνατ', δ, 778.
ἔκρυψαν, ξ, 357.
ἔκτα, α, 300. ἔκταθεν, δ, 537.
ἔκτάμεν, ι, 310.
ἔκταν, α, 30. τ, 276.
ἔκτανε, α, 36. 299. ἔκτανον, α, 108.
ἐκπαίπτει, III, 519.
ἐκπλείειν, κ, 27.
ἐκπλέσας, γ, 275.
ἐκπήσαθ', υ, 265. III, 24.
ἔκτισαν, λ, 262.
ἐκύκα, ἐσ. κ, 235.
ἐκύλινδε, III, 119.
ἔκυσ', ψ. 208. ἔκυσε, φ, 225.
ἐκφᾶσθ', κ, 246. ρ, 308.
ἔκφερεν, ο, 469.
ἐκφόρεον, χ, 451.
ἔκφυγε, δ, 502. 512. ε, 235.
ἐκχύμενοι, θ, 515. ἔκχυτο, τ, 504.
ἐκώκυον, ἐγὼ, τ, 541. ἐκεῖνοι, δ, 259.
ἑκὼν, β, 133. γ, 214. δ, 247. 372. 377. 649. ε, 100. π, 95. χ, 351.
ἐλάαν, γ, 484. 494. ε, 290. ζ, 82. μ, 47. 109. 124. ο, 50. 192.
ἔλαβεν, ζ, 81. καὶ, ρ, 326.
ἐλαγχαίνον, υ, 282.
ἐλαύζω, III, 316.
ἐλαίαις τηλεθόωσαι, η, 116. λ, 589.
ἐλαίη, ω, 245. πανύφυλλος, ν, 102. 346. ἐλαίης ἱερῆς, ν, 372.
ἐλαΐνεον, ι, 320. ἐλαινέαν, ι, 394. ἐλαίνεον, ε, 236. ι, 382. ἐλαίνεος, ι, 378.
ἔλαιον εὐώδες, β, 339. ὑγρὸν, ζ, 79. 215. η, 107. XXIII, 3.
ἐλαίδηται, θ, 93. 532.
ἐλάσαι, σ, 93. ἐλάσαιο, υ, 51. ἔλασαν, γ, 493.
ἔλασσα, III, 379.
ἐλάσσαι, IV, 265.
ἐλατὴρ ἀγαθὸς, II, 232. ἐλατῆρα, III, 14. ἐλατῆρε κραδίῃ, III, 265. 377.
Ἐλεκτρύδι υἱέσσῃ, II, 210.
Ἔλεος, χ, 267.
Ἐλεφήνορος, θ, 111, 129.
ἐλεύσεσθαι ξίφεϊ, μ, 172.
ἐλεύσομαι, γ, 157. ι, 465.
ἐλεφαίρεται, XXVI, 2.
ἐλεφαίρεσι ὠκείῃς, ζ, 104. ἔλαφον, μείζονα, ὑψίκερων, κ, 158.
ἐλεφήνταδε, γ, 370. ἐλεφήντεοι, α, 164. ἐλεφῆνας, ε, 240.
*ἐλέγχεα, *ι, 116. κ, 509. II, 197.
ἐλέγχεσιν, III, 570.
ἐλέαιρε, III, 342.
ἔλθεαι, ψ, 6. ἔλθεμεν, ε, 219.
ἐλθέμεν, IV, 190. ἐλθέμεναι, α, 19.
ἐλέγμεθα, ε, 335.
ἐλέγχεα, φ, 329. 333.
ἐλέγχει, φ, 424.
ἐλεγχείην, ξ, 38.
ἐλέειν, λ, 204. 205. 209. καὶ, λ, 425.
ἐλεεινὸν, ζ, 327. θ, 531. π, 219.
ἐλεεινοπάτρη, θ, 530.
ἐλείμεθα, ε, 191.
ἐλέησε, δ, 365. ἐλέησον, χ, 312. 344.
ἐλεητὸν, ξ, 82.

ἅλεισον, ξ, 480.
ἁλεφθῆν, III, 195.
ἅλεκτο, τ, 50.
ἁλίαιπᾷ, ἐπὶ, Φ, 475.
ἁλιαίζετ', XXVIII, 9.
ἁλίλιξιν, ΘΕΙ, ε, 314. ἁλιλίχθη, μ, 416. ξ, 306.
ἁλιλυᾷ, χ, 186.
Ἁλίη, δ, 121. 305. ο, 100. 104. * λ, 441. Ἀργείη, δ, 184. 296. ψ, 218. δῖα γυναικῶν, δ, 305. ο, 106. Διὸς ἐκγεγαυῖα, δ, 184. ψ, 218. καλλιπάρῃος, ο, 123. τετύφθαι, δ, 305. ο, 171. Ἑλίην, δ, 12. 130. ὑπερπερίην, λδυκωλίνην, χ, 227.
ἁλίξατο, δ, 305.
ἁλιοῖσιν, ξ, 432.
ἁλίσᾳ, Φ, 68.
ἅλιτον, ξ, 220.
ἁλιτόμεθα, δ, 340. 424. κ, 267. 540. ἁλιτόμεσθα, α, 168.
Ἑλδυσῖνος, *Fragment.* 61.
ἁλιφαίρου, τ, 565.
ἁλίφρονος, δ, 73. τ, 564. καὶπη, φ, 7. ἡσυχείτω, Φ, 404. πρέσβυ, σ, 195. τ, 564.
ἅλῃθι, β, 106. ω, 140. III, 154.
ἁλήλαᾳ, η, 113.
ἁληλεύατ', η, 86.
ἁλῆϊ, α, 284. ἁλῆϊν, α, 422. ἁλῆϊμεν, γ, 188. ἁλῆϊν, α, 115.
ἁλιγκίοιος, III, 306.
ἅλικας, α, 92. γναμπτὰς, IV, 164. * ἴπι γναμπτὰς, III, 87.
ἁλικαβλιφαρὲ, V, 19.
ἁλικᾶς, III, 192.
ἁλίκων βοῶν ἐπιβουκόλος, χ, 292.
Ἑλικῶνα, XXI, 3. Ἑλικῶνος, I, 1. ξυνῷ, XL, 2.
ἁλικωπίδες, XXXII, 1.
ἁλίπνοιᾷ, Φ, 125.
ἁλίστεᾳ, XXXI, 3.
ἁλίστᾷ, κ, 24. υ, 84. 28. II, 361.
ἁλκέμμεν, σ, 12.
ἅλκητο, τ, 506. VI, 32.
ἁλκιχίτωνες, II, 147.
ἅλκασ', π, 276.
ἁλκάδι, σ, 87. ἁλκάβετ', ε, 325.
Ἑλκάδα, δ, 726. 816. λ, 495. ο, 80.
Ἑλκαστόνῳ πλαπῖ, ω, 82.
ἑλκεσέπεπλον, η, 145. ἑλκεσίπεπλος, κ, 481.
ἑλλὸν ποικίλον, τ, 228.
ἑλλύσῃ, δ, 252.
ἑλοίατο, υ, 117.
ἕλᾳ τὸ, ξ, 474.
ἑλᾶσα, δ, 750. 759.
ἑλόχδυσε, III, 230.
ἑλόωσι, ε, 319.
ἕλπεται, φ, 314. ἕλπει, β, 91. ν, 380. ἕλπετο, γ, 275.
Ἐλπήνορ, λ, 57. Ἐλπήνορα, μ, 10. Ἐλπήνορος, λ, 51. Ἐλπήνωρ, κ, 552.
ἑλπίδος, π, 101. τ, 84.
ἑλπωρὴ, β, 208. ζ, 314. η, 76. ψ, 287.
ἕλσας, χ. ἑλάσας, ε, 132. η, 250.
ἕλυεν, η, 6. II, 405. ἕλυσε, ω, 380. ἕλυσαν, β, 418.
ἑλυθείς, ι, 433.
ἕλων, α, 318. δ. 2.
ἑλὼν, δ, 66. 506.
ἑλῶντε, III, 355.
ἕλωρ ἐ κύρμα ῥηϊδᾷ, γ, 271. γένωμαι, ε, 473. γένηται, η, 208. ἕλωρ γένετ', ω, 291.
ἕμ', ε, 99.
ἑμαθον, I, 101.
* ἑμαίρεται, III, 140.
ἑμαρναμενᾷ, ω, 41. ἑμάρτατο, χ, 228.
ἕμαρπτε, υ, 56. ἕμαρπτεν, ω, 389.
ἑμάχοντο μάχην, ι, 54. χ, 245.
ἑμβαίνων, κ, 164.
ἑμβαλέειν, δ, 298. ἑμβάλετ', ψ, 179.
ἑμβασίλευε, ο, 412.
Ἐμβασίχυτον, I, 208. Ἐμβασίχυτε, * Τυρρφάγε υἱὸς, I, 136.
ἑμβεβαὼς, XXX, 9.
ἑμῆν, δ, 656. λ, 256.
ἑμῆνον, ι, 245. 309. 342.
ἑμοίγε, δ, 592. ζ, 289.
ἑμειναμεν, ι, 151. 231.
ἑμεῖο, γ, 237.
ἕμελλέ μοι παῖδα μεταπρὸ ἢ ἐρεεσθαι, π, 465.
ἕμειξεν, δ, 274.
ἑμείλητο, δ, 17. ν, 27.
ἑμείμηκον, ι, 439.
ἑμεμυκέει, μ, 395.
ἑμείνοφιτο, I, 69.
ἑμιήλιᾳ, III, 46.
ἑμύσαντο, γ, 194. 303.
ἑμπίσατε, μ, 373.
ἑμοίγε, η, 61. ψ, 219. XXXI, 14.
ἕμοιγε, α, 433.
ἑμμιμνεν, τ, 50. ἑμίμνομεν, π, 368. ἐμμιμνεν, ψ, 38.
ἑμισγέσκοντο, υ, 7. ἑμισγέμεν' ω, 209. δ, 175. ἕμισγεν, κ, 110.
ἑμίχθη, χ, 329. ἕμιχθεν, I, 43.
ἕμμιχθεν, ρ, 226. ἕμμιχθε, σ, 361.
ἑμμαπέως, ξ, 485. IV, 181.
* ἑμμιμαῶτες, ψ, 127.
ἑμμορίς αἰεὶ, ι, 386. φ, 69.
ἕμμορε, λ, 337. IV, 37.
ἕμμορε μοῖρ' αἰδῆς, αἰδὶ, vid. αἰδεῖ.
ἕμπνυτας, γ, 103.
ἑμυῶᾷ, IV, 24.
ἑμύσατο, δ, 107. ἑμύσσατο, δ, 106. 152. 170. ω, 206.
ἑμπαίζεσε, α, 271. 305.
ἕμπαιον, Mediâ Communi, ν, 379. κακῶν ἕμπαιος ἀλάστης, φ, 400.
ἑμπλάσειν, III, 520.
ἕμπνυε & ἕμπνυεν, β, 54. δ, 508. ε, 50. 318. ζ, 116. μ, 266. ο, 374. ἕμπνυον, Aor. β, IV, 200.
ἑμπίμπλαᾳ ἐώλων οἴκῳ, XXIX, 10.
ἑμπλεῖεν, σ, 118. υ, 26. χ, 3.
ἑμπλήγδην, υ, 132.
ἕμπλην᾽, Φ, 16. ἑμπλήσασκε, σ, 45. ἑμπλήσας', Φ, 495. ε, 209. 212. ἑμπλήσᾳ νηδὺν, ω, 296. ἑμπλησέμεν, κ, 573. λ, 31. ἕμπλησεν, β, 353.
ἕμπνυσε, ω, 519. ἕμπνυσεν, VI, 33.
ἑμποίησεν, I, 183.
ἑμπολέοντο, ο, 455.
ἕμπορος, β, 319. ω, 299.
ἑμυήμεθα, β, 172. μ, 223. 451.
ἑμφορέοντο, μ, 419. ξ, 309.
ἔμφυλον, ο, 273.
ἔναιον, γ, 292.
ἐναίρετε χρῆα καλὸν, τ, 263.
ἐναίρων θῆρας, XVIII, 13.
ἐναίσιμα, β, 159. ρ, 321.
ἐναλίγκια, ν, 89. ἐναλίγκιος, π, 5. XLII, 1. ἐναλίγκιον, π, 209. 273. ἐναλίγκιᾳ, α, 371. β, 5. δ, 310. ι, 4. ρ, 337.
ἔναλον πόλιν, II, 180.
ἐναμέλγαν, ι, 223.
ἔναξε, φ, 122.
ἐναργὴς ἠοὶ φαίνεται ἠΐθι, ν, 201. ἢ πάντεσσι, π, 161. ἐναργὲς ὄνειρον, δ, 841. ἐναργὴς ἦλθε μοι Ἀθήνη, γ, 420.
ἐναρηᾷς, ε, 236.
ἐναείθμιον, μ, 65.
ἔνασσαν, II, 298.
ἔναυλοι ὑλήεντες, XIII, 5. ἐναύλους, σκιόεντας, IV, 74. 124. ὀλίστονας, XXV, 8.
ἐνδίξια, ρ, 365. III, 453.
ἐνδιάᾳ, XXXI, 6.

ἴ, διῶ. *Mediâ* long. δ, 450.
εἰδύπησα, μ, 443. εἰδύπησε, ο, 478.
εἰδυλείως, ν, 256. π. 65. 450.
εἰνίδυσαν, ε, 260. ι, 159.
εἰνήκει. δ, 233.
εἰνήν, ι, 164. τ, 443.
ἔνεκαω, δ, 623. 784.
ἔνεμμαι, ξ, 210.
εἰσῖσα, ν, 387.
εἰσίκρυψε, ε, 488.
εἰσλάψιν, II, 213.
ἔνεμμι, Θ, 470.
εἰσίνησι, σ, 320. τ, 65. ϖ, 212. 417. σ, 77.
εἰσίνω, II, 366.
εἰσπλησαν, ρ, 503.
εἰσπνυσαν, ι, 381. τ, 138.
εἰσπνυμι, ρ, 561. εἰσπνύω, ρ, 549. 556. εἰσπνυπις, ψ, 301. εἰσπνυσα, ω, 413. εἰσπνυ, III, 432.
εἰσρεησαν, ι, 383.
ἔντεσαν, φ, 12. 60.
εἰσήσκω, β, 271.
εἰσύδιος, γ, 350.
εἰσύναιος, ξ, 51. εἰσυναίων, π, 35.
εἰσηία, Θ, 200.
εἰσκαμψι, μ, 401.
εἰσήμοιγε, δ, 272.
εἰσήρεφε, ω, 423.
ἔνησαν, I, 182.
εἰσύσσ. ο, 198. εἰσύσημεν, β, 295. μ, 293.
εἰσθέμεναι, δ, 299. ν, 338. ἔνθετο θυμῷ, ω, 247. ἔνθετο. α, 361. λ, 101. ν, 342. φ, 355. εἰσθέσω, ι, 165.
ἔνδορον, ρ, 233.
εἰσθύμιος, ν, 421.
εἰσίαυε, ι, 187. εἰσίαυεν, ο, 556.
εἰσιαύσιον, π, 454. εἰσιαύσιος ὥστε χιλιδών. XLVIII, 11.
εἰσαυτὸν, ω, 288. β, 219. πλεσφόρων. δ, 86. ἐσιαυτὸς, κ, 469. εἰσαυτῷ ἐπιπλομένῳ, λ, 247. εἰσαυτὸς, XXV, 13. εἰσαυτῷ ἑπτακαιδεκάτῳ. ε, 327. ἐνδεκάτῳ, γ, 391. π, 18. εἰσαυτῶν ἐπιπλομένων. α, 16.
εἰσήσει. μ, 65.
εἰσικα, γ, 121. εἰσίκασιν, σ, 331. 392.
εἰσιπὰς, ε, 446. III, 165. ἔκπαγλον, κ, 448. εἰσιπᾶς, ν, 266.
Ἐνισπεῖν, λ, 239. ἠίσιον, λ, 237. ὃς πολὺ κάλλιστος πεφάμεθ', λ, 238.
εἰσίπλεον αὖτις. ξ, 113. βιότοιο, τ, 580. φ, 78. ἐνίπλειον κυπρομεσίων, ρ, 300.
εἰσπλήξασι, χ, 469.
εἰσπλήσασα, ε, 221. εἰσπλήσης, τ, 117. εἰσπλησθῆναι, λ, 451. εἰσπλήσασιν, ψ, 358.
εἰσίπτεμεν, ω, 160.
ἔνιαυε, γ, 101. 247. εἰσιαυῖν, γ, 93. δ, 323. ἔνιαυες, ξ, 509.
εἰσίαυε, γ, 327. εἰσιαυήσαν, ε, 98. εἰσίαυσις, δ, 317.
εἰσιοσόμῳ, ω, 162.
εἰσίψω, β, 137.
εἰσαίρεσι, I, 266.
εἰσία ἴδρα, γ, 7. ταύρεις, γ, 8. αἰσυμνήτην κρητὶ πάντις ἀνέσσει, θ, 258. λαίγχιον αἶχμ, ι, 160. κεῖτο πέλιθρα, λ, 576. νῆας πίλα, ξ, 248. Μέσσῃ εἰσία πᾶσαι, ἀμφιβέβηκεν ὀπὶ καλῇ, ω, 60. ἐνημαρ τε ἐνία νύκτας, II, 91.
εἰσεκαπήχεις, λ, 310. ἐνεκάπηχυν ὄρμον, II, 104.
εἰσόργμοι, λ, 311.
ἔνεπι, α, 1. IV, 1. XVIII, 1. ἔνεπεν, XVIII, 29.
εἰσαίρεσε. κ, 19. ἐνεσαίρεσιν, κ, 390. ἐνείρω, τ, 179.
εἰνήκοντα, τ, 174.
εἰσῆμαρ, η, 253. ι, 81. κ, 28. μ, 447. ξ, 314. II, 91.
εἰνοσίγαιον, κλυτὸν, ι, 518. ἐνοσίγαιος, κλυτὸς, ε, 423.
ἔννυχε, ζ, 28. ξ, 514. 522. ἔννυ', ε, 229. ἔννυτο, ε, 230.
εἰνύχιαι, γ, 178.
ἔνυχα, III, 284.
εἰόϊ, III, 213. εἰόϊσα, ω, 257.
εἰσοιχνεύοντες, γ, 472.
εἰόμενοι, ι, 217. ἐνόμενον, XVIII, 32.
εἰοπὴ γυναικείη. II, 360. ἐνοπῇ, κ, 147. III, 509.
*εἰ ὄπλοις εἶμεν, pro ἐνοπλιόωμεν, I, 152.
*ἐνόπλοις, pro ἔνοπλοι. I, 131.
ἐνὸς ἀνδρὸς, α, 377. β, 142. θ, 105.
ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ, γ, 6. ἐνοσίχθων κρείων, ε, 282. 375. Ποσειδάων, α, 74. ε, 339. 366. η, 56. 271. θ, 354. ι, 283. λ, 251. μ, 146. 159.
ἵν τ' ἄρξ οἱ φῦ χερὶ, ζ, 302. Θ, 291. κ, 280. λ, 246.
ἐντανύσαι, φ, 92. ἐντανύσας, τ, 587. ἐντανύσασθαι, φ, 403.
ἔντεα, η, 232. ἀρεία, τ, 17.
ἔντεον οἷος ἐὺς φίλος, φ, 408.
ἔντεσι *αἰσπεῖσι σὺν, I, 156.
ἐντυθήμεναι, γ, 154. δ, 578.
ἔντο, ἐξ ἔρον, α, 150. γ, 67. 473. δ, 68. Θ, 72. 485. μ, 308. ξ, 454. ο, 143. 302. 500. π, 55. 480. ρ, 99. ω, 488. II, 513.
ἐντρέπεται, α, 60.
ἐντρεπέσθω δαλίης, εἰλυμένον, III, 245.
ἐντυναμοὴ, μ, 18. ἐντύεαι, ζ, 33. ἐντυνόμοι, γ, 33. ἐντύνειε, ο, 499. π, 2.
ἔντυον, ψ, 289.
ἐνύπιον, ξ, 495.
ἐνάμαι, φ, 245. 391. ἐνάμενος, σ, 215. ἐνάμεναι, κ, 32. υ, 252.
ἐνώπια παμφαινόωσα, δ, 42. χ, 121.
ἐνωπαδίως, ψ, 94.
ἐνῶρτο, Θ, 326.
ἓξ, ι, 60. μ, 90. 246. π, 248. χ, 252. ω, 496.
ἕξαγε, Θ, 196.
ἐξαγρέσθαι, λ, 233.
ἐξάειπε, γ, 115.
ἐξαίνυτο κάλλιμος δῶρα, ο, 206.
ἐξαίρετοι Ἰθάκης κῦροι, δ, 643.
ἐξαμείψομαι, ξ, 232.
ἐξαίσιον, δ, 690. ρ, 577.
ἐξαύτως, β, 307. ε, 102. τ, 366.
ἐξαύφης, I, 285.
ἐξακέσασθε, γ, 145.
ἐξαλαπάξαι, γ, 85.
ἐξαλαώσω, ι, 504. ἐξαλάωσε, ι, 453.
*ἐξαλίωπις, VI, 51.
ἐξανδὸς, ε, 438. ἐξανεδύσατο, δ, 405.
ἐξαναφαίνεσθε, υ, 48.
ἐξανύσθην, I, 132.
ἐξανιὼν. XVIII, 15.
ἐξαπατῶν, III, 318. ἐξαπατῆσαι, ν, 277. ἐξαπάτησεν, ι, 414.
ἐξαπατήλιες, *Fragment.* 250.
ἐξαπάφησε, II, 376. ἐξαπάφησαι, II, 379. IV, 38. ἐξαπάφω, ψ, 79.
ἐξαπίβησεν, μ, 306.
ἐξαπίδυσε, ε, 372.
ἐξαπίνιζεν, τ, 387.
ἐξαπίνης, κ, 557. μ, 288. ξ, 29. 38. φ, 196. ω, 159. I, 81. VI, 50. XXVII, 13. XXXII, 10.
ἐξαπόλωλε, υ, 357.
ἐξαρπάξαι νεὸς κυανοπρῴρου, μ, 100.
ἐξάρχοντες, δ, 19. ἐξάρχουσι, XXVI, 18.
ἐξαφίλασθε, χ, 444.
ἐξαφύοντες, ξ, 95.
ἐξαύας, κίονος μεγάλης, χ, 466.
ἐξεγέλασσεν, III, 389.
ἐξεγίνοντο, XVI, 2.
ἕξει, ζ, 281. σ, 72. ἕξεν, ω, 521. ἕξεις, III, 291. ἕξετε, II, 501.

ἐξελιλίζω, λ, 200. χ, 388. ἐξειλοῦσθ, π, 218.
ἐξενίσσω, τ, 194. ω, 265. 270.
ἐξεπύης, ο, 442. ἐξεπύης, IV, 287.
ἐξ ἔρετμ, ν, 127.
ἐξερύω, υ, 179.
ἐξ ἔστ, ν, 130.
ἐξεκαλέσατο, ω, 1.
ἐξελάσας, β, 248.
ἐξέλε, χ, 110.
ἐξελήλυθαν, δ, 283.
ἐξελυμήνατο, ε, 432.
ἐξέλω, η, 10. ι, 160.
ἐξεναίσειε, μ, 237. 437.
ἐξεπεμψεν, ε, 335.
ἐξεπέρεξ, χ, 246. ἐξεπέρεσσε, λ, 272.
ἐξ ἔστο, ἔρυ, α, 150. Vid. in ἔστο.
ἐξετον, ψ, 199.
ἐξεπίεπε, κ, 162. ἐξεπίεσσεν, III, 352.
ἐξέπλη, I, 210.
ἐξέπτυτε, ε, 322.
ἐξερείσατε, κ, 14. τ, 116. III, 252. ἐξερείσαντες, III, 544.
ἐξερέξ, γ, 24. ν, 41. τ, 99.
ἐξερύ, α, 416.
ἐξερυσ', ι, 397.
ἐξεσάωσε, δ, 501.
ἐξέσυθ, ι, 373. 438. μ, 366.
ἐξέταμον, μ, 360.
ἐξετανύθη, VI, 38. ἐξετάνυσσε, III, 124.
ἐξεπλεον, δ, 7.
ἐξεπλεῖτο, III, 10.
ἐξεπλείθη, I, 294.
ἐξεπλεύσ, β, 110. γ, 99. δ, 329. ω, 145.
ἐξεπλεύσατο, λ, 293. ξ, 293. II, 349.
ἐξετέρησεν, III, 42.
ἐξετύφλω παρὰ μικρὸν, I, 235.
ἐξ εὐνῆφι, β, 2. γ, 405.
ἐξεύχεται, α, 406.
ἐξιφαάνθη, μ, 441.
ἐξιφαάνη, κ, 260.
ἐξίφθτο, ι, 163. μ, 320.
ἐξέφυγον, ψ, 236.
ἐξέχυθ' ὕδωρ, τ, 470.
ἐξῆμ ὑγρᾷζε, ο, 464. πολῆ, ψ, 372.
ἐξηλεῖτο, XXV, 10.
ἐξήμ, II, 28.
ἐξήλασε, ι, 312.
ἐξῆμαρ, κ, 80. μ, 397. ξ, 249. ο, 475.
ἐξημοιβὸν, ϑ, 249.
ἐξήπαφε, ξ, 379.
ἐξήπαλτο, I, 109.
ἐξήρατο, ε, 39. κ, 84. ν, 137.
ἐξήρχτο, μ, 339.
ἐξιτηλ, α, 347.
ἐξίκτ', δακτυλικῶς, XVIII, 31. ἐξικόμην, ν, 206. υ, 223.
ἐξίκετο, μ, 166. III, 148. ἐξίκοντο, III, 399.
ἐξίμενος ἱππόϑεν, λ, 530.
ἐξίχ, μ, 94.
ἔξιτέ μοι μυχάρων, β, 139.
ἐξολίσθεις, ρ, 597. ἐξολίσαμεν, I, 150.
ἐξολόλυξε, I, 100.
ἐξεμοῦσεν, ε, 477. vid. ὁμοῦσεν.
ἐξετομακλήδην, μ, 250.
ἐξονομῆναι, ζ, 66. IV, 253.
ἐξορμήσασα, μ, 221.
ἔξοχα, ϑ, 487. ι, 551. λ, 431.
ἔξοχοι, φ, 266. I, 274. ἔξοχον, δ, 171. ε, 118. ζ, 158. τ, 247. I, 21. XVIII, 28. ἐξοχώ, σ, 204. I, 254.
ἐξύφηνα, I, 181.
ἐξώρχισμαι, I, 184.
ἐξώφελον, ε, 18.
ἔοικας, α, 208.
ἐοικότ, α, 46. ἐοικώς, δ, 245. δῆμος ἐλάφῳ, IV, 400.
ἔολπα, β, 275.
ἔορταν, I, 178. ἐορτὰς, χ, 318.
ἑορτὴ, υ, 156. ἀγλη, τῆο ϑεοῖο, υ, 329.
ἐπαγγείλησι, δ, 775.
ἐπάγοντες, τ, 445.
ἔπαδον, δ, 95.
ἐπαιχίζουσι, ο, 293. ἐπαικίζων, II, 434.
ἔπαιζον, ζ, 100.
ἐπαινῇ Περσεφονείᾳ, κ, 534. λ, 47. ἐπαινῆς, κ, 491. 564.
ἐπαίξας, κ, 295.
ἐπακτῆρες, τ, 438.
ἐπάλαισεν, δ, 343. ρ, 134.
ἐπαλαισήσασε, α, 252.
ἐπαλεξήσασε, I, 173.
ἐπαληθεὶς, δ, 81. 83. ο, 176. ἐπαλη, ο, 400.
ἐπάλμῳ, ξ, 220.
ἐπαμήσατο, ε, 482.
ἐπαμοιβαδὶς, ε, 481.
ἐπαμοίβια, III, 513.
ἐπαμύντορε, π, 263.
ἐπαυρησόμενος, χ, 467.
ἐπαοιδῇ, τ, 457.
ἐπάρηγε, XXVIII, 10. ἐπαρήγεις, ν, 391.
ἐπαρξάμβοι, γ, 340. φ, 272. ἐπαρξάσθω, σ, 417. φ, 263.
ἐπάρυρε, λ, 488.
ἐπασπίας, ξ, 332. τ, 289. ἐπασπίος, ϑ, 151.
ἐπαρωγὸς, λ, 497. I, 178.
ἐπάσσατο, γ, 9.
ἐπασσάμεϑ', ι, 87.
ἐπασύτερθι, π, 366.
ἐπαύϑ, III, 97.
ἐπαυρίσκειν, ρ, 81.
ἐπαύρης, σ, 106.
ἐπαύσεϑ, ε, 391.
ἔπ', α, 31. ἀκεφάστε, τ, 565. ἐμεσήριξα, ρ, 519. πεσήριξα, α, 122.
ἐπέβαλεν, ο, 296. II, 427.
ἐπέβαν, ψ, 238. ἐπέβημεν, ι, 83. ἐπέβην, κ, 347. λ, 161. 481. ἐπέβης, II, 219. ἐπέβησαν, χ, 421. ψ, 13. IV, 162. ἐπεβήσατο, δ, 521.
ἐπέφραδεν, κ, 111.
ἐπέγειρε, χ, 431.
ἐπέγραψεν, χ, 280.
ἐπέδρατο, υ, 57.
ἐπέδησ', ν, 168. ἐπέδησας, I, 275. ἐπέδησε, γ, 269. φ, 391. ψ, 17.
ἐπέδραμον, ξ, 30.
ἔπεσσι, μ, 167. ἐπέσσι, τ, 73. XXXVII, 16.
ἐπέκελσεν, ν, 114.
ἐπέκλυεν, ε, 150.
ἐπεκλύζετο, I, 68.
ἐπεκλώσαντο, α, 17. ϑ, 579.
ἐπέλασσα, ξ, 350.
ἐπέλεσϑον, γ, 341.
ἐπελεύσεαι, ι, 214.
ἐπέλεψε, III, 109.
ἐπέλεϑρον, δ, 455. ε, 324.
ἐπέλησεν, ϑ, 379.
ἐπελύλυϑα, δ, 268.
ἐπέλησεν * ἄπαντας ἑῶν ἑτάρων, ἠδὲ καὶ αὐτῶν, υ, 85.
ἐπέλπω, α, 188.
ἐπέμβαε, δ, 793.
ἐπεμβάδον, β, 323.
ἐπεμαίετο, ι, 441. λ, 530. III, 108.
* ἐπεμάσσατο, ν, 429. * ἐπεμάσσατ', π, 172.
ἐπεμήδετο, δ, 437.
ἔπεμψαν, δ, 586. ρ, 149. I, 138.
ἐπένεμε, υ, 254.
ἐπενήνοϑεν, ϑ, 365. IV, 62.
ἐπενήχετο, I, 106.
ἐπεντύνεσθαι, ω, 89.
ἔπεο ϑεσπέσιον, ε, 9. κλυτὸν δ' ἔπεμεν, ξ, 45.
ἐπέοικε δικαστῆλαι αἶψ' ἀλεγεῖν, λ, 185.

*ἐπιπλῆτο θυμὸς ἀγήνωρ, ὑμῖν. β. 103. κ, 406. 466. 475. 550. μ, 28. 324. τ, 148, ω, 137 περὶ, τ, 14 χ, 108. 393 ἀγλαὸς Ἡριδος. III, 395.
*ἐπιπεπλήθει δὲ οἱ θυμὸς ἄκοιτις. I, 196.
ἐπιπλομένων, II, 469. ἐπίπλεον, δ, 842. ε. 473.
ἐπίπλους, γ, 15.
ἐπιπόνθει, ν, 192.
ἐπίπρασκε, ρ, 545. III, 297.
ἐπίπτοντο, ο, 160. 524.
ἐπίπυστα, II, 97.
*ἐπίρρασσαν. ο, 386.
ἐπίρρησε δὲ ἶν' ἀπίλεθρον, ι, 538.
ἐπίρρητα, ε, 409.
ἐπίρρῖψαν, ο, 310.
ἐπίρρᾰσσετο, υ, 107.
ἔπρᾱθε, α, 2.
ἐπίρρυσε χρόνῃ ἠέλιος, α, 441.
ἐπίρχεται, π. 27. ἐπίρχῃ, XXIII, 4. ἐπίρχεται, ζ, 132.
ἔπισσεν, β, 344.
ἐπισσωλίας, δ, 159.
ἐπισσύφηται τοῦτο κρητῆρος, α, 147. γ, 339. φ, 271.
ἔπιτα, ε, 278. ἐπίθω, ο, 396.
ἔπισσον, η, 283. ω, 525.
ἐπίσσευε, γ, 16. δ, 314. ἐπίσσευε, γ, 134. λ, 196.
ἐπίσσεται, δ, 756.
ἐπίσσεται κακὰ δαίμων, σ, 255. τ, 129. ἐπισσύοντο, ν, 19.
ἐπισσύμενον, ε, 314. ἐπίσσυτο, δ, 841. ζ, 20.
ἐπισσυφέλιξ, I, 72.
ἐπίσχε, π, 444.
ἐπίστεωσαν, αὐτὰ, δ, 783.
ἐπιστοφάλου, α, 327.
ἐπίπλαγε, γ, 267.
ἐπιτήσιος, η, 118.
ἐπιτέλλωσιν, ρ, 238.
ἐπίτηδες, β, 148. θ, 122.
ἐπιτραπέτω, ι, 12. ἐπίτροπον, β, 226.
ἐπιτυθήσομαι, δ, 677. π, 412.
ἐπιτύχοιμι, κ, 533. λ, 46. ἐπιτύχοιμι, υ, 60. 238.
ἔπιφρον, δ, 91.
ἐπιφορβέα, III, 105.
ἐπιφρονέων, κ, 111. ο, 423.
ἐπιφροσύνης, ε, 183.
ἐπιχείρεον, ω, 385.
ἐπιχώριος, ε, 257. 487.
ἐπίωμεν, β, 50.
ἐπίων λαὸς ἀμφασίη, δ, 704. μοῦφη λ. 366. καὶ ἔργων, III, 528.
ἐπήολος νηὸς, β, 319.
ἐπήρατον, ξ, 392.
ἐπηγκενίδεσσι, μακρῇσιν, ε, 253.
ἐπῆεν, φ, 7.
ἐπήετον, λ, 232.
ἐπήτριμοι, ζ, 86. ν, 247. III, 113.
ἐπηφίσιον, δ, 89. η, 99. 128. κ, 427. σ, 359.
ἐπήϊξε, κ, 322. ἐπήϊσσον, ξ, 281.
ἐπῆλθε, ι, 233.
ἐπηλυσίης πολυπήμονος, III, 37.
ἐπημβολοὶ χιτῶνες, ξ, 513.
ἐπήρεσον, δ, 373.
ἐπηπειλήσας, ν, 127.
ἐπήρατος, θ, 366. ἐπήρατος, δ, 606.
ἐπηρείμενοι, β, 403. δ, 559. ε, 16. 141. ξ, 224. ρ, 145.
ἐπηρίφεας, κ, 131. ἐπηρίφεις, *χε. ἐπιρρίφεις, ἐπιρρῆπτις, μ, 59.
Ἐπήρατος, ω, 305.
ἐπήρεισεν, ρ, 568.
ἐπήρξαῖο, II, 125.
ἐπήρτυε, θ, 447.
ἐπῆσαν, ἐπαίροντες, τ, 445.
ἐπήσκητον, ρ, 266.
ἐπητῆ δ' αὖδᾷ ἴοικας, σ, 127. ἐπητής ἐστι, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων, ν, 332.
ἐπητύω, φ, 306.
ἐπήυκατο, II, 362.
ἐπήφυσεν, τ, 388.
ἐπιάλμοιο, ω, 319.
ἐπίβαθρα δείης, ο, 448.
ἐπιβαίης, ε, 177. ἐπιβαιτέμεν, δ, 708. ι, 101. VII, 15.
ἐπιβᾶσκον, νηὸς ἐμῆς, ν, 319.
ἐπιβήτην εὐφροσύνης, ψ, 52.
ἐπιβήτορα κάπρον, συῶν, λ, 130. ψ, 278. ἐπιβήτορες ἵππων, σ, 262. ἐπιβήτορες ἵππων, XVI, 5. XXXII. 18. XXXVII, 4.
ἐπιβόσκομαι, I, 54.
ἐπιβουκόλου, γ, 422. υ, 235. ψ, 268. 285. 292.
ἐπιβρίσῃσε, ω, 343.
ἐπιβώσομαι, α, 378, β, 143.
ἐπιβώτορε μούλων, ν, 222.
ἐπιγνώωσι, σ, 30.
ἐπιγυιάδα, μεγάλην, ρ, 225.
ἐπιδαίομαι, III, 383.
ἐπιδδέρμοιον, ζ, 45. υ, 357.
ἐπιδέξια, φ, 141.
ἐπιδούσεις, φ, 185. 253. ω, 170. ἐπιδώσι, δ, 87.
ἐπιδύομαι, ο, 370.
ἐπιδύπερθε αὖτις, γ, 161.
ἐπιδημιοῦργος, π, 28.
ἐπιδήμιον, α, 192. ἐπιδήμιος, α, 233.
ἐπὶ *δὴ πείσεται, II, 176.
ἐπιδινεῖται, υ, 218. ἐπιδινηθέντ. ε, 151. ἐπιδινήσας, ι, 538. I, 279.
ἐπιδόρκια δῶρα θεῶν, ο, 51. θεῶν, ο, 75.
ἐπικαὶ ἀμοιβὴν βοῶν πίσυρ' μοι, μ, 382.
ἐπικελεύω, ο, 413. φ, 14.
ἐπικερκίς, β, 207. θ, 389.
ἐπικερμᾷ ἀταλάντῳ, III, 150.
ἐπικευμένου αἰχμὴν μεγάλην, ι, 214. 514.
ἐπικηδὴς, θ, 207. ἐπικηδὲς μέν, σὺν, τ, 493.
ἐπικλεπάουσος, φ, 126.
ἔπικον, σ, 150.
ἐπίκοσμον ἡμεῖς χλαῖναν, υ, 147.
ἐπικραδιλῶς, ζ, 330. III, 484.
ἐπίκλαν, Antepen. longâ, χ, 49.
ἐπικύδαιε, ν, 16. π, 406. σ, 50. 289. υ, 247. φ. 143. 269.
ἐπικύρσαι, τ, 343.
ἐπικυλίζειν, καταρρῶξ, β, 135.
ἐπικῦσαι, λ, 524. ἐπικῦσον, α, 140.
ἐπικῦτε, χ, 62. ἐπικύτε, χ, 201.
ἐπίκυντο, γ, 477. ζ. 71. ι, 44.
ἐπικωμάσαι, XX, 2.
ἐπικύρσῃ, III, 472. ἐπικύσαντες, π, 297.
ἐπικῶρος ἔργων μεγάλων, φ, 26.
ἐπικωφότης, πῦρ. II, 491. 509.
ἐπικαμπύλῳ ὤμῳ, III, 95.
ἐπικάρσιαι, ψ. 70.
Ἐπικάστην καλὴν, λ, 270.
ἐπικέσσωσι, ι, 138.
ἐπικερτομέων, χ, 194.
ἐπικεύσω, δ, 350. 744. ε, 143. ξ, 467. ρ, 141. 154. τ, 169. ψ, 265.
ἐπικλείσας ἀνθρώπους, α, 351.
ἐπίκλησιν, ε, 273. II, 386.
ἐπίκλοπον καὶ κερδαλεόφρονα, λ, 363. ἐπίκλοπος, καὶ κερδαλεόφρων, ν, 291. τίξειν καὶ ῥηητῆρε, φ, 297.
ἐπικλώσῃ, δ, 208. ἐπικλώσειν, υ, 196.
ἐπίκουρε βροτῶν, VII, 9.
ἐπικόψων, γ, 443.
ἐπικραίνεσκε, III, 528.
ἐπικρατέως, α, 245. π, 122. τ, 130, ἐπικρατέοντι, ξ, 60. ρ, 320.
ἐπίκτητοι, ε, 254. 318.
ἐπικλίσια κλισιάδε, β, 222.
ἐπίληθον, δ, 221.
ἐπίλησε, α, 57.
ἐπιλλίζουσι, σ, 11. ἐπιλλίζων, III, 387.
ἐπιμαίεο νόσε, ε, 344. σκοπὰν, μ, 220.

ἐπιμαίρτυρροι, α, 273.
ἐπιμαστάμενος, τ, 468. ἐπιμαστάμενος, ι, 302. 446. τ, 480.
ἐπίμαστον ἀλάπτω, υ, 377.
ἐπιμεδήτας, χ, 371. II, 531.
ἐπίμοιτον, α, 309. δ, 587. ρ, 277.
ἐπιμιμφίαι, π, 97. ἐπιμίμφομαι, π, 115.
ἐπιμίμνω, ξ, 66. ο, 271.
ἐπιμιξ, λ, 536.
ἐπιμίσγω, ζ, 205. 241.
ἐπιμνησαίμεθα, δ, 191. ἐπιμνησώεις, α, 31. δ, 189.
ἐπινώτιον, ἦλθ' ἐς οἶκον, I, 79.
ἐπίοπα βοτῶν, XLIV, 1.
ἐπιόψομαι, β, 294.
ἐπιπίλαι, ζ, 44.
ἐπιπλαγχθείς, θ, 14.
ἐπιπλεῖν, ι, 227. 470.
ἐπιπλείων πόντον, ε, 284.
ἐπιπλόμβοι ἔτης, η, 261.
ἐπιπλώσας, I, 79.
ἐπιποίει τὸ ἕρπε, σ, 130.
ἐπιπονέηται, δ, 357. ἐπιπονύσασιν, ι, 139.
ἐπιπονίμισις, μ, 131. Vid. ad *Iliad.* ε, 178.
ἐπιπόνθει, ν, 92.
ἐπιρρίπτει, ω, 251.
ἐπισσώκησε, ο, 298.
ἐπισσωχίωσι, XVIII, 18.
ἔπιστον, χ, 118. ω, 180. 448.
ἐπιτρέζεσκον, ρ, 211.
ἐπίσκοπος, θ, 163.
*ἐπισκύσασθε, η, 306.
ἐπισμυγερῶς, γ, 195. δ, 672.
ἐπίστασαι κακὸν, ἰξεν, σ, 72. εὕρῃ, ω, 461.
ἐπίστασθαι πότμον, δ, 562. ε, 308. μ, 342. ξ, 274. ω, 31.
ἐπιστέρχεται, ε, 304. ἐπιστέρχων, χ, 451.
ἐπιστόμφοι, γ, 215. ξ, 262. π, 96. ρ, 431. ω, 182.
* ἐπιστύσας, ξ, 399. ἐπιστεύῃ, ε, 421.
ἐπίσταδόν, μ, 392. ν, 54. π, 453. σ, 424.
ἐπίσταίη, θ, 240. Vid. ἐπίσταιο.
ἐπίστασθ', XLVII, 23.
ἐπίστατο, θ, 240.
ἐπίσταμαι, ν, 207.
ἐπισταμένως, ε, 245. 250. λ, 367. μ, 307. ρ, 341.
ἐπιστάτῃ σοὶ δ' ἄλα δίης, ρ, 455.
*ἐπιστέλλω, pro ἐπιστίλλω, ψ, 361.
ἐπιστρέφας οἴνοιο πρηΐτερος γένετο, β, 431.
ἐπιστήμων, π, 3.
ἔπιτον, ζ, 265.
ἐπιτριθείη. XXVI, 10.
ἐπιτροφάων, χ, 308. ω, 183. III, 210.
ἐπιτροφῶσι πόλιας, ρ, 486. μείρομαι, III, 44.
ἐπιχεύω, II, 3.
ἐπιχθόνιος, φ, 71.
ἐπιχθονίοισι, θ, 479. ω, 196.
ἐπιχρίσασα, σ, 171.
ἐπιψαύει, θ, 547.
ἐπιωγαί, ε, 404.
ἐπιὼν τόδ' ἔπος τοὶ σοὶ φρεσὶ θήσω, XLIV, 1.
ἔπλασ', I, 73.
ἐπλήμυρε, ξ, 253. ἔπλεον, γ, 158. II, 399. 408. 437.
ἔπληξε, I, 265.
ἔπλησεν, vid. ἔπεσσεν.
ἔπληθ, I, 166.
ἐπνίγη, I, 147.
ἐποίητο, ζ, 319.
ἐποίησεν, α, 235. 239. ξ, 369.
ἐπόκνυον, γ, 430.
ἐπούσετε, π, 438.
ἐποφθαλμ, α, 358.
ἐπόφνην, κ, 313. λ, 167. ἔπου, ἀμφί, θ, 61. τ, 421. ἕπευ', δ, 643. 653.
ἐποπτίζει, ε, 146. IV, 291.
ἐποπτεύσεται, π, 140.
ἐπορυόμενος, I, 120.
ἔπορον, π, 230.
ἐπόρουσε, ψ, 343.
ἐποτρῦναι ἠδ' αὐτῷ, κ, 531. ἐποτρύνας, β, 422. ἐποτρύνει, ξ, 461.
ἐπυρόω, ε, 484.
ἐπόψιαι, υ, 233.
ἐπόψιον, II, 496.
ἐποψόμενον, η, 324.
ἔπραθον, ι, 40.
ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ε, 427.
ἐπρήνιον, III, 417.
ἐπρόεπες, γ, 305. η, 259. ξ, 285.
ἐπροδικασθῆναι, ε, 278. * η, 267. ω, 63.
ἐπροπόροις, VII, 7.
ἐπροπύλοιο, λ, 262.
ἔπρωρεν, μύγ', ε, 541.
ἔπτατο, ω, 533. I. 279.
ἔπτακα, ξ, 434.
ἔπτη, I. 207.
ἔπτυξαν, θ, 190.
ἐπτοίηθεν, χ, 298.
ἐπυρόκτιον, ι, 328.
ἐπύργωσαν, XXXVII, 3.
*ἐπ' ὠδῖνεσσι, II, 45.
ἐπωλίνιον, III, 432.
ἔπωμαν, ο, 81. τ, 528.
ἐπώμυνον, χρ. ἀπώμυνον, σ, 58.
ἐπώνυμον, η, 54. τ, 409. II, 373.
ἐπώπιον, μ, 363.
ἐπῶρσε, η, 271. χ, 429.
ἐπώτρυναν, β, 185.
ἐπώχετο, α, 143. 324. δ, 451. III, 150.
ἔργζ, ο, 526. χ, 20. 85. 280.
ἐργάνη, η, 18.
ἔργατος, α, 226. ἐργάτη, λ, 414.
ἐργάτιμον, π, 379.
ἐργατινὴ, δ, 13. η, 79. θ, 61. υ, 117. II, 124. 422. 479.
ἐργάτη, III, 421. 425. ἐργάτην, II, 477. III, 153.
ἐργάζων, III, 64. 287.
ἐργάτον, II, 380. III, 422. 454.
ἐργατώπιδα κόρην, XXXIV, 2. ἐργατώπιδος, XXXIII, 2.
ἔργ' ἀγλαὰ, ν, 289. ο, 417. ἀγακλέα, π, 107. υ, 317. αἴσιμα, ξ, 84. χείτλια, ι, 295. ἔργα, ἀγλαὰ, κ, 223. ἀγακλέα, δ, 694. ἀμφιδρυὰ, τ, 391. ἀγχιτὰ, β, 63. ἄν-

63. ἄϋλιτα, ρ, 51. 60. ἀείσημα, III, 12. βίαι α, β, 236. γαλαστὸ, θ, 307. ἐνδίξια. III, 453. ἱππομῳβίαι. III, 513 ϑαλάσσια, ε, 67. ϑυμωπὸ, VI, 34. ϑύσκελα, λ, 373. 609 σὺν αἰρετῷ κακῷ, Φ, 329. παλίντιτα, α, 379. β, 144. πατρωΐαι, β, 22. ϖεϖαλαλίαι β, 117. η, 111. πτόρθι, δ, 318. πολεμήϊα, μ, 116. X, 2. ϖονηρὸ, XLVII, 20. χάτλια, ξ, 83. χ, 413. φιλοτήσια, λ, 245. χαείοντα, ζ, 234. κ, 224. ψ, 161.

ἐρᾳζιοζ. ξ, 272. ρ, 321. 441. υ, 72. χ, 422. ἐρᾳζοϲθ, ω, 209.

ἐρᾳσίην Φοίνικα δύϖαϑον, III, 483.

Ἐρχίνε. II, 297.

ἔρ[κ]ϖασιν, XXVI, 20. ἔρ[κ]ϖᾶ[ι], XXXI, 19 ἔρ[κ]ϖια καλὰ, XXVIII, 12.

ἐρμῖνον, III, 123.

ἔργον, α, 358. ἀνικὲς, λ, 428. κακὸν, β, 304. μέγα, τ, 92. μοῦζον, λ, 473. ϖαλχάλκεον, I, 129. πολεμόκλονον, I, 4. πύϑιον, II, 540. φίλον, ξ, 222. ἀνηνύϛῳ ἐπὶ ἔργῳ, ϖ, 111. ἔργων αἰσχῶν, III, 528. μιϛαίλων, φ 26.

ἔρδειν ἔργα βίαια, β, 236. ὧδ' ἔρδειν, ζ, 258. ἱερὰς ἑκατόμβας, λ, 131. χ, 279. οἷα μνοιὰς ἔρδειν σὺ μιϛαίροις, χ, 218.

Ἐρίβοιος, λ, 37. Ἐρίβοϊ, κ, 528. λ, 563. μ, 81. υ, 356.

ἐρεινεὲς, α, 220. δ, 465. ω, 280. III, 530.

ἐρίζᾳ. β, 298. ψ, 106.

ἔρεζον, ψ, 56.

ἐρεθῆϲι, VII, 14. ἐρέθϑει, δ, 813.

ἐρεθιζέμεν, ι, 494. ρ, 394.

ἐρειδόμεν Φ, κ, 170.

Ἐρεμβὸς, δ, 84.

ἐρεμνῇ. λ, 605. ἐρεμνὴν, ω, 106. III. 426.

ἐρέξαμθ. γ, 159.

ἐρέοιμεν, δ, 192.

ἐρεπτόμενοι λωτὸν, ι, 97.

ἔρεϛε, α, 405.

ἔρεϲϑον, ι, 490.

ἐρέπας ἁλιῆας, π, 349. ἐξαίπτης, β, 307. ἐρετάων, β, 319. ν, 115.

ἐρέτμοιϲι, α, 280.

ἐρετμὰ, δ, 782. νύκτ', λ, 124. ψ, 272. ϖοσὶκια, μ, 205.

Ἐρετμεὺς, Φ, 112.

ἐρετμοῦϛ, δ, 580. ἐρετμοὺς, λ, 77. εὐῆρες, λ, 128. μ, 15. ψ, 268.

ἐρεύγεται, ε, 438. ἐρεύγϑοντοϲ, ε, 403.

Ἐρεχθῆϊ, II, 211.

ἐρεύνᾳ, χ, 180. ἐρωήσῃ, III, 176.

ἐρεώνϑης, τ, 436.

ἐρεχθομένη, II, 258. ἐρέχϑων, ε, 83. 157.

ἔρεψα, ψ, 193.

ἐρημὸν, γ, 270.

ἐρητύοντο, γ, 155.

ἐρικύχρωϛ, αἰζηΐεπτος, πόλις, XXXI, 9.

ἐρίβρεμον, XXV, 1. ἐρίβρεμος, VI, 56.

ἐρίβωλαϛ, ν, 235.

ἐρίβωλον Σχερίην, ε, 34.

ἐρίδμητα αἰθούϛης, 146. 191.

ἔριδα, ζ, 92. Φ, 210.

ἐριδμαίνεμεν, α, 79.

ἐριδῦπε, γ, 399.

ἐρίζοι, δ, 78.

ἐρίηρας ἑταίρους, ι, 100. ἐρίηρες, ι, 172. ἐρίηρε, α, 346. Φ, 62. 471.

ἐριθηλέϊ, III, 27.

ἔριθον τελήμονα μιϛθὸς, III, 296.

ἐρικυδέϊ, λ, 575, II, 182. III, 89. 189. 416. 547. VI, 1. XXV, 2.

ἐριμύκης, ο, 235. III, 74. 105.

ἔριν, γ, 136. κακὴν, 161.

ἐρινεὸν ϖακτῆν, μ, 432. ἐρινεὸς μέγας, μ, 103.

Ἐρινύες, λ, 279. ρ, 475. Ἐρινῦς συναρὴς, ἀρήσατ', β, 135. ϑεὰ δαιμονίη Ἐρινύς, ο, 234. συναρῆσιν Ἐρινύσιν, υ, 78.

ἐρίοιο ϖαλαιοῦ, δ, 124.

ἐρικύδης, Φ. 322. ἐρικύδεα δαῖμον, III, 548. ἐρικύδειον III. 3. XVII. 3. XVIII. 28. ἐρικύδειος III. 28. 145. XVIII. 40.

ἔρις, σ, 13. 365. υ, 267.

ἐρίσϑενε, ο, 320.

ἐριϑενέϊ Φ, Φ, 289.

ἐρίϛοι Φ, δ, 80.

ἐριϛεπέφυλον, ι, 111. 358.

ἐρίσϑοιϲιν, σ, 276.

ἐριτίμων τελεϖόδων, III, 443.

ἐρισφαράγῳ. III, 187.

ἐρίφους, ι, 226. ἐρίφων, ι, 220. ρ, 142. τ, 398.

Ἐριφύλῃ συμβλὴν, λ, 325.

ἔρυψεν, III, 79.

ἔρκεα, Φ. 57. ϖ, 341. υ, 164. XLIV. 4. ἔρκει ἐνιϖαλίξωϲι, χ, 469.

ἐρκείῳ, χ, 335.

ἔρκεϊ Φ, ψ, 190. ἀμφάμωϲ Φ αὐλῆϲ, χ, 442. 459.

ἔρκιον, σ, 101.

ἔρκΦ, α, 42. γ, 230. ἐδόντων, α, 64. ψ, 70.

ἕρμα πόληϲ Φ, ψ, 121.

ἑρμαῖϲ Φ λοφΦ, π, 41.

Ἑρμείαν, ε, 29. χρυϲόϱαπιν, ε, 87. Διὸϲ υἱὸν Δ[ι]ήκτορα, Φ 35. Ἑρμείαν, ε. 28. 85. εὐϲκοπον, ἀργειφόντην, α, 38 Δ[ι]ήκτορα, α, 84. Ἑρμείαο, XXVIII, 1. Δ[ι]ήκτορ, μ. 390. ο, 318. Ἑρμείας, α, 42. ε, 196. ϖακάκηϲι, ω, 10.

ἐρινύης, Φ, 322. ἐρινύϊον, XVIII, 28. ἐρινύϊος, III, 28. XVIII, 40.

χρυϲορράπις, κ, 277. Ἑρμείη, XVIII, 36. Ἑρμείαι, κλειτὸν Φορον Φ, III, 413. IV, 149. Ἑρμῇ, III, 494. Μαιάδος, υἱῇ, ξ, 434. Ἑρμῆ, χαριδῶτα, Δ[ι]ήκτορα, δῶτορ ἐάων, XVII, 12. Ἑρμῆν, Φ, 334. III, 1, 300. 510. ἄγγελον ἀθανάτων, ἐρινύϊον, XVII, 3. Δ[ι]ήκτορα, III, 392. κύδιμον. III, 253. 298. 316. 404. 568. Κυλλήνιον ἀργειφόντην. Κυλλήνης μειδήϑεϊα, καὶ Ἀρκαδίης ϖολυμήλου. XVII, 1, 2. Ἑρμῆϲ, ε, 54. III. 25. ἀγλαὸϲ, III, 395. ἐρινύϊ Φ, III, 145. Κυλλήνι Φ, ω, 1. 304. χαριόφρων, III, 127. χρυϲορράπις. XVIII, 13.

ἑρμῖν' ἀσκήϲαϲ, ψ, 198. ἑρμῖϲιν, Φ, 278.

Ἑρμιόνην ἐρατεινὴν, δ, 14.

Ἕρμιον δυϲείΦ, XXXIV, 5.

ἕρπει ἴϲαν, ξ, 175. ἕρπ Φ νέοι, ζ, 163.

ἕρπηϲ, α. 293.

ἑρπετὰ, ϛομάτων, IV, 264. ϖετέων, XXXI, 20. ἑρπύϲα, III, 31.

ἔρπετο, α, 135. γ, 77.

ἔρρε, γ, 473. δ, 68. ἔρρε, III, 433. IV, 91.

ἔρπι, IV, 157. ἔρπε, σ, 130. XLVIII, 6. ἕρπων, ρ, 158. XVIII, 22.

ἑρπύζῃ, δ, 419.

ἑρπύζοντ' α, 193. ἑρπίζων, ν, 220.

ἔρρ', κ, 72.

ἐρράδατο, υ, 354.

ἔρραε, ζ. 326.

ἐρρὰ, κ, 75, III, 160.

ἔρριον, κ, 393.

ἐρρίϕϑη, ε, 139.

ἐρρῆξ', μ, 409.

ἐρρήϑη, III, 259.

ἐρρίζωϑεν, ν, 163. ἐρρίζωϑεν, π, 122.

ἔρριψε,

ἐῤῥύσατο, ζ. 115.
ἔῤῥωσ᾽ ἐπ, δ. 367.
ἐῤῥωσατο, ω, 6.
ἐῤῥωσαίατο. ψ, 3. ω, 69. III, 502. IV, 262.
ἔρση, ι, 222.
ἑρσηπόλεια, ν. 245.
ἑρσηποτ᾽ III, 107.
ἐρύεσθαι, ι, 93. 105. ι, 208. ἐρυσσάμενος, ι, 162.
ἐρύκακεν, φ, 227.
ἐρύκακεσκε, γ, 144. λ, 104. ν, 313.
ἐρύκανε, κ, 429.
ἐρύκανον, ω, 191.
ἐρύομαι, α, 14.
Ἐρύσιμαχον, ζ, 103.
Ἐρυσίνης, ρ. 476.
ἐρύσσει, η, 315.
ἐρύσσαι, ξ, 134. χ. 176.
ἐρυσσαίατο, ω, 191. σ, 304.
ἐρύσσατο, ι, 221. ξ, 73.
ἐρχατόωντος, ξ, 15.
ἔρχατο, α, 281. ἐρχμόν, α, 408.
ἔρχω, σ, 211.
ἐρωεῖ, μ, 75. ἐρωήσῃ, π, 441.
ἐρωήδα, ϑ, 33.
ἔρωτα, III, 448. ἔρωτες, I, 77.
ἐσαγείρατο, ξ, 248.
ἐσάλπιζον, I, 200.
ἔσαν, α, 12. β, 21. 82.
ἔσας μὲ ἐς δίφρον, ξ, 280. ἔσασα ἓς ῥ᾽ ἐσέβησθον, κ, 361.
ἐσαύλιον, λ, 350.
ἐσάωσε, γ, 185.
ἐσάωσε, δ, 364.
ἔσβη, γ, 182.
ἐσέδρακεν, ὀφθαλμοῖσι, ι, 146. τ, 476.
ἔσεισι, XLVIII, 3.
ἐσελεύσομαι, α, 88.
ἔσελθε, ρ. 275. ἐσέλθητε. φ. 160.
ἔσηνε, ἐρῇ, ϵ ἔπαφε καββαλεν ἄμφω, ε, 302.
ἔσθειν κὴ πίνειν, ι. 197. ἐσθίμεναι, β, 75.
ἐσθής, β, 339. ἐσθῆτα, τ, 38. ζ. 83. η, 6. ϑ. 440. ο, 207. ὑφαντὴν, ν, 136. π, 231. IV, 140. φαεινὴν, ζ. 74. ἐσθῆτι, ω, 67. ἐσθῆτες, α, 165. ζ. 192. ξ. 510. μαλακῆς, ψ. 290.
ἔσθ᾽ ὑπερφιάλως, καὶ δὲ Φοίνικι βροτῶν ὠλέσσατο, ο, 66. ἐστὸν ἐπεὶ πατὴρ ϵ καὶ Ζεὺς, ο, 487.
ἔσσε καλὸν XXX, 13. λαπάρης, XXX, 14.
ἐσσεύαντο κεφαλὰς, β, 152. ἐσσεύαντο, ω, 191. ἐσσεύασεν, ψ, 44. ἐσσεύατο, ϑ, 526.
ἐσσυμένως, χ. 470.
ἔσσυτο, III, 207.
ἔσσω, β, 59. *ἔσσει, ἢ πάντ᾽ ἐφύλασσε, β. 346.
ἐσσυφάω, III, 360. 415.
ἐσχεδίαζε, β, 258.
ἐσχεδίαζον, κ, 260.
ἔσχατον, ζ, 226.
ἐστεμμένον ἡμιτέλεστον ἐχὼν οἶκοιο ἄπαξ, α, 397.
ἑστεῶτα, ε, 272.
ἔστασε, III, 85.
ἔστασαν, ν, 178.
ἑστεῶτα, ρ, 191. ἔστεργε, α, 422. δ, 786. σ, 304. Ἔστεργε μύλας, α, 424. σ, 305. XVIII, 14.
ἑστεῶτι δίχόμηνος, XXXI, 11. ἑστεῶτι, ξ, 344. ἑστεῶτος, β, 357. ἑστεῶτες, β, 385. ἑστεῶτα, θ, 29.
ἔστεψε νόῳ κὴ ὕβῃ, XXVIII, 12.
ἔστηκε, δ, 276. ἔστηκε, α, 125. ἕστηκ᾽, μ, 349.
ἐστάμενος, β, 3. δ, 308. υ, 125.
ἕστανε, ω, 466. 499.
ἐστεύνατο, ξ, 456. ω, 466.
ἕστο, π, 199.
ἐστομώθησιν, γ, 204. θ, 580. λ, 432.
ἐστύμενον, δ, 416.
ἐστυμένως, ι, 73. ξ, 347.
ἔστυο, ι, 447.
ἔστω, ι, 226.
ἔστω᾽, pro ἔστω δὴ, χ, 489.
ἑσσάμην, ἠὲ πάτρῃ, ἐμπεδόν ρ, 463.
ἑστεῶτα, ὀρθῶν, ι, 442.
ἕστασαν, β, 341. γ, 149. 182. δ, 426. η, 89. 101. θ, 475. λ, 451. σ, 306. τ, 211. φ, 92.
ἔστιχε, ι, 444.
ἕστις, φ, 247.
ἑστιφάνωται, ωδὶ, κ, 195. ἑστιφάνωθ᾽, IV, 120.
ἕστη, ϑ, 304.
ἕστηκ᾽, XLVIII. 11. *ἕστηκα ποὶ θυρῶν, XLVIII, 12, 13.
ἐς τημόσδε, η, 318.
ἕστασαν, κ, 391. ξ, 420. ω, 58. I, 165. III, 327. ἕστασε, α, 127.
*ἑστιχάοντο, *Fragment.* III. 7.
ἕστο, ρ. 203. 338. τ, 218. 237. ω, 151. 226. IV, 86. ἕστ᾽, ἀμφὶ, ϕ. 363.
ἑστὼ, δ, 61.
ἑστρεσεν, γ, 158. ξ. 50.
ἑσταμένην, III, 411.
ἑστρωμένον, IV, 159.
ἕστηχεν, κατὰ αὐτὸν, κ, 113.
ἑσπερολίδες, ρ. 234.
ἔσσαν, α, 373.
ἑσυστορί, μ, 126.
ἑσφιγμένα, κ, 32. λ, 45.
ἔσφαζον, ι, 46. ψ. 305. ἔσφαξαν, μ, 359. ξ, 426.
ἔσφιδεν, η, 6.
ἔσφιγγεν, I, 70. 87.
ἑσφορέων, ζ, 91. τ, 32.
ἐχάρη ζ, 52. 305. η, 153. 160. ξ, 420. υ, 123. ψ, 71.
ἐχαρόφιν, ε, 59. η, 169. τ, 389.
ἐχαπῆν, Γόρτυνϑ, γ, 294. ι, 182. κ, 96. ξ, 104. ἐχαπῶν, δ, 517. ω, 149.
ἔχατοι, α, 23. ζ. 105.
ἔχε, δ, 270, λ, 323.
ἔχετο, δ. 705.
ἔχισε, III, 128.
ἔχθαι, δ. 16. ο, 273.
ἑταῖζε, III, 290. 435.
ἑταιρείῃ, III, 58.
ἑταίρῃσι θοῖσι, αἱ Χάριτες, IV, 96.
ἑταῦροι, γ, 32. ἐλάης, ι, 172. ἑῶλοι, β, 391. ἐϋκτιμένοιο, β, 402. παγχάλκεον, β, 254. ε, 69. ἑταίρους, ἀπήμονας, κ, 551. ἑταιρίας, τ, 289. ἐλάσας, ι, 100. ἐϋκτιμένοιο, κ, 203. παρημόνιον, β, 408. φίλους, ι, 63. 566. κ, 134. μ, 309.
ἔταμνεν, ν. 88.
ἑτανύσσατο, ὦα, ψ, 201. ἑτανύσσατο, III, 51. ἑτάνυσσε, α, 139. ἑτάνυσσεν, α, 442.
ἑτάρῃξε, ε, 291, 304. ι, 144.
ἑτάροισι, α, 182. ἑτάρους, α, 6. ἑτάρων, ἀντήνιον, λ, 370. τ᾽ ἀλλῶν, ω 65. ἰφθίμων, ψ, 313. κινυμένων, κ, 556. πιθομένων, I, 231.
ἑταρπήτω, ψ, 300.
ἑτέτυκτο, λ, 52.
ἑτηλύπια, ζ, 166. ω, 90.
ἕτειρε, μ, 332. III, 131.
ἔπτε, η, 63.
ἑπλεῖτο, λ, 296.
ἑπλείσθη, δ, 663. τ, 153.

ἐπάλιασι, γ, 109. 119.
ἔπακτι, ψ, 349.
ἐπάνω, γ, 122.
Ἐπάκριτος μισαλήτορες, τ, 176.
ἔπ᾽ ἀστεπόμενος, λ, 294. ξ, 291. II, 350.
ἔπρ᾽, ut ἐξ ἐπέρων ἔπρ᾽ ἐσὶν, ρ, 266.
ἐπρήμιεργι, λ, 302.
ἔπτερον, κ, 107.
ἔπρεφθεν, XVIII, 45. ἐπέρφησαν, θ, 131, ἔπρψε, XVIII, 47.
ἐπίπαλτο, λ, 523.
ἔπ᾽ ἦμι, κλέπαστι ἐοῖς ἔπι γῆρας, α, 218. ἔπ᾽ ἦμεν, γ, 256.
ἐπέπικτο, δ, 772. ι, 190. ν, 170. σ, 274. υ, 110. ψ, 152.
ἔπυξαν, κ, 244.
Ἔπωπεύ, δ, 31. Ἔπωπεὺς, Βοηθοίδης, ο, 95. Θρήκων Μεσλαύκ κρείων, δ, 22.
ἔτυσσε, δ, 3.
ἐτύτυμον, α, 174. ἐτύτυμο᾽ γ, 241. ψ, 62.
ἐπύθε, β, 390. ἐπύθοντο, δ, 781. θ, 52.
ἔπυλλα, ο, 243.
ἐπύρα, γ, 379. ξ, 203. ο, 364. ἐπυρώσαντ᾽, υ, 129.
ἐπύσξε, χ, 88.
ἐπόμοιν, λ, 483.
ἔπων, *Mediâ* longâ, χ, 370.
ἔπωσε, ω, 351. ἐπώσατο, γ, 197. 203. ο, 236. ψ, 57. ω, 481.
ἔτλη, β, 81.
ἑτοῖμα, σκευάμενα, ὀτείλα᾽, α, 148. δ. 67. 218. ε, 200.
ἑτοιμάσαντο, ν, 184.
ἑτόλμα, ω, 161. ἑτόλμας, υ, 20.
ἔτος, α, 16. β, 89. 107. ἑκατὸν, τ, 222. τέτρατον, τ, 152.
ἔτρατον, κ, 469. ἑτρατόν᾽, Ι, 293.
ἔτρεφε, α, 435. ἑτρεφόμην, ο, 364.
ἑτύμησαν, τ, 202.
Etymolog. M. emendatum, *Fragment.* ν, 207.
ἔτμον, δ, 140. ψ, 26.
* ἐτύφλωσεν, ι, 404.
ἐτύχθη, γ, 255. ἐτύχθης, XLI, 2.
ἑτώσια, χ, 276. 373. ω, 282.
εὖ, α, 174. 302. β, 170. γ, 97. 188. 190. 200.
εὐαγγέλιον, ξ, 152. 166.
εὔαδε, π, 28.
εὐαγὲς λάχνῃ, λ, 319.
εὖ ἀραρυῖαν, χ, 128.
Εὔβοια ναυσικλυτὴ, II, 31. Εὔβοιαν, γ, 174. Εὐβοίης, η, 321. ναυσικλυτῆς, II, 219.
εὔβοτις, ο, 405.
εὔδων, II, 54.
εὐδρύσ᾽ ἀμφὶ, IV, 230.
εὐεργὲς κεκὰ, χ, 249.
εὐζυγάμπυξις, σ, 293.
εὖ γνάπτειν, φ, 218.
εὐδαιμονίην, X, 5.
εὕδει, δ, 794. εὐδει, λ, 189. εὐδειν, β, 397. εὕδεις, δ, 804. εὐδήμεν, ω, 454. εὐδήτην, ο, 395. εὕδῃ, γ, 359. εὐδῆσαι, θ, 445.
εὐδείελον, β, 167. ι, 21. ν, 212. 325. τ, 132. II, 438. εὐδείελος, ν, 234. εὐδειέλε ἶθάκης, ζ, 344.
εὐδιλίσιος, τ, 111.
εὐδμήτην, υ, 302. II, 271.
εὐδμήτῃ, χ, 126. *εὐδμήτης, χ, 24. εὐδμήτην, η, 100.
εὕδει, ν, 74. εὕδειμι, θ, 342. εὖδον, η, 288. ξ, 479. 533. ν, 109. εὕδοντ᾽, ν, 134. ο, 5. π, 229. εὕδοντες, κ, 548.
εὐεργέα, θ, 567. ι, 279. λ, 70. εὐεργέες, ρ, 267.
εὐεργασίας, χ, 235. εὐεργασίη μεὶγ᾽ ἀροσίναν κακοεργασίης, χ, 374.
εὐεργέων, δ, 365. χ, 319.
εὐεργέα αὐλὴς, φ, 389. χ, 449.
εὐζυγίη, ρ, 288. εὐζύγιν, ν, 116.
εὐηγασίης, τ, 114.
εὐήνορα, δ, 622. ν, 19.
Εὐλωσείδη Λευάκριθον, χ, 294.
εὐῆρες, λ, 120. 128. μ, 15. ψ, 268.
εὐθρεπέα ἕδης, VII, 9.
εὐθρονῆ, XXIX, 10.
εὐθρονον, θ, 497. σ, 317. τ, 342. εὐθρονον, ζ, 48.
εὐθυμο, ξ, 63. εὐθύμως, I, 158.
* εὐθὺ πόρησ᾽ ἁλέων, III, 342.
εὐθὺς, I, 43. 86. 284. III, 355.
εὐΐπτα, II, 210.
εὐκαμπία, φ, 6. XXVI, 12.
εὐκαμπὴς δρέπανον, σ, 367.
εὔκαρπον, XXIX, 5.
εὐκαίτιον, ε, 60.
εὔκηλοι, ξ, 479. XIX, 7. εὔκηλος, γ, 363. III, 477.
εὐκλεΐας, φ, 331.
εὐκλεὴν ξ, 402.
εὐκλέψιο, II, 203.
εὐκόσμοιο, III, 384.
εὐκόσμως, φ, 123.
εὐκρεΐεσσιν, III, 209.
εὐκρείνας, ξ, 108.
εὐκλμένη, II, 36. δ, 342. ρ, 133. ω, 225. εὐκτιμένην, ι, 130. ω, 335. εὐκλμένης, χ, 53. II, 102. IV 293. IX, 4. εὐκτίμενον, γ, 4. δ, 476.
*εὐκλῆς Αἶαν, II, 423.
εὔκυκλον, ζ, 58. 70.
εὐλείμων, δ, 607. II, 529.
Εὔμαι᾽ ὑφορβὸς, π, 156.
εὐμενὶς ἦτορ ἔχων, XXI, 7.
εὐμενίτην, ζ, 185.
εὐμήκεες, I, 129.
εὔμηλον, II, 54. εὔμηλο᾽, ο, 405.
Εὔμηλο᾽ ὄπυιε, Φερεκλῆς ἐυ εἰκία ναίων, δ, 798.
εὐμμελίην, γ, 400.
εὐμόλπῃ, III, 475.
εὐμυλίῃ, III, 325.
εὐναζεσθ᾽, ε, 119.
εὐναζοισθ᾽, ε, 65. ψ, 299.
εὐναὶ, θ, 249. λ, 187. 193. 248.
εὐναιεδόντων, β, 400. φ, 387. χ, 399.
εὐναὰς, δ, 438. ι, 137. ξ, 14. ω, 497.
εὐναίσιν ἐξείης, δ, 408.
εὐνὴ, η, 347. ψ, 257. εὐνῇ, α, 433. δ, 333. ε, 126. κ, 335. ο, 420. π, 34. ρ, 124. υ, 130. ψ, 219. XXXI, 14. μαλακῇ, χ, 196.
εὐνηθέσσι, IV, 256. εὐνηθέντες, θ, 292. εὐνηθῆναι, δ, 334. ε, 384. κ, 296. ρ, 125.
εὐνηθεν, υ, 124.
εὐνὴν, α, 427. εὐρεῖαν, ε, 483. παλυείρηθεν, ψ, 354. εὐνῆς, θ, 2. κ, 334. 340. 342. ο, 58. 96. ψ, 226. 346. IV, 155. 231. βεβτῆς, IV, 47. μαλακῆς, ψ, 349. θεοκαλλέ᾽, κ, 347. 480.
εὔνησε, δ, 440. γόον αὐτῆς, δ, 758.
εὐνῆσι, π, 97.
εὐνῇφι, γ, 405. δ, 307. εὐνῇφιν, β, 2.
εὖνιν, ι, 524.
εὐνομίην, ρ, 487.
εὐνομίῃσι, XXXIX, 11.
εὐξαίμην, μ, 334.
εὐξαμένη, ζ, 280. εὐξάμενοι, ν, 51. εὐξάμενο᾽, π, 330.
εὐξεσσ, γ, 45.
εὐξέσσε, δ, 48. εὐξέσσ, ν, 10. εὐξέσσι, φ, 137. εὐξέσσιν, ξ, 225. εὐξέσσιν, τ, 101. εὐξέσσε, ρ, 602. εὐξέσσ, ζ, 75.
εὐξοον, δ, 590. εὐξόν, α, 128.
εὐοινος, β, 300.
εὐοχμο᾽, δ, 3. 58. ι, 136.
εὐοχθος, XLI, 2.
εὐπαιδὶς, XXIX, 5.
εὐπαπίρεσιν, λ, 234. εὐπαπιρείῃ χ, 227.

Εὐπειθία, ω, 522. Εὐπειθί, ω, 464. Εὐπείθ-ης ους, α, 383. δ, 641. 660. π, 363. ρ, 477. σ, 42. 283. υ, 270. φ, 140. 256. Εὐπείθης, ω, 421. 468.
εὐπλοκαμίδες, β, 119. τ, 542.
εὐπλοκαμίδες, ζ, 135. εὐπλόκαμος, β, 120. ε, 58. 125.
εὐπλυνὶς, Θ, 392. 425. ν, 67. π, 173.
εὐποίητα, ν, 369. Il, 265. εὐποιήτοιο, IV, 174. εὐποιήτοισι, υ, 150. εὐποιήτων, γ, 434.
εὐπολέμοιο πάτερ νίκης, VII, 4.
εὐπρήστηρον, Θ, 259.
εὔπωλον, β, 18. ξ, 71. XXXVIII, 1.
εὖρεα, α, 106.
εὐρεῖα, γ, 142. εὐρείας, ζ, 225. εὐρέες, δ, 605. εὐρέα, ν, 243. *εὐρείαν, ε, 163. *251. 483. εὐρέων, ξ, 199. εὐρέῃ, α, 62. εὐρείης, ε, 250.
*εὐρεῖαν χθόνα, ε, 163. 251. 483.
εὐσέλμοιαι, δ, 374.
Εὐρεμπίδης, ρ, 208.
Εὔρηπον, III, 222.
Εὔρης, ε, 295. 332. λ, 311. μ, 326. τ, 206.
εὐρρεφέεσσι, β, 354. 380.
εὐρρεφέων, ξ, 257.
εὐρὺ, α, 344.
εὐρυάγυια, ο, 383. χ, 230. εὐρυάγυιαι, δ, 246. η, 80.
Εὐρυάδην, χ, 267.
Εὐρύαλον, Θ, 127. 140. 158. 396. 400. βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ, Θ, 115.
Εὐρυδάμαντα, χ, 283. Εὐρυδάμαντι, σ, 296.
Εὐρυδίκη, Νίσῃ Θ αἰδοίη παρὰ κοίτης, περίσκε Κλυμένοιο θυγατρῶν, γ, 452.
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ, Πεισηνορίδαο, α, 429. υ, 148. Εὐρύκλεια. ρ, 31. τ, 401. ψ, 177. ὀλοφυδνομένη, β, 361. πεφίδεσθαι, τ, 357. τρεφὸς, β, 361. δ, 742. τ, 21. χ, 419. 485. 492. ψ, 25. 39. 69.
εὐρυκρείων, γ, 248.
Εὐρύλοχος ἠιθέης, κ, 205.
Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, α, 399.
Εὐρυμέδουσα, π, 8.
εὐρυμετώπου, μ, 262. 355.
Εὐρυμιδὴς Τήλεμος, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο, ι, 509.
εὐρὺν, α, 67.
εὐρυναι ἀγῶνα, Θ, 260.
Εὐρυνόμου, ρ, 495. Θαλαμηπόλου, ψ, 293. ταμίη. σ, 168, ψ, 154. Εὐρυνόμην ταμίην, τ, 96.
Εὐρύπυλον, β, 22. χ, 242.
εὐρυοδείης, γ, 453. κ, 149. λ, 52. Il, 133.
εὐρύοπα, pro εὐρυόπην, XXII, 2. pro εὐρυόπης, β, 146.
εὐρυπόρου, δ, 432. μ, 2.
εὐρυσυλὴς Ἄϊδος δῦ, λ, 570.
εὐρὺς, ε, 184. Il, 84. 334.
εὐρυσθενὲς, ν, 140.
Εὐρυπύλου, φ, 37. Εὐρυπύλης, φ, 14.
Εὐρυτίωνα, φ, 295.
Εὔρυτος, μείναις, Θ, 226. φ, 32. Εὐρύτῳ, Οἰχαλιῆϊ, Θ, 224.
Εὐρυφάεσσα, XXX, 2. Εὐρυφάεσσαν, ἀμαλκήτην, XXX, 4.
εὐρυφυὲς, δ, 604.
εὐρύχορον, δ, 635.
*εὖρυ. XLVII, 3.
εὐρώεντα, κ, 512.
Εὐρώπης, I, 26. Εὐρώπην, I, 78. Il, 251. 291. Vid. X. 5.
εὖσαν, ξ, 426 εὖσά τ' μείγυλλεν τε, καὶ ἀμφ' ὀσίλοισιν ἐπειρεν, ξ, 75. εὖσαν αὐτμὴ παίζε οἱ βλίφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας, ι, 389.
εὐσκοπον, α, 38.
εὐσσελμοι, β, 390. εὐσσέλμῳ, β, 414. ξ, 345.
εὐστεφάνου, υ, 258.
Eustathius miserè lapsus, ε, 416.
εὐπίλατος, ξ, 247.
εὐστεφάνῳ, Θ, 267.
εὐστρέπτοισι βοεῦσι, β, 426. ο, 291.
εὐστρεφέεσσι, ι, 427. εὐστρεφέϊ, σ, 346. εὐστρεφὲς, κ, 167. φ, 408.
εὐστρεφὲς λιπὸς, IV, 158.
εὐζώνοις δμῳῇσι, καὶ ὀφθαλμοῖσι φαεινὸν, IV, 105.
εὖτ', α, 192.
εὖτε, υ, 56. IV, 38. XVII, 8.
εὐτυκτοισι, IV, 112.
εὐτρεφέες, ι, 425. εὐτρεφέος, ξ, 530.
εὐτρεφὲς, τ, 354.
εὐτροχον, ζ, 72.
εὐτυκτὸν, δ, 123.
εὐῦλιτον, II, 19. 207.
εὐφραδέως, τ, 352.
εὐφρασίνεσθ', β, 311. εὐφραίνεσθε, ν, 44. εὐφρόνη νέον, XXVI, 12.
εὐφρονες Ὦρμαι, II, 194. εὔφρονι θυμῷ, XXIX, 14. εὔφρονα θυμὸν ἔχουσα, IV, 102. εὐφρων θυμὸς, ρ, 531.
εὐφροσύνῃσιν, β, 160. 228. η, 158. π, 399. ω, 53. 453
εὐφροσύνῃσιν, ζ, 156.
εὐχάλκου, ψ, 102. εὐχάλκων, ε, 84.
εὐχὸ, γ, 43.
εὐχωλὴ ἐστι, I, 61.
εὐχωλὴ, α, 418.
εὐχωλαὶ ἀμφὶ, Θ, 467. ο, 181. εὐχωλὰς δ'. α, 172.
εὐχ Θ. ι, 317. *μ, 328. φ, 338. χ, 7.
εὐχωλὰς, ξ, 24.
εὐχωλῇσι, λ, 34.
εὐώδεα, IV, 66. εὐώδεϊ, XXV, 6. εὐώδεα Κύπρου, IV, 66. εὐώδεος ὁπὸ μεγάροιο, III, 65. εὐώδης ἔλαιον, β, 339 εὐώδης, ε, 64. VI, 36. XVIII, 26.
εὐώπιδα κέρην, ζ, 113. 142. εὐώπιδες Σειρῆνες, VI. 58.
ἔφαγε, καπὲ, μ, 310. ἔφαγον, ο, 372.
ἐφαίετο, δ, 519.
ἐφάμην, δ, 382. ἔφαν, ι, 413.
ἐφάνη, ε, 279. ἐφάνησαν, XXXII, 12.
ἔφασθ', α, 194. ἔφαθ', δ, 638. ἔφασαν, κ, 35. 46.
ἔφασκε η, 256. ἐφάσκεθ', χ, 35. ἔφασκεν, μ, 275. ξ, 321. ἔφασκον, ε, 135.
ἐφάψεται, ε, 348.
ἐφεσσάμενος, χ, 299.
ἐφίζεσθ', δ, 717. ἐφίζετο, ρ, 334. ἐφιζόμενος, δ, 506.
ἐφίηκεν, ι, 38. ἐφῆκε, α, 254.
ἐφίλησε δ' ἄνδρα σίδηρος, π, 294. τ, 13.
ἐφιλήσαμεν, I, 243.
ἐφίστασον, μ, 330. ἐφίστορας, ι, 121.
ἔφιχεν, ε, 461.
ἐφίσασα, ν, 274. ο, 277. ἐφισάμενος, π, 443.
ἐφίσαμεν, α, 120.
ἐφίσω Θ, γ, 234. ψ, 55.
ἐφίμισεν, δ, 354.
ἐφιστάμεν, β, 109.
ἐφίψεν, ω, 470.
ἐφιψώσαν δ', τ, 331. ἐφιψώσω δ', τ, 370.
ἐφῆκεν, δ, 339.
ἐφήμοιτοι, μ, 215. ἐφήμοιτος, ζ, 309.
ἐφημίσεται φρεσὶν ἧσιν, φ, 85. ἐφημίσεος, δ, 223.
ἐφημοσύνῃ αἰλεγεινῇ, μ, 226. ἐφημοσύνῃσι, IV, 214.
ἔφην, δ, 171. λ, 429. 539. ξ, 176.
ἔφυγε, ο, 168.

ἰφθίμῳ, χ. 41.
ἰφθίμοι, δ. 340. ἰφθίμης, ν, 376.
ἰφθίγγοιτο, κ, 229. 255. ἰφθίγξατο, I, 12. 91. 263.
ἴφθης, λ, 58.
ἴφθιθι, ἀπὸ, ψ. 331.
ἴφθιμ, υ, 340.
Ἐφιάλτῃ, πλειοκλησίῳ, λ, 307.
ἰφίει, ω, 179.
ἰφίμειν, ν, 7. ἰφίστη, χ. ἀφίστη, χ, 271.
ἴφιζε, γ, 411. τ, 55.
ἰφίζησαν, ρ. 331. 334.
ἰφικέσθαι, Φ. 202.
ἰφίλει, η, 256. μ, 450. ν, 206. ξ, 62. 146. ρ, 111.
ἰφίλησε, Φ, 63. III, 505. ἰφίλησεν, III, 571.
ἰφοίτων, ι, 401. λ. 42. μ, 420. ω, 414.
ἰφόλκαιον ξυσὸν, ξ, 350.
ἰφοπλίσσω, ζ. 37. ἰφοπλίσσαμ, τ. 419. ἰφοπλίσσασπε, β, 295. ἰφοπλίσσεσκε, ζ. 57. ἰφοπλίσσουσι, ζ, 69. ἰφοπλίσσουσι, ω, 359.
ἰφορᾷ, λ, 108. μ, 323. ν, 214.
ἰφόρει, δ, 137. ἰφόρεον, χ, 456.
ἰφορμᾶτ', α, 275. Φ. 399.
ἰφορμὴ, χ. 130.
ἰφορμηθείς, χ. 300. ἰφορμηθῆσε, μ, 122. ἰφορμήσας, η, 272.
ἰφράζετο, IV, 84. ἰφράσαθ', ξ, 236. ἰφρασάμην, ρ, 161. ἰφράσαθε, γ, 289. III. 354. ἴφρασε, III, 441. ἴφρασεν, IV, 128. ἰφράσθης, τ, 485. ψ, 260. ἰφράσατε, Φ, 222. ἰφράσατο, δ, 444. 529. * II. 388.
ἴφυ, ψ, 190.
ἴφυδρος Ζίφυς, ξ, 458.
ἰφύλασσε, ζ, 346.
ἴφυν, ε. 481. ἴφυτ', κ, 397.
Ἐφύρη, πίειρον ἄρουρον, β, 328.
Ἐφύρης, & Ephyra Sex. α, 259.
ἴφυσεν, IV, 266. ἴφυσε, χ. ἴφυσε, κ, 393.
ἰφύτευσε, III, 160.
ἰφώνησεν, β, 257.
ἰφωρμᾶτο, δ. 713. ἰφωρμᾶτο, λ, 205.
ἴχ', δ, 289. III, 325.
ἴχαρεν, I, 66.
ἰχάλκευε, II, 6.
ἰχάνδανεν, ρ. 344.
ἰχάρη, ψ. 32. ω, 512. ἰχάρημεν, κ, 419.
ἴχε, α, 104.
ἴχεν, σ, 122. υ, 200.
ἰχθυόμ, Φ, 320.
ἴχει, α, 53. ἰχέμεν, δ. 419.
Ἐχίνη ἠμὲν, η, 155. λ, 341.
ἴχνιον, δ, 627.
Ἔχιτον, βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων, σ, 84. 115. Φ. 308.
ἴχωλαν, α, 146. γ, 258. 338. Φ, 270.
ἰχίφρων Πτελεόπεια, δ, 111. ν, 332. ρ, 390. ω, 293.
Ἐχίφρων, γ, 413. δῖος, γ, 439.
ἴχω, β, 124. λ, 158. κατὰ, ι, 6. ἴχωθα, δ. 525. II, 56.
ἰχθαίρουσιν, δ. 692. ο. 71. ἰχθαίρουσ', γ, 215. π, 96.
ἴχθηθ', δ, 756.
ἰχθίσῃ Γαλίῃ, I, 113.
ἰχθόμ, δ. 502.
ἴχθος, ι, 277.
ἰχθρὰ ἔσται οἱ ἀπαθαλίαι, Φ, 147.
ἰχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὃς πτίσσ εἴκων ἀπατηλὰ βάζει, ξ. 156.
ἰχολώσῃς, XLI, 3. ἰχολώσαιτο, Φ, 205.
ἰχολώσαθ, ρ. 458.
ἴχμαι, Φ. 182. τ, 168.
ἴχρα δαίμων συμφορὴ αὐτῷ, ε. 396. τίς τις κακὸς δαίμων, κ. 64.
ἰχρὸν' ἰδὲ μέλι Ϲ πίειν, τόδε δῶρα, Φ. 69.
ἰχρίμψαθ, II. 439.
ἴχρισεν λίπ' ἐλαίῳ, γ, 466. κ, 364.
ἴχνια, ἀμφὶ δ' ἑσμοὶ πιχήπτις Φ, 297. ἴχνιθ, κ, 415. ἴχνι', χ, 88.
ἰχώρησαν, χ. 270.
ἴψαθ, Φ, 104. ἴψῃ, γ, 359.
ἰψάσας, μ, 48.
ἰψιάασθ, Φ. 429. ἰψιαάθων, ρ, 530.
ἴψομαι, β, 287. ζ, 32. ἰψόμεθ', ψ, 127.
ἰῷ ἠήσατο ἠυμῷ, ε, 76.
ἰῷ, pro ἰοὶ, υ, 12.
ἰῶμι, III, 305.
ἰῶχε, α, 411.
ἰώλπῃ, υ, 328. Φ, 96.
ἰῶμεν, σ, 419.
ἰῶμι, pro ἰοίμι, π, 85.
ἰωχόει, υ, 255.
ἰώρτο, δ. 693. ξ. 289.
ἰῶσι, δ, 805.
ἴωσιν, δ, 165. ψ. 119. II, 236.
ἴως ἠώ, in Principio Versûs, δ, 90. vid. *Anapæstus.*

Z.

Ζᾶν, μ, 313. ζαὴς, ε, 368.
ζαΐων, III. 500. IV, 259.
ζαῆτε, II, 223.
Ζάκυνθε ὑλήεσσα, ι, 24. II, 429. Ζακύνθῳ, π. 250. Ζακύνθῳ ὑλήεντι, α, 246. π, 123. τ, 131.
ζαμενίσκετο, III, 307.
ζατρεφέα, II, 302. ζατρεφέας, δ, δ. 451. ζατρεφέων, ξ, 19. 106.
ζαφλεγέες, VII. 8.
ζειαὶ, δ, 604. ζειὰς, δ. 41.
ζείδωρον, γ, 3. ε, 463. η, 332.
ζείδωρε, δ. 229.
ζίεσκε, κ, 360. Φ, 44.
Ζεῦ, α, 62. ἄνα, ρ, 354. μηλόπα, III, 466. 503. πάτερ, δ. 341. ὅστ ἠοῖσι τῷ αἰνῳράπεσιν ἀνάσσεις, υ, 112.
ζεύγνυτ', ο, 145. 150. ζεύγνυθ', ψ. 245. ζεξαμένη. XXXI. 9.
ζεῦξαν, ζ. 73. ζεύξασ', ζ, 111. ζεύξασθ', γ, 476. ζεῦξον, ο. 47.
Ζεὺς, α, 348. αἰγαθόν τι κακὸν τε διδεῖς, δ, 237. αἰγίοχε, ο, 245. αἰθέρα ναίων, ο, 522. αὐτὸς γὰρ ὅλβου ἀῤῥάπεσιν, ζ. 188. ἐπιμήστωρ ἰκετάων τε, ξείνων τε, ι, 270. ἐρίγδουπε πόσις Ἥρης, Φ, 465. εὐρύοπα, β, 146. ἱκετήσιος, ν, 213. Κρητίδης, ω, 543. Κρητίων, μ, 399. μηλόπα, ξ, 243. νεφεληγερέτα, α, 63. Ὀλύμπιος, δ, 173. πατὴρ ἠδὲ θεῶν, ζ. 158. χθόνιος, γ, 161. πρηκτῆρσι, ξ, 268. ὕπατος δ' ἄρτος, τ. 303. ὑψιβρεμέτης, ε, 4.
Ζιφυρίη πτείνασα, η, 119.
Ζιφύρεον λιγυπνείοντας ἀέλλας, δ, 567. δυσαέ, μ, 289. πνοιῇ, δ. 402. Ζίφυρον, II, 283. καλλίστ', β, 421.
Ζίφυρος, μ, 426. μείρας αἰὲν ἔφυδρος, ξ. 458. αἰθέρι, λαίλαπος, ἐπαιγίζων ἐξ αἰγίαχος. II, 433. δυσαὴς, ε, 295. κελαρυζῶν, μ. 408. μείρας, ξ. 458. Ζιφύρῳ μοῦ ἠχὴν αἰγι, ν, 3. Ζιφύρῳ, ε, 332.
Ζήθιον ἄνακτος, τ, 523. Ζῆθον, λ, 261.
ζηλήμονες, ε, 118.
ζηλοσύνῃ, II, 100.
Zenobius, ν, 302.
Zenodotus Fragment. I. 3.
Ζῆν', υ, 339. Ζῆνα Κρητίωνα, ω, 471. ξείνιον, XL, 8.
ζήτῃ, III, 22. ζητῖς, I, 25. ζητύειν, III, 392. ζητύουν, II, 215. ζητήσαμεν, I, 150.
ζίφος, γ, 335. I, 26. μ. 81. ν, 356. III, 359. αἰτεμόφρων, ἀμήχανον, III, 257. ἠεφόεντα, λ, 57. 154. ν, 241.

241. ζίφος, κ, 190.
ζυγὰ, ι, 99. ρ, 21. ζυγὸν, γ, 383. 486. ο, 184. III, 50. ζυγῷ, δ, 39.
ζωάγρει, Θ, 462.
ζώει, β, 132. ζώεις βίον ἀλαστὸν, ο, 490. ζωίμῳ, ω, 435. ζοὴ μυίας, η, 149.
ζωὴ ἄπαστος, ξ, 96. ζωὴν μειοσκία, π, 429.
Ζωΐλος, Ὁμηρομάστιξ, ι, 60.
ζῶμα φαεινὸν, ξ, 482.
ζώνη, IV, 256. 283. ζώνῃ, κ, 544. IV, 165. καλὴν, χρυσείην, ρ, 231. κ, 544. παρθενίην, λ, 244.
ζώννυσθαι, ω, 89.
ζῶντ', IV, 189.
ζώοις, IV, 243.
ζωοῖσιν, λ, 155. ζωὸν, δ, 546. λ, 483. ω, 283.
ζώοντ', γ, 256.
ζώοντας, φ, 155. ζώοντες, δ, 805. ζώοντος, λ, 457. ζωόντων, κ, 72.
ζωὸς, α, 197. ζωῷ, ε, 115. ζωὸς, λ, 300. ζωῷ, τ, 331.
ζώωσι, ε, 423.
ζώσωμ, σ, 30 ζώσωνται, σ, 73. ζώσαιο, σ, 66.
ζωστὴρ πὶ κὴ πίπλος. κὴ ῥῆγμα, ξ, 38.
ζωὸν, γ, 354.

H.

Ἤβαιὸν, σ, 354. φ, 288. ἠβαιὸν, γ, 14. ι, 462.
ἤβη, II, 195. πολυήρατος, IV, 226. 275. χαρίεσσα, κ, 279. ἤβην, Θ, 181. XXVIII, 12. ἤβης, π, 174. IV, 225. πολυήρατον, ο, 365.
Ἥβη καλλίσφυρος, IV, 8. παῖδα Διὸς, καὶ Ἥρης, λ, 602.
ἤβης, Θ, 136. ψ, 212. εὐθαρσέος, VII, 9. μίτρην, λ, 316. σ, 216. τ, 532.
ἠβήσας, τ, 410.
ἠβήσῃ, α, 41.
ἠβηταὶ, III, 56.
ἠβῶν, ψ, 187.
ἠβώοιμι, ξ, 468. 503.
ἠβώοντες, κ, 6.
ἠβώοντα ἡμιερὶς, ε, 69.
ἠγαάσθε, ε, 122.
ἤγαγε, δ, 262. 312.
ἄγαγεν, γ, 383. σ, 37. II, 473. XVIII, 14. ἤγαγον, α, 172.
ἠγαγόμην, δ, 82. ξ, 211.
ἠγαθέη, II, 37. ἠγαθέῃ, δ, 599. ἠγαθέην, β, 308. ἠγαθέοιο, III, 231.
ἄγγελλε, ψ, 22. I, 100.
ἠγγυάλιξεν, III, 494.
ἠγείθ', α, 125.
ἠγερμόνευε, γ, 386.
ἠγερμονεύων, κ, 505.
ἠγερέοντο, β, 292.
ἠγερθεν, β, 9.
ἠγηλάζεις, λ, 617.
ἠγήτορας, η, 136. ἠγήτορες, ν, 98. ἠγήτορι, α, 105.
ἠγνοίησε, III, 243. ἠγνοίησεν, ε, 78.
ἠγόρευον, I, 18.
ἠδέος, γ, 51.
ἤδεσαι, φ, 28.
ἤδη, β, 16. 108.
ἤδεσθ', τ, 93.
ἤδησεν, ν, 80. II, 169.
ἤδης, σ, 403. ω, 95.
ἠδηλέλιστο, XVIII, 37.
ἠδυεπεῖς, XXXI, 2. ἠδυεπὴς, XX, 4.
ἤλιμον, III, 241. 448.
ἠδὺν, α, 364. β, 350.
ἠδυπότοιο, β, 340. γ, 391. ο, 506.
ἠδύποτος, VI, 36.
ἠδὺς, μ, 369.
ἤει, Θ, 290.
ἤειδε, α, 154. χ, 331. III, 62. ἤιδεν, Θ, 514.
ἠείδη, ι, 206.
ἤειν, κ. ἤην, τ, 283.
ἠελίοιο, δ, 540. 833. ἄναπτος, II, 413. αὐγὰς, β, 181. ε, 348. ἐπιπλομένοιο σήμερον, III, 371. καταδυομένοιο, III, 197. μετὰ, κ, 160. 498. ὀξέος, II, 374. τετρημβεότι, μ, 269. 274. II, 411. τροπαὶ, ο, 403. ὑπερέοντος, α, 8. μ, 263. φαεσιμβρότοι, κ, 138. μ, 269. 274. φάος, λ, 92. ρ, 33. 35. π, 220. υ, 207.
ἠέλιον, ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισι, XXX, 7. καταδύντα, γ, 138. παμφαίοντα, ρ, 29.
ἠέλιος, β, 388 γ, 1. αἰνὸν, XXXVI, 3. φαίδιμος, λ, 16. τ, 441. χ, 388. φαεσίμβροτος, κ, 191. ἠελίῳ αὐγὴ, μ, 176. ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει, μ, 323. ἠελίῳ ἀντίον, μ, 429. καταδύντι, π, 366. ὑπερέοντι, μ, 153. 346. 374.
ἠὲν πολλὴν, η, 15. 140. ἠὲν ἐσ, ρ, 189. 352. τ, 540. ἠὲν, θ, 562. λ, 15.
ἠερέθοντο, λ, 227.
ἠέριοι, ι, 52.
ἠερόεντα, β, 263. ἠερόεντι, γ, 294. ἠερόεντος, μ, 80.
ἐερθεν, III, 234. ἠερθεντα, λ, 154. ἠερθεν, III, 172.
ἤερτο, IV, 72.
ἦεν, τ, 283. ψ, 316. ω, 342.
ἤθεον, ξ, 147.
ἤθελ', γ, 121. ἤθελε, γ, 342.
ἦια, Medicâ longâ, β, 289. 410. brevi, δ, 363. in fine Versûs, ἀστυδιακῶς, ε, 266. ι, 212. δακτυλικῶς, μ, 329.
ἧϊα, ibam. δ, 427. 433. 572. κ, 309. ἧϊε. η, 7. Θ, 457. σ, 256. ἧϊεν, ε, 57. π, 178. τ, 431. 438. φ, 303. ἐς. φ, 391.
ἧϊε φοῖβε, II, 120.
ἠΐθεοι, λ, 38. ἡλιθέοντες, ζ, 63. ἠίθεοι, γ, 401.
ἤικτο, δ, 796. ρ, 288. π, 157. ω, 31.
ἤιξαν, β, 154. ο, 183.
ἠίον', παρ', ἐξεπενύθη, I, 219.
ἠίονας παραπλῆγας, ε, 418. 440. ἀγχιάλους, ζ, 138. ἠίονας, ε, 156.
ἤισαν, τ, 436. υ, 7. ω, 9. 13.
ἤισκε, δ, 247.
ἤιον ἡμῶνα, ε, 368.
ἤ κ' εὐεργὲς ἔησιν, λ, 433. ἤ κε, κ, 432.
ἦκ', ι, 538. I, 239. ἦκαν, ο, 457.
ἦκα, μ, 442.
ἤκεχ', ο, 356. ἄκεχε, π, 427.
ἠκέομεν, μ, 198. ἤκεσε, λ, 420. μ, 265.
ἠλάσκαπε τραφῶσιν, ε, 105. τροφαλίζεσθ, σ, 314. ἀλιπέρφυρος, ξ, 53. 306. λέπτ', ρ, 97.
ἠλακάτην, ω, 357. φ, 351. χρυσείην, δ, 131.
ἤλασπε, ι, 375. ἤλασσεν, γ, 449.
ἠλασκάζεις, ι, 457. ἠλάσκαζες, II, 142.
ἤλατο, I, 223. 246. 248.
ἠλᾶτο, γ, 302.
ἤλαυνε, III, 75.
ἤλδανε, σ, 69. ω, 367.
ἠλεὶ φρένας, β, 243.
ἤλειψεν, τ, 505.
ἠλίκτροισιν, ε, 459. σ, 295.
ἤλικτον, δ, 73. ἠλικτῷ, XLVIII, 10.
ἠλίκτῳ, II, 369.
ἠλεὸς, ξ, 464.
ἠλιόθ' ὑμιλεῖν, III, 5.
ἤλιθ', δ, 146.
ἠλίβατοι, ρ, 196. IV, 268. ἠλιβάτοισι, XXVIII, 10. ἠλίβατον, ι, 243. ἠλίβατος, κ, 88. ἠλιβάτῳ, III, 404.
Ἠλιόθ' εὐρύοπα, δ, 635. Ἠλιόθι δῖαν, ρ, 275. ο, 297.
Ἠλιόθι ἱππόβοτον, φ, 347.
ἠλίθια πολλὰ, ε, 483. ι, 330. ξ, 215.

215. τ, 443.
ἅλικες, σ, 372.
Heliodori Æthiopica, λ, 612. Not. *Schol.*
*Helio*dorus Grammaticus, ε, 696. τ, 562. Not. *Schol.*
ἅλιος, φαίδιμος, XXX, 1. ἁλιῷ, θ, 271. I, 293.
ἅλκησε, λ, 579.
ἅλκιπτε, γ, 275.
ἅλυξα, μ, 335. ἅλυξαν, ψ, 297.
Ἡλύσιον πεδίον, κατὰ Ἠλυσίῳ, τῇ Ἐλαθῆρῳ, εὐσεβεσσάτῳ, δ, 563.
ἅλω, χ, 230.
ἁλώμην, δ, 91. ν, 321.
ἁμαθύεντα, ω, 93. β, 214.
ἅμαι, θ, 157. ξ. 41.
ἅμαρ, β, 345. γ, 180. αἴσιμον, π, 280. II, 356. δίσκον, ρ, 606. ἔδδαμον, μ, 399. ἱερὸν, ι, 56. κακὸν, κ, 269. μοῖσαν, η, 288. μόρσιμον, κ, 175. τηλεὸς, θ, 525. νόσιμον, α, 9. 168. ὡσάμην, ι, 161. 556. κ, 183. 476.
ἁμάρτητε, λ, 510. *Margites*, 3.
ἅμας, π, 370.
ἅμαξαι μυκρὰ, κ, 470. ἅμαξαι, ἐπικοσσῷ, ζ, 170. εἰκοσσῷ, ε, 34. μίσσῳ, II, 341. *χαμαιελῷ, XLVI, 6.
ἁμαρτῇ, β, 104. τ, 149 ω, 138.
ἅμβροτα, φ, 421. ἀμβρότην, η, 292.
ἀμεβαίβ', α, 44. ἀμείβεθ', ι, 506.
ἄμελγε, ι, 238. ἄμελγεν, ι, 244.
ἀμέρσῃ ἦδι, ω, 513.
ἀμερσὶς ἠβάωσα, ε, 69.
ἄμερσε, υ, 162.
ἀμείλιον, XXX, 19. XXXI, 19.
ἄμμιν, ν, 177. υ, 272.
ἀμοιρείην, ζ. 72.
ἀμοιρον, XLVIII, 9. ἀδμῆτες, παλαιργοὶ, δ, 636. φ, 23.
ἀμοίρους κεφαλῆς ὀνύχας, ζ. 253.
ἀμπίπλαν, ὠσπασίως, I, 249. 251.
ἀμύσεις, γ, 155. 157. ἀμυσσάν, ω, 463.
ἄμυσσε, ι, 246. 248. ν, 114. ρ, 322.
ἄμυς, β, 1. γ, 404. 491. δ, 306. 431. 576. ε, 228. ι, 58. 152. 168. 170. 307. 437. 558. 560.
ἄμυσσ', δ, 400. θ, 1. μ, 439. τ, 426.
ἄμωμα, I, 240.
ἄνακτα, γ, 305. λ, 275.
ἄνδρα, γ, 150. ε, 153. θ, 506. κ, 373. ξ. 337. π, 398. ρ, 173.
ἄνεγκεν, χ, 493.
ἄνεικαν, δ, 784. Vid. ἔνεικαν.
ἀνεμόεντα, γ, 172. IV, 292. ἀνεμόεσσαν, I, 400.
*ἄνεν ὀδόντ, II, 420.
ἄνεσαν, ἐπὶ, μ, 294. 352.
*ἄνηεσαν, II, 139.
ἀνία, γ, 483. σχαλόωντα, ζ, 81.
ἄνιεν, γ, 382.
ἀνιόχοιν, ξ, 319.
ἀνίπαπε, υ, 17. 303. VI. 25.
ἄντον ὀδὸν, γ, 496.
ἄνυσσε χαλκῷ, κ, 360.
ἀνυσσέμ, ω, 508. ἀνυσσέμεν, VII, 6.
ἀντήσαντ, γ, 44.
ἄνυσσεν, δ, 357. ω, 71. ἄνυσθ, ε, 243.
ἀνώγαμ, ι, 44. κ, 263. ρ, 55. ἀνώγει, γ, 174. ε, 99. 112. μ, 160. ξ, 336. ἄνωγεν, ξ. 216. ξ, 237. II, 105.
ἄξαμ, ab ἄγω, I, 114. ἄξε, τ, 539.
Ἠοῖ, ζ. 31. ξ. 266. φαινομένῃφιν, δ, 407. η, 222. μ, 24.
ἠοῖαν, δ, 447. ἠοῖον, δ, 656. ἠοῖον, θ, 29.
ἤομεν, κ, 251. 570. λ, 22.
ἤσαν, I, 13.
Ἥβη ἠϋγενείης, μ, 3. ν, 94. φαεινῆς ἀγλαὸς ὑὸς, δ, 188.
ἧπαρ, ι, 301. λ, 577. I, 215. μέσσον, I, 203, 232. ἥπατι, I, 37. ἥπατι, χ, 83.
ἤπαφε, ξ, 488.
ἠπιδανὸς, θ, 311, II, 316.
ἠπείροιο, ε, 348. 402. ν, 235. π, 325. 359. ω, 377. μελαίνης, ξ. 97. φ, 109. VI, 22. ἤπειρον, ι, 49. 496. ν, 116. πορτιτόφοιν, II, 21. ἠπειρόνδε, ε, 56. 438. ι, 73. 485. κ, 403. 423. σ, 83. 114. ψ, 236. II, 506. ἤπειρος, IV, 5. ἠπείρου, α, 162. γ, 90. ε, 350. 399. ι, 85. κ, 56. ξ, 136. π, 367. II, 138. 488. ἠπείρῳ, ν, 114. ξ, 100.
ἤπειτα, vid. δὴ ἔπειτα.
ἠπειροπεύειν, 420. III, 574. ἠπειροπεύειν, ξ. 400. ἠπειρόπευον, ο, 418. ἠπειροπεύσας, XL, 7. ἠπειροπευτὰ δολοφρονέοντα, III, 282.
ἠπειροπῆα, λ. 363.
ἠπεπὴς, I, 183.
ἤπια οἴδε τοι, ν, 405. ο, 39. ἀνάκτεσσιν ἤπια εἰδώς, ο, 556. ὅτε μοι πάσης ἠπίη ἦσθα, ν, 314. ἤπιος, β, 47. 230.
ἠπύει, κ, 83. ρ, 271. ἤπυεν, ι, 399.
ἦρα φέρεσθε, ἐπ' Ἀχαιιέμνονι, γ, 164. φέρεσθαι, 375. φέρων, σ, 56.
ἦρα, σῷ παιδὶ μίσγα κλέος, ω, 33.
Ἡρακλέα, Διὸς υἱὸν, μέγ' ἄριστον, XIV, 1.
Ἡρακλείδης, ὁ Μιλήσιος, ψ, 282.
Ἡρακλείδης Ποντικὸς, λ, 577.
Ἡρακλῆος, ἀδμῆτα, μ, 39. 322.
Ἡρακλείης χεῖρας, XLVII. 18.
Ἡρακλῆα, θρασυμέμνονα, θυμολέοντα, λ, 266. μεγάλων ἐπὶ τοξεύμασιν ἔργων, φ, 25.
Ἡρακληείην βίην, λ, 600.
Ἡρακλῆϊ, θ, 224.
ἥραρεν, δ, 777. III, 50.
ἠρήσασθ', λ, 237. ἠρήσατο, III, 130.
ἦρι, ὀπίσσω, ἢ παιδὶ μέγα κλέος ἄ, 240. ξ, 370. ἦρι, δ, 107.
ἠρῶτο, γ, 62. 64. δ, 761. ζ, 323. η, 1, II, 332.
ἦρα κάρη, IV, 175.
ἧρες, τόξον ἄνακτος, ὦκα, φ, 56.
ἦρι μὲν χόλος ἄρχει, θ, 304. λ, 43. 632. μ, 243. χ, 500. καθὰ μὲν ὕπνος ἦρε παιδαμοίτας, ι, 373. ὑπὸ χλωρὸν δέος ἦρε, ω, 449.
ἠρέτ', φ, 40.
ἧρται, λαὸς, τ, 61.
Ἥρη, βοῶπις, πότνια, II, 348. 353.
Ἥρην χρυσόθρονον, XI, 1. ἀθανάτην βασίλειαν, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν, XI, 2. Ζηνὸς ἀγλαόθρονον παρακοίτην, ἄλοχόν τε, XI, 3. κυδρὴν, XI, 4. Ἥρης, θ, 465. λαυκωλένου, II, 95. 99. 105. νύμφης ἠϋκόμοιο, XXXIII, 2. χρυσοπέδιλος, λ, 603.
ἠρήσαντο, α, 366.
ἦσι, ut ἠΰθεϊ δὲ μαλ' ἦσι, τ, 320. μαλ' ἦσι, υ, 156.
ἠσιόνεσσι, β, 1. γ, 404. 491. δ, 195. 306. 431. 576. ε, 228. θ, 1. 152. 170. 307. 437. 560. &c. ἠσιόνεσσιν, ψ, 347. ἠσιονέσσι, IV, 227. ἠσιόνησι, μ, 3. ν, 94.
Ἠελδανίοι, I, 20.
ἠελίοιο, κ, 204.
ἤεραι, χ, 296. I, 210.
ἤερτε, δ, 292.
ἠρμοσεν, ε, 247.
ἠρτέτο τειχέων ζάμενος, ω, 125.
ἤρξα, ξ, 230.
ἤρξαθ', ψ, 310.
ἤρπαξ', ο, 174. ἤρπαξε, IV, 121. ἤρπασ', IV, 204. ἤρπασεν, ε, 250. IV, 219.
ἤρτυε, γ, 152. λ, 438. ἤρτυεν, π, 448. ἠρτύναθ', δ, 782. θ, 53. ἤρτυον, υ, 242.
ἦρχ', β, 15. π, 345. σ, 348, υ, 359. χ, 461. ἦρχε, α, 28. β, 416. γ, 12. 68. ἤρχετο, α, 367.
ἠρῶ, σ, 175. ἠρώμην, μ, 337.

ἤρη, λ, 519. ἤρηα, α, 189. IV, 77. ἤρηες, ω, 68. ἤρηϊ, β, 99. Θ, 403. τ, 144. ω, 133. ἤρωος, χ, 185. ἤρωϑ διυλλαβῶς, ὡς ἠῶος, ζ, 303. ἄρης, Αἰγυπλ⊙, β, 15. Ἀλιθέρσης, β, 157. ω, 450. Ἀρείδης, ο, 52. 121. γέρων, η, 155. Μυλι⊙, σ, 422. Πεισίρα⊙, γ, 415. ο 131. Τηλεμαχος, δ, 21. 303. 312. Ἐχενηος, λ, 341. Φαίδιμ⊙, δ, 617. ο, 117. Φείδων, ζ, 316. ἠρώων, α, 101. δ, 268. η, 44. θ, 242.

Ἡρωδιανὸς, χ, 56.

ἧπαϛ δ' αἰνᾶς, ι, 353. ἧπϛ, Θ, 203.

ἦλϑ, β, 240. ἤϑην, η, 232.

ἤϑεια, ι, 292. ξ, 109. ϱ, 358. υ, 19. ἤϑειον, υ, 348. καϑ', α, 9.

Hesiodi Fragment. λ, 285. II, 210.

Ἡσίοδος, ξ, 508. λ, 285. μ, 168. ϱ, 33. σ, 328. τ, 177. χ, 278. emendatur, μ, 192. χ, 90. *Homerum* imitatur, Vid. *Homerum*. *Hesychius* emendatur, δ, 708. ι, 108. ξ, 51.

ἠπαϛοῦ', χ, 498. ἠπαϛ⊙ϑ, γ, 35. τ, 415. V, 15.

ἤπαφρε, τ, 231. ἤπαφρον, χ, 473.

ἧστο, ο, 364.

ἧσϑαι, ξ, 305. ἧσϑ, α, 114. ἧστο, II, 456.

ἡσυχίη, σ, 22. III, 356.

ἡσυχίως, III, 437.

ἤχουσε, Θ, 269. * λ, 441. II, 387.

ἦχϑι, β, 387. I, 354. ἠτίομεν, γ, 173. ἤτιον, κ, 17. ω, 336.

ἤτορ δαίϑ, α, 48. ἄλκιμον, XXVI, 9. ἀμειλίχον, XXVII, 2. δεδαϊγμένον, τ, 320. εὐμενὲς, XXI, 7. πίκημεν⊙, σ, 152. φίλον, α, 60. 114. 316.

ἠὺ, μείν⊙, β, 271. ἠὺς π μέγας τι, ι, 508. κρατερός π, III, 466.

ἠϋγένειον, XVIII, 39. ἠϋγένειος, δ, 456.

ἠϋκόμης, IV, 94.

ἠύδα, 213. 230. 306. 345. 388. 399. 412. &c.

ἠϋθέμεθλον, XXIX, 1.

ἠύκομοι, XXV, 3. ἠϋκόμοιο, Θ, 452. μ, 389. XXVI, 21.

ἠυκάζοντϑ, δ, 449.

ἤϋσεν, ω, 529.

ἠύτ', Θ, 280. 518. λ, 221. III, 147. ἠύτ', ξ, 476. ϱ, 463. φ, 48. I, 73. III, 55. 151. 163. 195. 237. XIX, 4.

Ἥφαι', Θ, 355. Ἥφαιστ, XIX, 8. Ἡφαίστιο, δ, 617. κλυτῆϊ, III, 115. εὐκλυτῆϊ, Θ, 287. ω, 75. πολύφρων⊙, Θ, 297. 327. Ἥφαιστον κλυτοεργὸν, Θ, 345. κλυτόμητιν, XIX, 1. κλυτοτέχνην, Θ, 286. XIX, 5. Ἥφαιστε, ζ, 233. η, 92. Θ, 272. 293. 330. ψ, 160. II, 317.

* ἤϑι βίηϑι πιθήσας, φ. 318.

ἠφυσαμεν, I, 165. ἠφυσαμην, η, 286. ἠφύσατο οἰ⊙, ψ, 305.

ἦχ', pro ἦχε, III, 400.

ἠχῆ Φαιστίμ, λ, 632.

ἠχήεντα, * κραδδωμοῖσι, δ, 72. ἤρεια, XIII, 5.

ἤχϑ, ξ, 366. ο, 456.

ἤχϑεσε, λ, 436. 559. τ, 364.

ἦχι, ζ, 94. τ, 553.

ἤχλυσε, μ, 406. ξ, 304.

Ἠχὼ, Παιὸς ἐταίρη, XVIII, 21.

ἠῶ, β, 434. η, 288. ι, 26. ν, 240. ψ, 246. II, 436. δῖαν, ι, 151. 306. 436. λ, 374. μ, 7. π, 368. τ, 50. 342 εὐθρονον, ϱ, 497. σ, 317. τ, 342. ῥοδόπηχυν, XXX, 6. χρυσόθρονον, τ, 319. ψ, 243.

ἠῶϑεν, α, 372. η, 189. μ, 293. ξ, 512. ο, 307. 507. ρ, 600. σ, 247. μάλ' ἦος, τ, 320.

ἠῶϑι, ωϑὲ, ι, 469. ζ, 36.

ἠῶ⊙ γεγαυῖα, III, 17.

ἠὼς, λίξις πολυσήμαντος, β, 1. ε, 1. ι, 56. κ, 190. ξ, 220. τ, 192. δυσώνυμ⊙, τ, 571. εὐθρον⊙, ξ, 48. ο, 494. εὐπλόκαμ⊙, ε, 390. ι, 76 κ, 144. ἠριγένεια, ῥοδοδάκτυλ⊙, β, 1. ι, 52. χρυσόθρον⊙, κ, 541.

Θ.

Θαασίμοιο, γ, 336. Θαάσσας, III, 465.

Θαλάμοιο, II. 77. Θαλάμοις, ε, 432.

Θαλαμηπόλ⊙, η, 8. ψ, 293.

Θαλάμοιο, α, 441. β, 5. γ, 441. Θυώδι⊙. δ, 121. πολυκμήτου, δ, 718. ὑψοροφοῖο, δ, 121.

Θάλαμον, δ, 163. εὐρὺν, ὑψόροφον, β, 338. κηώεντα, ο, 99. πολυδαίδαλον, ζ. 15.

* Θαλαμόνδ', χ, 109. Θαλαμόνδε, β, 348. φ, 8. χ, 161.

Θαλαμ⊙ ὑψηλὸς, α, 425. Θαλάμω, εὐστϑέ⊙. ψ, 178. πύκα ποιητὸν, α, 436. ὑψηλὸν, π, 285.

Θάλασσα, ζ, 95. ἀλίχοαϑης, ε, 413. πολλὴ, ε. 455.

Θαλάσσια ἔργα, ε, 67.

Θάλε, ᾧ πόδε ὠγρὸς ἐπλήϑη, XVIII, 33.

Θαλέϑοντες, ἠίθεοι, ζ, 63. Θαλέϑων, ψ, 191.

Θάλειαν, γ, 420. III, 477.

Θαλείᾳ δαιτὶ, Θ, 76. 99.

Θαλερὴ, δ, 705. Θ. 476. τ, 472.

Θαλερὸν, υ, 74.

Θαλίην, εὐώδεϊ, ὑδρηϊϑε. XVIII, 26.

Thaletis sententia de Deo, γ, 246.

Θαλίης, τὸ, τέρπ⊙. λ, 602. Θαλίης τὸ, III, 453. Θαλίῃσι, III, 56.

Θαλλὸν, ρ, 224.

Θάλ⊙, ζ, 157. IV, 279.

Θαλπιόων, τ, 319.

Θάλπωτις, φ, 179. 184. Θάλπων, φ, 246.

Θαλπωρὴ, α, 167.

Θάμ' ἐπιάχετο οἰκοφυῆσιν, α, 143.

Θαμὰ τοῖσι ἁμαρτήσεϑ' ἀμάλδισιν, α, 209.

Θάμβεον, II, 135. Θάμβησεν, β, 155. Θάμβησεν, α. 323.

Θάμβεϊ, ω, 393. Θάμβ⊙, γ, 372.

Θαμέες, μ, 92. * Θαμειαὶ, III, 44.

Θαμίζεις, ε, 88, Θαμίζων, Θ, 161.

Θάμνοις συκινοῖσι, ε. 471. Θάμνοισι, η, 285. Θάμνος πανόφυλλος ἐλαίης, ἄκμηλος, Θαλέϑων, ψ, 190. &c.

Θάνατοι συγχεῷ, μ. 341. Θάνατος ἀδληχρὸς, λ, 133. ψ, 281. οὐκ ἀπλὴς, ϱ, 546.

Θανέειν, α, 59. Θανέσϑ, υ, 21.

Θανόντι, α, 236. Θανόντων, ω, 189. 295. Θανὼν, δ, 553.

Θάπτοι, γ, 285.

Θαρσαλέως, α, 382. 385.

Θάρσει, β, 372. Θαρσήσας, γ, 76. 252. III, 423.

Θάρσος, α, 321. γ, 76. ζ, 140. μέγα, ι, 381.

Θαρσύνω, γ, 361.

Θᾶσσον, β, 307. Θᾶσσαν, III, 255.

Θοῦμ' ἐπίτυχε πλοίαρχος, ι, 190.

Θοῦμα, ζ, 306.

Θύμαζε, Θ, 265. ω, 369. Θυμαλγέα ἔσκον, τ, 229. Θύμαζον, α, 382.

Θυμαίνεσκε, IV, 84. Θυμηγερέϑων, Θ, 108.

Θύμηνεν, III, 414.

Θυμηρέα, νεάφατον, ὅσσα ἀκούω, III, 442.

Θυμοβόρα σπλάγχν', ν, 157.

Θυμὸς τ' ἰθύει, πρόφρων, I, 58.

Θυμοφϑόρε, III, 80. 439. VI, 34.

Θυὼ, α, 10. Θυῶς, κ, 220.

Θύεσκε, Θ, 341.

Θύεσϑαι, α, 14.

Θύε, ω, 207. Θύεν, Θ, 123. ξ, 501.

Θύεσκον, πανδῶν ἄκρος, χ, 481. Θυέτω, μ, 417.

μο, 417. ξ. 307.
Θνητῶν, ψ, 50. Θνητόν, χ. 482.
Θοίνη, γ, 112. 370. δ, 202.
Θοίνη, ω, 116. Θοίνης, κ, 341. τ, 403.
Θοῖμεν, μο, 347. Θοίμεν, ν, 364.
Θοαλόκιδαν, η, 123.
Θοαίμενας, χ, 443.
Θοαομένη, ι, 459.
Θόειο, α, 65.
Θόλγιε, α, 57.
Θόλοι, vid. in ἰθόλοι.
Θολκτῆρ' ὀδύνων κακῶν, XV, 4.
Θολκτήρια, α, 337. Θολκτήριον, θ, 509.
Θομοόλια, II, 254. 294.
Θόμεναι, δ, 297.
Θόμος ἐσθ', γ, 45. 187. ι, 268. κ, 72. λ, 450.
Θόμος ἰχνάων, II, 94. *Θόμοισι, XXII, 2. Θόμοιστες, β, 68. VII, 4.
Θόμοιστας, ι, 215. II, 394. Θόμοιστες, ι, 112. π, 403.
Θομοστόκη, ι, 114.
Θόμοσδε, ι, 486. 542.
Θόντις, φ, 267. Θόντων, κατὰ, δήμους, τ, 599.
Θόο, κ, 333.
Theogonis, ζ, 162. Θ, 329.
Θοοειδέα, π, 20. Θοοειδής, α, 113.
Θοόκλεος, γ, 416. Θοοίκλεος, δ, 276. Θ, 256.
Θοόβεν, π, 447.
Θοοί, ω, 17. 19. 195. 222. ἀθάνατοι, γ, 346. δυτῆρες ἐόντες, Θ, 325. ἔργ' ἀέξουσι, ο, 371. μακάρες, ε, 7. ἱρηϊόνες, η, 242. ι, 15. φίλοι, ω. 513.
Θοοκλόμενος, ο, 286. Θοοκλόμενος, ο, 256.
Theocritus explicatur, χ, 474. laudatur, θ, 163.
Θόμοσε, Θ, 247. ω. 484.
Θεοπροπίων, β, 184.
Θεοπροπίης, α, 415. β, 201.
Θεοῶθεν, 416.
Θεὸς ἀθανάτοις, ω, 446. βεβοῦλευκε δὲ θυμῷ ἀρχαλέος, δ 397. ὑπερφίαλος, ρ, 484. ἔχει ἔκδικον ὄμμα, Ι, 96. πολυάρητος, ζ, 280. ἀφθέων, Θ, 498. χθίζος, β. 262. ὁ Θεὸς, de *Sole*, de *Deo*, vel *Deâ*, π, 38. 291. μ, 261.
Θεῦ παρσίαο δηλῆσιν αἱ αἰφνίδιοι λαμπηδόνες, &c. τ, 40.
Θέωσι, ν, 88. ο. 294. II, 435.
Θεόφιν, μήστωρ ἀϊδήλοισιν, γ, 110. 409.
Theophrastus, δ. 229. 230. κ, 510. τ. 457. ω, 246. I, 163.
Θερσίτεον, ν, 265. Θερσιτάων Θ, II. 390.
*Θερσίτειαν ἑκατομβοίην, II, 157. *Ἀπόλλωνος, II, 166.
Θερσίτης, δ, 38. Θερσίτου, δαίμονος δαιτρησυνάων, π. 253. Διὸς, λ, 254. Θερσίτοιο, σ. 296. ὀτρηρὸς, α, 109. Ἄρκος, XXXVIII, 2. Μυσῶν, XXXI. 20. *Θερσίτου, *Margites*, 1. ὀτρηρὸς, δ. 23.
Θέρει, μ, 76.
Θερσοῦ, τ, 64.
Θερσὸν πυρὸς, ρ, 23.
Θέρμ', ξ, 77. Θερμὰ, δ, 523. Θ, 249. 451.
Θερμαίνῃ, ι, 376.
Θέρμετ' ἐλ' ὕδωρ, Θ. 426.
Θερμοῖ δ' ὕδωρ, Θ, 437.
Θερὸς, η, 118.
Θερσόμενος, τ. 507.
Θές, εο, Θ, 425.
Θέσαν, λ, 273. 554. Θέσ', II, 52. Θέω, ν, 207. Θέσι, δ. 729.
Θέσκελα, λ. 373. 609.
Θεσμοῖς, VII, 16. Θεσμὸν, ψ, 296.
Θεσπεσίων, μ, 158 Θεσπεσίη, ω, 49. II, 360.
Θεσπεσίης πῦρ, δ, 418.
Θέσπιν, α, 328. Θ. 498. ρ, 385. III, 441. Θέσπις, IV, 209.
Θεσπρωτῶν, π. 427. Θεσπρωτῶν, ξ, 315. 316. 335. π. 65. ρ, 526. τ. 271. 287. 292.
Θέσσαν. ζ. 248.
Θεσφατ', μ, 155. παλαίφατα, ι, 507. ν, 172. Θέσφατ', λ, 150. Θέσφατα, λ, 297. III. 469. 537. Θεσφάτοι, δ, 561. κ, 473. III, 531. Θεσφάτοις. η 143.
Θέτ', ἀπὸ, φ, 119. ἐξ, β, 3. δ, 308. υ, 125.
Θέτις ἀργυρόπεζα θεὰ, ω, 92. II, 319.
Θεῶν, ἀθανάτων, ω. 443. XXVIII, 2. αἰειγενέων, ψ, 81. αἰὲν ἐόντων, γ, 147. βωλὰς, π. 402. μακάρων, Θ, 281. πάντες δὲ θεῶν κατέμυ' ἄνθρωποι, γ. 48.
Θεώπεια, ν, 111.
Θηβαΐδ, vid Τειρεσίαο.
Θήβη ἰερῇ, II, 216. πολυηράτῳ, λ, 274. Θήβην εὐρύχορον, λ, 264. Θήβης ἑπταπύλοιο, λ, 262. Θήβηθι, ο, 247. Λίγυπτίης, δ, 126. καλλιχόροισιν, XIV, 2.
Θηεῖτο, ε, 75, ζ, 237. η, 133. Θ, 265. Θηεῦντο, β, 13. ρ, 64.
Θήησιο, ρ, 315. Θήησαίθ, ε, 74. Θήσαιθ, ε, 76. η, 134. ο, 132.
Θητὴρ, φ, 397.
Θήϊον, χ, 493.
Θῆκαν, α, 223.
Θήλεια, δ. 636. φ, 23. ἀνέμιλεβι, ι, 439. τεκάδες, ξ, 16.
Θήλειον λεμεῶσες ἐν ἠδὲ στείρῃ ε μοῖ, ε, 73.
Θήλυν, μέλαιναν, κ, 527. 572. Θῆλυς, ε, 467. ζ, 122.
Θηλυτεράων, λ, 385. ψ. 166. Θηλυτέρῃσι, λ. 433. ο, 421. ω, 201.
Θημῶνα, ε. 368.
Θῆρας, λ, 572. IV, 18. XVIII, 13.
Θῆρες, IV, 123. XIX. 4.
Θήρεσσιν, ε, 473. ξ. 21.
Θηρεύοντ', τ, 465.
Θῆρη μαινομένῃσι, ι, 158.
Θηρία, IV, 4. Θηρίον, κ, 171. 180.
Θηρὸς, XLIV, 4.
Θηροσκόπῳ ἰοχέαιρα, XXVI, 11.
Θηρσὶ, ω, 291. Θηρῶν, IV, 68. XXVI, 10.
Θησαίη', σ, 190.
Θήσαῖ μήτηρ, II, 123.
Θησέα, λ, 630. Θησεΐ λ, 100. π, 282. Θησεὺς, λ, 321.
Θήσειν, ε, 136. η, 257. ψ. 336. III, 514. Θήσεσθ', φ, 316. Θησέμεναι, υ, 394.
Θῆσθ' ἐπὶ, δ, 89.
Θῆτες, δ, 644.
Θητεύσειν, λ, 488. σ, 356.
Θῆτα. β. 260. Θῆτι, β, 408. Θῆς, μ, 75.
Θηήσαντο, θ, 526.
Θηήσατ' ἄνθρωποι ἅπαξ, μ, 22.
Θητῆς, ε, 213. Θητῶν, α, 219. ε, 32. &c.
Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς, ξ, 499.
Θοὰς, δ, 255. Θοῇ, γ, 61. Θοὴν, α, 303. Θοῆς, α, 260.
*Θοίας, I, 40.
Θοινηθῆναι, δ. 36.
Θόλοιο, χ. 466. Θόλῳ, χ. 442. 459.
Θορῦσσε, ψ, 32.
Θορυβῦπις, I, 189.
Θορῶσι, χ, 303.
Thucydides laudat Hymnum *Apollinis*, ut *Homeri*, II, 1. & 146. 147. 165. Levitèr strin-gitur, ξ, 316.
Θυέλλης αἰπὺς, δ. 527.
Θύεσκε, vid. Πόλυβον.
Θόωκοι, μο, 318. Θόωκος. β, 26.
Θόων, Θ, 113.
Θόωσα, α, 71.
Θρασυάων, ε, 434.
Θρασυμέμνονα, Θυμολέοντα, λ, 266.
Θρασυμήδης ἀντήνορος, γ, 414. μεσσηγὺς ἀλεμάχοιο, ψ, 442. Νέστορος υἱὸς ὑπέρθυμος, γ, 448.

Ἠετίων, δ, 146. κ, 436.
Ἠιόνας, ι, 246.
Θρῃκίη. II, 34. Θρηίκιος, II, 33.
Θυμήνδη, Ϟ, 361.
Ἠνίοιο, ω, 61.
Ἠπιον, XVIII, 18.
Ἠπιυϊ, ρ, 504. Ἠπιον, ρ, 409. 462. τ, 57. Ἠπιος, α, 131. δ, 136. κ, 315. 367.
Ἠπιγκίον, π, 165.
Ἠπιγκῖσι, ρ, 267. Ἠπιγκὸς, η, 87.
Θερσακίη, λ, 106. Θερσακίης, μ, 127. 135. Θερσακίης, τ, 275.
Ἠρόνοι, η, 95. Ἠρόνοις δαιδαλέοισι, ρ, 32. εὐκοιήτοισι, υ, 150. Ἠρόνοισι ὑψηλοῖσι, θ, 422. Ἠρόνοισιν ξεστοῖσι, π, 408. Ἠρόνον, α, 130. ἀργυρόηλον, Ϟ, 65.
Ἠυαλίζοι, III, 485.
Ἠύω, I, 134.
Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, II, 423.
Ἠύγατερ Διὸς, α, 10. Ἠυγάτηρ Ἀτλαντος, α, 52.
Ἠύλλα, η, 275. μ, 288. 409. ἀναρπάξασα, δ, 515. ε, 419. υ, 63. ψ, 316. ἁρπάξασα, κ, 48. Ἠύλλη, ε, 317.
Ἠύλλαι, δ, 727. πυρὸς ὀλοοῖο, μ, 68. ἀνέλοιθ, υ, 66. κραιπναὶ, ζ, 171.
Ἠυλλῃ, κακῇ ἀνέμοιο, κ, 54.
Ἠῦεν, λ, 419. χ, 309. ω, 184.
Θυέστης, δ, 517. Θυεστάδης, δ, 518.
Ἠυίον, ο, 261.
Ἠυίης, θ, 363. Ἠυίηϊ, III, 537.
Ἠυίστιον, III, 557.
Ἠυμαλγίαι, Ϟ, 272. ψ, 64. ω, 325.
Ἠυμηρίαι, ψ, 233. Ἠυμηρὶς ἴδωκε σκῆπτρον, ρ, 199.
Ἠυμητάριον, η, 283.
Ἠυμὸν χρέμασθε, π, 389.
Ἠυμὸς, XXIX, 18. XXX, 17.
Ἠυμῶς, κ, 362.
Ἠυμβδακὴς μοῦθος, Ϟ, 185.
Ἠυμολέοντα, δ, 724. 814. λ, 266.
Ἠυμὸν, ὃν κατὰ, α, 4. ἀγήνορα, λ, 561. ἀμύμονα, π, 237. ἀκηνέα, ψ, 97. εὐφρονα, IV, 102. Ἠυδάα, τ, 364. κακαφήσας, ε, 468. μεγαλήτορα, ε, 298. νεοπενθέα, λ, 39. πολυπενθέα, ψ, 15. σαόφρονα, VI. 49. παλαιπενθέα, ε, 222. φίλον, ξ, 405. φοινὸν, II, 362. Ἠυμὸς ἀγήνωρ, β, 103. ἄπιτος, ξ, 150. ἐλεήμων, ε, 191. εὐφρων, ρ, 531. σαόφρων, XXXV, 2. σιδήρεον, ε, 191. τολμήεις, ρ, 284. ὑπερφίαλον, ο, 212. φίλον, ν, 40. Ἠυμῷ ἀεσίφρονι, φ, 202. ἄφρονι, φ. 105. εὐφρονι, XXIX, 14. κεκμηκότι, ε, 501. Ἠυκηδέϊ, *Fragment.* 139. νηλεϊ, ε, 271. σαόφρονι, π, 257. πτολιέπορ δ, 447.
Ἠυμοφθόρε, β, 329. Ἠυμοφθόρον, δ, 716. Ἠυμοφθόρος, τ, 323.
Ἠυμοῦμ, I, 236.
Ἠῦτε καθὲ μίσγοντο, ω, 448. Ἠύγητε, μ, 121.
Ἠύοντα, *Priori* brevi, ο, 260. Ἠύοντες, II, 491. 509.
Ἠυστικόν, φ, 145. χ, 318. 321.
Ἠύς, *Primâ* brevi, ε, 60.
Ἠύραν, ν, 109. XLVIII, 3, εὐερκέες, δικλίδες, ρ, 267. φαειναὶ, ζ, 19. χρύσεαι, η, 88. Ἠυρείαν, α, 107. ὑψηλάων, γ, 407.
Ἠυρὺν μίσγαν, ὄσσομαι, ω 240. 313. 340.
Ἠύρετμα, σ, 384. καλὰ, φ, 49. φ, 137.
Ἠυρέων, φ, 47. 191.
Ἠύρυφι, ι, 238. χ, 220. βλαῦσιρεθν, τὸ Ἠύρυφι, III, 36.
Ἠῦσε, ξ, 346.
Ἠυσαὸν, I, 175.
Ἠυσὰν, ε, 264. φ, 52. IV, 58. Ἠυσάδιος, δ, 121. III, 322. Ἠυσάδης, II, 87. IV, 59.
Ἠῶαν, μ, 400. 408. 426. II, 281.
Ἠῶν, β, 192.
Ἠῶκον, ο, 467. πολυδαίδαλον, II, 345. Ἠῶκόδε, ε, 3. Ϟάκη, β, 14.
Θεῶν παρέκτιπε, δ, 228.
Ἠωμήσεσθ, μ, 227.
Ἠωρηχθῆναι, χ, 139.

I.

Ἰαίνει, ο, 378. ἰαίνεται, ζ, 156. ἰαίνεθ, κ, 359. μ, 175. ἰαίνομαι, τ, 537.
Ἴαλλον, α, 148. δ, 67. 218. ε, 200. Ϟ, 71. 484. ξ, 453. ο, 142. π, 54. ρ, 98. υ, 256.
Iamblichus, β, 153. *Schol.*
Iambus, pro *Spondæo*, λ, 549.
Ἴαν, ξ, 435.
Ἰάϑη, *Fragment.* 132.
Ἰαωθῆς, ψ, 47. Ἰάϑης, ω, 381.
Ἰαολκὸν, II, 218.
Ἰαολκῷ εὐρυχόρῳ, λ, 255.
Ἴαονες II, 152. ἐλκεχίτωνες, II, 147.
Ἰαπὴξ, β, 376. Ἰαπῆγες, δ, 749.
Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα, γ, 292.
Ἰασίδαο Ἀμφίονος, λ, 282. Ἰασίδῃ Δμήτορι, ρ, 443.
Ἰασίωνι, ε, 125.
Ἴασον Ἄρεος, σ, 245.
Ἰαύσκεσε, ε, 154. Ἰαύσκεσκον, ι, 184. Ἴασον, ξ, 16. 21. τ, 340. χ, 464. ω, 208. Ἰαῦσκε, λ, 260. Ἰαύσῃς, III, 289.
Ἴαχε, ἀμφὶ, β, 428. ἀφὶ, ι, 395. Ἰαχεῖ δ' ἐπὶ δαίσιος ὕλη, XXVI, 7. Ἰαχῇ πατρίσῃ, λ, 43.
Ἰάχοντα μεγάλα, ε, 392. Ἰάχοντες, δ, 454. Ἰάχουσα. μεγα, κ, 323. Ἰάχων, ζ, 468. σμερδαλέα. χ, 81.
Ἰγνύσι, III, 152.
Ἰδέειν. δ, 475. Ἰδέαζ, γ, 233. Ἰδέτην, β, 152. Ἰδέτο, δ, 22. Ἰδέαι, ζ, 311. ρ, 448. σ, 268. ψ, 5.
Ἰδέη, ἐ δήμιος, πρῆξις, γ, 82. ἔξοχον, ἢ ἰδίον, δ, 314.
Ἰδίον, οἷς εὐόπτον, υ, 204.
Ἴδμεν, δ, 109. 138. Ἰδμεν, δ, 200. 493. μ, 154.
Ἰδνωθὶς, ὀπίσω, Ϟ, 375.
Ἰδυίαν, α, 163. Ἰδύμην, ε, 359. Ἰδυῖα, η, 322.
Ἴδρεες, η, 108. Ἴδρεα, ζ, 233. ψ, 160.
Ἰδρύσασα, ε, 86. Ἵδρυσεν, γ, 37.
Ἰδρώοντας, δ, 39.
*Ἰδυίησι περικάλλεσσι, η, 92.
Ἴδω, ὀφθαλμοῖσιν, ἐείκοσι ἐπίρρυσ, κ, 387. π, 32.
Ἰδών, δεινὸν, ὑπόδρα, θ, 165. ρ, 459. VI. 48.
Ἰὲ κλυτὸ πότνι' ἐμοί, η, 82.
Ἴει ἴκμενον ἦρα, β, 420. πλησίον, λ, 7. μ, 149. ε, 292.
Ἰεῖσα, πυρὸς μίσγα δασυμένοιο φῦζαν, III, 114.
Ἰεῖσα ὅπα καλέσιμον, μ, 192. *Priori* longâ. At ὄπ' ἰεῖσα, XXVI, 18. *brevi.*
Ἰέμενοι, γ, 160. Ἰέμενον, α, 6. 58. Ἰεμένω, δ 284. Ἰεμένων, υ, 356.
Ἰεν, *Priori* brevi, χ, 304.
Ἰέντες, δ, 626. ρ, 168.
Ἰερὰ, α, 61. γ, 5. 159. ε, 102. κ, 445. II. 394. καλὰ, δ, 473. καλὰ, η, 191. λ, 129. ψ, 277. II, 274. IV, 101. Ἰερῶν XXXVII, 15. Ἰερέων, λ, 322.
Ἰερεύοντες, β, 56. ρ, 535. Ἰέρευσεν, Ϟ, 59. ξ, 74.
Ἰερήια, λ, 23. ξ, 250. καλὰ, ρ, 600. Ἰερήιον, ξ, 94.
Hierocles loco *Homeri* utitur, ι, 347.
Ἱερὸν πτολίεθρον Τεγέης, α, 2. Ἱερὸν μέν Ἀλκινόοιο, η, 167. * Ἱερὸν Ἰλιον, II. 371.

ἰώθει

ἰάθην, Primâ longâ, γ, 344. ἰᾷ αὐτῆς μάλα, β, 327.
ἴζανον, ω, 208.
ἴζεσκεν, γ, 409.
ἵη ἐπὶ δέπας, θ, 395. ἵη ἀν' ὑγρὸν ἰμερόεντα Χαρίτων, σ, 193.
ἰᾶλαι, ἐπὶ, φ, 241. ἰᾶλον, ἐπὶ, Φ, 443.
ἰᾶπτε, ἀμφὶ, θ, 426.
Ἰηπαιήονι, II, 272.
ἰησάμενοι, τ, 460. *ἴησθ', ι, 520. 525.
Ἰήσων, μ, 72.
ἰητῆρα κακῶν, ρ, 384. νόσων, XV, 1. ἰητῆος, ἐπισταμένῳ ἐπὶ πάντων, δ, 231.
ἰθαγενέεσσιν, ξ, 203.
Ἰθάκη, δ, 608. ν, 135. Ἰθάκῃ ἀμφίαλος, α, 386. Ἰθάκην, α, 18. 88. Ἰθάκηνδε, λ, 360. Ἰθάκης, α, 57. εὐδείελος, ξ, 344. εὐκλεμίνης, χ, 52. τηχείης, κ, 417. ὑποδρηίς, γ, 81.
Ἰθακήσιοι, β, 25. 161. 229. Ἰθακήσιν, β, 246. χ, 45.
Ἴθακον καὶ Νήριτα, ρ, 207.
ἰθύνει, ε, 245. ἰθύνεσθε, ε, 270. χ, 8. ἰθύσει, ε, 255.
ἰθύς, α, 119.
*ἰθύσει' ὁ γέρων, λ, 590. ἴθυσεν, χ, 408.
ἴκανε, ζ, 136. ἱκάνει, α, 409. ἱκάνεται, γ, 92.
Ἰκαρίοιο, α, 329. μεγαλήτορος, ubi ejusdem *Genealogia*, δ, 797. ejus Sobolis, ο, 16. πλειόνεσσι, τ, 546. Ἰκαρίῳ, β, 53. ω, 194. Ἰκαρίου, β, 133.
ἰκέλη, ρ, 37. τ, 54. ἴκελοι, μ, 418. ξ, 308. ἰκελος, δ, 249. ν, 54.
ἰκέλῳ, α, 21. 173.
ἰκές, ι, 269. ἰκέσθων, ι, 270. τ, 134. ἱκέτησιν αἰδέσιοισιν, η, 165. 181.
ἱκετήσιος, ν, 213.
*ἵκετο φῶτα, I, 46. II, 45. κατὰ, μ, 2. ἐπὶ τόσσον ἀλήλυθα, II, 45. ἵκω, ν, 4. ἵκηαι, β, 307. ἵκηθον, II, 501. ἵκῃ, γ, 355.
Ἰκμάλιος τέκτων, τ, 57.
ἴκμενον ὕδωρ ἴῃσι, β, 420. λ, 7. μ, 149. ο, 292.
ἱκνεύμενος, ι, 128.
ἵκοι, ε, 189. ἱκοίατο, κ, 416. ἵκοιο, γ, 117. ἱκόμεσθα, γ, 61.
ἵκρια, ε, 163. 252. μ, 229.
ἱκριόφιν, γ, 353. μ, 414. ν, 74. ο, 282. 551.
ἴκωμαι, ξ, 140. ο, 508. ἱκώμεθα, ζ, 296. ἵκωνται, ν, 101.
ἴλαμαι δέ σ' αἰσθῇ, XX, 5.
ἵλαος, XXVIII, 10.
ἱλάσσομ', γ, 419.
ἵληθ', π, 184. XIX, 8. XXII, 4.
ἵληθι, γ, 380.
ἱλήκησι, φ, 365.
Ἰλιόθι μὲν φίλων ἄνεμος, ι, 39. Ἰλιόθι πρὸ, θ, 581.
Ἴλιον, β, 18. λ, 168. ξ, 71. XXXVIII, 1. ἠνεμόεσσαν, IV, 281. ἰρὴν, λ, 86. ρ, 293.
Ἴλιος Μιρμιδόνων, α, 259.
ἰμάσσας, δ, 820. βοὸς Φοίνικι φαεινὸν, ψ, 201. ἱμάσσῃ, α, 442. ι, 385. ἱμάσσων, χ, 186.
ἵμασε, II, 340. ἵμασεν, ε, 380. ζ, 316.
ἱμασσάλιον, ζ, 320. ἱμάσθλης, ν, 82.
Ἰμβρος εὐκλεμέης, II, 36.
ἰμερ[illegible], pro ἱμείρῃ, α, 41. 59. ἱμείρεται, κ, 431. ἱμερόφωνος, ε, 209.
ἵμερε, α, 441. ἵμερον, β, 298.
ἱμερόεις, κ, 398. ἱμερόεν, III, 499. ἱμερόεντα, ρ, 519. σ, 193. III, 478. IV, 142. V, 13. ἱμερόεσσα, III, 231. ἱμερόεσσαν, α, 421. σ, 303. II, 180. 185. IX, 5.
ἵμερον, δ, 113. 183. ψ, 144. ὑφ' ἵμερον ἅρσε γόοιο, δ, 113. 183. τ, 249. ψ, 231. IV, 73. γλυκὺν, IV, 2. 45. 53. 144.
ἵμερος, π, 215. II, 461. IV, 57. γλυκὺς, χ, 500.
ἱμερτὸν, III, 507. ἱμερτὸν, IX, 3. *Fragmenta*, 130. ἱμερτῷ, IX, 2.
ἴν' ἀπολέσθῃ, ι, 538. ἵνες, λ, 218.
ἵνα, pro ὅπως, κ, 417.
ἰνδύσῃ, γ, 246. τ, 224. ἰνδύλλομαι, IV, 179.
Ἰνὼ, Λευκοθέη, ε, 333. 461.
Ἰνωποῖο, II, 18.
ἵξεσκε, II, 223. ἵξε, ε, 442. ἵξε θέων, γ, 288. ἵξεις, II, 230. ἱξευδς, δ, 515. κ, 276. ἵξεται, θ, 198. ἵξον, γ, 5. 31. 495. δ, 1. ε, 194. II, 411. 438. III, 398. *Ixionis* Historia, φ, 303.
ἰξύϊ, ε, 231. κ, 544.
ἰοδνεφὶς εἰς ἅλα ἔχυσα, δ, 135. ἴχονται, ι, 426.
ἰοδόκον, φ, 59. ἰοδόκῳ, φ, 12.
ἰοειδέα, λ, 106. ἰοειδέος, ε, 56.
ἰοὶ, χ, 116. 119. παρφάς, χ, 246.
ἴοισιν, V, 12.
ἰοῖσιν, *Fragment.* 217.
ἴομεν, Primâ *brevi*, ξ, 31. 255. κ, 549. ξ, 45. ρ, 190. 194. ψ, 83. 254. ω, 357. 436. 461. Primâ *longâ*, κ, 251. ω, 431. vid. ἤομεν.
ἰὸν, υ, 62. χ, 82. II, 357.
ἰοντάδες ἀγελαῖαι αἰγὸς, δίρκα, ξ, 50.
ἰόντα, δ, 670. ἰόντας, ι, 88. κ, 100.
ἰὸς χαλκοβαρὴς, φ, 423.
ἰοστεφάνῳ, V, 18.
ἰότητι, η, 214. λ, 340. 383. μ, 190. ξ, 198. π, 232. ρ, 119. σ, 233. II, 484. IV, 167.
ἴυ ἠδὲ σελήνῃ, ε, 72.
ἰύλας, λ, 318.
ἰὺς, XXVI, 16. χαλκήρεας, α, 262.
ἰῦσα, α, 356. ζ, 179. τ, 39. φ, 350.
*ἰώσας αἰθρη, III, 106.
ἰοχέαιρα, ζ, 102. λ, 171. ο, 477. II, 199. XXVI, 11. εὔσκοπος, λ, 197. ἰοχέαιραν, II, 15. 159. VIII, 2. 6. XXVI, 2.
ἴπις ἤδειεν κέρα, φ, 395.
ἱππεύη γαίῃ, XLVII, 13. ἱππεύῃσι κάπῃσι, δ, 40.
ἱππῆες, ω, 70.
ἱππηλάτα, Νίσαρ, γέρον, γ, 436. 444.
ἱππηλάτῃς νήσων τίς σὺ ἔσι, δ, 607. σὺ ἔπι, ν, 242.
ἱππιοχάρμαν Ἀμυθάονα, λ, 258.
ἱππιοχάρμαο, γ, 263. ἱππόβοτον, ο, 239. ἱππόβοτος, III, 488. ἱππόβοτρ, δ, 562.
Ἱπποδάμειαν, σ, 181.
ἱππόδαμοι, γ, 17. 181. ἱππόδαμον, λ, 299. XXXII, 3.
ἱπποδασείας, X, 111. 145.
ἱππόθεν, ὠκυπόμοιοι, θ, 515. ἰξίμοιαι, λ, 530.
ἵπποι, γ, 324. δ, 635. ἀλὸς ἵπποι, δ, 708. XLVI, 2. ἄρσενες, τετράοροι, ν, 81. XXX, 14. ὠκίες, γ, 496. καναχήπεδες, *Fragment.* 213. ἵππουν, ο, 182. ἵπποισι, δ, 8. ρ, 117. III, 69. ἵπποισιν, δ, 533. II, 213. αἰολοπάλοισιν, IV, 218. ἵππον, ε, 371. λ, 522. δυερόν τιον μίγαν, θ, 512. ἵππων δυοκαίδεκα, θ, 492.
ἱππουριάων, δ, 40.
ἵππτα, Νίσαρ, Γερήνιε, γ, 68. 102. 210. 253. 386. 397. 405. 417. 474. δ, 161.
Ἱππουάδαο Αἰόλαο, κ, 36. Ἱππουτάδης Αἰολος, κ, 2.

ἵππῃσιν ἰοῦσιν κυνέην, χ, 124.
ἵπποι, γ, 369. ἀρχίπουλος, IV, 212. χαλλίτριχας, γ, 475. κεφαρώυνας, φ, 30. μωύνυχας, ο, 45. ὠκίας, γ, 478. ὠκύποδας, ψ, 244. XXVII, 14. ἵππῳ, δ, 20. θ, 502, κυνοσχαίτῃ. Fragments. 164. ξυσσὶ, δ, 272. ἵππων, ι, 49. ξ, 267. 278. μάρνων. XXXVII, 4. ταχίων, XVI, 5. XXXII, 18. ὠκείαων, II, 262.
ἵππῳ σὺν ξυσσὶ, δ, 272.
ἱρὰ θεοῖσιν ἀγανάτισεν ἔδωκε, πίεσ, α, 66. ἐρέξαμεν, γ, 159. κεχαλκισμένα, δύσομαι, π, 184.
ἱρεὺς, ι, 198.
ἱρεύσαντ, τ, 198.
ἱερῆες, ε, 66. ἱερὲ, ν, 86.
ἱρὴν Ἰλιον, λ, 86. ρ, 293. ἱερὴν, γ, 278. ζ, 322. ν, 104. 348. ἱερῶν, γ, 436. ι, 553.
Irenæus, λ, 601.
Ἴερνα, II, 102. Ἴερις, ὠκέα, II, 107.
Ἴρηρ, σ, 6. ἀλήτην, σ, 332. 392. Ἴρηος σ, 38. 95. 238. ἄϊε, σ, 72. ἀλήτης, σ, 25. Ἴρῃ, σ, 232. 333. Ἴρῃ, σ, 56. 74.
ἰὸς ἀνέμοιο, ι, 71. ν, 276. τ, 186. Τηλεμάχοιο π, 476. ἰρὴ, β, 409. π, 476. σ, 59. 404. φ, 101. 130. χ, 354. οὐδέ οἱ ἦν ἰὸς, οὐδὲ βέλα, σ, 3. ἰὸς ἔμπεδος, λ, 392. ἰὸς, οἵη πάρος ἔσκεν, φ, 283. κορταλὴ ἰὼ, λ, 596. μιχαλὴ, μ, 175.
ἴσαν, α, 432. β, 203. γ, 290. λ, 303. 483. ο, 519.
ἴσαν ἀνέρες ἡμίσεροι δῶ, pro ἴσασαν, α, 176. ἀνὰ δώμαθ' ἴσαν, β, 259. ἴσαν, ὃν μεγάρῳσι, δ, 300.
ἴσασι, Priori *brevi*, β, 211. ξ, 89. *longâ*, β, 283. Φ, 559. 560. λ, 121. 123. ν, 239. ψ, 269. 271. ω, 187. II, 163. *Communi*, δ, 379. 468.
ἴσθι, β, 356.
ἰσθμιον, σ, 299.
ἴσκεν, τ, 203. χ, 31. ἴσκεσ' δ, 279.
Ἴσμαρον, ι, 198. Ἰσμάρῳ, ι, 40.
ἰσόθεος, α, 324. υ, 124.
ἴσόν τι κακὸν ἐσθ', ο, 72. ἄρειϊ ἶσος, λ, 242.
ἰσοφόροι, σ, 372.
ἰσαμόνη, ε, 159. ο 9. ἰσαμόνιοι, ξ, 162. τ, 519. ἰσάμονος, δ, 25. ἴσαθ, α, 129. ἀνὰ, ω, 421.
ἰτὰ, γ, 110. λιὺς, δ 783. λιυκὰ, β, 426. ἰσίον μέσον, β, 427.
Ἰσίη, ξ, 159. ρ, 156. τ, 304. υ, 231. IV, 22. XXIII, 1. XXVIII, 1. Ἰσίῃ ἐρχόμενος, XXVIII, 6. αἰδοίη τὸ, φίλη τὸ, XXVIII, 9.
ἰσοδίκη, II, 504.
ἰσοὶ, ζ, 271. λιθροι, ν, 107.
ἰσὸν, α, 357. ἀγλαὸν, β, 109. ω, 144. ἀμφαμάασθον, ξ, 311. ἄμοργον, κ, 222. εἰλάπινον, β, 424. ο, 289. λεπτὸν, καὶ εὐρύμετρον, μέγαν, β, 95. 104 ἰσὸς, μ, 410. ἰσὸν, μ, 409. ἰσὸς, δ, 578. η, 105. ι, 77.
ἰσοπλίδη, μ, 51. 162. 179.
ἴστορες ὠδῖνος, XXXI, 2.
ἴσω, ε, 184. 158. π, 302. ρ, 155. τ, 303. υ, 230. II, 84.
ἰχαλέοιο, τ, 233.
ἰχανάασι, ο, 345.
ἰχανε, VI, 13. καὶ, τ, 42.
ἰχανόων, Φ, 288. ἰχανόωντα, η, 161.
ἴχετ, δ, 558. ε, 15. ρ, 144. ἰχέμεναι, υ, 330. ἵκετο, λ, 250. χ, 356. 367. 411. ω, 322. 542. IV, 291. ἵκεσθ', ω, 54.
Ἰκὺ ἄμ' ἠελίῳ, II, 210.
ἰκυσὰ, I, 271.
ἰσωσαίμην, η, 212.
ἰτέαι ἠλιτόκαρποι, κ, 510.
ἴτην, ι, 430. ἰὼ, φ, 244. ἴτω, α, 276. γ, 421.
Ἴτυλον, τ, 522.
Ἰύζοντες, ο, 162.
Julianus, Imperator, Apostata, η, 53. λ, 589. μ, 331. ξ, 161. π, 136. υ, 66.
Julius Cæsar Bulengerus, III, 51.
ἰφθιμε, III, 94. 302. 394. 402. ἰφθίμοιν, βασίλεια π, 332. περικτίονες, ψ, 92. ἰφθίμῃ θυγατρὶ, κ, 106. θυγατρὸ, ο, 363. ἀλόχῳ, μ, 452. ἰφθίμοιν Πηρῶ, λ, 256.
Ἰφθίμη, κούρη μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο, δ, 797.
ἴφι ἄνακτες, λ, 283. ρ, 443. δαμάσσῃ, λ, 57. δαμῆναι, σ, 155.
ἰφία μῆλα, λ, 107. μ, 128. 263. 322. σ, 277. υ, 51. ψ, 304. IV, 170.
Ἰφικληείη βίη, λ, 295. Ἰφικληείης, λ, 289.
Ἰφιμέδεια, λ, 304.
Ἴφιτος, ἐπεὶ κέλετο ἀθανάτοισιν, Εὐρυπύλη, φ, 37. Ἴφιτος, φ, 22. Εὐρυπύλης, φ, 14.
ἰχθυάα, μ, 95. ἰχθυάεντος, δ, 368.
ἰχθύας, χ, 384. ἰχθύες, ξ, 215. ω, 290. ἰχθῦς, ε, 53. ἰχθύσι, ο, 479. ὀλίγοισι, μ, 252.
ἰχθυόεις, XXVI, 9. ἰχθυόεντος, γ, 177. ἰχθυόεσσι, κ, 458.
ἰχναίη, II, 94.
ἴχνεσι, ρ, 317.
ἰχνεύσαν, ζ, 157.
ἴχνη, τ, 436. III, 76.
ἴχνια, β, 406. γ, 30. ε, 193. η, 38. III, 218. 220. 342. 351.
ἴων, ab εἶμι, γ, 22. ο, 508. 510.
ἰῷ βάλεν, χ, 15.
ἰωγῇ, ξ, 533.
ἰωὴ, ρ, 261.
ἴωμεν, I, 272.
ἰῶν, χ, 3. ὠκυμόρων, χ, 75.
ἰὼν, β, 179. 226. 260.

K.

Κάββαλε, ζ, 172. καββάλετ, ρ, 302. καγκαλε, σ, 307. III, 112.
καγχαλόωσα, ψ, 59.
καὶ, III, 173.
καδδιαθέτην, ο, 493.
*καδδώμασι ἠχήεις, δ, 72.
Καδμείων, λ, 275.
Καδμηὶς Σεμέλη, VI, 57.
Κάδμου, ε, 333.
καθ' ἑαυτ. χ, 439. καθαιρεῖ, χ, 453.
καθαπαξ, φ, 349.
καθαπτόμενος Φ, β, 39. κ, 70.
καθαρὰ χροὶ εἵμασθ' ἑανὰ βυλὰς βυλεύειν, ζ, 61. εἵματ' ἐλῦπα, ρ, 48. 58. καθαρῇ, χ, 462.
καθαρῶς, II, 121.
καθίζεν, ο, 31. καθίζεσ', ε, 195.
καθιζέω, ι, 417. ο, 285 σ, 394.
καθιζόμενος Φ, ζ, 295. καθιζώμεθα, ε, 372.
καθίσαι Φ. κε. καθήσθ, II, 404.
καθέλκεται, ι, 149.
καθέλκυσι, β, 100. τ, 145. ω, 134.
καθελὼσα, ω, 295.
καθέξει, ν, 427.
κάθηται, II, 503. καθῆσθ, II, 487.
καθηῦδε, γ, 402. ζ, 1. ν, 344.
καθηύδεσκε, Φ, 313.
καθῆψεόωντας, τ, 272.
καθήμενοι, η, 203. ρ, 530. φ, 89.
καθήμενος Φ, β, 255. 369. ε, 82.
καθῆσαι, ζ, 87.
καθίδρυε, υ, 257.
καθίζανον, ε, 3.
καθίζει, β, 69. κάθιζεν, ε, 195.
καθίζον, β, 419. καθίζων, ε, 156.
καθίκεσθε, α, 342.
καθίσας, III, 284. καθίσασα, ρ, 572.
καθαπλίζεσθε, I, 121.

καθα-

καθορᾶτε, II, 139.
Caiaphas, ignarus prædicit verè, φ, 162.
καῖε, τ, 397. καίει, ω, 67. καίεσθε, ε, 59. καιομένης, ε, 390.
καιοτέρεις τίχεως, I, 115.
Caius, de Academiæ *Cantabrig.* Antiquitate, κ, 305.
Caiense MS. vid. MSS.
καιρεσσέων, η, 107.
καικὰ ἔρρα ἀν ἀρεταῖ, θ, 329.
κάκειθι, ϑ, 467.
κάκεῖνον, σ, 149. υ, 205. κἀκεῖνα, τ, 370.
κακεῖσε, α, 260. ζ, 164.
κακίης, οἱ πλέονες, β, 277.
κάκιστον, α, 321. κακίων, ξ, 56.
κακκείοντες, α, 424. η, 229. ν, 17.
κακκιφαλῆς, ϑ, 85. ψ, 156. πολιῆς, ω, 316.
κακκῆαι, λ, 74.
κακοδαίμονα, XLVII, 21.
κακοείμονας, σ, 41.
κακοεργίης, εὐεργασίη μάγ' ἀμείνων, χ, 374.
κακοεργὸς, σ, 54.
κακοὶ, δ, 64. κ, 68. ρ, 246. IV, 132.
κακοίλιον ὧδε ὀνομαζήν, τ, 260. 597. ψ, 19.
κακομηδέα, III, 389.
κακομήχανε, π, 418. * κακομήχανον ἀρχὴν, *Fragment.* 252.
κακὸν ἀϊδήσαζε, μ, 118. αἰνότατον, μ, 275. αἰνοτὸν, υ, 83. ἀργαλεώτερον, καὶ πολὺ μεῖζον, δ, 698. ἐπίστασθον, σ, 72. ω, 461. ὔμμιν ἐρχόμενον, υ, 367. ἴσόν τι κακὸν ἐστι, ο, 72. μέγα, ι, 423. μεζαδήμιον, ν, 46. πολεῖτον, δ, 697.
κακοξεινώτερος, υ, 376.
κακορραφίη ἀλιγεινὴ, μ, 26. κακορραφίηση, β, 236.
κακὸς κακὸν κηλαίζει, ρ, 217.
κακότητα, ε, 414. πικρὴν, VII, 12. κακότητι τὸ ἄλγιστ' ἔχεται, ϑ, 182. ἔχῃ, ρ, 318. αἶψα γὰρ τὸ κακότητι βροτοὶ καζαγηράσκεσι, τ, 200. μισγόμενοι κακότητι κὰτ ἄλγεσι λώβαλέοισι, υ, 203. ὑμετέρῃ, ω, 454. κακότητ', ε, 290. 379. 397. ν, 321. π, 364 ρ, 304.
κάκω κἀκαθῶ ὄφρα γάρηζε, μηδὲ, δ, 754. XLVII, 16. κακῶσιν, π, 212.
κακῶ πατρὶ Ζεὺς ἐπόλεψηκε, ο, 487.
κακώτερον, ϑ, 138. ο, 342. κακώτερ', ζ, 275. φ, 324.
κάλα κάλκεια ἕλαι, ἐπήρατα, III, 112.
καλάμην, ξ, 214.
Καλαμισῆ, I, 222.
καλαμοστιφέων, I, 126.
καλείεζ, η, 313. IV, 126.
καλεσαμένω, ον, τ, 15. φ, 380.
καλεσαμένων, γ, 137.
καλεῦνζ, I, 289. καλεῦντες, κ, 229. 255. μ, 249.
κάλεῖ τὴ χάλκεα τίλεων, ζ, 237. κάλεῖ ἀμφορέων, μύρῳ, σ, 191.
καλείψω, ν, 208.
κάλεῖ ἐύνεκα οἷο, ο, 251.
καλλιζόνακα, ν, 412. XXIX, 11.
καλλίζωνοι, II, 446. καλλιζώνες, II, 154. καλλιζώνων, ψ, 147.
καλλικόμοιο, ο, 58.
καλλικρήδεμνοι, δ, 623.
κάλλιμα δῶρα, ϑ, 439. ο, 206. πίκτα, XXX, 5.
Callimachus, β, 132. ρ, 599. χ, 299. 300. Hemistichio *Homeri* utitur, XIV, 9.
κάλλιον, ζ, 39. καλλίονες, κ, 396.
Καλλιόπη, Μῶσα, XXX, 2.
Καλλιπ', ε, 344. λ, 278. χ, 33.
καλλιπίδλαν, III, 57.
καλλιπάρῃ, ο, 123. σ, 320.
καλλιπίειν, π, 296. καλλιπτν, α, 243.
καλλιτλοκάμοιο, κ, 220. 310.
καλλιρέεζρον, κ, 107. * ε, 294. II, 240.
καλλιρέοιο, ε, 441. καλλίρεον, χε. καλλιρρήτ, ρ, 206.
καλλίρροον ὕδωρ, II, 241. 380.
καλλίσεον, δ, 614. καλλίσεις ποταμῶν, λ, 238.
Callistratus, ρ, 455.
καλλίσφυρος, λ, 602. XIV, 8. XXVI, 19. καλλίσφυρος, ε, 333.
καλλίτειχας, γ, 475.
καλλιχόροισιν, XIV, 2. καλλιχόρῳ, λ, 580.
κάλλ', ζ, 18.
κάλλος, ὑπέρτερος, πάσας, νικᾷ, ε, 260.
κάλπιν, η, 20.
καλυδῶν, I, 30.
κάλυκάς τε καὶ ἔρωνες, IV, 164. φαεινὰς, IV, 87.
Καλυκώπιδος νύμφης, IV, 285.
καλύπτρην, ε, 232. κ, 545.
καλυφθῆς, δ, 402. καλύψαζο, ε, 491. κάλυψε, ε, 293.
Καλυψὼς ἠϋκόμοιο, ϑ, 452. μ, 389. νύμφης, δ, 557. ε, 14. ρ, 143.
Καλυψὼ, η, 260. δεινὴ θεὸς, ἠϋπλόκαμος, η, 254. αὐδήσασα, μ, 448. θεὰ, ε, 263. 321. 372. θεὰν, α, 14. θυγάτηρ Ἄτλαντος θυμοβόρου, α, 52. η, 245. νύμφη πότνι', α, 14.
κάμ', λ, 522.
καμαιτρὸν, IV, 247.
καμαπίτιο δυσπονίης, ε, 493. καμπὸν θυμοφθόρον, κ, 363. καμάτῳ θυμαλγέϊ, υ, 118.
Cambdeni Grammatica levi èr ſtringitur, φ, 246.
κάμε, φ, 150.
Camerarii Hiſtoric. Meditat. ι, 187. κ, 212.
κάμησι, ξ, 65.
καμοιτοῖ χερὶ ἶσος, σ, 27.
κάμοιτον, XLVII, 19. κάμοιτο, XLVII, 11. 13. καμοίτου, XLVII, 2. καμοίτῳ, XLVII, 8.
καμμὶν, υ, 2.
κάμμορε, ε, 160. 339. περὶ πάντων φωτῶν, λ, 215. υ, 33. κάμμορον, β, 351.
κάμοιτες, μ, 280.
κάμψιεν, ι, 126.
καμοῦτων, λ, 475. ω, 14. καμοῦσα, I, 181.
καμπύλα, ι, 156. φ, 359. II, 131. III, 512.
* κἂν, σ, 165.
καναχὴ, ζ, 82. καναχὴν ἱμερόεσσαν, II, 185.
καναχήποδες ἵπποι, *Fragment.* 213.
καναχήσε, ρ, 542. τ, 469.
κάπεια χρύσεια, κ, 355.
καπείοιο, σ, 119. υ, 300. εὐκύκλου, I, 35. περικαλλέϊ, ρ, 343.
καπείοιση, α, 147, π, 51. καλοῖς, υ, 255.
καπνεύσας, ε, 463.
Canones Grammatici, δ, 435. η, 328. ι, 108. κ, 138. ψ, 125.
Cantabr. Alma Mater, XXXVII, 2.
κάπυσιν ἱππίυσι, δ, 40.
καπνὸν, ι, 167. κ, 99. 196. μ, 202. αἰθόπα, κ, 152. λαμπρώσκουζα νεῶσιν ἧς χαίης, α, 58.
κάπτισι, ε, 374. χ, 85. I, 218.
κάπωσιν, ζ, 104. κάπτον, ζ, 278.
καρδόπου, XLVIII, 6.
κάρη, ε, 285. 376. ζ, 107. ο, 133. π, 102.
καρηκομόωντες, α, 90. β, 7. 408.
καρηκομόωντες, υ, 277.
κάρηνα, ι, 113. αἰπεινὰ, ζ, 123. II, 41. ἄκρα, II, 33. 39. αἰπεινὰ, κ, 521. 536. λ, 29. 49. δῖα, III, 142. καρήνων Οὐλύμπου, α, 102.
καρήνῳ, ζ, 230. ψ, 157.

καρκίνοι, I. 290. ναυπάκτιοις, αἰσχυλοχύλαι, λεξοδάτται, τριβόλοι, ψαλιδόεσσαι, ὀξυκόδειμοι, ἰσοφυεῖς, πλατύωζοι, λάπτοντες σώμασι, βλαστοί, χειροπίονες, ἀπὸ στέρνων ἰσορρώστης, ἀκάπεδες, δικάρηνοι, ἀχειρίες, I 285. &c.
Κάρπαθος ἡνεμόεσσα, II. 43.
καρπαλίμοισιν, III. 225. καρπαλίμως, β, 406.
καρπὸν, κ. 242. ἀμοίνονα, XLIII. 1. * Ἐλδσῖν Δημήτρος ἀγλαοδώρου, *Fragment.* 61. μιλινδία, ι, 94. μήλοπα, η, 104.
καρπερόθυμον, φ, 25.
καρπεροχείρ', VII, 3.
κάρτεσσι, μ. 120.
κάρτος, δ, 415. χρόϊος, VII. 11. ἄελσι, γ, 370.
καρύοις, I, 31. * καρύοιο, I, 130. *Caryſtius Antigonus*, ξ, 31. III, 51. Vid. *Clinias.*
καρφαλέων, ε, 369.
κάρψει, ρ, 430. κάρψω, ρ, 398. *Caſaubonus Iſaac*, levitèr ſtrictus, η, 131. 316. ϑ, 396. λ, 101. II, 176.
Caſaubonus Mericus, de Nuperâ *Homeri* Editione, ι, 231. λ, 133. 583. *Schol.* Not.
κασιγνήτη, δ, 810.
κασιγνήτοι, ζ, 155. η, 4. ο, 16. 273. κασιγνήτοιο, ϑ, 588. κασιγνήτοις, οἳ τοι ὁμόθεν γεγάασιν, IV, 135.
Κασσάνδρης, λ, 421.
Κάϋστρα, XVI, 1. ἱπποδάμων, λ, 299 XXXII, 3.
καταρρῶπες, ρ, 32.
Caſus, pro *Caſu*, ut *Vocativus*, pro *Accuſativo*, XXII, 2.
καταβᾶς, ζ, 281. καταβᾶσα, υ, 31. καταβάντι, ψ, 20. καταβήμεναι, κ, 432.
καταβλάπτῃ τὸ σὸν αὐτῷ, III, 93.
καταβλώσκουσι, π, 406.
καταβρῶξαι, δ 222.
καταγμὶν κολλας ἐπὶ νῆας, *Fragment.* 169. κατάγηται, γ, 10. 178.
καταγραφόμενοι, τ, 360.
καταγώνιον, κ, 104.
καταδάω, I, 45.
καταδακρυχίοισα, κ, 409.
καταδυπέτ', π, 92.
καταδύσῃ, ο, 442.
καταδύσεαι, ε, 471.
καταδύσεσθαι, κ, 349.
καταδύτου, γ, 138. ι, 161. 556.
κ, 183. 476. καταδὺς, μ, 228.
καταδυόμενον, III, 197.
καταειμένοι ὕλῃ, ρ, 351. τ, 431. II, 225. III, 228. IV, 286.
καταζώσασι, λ, 586.
καταθύναι, π, 285.
καταθνᾷ, τ, 20.
καταθνητῶν, ρ, 587.
καταθύμιον, χ, 392.
καταιβάτας, ν, 110.
καταίχιτον, ι, 122.
καταιχύσει πατέρων γήρᾳ, ω, 507.
καταιχύσῃ, π, 293. τ, 12.
καταιχύσουσι τὸν γήρᾳ, ω, 511.
κατάκειαι, III, 254.
καταικείσῃ, η. 188. σ, 407. καταικείομεν, σ, 418.
καταικείρῃ, δ, 686.
καταικλίνας, κ, 165.
καταικλᾶσι, βαρεῖαι, η, 197.
καταικοιρανέουσι, α, 247. ν, 377. ο, 509. π, 124. φ, 346.
καταικοσμήσῃ, χ, 440.
κατὰ κόσμον, υ, 181. III, 255.
κατακριμάσασα, XVI, 16.
καταικρῆναι, λ, 587.
κατάκρημνον, ὁ χάρον, I, 153.
καταικρυπτόμενοι, η, 205. καταικρύπτω, δ, 247. καταικρύψας, ι, 329.
καταικλάμενος, δ, 700. καταικλώμενος, π, 106. κατάικλωνες, δ, 743. κατακλῖς, ο, 224. 272. κατακτείναιεν, χ, 109. καταικλείσῃ. α. 75. κατακλείσεται, χ, 53.
καταλισμὸν, λ, 62. χ, 196.
καταλείπειν, λ, 72.
καταλιέαι, ἀοῦ. τ, 44. *Infinitivus.* ψ, 39. καταλιξῇ, γ, 353. κατάλεξον, α, 169. χ, 417. κατάλεξω, γ, 80. κατάλιχθαι, ο, 393.
* καταλοφάδια, κ, 169.
καταλύσομεν, δ, 28.
καταμίσγῃ, XVIII, 26.
καταμῦσαι, I, 190.
* κατανεῖ, β, 58. * ρ, 537.
κατανεύων, ἀντὶ κατανεύων κεφαλῇ, ι, 490.
κατανήνεον, υ, 387.
καταπύκνου, κ, 559. λ, 64.
καταπαύσεται, β, 168.
κατάπεπνευ, ν, 164. III, 333. καταπεπνεύσει, τ, 467.
καταπεπλαὶ, ξ, 226.
καταρῶνται, τ, 330.
κατάσησιν, μ, 185.
καταστίλβων ἀστὴρ ὑπὲρ στέλας ὑψόθεν, VII, 10.
καταστρέψας, II, 73.
καταστυφέλῳ * ἐπὶ πέτρῃ, III, 124.
κατάσχῃ, ε, 200.
καταστεγνώσαν, κ, 530. κατασυνείης, λ, 84. 140. 204.
καταστήσει, τ, 205. κατάστημα, τ, 136.
κατατύχῃ, π, 84. κατατύχῃ, ο, 308.
κατατῦθι κατ' αὐτὸ, κ, 567. φ, 55.
καταφθιμένοιο, γ, 195. καταφθίσῃ, ε, 341. καταφθίζει, β, 183.
κατάχθιος, η, 42.
κατάξει, ι, 283.
κατεδαίνομεν, λ, 522. κατέδων, ε, 204.
κατέδυσαν, α, 330.
κατέβρως, II, 127.
κατηγόρῃ, ι, 510.
κατηδάμιατ', III, 139.
κατέδαψαν, γ, 259.
κατέδη, κ, 23.
κατέδησαν, δ, 40.
κατέδυτον, φ, 363. κατέδυτον, τ, 159. κατέδυσε, β, 237. ο, 32.
κατέδραθον, η, 285. ϑ, 296. ψ, 18.
κατέδυ. 246. 249.
κατέθηλεν, κ, 213.
κατέϊστο, ε, 152.
κάτειμι, ο, 504.
κατείρυσεν, ε, 261.
κατείχε, ι, 145.
κατεκλάσθη, δ, 481. 538.
κατεκρημνώντο, VI, 39.
κατέκλασθεν, γ, 108.
κατέκλασε, δ, 535.
κατέλεκε, ν, 75.
κατελιξατο, κ, 555.
κατελεύσομαι, α, 303.
κατένωσας, ν, 133.
κατενήρατο, λ, 518.
κατέπιφε, γ, 252.
κατεπλείομεν, ι, 142.
κατέπυσ' ἱερὸν μέϑ' ἡλίοιο, Π. 371.
κατέρειξεν, δ, 610. ε, 181.
κατερύτω, τ, 545.
κατέρυκε, α, 315. κατρύκει, α, 55. κατερύκει, α, 197.
κατεσκίασεν ὁ χάρεσσιν, μ, 436.
κατεσσίτευε, II, 407.
κατέχετ', γ, 284. κατέχετο, τ, 361.
κατέπηξεν, τ, 206. κατέπηχ', ν, 20.
κατέτρεζε, I, 87.
κατέτρωξαν, I, 181.
κατεύνηθέντες, δ, 414. 421.
κατεφαίνετο, II, 431.
κατέφθιτο, δ, 363.

κατή-

κατηφείαφι, π, 290. τ, 9.
κατηφείχ, τ, 289.
κατηφίες, ω, 431.
κατήφησαν, π, 342.
κάτθημεν, ι, 72.
κάτθησαν, β, 415. ν, 135. 284. π, 230. τ, 55. vid. καθησαν.
καθχήσειαφ, λ, 455.
καπνίζω, III, 372.
* καπνδαίφ εἰὶ βοθρφ, III, 112.
καπνίσυσαν, VI, 34.
Catullus, ξ 83. π, 15. 35. ρ, 541. σ, 162.
κάπυρ δ, 8, VI, 55.
καπυρυχίεσι λιθοισι, ι, 185.
Καύκωνας μειλιχίους, γ, 366.
κέκρ, I, 208.
κεάσπιμοι, μ, 388.
κεάσσαι, Δῆς, ο, 321.
Κεδρήσιος ἄνδρες, XLIII, 4.
κεδνὴ, α, 335. κεδνότατος, κ, 225.
κέδρε ἐυκτιτίσιο, ε, 60.
κειμήλια, β, 75. δ, 613. ἐσθλὰ, κ, 40. ο, 159. πολλὰ, τ, 272.
κειμηλίοισι, α, 312. δ, 600. ἐσθλὸν, ο, 91.
κείραδ ad τι κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν, δ, 198.
κεκαδὼν φ 153. 170.
κεκακωμένον χόρον ἔκτ. δ, 754.
κεκακωμένῳ ἄλμῃ, ζ, 137.
κεκαλυμμένῳ οἷος ἀύτῃ, α, 443.
κεκάσμενος, ω, 509. κεκασμένον, δ, 725. 815.
κέκασθε, γ, 18.
κεκλήγοντας, ω, 256. κεκλήγοντες, ξ, 30. κεκληγὼς, μ, 408.
κεκλημένῳ, ζ, 244.
κεκλίαται, δ, 808 κεκλιμένων, λ, 193.
κέκλυθι, ξ, 462. ο, 306. κέκλυτε, β, 25. 161. 229.
κεκμηῶτα, κ, 31. ν, 282.
κεκρὸς, σ, 334.
κεκρήμεσσι, Θ, 98. κεκρημένοι, ξ, 456. κεκρημὸν, σ, 371.
κεκρυμμένα χαλκῷ, χ, 125.
κεκτήσθ θυμῷ, ι, 501. τ, 71. χ, 477.
κεκρέασται, δ, 616. ω, 116. κεκρέασθε, δ, 132.
κεκλομένοι, π, 248. ω, 107.
κεκρυφάλου, λ, 442.
κεκύθασι, ζ, 303.
κελαδεινὴν, IV, 16. XXVI, 1.
κέλαδον, σ, 401.
κελαινεφέϊ, ε, 552. ν, 25. XIV, 3. XVI, 4. XXXII, 5. κελαινεφὲς, λ, 36. 152. ν, 147.
κελαινὸν, λ, 97. 227. 231. 389.
κελάρυζε, VI, 36. κελάρυζεν, ε, 323.
κέλεαι, ε, 98. 174. ι, 274. κέλεται, β, 114.
κέλεσθ, τ, 299. κέλεσθε, φ, 265.
κελεύθου, γ, 425.
κέλευθα εὐρείαντα, ω, 10. ἠερόεντα, υ, 64. ἰχνύοντα, γ, 177. ὑγρὰ γ, 71.
κέλητ' ἂς ἵππον ἐλαύνων, ε, 371.
κέλομαι, γ, 317.
κελσασῃσι ὑ νηυσὶ, ι, 149.
κενεὰ εὔβοατα εἰπὼν, χ, 249.
κενεὰς σὺν χείρας ἔχοντες, κ, 42.
κενεὸν νέεσθ, κῆ ἀὖθ ἵεμαι, ο, 214.
κενεῶνα μέσσον, χ, 295.
Κενταύρεσσι φ, 303. * μεγαλαύχεις, I, 172. Κενταύρου φ, 295. I, 170. Κενταύρους, XLVII, 17.
* κέντρα πθλίμηδα, *Fragment.* 8.
κέον ὑ, λ, 340.
κέρα, τ, 211. φ, 395.
κεράσσαθε ὑ οἶνον, γ, 332.
κερδίοσι, τ, 563. κερδίοσιν, III, 192.
κεραΐζομεν, Θ, 516.
κεραὸς ἠὲ, III. 336.
κεραμῆες, XLVII, 1. κεραμέων XLVII, 12. κεραμῆϊα, XLVII, 14.
κερασοὶ, δ, 85.
κέρας, μ, 253. ὕπατον, * ἀνθέον ὕλης, *Fragment.* 108. κέρασι, γ, 384.
κέρασιν, γ, 426. 437.
κερόσαντο, vid. κερόωνθ. κεράσασθαι, κ, 362.
κεραύσαθ, γ, 393. σ, 422.
κεραυνῷ δροχθὴ, ε, 128. 131. ψολόεντα, ψ, 330. vid. ad ω, 538.
κερέων, γ, 439 ξεστῶν, τ, 566.
κερόαλέον, ζ, 148.
κερδία, β, 88. κακὰ, ψ, 217. πολλὰ, τ, 285. κερδέων ἁρπαλέων, Θ, 164.
κερδίονα, XLVII, 6.
κερδιοσύνῃ, ξ, 31.
κερκίδ' ὑφαντὸν χρυσείῃ, ε, 62.
Κερκωπες, *Fragment.* 251. Κερκώπων ἀγορὴν κακομήχανον, *Fragment.* 252.
κερόωντο, Θ, 470. υ, 253.
κερτομέοι, η, 17. κερτομέοντες Θ, 153.
κερόωντές τ' αἰδοῖα οἴσειν, ω, 363.
κερῶντο, ε, 499.
κεσκιε φ, 41.
κεύθεσι γαίης, ω, 203.
κεκρυφότας πυκινὰς, κ, 283.
κευθῶ, φ, 194. κεύσω, γ, 187.
κεφαλὰς, β, 152. κεφαλὴ, δ, 150. σμερδαλέη, μ, 91. κεφαλὴν, Γοργείην, λ, 633.
Κεφαλλήνεσσιν, ω, 377. Κεφαλλήνων, υ, 210, ω, 354. 428.
κεχανδότα, δ, 96.
κεχαρημένος ἦτορ, VI, 10. κεχαρήσεται, 266.
κεχαρισμένα, Θ, 584. κεχαρισμένῃσι, δ, 71. VI, 55. κεχαρισμένῳ, β, 54.
κεχάρισο, ζ, 23.
κεχάροντο, β, 249. γ, 438. κεχάροντο, δ, 344. ρ, 135.
κεχολάσατο λίην, ξ, 282. π, 425.
κεχολωμένου, β, 185,
κεχρημένοι, α, 13. υ, 378.
κέχρηθ' ἁγαθῇσι φρεσὶ, γ, 266. ξ, 421. π, 398.
κέχυνθ, χ, 387. κέχυνθε, χ, 389.
κέχυτο, ι, 330.
κίες, η, 242.
κῆας ἄνωγα τὸ πῦρ, ο, 97.
κήδια, ε, 5. Θ, 149. λυγρὰ, λ, 368. φονόεντα, ι, 12.
κήδιαι, ε, 397.
κηδιστεύθ, χ, 358.
κήδθ, ξ, 4. 146. 461.
κήδιστοι, Θ, 583. κήδιστος, κ, 225.
κηδόμενόν, γ, 240.
κήκιε, ε, 455.
κῆλα, II, 444.
κηλέω, Θ, 435. ι, 328.
κηληθμῷ, λ, 333. ν, 2.
Κηναίῳ, II, 219.
κηξ εἰναλίη, ε, 478.
κῆπον, η, 129. ω, 246. 337. πολυδένδρεον, δ, 737.
κὴρ θανάτοιο, λ, 170. 397,
κῆρ, pro κέαρ, δ, 259. 539. η, 82. ι, 459. κ, 67. 247. μ, 153. 192. 250. ἀτίσασθον, ψ, 167. πυδάλιμον, φ, 247. φίλον, α, 310.
κῆρα, β, 165. μείλιχιον, β, 283. γ, 242. I, 85. τὴν μοι θεὸς ὤπασε, τλήσιμον *ἀκριφίαν φέρειν πίλητι θυμῷ, XXXVII, 13.
κηρία, III, 556.
κηρὸν μαλλον ἰχώσαθ, ε, 284. ι, 480. ἐμοὶ δ' ἄχος ἐξὺ μενοεικὲς κηρὸν μαλλον, λ, 207. φίλει δ' ἐμὸν κηρὸν μαλλον, ο, 369.
κηρὸν, μελιηδέα, μ, 48.
κήρυκες, α, 109.
κήπι εἰναλίῃ, δ, 443.
Κήτεσοι, λ, 520.
κήτεος, σ, 446. κήτεσιν, δ, 452.
κῆτος, ε, 421. μ, 97.

μετὰ-

κητώεσσαν, δ. 1.
Κηφισίδες ἰσχύϊ λίμνης, II. 208.
Κηφισὸν καλλιρεέθρων, II. 240.
κηώεσσα, ο, 99.
κίε, γ, 17. κίεν. π. 177. κίῃς. α, 311.
κιδνάμεν, III. 506. 512.
κιδνάμενοι, II. 515.
κίδναντο αἰθαλόεσσα, α, 153. κίδνατο, α, 159. φίλη, II, 131. κιδνάμεναι, XXIV, 3.
Cicero male intelligit *Homeri* locum, ω, 226.
κικλήσκεσκε, δ, 355. ι, 366. τερμίνη δ' ἐκικλήσκεσκε, IV, 268.
Κίκονας, ψ, 310. Κίκονες Κικόνεσσι μαχώσονται, ι, 47. Κικόνων, ι, 66. 165.
κίκυς, λ. 392. IV, 238.
Κιμμερίων, λ, 14.
κίνδυνον, I, 9.
κινέω, I, 273.
κινῆσαι, Ϟ, 298. IV, 235. κινήσας, ε, 285.
κινητῆρα γαίης καὶ θαλάσσης, XXI, 2.
κινυμένων, κ, 556.
κίονα μακρὴν, α, 127. μακρὸν, Ϟ, 66. 473. ὑψηλὴν, χ, 176. 193.
κίονας μακρὰς, α, 53. κίονες ὑψόσ' ἔχοντες, τ, 38. κίονα μακρὸν, χ, 466.
κιόντες, α, 372.
Κίρκη, Ἀιαίη δολόεσσα, ι, 32. αὐδήσασα, δεινὴ, εὐπλόκαμος, θεὸς, κ, 136. λ, 8. μ, 150. πολυφάρμακε, XLVII. 15. πότνια, Ϟ, 448. κ, 394. 549. μ, 302. Κίρκῃ, κ, 295. μ, 322. Κίρκην, μ, 16. Κίρκης, κ, 150. 210. 221. 282. &c. μ, 9. 226. Αἰαίης, μ, 268. 273. πολυφαρμάκῳ. κ, 276. δόλον, πολυμηχανίην τὸ, ψ, 321.
κίρκος, ν, 87. ἀξιὸς ὄρνις. Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος, ο, 525.
κιρνὰς αἰθοπα οἶνον, π, 14.
κίρνη. κέρασε. κίρνα, ξ, 78. π, 52.
Kircher. Athanasius, μ, 235.
κισσοκόμην, XXV, 1.
κισσὸς μίλακας, ἄνθεσι τηλεθάοντας, VI, 40. κισσῷ, XXV, 9.
κισσύβιον, ι, 346. κισσυβίῳ, ξ, 78. π, 52.
κίστη, ζ, 76.
κιχάνει τοὶ βραδὺς ὠκὺν, θ, 329. κιχανόμεσθ', τὰ σὰ γοῦνα ἱκόμεθ', ι, 266.
κιχήσαιο, ζ, 51. τ, 400.
κίχλαι πανυσσίτιοι, χ, 468.
κιχὼν, κε. κιὼν, ο, 157.
κιὼν, β, 260. ζ. 236. Ϟ, 254. ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν, π, 156.
κίων, πάχεος δ' ἦν κύκλα κίων, ψ, 191.
Κλαγγὴ γεγάασιν, οἰωνῶν ὡς, λ, 604. ἀασγετος, ξ, 412. λύκων, χαροπῶν τε λεόντων, XIII, 4. κλαγγῆς * πῦρ, XXVI, 8.
κλαῖε, δ, 184. κλαῖεν, α, 363. κλαίεσκον, φ, 90.
Κλάρος αἰγλήεσσα, II, 40. Κλάρου ἀμπελόεσσαν, VIII, 5.
κλάσε χερὶ παχείῃ πίθον, ζ. 128.
κλαυθμὸν, δ, 212.
κλέα ἀνδρῶν, θ, 73. φωτῶν, XXXI, 18.
κλειδέσι, σ. 116. υ. 120.
Cimias Caryſtius, ψ, 308.
κλείσιον, α, 338.
Κλεῖτον, ο. 249. χρυσόθρονος ἦρπασεν Ἠώς, ο, 250.
κλείω. ρ. 418.
Κλισσὸν Λιβὸς, XXXVI, 1. XLVIII. 2.
κλόμαχ μήτε τὸ ἦ κέρδιστον, ν. 299.
κλόος, α, 283. 298. β, 217. ε, 311. θ, 74. ι, 20. ἄσβεστον, δ, 584. ἐσθλὸν, α, 95. εὐρὺ, α, 344. μέγα, α, 240. μείζων, ι, 264. μεῖζον, Ϟ, 147. ὑπερφίαλον, ι, 264.
κλοπὸς θ' ὅρκα τε, τ. 396.
κλοψὰς, III, 240. κλόψεν, III, 18.
κλοψίφρονος, III, 413.
κληηδόνα, δ, 317.
κληῆρα, ε, 4. 239.
κληῖδ', α, 442. φ. 47. εὐκαμπέα, καλὴν, *χρυσείην, φ. 6. κληῖσα, δ, 838. φαεινὴν, III, 247. κληῖδα σὺν, μ. 215. κληῖδι, φ, 50. 241. κληῖδος, δ, 802.
κληίθρου, III, 146.
κληῖσαν, φ, 236. 241. 382. XXXVII, 9. κλῆισεν, τ, 30. φ, 387. 389.
κληῖσι, β, 419. κλείσῃσι, Ϟ, 37. ν, 76. σ, 293.
κληῖσιν δ' ἐπέπαγεν σανίδας, β. 344.
Clemens, Alexandrinus, ε, 261.
κλῆρος, ξ, 64. κλῆρος, κ, 207. κλήρους, κ, 206. κλήρῳ, ι, 331.
κληρονόμοι, III, 129.
κλῆσιν μερόπων γένος ἀνδρῶν, XXX, 18.
κλιθῆναι, παρὰ λεχέεσσι, α, 366. σ, 212.
κλίμακας, μακρὰς, κ, 558. λ, 63. ὑψηλὴν, α, 330. φ. 5.
κλισιάων, ρ, 340. κλῖσιν, ι, 59. κλίνας, φ, 137.
κλισθεῖσα, II, 26.
κλιστῆρε, σ, 189.
κλισίας, δ, 255. εὐποιήτους, IV, 75. κλισίην, ξ, 45. 48. 404. pro καλύβην, διωτὴν ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλεφαίρᾳ, τ, 55. εὐτυκτὸν, δ, 123. εὖ κλισίης', π, 1. κλισίηφι, Ϟ, 501.
κλίσιον τὸν δὲ πάντα, ω, 207.
κλισμοῖσι, ρ. 90. κλισμὸν, πυκινὸν λόον, α, 132. ο, 134. κλισμοὺς, α, 145. κλισμοῦ, δ, 136.
κλιτὺν, ε, 470.
κλοπέων μύλων, ν, 295.
κλοπὸν βοῶν, III. 276.
κλυδὼν τείχεος τρηχὺς λῦσε, μ, 421.
κλῦθι. β, 262. γ, 55. δ. 762.
Κλυμένην, λ, 325.
Κλυμένοιο δυκατῶν πρέσβα, γ, 452.
κλύον, γ, 477. ζ. 247. ο, 210.
κλύοντες, II. 75.
κλυτὰ δώματ' ἔασιν, ε, 381. εἰμματ' ἀγάλλων, ζ, 58. δώματ' ἰᾷ, ε, 82. δῶρα παρῆεν, θ. 417. μῆλα, ι, 308. δώμασι, κ, 60. 112. ω, 303. ἔδνα νεκρῶν, κ, 526. πύξια, μ, 228. χ, 109. δώματ' ἴκοιτο, τ, 371. ἔργα δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι, υ, 72. III, 16. ἀνθρώπων φῶλα, II, 273. φῦλ', II. 355. μηδέα, III, 455.
Κλυταιμνήστρη, γ, 266. λ. 438. &, * 439. δῖα, γ, 266. δολόμητις, λ, 421.
κλῦτε, δ. 722. ζ. 239 ξ. 495. ο, 172.
Κλυτίδη Πείραιε, ο, 539.
Κλυτίοιο, π, 327.
κλυτοεργὸν, Ϟ, 345.
κλυτοῖ, ρ. 386. κλυτὸν, α, 300. γ, 198. 308. ζ, 36. 321. κλυτὸς, ε, 422. &c.
κλυτόμηδεν, XIX, 1.
Κλυτόνηος ἀμύμονος, Ϟ, 123. ἀντήνορος, Ϟ, 119.
κλυτοτέχνην, θ, 286. XIX. 5.
κλυτότοξε, ρ. 494. κλυτοτόξῳ. φ. 267. κλυτοῦ. III. 115.
κνίφας, σ, 360. κνίφας γ, 329. ε, 225.
κνήμας, Ϟ, 135. I, 160. κνήμαι, τ, 469. δεξιτερὴ, I, 239. κνήμῃσιν, ω, 227. I, 123.
κνημίδας, I, 123. βοείας ῥαπτὰς, ω, 228.
κνημοῖσι, XVIII, 13. κνημὸν, II, 283. κνημὼς, δ, 33. ρ. 128.
Κνίδος αἰπεινὴ, II, 43.
κνίσσῃ, καὶ. ἐκάλυψαν, γ, 457. μ, 360. I, 175.
κνίσσῃ, ρ. 270. II, 58. κνίσσαν, * ἠδ' ἔπαον. Ϟ, 550. κνίσσης, μ, 369.
κνισσήεν, κ, 10.

Κνισσο-

Κνισοδιώκτην, I, 229.
κνυζηθμῷ, π, 163.
κνύζωσεν, ν, 433. κνυζώσω, ν, 401.
κνώδαλον, ρ, 317. γήρους, III, 188.
Κνωσσὸν, πολυδίκτυον, II, 475. Κνωσσὸς, μεγάλη πόλις, τ, 178. Κνωσσῷ Μινωίῳ, II, 393.
κνώσσω', δ, 809.
κοίλας ἐπὶ νῆας ἔβαν, ω, 50. κοίλη, II, 284. κοίλῃ, γ, 365. κοίλην, γ, 344. κοίλης, 6, 332. κοίλην' σὺν νηυσὶν, α, 211. β, 18. 27. σ, 180. κοίλοιο, κ, 92. μ, 93. κοίλοι, δ, 277. θ, 507. 515.
κοιμᾶθ', τ, 49. κοιμᾶτ', ζ, 16. κοιμᾷ, δ, 402. κοιμηθέντες, δ, 295. κοιμήσαιτο, δ, 302. κοιμήσασα, δ, 336. κοιμήσας, μ, 372.
*Κοίοιο μεγάλα Σύαπερ κυδίστη, Λητοὶ, II, 62.
κοιρανέουσι, υ, 234.
κοίρανοι εἶσαν ξείνων τε πτωχῶν, σ, 105.
κοίτῃ αἰσχύνῃ, σοὶ, ἄεσσα, τ, 341.
κοίτην, ξ, 455.
κοίτοιο, γ, 334. τ, 510. υ, 138.
κοῖτος, ξ, 525. τ, 515. συμπὸς, χ, 470. κοίτου, β, 358. η, 138.
κολεὸν, Θ, 404. κολεῷ, κ, 333.
κολλητὰς δ' ἐπέβησαν Σύρας, ψ, 194.
κολλητῇσιν ἐυξέστης σανίδεσσιν, φ, 164. κολλητοῖσιν ἄρμασι, ρ, 117.
κόλποισι νέμ, φ, 407.
κολοκύπτας, I, 53.
κολύει, θ, 211. κολύεται, λ, 339.
κόλπωσι, XXV, 4. κόλπον εὐρέα, δ, 435. κόλπος ἀπείρων, II, 431.
κόλπως δεινὸς, ε, 52. κόλπῳ, ο, 468.
κόμας ὕλας, ζ, 231. ψ, 158.
κομίσειν, ζ, 207. λ, 249. κομίσσειν, ω, 211. 389. κομίσσιν, ρ, 310.
κόμην, δ, 198. ψ, 195.
κομιδὴ κατὰ νῆα ἧσιν ἐπηετάνους, Θ, 232. ἵμασιν, θ, 453. ω, 244. ἀγαθὴ, ω, 248. κομιδῆς, ξ, 124. ω, 246.
κόμιζε τὰ σαυτῆς ἔργα, α, 356. φ, 350. κομιζομένοις, θ, 551. κομίσασθε, ζ, 278. κομιεῖ, ο, 545.
κόμπεν, Θ, 380.
κονάβησε, σμερδαλέον, ρ, 542. III, 54. 420.
κονάβιζε, κ, 399.
κόναβε κακὸς, κ, 122.
κονίη, λ, 599. κονίης, ω, 39. κονίῃσι, η, 153. κονίῃσιν, η, 160. κόνιν, ω, 315. III, 140.
κονιοντες, πεδίοιο, ἐπέτριβε, Θ, 122.
κοντὸν ἐυμήκεα, ι, 487.
Conon, Narrat. ε, 34. τ, 432.
κοπεσήτοντες, ρ, 299.
κόπτον, κ, 411. κόπτε, ι, 329, ρ, 297. 306.
κόπτε, Θ, 274. κόπτοντες, Θ, 528. κόπτων, σ, 28.
Κόρακος πέτεη, ν, 408.
κορεσσάμενοι, ξ, 28. κορέσθην, κ, 499. κορεσσάμενοι, ξ, 46. κορέσασθε, υ, 59. κορέσωνται, κ, 411.
κορήπτη πεπιτύσασα δῶμα, υ, 149.
κορμὸν, ψ, 196.
κόσης, δ, 103.
κόρυθας, τ, 32. κόρυθος χαλκοπαρῄου, ω, 522. χρυσέης, XXX, 10.
κορυσσόμενον, μ, 121.
κορυφὰς, ι, 121. ὀρέων, XVIII, 7.
κορυφῆς ὄρεος, β, 147.
κορῶναι, παύγλωσσοι, εἰνάλιαι, ε, 66.
κορώνη χρυσέη, η, 90. κορώνῃ ἀργυρέῃ, ω, 441. καλῇ, φ, 138. 165. κορώνης, φ, 46. κορώνῃσιν, μ, 418. ξ, 308.
Κορωνὶς, δία, κύρη, Φλεγύεω βασιλῆος, XV, 2. 3.
κορωνίσιν, τ, 182. 192.
κοσμηθέντα, IV, 65. κόσμηθεν, V, 12. κοσμηθέντες, ι, 157. κοσμῆσαι, VI, 59. κοσμήσαντες, I, 120. 152.
κοσμηταὶ, η, 127.
κοσμήτορα λαῶν, σ, 151.
κόσμοι, γ, 138. Θ, 179. 489. 492. ξ, 363. υ, 181. III, 255. χαλέσασα, XXVI, 17. κόσμον, XXXI, 4. XLVI, 2. 4 κόσμῳ, τ, 77.
κοσμῶντες, I, 41.
κοποσαμένη, τ, 83. κοποσάμενος, ε, 147. κοπέσατο, α, 101.
κότον, λ, 101. ν, 342. χ. χόλον.
κοτυληδονόφιν, ε, 433.
κοτύλην, ο, 311. ρ, 12.
κότυλοι, XLVII, 3.
Couleis, *Abraham.* Davideis, τ. 457.
κυλιὴ ἐγκατέπηξε, λ, 97.
κύαι, ζ, 105. κύας Παυσάρεια, υ, 66. κυαφόων, ζ, 122. κύρη, α, 329.
κυελίαις, ν, 45. κυελίοιο, ὃ πόσος, ψ, 150. φίλοιο, ο, 22.
κυρίζων, χ, 185.
κυρίξ, χ, 188.
κύρσοι, α, 149.
κυρτοτέροισι, φ, 310.
κυρτὸν ὀφθαλμὸν, ι, 27. κυρτὸν ῥίφε, XLV, 1.
κύρω * κεκλήγοντ' ἄνω ἐ πτυκτοῖσι, θ, 35. 48. κύρων, χ, 30. ψ, 122.
κύφα, III, 83.
κυφότερον, θ, 201.
κύφω, I, 65.
*κοχλίων λειπῶν, I, 164.
κόψε, ξ, 425.
Κόως, II, 42.
κραδίη, χ, 218.
Cragius, Nicolaus, γ, 251.
κραδαίων ὀλιχόσκιον ἔγχος, τ, 438.
κραδίη, α, 353. σιδήρεια, δ, 293.
κραίνεσι, θ, 391. τ, 567. κρανέουσιν, III, 556. κραίνων ἀθανάτης τὰ θεσπίζοις, III, 426.
κρανὰς, ρ, 27. κρανὰς, ζ, 171.
κραναοῖσι, ζ, 33. κραναὴν, ε, 385. *κραναπόπολος ἄγχιαλος, I, 99. κραναπτῶν, θ, 247.
κραμβὰς, I, 53. κραμβῶν, I, 162.
Κραμβοφάγος, I, 216.
κρανὴν, II, 16. 26. κρανὴν, α, 247. ε, 509. π, 124. φ, 346.
*κρανηπίδες, II, 72.
κρανείης, κ, 242.
κράνεον ἀκόντιον, III, 457.
*κρᾶτ' ἀμφικάλυψεν, I, 164.
κρᾶτα, θ, 92.
Κρᾶθιν, μ, 124.
κρατὶ ἐς, λ, 596.
κρατεὸς, σ, 381.
κραταίπεδον, ψ, 46.
κραταίπεδος, XLVIII, 8.
*κρατερηλοιο χαλκοῦς, III, 48.
κρατερὸ, ε, 242.
κρατερῷ φωλῷ, III, 265. 377.
κρατέες, λ, 484.
κρατερῇφι βίηφι, ι, 476. μ, 210.
κρατερόφρων, δ, 333. ρ, 124.
κρατερῷ, II, 449. III, 386.
κυπρώνυχας, ζ, 253. φ, 30.
κρατερώνυχες, κ, 518.
Crates, β, 1. γ, 81. 293. δ, 84. κ, 86. λ, 14. μ, 61. τ, 229. χ, 188.
κρατῆρα, ἀνδημόεντα πιειέρυγον, ω, 274. κρατῆρες χρυσέοι, IV, 207.
κρατήσας, I, 230.
κρατὶ, ι, 490. ἰφθίμου, χ, 123.
κρατὸς, ε, 323.
κράτος, α, 359. μείζονα, α, 70 s. 4.
κρατὺς Ἀργεϊφόντης, ε, 49. 148.
κράτυν τυκτομένην, χ, 309. ω, 184.
Κρεωφυλίδης, I, 240.
κρῖα, κ, 112. αἱμοφόρυκτα, υ, 348. ἀνδρόμεα, ι, 347. ἄασται, ι, 162. ὀπὶ, χ, 21. πιτνάντα, *Fragmens.* 233. πυλαὶ, ω, 363.
κρίας, Θ, 477. ὀπτὸν, π, 443.
κριὸν, γ, 33. κρειῶν, III, 130.

κρίσις,

κρεῶν, Φ. 382. 401. λ. 354 377. ν. 38.
κρέων, πάντων ἀριδείκετ' λαῶν. ι, 2.
κρεσσονα, XXII, 2. κρειόντων, α, 48. 81. ω. 472.
Κρείοντ@ ὑπερθύμοιο θύγατερ, λ, 268.
κρέσσον, ζ, 182. κρείσσονες, χ. 352. κρείσσων, σ. 46. 82. φ. 345.
κρειῶν, α, 141. ὀπταλίων, π, 49. παντίων, δ, 57.
κρείων, δ. 22. ε, 282. 375.
κρίμασι, καὶ δ', Φ, 67. 105.
κριμνοπαλιαιον, II, 162.
κρεῶν, ε. 98.
κρήδεμνα, ζ. 100. V, 2. λιπαρὰ, α, 334. κρήδεμνον, γ. 392.
κρηναι' ἐλάδρι, γ, 418. ρ, 242.
Κρηθῆι, λ. 257. Κρηθῆ@ Αἰολίδαο, λ, 236.
κρῆναι, ε. 70. η. 129.
κρίναῖαι νύμφαι, ρ, 240.
κρίνεων, κ, 350. κρήνη, ζ. 292. καλλίῤῥο@, II, 300. 376. κρήνη Ἀρεθουσης, ν, 408. μελανύδρου, XLVIII, 20. κρήνηνδε, υ, 154.
κρῆνον, υ, 115.
Κρηπὶς ὑρείαο, ξ. 199. π, 61.
Κρῆτες ἀπὸ Κνωσσοῦ Μινωίς, II, 393. 517. Κρηπὶς, ξ. 205. 234. 382.
Κρήτη, II. 30. καλὴ γαῖ' περίῤῥυτος, πίειρα, τ. 172. Κρήτη εὐρεῖη, ν, 256. 260. Κρητηνδε, τ. 186.
κρητῆρα, γ, 390. ἀργύρεον, ο, 104. καλὸν, φ. 145. πιναρὸν ἐφθὸν, ι, 203. τετυγμένον, δ, 615. ο. 115. φαεινὸν, ο. 121. κρητῆρας, α, 147. ἐπιστοφίης οἴνοιο, β, 430. κρητῆρες, ν, 105. κρητῆρι, β, 330. κρητῆρ@ ι, 9. 210. κρητῆρσι, α, 110. υ. 253.
Κρήτης, 322. εὐρείης, ξ, 252. 300.
Κρητῶν, II, 436. 518. 525.
κελ λύκην ἔμιξαν, δ, 41. εὐρυφυὲς, δ, 604. ὃ ῥ' ἔχει, μ, 358.
κελὶ πίνον, ι, 447.
κελλαὶ, ι, 110. κελλὰς, τ, 112.
κελεύω@, δ, 530. ω, 108. κελεύσας, δ. 666. ι, 89. κελεύσαζ, δ, 408. κελεύωσιν, Φ, 36. κελεύῃ, π, 269. κέλευμι, ξ, 217.
* κελυφίτης, Φ, 48.
κεῖνον νείκεα πολλὰ, δικαζομένων αἰζηῶν, μ, 440.
κεῖον, ι, 461.
* Κεῖοσαίων, II, 446.
Κείοσῃ, σὺ, II, 269. Κείοσιν, II, 282. 445. εὐδίελος, ἀμπελόεσσα, II, 438. Κείοσης. II. 431.
Criticorum κβλισία, η. 215. Κεῖνοι ακεῖοι, τ, 346. Not. in Schol. φ, 196. ω. 120. 190. ψευδοκεῖνοι. II, 394. Criticorum delirium, XXI, 3.
κεῖται σὺν Αἰσυμνῆ, Φ, 258.
Creſius, Gerardus, in Ὁμήρῳ Ἑβραΐζ. δ. 74.
κεκλ@, XVIII, 25.
κεκμώοιο ἰχαλέοιο, τ, 233.
Κεκρυφάλου, XXXI, 2. Κεκρύφαλον, πέπερ ἄμωμον, ὑπὲρ κρειόντων. α, 45. ω, 472. Κεκρύφαλον@, λ, 619. Κεκρύφαλος, α, 386. εὐσπίχθων, η, 35.
Κεκρύφαλα, ω. 471. Δία, ξ, 406.
Κεκρύφαλο@ ἐλευσινίο@, Φ, 289.
Κεκρύφ ἀξυλομήκεα, φ, 415.
κεκτάλων, XIII, 3.
κεκτάφοις, κ, 377. χ, 102. κεκτάφοισιν, λ, 318. κεκτάφων, XXX. 11.
κεκτάσσιν, II, 234.
* Κεκτὼς, ο, 294. II, 425.
κεκύδοιμεν, λ. 454. π, 153.
κεκυφὼς, VII, 15. κεκυφὼς, δ, 103. λ, 211.
κεκύφαλ@, ξ. 477.
κεκφηδὼν, ξ. 330. τ, 299.
κεκύψεν, λ, 243. κεκύψω, δ, 350. ν, 304. ρ, 141.
κεκωφωμαι, κ, 295. 322. * κεκωφύοις νεκύεσσι, χ, 401. ψ, 45. κεκωφέτοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχπάλοις Οὐκ ἔσθ', χ, 412.
κεκώς, 250.
κελάδεσκον, ρ. 471. υ, 289. κελαδήσουσι, α, 218. 430.
κελαδήσας, πολλὰ, β, 102. τ, 147. ω, 136.
κελαινὰς, γ, 304. 309. δ. 257. ξ, 380. κελαινὸν, π, 404. κελαινὸφ, χ, 216.
κελάρυσε, α, 291. γ, 285. κελαρύξω πολλὰ μάλ', β, 222. κελαρύξαι, α, 291. κελαρύσσειν, γ, 285.
κέλευθα, ο, 219. κελεύθοισιν, α, 117. κελεύθου, α, 402. ἀκελεύθους, ρ, 532. ἑῶλα πολλὰ, β, 313.
κελεύσσει, XXIX, 10.
κελεύω, ξ. 40 450.
κέλευσι, δ, 687. κέλευσ@ ἀχαλκόων, τὴν οἱ κατέδυσαν, τ, 534.
Κέλευσ@ Ὀρμενίδης, ο, 413.
Κέλευσ', υ, 304. Κέλευσαν, υ, 303. Κέλευσας, υ, 288. χ, 279.
Κελυφὼ πανυπέρτατα, θυγατρὶ ἐφεσμένη, ο, 302.
κέλσεσι λάεσσιν, II, 299.
κέλυφ@, π, 6. τ, 444. II, 262. 271. κέλυφα, φ, 237. 383.
κυπάσσω, I, 124.
κυάνεαι, π, 176. VI, 5. κυανέη, μ, 75. 243.
κυάνεον, η, 87.
κυανοπτερυγείης, γ, 299.
κυανοστεφὲς, ι. 482. 539.
κυανοχαίτα, ι, 528. κυανοχαίτης, ι, 536. * κυανοχαίτη, Fragm. 164.
κυανωπίδος, μ, 60.
κυδιερῆσι, γ, 283.
κυδιερὴ, ι. 78. ξ, 256. κυδιρήτεω. μ, 412. κυδιερήτλω, γ, 279. σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα, VI, 49.
κυδιερητῆρες, Φ. 557. κυδιρίτης, λ. 10. μ, 152.
κυδιοιητῆρε, δ, 18.
κυδαλίμοιο, γ, 219. δ, 2. 16. 23. 46. 217. &c.
κυδήνας, π, 212.
κύδιμον, III, 253. κύδιμο@, III, 46.
κύδιστε, λ, 396. κυδίστη, γ, 378. θύγατερ μεγάλου * Κοίοιο II, 62. κυδίστην, IV, 42.
κυδίστοις, XXIX, 13.
κῦδος, γ. 57. μέγα, γ, 79. 202.
κυδρὴν, παρὰνυμφιν, Διὸς, λ. 579. ο, 26. ἄλοχον, XI, 4. θεὸν, XXVII, 1. κυδρὸν, III, 458.
Κύδωνες, γ. 292. τ, 176.
κυθῇ, γ, 16.
Κυθήρεια ἐϋστέφα@, σ, 192. Κυθήρειαν Κυπρογενέα, IX, 1. Κυθερείῃ ἐϋστεφάνῳ, IV, 288. Κυθερείης ἐϋστεφάνου, Φ, 288. IV, 6. 176. V, 18.
Κυθήρων, ι, 81.
κυκεῶ, κ, 290. * 316.
κυκηθείη, XLVII, 12.
κύκλον, δλιον, δ. 792. περιγνάμ, αἰθέρ@, VII, 12.
κυκλοτερὲς, ρ, 209.
κύκλῳ, Φ, 278.
Κυκλώπεσσι, α, 71. ι, 125. 357. Κύκλωπες, α, 69. ἀνδροφάγοιο, μεγαλήτορ@, κ, 200. Κύκλωψ, ἀγρι@, β, 19. πίλωρ, ἀθεμίστια, εἰδὼς, ι, 428.
κυκαμώτη, μ, 238. 241.
κυλίνδε, α, 162. κυλίνδ', β, 163. κυλίνδετο, Φ, 81. λ, 597. κυλινδόμεν@, δ. 541. κ, 499. κυλίνδων, ε. 296. ξ. 315.
Κυλλήνης, III, 2. 142. 228. 337.

XVII, 2. Κυλλήνιον, XVIII, 31. Ἀρχιφόντῃ, XVII, 1. Κυλλήνιος, ω, 1. III, 304. 318. 387.
κῦμα, ω, 162. β, 427. μάχαι, γ, 295. μέλαν, ε, 353. παλιρρόθιον, ι, 485. πορφύρεον, λ, 242. ῥόθιον, ε 412. κύματ' ἄλλος, χ, 387.
κυμαίνοντα, δ, 425. 510. 570. ε, 352. λ, 252.
Κυμαῖοι ἄμυσσε, XXXII, 8.
κύμασι, ε, 224. ρ, 285. πορφυρέοις, I, 68. πορφυρέοισιν, I, 75. XXVII, 12. κύματα ἀλιγκιά, θ, 183. ἴσα ὄρεσσιν, πλώεσκε, τεθρόωσι, γ, 290. μακρά, ε, 109. κύματι πηγῷ, ε, 388. κύματος μεγάλου, ε, 320. 393.
Κύμην πόλιν αἰπεινὴν, ἐρατεινὴν κύρεν, XXXIV, 2. Κύμης, XXXVII, 16.
κύν', λ, 622. κύνας, μ, 96. σ, 104. τ, 154. σαίνοντας, π, 6.
κυνέης ἱπποδασείης, χαλκείης, χ, 111. 145. κυνέη παίχαλκος, σ, 377. κυνέῃ χαλκήρει, κ, 206. κυνέην, ω, 230. εὐτυκτον, ξ, 276. χ, 123. εὔχαλκον, χ, 102.
κύνες, γ, 259. δρομῆι, β, 11. ἀργύρεοι, ρ, 62. ἐρευνῶντες, τ, 436. θήρειοι ἰοικότες, ξ, 21. ταχέες, φ, 363. τροφῆες, ρ, 309. ὀλοκόμωροι, ξ, 29. π, 4. χαροποὶ, III, 194.
κύνες ἀπρίξ μενεαίνοντες ἦν πατρίδα, δ, 522.
κυνηγέται, ι, 120.
Κύνθος, ὄχθον, II, 17. Κύνθου, ὄρος, II, 26. Κύνθῳ παιπαλόεντι, II, 141.
κυνοραιστῆιν, ρ, 300.
κύπερον, η, 216. λ, 426. υ, 18.
κυνῶν, ξ, 531. τ, 438. 444. φ, 340.
κυνώπιδες, δ, 145. θ, 319. κυνῶπις, λ, 423.
κύον, σ, 339. ἀδδὶς, τ, 91.
κυπαιρισσίνῳ, ρ, 340.
κυπάρισσος ὑψόθεν, ε, 64.
κύπειρον, δ, 603. ἐρσήεντα, III, 107.
κύπελλα, β, 396. υ, 253.
Cuperus, Gisbertus, γ, 246. λ, 601. φ, 347. §. de *Batrachom.* fol. 3. I, 39.
Κύπελος, IV, 2.
Κυπρογενὴς, IX, 1.
Κύπρου εὐκλειτοῖο, IV, 293. Κύπρον, δ, 83. θ, 362. ρ, 442. 448. VI, 28. εὐάδια, IV, 66. Κύπρῳ, ρ, 443. V, 2. IX, 5.
κυρβασίᾳ, XLVIII, 6.
κυρῆσαι, XL, 6.
κύρμα, γ, 271. ε, 473. ο, 479. XXXVII, 1.
κυρτωθῆι κῦμα ὑφ' ὑδατι, ἔρεβος ἶσον, λ, 243.
κύστις, *Priori* brevi, ζ, 279. κύστι, ε, 463. ν, 354. π, 190. ω, 397. κύστιν κάρη ἐ χειρὶ λαβοῦσα, ψ, 87. πάντα κύστιν ὑφεῖλυς, π, 21.
κῆσι, III, 567. XLIV, 2. κυσὶν, σ, 86. χ, 476.
κύσε, τ, 417.
κύσσε, π, 15. ρ, 39. ω, 319.
κύσσαν ἐὴ ὑφεῖλυσαν, ω, 235.
Kusterus, Ludolphus, λ, 630. §. de *Batrachom.* p. 3. Vid. *Neocorus.*
κυφὸς, β, 16.
*κύψαι, λ, 584.
κύων, ρ, 248. Ἄργος, ρ, 291. ἐνὶ σταθμοῖσι κυνορεστέων, ρ, 300. καλὸς δμῶας, ρ, 307. ταχὺς θέειν, ρ, 308. 312. ἴχνι πεπιθὼν ἐλλὸν ἀπαιρέεται λαὸν, τ, 228. ἀμφιλύγες ὑπὲρ σκυλάκεσσι βεβῶσα, υ, 14.
κῶας, π, 47. τ, 97. 101. φ, 177. 182. μάχαι, τ, 58 κώεα, ρ, 32. υ, 3. 95. ψ, 180. κώεσιν ἐὸ μαλακοῖσιν, γ, 38. οἰῶν, υ, 142.
κωκυτὸν, *Mediâ* brevi, θ, 527. μάχη κωκυτοῖτιν, XLVII, 12. κώκυτον β, 361. λιγέως, ω, 294.
Κώκυτος, Ἀχέρων, Πυριφλεγέθων, κ, 514.
κῶμ' ἐκάλυψεν μαλακὸν ὕπνον, σ, 200.
κῶμον * φιλοκυδέα, III, 478.
κώνωπες, μεγάλας σάλπιγξας ἔχοντες, I, 199.
κώπη ἀργυρέη, θ, 403. ἐλίφαντος ἐπήρης, φ, 7. κώπην ξίφεος ἐπημάξατο, λ, 530. ἕρμα, ὑπὸ κώπην, σύρων, I, 73. κώπῃσ' ἐμβαλέειν, ε, 489. κ, 129. κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν, τύπτεσθαι, μ, 214.
Κωρύκιε ἄντρα κάρηνα, II, 39.
κωρύκῳ, ε, 267. ι, 213.
κωφὸς, ἀκούσας, ἠὲ ἰδὼν, μὴ ἰδὼν εἶναι, III, 92.

Λ.

ΛΑας ἀείρας πολὺ φερίζοια, ε, 537. ἄνω ὤθησκε ποτὶ λίφος, λ, 595. ὅς μιν λᾶαν ἔβηκε, τὸ ἐρρίζωσεν ἔνερθε, ν, 163. πλώεσκον, λ, 593. λᾶας ἀναιδὴς, λ, 597.
λάβε πίστις, ε, 428. δίκαιον, θ, 186. γύαιον, κ, 323. χ, 310. 342. 365. φάρυγος, τ, 480. τόξον, φ, 148. IV, 156. πάντας πάφος, VI, 37. λάβε δίκας ἀμφικύπελλον, ο, 102.
Labbaeus, Philippus, ο, 306. ρ, 33. fallitur, ο, 402. ρ, 404.
λαβέτω, φ, 152.
λαβόμην, I, 46. λαβόντες, ι, 41. λαβέτω, υ, 255.
λάβρος, ο, 293.
λαγγάνουσιν, I, 220.
λάγχαιον, ι, 160. ξ, 233.
λαγωὸν ὀρεσκῴοιο, XVIII, 43. λαγωὸς, ρ, 295.
λάε, ναιβοῦ ἀπάγχου, τ, 230.
Λαερκέα χρυσοχόον, γ, 424.
Λαερτιάδη, θ, 18. χ, 191. ω, 191. 205. γέροντος, ξ, 185. Λαέρτῃ, δισμύρῃ, π, 138. ἥρωϊ, ξ, 99. τ, 144. ω, 133. Λαέρτην Ἀρκεισιάδην, ω, 269. Ἀρκεισιάδῃ ἠὸν ἔπαλε, π, 138. ἥρωα, α, 189. μεγαλήτορα, ω, 364. Λαέρτης, α, 430. γέρων, ξ, 172. πατρομήτορ, ω, 374. Λαερτιάδεω, μ, 375. ρ, 152.
Λαερτιάδῃ, ξ, 486. δμῳῆς, ε, 203. Λαερτιάδην, π, 455. Ὀδυσῆα, ρ, 361. Λαερτιάδης, ι, 19.
λαίφεσι κατημυχίοισ' ἀφραδέῃσι ῥυτῆσιν, 267. ξεστῆς, κ, 211. ξεστῆσιν, κ, 253 ῥυτῆσιν, ξ, 10. κατηρεφέσιν, II, 299.
λαίζεται, ν, 254.
λαθέσθαι, ι, 97. λαθείῃ, κ, 236. λαθοίμην, α, 65.
λάθρῃ, θ, 269. ο, 429. ρ, 43. 80. χ, 445. XVI, 4.
λαίγγας, ζ, 95. λαίγγες, πυκιναὶ, ε, 433.
λαίλαπι, μ, 400. 426. ω, 42. θυωδείῃ, ι, 61. μ, 314. μεγάλῃ, μ, 408.
λαμβάνει, χ, 15.
λαΐνεα, ν, 106. λαΐνεον, θ, 80. μ, 178. π, 41. ρ, 30.
Λαιστρυγόνες, ἸΦθιμοι, κ, 119. Λαιστρυγονίην, τηλόθεν, κ, 82. ψ, 318. Λαιστρυγόνος Ἀντιφάτεω, κ, 106. 199.
λαΐτμα, ε, 409. μάψ' ἐπὶ πρῶτα, η, 35. μάχαι, ε, 174.
λαοφόῳ, υ, 206. λαοφόος, ν, 399. III, 152. δικφοίτου, XVIII, 23.
Λακεδαίμονα δῖαν, ε, 20. ν, 440. ρ, 121. εὐρύχορον, ν, 414. ο, 1. κτιτίσσασθ', κοίλην, δ, 1. Λακεδαίμονι, φ, 13.
Lactantius, γ, 52.
λακτίζων, σ, 98. χ, 88. I, 89.
Λακωνίδα γαῖαν, II, 410.

Λάμυς εἰπὲ πῶλοισθεγε, κ, 81.
* λαμπάδες αὐγαὶς, ι, 404.
Lampe, Frederic. Adolph. De Cymbalis Vett. τ, 179.
λάμπῃ, XXX, 13. λάμπῃς, III, 104. 113.
Λαμπετίη, μ, 132. ταυύπτιλος, μ, 375.
λαμπτομενάων, ψ, 290.
Λάμπον, τὸ Φαίδιμθ', οἵτ' Ἠῶς ἵπποι ἔασι, ψ, 246.
λαμπρὸν στολήν, XXXVI, 33. Fragment. 183. λαμπρὰ, XXX, 10. 12. λαμπρότατον, XXXI. 12.
λαμπτῆρας, σ, 306. λαμπτῆρσι φαεινὸν * αἰθομένοισιν, σ, 342. λαμπτῆρων, τ, 63.
λαὸν ἄγων, XVII, 9. λαοξοότατον, μ, 227.
λαὸς, ο, 45. ρ, 233.
Λακεδαίμων, θ, 141. 153. Λακεδαίμονος, Ϡ, 370. ἀγακλειτὸν, ν, 170. ἀμύμονα, θ, 117. Λακεδαιμονίοις, θ, 207. Λακεδαίμων, θ, 119. 132. ἀγαθὸς παῖς Ἀλκιθόοιο, Ϡ, 130.
λαοὶ, β, 13. 252. ι, 263. λ, 135. ν, 156. Φείκιον, μάρνων ἐπιβήτορες ἵππων, XXXVII, 4 ὁπλότεροι, XXXVII, 5. λαοῖσι, θ, 472. λαοὶ, β, 41. 81. λαὸν ἄγειρεν, λ, 499 ἀπάνευθεν, η, 60. λαὸς, ξ, 248. πολὺς, ζ, 164. λαὸς, θ, 125.
λαὸς ὑπαὶ ῥιπῆς, Ϡ, 192.
Λαοστόον, χ, 210.
Λαπίθας, φ, 297.
λαρὸν πυκνοίμισθε δέρηνον, μ, 283. ξ, 408.
Λάρῳ ὄρνιθι ἐοικὼς, ε, 51.
λαρώπρον, β, 350.
λασιαύχενα, VI, 46. λασιαύχενον, III, 224.
λασίην ὑπὸ χαλκὸν ἐλυσθείς, ι, 433.
λαύρῳ, χ, 128. λαύρης, χ, 137.
λαχεῖα, ι, 116. vid. ἐλάχεια.
λαχμῷ, ι, 445.
λαχνῃ εὐωδεῖ, λ, 319.
λαχὼν, ε, 40. ν, 138.
λαὼν ἀσπαίρειν, τ, 229. ὀξὺ, III, 360.
λαῶν, β, 234. κοσμήσεις, σ, 151. πάντων ἀριδείκετον, Ϡ, 382. 401. ι, 2. λ, 354. 377. ν, 38. σημήνας, ρ, 109. σημήνῃ, ξ, 497.
λέβητ' ἴλε παμφανόωσαν, τ, 386. λέβης μ, 237. λέβητα, ν, 13. λέβητος, ν, 217. ἑπτατενὲς, III, 61. λέβητος ἀργυρέοιο, α, 137.
λειμάξῃσι, γ, 240.
λείβει, ἐπὶ αἰθέρα εἶσιν, γ, 460. λείβον δ' ἀθανάτοισι, β, 432. λείβων δάκρυα, ε, 84. 158. Ϡ, 86. 93. 532. π, 214.
λείη, ι, 134. λείην, κ, 103. λείγυιαι Ν χερὶν, Ϡ, 260.
λειμῶν, δ' 605. ζ, 292. λειμῶν' ἀνθεμόεντα, μ, 159. λειμῶνα, III, 221. 344. ἀσφοδελὸν, λ, 538. 572. ω, 13. ζάθεον, III, 500. λειμῶνας ἀκηρασίους, ἐρατεινὰς, III, 72. λειμῶνες μαλακοὶ, ε, 72. ὑδρηλοὶ μαλακοὶ, ι, 132.
λεῖε, πτερύων, ε, 443. η, 282.
λεῖπε, ι, 238. 338.
Λεχαίοισι. I, 202. Λεχαίων, I, 214.
Λεχαμύλη, I, 29.
Λεχηπίναξ, I, 99. 227.
λείψαν, μ, 362. λείψαντι, ο, 149. λείψαντες, σ, 425.
λείψ ἐπὶ πλατανῶνι, III, 128.
Λειώδης, φ, 168. Λειώδης, φ, 144. χ, 310.
Λεωκρίθου, χ, 294. Λεωκρίθης, Εὐπυρίδης, β, 242.
Lectiones Variæ unde ortæ, 132. ν, 731. ξ, 69. 80. ο, 400. ρ, 322. 382. τ, 122.
λέκτο, δ' 451. 453. ε, 412. η, 346.
Λέκτου ἠκαθόεντα, II. 217.
λέκτροιο, ψ, 32. παλαιῆ θεσμὸν ἔκηδε, ψ, 296. λέκτρῳ, α, 437.
λελαβεσθαι, δ' 388.
λελάκοντο, κύνες, III, 145.
λελακυῖα, η, 85.
λελασμένοι, ν, 92. ω, 40.
λελειμμένον, IV, 76. λελειμμένος, ι, 448. IV, 79.
λέλεπτο, κ, 447. χ, 200.
*λελόγχασ', λ, 303. λελογχε, XVIII. 6. V, 2.
λέλοιπεν, ξ, 134. 213.
λελυντα, Ϡ, 233. σ, 241. λέλυντο, χ, 186
*λελῦτο, pro λελύοιτο, σ, 237.
λεξαίμην, γ, 365. τ, 598. λέξαιτο, ω, 108. λέξεαι, η, 319. λέξεσθαι, ρ, 102. τ, 595. ψ, 172.
* λέξον. κ, 320. λέξοντες, ω, 223.
Lexicorum defectus, III, 58. 91. 188. 239. 325. 339. 361. 430. 475. 557. IV. 13. Error, Ϡ, 424. ν, 10. 68.
Lexicon Rhetoricum, λ, 578.
Lexicon Vetus, υ, 23. Philologicum, Martinii, δ, 404. ν, 350.
Lexicis ignotæ Voces, III, 58. 361. VI. 55.
λέοντα, χ, 402. ψ. 48. λέοντες, κ, 433. λέοντες, κ. 212. 218. χαροπαὶ λ 610 IV, 70. λέοντος κεφαλῇσι, δ' 335. ρ, 126. λέοντων, III, 223. βαρυφθόγγων, IV, 160. χαροπῶν, XIII, 4. λέοντ, χαροπῶσι, III. 566.
λέπ' ἐλάκατα ξηρὰ, ρ, 97. λεπτὸν, οὔτ' ἀράχνια, Ϡ, 280. λεπτὸ τ' ἐν χαλκίοντι, κ, 223. XLVII, 14.
λεπτυγὲς, III, 58.
λέπυρον ἐπὶ κεφαλῇσι *κυρώσας, I, 130.
Λέσβου ἠγαθέη, II. 37. Λέσβῳ εὐκτιμένῃ, δ' 342. ρ. 133.
λέχεα, σ, 328.
λεχεποίοι, β, 61.
λευκὰ ὀπὰ πύθηται ὄμβρῳ, α, 161.
λευκὰ, β, 426.
Λευκάδα πέτρην, ω, 11.
λευκαίνει, μ, 172.
Λευκίππιον, II, 212. Λευκίππῳ, II, 212.
Λευκοθέη, Καδμου θυγάτηρ, καλλισφύρου Ἰνοῦς, ε, 334.
λευκοτέρην στίσεν ἐλεφαντος, σ, 195.
λευκοχίτωνα, I, 37.
λευκώλενος, ζ, 101. 186. 251. η, 233. 335.
λευρῷ σοὶ χώρῳ, η, 123.
λεῦσσ' ἐς φάος ἠελίοιο, Ϡ, 200. λεῦσσε, ψ, 124. λεύσσουσιν, ζ, 157. λεύσσουσι, Ϡ, 171.
λεχέεσσι, α, 366 λεχέεσσιν, ω, 294. πρηνέες, γ, 399. λέχεα ἀσκήτῳ, ψ, 189. λέχεσι πρηνέσσι, α, 440. λέχος, γ, 403. ἔμπεδον, ψ, 203. εὐστρωτοὺς, IV, 158. ἱερὸν, II, 328. πυκινὸν, η, 340.
λέχεσδε, ψ, 294.
λέων, δ' 791. δεινὸν, ὑπὸ δέρμ' ἐδύτην, VI, 48. δεινὸς, VI, 44. πυκίνοιο, δ, 456. ὀρεσίτροφος, ξ, 130. ι, 292.
Λήδη πότνια, XVI, 3. Λήδην, Τυνδάρεω παράκοιτιν, λ, 297. Λήδης καλλισφύρου, XXXII, 2.
ληδήσει, η, 221.
λήθει, τ, 88. λήθεις, τ, 91. λήθῃ, π, 176. λήθετ', β, 23.
ληϊβοτῆρες, σ, 29
ληΐδ', γ, 106. ληΐδα μετανίσσε, ν, 273. ληΐδες αἶσαν, ε, 40.
λήϊον, βαθὺ, ι, 134.
ληΐσασθε, α, 398. λησόμεθα, ψ, 357.
λήσεται

λῃστῆι Τυφοιεῖ, VI, 7.
λῃστῆρες, γ, 73. λῃστῆρσι πολυπλάγχτοισι, ρ, 425. Ταφίοισιν, π, 426.
λῃστῆρες ἄνδρες Τάφιοι, ο, 426.
ληκύθῳ χρυσείῃ, ζ, 79. 215.
Ληλάντῳ πεδίῳ, II, 220.
Λήμνιον, Θ, 283. 294. Λῆμνόν τ' ἀμιχθαλόεσσαν, II, 36. Λήμνῳ γαίῃσιν, θ, 301.
ληνὸς, ὡσπαίρουσιν ἀλιτρεπέσι λεμωῖσιν, III, 104.
λήξαμεν, χ, 63. λήξειεν, Θ, 87.
λήσῃ, λ, 101.
λησίμβροτοι, III, 339.
λήσομαι, α, 308.
Λητὼ, κυδίη θυγάτηρ μεγάλου Κρονίωνος, II, 62. μακαρ. II, 14. Λητοῦς γήμῃσι δὲ τ' φρένας, ζ, 106. ἠύκομον, λ, 317. Λητοῦς καλλίσφυρον, XXVI, 19.
λίαν, I, 57. λίην, α, 46. & sæpissimè *Homero*.
λιαζὸν, ε, 268.
λιαδὲς, ε, 462. λιαδὴ, δ, 838.
Liberalis, Antonin. τ, 518. Not. *Schol.* 522. φ, 295.
Λιβύην, δ, 85. ξ, 295.
λίγδην, χ, 278.
λιγαῖα, *Appellas. Lingua, Propriam*, Θ, 254.
λιγυπνείουσι, XXVIII, 19.
λιγυπνοίοις, II, 28.
λιγυρῇ, μ, 44.
λιγυφθόγγοισι, β, 6.
λιγύφωνοι, III, 475.
λίθ' ὑπὸ καλὰ, pro λῖπε, κ, 353.
λιθάδιαι πυκιῇσιν, ξ, 36. ψ, 193.
λίθακι πρὸ πύργου, ε, 415.
λίθοι, ν, 107.
λίθοισι, ψ, 103. πεντεῖο, ν, 77. λίθοισι κατωρυχέεσσι, ι, 185. λίθοισιν ξεστῖσιν, γ, 406. Θ, 6.
λίκνῳ ἱερῷ, II, 21. 63.
λικεφρὶς, τ, 451.
λιλαίεται, ι, 451. λιλαίεο, λ, 222.
Λιλαίηθεν, II, 241.
λιλαιομένῃσι, 15. λιλαιόμενον, α, 315.
λιμβὰς κλυτὰς, κ, 87. ναύλοχον, κ, 141. λιμβῆς, ε, 404. ἀμφίδυμοι, ναύλοχοι, δ, 846. πύργοισι, ν, 195. λιμβὴ γλαφυρὴ, μ, 305. ῥεθρῳ, α, 186. λιμένος, β, 291. κοίλοιο, κ, 92. πολυβενθέος, κ, 125. λιμὴν εὐόρμου, δ, 358. ι, 136. καλὸς, ζ, 263.
λίμνῃ πρὸ καλλίῃ, γ, 1.
Λιμνόχαρες, I, 212. πολύφημος, I, 14.
λιμὸν, ε, 166. λιμοὺς, δ, 369. μ, 352. λιμῷ, κ, 177. αἰκῆσαι θανέειν, μ, 342.
λίνεοι χρυσείοισι, II, 104. λίνῳ, ν, 118. χαικωλῴῃ ὑπείνῃ, π, 198.
λίπ', pro λιπὶ, ἰλαῖῳ, γ, 466.
λίπ', pro ἴλιπι, aut λίπι, *Imperat.* κ, 266. ο, 199. λίπι, γ, 455. λιπὲζ, γ, 196.
λιπαρὲ κρηδέμνα, φ, 334. λιπαρῆσι. I, 220. λιπαρῇσι κιφαλῇς ἠδὲ καλὰ θεσσάμενοι, α, 331. λιπαρωπίδι εἴν ἁλὶ κεῖται νάσῳ, II, 38.
λιπὼν, τ, 72.
λὶς πίτνῃ, μ, 64. 79.
λίτομαι, vid. λίτομαι.
λίσσεαι, δ, 347. ρ, 138. λίσσεαι, γ, 19. λίσσεται, Θ, 30.
λίσσει, *Futur. Perfon. 3. fing.* II, 53.
λισσὰ πίτνῃ, γ, 293. ε, 412. κ, 4.
λισσάδεσσι φυτὸν, ω, 226.
λίσσοισιν δαίτιδον πύκα ποιητῷ δόμῳ ξῦον, χ, 455.
λῖτα δαιδάλεον, κλὸν, α, 131.
λιτῆσι, καὶ εὐχωλῇσι Ἑλλεσίμοιο πιθέ, λ, 34.
λιτομένῳ, ξ, 406. λίτομαι, XV, 5. *XVIII, 48.
λό', pro ἴλαος, κ, 361.
λοβοῖσι τρητῖσιν, V, 8.
Longinus, περὶ ὕψους, μ, 63.
λόγοισι, μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι, α, 56. πίχνησίν τε καὶ αἰμυλίοισι, III, 317. λόγος, I, 8. 143.
λόγος, ἔπος, αὐτὴ δ' σχέσμα, χρῆμα, *Hebraismus*, π, 168.
*λόχαι, I, 128. 291. λόχας, I, 166.
λοέσσαι τε χρῶτά τε, τ, 320. λοεσσάμενος, α, 310. λοέσσομαι, ζ, 221.
λοετρὰ θερμὰ, Θ, 249. III, 268. λοετρῶν, ε, 275.
λοετροχόον, Θ, 439. λοετροχόῳ, υ, 297.
Loyer. de Spectris, III, 109.
λοιβὴν, ι, 349.
Lonicerus, in *Herbis*, I, 36.
λοξοδρόμῳ, I, 286.
* λόον, II, 120.
λοπὸν κρεμνοῖσιν, τ, 233.
Λυκιηθὲν, δ, 418. λ, 488. emendatus, μ, 129. *Schol.*
Lucanus, υ, 354.
λῦσ', pro ἴλασσαι, η, 296.
λύσαιτο, ω, 253. λῦσαι, δ, 49. λύσωμεν, δ, 48.
λοφάδεια, vid. καταλοφάδεια.
λοφιὴν, φέλιξε εὖ, τ, 446.
λόφον, λ, 595 λόφος Ἐρμείαο, π, 471.
λοχησεμένῳ, δ, 463. λοχήσας, χ, 93. λοχήσομαι, δ, 670.
λόχῳ πυκινῇ, τ, 439.
λόχαι, δ, 395. λόχαδε, ξ, 217.
λοχόωντες, δ, 847.
λύ', pro λύε, *Imperat.* δ, 35.
λυσιὸς, XVIII, 24.
λύγοι, VI, 13 λύγοισι εὐστρεφέεσσι, ι, 427.
λυγρὰ, γ, 303. λυγρὸν, α, 327.
λύθη δ' οἱ ἄψεα πάντα, δ, 794. σ, 188. λύθη οἱ θυμῷο, Θ, 360.
λύθη δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου, σ, 340.
λύθρῳ, χ, 402. ψ, 48.
λυκάβαντος, ξ, 161. τ, 306.
λυκαυγηρίῃ, κ, 212.
Λυκίην, II, 179.
λύκοι κρατερόφρονες, κ, 218. ἐρίπρωκες, κ, 212. παλιοὶ, IV, 70.
Lycophron, ν, 259.
Lycurgi Oratio contra *Leocratem*, υ, 350.
*λύσετο, II, 129. III, 410.
λυσσὴ, ν, 243.
λύρῃ, III, 422.
λῦσαι, δ, 422. ἀκὰς, ι, 178. λῦσε, ε, 459.
Lyſias, Orator, ω, 484.
λυσιμελὴς, υ, 75. ψ, 343.
λύτο γύιατα, δ, 703. ε, 297. 406. σ, 211. χ, 68. 147. ψ, 205. ω, 344.
λύχνον χρύσεον ἔχουσι, τ, 34. λύχνῳ, I, 128. λύχνος, I, 179.
λύων, υ, 56. ψ, 343.
λωβεύεις, ψ, 15. λωβεύω, ψ, 26. λαβὴν, σ, 224. λωβᾶν, ω, 325.
λωβὸς, δημιοεργὸς, σ, 346.
λαῖον, β, 169 λαίτροι, α, 376, β, 141.
λώπην, εὐεργέα, ν, 224.
λωβᾶν, ι, 93. 94. 102. λωτὸν, ι, 97. λωτὸς, δ, 603.
Lotichius, Joh. Petr τ, 457. I, 36. 39.
Lotus & Angeli in *Sodomis*, χ, 209.
Λωτοφάγοι, ι, 92. Λωτοφάγοισι, ι, 91. 96. Λωτοφάγων, ι, 84. ψ, 311.
λωφήσεις, ι, 460.

M.

ΜΑ', ὲ μὰ Ζῆν', Ἀχιλλεῦ, καὶ ἄλγια πατρὸς, υ, 339. ὲ μὰ τόδ' ἀθανάτων ὑψίστην ἐπόμοσσα, III, 384. Ναὶ μὰ τόδε κράτεσσι ἀκούσατε, III, 457.
μάγεσι, I, 40.
Magia, & *Magici* Ritus, λ, 25.
Magis Mures invifi, I, 178.
Magius, Hieronymus, I, 170.
*Μαγοῦσας, II, 217.
μαζὸν, XLVIII, 6.
μαζὸν, σῆμα πρὸ μαζοῦ, κ, 82. μαζῷ, λ, 447. τ, 483.
μαῖ', β, 349. 372. ε, 499. τ, 16.

16. μαῖα, τ, 482. 500. ψ, 171. φίλη υ, 129. ψ, 11. 39. 59. 81.
Μαῖα, III, 3. XVII, 3. Ἄτλαντος θυγάτηρ, αἰδοία, XVII, 4. πότνια. III, 19. 183. Μαιάδα καλλιπέδιλον, III, 57. Μαιάδος, ξ. 435. III, 1. 73. 235. 301. 408. 423. 429. 438. 448. 491. 511. 518. 564. 571. 576. XVII, 10. XVIII, 7. Μαίης ἰειμενίδαο, III, 89. 547.
μαιμάᾳς, ξ. 356.
μαίνεται, ο. 350. μαινόμενον, φ. 298 μαινομένῃ, ν, 367.
Μαῖραι, λ, 325.
μακαρ', II, 14. μάκαρες, ε, 7. θεοὶ ὑ φιλίεσι κήτλια ἔργα, ξ, 83. μακάρεσσι, α, 82. μάκαρ, α, 217. μακάρεσσι, ζ, 158. pro μακάρτερον, λ, 482. μακάρων, Ϡ, 281.
μακαρίζοι, ο. 537. ρ, 165. τ, 311.
* Μάκαρες, II, 37.
μάκαιρες, οἱ πλουσίων παῖδες, I, 39.
μακεδνῆς, π, 106.
μάκρ' ἀπὸ χερσὶν ἑλὼν δῦρε, μ, 229.
μακρυπτερύζων, III, 280. μακρὸς κίονας, α, 54. μακρότερον, Ϡ, 20.
Macrobius, ε, 60. μ, 208. 403. ν, 110.
μακών, κ, 163. σ, 97. τ, 454.
μαλακῆσι, α, 56, κ, 70.
* μαλάκης, I, 160.
Μάλεια, ι, 80. II, 409. Μαλεῶν, τ, 187.
μαλερῷ, XXXVII, 5.
μαλθακά, XXIX, 15.
μαὶ, λ, 343. ρ, 470.
μαντίας, III, 469. μαντείην, III, 530. 544.
μαντεῖον, β, 178. μαντεῖαι, β, 180. υ, 380. μαντεύσομαι, α, 200.
μαντήϊα, μ, 272.
Μάντιος, ο, 242. Μάντιον, ο, 249.
μάντιν ἀλαὸν, Θηβαίου Τειρεσίαο, κ, 492. 493. μ, 267. μάντις, α, 202. ο, 225. ἀμύμων, δ, 98. 390. ἀνὴρ ἥτις τ μάγος τε, Τήλεμος Εὐρυμίδης, ω 508.
μαντοσύνη, ι, 509.
Μάρεσγον. vid. Σμάρεσγον.
Μαρσῶνα, π, 80.
μάργα, π, 421. μάργῃ, σ, 2. μαργώων, ψ, 11. μάργων, XXXVII, 4.
μαρμαρυγαὶ, II, 203. μαρμαρυγαὶς ἠεῖτο ποδῶν, Ϡ, 265.
μαρμάρῳ * ὠκείοντε, ι, 499.
μαρτάμενον γ, 85.
Martinus Bernardus, II, 152, 209. 243. 539. III, 242. 316.
Martinius, vid. *Lexicon.*
μαρτυρέμεναι Διονύσῳ, λ, 324.
μάρτυροι, ξ, 394. μάρτυρον, π, 423. III, 372.
μάρψας, κ, 116. σὺν, ι, 289. 311. 344.
Μάρων, Εὐάνθης υἱὸς, Ἀπόλλωνος ἱερεὺς, ι, 197. & 198.
Maro, Virgilius, *Homerum* imitatur, γ. 6. 290. δ, 71. 149. 454. ε, 306. ϑ, 492. 507. ι, 136. 481. 532. λ, 37. & 38. 77. 205. 482. 488. μ, 208. 403. ν, 80. 88. 96. ξ, 330. σ, 136. τ, 562. υ, 351. ω, 2. 120. I, 77. II, 10. 545. IV, 289.
Maroneum Vinum, ι, 208.
Martis & Veneris Fabulæ Interpretatio, θ, 267.
μάσσαι, λ, 590.
μᾶστον, θ, 203.
μάστακα, δ, 287. ψ, 76.
μαστῖγα, ζ. 81. φαεινὴν, III, 494.
μάσσω, ο, 182.
μάσσων δ' ἐλακάτῃ, γ, 484. 494. ζ. 82. ο. 192.
Μασσυλίης, β, 158. ω, 451.
μαχαλὴν, III. 242.
μαχὴν, κ, 79.
μάχαι, λ, 611. IV, 11.
μάχαιραν. II, 535.
μαχεούμενοι, ρ, 471.
μαχεύμενοι, ω, 113. μαχεύμενον, λ, 402.
μαχέσσαι, ν, 341. ξ, 491. π, 171. 244. σ, 52. υ, 15. χ, 65. 214.
μαχέσσασθαι, σ, 39. μαχέσσασθαι, β, 245.
μαχητὰς, σ, 260. κεραπερὺς, I, 168.
μαχητὴς, γ, 112.
μαῶν, γ, 138. μαῶνας, β, 58.
μαωλιόωσι, III, 543.
μεγαθύμων, γ, 189.
μεγαίρω, β, 235. θ, 206. III, 462.
μεγακήτεα, γ, 158.
* μεγαλαύχοις, I, 172.
μεγαλήτορα, ε, 81. μεγαλήτορον, γ, 432.
μεγαλίζομαι, ψ, 174.
μεγαλοσθενὲς, XL, 1.
* μεγάλῳ * Κείῳ, II, 62.
μεγαλωστὶ, ω, 40.
Μεγαπένθη, ο, 103. Μεγαπένθης, ο, 100. κεραπερὸς, ο, 122. πλούτῳ, δ, 11.
μέγαρα σκιόεντα, α, 365. δ, 768. ω 479. λ, 333. ν, 2. σ, 398. ψ. 299.
Μεγάρην Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατερα, λ, 268.
μέγαρον, τὴν δῶμα, τὴν αὐλὴν, χ, 494.
μείραξ εἶδος, σ, 4.
μείλιχος, ι, 217.
μειλιχίῃσι, γ, 55.
μείρεσθαι, XXII, 4 μείρεται, ε, 185.
μειδιόωντα, III, 2. XVII, 2. μειδιόωσα, IX, 4.
μείδησε, λ, 109. 137. μειδήσαντε, β, 358. τ, 321.
Μέδοντα, κήρυκα, χ, 357. Μέδων, δ, 677. 696. 711. π, 252. 412. χ, 361. ω. 441.
μείδιοντες, η. 186. μειδιόντες, α, 72.
μειθήκατο, σ, 401.
μειθήλησε, θ, 376.
μειθήσιος, α, 175.
μειθήμενον, α, 118.
μειθήμονα, ζ. 25.
μειθήσῃ, α. 77. ε. 212.
μειθίων, pro μειθήσασθαι, χαλεπτὸν χολοῖο, φ. 377.
μειθομαθὴς, ε, 325.
μείλῳ, η, 179. γλυκερῷ, ξ, 194. ἡδῷ. δ, 746.
μειλόω, σ, 239.
Meibomius, Marcus, locum *Homeri* perversè legit, δ, 703. ι, 421.
μειδήσῃ, δ, 609
μειδιάᾳ, IX, 3. VI, 14.
μείζονι, β, 48. δ, 698.
μείλια, vid. ἐπιμείλια, ad *Iliad.*
μειλίγματα, κ. 217.
μειλίσσετο, γ, 96. δ, 326.
μείλιξα, IX, 2.
μειλιχίῃ αἰδοῖ, θ, 172.
μείλιχον, ο, 373.
μεῖνα πλεισφόρον ὃς ἑαυτὸν, παρ' αὐτῷ, ξ, 292.
Mel laudatur, I, 9. ad Enthusiasmum confert, III, 557.
μελαγχρῳὴς, π. 175.
μέλαθρα, σ, 149. χ, 239. μελάθρῳ ὑψηλοῖο, λ, 277. ἰσοστάτιον, III, 174.
μελαθρόφιν, θ, 279. μελάθρῳ στέγοντι, τ, 544.
Μελάμποδος, ο, 225.
μελανηδὴς, XLVII, 3.
Μελανηῒς, φ, 176. Μελανηΐδι, υ, 255. ὑὸς Δολίοιο, ρ, 212. χ, 152. 159. Μελανθεῦς, ω, 103.
Μελάνθιε, χ, 195. Μελάνθιον, φ, 175. 265. χ. 474. Μελάνθιος, αἰπόλῳ αἰγῶν, ρ, 247. υ, 173. χ. 135. 142. 161. 182.
Μελανθὼ, τ, 65. καπνιπάρῃ, σ, 320.

μελε-

μελανόχροα, τ, 246.
μελανύδρου, υ, 158. μελανούδρῳ, XVIII, 20.
μέλας, α, 423. σ, 305. I, 207. VI, 40.
μέλι οἱ ἧδ ἐὼν ὁ δύμασι νύμφης, ε, 6.
μέλι᾽ ἤλδανε πυμοίσι λακῶν, σ, 69. ω, 367.
μελιηδέα ζωμὸ ἔχων, δ, 650. ζωμῷ, υ, 56. ψ, 343. πατρὸς ἔγωγε, ο, 8.
μελιηδῶνα πυκινοὶ ἀμφ᾽ ἀδίνον κῆρ, ἐξείης, τ, 517. μελιηδῶνας, II, 532. μελιηδέων ἀμηχανίων, III, 446.
μέλιτ, α, 159.
μελίων, Ϡ, 298.
μελήσῃ, α, 358.
* Μιλητος βαθυχοίνοιο, VIII, 3. ἱερὸν ὄ. XXXVII, 7.
μέλι χλωρὸν, κ, 234. III, 557.
μελίχηρον, μ, 187. II, 519. XVIII, 18.
μελίῃ χαλκοβάρεα, χ, 259. 276. μελίῃσιν, ξ, 281.
μελιηδέα ἔχωσιν πεύκαι, ζ, 90. καρπὸν Λωτοῖο φάγῃ, ι, 94. οἴνου ἐρυθρόν, ι, 208. κηρὸν διψήσας, μ, 48. νόστου, λ, 99. ζωμὸν ἀσάντως. λ, 202. οἶνον, ξ, 78. π, 52. σ, 150. 425. XXVIII, 6.
μελικρήτῳ, κ, 519. λ, 27.
μελίνῃ ἐδὲ ἔντοθε ζωρέων, ρ, 339.
μείλιοσαι, ν, 106.
μείλιπ γλυκερῷ, υ, 69. ω, 68.
μειλίτματα χρηστὰ, I, 39.
μειλίφρονα, π, 182. μειλίφρονι, ω, 488.
μείναν, α, 232.
μείναν ἀνίδρωμαν εἰς ὅσσε ἄπαν, ζ, 321.
μειλόντων, ν, 362. π, 436. ρ, 594. σ, 265. ω, 356.
μείλ, III, 419. vid. μείρ.
μείλιπο, III, 450.
μείλω ἀνθρώποισι, ι, 20.
μεμάασι, δ, 700. μεμάασιν, ε, 18. υ, 215.
μεμάκασιν, λ, 314.
μεμαυῖα, ν, 389. π, 171. VI, 47. μεμαὼς, ε, 375. τ, 231. 449. III, 416. μεμαῶτα, δ, 351. 416. λ, 209. μεμαῶτες, χ, 172.
μεμβλετο, χ, 12.
μεμβλωκε, ρ, 190.
* μεμεγμένα δίκαζε ναίειν, I, 59.
μεμηλὼς, ω, 151.
μεμιγμένα, πολλὰ ὃ λυγρὸ, δ, 230.
μείμνῃ, ω, 115.
μείμνημαι, ω, 121. μεμνημένῃ, ω, 343. μεμνήμεθα, ξ, 168.
Μέμνονα δῖον, λ, 521. Τὸν ῥ᾽ Ἠὼς ἔκλειτε φαεσίμβροτος αὐγλαὸς ἠὼς, δ, 188.
μέμονεν, ο, 520. υ, 15.
μεμορυγμένα, ν, 435.
μεμφομένοιν, I, 145. μεμφόμενοι, I, 149.
Menagius, *Ægid.* o, 416.
Menander, XIV, 9.
μενεαίνειν, α, 20. ζ, 330.
Μενέλαε, διοτρεφὲς, Ἀτρεΐδη, ὄρχαμε λαῶν, δ, 26. 138. 156. 316. ο, 64. 87. 167. Μενέλαον, γ, 317. ν, 414. ἀγαθὸν βοὸν, ο, 14. * δυσκλειὴν, ρ, 116. ξανθὸν, α, 285. *Μενελάῳ ξανθῷ, λ. 441. κυδαλίμοιο, δ, 2. 16. 23. 46. 217. ο, 5, 141.
μενεπτόλεμον, γ, 442.
μενοεικὲς, ε, 166. ἐδωδὴν, ζ, 76.
μενοεικέα πᾶσιν ὄψα, ε, 267.
μενοεικὲς, υ, 391.
μενοίνα, λ, 531. σ, 282. III, 62.
μενοινὰ, β, 34. 92.
Μενοιτιάδαο, ω, 77.
μέν᾽ αἶψ᾽ ἀπίρειτος, λ, 269. ἄχετος, υ, 19. δρυμὸν, ω, 318. ἔμπεδον, τ, 493. ἠλίοιο, κ, 160. ἠδ᾽ β, 271. ἱερὸν, η, 167. *II, 371.
Μέντη, α, 105. Μέντης, Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος υἱὸς, α, 180.
Μέντορ, γ, 22. 240. χ, 208. 213. ἀντιθέοιο, φρένας ἐσθλὸς, β, 243. Μέντορα ἀρχὸν, δ, 654. δῖον, δ, 655. Μέντορ, β, 225. 253. ρ, 68. χ, 249. Ἀλκιμίδης, χ, 235.
Μεσσάπεσσι κραπνοῖς, I, 256. * Μεσσαπίῃ, I, 265.
μέσσαυλον *δαμοκοὸν, III, 44. μέσσαυλον μεγάλῳ, III, 160.
Μεσσηείδαο, Ἴλιος, α, 259.
μεσσηγύς. υ, 10. 93. μεσσηγύζειν, ι, 554. χ, 333. μεσσηγύζει, β, 325. π, 73. υ, 38. μεσσηγύζω, υ, 41. μεσσηγύζων, υ, 28 μεσσηγύξαι, β, 93.
μέσσηγυ ἀζηχὲς φαεσιμβρότου, κ, 23, 24.
μεσσόπαν, υ, 49. 132. I, 40. II, 42. XXX, 18.
μέσσος, III, 53. *419. *498. 499.
μεσσύλιος, ξ, 449, 455.
μεσσόδμαι καλαὶ, τ, 37. υ, 354. μεσσόδμης κοίλης, β, 424, ο, 289.
μεσσόμφαλον, I, 128.
μέσσαυλον, κ, 435.
Μεσσήνη, φ, 15. Μεσσήνιος, φ, 18.
μεστὰ, XLVIII, 5.
μεσσφώνεε Ϡ, 201. σ, 35.
μεσσηύδα, α, 31. δ, 721.
μεσβιχαμένη, τ, 24.
*μεσσ᾽ ὄπας δεῖπε, XLII, 4.
μεσβχλίσσειν, ψ, 188.
μέσσα, β, 355. δ, 389.
μεσσήπαπες, γ, 179. 209. κ, 539.
μέσσον. λ, 316. ν, 101. σ, 216. τ, 532. *Metrum* pericliratur πχικῶς, I, 68.
μέσσωπα, ζ, 107.
μεσσάχτο, Ϡ, 7. 47.
Mesſius, η, 138. λ, 133. χ, 9. ψ, 246. XLVIII, 15. reprehenditur, ν, 223. Not. *Schol.*
μήδια, ζ, 12. λ, 444. υ, 46. IV, 43. κλυτὰ, III, 455. πανυμένα, β, 38.
μήδια, αἰδῖα, ζ, 129. σ, 66. 86. χ, 476.
μήδεα, ε, 173.
μήδετ᾽, pro μήδετο, ξ, 300. μήδετο, γ, 132. 160. 166.
Μηδείδην, VI, 43.
μηκάδας, ι, 124. 244. 341.
μήκιστα, ε, 299. 465.
μηκίστης, λ, 308.
μῆκος, ι, 324. υ, 71.
μῆλ᾽ ἀδινὰ, ω, 92. δ, 320. ψαφερότριχα, XVIII, 32. μῆλα, vid. αἰ β, 75. ἄργυφα, κ, 85. ἄρσενα, ι, 438. ἄστιδα, XLIX, 2. βαθύστεγα, II, 412. ἔμπεδα, τ, 113. ἰσφαγμένα, κ, 532. ἴφια, λ, 107. καλλίτριχα, ι, 336. 469 κλυτὰ, ι, 308. πίονα, ι, 217. *πανυπόδ᾽, II, 304. *πανυπόδα, ι, 464. τρικάσ᾽, ἠδὲ νομῆας, φ, 18.
μηλίας ἀγλαόκαρπος, η, 115. λ, 588.
μηλοβοτῆρας ἀγρυκόλους, III, 288.
μῆλον, ἀνὴ τῦ. αἰγὸς, ξ, 105.
μήλοπα καρπὸν, η, 104.
μηλοσκόπον, XVIII, 11.
μῆνις, λ, 293.
μήνιν πανυστάτιον, XXXI, 1.
μηνὶ, ω, 118.
μηνίει, ρ, 14.
μήνιμα, λ, 73.
μῆνιν, β, 66. ε, 146. μήνιος ἀλεῖο, γ, 135.
μηνὸς φθίνοντος, ξ, 162. τ, 307.
μήνυε, III, 254. μηνύειν, III, 373. μηνύσειμ᾽, III, 264. 364.
μήνυτορ, III, ibid.
μηνῶν φθινόντων, κ, 470. τ, 153. ω, 142.

μήρ' ἑκάη. κρατὶ, μ, 364. πάλιν' ἐπὶ μήρ' ἴθημεν, γ, 179. μηρὸς, ν, 26. μηρί' ἔκηα, γ, 273. ι, 553. ρ, 241. χ, 335. μηρία, γ, 9. 456. φ, 267. κατακαυσώμεν, τ, 397. μηρῶ, ι, 300. παχίας, κ, 439. λ, 230. μηρὸς, θ, 135. μ, 160. καλὸς, μεγαλώς, σ, 66. μηρύσασθε, μ, 170. μηρὼ, ὦ, πιπλήσθε, ν, 198. μήτε, γ, 261. ω, 96. 198. 443. μήτε κατάλαστος ἠδὲ φιλοπτόλεμος, γ, 110. 409. μήτηρ, α, 346. μητρὶ, α, 248. μητέρα, α, 275. ἀμφιμέλαιναν, ο, 15. Οἰδιπόδαο, λ, 270. μητέρες, κ, 414. μητέρι, β, 50. 336. κιδνῇ, κ, 8. 1, 117. μήτηρ, α, 215. παλλακὶς, ἀνιηθεὶς, ξ, 202. πινυτὴ, υ, 131. πότνια, ζ, 30. φίλη, β, 88. μητιάασθε, ι, 262. μήτιας, IV, 250. μητίετα, ξ, 243. π, 298. υ, 102. μῆτιν, γ, 18. δ, 678. 713. ἀείσῃ, ψ, 125. ἐπίφρονα, τ, 326. μητιόωντα, δ, 227. XXIII, 5. μητιάοντες, II, 344. μητιόωντες, α, 234. μητιόωσα, ζ, 14. θ, 9. μητρόθεν ἐπίθεσθε, ρ, 134. μητρωίοιο, τ, 408. μηχανάασθε, γ, 213. π, 93. μηχανάασθε, υ, 370. μηχανόωντας, π, 134. ρ, 499. 588. υ, 170. φ, 375. μηχανόωσι, ο, 142. μηχανόωντο, υ, 394. χ, 432. μηχανόωντο, π, 196. μηχανιῶτα, III, 435. μῆχος μ, 391. ξ, 238. μί', υ, 110. μία, β, 412. ξ, 514. χ, 130. ψ, 227. μίαν, δ, 176. η, 65. φ, 121. μιαιφόνε Δῖες, θ, 271. μίγδα, ω, 77. μίγδην, III, 491. μιγείη, δ, 222. ε, 386. μιγῆσα, α, 73. λ, 267. μιγῆναι, λ, 305. μίγησαν, Ψ, 268. Μίδης XXXVI. 6. * Μίδεω, XXXVI, 1. Μίλητος, II, 42. Μίμαντα, ἀνεμόεντα, γ, 172. ὑψικρήμνοιο Μιμάντου, XL, 5. Μίμας, παπαλόεις, II, 39. μιμεῖσθ' *ἴσασιν, II, 163. μιμνήσκεο, κ, 472. μίμνω, μ, 161. μεμιμέμεναι - ἶρια χαλκοῦ, I, 7. μιμούμενοι νίκης τὰς βατραχοι, I, 148. Μινυΐῃ Ὀρχομενῷ, λ, 283. μινύθει, δ, 374. 467. μινυθήσεον, ξ, 17. μινυθμοῖσι, τ, 328. μινυθμοῖφι, λ, 306. μινύεζον, δ, 719. Μίνωα, Διὸς ἥον, λ, 567. Μίνως, Διὸς μεγάλα ἀρεσσὴς, τ, 178. Μινωΐδι Κνωσσῷ, II, 393. μίξειαν, ζ, 136. ω, 313. μισγάμβαι, υ, 203 μισγέσκετο, σ, 324. μισθὸν, δ, 525. μισθὸς ἄρκι, σ, 357. μισθὸς δοιὼ, κ, 84. μίσυλλον, γ, 462. μιχθήσεσθε, XIV, 3. μνᾶας χιλιάσας, π, 431. μνᾶσαν, α, 39. μνᾶσκεσθ', υ, 290. μνᾶται, π, 77. τ, 529. μνᾶμ' Ἑλένης χερῶν, ο, 126. μνῆμα, φ, 40. μνήμων, Ψ, 173. φ, 95. μνῆσαι, γ, 101. δ, 331. 765. χ, 208. μνησαίατο, η, 138. μνησθέμεν, σ, 276. μνησῆ ἄλοχον, α, 36. μνηστῆρας, α, 270. ἀγαυὺς, β, 247. ἀγήνορας, α, 106. ὑπερφιάλους, δ, 766. μνηστῆρες, ἀγαυοὶ, β, 87. ἀγήνορες, α, 144. ἀτάσθαλοι, ξ, 18. ἀτάσθαλοι, ω, 351. ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες, α, 368. ὑπερφιάλους, β, 266. ὑπερφιάλοι, ψ, 356. μνηστὺς, ν, 280. μνηστὺν, π, 294. τ, 13. μνηστὺν ἀρχαλίης, β, 199. μνῶνται, α, 248. ζ, 34. 284. π, 125. τ, 133. φ, 326. *μνωόφυες, II, 209 μνωομένῳ, δ, 106. μνωομένων, ο, 399. μνώοντο, λ, 287. μογλοστὶς, ω, 387. μόγησα, η, 214. μόγησεν, μ, 190. μογοστόκος, II, 97. 115. *Mœro*, Poetria *Byzantina*, μ, 63. μοῖρ' ὀλοὴ, β, 100. μοῖρα, φ, 24. κακὴ, I, 110. χαλιπὴ, λ, 291. μοιχάγρι' ὀφέλλει, Ψ, 332. μολοῦσθαι, ρ, 219. μολοῦσι, σ, 26. μολπὴ τ', ἀχέων τε (φίλης) ἀπαθήματα δαιτὸς, α, 152. μολὼν, ω, 334. μυηστήρεσσι, I. 294. μόνος, I, 257. *Montaigne*, Dominus, κ, 212. μορόεντα τελίγματα, ἔριζε, σ, 297. μόσσι, α, 34. ι, 430. ι, 61. λ, 408. π, 421. υ, 241. κακὸν, α, 166. μόσσιμον ἦμαρ, κ, 175 μόσσιμος, π, 392. φ, 162. μορφὴ ἐπέων, λ, 366. μορφὴν, Ψ, 170. *Mos*, ad *Funera* certandi, ω, 87. *Amanuenſium*, in Codicibus deſcribendis, δ, 72. *Diis*, nè invicem ſibi contraveniant ζ, 329. *Mortuos* ter voce vocare, ι, 65. In Juramentis Calamitates memorare, ω, 339. Μυλίου ἥρως, σ, 422. μυνὸξ, Ψ, 371. λ, 416. μυρὴ, ψ, 227. II, 97. μυῶνος, κ, 157. μοῦνος, β, 365. μουνωθέντα, ο, 385. μούνωσε, π, 117. Μοῦσ', Ψ, 63. 73. 481. 488. Μοῦσα, α, 1. II, 518. III, 1. IV, 1. VIII, 1. XVIII, 1. Διὸς ἐννέπετε, XIII, 2. Καλλιόπη, XXX, 1. λίγεια, ω, 62. XIII, 2. XVI, XIX, 1. Μοῦσα σύνισε πᾶσιν, ἀμοιβόμεθα ἀπὸ καλῆς, ω, 60. II, 189. ἰλιακὰ πάθεα, XXXII, 1. ἔσπες ἐπεὶ, κύρα Διὸς ἀδυεπὴς, XXXI, 1. Μοῦσαι, XVIII, 15. Μουσάων, XXIV. 1. 2. XXX, 20. * Μουσέων, I, 1. μοχλοῖσιν, ε, 261. μοχλὸν, ι, 332. 375. ἐλαΐνεον, ὀξὺν, ι, 382. πυρεμάνοισι αἴθωνι, ι, 397. πυρὶ κανὰς, ι, 387. μοχλὸς ἐλαΐνης, χλωρὸς, ι, 378. μοχλῷ ἐλαΐνῳ, ι, 394. *MSS. α, 1. 4. 13. 25. 29. 31. 41. 48. γ, 489. &c. MS. *Aloyſianum*, α, 25. β, 1. MS. *Collegii* Corporis *Chriſti*, *Cantabr.* α, 441. &c. MS. *Gonvillo-Caiense*, β, 1. δ, 10. α, 54. *MSS.* Prælectiones *Græcæ*, *Andreæ Dounæi*, II, 281. MS. *Joh. Tzetzæ*, τ, 246. ω, 114. 538. 539. *Var. Lect.* μύας, I, 280. δολίης, I, 150. μυελόεντα ὀστέα, ι, 293. μυελὸν ἀνδρῶν, ἄλφιτα, β, 290. α, 108. μύες, I, 6. 138. δεινοὶ, I, 292. *σώφλιοι, I, 131. *Κιτταίοισι μυρμαλαίοις ὁμοῖοι, I, 172. μύεσσι, I, 254. μύεσσιν, I, 100. 257. vid. *Magis Mures invisi*. μυθήσεαι, β, 202. μυθήσῃ, Ψ, 180. μυθήσεαι, α, 124. μῦθοι, γ, 124. μύθοις ἀγανοῖσι, α, 53. πυκινοῖσι, γ, 23. χαλεποῖσιν, β, 83. μυθολογέων. μ, 450. Μυκαλησσὸν, εὐρέχορον, II, 224. μυκηθμοῦ. μ, 265. Μυκήνη εὐπλόκαμος, β, 120. Μυκήνης φ, 108. πολυχρύσου, γ, 304. μυκω-

μυκαίμονας, κ, 413.
μύλαι, εἶσι, 106. μύλλω, υ, 111. μύλης, χ. μύλησ', ἰπὶ, η, 104.
μυληφάτης, β, 355.
μῶν, I, 146.
μυοκτόνοι, τραπαῖοι, I, 158.
*μυόφορβος, Fragment. 97.
Muretus, M. Anton. ξ, 83.
μυελ', ο, 315. 366. 415. ω, 282. μυελία, β, 16. ν, 9. λ, 281. μυελίαι, ο, 555 μυελοί, Φ, 110. μυελόν, ο, 451.
Μυρμιδόνας, ἐγχεστρώρεας, γ, 188.
Μυρμιδόνεσσιν, λ, 494. Μυρμιδόνων, δ, 9.
μυρσμένοισιν, κ, 202. 568.
μυρσινοειδίας ἄζως, III, 81.
μοῦς δίψαλος, I, 9. μυσὶ τετραμένοισιν, I, 177. μυσὶν, I, 172. 173.
μῦς, Mus, Incremento corripitur, Musculus, producitur, I, 131.
Musica Virtutes, τ, 457.
Musivi Operis apud Graecos Antiquitas, τ, 228.
μυχμῷ, ω, 415.
μυχοίπεδος, φ, 146.
μυχὸν, η, 87. ι, 236. π, 285. χ, 180. ἐς μυχὸν ἐξ ὑδοῦ διαμπερὲς, η, 96. μυχόνδε, χ, 270. μυχῷ, γ, 263.
μυῶν, I, 97. 116. 143. 281. 290. μῷ, ut τῷ· μῷ κεχαρισμένα θυμῷ, δ, 71. VI, 55.
μῶλον, I, 43. μώλῳ, σ, 222.
μῶλυ δ' μιν καλέουσι θεοὶ χαλεπὸν δ' τ' ὀρύσσειν, κ, 305.
μωμεύμ, ζ, 274.
μῶμον ἀνάψαι, β, 86.
μώνυχας ἵππους, ο, 46.

N.

Νάε, ὦ, κρήτη, ζ, 292.
ναίει, α, 51.
ναιετάασκε, ο, 384.
ναιετάουσα, δ, 96.
ναίκην, ξ, 530.
Νάξος, II, 44.
νᾶσον, δ' ὀρῷ ἄγχι πάγη, ι, 222.
νάσσα, δ, 174.
Ναυβολίδης, Φ, 116.
ναυηγὸν, I, 93.
ναύλοχοι, δ, 846. ναύλοχον, κ, 141.
Ναυσίθοον, η, 56. μετακάδμοιον, η, 62. Ναυσίθοος θεοειδὴς, ζ, 7. η, 63. Ναυσιθόῳ, Φ, 565.
Ναυσικάα, ζ, 25. Φ, 457. 464. Δυγατὴρ Ἀλκινόοιο, ζ, 17. 213. λευκώλενος, ζ, 101. 186. 251. Ναυσικάᾳ, ζ, 276. Ναυσικάαν, εὐπέπλοιν, ζ, 49. λευκώλενον, η, 12.
ναυσικλειτὴ, II, 31. ναυσικλειτῆς, II, 219. ναυσικλειτῷ, Δόμαδος, ζ, 22.
ναυσικλυτοὶ, η, 39. Φ, 191. 369. ν, 166. ο, 414. π, 227.
ναῦται, α, 271. μ, 98. ξ, 188. ο, 434. π, 57. 222. ναυτιπόροι, συλήρ ξ' ἁλίγκιοι ἠΰτε, XLII, 1. &c. ναύτας, XXXII, 16. XL, 4. ναύβας, VI, 37. ναυβάων, Φ, 162. ναυτάων, ι, 138.
Ναυτῖνος, Φ, 112.
ναυπλίῃ, Φ, 253.
ναυτίλλεσθ', ξ, 246. ναυτίλλῃ, δ, 672.
ναῦφιν, ξ, 498.
νέα μοι κατέκεε Ποσειδάων ο, 283.
νέαι, ἠδὲ παλαιαὶ, νῆες, β, 293. δμωαὶ, δ, 720.
Νέαιρα δῖα, μ, 133.
νέας, γ, 153. ἀμφιελίσσας, γ, 162. κυανοπρῳρείης, γ, 299. φοινικοπρῳρῆας, λ, 123. ψ, 271. νέες, μιλτοπάρῃοι, ι, 125. ὠκέαι, κ, 36.
νεβρὸν, τ, 230. νεβρὸς γαλαθηνὸς νεηγενέος, δ, 336. ε, 127.
νέεσθ', κ, 17. β, 52. 238. δ, 8.
νεηνίῃ, ξ, 524. νεηνίῃ ὥτε δεῖ πρῶτον ὑπηνήτῃ, κ, 278. πρωθήβῃ, VI, 3.
νεήνιδι, η, 20.
νείφατος, III, 442.
νεῖαι, λ, 113. μ, 141.
νείατον, η, 127. νείατος, ο, 108.
νείκεα, ψ, 74. μ, 440.
νείκεϊ, ψ, 303. νείκεϊ, ρ, 187. νείκεσσι, χ, 26. νείκεσι, Φ, 158.
νεικείσομεν, vid. νικήσομεν.
νεῖκος, Φ, 75. σ, 263. 267. φ, 303. ω, 542. III, 269. μίγα, π, 98. 116.
Νείλῳ Nomen Vetus, ξ, 258.
νεῖμεν, ξ, 436. νεῖμον, μ, 179. ν, 50.
νειὸν, ν, 32. νειῷ, ε, 127. Φ, 124.
νειὸς, ο, 88. νειᾶς, μ, 188. ξ, 152.
νεισόμενον, δ, 701. ε, 19. νείσεται. ι, 58.
νεκρὸν ἀφραδίῃσι, λ, 474. νεκρῶν, κ, 526. λ, 34. 631.
νέκταρ, ἰρυθρὸν, ε, 93. νέκταρος, τ, 159.
νεκτερίῃ, IV, 207.
νεκύεσσι, κ, 518. καθαρθεμένοισιν, λ, 490. νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα, κ, 521. 536. κεκαδηκότες, κ, 530. κλαγγὴ, οἰωνῶν ὡς, λ, 566. 604.
νέμεαι, ι, 449. νέμεσσι, υ, 164. νέμεται, λ, 184.
νεμεσήσαι, α, 158.
νεμεσίζεο, β, 138. νεμεσίζετο, α, 263.
νέμεσιν, χ, 40. νέμεσις, α, 350.
νεμέσσα, φ, 147. νεμεσσᾶτον, δ, 158. ξ, 284. νεμεσσᾶτο, α, 119.
νέμεσσ', ν, 407. IV, 97. νεμέσσων, XLIX, 2. νέμεσσι, ι, 233.
νεοκλῆς, μ, 86.
νεοκὸς, III, 406.
νεόδμητα, δ, 437. νεόδμητον, χ, 363.
νεοδμὴς, II, 231.
νεοθηλέϊ, XXIX, 13. νεοθηλέῳ, III, 82.
νεοίμυθα, γ, 170.
νεοκηδεῖ θυμῷ, Fragment. 134.
νεόμυτος, III, 241.
νεοπιθία, λ, 39.
νεόπηκτος, I, 38.
νεόπλυτα, ζ, 64.
νεοπρίστῳ ἐλάφοιβος, Φ, 404.
Νεοπτολέμοιο φίλοιο, λ, 505.
νεὸς, μ, 170. τ, 278. ἀμφιελίσσης, η, 252. κ, 156. μ, 368. ο, 283. φ, 390. κυανοστεφέος, μ, 354.
νέποδες, δ, 404.
Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, γ, 79. 202. 247. Νέστορα, λ, 285. ρ, 109 δῖον· α, 284. Νέστορ, γ, 57. δ, 209. ποιμένι λαῶν, ο, 151. Νεστορίδη, δ, 71. ο, 46. 195. Νεστορίδην, ο, 644 Νεστορίδης, γ, 36. 482. Νέστορος, γ, 448. ἱπποδάμοιο, γ, 17. Νηληϊάδαο, γ, 465. Νέστορ, γ, 32. ἀνθηρὸν, λ, 511. γεραιὸν, γ, 411. γέρον ἱππηλάτα, γ, 436. 444. δ, 191. πολλά τ', πολλά τε εἰδὼς, ω, 52. ἦρος Ἀχαιῶν, γ, 411.
νεῦμαί σοι, νεῦμαι, XLVIII, 11.
νεύοισιν, σ, 236. κατὰ δ' ὀφρύσι νεῦσε· οἱ ἐκάστῳ, ι, 468.
νευρὴν, τ, 587. νευρῆς, φ, 410. νευρῇφιν, λ, 606.
νεύσαζον, μ, 194. σ, 153. ρ, 209.
νέφεα σκιόεντα, Φ, 374. νεφέεσσι, ε, 293.
νεφέλας, ε, 291. νεφέλῃ κυανέῃ, μ, 74. μέλαιναι, ω, 314.
νεφεληγερέτα, α, 63.
νέφος, υ, 114. μέλαν, δ, 180.

νέφ,

νίφ ἐπὶ κόλποι, φ, 407.
Neocorus, sive *Kisterus*, vid. *Suidas*.
νέων, β, 29. ὑπερηνορέοντων, ζ, 324. 331. δ, 769. ρ, 482.
νεῶν ἀκυπόρων, ζ, 271. μ, 67. XXXII, 7.
νεὸς, κ, 172. κυανοπρῴρου, ι, 482. 539.
νεωλέτῃ. ἀοιδῇ, α, 352. νεώτατος, κ, 552. νεώτερος, γ, 363. νεώτερον, β, 188. νεώτερος γ, 49. νεωτέρῳ ἀνδρὶ, σ, 31. 52.
νῆ ἄρσας ἐριτιμον ἐοίκοσιν, α, 280.
νήϊργέα, ψ, 234. ἦσιν, II, 506.
νῆα, α, 311. γλαφυρὴν, μ, 82.
νήϊργέα, θ, 567. ἦσιν, α, 303.
κοιλαίνω, γ, 344. μιλαίνασα, β, 430.
νεοικαλία, ν, 149. νῆας, γ, 180. &c
νηχέω, εὖδε, ν, 74. ὕπνοι ἰαύουσι, IV, 178 νήχεσθε, ἥλιτες, ἦκατα ἄγχιστα ἐοικὼς, νήδυμος ὕπνος, ν, 80.
νήδυμον, IV, 172. XVIII, 16. νήδυμος, δ, 793. μ, 311. 366. ν, 79. I, 47.
νηὸν μεγάλην, ι, 296.
νήπιον πῦρ εὖ, ο, 321. νήπιον, τ, 64.
νήια, ι, 498. II, 403. νηίων, ι, 384.
Νηϊάδες, ν, 104. 348. 356.
νηὶ σοὶ σεύμενος, β, 417.
νῆϊς, θ 179. III, 484.
Νηΐῳ ὑλήεντι, α, 186.
νηκερδὴς, ξ, 509.
Νηλέα, μεταδυμένον, ἀγανοίαιδιν ζοώντων, ο, 229.
νηλεὲς ἦμαρ, θ, 525. ι, 17. νηλεῖ, δ, 743 νηλεὲς, IV, 276.
νηλητὴς, π, 317. τ, 498. χ, 418.
νήμερ', τ, 143. μιξόμυκλία, ϛ, 98. ω, 132. νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον, δ, 134.
νημερτέ', φ, 205. νημερτέα, α, 86. νημερτὴς, γ, 101. 327. νημερτέως, ε, 98. τ, 269. νημερτὴς, δ, 349.
νημερτίη, ε, 392. μ, 169.
νηξέ. I, 67. νήξεις βατράχων, I, 148.
νήξομ', ε, 364.
νηοὶ, II, 143. νηοῖσι πολυλλίστοισι, II, 347. νηὸν ἱππήλατον, II, 286. ᾠδὴν, IV, 58. μίσχαι, II, 266. ἑκατόμβοια, II, 80. πίονα, μ, 346. νηὸς, ζ, 10.
νηπιάχῃς, δ, 221.
νήπια, δ, 32. μ, 42. ξ, 264. ρ, 433.
νηπιάχοις ἐχέτην, α, 297.
νηπιήσιν, ω, 468.
νήπιος, α, 8. ι, 44 φ, 85. χ, 32. 370, II, 532.
νήπιον, α, 160. 377.
Νηρῆος, II, 319.
Νηρικον, ἐυκλεὲς ἄστυ πτολίεθρον, ω, 376.
Νηρίτῳ, ν, 351. ἀριπρεπὴς, εἰνοσίφυλλον, ι, 22. Νηρίτος, ρ, 207.
νήσατο λίνα, η, 198.
νησιν, α, 245. π, 122. τ, 130. ἧσιν, ο, 298. νῆσιν, α, 85. Αἰαίην, κ, 135. Αἰολίην, κ, ι. ἀμύμονα, μ, 161. ἐρημὸν, γ, 270. ἐυκλείμενον, ι, 130. ἐλάτεσσι, κ, 308. ἀγυιὰν, μ, 448. νῆσος, δ, 354. διαρήσασα, α, 51. * ἐλάχεια, ι, 116. εὔδοτος, εὐμηλος, οἰνοπληθὴς, πολύπυρος, ο, 402. πετρήεσσα, δ, 844. ἐλάτεσσ' ι, 116. νήσῳ ἀμφιρύτῃ, II, 251. ἀμφιρύτους, II, 291.
νήτειι, σ, 369.
νήσῳ, δ, 373. ἀμφιρύτῃ, α, 50. 198. μ, 283. ἐρημῇ, μ, 351. κραναῇ, II, 26. πλατῇ, κ, 3.
νήσων, δ, 607. ν, 234. ο, 33.
νητὸς χρυσὸς, β, 338.
νηῦς, α, 185. γλαφυρὴ πεπυκασμένη, δ, 356. εὐεργὴς, μ, 166. ἦσι, ω, 298. κοίλη, ο, 456. πανδιπόρος, μ, 69. ὠκυάλοιο, μ, 182.
νῆχε, ε, 399. παρὲξ, ε, 439. νηχέμεναι, ε, 375. νηχόμενον, π, 276. ξ, 352. νῆχον, η, 280.
νίζε, τ, 392. νίζεν, τ, 374. νίζῃ, ζ, 224. νίζον, α, 112.
νίκα, ν, 261. νικᾷ, σ, 403. νικᾷν, λ, 547. * νικάσκομεν, λ, 511. νίκην, χ, 236 νίκης, λ. 543. εὐπολέμοιο πύπρ, VII, 4.
Nicander, III, 38.
νικήσω, θ, 520. νίκησεν, κ, 36.
Νικίας, τῷ αὐτῷ, ψ, 218. *Schol.*
Nicomachus Geraſinus, III, 51.
νισσόμεθα, κ, 42. νισσόμενον, vid. νεισόμενον, δ, 701.
νιφετὸς, δ, 566.
* νίφῃσι Κρηΐοιν, XLVI, 6.
νιφόεντα, τ, 338. II, 282. XVIII, 6. νιφόεντος, XIV, 7.
νιψάμενοι, κ, 182. νιψάμενον, ϛ, 261. μ, 336. νίψασθε, α, 138. νίψον, τ, 358.
νοέες, φ, 257. νόει, ζ, 67. νοέοντα, π, 136. νοέω, δ, 148.
νόημα, ϛ, 363. ω, 36. ν, 330. ξ, 273. νοήμασι κερδαλέοισιν, θ, 548. νοήμασι, θ, 559. ψ, 30. ἐμοῖς, β, 121. νοήματος ἐσθλοῦ, π, 292.
Νοήμονα, Φρυγίοιο φαείδιμον υἱὸν, β, 386. Νοήμονι, ἠὲς Φρυγίοιο, δ, 630. 648.
νοήμονες, καὶ δίκαιοι, ϛ, 282. γ, 133. ν, 209.
νοήσας, α, 322.
νοημοσύνῃ, δ, 413.
νοημοσυνῃσι, III, 489. νοημοσύνῃ, ι, 336.
νομῆας, π, 3. 27. φ, 19. νομῆες, ρ, 214. μῆλα κυκλοὶ φῦλα νομῆες, ρ, 246.
νόμιον ἀμφίδρομον, I, 59.
νόμιον, XVIII, 5.
* νομοὶ βεβλήαται φόδῃς, II, 20. νόμος, λεξις ἄγουσιν Ὁμήρου, I, 26. II, 20.
νομῷ, III, 198. νομῶ, κ, 159. νομὸς, III, 489. IV, 78.
νομόνδ', ι, 438.
νομῶν αἰγιμολγῶν, IV, 170.
Nonius Marcellus, μ, 48.
νόος, β, 236. νόον ἀσφαλέα, ϛ, 177. πολυκερδίῃ, ν, 255. νόος, α, 347. ἀκάχησε, κ, 329. ἀπήνης, σ, 380. ἐοικότα, ε, 190. ἡμέας, ζ, 121.
Noſſis, Poetria, α, 411. I, 181.
νοσφίσσω, α, 83. νοσφίσσατο, α, 36. νοσφίσσας, ω, 268. νοσφίσσω, β, 343.
νόστιμον, α, 9. 168. νόστιμος, δ, 806.
νόστος Ἀχαιῶν, α, 326. νόστος, Abſolutè, pro ἔλεσις, δ, 8.
νόστου, ϑ, 156. γλυκερὸν, χ, 323.
νοσφίζεαι, ψ, 98. νοσφισσαμένη, δ, 263. τ, 579. φ, 77. 104.
νοτέω, δ, 785. ϑ, 55.
νότος, γ, 295. ἄλληκτος, μ, 325.
νῶϊ ἥμισυ πάσης, κ, 240.
νῶτα δολιχὰ, λ, 171. συμβὰς ο, 407.
νώτῳ, ε, 395.
νύκ', γ, 490. νύκτα ἀμβροσίην, ι, 404. διοφερὴν ο, 50. δολιχὴν, ψ, 243. δυσκηδέα, ε, 466. ἦμαρ, μ, 284. ἀρραίην, ι, 143. III, 575.
νύκτας τε καὶ ἤματα, ω, 63.
νυκτιπελὴς, ω, 6.
νυκτιπλὴς, μ, 433.
νύκτες, ν, 338. ξ, 93. ἀθέσφατοι, ο, 391. διζυραὶ, λ, 182. π, 39.
Numeri Mutatio, ω, 87.
Numeroſitatis obſervantiſſimus *Homerus*, vid. Ὅμηρος.
Numerus *Dualis* bis jungitur *Pluralibus*, λ, 210. II, 456. 487. III, 500.

νύμφα φίλη, δ, 743. νύμφαι, ἀχεσονόμοι, ζ, 106. εὐπλόκαμοι, μ, 132. ἠΰκομοι, XXV, 3. κοῦραι Διὸς, ζ, 105. λιγόμολποι, Ὀρεπαίδες, XVIII, 19. Νηϊάδες, κοῦραι Διὸς, ν, 356. νύμφαις χορεύουσι, XVIII, 3. νυμφάων, ζ, 123. νυμφίων, μ, 318. νύμφη unde, IV, 119.
νυμφίον, η, 65.
νυξ ἀμβρόσιη, δ, 429. ἄμβροτος, λ, 329. διοφερὴ, ν, 269. κακὴ, ξ, 457. μακρὴ, λ, 372. ὀλοὴ, λ, 19. ὀρφναίη, ἐπίκυρος, δαιμονίη, III, 97. σκοτομήνιος, ξ, 459.
νύξας, ξ, 485.
νυοὶ, γ, 451. *νυὸς, IV, 136.
Νύσης, non Νόσης, sed γαίλοις, XXV, 5.
νύσσης, Ϛ, 121.
νῦ, ο, 474. π, 306.
νωΐ, γ, 168. δ, 33. 160. 282. κ, 333. λ, 81. 224. νῶϊν, δ, 172. ξ, 193. &c.
νωϊτέρην ὅπ' ἀκύστης, μ, 185.
νωλεμὲς, π, 191. χ, 228. νωλεμέως, δ, 288.
νωμᾷ, φ, 420. νωμᾷς, μ, 218. νωμῶν, ν, 255. υ, 257.
*νώμησαν, α, 148. γ, 340. φ, 272.
*νώνυμον, scr. νώνυμνον, α, 222. ζ, 182. νώνυμος, ν, 239.
νώροπα χαλκὸν, ω, 466. 499.
νῶτα, δ, 65. εὐρέα νῶτα θαλάσσης, γ, 142. δ, 313. 362. 560.
νωχέλιμοι, I, 285.
νώτοισιν, ξ, 437.

Ξ.

Ξάνθην εἴελα, ἢ δυλοσύνης αὐτοκασίγνητος, χ, 423.
ξανθὸς, ν, 399. 431. ξανθὸν, α, 285. ξανθὸς, γ, 257.
ξεῖν', ζ, 187. ξεῖνε, α, 123. πάλαι, σ, 326. φίλ', α, 158.
ξενηίη, ω, 272. ξενήϊον, Ϛ, 389.
ξενίζειν ξείνους, γ, 355. ξενίσαι, ξ, 382. ξείνισας, τ, 217. ξείνισαι, ω, 287. ξενίσσομεν, η, 190.
ξείνιον, ι, 356. ξείνιος, ι, 271.
ξεινοδόκοι, Ϛ, 541. ξεινοδόκῳ, Ϛ, 210. ο, 70.
ξεῖνοι πατρῴοιο, α, 187. ξεῖνοί τε, πτωχοί τε, καὶ Διὸς, ζ, 208. ξ, 58.
ξείνοιο, α, 405. θ, 12. 544. ρ, 73. φίλοιο, φ, 40. ξείνοισιν, α, 313. αἰδέσσεσθαν, ι, 271. ἀλλοδαποῖσι, ρ, 485. ξεῖνον, α, 120. παρεόντα φιλεῖν, ο, 74. πολυπείρονα, ρ, 84. ξείνος ἀλάλκοι, σ, 400. δύσφρος, ρ, 501. πατρῴος, α, 176. πολυπείρονος, η, 24. ξείνε, α, 105. πολεδαπὸ, ξ, 415. ξείνων πολεδαπῶν, τ, 371. φιλίων, pro φίλτερος, τ, 351. ω, 267. Ζεὺς ἐπιμήτωρ, ι, 270.
ξεινοσύνης ἐφοσκηδέες, φ, 35.
ξείνια σύμβολα, α, 123.
ξεινίη, ξ, 158. ρ, 155. υ, 230. ξεινίῃ, ω, 313. ἀγαθῇ, ω, 285.
ξεινήιον, XL, 8. ξείνιον, ο, 513. 545. κεχρημένον, ἠὲ δέμοιο αἰδεῖσθαι, XXXIII, 1. XXXIV, 1.
Xenophon, ζ, 250. η, 39. ν, 288. ο, 98. ω, 484.
ξεσὸν ὑπαίθριον, ε, 402.
ξέστε, ε, 245. ξέστεν, ρ, 341. φ, 44.
ξεστὴν, η, 174. κ, 370. ο, 137. ρ, 93. ξεστῇσι, μ, 172. ξεστοῖσι, θ, 6. κ, 211. π, 408. ξεστὸν ἰφθίμοιον, ξ, 350. ξεστῷ, σ, 33. ξεστῶν, τ, 566.
ξίφιον, πτυῆι, θ, 414. κάπην, λ, 530. ω, ξίφισιν, 526. ταινύπεσιν, χ, 443. ξίφος, χ, 326. ἀμφήκεες, π, 80. ἀργυρόηλον, θ, 406. μύχα, χάλκεον, κ, 262. ὀξὺ, β, 3.
ξύλα, θ, 436. αὖα πάλαι, σεσίκηλα, σ, 307. δεινὰ, ο, 321. καύκασα, νεὸν κεκασμένα χαλκῷ, σ, 307.
ξύλινον δόλον, I, 115.
ξυλόχοιο βαθήιης, τ, 445. ξυλόχῳ, δ, 335.
ξυμβλημένον, λ, 126. ξύμβλημ', ζ, κ, 105.
ξύμπαιζε, η, 214.
ξυναλείφατ', ξ, 323. τ, 293. ξυναλείφων, δ, 90.
ξύναγον, I, 133.
ξυνάξασα, ξ, 383.
ξυνεκέκοσι, ξ, 98.
ξυνήιε', σ, 34.
ξυνελάσσομεν, σ, 39.
ξυνήσασθαι, η, 270.
ξύνεσις, κ, 515.
ξύνετο, δ, 76.
ξυνίει, α, 271. ζ, 289. θ, 241. ο, 390. τ, 378.
ξῦσαν, χ, 456.
ξῦσαι, IV, 225.

Ο.

Ὁ Κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς, ω, 103. ὁ θρασὺς εἶπεν Ὀδυσεύς, κ, 436.
ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν, ε, 415.
o, *Finale*, ante τ, producitur, α, 40. ante λ, etiam, β, 4.
ὁ, pro ὅπ, μ, 295. 375. ν, 340.
ὀαείζει, XXII, 3. ὀαείζειν, III, 170.
ὀαεισὺς, τ, 179.
ὀάρες, IV, 250. XXII, 3.
ὀβελοῖς, μ, 395. ὀβελοῖσιν, γ, 462. ὀβελοὺς ἀκροπόρους, γ, 463.
Ὀβελὸς Criticus, λ, 156. 582. π, 284. τ, 4. χ, 273.
Ὀβίδιος, Ovidius, emendatus, θ, 361. laudatus, α, 38. n 508. φ, 295. XXXVII, 8.
Objectiones contra *Homerum*, diluuntur, η, 252. κ, 347. μ, 389. 447. ν, 215. 267. 397. ξ, 3. τ, 4. 346. φ, 31. ω, 1. 60, 190.
ὀβριμοεργὸν, I, 273.
ὄβριμον, ι, 233. 241. 305. I, 237.
ὀβριμοπάτρη, α, 101. ὀβριμοπάτρης, γ, 135. ω, 539.
ὀγδώκατῳ, γ, 306. δ, 82.
ὄγδοον, η, 261. ξ, 287.
ὀγκίον, φ, 61.
ὄγμον, XXXI, 11.
Ὀγχηστῷ, III, 190. Ὀγχηστὸν, II, 230. πολυήρατον ἄλσος, III, 186. Ποσειδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος, II, 230. λιγυπείρην, III, 88.
*ὄχνας, η, 115. * ὄχνας, λ, 588. ω, 339. ὄχνη, ω, 246. Ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηράσκει, η, 120. ὄχνην βλωθρὴν, ω, 233.
ὀδάων, θ, 163. ο, 444.
ὀδίτευε, 211. III, 203. ὀδιτεύων, ν, 123. ὀδίτης η, 204. λ, 126. ψ, 274.
ὀδμὴ, ε, 59. III, 131. ἀμβροσίη, VI, 36. ἡδεῖα θεοπεσίη, ι, 210. ἱμερόεσσα, III, 231. ὀλοώτατος, δ, 442. ὀδμὴν, δ, 446. πικρὸν, δ, 406.
ὀδὸν, α, 309. 315. β, 404. γ, 284. 476. ὀδὸν, α, 444. ἀργαλέην, θλιβερὴν, δ, 393. λευγὴν, κ, 103. παιπαλόεσσαν, ρ, 204. τυγερὴν, γ, 288. τριτάτην, γ, 316. ο, 13, ὁδὸς, β, 285. κλίτη, β, 273. 318.
ὁδοιπορίην, III, 85.
ὁδοιπόρον, ο, 505.
ὀδόντας, σ, 28. 97. ὀδόντες, τείσεται, μ, 91. ὀδόντα λάβοι, τ, 393. 465. φ, 219. ψ, 74. ω, 331.
ὀδόντων ἕρκος, α, 64. γ, 230. ι, 22. κ, 328. τ, 492. φ, 168. ψ, 70.
ὀδύσαο, α, 242. ἀπρήκτους, β, 79. ὀδυσάων, δ, 812. τ, 117. ὀδύρηαι, ι, 415. κακῇσι, I, 440.
ὀδυρόμενος, δ, 104. 819. ὀδυρόμενον,

τον, α, 55. ὀλυφήμιος, α, 243.
ὀδυσσεύς, τ, 275.
Ὀδυσεύ, ν, 517.
Ὀδυσεὺς, δ, 107. διογενὴς, ε, 387. δῖος, ο, 300. θεῖος, π, 1. Ἰθακήσιος, χ, 45. κακὰ πολλὰ παθὼν, ο, 176.
Ὀδυσεῦς Æolicum, ω, 397.
Ὀδυσῆα, α, 74. ἀγακλυτὸν, θ, 502. ἄνακτα, δαίφρονα, ποικιλομήτην, γ, 163. δαίφρονα, α, 83. κλυτὸν, ω, 408. Λαερτιάδην, π, 455. πολύφρονα, ξ 424. πόσιν φίλον, α, 363. πτολίπορθον, σ, 355.
Ὀδυσῆος ἐς δόμον, ἵκ', σ, 352.
ἀδυσάμενος, τ, 407.
Ὀδυσσεὺς διογενὴς, β, 352. δῖος, α, 196. ἐϋλοφον εἶπεν, σ, 51. δύσηνος, δ, 436. ἐϋπλὴς, β, 71. θεῖος, σ, 116. ὁ φρασὺς, κ, 436. Ἰθακήσιος, β, 246. Λαερτιάδο ὕος, χ, 191. πολυκλυτὸς, δ, 521. πολύμηλις, β, 173. πολύτλας, ε, 171. πολύτροπος, α, 1. κ, 330. πτολίπορθος, Φ, 3. π, 442. χ, 283. φίλος, β, 2. Ὀδυσσῆος Genealogia, π, 117. malè Helluo putatur, η, 215.
ὀδώδη, ε, 60. ι, 210.
ὀδωδυσμαι, ε, 423.
ὄεσαν, ι, 418.
ὄζοι ἀπήωροι, μ, 435.
ὀϊστοῖσιν καπροσσόων, η, 107.
Ὄθρυς ἡ, Græcis, hic Othrys, Latinis, λ, 286.
οἶαι, π, 245.
οἶδα, γ, 184. οἶδας, α, 337. οἶδε, α, 53.
Οἰλιτόδαο, λ, 270.
οἶδμ' ἄλιον, πολυίχθυον, II, 417.
οἶεαι, γ, 255. κ, 380.
οἶες, ι, 184. 431. ὀλοσύμπαλλοι, καλοὶ, εὐτρεφέες, μεγάλοι, ἰσοδρεφὲς εἶδος ἔχουσαι, ι, 425. vid. ad οἶις.
οἶεσιν, ἢ παρὰ βουσὶν, ο, 385.
οἴεσιν, ζ, 132. ἀρχεννῆσ', ρ, 472.
οἴετο, ρ, 586. τ, 312. οἴετο, II, 342.
οἰζυν, η, 211. οἰζύος, γ, 103.
οἰζυροί, λ, 181. οἰζυροῖο, Φ, 540. οἰζυροπάθειν, ε, 105.
οἰζύων, δ, 152. ψ, 307.
οἰη, α, 331. οἶη, ζ, 84. η, 65.
οἶη, ζ, 102. οἶαν, σ, 73.
οἰήια, μ, 218. οἰήιον ἄκρον, ι, 483. 540.
*οἰοὶ ἦσαν, I, 196.
*οἶϊς, ι, 425.
οἰκίομεν, ζ, 204.
οἰκῆις, ρ, 533. οἰκῆϊ, δ, 245. ξ, 63. οἰκήων, ξ, 4. π, 303.
οἰκία, β, 154. 335. δ, 555. 798.
Οἰκλείης, ο, 244.
Οἰκλῆα, μεγάθυμον, ο, 243.
οἶκοι ἴσαν, α, 12, βέλπεσθ' εἶναι· ἐπεὶ βλαπτέσθω, τὸ θόρηφι, III, 36.
οἰκοιο, αἴκε ἔστεμ' ἠρυσίπεζον, ω, 397. οἶκον, ἀμοίμονα ἄφενος, α, 232. γαμαρπέος ἰδὲ ζ, XLIV, 5.
οἰκῶσι, χ, 472. οἰκῶσι, μ, 258. 342. οἰκτίσω, λ, 411. ψ, 79. ω, 34.
οἶκος, β, 81. ω, 437.
οἰκτρ' ὀλοφυρομένη, δ, 719. οἰκτροτάτην, λ, 420. οἰκτρότερ', λ, 380.
οἶκω, α, 259. ἀεικελίῃ, τ, 341. οἴκων, ω, 416.
οἰκοφελίη, ξ, 223.
οἶμας, Φ, 481. χ, 347. οἴμης, θ, 74.
οἰμώσεις (ὠδύσησι) III, 91. οἴμησεν, ω, 537.
οἶμος πλαζομένοις, III, 450.
οἰμωγὴ, υ, 353.
οἰμωζοντες, XLVII, 20.
οἰμώξας, ι, 506. μ, 370. σ, 397.
οἶνι ἀριστον, θηλύν τε τοκάδα τε, κ, 527. 572. πεπαμμένα, ἃς μηλοισι μιγῶσι πέπειρα, κ, 524. λ, 32.
οἰνοβαρείων, ι, 374. κ, 555. φ, 304.
οἰνοιο, Φ, 70. ἡδὺ, μέλανος, ι, 196. ἡδυπότοιο, πλαγῇ, μέλανος, β, 340. οἶνον, ω, 110. αἰθοπα, β, 57. ἀκηρασίοιο, θεῖον πότον, ι, 204. ἐλεπάφοιο, ι, 111. 358. ἐρυθρὸν, ε, 165. εὐήνορα, δ, 622. ἡδὺν, β, 349. μελιηδέα, ι, 208. μελίφρονα, η, 182.
οἴνοπα πόντον, α, 183. οἴνοπι βόᾳ, ν, 32. οἰνοπι πόντῳ, ε, 132.
οἰνοπίδιον, α, 193.
οἰνοπληθὴς, ο, 405.
Οἰνοπος ὑὸς, Λικάδης, φ, 144.
οἰνοποτάζει, ζ, 309. οἰνοποτάζων, υ, 262.
οἰνοποτῆρας, Φ, 456.
οἰνοχοεύει, φ, 142. οἰνοχοεύων, α, 143.
οἰνοχοῆσαι, δ, 233. ο, 322.
οἰνοχόον, σ, 395. οἰνοχόος, ι, 10. σ, 417. φ, 263.
οἶνῳ ἀκρήτῳ, ω, 73. βεβαρηότες, γ, 139. περμησσῷ, κ, 239.
οἰνωπὶς, π, 292. τ, 14.
οἰοῖσθ', ρ, 580. χ, 12.
οἴομαι, α, 173. οἰομένη, β, 351.
οἰοπόλοισιν ὄρεσσι, λ, 573. οἰοπόλος, III, 314.
οἷος, δ, 764. οἷος ἀὴτῳ κεκαλυμμένος, α, 443.
οἷός, π, αὐτὴ τῇ, δύναμαι, & aliquandò simpliciter, ν, 223.
οἷος, Priori brevi, ut τοῖος ἐών, οἷός ἐσσι, η, 312.
οἰοχίτων', ξ, 489.
οἶσα, ζ, 321. χ, 106. 481. οἰσέμεν, γ, 429. οἴσετε, υ, 154.
οἶσε, δ, 465.
οἰσόμενος, ι, 329. κ, 232. 258. ο, 442. τ, 390.
οἰσοπολεῖ, α, 323. ι, 213. τ, 390.
οἰσπυοῖσι, χ, 119. οἰσύπης, Φ, 216. μ, 84.
οἰσυὸς, ξ, 225. πτόσιος, φ, 12. 60.
οἶτος, χ, 300.
οἰστὸν ῥυτῆρας, σ, 261.
οἰσυίνοισι ῥίπτοις, ε, 256.
οἶσω, ο, 447. οἶσων, Φ, 257.
οἶτον, Φ, 489. 578. κακὸν, α, 350.
Οἰχαλιῆϊ, Φ, 224.
οἰχνεῖ, γ, 335. οἰχνεῦ, δ, 639 οἰχνεῖ, α, 242. οἰχνεῖται, α, 410.
οἰχνεῦσιν, γ, 322.
οἰχνεύοντα, κ, 571. οἰχνεύων, ι, 216.
οἰὸς, α, 201.
οἰωνοὶ, γ, 259. πτῆσες, ξ, 133. οἰωνοῖσι μαψιλόγοισι, III, 547. οἰωνὸς, διὶ πιτάς, IV, 4. οἰωνῶν, α, 202. λ, 604. πλήτην, III, 541.
ὀκελόωτο, σ, 33.
ὀκελόωντι, ι, 499.
ὀκτάπηχυς, I, 289.
ὀκτὼ, Φ, 60. χ, 110. ὀκτωκαιδεκάτη, ε, 279. ω, 65. ὀκτωκαιδεκάτῃ, η, 268.
Oculati Dupliciter, π, 162.
ὄλβια, η, 148. Φ, 411.
ὄλβιε, ω, 36. 191. ὄλβιοι, λ, 136. ὄλβιον, ρ, 354. ὄλβιος, λ, 449. ὀλβίῃ, σ, 217.
ὄλβον, γ, 208. Ζεὺς νέμει Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν, ζ, 188.
ὄλβος, σ, 122.
ὄλβῳ μελίφρονι, XLI, 1. ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, & ἡμῖν κυδαλίμοισι, ξ, 206.
ὄλεθρον, β, 192. πιστὸν, α, 11. 37. ἀπιθήσι, γ, 88. λυγρὸν, γ, 93.
ὀλέθρου, αἰπὺς, ε, 305. σῶς, χ, 28.

ὀλίζημι, ἀδυκεῖ, δ, 489. ὀλιόω, α, 46. λυγρῷ, γ, 87. οἰκτρῷ, ψ, 79. ὀλιγῆ, ω, 195. ὀλικον, κ, 125. ὀλίκυσσι, χ, 305. ὀλισιμ, μ, 349. ὀλισσεις, δ, 668. ὀλισσας, α, 377. ὀλισσᾶ, β, 284. ὀλίπιεραν, I, 116. ὀλῆ, β, 98. ξ, 130. ο 91. τ, 143 ω, 132. ὀλίγη τὸ φίλη τὸ δοσις, ζ, 208. ξ, 98. ὀλιγηπελίσσω, τ, 356. ὀλιγηπελέων, ε, 457. ὀλιγηπελίης, ε, 468. Oliva, Symbolum *Providentiæ*, ν, 372. ὀλλυμένων, κ, 123. ὁλοὴ, β, 100. ὀλοοῖο, μ, 68. ὀλοῇ, χ, 200. ὀλοὸν, IV, 225. ὄλοιῶ, α, 380. ὀλολυγαὶ, IV, 19. ὀλόλυξαν, γ, 450. II, 119. 445. ὀλόλυζε, δ, 767. vid. I, 100. ὀλοοφρονέων, α, 52. ὀλοφυδνὸν, τ, 362. ὀλοφύρομαι, λ, 417. ὀλοφύσσετο, δ, 364. κ, 157. ὀλοφύρεται ἄλκιμος εἶναι, χ, 232. ὀλοφυρομένη, β, 362. ὀλοφώια δ, 410. εἰδὼς, δ, 460. κ, 289. ρ, 248. ὀλοώτατ ον, δ, 442. ὀλοώτερος, υ, 201. Ὀλύμπια, γ, 377. Ὀλυμπιάδεσσι, III, 449. Ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴ *Scaligeriana*, I, 78. Ὀλύμπιε, α, 60. Ὀλύμπιον, δ, 173. Ὀλυμπίῳ, α, 27. Ὀλύμπια νιφόεντος, XIV, 7. Ὀλύμπῳ, λ, 312. ὄλωλε, δ, 318. ὄλωμαι, ο, 90. ὀλωὰς, IV, 225. ὀμαδήσω, α, 365. δ, 768. ρ, 360. σ, 398. χ, 21. ὅμαδε, κ, 556. ὁμαλὸν ποίησαν, ω 327. ὁμαρτῇ, χ, 81. ὁμαρτήσαντε φ, 188. ὁμαρτήσειαν, ν, 87. ὁμοδρόμους, XXVII, 10. ὅμοδρομοι ὕδατος, III, 516. ὁμοζήλους, VII, 2. ὅμοθεν, δ, 566. ὁμόθεν, α, 161. ὁμηγερεῖς, β, 9. ὁμηγερέων, II, 187. III, 332. ὁμηγερείσας, π, 376. ὁμηλικα, τ, 358. ὁμηλικας, ω, 419. ὁμήλικες, ο, 195. ὁμηλικίῃ, γ, 49 ζ, 29. χ, 209. ὁμὴν, κ, 41. ρ, 536. *Homeri* Artificium in *Metris*, λ, 592. usque ad 599. ξ, 239. I, 68. 81. 265. *Homeri* Compilator *Hesiodus*, τ, 360. φ, 28. XXIV, 2. *Fragmenta*. 134. Homeri *Epitaphium*, à seipso factum, *Fragment*. 250. *Prolegom*. III. p. 14. Historiam alludit *Ovidius*, XXXVII, 8. Mortem *Solinus* ponit ad Annum CCLXXII, post *Trojam*, XXIV, 5. *Homeri* Ingenii *Dexteritas*, λ, 351. *Pietas*, ξ, 422. χ, 256. *Prudentia*, η, 307. π, 95. *Temperantia*, in *Poculis*, ε, 266. *Homeri* Judicium, de Lignis Navigando aptioribus, *Theophrastus* probat, ε, 240, *Homeri* Lectio mala malè à Nonnullis defenditur, γ, 179. π, 347. Oeconomiam *Eustathius* miratur, τ, 576. *Homeri* Textus, *Auctus*, Unâ *Litterâ*, α, 403, Uno *Versu*, aut *Pluribus*, vid. ad, Στίχος *Homero* restituitur, & ad *Fragmenta*. *Homeri* Textus *Emendatus*, α, 403. β, 71. 103. γ, 476. 489. δ, 72. 165. 531. 634. 652. 674. 838. ε, 28. 79. 89. 99. 163. 251. *Var. Lect*. 323. 403. ζ, 269. η, 6. 86. 89. 115. 131. 267. 293. 297. 316. 320. θ, 48. 192. 227. 281. 307. 315. 359 396. 436. 569. ι, 72. 144. 242. 311. 344. 353. 425. 504. 530. κ, 66. 75. 244. 263. 320. 410. 413. 525. 563. λ, 37. 67. 83. 109. 231. 248. 281. 297. 303. 329. 401. 506. *Var. Lect*. 511. 513. 564. 584. 590. μ, 78. 255. 349. ν, 244. 247. 429. ξ, 89. 369. 521. ο, 178. 362. 465. *Nota*. 474. π, 121. 143. 176. 226. 372. 471. ρ, 39. 41. 88. 108. 116. 138. 141. 147. 232. 281. 537. 540. 579. σ, 3. 34. 64. 90. 104. 121. 149. 165. 342. τ, 246. υ, 43. 85. 155. 159. 163. 199. 310, *Var. Lect*. φ, 7. 16. 46. 212. 251. 297. 315. χ, 24. 109. 121. 131. 179. 247. 278. 330. 401. ψ, 45. 47. 127. 193. 207. 361. ω, 29. 87. 103. 191. 213. 245. 307. 354. 397. I, 26. 36. 38. 40. 42, *Var. Lect*. 45. 52. 97. 117. 128. 130. 131. 135. 136. 152. 156. 160. 161. 162. 187. 196. 197. 209. 210. 216. 217. 218. 227. 242. 246. 247. 254. 265. 274. II, 20. 22. 31. 33. 37. 45. 46. 57. 59. * 62. 117. 120. 139. 152. 157. 163. 173. 176. 184. 192. 209. 211. 217. 218. 228. 243. 285. 291. 304. 317. 328. 356. 371. 388. 394. 420. 423. 442. 444. 446. 447. 525. 539. III, 1. 12. 37. 38. 41. 44. * 48. 87. 106. 112. 124. 125. 127. 133. 188. 241. 242. 300. 303. 316. 377. 407. 410. 419. 478. 483. 498. 508. 558. IV, 13. 86. 136. 200. 201. 255. 277. 285. V, 10. VI, 51. VIII. 1. 3. XII. 3. XIII, 2. 3. XV, 3. XVIII, 6. 12. 14. 20. 38. 48. XXII. 2. XXIII, 4. XXIV, 2. XXV, 5. XXVI, 8. 22. XXVIII, 5. 9. XXIX, 14 XXXI, 5. XXXIV, 2. XXXVII, *emendatus* Titulus. 14. 17. XLII, 2. 4. XLIV, 1. XLVI, 3. XLVII, 3. 9. 11. 19. 22. XLVIII, 8. 10. 12. 15. Ὁμηρομάστιγες impugnantur, π, 252. λ, 67. 601. ξ, 3 χ, 31. ω, 190. Ὁμηρομάστιξ, Ζωίλος, ι, 60. Ὅμηρον, ἥτις, ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτειρα, *Fragment*. 251. περὶ Ὁμήρου, *Democriti* liber, ε, 416. *Homero* Versus restituitur, vid. Στίχος. *Homerum* explicat *Aristoteles*, μ, 68. *Apollonius Rhodius*, σ, 84. *Casaubonus*, *Mericus*, γ, 26. σ, 129. 135. *Eustathius*. τ, 576. &c. *Galenus*, β, 315. θ, 169. *Gataker*, *Thomas*, β, 47. *Lotichius*, I, 36. *Pierius*, μ, 329. *Plato*. ο, 245. τ, 179 *Theophrastus*, κ, 135. Not. *Schol*. *Homerum* imitatur *Anacreon*, I, 77. II, 41. III, 308. *Fragmenta*. 18. *Apollonius Rhodius*, σ, 84. *Clinias Caryſtius*, ψ, 308. *Tacitus*, π, 294. *Theocritus*, ε, 74. ρ, 455. σ, 132. *Sophocles*, σ, 403. τ, 407. υ, 132.

132. ψ, 19. *Virgilius*, vid. *Maro*. *Heſiodus*, μ, 168. τ, 203. *Oppianus*, λ, 127.

Homerum laudat *Clemens Alexandrinus*, pro *Heſiodo*, Fragment. 184. pro *Apollonio*, Etymologicum M. *Fragment.* 208. & *Achilles Statius*, Præloquium ad *Fragmenta*. & *Hadrianus Junius*, Fragm. 207. Vid *Fragm.* ad *Iliad.* π 183. Not. *Schol.* pro *Dionyſio* Περιηγητῇ, *Stephanus*, περὶ πόλεων, *Fragment.* 206. *Empedoclem*, pro *Homero*, laudat *Sopingius*, τ, 446.

Homerum miratur, *Meric. Caſaubonus*, ψ, 11. *Scaliger*, τ, 205.

Homerus, *Numeroſitatis* obſervantiſſimus, I, 81. τῷ πίθῳ ſemper conſulit, μ, 389. τ, 346. Not. *Schol.* τῷ περίπνοι etiam, χ, 209. *Lotionem* & *Puras Veſtes*, ante *Preces*, exhibet, δ, 750. *Privatarum Precum* meminit, μ, 334. φιλόστοργος, σ, 11. φυσιογνώμων ἀγαθός, III, 415. ὁ πολὺς ῥήτωρ, τ, 288.

Homerus, *Salomoni* σύγχρονος, ψ, 11. Vid. *Poſidonius*. Annis *Ducentis*, ante *Olympiadas*, XXXVI, 1. Diù ante *Lycurgum*, qui & ipſe ante *Olympiadas*, ο, 403. ſupra Privatam Conditionem poſitus, VII, in *Argumento*. Regalis & Magnificus, *Opere* & Naturâ, XXXIV, 1. Execratur *Cumanis* inhoſpitalibus, nequis unquam ex iis Pocta clarus oriatur, XXXVII, Not. ad *Titulum*. Τυφλὸς Nonnullis habitus, ϑ, 63. II, 172. *Ægyptiis* Parentibus ortus, μ, 63. *Defenditur*, contra *Ariſtarchum*, ω, 1. *Zoilum*, ι, 60. *Criticos*, λ, 488. 601. 622. τ, 346. contrà τὰς ῥαθύνοντας, ab *Euſtathio*, χ, 31. *Euſtathio* ſilente, δ, 820. contrà *Longinum*, η, 251. *Seleucum*, δ, 74. *Spondanum*, δ, 820. ι, 299. *Homerus*, quæ non novit, vel filet, δ, 85. I, 26. X, 5. Criticis *Chriſtianis* commendatur, λ, 67.

Homerus ſui παρῳδὸς, α, 62. λ, 351. ξ, 156. A *Cicerone*, donatus *Latio*, μ, 184. à *Pierio*, μ, 329. emendat. *Verſione*, ξ, 62. 85. 411. &c.

Ὁμηρος & ὁμηρεύω, undè, π, 468.

ὁμιλήσιος, α, 365.

ὁμιλος, ο, 327. ἀϊδηλον, π, 29. ψ, 303. ὁμιλῶ, α, 225. ϑ, 109.

Ominum frequentia *Ulyſſis* fidem confirmantia, σ, 111. υ, 87. 100. 350. φ, 162. τ, 358.

ὄμμα, ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα, I, 96. ὄμματι, ε, 492. ὄμμασι κυανέοισι, VI, 15. ὄμματα, ε, 47. καλὰ, α, 208.

ὁμόθεν, IV, 135.

ὁμοῖα, β, 121. ὁμοίη εἰδὸς, IV, 82. φύλλ' ἐῷ εἰδὸς ζ, 16. αἰεὶ τὸ ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸ ὁμοῖον, ρ, 218.

ὁμοίϊον, γ, 236. ὁμοίϊα, σ, 263.

ὁμοιοπήμονα, γ, 120.

ὁμοκλαὶ ἀνάκτων χαλιπαὶ, ρ, 189.

ὁμοκλίοωμι, ω, 172. ὁμόκλιον, φ, 360.

ὁμορξάμενος, ϑ, 88.

ὅμοσαν, μ, 304. ο, 437. ὁμόσας, ξ, 392. ὄμοσον, β, 373. ὁμόσαντι, μ, 298. σ, 55.

ὁμότροφον, VIII, 2. ὁμότροφος, II, 199.

ὁμοτροχάουσα, vid. ἁματροχάουσα.

ὁμοφρονέοντι νοήμασιν οἶκον ἔχητον, ζ, 183.

ὁμοφροσύνην, ζ, 181. ὁμοφροσύνησιν, ο, 198.

ὁμφακίς, η, 125.

ὁμφαλοέσσας, τ, 32.

ὁμφαλὸς ἐπὶ θαλάσσης, α, 50.

*ὀμφὰς, III, 468. ὁμφῇ, γ, 215. π, 96. ὁμφῆς, III, 540. 542. 563.

ὁμώνυμοι πολλοὶ, ω, 103. 386. I, 231.

ὄναρ, τ, 547. υ, 90.

ὀνείαθ' ἱπποδάμοιο, α, 148. ὄνειαρ, ο, 78. μείγ', δ, 444. ὀνείαται, κ, 9.

ὀνείδεα, ζ, 285. ὀνείδεσιν, XXXVII, 12.

ὀνειδείοις, σ, 325.

ὀνειδίζων, σ, 379.

ὀνείρατ', κακὰ, υ, 87.

ὀνειρείησι πύλῃσι, δ, 809.

ὀνειροκρίται, ἀκεστόμυθοι, I, 560.

ὄνειρος, ζ. 49. αἰνὸν, τ, 568. σὸν ἔργον ἐπέσσυτο οἱ, δ, 841.

ὄνειρος θεῖός μοι σύσσιτον ἦλθεν, ξ. 495. ὀνείρων ἀμενηνῶν δῖαι πύλαι, τ, 562.

ὀνήμενος, β, 33. ὀνήσῃ, ψ, 24.

ὀνήσιμον, III, 30.

ὀνήσιος, ποσσῖτον ὀνήσιον ἀντάσειεν, φ, 402.

Ὀνητορίδην, γ, 282.

ὃν οἱ Θεοὶ φίλεσσιν, ἀποθνήσκει νέος, ε, 245. Not. 246. *Schol.*

ὄνοιτο, ϑ, 239.

ὄνομ', δ, 710. ὄνομα, ε, 16. κλυτὸν, ι, 364. κλυτὸς, IV, 111. 147.

ὀνόμηζε ἑκάτ', β, 302. γ, 374.

ὀνομάζειν, ξ, 145.

ὀνομακλήδην, δ, 278.

Onomacritus, η, 74.

ὀνομαστὸν, τ, 260. 597. ψ, 19. *ὀνομαστὸν, IV, 255.

ὀνόμαζε ὑπερώνυμα πάντεσσίμοισιν, δ, 365. ὀνομαζὼ Μεταφορικὰ, ἀπὸ μερῶν σώματος ἀνθρωπίνου. II, 281. 283.

ὀνομήνας, ω, 340. ὀνομήνῃς, λ, 250. ὀνόμηνεν, δ, 240.

ὄνος. ϑ. φ, 427. ὄνοσι, ρ, 378. ὀνοστάζ, ε, 379.

ὀνοτάζω, III, 30.

ὀνύχεσσι, β, 153. ο, 161.

ὀξέα, χ, 265. ὀξέες, ε, 411. ὀξέϊ, τ, 517.

Oxonienſis Amicus, *Tho. Hearne*, MSS. Collator. Vid. ad *Iliad.* & ad *Batrach. Oxonienſis* Editor *Odyſſeæ*, Amicus, τ, 371. φ, 1. χ, 330. *Oxon. Pindari* Editores laudantur, κ, 240. Not. *Schol.*

ὀξύοντα, τ, 33.

ὀξύοχον, I, 242. μαχεῆς, I, 163.

ὀπ, α, 70.

ὀπ', μ, 52. 160. 185. ἀμφροσίην, XXVI, 18. μελίγηρυν, μ, 187. ὄπα, υ, 92. ω, 534. ἰερὴν, XXXVII, 10. ἰεῖσαι, καλὴν, μ, 192. οἰκτροτάτην, λ, 420. ὀπὶ καλῇ, ε, 61. κ, 221. ω, 60. ὀλίγῃ, ξ. 492.

ὀπάζει, γ, 57. ὀπάζεις, ο, 319. ὀπάζων, ω, 282. ὀπάσειαν, ζ, 181. ὀπασσάμενον, κ, 59. ὀπάσσω, ϑ, 430.

ὀπηδῆ, η, 165. ὀπήδει, τ, 398.

ὀπηδὸς, III, 449.

ὀπηδὸν φρονέοντες, ξ, 82. τεθμοῖσι θεῶν, υ, 215. ὄπιδος, ξ, 88.

ὀπίζομαι, ν, 148. III, 382.

ὄπιν, φ, 28.

ὀπιπεύσεις, τ, 67.

*ὄπις μετ' ξενίη Διὸς ἔπλετο, XLII, 4.

ὄπλ' ἐν χροΐ ἔσχον, χαλκείας, πείρησε πίχυας, γ, 433. ὅπλα, β, 430. ζ, 268.

ὁπλὰς, III, 77.

ὅπλεον, ζ, 73.

ὁπλίζεσϑ, I, 139.

ὁπλιζόμενοι θάασον, ε, 494.

ὁπλισάμενοϑ', δ, 429. 574.

ὅπλισεν, κ. ἄπλισεν, ψ, 143.

ὁπλίσ-

ἀπαλισάμενοι, μ, 292.
ἄπαλιστον, β, 289.
ἀπάλιστον, ρ, 288.
ἄπασις εἰδέναι ἄπαντες, I, 159.
ἄπαλον βυβλίινον, φ, 388. ἀπαλὸν Διὸς, I, 278. μέγα, I, 272.
ἀπαλοξόνη, η, 58. ἀπαλοξόνην, λ, 282. ἀπαλόπτεροι, XXXVII. 5. ἀπαλοτέροισιν, III, 386. ἀπαλόπτερον, φ, 370. χθονὶ, τ, 184.
ἄπαλον ἐυσθενέι, ξ, 346. ἄπαλον, β, 423. ο, 288.
ἀπαμοῖς, ρ. 421. τ, 77.
ἀπάνσοι, III. 339. ἀπάνσαι, χ. 220.
ἀπάνευθε, II, 71. III, 287. *XLVI, 6. L, 150.
Oppianus, λ. 127. II. 487.
Oppius, apud *Macrobium*, ε, 60.
ἀπαπτῆν, α, 406.
ἀπαυείης, α, 171.
ἀπαυίδες, *Fragment.* 2.
ἀπάπτυσα, ξ, 47.
ἀπαυτέρη, μ. 57. ἀπάπτερος. σ, 46.
ὄπῃ' ἐὸ χρειὼ ἔχων νᾶπυ βοὸς, δ, 66. ἀπῶ, χ 21.
ἀπαλέα, μ, 396. ἀπαλέαν, π 50.
ὁ ἀπηνήτης, υ, 27.
ἀπῆρες, ξ, 261. ρ. 430.
ἀπήσας, ο. 98. 322. ἀπήσαιτης, υ, 252. ἀπήσας, ξ. 76.
ἄπιτι, δ, 798. ἀπιέμεν, β, 207.
ἀπυίοι, β, 336. ἀπυίοπις, ζ, 63.
ἄπαπτα, ρ, 374. ἄπαπτας, γ, 93.
ἀπαπτῇ, φ, 123.
ἀπαπτὴς, γ, 97.
ἀπαπτῆρες, III, 15.
ἀπάρη, λ, 191. ἀπάρῃ, μ. 76. ἀπαρέῃν, ξ, 384.
ἀπαρελυῇ, III, 147. ἀπαρελὸς, ε, 328.
ἀρᾷ, δ, 833 ἄρα, ω, 451. ἀράσας, ρ, 545. ἀράσαις, π, 107.
ἄραγμα δεινὸν, I, 81.
Horatius, γ, 172. θ, 224. λ, 25. *Anapæsto* utitur, β, 289.
ἀργέοντας, II, 389.
ἀργμαν, ι, 325. κ, 167.
ἀρεια νιφόεντα, τ, 338. σκιόεντα, ε, 279. η, 268. II, 34. III, 70. vid. ἄρη.
ἀρίζων, ι, 527.
ἀρηχάλκεα, V, 9.
ἀρίξαι κῶδες, δ. 275. ἀριξαμένη, φ, 53.
ἀρισαρχφῶν, ζ. 130.
ἀρισκώμης, ι. 155.
ἄριστοι ἀκροπόλοισιν, τ, 205.
Ὀρίστης Ἀτρείδαο, α, 40.
ἀρίστερος, κ. 212.
Ὀρίστης, γ, 546. Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς, α, 30. δῖος, α, 298. γ, 306. λ, 460.
ἀρίων Σολύμων, ε. 283. αἰπεινὰ κάρηνα, ζ. 123. κορυφὰς ἰφίονος, ι, 121. ἐξ ὀρέων ἐλθόντες, χ, 303. κορυφὰς, XVIII, 7. ὑψηλὰν, ι, 113.
ἄρη σκιοειδέα, III, 95. XXVI, 4. vid. ἄρεια.
ἄρηαι, ξ, 343.
ἄρηται μέγα νεῖκος, π, 98. 116. ἔριδος καὶ νείκεος, υ, 267.
ἀρθμησόμενον, μ. 348. III, 220.
ἄρθρα, μ, 51. ἄρθρα σῆμα πεσεῖν, σ, 240. ἀρθρῶν ἐγκάτων, ι, 442.
ἄρθρεῖ, III, 142.
ἄρθρον, I, 102. ἄρθρος ἐγίγνετο δημιοεργὸς πάλαι, I, 98.
ἄρεια, δ, 366. ἀρειηθέντες, χ, 23. ἀρειομάχαι, χ, 360. ἀρείων, ω. 447.
Orca, Promontorium, unde *Orcades*, λ, 106.
Ὀρεσιάδαι, I, 253. *Fragm.* 114.
Ὀρεσικὴ, αὐτὴ Ὑποκαμπίη, α, 41. ξ. 400.
ὄρκια, τ. 302. ω, 545. πιστὰ, ω, 482.
ὅρκον, β, 378. καρτερὸν, δ. 253. μέγαν, β, 377. ὅρκος μέγιστος, ε, 186.
ὁρμᾶθ' ὑπὸ πέτρης, ω, 8.
ὁρμαίνοιμι, γ, 151.
Ὁρμενίδης Κτήσιος, ο. 413.
ὁρμὴ μοι λίην ἐστὶ, ε. 416. ὁρμήν, β. 403. ψυχῆς ἀπάτηλὸν ὑπογναμψαι φρενὶ, VII, 13.
ὁρμηθείς, θ, 499. ὁρμηθέντι, δ. 282.
ὅρμοι, καλοὶ, παμποίκιλοι, εὐδικκαλέες, χρύσεοι, IV, 88. ὅρμοισι χρυσείοισιν, V, 11. ὅρμον μέγαν, II, 103. πολυδαίδαλον, χρύσεον, σ. 294. χρύσεον, ο, 459. ὅρμους, IV, 164.
ὅρμον, λιμένα, ο, 496. ὅρμον μέτρον ἔκαστον νῆες, ν, 101. γείτονας ὅρμους, I, 66.
ὄρνιθας, ζ, 155. 159. ὄρνιθες, ζ, 181. δίξιαὶ, ἀριστεραὶ, ω, 310. παντοπόλιεροι, ε, 65.
ὄρνις, Ἀνόπαια, α, 320. ἀριστερὸς, υ, 242. δίξιὸς, ο, 160.
ὄρνυθι, ρ, 46. ὀρνυμένη, μ, 183. ὄρνυθ', φ, 141. ὄρνυ', ω, 183.
ὄρνυ, α, 347. ὄρνυτο, κ, 457.
ὀρθώσατο, ε, 292.
ὀρεύω, ξ, 522.
ὀρὸν, ρ, 225.
ὄρρωδῶ, ἐπὶ, γ, 471.
ὄρος, ι, 315. αἰπὺ, γ, 287. ἀριστερὸς, ἰνοσίφυλλον, ι, 21. ζάθεον, χλωρὸν, II, 223. καλὸν, IV, 98. καζαιμέτου ὕλης, ν, 351. μακρὸν, II, 17. μέγα, θ, 569. τὸ μήκος, ν, 183.
ὄρσασα, pro ὄρσασα, II, 494. ὄρσαν, κ, 47.
ὀρσοθύρης, χ, 298.
ὀρόω, α, 301. γ, 199. λ, 140. σ, 142. ὀρόων, α, 229. ὀρόωσι, τ, 514.
ὄρσας ἀρχαλίων αἰνύμων ἀμίχαρπα αὐτμῇ, λ, 399. 406. αἰνύμενος ἐκ κυμάζε μακρὰ, ω, 110.
ὄρσεο, ζ, 255. IV, 178.
*Ὀρσιλόχιο, γ, 489. ε, 187. διοτρεφοῦς, φ, 16. Ὀρσίλοχον, πόδας ὠκὺν, ν, 260.
ὄρσο κύον, ὦ ξεῖνε, η, 342. χερὸ παλαιμοσύνης, χ, 395.
ὀρσοθύρη, χ, 126. ὀρσοθύρην, χ, 132. 133.
ὀρσολοπεύης, III, 308.
Ὀρτυγίη, ε, 123. II, 16. Ὀρτυγίης καθυπέρθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο, ο, 403.
ὀρυμαγδὸν, ι, 235. ὀρυμαγδὸς, ω, 70. ὀρυμαγδὸ, α, 133.
ὀρύξας, φ, 120. ὀρύσσειν, κ, 305.
ὀρφαναὶ, υ, 68.
Orpheus, ν, 116. ρ, 39 ω, 12. III, 15. XVII, 12. XVIII, 1. XXXI, 15.
ὀρφναίη, III, 97. ὀρφναίην, ι, 143. III, 575.
ὄρχαμοι λαῶν, δ. 156.
ὄρχαμον ἀνδρῶν, γ, 400.
ὀρχαμὸν ἀνδρῶν, γ, 454.
ὄρχατος μέσσας, η, 112.
ὀρχεῖτ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι, II, 196.
ὀρχηθμοῖο ἀμύμονος, ψ, 145. φιλοπαίσμονος, ψ. 134. ὀρχηθμὸς, II, 149.
ὀρχήσασθ', θ, 371. ξ, 465.
ὀρχησυῖ, θ, 253. ρ, 605. ὀρχησὺν, α, 421. σ, 303. ὀρχησὺς, μεγαπή πι, α, 152.
Ὀρχομενῷ, λ, 458. Μινυείῳ, λ, 283.
ὄρχυ νείατον, η, 127. ὄρχυς, ubi ὀρχῷ quid, ω, 340.
ὀρῶ, ι, 222.
ὀρώαθ', XLVII, 20. ὀρώατο, δ, 47.
ὀρώμενον, ε, 439. ὀρῶσα, θ, 459.
ὄρωρεν, ε, 294. ὑπὸ, ε, 380.
ὄρωρεν, ὑπὸ, XXXI, 4.
ὀρώρεῖ, τ, 377. 524.
ὀσίη, νεὸ' καὶ ῥάπτειν, ἀλλήλοισι, π, 423. κλαυσίοισιν, ἐπ' ἀνδράσιν, εὐχλοίαθ', χ, 412.
ὀσίων γὲ κυρῆσαι, XL, 6.
ὅσσα, α, 278. 292. ε, 197. 223.
Ὅσσα, ἄγχιλον, ω, 412. Vid. *Iliad.* β, 93.

ὅσσαν

ἕσσαι, δ, 723. η, 68. λ, 226.
ἑστήκει ἡδὲ κύψει· ὁ γίγας, λ, 584.
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλυμπῳ μίμασσαν, λ, 314. Ὄσσῃ, ibid.
ὄσσαν ἀκοντῆς, ὁκ Διὸς, α, 282. ἀκόντω, β, 216.
ὄσσε, δ, 662. 704. 758 ἀδακρύτω, δ, 186, ϖεικαλλὲ, ν, 401.
ὄστεϊ, κ, 374. σ, 153. ὀστομόνη, υ, 81. ὀστόμενος, α, 115. ὀστεοῦ, β, 152.
ὀτῖ', ε, 426. ὀτίτα, γ, 455. λιὸκ', α, 161. λάϊκα, Fragment. 222. μυιλόϊτϊζα, ι, 293. ὀϊτον, τ, 451. ὀϊτέφιν, μ, 45. ξ, 134. π, 145.
ὀτφυᾶς, I, 287.
ὀτρακόδερμοι, I, 286.
οὖρεϊον αἰόλον, III, 33.
*ὅς σφ', Θ, 271. ὅς σφι, Φ, 145. *ὅς σφιν, β, 160. 228. η, 158. XXVII, 12.
ὅπυ, ρ, 421. ὅτε, II, 156. ὅπα, β, 114. ὅπαν, κ, 39. ὅ πα, Θ, 204. ο, 394. ὅπᾳ, α, 47. μ, 40.
ὁτρηλέϊς, τ, 100.
Ὀτρεὺς, IV, 147.
ὀτρηρὸϊ θεράποντι, α, 109. ὀτρηρὸς θεράπων, δ, 23. 217. ὀτρηρὲς θεράποντες, δ, 38.
ὀτρῦναι, ο, 37. 40. ὄτρυνε, ο, 14. ὀτρυνέει, β, 253. ὀτρύνεαν, Θ, 90. ὀτρυνέουσα, ε, 3. σ, 185.
ὄπιο, α, 124. χ, 377. ὄπῖδ', ρ, 121.
ὅ, τῦ κὲ ἐπω, α, 158. ὅ, τῦ κέ μοι δῶται φίλον ἦτορ ἀνώγει, α, 316.
ὄαζα, μ, 177. ρ, 291. 302. σ, 85. υ, 365. ὄαζος, σ, 95.
ὄδας, Θ, 376. ὄασιν, ν, 395. καταβαίνειν, ψ, 46. πάρ, ι, 135. ὄδατδε, κ, 440.
ὠδὶ μὲν ὧδ' ἴσην πέρ, κ, 551.
ὄδλει, ι, 459. III, 149. 284. ὄδλ☉, ι, 242.
ὀδύησα, vid. αὐδήσα.
ὀδύσσο, η, 96.
ὀδὺν, η, 130. 135. ν, 63. ο, 246. ἀμφαφαλὸν, ρ, 196. δῦνον, φ, 43. λαΐνον, Θ, 80. ρ, 30. υ, 258. φ, 43. ψ, 88. II, 206. III, 223. χάλκεον, η, 83. ὠδὺς, σ, 17. ὠδὺ, α, 104. μελίνῳ, ρ, 339, ξιστῷ, σ, 33. χ, 72. ὠδῷ, ο, 347. χαλκέῳ, π, 89.
ὄζαζα, ι, 440.
ὀκ ἀρετᾷ κακὼ ἔρζα, Θ, 329.
ὄλα, II, 113.
ὕλαι, γ, 441. δ, 90. 299. ζ, 231. ὑλὶ π νμ μεζω χαίρε, ω, 401. II, 466.
ὕλην, τ, 225. 391. 393. 464. 507. φ, 219. ψ, 74 ω, 330. ὑλῆς, φ, 221
ὑλοκάρηνα, III. 137. ὑλοκάρηνο☉, τ, 246.
ὑλόμεν', ρ, 484. ὑλομένης, δ, 92.
ὕλον, ρ, 343.
ὑλόπορ', III, 137.
ὑλοχύτας, γ, 445. 447. δ, 761.
Οὐλύμπιος, α, 102. ω, 487. Θωὸλος. III, 322. καρήνων, ω, 102. Οὐλυμπόνδ', ζ, 42.
ὕλῃ, ω, 118.
ὑμεναίωτες θεοὶ, η, 242.
ὑμεναόδικῆς, XXXI, 4.
ὑμετεραίκης, ε, 239.
ὑμέων, α, 54. ἀστερόεντα, ι, 527. εὐρὺν, α, 67. πολύχαλκον, γ, 2. σκέρεον, ο, 328. ρ, 565. ὑμετὸς ἀωσάτω, λ, 315. εὐρὺς, ε, 184.
ὑμὲς, I, 290. ὑμῆ, ρ, 302. ὑμῆν, I, 73. ὑμῆσιν, μακρὴν, κ, 215.
ὕρια *ἀρχεκάκοιο, μακρὰ, XVIII, 12. ἠχήεντα, XIII, 5. ὕρεϊ ἶσον, λ, 242.
ὑρείην νύμφην ϖεικαλλέα, III, 244.
ὕρῃ πνέοντες, δ, 360. ὕρην, δ, 520. ἀπνείουσα, η, 266. λαῖτρον, ἐπαγγέλλοντα, δ' ἀθρόοι, ο, 292. ἐκμεῖον, β, 420. πλησίπον, λ, 7. μ, 149. καλὸν, XL, 3. ὕρῃς ἀπήμων, μ, 167. λιγὺς, γ, 176. δ, 357. κλύμενος, λ, 639. ὕρη, ἀγακλόμενοι Διὸς, ι, 176. πίπασ' ἰσίη, ι, 269. ἐπιτροπίη Διὸς ὕρη, ο, 296. II, 427.
ὗσα, II, 330. ὕσης, τ, 489.
ὗτα, χ, 293. 294. ὕτασε, χ, 356.
ὑτάμενον, ι, 301. ὑτάμενοι, λ, 40. ὑτασμέν☉, λ, 535.
ὕτησε, τ, 452.
ὑπλάνος, Θ, 209. ι, 406. 515.
Οὖπι, ι, 366. 369. Οὖπις, ι, 366. 408. 455. 460.
ὕπν', γ, 192.
ὀφ', Ἐπιφόνημαι, μ, 192.
ὄφελις, ω, 30.
ὄφελλε, Φ, 17. ὀφίλλ☉, Θ, 332. ὀφίλλειεν, β, 334. ὀφίλλεται, Θ, 462. ὀφίλλε☉, ξ, 233.
ὀφθαλμοὶ, τ, 211. υ, 365 ὀφθαλμοίτιν, δ, 115. 154. ὀφθαλμοῖσι, τ, 39. ὀφθαλμῳδὸν, β, 155. ὀφθαλμὸς, ι, 394. ὀφθαλμῷ, α, 69.
ὀφρύας, ι, 389. ὀφρύσι, δ, 153.
ὀχ' ἄριστε, γ, 129. ἄριστον, ε, 235. ἄριστος, θ, 123. ἀρίστως, ο, 428.
ὀχίνη, ϖππάσις, α, 297.
ὀχίσσαν, λ, 618.
ὀχῆσι, IV, 218.
ὀχηϊζας ὀϊζὺν, η, 211.
ὄχισφιν, δ, 933.
ὀχῆας, Φ, 47. ω, 165.
ὀχήσαθ', ε, 54.
ὀχθαις ὑψηλῆσι, I, 165. ὄχθαισι, I, 221. βαθείαις, I, 216. ὄχθας, ι, 132. ὄχθῃσι, ξ, 97.
ὀχθήσας, δ, 30. 332.
ὄχθον, II, 17.
ὀχλίσσαιεν, ι, 242.
*ὄχνα, η, 115. ὄχνας, λ, 588. ω, 339. ὄχνη, ποῦ ὀγχνη, ω, 246. ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηρασκεῖ, ν, 110. ὄχνην βλωθρὴν, ω, 233.
ὄχει, ε, 404.
ὀψ', pro ὀψὲ. μ, 439.
ὄψια, γ, 480. ζ, 77. μαντοσύνη, ι, 267.
ὀψὲ, γ, 168. δ, 706. ε, 272. 322.
ὄψεαι, ω, 510. ὄψει. μ, 101.
ὄψει μὲν σαυτὸν εἰδήσειν, ψ, 94
ὄψεται, λ, 449. ο, 515. ρ, 7.
ὀψιγόνοιν, α, 302. γ, 200.
ὄψιν ἀμολίλιχος, XVIII. 39.
ὀψόμεν☉, ψ, 360.

Π.

Πακίδα, I, 50. 116.
παΐκρατὶν, I, 95.
πάγοι, ο, 405. ὀξέες, ε, 411.
παΐχάλκεον, Θ, 403. λ, 574. I, 129.
παΐχάλκ☉ κονίη, σ, 377.
παΐχρύσεον, VIII, 4.
παθ', ν, 90. παθὴν, α, 4. ξ, 32. παθὼν, δ, 81.
παθὴ σίχων, vid. σίχων παθὴ
παῖδ' ἀγαπητὸν, δ, 727. αἰφνίδιοι, III, 470. ἐρατεινὴν, δ, 13. φίλον, τ, 522. ϖεκάδα, *τὸν ἀγακλυτὸν, ω, 103. νέον γεγαῶτα, τ, 400. κακομηδέα, III, 389. ϖαῖδες ἀμύμονες, Θ, 118 ἀνδρὸς σέφα☉, XLVI, 1. ὁμοῖοι ϖατρὶ πέλοντα ϖαῦροι, β, 276. ὑπέρθυμοι ξ, 209. φίλοι, τ, 455.
παιδὸς, Φ, 21. ω, 337.
παΐζουσι, ζ, 106.
Παιήονός εἰσι χλίσθαι, δ, 232.
παιπαλόεις, II, 39. ϖαιπαλόεσσα, II, 141. ϖαιπαλόεσσαν, κ, 97.

παυσιλαίοπος, γ, 170.
παῦς, α, 399. ἀχαϊδὸς, θ, 130.
ἀχρηστος. δ, 817. πεῖς, α, 207.
παίσατε, Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ, παίξατε, θ, 251.
παλαιά, β, 188. παλαιαὶ, β, 293.
παλαιὴ τ, 346. παλαιοὶ α, 395. θ, 58. παλαιῶν β, 340. παλαιῶν, β, 118. Palaei ei, Iepe vocantur Scholiorum Brevium Auctores Euſtathio, μ, 3. 4. &c.
παλαισμοσύνη, θ, 103. παλαισμοσύνης. θ, 126.
παλαιστὶ, θ, 246.
παλαίφαβα, ι, 507. ρ, 172.
Palaphatus, περὶ ἀπίστων, μ, 85. 120.
παλαφάτου, τ, 163.
παλαμάων, ρ, 321. παλάμῃ, α, 104. β, 10. III, 110. παλάμηφι. ε, 234. παλάμηφιν, ρ, 4.
παλαξέμεν, τ, 395.
πάλη θ, 206.
παλιμπαλίσχιζα, ρ, 15.
παλίντονος, α, 379. β, 144.
παλίντιτον, λ, 11. 59.
παλιῤῥοῦσιν, ε, 430. ι, 485.
παλίσσυτοι, III, 6. παλισσύτην, XVII, 6.
Παλλὰς Ἀθηναίη, γ, 42. χ, 1. XXVII, 1.
Παλλαντες, III, 100.
Παλλὰς, Ἀθήνη, α, 125. 327. β, 405. γ, 29 Ἀθηναίη, δ, 828. κούρη Διὸς, α, 546.
παλλόμενος. κ, 206.
παλύεσθαι, ξ, 429. παλύεται, κ, 520. πάλυται, ξ, 77. πάλυται, λ, 28.
παμμολίαν, α, 525. λ, 33. παμμολίασας, γ, 6.
Παμμοιρέπης. Fragment. 255.
παμμήτειρα, XXIX, 1.
παμποίκιλος, ε, 105.
παμφανόωσα, δ, 42. ν, 29. τ, 386. χ, 121. XXVII, 6.
Πᾶν' ἀγέλαι θ' ἅμα πᾶσαι, * αἰχμήεντ', ἦλθον ὄμιλοι, ὃς πάντα λίφει νιφάδι λειλογχὶ, XVIII, 5. 6. Πᾶσα, XVIII. 47.
παναπόλῳ, ν, 213.
παναάργυρος, ι, 203. ω, 274.
παναχαιὰ, α, 239 ξ, 369. ω, 32.
παναχαιῶν, Fragment. 174.
παντοδαπάτῳ, ι, 373.
* Παοδάρεω θύγατες, τ, 518. υ, 66.
Παονίην κάρη, XXXI, 15.
παπάημιος, σ, 1.
παπάρης, XLI, 1.
παπῆναι, ν, 31.
παπταλέοντες, γ, 170.
παπταλέοντος, α, 399. ἀχαϊδὸς, θ, 130.
παπτήνας. δ, 817. πεῖς, α, 207.
παρὰ, Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ, παίξατε, θ, 251.
παρὰ, β, 188. παρὰ, β, 293.
παρὰ τ, 346. παρὰ α, 395. θ, 58. παρ. ᾧ β, 340. παρὰ, β, 118. Parae vocantur Scholiorum Brevium Auctores Euſtathio, μ, 3. 4. &c.
παρασμοσύνη, θ, 103. παρασμοσύνης. θ, 126.
παρὰ, θ, 246.
παραφάβα, ι, 507. ρ, 172.
Paraphatus, περὶ ἀπίστων, μ, 85. 120.
παραφάτου, τ, 163.
παραμάων, ρ, 321. παράμῃ, α, 104. β, 10. III, 110. παράμηφι. ε, 234. παράμηφιν, ρ, 4.
παρξέμεν, τ, 395.
πάρη θ, 206.
παρ. μετὰ σχίζης, ρ, 15.
παρίστω, α, 379. β, 144.
παρίστιον, λ, 11. 59.
παριῤῥοῦσιν, ε, 430. ι, 485.
παρίσσιον, III, 6. παρισσίην, XVII, 6.
Παρὰ Ἀθηναίη, γ, 42. χ, 1. XXVII, 1.
Παραντες, III, 100.
Παρὰ, Ἀθήνη, α, 125. 327. β, 405. γ, 29 Ἀθηναίη, δ, 828. κούρη Διὸς, α, 546.
παρόρθω. κ, 206.
παρύεσθαι, ξ, 429. παρύεται, κ, 520. πάρυται, ξ, 77. πάρυται, λ, 28.
παραμυθέομαι, α, 525. λ, 33. παραμυθέομαι, γ, 6.
Παραμυθίαν. Fragment. 255.
παραμήτειρα, XXIX, 1.
παμποίκιλος, ε, 105.
παμφανόωσα, δ, 42. ν, 29. τ, 386. χ, 121. XXVII, 6.
Πᾶν' ἀγέλαι θ' ἅμα πᾶσαι, * αἰχμήεντ', ἦλθον ὄμιλοι, ὃς πάντα λίφει νιφάδι λειλογχὶ, XVIII, 5. 6. Πᾶσα, XVIII. 47.
παπάπολλ, ν, 213.
παπαάργυρος, ι, 203. ω, 274.
παπαχαιὰ, α, 239 ξ, 369. ω, 32.
παπαχαιῶν, Fragment. 174.
παντοδαπάτῳ, ι, 373.
* Παοδάρεω θύγατες, τ, 518. υ, 66.
Παονίην κάρη, XXXI, 15.
παπάημιος, σ, 1.
παπάρης, XLI, 1.
παπῆναι, ν, 31.
παντημοσύνῃ, δ, 356. παντημοσύνης, λ, 11. παντημοσύνοι, γ, 486.
παντημοσύνῃ, δ, 356. παντημοσύνης, λ, 11. παντημοσύνοι, γ, 486.
παντημοσύνῃ θεριόωντο, σ, 33.
Παντικὰ δίμοιρα, XVIII, 6.
παντυχίη, β, 434. παντύχῳ, α, 443.
πάντυχα ἐχέσσοντα αὐτὴ καὶ τὸ φυλάσσειν, υ, 53. πάντυχος, ξ, 458.
παντόλιον, VI, 54.
Παντοπικὰς καμπιχέρας, λ, 580.
πάντοσμοι, ε, 195.
Παντὸς, Origo, Parentes. &c. XVIII, 1.
παντοίην fausta, XXXI, 13.
παύεα, ut αὐτὴ δὲ ὑδρία παύεα, ε, 244.
παύεις ὃ θεῶν χατέουσ' ἀθρήσαι, γ, 48.
παυσεδαπὸς, I, 31.
παυσεδαπὰς, Margites, 5.
παυσίσιον. γ, 119. παυσίων, α, 142.
παυυπερτάτη, ι, 25.
παυύσσας, ι, 452.
παππα φιλ', ζ. 57.
παπαῖσιν, λ, 607. ω, 178.
παραδόμοι, XVIII, 16.
παραφθαίσας, ε, 323.
παραειδέσι, χ, 348.
παραθεῖεν, γ, 205.
παραθείμην, ο, 505. τ, 150, παραθήσις. υ, 259. παραθεῖεν, β, 105. ω, 139.
παραβόλαι, III, 56.
παραπεπιθήσει, χ, 213.
παράκειμ', κ, 9. ν, 424. χ, 65.
παρακλιδὸν, δ, 348. ρ, 139.
παρακοίτ αἰδοίη, γ, 381. παράκοιτι, λ, 297. κυδρὴν, ε, 26. παράκοιτις, δ, 228. αἰδοίη, γ, 450. ἰφθίμη, ψ, 92.
παραμυθήσασθαι, ζ, 310.
παραμύθιον, γ, 115.
παρανίκημαι, ε, 417.
παραπλάγξαι, τ, 187.
παραπλὰγξας. ε, 418. 440.
παραπτοσύνη. κ, 24.
παρασταδὸν, κ, 173. 547.
παρεστᾶσιν, θ, 218. παρστάμεν, ν, 389.
παρεσσὰς, θ, 238.
παρασήσειν. ω, 28.
παρσχεῖν, ζ. 28. παράσχῃ. ο, 55.
παρσπιδήσαιμι, ξ. 131. παρασπιδήσαιμι, ξ. 54.
παρθερσήσαν, δ, 465.
παρσύα, λ, 487. σ, 177. παρσύοντας, ο, 53. παρσυᾶν. μαλλοχίοις ἐπίεσσι, π, 279.
παρδάλιες δὲ καὶ ἀγριόκοιτοι ἀκόρητοι IV, 71. πάρδαλις, δ, 457.
Pardalis aſtutia contra Simias, υ, 18.
παρεμίνητο, ρ, 173.
παρεδάφην, υ, 88.
παρεζόμην, δ, 738.
παρεῖπας. α, 139. 141.
παρειαὶ, θ, 530. υ, 353. παρειὰς, β, 153. παρειῶν, α, 334.
παρείη, β, 62. σ, 369.
παρεῖχον, ξ, 250. * παρεΐχεν, Fragment. 221.
παρειῶν, δ, 198. 223. λ, 528. π, 190.
παρέκειθε, φ, 416.
* παρεκίσκεῖ, ξ, 421.
παρελικθ, * λ, 440. IV, 168. Fragment. 85.
παρελίξατο, λ, 241.
παρελθὴ, θ, 230.
παρέλκεῖς, φ, 111. παρέλκεῖθε, σ, 281.
παρίμιμνεν, β, 297.
παρενήνεν, π, 51. παρενήνεν, α, 147.
παρενίστεῖ, II, 430.
παρὲξ ἐλάαν, μ, 47. 109. ἐλάσσαν, μ, 55.
παρεξελθέσθαι, κ, 573. παρεξελθεῖν, ε, 104. 138.
παρεξειρύσσα, ψ, 16.
παρίξω, θ, 39. σ, 316.
παρεόν', ξ, 145. παρεόντα φίλεῖν χρὴ ξεῖνον, ο, 74. παρεόντων χαλεζομένη, α, 140.
παρεπιμψεν, μ, 72.
παρεπλαγξεν, ι, 81. ω 346.
παρέπλω, μ, 69.
παρέρχ'. μ, 62.
* παρεσμὸν, XLVIII, 15.
παρεσσάμην, ν. 393.
παρεσάμωμαι, δ, 827. παρέσσῃ, α, 335.
παρεστηκὼς, II, 217.
παρεύκεῖσθε, χ, 37.
παρέχει βροτοῖσι πόνον τὸ, ο, 489. Prior longa, ut παλαιστὴ ὃ παρέχει ἰχθὺς, τ, 113. παρεχεσκεῖ', vid. παρεκίσκεῖ' παρέχεσκε, δ, 89.
παρέια, χ, 404. καλὰ, τ, 208.
παρηλασε, μ, 186.
παρήμενος, α, 26. 339.
παρῆσθα μάχῃ, δ, 497.
Παρηκοὸς insignis, θ, 493. λ, 61. π, 176. τ, 205. 304. Fragm. 12.
παρήμενος, β, 237.
παρηνίπα, λ, 244.

παρηνίπατε

παρθενικαὶ, λ, 39. XXIX, 14.
παρθενικὴ, π, 20.
Parthenius Nicæenſis, Eroticῶν, λ, 133.
παρθένιον ποίημα, *Fragment.* Iliad. β, 857.
παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν, XXVII, 3. παρθένῳ, ζ, 33. IV, 28. ἀδμὴς. ζ, 109. 228. χαλκείη, XXXVI, 1. παρθένῳ ἀδμήτῃ, IV, 82.
πάρθησαν, δ, 66.
παρίζειν, δ, 311.
παρλοῦσι, XXXVI, 6.
παρλύσαμαι ἠὲ φυλάσσω, ν, 301.
Parkeri, Matthæi, Archiepiſcopi *Cantuar.* Teſtimonium de MS. CCC. α, 441.
παροιμία. Γέλως ἄκαρ᾽, δεινὸν δὲ βροτοῖς κακὸν, σ, 162. Εἰς Τροφωνίου μεμφόμενος, II, 296. Κρήτων᾽ ὑγιέστερ᾽, ρ, 300. Not. *Schol.* κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφειν, μ, 48. ἡ δόλῳ, ἢ βίῃ, ξ, 330. Πολλὰ μεταξὺ πίλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου, χ, 9. Ἀριστοτέλης, περὶ αὐτῆς, ibid.
Παροινοῦσι. II, 269. Παροινοῦσι, τ, 394. II, 521. νηφέειν, II, 282. Παροινοῦσιν, τ, 411. 466. φ, 220. Παροινοῖο, II, 396. III, 552. Παροινοῦ, τ, 432. Παροινῷ, ω, 331.
Παρονομασία, vid. Ἐπαναστροφή, ad *Iliad.*
Παρονομαστικὸν Δίστιχον, μ, 120.
παρόρθρια *Interpretum* malorum, ξ, 110.
παρπιπηδόντες, ω, 118. παρπιπηδὼν, ξ, 290.
Parrhaſii lepidum ſuper *Ajace*, à ſe picto, dictum, λ, 549.
παρσῶσα, ψ, 87. παρσήϊον, σ, 182.
παρῳχῆι, α, 192.
παρφαίνω, β, 189.
παρφυγέειν, μ, 99.
παρωΐα, *Nebulonis* cujuſdam, ο, 372. *Philoſophi*, υ, 18. *Tyranni*, vid. *Dionyſii.*
παρῳδίας *Homerus* auctor, α, 62. λ, 351. ξ, 156.
πάσαλλε, ι, 93.
πασιμέλεται Ἀρχώ, μ, 70.
πασσάλῳ, φ, 53. χρυσέῳ, II, 9. πασσαλόφιν, ϑ, 67. 105. πασσάλῳ, α, 440.
πασσάμενος, α, 124. πασσαλόω, ϑ, 61.
πάσσεια, ζ, 230. ϑ, 20. σ, 194. ψ, 157. ω, 368.
πάσχει, α, 49. 190.
πάτερ αἰνοπάτερ, ι, 119.
πάτρης, β, 365.
πατρίδα φίλην γαῖαν, ζ, 221. ι, 37. 204. λ, 454. ξ, 333. ο, 65. σ, 147. τ, 258. 290. 298. ψ, 340. πατρίδι γαίῃ, θ, 461. ξ, 143. ρ, 157. φίλῃ, ω, 265. πατρίδος, ο, 272. αἴης, α, 75. φίλης, α, 203. γαίης, κ, 49. ἀδμὴν γλυκίεσσι, ι, 34. πατρὶς ἄρουρα, α, 407. κ, 29. υ, 193.
πατροκασίγνητοι, ζ, 330. πατροκασιγνήτῃ, ν, 342.
Πατρόκλοιο Μυρμιδάοσι θανόντος, ω, 77. Πάτροκλον, ω, 79. Πάτροκλος, φίλῳ μάλα πάντας ἑταίρους, γ, 110.
πατροφονῆα, α, 299. γ, 197. 307. * πατροφόνον, ι, 461.
πατρωΐῃ ἐν γαίῃ, ν, 188. 251. πατρώια, β, 22. πατρώιοι, α, 187. πατρώιον, α, 387. πατρώιον, α, 175.
Πατρωνυμικὰ ἢ ἐκ μητέρων λήγει, δ, 348. ρ, 134.
Patronis-Muſarum, locus perpendendus, τ, 325.
παυέμεναι, κ, 22. παυέσθων, ζ, 169.
παύομαι, δ, 103.
παῦροι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πίλνει, β, 276.
παυρότεροι, ξ, 17.
Παυσανίας, β, 300. *Schol.* δ, 12. ε, 268. λ, 458.
παύσαιεν, π, 478. ω, 383. παύσασθαι, β, 198. * παῦσεν χόλον, ι, 459.
Πάφον, ϑ, 363. IV, 59.
παχείῃ, ζ, 128. σ, 56. τ, 448. υ, 299. φ, 6. χ, 326. παχίος, κ, 439. λ, 230.
πάχτην ἐ μυίζουσα δίσκον, θ, 187. πάχτης δ᾽ ἦν, ἠΰτε κίων, ψ, 191.
πάχτη, ξ, 476.
πάχυς πῆχυν, μῆχυς πῆχυν, ι, 324.
παχὺν, ι, 372. παχὺς, χ, 18.
πεδάαι, δ, 380. 469.
πεδάασκον, ψ, 353.
πέδησε, σ, 154. καθ᾽, λ, 291.
πεδὶ᾽ ἀνθεμόεντα, III, 96.
πέδιλα, *pedulia*, ξ, 23.
πέδιλα, ἀμβρόσια, καλὰ, χρύσεια, α, 96. β, 4. δ, 309. ε, 44.
πεδίοιο, ϑ, 122. ἀνάσσεις εὐρέος, δ, 602. ἱππυδότοιο, III, 488. πεδίον, γ, 485. Ἠλύσιον, δ, 563. πυρηφόρον, γ, 495. πεδίονδ᾽, ψ, 421.
πεδόθεν φίλοι εἰσὶν μῦθοι κλέπτοί τινι, ν, 295.
πεδόνδε, λ, 597.
πεζοὶ, ζ, 319. ω, 70. πεζοὶ, α, 173. πεζὸς, γ, 324. πεζῶν, ξ, 67.
πεῖθ᾽ ἀγαθὰ φρονέοντα, α, 43. πείθεθ᾽ ἑταίρῳ, υ, 45. πείθεσθε, II, 486.
πείκεν, σ, 315.
πείνη δ᾽ ὕπνῳ δήμου ἰσέχει, ο, 406.
πεινήμεναι, υ, 137.
πείρατα, pro πείρατι, δ, 545.
πειρίζειν, π, 319. ψ, 114. πειρίζων, ι, 281.
πείρηθ᾽, λ, 13.
Πείραι, ρ, 78. Πείραι Κλειτόριον, ο, 539. Πείραιον, ο, 538. ρ, 55. υ, 372. Πείραιε, ρ, 74. δυσκλυτὸς, ο, 543. ρ, 71.
πεῖρήθ᾽ τ᾽ ὀδελοῖσιν, τ, 422.
πείρας οἰζύος μέγας ἀμφιγύηε, ε, 289.
πεῖραρ, vid. πεῖρας.
πείρασι γαίης, ι, 284. IV, 228.
πείρατα τίχνης, ὄπλα χαλκήια, γ, 433. γαίης, δ, 563. πάντῃ λιθοβῶ, II, 129.
πεῖρε κέλευθον, β, 434.
πειρηθῆμεν, π, 305. πειρηθῆναι, ω, 239. πειρηθήμεναι, θ, 213.
πειρήνησιν, χ, 175. 192. πειρῆσαι, III, 48.
πείρησαι, ϑ, 145. 149. πειρήσαιϑ, δ, 119.
πειρήτιζεν, φ, 124. 149. χ, 237.
Πειρίθοιδε, φ, 298. μνηϛεύσομεν, φ, 296. Πειρίθοον, λ, 630.
πείρινθα, ε, 131.
πείρησιν, κ, 124. πείρων, ϑ, 183. ν, 91. 264.
πειρῶν᾽. III, 560.
Πεισανδρίδαο Πολυκτορίδαο ἄνακτος, σ, 298. Πείσανδρος, χ, 268. Πολυκτορίδης, χ, 243.
πείσεα πυκινὰ, ζ, 124.
πείσεις, ξ, 123. πείσεις, ξ, 363.
πείσεσθε, γ, 146.
ἐν πείσῃ κεφαλὴ μένει πτολιῆα, υ, 23.
Πεισηνορίδαο, α, 429. β, 347. υ, 148.
Πεισήνωρ, κῆρυξ, πεπνυμένα μήδεα εἰδὼς, β, 38.
Πεισίστρατον εὐμμελίην, ὄρχαμον ἀνδρῶν, γ, 400.
πείσματ᾽, ν, 77. χ, 465. εὐστρεφέα, κ, 167. πείσμασι᾽ ἔκφυγε νηὸς λιπὼ

λάπ, κ, 127. πεσσμαθῶ, ζ, 269. κ, 96. πεσσμαθῆς, ι, 136.
πεῖσομαι, β, 134.
πελάαν, VI, 44.
πελάγη, γ, 91. πελάγεσσιν ἁλὸς, ε, 335. II, 73. XXXII, 15. πέλαγ☉, γ, 174. ε, 330. μέγα μεσηέπιλες, γ, 171. μέγα τοῖον, γ, 321.
πέλασσαν, η, 254. μ, 448. χ, 193. II, 504. πελάσσης, λ, 105.
Πελασγοὶ δῖοι, τ, 177.
πέλεθρα, λ, 576.
πέλεν, δ, 565. ε, 186. θ, 124. 169. 209. χ, 405.
πέλεται, χ, 468. τρήρωνες τρυφὴν Διὶ φέρεσι, μ, 63. πέλεται, ο, 526. τρέφεται, υ, 243.
πελέκεσι, τ, 573. φ, 120. 260. πελέκεων, τ, 578. φ, 76. 421.
πελέκεσσι, ε, 244.
πέλεκυν ἀέρσειεν· τὸ πελέκησι μέγαν, ε, 234. μέγαν, ἢ σκέπαρνον, ι, 391. ὀξὺν ἔχων· τὸ χαλκεῖ, γ, 443. πέλεκυς, γ, 449.
πελέμιξεν, φ, 125.
πέλεται, α, 393. ζ, 108. ο, 407. XXXIX, 2.
Πελίην, λ, 253. Πελίης, πολύρρηνος, λ, 255.
πέλοντο, σ, 224. πέλονται, β, 276. ε, 79. θ, 160. 299. πέλοντο, ξ, 20.
Πελοπόννησον, II, 250. 290. 419. 430. 432.
πέλωρ, ι, 428. II, 374. δεινὸν, μέγα, II, 401. κακὸς, χ. κακὸν, μ, 87.
πέλωρα, III, 225. 342. ἀνὰ, κ, 219. πέλωρα, ι, 257. πελώρῳ, κ, 168.
πελώρια, γ, 290. πελώριον, ι, 190. πελώρι☉, ι, 187.
πεμπάσσεται, δ, 412.
πέμπει, δ, 5. 8. πέμπουσιν, δ, 560. ε, 17. 142.
πεμπαλίοιο, ξ, 257. πέμπτος, ι, 335. πέμπτῳ, ε, 263.
πεμπώβολα, γ, 460.
πέμψασπις, α, 38. πέμψω, α, 93.
πένεσθ, γ, 428.
πένθει λυσσῶ, β, 70.
πενθεῦς, Θ, 582.
πενθήμενοι, σ, 173. τ, 120.
πένθος ἄλεσσιν, α, 342. ω, 422. ἀμύστριχον, τ, 512. μέγα, λ, 194. γοργεῦ, κ, 376. χαλεπὸν, ζ, 169.
πενίη, ξ, 157.
πενιχρῶ, γ, 348.
πένονθ, β, 322. δ, 624. κ, 348. ω, 411.
πεπάσσεται, γ, 115.
πεπείσεται, ξ, 419. τ, 420.
*πεπτήκοντ', Fragment. 232. 233.
*πεπτήκοντα, Fragment. 233. δύω, ἓ πεπτήκοντα, βάτην, Θ, 35.
πεπτηκόσια, γ, 7.
πεπάμενος, ν, 394.
πεπαθυίῃ, ε, 555.
πεπαλαγμένοι, χ, 184. πεπαλάχθαι, ι, 331.
Πεπαρήθ☉, ἀγχιάλη, II, 32.
πεπαρμένα, III, 121. πέπαρθε, II, 92.
πεπείρηται, μ, 37.
πεπείρημαι, γ, 23.
πέπηδε, φρένας, II, 275.
πεπλήγατο, ν, 198.
πέπληγον, Θ, 264.
πεπληγυῖα, κ, 238. 319. π, 456.
πεπληρώ☉, μ, 108.
πέπλοι ἰδυίησι, λεπτοὶ, η, 96. πεποικίλοι, ο, 105. πέπλον, ε, 124. μέγαν ἐϋκαμπῆ, σ, 291. φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς, IV. 86.
πέπλος, ξ, 38.
Peplum *Minervæ*, I, 181.
πεπνυμένα, β, 28. πεπνυμένοι, α, 361. πεπνυμέν☉, α, 213. πέπνυσο, ψ, 210.
πεπόνθ' οἷα, κ, 495.
πεποίηται, η, 342.
πέπονθα, π, 71. φ, 132. πεπονθὼς, ζ, 130.
πεπονθὼς, δ, 434. Θ, 181.
πέπον, ι, 447. χ, 233. III, 282.
πέπονθας, ν, 6.
πέπονθε, κ, 465. ψ, 53.
πέπρωται, ζ, 45.
πεπτεότες, χ, 384.
πεπτηὼς, ξ, 354. χ, 362. πεπτηῶτας, χ, 384. πεπτηῶτες, ξ, 474.
πεπυκασμέν☉, χ, 484.
πέπυσμαι, λ, 504. πέπυσαι, λ, 493. πέπυσαι, β, 411. ρ, 510.
περάα, ε, 174. περάασκε, ε, 480. τ, 442. *περᾷν, III, 133.
περαιωθήτης, ω, 436.
πέρασον, ο, 427. περάσῃσι, ξ, 297. περήσας, ο, 452.
περάτῃ, ψ, 243.
περῆσαι, λ, 157.
περθόμενον, X, 3.
Περίαλλα, XVIII, 46.
Περίκλη novit *Homerus*, τ, 457.
Περικλύμενον, ο, 17. Περικλυμένοιο, χ, 148.
Περίλεως, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη, ὁπόσαι ζώουσι μετ' ἀνθρώπους ☉

Εὐρυμέδοντ☉, η, 57.
περιγνόμενθ', Θ, 102. 252.
περιγναμπτ☉ Μάλειαν, ι, 83.
περίδρομ☉, ξ, 7.
περιδύσεται, ἰμείρει αὐτῆς, ψ, 78.
περιζαμενὲς, III, 492.
Perizonius, *Jacobus*, ad *Ælian*. a, 138. ω, 313. I, 51.
περιήδη, ε, 317.
περικαλλὲς, ω, 425.
περικάλλετο, γ, 219. ξ, 527.
περίκηλα, ε, 240. σ, 308.
Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον, λ, 285.
περικλύσῃς, II, 181.
περικλυτὸς, α, 325.
περικτίονας, β, 65.
περικτίτου, λ, 287.
περιμαιμώωσι, μ, 95.
περίμετρον, β, 95. τ, 140. ω, 129.
Περιμήδης, λ, 23. μ, 195.
περιμήκεα, ι, 487. μ, 443. περίμηκες, ν, 183.
περιμήκετον, ζ, 103.
περιμηχανόωντας, η, 200. περιμηχανόωντο, ξ, 340.
περιναιετάουσι, β, 66. Θ, 551.
περιξέσῃ, μ, 79.
περίοιδε, γ, 244.
περιπλεχθείς, ξ, 313.
περιπλήξας, ο, 404.
περιπλομένου, λ, 247. περιπλομένων, ω, 16.
περίῤῥυτα, ι, 388.
περιῤῥήδης, χ, 84.
περίῤῥυτος, τ, 173.
περισθενέων, χ, 368.
περισκέπτῳ, α, 426. κ, 211. 253. ξ, 6.
περίστασιν, π, 4. περιστάσῃσι, π, 10. περιστάσῃσιν, κ, 215.
περιστέλλετο, VI, 4.
περιστῆσι, λ, 242. περιστῆσιν, υ, 50.
περιστιβάσας, ω, 292.
περίστιχες, δ, 277.
περιτμηχείσῃ αὐλῇ δόμον κιονῶσιν, κ, 10.
περιτρέπει, XVII, 21.
περιτρέφει, ε, 303.
περιτρέψασθε, μ, 356.
περιτμηχείσῃ, ψ, 146.
περίτροφε, III, 409. περιτρέψας, θ, 189.
περιχέομαι, ι, 199.
περιφραδέως, λ, 401. περιφραδέσσι, ω, 112.
περιφραδέως, λ, 294. ξ, 294. II, 350.
περιτρέφεται, ξ, 477.

φερεσπόντης, ι, 465.
φερέφατος, ε, 476.
φερεφαδής, ψ, 73. III, 461. περιφραδέως, ξ, 431.
φερεφραζόμεθα, α, 76.
περίφρων, σ, 284. περίφρονι, ω, 329.
φερφῦναι, ω, 235. φερφὶς, π, 21. ω, 319. φερφῦσ', τ, 416.
φερχύας, γ, 384. περίχυτο, ψ, 162. περίχυτο, γ, 437. φερχύῃ, ζ, 232. ψ. 159. φερχύῃ, γ, 426.
φεσσήν, κ, 146.
φεσσαι, XVIII, 41. φεσσάτου, π, 203.
φθόνος, σ, 292. φθόνῳ, τ, 226. φθόνῳ φαεινὴν, τ, 256.
φθόωσι, ζ, 272. ι, 129. ἰφθ', δ, 709. φθόωσιν, ἐπὶ, ε, 176.
Πθρίαθος, II, 218.
πίρσακος, ε, 107. ξ, 241.
Περσεὺς, γ, 414. 444.
Περσεφόνεια, κ, 494. λ, 216. ἀμφὶ, λ, 212. 225. 634. ἀγνὴ, λ, 385. κέρδεσι Περσεφονείης, XII, 2. ἐπαινῇ, Περσεφονείῃ, κ, 534. λ, 47. Περσεφονείης, κ, 509. ἐπαινῆς, κ, 491. 564.
Πέρσης σὺν μητρὸς. κ. 139.
πίσε, ε, 315. πίσηται, Θ, 524. χ, 254. πισύντες, ξ, 475. πισῦσ', ο, 478. πισῦσα, σ, 396.
πίσεα, η, 119.
πισσοῖσι, ubi de *Talorum* lusu, ω, 107.
πτελέοισι πυκινοῖσιν, τ, 520.
πιτνάσας, α, 130. ε, 374. ἀνὰ, κ, 506.
Petavius, Dionysius, υ, 66.
πιτνάων, ρ, 87. πιτνοῖς ἀρηΐοις, I, 27.
πίτνᾳ, β, 147. γ, 484. 494. πίτνῃ, ε, 49.
πίτνα ὑπηνεφέες, μ, 59. ἠλίβατοι, ρ, 196.
πιτνάμην, μ, 231.
πίτνας μ, 255. 260. ὑπηνεφέας, κ, 131. μεγάλας μ, 71. πλατεῖαι, ψ. 327.
πίτνῃσι, Fragment. 52.
Petronii Satyricon, υ, 18.
πύθεσθε, ι. 88. κ, 100, πυθέσθω, τ, 134. πυθέσθ, π, 411. πυθοίμεθ', α. 157. δ. 70. ε, 592. πύθοιμι, γ, 187.
πύκνη, XLIII, 1.
πύκνατα, β, 256. πυκάσμβροι, α, 94.
πίφαυσκε, II, 428.
πίφαυ, χ, 54.
* πιφευσμένος, α, 18. * πιφυσμένοι, ι, 455. IV, 34.
πιφυγότες, α, 12.
πιφήσεαι, χ, 217.
πιφ.δείμηλα, ε, 277.
πίφυγε. λ. 134.
πίφρασθε, α, 273.
πιφραδέειν, τ, 477. πιφραδέμμεν, μ, 49.
πιφύκασιν, η, 128. ι, 141.
πιφυρμένη, ε, 103. σ. 172. τ, 596. πιφυρμένον, ι, 397.
πιφυῶτες. ε, 477.
πηγαὶς, ζ, 124. IV, 99.
πηγυλὶς ξ, 476.
πηγῶ κύμασι, ε, 388. ψ. 235.
πηγῶν ἱερῶν, II, 263.
πηδαλίοιν, γ, 281. ε, 255. 315. πηδαλίοισιν, II, 418. πηδαλίῳ, ε, 270.
πήδησαν, VI, 52.
πηδῶ ἀναρίπτειδ ἄλα, η, 328. ν, 78.
πηκτὸν ἄεργον, ν, 32.
Πηλείωνος δ' ὑὸς, φερέζεμεν Ἀτρεΐδῃ, *Fragm.* β, 849.
Πηλείδαν, Θ, 75.
Πηλείωνα, λ, 469. 550. ω, 18. Πηλείωνι. ε, 310.
Πηλέος, λ, 477. ω, 36. Πηλῆος, λ, 493. 504.
Πηληϊάδαο, λ, 556. Πηληϊάδαν, λ, 466. ω, 15.
πήληκα, α, 256.
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, λ, 315.
Πηλοβάτῃ, I, 238. Πηλοβάτης, I, 234.
πηλῷ δεφέκα ῥίψει ἐπ' αὐτὸν, I, 234.
πῆμα, γ, 152. δαφοινὸν, II, 304. κακὸν, ε, 179. μέγα, β, 163.
πημανέει, II, 262.
* πημανθείς, *Fragm.* 231. πημάνθη, ξ, 255. πημανθῆναι, Θ, 563.
πήμασι, α, 49. 190. ε, 33. η, 152. πήμασιν, Θ, 81.
Πηνελόπεια, α, 223. κύρη Ἰκαρίοιο περίφρων, α, 329. ἐχέφρων, δ, 111. πολύδωρος, ω. 193. δαίφρων, α, 48. *Fragment.* 93. Πηνελόπειαν ἀδυφρονέουσαν, χάσσω πυθέσθαι κλεηδόνος, δ. 800. Ὀδυσῆος παφαίκοιτις, φ, 158.
Penelopæ & ejusdem Telæ, *Allegoria*, β, 105.
πῆξαι, ε, 163. πῆξε, χ, 83.
πηὸς, Θ, 581. πηὸν, ψ, 120.
πήρην, ρ, 411. 466. ἀσκὸς, πυκνὰ βοείαν, ν. 437. ρ, 197. σ. 107. πήρης ἀσκαλίης. ρ, 357.
Πηρῶ, ἰφθίμῃ, θυγατρὶ βροτησίῃ. λ. 286.
πήχεε. ρ, 38. ω, 346. II, 117. λευκὼ, ψ, 240. πήχεϊ. φ, 419.
πῆχυ, κ. 441.
πίαρ, ι. 135. II, 60. IV, 30.
Tigres, Artemisia frater, Tract. de *Batrachom.* §. V, fol. 3. *Margites*, Argument.
πίε οἶνον, ι. 347. πίεσι, λ, 231. 583. 584.
πίζε, δ. 287. πίζεν, δ, 419. μ, 164.
πιζάν, μ, 174. 196.
πιεσι, pro πιέσι, λ, 231. πιεῖν, Θ, 70. κ, 386.
πίεσθε, τ. 173. πίεσθαι, β. 328. ψ. 311.
πίμπλη, *Priori* brevi, ε, 377. *Priori* longâ, π, 143.
πίνε, δ. 511. λ, 97. 152. 389.
Πιερίηθεν, III, 85. Πιερίην, ε, 50. Πιερίης, II, 216. III, 70. 191.
Pierii Hieroglyph μ, 329. XVIII, 1.
πιθοῖς, Θ, 336.
πίθναι, ω. 279. πιθνάς, λ, 344. ω, 460.
πίθων ἡφύσιθε εἶνον, ψ, 305.
πικρὴν, ε, 323. πικρόγαμοι, α, 266. δ, 346. ρ, 137
πίμπλαντ', δ, 662.
πίλασθ', κ, 248. υ. 349.
πίνακας, ω, 141. δ. 57. μ, 67. π, 49.
Pindari Fragmentum insigne emendatum, κ, 3. aliud *Fragmentum*, κ, 240. *Pindarus* laudatur, τ, 338. 457. φ, 303. XVIII, 47. *Pindari* Editores *Oxonienses* laudantur, *ibidem*; & χ, 24.
πῖνε, ε. 94. ζ, 249. κ. 177. ξ, 109. 168. ο, 390. π, 141. υ, 136. φ, 310.
πινέμεν, β, 305. η, 220. * π, 136. σ, 3. φ, 69. πίνε, μ, 460. πίνετο, ι, 45.
πινυτὴ φρένας ἦεν, υ, 228. εἶδας καὶ πινυτὴν, υ, 71.
πινυτὰς, ω, 229. πινυτὴς, δ, 211.
πίομαι *Priori* longâ, κ, 160.
πίονας, β, 56.
πιοτέρη, II, 48.
* πίπλοι δ' κάμεν, XLVII, 19.

Πίσσᾳ διελούσιν, XVIII, 2.
Piſciculus Nicolaus, Urinator *Siculus*, μ. 235.
πιτνὰ, λ, 455. ω, 482.
πιτνᾷς, III, 533. πιτνᾷσιν, σ, 435. πιτνᾷντον, φ, 218.
πίσυρες, σ, 139.
πίσυρες, ε, 70. π, 247.
πίτνας εἰς ἐμὰ χεῖρας, λ, 391.
Pittaci Dictum, ο, 69. Molæ, υ, 106.
πίτνουσιν μακρῇσιν, I, 186.
πιφαύσκειν, III, 537. πιφαυσκέσθω, λ 441. πιφαύσκομαι, β, 44. ε, 517. φ. 305. ψ, 262. πιφαυσκόμενος, β, 162. ν, 37. * II, 444. πιφαύσκων, μ, 165. χ, 131. 247.
πίων, λ, 95. πιὼν, κ, 326.
πλαζομένῃς, μ. 61. ψ, 327. πλαζομένῃ, φ, 363.
πλαγκτοσύνης, ο. 342.
πλαόγξ' ὀπὸ Σικυνίης, ω, 306.
πλαόγξομαι, ρ. 311.
πλαζχθέντα, ξ, 278. πλάζχθη, ω, 2.
πλάζε, β, * 396. πλάζει, α, 75. πλάζετο, ε, 389.
* πλακόεις, I, 36.
πλαοήσας, I, 95.
πλαοσθέας, III, 75.
πλαπὶ' αἰζῶν αἰπόλια, ξ, 101. * πλατίας, I. 161.
Plato, β, 135. ε, 245. τ, 178. ὁ Φαίδρῳ, μ. 63. *Schol.* Arguitur, II. 545. ejus Epigr. XVIII, 3.
πλατύωντα, I, 287.
Plautus emendatur, ε, 125. *Homerum* exprimit, π, 35.
πλέαν, ε, 278.
πλέετε, ο. 34.
πλείη, ο. 445. υ, 355. πλεῖοι, μ, 92. πλεῖσι, δ, 319.
πλεῖον, Φ. 475.
πλείονα, μ, 188. πλείονες, σ, 246.
πλείοντες, π, 368.
πλείοσι, μ, 196. πλείοσιν, τ, 168.
πλειστίρῃ σὺν χαλκῷ, λ, 358.
πλείως ἡμίσεων, ω, 463.
πλεῖστα, δ, 127.
πλεκτὴν, χ, 175. 192. πλεκτοῖς, ι, 247.
πλεξαύχενι, κ, 168.
πλέοντες, β, 277. πλεόντεσσι, β, 251.
πλέυσιν, μ, 70.
* πλευρὰν, ρ, 232.
πλεύσεσθ', μ. 25.
πλέων, *Participium*, α, 183. δ, 474.
πλαγχθῆναι, μ, 416. ξ, 306. πλαγχθείς, φ. 50.
πλαγχθὲν ἀλάλκοιεν, ρ, 283. πλαγχθῆσι, τ. 54. πλαγχθῆσιν, ν, 82. ἀπεκλίνησιν, δ, 244.
πλαθ', II. 452.
πλάθει, XXXI. 11.
πλάθουσας, λ, 418.
πλαθύϊ, δημοσιαίῳ μᾶλλον ἐοίκει, π, 105. πλαθὺν, λ, 513. I. 168.
πλάθων τραπίζας, ι. 8. πλαζομοὶ, XXXVI, 4.
Πλαιάδων, ε, 272.
πλάκτας χρυσείῳ, II, 185. πλάκτᾳ, III, 53. 498.
πλαμμοσυνὴς, ι, 486.
πλᾶντο, Φ, 57.
πλᾶξε, κ, 162. πλάξας, υ, 17. χ, 20. I, 225.
πλησιάτην, τ, 198. πλησιάζοι, ξ, 87. πλήσιος, ε, 93. πλᾶσιν, δ, 705. τ, 472.
πλησίον, λ, 7. μ, 149.
πλῆτο, ξ, 267. ὁ, μ, 417. ξ, 307.
Plinius, δ, 72. 405. 477. 499. ε, 272. 283. ζ. 162. Φ, 249. ι, 208. κ, 305. ξ, 31. ρ, 291. σ, 195. τ, 457. χ, 481.
πλίσσοιθ', ζ. 318.
πλοκάμων, XXIII, 3. I, 26. 163.
πλόον δολιχὸν, γ, 169. πλόος, *Fragm.* 152.
Pluralis Numerus cum *Duali* ſæpe jungitur, λ. 210. II. 487. III. 500. XLVIII. 15.
Plutarchus, δ, 563. de Puero *Corinthio*, *Homerum* recitante, ε, 306. *Homero* Verſum reſtituit, ζ, 9. cur ὑγρὸν ἔλαιον, ζ, 79. σ, 280. υ, 23. φ, 397. emendatur, ex *Homero*, φ. 397.
πλῆτος, ω, 485. XXIX, 12. XLVIII, 3. πλυσίῳ, ξ, 206. XLVIII. 4. ὁ Πλᾶτις, Δήμητρος, καὶ Ἰασίωνος, ε. 125.
* πλοχμοὶ βοτρυόεντες ἐπῤῥώσαντο, *Fragment.* 207.
πλῦναι, ζ. 93. πλυνέμεν ζ. 59. πλυνέμεν, ζ, 31.
πλυνοὶ, ζ, 40. ἐπὶ πλυνοὶ, ζ. 86.
πλυνέων, ο, 419.
πλυνοὶ ἐλαφρῶς, ε, 240. πλυνέουσιν, XXI. 7.
πλυνῇ ῥηγμῖνι, κ, 3.
πνεῖ, ε, 469.
πνείοντες, δ, 361. χ, 203. πνείοντα, δ, 446.
πνίξαντες, I, 157.
πνοιὰς, δ, 839. πνοιῇ δ, 402. πνοιῇς, α, 98.
πόδα, τ, 468.
ποδώκεσσ', τ, 504. ποδῶν, τ. 343.

ποδὶ διρῷ, ι, 43. ποδὸς ἁπαγὼν, *Fragm.* 171.
ποθὴς, ι, 453. ποθήοντες, π, 287. ποθήσει, I, 39.
ποθήσιν, β. 375. δ. 748.
ποθήσας, τ. 136.
ποθὴ, Φ. 414. κ, 505. ο, 513. 545. ποθὲ, β, 126.
ποθήμενος, μ, 110.
πόθος, δ, 596. ὑγρὸς, XVIII, 35.
Ποιήσιος, ἀγλαὸν ὕμνον, Φιλοκτήτην, γ, 190.
ποιεῖτ', β, 126.
ποίη, σ, 369. ποίῃ, π, 222. σ, 367.
ποιήεσσα, δ, 337.
ποινὴν, III, 232. ἄποινα, XVIII, 26. ἐεικοσάποινα, III, 27.
ποιήσαι, α, 250. ποιήσειν, α, 387.
Poetica Certamina *Homeri* tempore in uſu, V, 19.
ποιητῆσι, ν, 306.
ποικιλόμητιν, ο, 107.
ποικιλομήτεω, γ, 163.
ποικίλον, α, 132.
ποιμαίνεσκεν, ι, 188.
ποιμένα λαῶν, δ, 532. ποιμένα ποιμένι λαῶν, κ, 82.
ποίμνησιν, ι, 122.
ποιὴν, ψ, 312.
ποιπνύσας, υ, 149.
πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ, ζ, 284. χ, 204. II. 392. πολέεσσιν, ε, 54.
πολεμήια, μ, 116. χ, 2. XXVII, 5.
πολεμίζομεν, ν, 315. ξ, 240. ο, 153. πολέμιζον, γ, 86.
πολεμιοιὰ, ω, 498.
πολέμιος, πολυαίκου, λ, 313.
πολεμόκλονον ἔργον Ἄρηος, I, 4. Παλλάδα. I, 267.
πόλεμον, α. 12. 138. πολεμόνδε, λ, 447. φ, 39.
πολεύειν, κατὰ ἄστυ, χ, 223.
πόλῃσι, α, 185. ζ, 40. 263. ω, 383. 395. ψ, 121. ω, 211. 307. πύργοι, πίφαυσκον, XLVI, 1.
πολιαὶ, IV, 229. πολιὴν, δ. 580. ζ, 272.
πόλιας, 560. πόλεις, ο, 411. πολίεσσιν, φ, 252.
πολιοκροτάφοιο; XLV, 3.
πολιοῦσθαι, VII, 2.
Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν, κ, 224.
Politianus, *Angel.* α 326. ι, 3 λ, 426.
Πολίχνης, *Fragm.* Iliad. β, 557.
πολίων, α, 417.
πολιῶν, III, 223.
Pollux, κ, 217. Not. *Schol.*

πολυαί-

πολυαΐκος, λ. 313.
πολάσαι, μ, 184.
Polyænus, Stratagemat, i, 406.
πολυαιθίοψ, ξ, 353. XVIII, 17.
*πολυαιθίοπι, XXIX, 14.
πολυάρητος, ζ, 280. τ, 404.
πολυβδηλος, δ. 406. κ, 125. π, 324. 352.
Πολύβοιο, & Πόλυβος, Αἰγύπτιε βασιλεὺς, Ἀλκάνδρας πατὴρ, δ. 126. δαίφρονος, ο, 518. Πόλυβος δαίφρων, θ, 373. χ. 243. Πολύβε, α. 399. π, 345. 434. σ, 348. υ, 359. φ. 320.
πολύβωλος, π, 282.
Πολύγνωτος, υ, 66.
πολυδαίδαλον, ζ, 15. πολυδαίδαλος, ν, 11.
πολυδακρύτοιο, τ, 213. φ. 57.
Πολύδαμαν. Αἰγυπτίη, Θῶνος παράκοιτις, δ, 228.
πολυδένδρεον, δ, 737. ψ, 139. 359.
πολυδίψιον, ε. 33. 338. η, 264.
Πολυδεύκεϊ, XVI, 1. Πολυδεύκεα, ἀμφότερον, XXXII, 3. πυξ ἀγαθὸν, λ, 299.
πολυδίψιον Ἄργος, *Fragment.* 163.
πολύδωρος ἄλοχος, ω, 293.
πολυήρατος, ο, 365. ψ, 354. III, 186.
πολυηχέα φωνὴν, τ, 521.
πολυθαρσὲς εἰσῖτα μένος, ν, 387.
Πολυθρσείδη, χ, 287.
πολύϊστος, ρ. 296.
πολυϊδρείησι νόοιο, ψ, 77. νόε πολυϊδρείησιν, β, 346.
πολύϊδρις, ο, 458.
πολυΐχθυον, II, 417.
πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται, η, 122. πολυκάρπε ἀλωῆς, ω, 220.
Πολυκάστη καλὴ, γ, 464.
πολυκερδέα τοιμῶν εἰ ἐπίστατο νόον, ν, 255.
πολυκερδείησιν, ω, 166.
πολυκηδέϊ, ι, 37. πολυκηδέα, ψ, 351.
πολυκλαύτε, XXXVI, 5.
Πολυκλείες ὑὸς Ἀμυθάονος, *Fragm.* Iliad. β, 856.
πολυκλήϊδι, 9, 161. υ, 382. ψ, 324.
πολυκλήρων, ξ, 211.
πολυκλύστῳ εἰ πόντῳ, δ, 354. ζ. *9. 204. τ, 277.
πολύκμηνον, ξ, 324. πολυκμήτε, δ. 718.
πολύκροτον, XVIII, 37.
Πολυκτορίδαο, σ, 298. Πολυκτορίδης, χ, 243.
Πολύκτωρ, ρ, 207.
πολυλήϊον, III, 171.
πολυλίστιον, II, 347. πολέμιζεν δ' ἐκάτερ, ε, 445.
πολυμήλε, III, 2. XVII, 2.
πολύμηλος, β, 173.
πολυμηχανίην, ψ, 321.
πολυμήχανον, III, 319. πολυμήχανε, α, 205.
πολυμνήστη, δ, 770. πολυμνήστην, ξ, 64. ψ, 149.
πολύμυθον, β. 200.
Πολυνίκε Τισαμενίδαο, θ, 114.
πολυπαίπαλοι, ε, 480.
πολυπτύχα, ψ, 15.
πολυπτυχὲς, ξ. 386.
Πολυπαμονίδαο, α, 304.
πολυπήμονε, III, 37.
πολυπιδάκων, XVIII, 30. πολυπιδάκη, IV, 54.
πολύπικρα κῆ αἰσὰ, π, 255.
πολυπλάγκτοισιν, ρ. 425.
πολυπλάγκτος ἀνθρώπους ἠδὲ δύσηι, υ. 195. πολυπλάγκτε ἔοικεν, ρ, 511.
πολυπορθμεύειν ἐπὶ θ' μάλιστα damnatur, δ. 492.
πολυπτύχε, XLIII, 2.
πολύπυργον, II, 242.
πολύπυργος, ζ, 335. τ, 292.
πολύρρηνος Πύλ ης ναίε, λ, 256.
πολυσαφυλ', XXV, 11.
πολύσπορον, τ, 118.
πολύτλας, ε, 171. 354.
πολυτλήμων, σ, 318.
πολύτλητοι, λ, 38.
πολυτρήτοισι σώγλοισι, α, 111. χ, 439. 453.
πολύτροπι, III, 438. πολύτροπον, α, 1. III, 13. πολύτροπον, κ, 330.
πολύϋμνον, XXV, 7.
πολυφάρμακε, XLVII, 15. πολυφαρμάκῳ, κ, 276.
Πολυφημίδαι, ο, 249. μάλιστα ὑπέρθυμοι, βοστρῦς ὄχ' ἄριστοι, ο, 252.
Πολύφημε, ι, 403. Πολύφημον αἰπήϊον, α, 70. Πολύφημος, κρατερὸς, ι, 407. 446.
πολύφημον αὐδήν, β, 150. πολύφημον, ἀοιδὸς, χ, 376.
πολυφλοίσβοιο, ν. 85. 220.
πολυφόρβε, II, 365.
πολύφρονα, ξ, 414. 464. υ, 239. φ, 204. πολύφρονα, 9, 297. 327.
Πολύφοντος *ἄτακτοι, I, 209 ἀπλυμένοιν, I, 211.
πολύχαλκον, γ, 2 πολυχάλκῳ, ο. 424.
*πολυχεύτοιο, III, 125.
πολυχρύσοιο, γ, 305. πολυχρύσῳ, IV, 1. 9.
πολυώνυμον, II, 82.
πολυωπὸν ἀλιεῦσι ἐξέμεναι, χ. 386.
πόμπιον, ν, 422.
πομπὴ δ' φίλε δῶρα, θ. 545. πομπῇ, ε, 32. πομπῆσιν, XIV, 5.
πομπῆς, γ, 325. 376.
πομποὶ, XL, 4. ἀπήμονες, θ, 566. ν, 174.
ποντοπόρε, ο, 222. ποντοπόρῳ, ρ. 258. υ. 159. ποντοπόρε. III, 435.
ποντοπόρα ἔργα, XLVII, 20.
πόντοιο εὐρυρόοιο, XXXII, 17. πόντος ἀμείλιχος, χαλεπὸς, ψ, 249. πόντος ἀρχαλέος. II, 533.
Ποντίου, θ, 113.
πόντιον, XXI, 3.
πόντιος, ε, 446. πόντον ἀπείρονα, δ, 510. ἀμφιάλοιο, XXXII, 8. ἀτειλέχθην, ε, 370. εὐρέα, ω, 118. ἱππόκοιτα, ε, 263. ἰοειδέα, λ, 106. ἰχθυόεντα, δ. 381. κυμαίνοντα, δ. 425. μυχάτην, γ, 158. οἰνοπα, α, 183.
Ποντόνοος, η, 179. Ποντόνοον, η, 182. θ, 65. ν, 53.
ποσὶ περιδρόμια ἐπ' ἀλείατα χεροὶ ἔχοντα, ε, 277.
ποσὶ πόρες ναῦται, XLII, 1. ποντοπόρε, μ, 69.
ποσὶ πορεύσης, λ, 11.
ποσὶ φίλοι, ω. 83.
πότνα εὐρεῖα, α. 197. ἱερὰ δνῖ, γ, 293. ἰχθυόεντα, κ, 458. οἴνοπα, ε, 132. πολυκλύστῳ, δ. 354. ζ. *9. 204. τ, 277.
πότνια εὖ εἰδυῖα, δ. 818.
πότοι, α, 32. 253. δ, 169. 333. 663.
πτέρε, δ. 130. πτέρες, δ. 228. πτέρυγοι, β, 186.
πτερόεντ', I, 173.
πτέρθεον, ξ, 264. ρ, 433. πτερθέων. I, 259. πτερθέοις, III, 180.
πτερδμῆς, υ, 187.
πτερδμῷ, δ. 671. ο. 29.
*πτέρυγες ἄγρυπνοι, κ, 410.
πτερύζει, XLVII, 10.
πτέρυγ' Ἀλφειοῖο, II, 423. ἀμαθόεσσα Ἀλφειῷ, III, 398. πτέρυγα μ, 259.
πτέρνας, IV, 164.
πτέρυσσι, γ, 403. φ. 347.
πτερυγοτρόφοι, II, 21.
πτέρυξι, δ. 427. 572. κ, 309.
πτερύφοιτα, δ. 298. κ, 353. πτερυφόρον, β, 418.
Porphyrius, de Antro Nympharum, ζ. 201.

ζ, 201. ν, 103. 372. ω, 12. *Prolegom.* 113. illius Ζητήματα Ὁμηρικὰ, β, 315. ζ. 265. κ, 513. σ, 11. IV, 138. *Prolegom.* 83. ejusdem *Epigramma*, λ, 538.
πορφυρογέννητος, II, 121.
πορφύρω, τ. 529.
ποσὶ φεύγειν, φῶτα ἰδέσθαι, ζ, 199.
ποσὶ κυκλάδα πύξασθαι φόνον, λ, 429.
Ποσειδάων χαιόχα, γ, 55. θ, 350. κυανοχαίτης, ι. 528. Ποσειδάων, ὦ, χαιόχα, κυανοχαῖτα, μάκαρ, εὐμενὴς ἦτορ ἔχων, πλώσειν ἀγωγὰ, XXI, 6, 7. μεγαλοδίνης, ἐνοσίχθων, XL, 1. Ποσειδάων, ὁ, ω, 77. χαιόχης, α, 68. ἐνοσίχθων, α, 74. Ποσειδάωνα, θ, 344. χαίης κινητῆρα τὸ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης. θὴν μίσγαν, πόντου, XXI, 1, 2, 3. Ποσειδάωνι, γ, 43. Ποσειδάωνος, α, 20.
ποσὶ, θ, 247. καρπαλίμοισι, ζ, 33. III, 225.
Ποσιδήϊον, ζ, 266. II, 230.
Posidonius, malè *Homerum Anacharside* juniorem facit, ο, 403. *Aristarchi* Lector, ρ, 75.
πόσις, ἄνδρα, α, 15. ἰώλεν, ὑμεναίοντας, δ, 724. φίλος, α, 363.
πόσις, ποτὸν, α, 191.
ποσὶν, α, 131.
πόσις, ἀνδρὸς, π, 75. ποτοῦ, α, 150.
ποσσὶν, α, 96. λιπαροῖσι, β, 4.
πόσσι, ω, 287.
ποταμοὶ μεγάλοι, λ, 156. ῥόοντες, τ. 207. ποταμοῦ διϊπετέος, δ, 477. θεῖν. XXXIV, 4. καλλιρόοιο, ε, 441. ξανθῷ, XXXIII, 4. ποταμὸν, ζ, 59. ἑλίμνυρέντας, ε. 460. δίνησιν, ζ, 89. XX, 2. Ὠκεανὸν, λ, 638. ποταμοῖσι, κ, 159. Ἐνιπεῦ θείοιο, λ, 237. Αἰγύπτῳ ποταμῷ, ξ, 258. 427. ποταμῶν ἱερῶν, ε, 515. ἱερῶν, κ, 351.
ποτίονται, ω, 7.
ποτῇ. χ. ποτὶ, ε, 337.
ποτιπτὰ, μ, 62.
ποτῶνται, ε, 406. ποτῶνται, δ, 788.
ποτιδέγμενοι, vid. ποτιδέγμενοι.
ποτιδέρκεσθαι, ι, 234. 249.
ποτιδέχεται, ζ, 308.
ποτιπεπληγυῖαι, ν, 98.
ποτιπλεσσόμεθα, β, 77.
ποτιφωνήσας χάριν, ι, 456.
πότμον ἀεικέα, ἐπίσσωσι, β, 250. δολίης πέλε πότμος, I, 50.
πότνα, υ, 61.
πότνι', α, 14. πότνια, δ, 513. πότνιαν, IV. 24.
ποτνιάομαι, XXXVII, 6.
ποτὸν, α, 149. ποτὸν ἄκρητον θέειν, β, 341. ἡδὺ, ι, 354.
ποτίμως, III. 555.
ποτῶνται, malè à ψολοεντικῷ capitur, α, 411.
πουλυβοτείρας, τ. 408. III, 514.
πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν, δ, 709. ἅμιλλαν, ε, 67.
πουλύποδες, II, 77. πουλύποδες, ι, 432.
πρᾶγμα, vid. χρῆμα.
Πραμνείῳ οἰνάσσα εἶναι, κ, 235.
πραπίδεσσι, ἀλίγκιον πῖρ ἐπιφαύει, θ, 547. ἰδυίῃσι, ν, 92. III, 49.
πρασιαὶ κοσμηταὶ, π, 127. πρασιὴ, ω, 246.
Πρασιῶν, I, 251.
Πρασσοφώγην, I, 232. Πρασσοφάγης, I, 229.
πρέμνων, III, 238.
πρῖσαι, μῦ, θ, 172.
πρίσσα Κλυμένοιο θυγατρῶν, γ, 452.
πρίσσειρα πίτυκται θεῶν παρὰ πᾶσι βροτῆσι, IV, 32.
πρισσηΐδα πηὸν, XXVIII. 3.
πρίσσην, κατὰ, κὸ ὡς γεγάασιν ἕκαστος, III, 430.
πρισσίσιν, XXIX, 2.
πρισσύσσιν ἐ ἄρεσσιν ἀπειρέσιον ἰάλλειν χαλκεόν κε εἴη, ν, 142.
πρηκτῆρες, θ, 162.
πρηνὴς, II, 333. πρηνὴς, ε, 374. χ, 296. I, 204. 210.
πρῆξαι, β, 191. π, 88. πρήξωσι, γ, 60. πρήξει, τ, 324.
πρῆξιν, γ, 72. ι, 253. II, 397. 453.
πρῆξις ὕπῃ ἐγένετο μυρομένοισι, κ, 202. 568. ἰδίῃ, ὑ δήμιος, γ, 82.
πρήσσουσιν, γ, 476.
πρὸ, VII, 10.
Πελάσγοιο, ι, 106. λ, 420. ἄνακτος, γ, 107. Πελάσγου, ξ, 241. φ, 230.
πρόαυσε, α, 340. ξ, 115. 452. ο, 482.
πρὸ ὧρι πεπαλίχθαι ὑ σὺ χρὴ, ο, 393.
πρὸς ἠλίβατος, σ, 195. τ, 564.
Προσαφώνησις, ἡ Προσῳδιακὴ ἀναφώνησις, β, 127. 367.
προβάλεσθε, ι, 331. προβάλοντο, γ, 445.
προβασίῃ τε, κεκμηλίᾳ τε, β, 75.
προβάτοισι, III, 568
προβλῆς, ρ, 27. προβλῆες ἔκλα πατοῦσι, III, 149. προβλῆτες, ο, 554.
προβλῆτες, ι, 405. κ, 89. ν, 97.
προβλώσκειν, φ. 239. 385. προβλωσκίμην, τ, 25.
προβόλῳ, μ, 251.
προγενίστερος, β, 29. ω, 159.
πρόγονοι, ι, 221.
προδαΐς, δ, 396.
Prodici ὦραι, ν, 288.
προδόμῳ, δ, 302. ξ, 5. ο, 5. 465. υ, 1. 143.
προέηκε, β, 147.
προὲ εἴπομεν, α, 37.
προειλὼν, ρ, 457.
προείμην, κ, 155.
προειρέσσαμεν, ν, 279.
προιεύσαμεν, ι, 73.
προῖσαν, δ, 681.
προΐσχε, μ, 205.
προθέσκε, λ, 514.
προθύρια εὐκόσμητα, III, 384.
προθύρου, α, 119 προθύρου, α, 103. προθύροισι, δ, 20.
προΐαλλε, ξ, 18. ο, 369.
προϊδὼν, δ, 396. ε, 393.
προΐει, ν, 64. ω, 518. 521. προΐεις, ω, 332.
προϊέσθαι, β, 92. ν, 381.
προΐξ, IV, 153.
προΐην, ι, 88. κ, 100. μ, 9.
προΐσης, μ, 253.
προικὸς χαριζομένη ἕνα, ἀργαλέον, ν, 15. προικὸς μέσσῳ Ἀχαιῶν, ρ, 413.
προΐξῃ, ρ, 352. προΐκτης, ἥρωσιν ἐ ἀνδράσι, ρ, 449.
προκάδων ἀκόρητοι παρειάλιες, IV, 71.
προκαλίσασθαι, θ, 142. προκαλίμενος, III, 241.
προκλίζει, σ, 20.
πρόκροσσοι, ἠδὲ λαγωοὶ, ρ, 295.
προκείμενα, α, 148. δ, 67. 218. ε, 200. θ, 71. 484.
Proclus, λ, 133.
Procurator Academ. *Cantabrig. Joh. Davisius, Reginensis*, II, 296. Vid. *Cicero, Maximus Tyrius. Prolegom.* CXXIV. Not.
Procorum *Penelopæ* Numerus, π. 245. Vid. μνηστῆρες.
Προκρὶς, λ, 320.
προλείλοιπεν, β, 279 προλιπὼν, ν, 331. προλιπὼν, γ, 314.
προμάχοις, ω, 525. I, 203. προμάχιος,

μάχοισι, σ, 378.
προμνησίνας, λ, 232. προμνησίνεω, φ, 230.
προμολὼν, δ, 22.
πρόμος, λ, 492.
προνόησαι, ε, 364.
πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἅλιον καταδύντα, ι, 161. 556.
Pronapius, XVIII, 1.
Proxenus, ξ, 327.
Propertius, λ, 234. 286, ξ, 199. VI, 53.
προπίσσω, I, 249. 251. προπεσέτην ἔριστον, ι, 490. μ, 194.
προπρηνέϊ τύπτας, χ, 98.
προπροκυλινδόμενος, ρ, 525.
προρέουσα, ε, 444.
προσάξας, χ, 337, 342, 265.
προσπάλειφεν, κ, 392.
προσευδάτω, ο, 439.
προσσόωμεν ἀρούρας νέον Ἠλιόνδε, τ, 433.
προστάθη, ξ, 1.
προστέθασθε, φ, 5. 43. III, 99.
προσπεδίρκετο, υ, 385.
προσπίπτει, α, 178. 221. β, 39. γ, 13. 25. 229. &c.
προσπλῆκεν, ι, 305. III, 129.
προσπέλασε, ι, 305. III, 129.
προσπέλασε, μ, 34.
προσπεπίλναθε, ν, 95.
προσπέπλαζε, λ, 582.
προσπέφυκε, χ. ὡς ἔσικε, υ, 73.
προσπιλεφάμενοι, XLVIII, 1.
προσσεφη, α, 63. 156. 383. β, 384. &c.
προσσεφώνεε, δ, 69.
προσσήκαμεν, ρ, 446.
προσσηύδα, α, 122. 252. 336. &c.
προσσδωνῇ, ν, 155.
προσσόω, π, 5.
προσσωδῶ, φ, 35.
προσσπεῖν, π, 29.
προσπελάσας, ι, 285.
προσσπύξατο, δ, 647. προσσπύξομαι, γ, 22.
προσφάασθαι, ψ, 106.
προσφυές, τ, 58. προσφὺς, μ, 433.
πρόσωπα, καλὰ, θ, 85. πρόσωπον, XLVII, 22. χαρίεν, XXX, 12. προπρόκα ἰμείρῃ, IX, 2.
προταμοίμην, σ, 374. προτάμοιμι, ψ, 196.
προτιδίγμεθα, β, 205. προτιδίγμενος, ε, 186.
προτιμήσῃ, ρ, 518.
προτιμήσατο, α, 112.
προτιμήσασθε, λ, 142.
προτιόσσε, π, 31. ψ, 365. προτιόσσεται, ε, 389. προτιόσσετο, ξ, 219.
προτόουσιν, β, 425. ο, 290. προτόνους, μ, 409.
προτρέπῃ, λ, 18.
πρυμνήμψαι, ρ, 54.
πρυμνόθεν, ι, 145.
πρυμνόχοον, γ, 8.
προφερίσασθε, θ, 129. προφερίσεσθον φ, 134.
προφέρῃ, θ, 210. προφέρεσκον, 64.
πρόφρασσ', ε, 161. προφρασσάμην, κ, 386.
προφρων, β, 230.
προφυγιοῦσθαι, χ, 325. προφυγὼν, λ, 106.
προφύλαχθη, II, 538.
προχέῃσι, II, 241.
προχέων, ξ, 69.
προχοὰς, ε, 453.
προχόῳ, καλῇ, χρυσείῃ, α, 136. δ, 52. η, 172. κ, 368. ο, 135. ρ, 91.
προχυτῆσιν πίτνῃσιν, II, 383, Prumnius, θ, 112.
πρύμνην, ν, 84. πρόμνῃ, β, 417. *Adverbialiter*, μ, 411. *πρύμνης, ν, 75.
πρυμνήσι', β, 418. πρυμνήσια, ι, 178.
πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον, ρ, 504.
πρυμνόσταθεν καλὸν νῶτον, ρ, 463.
πρυλεϊσάμην, II, 68.
*πρώϊον, I, 187.
πρωθῆβαι, ϑ, 263. πρωθήβῃ, II, 450. VI, 4. πρωθήβιον, α, 431.
πρώϊοσε ἄκροι, II, 22. 144.
πρώϊος, μ, 230.
Proteas, Zeugmatites, λ, 14.
Πρωτεὺς ἰφθίμου δυγατὴρ ἁλίοιο γέροντος, δ, 365. Πρωτεὺς, θ, 113. αἰθέρια, Αἰγύπτιος, δ, 385.
πρωτόπλοον ναῦν, ϑ, 35.
πρῶρα μὲν, τοῖς Παλαιοῖς, ὄρνις, ρ, 541.
πτέρα, β, 151. πτερὰ, ε, 53.
*πτέρνας σπάλε κλειτοῖσι, I, 112. Not.
πτέρνης, I, 37. 46.
*Πτερελάων, I, 222. βασιλῆα, I, 224.
πτερόεντα, α, 122. β, 269. 362. δ, 25. 77. &c.
πτερὸν, ἐὸ νόημα, ὥστε, π, 36.
πτερύγεσσιν, β, 149. III, 541. ξανθῇσι, XXXII, 13. πτερύγων, XX, 1.
Πτολεμαῖος, ὁ πρώτῳ Χρονικῶν, δ, 228. Ἀσκαλωνίτης, β, 106. Εὐρυτὴς, ε, 72. *Hephaſtion*, δ, 279. κ, 305. λ, 133. μ, 63. σ, 5. τ, 407. *Alexandrinus*, de *Utide* ſcripſit, ι, 366.
πτολίεθρον, Κ, 3. πτολίεθρα, σ, 253. ω, 542.
πτολίεθρον, Τρωΐης, ἱερὸν, α, 2. Κιλίκων, ι, 165. αἰπὺ, γ, 485. ἀλισίφατον, II, 410. εὐκτίμενον, γ, 4.
πτόλιν, β, 383. 397. ξ, 472. ο, 310.
πτολιπόρθιον, ι, 504. 530. πτολίπορθον, σ, 355. ω, 119. πτολίπορθος, ϑ, 3. π, 442. χ, 283. πτολιπόρθῳ, ξ, 447.
πτόλις εὐρυάγυια, ο, 383.
πτόρθον, ζ, 128.
πτύξασα, α, 439. ζ, 111. 252.
πτύχας, ἠλύμποιο, III, 386. ἠερομοίσας, τ, 432.
πτώσεσι, σ, 362. πτώσσουσαι, χ, 304. πτώσσων, ρ, 227.
πυκάσσῃ αἰθυίῃσιν ἁλίσσοις, XLII, 2.
πυκαχέοντι, ρ, 19. πυκαχέοντε, σ, 2. πυκαχεύσω, ο, 308.
πυκαχὶ αὐτοφόροι, διαπρὸ λαπλησιαστῆρες, ρ, 337. πυκαχί τε, ξείνοί τε, σὺς Διός εἰσιν ἅπαντες, ζ, 208. ξ, 58. πυκαχὸν, ρ, 387. σ, 49. αὐτοφόροι, διαπρὸ ἀπαλυσιαστῆρες, ρ, 220. πυκαχὸς, ξ, 400. ρ, 366. φ, 292. 327. πυκάζομαι, σ, 1. πυκαχὺς κακοφόρτους, σ, 41. πυκαχᾷ, π, 209. ρ, 18. σ, 402. λαύκαλέῳ, π, 273. ρ, 202. 337. ω, 156. πυκαχῶν, ρ, 475. σ, 105.
Πυκασίψιε, XLVIII, Not. ad *Titulum*.
πυγμαχίῃ, II, 149.
πυγμάχοι εἰμὲν ἀρούρης, ϑ, 246.
πυγόστιον, κ, 517.
πυελον, τ, 553.
Pythagoras, τ, 27. 73.
πυθέσθαι, κ, 152. 155. 537. λ, 50. 76. 89. ν, 335. &c.
πύθεται, α, 161. πύθεο, II, 363.
πυθμένων, μ, 46.
πύθωνα, γ, 15. δ, 494. πύθωνας, δ, 713. τ, 486.
Πύθωνος, κ. Πύθιον, II, 373.
πυθμὲν' ἐλαίης, ν, 122. 372.
Πυθοῖ σε, ἠγαθέῃ, ϑ, 80. XXIII, 2. Πυθὼ, II, 372. ὡς Πυθῶ, II, 517. πτερόεσσα, II, 183. Πυθῶδ', λ, 580.
Πυθῶνα, ubi de *Pythonis* Diviſiis, III, 178.
πύκα, α, 333. 436. ϑ, 458. π, 415. *XVIII, 20.
πυκάζοιεν, μ, 225. πυκάσσας, λ, 319.

πυκιμηδέος, α, 438.
πυκινὰ δ, 53. ι, 445. πυκιναὶ, ε, 329. πυκινῇ, τ, 439.
πυκινόφρονα, III, 535.
πυκινὰς ὑποθήσομαι, α, 279. ἀραρυῖαι, β, 344. &c.
πυκινὰ, κ, 150. πυκινὴ, τ, 442. πυκινῇσι λιθάδεσσιν, ξ, 36. * ψ, 193. πυκνοὶ, ε, 480.
πύλαι, τ, 562.
πυλάρτεω Ἀΐδαο κρατερηφίλου, λ, 176.
πύλας, ἠλίαια, ω, 12.
Πυλαιμενίας, II, 398. 424.
πυλαωρὸν, III, 15.
πύλῃσι Ἀΐδαο, ξ, 157. ὀνομάζῃσι, δ, 809.
Πυλίοισι, ο, 227. Πυλίων, γ, 31. ο, 216.
Πυλοῖο, π, 323.
Πύλοιο, λ, 262. Πύλον, α, 284. ἠγαθέην, β, 308. ἠμαθόεντα, α, 93. Νηλήϊον, δ, 639. Νηλῆα εὐκτίμενον πτολίεθρον, γ, 4.
Πύλονδ', γ, 182. Πύλοιδε, γ, 485. Πύλᾳ ἠμαθόεντα, β, 326. ἱερῆς, φ, 108. Πύλῳ, ἠγαθέῃ, δ, 599. ἠμαθόεντι, λ, 256. 458.
πύμαζε, δ, 685. υ, 13. πυμάτῃ, XXVIII, 5. πύματον, β, 20. πυμάτῳ αὐτόθεσκεν, η, 138.
πυνθάνομαι, β, 315. πυνθανόμενος, ν, 256.
πύξ, θ, 103. 130. 206. λ, 299.
πῦρ, ϖ, 7. 13. θ, 437. 501. ι, 231. 251. 308. &c. ἀκάμαντα, υ, 123. θεσπεσίης, δ, 418. μοίρᾳ, ε, 59.
πυρὰς ἠὲ πίθηκε, γ, 434.
πυρὶ * αἴθωνα, XLVII, 11.
πυρεσσίαι, VII, 6.
πύργῳ, σθένει πολέος, XLVI, 1. πύργε, λ, 555. ὑψηλὸς, ζ, 262.
πύργωσε, λ, 263. vid. ἐπέργωσε.
πυρὴν, III, 111.
πυξὶν, κ, 523. λ, 31. ω, 69.
πυρηφόρον, γ, 495. II, 228.
πυρὶ, γ, 341. 446. κηλέῳ, Φ, 435. λαμπετόωντα, δ, 662.
πυρὶκιε, ι, 387.
Πυριφλεγέθων, κ, 513.
πύρνα, ρ, 362. πύρνον, ο, 311. ρ, 12.
πυρὸς, δ, 604. ι, 110. πυρὸς, τ, 112.
πυρὸν, π, 536. 553. υ, 109.
πυρπολίοντας, κ, 30.
πῶϊ, II, 374. πῶϊ, II, 369.
πώεα καλὰ οἰῶν, μ, 129. ω, 112. οἰῶν, λ, 401. ξ, 100. πώεσι μήλων, 413.
πώλε, δ, 811. πωλεῖτ', ι, 189. IV, 80. πωλεῖται, δ, 384. II. 170. πωλέσκετο, λ, 239. πωλεύμεθα, XLVII, 50. πωλεύμενοι, β, 55. ρ, 534. πωλεύμενον, χ, 352. πωλέσθαι, II, 329.
πῶλοι, ψ, 246. ζαφλεγέες, VII, 7. πῶλον, ἠεδμὴν, II, 231. πῶλος, ἐριαύχενας, αἰγλήεντας, XXXI, 9.
πῶμ', ι, 314. πῶμα, Φ, 443. πώμασιν, β, 353.
πωτῶνται, XXXI, 4. πωτῶντο, II, 442.
πῶϋ μοίγ' οἰῶν, μ, 299.

P.

Ῥάβδον, ε, 47. κ, 389. III, 210. ἀβλαπλλέα, χρυσείην, τριπέτηλον, ἀκήρατον, III, 516. καλὴν, χρυσείην, ω, 2. ῥάβδῳ περιφήκεϊ, κ, 293. μ, 251.
Ῥαδάμανθυν ξανθὸν, η, 323. Ῥαδάμανθυς ξανθὸς, δ, 564.
ῥαίησι, ε, 221. ῥαίσετο, ι, 459. ῥαομένην, ζ, 326. ῥαιστήμεναι, Φ, 569. ν, 177.
ῥάκεα, ξ, 512. φ, 221. ῥακέεσσι τ, 507. ῥάκεσιν, σ, 66. χ, 488. ῥακέων, σ, 73. χ, 1. ῥάκος ζ, 178. ξ, 342. 349. κακὸν, ν, 434.
Ramus, Petrus, Sepulchro ſuo *Dialecticen* inſcribi voluit, λ, 77.
ῥαπτὰς, ω, 228.
ῥάπτειν ἀλιήλοισιν κακὰ, π, 423.
ῥάπτεις ἀνάτατόν τε κακὸν τε Τηλεμάχῳ, π, 422. ῥάπτομεν, γ, 118.
ῥαπτὸν, ἀσπίδιον, ῥυπόωντο χιτῶνα, ω, 227.
ῥάσσατε, υ, 150.
ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἰμάντων, χ, 186.
ῥαφάνας, I, 53.
ῥεῖ, λ, 36. τ, 204. σα, ι, 290.
ῥεέθρα, γ, 292. ζ, 317. II, 383. 387. δίνας, λ, 156. καλὰ, λ, 239. ῥεέθροις, II, 18.
ῥίζαι, χ, 158. ῥίζαν, γ, 144. ῥίζεσσιν, χ, 46. 209. ῥίζοι, α, 47. ῥίζων, α, 61.
ῥικὰ, α, 160. ρ, 273. ῥίπτα, β, 322. γ, 131. δ, 207. ζώοντες, δ, 805. ε, 122.
Ῥίον, II, 93. IV, 43. XI, 1.
ῥιπάθεσιν μαλακοῖσιν, XVIII, 9.
Ῥιπόρῳ λιμένι, α, 186.
ῥῖξαι, γ, 144. χ, 314. ψ, 222. ῥίξασκε, ρ, 567. ῥίξαι, δ, 205. 649. ῥίξομεν, η, 191. μ, 344.
ῥίον, ε, 70. ῥίοντες, τ, 207. ῥίωσι, κ, 513.
ῥεπτοπαμένα, ζ, 59.
ῥήγεα, γ, 349. καλὰ πορφύρεα ἠμφικαλύψαι, δ, 297. πορφύρεα καθύπερθε, ὑπένερθε δὲ λινᾶ ὑπέβαλλεν, κ, 353. στρωφᾶσθε, ζ, 38. λ, 188. τ, 318. 337. ψ, 180.
ῥήγεϊ στρωφᾶσθε, τ, 118. ῥήγεσι, υ, 141. ῥῆγες, ν, 73.
ῥηγμῖνα βαθεῖαν, μ, 214. ῥηγμῖνι, δ, 430 449. 575.
ῥηθέντ δίκαιον, σ, 413. υ, 322.
ῥηΐδιόν τοι ἔπος ἐρέω, λ, 145. ῥηΐδιον δὲ θεοῖσι, ἠμὲν κυδῆναι βροτὸν, ἠδὲ κακῶσαι, π, 211. ἔπος ὔμμε' ἐρέω, II, 534.
ῥηϊδίως, Φ, 376. ι, 313. ξ, 196.
ῥηΐτερα πάντων ἀνθρώπων, δ, 565.
ῥητὰ, τ, 577. φ, 75.
Ῥήναιά τε πετρήεσσα, *Delo* annexa, II, 44.
ῥήξαντα, I, 124.
Ῥηξήνορά τ', Ἀλκίνοόν τε, η, 63.
Ῥηξήνορα ἀντίθεον, η, 146.
ῥηξήνορι, ξ, 217.
ῥήξηνορα Ἀχαιῶν, δ, 5.
ῥῆσι, φ, 291.
Rhetoricum, vid. *Lexicon*.
ῥήτρην, ξ, 393.
ῥίγησεν, ε, 116. 171.
ῥίγιον, ρ, 191. υ, 220.
ῥίγιστε, ε, 375.
ῥίζης κὴ κάματος, ε, 472.
ῥιζοτόμῳ, ξ, 481.
ῥίζαι, ι, 390. μ, 435. ῥίζῃ μὲ μόλυ ἴκε, χαλκῇ ἠὲ σιδήρου ἄνδρα, κ, 304. ῥίζης, σὺ, σχοτόμοιν κορμὸν. ψ, 196.
ῥικνὸς ποδὸς, II, 317.
ῥῖνα, δ, 445. σ, 85. ῥῖνας, ε, 456. φ, 301. χ, 18. 475. ω, 317.
ῥινοὶ, ε, 435. μ, 46. 395. ῥινοῖσι, μ, 423. III, 48. ῥινοῖσι, α, 108.
ῥινὸν, ε, 281. ξ, 134 ἀκμῆνα, χ, 278. ῥινὸς, ε, 426. ῥινὸς, III, 124.
* ῥίον ἄγριον, ἀνθήρικος ὕλης, II, 139. 382. σκιερὸν, γ, 295.
ῥίπτασκ' οἰστοῖσι, ε, 256.
ῥιπὰς, Φ, 192. II, 447.
ῥιπάζεσκεν, III, 279. ῥίπτασκε, Φ, 374. λ, 591.
Rhitterſhuſius, Conradus, in *Oppian.*

pian. ι, 244. λ, 37. 133. ο, 372. σ, 263.
ῥίψ' ἀπὸ χρηϊν ἑλεῖσα, II, 318. ῥίψας λὸ σώματος, I, 93. τὴν ἀσπίδα, I, 223. ῥίψει, I, 234. ῥίψω, III, 256.
ῥίψας ἀσπίδα, & ῥίψασπις, I, 223.
ῥίψ ὑλήεντι, ι, 191.
ῥοὰς, ι, 450. ω, 11. ῥοάων, κ, 529. χ, 197.
Robertellus, Argument. *Margites*.
ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, β, 1. γ, 404. 491, δ, 306. &c.
Rhodomanni, *Laurentii*, Ilias Parva, α, 326.
ῥοδόπηχυν, XXX, 6.
ῥοῆς, IV, 228. ῥοῇσι, ζ, 216.
ῥόθιον, ε, 412.
ῥοιαὶ, η, 115. λ, 588.
ῥοιζηδὸν πολλὰ ἐοικότα τρίπτα μῆλα, ι, 315.
ῥοιὸν, λ, 638. ῥόων, ε, 327. 451. ἑξηκοντόρων, ζ, 85. ῥόος, ι, 80.
ῥόπαλον, ρ, 195. παλχάλκεον, αἰὲν ἀκμὴν, λ, 574. μοῖρα, χαλκὸν, ἐλαίνεον, αὐαθῆναι, ι, 319. ῥοπάλῳ, ρ, 236.
ῥόχθει μοῖρα κῦμα πατὴ ξείνου ἠπείροιο, ε, 402. κῦμα μοῖρα ῥοχθῇ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης, μ, 60.
ῥύατ', ρ, 201.
Rudolph. Weiſtenius. Gr. L. Profeſſor, *Baſil*. Tract. de *Batrachom*. pag. 3.
ῥυσὸν αἰγενείου, ε, 425.
ῥύεται π, Φυλάσσῃ τὸ, ο, 35.
ῥύῃ μέλαν αἷμα, γ, 455.
ῥυθμὸς, τὸ ὁμοιοτέλευτον, α, 40. 397. ξ, 199.
ῥύομαι, ξ, 107.
ῥύπα πάντα κάθηρεν, ζ, 93.
ῥυπόω, τ, 72. ψ, 115. ῥυπώωντα, ζ, 87. ν, 435. ω, 226.
ῥύσιζε, ζ, 129. μ, 107. ῥύσατ', ψ, 244.
ῥυσεξοχὰς, π, 109. υ, 319.
ῥυσικλύσι ἐξ ἀλιγενῆς, σ, 223.
ῥυτῆσι χλοάζῃ σεβμῶν, ρ, 187. 223. βιᾶ τ' ἔλαμψε κῆ οἴσων, φ, 173. ῥυτῆρας οἴσων, σ, 261.
ῥυτοῖσιν λάεσσι, ζ, 267. ξ, 10.
ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα κακτῷ, ν, 435. ξ, 343.
ῥωγαλέην, ν, 438. ρ, 198. σ, 108.
ῥῶγας, ἀνὰ, μεγάροιο, χ, 143.
ῥῶπας, κ, 166. ἀλεσίας, ξ, 49. χλωρὰς, π, 47.
ῥωπικὰ πυκινὰ, ξ, 473. XVIII, 8.

Σ.

Σ' Αὐτὸν, γ, 406.
σὰ, γ, 92. δ, 322. ε, 449. η, 147. ι, 266. λ, 201. 375.
Σαβάκτιον, XLVII, 9.
σαίνει, κ, 219. σαίνοντες, π, 6. σαίνοντες, IV, 70. σαίνων', κ, 217.
Σαισπύρου, *Fragment*. 255.
σάκε', ἔξοχα, χ, 110. 144. σακέεσσι, ξ, 477. σάκεσιν, ξ, 479. σάκεσσι, π, 474. σάκος, γέφυρα, πεπλαγμένον ἄζῃ ὑφὸ, χ, 184. πτερὸν ἠλυμένοιο, χ, 122.
Σαλαμῖνος εὐκτιμένης μετάλυσσα, IX, 4.
Salaminiorum Lex, σ, 29.
Salmaſius, β, 319. emendat *Heſychium* infelicitèr, ο, 396. ex ejus Bibliothecâ, *Antipatri* Epigramma, υ, 106.
Σαλμωνῆος ἀμύμονος, λ, 235.
Salomonis ſententiæ, *Homeri* ſimiles, ι, 3. χ, 412. III, 478.
σάλπιγξαν μεγάλας, I, 199.
Σάμη, α, 246. Σάμην, ο, 366. Σάμης, π, 249.
Σάμιον πεπαλόεντα, δ, 671. 845. ο, 29.
Σάμος Θρηϊκίη, II, 34. ὑδρηλὴ, II, 41.
σανίδαλα, III, 79. 139. κῆφα, III, 83.
σανίδες, εὖ ἀραρυῖαι, χ, 128. ψ, 42. κλισίαι πυκιναὶ ἀραρυῖαι, β, 344. σανίδεσσι κολλητῆσιν, εὐξέστης, φ, 137. 164. σανίδες ὑψηλῆς, φ, 51.
σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα, VI, 49. σαόφρων, δ, 158.
σαοφροσύνης, ἐπίβησεν, ψ, 13. σαοφροσύνῃσι, νοήματα πατρὸς ἐκείνου, ψ, 30.
Σαρδάνιον & Σαρδάνιος γέλως, υ, 302.
Sardanapali dictum, β, 315.
Σαρδόνης, XXXIII, 3. XXXIV. 3.
σάρκας ι, 293. λ, 218. III, 122. σάρκες, σ, 76. σαρκὸς, τ, 450.
Σαρπηδόνος αἰνησίου, *Fragment*. 223.
σατίνας, IV, 13.
σαυλὰ ποσὶ βαίνουσα, III, 28.
σαυτῆς, α, 356. φ, 350. σαυτὸν, ι, 406. σαυτῇ, ξ, 185.
Sawbridge, *Georg*. II, 281.
σαῦρα, κ, 202. σαῦρις, III, 208.
σαῦσι, pro σώσουσι, ν, 230. ρ, 595. *XII, 3.
σαωθῆναι, κ, 473.
σαῶσαι, γ, 231. σαώσαι, χ. σαώσῃ, δ, 753. σώσει, δ, 288. 513.
σαώσειεν, φ, 309. σαώτερον, χ, 357. σώσουσι, δ, 765. σώσῃσι, κ, 286.
σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα, γ, 123. δ, 75. 142. ζ, 161. ϑ, 384. πάντας ἐρῶντας, XXVII, 6. ξενίοιο Διὸς, ὑψιμέδοντος. αἰδῶδε, XLII, 3.
Severus, υ, 74. *Var. Lect*. II, 157.
Σιθὼς, βασιλεὺς Αἰγύπτου, ξ, 278.
σῖτον, γ, 486. ο, 184. σίτοντες, I, 166.
σκερὰν πλεκτὴν, χ, 175. 192.
Σκερὰν, à *Sir*, *Phœniſſa* voce, μ, 168.
Σκερῆνας, μ, 39. Σκερῆνες, μ, 44. Σκερήνοιϊν, μ, 52. 167.
Σκερίνων, μ, 42. 198. ἀδινάων, ψ, 326. ϑωρηκάων, μ, 158.
Σκερίνων Ἀκτωρία, μ, 32.
σκέπας ὀξὺν ἄκοντα, XXVII, 9.
σκέλε πυρὸς ϑάλπων, φ, 246. σκέλη, σ, 353. II, 442. 445. VII, 10.
Seldeni Job. Illuſtrationes in *Michael Drayton*. ν, 163.
Seleucus, Grammaticus, β, 190. δ, 74.
σκλήτη, ι, 144. IV, 89. ἄνασσα, XXXI, 17. δῖα, III, 99. XXXI, 8. 17. εὐπλόκαμος, XXXI, 18. ϑεὰ λιπκώλενε, XXXI, 17. σώφρων, XXXI, 18. σκλήτῃ, ω, 147. σκλήτην, εὐπλόκαμον, XXX, 6. σκλήτης, δ, 45. η, 84. III, 141.
σκλήρους, I, 54. σκλήρε, ε, 72.
σκέλματος ἄκρε, VI, 47.
Σεμέλη Καδμηΐς, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα, VI, 57. Σεμέλης ἐρικυδέος, VI, 1. XXV, 2. ἐυσπόλος, VI, 58.
σμερδὴ, XXIX, 16. σμερδὺν, XII, 1. σμερδῆς, ἐπὶ κεφαλῆς, XXVII, 5.
Senarius *Chriſtophori Waſii*, γ, 179. κ, 246.
Seneca, ι, 3. 60. 481. μ, 39.
Servius, in *Virgilium*, δ, 477. 563. ε, 297. μ, 63. Not. *Schol*. II, 211. *Fragment*. 200.
Sherburne, *Edvardus*, Miles, μ, 63.
σεῦαν, ζ, 89. σεύας' ἐπὶ κῦμα, ε, 51.

Τεῖον,

Τρώων, IV, 66. σοῦσι, ξ, 35. σούδαξ, VII, 12.
Σουτλαῖος, I, 208. &c.
σηκοὶ, ι, 219. κ, 412. σηκὸς, ι, 439. σηκὸ, ι, 319. σηκῶν, ι, 227. σηκοκόρος, ρ, 224.
σῆμα, α, 291. ἀριφραδὲς, λ, 125. φ, 217. 273. ψ, 73. ω, 328. μοῖρα, ψ, 188. σήματ', ψ, 110.
σήμαινε, χ, 450. σημαίνει, χ, 427. σημαινέω, μ, 26. XXXVI, 6. *Var. Lect.*
σημάντορες, III, 367. σημάντορις, τ, 314. II, 542. σημάντορε, ἱππιοχαμβάῳ πάντα πηδίοιο, ρ, 21.
σῆμα τ' ἀριφραδέως κατέλιξας, ψ, 225. ἀναγνώσῃ, τὰ οἱ ἴμπεδον, τ, 250. ψ, 206.
σήμηνε, Φ, 192. φ, 413. VI, 46. ἴμπεδον, τ, 250. ψ, 206. καλὰ, πάντα, XXXII, 16. σήματα, XXXVI, 1.
σημειώσεων. *Fragm.* 155.
σῆσι δὲ φρεσὶ βάλλεο, π, 299. ρ, 548.
Σθένελε, φ, 282. χ, 237. Σθένε, I, 270. II, 268. μοῖρα, Φ, 136. I, 260. δῦνε ἀλεξητῆρα, σ, 372.
σιάλοισιν ὑπαὶ ἐργάτῃσιν, κ, 390. σιάλους, β, 300. ξ, 41. 81. ρ, 181. ω, 163. 251. σίαλον, ξ, 19.
Σίβυλλα, περὶ Ὁμήρου ἄρτι γινομένου, μ, 63.
σίγα νῦν, μήτις σεῦ Ἀχαιῶν ἀλλοκότοισιν ἀκούσῃ, ξ, 493. μή μοι τῦτον ἀμυστίδος πολλὰ ἐπίσπῃ, ρ, 393. χὴ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, τ, 42. μήτε τ' ἄλλοθεν εἰς μεγάρῳσι πύθηται, τ, 486.
σιγαλόεντα, ζ, 26. 38. 81. λ, 188. ο, 60. 449. σ, 205. π. 232. 318. 337. 600. χ, 428. ψ, 180. IV, 85. 165. σιγαλόεντα, ε, 86. V, 118.
σιγῇ, III, 93.
σιγῇ, δ, 776. η, 30. ν, 76. ο, 390. 439. σ, 141. τ, 502. φ, 388.
Sigonius, Carolus, Argument. *Margites.*
σιδήρια, α, 204. μ, 280. σιδηρίη, δ, 293. σιδήρεια, Φ, 15. σιδήρεον, ο, 328. ρ, 565. σιδήρεος, ε, 191. ψ, 172.
σίδηρον, ξ, 324. αἰζηὸν, α, 184. III, 180. πολιὸν, ω, 167. σίδηρος, π, 249. τ, 13. 211. 494. φ, 61. XLIII, 3. πολύκμητος, φ, 10.
Σιδονίην εὖ ναιομένην, ν, 285.
Sidonius Apollinaris, τ, 228.
Σιδονίης, δ, 84. Σιδονίων βασιλῆος, δ, 618. ο, 118.
Σιδῶνι πολυχάλκῳ, ο, 424.
σῖζ ὀφθαλμὸς, ι, 394.
Σικανίης, ω, 306.
Σικελὴ γυνὴ, γρηῢς, ω, 210. 388. ἀμφιπόλῳ, ω, 365.
Σιληνοὶ, IV, 363.
Silius Italicus, δ, 499. ν, 288.
Simmias Rhodius, δ, 365. Φ, 492.
Simonides emendatus, ξ, 435. N. *Schol.* laudatus, σ, 129. τ, 518. Refutatus, XXXVI, 1. *Hyrrhici* filius, δ, 404.
σινίσκοντο, ζ, 6. σίνηαι, λ, 111. μ, 139. σίνοιο, μ, 114.
Σίντιας ἀγελοφόνας, Φ, 294.
* σὶς, ἢ δὲ σελίνῳ λειμῶνες, ε, 72. Vid. ἴς.
σισυμβρίδα, I, 36.
Σίσυφον, λ, 592.
σιτίσκοντο, ω, 208.
σῖτος, ι, 87. κ, 58. γλυκερῷ, II, 461. μελιφερῷ, ω, 488. II, 499. σῖτον, α, 139. 147. γ, 479. δ, 55. 623. 746. ε, 165. η, 175. πολὺν, τ, 61.
Σισυφίδης, I, 244.
σιφλόγυιε ἀνδρεί γα, ι, 191.
σιωπῇ, α, 325. 339. η, 514. Φ, 234. κ, 140. λ, 332.
σιωπήσειεν, ρ, 513.
σκάζων, I, 245.
σκαιὸν, ῥῖον, γ, 295.
σκαίρουσι, π, 412.
Scaliger, Joseph. δ, 126. 477. ε, 271. λ, 37. ξ, 199. XXXVII, 6. 10. 12. *Var. Lect. Julius* locum miratur, τ, 205.
σκαλμοὶ, VI, 42.
σκάπτες, III, 90.
Scattergood, Doctor, γ, 13.
σκαφίδες, ι, 223.
σκίδασ', ν, 352.
σκίδασιν κατὰ δώματα ῥίψῃ, α, 116. ν. 225.
σκίδασον, Φ, 149.
σκίπτρον, ι, 391. ἴδξεον, ε, 237.
σκίπας, ε, 443. ζ, 210. 212. η, 282. μ, 336.
σκιπόωσι, ν, 99.
σκιπτοῦχοι, I, 134.
σκολιάζοντα, III, 285.
σκοψελίζω, μ, 247.
σκηπτόμενοι, ρ, 203. ω, 157. σκηπτόμενος, ε, 338
σκηπτοῦχε ἀνορίης, VII, 6. σκηπτοῦχοι, Φ, 41. 47.
σκηπτοῦχον, I, 22. σκηπτοῦχος, ε, 9. βασιλεὺς, β, 231.
σκηπτούχων, δ, 64.
σκῆπτρον, β, 37. 80. ἡμαρτὸς, ε, 199. χρύσεον, λ, 91. 568. ψιλὸν, ν, 437.
σκηρίπτεσθ', ρ, 196. σκηριπτόμενος, λ, 594.
σκιαὶ εἴδωλα, κ, 495.
σκίδναθ', β, 252. σκίδναζε, α, 274. β, 237. σκίδνατο, η, 130.
σκιερὸν, υ, 278.
σκιόεντα, α, 365. δ, 768. ε, 279. η, 268. &c.
σκιόωντο, β, 388. γ, 487. 497. ν, 185. 295. 470.
σκῖρος, *Fragm.* Iliad. ψ, 332.
σκιρτῆσαι, I, 60. σκιρτῶσιν, I, 174.
σκολόπεσσιν, η, 45.
σκόπελοι, μ, 73. σκοπέλοισι ἄκρησι, μ, 239.
σκοπὴν, Φ, 302. παισὶ παλάσσαν, κ, 97. 148. 194. σκοπῆς, δ, 524.
σκοποὶ, π, 365. σκοπὸν, χ, 6. σκοπὸς, δ, 524. σκοπὸ, λ, 343. φ, 425.
Scotomania, υ, 350.
σκοτομήνιος, κραὴ, νύξ, ξ, 457.
σκότον, τ, 389.
Schrevelius, Cornelius, nihil in totâ *Odyſſeâ*, de ſuo, addit ad *Scholia*, β, 105. ν, 330. ξ, 359.
σκύζευ, ψ, 209.
σκύλακας, ι, 289. σκυλάκεσσι ἀρηγόσι, υ, 14. σκύλακ', νεογιλῆς, μ, 86.
Σκύλλη μ, 85. * 235. *Var. Lect.* 245. 319. δεινὸν λελακυῖα, μ, 85. Σκύλλῃ, μ, 223. 261. 445. ψ, 328. πετραίῃ, μ, 231. Σκύλλης, μ, 108. 125. 430.
Σκῦρος, II, 35. Σκύρῳ, λ, 508.
σκύφος, ξ, 112.
σκῶπες, ε, 66.
Σμικρίωνι, XLVII, 9.
σμερδαλέῃ, μ, 91. σμερδαλέον, ι, 396. * σμερδαλέος, ζ, 137. λ, 608.
σμικρὴν, IV, 115.
Σμύρνῃ Αἰολίδι, καλλίτοκε, πατρὶ ἀνάκτῃ, XXXVII, 6.
Σμύρνης, VIII, 4.
σὺν μοίρῃ καὶ τοῦ ν, 364.
Solinus, I, 78. XXXIV, 5.

Solœciſmus, ξ. 155. ω 256. ρ, 555. ψ, 205.
Solonis, Lex, ξ, 210.
Σολύμων, Mons *Solymus*, τ, 283.
σόν ἴμερθεν, οἵ τέτ', ὄλοντο, δ, 98.
σόν, τ. 300.
Sopingius Homeri locum *Empedocli* tribuit, τ. 446.
Σύριον, ἄκρον Ἀθηνῶν ἱερόν, γ. 278.
Sura, urbs, à quo condita, τ. 1.
σοφίη, III, 480. σοφίης, III. 508.
Sophocles emendatur, τ, 471. explicatur, μ, 63. laudatur, π, 106. λ, 127. *Homerum* imitatur, σ, 403. perpetuus *Homeri* imitator, τ, 407. illius *Scholiaſtes*, ξ. 327. XLII, 2.
Spanhemius Ezekiel, λ, 520. υ. 66. II, 16. 18. 54. 99. 146. 199. III. 51. 104. V, 9. X. 1. XIV, 9. XV, 3. XXXVII, 6. *Fragment*. 74.
Sphæra & *Cylindrus* Archimedis *Sepulcro* inſculpti, λ. 77.
σπάργαν', III, 237. σπάργανα, III, 268.
σπαργανῶται, III. 301.
σπάργανον, III, 151, 306. 388.
σπάξαν, II. 121.
Spartanorum Chori, σ, 1. vid. Λακεδαίμονα εὐρύχορον.
Σπάρτῃ εὐρείῃ, λ, 459. Σπάρτηθεν, β, 327. δ, 10. Σπάρτηλε, α, 93. 285. β. 214. 359. καλλιγύναικα, ν, 412.
σπαταλήλα, κ, 166. σπάσεν, β. 321. σπασάμενος, κ, 439. λ, 230. σπάσασθαι φάσγανα, χ, 74.
σπεῖος γλαφυρόν, ι. 194. σπείους, ι, 141. 330. 464. γλαφυροῖο, ι, 68. 226. κοίλοιο, μ, 93.
σπείρας, ζ. 269.
σπεῖρα κακά, δ, 245. σπεῖραν ἐπίκλοτον, ε, 318. σπείρε, β, 102. τ, 147. ω, 136. σπείρων, ζ. 179.
σπεῖσαι γ, 47. II, 497. σπεῖσαν, γ, 342. σπείσασθαι, γ, 334. σπείσασκε, Φ, 89.
σπείων ἱερήιων, IV, 264.
σπένδεσθον, η, 138.
Spencerus, Poeta *Anglus*, ν, 103.
σπέος, ι, 57. ὑψηλὸν, δαίφρονα κικλήσκουσι, ι, 182. εὐρὺ, ι, 77. ἠδὲ ἐρεμνὸν, μ, 80. κοῖλον, μ, 84.
σπέρμα πυρὸς σώζων, ι, 490.
σπερχοίατ', ν, 22. σπέρχεται, γ, 283. σπερχομένους, ι, 101.
σπιδής, χ, 324.
σπίλοι γλαφυροῖσι, α. 15.
σπινθῆρα, ω, 323. σπινθῆρι, ι, 250. 310. 343.
Spenſippus, ὁ Διτάρχου Ὁμοίων ε, 72.
σπήιοιο, ι, 400. σπῆϊ γλαφυρῷ, β, 20.
σπιλάδιοι, ε, 401. σπιλάδιοιο, γ, 298.
σπινθαρίδες, II. 442.
σπλάγχν' ἐπάσαντο, γ, 9. 461. μ, 364. σπλάγχνα, υ, 252. σπλάγχνων, γ, 40. υ, 260.
σπογγιαι, υ, 151. πολυτρήτοιο, α, 111. χ, 439. 453.
σποδιῇ μιλαίνῃ, ε. 488.
σποδὸν, ι, 375.
Spondanus hallucinatur, δ, 820. η. 66. ι, 299.
σπυδαῖον, III, 332.
σπυδῇ. γ, 297. ν, 279. ο, 209. π, 119. III, 305. σπυδῆς ἕνεκ. φ, 409.
σταθμὸν, ε, 245. ρ, 341. φ, 44. 121. ψ, 197.
* σταθμοὶ ἀρύβδαι, η. 89. σταθμοῖϊν, ζ. 19. σταθμοῖο, δ, 838.
σταῖν, α, 256.
σταμίνεσσι, ε. 252.
Stanleius in *Æſchylum*, λ. 133.
στὰς, α, 120. γ, 449. ε, 75. στᾶσα, δ. 370.
στάσις. I, 134.
σταυρὸς πυκινὸς, ξ, 11.
σταφυλαὶ πανσέλιναι, ω, 342. σταφυλῇ. σταφυλὴ, η, 121. σταφυλῆσι, ε, 69.
στάτος, Mediâ *longâ*, φ, 178. 182.
στέβον, ζ, 92. στέβεσι, XVII, 4.
στέλα. ξ. 248. στέλαι, γ, 11.
στελεῆς, Φ. 422.
στιλεὸν ἀβλαχὲς, ε, 236.
στείνει, II, 533. στένει. χ. 460.
στένοντο. σ, 385. στένουσι. ι. 219.
στεινωτὸν, μ, 234.
στέρνα, κ. 522. λ, 30. υ, 186. στέρνῳ, β, 428.
στέχῃσ' ἀνὰ ἄστυ, η, 72. στέχῃσι λ, 17. στέχοιεν, ι, 418.
στιλέω νῆα θοὴν, β, 287. στέλλοντας, π. 253.
στέμματα, I. 179.
στοιχίζω, α, 243.
στοιχήσαντε, δ. 516. ε, 420.
στρεπτὴ. τ, 494.
στρίσαι. ν, 262.
στρωτῆρα, ψ, 103.
στέρνοιο, ε, 346. 373. III, 11. στέρνοισι, ε, 373. *Var. Lect.* ι, 443.
στεφάνη, δ. 72. στεφάνῃς, ξ, 268. ρ, 437.
στεῦτ, ρ, 525. στεῦτο, λ, 583.
στεφάνῳ εὐτυκτὸν, V, 1.
στίφανος ἀνδρὸς, παῖδὸς, XLVI, 1.
Stephanus, ἐκ πόλεων, γ, 169. 172.
Stephanus, *Henricus* errat, ε. 474. ρ, 342. 537. 579. auctoritate alios in errorem trahit, ε. 323. Φ, 256. ο, 362. π. 17. 82. ρ. 88. 579. σ. 104. τ, 261. 371. φ. 1. 315. 376. ψ, 25. 32. 203. ω. 21. 57. 495. 539. Illius παρεγκλίσεις, λ, 485. π, 466. ρ. 141. τ. 371. ψ, 25. 32. ω, 454. 456. *Var. Lect.* Audacia, ω, 213.
στέφανα χρυσέα, XXXI, 6. στέφανος, VI, 42.
στέφει, Φ, 170.
στῆ. α, 103. 333. β. 37. ζ, 21. 141.
στῆθ' ὕπο λόφου ἐσθλοῦ, ζ. 218.
στήλαι, σ, 68. στήλαισι, α, 341. στήλησφιν, χ, 93.
στῆλι, ν, 387.
στήλην, μ, 14.
στήμονα, ε, 414. στῆσαι, ρ, 439. σ, 240.
στήσεσθε, III, 11. στήσεται, μ, 434.
στηρίζῃ, β, 94. τ. 139. ω, 128.
στῆσαι, β, 425.
στῆτι, ζ, 199.
στιβαρῆς, Φ, 189. στιβαρῇσι, δ. 506.
στιβαρὸν, α, 100.
στιβαρόπεδον, Φ, 187.
στίβον κακὴν, ε, 467. ὑπαὶπὶ, ρ, 25.
στίβου, III, 352. στίβῳ. III, 353.
στίλβων καλλεῖ ἠ χαλκῷ, ζ, 237.
στίνας. α, 100.
στίχες ἀϊητῶν, temerè, α, 356. λ, 38. 92. 156. π, 284. τ, 4. 346. χ. 44. 256. 273. ψ. 218. 296. διὰ στίχας ἀϊητῶν, λ. 582. ν, 345. 347.
στίχες deeſſe, fruſtrà queritur Dr. *Scattergood*, γ, 13.
στίχες ἀκρόφαλοι, five σφηκοίλους, δ. 13. η, 119. Φ. 452. π. 36. μ, 423. φ, 25. ω. 481. διπλῆς, ν, 51. 194. λαγαρὰς μυκωνος. π, 36. ὁλοδὰς ὑλοῦς, ω, 40.
στίχοι *Homero* reſtituitur, α, 146. 147. 153. 154. β, 103. 288.

968. ζ, 8, ι. 405. λ, 92. *Tres*, λ, 438. ο, 294. π, 413. ρ, 59. σ, 59. ψ, 128. I, 60 99. *Diſtichon*, I, 171. II, 165. III, 377. *Sex* toti Verſus, XII, 3. *Septem*, XXIV, 2. *Octo*, XXV, 13. XLVI, 6. XLVIII, 7. Vid. ad *Fragmenta*.

πίχυν πεύκη, ω, 183. δ 13. η, 119. Ϟ, 452. κ, 36. μ, 423. ω, 481.

*στιχόωσι δυσίν, I. 59.

στόμ' ἀρεῖσιν, σὺν, λ, 425. στόμα, ι, 441. 456. σ, 96. ἀργαλέον στόμα λαύρης, χ, 137. στομάσασιν, I, 290.

στόμασιν, ι, 322. I, 76. XXIV, 5. στομάτων, μ, 187. ἐφέντων, XXXI, 20.

στοναχαὶ, ξ, 39. στοναχῇ, π, 144. ω, 415.

στοναχήσῃ, IV, 253.

στοναχίζετο, κ, 453.

στονόεντα, ι, 12. στονόεσσαν, λ, 382. I, 50.

στόνον, ψ, 40. στόνῳ, χ, 308.

στρίσιν, δ, 298.

Strabo, α, 23. 169. 251. 267. δ, 1. explicat *Homeri* locum, ι, 25. λ, 14. 25. 237. ξ, 327. ο, 295. 298. π, 403. σ, 73.

Στρόφῳ, γ, 413. 439.

στρατὸς ἱερὸς, ω, 81.

στρεπτοὶ, I, 286.

στρεψιάδῃ, μ, 351.

στρέφῃ, ε, 274. στροφὴς, ι, 435. π, 352. στροφόωσιν, II, 175. στρέψαι, δ, 520.

στροφάλιγγι χοινὶς, ω, 39.

στροφαλίζετο, σ, 314.

στρόφοι χρύσεοι, II, 128. στρόφον χρύσεον, II, 122.

στρωφᾶσ', ζ, 53. 306. στρωφῶσι, η, 105.

συλήσειν, ν, 400.

συλήσῃς, β, 135.

Συμπλ. ὕδατός ἐστι λιπαρωΐξ, Κάκυτος, κ, 514. καπνόωμον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μίασμα ὅρκῳ, ε, 185. II, 85. ὄμοσσιμον ὕδατος, III, 516.

σύλαμι μὲν ἐκ χεῖρας ἀκοντίας, λ, 501.

συφιλιζομένους, π, 108. υ, 318.

σφᾶς, ρ, 593. σ, 104. σφᾶσι, ξ, 41. 81. ρ, 181. υ, 251.

*σφόσιμα, ξ, 101.

σφῶϊν, ξ, 55. 165. 360. 442. 507. ο, 324. 380. π, 60. 135, 464. ἀμφίαλος, φ, 362. σφῶϊν, δ, 640. σφώτερα, ν, 404. σφώτερος, ξ, 7. 18. ἐῶλος, ο, 555. ἄρχεμος ἀνδρῶν, ξ, 22. 121. ο, 350. 388, π, 36. ρ, 184.

συγκαλέσαι, XLVII, 8.

Συκῆ, σ, 237. 247. ω, 531.

Συκελικὸν, ἀντὶ Θηλικὸν, λ, 482.

συλχεύας, Ϟ, 139.

σύες, κ, 183. ξ, 15. 410. ἀμφιδέτης, λ, 412. ξ, 532. ἀγεσίπυρος, λ, 610. χαμαιδεύδης, κ, 243. σέσειν, ἀγεσιφύλοισι, ξ, 25. ἀρχιδέσμη, III, 566.

Suetonius, in *Tiberio*, χ, 177.

Suidas emendatur, & *Neocorus* ſtringitur, τ, 246. *Kuſterianus*, II, 18. 389. *Suidas* deceptus, χ, 302.

συκαῖ γλυκερῇσι, η, 116. λ, 589.

συκίνης, ω, 340. *συκίη, ω, 245.

σύκοις ἠδ' ἀλφίτοισι, I, 31. σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ, η, 121.

Sylburgius. *Frederic*. π, 143.

σύμβεργον, *Fragment*. 222.

συμβίξομαι, β, 292.

συμβλήμενος, ο, 440.

σύμβολον, III, 30.

συμμίσγων, III, 81.

σύμπαντες, γ, 217. σύμπασι, γ, 59.

συμφραδέσσαι, δ, 462. ε, 202.

συμφώνους, III, 51.

σὺν, α, 191. 362. β, 183. γ, 32. 61. 85. &c. vid. ξύν.

σῦν, ξ, 27. π, 434.

συναγείρων, δ, 90.

σύναγλα νιφέλας, ι, 291.

συναιτητὴν, π, 333. συναλίμενος, ε, 537. ρ, 165. τ, 311.

συνάρηρεν ἀοιδῇ, II, 164.

συναρωγὸ γήμειας, VII. 4.

συνδήσας, III. 82.

σύνδυο, IV. 74.

συνέδησε, κ, 168.

συνεσίκησε, vid. ξυνεσίκησε.

συνέσεργε χιτῶνα θοὰς ζωστῆρι, ξ, 72.

συνίσεργεν, ι, 427. μ, 424.

συνεπφώνησας, γ, 179. δ, 165. ζ, 306. vid. συνίζησις.

συνέλασσεν, III, 206.

συνελὼν, υ, 95.

συνεμιξε, IV, 39. 50. συνέμιξα, IV, 251.

συνέρδης ἐγὼ τοι ἅμα' ἔψομαι, ζ, 32.

συνέρρηξ πολέσιν κακοῖσι, θ, 137.

συνίστασι βοῶν ἱφθίμων καρήατα, III, 94.

Syneſius, υ, 23.

συνιχὲς αἰεὶ, I, 74.

*συνιβολίῃ, *Fragment*. 208.

συνίκατα, III, 504.

συνηθείησιν μαλακῇσι, III. 481.

συνήντιος, δ, 367. φ, 31. II, 399.

συνόρῳ, Ϟ, 99.

σύνθιο, ο, 27. 317. π, 259. ρ, 153. σ, 128. τ, 268. ω, 264. σύνθιε, κ, 328. ω, 92.

συνηθέσσῃ, υ, 245.

συνίζησις, δ, 126. ζ, 303. η, 261. χ, 384. ω, 245. 322. 336. I, 38. III, 113. vid. συνεκφώνησις.

συνοικήσουσι * πάρεισμεν, XLVIII, 15.

Syntaxis mira, τ, 338.

σύντρεες, ι, 428.

*συνελεύσιον, XLVII, 9.

*συνελίψωσι, *Fragment*. 214.

*συελίζωσι λάγχνη, *Fragment*. 200.

Συρίη, νῆσος, εὔβοτος, εὐμηλόῳ οἰνοπληθὴς, πολύπυρος, ο, 402. &c.

σύρων ἀρὴν, ἠὔτε κώπην, I, 74.

Suſpendii opprobrium, χ, 462.

σῦς, κ, 338. 433. τ, 393. 449. 465. φ, 219. ψ, 74. ω, 331.

μείρας, δ, 457. τ, 439. συσὶν, ξ, 14.

Συστολὴ *Ionica*, υ, 402.

συφεοῖ, κ, 389 συφεοῖσιν, κ, 238. συφεὸς, ξ, 13. 73. εὐνὰς, συσὶν, ξ, 14.

συφορδὸς, φ, 193. συφορβὸν, π, 154. συφορδὸς, ρ, 348. 551. 574. φ, 189. συφορβῶν, ξ, 504.

συῶν, κ, 239. λ, 130. ξ, 101. 108. ψ, 278. ω, 214. αὐλιζομένων, ξ, 412.

σφάζαι, II, 536. σφαζομένοιν, υ, 312. σφάζησι, ω, 92. δ, 320.

σφαῖραι, ζ, 115. καλὴν, Ϟ, 372. σφαίρῃ ταί τ' ἄρ' ἔπαιζον, ὑπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι, ζ, 100. σφαίρῃ ἐπιρρήσσων, Ϟ, 377.

σφάξαι, γ, 454.

σφαραγεῖσθ', ι, 390. 440.

σφᾶς, β, 237. I, 160.

σφέας, δ, 77. ζ, 6. η, 40. Ϟ, 315. 480.

σφέλας, ρ, 231. σφέλασε, σ, 393.

σφέτερ', ξ, 91. σφέτερα, ω, 274. σφετέρῃσιν, ω, 7.

σφέων, γ, 134. υς 348. ω, 380.

σφῶλεν, ρ, 464.

σθῆσιν ἀπαθαλίῃσιν ὑπείρμορον ἄλγ' ἔχωσι, α, 34.
σφὶ, σφίν, & σφίσιν, ſemper *Homero*, non φὶ, φίν, & φίσιν, ut *Neotericis*, β, 160. ε, 158. ϑ, 271.
σφοδρῶς, μ, 124.
σφῦρα, γ, 434.
χειρὶ παχείᾳ μείζα λαΐτμα θαλάσσης, ε, 174. χείρην, ε, 314. 343. 363. *εὐρεῖαν, ε, 163. 251. χερσὶν, ε, 177. 315. 324. 357. ε, 264. 274. πολυδίψιον, ε, 33. 338.
Schedii, Eliæ, Syntagma de Diis *Germanis*, δ, 499, π, 471.
χειδίῃν, β, 267. ν, 221. ο, 223. υ, 30.
χειδὲν, β, 284. δ. 439. ε, 288. *Fragment.* 149.
χίῃ, δ, 758. ξ, 490. σ, 323. χιῆτε, θ, 537. 542.
Σχερίῃ, ζ, 8. Σχερίην, ε, 34. ν, 160. ἐσχερίηνδε, ξ, 79. ἐχίβωλον, ε, 34.
χίλιοι, λ, 422.
χίτλια ἔρδε θεοὶ μακάρεσσι ϑ φιλέουσι, ξ, 83.
Σχῆμα Ἀττικὸν, α, 41. ἐν Πομπείᾳ, IV, 55. Ἀντίθεσις, XXIV, 2. Ἀποκοπὴ, μ, 64. Ἀλληγορικὸν χῆμα, μ, 64. Ἔλλειψις, π, 255. 376. 381. 387. ἀπὸ τὸ σημαινόμενον, α, 225. β, 363. γ, 184. ζ, 157. θ, 359. λ, 90. μ, 75. ο, 125. 508. υ, 21.
χήσομαι, χ, 172.
χιζῷ. ξ, 425. χίζῃς, γ, 459.
χοίνῳ ὀξέϊ, I, 252.
Σχόλια *Auctæ*, α, 52. 150. 167. 6, 132. 151. 167. 170. 193. 195. 265. 266. 344. γ, 274. 399. δ, 348. η, 197. ι, 87. κ, 431. λ, 359. ν, 142. ο, 16. π, 12, σ, 3. 72. 367. τ, 480. υ, 187. 319. φ, 5. 306. χ, 73. 219. 287. ψ, 1. 14. 46. 78. &c. 325. ω, 356. ex MS. Coll. *Corp. Chriſti*, α, 115. ex MS. *Gonvillo-Caienſi*, α, 52. 97. 148. 382. 386. 398 &c. β, 94. 99. 156. &c. γ, 2. &c. α, 217. 256. 273. Ità paſſim ex *Apollodoro*, ut λ, 304. ex *Aloyſio*, ut α, 241. 277. 302. 371. ex MSS. duobus, β, 153. 156. 195. 266. &c. ex *Etymolog. M.* ut, ρ, 352. π, 443. υ, 377. φ, 330. *Heſychio* paſſim; ex *Suidâ*, ι, 512. ex *Pauſaniâ*, δ, 798. *Strabone*, ibid. *Stephano*, περὶ πόλεων, ibid. ω, 466. ex *Luciano*, μ, 129. ex *Ariſtophanis* Scholiaſtâ, ω, 538. ex *Porphyrio*, ε, 296. *Emendata*, α, 4. 8. 99. 101. 124. 150. 209. 226. 356. 372. 390. 441. β, 1. 70. 135. 202. 289. 319. 346. 354. 403. 421. γ, 6. 33. 118. 135. 347. & ſæpe ſæpius. δ, 19. 75. &c. ε, 10. 47. 125. 260. 272. 455. &c. ζ, 74. 88. &c. η, 90. 106. 124. 318 324. &c. ϑ, 108. 352. ex *Etymolog. M.* &c. ι, 108. 217. 275. κ, 2. 3. 108. 149. 155. λ, 5. 9. 181. 263. 268. 270. 325. 326. 518. 576. 581. 612. μ, 34. 39. 63. 70. 75. 89. 95. 127. ν, 81. ξ, 12. 51, 182. 239. 327. 369. &c. 512. 533. ο, 10. 13. 88. &c. π, 287. ρ, 23. 32. 196. 208. 455. 487. σ, 84. 281. τ, 174. 432. υ, 23. 53. 66. &c. φ, 46. 61. 90. 258. 295. 303. χ, 1. 9. 38. 128. 188. &c. 299. 330. ψ, 218. ω, 1. 165. 278. 306. 318. *Explicata* & *illuſtrata*, β, 99. 132. 135. γ, 75. 81. ε, 291. ζ, 76. 103. 132. 201. η, 25. 324. ϑ, 365. ι, 25. 40. 221. 275. 398. κ, 1. 135. 139. 190. 217. 234 305. 494. λ, 268. 270. 285. 289. 300. 317. 325. 326. 458. 520. 578. 612. μ, 39. 70. ν, 215. 245. 259. 267. 288. π, 31. 294. ρ, 208. σ, 245. τ, 4. 174. 431. 518. 523. υ, 383. φ, 15. 71. 295. 303. ψ, 191. *Suppleta*, ex *Euſtathio*, β, 190. 266. 289. 300. 315. τ, 174. ex *Aloyſio*, gravis *Defectus* feliciter ſuppletur, ω, 119. ex MSS. β, 20. 91. &c. 106. 120. 132. 153. 156. 170. &c. 195. 266. 388. 427. *malè* olim *ordinata*, α, 372. ϑ, 303. 327. κ, 558. ξ, 182. ο, 16. 223. 225. 230. π, 12. σ, 84. 208. τ, 301. υ, 66. 301. 304. 331. ψ, 198.
Scholia Vetera in *Odyſſeam* plerique ex *Euſtathio* ſumpta, β, 266. 315. 355.
Scholia ab *Editore* addita, in *Notis*, η, 197. ι, 65. 87. κ, 431.
Scholiaſtes Refutatur, α, 390. λ, 38. 156. μ, 63. ο, 5. ρ, 378. Laudatur, κ, 410. μ, 4.
Scholiaſtes *Theocriti*, κ, 417.
Scripturæ SS. laudantur, β, 315. η, 224. 252. ι, 3. κ, 138. 160. λ, 25. 156. 589. μ, 22. 342. ν, 30. 108. ξ, 63. 85. 105. 156. 210. 258. π, 162. 279. ρ, 134. Not. *Schol.* 485. σ, 22. 111. τ, 42. 560. φ, 90. χ, 348. 412. ψ, 11. 47. 222. ω, 63. XXXII, 16. XXXIX, 2.
χομόνη, α, 334.
Schotti, Andreæ, Obſervat. λ, 133. Not. *Schol.*
χὼ κεφαλὴν ἄγχι, α, 157. δ, 70. ρ, 592.
χῶτο, ν, 151.
σύζυγα πυρὶ πυρὸς, ε, 490.
σῦριγξ, I, 44. 60. ἔκλαυσεν γὰ ἄπαντες, λ, 54. σύριγξι, μ, 61. I, 120. 152.
σύοντες, ι, 430.
σῶς, ε, 305. ο, 42. π, 131. χ, 28.
σωτῆρα νηῶν, XXI, 5. σωτῆρας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, ὠκυπόρων τε νεῶν.

T.

Ταῆς ἀλοᾶ σὺ δεσμῷ, χ, 200. *Taïnarum*, II, 412.
Tacitus imitatur *Homerum*, π, 194.
ταλαεργὸν, δ, 636. φ, 23. ταλαεργὸς, III, 565.
τάλαι, σ, 326. τ, 68.
τάλαντα, χρυσεῖα, δ, 129. χρυσᾶ δοιὰ, δ, 526. ἐπὶ, ι, 202. α, 273. δίκης κατέκυρσε, III, 324.
τάλαντον, ϑ, 393. Vid. ad *Iliad.*
ταλαπενθέων, ζ, 193. ξ, 511. ρ, 84.
ταλαπενθίῃ, ε, 222.
ταλάφρονι πλευρῇσι, ι, 247.
ταλασίφρονα, α, 87. 129. γ, 84.
τάμα, ξ, 430.
τάμῃσι, λάϑ. σ, 85.
ταμίη, β, 345. γ, 479. η, 166. ϑ, 449. ι, 207. σ, 168. ψ, 154. αἰδοίη, α, 139. δ, 55. η, 175. κ, 371. ο, 138. ρ, 94. 259. Εὐρυνόμη. ρ, 495. ταμίῃ, κ, 21. τ, 97. ἀμφίπολον, π, 152.
τάμνειν, γ, 175. τάμνετε μὲ γλώσσῃ, κεφαλὴ ϑ οἶσα, γ, 332.
ταμὼν, ε, 162.

ταυρηκὶ, χαλκῷ, δ, 257.
*ταυροφόνε, II, 304. *ταυρόφονε, ι, 464. III, 232.
ταυροφορίᾳ ἡνιόχοιο, β, 100. γ, 238. λ, 170. 397. τ, 145. ω, 134.
Ταύρυλον, λ, 581.
ταυρώλωσοι, ε, 66.
ταυρώπις, κ, 439. λ, 230. ταυρώπιδι, χ, 443.
ταύσοντο, ξ, 83.
ταυροκτόνος, δ, 305, μ. 375. ο, 171. I, 36. ταυροκτόνε, ο, 362.
ταύσσεν, ε, 283. ταύσσῃ, φ. 338.
ταυσπάρεσι, ε, 65. χ, 468.
ταυροστάμοισι Δι᾽ μάλων, ι, 298.
ταυόστεον, σ, 91.
ταυσύος, φ. 112.
ταυόφυλλα, ν, 102. 346. ψ, 190.
ταυόφυλλε, ψ, 195.
ταύω, φ, 152.
ταφήσι, κ, 12. ταφήτε, δ, 124.
ταφήμεν, δ. 298. ταφρυΐης, υ. 150.
ταφῶτε, ϑ, 268. 553. ταφώσιν, λ, 164.
ταφῶλίον, III, 165.
ταφρὸν, ν, 51. ταφρῖῖς, σ, 330. 390. ταφρώσας, π, 179.
ταφροσύνῃ, σ, 341.
ταφπόμενος, ψ, 346. ταφπῆναι, ψ, 212. ταφπόσασε, γ, 70. δ. 47. ε, 201. κ, 181. ταφπώμεθα, δ, 295. ψ, 255.
ταφσοὶ, ι, 219.
Ταφφηϊὸν ὄφος, III, 256. 388. ἱερόεντα, III, 374. μέγαν, II, 336.
ταφφοῖ, ϑ, 379.
ταφφθεν, ζ, 99. ταφφθη, τ, 213. 251. φ, 57.
τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε, α, 356. φ, 350.
τά π᾽ ἔσεσθ᾽ ἐπιοῦσι τόλοντα, λ, 124.
Ταϋγέτη κορυφῆς, XVI, 3. ὄρεσ᾽ ὀμοχαίλοιο, XXXII, 4.
ταῦρον, λ, 130. ψ, 278. ταῦρος, φ, 48. I, 78. III, 193. ταύρε λασιαύχεν, III, 244. ταύρε, ν, 184. κεκερμένε, ν, 181. παμμέλανας, γ, 6. 8. ταύρων, α, 25. γ, 128.
ταυφήϊον, β, 99. τ, 144. ω, 133.
Ταύφιοι λῃΐζοντες ἄνδρες, ο, 426.
Ταφίοισι, α, 419. φιλοπτόλεμοισι, α, 181. Ταφίων, α, 105. ξ, 452.
ταῦφον, γ, 309. υ, 307. ταῦφος, φ, 122. ψ, 93. ω, 440. VI, 37.
ταῦφε, α, 417. δ, 547. ταῦφε, ω, 87.
ταῦφον, φ, 120. I, 246.
ταφὼν, π, 12.
ταχὰ, α, 182. 251.
ταχυτῆτα, ρ, 315.
τέγεος, α, 333. ϑ, 458. κ, 559. ξ, 64. σκιὰ, σκιητὸν, π, 415. σ, 208. φ, 64.
τεθαλυῖα, ζ, 293. λ, 191. ν, 245. III, 451. XLVIII, 4. τεθαλυῖαι, ν, 410. τεθαλυίῃ, λ, 414.
τέθαπ᾽ἶαι, XXXVI, 6.
τεθήλει δὲ ταφυλῆσιν, ε, 69. τεθήλῃ, XXXVI, 2. τεθηλὸς, μ, 103.
τέθηπα, ζ, 168. τέθηπεν, ψ, 105. τεθηπότες, ω, 391.
τεθνεάμεν, π, 107. τ, 317. φ, 155. τεθνεᾶσιν, λ, 303. ο, 349.
τεθνηότες, ω, 56. τεθνειῶτα, μ, 10. τεθνειῶτι, κ, 494. τεθνειῶτες, α, 289. β, 220. τεθνειώτων, I, 231.
τεθνειῶτί γ᾽ ἐφεψιόωντι ἄπαντες, τ, 331. τέθνηκεν, α, 196. τεθνηκυῖαν, δ. 734. τεθνήτας, ψ, 84. τεθνήτες, ο, 23.
*τεθυμμένα, II, 184. τεθυμμένον, IV, 63.
τείν, δ, 619. 829. λ, 559. ο, 119.
τεῖρε γὰ αἰνῶς, δ, 441. τείρει, α, 342. τείρεαι, β, 71. τείρεται, κ, 78. I, 245. τειρόμενον, ε, 324.
Τειρεσίαο, κ, 537. λ, 50. 89. 478. μ, 272. ψ, 251. ἄνακτος, λ, 150. Θηβαΐδ᾽, κ, 492. 565. λ, 90. 164. μ, 267. ψ, 323. Τειρεσίῃ, λ, 138. Τειρεσίης, κ, 524. λ, 32. Illius Historia, κ, 493. *Schol.* κ, 494.
τείρεσιν ἐπικρέρους ἀνὶ, VII, 7.
τείχεα μακρὰ, π, 44.
τειχίον μέγα, αὐλῆς, π. 165. 343.
τεῖχος, ζ. 9. ξ, 472. ἄῤῥηκτον, χάλκεον, κ. 4.
τεῖως, δ, 91. ο, 127. π, 139.
τέκε, α, 71. γ, 95. 489. δ, 325. η, 198. κ, 139. τεκέην, II, 323. τεκεῖν, IV, 127. τεκέτ᾽, δ, 387. τέκετο, ο, 249. τέκοιεν, δ. 64. τεκὼν, π, 120. τέκοσα, ϑ. 554.
τεκέσαι, ξ, 244. ϑ, 525. τέκεϊ φ᾽, δ, 175. τέκεσιν, β, 178. ϑ, 243. κ, 61.
τεκμαίρομ᾽ ἄλληλον, λ, 111. μ, 139. τεκμαίρομαι, η, 317. τεκμήρατο, κ, 563. II, 285.
τέκμωρ, δ, 373. 466.
τέκνα, λ, 630. ἀγλαὰ, λ, 248. ἐρικυδέα, λ, 630. καλλίμαχα, XXX, 5. νήπια, μ, 42. περικαλλέα, III, 323. τέκνον φίλε, β, 363. γ, 184. ο, 125. 508.
τέκτονα, ρ, 384. τέκτονας, IV, 12.
τέκτονες, ι, 126.
Τεκτονίδαο, ϑ, 114.
τεκτοσυνάων, ε, 250.
τέκτων, ρ, 340. τ, 56. φ, 43.
τελαμὼν χρύσεος, λ, 609 τελαμῶνα, λ, 613.
τελεῖ, β, 256. τ, 557. τελέσῃ, α, 201. β, 156.
τελέϑει, η. 52. τελέϑουσι, δ, 85.
τελείη, ζ, 234. ψ. 161. τελείῃσι, ξ, 160.
τελεῖῃ, ψ, 284. τελεῖται, β, 176. ε, 302.
τέλεσσε, γ, 162. τέλεσαι, β, 272. τελέσϑαι, ε, 195. τέλεσόν μοι ἐπαίσιον, ἢν περ ὑπίσχῃ, κ, 483.
τελεσφόρον εἰς ἑωυτὸν δ, 86. κ, 467. ξ, 292. ο, 230.
τέλετ᾽ ἀπολέμῳ μοιρηγενέϊ ἐξεπολίσϑη, I, 294.
τελεύτα, γ, 52. ε, 253.
τελεύτηθ᾽ ἅπαντα, β, 171. τελευτῆσαι, β, 280. γ, 56. τελευτήσῃς, ω, 293.
τελεύτων, α, 249. π, 126.
τελέντων, III, 541. τελέσσας, δ, 352. 582. ν, 350. ρ, 50. 59.
τέλε, ε, 326. ι, 5. ρ, 496. υ, 74. χ, 323. III, 459. κακὸν, ω, 123.
τεμένη, σ, 184. IV, 268. τέμενος, ζ, 293. ϑ, 363. ρ, 299. II, 88. IV, 59. XI, 5. Κυλλήνιον, XVIII, 31.
Τεμέσην, μετὰ χαλκὸν, ω, 184.
Τένεδον, γ, 159.
τένοντε, I, 230. τένοντας αὐχένος, γ, 450.
τέξεις ἀγλαὰ τέκνα, λ, 248. τέξεσϑε, II, 101. τέξεσι, III, 490.
τέο σὶ χρὴ, δ, 463. τέο δμῳῶν αἰδρῶν, π, 305.
τέρεμνα, γ, 173. ἄχεσι, II, 302. τερεμνὸν, μ, 394.
τερπικέραυνε ἰδόντες, XVIII, 36.
τέρεν καὶ δύκρυον εἶδον, π, 332. τέρεν᾽ ἄϋσε συῒς, ι, 449.
τέρετρον, ε, 246. τρίτρῳ, ψ, 198.
τέρματ᾽, ϑ, 193.
τερμιόεντα χιτῶνα, τ, 242.
Terpander, VI, 1.
τέρπεν, α, 347. ϑ, 45. τ, 590. τέρπεσϑαι, δ, 372. τέρπε, ν, 61. ξ, 443. τέρπεσϑε, δ, 239. II, 170. τέρπῃς, α, 26.

Τερπιάδης, χ, 330.
τερπικέραυνος, ξ, 268. ρ, 437. τερπικεραύνοφ, η, 164.
τερπομένοισι, α, 423. σ, 305.
τερπωλὴν, σ, 37.
τερπώμεθα, α, 369. δ, 295.
Terræ-Motus in *Anglia*, μ, 235.
τέρσεται ἠιλίῳ, η, 124. τερσήμεναι, ζ, 98. τέρσοντο, ε, 152.
τερφθείη, ε, 74. τερφθῇ, XXVI, 11.
τερψάμενος, μ, 188.
τερψιμβρότης ἠιλίοιο, μ, 269. II, 411.
τέρψομαι, π, 26.
τέσσαρα, δ, 436. χ, 110.
τεσσαρεάκοντ' ω, 340.
τεσσαρεάκυκλοι, ι, 242.
τέσσαρας, ω, 278. τέσσαρες, ι, 135.
τεταχών, vid. ποδὸς τεταχών.
τέτμεθ', pro τέτμεδ, λ, 11.
τέτμετο, ἐπὶ, λ, 523.
τετάνυσαι, ι, 116. τετάνυσσ.δ, 135. ε, 68.
τεταρπόμενος, α, 310. ξ, 244.
τεταρπώμεθα γόοιο, κρυεροῖο, λ, 211.
τεταρτη, κ, 358. τέταρτον, β, 89.
τέτατο, ἐπὶ, λ, 19. τέτατο, Φ, 121.
τετελεσμένον, β, 187.
τετέλεσται, δ, 40. π, 346. τετέλεσσ. ε, 262. χ, 479.
τετεύχαται, β, 63. ξ, 138. τ, 563.
τετεύχατο, χ, 104.
τετευχώς, μ, 423.
τετιημένη, δ, 804. τετιημένος α, 114.
τετιμένον, Φ, 472.
τετίμηται, η, 69.
τέτλαθι δὴ, κραδίη, ν, 18. τέτλαμεν, γ, 209. ζ, 190. ν, 311. τετλάμεν, ν, 307. τέτληκεν, τ, 347. τέτληκε θυμῷ, δ 447. 459. ι, 435. λ, 180. π, 37. σ, 134. ψ, 100. 168. ω, 162. XXXVII, 14. τέτληότα, υ, 23.
τέτμεν, ε, 58. τέτμῃς, ε, 15.
τέτμημένον, ρ, 195.
τετραίνω, η, 113.
τετράβολ, III, 19.
τετραβόλημον χ, 122.
τετρακις, ε, 306.
τετραμοιρίαι, ε, 71. τετραμοίρων, μ, 81. II, 283. τέτρακτας, III, 221. τέτρακτο, δ, 260.
τετράορος, ν, 81.
τέτρασιν, β, 107. γ, 180. ε, 262. τ, 152. ω, 141.
τετραχθὰ, ι, 71.
τέτρηνε, ψ, 198. τέτρηνεν, ε, 247.
τετληγυῖαι ω, 31.
τέτροφεν, ψ, 237.
πτυγμένα, ι, 223. κ, 210. 252. π, 185. υ, 153. φ, 215. πτυγμένοι, δ, 615. ο, 115. χ, 335. ω, 205. πτυγμένον, υ, 366. πτύγμην, ζ, 234.
τύκειν, ο, 77. 94. πτυκέσσι, φ, 418. τετυκόμεσθα, μ, 283. ξ, 408. πτύκετο, Φ, 61. μ, 307. π, 487. ω, 383.
τετύχηκε, κ, 88.
πτύχθαι, α, 391. τετύχθω, ζ, 356. φ, 231.
πὺ, *Enclit.* ζ, 68. 192. ξ, 510. τεῦ, γ, 348. δ, 264. ι, 497.
Τευμησσὸν λεχαπτόν, II, 224.
πεῦξαν, Φ, 579. τεύξασα, λ, 429. πτυξαν, II, 76. 221. 245. τετύξεσι, α, 277. β, 196. ω, 196.
πύτλοις, χλωρῶν, I, 54. τεύτλων χλοιρῶν, I, 161.
πῦχε, κ, 18. 118.
πυχὲ, ο, 218. ἀρύϊα, τ, 4. ω, 218. βιοθρεπτα μένα, λ, 41. τειρικαλλέα, ω, 164. χρύσεα, XXXVII, 5. πύχεα, δ, 784. ἀρῦϊα, ε, 284. κλυτὰ, μ, 228. πύχεσι, ξ, 474. πύχεσιν, λ, 74. 545. ω, 69. πύχεσι, ω, 495. τυκτὸν ὅλομένων, λ, 553. ποικίλα, XXVII, 15.
πύχεῖ', κ, 182. πύχεσαν, υ, 108. πύχεσι μαχήσεσθαι, I, 40.
τέχναις καιροτέραις, I, 115. τέχνη, III, 446. 480. τέχνῃ, λ, 613. XLVII, 10. τέχνην, III, 108. 508. δολίην, δ, 519. κακοδαίμονα, XLVII, 21. παντοίην, ζ 234. ψ, 161. τέχνης III, 76. 166. 462. δολίης, δ, 455. τέχνησιν, Φ, 332. III, 317. vid. *Homeri* Artificium, in *Metris*
τεχνήεντες, Φ, 297. τεχνήεντας, ε, 270.
τεχνήσαι, η, 110. τεχνήσαιτο, & τεχνησάμενος, λ, 612. τεχνήσατο, ε, 259. τεχνήσασθαι, II, 326.
τέως, pro τεὸς, λ, 501. υ, 114. II, 170. τέων, ζ, 119. κ, 39. ρ, 200. υ, 192.
τέως, ο, 231. π, 370. σ, 189. ω, 161. II, 233.
Tzetzæ Johannis, Chiliad. ι, 65. MS. ψ, 114. 308. ω, 397. 538. 539. vid. *Præfat.*
τῆ. λάθοι, ε, 346. Φ, 477. ι, 347. κ, 287.
τῆκε, τ, 264.
τηκεδόνι θυμὸν, λ, 200.
τήκεῖο, Φ, 522. τ, 204. 208. τηκομένης, τ, 207. τηκόμενος, ε, 396.
τηλαυγέα, XXXI, 8. τηλαυγὲς, XXX, 13.
τηλεδαπὸς, ο, 224. τηλεδαπῷ, ξ, 415. τηλεδαπῶν, ζ, 279. τ, 351. 371. ω, 267.
τηλεδάεσσαι, IV, 267. τηλεδάων ἄντῃσι, VI, 41. τηλεθόωντα, η, 114. ν, 196. τηλεθόωσα, ε, 63. τηλεθόωσαι, η, 116. λ, 589.
τηλεκλειτοῖο, τ, 546. τηλεκλειτὸν, λ, 307.
τηλεκλυτὸς, α, 30.
Τηλεμαχ', α, 384. 400. ἥρως, δ, 312. ὑψαγόρη, μέν ἄκουε, β, 85. 303. ρ, 406. Τηλεμαχίοι, β, 301. δαῖφρονι, δ, 687. Τηλεμάχοιο, α, 282. ἡνιόχῃσι, π, 20. ποικίλλον, γ, 416. κεχολωμένοιο, β, 185. πολύμυθος, β, 200. φίλου υἱὸν Ὀδυσσῆος, γ, 398. Τηλέμαχος, α, 156. ἥρως, δ, 21. ἡνιόχῃ, α, 113. ἰσόθεον φῶς, υ, 124. πεπνυμένον, α, 213. φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος, ο, 553. φίλον τέκνον ἧπερ, β, 298. Τηλεμάχῳ μεγαθύμῳ, γ, 423. μεγαλήτορι, γ, 432. Τηλεμάχῳ, β, 194.
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ι, 509.
Τηλέπυλον Λαεστρυγονίην, κ, 82. ψ, 318.
τηλεφανὴς, ω, 83.
Τηλεφίδης, ἥρως Εὐρύπυλος, λ, 518.
τηλίκος, α, 297. ρ, 20. σ, 174. τ, 88.
τηλόθ' ὀΐσω, α, 22.
τηλοπόθῳ φάσ' ἔμμεναι, τλῶ, ν, 322.
τηλύγετον, π, 19. τηλύγετος, δ, 11.
τῆμος, δ, 401. μ, 441. ν, 95. III, 101. IV, 171. ὃς τῆμος, η, 318.
Τηΰγετον περμήκετον, ζ, 103.
τηϋσίην, οὐδὲ ἔλθῃς, quòd τηϋσίην sit *Hebraica* Originis, γ, 316. ο, 13. τηΰσιον ἔπος, ἢ ἔργον, II, 540.
πὶ, *Priori* Communi, ν, 144. π, 306. ω, 132. πίμεν, ο, 542. ρ, 56.
πὶν, α, 432. τ, 247. πὶς, ω, 78. πίσκον, χ, 414. ψ, 65. πίσσα, η, 67. πίστο, ξ, 205.
πίῃ τοὶ σὶ φρεσὶ τῆτο νόημα, ο, 325.

325. π, 421. ρ, 375. τ, 482. 500.
πηλεβάσεσσι, υ, 106.
τιθῇ, γ, 51. ξ, 252. σὺ, ε, 267. σοὶ, Ϟ, 439. ἐπὶ, κ, 355. παρ, φ. 177. παρὲξ, ω, 142. πθεῖσι, β, 125. πθόμεσθα, σκ, λ, 3. σὸ, δ. 578. τίθυται, ρ, 269. ἐπὶ, Ϟ, 554. πθίτης, ω. 418. τίθησιν, κάδ', χ. 449 τίθηθα, ι, 404.
πθίνη. XVIII, 38.
Τίθωνὸς ἀγαυοῦ ε, 1. Τίθωνὸν, IV, 219. ubi etiam *Tithoni & Endymionis* Allegoria, ε, 1.
τίκτῃ μῆλα τελὲς, ἧς σεαυτὸν, δ, 86. ἵμασθλα μῆλα, τ, 113.
τίλλε, ο, 526. I, 69. τίλλοντο, κ, 567.
Timæus Siculus, δ, 499. υ, 302.
τιμάοχος, IV, 31.
τιμήεις, ν, 129. τιμῆσι, α, 312. τιμάεσκε, λ, 326. τιμήεντος, Ϟ, 393. V, 5. τιμήσασα, σ, 160. * πέρι, τιμήσασα, II, 65. τιμήσαθε, δ, 614. ο, 114. τιμησέρω, α, 293.
τιμὴν, α, 117. λ, 301. 303. 494. ἀρισθῆΐδα, XXVIII, 3. τιμῆς, ε, 335.
τιμήσαντο, τ, 280. ψ, 339. τιμήσαι', XXIV, 6. τιμήσεις, XXIX, 8. 16. τιμήσουσι, ε, 36.
τίμιον, II, 483. III, 525. IV, 143. τίμιόν, κ, 38.
Τιμόλαον Λαοσοάν, *Margites*, Argument.
τιμῶμαι, I, 18,
τιμώντο, Fragment, 243.
τιναξάσθην, β, 151. τιάσασθ', ζ, 43. τίναχθεν, π, 348.
* τινύμενον, ω, 325. * τίνυ', ν, 214. τίνων ὠὴν ἀχαλλὴς, β, 193. τίνυσαι, χ, 425. τίνυσιν, ν, 129. ξ, 84. XI, 5.
τίπλος, α, 225. β, 363. δ, 312. 681. 707. 810.
τίσαιο, μ, 378. τισαίαθ λοῦσιν, υ, 169. τισαίμην, ι, 317.
τίσις, α, 40. β, 76. ν, 144.
τιταίνει, II, 4. XXVI, 5. τιταινομθέω, β, 149.
Τιθῶνος ἀρίστης, I, 274.
Τιθωνοτόνον ὅπλον, μίτρα, ὀθεμοειρῆν, I, 273.
Τιτῆνες, ἠοὶ κατὰ χθονὸς, II, 335. Τιτήνων, *Fragm.* 1.
Τιτυὸν, Γαίης ἐρικυδέος υἱὸν, λ, 575. Γαιήϊον υἱὸν, η, 324.
τιτύσκεν, III, 163. τιτύσκεθ', I, 214. πλυσκόμμας, Ϟ, 556.
τίφθ' ὕπας, κ, 378. ψ, 98. II, 456.
τλαίη, κ, 384. τλαίην, β, 219. κ, 52. τλαίης, α, 288.
τλημοσύνας, II, 191. τλήμων, I, 106.
τλήσομαι, ε, 222. 362. XXXVII, 13. τλήτην, λ, 349.
τμῆσις, η, 88. μ, 54. 427.
τόθι, ο, 239. II, 244. XVIII, 23.
τοιαῦδ', υ, 206.
τοῖος ἐών, οἷος ἦς, υ, 89.
τοιοῦδε, τὸ, σ, 36.
τοῖσιδε, ζ, 47.
τοίσδεσσι, κ, 268. ν, 258. τοῖσδεσσιν, β, 47. 165.
τοῖχοι, τ, 37. ἐρράδατας, υ, 354. χάλκεοι, η, 86. τοῖχον, β, 342. η, 95. ἐϋδμήτην, υ, 302. τοίχῳ, ψ, 90. τοίχως, μ, 820. * ἐϋδμήτως, χ, 24. τοίχῳ, ρ, 267. χ, 259. 276. ἐϋδμήτῳ, χ, 126.
τοίων σὺ πατέρων, XLIX, 1.
τοκάδες, ξ, 16.
τοκεῦσι, ζ, 50. τοκεύσιν, δ, 689. φίλοις, δ, 476. τοκῆας, υ, 67. τοκῆς, Ϟ, 312. τοκῆσι, α, 170. τοκήων, δ, 62. ἀδὶν γλυκίον ἧς πατρίδος, ἠδὲ τοκήων, ι, 34.
τόκῳ, ut ὡς οἱ χθονὶ τὸ τόκῳ τὸ, ο, 175.
τόκως μὲ πρήσσῃ, I, 184.
τολμήεις, ρ, 284. τολμήσασθε, Ϟ, 519.
τολμήσειεν, ι, 332. τόλμησεν, ω, 260.
τολύπευσα, ω, 95. τολύπευσε, α, 238. ξ, 368. τολύπευσεν, δ, 490. τυλυκεύω, τ, 137.
τόμῳ σὺ πίρινης, I, 37.
τομὲρες, π, 403.
τόνος, α, 411. β, 202. δ, 221. 811. η, 328. Ϟ, 254. ι, 387. 504. κ, 417. 514. λ, 538. ρ, 218. 315. 376. σ, 101. 162. 237. 315. ψ, 125. 191. Not. *Schol.* ψ, 282.
τόξα, κ, 262. ἀγκύλα, φ 264. εὐκαμπῖα, XXVI, 12. καμπύλα, ι, 156. παλίγκοτα, XXVI, 5. παλίντονα, XXVI, 16. φαίδιμα, II, 4.
τοξάζεσθαι, χ, 27. τοξάζεσθ', θ, 228. τοξαζέσθω, θ, 218.
* τοξάσασθ', χ, 72.
τοξοφόρον, II, 13. 126.
τόξων, *XXVI, 8.
τόπον, II, 116.
τορήσας, II, 119.
τορήσεν, ε, 249.
τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολείσει' ἀναβρυχίοιο, λ, 585.
τόφρα, β, 77. τοφρόθ', δ, 289. τοφρόθε, γ, 464. κ, 571.
Τραχινοὶ, ρ, 208.
τραγόνες, ut ἀριστὸς πὶ τραγόνες τὸ, ι, 239.
Trajectio, χῆμα, β, 283. μ, 42. 68.
τραπέζα ξεινίη, ξ, 158. ρ, 155. τραπέζαι εὐξέσται, ο, 332. τραπέζαι, ε, 92. καλὴν, Ϟ, 69. ξεσὴν, α, 138. τραπέζας, α, 111. ἀργυρέας, κ, 354. πληθύσας, λ, 418.
τραπέζης κόνις ἀνδρῶν, ρ, 309.
τραπεσομὲν εὐσηθίτι, λάκεραθ', Ϟ, 292.
τραπέσῃ, η, 125.
τραπέζᾳ, κ, 528. λάπ', ε, 350. τράπετ', ρ, 73. τράπεθ, τ, 388.
* τραφέμεν, ut ἡδὺς τὲ, τραφέμεν τὸ, γ, 28.
τράφεν, δ, 723. ξ, 201.
τραφερὴν πὲ ὑγρὴν, υ, 98.
τράχηλον, I, 82.
τρεῖς, β, 21. δ, 409. 434. ε, 484.
τρεσκαίδεκα, ω, 339.
τρέμω, λ, 526.
τρέπε, ι, 315. ν, 29. τρέπε, γ, 147.
τρέσσαν, ζ, 138.
τρηφὶ, η, 12. ω, 388. τρέφει, ε, 422.
τρηφθῆναι, ο, 80.
τρίχες, ι, 386.
τρισφάμβοι, α, 422. σ, 304.
τρήρωνα πέλειαν, υ, 243. πέλειαι τρήρωνες, μ, 63. τρήρωσι πελειάσιν ἰθμηθ' ὁμοίαι, II, 114.
τρηχῖσι λίχεσι, α, 440. τρηχῖς λιχέσσι, κ, 12.
τρηχὺ', ι, 27. II, 285. XLI, 3. τρηχεῖα, ν, 242. III, 273. τρηχεῖαν, ε, 425. ξ, 1. τρηχείης, κ, 417. 463.
τρὶ', ο, 468. τρία, ρ, 515. III, 447.
τριάκοντα, δ, 506. ε, 292.
τρίβῳ, III, 447.
τριγλήνια, μορόεντα, ἕρμαθα, σ, 297.
τρίαινα, & τριαινὶς, β, 106, ν, 377. τ, 151. ω, 140.
τριζύσας, ω, 5. 7.
τρικάσι', φ, 19. τρικόσια, ξ 20.

τρὶς

τρὶς τεληκόσιοι. Fragment. 234.
τεληεσσιοισιν, ν, 390.
Τελίοπι γλ῾Φ, II, 211. Τελίοπης, II, 213.
τελπίτηλος, ἀκήρατον, χρυσείην, ῥᾴδιον, III, 527.
τέλπουδ', λειτροχόον, Φ, 435. τέλπουδα μέγαν, θ, 434. ν, 13. χαλκήκατον, Fragment. 89.
τελπόδας, δ, 129. ᾠδικαλίας, ν, 217. III, 179. τελπόδων ἐρετμῶν, II, 443 ἰύχαλκον, ο, 84.
τελπόλιν νεὼ ἵνι, ε, 127.
Τελπολίμην, Fragm. 128.
τρὶς, γ, 245. δ, 86. 277. ε, 306. Φ, 340. τρὶς ἕκαστον αὖτως, ι, 65.
τρισκαίδεκα, ω, 339.
τρισκιδικάτῃ, τ, 202. τρισκαιδέκατος, Φ, 391.
τρισκοπάνισις, ἅρπις, I, 35.
τρὶς μάκαρες μᾶ σοί γε πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ, Τρὶς μάκαρες ὑ καπίγνηθοι, ζ. 154. 155. Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, Ϝ πτερόεντες· οἳ πρό τ' ἄλοντο, ε, 306.
τρισμόν τινα ψυχαῖς δίδωσιν Ὅμηρ῾Φ, λ, 632. ω, 5. 6. 7.
τρίστιχοι, μ, 91.
τριβάτιν, δ, 97. τρίπαλον, ι, 89.
τρίτη, κ, 356. τρίτον, β, 89. τρίτος, ξ, 471.
Τριβελίνεια θυγάτηρ Διὸς, ἀγελείη, γ, 378.
Τριβελίνεια, * XXVII, 4.
τρίχα δ' σφισιν ἤνδανε βυλὴ Φ, 506. ὧλε δ' τρίχα κεσμηθέντες, ι, 157. τρίχα νυκτὸς, μ, 312. ξ, 483.
τριχάϊκις, τ, 177.
τρίχας, γ, 446 ξανθὰς, ν, 399. τρίχας, κ, 393. δυάμενται, I, 90.
τριχθὰ, ι, 71.
τριψαι, ι, 333.
Τροίη, α, 355. δ, 6. ν, 315 ο, 153. σ, 265. ω, 37. εὐρύχορ, α, 62. Τροίηθι, γ, 259. 276. Τροίηνδε, γ, 268. Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον, α, 2.
τρομέει, XVI, 6. τρομέεις, σ, 79. τρομέουσι, π, 446.
τρόμ῾Φ, σ, 87. ω, 49.
τροπαὶ ἡλίοιο, male de Heliotropio, ο, 403.
τροπαῖον, μυοκτόνον, I, 158.
τροπὶν, η, 252. 422. μ, 424. 438.
τροπ῾Φ, ε, 130. μ, 421. τ, 278.
τροπὸς, δηρατίοισι, δ, 782. Φ, 53.
τροφὸς τελεῖ οἱ Παλαιοὶ ἰχρῶδ, β, 20.
τροφόεσσα, κόμαται, γ, 290.
τροφὸν, τ, 15. φ, 380. χ, 391. 394. 480. τροφὸς, ρ, 31. χ, 419. 485. 492. ψ, 289. IV, 114. φίλη, β, 361. δ, 742. τ, 21. ψ, 25. 39. 69. τροφῷ, τ, 489.
Τροφώνιος, ἠδ' Ἀγαμήδης, υἱὲς Ἐργίνου, II, 296.
τροχὸν, μ, 173.
τρύγην, Primâ brevi, II, 55.
τρυγηφόρος, II, 529.
τρυγόωσιν, η, 124.
τρύξομαι ἐ αὐτὸν, ρ, 388.
τρυπάνῳ, Primâ longâ, ι, 385.
τρυπῷ, ι, 384.
τριφάλεια, χ, 183.
Tryphiodori ἅλωσις, β, 492.
τρύφος ἤμπιπε πάντα, δ, 508.
τρυχόμεν῾Φ, α, 288. τρύχεται, α, 248. τρυχάμενος, κ, 177.
Τρωαὶ, δ, 259.
Τρῶας, σ, 260.
τρώγλη, ζ. 90. I. 34.
τρώγλας, I, 183. τρώγλην, I, 52. τρώγλης, I, 113.
*τρωγλοδύονται, I, 52.
Τρωγλοδύτης, & Troglodyta, Populus, I, 205.
τρώγω, I, 53.
τράπε, οἵτός σε, φ, 293.
Τρῶες, ε, 310. Φ, 504. μ, 190. Τρώεσσιν, δ, 274. χ, 228.
τρωθῷ, I, 193.
τρῶκται, ο, 415. τρώκτης, ξ, 289.
Τρωξάρτης, I, 108. 247. 249. Τρωξάρτεω, I, 28. 103.
Τρωὸς, βασιλῆος, IV, 114.
τρωπῶντο, ω, 535.
τρωπῶσα, τ, 521.
τρῶπον, I, 212. τρώσῃπ, π, 293. τ, 12.
Τρωσὶ, Φ, 82. Τρωσὶν, γ, 86.
τράχων, ζ, 319.
Τρώων, α, 237. γ, 85. 100. 220. δ, 243.
τύγχανε, ξ, 231.
Τυδείδαν, γ, 181. Τυδείδης δ, 280. Τυδῑ῾Φ, γ, 167.
τυκτὴν, καλλίφρονα, κρήνην, ρ, 206. τυκτῇ ἐν δαπέδῳ, δ, 627. ρ, 169.
τύμβον, α, 239. δ, 584. μ, 14. ξ, 369. ω, 32. ἀμύμονα, μέγαν, ω, 80. τύμβῳ, λ, 77. ἀκροτάτῳ, μ, 15. * Διὸς, Fragm. 213. πολυκλαύτῳ, XXXVI, 5.
*Τυνδάρεω, λ, 297. ω, 198. Τυνδάρεῳ, λ, 298.
Τυνδαρείδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων, XVI, 5. XXXII, 18. Τυνδαρείδας, XVI, 2. Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα, XXXII, 2. Διοσκόρους, XXXII, 1.
*τυπάνων, XIII, 3.
*τυπῇ, I, 194.
τύπτε, χ, 86. τύπτεσκε, μ, 215. τύπτοιεν, XLVII, 19. τυπτόμενον, χ, 309. ω, 184. τύπτον, χ, 308. ω, 526. ἄλλα ἐρετμοῖς, δ, 580. ι, 104. 180. 472. 564. μ, 147. 180.
τύραννε ἀνταβίοιο, VII, 5. τύραννος, à Tyrrhenis, VI, 8.
Turnebi Adverſar. γ, 279.
Tyrius, Maximus, η, 100. 115. κ, 305. λ, 25 ν, 288. ξ, 327. ρ, 485. τ, 179. ψ, 222.
Τυρομάγην, I, 221. Τυρομάγης μεγαλήτορ῾Φ, I, 136.
τυρὸν, κ, 234. τυρὸς, I, 38. τυρῷ, δ, 88.
Τυρώνην, Φαρμακίδα, Κίρκης ἱερήτειραν, λ, 133.
Τυρσηνοὶ, VI, 8.
Τυρὼ, β, 120. Τυρῶ, λ, 234.
τυρῷ, ν, 69.
τυρῶν παρσὶ βέλτιον, ι, 219. τυρῶν αὐτυμάτους, & αὐτόματοι, ι, 225. 231.
τυτθὸν, μ, 174. 388. τυτθὸν, α, 435. τυτθὸς, ο, 380.
Τυφάονα δεινόν τ', ἀργαλέον τε, II, 306. 352.
τυφλὸς, II, 172.
Τυφωεὺς, Τυφάων, Τύφων, Τύφως, &c. κ, 106. II, 367.
*Τύχη τὴ, Fragment. 133.
τύχλωσιν ὑδαιμονίην τε, X, 5.
τύχης, ζ. 290. τυχόντας, φ, 13. τύχησι, ξ, 334. σ, 291. τύχησι, III, 563.
τυχὼν, ο, 158. τ, 452. * τυχῦσα, I, 112, Not.
τύψας, χ, 98. τύψεν, I, 209.
τὼς, τ, 234.

Υ.

Ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας, κόμας, ζ, 231. ψ, 158.
ὑακίνθου, ἰοειδὴς *ὑακίνθῳ, XVIII, 25.
ὗας, π, 341. ρ, 604. ἀρχιόδοντας, Φ, 60.
ὕδωρ, ξ, 262. ρ, 431.

ὀβελίζεις, σ, 380. ὀβελίζοντες, α, 227. γ, 207. ρ. 588. υ, 170. 370. ὀβελίζων, ρ, 245.
ὄβελον, δ, 627. π, 418. ρ, 169. 487. 581. ἀπόδαλον ἔχεσκαλίην, π, 86. ὑπερκαλίη, ψ, 64. ὑπέρβιον, α, 368. δ, 321. π, 410.
ὀβελός, ο, 328. ρ, 565. II, 541.
ὀβελισκῶν, II, 278.
ὀγχαὶ κάλυδνα, γ, 71. δ, 842. ι, 252. ο, 473. II, 452.
ὀγρὴν, *Absolutè*, pro ἡλικίαν, α, 97. ο, 45. υ, 98. πλὴν ἰφ', δ, 709.
ὄγχον, δ, 458. ε, 478. ζ, 79. 315. η, 107. τ, 440. V, 3. XXIII, 3. ὄγχος, XVIII, 33.
Hyginus, γ, 135. ι, 191. κ, 82. 86. λ, 300. Not. *Schol.* μ, 63. Not. *Schol.* 70. Not. *Schol.* τ, 432. φ, 295. Not. *Schol.* .
ὕδατι, I, 60. 91. 98. 157. πυρφορέουσιν, I, 75. ὕδατιν, I, 33. 73. 217. ὕδατ' ἀενάοντα, ρ, 109. ὕδατι, κ, 520. λ, 28. κελῷ, II, 120. λάκκῳ, ε, 70. I, 80. λιμερῷ, α, 45. μειλιχίῳ, I, 11, ψυχρῷ, ι, 392. ὕδατος, ε, 266. 475. γλυκεροῖο, μ, 306. Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ, κ, 514.
ὑδατοτροφίαν, ρ, 208.
*ὑδρεύοντο πολῖται, η, 131. ρ, 206.
ὑδρευόμενοι, κ, 105.
ὑδρηλὴ, II, 41. ὑδρηλοὶ, ι, 133.
ὑδρηναμένη, δ, 750. 759. ρ. 48. 58.
Ὑδροφορίδαι, I, 19.
ὕδρος, I. 81.
Ὑδροχάρεις, I. 224.
Hudsonii Johannis, S.T.P. Biblioth. *Bodleianæ*, πρωτοφύλακος, Edit. *Thucydidæ*, β, 65. μ, 73. Edit. *Dionysii Halicarnass.* λ, 281.
ὕδωρ, α, 110. ἀγλαὸν, γ, 429. ἁλμυρὸν, δ, 511. καλὸν, πολὺ, ζ, 86. *Animam* extinguere putabatur, δ, 511. μέλαν, δ, 359. ἄμβροτον, III, 516. πολὺ, τ, 387. Στυγὸς καπνιβόμενον, ε, 185. ὕγρὸν, δ, 458. ψυχρὸν, ρ, 209. τ, 387.
ὗς, Ζεὺς, πάννυχος, ξ, 457.
ὗες, ο, 555. ὕεσσι, ν, 410. φ, 363. ὕεσσιν, ξ, 8. ἀνακτορίησιν, ο, 396.
υἱὲ, ρ, 111. υ, 35. φίλοι, δ, 765. υἷας, β, 115. υἱάσι, γ, 57. 387. κυδαλίμοισι, ξ, 206. υἱάσιν, γ, 32. υἱὲ κρατεραὶ, ο, 242. ὑὶ, δ, 462. ἡμῖν ἐπιείκελ', ὄλβιε, α, 36. πολυτεχνέω Μαιάδος, III, 438. υἱέος, πινυτὸς, δ, 211. υἱέος, τ, 414. γνήσιος, ἐξ ἀλόχου, ξ, 202. ἡβαίοντος, κ, 6. ὑεῖ, λ, 272. ὑεῖς, ο, 248. καθιπτὰς, IV, 51. ὑϊὸν, γ, 489. ὑϊες, γ, 323. ἀρήϊος, ψ, 220. ἄρσεν, ω, 38. μύνος ἀκμῆτε, γ, 104. βαθυκρήπις οἰνὴ, γ, 139. φίλοι, β, 51. ὑϊάσι, ω, 222. ὑϊῖ, δ, 143. 771. ξ, 435. ὑοῖσιν κυδαλίμοισιν, τ, 418. ὑὸν, α, 88. ἀγλαὸν, γ, 190. ἀελλόπος, λ, 539. Γαμήϊον, η, 324. δαΐφρονα, Θ, 18. καρτερόθυμον, φ, 25. περιτροπὴν ἰδιάζ, XVIII, 36. τοξοφόρον, II, 13. φαίδιμον, β, 386. ὑϊὸν, λ, 451. ὑὸς, α, 181. ἀγλαὸς, δ, 21. ἄλκιμον, III, 101. ἀμύμων, κρατερὸς, γ, 111. ἀρήϊον, γ, 167 ἐλεύθερον, III, 28. ὑπέρθυμον, γ, 448. φαίδιμον, γ, 189. φίλον, β, 2. 17. ὑπὸ κυδαλίμοιο, χ, 238.
ὑφαὶ, *Fragment.* 202. ὑφὸς, ω, 514.
ὑλάει, υ, 15.
Ὑλακίδης, ξ, 204.
ὑλακόμωροι κύνες, ξ, 29. π, 4.
ὑλάκτει, υ, 13. 16.
ὕλαον, π, 5. ὑλάοντο, π, 162. ὑλάουσιν, π, 9.
ὕλη, ε, 398. δάσκιος, XXVI, 7. παντοίη, ο, 273. τηλεθόωσα, ε, 63. ἔχει *ὕλη, II, 228. ὕλη καθειμένον, ν, 351. τ, 431. II, 225. III, 228. IV, 286. *ἀνθήεν, ῥίον, ἄρεος, II, 139. ὕλην, ε, 475. δάσκιον, ε, 470. πολλὴν, ε, 257. ὕλης, κ, 159. ξ, 353. III, 238. ἀζαλέης, ι, 234. βαθείης, ρ, 316. νεοθηλέος, III, 82. πυκινῆς, ζ, 128.
ὑλήεντα, ξ, 2. ὑλήεντας, XXV, 8. ὑλήεντος, XIII, 5. ὑλήεντι, α, 186. ὑλήεσσα, ι, 24.
ὑμὰς, α, 375. β, 140.
ὑμέας, β, 75. 210. corrigo, & lego, pro ἡμέας, *δ, 652. μ, 163. φ, 198. ω, 395. II, 481. ὑμεῖς, β, 76. ὑμᾶν, I, 55.
ὑμαιτερέων, III, 276.
ὑμμιν, α, 376.
ὑμνέω III, 1. *VIII, 1. *XIII, 1. ὑμνεῖν, XXX, 1. ὑμνεῦσι, XXXVI, 19. ὑμνεῦσιν, II, 190. XVIII, 27. ὑμνέων II, 178. ὑμνήσω, II, 19. 207. ὑμνήσωσιν, II, 158. ὕμνον, VIII, 9. XVII, 11.
Hymnus, in *Apollinem Homero* vendicatur, II, 1. 146. ab *Apollodoro* laudatur, II, 316. *Eustathio*, II, 514. *Stephano*, περὶ πόλεων, II, 224. *Thucydide*, II, 1. 146. Vid. plura ad *Hymnos* ipsos; & de *Emendationibus*, titulo, *Homeri* Textus *emendatus*.
ὑπ μάλα πίονα, πυκνοίπεζον, ξ, 419.
ὑπαιθρον ἠὲ αὐλῆσιν, λίαν, ζ, 131.
ὑπὸς ἀργιόδοντος, θ, 476. ξ, 423. 438.
ὕπαγεν, ζ, 73.
ὑπαὶ, Θ, 192. ν, 225. υ, 126.
ὑπαιθρίδιον, III, 165.
ὑπακούσει, κ, 83. ὑπακοῦσαι, δ, 283. ὑπάκουσε, ξ, 485. IV, 181.
ὑπαλδαίνων, ο, 275.
ὑπαλύξαι, I, 89 ὑπαλύξας, Θ, 355. ὑπάλυξεν, δ, 512.
ὑπάλυξιν ἔσταν κακῶν, ψ, 287.
ὕπαρ, τ, 547. υ, 90.
ὑπάρξω, ω, 285.
ὕπατα κρειόντων, α, 45. 81. ω, 472. ὕπατος, τ, 303. *ὕπατον κέρας, *Fragment.* 148.
ὑπέβαλλεν, κ, 353.
ὑπέδυσαν, I, 292.
ὑπέδυκε, β, 387. ὑπέδυσαν, χ, 470. ὑπέδυ, ξ, 54.
ὑπέθραμεν, κ, 323.
ὑπείδον, κ, 398.
ὑπείδυσαν, ζ, 127.
ὑπείξαι, μ, 117.
ὑπείρ, γ, 73. δ, 172. ι, 254. II, 454.
ὑπείρεχε, XLVII, 2.
ὑπείροχον, XI, 2.
ὑπ' ὀα κακῇ ῥύσατο, μ, 107.
ὑπεκλίνθη, ε, 463.
ὑπεκφεύλυσαν, ζ, 88.
ὑπεκφθίσαν, Θ, 125.
ὑπεκφθίσει, ζ, 87.
ὑπέκφερεν, γ, 496.
ὑπεκφυγὼν, ψ, 320. ὑπεκφυγέειν, μ, 216. ὑπεκφύγοι αἰτὺν ὀλέθρον, μ, 287. π, 372. υ, 368. ὑπὲκ—φύγωμεν κακότητα, γ, 175. ι, 489. κ, 129. ὑπέκφυγεν, ι, 186. μ, 446.
ὑπελείπετο, η, 230. ὑπέλειπεν, π, 50.
ὑπέλθω, σ, 149.
ὑπέλυσαν, ι, 463.
ὑπέμενεν, κ, 258. ὑπέμειναν, α, 410.
ὑπεμνήσαθε, χ, 38.

ὑπέμνησαν, α, 321.
ὑπ' ἰξ ἐρεῦδος, λ, 37.
ὑπεξαγάγοι σὺ δαίμων οἴκαδε, σ, 146.
ὑπεξέφυγον αὐτὴν, λ, 382.
ὑπέρας, ι. 260.
ὑπερβαίνων, III, 23.
ὑπερβαλέειν, λ, 596.
ὑπερβασίας, χ, 168. ὑπερβασίην, ι, 193. χ, 64. ὑπερβασίης ἀλεγιζῆς, γ, 206.
ὑπέρβη, Ϡ, 80. π, 41. ρ, 30. ψ, 88.
ὑπέρβιον, α, 368. δ, 321. π, 410. ὑπέρβιος, ο, 212.
Ὑπερβορέης, VI, 29.
Ὑπερείη εὐρυχόρῳ, ζ, 4.
ὑπερίχε φαεσίμβροτος ἠέλιος, ν, 93.
ὑπερηνορέοντας, δ, 766. ὑπερηνορέοντες, β, 266. ὑπερηνορέοντων, β, 324. 331.
ὑπερήφ, Ϡ, 198.
Ὑπερησίῃ, πόλιν Ἀχαιΐδα, ο, 254.
Ὑπερθεπικὸν, αἰπὺ συγκελεπαῦ, λ, 482.
ὑπέρθυμοι, δ, 784. ὑπερθύμοισι, λ, 268. ὑπερθύμοισι, η, 59. ὑπέρθυμ-Ϣ, γ, 448.
ὑπερθύριον ἀερτάειν, χρυσέη Ϗ κρεώνη, π, 90.
ὑπερικαίουτο, ψ, 3.
Hyperides, β, 319.
Ὑπερίονι, μ, 133. 346. 374. ὙπερίονΦ, α, 8. μ, 263. XXVII. 13. αὐτόπτΦ, διστεμέων, α, 24. Ὑπεριονίδαο, μ, 176. Ὑπερίων, II, 369. XXX. 4.
ὑπερκύψει, XLVII. 22.
ὑπερμενίᾳ, VII, 1.
ὑπερμενίοιτες, τ, 62. ὑπερμενίων, μ, 205. υ, 222.
ὑπερῳατίοισιν, ρ, 268.
ὑπέρπαται, Ϡ, 192. χ, 280.
ὑπέρχοι χεῖρα Κρονίων, ξ, 184.
ὑπέρτερα, γ, 65. υ, 279.
ὑπερτερίῃ, ζ, 70.
ὑπερφίαλοι, ζ, 274. ὑπερφιάλοισι, α, 134. β, 310. ὑπερφιάλοισιν, ν, 373. ὑπερφίαλον, δ, 503. ὑπερφιάλως, ε, 227.
ὑπέρχεται, XXIX. 3. ὑπερχόμενον, ρ, 64.
ὑπερῶ, α, 362. β, 358. δ, 751. 760. 787. ρ, 49. τ, 602. φ, 356. ψ, 1. 364.
ὑπερῴϊα, σ, 301. ψ, 85. σιγαλόεντα. π, 449. σ, 205. τ, 600. χ, 428.
ὑπερῴοιθεν, α, 328.
ὑπερῴων, ρ, 101. τ, 594. ὑπερῴῳ ἐνὶ ὑφαίνει, ο, 516.
ὑπίσης, ι. 365. κ, 483.
ὑπίχιος, ν, 133. ὑπίχετο, δ, 6. λ, 290. ω, 334.
ὑπίφηνε, ρ, 409.
ὑπίχθιε, ξ. 49.
ὑπκλῆτε, μ, 21. ὑπκλυθι, ο, 476. κ, 31.
ὑπνήτῃ, κ, 279.
ὑπνοίη εἰβη, ρ, 25.
ὑπίχῃ Ϗ, β, 91. ν, 380. ὑπίχομαι, θ, 347. III, 275. ὑπιχόωλος, ο, 462.
ὕπνοιο. IV, 181. ὕπνον, δ. 105. ἀπείρονα, η, 286. γλυκὺν, ε, 395. ἡδύμυρι, III, 441. ὀδὺν, α, 364. νήχετον, IV, 178. ὕπνῳ, III, 289. ὕπνος. β, 398. γλυκερὸς, ι. 472. γλυκὺς, η, 289. λυσιμελὴς, λύων μελεδήμαθ' ὑμῶν, υ, 56. μελιηδὴς. τ, 551. νηδύμῳ, δ. 793. πολὺς. ο, 393. χείτλι, κ, 68. ὕπνε δῶρον ἔλεντο, π, 481. τ, 427. κλέῳ, ο, 44. ψ, 17. ὄρῃ, λ, 378. ὕπνῳ. ζ. 2. η, 318. γλυκερῷ, δ, 295. ψ, 255. μαλακῷ, ε, 6. ναλεῖ, μ, 372.
ὑπνώοντας ἐγείρει. ι, 48. ω, 4.
ὑποβλήδην, III. 415.
ὑπόβρηχα, ι, 319.
ὑποβρυχίας βῦς, III. 116. ὑποβρυχίην, XXXII, 12.
ὑποχαράσσων φρεσὶν ὁρμὴν ψυχῆς ἀπατηλὸν, VII, 13.
ὑποδάμασσαι, γ, 214. π, 95.
ὑποδδίσας, ι, 377. π, 425. ὑποδδίσασθαι, κ, 296.
ὑποδύγμοι, ν, 310. π, 189.
ὑποδιδόμεν, II, 284.
ὑποδιδύσκω. β, 66.
ὑποδιζόμαι, π, 70. τ, 257.
ὑποδμῶες, ο, 368. σ, 360.
ὑποδμοηθῆσαι, XVI, 4.
ὑποδμώς ΠοσειδάωνΦ, δ, 386.
ὑπόδρα ἰδὼν, θ, 165. ρ, 459. σ, 14.
ὑποδρηστῆρες. ο, 329.
ὑποδρώσιν. ο, 332.
ὑποδῦσα. δ, 435. ὑποδύσαι, υ, 53.
ὑπὸ — ἐδύσατο πέδιλα, α, 96. β, 4. ρ, 2.
ὑπὸ — ἐδύσατο. δ. 425. 570.
ὑπόειξεν, π, 42.
ὑποζεύξω, ο, 81.
ὑποθημοσύνησιν, π, 233.
ὑποθήσομαι, ω, 279. β, 194. ι, 143.
ὑποκλοπίζω. χ, 382.
ὑποκρίμᾳ Ϗ, Ii, 284.
ὑποκρίναιο, ο, 170. ὑποκρίνομαι Ϗ, β, 111.
ὑπόκυκλον, δ. 131.
ὑπονυσαμένη. λ, 253. XXXI. 15.
ὑπολαμπομένων, τ. 44. ψ, 290.
ὑπολείψομαι, ρ. 276. 282. τ, 44.
ὑπομήσεται, ο, 3.
ὑπονήϊε, γ, 81. ὑπονήϊον, α, 186.
ὑποπροκαζεται, η, 126.
ὑποσαίεται ἰμάσιν, ι, 385.
ὑποτρὰς, γ, 99. δ, 129.
ὑποσχύσετο, υ, 212.
ὑποσπερίαν, υ, 139.
ὑποτρέψας, Ϡ, 301.
ὑποτρόπιδα, σ, 23.
ὑπόχειρα, κ, 483.
ὑποχόμενΦ, ο, 195. 203. III, 518.
ὑπόστεγοι, II, 476. ὑπόστεγος, χ, 35. ὑπόστεγος υ, 332.
ὑπωρόφιον κλισΦ ἐὺ μίχεσ, ι, 264.
ὑποφθαμένη, ο, 171. ὑποφθάμενΦ, δ, 547.
ὑποχείρΦ, ο. 447.
ὕπτιος, ι, 371. σ, 397. I, 86. 105. 239.
ὑπωλένιον, III, 507.
ὑπώρεσαν, XL, 5.
ὑπώροιε, ω, 62.
ὑσμῖναι, λ, 611. IV, 11. ὑσμίνῃ κρατερῇ. λ, 416.
ὑσσὸν ἐς πύμαθ', δ, 685. υ, 13. 119. χ, 78. 134.
ὑστατον, ι, 14.
ὑφαινε ἰσὸν, β, 94. ω, 128. ὑφαίνεμ, ο, 516. ὑφαίνειν, τ, 139. χρυσείῃ κερκίδι, ι, 62. ὑφαίνεσκε, β, 104. τ, 149. ω, 138. ὑφαίνοι, XLVIII, 10. δόλον ὑφαίνησι, ι, 356. δόλος ἠὲ μῆτις ὑφαίνειν, ι, 422. μῆτιν, δ, 678. ὑφαίνουσα κλυτόπτερον φᾶρος, υ, 108.
ὑφαντὸν, ν, 218. ὑφαστὸν, ν, 136. π, 231. IV, 140.
ὑφάσματα, γ, 274.
ὑφέντες, II, 504.
ὕφηνα, *Priori* productâ, I, 181. 185.
ὕφηνας σὺ φρεσὶ μῆτιν, δ, 739.
ὑφήνασα ἰσὸν, ω, 146.
ὕφηνον μῆτιν, ν, 386. σὺν μῆτιν ὑφήνω, ν, 303.
ὑφορβοὶ, ξ, 410. ὑφορβὸν, π, 477. quare *dius* vocat, ξ, 3. π, 56. ρ, 507. φ, 80. ὑφορβὸς, π, 156. δῖος, ξ, 48. 401. 413. ο, 300. θεῖος, π, 1.

ὑφόωσα, π, 105.
ὑψαγόρη, β, 85. 303. ρ, 406.
ὑψαγόρεω, α, 385.
ὑψηρεφὴς, π, 85. 225. κ, 111. ο, 241. 423. 431. σ, 526.
ὑψηλὰ, π, 45.
ὑψηλάων, γ, 407. ὑψηλὸν, π, 330.
ὑψηλοῖο, α, 126.
ὑψηρεφέα, δ, 757. ὑψηρεφὲς, δ, 15. 46.
ὑψὶ βοᾶσε, II, 516.
Ὑψιβόας, I, 202.
ὑψικρημνήτης, ι, 4. ψ, 331. III, 329.
ὑψικάρηνοι, IX, 265.
ὑψίκομον, ε, 158.
ὑψικόμοιο, μ, 357.
ὑψικρήμνους, XL, 5.
ὑψιμέδοντες, XLII, 3.
ὑψιμέλαθρον, III, 103. 134. 399.
ὑψιπύλας, ω, 537.
ὑψιπύλαι, λ, 587. ὑψιπύλων, δ, 458.
ὑψόροφον, β, 337.
ὑψοῦσσα, I, 80.
ὑῶν, ν, 405. ξ, 414. 525. ν, 39. ἀρχιδούπων, ξ, 416. vid. συῶν.

Φ.

ΦΑάθων, ν, 93.
Fabricii, Johannis, Alberti, Bibliothec. *Grac.* III, 51.
Φαιδεῖόν, ο, 117. σ, 328.
φαιδίμοι, πατὴ, ζωὴν, π, 429. φαιδίμῳ, κ, 386. ο, 377. π, 143. ρ, 404. σ, 3. φάος, ι, 347. φάγωσι, Φ, 477. φάγωσιν, β, 76.
φάε, ξ, 502.
φάεα, κυλὰ, π, 15. ρ, 39. τ, 417.
Φαεθοντ', ψ, 246. Vid. Λάμπων.
φαιδρύνεσκε, XXX, 2.
Φαίθουσα, μ, 132.
φαίθων ἠελίοιο, ι, 479. λ, 16. τ, 441. χ, 388.
φάλος, Φ, 429.
φαεινὰ, ζ, 19. φαεινὰς, κ, 230. φαεινῇ, ζ, 316. φαεινὼ, ξ, 74. φαεινῆς, δ, 188. φαεινότερον, πυρὸς αὐγῆς, IV, 86.
φάεινε, μ, 383. φαείνῃ, γ, 2. φαείνουσιν, σ, 307. φαείνε, μ, 383. φαείνων, σ, 342.
φαεσιμβρότου, κ, 138.
Fazellus, Thomas, ι, 187.
φαίδιμ', κ, 251. λ, 99. 201. 487. μ, 82. ω, 76. φαίδιμον, β, 386.
φαίδιμος, γ, 189 ἥρως, Σεδυΐων βασιλεὺς, an Χείρωνος, δ, 617. ο, 117.
Φαίδιμος λ, 320.
φαίη, σ, 219. ψ, 135. II, 151. 163.
Φαίηκες, ζ, 284. 327. θ, 86. ψ, 338. Φαίηκες, ζ, 195. ἀγανοὶ, ζ, 55. ἀμύμονες, θ, 428. δολιχήρετμοι, θ, 191. ἐῢεργὲς, η, 108. ναυσίκλυτοι, η, 39. π, 227. Φαίηκεσ' ἀνδήμοισι, ζ, 241. Φαιήκεσι φιληρέτμοισι, η, 386. Φαιήκων, η, 35. μεγαλήτορες, η, 16.
φαίην, υ, 326. φαίης, γ, 124.
Φαίηξιν, η, 62.
φαῖδε, θ, 499. σ, 66. φαίνεθ', η, 410. φαίνει, σ, 73. XXX, 8. φαιήσκοντο, ν, 194.
Phavel, Fragm. 132.
Φαιὼν, γ, 296.
Phalaris Homerum alludit. γ, 26.
Φαλήριδος ὄρχη, σ, 84.
Falkenberg. Gerard. in *Nonni Dionysiac.* π, 35.
φαεινὴ, ε, 394. φαεινὴς, ν, 402.
φάπτε, λ, 586.
φάρη, β, 2. γ, 404. 491. δ, 306. φαῦσιν, π, 410. σ, 159. 164. φαύσῃ, υ, 101.
φάσθ', ω, 459.
φάο, π, 168. σ, 170.
φαῦθ', γ, 335. γλυκερὸν, π, 23. ρ, 41. πάλιον, κ, 498. λ, 92. ν, 33. ξ, 44. π, 220. υ, 207. φ, 226. ἠῦς, ν, 94. ὠκεανὸς, τ, 34.
φάρε' ἕνεκα, ε, 258. ἁλιπόρφυρα, δ, 108. φάρεα καλὰ, ω, 276. φάρεϊ, θ, 186. λάϊκῷ, II, 121.
φαρέτρη, ξ, 270. ι, 314. ἰοδόκον, φ, 12. φαρέτρην, φ, 233. χ, 71. II, 6. ἰοδόκοι, φ, 59. ἰῶν ἰομωλείην, χ, 2. φαρέτρης, ηϊλίης, φ, 417.
φάρμακα', κ, 326. 327. ξυμοφθόρα, β, 329. κακὰ, 213. φάρμακον, δ, 230. ἄγγελο, XLVII, 16. ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ, δ, 230. μηδέατσι, δ, 227.
φάρμακον, δ, 220. κ, 302. 317. 392. ἀνδροφόνον, α, 261. ἐσθλὸν, κ, 287. 292. ὀλέθρου, κ, 394.
φαρμάσσων, ι, 393.
Φάρος δ' ἡ κυκλήσκουσι, δ, 355.
φᾶρος, β, 97. ἀργύφεον, ε, 230. ἐῢπλυνὲς, θ, 392. καλὸν, γ, 467. λευκὸν, ἓ χαλκὸν, μύσα, ἀργύφεον, κ, 543. 544.
φάρυγος, ι, 373. σ, 480.
φάσ', γ, 188. η, 322. * ψ, 125.
φάσγανα, π, 295. χ, 74. *πυκτὸν ξίφος, *Fragment.* 225. φάσγανον, λ, 82. χ, 84. ἀκαχμένον ἀμφηρεφὲς, χαλκεον, χ, 79. ὀξὺ, κ, 145. λ, 94. χ, 90. φασγάνῳ, λε 423. χ, 98.
φᾶϑ', ζ, 200. φᾶϑι, an φάϑι, ι, 504. λ, 442.
φασὶ, α, 33. 189. 220. β, 238. φασὶν, γ, 84. 245.
φάσκε, λ, 305. φάσκεν, κ, 331.
φάσσι, φ, 323. κεκλὴν, I, 137. φάσσ, ψ, 362. ἐσθλὴ, ζ, 30.
φάτνῃ, δ, 535. λ, 410.
Fayries, Genii ità dicti, IV, 265.
φείδετο, π, 185. χ, 54.
φειδὲ, ξ, 92. π, 315.
Φείδων, ξ, 316. Θεσπρωτῶν βασιλεὺς, τ, 287.
Feithii, Everhardi, Antiquit. *Homerica,* γ, 279.
Φερσὶς, ο, 296. II, 427.
Φέρεσκον, VII, 2.
φίζεσι, XXIX, 2. φίζεσ', XXIX, 4.
φίρε, pro ἄφερε, α, 428. φίρε, φερέτω, Φ, 424.
Φερεκράτης, β, 135. 289.
Φερεκύδης λ, 263. 320. μ, 70. 265. ν, 223. 225. τ, 432. 523.
Φερέσβιος, II, 341. XXIX, 9.
φίρεσκεν, ι, 426.
Φερῆσ' ὑπὸ οἰκία νυῖαν, δ, 798.
φίρτατον, ε, 164. κ, 507. σ, 111.
φίερπε, α, 405.
φίρβε', λ, 477.
φίερπεν, ε, 170. ξ, 6. ι, 276. μ, 246. π, 89. χ, 289.
Festus, δ, 477. ξ, 23.
φεῦγε, γ, 167. XVIII, 38. * φεύγων, III, 483. φεύγων, ε, 446. Φεύξεσθ', χ, 67.
Φευσὶβ', Φ, 299. * ξ, 489. non Φευβὶ, vid. ad *Iliad.*
φῆμ, λ, 127. ψ, 275.
Φηλητὰ, III, 445.
Φηλητάων, III, 67. Φηλητιάδεω, III, 159. Φηλητῶν, III, 175. Φηλητὴν, III, 67.
Φηλητὶς & Φηλὸς, III, 67. &c.
φήμ', III, 546.
φήμῃ, β, 35. φήμην, υ, 100. 105.
Φήμη δ' εἰς εσατὸν ἦλϑε, *Fragment.* 190.
φημὶ, β, 171. δ, 141. 493. ε, 290.
Φήμιε, α, 337. Φήμιος, ρ, 263. Τερπιάδης ἀοιδὸς, χ, 331. Φημίῳ, α, 154.
φῆμιν, ο, 467. ἀδυνεία, ζ, 273. δήμιον, π, 75. τ, 527. χαλεπὴν, ω, 200. φῆμις δήμου χαλεπὴ, ξ, 239.

φῆναι, γ, 173. π, 217. φήμη εἰδομένη, γ, 372.
φήμις, μ, 334. φήμισε, ο, 26.
Φηρηΐς, γ, 488. ο, 186.
φήρ, α, 391. η, 239. φῆφα, ξ, 149. φησὶν, α, 168. 215.
φθάμενος, τ, 449.
φθεγγὴ, II, 164. φθεγγομένη, III, 481. φθεγγομένην, χ, 329. φθέγγοντο, μ, 249.
φθείρεσι, ρ, 246.
φθεῖτ', λ, 329. φθείμενος, π, 383. φθέωσι, ω, 436.
φθῆ, χ, 91.
Φθίην, λ, 495.
φθίης, β, 368.
φθιμένοιο, λ, 557. φθιμένοισι, ω, 438.
φθινύθω, ε, 161. φθινόντος, ξ, 262. τ, 307. φθινόντων, κ, 470.
φθινυθὴ, π, 145. φθινύθουσιν, ω, 250.
φθῖσαι, δ, 741. π, 428.
φθῖσαν, υ, 67. φθισεσκε, ν, 384.
φθίσῃ, ξ, 170. ο, 353.
φθίσιμβροτον, χ, 297.
φθίσωμεν, π, 369.
φθογγὴν, ε, 167. φθογγῆς, μ, 198.
φθόγγοι, μ, 41. 159. ψ, 326. βαρὺν, ι, 257. φθόγγῳ, σ, 198.
φθονερὸς, α, 346.
φθονέω, pro ἀρνεῦμαι, τ, 348.
φιλέεσκε, α, 264. φιλέεσκεν, σ, 430. φιλέησιν, ο, 70. φιλεῦσι, ψ, XXIV, 5. φιλεῦντας, γ. 221. φιλέων, τ, 195. ω, 271.
φίλη, β, 88. φίλῃ, β, 373. φίλην, δ, 586. φίλης, α, 203.
φιληρέτμοισιν, ω, 181. 419. λ, 348.
φιλῆσαι, ξ, 322. φιλήσας, α, 123. φιλησάμην, δ, 171. φιλήσω, ξ, 388.
φιλίων, pro φίλτερον, τ, 351. ω, 267.
φίλοι, β, 70. ξείνοι, ω 313.
φιλοίη, δ, 692.
Φιλοίτιε δῖε, φ, 240. Φιλοίτιον, φ, 388. χ, 339. ὄχεσφιν ἀνδρῶν, υ, 185. 254.
φιλοκέρτομε Πολυφρασίδη, ψ, 287.
φιλοκτεάνων, III, 478.
φιλόκτησε, XVIII, 2.
φιλοκτιστείσῃσι, β, 190.
Φιλοκτήτην. Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱὸν, γ, 190. Φιλοκτήτης, Θ, 219.
φιλοκυδὴς, ἵππος, III, 375. φιλοκυδέα κῶμον, III, 478.
φιλολήϊον, III, 335.
φιλομειδὴς, δ, 343. ε, 134.
φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη, Θ, 362. IV, 17. 49. 56. 65. 156.
φίλον, α, 363. γ, 398. δ, 225.
φιλόξεινοι, ζ, 121. Θ, 576. ι, 176. ν, 202.
Philoxenus, I, 40.
φιλοπαίγμονι ὀρχηθμῷ ἠγείσθω, ψ, 134
φιλοπολέμοιο, *Fragm.* Iliad. χ, 388.
φίλος, ὅ, α, 301. γ, 199. 313. 375. Θ, 413. ε, 17. 415.
Philostratus, κ, 305. υ, 69.
φιλοτήσια ἔρχα, λ, 245.
φιλοτησίη, ο, 55. 536. φιλότητι, γ, 363. Ἄρεϊ φιλότητι, Θ, 267. ἐραστὴς, ψ, 300.
φιλοφρονέων, π, 17.
Philochorus, υ, 155.
φίλτατε ἑταίρων πάντων πολὺ ω, 516. φίλτατη, Θ, 284. φίλτατος, π, 445. φίλτερος, λ, 359.
φιλῶ στ, III, 382.
Φίλων Ἐρέτριος, λ, 538.
Philo Judæus, χ, 256. 347.
φιτρὸς, μ, 11.
Φλεγύαι βασιλῆος, XV, 3.
Φλιασίων ὑσμῖναι, II, 278.
φλιχθείη, XLVII, 23.
φλιῆσι, ρ, 221.
φλίψῃ, ε, 221.
φλὸξ, ω, 71.
φ.ὸηθι, π, 163.
φοβεῦ, ω, 57. κρυόεντος, I, 72.
Φοῖβε, II, 20. 127. 146. III, 330. XX, 1. ἄναξ ἑκάεργε, II, 257. Ἥλιε, II, 120. Φοῖβον, II, 48. Φοίβου, ἀκερσεκόμης, II, 134. Ἀπόλλωνος, γ, 279. Θ, 79. II, 130. 201. 254. 285. 294. 362. 375. 388. 399. III, 365. 420. ἑκατηβόλου, II, 134. Φοίβε, II, 52. 87. 447. Ἀπόλλωνι, ι, 201. II, 395. III, 424. XXVI, 14.
Φοίνικας ἀγαυὺς, ν, 272. Φοίνικες, ἄγγελοι μνηστῆρι ἀδύρομαι ἠδὲ τοκῆϊ, τῷ κτάται, τῷ σι κλυτὸ ἄνδρες, ο, 414. πολυφοίνικα, ο, 418.
Φοινίκη, δ, 83. ξ, 291. * Φοινίκης, *Fragm.* 149.
φοίνικι φαεινὸν ἰμάσσε βοὸς, ψ, 201.
φοίνικι, pro *Palmâ*, II, 117.
φοινικόεσσαν, ξ, 500. φ, 118.
φοινικοπαρήους, λ, 123. ψ, 271.
φοίνικος αἴσχεσι, II, 18. φοίνικος νέον ἔρνος, ubi de Palmâ *Deliacâ*, ζ, 163.
Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ἀκίαλος πῆς, ο, 472. Φοινίξ, πρύμνης, ἀκροτάτη λιὰ εἰδὼς, ξ, 288.
Φοίνιον, σ, 96.
Φοίνισσ', ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα, καλὴ, μεγάλη τε, ο, 416.
* Φοινίσσῃ δ' αἰμάσσε γαῖα, *Fragm.* 197.
Φοινὸν, II, 262.
Φοῖτα, μάκρα βιβῶσα, λ, 538. Φοῖτα, XVIII, 3. 8. Φοίτων, κ, 119. ξ, 355. Φοιτᾶσ', β, 182.
Φοιτῶσιν, XVIII, 20. Φοιτᾶσι, IV, 124.
Φοιτίζουσα, XXV, 8.
Φοινὰς, 433.
Φόρκυν, λ, 611. Φόρκυνος, χ, 63. ω, 483. Φόρκυνι, β, 165. αἰπὺν, δ, 843. π, 379.
Φόρκυν, δ, 771. Φόρκυ, π, 234. Φόρκυν, λ, 415.
Φορβαντᾶν, II, 211.
Φορέειν, ε, 127. χ, 437. Φορέεσκε, χ, 185. Φορέσασα, ε, 328. Φορεῦντες, I, 44. Φορέουσι, μ, 68. IV, 212. Φορέῃ, τ, 333. Φορέουσιν, β, 390.
Φορῆναι, ρ, 224.
Φόρκυνι, Θυγάτηρ, ἠδὲ ἀκτερίστου μνήστις ἀγαυοῦ, ω, 72. ἁλίοιο γέροντος, ν, 96. 345.
Φόρμιγγ', II, 515. Φόρμιγγα γλαφυρὴν, χ, 340. ψ, 144. λιγείαν, Θ, 67. 105. 254. 261. 537. χ, 332. ψ, 133. XX, 3. Φόρμιγγες, I, 19. Φόρμιγγι, φ, 430. III, 503. γλαφυρῇ, II, 183. Φόρμιγγες, Θ, 99. φ, 406. γλαφυρῆς, ρ, 262. Φόρμιγξ. ρ, 270. II, 184.
Φορμίζων, α, 155. δ, 18. Θ, 266. II, 182.
Φορκὺς, ν, 320.
Φορτίδος, ι, 323. εὐρείης, ο, 250.
Φορτὸν, ξ, 296. ἔρωτος, Ἐρώτην, I, 77. Φόρτις, Θ, 163.
Φορύσσω, χ, 21.
Φορυξὰς, σ, 335.
Φυριήτ@, V, 5. XVIII, 1.
Φοῦς, α, 2. λ, 222. τ, 64. ψ, 348.
* Φράγδην, L, 122.
Φραδμοσύνῃ, II, 99.
Φραζεσθ, α, 294. π, 312. Φρασσέσθην, ν, 373. Φράσσασθε, II, 346
Φρασθῶ, λ, 623. Φράζεο, δ, 395. Φραζοίμεθα βυλὰς, λ, 509. Φραζόμεσθ',

Φρασζόμενοϑ', γ, 129. Φρασζομένω, ω, 126. Φράζεσϑ', β, 367.
Φρεξαμενοι, I, 165.
Φρεξε, ε, 256.
Φράσσω, π, 260. χ, 158. ω, 330. IV, 178. Φρασσάμενος, ψ, 75. Φράσσε, λ, 22. Φράσσϑ', ψ, 114. Φρασσόμεϑα καὶ εἴσομϑ' ἑκάστην, τ, 501. Φρασσάντ', γ. 242. Φράσσασϑε, κ, 453. ω, 390. Φράσσϑ', α, 205. ω, 216. XXXVII, 11. Φρασσόμεσϑα, ε, 188. π, 238. Φρασσόμενϑ', ψ, 140.
Φρίνας, α, 42. δ, 264. ϑ, 168. αἰσίμῃ, ψ, 14. *ἀμφὶ γναμπτὰς, II, 273. ἐπιπαλαμύς, σ, 326. ἔμπεδοι, I, 187. ἑώλαις, ϛ, 117. ἠλιὶ, β, 242. πυκιναὶς, IV, 38. 244. Φρίσσε, ι, 301. ἀγαϑὲ ἦσϑα ἀμύμονι Πηνελοπείῃ ω, 193. ἀμφιμιλαίνας, δ, 661. ἔμπεδοι, κ, 493. σ, 214. ἐναίσιμοι, σ, 219. ἑῶλαι, λ, 366. ἔνι τοὶ Φρίνες, ὑδ' ἠβαιαὶ. φ. 288. Φρινὶ, ζ, 65. Φρισὶ & Φρισὶν, α, 89. 115. ἀγαϑῇσι, γ, 266. ξ, 421.
Φρικαλὴ μειλανίῃ, δ, 402.
Φρίκασος, λαοὶ, μάρμαρα ἐπηβόντορες ἵππων, XXXVII, 4.
Φρίξας εὖ λοφιὴν, τ, 446. Φρίσσει, XXVI, 8. Φρίσσοντες, II, 516.
Froissard, τ, 457.
Φρυγίης, ε, 89. Φρυγίηϑ', β, 116. Φρυγίων, α, 43. καπὰ, υ, 5.
Φρύγιοι ἦμαρ πολλὸν, καὶ, δ. 258. περὶ οἶδε δίκας, ἠδὲ Φρύγιοι ἄλδαιν, γ, 244.
Φρυνίοιο, β, 386. δ, 630. 648.
Φρύπιν Ὀινοπείδην, γ, 282.
Φρύσας αἰολοπώλους, IV, 138.
Phrygiæ dives, IV, 140.
Φρυσὴης εὐτειχήτοιο, IV, 112.
Φρυχθήνας, XLVII, 4.
Φῦ, ἔν τ' ἄορ οἱ — χειρὶ, ϛ, 302. ϑ, 291. κ, 280. λ, 246. ο, 529.
Φύγα, κ, 131. σ, 154. Φυγόντ', δ, 504. μ, 120. Φύγαν, ω, 64. γ, 230. ε, 22. μ, 66. Φύγοσϑε, ρ, 316.
Φυγὴ, χ, 306.
Φύγῃ, I, 246. Φύγοι, δ, 789. Φύξιμον ἦματος, καὶ νύκτα, μ, 157. ἐκὰς κακότητα, γ. 175. ι, 489. κ, 129.
Φυγοπτόλεμον, ξ, 213.
Φυγὼν, ο, 277. ὑστὶ, ι, 17.
Φύει, τὰ μὲν —, ἄλλα δὲ πάσσει, η, 119.
Φῦζαν κακὴν, ἁμοῖς ἐπίροισι, βάλεν, ξ, 269 ρ. 438. III, 114.
Φυὴν, ε, 212. ζ, 16. 152. η, 210. ϑ, 168. II, 465. III, 331. IV, 202. ὑ κακὸς ἦσι, ϑ, 134. ἱερὸς ἐσσα, III, 31.
Φυκὶ, vid. Φιυκὶ.
Φῦλ', γ, 282. ο, 408. II, 161. 538. III, 539. IV, 129. Φῦλ' ἀνδράσιν αἰτιόφιλε, II, 298. δύσζηλοι εἶμεν ἐπὶ χϑονὶ η, 307. κλυδὶ, II, 355. ἀμφικλυδὶ, II, 537. Φῦλα, III, 575. IV, 3. ἀγελαὶ, η, 206. I, 275. κλυδὶ, II, 273.
Φυλάκης, λ, 289. ο, 236.
Φυλάκοιο, ο, 231.
Φύλαξαι, II, 544. Φυλάξει, III, 527. Φυλάξεις, χ, 195. Φυλάξω, δ, 670. ε, 466. Φυλάξων, ρ, 593. Φύλασσε, δ, 526. Φυλάσσειν, β, 227.
Φυλίης, ε, 477.
Φύλλα, η, 106. 285. ι, 51. I, 162. τέρενα, μ, 357. Φύλλοις, I, 160. Φύλλοισι, ε. 491. π, 287. μ, 103. Φύλλων, ε, 483. 487. ζ. 129. λ, 193. τ, 443.
Φῦλον, ϑ, 481. ξ. 68. 181.
Φυλόπιδα τήσειν πολυκίκον πολέμοιο, λ, 313. Φυλόπιδος, π, 268. κρυερῆς, VII, 15. Φύλοπιν αἰνὴν, ω, 474.
Φυλὼ, δ, 125. 133.
Φύντες, κ, 381. σ, 409. υ, 268.
Φυξίμοος, ε, 359.
Φύσει, ι, 109. Φύσϑε, ω, 409.
Φύρσε γῆϑος καὶ χείλεα, αἵματι, σ, 21.
Φύσας, ὁ, ut τίς δέ σ' ὁ φύσας; I, 13. Φύσεις φυτὰ μυρία, II, 55.
Φυσίγναϑι. I, 92. Φυσίγναϑον, I, 247. Φυσίγναϑος, I, 17. 56. 83. 118. 141. 145. Φυσιγνάϑε, I, 67.
Φυσιζοον, λ, 300. Φυσιζόε, IV, 125.
Φύσιν αὐτῇ ἔδειξεν, κ, 303. εἰς φύσιν ἤδὲ ὁμοίον. I, 32.
Φυσὶ μυρία Φύσεις, II, 55.
Φυτιάει, β, 165. ε, 340. ο, 178. ρ, 159. Φύτευε, ξ, 110. ρ, 27. Φυτεύσειν Φυτὸν, ι, 108. Φυτεῦσαι, δ, 668.
Φῶϑ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίστορα ἔργων, φ, 26.
Φῶκαι, δ, 448. μειλαναι, II, 77. πέπεδις καλῆς Ἀλσσώδης Φίλυπποι, δ, 404.
Φώκαια. II, 35.
Φῶκας, δ, 411. ζαπερφέρες, δ. 450. Φωκάων, δ, 436. ἁλιοτρεφέων, δ, 442. Φώκησι, ο, 479
Φωνὰς, πάντων ἀνθρώπων, καὶ ἀριμβαλίκεσσιν, II, 162, Φωνῇ. μ, 86. 396. ἀσιγητοὶ, IV, 238. ἱερητὴν, III, 425. ϑαλερὴ, δ, 705. τ, 472. Φωνῇ. ω, 529. III, 541. βοητὴν, ω. 545. Φωνὴν, δ, 279. κ, 239. τ, 381. I, 263. ἠηλία, III, 385. ἠμωρτὴν, III, 315. πολυηχέα, τ, 521.
Φωνήσαντα. ω, 360. Φωνήσας, ω, 122. Φωνήσασ', β, 269. Φωνησάσης, ω, 534. Φώνησεν, δ, 370.
Φωτόμιμον, Ἑλένη, δ, 279.
Φωσφορίοισιν, ο, 104.
Φῶς, τὸ, III, 402.
Φὼς, ὁ, σ, 218. ἀλλότριον, π, 102. ἰσόϑεος, κ, 324. υ, 124.
Φῶτ', ι, 431. μ, 100. Φῶτα, ζ, 199. ἐπιειμένον ἀλκὴν, μέγαν, καλὸν, ι, 513. Φῶτας, μ, 123. ἀείσας, δ, 530. 778. Φῶτες, α, 335. π, 250. Φωτὶ, β, 384. δ, 247. ϑ, 10. ξ, 514. ἄτε κακῶ, ἄτ' ἄφρονι, ζ, 187. υ, 227. δαμήμεν, ϑ, 159. κρείσσων, III, 377. χείρονι, λ, 620. Φωτὸς, ζ, 129. ξ, 505. τ, 451. Φωτῶν, ϑ, 218. λ. 215. μ. 67. ξ. 98. υ, 33. XLI, 2. δικαιοζώτων ἀγὰ Φωτῶν, VII, 5. ἡμιϑέων, XXXI, 18.
Photius, δ, 563. I, 178. &c.

X.

Χαῖρε, pro ἔχαιρε, β, 35. χ, 52. χαῖρε, χαίρετω. α. 123. ε.205. etiam de Deo, II, 545.
χαίρειν, σ. 116. XVIII, 41.
χαίρεσκεν, μ, 380.
χαίρετ', ν, 358. χαίρετε, ν, 39. χαίρεϑε, δ, 60. ο, 151. χαίρεον, α, 311.
χαῖϑ', δ, 150. χαίτας, κ, 567.
χαίτῃ. II, 450.
χαλασας, XXVI, 12.
χαλεπὰ, γ, 151. χαλεπὰ, ρ, 189. χαλεπὴ, λ. 291.
χαλεπαίνει, π. 114. χαλεπαίνῃ, ϛ, 189 χαλεπαίνοι. ε, 485. σ, 414. υ. 223. χαλεπὴν ε, 147.
χαλεποῖσιν ἀμειξομένου ἐπέεσσι γ.

148. μεθύσιον ἀμειλιχαζ, β, 83. κακῶς ἐρεθίζεμεν αἰεί, ρ, 395. χαλεπὸν δέ τ' ἐρύσσειν ἀνδρὶ σφῷ γε θυητῶν, κ, 305. δαίμονα σὸν ἔτι ἴσσον, III, 205. ἐρυκακείν ἕνα πολλὰς, υ, 313. εἰη σχεσθύμεν δ' ἄλγεα πάντα ἐπιρρίψειν λάβεσθαι, ν, 141.

χαλίκλη, δ, 423.

χαλκοπάτρου, λ, 623.

χαλκοφρονίζω, ψ, 13.

χαλκοφρόνιον, π, 310.

χαλκόφρων, δ, 371. τ, 530.

χάλκεοι, π, 86. χάλκειον, α, 104.

χαλκεὺς, γ, 432. ι, 391.

χαλκέη παρὰ θῖν' ἁλὸς, XXXVI, 1.

χαλκεῖονα, Θ, 273.

χαλκήϊα, γ, 433. χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν, σ, 327.

χαλκήρεια, ε, 309. χαλκήρεας, α, 262. χ, 111. 145.

χαλκοβάρεια μυελίη, χ, 259. 276. χαλκοβαρὲς δόρυ, λ, 531. χαλκοβαρὴς, φ, 423.

χαλκοβατὲς δῶ, θ, 321. ν, 4.

χαλκοκορυστὰ, VII, 2.

χαλκὸν, α, 184. κτερέα, ν, 368. εὐήνορα, ν, 19. νώροπα, ω, 466. 499. χαλκὸς, β, 338. χαλκῷ, δ, 72.

χαλκοπαρῄῳ, ω, 512.

χαλκοχιτώνων, α, 286. δ, 496.

χαμαιζήλοιο, IV, 108.

χαμαιδρυάδες, κ, 243. ξ, 15.

χαιδὸν, φ, 294.

χαιὸν, μ, 350.

Charax, *Johannes*, Grammaticus, α, 1.

χάρη, III, 503.

χαρδόπα, XVII, 2.

χαρίεις, VI, 41. χαρίεν, ε, 231. κ, 544. XXX, 12. χαρίεσσα, ζ, 234. χαρίεσσαν, γ, 58. ω, 197.

χαρίεσσα ἠδὲ, κ, 279. χαρίεσσαν, ι, 5.

χαρίζεο, ξ, 387. ω 282. χαρίζεσθαι, II, 321. χαρίζεσθαι, α, 61. χαριζομένοισιν, κ, 140. δ, 56. χαριζόμενον, Θ, 538.

* *Charicléa* Zona, ex *Herculis Homerici* Cingulo formata, λ, 612. Not. *Schol.*

χάρμη, ε, 307. ζ, 235. ο, 319. φιτροῖσιν, β, 12. Θ, 19. ρ, 63. τότε χάρμη ἐξώρμησμαι, I, 184.

χάρμης, δ, 695. Θ, 175. σ, 279. χ, 319.

χαρίσασθ', ν, 15. ρ, 452.

χάρισι τέλεσσι τὸ πάσαι, ζ, 237.

χάρμης, Θ, 364. IV, 61. ἐϋστεφάνοιο, II, 194.

χαρίτων, ζ, 18. σ, 193. IV, 95. XXVI, 15.

χάρμα, τ, 471. II, 25. φοὴν' ἀσφράντοισι, κακῶν ἅλιτ' ἐδυτάων, XV, 4. χάρμαθα, ζ, 185.

χάρμης, χ, 73.

* χαρμόφρων, III, 127.

χαρπαλὶ, λ, 610. III, 194. IV, 70. χαρπαλίμοις λίσσα, III, 566. χαρπῶν τε λοίσθια, XIII, 4.

Χαρύβδιν, μ, 436. δεινὴν, μ, 260. 430. ψ, 327. ὀλοὴν, μ, 113. 428. Χαρύβδιος, ἐξιφαάγῃ, μ, 441. Χαρύβδις δῖα, μ, 104. 235.

χατίσσ' ἄνθρωπος πάσης ἕσσαν, γ, 48. χατίσσα, β, 249. χατίσσιν, ο, 375. ρ, 280.

χαλίζων, Θ, 156. 349. χ, 50. 351.

χεῖ δένδρεα καρπὸν, λ, 587.

χείλεα, δ, 132. 616. σ, 21. χείλεσι, α, 381. σ, 409. υ, 268, ἄκρεις πὰρ χείλεσιν, ἴνα καζὰ κέρμορ' ὁ χὰρ, I, 153.

Chilonis sententia, Θ, 351.

χεῖμα, λ, 189. ξ, 487. χείματος, π, 118.

χειμερίαν ἄϋπνον, XXXII, 8. χειμερίῃ, ε, 485. * χειμερίῃ, XLVI, 6. L, 150.

χειμοῦ ἐκπαγλὰ, ξ, 522. πολὺς, δ, 566.

χεῖρ' ἀξιπέρφι, τ, 480. χῖρ', pro χεῖρα, φ, 366. ἀξιπερὴς, α, 121. χέρ', pro χεῖρε, I, 302. 527. ω, 397. χεῖρα, β, 321. ἀξιπερὴν, σ, 257. 396. φίλην, φ, 433. χεῖρας, α, 148. ἀκαχὴς, λ, 501. ἀμφοτέρῃσι, π, 16. ἀπαλὰς, ἀτρεκέως, φ, 150. Ἡρακλέες, XLVII, 18. κανὰς, κ, 42. πάρεσ, ε, 454. χεῖρε, ε, 374. ι, 417. φίλας, λ, 210. μ, 442. χείρεσσι, ε, 344. καζαπήνησσι, τ, 467. χερὶ, β, 37. ἀξιτερῇ, υ, 197. ἀξιπερῇφι, ο, 148. καζαπήνησὶ, ν, 164. παχείῃ, ζ, 128. σ, 56. τ, 448. υ, 299. χ, 325. πλησίῃ, λ, 358.

χειλέας, ω, 229.

χεῖρον, ο, 514. χείρονα, υ, 133. χείρονες, φ, 325. χείρονᾳ, υ, 82.

χειροτέχνοντες, I, 288.

χείρων, υ, 69. XLVII, 17.

χείσεται, σ, 17.

χεῖαζ, κ, 518.

χελιδόνι, φ, 411. χ, 240. χελιδόνια, XLVIII, 11. 15. χελιδὼν, XLVIII, 11.

χέλυν, III, 25. ἐφυτευκὼς, III, 153.

χέλυς, III, 33.

χελώνης * περιθυμένοιο, III, 48. ἐρεσχαίσω, III, 42.

χέρμβ χοὰς τευκέσσιν, λ, 26. χέοι, ω, 46. χέοιΐ', δ, 523.

χερείονα τοῖῳ, σ, 403. χερείων, ι, 211. Θ, 585.

χέρνες, ο, 323.

χερμαδίοισι, φ, 371. ἀσθενέϊ χέρσι, κ, 121.

χέρσιβα, α, 136.

χέρσου, ζ, 95.

χεῦμ, λ, 75.

χεύαντες, μ, 14.

χεῦται, α, 291. χεῦσεν, β, 354.

χηλοὶ, φ, 51. χηλοῖσιν, β, 339. χηλὸν ἀείσατε, Θ, 424. ἐξεκαλλέα, Θ, 438. πυκινὴν, ρ, 68. χηλῷ ἐϋξέστῳ, ρ, 10.

χῆν', ε, 174. χῆνα ἀρχὸν, ἥμενον, πίλναντ, ο, 161. χῆνας, τ, 543. 552. χῆνες, τ, 536. *Improbos significant*, τ, 548.

χηρεύει, ι, 124.

χῆτεϊ, π, 35. II, 78.

χθαμαλὴ, λ, 193. χθαμαλὴν, κ, 196. τρηχεῖ', αἰγαθὲ, παιγνιδιόφρον, πανυπερθύτατ, ι, 25.

χθαμαλώτερον, μ, 101.

χθὲς, III, 273.

χθίζος, δ, 656. χθίζος, β, 262.

χθονα, χ, 86. δῖαι, XXIX, 6. XXXVII, 9. πυλυβότειραν, τ, 408. χθονὶ, α, 196. βαθυκτεάτῃ, II, 363. πυλυδιδείμῃ, Θ, 378. χθονὸς, Θ, 375. εὐρυοδείης, κ, 149. χθὼν, ν, 352. εὐρεῖα, III, 567.

Χίμαιρα δυσώνυμον, II, 368.

Χίοιο, γ, 172 φασκηλόσοιο, ψ, 170. Χίος, II, 38.

χιτῶν' σιγαλόεντα, τ, 232. χιτῶνα, ω, 439. εὐκάλιον, ω, 226. σιγαλόεντα, ο, 60. ταρμοέντα, τ, 242.

χιτῶνες ἐπημοιβοὶ, ξ, 513.

χιὼν, ζ, 44. ψυχρὴ, ξ, 477. καζατήκεϊ τὸ ἀκροπόλιαστ, ὄρεσφι, τ, 205.

χλαῖνα, γ, 349. τὴ ῥίγεα κύχητο, τ, 338. χλαῖναν, ε, 229. ἀλλὰ ξέστησον, ῥοάλε πυκνὴν, ξ, 529. καλὴν, Θ, 455. μεγάλην, ξ, 520. ἄλλην,

ἕλκω. τ, 225. πορφυρέην, δ, 115. Φοινικόεσσαν. ξ. 500.
χλοιρῶν, ἀπὸ τούτων, I, 161.
χλωρεὰς. π. 47.
χλωρεαύχενες, Ἀθῆναι, τ, 518. *Schol.*
χλωρὴς ἀηδὼν, τ, 518.
Χλῶρις ὡραιοκαλία. λ, 280.
χλωροῖς τεύτλοις, I, 54. χλωρὸν, ι, 320. χλωρὸς. ι, 379.
χνόον, ζ, 226.
χοὰς, λ, 26. χοὴν, κ, 518.
χοινικῶ ἄκρητον, τ, 28.
χοίρε', ξ, 81.
χοίρων, ξ, 73.
χολάδεσσιν. III, 123.
χόλοιο χαλεποῖο, φ, 377. χόλον, α, 78. *ι, 459. δεινὸν, γ, 145.
χολόμενε, I, 108. III, 308. χολωθεὶς, ο, 254. χολώσαιτο φρένα, ζ, 147. χολωσάμενε, ϑ, 227. χολώσαιτο, κηρόϑι μᾶλλον, ι, 480.
χολωτοῖσιν ἐπίεσσιν, χ, 26. 225.
χορδὰς, III, 51. χορδὴν, φ, 407. χορδῇσι λιπαρῇσι, I, 220.
χορδήσιος. XVIII, 3.
χορὸν, ϑ, 248. μ, 4. III, 450. IV, 19. καλοὶ Νυμφέων, μ, 318.
χορὸς *πολυαρήϊος, XXIX, 14.
χορυτόπε, δαιτὸς ἑταίρε. III, 31.
χορὸν ϑεῖον, ϑ, 264. ἱμερόεντα, III, 478. V, 13. Χαρίτων, σ, 193. καλὸν, V, 262. καλὸν Μουσέων καὶ Χαρίτων, XXVI, 15. Μουσέων χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος, I, 1.
χρεῖος, α, 409. β, 45. γ, 367. ϑ, 355. φ, 17. ὕπ' ἐμὸν κλέος, ὑπ' ἀλίγην, γ, 367.
χρειὼ, β. 28. δ, 312. 634. ι, 189. ξ. 136. λ, 163.
χρείων, ϑ, 79. II, 396.
χρεὼ, ϑ. 353. λ, 478. III, 138.
χρεὼ, α, 225. δ. 707. ι, 136.
χρέων, II, 253. 293.
χρεὼν, αὐτὶ τῆς χρεοῦ, καὶ τῆς ϑάνατος, ο, 201.
χρὴ, α, 124. 296. β, 369. γ, 14. 209. ξείνου παρεόντος φιλεῖν, ἐϑέλοντα δὲ πέμπειν, ο, 74.
χρηίζεις, ρ, 558. χρηίζοντι, λ, 339. χρηίζων, ρ. 121.
χρῆμα, III, 332. χρήμασι, ν, 258. χρήμαϑ', β, 78. χρήματα, β, 203.
χρῆμα, & πρᾶγμα, pro ἵππος, vel λόγος, π, 168.
χρηστομύϑου, I, 185.
χρυσείοις, ι, 498. II, 545. III, 48. XV, 1.
χρυσόμιτροι, II, 252. 292.
χρυσόμιτρον, λ, 164. χρυσόμιτρε, ϑ, 81. ψ, 323.
χρυσήορον, II, 81. 214. 248. 259. 288.
χρυσὸν μυλίτωμεν, I, 39.
χρύσου, II, 132.
χρύσεος, α, 262. χρύσεαι, σ, 193.
χρυσιμφεῖς, κ, 516.
χρύσιον, δ, 252.
χρύσαι, τ, 320. χρυσαμύνεσϑαι λίπ' ἐλαίῳ, ζ. 96. χρῦσαι ἐλαίῳ, δ, 49. ϑ, 364. 454. ρ, 88. IV, 61. χρῖσεν, ψ, 154. ω, 365. χρίσομαι, ζ, 220.
χρεῶ, ζ, 224. ρ, 430. κάλλιμον, λ, 528. καλὸν, β, 376. παῖδα, ε, 459. χρεοὶ, δ, 750.
χρόνιον, ρ. 112.
χρόνον, δ' 599. πολὺν, μ, 407. πολὺν, β, 343.
χρεὼς, ζ, 220.
χρυσάμπυκες, V, 5. 12.
χρυσάορε, II, 123. χρυσάορι, II, 395. XXVI, 3.
χρύσεα, π, 185. XXXI, 3. χρύσεα, α, 142. κ, 357.
χρυσοπήληξ, VII, 1.
χρυσηλάκατον, IV, 16. XXVI. 1. χρυσηλακάτῳ, IV, 118. χρυσηλακάτῳ, δ, 122.
χρυσήν, ϑ, 285.
χρυσοζώνῳ, XXX, 15.
χρυσόϑρονε, ε, 123.
χρυσοῦ, α, 165. πρήσσοντες, ϑ, 393. V. 9. χρυσὸν, πρήσσει, λ, 326.
χρυσοπέδιλε, λ, 603.
χρυσοπλόκαμε, II, 205.
χρυσόῤῥαπις, ε. 87. III, 536. XXVIII, 8. χρυσόῤῥαπις, κ, 277. 331. IV, 117. XXVIII, 13.
χρυσὸς, κ. 45. ἧπτε, β, 338. πολυδαίδαλε, V, 11.
χρυσόϑρονε, Δίνη, *Margites*, Argument. *Prolegom.* pag. 124.
χρυσοσίφανον, V, 1.
χρυσῷ, δ. 73. εὐσελμος, ι, 202. ω, 273.
χρυσοχόου, γ. 435.
χρὼς, π, 145. 182. τ. 204. φ, 412. χρῶτ', σ, 171. 178.
χυϑείη, τ, 590. χυμένην, ϑ, 527.
χύσιν, ε, 487. χύσις ἤλιϑε πολλὴ, ε, 483. τ. 443.
χυτὴν, ἐπὶ γαῖαν ἐχεύατο, γ, 258.
χυτλώσαιϑ, ζ, 80.
χύτο, α, 143.
χύτρας, I, 41.
χώσε. ε, 215. ψ, 213.
χωλὸν, ϑ, 308. χωλὸς ἐὼν πόδεσσι, κιχάνει, καὶ βραδὺς ὠκὺν, ϑ, 332.
χωόμενος, β. 80.
χώρας ἅς πᾶσας ἔκτισε, ϑ, 573. χώρῃ, ψ. 186. χώρῃ π, 152.
χῶρον, ι, 181. ἀπειρεσίαν, λ, 93. ἐπ' ἀπείρονα, II, 413. ἕρκατον, II, 380. ὑλήεντα, ξ. 2. ψαμαθώδεα, III, 75. 347. 350. χῶρος ἀπείρων. II, 244. ἄλσεος, ε, 442. η, 281. κατάκρημνος, I. 153. χώρῳ, κ. 271. ἀπερρέϊ, η. 279. λόφῳ, η. 123. ϑεοσεβέσσιν, ω, 426. κ, 211. 253. ξ, 6. περιφαιομένῳ, IV, 100.

Ψ.

Ψαιὸν, υ, 69.
ψαλιδόεσσαν, I, 286.
ψαμαθοὶ, III, 320. 352. ψαμαθοὺς, II, 507. ἁλίησι, γ, 38. III, 79. ψαμαθοῖσι, δ, 539. ι, 546. χ. 387. ἁλίῃσιν, δ, 438.
ψαμαθώδεα, III, 75. vid. χῶρον.
ψαύειν, IV, 125.
ψαφαρόπτερυγα μῆλα, XVIII, 32.
ψευδέα κερτόμοισιν, λ, 365. βαλεύσας, ξ, 296. ἀτύζομεν ὁμοίαν, τ, 203.
ψεύδ' ἄρηϑε, XLVII, 7.
ψεύδεσϑ, III, 369. μαψιδίως, ξ, 365.
ψεύδεται καὶ ἐλέγχει, ξ, 387.
ψιϑυρισταὶ καὶ ἀοιδοὶ, II, 394. III, 558.
ψιϑύρισεν, I, 14. *ψιϑύρισεν. *Fragment.* 146.
ψιϑυρὴ, ξ, 125.
ψιλὸν φέρε κῦμα, μ, 421. ψιλὸν, ι, 437.
Ψιχάρπαγα, I, 140. ψιχάρπαιος, I, 104. ψιχάρπαξ, I, 24. 27. 231.
ψολόεντα κεραυνὸν, ω, 538. I, 276.
ψολόεντα, ψ, 330. IV, 289.
ψόφῳ, III, 285.
Ψυρίη, νήσῳ ἔπι, γ, 171.
ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων, ω, 14. νεκύων κατατεϑνειώτων, κ, 530. λ, 37. 540. 563. ψυχὰς, γ, 74.
ψύχος, ἱμερόεν, κ, 555.
ψυχείην, χ. 245.
ψυχὴ, κ, 560. ἐκ στόματος ἔπτη, I, 207. ἠὺτ' ὀνείρος, ἀποπταμένη πεπότηται, λ, 221. λείπει φάος ἠελίοιο, IV, 273. μελέων ἐξέπτη, I, 210. ψυχῇ, κ, 492. ψυχὴν, ι, 423.

ψυχρὴ, ε, 469. ξ, 477. ψυχρῷ, ρ, 209. τ, 388. *Fragment.* 188.
ψυχρῷ, ι, 392.
ψωμοὶ ἀνδρόμειοι, ι, 374.

Ω.

Ὦ πάτερ ἠμόπερε, Κρονίδη, α, 45. 81. ὦ μοι, ε, 408. ἐγὼ, ε, 356. ὀλίες, ε, 299. τί πάθω; τί νύ μοι μήνισε γάνηται, ε, 465. πίπτον, ν, 154. πόποι, α, 32. 253. ὃ περιπλήσατο μηρῷ, ν, 198. ὦ μὴ πάρος γε ἵστορες ἄλλοι, ε, 489. ὦ παιδὶ, α, 240.
Ὠγυγίη τις νῆσος, η, 244. Ὠγυγίην νῆσον, α, 85. η, 254. ψ, 333.
Ὠγυγίης, ζ, 172.
ὠδ', pro ὥδε, ν, 236. β, 28. 185. ὥδε, α, 182. Not. *Schol.* β, 111. 324. γ, 125. 376. δ, 141. ε, 339. ζ, 25. ϑ, 328. ι, 447. κ, 37. 153. ν, 167. ξ, 116. φ, 196.
ὦδε, ε, 455.
ὠδὴ ἐπιμύλιος, υ, 106.
ὠδὴς, Π, 20. XXXI, 2.
ὠδίνεσσι, ὠδῖσι, II, 92.
ὠδίνων ὀδύνῃσι, ι, 415.
ὠδύσατο, Ζεὺς, α, 62 ὠδύσατ', ε, 340. ὠδύσατο, XL, 8.
ὠθεῖ, γ, 295. ὤθησε, λ, 595.
ὠΐετο, κ, 248. υ, 349.
ὤϊξαν, ψ, 370. ω, 500. ὤϊξε, γ, 392, κ, 230. ὤϊξεν, α, 436. χ, 399.
ὠϊόθη, δ, 453. ὠΐῳ, π, 475.
ὦκα, β, 8. 295. γ, 157. 176. δ, 586.
Ὠκαλέην πελύπυργον, II, 242.
ὠκέα ἄγγελον, Λαμπετίην, μ, 374. ποδήνεμον Ἶριν, II, 107.
ὠκεανοῖο, ε, 275. ὠκεανὸν ἐρρεέτην, τ, 434. ἀψορρόου, υ 65. βαθυῤῥόου, λ, 13. ὠκεανὸν, λ, 638. ὠκεανὸνδε, III, 68. ὠκεανοῦ, δ, 568. ὠκεανῷ, ψ, 347. ω, 11. ὠκεανῷ, ψ, 244. βαθυδίνῃ, κ, 511.
ὠκείας, γ, 478. δ, 28. ὠκέες, γ, 496.
ὠκέες, ι, 200.
ὠκεῖαι, η, 36. ὠκείας, II, 155. ὠκειάων, ι, 101. II, 262. ὠκείῃσ' ἐλάφοισι, ζ, 104. ὠκείῃσιν, η, 34. III, 550.
ὦκεον, ι, 400.
Ὠκιμοίδην, L. 209. Not. Ὠκιμοίδης, *ibid.*
ὤκισσε, χ, 77. 133.
ὠκὺ, φ, 138. 148. 165. III, 43. *ὠκύαλον ναῦν, *Fragment.* 226. ὠκύαλον νηῦς, ϑ, 111, μ, 182. ο, 472.
ὠκύμορος, α, 266. δ, 346. ε, 176. ρ, 137. ὠκυμόρων, χ, 75.
ὠκὺν, ϑ, 329. φ, 416. πόδας, ν, 260.
ὠκύποδας, ψ, 245. XXVII, 14.
ὠκυπόδων, σ, 262. II, 265. 271.
ὠκύπορος νῆες, ε, 176. ὠκυπόρων, δ, 708. XXXII, 7.
*Ὠκυρόῃ χαλκοκόπις, *Fragment.* 133.
ὠκὺς, π, 468.
ὠκυόεσσα, ϑ, 331.
ὤλεθ', γ, 235.
ὀλέθῳ, III, 388.
ὤλεσ', φ, 88. ὤλεσαι, ι, 40. τ, 125. ὤλεσαν, σ, 180. 251. ὤλεσας, ω, 93. ὤλεσε, η, 60.
ὠλεσίκαρπος, κ, 510.
ὤλετο, α, 168.
ὤλκα διηνεκέα ϖερὶ ζωμοῖσιν, σ, 374.
ὤλοιθ', ι, 61.
ὠμᾷ, μ, 296. δάσασϑ', σ, 86. χ, 476.
ὠμαρτεῖτε, III, 361.
ὠμήρησε, π, 468.
ὤμοιιν, τ, 288.
Ὠμοίδαιον, XLII, 10.
ὠμοϑετῆσε, ξ, 427. ὠμοβοτήσαν, γ, 458. μ, 361.
ὤμοισι σύριες, σ, 67. ὤμοιϊ ζ, 219. κ, 262. ξ, 277. φ, 118. ὤμοις, ζ, 235. ϖαχείῃς, ξ, 528. ὤμοισι, δ, 245. ὤμοιν, χ, 280. δεξιὸν, ρ, 462.
ὠμόργυιστο, λ, 526.
ὤμοσα κρητῆρ' ὄρκον, δ, 253. III, 533. ὤμοσε, ξ, 331. IV, 26.
ὠμοφαγίαι, IV, 124.
ὤμῳ, β, 3. δ, 308. φασγάνῳ, λ, 127. ψ, 275. ὤμων, κ, 362. ϖαχέων, XXVII, 15. ἰφθίμων, II, 7.
ὤμωξε, ι, 395. ὤμωξεν, 198.
ὦν, δ, 97. ε, 48. pro ἐὼν, β, 164. τ, 248. ἐὼν, XVIII, 32. XXVIII, 10.
ὦνησεν, ξ, 67.
ὠνητὴ, ξ, 202.
ὠνόμασας, ω, 338.
ὦνον, ο, 451. 461. ἄξιον, ο, 387. 428. ἄπιστον, ξ, 297. ὀδαίων, ο, 444. πρὸς, XLVII, 4.
ὠνοχόει, ε, 141.
ὦπα, α, 411. χ, 405. ψ, 107.
ὤπαζον, ψ, 210.
ὤπασαν, ν, 121. 305. ὤπασε, ϑ, 498. XXXVII, 13.
ὠπίζετο, ξ, 283.
ὠπαλίζετο, ζ, 526. ὠπαλιζόντω, π, 453.
ὠπαλίσατο, β, 20. ι, 291. 344. κ, 116.
Ὠπῷ Πισηνορίδαο, α, 429. β, 347. υ, 148.
ὤπτε, III, 121.
ὤπτησαν, γ, 65. 470. ξ, 431. τ, 423. υ, 279.
ὤπτων, γ, 33. *463.
ὤπυιεν, δ, 323.
ὥραι ἐπήλυδες, β, 107. κ, 469. λ, 294. τ, 152. ω, 141. 343. εὔφοροι, II, 194. χρυσαμπύκες, V, 5. 12. ὥρης, ι, 135. XXV, 12. ὡρῶν, XXV, 13.
ὥραι, αἱ τὴ ϑ', ἥμασε, ξ, 294. ὥρη, αἱ τὰ ἠλικίαις, XLV, 4. ὥρη, γ, 334. ο, 393. φ, 428. δόρπου, ξ, 407. εὐδέειν, λ, 372. κοίτοιο ἡδῇ, τ, 510. μύθων, καὶ ὕπνου, λ, 378. τὸ ὥρη δεῖπνον ἐλάσσῃ, ὅτε χρέος, ρ, 176. ὥρη, τὸ ἐλαφρότῃ, σ, 366. χειμερίης, ε, 485. ὥρην χαμάϑεν, ο, 126. ὥρηνε πάσσυτον, IV, 102.
Oraculum, vid. χρηστήριον.
ὦρις', III, 493.
ὥρια πάντα, ι, 131.
Origenes, contra *Celsum*, δ, 563.
ὠρίζεσκον, III, 58.
ὦρτας, ϑ, 178. ὦρτεν, η, 273. ὠρέξατο, σ, 74. υ, 9. ω, 317. II, 534.
ὦρτο, ρ, 416. opponitur πρὸ, ὁ κάκεινος, ρ, 415.
Ὠρεΐων, ε, 121. Ὠρείοισι, ε, 274. κλυτὸν, λ, 309. πελώριον, λ, 571.
ὄρμαιν', η, 83. ψ, 86. ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ ϑυμὸν, δ, 120. ε, 365. 424. ζ, 118.
ὠρμήϑησαν, κ, 214.
ὄρμηναι, β, 157.
ὠρμίσαμεν, π, 317. ὄρμησαν, γ, 11. δ, 785. ϑ, 55.
ὄρνυε, ἐπὶ, φ, 100.
ὄρνυϑ', ε, 2. ὄρνυντο, β, 397. ω, 495. ὄρνυτ', β, 2. γ, 405. δ, 307. ϑ, 2. χ, 308. III, 185. ὄρνυτο, VI, 36.
ὄρσεο, ϑ, 539. τ, 201. ὄρσευ, δ, 712. ψ, 222.
*ὄρσεν, XXVII, 8.
ὄρσας, ι, 154. ὄρσε, γ, 161. δ, 113. 167. 183. ὄρσεν, η, 169. μ, 313.

ὄρσ'.

ἄβλ', ὁ, Θ, 343. ἄβλη, γ, 176. ἀφ' ἵππων ἄβλα, π, 215.
ἀβρεΐδην, Θ, 378.
ὡς, ſicut, δ, 381. ὅς κε πίνῃ, ω, 87. ὡς, ſic, & in Anaſtrophâ, Accentu gaudet, ut, ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηλεΐωνι, ω, 193. & πατὴρ ὡς, ἤπιος ἦεν, β, 234. ὡς, pro εἰς, Atticè, ρ, 218.
ὡσαύτως, ι, 31.
ὅσα, ι, 488. ὅσσαπερ, λ, 598. ὅστε, χ, 20.
ὅτε, ω, 490.
ἄμοιτο, ζ 235. πίβαροῖς, ξ, 528. ἄμμιγα, δ, 245. ἄμμορον, χ, 280. δεξιὸν, ρ, 462.
ἀσὶν, μ, 200.
ἄστυ, ρ, 21.
ἄτη, π, 264. ἄφαρ, ν, 31.
ἀτιμήσειν, ω, 188. ἀτειλὴν, τ, 456. ἀτειλῆς, κ, 164.
Ὦτον ἀντίθεον, ubi Oti & Ephialta Hiſtoria, λ, 307.
ἄτρυν', λ, 213. ρ, 362. ἄτρυνα, ξ, 261. ρ, 430. ἄτρυνε, θ, 15. χ, 241. ω, 486. ἄτρυνεν, β, 392. λ, 225. ἄτρυνον, π, 341. κ, 546. μ, 144. 206.
ἀφιλίας κοινὰς, Fragm. 246.
ἄφυλος, β, 184.
ἄφυλ' Ἑλένης λαὸν φῦλον ἀλείτῃ, ξ, 68. ὁ ξεῖνος ἀλώμενον, ἄλλοθ' ἀλείτῃ, σ, 400. ἄφυλος, π, 174.
ἄφυλος, δ, 472.
ἄχθ', ρ, 104. τ, 183. ἄχεο, π, 24. ἄχετ', ο, 2. ἄχτο, ω, 260. ἀχόμενθ', ρ, 109. ἄχνυσ', ν, 286. ξ, 25. ω, 224.
ἀχρήιον ὦμεν, λ, 528.
ἄχθος, I, 80.

ADDENDA,

Quædam nempe OMISSA ſuis locis interſerenda.

Agathias, χ, 302.
Ἀγκαῖος, χ, 9.
D. Agnetis Vigiliæ, υ, 355.
ἄζεται, *Fragment.* 135.
Æſchines, *Fragments.* 190.
Ἀκροαχὶς, XXV, 7. vid. ad *Iliad.* ω, 1.
Acuſilaus, δ, 12. ξ, 533. ρ, 207.
ἀλίβαντες, ζ, 201.
Amaranius, Grammaticus, π, 176.
Ameipſias, π, 143.
ἀμφιπύραιος Διθύραμβος, VI, 1.
Andocides, Orator, ω, 484.
ἀντάκτης, *Fragment.* 161.
Antigonus Caryſtius, ξ, 31.
Antimachus, ι, 445.
Antitheſis, XXIV, 2. vid. Σχῆμα.
Antipater, υ, 106.
Ἀντιφῶν, III, 67.
Antoninus, *M.* Imperator, γ, 26.
Ἀντωνυμία, ρ, 81. 555.
ἀπάμενος, *Fragment.* 231.
Ἀπονοσφὶ, vid. Σχῆμα.
Ἀρεσπίδης, Λοιδὸς, I, 4.
Ἀρεσπίδης, ῥήτωρ, ω, 10.
ἀρετὴ, εὐδαιμονία, σ, 132.
Arion & *Delphinus*, I, 78.
Aſclepiades, λ, 268. 320. 326. μ, 70.
ἀπλόχιτος, III, 377.
Archias, XVII, 21.
Ἀθλιμμαθητολογία, vid. *Eſthera.*
βαρύθρομος γωνοσόλος, *Fragm.* 201.
D. Baſilius, ι, 5. Tract. de *Batrach.* pag. 6. §. xi.
Βατραχομυομαχίας τὸ ἠθικὸν, Tract. de *Batrach.* p. 6. §. xii.
Battus, III, 87.
Beaumont. Joh. de *Geniis*, λ, 601. π, 162.
Bellum Sanctum, ω, 81. Not. *Schol.*
Bochart. Samuel, δ, 72. μ, 63.
Bodinus, δ, 221. τ, 457.
Boiſſard. de *Divinat.* λ, 601.
Bos Lamberti, Obſervat. Critic. ξ, 222.
Boſſu, υ, 25.
βουφόνιος, vid. πλοχμοὶ.
Britannia Magna τρίδιτος, λ, 106. *Alba* Inſula, ω, 11.
Burton. Gulielm. Graca Linguæ Hiſtor. τ, 177.
βωλοβρυτῶν, *Fragment.* 195.
Gataker, *Thom.* υ, 23. Not. *Schol.* 106. 347.
Giſanius & *Spondanus*, ξ, 257.
Γλαυκώπιον, *Fragmens.* 205.
Gnomologia, vid. *Duporti.*
Goclenius, *Rudolph.* τ, 457.
Grammatica Vulgaris Defectus, δ, 435.
Grammaticaſtri Erroneas Lectiones defendunt, π, 347.
χυτὸν, *Fragment.* 199.
Gualterius, *Otho*, τ, 27.
Gyraldus, *Lilius*, de *Navigiis*, ι, 240. illius in *Gracis* Præceptor, I, 1.
Democriti liber περὶ Ὁμήρου, ο, 416.
Demoſthenes, β, 132. γ, 171. η, 66. υ, 339.
— ὁ Παραφρήσης, κ, 10. λ, 596.
Δημοφιλῶν, μ, 39.
Διγαμβίαν, β, 265.
Didymus, κ, 235. N. *Schol.*
Digby, Ds *Kenelm.* V, 103.
Diodorus Siculus, γ, 378. δ, 477. λ, 106.
Διοκλῆς πληξίππῳ, *Fragm.* 128.
Dionyſius Halicarn. Vid. ad *Hudſon.*
δὶς παῖδες οἱ γέροντες, μ, 22.
δορκάσιος, I, 113. *Fragm.* 97.
Dounaus, *Andreas*, III, 68.
Δρομάδι, *Fragment.* 142.
Drayton, *Michael*, Poeta *Anglus*, ν, 163.
Duporti Error, ρ, 33. *Gnomologia Homerica*, laudatur, ω, 350. 514.
Heinſius, *Daniel*, π, 31.
Εἰρεσιώνη, *Fragm.* 143.
Εἰρεσιώνη, XLVII, Titulo.
Irenæus, λ, 601.
Ἑλλάνικος, β, 185.
Epicharmus, σ, 11.

Erysichthon, IV, 269.
Esthera, τ, 478. Not. *Schol.* ψ, 246.
ἐτεφφεν. pro ἐτεφφηνε, κ, 417.
Εὐμηλ. δ, 12.
Εὐμόλπε βίγ. *Fragment.* 129.
Eusebius, γ, 52. δ, 126.
Eustathius Scholiis materiam dedit, β, 315. 346. 355.
Ἡσιοδείδης, περὶ δυσκλίτων ὀνομάτων, ε, 196.
Ἡσίοδος, *Batrachomyomach.* §. v.
Ἡσίοδε, vid. Ἀπίων.
Theaetetus, XVIII, 21.
Φίλοιτε, ο, 360.
Φιλόστολος, *Fragmens.* 201.
Iscanus, Josephus, Poeta *Anglus*, α, 326.
Junius, Francisc. in *Manilium*, XXXVII. Not. in *Argum.*
Canterus, I, 23.
Carrio, Ludovic. in C. *Valer. Flacc.* λ, 237. φ, 295.
Κελιφ ἡγήτορ λαῶν, *Fragm.* 129.
Claudianus, λ, 237.
Lysanias, ψ, 3.
Malala, Joh. Chronograph. IV, 203.
Menecrates, IV, 225.
Mimnermus, IV, 225.
Moschus, XXX, 2.
Moschus, Demetrius, I, 1.
MSS. A, B, Γ, vid. ad *Batrachom.* Tit. & 60. 159. 164.
Nonnus, III, 377. XVIII, 6.
Homerus, Astrologiæ peritissimus, VII, 13.
Parabius, IV, 269.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Εἴτις σὺ ἀνθρώποισιν ἐμὸν πόθε τεῦνομ' ἐρευνῇ,
Καλλιόπη, ὕπω γὰρ ἄπυστόν μ' ἔμμεν' ὀΐω·
Τύνη ἀποκείναιο, χάρεν δ' ἐπιβάλλεο μύθοις,
Ἔργον Ὁμηρείοιο τόδ' ἔπλετο Βαρνεσίοιο·
Ὃν τέκεν Ἐδβαρδος, Μαείης Μιλληΐδος θυγάτηρ,
Θρέψατο δ' ἐν Χερσῇ Ξένιος δόμος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐμμανιηλείῳ γενόμην σὺν Γερανίδι χάρμῃ,
Ἣν Χάριτες, Μοῦσαί τε, καὶ ἣν ἐφίλησεν Ἀπόλλων.
Ἔνθα καὶ θυμαθέων τοι ἔφυν πάμπρωτος ἑταίρων,
Τάξιν τ', ἠδὲ φυὴν, τά τε φρένας, ἠδὲ τὰ ἔργα·
Ἐς τέλος Ἀγνώστης Βασιλῆος Ἑλλάδος Αὐδῆς,
Φιλόθεος, φιλάναξ, Φιλόμουσος, καὶ φιλόμωρος·
Αὐτὰρ ἐμὲ ὤλεσε πρῶτον ἐμὴ ὑπόνοια Ἀκοὴ,
Καὶ Φθόνος ἀνθρώπων, ἄμαχον κακόν, ἰὸς Ἐχίδνης.
Εἴθ' ὅλον μήπω Φθόνον ἔμμεναι εἰνὶ βροτοῖσι,
Καὶ φιλοκέρδειαν· φιλαλήθειαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Πᾶσιν ἀδεῖν, ἠδ' ἦθος ἐνὶ πραπίδεσσιν ἁπλοῦν·
Εἴθε μοὶ εἰνὶ Σοφοῖς ἀβίοτον βίον· οἷσι μέμηλεν
Ἱστορίης κλυτὸν ἔργον ἀρηΐφιλων γενετήρων,
Δὴ τότε μοὶ κλέος ἦεν ὑπείροχον· ὅς τ' ἐγάρησα

Δῖον

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Δῖον Ἐδώαρδον Τέτατον, Βασιλῆα Βρετανῶν,
Καὶ Μέλαν Ἡγεμονῆα, φόβον Φερεσκωίδων αἴης.
Εἴθε μοὶ εὐὶ Σοφοῖς διάγειν βίον· οἷσιν Ἀοιδὴ
Ἀγγλιακὴ τε μέλει, καὶ Ἀχαιΐας, ἠδὲ Λατίνης·
Δὴ τότ' ἐγὼ, τείγλωσσος ἐὼν, καὶ ἀοίδιμος ἀνὴρ,
Εὐπρεπίης τ' ἔλαχον, καὶ τιμῆς κυδιανείρης,
Οὐδ' ἀμελήθω τόσσα, παρ' ἀνδράσιν ὑπτιανοῖσιν.
Ἀλλὰ Θεός μοι ἀρωγὸς ἐγίνετο πᾶσαν ἔπ' ἰθύν·
Ἀνδρες δ' αὖτ' ἀγάασθε, ἰδ' ἀγχίμολοι ἔασιν,
Ἠδ' ἀμαθεῖς, φθονεροί τε, καὶ εἰ θεῦ ἔπομ' ἔκητι,
Πάντες ἑαυτόφιλοι, ἐθλῶν δέ τε νειλεκέες.
Ταῦτα λέγω, πολλοῖσιν ὀνήσιμος ὅς κ' ἐτεὸν γμην,
Πόλλ' ἀγαθὰ πρήξας, καὶ βιβλία πόλλ' ἀναγράψας,
Καὶ κακὰ πολλὰ παθὼν ὑπὸ πολλῶν, ἠδ' ἐν ἐοργώς,
Οὐδ' εἰπών· μάλα γάρ μ' ὑπέργαθε δεῖμα Θεοῖο.
Σπουδῇ Ἀεισαρχείῃ Ὁμηρικὸν ἔργον ἐκόσμουν,
Οὐδὲ πόνῳ, καὶ ἀργυπίνῃσι, χρυσοῖό τε πολλοῦ,
Φειδόμενος· τὰ δὲ πατρῷα λαβὼν, διαπήσας τε πολλὰ,
Μέσσῳ πέρ τε σοφῶν ἠδ' ἀφρόνων εἰς ὁμίλῳ·
Πολλοὶ γὰρ δόλιοι τοὺς κρείσσονας ἐβλάψαντο·
Οὐδ' ἀγαθοὶ σόησαν· ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὰ φέρτερα πονήσομαι, ὑδὲν ἀπαιτέων·
Ἄρκιός ἐστιν ἐμοὶ μισθὸς, Θεός· οὐδ' εἰ κόσμῳ
Ἐλπίδ' ἔχω, καί τοι πεφιλημένος ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,
Καὶ μεγάλοισιν ἑταῖρος ἀειζήοισι Βρεττανοῖς,
Καὶ τελεστὴν βασιλεῦσι, μιῇ δ' ἥρεσκον Ἀνάσσῃ,
ΑΝΝΗι ἀρηϊάδι, θρασυμέμνονι, ἀνδιανείρῃ·
Καὶ παλάμης ἐρατῆς τεχνῶν, ἐπέεσσιν ὁμίλουν,
Βιβλιοθήκης δ' ἔξω ἐσήγαγον ἅρματος εἴσω·
Κάρολος εὖτε ἄναξ ἴδεν ὕστατα Γραντίδα δῖαν.
Οὐδέ μοι, ἀντὶ πόνων τοσσάτων, ἦλθον ἀμοιβαὶ
Χρύσεαι· αἳ φιλέουσι χερσοτέρσισιν ὀπηδεῖν
Πλειστέρῃ σὺν χειρί· Γυνὴ δ' ὤλεσε φαίδρων,
Ἥ με μέγ' ἀμφαγαπῶσα φίλον ποίησεν ἀκοίτην,
Εἵνεκα δ' σοφίης· πάρα δ' ἄρκια νυμφικὰ δῶρα.
Αὐτὰρ ἐμὲ Γεία πάντα κατώλεσεν, ἠδὲ χάλεψεν·
Ἄγνοια συγαρὴ, Ταχυπείθεια, Φθόνος ἀνδρῶν.
Ἐχθροὺς δ' ὑδὲ λόγῳ ῥέξω κακὸν, ὑδέ τι ἔργῳ,
Οὐδὲ δυσώνυμον ὄνομ' ἀναφήλωτον ὀνόσω·
Τοῖσδ' ἵλεως Θεὸς ἔστω· ἐμὲ δ' ἐξ αὐτῶν δ' ἀπερύκοι.

Δια-

Bayerische Staatsbibliothek München

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Διασυρμός.

Πάντα κενά· ξύμπαντα κενά· ξύμπαντα μάταια,
Πλὴν ἓν τοῦτο μόνον, Περὶς Θεὸν εὐσεβέειν.

Ἕλλην τὲ τοπρὶν, ἰθνέων τὲ μαλθακῶν,
Ἐξηγέομαι, βαρβάροισι συμπαρών.
Μηδὲν πολ' εἶην ἄλλο, πλὴν Θεῷ Φίλος·
Μηδὲν δ' ἔχοιμι μᾶλλον, ἢ Θεοῦ Φόβον.

Βαρνεσίης πόνος εἰμὶ, πόνων παντοίων ἄλλων,
Ὅς τ' Ὄμηρον ἐέσαι' ἐν ἔθνεσι χρυσοϋφάντοις·
Καὶ τέλος ἐξὶ πόνων· βίβλῳ δ' οὐκ ἔστι τελευτή·
Ἀλλὰ τῷ ἀενάοντι, σοφῷ δωτῆρι νόοιο,
Δόξα Θεῷ, ᾧ κῦδος ἀθέσφατον, εἰς τέλος ἄκρον.

ΤΕΛΟΣ.